

به رتی پوارهم
ق - م

آه لوانجید

به توردی

ضارهه نگیسی عارهبا - توردیه

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

وه رتیرانی

به زال مه مفود علی سوبمانی

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پرای داتلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

بۆدابه زانندی جوهرها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

ئەجىد

بە كوردى

فەرھەنگىكى عەرەبى - كوردىيە

بەرگى چوارەم

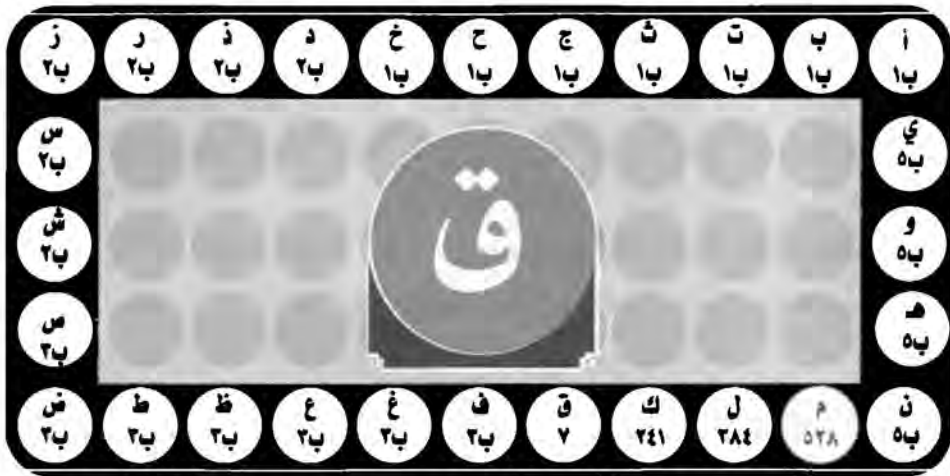
ئامادە كىردى

منتادى إقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

وەرگىرانى

جەلال مەحمود ئەلى سوبحانى

ق: (-الْحَمُّ وَنَحْوَهُ قُبُوبًا): گوشته که یان شتیر و شکبوومو تهرایی تیدا نه‌ما.

(-الْخَضْرُ أَوْ الْبَطْنُ قَبِيًّا): که ممرکه یان سکه که باریک و تیقوپا و بوو/ جوو به ناودا. قَبِيًّا. يَقَبُّ - الْخَضْرُ أَوْ الْبَطْنُ قَبِيًّا): که ممرکه یان سکه که باریک و تیقوپا و بوو، جوو به ناودا.

(هَبَبَ - التَّمْرُ): خورما که و شمه‌لات/ و شکبوومو.

(أَلْقَاب) (فا): و شکبوومو و شکله‌لاتوو.

(أَلْقَابَةٌ): می و شهی (ألقاب).

(أَلْقَب) (مص): باریکی ناوقه‌دو تیقوپاوی سک.

(أَلْقَبٌ - مِنَ الْخَيْلِ (م) قَبَاءٌ (ج) قَبٌ): چاره‌ویی که ممر باریک و سکتیقوپا و.

(أَلْقَبِيٌّ): که سیکه که هر به رُوژوو دمبیت بوئ نه‌وی سکی بنیشته‌وو لهر ببیت و تیقوپیت.

ق: (القاف): قاف: پیتی بیستو یه که مینی نه لفوینی عمر بییه له بپته گمرووییه کانه له ژمیره‌ی کوئی پپته کاند (۱۰۰) ه سده.

قَاب: (قَاب - الطَّعَامُ قَابًا): خوارنده‌کی خوارد.

(-الماء): ناومگی خواردموه.

(قَبِيْب - مِنَ الشَّرَابِ قَابًا وَقَابًا): هینده‌ی خواردموه مریوو/ زوریخواردموه.

(القَوَاب والقَوَائِي - مِنَ الْاِنْبَاءِ): قاپیکی فراوان که ناو زور بگریت.

(القَوْبُ والقَاب): که سیکه زور بخواته‌وه.

قَاق: (القَافَاء): دمنگی قه‌لهرمش/ قاق قاقی قه‌لهرمش.

(القَنَقِيَّة): سپینه‌ی هیلکه.

قَاقِي: (قَاقِي - الرَّجُلُ قَاقِيًا): سه‌ری بوئ ناحمه‌زکه‌ی شوژر کردو دانی به ویسته کهیدا نا.

قَب: ۱- (قَب - النَّبَاتُ قَبًا): روومکه که و شکبوو.

(الْقَبِيبُ): روومکی وشکه لاتوو.
 (الْقَبْبُ وَالْقَبُوبُ): لمر و تَقُوبَاو.
 ۲- (قَبَّ الشَّيْءِ. قَبًّا): جمکهکانی شتهکهی
 کوکردهوه.
 (-القُبَّةُ): گوممزکهی دروستکرد.
 («قَبَّ الْقَوْمِ») (عامية): خویشگهل همستان و
 رویشتن.
 (قَبَّ الشَّيْءِ): شتهکه بهرزبوومهوه.
 (قَبَّ الرَّجُلُ): گوممزکی دروستکرد.
 (-الشيء): جمکهکانی شتهکهی کوکردهوه.
 (-الْبَيْتُ): گوممزکی بهسمر خانوومهکهوه
 دروستکرد.
 (تَقَبَّبَ القُبَّةُ): چووہ ناو گوممزکهوه.
 (قَبُّ الْمِيزَانِ) (عند العامة): میلی شاهمنهکه
 که دوو لای ترازوومهکی پیوه هه لدهواسن.
 (القُبَّةُ) (ج) قِبَابٌ وَقَبَبٌ (ب): گوممز/
 سمریانکی قوؤزه.
 (القُبَّةُ الخَضْرَاءُ أَوِ الزَّرْقَاءُ): ۱-گوممزی
 ناسمان ۲- (ه) پهکیک/ کهرتیک لهو دوو
 کهرتی که هی تمنیکی خپه له ناومرآستدا
 روویهک بیکات به دوو کهرتی وهک پهکهوه.
 (قُبَّةُ الإسلام): بهسره.
 (قُبَّةُ الزَّمان): دهواریکبوو جوولهکهکان
 سنوکی تهوراتهکهیمان تیدهخست تیایدا دایان
 دمپوؤشی و کودمبوونومهوه.
 (القَبَابُ - مِنَ الْأَنْوَابِ): لووتی زلو قهبه.

۳- (قَبَّ - يَدَ فُلَانٍ قَبًّا): دمستی فیساری
 هرتاند/ بری/ پهپانندی.
 (اِقْتَبَّ - يَدُهُ): دمستی نهوی هرتاند.
 (القَبَابُ - مِنَ السُّيُوفِ وَنَحْوِهَا): شمشیرو
 شتی ومهای هرتینهر/ برهر/ پهپینهر.
 ۴- (قَبَّ الْقَوْمُ. قُبُوبًا): دهنگی به گژیهکدا
 چوونیان بهرزکردهوه.
 (-الأسد أَوِ الفَحْلُ. قَبًّا وَقَبِيْبًا): شیرکه یان
 که لهکه دانمکیر میگرد.
 (القَبَّ) (مص): کهل/ نیرهی نازهل و
 زیندهومر.
 (القَابَةُ): ههورمگرمه.
 (القَبَابُ): ۱-زور بههلهپه ۲-شیر.
 ۵- (قَبَّ - طَيَّ السُّوبِ قَبًّا وَقَبِيْبًا): له
 لوجهکانی جلهکهپهوه پیچاپهوه.
 (القَبَّ): ۱-نهو پارچهپهی دمکرتیه بهری
 گیرفانی کراسهکه ۲-کونی ناومرآستی بهکرکه
 لهسمری دهخولیتهوهگ پان تهومرهی تیدا
 دمپیت/ دمپیته تهومرهی بهکرکه.
 ۶- (القَبَّ): ۱-سمرؤکی خویشگهل نهتهوهوه
 سمرداریان ۲-سمرداری میللت که کاروباریان
 بهو هه لدهسورپیت ۳-پیکیشی دمغل وهک
 قهپان.
 (القَبَّ): ۱-سمرداری نهتهوهوه خویشگهل که
 کاروباریان بهو هه لدهسورپیت ۲-ئیسکی
 کلینچکهو ناومرآستی کلینچکه.

أَلْقَابُ): سالی دوی سالی ناپنده.

أَلْقَابَةُ: دلۆپه بارانیک/ دلۆپیک باران.

الملحق:

قَب: (أَلْقَبَةُ) (قَبَةُ الْقَمِيصِ): په خه کراس که دموری مل دمگرت.

قَبَج: (أَلْقَبَج) (ح): له (کبکی) فارسیهوه و مرگراوه، کهو.

(أَلْقَبِجَةُ): کهویک (به نیره کهوو ماکوو دموترت).

(أَلْقَبَاجُورُ أَوْ الْأَبَاجُورُ): له (آباجوری

فهرمنسیهوه و مرگراوه: پرووناکیپر داخستی

په نجهره به پارچه ته ختمی بچووک که

له سر ته و مره دسوورپنهوه به پی پیوپیست

له پهک نزیکه مگرپنهوه دوورده خرنهوه.

قَبَج: ۱- (قَبَجُ هُ اللَّهُ عَنِ الْخَيْرِ. قَبْجاً

وَقُبُوحاً): خودا له چاکه دی دوورخستهوه.

(مَقْبُوح): بدمکارکراو ناشیرینکراو.

(«قَبِخْتُ لَهُ وَجْهَهُ»): پیموت خودا رمزات

تال بکات و چاره ناشیرینبیت.

(قَبَج. قَبْجاً وَفَبْجاً وَفَبَاحَةً وَفَبَاحَةً

وَقُبُوحاً وَفَبُوحَةً): ناشیرینبوو/ خراببوو/

رمز اگرانبوو.

(قَبَجُ هُ اللَّهُ عَنِ الْخَيْرِ): خودا له چاکه دی

دوورخستهوه.

(- لَهُ وَجْهَهُ): کارو کردهوه که به ناشیرین و

خراب/ ناپهسند دانا.

(- عَلَيْهِ فِعْلُهُ): ناشیرینی کارو کردهوه که دی بو

دمرخت و لهسری سرزهنشتیکرد.

(قَابَج-ه. مُقَابَحَةٌ): شهره جنیویانکردو

قسهی ناشیرینیان بهیهک وت.

(أَلْقَبَج- الرَّجُلُ): کارو کردهوه/ کرداری

ناشیرینیکرد.

(إِسْتَقْبَحَ- الشَّيْءُ): شته که به ناشیرین دانا/

شته که لاناشرینبوو.

(أَلْقَبَج) (مصر): بدمی، ناشیرینی/

ناپهسندی له کردهوه (گوفتار/ قسه) و

روخساردا/ شیوهدا.

(أَلْقَبِيح (ج) قَبَاح وَفَبْجَى وَفَبَاحَى):

ناشرین/ دزیو/ بیژرما ۲-بهده/ خراب/

ناپهسند/ نابهجی.

(أَلْقَبِيحَةُ (ج) قَبَاح وَفَبَاحَى): ۱-میی وشه ی

(أَلْقَبِيح) ۲- کردهوهی ناشیرین و نابرووبهر/

رهفتاری نابهجی و ناپهسند/ ناشیرین:

۲- (قَبَج وَفَبْج- الْبَيْضَةُ قَبْجاً وَفَبْج- الْبَيْضَةُ

قَبْجاً وَفَبُوحاً): هیلکه که شکاند.

۲- (أَلْقَبِيح وَالْقَبَاح): ۱- (ع ا) شوینی

بهیهکگه شستی ران و بووز ۲- (ع ا) سهری

نیسقانی بازوو دوی نانیسک.

قبر: ۱- (قَبْر- الْمَيْتَ قَبْراً وَمَقْبَراً):

مردووه که ناشت/ له گورنا.

(أَلْقَبْر- ه): ۱- گوریکسی بو ناماده دمکرد تا

تیایدا بینیزیت ۲- له گورینا/ کوشتی.

به گروه لیومرگرت.
 (-النار): ناگریکدموه.
 (-ه النار): گری ناگری گرداری هیئا.
 (أَقْبَسَ فُلَانًا): گری ناگریکی گرداری دابه/ پینا.
 (إِقْتَبَسَ مِنْهُ النَّارُ): ناگری لیومرگرت.
 (-ه ناراً): ناگری لیومرگرت.
 (أَلْقَابِس (فا) (ج) أَلْقَابَس): ناگرخواز.
 (أَلْقَبِس): بنمرهت/ بنچینه/ رپشه.
 (أَلْقَبَسَ): گری ناگر که له زورینهی ناگرمهکه
 ومردمگریت.
 (أَلْقَبَسَةُ): جاریک ناگر ومرگرتن.
 (قَبَسَةُ الْعَجَلَانِ): پهلهکهمریک وهک بؤ ناگر
 هاتبیت که دیته مالیک و پهلهمتهی بروت،
 کورد دهلین: «دهلینی بؤ ناگر هاتووه».
 (أَلْقَبَس (ج) مَقَابِس): ناگردان.
 (أَلْقَبَسَ): نهوهی که گری ناگرمهکی
 پیدمگوپزرتهموه وهک دارو چیلکمو شتیتز.
 (أَلْقَبَسَ): ۱-گری ناگر که همموو ناگرمهکه
 ومردمگریت ۲-نهوهی گری ناگری پی
 دمگوپزرتهموه.
 (أَلْمُقْتَبَسَ): بشکوی ناگر/ سکل.
 ۲- (قَبَسَ- الْعِلْمَ): زانستی ومرگرتو که لکی
 لیبینی.
 (-فُلَانًا الْعِلْمَ): زانستی فیری فیسار کرد.
 (أَقْبَسَ- فُلَانًا الْعِلْمَ): زانستی فیری فیسار
 کرد.

(-القوم): ۱-دمستووری/ فرمانی شاردنهموه/
 ناشتنی کوژراومگانیانیدا ۲-کوژراومکهیانی
 دانهموه بینیزن.
 (أَلْقَبَر (مص) قُبور): ۱-گوری مرؤف/ گنکو/
 حیی ناشتنی/ به خاکسپاردنی مرؤف.
 (أَلْقَبور): زهویی نادیار.
 (أَلْقَبَر وَالْمَقْبَرَةَ وَالْمَقْبَرَةَ وَالْمَقْبَرَةَ (ج)
 مَقَابِر): گورستان/ نارامگای مردووان.
 (أَلْقَبَرِي وَالْمَقْبَرِي): گورستانی.
 ۲- (أَلْقَبَار): ۱-جرای پاوکه که بؤ
 بهشوارهخستنی بالدار به کاری دههینیتو
 دهیانگریت ۲-دمستهیک کؤدمبنهموه بؤ
 راکیشانی توری پاوکههان که پره له نیچیری
 پیومبوو.
 (أَلْقَبْرَةُ وَالْقُنْبَرَاء (ج) قُبْر و قُبْر و قَنَابِر)
 (ح): کلاوکوره بالندهمیهکی بچوکه هممیشه
 دهخوینیت له کینگهکانداو لهسمر ریگاکاندا
 بؤ دان دمگریت.
 (أَلْقَبْرِيَّة) (ن): گیاهکی دمشتهکییه گولی
 نهرخهوانی جوان دمگریت.
 ۲- (أَلْقَبْرَس): باشرین مسه.
 قَبز (أَلْقَبْرَن) (مو): نامیریکی مؤسیقایه.
 (أَلْقَبْرَن): ۱-کورتبهنه ۲-چرووک/ رزُد.
 (قَبْرَ الرَّجُلِ) (عامیة): بیاوکه
 کهمهفتبوو/ پمکیکوت.
 قَبَس: ۱- (قَبَس- مِنْهُ النَّارُ قَبَسًا): ناگریکی

(اِقْتَبَسَ - مِنْهُ الْعِلْمَ): زانستی لیومرگرت.
 (- مِنْ الْعِلْمِ): که لکی له زانسته که ومرگرت.
 (- الشاعِرُ أَوْ الكاتِبُ): هوزانفانه که یان
 نووسهرمه که له سهر جاوهی ترهوه شتی
 ومرگرتو تیکه لی هه لیه سته که ی یان
 نووسینه که یکرد وک نایهت و همرموده ی
 پیغه مبهرو دهستوریکی زانستی و شتیر،
 لهوانه («الإقتباس عند البديعین»):
 ومرگرتن له لای جوانکار مکان.
 (الْقَوَائِسُ): خه لک فیر که رانی چاکه.
 ۲- (القابوس): پیاوی روخسار جوانی رهنگه جوان.
 قَبِصٌ: ۱- (قَبِصُ الْفَرَسِ. قَبِصًا): چارهویکه
 دایه تاوه غاریکی وها که به ناسته سمی له
 زهوی بدات، وک بفریت و ابوو.
 (قَبِصٌ): چارهوی تیز غار.
 (قَبِصٌ. قَبِصًا): چالاک و سووکه له بوو.
 (الْقَبُوصُ): چالاک سووکه له.
 (الْقَبِصِيُّ): غاری تیز / توند.
 (الْأَقْبِصُ - مِنَ الْخَيْلِ (م) قَبِصَاءُ (ج) قَبِصٌ):
 نهمپو چارهوی چالاک / گورجو سووکه له.
 (الْمَقْبِصُ (ج) مَقَابِصُ): بهتیکه له بهردهمی
 نهمپه کاندای کاتی پیشر کیان رایه لدمکریت.
 ۲- (قَبِصٌ وَقَبِصٌ - الشَّيْءُ قَبِصًا): شته که ی
 بهسهری بهنجه گرت.
 (اِقْتَبَسَ - مِنْ كَذَا. قَبِصَةً): بهسهری بهنجه
 لهو شته ی برد.

(الْقَبِصَةُ وَالْقَبِصَةُ (ج) قَبِصٌ وَالْقَبِصَةُ):
 نهوی بهسهری بهنجه ومرتگرتووه.
 (- مِنْ الطَّعَامِ): مشتیک خواردن.
 (الْأَقْبِصُ (م) قَبِصَاءُ (ج) قَبِصٌ): نهوی له
 رویشتنندا به پیشی پی خول دمکاته شوینی
 پاژنه ی پییهوه.
 ۳- (قَبِصٌ - الرَّجُلُ. قَبِصًا): پیاوه که ی
 له تاوکردو نهیهیشت تینویتی بشکیت.
 ۴- (قَبِصٌ - الْفَلَامُ. قَبِصًا): میردمنداله که
 بوو به همرزمارو پیگه یشت.
 (قَبِصٌ. قَبِصًا): سهری (زل بوو / گهوره بوو).
 (الْأَقْبِصُ (م) قَبِصَاءُ (ج) قَبِصٌ): که سیکه
 سهری گهوره بیت.
 (الْقَبِصَاءُ): سهر (گهوره / زل).
 ۵- (قَبِصٌ. قَبِصًا): تووشی ژانی جگهر بوو.
 (الْقَبِصُ وَالْقَبِصُ) (طلب): ژانیکه تووشی
 جگهر دهمبیت به هوی خواردنی خورمله له
 خورینی و ناوی بهسهردا بخواتهوه.
 ۶- (قَبِصٌ وَقَبِصٌ - الْجَرَادُ عَلَى الشَّجَرِ.
 قَبِصًا): کولله له سهر درهخت مؤلبوو
 کؤبووهوه.
 (الْقَبِصُ): لیککی زوری که له که بوو /
 کؤمه لبوو.
 (الْقَبِصُ = ۱- الْقَبِصُ): خه لکیکی بیشومار.
 (حَبْلٌ قَبِصٌ): گورسیکی گرموله / تۆبه له
 که رانه کیشر ابیت.

(الْقَبِيصُ): گلی (تۆپەلبوو/ کۆمەل).

(الْقَبِيصَةُ): ۱- گلی تۆپەلبوو ۲- جەو.

(الْقَابِصَةُ (ج) الْقَوَابِصُ): دەستە خەلكو
كۆمەلپان/ گروپپان.

(حَبْلٌ مُتَقَبِّصٌ): گوریسی گرمۆله رانه کیشراو.

قَبِصٌ: ۱- (قَبِصٌ - بَيْدَهُ الشَّيْءَ وَعَلَى الشَّيْءِ):
شتمه کەمگرت و جنگی لیگیر کرد.

(الشَّيْءِ): شتمه کەمگرت و کۆمەل کردو کۆکردموه.

(«اللَّهُ يُقْبِضُ وَيَبْسُطُ»): خودا تەنگانه
دەدات دەرویش دەکاتەوه/ نەبوویش دەکات و

دارايش دەکات.

(الطَّائِرُ جَنَاحُهُ): باندەمگە بالی هینایهوه بهک.

(-الْحَادِي الْإِبِلِ): شوانه کە خیرا حوشتر مکانی
لیخوری.

(-فِي حَاجَتِهِ): بهلمو هەلبەمگە دەستگیر بوونی
پیداووستیه کەمیکرد.

(-الْقَوْمُ): رۆیشتن و بهلمەیان کرد.

(-هُ اللَّهُ): خودا گیانی کیشا/ مراندی.

(-بَطْنُهُ): سکى (گیرا/ نەرۆی)/ قەبز بوو.

(-الدارَ وَنَحْوَهَا): خانوو مەگە یان شتی وهای
ومرگرت.

(-مِنْهُ الْمَالُ): داراکه/ مالمه کەمگرت.

(-قَبْضَةٌ): ومرگرت.

(قَبِصٌ): گیانی کیشرا/ مرد.

(-الرِّیضُ): نەخۆشەمگە (کەوتە گیانه لآ/
کەوتە سەرمەرگ).

(-قَبِصٌ - الشَّيْءِ): شتمه کەمگرت و کۆکردموه

بێچایهوه.

(«قَبِصٌ وَجْهَهُ فَتَقَبِّصُ»): رۆویگرژ کردو
مۆنبوو.

(«قَبِصٌ مَا بَيْنَ عَيْنَيْهِ»): ناوچهوانی بهیه کدا

داو رۆوی (گرژبوو/ تالبوو) مؤنبوو.

(-الْمَالُ فَلَانًا): (ماله کەمگرت/ داراکه) خسته
جنگی فیسارمۆه.

(قَابِصٌ - هُ مَقَابِصَةٌ): دەستی (نایه/ خسته)
ناو دەستیهوه.

(أَقْبِصُ - السَّيْفِ): دەسکی بۆ شمشیر مەگە کرد.

(-فَلَانًا الْمَتَاعُ): جنگی دایه کە لوپه له کەمگرت و
دایه دەستی.

(تَقَبِّصٌ): بهیه کدا چوو/ کرژبوو/ کۆبوو مۆه.

(-الْجِلْدُ فِي النَّارِ): بێستەمگە به ناگرمگە
چوو مەیهک/ کرژ بوو.

(-عَلَى الْأَمْرِ): له کاره کەمگرت و وستا.

(-إِلَيْهِ): بهریه سەمگرت.

(تَقَابِصُ الْمَتَابِعَانِ): کەریارۆ فرۆشیار مەگە
هەریه مەگە شتی خۆی و مرگرت فرۆشیار مەگە
پارمەگە و کەریار مەگە شته کەریار مەگە.

(إِقْتَبِصُ - قَبْضَةٌ): ومرگرت.

(-مِنْهُ الْمَالُ): داراکه بۆ خۆی لیومرگرت.

(إِنْقَبِصُ - الشَّيْءِ): ۱- شتمه کەمگرت و کۆکردموه/

کرژبوو/ کۆبوو مۆه ۲- تەسکبوو مۆه چوو مەیهک.

(-بَطْنُهُ): سکى تووشی گیرانبوو/ قەبزبوو.

(- فِي حَاجَتِهِ): به لهو هه ئه بهی دهستگیر بوونی
پیداوایسته که بکرد.

(- الْقَوْمُ): خویشگه له رۆشتن و به له بانکرد.

(الْقَبْضُ) (مص): زوو دهستگیر کردن و ناردنی
نهو شته بۆ خاومه که می.

(صَارَ الْمَالُ فِي قَبْضِهِ): کالاکه / مال که می
کهوته چنگ و گه میشته دهستی.

(عند العروضيين) لای گیشزانمان: لایردنی

پینجه مین بیتی زهنه داری وشکه وهک لایردنی
(نَوْنٌ) له (فَعُولُنْ): که ده بیتیته (فَعُولٌ)

به ولابراوه ده ئین «مقبوض» لینه و رگیراو.

(الْقَبْضُ): ۱- داری و مرگیراو ۲- کرژبوون /

چوونه بهک و خیرایی / گورجیی ۲- تالانییه کی
کۆکراوه که هیشتا به شنمه کرابیته.

(الْقَبْضَةُ): نهوی به چنگ گرتووته.

(- مِنَ الشَّيْءِ): مشتیکى نهو شته.

(الْقَبْضَةُ): ۱- به کجار و مرگرتن / دهستکهوتن /

گرتن ۲- نهوی دهستگیر تبهوه / و مرگرتووه و
چنگکهوتووه.

(صَارَ الشَّيْءُ فِي قَبْضَتِهِ): شته که (کهوته)

چنگیه وه / کهوته به دهستی / بوو به هی
خوی ۲- مردن.

(الْقَبْضَةُ - مِنَ الشَّيْءِ): مشتیکى نهو شته.

(قَبْضَةُ السَّيْفِ): مشتوی (شیر / شمشیر).

الْقَبْضَةُ: شوانی کارامه که باش به تنگ
مه پرمانه وه بیته / باش بیانله و مر پینیت.

(رَجُلٌ قَبْضَةٌ رُفْضَةٌ): کاربایه کی

حولو لیبیه / شتی که به دهسته وه دهگریته و

زوو به ریهدات و اتا شتیکی دهستگیر ده بیته و

زوو وازیله ده بیته.

(الْقَابِضُ): ۱- لیخوریکی خیرا / لیخور.

(- مِنَ الْأَدْوِيَةِ): ۲- دهرمانیک که سکی شور

بگریته وه ۳- (قَابِضُ الْأَرْوَاحِ): نیرزانیل که

گیانکی شه.

(الْقَبْاضُ وَالْقَبْاضَةُ): ۱- چوونه بهک / کرژبوون

۲- خیرایی.

(الْقَبْاضُ وَالْقَبْاضَةُ): ۱- توندگرتوو ۲- خیرا

لیخور.

(الْقَبْضُ): ۱- به کچوو / کرژبوو ۲- گورج / خیرا

۲- کارزانیکی به پیشه ی خۆیه وه خهریکوو.

(الْقَبْضُ وَالْقَبْضُ وَالْقَبْضُ وَالْقَبْضَةُ

وَالْقَبْضَةُ وَالْقَبْضَةُ (ج) مَقَابِضُ): مشتوو /

دهسکی چه قوؤو خمنجه رو شمشیرو شتی لهو

بابه ته که جیدهسته / دهسک.

۲- (قَبْضٌ - يَدُهُ عَنِ الشَّيْءِ. قَبْضًا): دهستی بۆ

شته که نه برید / دهستی له شته که کیشایه وه /

شته که به نه گرت.

(- هُ عَنِ الْأَمْرِ): له کارمه کی دوورخسته وه.

(إِنْقَبَضَ الرَّجُلُ عَنِ الْقَوْمِ): له خویشگه له

بیرا / به جیبیه یشتن / کۆچیکرد.

(الْقَابِضُ (هَا) مِنَ الطَّعَامِ): خواردنیکی که

زمان بهی کرژ ده بیته / ترته ده بیته.

(- في الارض): سمری خوی هه لگرت ونبوو
یان به زهویدا چوو.

(- الجوالق قَبْعاً): نهملاولای جهوالهکانی
نوشتانموه.

(- النجم قَبْعاً وَقُبوعاً): نهمستیرهکه
دمرکهوتوو ونبوو.

(- تِ المرأة): ناهرتمهکهی خۆیداپوشی.

(- في منزله): خوی خزانه مالمکهیمهوه خوی
شاردموه.

(قابع (ج) قُبْع): خۆحهشاردمر.

(قَبْعَ وَاقْتَبَعَ - المَزَادَةُ قَبْعاً وَقَبَاعاً وَفُباعاً):

دممی جهومندهکهی خسته دهمیهوهوه
لئیخواردموه.

(انْقَبَعَ - الرَّجُلُ): سمری به ملیوانی
کراسهکهیدا کرد.

(- الطائرُ في وكرِه): بالندهکه خوی کرد به
کونهکهیدا/ چوو هیلانهکهیمهوه.

(الْقَبْع): کهرنا.

(عند العامة): شهپقه، تههله/ کلاو یان

هۆچکه که بۆ منالهو له چیتی نهو بهرکه
دمکریت که بۆ مندالهکه دمکریت پیشیدهلین:

(قَبوعَة) که له وشه (قَبْع)ی سریانییهوه
وهرگیراوه.

(القَبْع والقَبَاع) (ح): ۱-ریشک (چونکه سمری

بهناو درکی لهشیدا دمکات ودهیشاریتهوه

۲-جواربییهکی بچووکی دهریاییه.

قبط: ۱-(قَبَط - الشيء قَبْطاً): ۱-شتمکهی
بهدمست کۆکردموه/ گرمۆله کرد ۲-شتمکهی

تیکه ل و بهیمکهیدا کرد.

(قَبَطَ وَجْهَهُ = قَطَبَهُ): رووی گرژ کرد/
ناوجهوانی بهیمکهیدا/ مۆنبوو.

(القَبَاط والقَبِيْط والقَبِيْطى والقَبِيْطاء):
جۆره شیرینییهکه.

۲-(قَبَط - الولد قَبْطاً) (عند العامة)
(سریانییه): مندالهکه له ترسا راجلهکی.

(القَبُوط) (ح) (عامیة): جۆره کوللهیهکی
بچووکه/ کولله نزاره.

۳-(القَبْط والقَبِط أو الأقباط. الواحد قَبْطِيّ):
بهرمیهکی عیسایین له میسردان له زۆر کۆنمهن

دوو بهرن. نمرسودوکسهکان که بهشی زۆریانو
کاسۆلیکهکان که بهشی کهمیان.

(القَبْطِيَّة والقَبْطِيَّة (ج) أَلْقَبَاطِيّ والقَبَاطِيّ):
بهرگیکی کهتانییه سبیهوه بهناوی قیبتیهکانموه

ناونراوه.

الملحق:

قبط: (القَبْطَان (ج) قَبَاطِنَة وَقَبَاطِيْن):
سردهریاوان/ سهرۆکی دهریاوانهکان.

قَبْع - ۱-(قَبْع - القُنْفُذ قُبوعاً): ریشکهکه
سمری کرد بهناو لهشیداو خوی شاردموه.

(- رأسه): سمری به بهرکهکهیدا کرد.

(- الرَّجُلُ في قَمِيصِه): پیاومکه سمری به
کراسهکهیدا کرد.

أَلْقَبَةُ (ح): بالندھمیکی بچووکہ کہ لہ لای کونی مشکہوہ دمبیت نہگمر سلہمیہوہو تۆقی یان بمردیکی تیگرا خۆی دھاویته کونی مشکہوہو خۆی تیدا دھاریتہوہ.

(أَلْقَبَةُ): ۱- شہبہ / کلّو / قۆچکە ی ساوا.

(أَلْقَبَةُ مِنَ السَّيْفِ): زبو یان ناسن کہ بہ دھسکی شمشیرہوہ دمبیت.

۲- (فَبَعَّ - الْخَنزِيرُ. فَبَعاً وَفَبَاعاً وَفَبَاعاً): بمرازمکہ ہرماندی.

(- الْفِيلُ): فیلہکہ بۆراندی.

(أَلْقَبَاعُ): بمراز.

(أَلْقَبِيعةٌ وَالْقَنْبِيعةُ): ہرمگہی لووتی بمراز.

۳- (فَبَعَّ - عَنِ أَصْحَابِهِ فَبَعاً وَفَبُوعاً): لہ دۆستہکانی دواکہوت.

(- الرَّجُلُ): شہکت و شپرزہ بوو ہمناسہی لہبەر براو حمہسا.

(أَلْقَبَاعُ): زیرمکردوو.

(أَلْقَوَابِ): نەسبى دواکہوتوو، نەسبانیکہ کہ لہ دواى پيشکەوتوو مگانہوہ بن.

۴- (فَبَعَّ - الشَّيْءَ فَبَعاً) (عند العامة) (سریانىة): شتہکەى لہوہ ہەلچەرى کہ

پيوميکابوو.

(إِنْقَبَعَ - الشَّيْءُ): شتہکە لہوہ ہەلچەرا کہ پيوميکابوو (عامیہ).

۵- (أَلْقَبَاعُ): ۱- پياوى گەوج ۲- پيوميکی گەورہ.

(أَلْقَبَاعِيّ): پياوى (کہللەزل/ سەر گەورہ)

(کہ لہ پيومي گەورہ) وہ وەرگراوہ.

۶- (أَلْقَبَعْرِي وَالْقَبَعْر (ج) فَبَاعِثُ):

۱- مەزنیکی توندوتیژ ۲- (ح) حوشتری گەورہو قەبە.

فَبِقُ: ۱- (فَبَقَبَ - الْفَحْلُ فَبَقَبَةً): کہ لہکە نرکاندی / مرھاندی.

(أَلْقَبَقَبُ): سک.

(أَلْقَبَقَبَةُ) (مص): قەرمقەرمی ورگی جارەوی.

(أَلْقَبَقَاب (ج) فَبَقَابِ): قاپقاپ / پیللویکە لہ دار دروستەمکریت.

۲- (فَبَقَبَ - الرَّجُلُ. فَبَقَبَةً): خۆی گەوجکرد.

(أَلْقَبَقَاب وَالْقَبَابِ): ۱- زۆربلی ۲- چەنەباز /

قەرەچەن / ہەرزەگۆ ۲- درۆزن ۴- پياوى نەزانوو / قسەرەق.

۳- (أَلْقَبَابِ): سالی پاش سالی (داھاتوو / ناپندە).

(«إِنَّكَ لَا تَفْلِحُ الْعَامَ وَلَا الْقَابِلَ وَلَا الْقَابِلِ وَلَا الْقَابِلِ»):

تۆ نہ ئەمسال نہ سالی داھاتوو نہ سالی پاش داھاتوویش سەرناکەووت.

(أَلْقَبَقَبُ): جۆرہ زیندەمەریکی سەدەقی دەریایپہ.

قَبِلَ: ۱- (قَبِلَ - عَلَى الشَّيْءِ قَبِلاً): شتہکەى وپست و مریگرت.

(- بِه قَبَالَةً): دەستەبەریبووو پاراستی / خستیه ئەستۆی خۆی.

(قَبِلَ - الرَّجُلُ قَبْلًا): چاوی کابرا تیلیی
تیدابوو.

(قَبِلَ - الْقَوْمُ): بای خۆرهه لاتی لیدان.

(قَابِلٌ - هُ): دیدنی کرد / رووبه رووی بووهوه /
چاوی بیکهوت.

(-الشيء بالشيء): دوو شته که ی بهراورد
کرد تا بزانیته له یه که ده جن یان جیاوازیان
همیه.

(أَقْبَلَ - الْيَوْمُ): رۆژی چاومروانکردن نزیکه
خهریکه بیت.

(أَقْبَلَ - إِلَيْهِ): هاته لای.

(-عَلَيْهِ): روویکرده لای / بهرمو رووی چوو.

(-الْقَوْمُ): بای خۆرهه لاتی لیدان.

(تِ الْأَرْضِ بِالنَّبَاتِ): زهویه که گیای
دمرهاورد.

(-فُلَانًا الشَّيْءَ): شته که ی والیکرد له بهردمی
فیساردابیت.

(«أَقْبَلْتُ زَيْدًا مَرَّةً وَأَدْبَرْتُهُ أُخْرَى»):
له رۆیشتندا جارێک بێش زهید که وتم و

جارێکیش زهیدم خسته دواي خۆم.

(«إِنْ هَبَّ بِهِ فَاقْبَلْهُ الطَّرِيقَ»): بیهو ریگه که ی
بخهره بهردم / ریگه که ی پیشانبده.

(-الزَّرْعُ وَنَحْوَهُ): کشته که یان شتی وهما
بهرمهمیکی زۆری هینا.

(مُقْبِلٌ (م) مُقْبِلَةٌ): بهرمه مهین (عامیه).

(تَقَبَّلَ - أَبَاهُ): له باوکی چوو / لهباوکیکرد.

(قَبِلَ - بِهِ قَبَالَةً): دسته بهرمیوو و پاراستی.

(قَبِلَ - الْعَامِلَ الْعَمَلَ): گریبهست و به لینی له
گریکارمه و مرگرت که کارمه بکات.

(الْقَبَالَةُ): گریبهست / به لینه مرگرتنی کردنی
کارێک // خسته نهستوی یان بهیمانسانی
دانهوهی وامیک.

(أَقْبَلَ - عَلَى الشَّيْءِ): روویکرده شته که ی
دسته بهرکاربوو / دسته به شته که کرد.

(تَقَبَّلَ - الْعَمَلَ): کارمه ی گرتنه نهستوو
و مرگرت که نهنجامی بدات.

(الْقَبِيلُ): وزه و توانا.

(«مَالِي بِهِ قَبِيلٌ»): له وزه و توانمدا نییه.

(«لِي قَبِيلٌ فَلَانٌ دَيْنٌ»): وامیکم لهسهر فیسار
همیه.

(الْقُبْلَةُ (ج) قُبُلٌ): دسته بهرمی.

(الْقَبَالَةُ (مص): بهیمان و دسته بهرمیووونی
کردنی کارێک یان دانهوهی وامیک و شتیر.

(الْقَبِيلُ (ج) قُبُلٌ وَ قُبُلَاءُ): دسته بهر،
مسۆگهرکار.

۲- (قَبِلَ - الْمَكَانَ قَبْلًا): روویکرده شوینه که ی.

(قَبِلَتِ الْمَاشِيَةَ الْوَادِيَّ): نازه له که روویکرده
دۆله که ی.

(-الْيَوْمُ): وا رۆژمه که داهات و نزیک بووهوه.

(-الرَّجُلُ): بیاومه که چاوی تیلیی تیدابوو.

(-تِ رِيحِ الْقَبُولِ قَبْلًا وَ قُبُولًا): بای
خۆرهه لاتی هه لیکرد.

تَقَابِلَ - الرِّجْلَانِ): ۱-بهمگهگهشتن ۲-رووبه پرووی
بهکبوون/ بهرمنگاری بهکبوون.

(اِقْتَبَلَ - الأَمْرُ): دستتی به کارمه کردهوه.
(اِقْبَلْ وَاقْبَالَ - تَعَيْنُهُ اِقْبِلَا وَاقْبِلَا):
چاوی تیل بوو/ خیللی تیدابوو.

(اِسْتَقْبَلَ - الرَّجُلُ): پیشوازی له پیاومکهکرد/
بهرمو پرووی جوو.

(-الشيء): پرووبه پرووی شتهکه بوومهوه/ جوو.

(-الرَّجُلُ): پرووبه پرووی پیاومکه جوو/
بهرامبهری بوو ۲-روویکرده پیاومکه.

(اَلْقَابِلُ (قا) (ج) قَبْلَةٌ): سالی دواي نهمسال/
سالی داهاتوو/ ناینده.

(القَابِلَةُ (ج) قَوَابِلٌ وَقَابِلَاتٌ): شموی
داهاتوو/ ناینده.

(قَوَابِلُ الأَمْرِ): سمرهتاکانی کار.

(«أَخَذْتُ الأَمْرَ مِنْ قَوَابِلِهِ»): همر له سمرهتای
کارمهوه دستم پیگرد.

(اَلْقَبْلُ وَالْقُبْلُ (ج) اَقْبَالٌ): بهرای/ پیشین.

(-مِنَ الزَّمَانِ): سمرهتای سمردهم/ چاخ.

(اَقْبَلْ قُبْلَهُ): نیازی نهویگرد/ روومه لای نهو
رؤیشت.

(«رَأَيْتَهُ قُبْلًا»): رووبه پروو/ چاوبه چاو دیم.

(«رَأَيْتَهُ قُبْلًا وَقُبْلِيًّا»): (رووبه پروو/
چاوبه چاو) دیم/ به ناشکرا دیم.

(اَلْقَبْلُ) (مَص): ۱-ههلهت/ بهرزایی زهوی که
رووبه پرووت دهمیتهموه ۲-همردوو شاخی مهر که

بهرمو پرووی خواربووبیتهموه ۲-همموو شتیک که
یهکهمجار بهرمو روو دهمیتهموه دهمینریت.

(«حِي اللّٰهُ قُبْلَهُ»): خودا سمرهتای به چاکه/

بهخیر بگپریت ۴-موورویهک یان پارچه
عاجیک بچووی خپر که به سنگی نافرتهوه

یان ملی چارهویوه بگریت و ههلبواسریت.

(اَلْقَبْلُ - فِي العَيْنِ): تیلی له چاوداو رمشینه
بهرمو لووت بیت.

(-فِي العَيْنِ): تیلی چاو رمشینهکانی روو
لهمیک بن.

(«رَأَيْتَهُ قُبْلًا»): چاوبه چاوو رووبه پروو دیم.

(«أَتَانِي مِنْ قِبْلِهِ»): لهلای نهومهوه هات بو
لام.

(«رَأَيْتَهُ قُبْلًا»): به ناشکراو رووبه پروو دیم.

(اَلْقَبْلَةُ (ج) قَبْلٌ وَالْقُبْلَةُ وَالْقَبْلَةُ): جوړه
موورویهکی نهفسوونه که نهفسوونگر

بهکاری دهمینیت.

(اَلْقَبْلَةُ): ۱-بهرامبهر/ رووبه پروو ۲-لا.

(«قَبْلَةُ المَصْلِي»): قیبله ی نوپژکمر/

نهولایه ی نوپژکمر رووی تیدمکات ۲-همر
شتیک که بهرامبهر/ رووبه پروو بیت.

(«مَالَهُ فِي هَذَا الأَمْرِ قِبْلَةٌ وَلَا دِبْرَةٌ»): پاشو

پیشی نهم کاره نازانیت/ نازانیت له کوپیهوه
بیگریت و دستپیکات.

(«اجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً»): خانومکانتان

بهرامبهر یهک دروستبکن.

(الْقِبَالِ - مِنَ النَّعْلِ): ناووزمنگی پیلایو.
 (رَجُلٌ مُنْقَطِعُ الْقِبَالِ): پیاویکی
 پیدامراهه / راکهی خرابه.
 (جَلَسَ قِبَالَتَهُ): بهرامبهری دانیشت.
 (الْأَقْبِلُ (م) قِبْلَاءُ (ج) قُبُلٌ): چاوتیل /
 چاوخیل.
 (رَجُلٌ أَقْبَلُ): پیاویکه زور تیله وهک تهماشای
 سمری لووتی خوڭکات وایه.
 (الْقَبُولُ) (مَص): ۱- قاپلیوون / رازیبوون /
 تمندروستی و نازو بوون ۲- جوانیی قهلافت و
 شیوه / شوخی ۳- بای خورهلات (چونکه
 بهرامبهر بای خورناوایه).
 (الْقَبِيلُ): ملکهچیوون بۆ فهرانی خودا.
 (الْبَيْرُ): ناهفرمانیی خودا و یاخیبوون له
 فهرانی خودا).
 (مَاهِرٌ قَبِيلاً مِنْ بَيْرٍ): نازانیت کن
 پرووی تیدمکات و کن پشتی تیدمکات، وانا
 دوست و دوژمن نانا سیتموه.
 (مِنْ قَبِيلِ ذَلِكَ): ومکو نهموی که وهک
 نهمو نمونهیه.
 (رَأَيْتَهُ قَبِيلاً): به ناشکراو رووبه پروو
 دیم.
 (الْقَبِيلُ (ج) قُبُلٌ وَقِبْلَاءُ): هاوسمر / میرد.
 (تَقَابُلٌ = اِسْتِقْبَالٌ وَمُقَابَلَةٌ الْقَمَرِ (أَوْ
 سِيَارَةَ) الشَّمْسِ (فَك): بهرامبهر بوونی
 مانگو خورو زهویش له نیوانیاندا بییت و

له ریکی یمکن (مانگگیران پروو نادات تمنها
 لهو کاتانهدا نه بییت که زهوی له نیوان مانگو
 خوردا ده بییت).
 (اِسْتِقْبَالُ (مَص) - مِنَ الزَّمَانِ): سهردممی
 ناینده / دواروژ.
 (الرَّجُلُ الْمُقَابِلُ) (مَضَع): پیاویکه له دایک و
 باوکه وه وه جاخزادمو رهسه نیییت.
 (رَجُلٌ مُقَابِلٌ مُدَابِرٌ): پیاویکه دایک و
 باوک خانهدانه.
 (رَجُلٌ مُقْتَبِلُ الشَّبَابِ): پیاویکه هیشتا
 گمنجه.
 (اَلْمُسْتَقْبَلُ (هَا) وَالْمُسْتَقْبَلُ - مِنَ الزَّمَانِ):
 سهردمم و چاخی داهاتوو / ناینده / دواروژ /
 باشهرروژ / چهرخی ناینده.
 ۳- (قَبِلَ - الْكَلَامَ. قَبُولًا وَقَبُولًا): هسهکهی
 ومرگرت و بروی پیکرد / سهلانندی.
 (- الشَّيْءَ): شتهکهی ومرگرت.
 (- تِ الْمَرْأَةِ. قِبَالَةً): ژنهکه همتان پیکرد / بوو
 به مامان.
 (- تِ الْقَابِلَةُ الْوَلَدِ): مامانکه ساوا تازه
 بوومکهی بدمستیموه گرت.
 (تَقَبَّلَهُ): ومریگرت بیی قایل بوو.
 (- هُ اللَّهُ دَعَاءَهُ): خوا نزاو پارانهمکهی
 لیومرگرت و بهدمنگیموه هات.
 (- تَهُ السَّعَادَةَ): (شادی / بهختیاری) پیوه
 دیار بوو.

«مَاتَ الْخَلِيفَةُ وَمَاتَ الْوَزِيرُ قَبْلَهُ وَمِنْ قَبْلِهِ»: خهلیفه مردو وزیر لهپیش نهودا/ پيش نمو مرد.

«مَاتَ الْخَلِيفَةُ وَمَاتَ الْوَزِيرُ قَبْلُ وَمِنْ قَبْلُ وَفَبْلًا وَمِنْ قَبْلُ وَمِنْ قَبْلُ»: خهلیفه مرد. وزیر پيش نمو لهپیش نهودا. لهومپیش. بهر لهو مرد.

«قَبِيلُ»: تُوْزِيْكَ لهومپیش/ لهپیش.

«جَاءَ فُلَانٌ قَبِيلَ الْعَصْرِ»: فيسار تُوْزِيْكَ له پيش عسردهات.

«الْقَبْلُ وَالْقَبْلُ مِنَ الْجَبَلِ (ج) أَقْبَالُ»: قهدپالی شاخ.

«الْقَبِيلُ (ج) قَبْلُ وَفَبْلَاءُ»: كُؤْمَهُ لَه خَه نَكِيْكَ كه سئ كهمسو بهرمو ژوورين.

«الْقَبِيلَهُ (ج) قَبَائِلُ»: ۱- بهرمبابيک/ خيل ۲- تاويريکی سهردهمی چالاوليک ۲- ههموو پارچه جهرميک يان پيستيک.

«قَبَائِلُ الرَّأْسِ»: پارچه نيسقانه دراومگانی دمميکی کاسهی سهر.

«قَبَائِلُ الطَّيْرِ»: جورمگانی بالنده/ پهلهور.

«قَبَائِلُ الشَّجَرَةِ»: (پهلهکان/ لقهکانی/ چلهکانی) درهخت.

«قَبَائِلُ السُّوْبِ»: پينهکانی پارچهکانی بهرگيک.

«الْمُقْبَلُ مِنَ الثَّيْبَابِ»: (بهرگی/ پوژاکي) پارچه پارچه ليکدراو/ پينهکراو.

«الْقَابِلُ (ج) قَبْلَةٌ»: نامادهی وهرگرتنو ههنجوونی دموونی.

«الْقَابِلَةُ (ج) قَوَابِلُ وَقَابِلَاتُ»: ۱- منی وشهی (القابل) ۲- نمو ژنهی که ساوا تازه بوومکه وهردمگريت/ مامان.

«الْقَابِلِيَّةُ»: ۱- شايستمبوون، تواناو ليهاتووی و نامادهبوونی وهرگرتنی نمو شتهو لهگهليدا دموونی بجووليت ۲- دل جوونه سهر خواردنيک و جهزليکردنی.

«الْقَبِيلُ»: نهرمی و بهزمی مامان له دهرهينانی کُؤْرِبَه گهدا.

«الْقَبُولُ»: مامان/ نمو ژنهی کُؤْرِبَه تازهبوومکه دمگريته دهست.

«الْقَبِيلُ - مِنَ النِّسَاءِ»: مامان/ نمو ژنهی کُؤْرِبَه تازهبوومکه دمگريته دهست.

«الْمُقْبَلُ - الْمُقْبُولُ»: وهرگراو/ پهسنندکراو.

۴- «قَبْلُ-ه»: ماجيکرد.

- «تُهُ الْحُمَى»: تاميسکی تا به ليوپهوه دمکهوت. «الْقَبْلَةُ (ج) قَبْلُ»: ماج.

۵- «إِقْتَبَلَ - الْكَلَامَ»: پهکسرو بی خوئامادمی قسهيکرد.

«الْقَبْلُ»: پهکسهری قسهکردن/ سهرپيی قسهکردن.

۶- «إِقْتَبَلَ - الرَّجُلُ»: پياوه گهوجهکه ژيرو بهويژ بوو.

۷- «قَبْلُ»: له پيش، بهر، بهری.

الملحق:

قبل: أَلْقِبَالَة): مامانی/ پیشه‌ی مامان.

(ط): أَلْقُبَل) نهوی جهشه‌ی خواردن

دمبروینیت/ حمزی خواردن دمکاتموه.

(تَنَاولُ مُقْبَلًا): نهوی خوارد که حمزی

خواردنمکه‌ی بیزوینیت.

(أَلْقِبَلَات): نهوی پیش خواردنی سمرمکی

دمدریت و دادمدریت وهک زهیتون و توور.

(أَلْمُسْتَقْبَلِيَّة): رپرهمو قوتابخانه‌مکه‌ی

وینهمی و هونهمیه له نیتالیادا سمری

هه‌لدا له نیوان سالانی ۱۹۰۹-۱۹۱۵ دا بوو به گژ

که له پوردا جوو و کهوته هه‌لدا به هممو

تازمگمری و ژیانیکی تازهدا وهک خیرایی و

یاخیبوون و خوگرد که له پیشموه وینه‌ی

جیهانی تازمو (دواروژ/ ناپنده) دمدربریت و

درمبخت/ بختهمروو.

قبن: ۱- (قَبْن- الرَّجُلُ قَبُونًا): به زهویدا

کهوته گهران.

(أَقْبَن): ۱- له بهردهم دوژمندا هه‌لات ۲- بو

بیومه‌ی خوی تیز راپکرد.

(أَلْقَبْنَة): په‌لهو خیراگردن بو پیداوپستی.

(أَلْقَبِين): خیرا/ گورج.

۲- (قَبْن- الشَّيْءُ): به قهپان کیشای/ شتمکه‌ی

قهپانکرد.

(- هُ بِيَلِيَه) (عامية): شتمکه‌ی به همدوو

دهست هه‌لمسنگاند.

(أَلْقَبَان) (تركية) (كَبَان): قهپان.

(أَلْقَبَانِي): قهپانچی.

(أَلْقَبَانَة): قهپانچیت.

(أَلْقَبُونَة): کاری قهپانچی.

۳- (أَلْقَبِين): زور سهرقال و تیهه‌لچوو له

کارداو به په‌له.

قبو: ۱- (قَبَا- الْبِنَاءُ قَبَوًا): خانه‌مکه‌ی بلند

یان گومهمزی دروستکرد.

(قَبَا- الشَّيْءُ): شتمکه‌ی کهوانهمی لیکرد.

(قَبِي- هُ عَنِ الْأَرْضِ) (عامية): کهمه‌مکک له

زهویمکه‌ی بهمرزکردموه.

(تَقَبِي- الشَّيْءُ): شتمکه وهک گومهمزی

لیهات.

(أَلْقَبُو): ۱- خانه‌ی تاقچن و گومهمزی/ گوممز.

(أَلْقَبُونَة): جاریک خانه‌بلند دروستکردن یان

شیره گومهمزیکردن ۲- چوخم ۲- تاقی سمر

زیراب ۴- گوممز.

۲- (قَبَا- الزَّعْفَرَانُ. قَبَسُوا): زمه‌مضرانمکه‌ی

چنی و کوگردموه.

(- الشَّيْءُ): شتمکه‌ی به په‌نجه کوگردموه.

(قَبَا- الْحَرْفُ): پیتهمکه‌ی بوژدار کرد.

(قَبِي- الْمَتَاعُ تَقْبِيَة): که‌لوپه‌لمکه‌ی ناخنیه

په‌ک و کوپکردنموه.

(- الثَّوْبُ): به شیره‌ی سهربرگ جله‌که‌پیری.

(تَقَبِي- الْقَبَاءُ): سهربرگه‌مکه‌ی له‌میرکرد.

(إِقْتَبِي- الْمَتَاعُ): که‌لوپه‌لمکه‌ی کوگردموه.

(تَقَّتْ - الْحَدِيثُ): دواى فهرموودمکانى

بېغه مېهر کهوت و گویى بؤ هه لخت.

(الْقَتَّ (مص): دروى دروستکراو/

هه لېمستراو.

(الْقَتَاتُ وَالْقَتُوتُ): زمانبهد/ دووزمان.

وتراوه: به يه کيک ده لېن گوى بؤ هه سى

خه لک هه لېخات بېنه وهى پېيزانن سا نيتر

دووزمانى بېوه بکات يان نهکات.

(إِمْرَأَةٌ فَتَاتَةٌ وَهَتُوتُ): نافرمتى دووزمان/

هه سى هېنه ومېهره.

(الْقَتِيَّتِي): نافرمتى دووزمانى هه سى هېنرو

هه مېهره.

(رَجُلٌ فَتِيَّتِي): بياوئى دووزمان/ زمانبهد.

(قَوْلٌ مُقْتَتٌ وَمَقْتُوتُ): هه سى به درؤ

دانراو/ هه لېمستراو.

۲- (قَتَّ - الشَّيْءُ. قَتًا): ۱- که مکه م کؤيکر دموه

۲- که ميکر دموه.

(قَتَّتْ - الْأَفْوَاطِيَّةُ): به هاراتى له مهنجه لکه که دا

کؤکر دموه کولاندى.

(الْقَتَّ (ن): وينجه يان وينجهى وشک.

(الْقَتَّ الْوَاحِدَةُ قَتَّةٌ): دانئى کيولميه

بياباننشينه کان ده کوتن و لييدنه ين و

دهيخون.

(الْقَتَاتُ (ن): سېهره کيوليه.

(زَيْتٌ مُقْتَتٌ): شله رؤنيک گياى بؤنخوشى تيدا

کولينراوه يان رؤنى بؤنخوشيترى تيکراوه.

(الْقَبَاءُ (ج) أَقْبِيَّةٌ): سه مېرگ. تازمگ مېه کان

بنيده لېن (قَبَّان). (رْمَشَه خه لکه که ده لېن):

(شِيءٌ قَبَا): شتيكى ناشيرين و ناپه سمند.

(الْقَبُوءَةُ): ليونوو هاندن/ ليوخسته سه مېه ک.

(الْقَبُوءُ) (مفع): گردکراوو يه مگخراوه/

تيکجراو.

(الْقَبِيَّةُ): به زدار.

۲- (قَبِي - عَلَى فُلَانٍ تَقْبِيَّةٌ): له کارمکه دا

سته مى له فيسار کرد.

(تَقْبَى - الرَّجُلُ): له پشتيه وه هات.

(إِنْقَبَى - عَنْهُ): ليونوبوو/ لييشاردرايه وه.

۴- (الْقَابُ وَالْقِبَاءُ): هيندى/ نهومندى/ بر.

(بَيْنَهُمَا قِبَاءٌ قُوسَيْنِ وَقَابٌ قُوسَيْنِ):

نيوانيان هيندى نيوان دوو که وانه واتا زؤر

نزىکن (نيديومه).

قبي: (الْقَبِي): هينده/ بر.

(الْقَبَايَةُ): بيايانى وشكى بياو.

قَتَّ: ۱- (قَتَّ. قَتًا): درؤيکرد.

(- الشَّيْءُ): شته کهى نامادمکرد.

(- إِلَى فُلَانٍ وَقَتُّ أَثَرِ فُلَانٍ): به دزيه وه

شوينيکهوت تا بزانيت نيازي جيبه و جى

دهويت.

(قَتَّتْ - الْأَحَادِيثُ): فهرموودمکانى به

خرابى و ناتهووى گيپرايه وه.

(هُوَ يَقْتُ الْحَدِيثَ): فهرموودى بېغه مېهر

دادمنى و هه لکه گيپرتموه ده پيرازينيتموه.

۳- (قَتَدَ - الْقَتَادُ): درکی گه‌ونه‌ک‌ه‌ی به ناگر
پاککرد.

(الْقَتَاد) (ن): گه‌ون دهم‌نیکی سه‌خته
درکه‌ک‌ه‌ی وه‌ک دمرزی وایه.

(«من دون هذا الأمر خَرطُ القتاده»):
دمستگر نابیت به ماندویه‌تیکی زور نه‌بیت و
لیگردنموی توپکل و درکی گه‌ونه‌ک‌ه‌ی ناسانه
له‌و کاره.

(الْقَتَدَ وَالْقَتْدَ (ج) أَقْتَادَ وَأَقْتَدَ وَهَتُودَ):
داربه‌ستی کورتانی حوشر.

قتر: ۱- (قَتَرَ - على عياله. قَتَرًا وَقَتُورًا): چرووکی
به‌رامبر خیزانه‌ک‌ه‌ی کردو دست‌ی لیگردنموی.

(قَاتِرٌ وَأَقْتَرٌ وَ قَتُورٌ): رژد به‌رامبر
خیزانه‌ک‌ه‌ی / چرووک.

(قَتِرَ - الرَّجُلُ): هه‌ژارانه به‌ده‌سنده بژیوی
دراپه‌و دست‌ی لیگردنموی.

(قَتَرَ - على عياله): چرووکی له‌گه‌ل
خیزانه‌ک‌ه‌ی کردو به‌ده‌ست‌نم‌ش‌تیدانی.

أَقْتَرٌ: دارا‌ک‌ه‌ی که‌میوو.

(- على عياله): دست‌ی له‌ خیزانه‌ک‌ه‌ی
گرتمه‌وو له‌گه‌ل‌ی‌اندا چرووکی‌کرد.

(- الله رزقه): خودا رژی که‌مکرد.

(الْقَتْرُ) (م‌ص): بژیوی هینده‌ی پیوست
یان که‌مدمرامه‌تی.

(الْقُتْرَةُ (ج) قُتْرٌ): دست‌نگی / بیدمرامه‌تی /
نه‌بوونی.

۳- (قَتَّ - الثوب قَتًّا): جله‌ک‌ه‌ی به نه‌ندازه
گرت و به بالا ب‌ری.

(اقْتَتَّ - الشيء): شته‌ک‌ه‌ی له‌ بن و بیخ
دهره‌ینا.

قَتب: ۱- (قَتَبَ - هُ قَتْبًا): ریخوله‌ی برژاوی
دهر خوارد دا.

(القَتَب (ج) أَقْتَاب): ۱- ریخوله (وشه‌که نیروه
به مییش به‌کار دیت) ۲- ناوسکی ناژهل.

(القَتْبَةُ): ریخوله.

القَتَب (ج) أَقْتَاب: ریخوله.

۲- (القَتَب - البعير): کورتانه‌ک‌ه‌ی له‌ حوشر که
کرد.

(- هُ يَمِينًا): سویندی قورسی پی‌خوارد.

(- هُ الدَّيْنُ): وامه‌که (له‌سمر شانی گران‌بوو /
شانی قورسکرد).

(القَتَب (ج) أَقْتَاب): کورتان.

القَتَب (ج) أَقْتَاب: کورتان.

(«هو قَتَبَ بعض بالفارِب»): نه‌و زور پیدا
دمگریت و سووره له‌سمر قسه.

(القَتَب): مرونیکی که‌می‌کل‌دانه که هه‌ر له
خویه‌وه هه‌ل‌جیت.

(القَتُوبَةُ): حوشریک که کورتانیکی لی‌ب‌ریت.

(رَجُلٌ مُقْتَبٌ الكاهِلِ): پیاویکی شان
داچه‌کاوو پشت داکه‌وتوو / چه‌ماوه.

قَدَد: (قَدَدَ القَتَادُ): گه‌ونه‌ک‌ه‌ی هه‌ل‌ری و
درکه‌کانی لیگردنموی دای به حوشر مکان.

(لَحْمُ هَاتِرٍ): گوشتی سرناگری دووکه نگر توو

لمبر چهوری زوری.

۳- (قَتْرَ - الشَّيْءِ. قَتْرًا وَهُتُورًا): شته‌ک‌هی

بمسره‌مکدا داو پینچایه‌وه.

(- الأَمْرَ): به کارمک‌وه نووسا و پیوه‌ی

خمریک‌وو.

(قَتْرَ - الشَّيْءِ): شته‌ک‌هی پایه دمیه‌ک /

لهیه‌ک نزیکی کردنه‌وه.

(أَقْتَر - الشَّيْءِ): شته‌ک‌ه‌گرت / پیوه‌ی نووسا.

(سَرَجُ هَاتِرٍ وَمُقْتِرٍ): زینیک که باش له سر

پشتی و لآخ چه‌سپیت.

(الْقَتْرُ): نووکی تیری نیشانه‌سکین.

۴- (قَتْرَ - مَا بَيْنَ الْأَمْرَيْنِ. قَتْرًا وَهُتُورًا

وَهُتُورًا): دوو کارمک‌هی هه‌نسه‌نگاندو

بمراوردیکردن و خه‌ملا‌ننی.

(قَتْرَ - مَا بَيْنَ الْأَمْرَيْنِ): نیوانیان دوو کارمک‌هی

نمنازمگرت.

(الْقَتْرُ وَالْقَتْرُ): نهنده‌ی شتیک / هینده.

۵- (قَتْرَ - السِّرْعِ. قَتْرًا وَهُتُورًا): نووکه

بزماری به زریکه‌وه چه‌سپاند.

(الْقَتْرَةُ (ج) قَتْرٌ): قولفه‌ی زری.

(الْقَيْتَرُ): ۱- سمری نهو بزماران‌هی به زریومه:

زریکه‌ خوی ۲- سپیتی تووکی سر که سمرتا

دمردمک‌ه‌پت له مووه رشه‌کانداو به بزماری

زری‌ چوینراوه.

۶- (قَتْرَ - هُ): له‌ناو خولمه‌ک‌دا دایبزه‌ویدا.

(الْقَاتِرُ وَالْقَتُورُ وَالْقَتْرُ): رزیدیک که

دریخی له خیزانه‌ک‌هی بکاتو دمستی لییان

بگریته‌وه.

(الْتَقْتِی): ژیان‌ی کوله‌ممرگی‌ی / ممرمو

مهری ۲- دستگرتنه‌وو دریخی بمرامبر

خیزان / به‌دمستنده به‌خیوکردن.

۲- (قَتْرَ وَفَتْرَ - الْبُخُورُ أَوْ اللَّحْمُ. قَتْرًا

وَهُتُورًا): بؤن و بمرام‌هی بوغورد یان هی

گوشتی برژاو بلا‌وبوو‌وه.

(- تِ النَّارِ): ناگرمکه دووکه‌نیکرد.

(قَتْرَ - اللَّحْمِ): بؤنی گوشته‌ک‌ه بلا‌وبوو‌وه.

(- الصَّيَادُ لِلْأَسَدِ): راوکمرکه گوشتی له

تؤرمک‌دا بؤ گرتنی شیرمکه دانا که بؤنیکرد

پیومه‌پت.

(- الرَّجُلُ): پیاومکه بؤنی گوشته‌ک‌هی ورووژاند.

(- الْوَحْشُ): دووکه‌لی به تووکی حوشر

کرد تا درندمکه بؤنی راوکمرکه نه‌کاتو

هه‌نپت.

(قَتْرَ - النَّارِ): دووکه‌لی به ناگرمکه کرد.

(- تِ الْمَرْأَةِ): ژنه‌ک‌ه دووکه‌لی به بوغوردمکه

کرد.

(الْقَتْرَةُ): جاریک دووکه‌نکردن.

(الْقَتْرَةُ): جؤر.

(الْقَتَاؤُ): ۱- دووکه‌لی لیانی چیشت ۲- بؤنی

بوغوردو بؤن و بؤکرپوزی گوشت و گوشتی

برژاوو نیسقانی سووتاوو داری عود.

(الْقَتْرَةُ وَالْقَتْرُ): تۇزۇ خۇلى زەوى.

(الْقَتْرُ): رېنگىخاكيى / رېنگىتۇزى / بۇر.

۷- (تَقْتَرُ - لِأَمْرِ كَذَا): بۇ كارمگە نەرمو
ھىۋاشىبوو / بۇ نەمجامدانى لەسەرخۇو ھىمەن
بوو.

۸- (تَقْتَرُ): دەمارگىر بوو نامادەى بەگژداچوون
بوو.

(- لِلْأَمْرِ): نامادەى كارمگە بوو.

(- فُلَانًا): كۆشى فرىودانىكىرد.

(- لِلصَّيْدِ): بۇ راو خۇى لە بنە يان چالېكىدا
حەشاردا / شاردموھ.

(- عَنهُ): خۇى لىلادا.

(تَقَاتَرُ - الْقَوْمُ): كەوتنە فرىودانى يەكتىرى.

(إِهْتَرُ الصَّائِدُ): راوكەرمگە خۇى لە
حەشارگەمەدا مەتكرد / شاردموھ.

(الْقَتْرُ وَالْقَتْرُ (ج) أَهْتَارُ): لا / كەنار /
تەنشت / سوى.

(الْقَتْرَةُ (ج) قَتْرُ): كۆلىت / حەشارگە / كە
راوكەم خۇى تىدا بۇ راو دەشارىتەموھ، رەشە
خەلكەمگە ھى دەلىن: (يَقْلُوم)

(أَبُو قَتْرَةَ): ناوى نەينى شەپتانە.

(إِبْنُ قَتْرَةَ (ج) بَنَاتُ قَتْرَةَ (ج): ماريكى
كوشندەمە.

۹- (الْقَتْرُ): قامىشىكە كە دەگىرئە نىشانەمەك.

(الْقَتْرُ): لووتبەرز / ھىزن / بە ھىزو دەمەمە.

(الْقَتْرَةُ): قامىشىكە كە بگىرئە نىشانە.

(الْقَتْرَةُ (ج) قَتْرُ): كلاورۇننە / كەلمەم كە

رووناكىى لىوھ بچىتە ژوورموھ.

(قَتْرَةُ البُسْتَانِ): كەلمەبەرىك كە لىوھى ناو
دەچىتە باخەكموھ.

(قَتْرَةُ البابِ): شوپنى دەمگا داخستەن.

قَتْعَ: (قَتَعَ - قُتِعَ): سەرشۆر بوو /
كەساسبوو.

(الْقَتْعَةُ): سەرشۆر كەساس.

(هُوَ أَقْتَعُ مِنْهُ): ئەمۇ لەمۇ سەرشۆرتە. (م)

(قَتَعَاءُ (ج) قُتِعَ): سەرشۆرتە.

۲-۱۰- قَاتَعَ - هُ مَقَاتَعَةً): لەگەلىدا جەنگى.

۲- (الْقَتْعُ): كوورمەھكى ھەنگ كە لە نەشكەوتىكىدا
كەقوول نەبىت يان لە تاوېرىكىدا بىت.

(الْقَتْعَةُ (ج) الْقَتْعُ (ح): كرمىكى سوورە دار
دەخوات دەلىن: (أَرْضُهُ يَه): مۇرانەى دار.

(قَتْعُ السَّاقِ (ح): بەمپوولەمەكى سەببە
كرمۇكەمەكى كە لەگەمراكەى بەمىدەنەبىت،

دەداتە قەدو لاسكى ھەندىك درەختى ميوھى
ناسك ۋەك سىنوو قەق ۋە قەمىسى زىانىكى زۇر
بە دارمگە دەگەمەنىت.

قتل: ۱- (قَتَلَ - هُ. قَتَلًا وَقَتْلًا): كوشتى /
مراندى.

(قَاتِل (ج) قَاتِلُونَ وَقَاتِلَةٌ): كوژمەر /
بىاوكوژ / بكوژ.

«قَتَلَهُ بِأَخِيهِ»: لە تۆلەى برا كوژراومەكىدا
كوشتى.

(«لَنْه لِقْتُلُ شَرٌّ»): کوشتنهکه کوشتنیکی

خراپهکاریبه.

(«الْقِتْلَةُ»): جۆری کوشتن.

(«هَتْلَهُ هِتْلَةٌ سَوْءٌ»): بیسترین کوشتن

کوشتی.

(«الْقِتَالُ»): ۱-دمروون ۲-هیژ/ توانا.

(«نَافَةٌ ذَاتُ هِتَالٍ»): میحوشتریکه به هیژمو

جینی متمانهیه.

(«الْقَتُولُ (ج) قَتْلٌ وَهُقْلٌ»): زۆر بکوژ (بۆ نیرو

می).

(«الْقَتِيلُ (ج) قَتْلَى وَهُقْلَاءٌ وَهَقَالٌ - الْقَتُولُ»:

کوژراو (بۆ نیرو می).

(«الْقَتْلُ (ج) مَقَاتِلٌ»): شوینی کوشنده.

نهمدام و شوینی لهش که نهگهر بهریکهوئیت

دمبیته هوی مردن وهک لاجانگ ۲-شوینی

کوشتن ۳-کوشتنهکه خوی.

۲- («الْمُقَاتِلَةُ الْوَاحِدَةُ مُقَاتِلٌ»): مهوانهی

بۆ شهر دمبیرین/ جهنگاوهر/ شهرکههر (نهو

(ت) به نیشانهی کۆبه لیژهدا).

(«الْمُقَاتِلُ»): شهرکه/ جهنگه/ مهیدانی

جهنگ.

۲- («قَتْلٌ - الْخَمْرَةُ. قَتْلًا وَتَقْتَالًا»): مهیهکهی

کوشتو تیزیهکهی بری بهومی ناوی تیکرد.

(«الْخَمْرَةُ الْمَقْتُولَةُ»): ممی ناوتیکراو.

(«قَتْلٌ - الْجَوْعُ أَوْ الْبَرْدُ»): برسیتییهکهی مراند

یان سهراکهی بری/ نههیشت.

(«هَتْلَهُ اللَّهُ»): خودا بهر نهفرمتی خوی بخات

نهمه بۆ ههئنان و پیداههئدانیش بهکاری

دههینن.

(«قَتْلٌ - الْقَوْمُ»): زۆری لیکوشتن.

(«قَاتِلٌ - هُوَ قَاتِلًا وَهَيْتَالًا وَمُقَاتِلَةٌ»): لهگهئیدا

جهنگی و دوژمنایمتیی لهگهئدا کرد.

(«هُ اللَّهُ»): خودا نهفرمتی لیبکات بۆ

(دوعالیکردنه) بۆ پهسهندرکن و به

باشزانیش دهوتریت: («قَاتِلٌ - هُوَ اللَّهُ مَا

أَشْرَهُ»): خودا فهوتیکا جهند شاعریکی

بهتوانایه (نهمه بۆ پیداههئدانه).

(«الْقَتْلُ - هُوَ»): تووشی کوشتن و لهناوبردنیکرد.

(«تَقْتُلُ - الْقَوْمُ»): به گژ بهکداچوون و له

بهکتریانکوشت.

(«تَقَاتِلُ وَتَقَاتِلُ - الْقَوْمُ»): لهگهئله بهکدا

جهنگین و له بهکتریانکوشت.

(«إِسْتَقْتَلُ»): مهردانه خوی به کوشندا.

(«فِي الْأَمْرِ»): ۱- له کارهکهدا خوی زۆر پهتانوو

خسته داوی مهراگهوه ۲- بۆ کارهکه تهواو لیژراو

کۆششیکرد.

(«الْقَتْلُ»): (له خوازهدا): لیدانیکی زۆر ۲-کوشتن.

(«الْقَتْلُ الْعَمْدُ»): به نارمزوو خواست کوشتن.

(«الْقَتْلُ الْخَطَأُ»): به ههله کوشتن.

(«الْقَتْلُ (ج) الْقِتَالُ (ضد)»): ۱- دوژمن ۲- دۆست

۳- هاوشان له شهری خهئکداو له شتیژدا ۴- هاو

وینه ۵- جهنگاوهر/ شهرکههر ۶- دلیر/ نهبهرد.

(أَسْوَدُ هَاتِمٍ): رەشىكى (تەۋاۋ رەش/ تىرۋ تۇخ).

(مَكَانُ هَاتِمِ الْأَعْمَاقِ): شۈبىنىكى ھۈۋلى تارىك.

(الْأَقْتَمِ): تارىك/ رەش.

هَتَن - الْمِسْكُ هَتُونًا): بۇنەكە وشكېۋتەھومو تەرىى لىبراۋە.

(هَتْنٌ وَلَقِنْنَ هَتَانَةً): ۱-دلى گىراۋ توۋشى كەمخواردىنبو ۲-لاۋازبوۋ/ لەشى بارىكبوۋ.

(الْقَاتِنِ) (ها): رەنگتارىك و رەنگرەش.

(أَسْوَدُ هَاتِنِ): رەشىكى (تۇخ/ تەۋاۋ رەش).

(الْقَتَانِ وَالْقَتَانِ): رەشىى.

(الْقَتَيْنِ): ۱-كەمخۇرى چىرووساۋە (بۇ نىرومى) ۲-لاۋازى بېھىز ۳-دلىگىراۋى ماندوۋ ۴-نوۋكى بارىكى نىزە ۵-رەسۋاى رېۋەلە ۶-كەنەمە سېج (لەبەر كەمىى خۇنېيان).

هَتَو: ۱- (هَتَا - الْمَلُوكُ هَتَوًا وَهَتَا وَهَتَى وَهَتَى وَمَقْتَى): نۆكەرى ھەككى شاكانىكىرد/

كارگوزارى چاكانىبوۋ.

(هَاتِ): نۆكەرى چاكى شاكان.

(الْبَتَوَى - الرَّجُلُ): بېاۋەكەى بە نۆكەر راکرت (ۋېنى لەۋە نېيە).

(الْقَتْوَةُ): چارىك نۆكەرىكىردن.

(الْمَقْتَى) (ج) مَقْتَوون وَمَقَاتِوَةٌ وَمَقَاتِيَةٌ):

نوۋكەرىك بە نانەسكىى كارىكات (ئەمە بە زۇرىى بە نۆكەرى شاكان دەۋترىت).

(هَقَلٌ غَلِيْلُهُ): تىنۋېتىمەكى شكاند بەۋەى تىرناۋىكىرد.

(هَقَلٌ - الشَّيْءُ خُبْرًا): تەۋاۋ تىر شارەزى شتەكە بوۋ/ زانى.

(تَهَقَّلٌ - لِفُلَانٍ): سەرى بۇ شۇر كىردو كەساسى دەستىبوۋ/ ملىدا.

(الْقَتْلُ): ۱-بېشۇر ۲-خاۋەننەزموون/ تافىكراۋە.

۳- (تَهَقَّلٌ - لِلْأَمْرِ): شېنەمى لە كارەكەدا كىرد.

۴- (تَهَقَّلٌ): لە رۇشىندا ئەملاۋاىكىردو خۇى لەنجاند.

هَتَم. (هَتَمٌ هَتَامَةٌ وَهَتُومًا): رەنگى مەيلەۋ رەشبوۋ/ بەلەى رەشدا رۋانى/ رەشداگەراۋ.

(- وَجْهَهُ هَتُومًا): رەنگى رۋوى گۇرا/ رەشداگەرا.

(هَتَمٌ وَهَتِمٌ - الْغُبَارُ هَتَمًا): تۇزەكە ھەستا.

(هَتَمٌ - الْيَوْمُ): رۇژ بە ھۇى ھەستانى تۇزەمە تەۋاۋ تارىكبوۋ.

(إِهْتَمٌ - الشَّيْءُ إِهْتِمَامًا): شتەكە رەشبوۋ. رەنگى رەشداگەرا/ رەنگى رەشى تۇخبوۋ.

(الْهَتَمُ) (مَص): تۇز/ گەرد.

(الْهَتْمَةُ): رەنگتۇزبەكى سوورباۋ.

(الْقَتَامُ وَالْقَتْمَةُ): ۱-تۇزى تارىك و رەش ۲- تۇزى ھەستاۋى چەنگ ۳-تارىكىى ۴-رەشىى.

(الْهَاتِمِ) (ها) (ج) هَوَاتِمِ): رەشى تىر/ تەلخ/ نوۋتەك.

(الْمَقْتَوِيّ - المَقْتَى): نۆكهرى نانمسك.

۲- (الْقَوْتَةُ): دووزمانىي/ بىدزمانىي.

قَت: (قَتَّ - الشَّيْءَ قَتًّا): شتەكەي راکيشا/ بىەكيشکرد.

(-الإبِل): حوشترەكەي ئاودا.

(-المَالِ. قَتًّا وَقَتْنِيَّي): دارايەكسى زۆرى كۆکردمۇه.

(القَتَاث): كەلۇپەل/ كالا.

(جاء القومُ بِقَتَانِهِمْ وَقَتَانَتِهِمْ): خويشگەل بە ھەموو كەلۇپەلەيكيانەموه ھاتن.

(القَتَانَةُ وَالقَتِيئَةُ وَالقَتَّةُ): كۆمەلە خەلك.

۲- (قَتَّ وَقَتَّتْ - الشَّجَرُ قَتًّا): درەختەكەي لە بن و بىخ ھەلكەند.

۳- (القَتَاث): دووزمان/ زمانبەد.

۴- (قَتَّقْتُ - الوَدَّ. قَتَّقْتُ): سىنگەكەي بىزواندۇ لەھاند بۇ ئەھوى دەربىھىنەيت.

(-المِكْيَالُ): بىومرەكەي پاش بىيوا.

قَتَّا: (قَتًّا - المَكَانُ): شوپنەكە ترۆزىي زۆر بوو. (-القَوْمُ): خويشگەل ترۆزىيان زۆر بوو.

(القَتَاءُ وَالقَتَاءُ) (ن): ترۆزى.

(المَقْتَاةُ وَالْمَقْتَاةُ (ج) مَقَاتِيي): شوپنى ترۆزى.

(أَرْضٌ مَقْتَاةٌ وَمَقْتَاةٌ): شوپنىك ترۆزىي زۆر تىدابىيت/ بىستانى ترۆزى.

قَتْر: (تَقْتَرُ - الرَّجُلُ): بىاومكە راپا بوو و ترسا/ تۇھى.

(إِبْتَثَرَ - الشَّيْءَ): شتەكەي كىرد بە چىتى مالەكەي.

(الْقَثْرَةُ): كووتالى خانوو مالەكە.

قَتْم: ۱- (قَتَمَ - الشَّيْءَ. قَتْمًا): بىسىي/ رىخى شىرەكەي لە شتەكە ھەلسوو.

(قَتِمَ وَقَتَمَ. قَتْمَةٌ وَقَتْمًا): بىسايى/ رىخى شىرى بىيۇه لكا.

(قَتَام) (ح): مىكەمتىار (بۇيە وا ناونراوه چونكە رىخاوبىبووه).

۲- (قَتَمَ - المَالِ. قَتْمًا): سامانى زۆرى كۆکردمۇو دەستگىر بوو.

(لَهُ مِنَ المَالِ. قَتْمًا): شتىك دارايدايە پارمىدايە.

(إِقْتَمَمَ - المَالُ): سامانى زۆرى كۆکردمۇو دەستگىر بوو بردى.

(-الشَّيْءَ): شتەكەي لە بنهينا.

(القَاتِم) (فا): بەخشنەد.

(القَتْمُ): جوامىرەكان/ بەخشنەدكان/ دلفراوانەكان.

(القَتْمُ): بەخشنەد.

(القَتْمُ وَالقَتْمُ): كۆمەلى خىرخوازان يان كۆمەلى شەرو خرابەخوازان.

۳- قَتَمَ - فِي مَيْشِهِ قَتْمًا: لە رۇپىشتندا خاوه خاويكىرد/ خاو رۇپىشت/ سىستىكىرد.

۴- (قَتَمَ. قَتْمًا وَقَتْمًا): گەرد رەنگىبوو/ تۆز رەنگىبوو/ بۇر بوو.

بِكُوْكَيْتَ ۲-بەتەممەنىڭ.
 (الْقَحْبَةُ (ج) قَحَاب): ۱-مىي وشەي (القحَب)
 ۲-پەر.
 ۲-(قَحَبٌ وَقَحَابٌ وَقَحَبَاتُ الْمِرَاةِ قَحْبًا
 وَقَحَابًا): ئىمكە سۆزىنىپكردو قەحبە بوو/
 بوو بە قەحبە.
 الْقَحْبَةُ (ج) قَحَاب): قەحبە/ سۆزىنىپ/
 ئافىرتى گاندىر/ قەباتمە/ داۋىنپىس.
 قَحَبٌ: قَحَبٌ- الشَّيْءُ قَحْبًا: دۈدىنىكى شتەكى
 بىردو ھىچ نەھىشتەمە.
 قَحَدٌ: (قَحَدٌ وَقَحْدٌ- الْبَعِيرُ. قَحْدًا): كۆپارە
 حۈشترەكە گەورە بوو.
 (إِسْتَقْحَدَتِ النَّاقَةُ): مېھۈشترەكە كۆپارە
 گەورە بوو.
 (مَقْحَادٌ): حۈشترى كۆپارەگەورە.
 (الْقَحْدَةُ (ج) قِحَادٌ وَقَحْدٌ): كۆپارە يان بىنى
 كۆپارە.
 (نَاقَةٌ قَحْدَةٌ وَنَاقَةٌ مِقْحَادٌ (ج) مَقْحَايِدٌ):
 مېھۈشترىكى كۆپارە گەورە.
 (الْمَقْحَدَةُ): بىنى كۆپارە.
 ۲-(الْقَحَادُ): كەسىكە كە نە كۆرى ھەبىتو
 نە برا.
 قَحَزٌ: ۱-(قَحَزٌ. قَحْزًا): ۱-پەرچەلمكى/ راپەرى
 ۲-دەلخوردو شېرزە بوو.
 (القَحِزَاتُ): تەنگانەمۇ لېقەوماۋىي.
 ۲-(قَحَزٌ قَحُوزًا): كەموتو نىۋە مردوو بوو.

(الْقُتْمَةُ): گەرد رەنگ/ خاكىبوو/ تۇز رەنگ.
 (إِقْتَنَمَ- الرَّجُلُ): بېاۋمەكى سەرشۈر كىردو
 زىبوۋنىكىرد.
 قَتَا: (قَتَا وَفَتَى يَقْتَنِى وَاقْتَنَى- الْمَالُ. قَتَاؤًا.
 قَتِيًّا): سامانى كۆكردمۇ.
 (الْقَتَا): خۈردنى شتېك كە لەئىر داندا
 خرمەبىيىت ۋەك خەبارو ترۇزى وشتى ۋەھا.
 قَح: (قَحٌ. قَحْوَحَةٌ وَقَحَاةٌ): ساغۇ ۋەكبوو.
 (الْقَح (ج) أَلْفَاح): ھەمۇو شتېكى ساغۇ
 پاك/ بوخت/ رەسەن.
 (فُلَانٌ كَرِيمٌ قُحٌّ): فېسار خانەدانىكى
 رەسەن و تەۋاۋو بوختە.
 (أَعْرَابِيٌّ قُحٌّ): ەمرەبىكى كۆچەرىسى
 رەسەن و تەۋاۋو ساغۇ بوختە.
 (الْقُح (م) قُحَّةٌ): وشك و نەزاندوۋە/
 قەستەرنە.
 (أَعْرَابِيَّةٌ قُحَّةٌ): ئىنە كۆچەرىيەكى
 ەمرەبى وشك سۈرۈشتە نەزاندوۋە.
 (الْفَحَاح): بوخت و بېخەۋش و لەكەى ھەمۇو
 شتېك.
 ۲-(فَحْحَاحٌ- الصَّوْتُ): دىنگەكە لە قورگدا
 دىنگى داھەمۇو قىرخەقرخىبوو.
 (-الْقِرْدُ): مەمۇنەكە بېكەنى.
 قَحَبٌ: ۱-(قَحَبٌ وَقَحْبٌ قَحْبًا وَقَحَابًا): زۇر
 كۆكى/ كۆكەكۆكىكىرد.
 (الْقَحْبُ): ۱-كەسىكە زۇر بىكۆكىتو خراب

(-فَحْرًا وَفُحُوزًا): دایبزمویدا / کوتای

بزمویدا.

(-الرَّجُلُ فَحْرًا وَفُحُوزًا وَفَحْرَانًا): (فموتاند/

مراندی).

(-هُ بِالْعَصَا): دارکاریبکرد.

(تَمَحَّرَ لَهُ الْكَلَامُ): قسهی رهمی بیوت.

(الْفَحَّازَةُ) (مص): توری راوکردنی بالنده.

(الْتَمَحِّينَ): ۱-همرهمو گورشمه ۲-خرابه.

(جُوعٌ مُقَجَّنٌ): برسیتییهکی زورو خراب.

فحط: ۱-(فَحَطَ-ه. فَحَطًا): زوری لیداو

شلکوتی گیانیکرد.

(الْمِحْطُ): چارهوییهک که له غاردا شهکمت

نهیشت.

۲-(فَحَطَ- الْمَطْرُ. فَحَطًا): باران همر نمباری و

پراو بیبارانیبوو.

(-الْعَامُ. فَحَطًا وَفَحَطًا وَفُحُوطًا): سآلمکه

وشکو بیباران بوو / سآلی گرانیبوو.

(قَاحِطٌ (ج) فَوَاحِطٌ): وشکمسآلو سآلی

نمبوونی.

(فَحِطٌ- الْمَطْرُ: فَحَطًا): باران نمباری و

وشکمسآلبوو.

(-الْعَامُ. فَحِطٌ وَفَحَطًا وَفُحُوطًا): سآلمکه

وشکو بیباران بوو سآلی گرانیبوو / قات و

قرببوو.

(-الْبَلَدُ): ولآتمکه بارانی لینمباری.

(أَفْحَطَ الْعَامُ): سآلمکه وشکمسآلبوو.

(-الْبَلَدُ): ولآتمکه بارانی لینمباری.

(-النَّاسُ): خملک بیبارانبوون.

(-اللَّهُ الْأَرْضُ): خودا زمویسی وشککردهمو

بیبارانیکرد.

(عَامٌ فَحِطٌ): سآلی وشکو بیبهرهم.

(سَنَةٌ فَحِيطٌ): سآلیکی کممفرو بیبهر لمبهر

بیبارانی.

۳-(فَحِطٌ- الْوَحْلُ وَنَحْوُهُ فَحَطًا)

(عند العامة): لیتهمکی رامآلی و هیچی

به جینههیشت.

(فَحِطٌ- الْقِدْرَ وَغَيْرَهَا) (عند العامة): بنی

منجهلمکهی کراندو هیچی بیوه نههیشت.

(الْتَمَحِيطُ): کراندنی بنی منجهل و شتی

ومها.

(الْقَحَاطَةُ): بنکر (عامیه).

(الْقَحِطَةُ): بنکرکرین (عامیه) (نامیره).

۴-(فَحِطٌ- النَّخْلَةُ): دارخورملکهمی

تووپرژینکرد (تووی نیروی بهسمرداکرد).

فحف: ۱-(فَحَفَ-ه. فَحْفًا): کاسهیسمری

شکاند یان بری.

(-الرَّمَانَةُ): همنارمکهی پاککرد / تویکلمکهی

لیکردهوه.

(الْقَحْفُ (ج) أَقْحَافٌ وَفُحُوفٌ وَفَحْفَةٌ):

۱-کاسهیسمر / کهبول ۲-پارچه نیسکیک که

له کاسهیسمر بترازیت و حیابیتهموه ۲-کاسه

دارین.

فَحْلٌ: ۱- (فَحْلٌ وَفَحْلٌ وَفَحْلٌ - الشَّيْءُ. فَحْوَلًا وَفَحْلًا وَفَحْلًا): شتهکه وشکهلات/ وشکبوو. (فَاحِلٌ وَفَحْلٌ وَفَحْلٌ وَانْفَحْلٌ) نوسک. (فَحْلُ الشَّيْخِ): بیرمکه پیستی بهسمر نیسقانیدا وشکبووهمو زور بیر بوو. («کیف نَرُدُ شَيْخُکُمْ وَقَدْ فَحَلَّ»): چۆن بیرمکهتان بگپرنهوه تافی جوانی نهو پیستی بهسمر نیسکیدا وشکبوتهموو پیستی مردووو. (أَفْحَلُ - الشَّيْءُ): شتهکهی وشککرد. («أَفْحَلُهُ الصُّومُ»): رۆژوو وشکی کردموه/ پیستی بهسمر نیسکیدا وشککردموه. (تَفَحَّلَ - الشَّيْخُ): به هۆی تهمهن و داماوپییهو بیرمکه پیستی بهسمر نیسقانیدا وشکبووهمو. (- فِي لُبُوسِهِ وَحَالِهِ): بهرگی شپرو رهجالو گوزمرانی خراپیوو. (أَلْفَاحِلُ (فَا) - مِنَ الْجُلُودِ): پیستی وشکهوویوو. (أَلْفَحَالُ): دمرنیکه دمداته مهرو پیستی وشکدماکاتهوه. (أَلْفَحَوْلَةٌ): وشکایی تیکهوتن وشکبوونهوه. (الْتَفَحَّلَ - مِنَ الرِّجَالِ): ۱- پیپاوی رهقهلهی پیست وشک ۲- رهوش و گوزمران خراپو سهخت. ۲- (فَاحِلٌ - مَقَاحِلَةٌ): پیومیلکاو پیومیبوو/ شوینی کهوت/ لمگه لیدابوو.

(رَمَاهُ بِالْفَحَافِ رَائِبَةً): کاری گهورهی بهسمردادا. (مَالَهُ قِدٌّ وَلَا فَحْفُضٌ): نه کاسهی دارینی همیهو نه کاسه له پیست/ هیچی نییه. (أَلْقِدُ): کاسهی چهرمین. ۲- (فَحْفَضٌ. فُحَافًا): کۆکی. (- الشَّيْءُ فَحْفَافٌ): شتهکهی رامالی/ رادا. (- الْحَبُّ): دانهویلمکهی لهبمر با شهنکرد. (- مَائِي الْإِنَاءِ): سمری به قاپهگهوه ناو چی تیدا بوو خیرا هه لیلووشی/ ههمووی خواردموو به پهلهو شپرزه بوو. (الْفَحْفَضَ - مَائِي الْإِنَاءِ): به شپرزهی ههرچی له قاپهگهوا بوو خواردیهموو هه لیلووشی. (- السَّيْلُ كُلُّ شَيْءٍ): لافاوکه ههموو شتیکی راداو بردی. (الْفَاحِيفُ (فَا) (ج) فُحْفُفٌ): دمرهینهری نهوهی له قاپهگهوایه. (الْفَحَافُ): خیراو شپرزه خواردنهموو هه لیلووشین. (الْفَحَافُ): لافاوی راماله. (الْفُحَافَةُ): ۱- ههرچی به پهلهو شپرزه بخوریتهوه ۲- شتی به لافاو رامالراو. (عَجَاجَةٌ فَحْفَاءُ): گهردهلوولیکی گهوره که ههموو شتیک رامالیت. (الْمُفْحَصَةُ (ج) مَفَاحِيفُ): شهن. نهوهی که شمنی پیدمکریت.

فَحَم: ۱- (فَحَم- فِي الْأَمْرِ فَحْمًا وَفُحُومًا):
 بیپهرواو بیبیرکردنمهوه خوی هاویشته
 کارمهوه.
 -إِلَيْهِ: لیینزیکبووهوه.
 (- الْمَاوِزُ. فَحْمًا): بیابانهکانی بری.
 (- فَحْمٌ هُوَ فِي الْأَمْرِ): بیپهرواو سلکردنمهوه
 تووشی کارمهکه بکردو هاویشته کارمهکهوه.
 (- الْفَرَسُ رَاكِبُهُ): چارهویکه سوارمهکی
 بهدهمدا دا/ به زهویدا/ له پهرووو خستی.
 (أَفْحَمٌ هُوَ فِي الْأَمْرِ): بیباکانهوه بیرکردنمهوه
 هاویشته کارمهکهوه.
 (- فَرَسُهُ النَّهْرُ): به زور چارهویکهی به
 رووبارمهکهدا برد.
 (- الْكَلِمَةُ): وشمهکی ترنجانده شوینیک
 که جیی خوی نمبوو له نیوان دوو وشه
 پیوستی یهکتردا داینا.
 («قَطَعَ اللَّهُ يَدَ وَرَجُلٍ مِّنْ قَالِهَا»): نمبوايه
 بوترایه (قَطَعَ اللَّهُ يَدَ مِّنْ قَالِهَا وَرَجُلَهُ).
 (أَفْحَمٌ - الْقَوْمُ): لهبهر بیبارانی و تمنگانهی
 برستی کوجیان بو شوینیکی ناودارو فهدار
 کرد جوونه لادی و سمر ناوو روومکی زورمهوه.
 (تَقَحَّمَ - الْفَرَسُ النَّهْرُ): چارهویکه خوی
 کوتایه ناوی رووبارمهکهوهو سلی نهکردمهوه.
 (- الْأَمْرُ): بیباکانه خوی کوتایه ناو کاری
 سهختو پر ماندوویتیوهوه.
 (- الْفَرَسُ بِرَاكِبِهِ): چارهویکه سوارمهکی به

دهمدا گلاند.
 (إِقْتَحَمَ): کوترایه کاری بیبیرکردنمهوهو
 سلکردنمهوهو کاری سهختهوه.
 (- الْأَمْرُ): خوی به توندیی و بیسل هاویشته
 کاره گرانهکهوه.
 (- الْمَنْزِلُ): بیپهروا ههلیکوتایه سمر مالهکه/
 خانووکه.
 (- النِّجْمُ): نهستیرمهک ناوابوو.
 (إِنْقَحَمَ): بیپهروا کهوته کاریکی سهختهوه.
 (الْقَحْمُ (م) فَحْمَةٌ (ج) فِحَامٌ): تمهمنگوره/
 زور به تمهمن.
 (الْقُحْمَةُ (ج) فِحَمٌ): ۱- کاری سهخت/ گران/
 دژوار ۲- فهوتگه/ ههله مووت ۳- تمنگانه
 بیباکانهوه بیرکردنمهوه بهریدا رویشتن
 بیبارانی و برستی و گرانی.
 (الْقَحْمُ - فِي الْخُصُومَاتِ): دوزمنایهتی
 بینهنده که له دلی مروفدا ههجهسبیت و
 پال به پیاوهوه دهنیت که کاریک بکات
 بیخوشنمبیت.
 (لِلْخُصُومَةِ فِحْمٌ): دوزمنایهتی کاری
 نابه دلی تیدایه.
 (الْقُحْمَةُ - مِنَ الشُّهْرِ): سنی شهوهی دواپی
 مانگ.
 (فِحْمُ الطَّرِيقِ): سهختی ریگا.
 (الْقَحَامَةُ وَالْقُحُومَةُ): نیفتادمی/
 تمهمنبرییهکی زور/ زور پیری.

(الْفُحُوم): کسبیکه که تممندی ته‌واو زوربیت / نیفتاده بیت.

(الْمَقَام (ج) مَقَاجِم): ۱- کسبیکه سرکمش / جهریمزه به بیسل و پهروا / بیباکانه خوی بهاویته مترسییه‌وه ۲- کسبیکه جهریمزه بیباکانه گه‌لیک کاری سه‌ختبکات.

(الْمَقَاجِم): شوینی ترسناک / مهرگهین / فهوتگه.

(فَحْمَةٌ): شوینیکی مهرگهین / فهوتگه (نهمه به بی پی پهوری وشه‌ی مَقَاجِم نییه).

۲- (الْمَقَاجِم - فُلَانًا): فیساری به جاوی سووک تهماشا کردو رسوایکرد.

(الْمَقَاجِمُ عَيْنِي): به جاوی بیزلیهاتنه‌وه تهماشامکرد / جاوم لیببیزرا.

(الْقَحْم (م) فَحْمَةٌ (ج) فَحَام): لاوازو بیهیز. (الْقَحْم): لاواز / بیهیز / بیتوانا.

۳- (الْقَحْم): عمربه خیله‌کیه‌ک که له دهشتدا ژیا بیت و گه‌وره بوو بیت.

فَحْو: (فَحَا - الدَّوَاءُ. فَحْوًا): بهیونی کرده دهرمانه‌که‌وه.

(فَحَا وَافْتَحَى - المَالُ): هه‌موو داراکه‌میکرد.

(الْفَحَى - تِ الْأَرْضِ): زهویه‌که بهیونی دهرکردو تییدا روا.

(الْفُحُوان وَالْفُحُوان) (ن): بهیبون.

(فُحُوانَةٌ وَأُفُحُوانَةٌ) (ن): گوله بهیبونیک.

(ج) أَلْجَاحِي وَأَلْجَاحِيَان (ن): بهیبوونوکیک.

(الْفُحُوانَةٌ) (ن): گوله بهیبونیک و ورد / بچووک. روومکیکه گولیکه سپی دمگرت و گه‌لاکانی بلاون و بچووک دانی پینم‌چوینن. بیشیدملین (بابونج). (فارسیه).

(أَلْجَاحِي الْأَمْرِ): سهرمتا و پیشینه‌ی کار.

(الْمَجْحَاةُ = الْمَجْرَفَةُ): خاکمناز.

قَد: (قَدٌ = حَسْبٌ): بهسیه، بهس.

(قَدٌ زَيْدٍ دِرْهَمٌ أَوْ قَدٌ زَيْدٍ دِرْهَمٌ): زهید دهرمه‌میکه بهسه.

(قَدِي دِرْهَمٌ): بهنجاییه‌کم بهسه.

(قَدٌ كَفَى أَوْ يَكْفِي): بهسه / بهسد‌میت.

(قَدِي دِرْهَمٌ): بهنجاییه‌کم بهسه.

(قَد): له‌وانمیه / رنجه / دمشی.

(قَد لا يَفْعَلُ): له‌وانمیه نه‌و کاره نه‌کات یان ههر نایکات.

(قَد يَقُومُ الْغَائِبُ الْيَوْمَ): دمشی /

رنجه له‌وانمیه / چاومریدمگرت و نه‌که دهرکه‌میت‌وه (لیریدا بی‌چاومریدمگرتنه).

(قَد يَصْدُقُ الْكُذُوبُ): لیرمیشدا بو که‌مگرتنه‌وه‌یه. که‌مجار دمشیت دروژنه‌که

راستبکات به‌لام زور جینی پروا نییه (بو زور جار).

قَد: بو راستبوون و به‌جیبوون (له‌گهل فرمانی رابوردووندا).

(قَد أَفْلَحَ مَنْ اتَّقَى اللَّهَ): به راستی

خوابهرست سهردمکه‌میت.

«قَدْ قَامَ فُلَانٌ»: فیسار به راستی هستاوه
(ماومیهکی زور نییه که هستاوه).

(قَدْ): بۆ زورکردن.

«قَدْ أَشْهَدُ الْغَارَةَ الشَّعْوَاءَ تَحْمِلُنِي»: لهوانمیه
زور بهلاماری سخت ببینم.

قَدْ: (قَدْ - الشَّيْءَ. قَدْ): ۱- شتهکهی له بندا بری
۲- شتهکهی له باری دریزی (ههلهینایمهوه/
بری).

«قَدْ دَنْتُ الشَّيْءَ نِصْفَيْنِ»: شتهکهم له
ناوهراستدا کرد به دوو کومهوه/ کهرتوه.

«قَدْ دَنْتُ نِصْفَيْنِ»: کردم بدموو لمتی وهک
یمکهوه.

قَدْ - الْمُسَافِرُ الضَّلَاةَ: گوزارکهرمه
بیابانهکهبری.

(-الكَلَامُ): فسهکهبری.

قَدْ: تووشی (سکیمشه بوو/ ژانهسکیوو).

(- فُلَانٌ قَدْ السَّيْفِ): شمشیرمهکی وا لیکرد
باش بریتو لمتوپمتبکات.

قَدْ - الشَّيْءَ: ۱- شتهکهی له بنهوه بری
۲- شتهکهی له باری دریزی بری و لمتیکرد.

(-اللَّحْمَ): گۆشتهکهی کوتکوتکردو
وشکیکردوهوه.

تَقَدَّدَ: شهمار شهمار بوو.

(-الشَّيْءَ): شتهکه ناوی تیدا نهماو
وشکیوووهوه.

(-النَّوْبُ): جلهکه کۆن و شیترشیتر بوو/

بارچهبارچه بوو/ دپا.

(-القَوْمُ): ۱-خویشگهل بارچهبارچهوه
دمستهدمسته بوون ۲-بوون به تاقم تاقمی

لهیمک جیاو راو نارمزهوو جیاچیا.

(-النَّوْبُ عَلَيْهِ): کالاکه به بالآو ئمندازهی

خۆیبوو/ بۆی لووا.

(إِقْتَدَّ - الشَّيْءَ): شتهکه له بندا بری.

(-الشَّيْءَ): شتهکه لمتبوو/ قلیشا.

(-الأُمُورُ): کارمکانی ههلاوپردو ههلسووړاندو
به نمنجای گهیاوند.

(إِنْقَدَّ): لمتبوو/ شهقیرد.

(إِسْتَقَدَّ - الأُمُرُ): کارمه باری راستی و مرگرتو
دروستبوو.

أَلْقَدَّ (ح): جۆره ماسییهکی دهریاییه رۆن

ماسی له جۆریکی دهردههینریت.

أَلْقَدَّ (مص) (ج) أَلْقَدَّ وَهُدُودٌ وَفِدَادٌ وَأَقْدَةُ:

۱-قامچی ۲-پهستی کار که تازه دمبیت ۲-پهژنی
پیاو ۴-قنجیی پیاوو ریکی ئمندازهی
شتهکهو کهرتی.

«هذا على قَدْ ذَاكَ»: نهمه به ئمندازهی/

هیندهی ئهومیه.

أَلْقَدَّ (ج) أَلْقَدَّ: جهومنده ۲-قایش که له

چهرمهو به دریزی دهرریت ۲-شتیک که له

بن و بیخ کمرابیت ۴-قامچی.

(«مَالَهُ قَدْ وَلَا قِحْفُ»): نه جهومندمو نه

کاسهی دارینی همیه واتا: هیچی نییه.

الْقِدَّةُ (ج) قِدَدٌ وَاقِدَةٌ: ۱- قاپش که له
چهرم و به باری دریزی بپریت ۲- پارچهی
شتیک ۳- تیبیکی خه لک که نارزوو جیا بن.
(«كُنَّا طَرَانِقَ قِدَادًا»): گه لیک تیبی جیا
حهزو جیا نارزوو بووین.

(-عند الكتاب): (لای نووسهرمان)
کاغهمزکی باریکی دریز بؤ کیشانی هیلی
راست بهکاردهمین.

(-عند البنائین والنَّجَّارین): لای خانهسازو
دارتاشهکان راسته تهخته میکی دریزه که
دریزی و راستی نهو شتهی بی تاقیده که نهو
که دمیانه وی.

(الْقُدَاد): ژانمسک / نازاریک له سکدا.

(الْقَدِيد): ۱- گوشتی به دریزی بپراوو
وشکراوه ۲- بمرگی دراو.

(الْقُدَيْد): به لاسیکی بچووک.

(الْقَدِيدِيُون): که سانیکی پیشهسازن دوی
لهشکر دمکون وهک دهلاک و چهرجی و هیتر
(که به ولاتدا دمگمپین و بمرگی کۆن و دراو
دمپۆشن).

(الْقَدَّ): ۱- ریگا / ریپاز ۲- شوینی تهختانی.

(الْقَدُّ وَالْقَدُّ وَالْقَدَّةُ): پارچه ناسنیکه بیی
شت راسته بر دمکهن.

(الْقَدُود) (عامية): لاوازی بیهیز.

۲- (إِسْتَقْدَّ - الأَمْرُ): کارمه سهرومر بوو/
بهردهوامبوو.

۲- (الْقَدَاد) (ح): ۱- گۆره لهکهنه ۲- ریشک.

قَدَح: ۱- (قَدَح - فِي عَرْضِهِ): نامووسی
بایمهالکردو نابروو بپرد / نامووسی شکاندو
شتی خرابی خسته پال.

(قَدَحَ فِي ساقِ أَخِيهِ): قوئی براكمی بری
گزئی لیگرد.

(قَدَحُهُ وَتَقَادَحًا): خهوشیان له یهکتزی
دمرهیناو یهکتزیان له که دار کرد یان
شهرمه لگمو گفتوگو یان کرد.

(الْقَدَاح) (عامية): ناشووبگپرو زمانبهد.

۲- (قَدَح - الدُّودُ فِي الأَسنانِ أَوِ الشَّجَرِ قَدْحًا):
کرم دایه دانهکان و درهخته کهو کولوریکردن.

(الْقَدْح) (مص): کولورکهری دان یان درهخت/
خۆرهی دان یان هی درهخت.

(الْقَادِح): ۱- (فا) کرمی درهختخۆر یان خۆرمو
رهمشکرمه وی دان ۲- قلیشی جیو ۲- نامووس
شکین و نابروو بهر.

(الْقَادِحَةُ (ج) قَوَادِح): ۱- مپی وشه (القَادِح)
۲- (ح) کرمی درهخت یان خۆرهو رهمشکرمه وی
دان.

۲- (قَدَح - فِي القِدَحِ قَدْحًا): ناسنی نووکی
نیزمه کی پیدا کرد.

(قَدَح) (عامية): کونیکرد.

(-خَتَامُ الخَابِيَةِ): مۆزی کووبه ی مه به که ی
هه لپچری.

(- الطَّبِيبُ العَيْنِ): پزشکی که ناوه

(إِقْتَدَحَ بِالزُّنْدِ): چهرخهكهی لیدا تا

دایگیر سینیت.

(-الْأَمْرُ): له نهنجامی کارمکهی روانی و به

تمنگیه وه هات.

(إِسْتَقْدَحَ - زِنَادَهُ): چهرخهكهی داگیر ساندو

ناگری پیکردموه.

(الْقَدَحُ): چهرخلیدان.

(الْقَدْحَةُ): جوره چهرخلیدانیك.

(حُمَى قَادِحَةٍ): تایمکی ناگرین.

(الْقَدَّاحُ): بهرده چمرخ/ بهرده نهستی

۲-نهستی (بۆلایه) که به بهرده نهستیکهدا

دمدریت و پوشوو لهسمر بهردمکه دمبیت ناگر

دمگریت.

(الْقَدَّاحَةُ): ۱-بهرده چمرخ ۲-چمرخ فوتوویمکی

بجوکی کانزایهیه که فتیلهیهکی بهنزیناوی

تیدایه له شوینیکی تایبهتی فوتووهمکدا بهرده

چهرخی تیدهخهن به چهرخیک که ناگری

لیدمبیتهمو فتیلهکه ناگرکه دمگریت.

(الْأَقْدَحُ وَالْقَدُوحُ (ح): میش.

(الْمَقْدَحُ وَالْمَقْدَاحُ): نهستی (که بۆلایه).

۶- (الْقَدَحُ (ج) قَدَّاحُ وَأَقْدَحُ وَأَقْدَاحُ وَهَدَّاحُ

و (جج) أَقَادِيحُ): تیری قومار.

(الْقَدْحُ (ج) أَقْدَاحُ): جام/ پیاله بۆ

پینخواردنهومیه بۆ گهورمو بجووکه که چۆنبوو

پینی دهلین: قَدَّاحُ نَمَكَمَرٍ پَرَبُوو پَنِيْدَهْلِيْن

«كأس» کاسه.

زیانبهخشهكهی چاوهمکهی دهرهینا.

(-تِ الْعَيْنِ): چاوهمکه به قوولداچوو.

(قَدَّحَ تِ الْعَيْنِ): چاوهمکه بهقوولداچوو.

(-الْفَرَسُ): چارمویکهی (لهپرکرد، تیقوباند).

(الْقَدْحُ (ج) قَدَّاحُ وَأَقْدَحُ وَأَقْدَاحُ وَهَدَّاحُ

و (جج) أَقَادِيحُ): ۱-تیر پینش نهومی نووک و

پهری بۆ بکریت ۲-کون (عامیه).

۴- (قَدَّحَ الشَّيْءَ. قَدَّحًا): شتهكهی بری/

ههلییمنجا/ ههلیلوشی.

(- المرق): شلهكهی ههلینجایان ههلیلوشی.

(-الْقَدْرُ): مهنجهلهكهی بهتالکرد/ چی

تیدابوو ههلینجایان.

(إِقْتَدَحَ الْمَرْقُ): شۆرباکهی ههلینجایان.

(-الْقَدْرُ): نهومی له مهنجهلهكهدا بوو

ههلینجایان دهرهینا.

(الْقَدْحَةُ مِنَ الْمَرْقِ): له شۆربا (ههلینجان/

دهرهینان).

(الْقَدِيحُ): شۆربا یان نهومی له بنی مهنجهلدا

دمبیت و به گران دمردههینریت.

(الْمَقْدَحُ وَالْمَقْدَاحَةُ): نهسکوی/ کهوچکی قوول.

۵- (قَدَّحَ - بِالزُّنْدِ. قَدَّحًا): دهستی به

چهرخهكهدا نا دایگیر سینیت.

(«قَدَّحَ الشَّيْءُ فِي صَدْرِي»): شتهكهی ناگری

له دلهدا کردموه/ کاری تیکردم/ ناگری له

سینهم بهردا.

(«أَضِيءُ لِي أَقْدَحُ لَكَ»): بۆم بیهو بۆت دمبه.

(لَاتَجْعَلُونِي كَقَدْحِ الرَّايِبِ): مهمکن به
دۆلکمی سوار (چونکه سوار دۆلکه بۆشهکمی
به پشتی و لاخهکهیموه دهبستیت و اتا
مهمکن به دواکس.

(الْقَدْحُ الْقَرْدُ): (ئیدیومه) نارسمن/ کەس
نازانیت کوری کئییه.

(الْقِدَاحَةُ): ۱-جامگهیری/ کاسهگهیری
۲-چهرخسازیی.

(الْقِدَاحُ): ۱-هپهالساز ۲-جامگهر/ کاسهساز/
چهرخسازو بمارهینی ههموو نهوانه
۲-سهری چووژی ناسکی رووهک ۲-گولسی
رووهک/ خونجه پیش نهوی دهمبکاتهوه
۴-بهردهنستنی ۵-نهنستی که لهگهل بمرده
نهنستیدا ناگری پیدمکریتموه.

۷-(الْقَدْحَرُ- الرَّجُلُ إِقْدَحَرَارًا): کابرا
نامادهی بهدی و شهرهجنیویان بهگژداچوونو
شهر بوو.

قَدْر: (قَدْرٌ وَقَدِيرٌ- عَلَى الشَّيْءِ. قَدْرًا وَقَدِيرَةً
وَقَدِيرَةٌ وَمَقْدِيرَةٌ وَمِقْدَارًا وَقَدَارَةٌ وَقُدُورَةٌ
وَقُدُورًا وَقَدْرَانًا وَقَدْرًا وَقَدِيرًا): توانای
بهسمر شتهکهدا شکا/ توانی شتهکه نهجام
بدات.

(-عَلَى الشَّيْءِ. قَدْرًا وَقَدِيرًا): توانای زالبوونی
بهسمر شتهکهدا بو کۆیکردموهو گرتی.

(-اللَّهُ): خوی به مهنترگت/ به گهوره گرت.
قَدِيرٌ- عَلَى الشَّيْءِ قَدْرًا وَقَدِيرَةٌ وَمَقْدِيرَةٌ

وَمَقْدِيرَةٌ وَمَقْدِيرَةٌ وَقَدَارَةٌ وَقُدُورَةٌ وَقُدُورًا
وَقَدْرًا وَقَدِيرًا): توانای بهسمر شتهکهدا شکا.
(قَدِيرٌ- عَلَى الشَّيْءِ): به توانا بوو و شتهکمی
کۆیکردموهو گرتی.

(-اللَّهُ فَلَانًا عَلَى كَذَا): خودا توانای نهوی به
فیساردا که دسهلاتی بهسمر نهو شتهدا بشکیت.

(قَادِرٌ هُوَ ۱-مِقَادِرَةٌ): لهو بههیزتر بوو
۲-ویستی وهک نهو بکات/ لاسایی نهو بکاتهوه.

(الْقَدِيرُ-اللَّهُ فَلَانًا عَلَى كَذَا): خودا توانای به
فیساردا که دسهلاتی بهسمر نهویدا ببیت.

(-الْإِنْسَانُ): مرۆفمه که له منجهلدا چیشتی لینا.
(إِقْتَدِرَ-عَلَيْهِ): دهرهفتهیهاتو بهسهریدا
زالبوو/ توانای بهسهردا ههبوو.

(-الرَّجُلُ): چیشتی له منجهلکهدا لینا.
(الْقَادِرُ (فَا) (م) قَادِرَةٌ): ۱-چیشتیلینمر له
منجهلدا ۲-نهوی له منجهلدا لیدهنریت.

(«بَيْنَنَا لَيْلَةٌ قَادِرَةٌ»): شهویکی شیوه
رۆیشتی بیماندوو بهتیمهههتیکهوه ههبوو.

(الْقَدِيرُ (ج) أَقْدَارُ): وزمو (توانا/ هیز)
۲-دارایی/ دمو له مهنیدی ۲-رئیزو سهنگینی
۴-هپههوپهله.

(الْقَدِيرُ (ج) قُدُورُ): منجهل.
(قُدِيرَةٌ وَقُدِيرٌ): منجهلۆکه بۆیه واناوئراوه

چونکه شتهکان کۆدمکاتهوهو دمیگرتیت
(-مِيه).

(الْقَدِيرُ (ج) أَقْدَارُ): وزمو هیز.

(الْقُدْرَةُ): هیزو توانا که بهسمر شتیکدا بشکیّت و بتوانریت بکریّت یان وازی لیبهینریت.

(هُدْرَةُ أَلَمَا): توانای نامیریک له چرکه میکدا که چمند کار نمنجامدهینیت، چرکه بهکمی پیوانه‌ی کاته.

(الْقُدَارُ): چیشتاینمر / کسیتکه که له منجهلدا شتیک لیبنیت.

(الْقُدَارُ وَالْقُدْرَةُ): توانا / دهسه‌لات.

(الْقُدَارَةُ وَالْقُدُورَةُ): ۱- توانایی / به دسته‌لاتبوون / توانابوون ۲- هیز / توانا ۳- بتوانایی و بهدهسه‌لاتیی ۴- دارای و دسترؤیشتن / دوله‌مندی.

(الْقُدْرَةُ (م) قُدْرَاءُ): بتواناترین.

(بَنُو قُدْرَاءَ): دوله‌مندان / دسترؤیشتو و مکان / داراگان.

(الْقُدَيْرُ: ذُو الْقُدْرَةِ): ۱- بتوانا / دهسه‌لاتدار / خاومندسه‌لات ۲- ناویکی پیرؤزی خوداومنده ۳- گۆشتی لینراوی ناو منجهل.

(الْمَقْدُورُ) (مفع): شتی هیز پینکاو / شتیکه له توانای کردن‌دابیّت و نمنجام‌بدریت.

۲- (قَدَرَ - الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ قَدْرًا): ۱- شته‌کمی نهموندی نهموت لیکرد ۲- شته‌کمی (به‌هوت پیاو / نمندازمگرت).

(- الأَمْرُ): بیر له کارمکو نمنجامی کردموه و ته‌گیری لیکرد.

(- الأَمْرُ كَذَا): سهرنجی دایه کارمکه / لیکؤلییه‌وهو نمندازمگرت و ته‌گیری کرد.

(قَدَرَ - الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ): شته‌کمی به شته‌کمی نمندازه کرد، هیندی نهموتی لیکرد.

(- الرَّجُلُ): بیری له چارمسه‌رو ته‌گیری کارمکه‌یکردموه.

(قَادِرٌ - مِقَادِرَةٌ): نمندازه و پیوانه‌ی هردووکیانیکرد تا بزانیّت همره‌کمیان چهندمو و مکو نهو نمنجامیدا / و مکو نهوی لیکرد.

(فُلَانٌ يُقَادِرُنِي): فیسار ده‌هویت و هک منبیت / به من به‌کسانبیت.

(تَقَدَّرَ - الثَّوْبُ عَلَيْهِ): به‌رگه‌که به بهری خؤیبوو.

(تَقَادَرَ - الرَّجُلَانِ): دوو پیاومکه ویستیان به‌کسانبن / و هک به‌کبن.

(إِقْتَدَرَ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ): شته‌کمی به نمندازه‌ی نهموت گرت / به‌هوتی پیاو.

(إِنْقَدَرَ): نمندازه‌ی گیر / به پیی نمندازه بوو.

(قَدَرْتُ الثَّوْبَ فَأَنْقَدَرْتُ): جمله‌کم پیوا به پیی نمندازه و پیویست دهر جوو.

(الْقَدْرُ (مَصْر) (ج) قَدْرَانِ): ۱- هینده / نهمونده / بیری نهو به قمدمر ۲- شته‌که به‌کسانبیت به‌هیت به‌بی که مو زؤر.

(«هَذَا قَدْرٌ نَاكٌ»): نهمه و هک نهوه. هیندی نهمه بهو به‌کسانه.

أَلْقَر (مص) (ج) أقدار: بری شت.

(التقدير (مص) (ج) تقادیر- عند النحاة):

لابردنی وشمیک به وتن له دلدا هیشتنموی

ومکو بلین: (مَنْ مَعَكَ؟): کیت لهگه لداپه؟

تو وهلام بدمیتهموه بلینت (أخي): براكهم.

قسهکه له خؤیدا: (معي أخي): په.

(المقدار (ج) مقادیر): بری نمو شته. به

ژماره بیت به کیشان بیت به پیوانه بیت.

(القدر: كسبیکه که بهری درهختو

کشتوکال و شتیر دمهبلینیت (عامیه).

۳-(قَدْر- الرزق. قَدْرًا و قَدْرًا): رۆژییهکهی

بهشکرد.

(-الله عليه الأمر): خودا نهوی له چاره

نووسیوه/ نهوی بؤ برپارداوهو براندؤتموه.

(-على عياله): رمزیلی دمرباری خیزانمکهکرد.

(-الشيء قَدْرًا): شتهکهی ناماده کردو کاتی

خوی بؤ دانا.

(قَدْر-الله عليه الأمر وقَدْر له الأمر): خودا

نهوی بؤ برپوتمهوهو لهسهریدانه/ نهوی له

چارنوسیوهو برپاری خوداومنده.

(-على عياله): رمزیلی دمرباری خیزانمکهی

کرد.

(تَقَدَّر- له كذا): نهوی بؤ ناماده بوو.

(إِسْتَقْدَرَ- الله خيراً): چاکهو خیری له خودا

داواکردو بؤی برهخسینیت.

(لَيْلَةُ الْقَدْرِ): شهوی لهیلتهولقهدر که

یمکیکه له ده شهوه دواپنه تاکهکانی مانگی

رهمهزان ومک (۲۱ و ۲۲ و ۲۵ و ۲۷ و ۲۹)ی

رهمهزان، که تیایدا کاروبارو همموو شتیکی

تییدا دیاریدمکریت.

(أَلْقَر (ج) أقدار): اشموی که خودا

برپویمتیهوهو برپاری لهسمر داوه/ قهزاو

قهدمری خودا ۲-خواستی کردنی کارو

بهیومندیی بهشتهوهو له کاتی خؤیدا.

(القدریة): تیپیکن دهلین شت به قهزاو

قهدمر نییه بروایان واپه کاروبارو پروداو

به خواستی مروف خؤیمتی خوی دمیکاتو

خؤیشی واز لهو شته دههینیت. نهمه

بیچهوانهی بروای تیپی (جهن)ین که دهلین

مروف هیچی بدهست نییهو همموو شتیکی

ژیانی بدهستی خوداپهوهو نمو برپویمدببات.

(التقدير (ج) تقادیر): نهوی خودا

نووسیویمتی و برپاری لهسمر دمدات.

(-عند المتكلمين): ههمهوهو بوونهموریک به

نمنازهی خؤیمتی و به سنووری خؤیمتی.

(القدرة): نهوی که برپاری خودای لهسمرمو

دانراوه/ قهزاو قهدمر.

(القدور) (مفع): برپاری خودا لهسمر دراو/

نهوی خودا برپویمتیهوهو که دهبیت هر

ببیت.

۴-(قَدِر. قَدْرًا): ملی کورتبوو.

(القدرة): سوراخیی ملباریکی بچووک.

تہسبیحاتی سوپاسگوزاریی تو دمکھین خویمان
بؤ قابلہ مندی بارمگات له گوناہ دمباریزین.

(قُدْس - الرَّجُلُ): هاته بمیتولو قه دمس /
هودس.

(-الكَاهِنُ عِنْدَ النَّصَارَى): قه شهکه نانی
نیواریی خودایی رازاندموه.

(تَقْدُسْ): خوی پاک و دوور له گوناہ راگرت /
پاک و بیگوناهبوو.

(الْقُدْسُ) (مص): شاری هودس / نور شه لیم /
همندیک نووسمری دیانه کان و شهی (قدس)

له بری (حه زرت) واتا: بهریز پرؤز.
بهکارده هیتن ده لئین (قدس الأب العام):

باوکی گشتیی پرؤز.

(قُدْسُ الْقُدْسِ عِنْدَ الْيَهُودِ: مَكَانٌ مِنْ
الْهَيْكَلِ كَانَ يَدْخُلُهُ عَظِيمُ الْأَحْبَارِ عِنْدَهُمْ

مَرَّةً فِي السَّنَةِ): لای جووله که کان له پهرستگای
جووله که ما پرؤزترین شوینه که گهوره ترین

پیشه وایان سالیی یه کجار ده چینه ناوی.

(حَظِيرَةُ الْقُدْسِ): بهمهشت.

(الْقُدْسُ) (مص): گیانی پرؤز.

(رُوحُ الْقُدْسِ وَالرُّوحُ الْقُدْسُ عِنْدَ النَّصَارَى):

سیانهی کهسی دیانه کان.

(رُوحُ الْقُدْسِ عِنْدَ الْمُسْلِمِينَ): گیانی پرؤز

لای موسلمانه تکان جبرائیلی فریشته یه.

(الْقُدْسَةُ): ۱- پاکژی و بیگمردیی.

(الْقُدْسَةُ): نازناوی پاپایه. ده لئین (قداسة)

(الْقُدْسُ): پیاوی کور تمبالا. و تراویشه:
ملکورت.

۵- (الْقُدْرَةُ) (ج) اقدار: سمرشان.

(الْقُدَارُ): اخله کی بالاناونجیی و جوارشانه
۲- (ح) ماری مهزن ۲- میردمندالی رچوسووک.

(الْقُدَارُ): بهردیکه ده خریته سمر ناومرپزه ی
ناو.

(الْقُدْرَاءُ): گوینچه که ناسایی بییت نه گهوره
نه بچوو کبییت.

(الْمُقْتَدِرُ): اخله فهی وستا له کاردا ۲-
ناونجیی هموو شتیکی.

(«رَجُلٌ مُقْتَدِرٌ الطُّولِ»): پیاوی جوارشانه ی
بالا ناونجی.

(الْمُقَادِرَةُ): ناونجی.

(الْمُقَادِرَةُ): خانووی تمسک.

(الْمُقَدِّرُ) (عامیة): ناوجه وانبهستیکی جوانه
که نافرمت ناوجه وانی خوی پیدهبهستی.

قدس: ۱- (قُدْسٌ. قُدْسًا وَقُدْسًا): پاک و پرؤز
بوو.

(قُدْسٌ - اللَّهُ فُلَانًا): خوداوند نهوی پاک کردو
پرؤزیکردو له خرابه به دوور یگرت.

(-الرَّجُلُ اللَّهُ): پیاوکه خودای به پاک و
پرؤزو بیگمرد ناسی و دانا.

(-لِلَّهِ): خودا بهرستی کرده پیشه و خوی
پاک و دوور له خرابه راگرت.

(«نَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ»):

الحبر الأعظم أو صاحب القداسة): پاپای
پیرۆز یان خاومن پیرۆزی.

(القائس) = بیت الحرام: خانەى خودا.

(القداس (ج) قدايس عند النصارى):

لاى ديانەگان قوربانىيى جەستەو خوینى

حەزرتى عيسايە کە لە شيوەى نان و مەيدا لە

ئيوارەخوانى خوداييدا دەپخۆن و دەپخۆنمەو.

(القدس والقدوس): لە ناوہ پیرۆزمکانى

خودايە و اتاکەى: پاک و پیرۆز و لە ھەموو

خەوش و ناتەواويەک بەدوور.

(القديس (م) قديسة): خودا پەرستىكى

گەورە کە دوور لە ھەموو ناتەواويەک و لای

خودا وەرگراو. لای ديانەگان: خاوەن پاپايەکە

کە بە پاکى و پاپەبەرزى دەمريت.

(المقدس): شوینى پیرۆز و پاک.

(بيت المقدس): مزگوتى قودس.

(مقدسى): خەلکى قودس.

(المقدس (فا): زانا ٢-پارسا.

(البيت المقدس = بيت المقدس):

بەیتولوقەدەس / قودس.

(مقدسى): قودسى.

(الارض المقدسة): خاکی پیرۆز / خاکی

فەلەستین.

(ارض مقدسة): خاکی پیرۆز.

٢-(القدس): بەردىکە بۆ زانىنى زۆرى و

کەمىي ناوى چالۆ تىيدەھاوێژريت.

(القدس والقنس): پاپايەمكى بچووك.

(القائس (ج) قوايس): ١-پاپۆرى گەورە

٢-چەو دەخريتە ناومەو بۆ ناودانى حوشتر.

(القادوس (ج) قوايس): ١-دۆليانى ناش کە

گەنم و جۆو شتيرى تىيدەمکريت تا بەهارريت.

(الکور) (عامية): دۆليانى ناش ٢-دەفریکە

ناوى لە جۆگە پى ھەلدەيمەنجينن /

دەردەھينن.

(القدس): بەردىکە بۆ دابەشکردنى ناوى

گۆلى حوشترەگان دەخريتە گۆلەکەوہ

نەندازەى ناومەکەى پيدەگرن بە پى ئەوہ

لەناو خۆياندا دابەشيدەمکەن ٢-شتیکە لە زيوہ

و مەگ مروارىي دروستەمکريت ٣-مەزنىي و

سەرورەپيەكى پاريزراوى پالۆ.

(القدس): سەرچل و جەربەزمەكى بيھاوتا.

(القدس): دور / مروارى.

قدح: ١-(قدح - الفرس قدحاً): چارمويکە

کەوتە غار.

(-الأمر): لەسەر کارمەگ رۆيشت و جيبەجيبى

کرد.

(-الخمسین من عمره): تەمەنى لە پەنجە

سال تىپەرى.

٢-(قدح - السفينة. قنصاً): پاپۆرمەکەى لە

ناومەگەدا پالنا / پالى بە پاپۆرمەگەوہ نا.

(-من الشراب): شەرابمەکەى قوم قوم

خواردمەوہ.

(تَقَدَّعَ - لَهُ بِالْشَّرِّ): بهرامبهری خوی بؤ خرابهکاری ناماده کرد.
 (تَقَادَعُ - الْقَوْمُ): ا-پالیان به یمکوه نا/ بهکتریان هینا و برد/ شهره شانیا نکرد ۲-بهک به دوا یمکنا مردن.
 (-الْقَوْمُ بِالرَّمَاحِ): بهکتریان دابه بهر نیزه/ نیزمیان بهیمکتردا کرد.
 (-عَلَى الشَّيْءِ وَهَيْه): ههلهمی شتمکمیگردو بؤی شهرزه بوو.
 (تَقَادَعُ النَّبَابُ فِي الرَّقِ): میسهکان کموتنه ناو شوږریاکموه.
 (الْقَدْعُ): ههلهپکار.
 ۳- (قَدَعٌ - هَرَسَهُ بِاللُّجَامِ قَدْعًا): به جلهو چارهویکهی راگرت.
 (-النَّبَابُ عَنْهُ بَكْنَا): بموه میسهکهی لیدمکرد.
 (هُ عَنِ كْنَا): بهری نهوی لیگرت. یان لئی دوور خستهوه.
 (قَدِعٌ. قَدْعًا): دوورکهوتهوه/ وازی هینا.
 (-تَ عَيْنُهُ): لهبر زور تهماشاگردن جاوی کز بوو.
 (قَدِعَتْ لِي الْخَمْسُونَ): له پمنجا سالیی نزیکیبووموه، خهریکم دمیگمنی.
 (قَدَعُ هُ بَعْرُهُ): حوشرمکهی رهمکهی له دهست راکیشا.
 (الْقَدْعُ هُ عَنِ كْنَا): نهپهیشت نهوه بکات/ وازی لهوه پیهینا/ بهری لیگرت.

(-الرَّجُلُ): جنیوی به پیاوهمکدا.
 (تَقَادَعُ - الْقَوْمُ): خویشگمل باشمکشمیانکرد/ گهرانه دواوه.
 (تَقَدَّعَ): وازی هینا/ دوورکهوتهوه.
 (-عَنِ الشَّيْءِ): شهرمی له شتمکه کرد.
 (الْقَدْعُ): زور ترسنوکیی و تیشکان/ شکستهینان.
 (مَاءٌ قَدِيعٌ): ناویکی تال و سوږر که نهخوریتموه.
 (إِمْرَأَةٌ قَدِيعَةٌ): ژنیکی شهرمن/ به شهرم و شکو کهمدوو.
 (الْقَدْعُ): سمرشوږشیک که شکینرابیت.
 (إِمْرَأَةٌ قَدِيعَةٌ): نافرمتیکی شهرمنی کهمدوو.
 (الْقَدْعَةُ): ۱-داردهستیک که شتی لهخو پی دووربخریتموه ۲-میشوږ یان باوهشین یان شتیکی وها که میشی پیدمربکرت.
 ۴- (الْقَدْعُ): جاوسووربوون و تیکچوونی به گریانی زور.
 (الْقَدِيعُ): گرینوک/ ههمیشه چاوبهفرمیسک.
 (الْقَدِيعَةُ): جبهیمکی کورتی پپش ههلقلیشاو.
 (الْقَدْعُ): چرج و لؤچبوو/ پیچراوه.
 قَدِيعٌ (قَدِيعٌ - الْمَاءُ قَدِيعًا): ۱-ناومکهی ههلهینجا ۲-ناومکهی رؤکرد.
 (هُ) (عَامِيَةٌ): پالی پیومنا یان به فیل لهو شوپنهی که لیپیوو بردی بؤ شوپنیکیتر.
 (الْقَدِيعُ): ۱-گوزی سوور/ سوورکراوه ۲-لهگمنی گموره.

(مَضَى قَدَمًا): (بِؤْ نَيِّرُو مَنِّ دَمُوتِرَيْتِ):
 بیلادان و وستان بهرمو پېشموه روښت.
 (الْقَدَمُ = التَّقَدُّمُ): ۱-پېشکهوتن ۲-پېشگرتن
 پېشها ته ی جاگه یان خرابه.
 (لِفُلَانٍ فِي كَذَا قَدَمٌ صِدْقٌ أَوْ قَدَمٌ سُوءٌ):
 فیسار له ودا بؤ جاگه یان بؤ خرابه هر له
 پېشموه میوه پېشگر تووه.
 (لِفُلَانٍ عِنْدَ فُلَانٍ قَدَمٌ): فیسار لای فیسار
 کس دصتی پیاو متیی و جاگه ی کونی همه
 دستبالیه.
 (الْقَدَمُ): پېشینه، رابوردوو/ زور کون.
 (لَهُ قَدَمٌ فِي هَذَا الْأَمْرِ): لهو کار ودا
 رابوردوو په په/ زوو کون دصتی تیدا بووه.
 (الْقُدْمَةُ): پېشینه له کار یکنه.
 (الْتَقْدِيمَةُ (ج) تَقَادِمٌ): ۱-پېشمه نگی بوون
 ۲-پېشگرتن پېشکهوتن ۲-خه لات، پېشکه شکردن.
 (القَادِمَةُ): پېشمنگی سوپا ۲-شاپه ری بالی
 بالنده. بالی بالنده.
 (ج) القَوَادِمُ والقَادِمِي: نمو شاپه رانه ی که
 له پېشموه ی باله که په و گهورن.
 (الخَوَافِي) په ره وردمکانه که له ژیر
 شاپه رمکاندیه.
 (قَادِمَةُ الرَّحْلِ): پېشموه ی کورتانه که.
 (قَادِمَةُ العَسْكَرِ): ۱-پېشمنگی سربازمکان/
 سوپا.
 (الْقُدْمَةُ مِنَ الفَنَمِ): لهو مه رانه ی که بؤ

(الْتَقْدِيفُ - عند البَحْرِیَّةِ): (ومرگېرانی
 وشه ی التَّقْدِيفُ) ه: سهول لیدانی باپوړموان.
 (الْمَقْدَافُ): (ومرگېرانی وشه ی (الْمَقْدَافُ):
 سهول.
 قدم: ۱- (قَدَمَ - القَوْمَ قَدَمًا وَهَدُومًا): پېش
 خوښگه لکه موت.
 (قَدَمَ - القَوْمَ): پېش خوښگه لکه موت.
 (ه): پېشخیست.
 (هَ إِلَى الحَاطِطِ): بؤ لای دیوارمکه ی هینا و
 نزیکی کردموه.
 (-بَيْنَ يَدَيْهِ): هاته بهر دصتی/ بهر دصتی.
 (-يَمِينًا): سویند بخوارد.
 (-إِلَيْهِ بَكْنَا): فه رانی نهو میدایه.
 (أَقْدَمَ فُلَانًا): فیساری پېشخست/ هینایه
 بهر موه.
 (-يَمِينًا): سویند بخوارد.
 (تَقَدَّمَ): ۱-پېشکهوت ۲-پېشکهوتوو بوو.
 (-القَوْمَ): پېش خوښگه لکه موت.
 (-إِلَيْهِ بَكْنَا): فه رانی کردنی نهو میدایه.
 (فُلَانٌ يَتَقَدَّمُ بَيْنَ يَدَي أَبِيهِ): فیسار له
 بهر دصتی باوکیدا ناماده دمبیت.
 (إِقْتَدَمَ): پېشکهوت/ چووه پېشموه.
 (سَبَقَ - القَوْمَ): پېش خوښگه لکه موت.
 (قَادِمُ الرَّحْلِ): پېشموه ی کورتان.
 (-الإنسانِ (ج) قَوَادِمِ): سهری مروف.
 (الْقُدْمُ): بؤ پېشموه روښتن.

لهومر له پېشمهون.

(الْقُدَامِي): پېشمنگی سوپا: نهوانه‌ی له پېشمهون.

(قُدَام): بهر / پېشمهوه (پېچمه‌وانه‌ی دواومیه) (وشه‌که مئیه).

(قُدَيْدِيَمَة): تُوْزِيْكَ له پېشمهوه (مئیه) به نيريش دمكرت دموتريت.

(قُدَيْدِيَم). لَقَيْتُهُ قُدَامَ ذَاكَ وَقُدَيْدِيَمَة ذَاكَ): له پيش نهومدا پيښگه‌پشتم تُوْزِيْكَ پېشنه‌وميش پيښگه‌پشتم و ديم.

(الْقُدَامُ وَالْقُدَامُ وَالْقَلْبِيْم): ۱- سمرداری له هممووان شكودارتر ۲- ناغاو گه‌وره ۲- پاشا.

(الْقَيْدُومُ وَالْقَيْدَام): ۱- بهرموه / پېشمهوه ۲- پيشی شت / لووتی شت.

(قَيْدُومُ الْجَبَل): لووتی شاخ.

(الْأَقْدَم): پېستر / پېشووتر / بهرووتر.

(التَّقْدِيْمَة (ج) تَقَادِم): خه‌لات.

(الْقَدِيْم (ج) مَقَادِيْم مِنَ الرَّحْلِ): پېشمه‌وهی کورتان.

(- مِنَ الْعَيْن): بهری چاو.

(- مِنَ الْوَجْهِ): پېشمه‌وهی ږوو که ږووبه‌ږووت دمبیت.

(الْقُدَمُ فِي إِصْطِلَاحِ أَهْلِ لُبْنَان): نهو زاراوه پله‌یهی خه‌لکی لوبنان بؤ ناو خوږیان داناوه نه‌ومیه که دوو پله له خوار میره‌ومیه گه‌ورمترین پله له ناو خیلدا میره پاشان

کوینغا پاشان سهره‌نگ پاشان بهری گه‌وره

۲- (۱ ع) پله‌یمکی سمربازییه / سهره‌نگ.

(- عند المنطقيين): لای خاومن گوفته‌کان.

(الْمُقَدَّم (ج) مَقَادِيْم مِنَ الرَّحْلِ): پېشمه‌وهی کورتان.

(- مِنَ الْعَيْن): بهری چاو.

(- مِنَ الْوَجْهِ): پېشمه‌وهی ږوو که ږووبه‌ږووت دمبیت.

(الْمُقَدَّمَة): ۱- پيشی سمر ۲- ناوچه‌وان / ته‌ویل ۲- پېشمه‌کیی شتیک که نه‌نجامی نهو شته

نه‌ومیه که شتیکي له‌سمر به‌نده، به‌ندبوونیکي ژیرانه یان ناسایي یان دستکار. ومکو بلنیت:

همموو ناوټه‌یه‌ک گه‌نه. همموو تمنیکي ناوټه گه‌نه که‌واته همموو تمنیک گه‌نه. نه‌م

جوړه پېشمه‌کییه به پېشمه‌کی پېوره ناو‌دمبریت نه‌نجامه‌کی به پېی نهو پېوره دمبیت.

(الْمُقَدَّمَة - مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): پېشمه‌کیی / سمرمتای همموو شتیک.

(الْمُقَدَّمَة وَالْمُقَدَّمَة - مِنَ الْجِيْشِ): پېشمه‌نگی سوپا.

(- مِنَ الْكِتَابِ): پېشمه‌کیی کتیب / بهرتووک.

(مُقَدَّمَة الرَّحْلِ): بهشی پېشمه‌وهی کورتان.

۲- (قَدَم - عَلَى حَرْنِهِ. قَدَمًا وَ قَدَمًا وَ هُنُمًا): به هاوکووفه ناحمه‌مکه‌یی ویرا.

(- عَلَى الْأَمْرِ): پرکیشی کردنی کارمکه‌میکرد / ویرای بیکات.

جەنگدا بە جەرگانە بەلاماری دوژمن بدات
یان لە تەنگانەدا بۆ بزگارکردن و بۆ بالابوون
هەلبەکار بێت دەلێن: (بَقْدَمُ وَتَقْدَمُ) نازو
گەنجەمەنی بالادەستی دەکات.

(الْمَقْدَامُ وَالْمِقْدَامَةُ (ج) مَقْدِيمٌ): زۆر
نەبەردو بەهەلبەمو بەلاماردەر (ئەو (ت) یە
بۆ زیادەڕووییە).

۳- (قَدَمٌ قَدَمًا وَقَدَامَةٌ): زۆر کۆن بوو.

(قَدِيمٌ وَقَدِيمٌ): زۆر کۆن / دێرین / پێشین.

(تَقَادَمٌ): کۆنیبوو / دێرینیبوو / زۆری بەسەردا
رۆیشت.

(الْقَدَمُ): شکووی کۆن / نەگین و مەزنیی کۆن.

(الْقَدَمُ): چاخی دێرین.

(دَكَانٌ كَذَا قَدَمًا): ئەو لە سەردەمی کۆنیدا
وابوو.

(الْقَدَمُ): کۆنیی.

قَدَمُ الْعَالَمِ أَوْ أَزْلِيَّةُ الْعَالَمِ): پێرەوییکی
فەلسەفانە دەلێن: گیتی هەر یووێ
هۆکاری بوونی تیبەو زۆر کۆنە.

(الْقَدِيمُ وَالْقَدَامَةُ (ج) قَدِيمٌ وَقَدَامٌ)
وَقَدَائِمٌ (م) قَدِيمَةٌ (ج) قَدِيمَاتٌ وَقَدَائِمٌ):
کۆن / دێرین.

۴- (قَدِيمٌ - الْمَدِينَةُ قَدِيمًا وَمَقْدَمًا وَقَدَمَانًا):
بۆ شار هات / ڕوویکردە شارەکە.
(- مِنْ سَفَرِهِ): لە گوزارەکی گەڕایمەوە،
هاتمەوە.

(الْقَدَمُ - عَلَى قَرْنِهِ): بە ناخەزمەکەیی وێرا.

(- عَلَى الْأَمْرِ): بە کارمەکی وێراو کردی.

(تَقَدَّمَ وَاسْتَقَدَّمَ): بۆیرو پێشمانگبوو/
بێباکانە پێشکەوت.

(قَدُومٌ): بۆیرو پێشمانگ.

(الْقَدَمُ): بۆیرانە چوو بە پێشموه.

(الْقَدَمُ وَالْقُدُومُ): نازا / دلێر نەبەرد / بۆیرو /
چاوەنترس / بێپەرەوا.

(هُوَ يَمْشِي الْقَدَمَ): بێسۆ و بێباکانە بەرمو
جەنگ بۆ پێشموه دەروات.

(الْقَدَمُ): نازا نەبەرد / بێباک (بۆ نێرو م) بۆ
تاک و کۆ.

(رَجُلٌ قَدَمٌ وَامْرَأَةٌ قَدَمٌ وَرَجَالٌ قَدَمٌ وَنِسَاءٌ
قَدَمٌ): بیاوێکی نازا. ژنیکی نازا / بیاوانێکی
دلێر / ژنانێکی دلێر.

(هُوَ قَدَمٌ): ئەو نازایە.

(الْقَدَمُ): زۆر دلێر / زۆر بە جەرگ / نەبەردێکی
بەهەلمەت.

(الْقَدَمَةُ): بۆیرسی / نازایەتی / بە جەرگی /
پەڕکێشیی.

(الْأَقْدَمُ (ح): شێر.

(الْقُدُومُ (ج) قَدَمٌ): بۆیرو زۆر بە هەلمەت.
(الْقَدُمِيَّةُ): خۆبەدان و گەنجەمەکردن.

(فَلَانٌ يَمْشِي الْقَدُمِيَّةَ): بە گەنجەمە
خۆبەدانمۆ دەروات.

(الْيَقْدَمِيَّةُ وَالتَّقْدَمِيَّةُ): کەسێک کە لە

(- إلى الأمر): روویکرده کارمه.
 (أَقْدَمُهُ الْبَلَدُ): نارديهه داویدا بۆ هاتنی/ بۆ
 شارمه بیته.
 (اسْتَقْدَمَ الرَّجُلُ): داوایکرد بیاومه بیته.
 (الْقَادِمِ (ج) قُدُومٌ وَقُدَامٌ وَقَادِمُونَ) (فا):
 هاتوو.
 (الْعَامُ الْقَادِمُ): سالی (داهاتوو/ ناینده).
 (الْقَادِمَةُ): مئی وشهی (القادم).
 (المقدم): کاتی هاتن.
 ۵- (قَدِمَ وَأَقْدَمَ- عَلَى الْعَيْبِ قُدُومًا): قایلی
 نهنگی و سووکی بوو.
 ۶- (الْقَدَمُ): بهرگیکی سوور.
 (القَدَمِ (ج) أقدامٌ وقَدَامٌ): بن/ هاج/ پا.
 (قَدِيمَةٌ): بیی بجووک (وشمه مئی به
 نریش دمکریته).
 (الْقَدَمُ): بۆ بیوانه له نووکی پهنجه گهوره وه
 تا پشتی پاژنمه.
 (جَعَلَ دِمَاءَهُمْ تَحْتَ قَدَمَيْهِ): خوینی
 به قیرۆ بردن/ خوینی به قیرۆدان.
 (إِجْعَلْ ذَلِكَ تَحْتَ قَدَمِكَ): لییخوؤشبه/
 لییبوووره.
 (وَضَعَ قَدَمَهُ فِي الْعَمَلِ): دستی به کارمه
 کرد.
 (الْقَدِيمِ) (طا): زهویهك بهردی گونكونی
 رشی تیدابیت وهك سووتابیت.
 (الْقَدِيمَةُ): بهردی رشی گهوری گونكون.

(الْقَدَامُ): سهربړ/ ههساب.
 (الْقَدُومُ وَالْقُدُومُ) (ج) قُدُومٌ وَقُدَائِمٌ
 (مؤنثة): تمشوی.
 ۷- (الْقَدَامِسُ): توند.
 (عِزٌّ أَوْ حَسَبٌ رَقْدَمَائِسُ): نگینی یان
 رهمنابهتی کۆن.
 (الْقَدُمُوسُ (ج) قَدَامِيسُ): کۆن.
 (عِزٌّ أَوْ حَسَبٌ قُدُمُوسُ): انگینی یان
 رهمنابهتی کۆن ۲- توند ۳- تاویریکی گهوره
 بهیسهنگی سوپا.
 (حَبِيشٌ قُدُمُوسُ): سوپایهکی مهن.
 (الْقَدُمُوسَةُ): تاویریکی گهوره.
 الملحق:
 (قَدَمُ): (الْتَقَادُمُ): زۆر کونبوون/ تیپهربوونی
 سالانیکی زۆر بهسهر شتیکندا.
 (بَعْدَ تَقَادُمِ الْعَهْدِ): پاش تیپهربوون و
 کۆنبوونی سهردهم.
 (الْتَقَادُمُ فِي الْقَانُونِ): کۆنبوون و
 تیپهربوونی کات له یاسادا نهومیه: نهو ماومیه
 دپاریکراوه گهر تیپهری به تیپهربوونی مافی
 نهو نامینیت که داوای نهو مافه بگریته یان
 برپاری دراو پیاده بگریته.
 (الْتَقَدُّ مِيَّ): نهومی بۆ پیشهوه دپروات
 (پیشمهکوهیت و پیشمهوتن بهدمست دهینیت
 یان نهومی ورده ورده بهرمو باشتربوون و
 بهرمو پیشهوه دمچیت.

«عَصْرُ تَقْدِمِي»): سدهمیکی پیشکھوتوو.
 («سِرُّ الْعِلْمِ التَّقْدِيمِي»): رویشتنی بمره
 پیشهوی زانست.
 (التَّقْدِيمِي): پیشکھوتنخواز.
 («حِزْبُ تَقْدِمِي»): پارتیکی پیشکھوتنخواز.
 («مَنْ أَنْصَارُ التَّقْدِيمِيَّة»): سمر به
 پیشکھوتنخوازانه/ له یارانی پیشکھوتنخوازانه.
 (التَّقْدِيمِيَّة): پیشکھوتنخوازی/ نیشانهی
 پیشکھوتن/ نیشانهی بمره پیشچوون و
 باشر بوون و به شینهیی و ورده ورده.
 (تَقْدِيمِيَّة سِرِّ الْعِلْمِ): رپرھویکی رامیاری و
 کومه لایمتی و نابورییه نامانجی بمره
 پشیردنی کومه لگایه نهویش به چاکسازی له
 رژیمه نازادو تاکرھومگاندا.
 قَدْن: (الْقَدْن): بهسبوون/ بهس.
 (قَدْنٌ زَيْدٍ دِرْهَمٌ): بهک (درهه/ بهنجایی)
 بو زهید بهسمو بهشیدمکات.
 قَدُو: ۱- (قَدَا. قَدِيُوا): انزیکبووهوه ۲- له
 گوزارمکی هاتمهوه.
 (-بِهَ فَرَسُهُ): چارهویکی هه لیگرت.
 (أَقْدَى. إِقْدَاءُ): تهواو پیر بوو/ نزیکی مردن
 بووهوه.
 (-مِنْ السَّفَرِ): له گوزاره هاتمهوه.
 ۲- (قَدَا وَهَدِيَّيْ يَقْدِي الطَّعَامَ. قَدُوا وَهَدَى
 وَهَدَاةً وَهَدَاوَةً): جیشتمکه چیژو بوئی
 خوشبوو.

(قَدٍ وَهَدِيَّيْ): جیشتی تامو بوئخوش.
 (سَمَمْتُ قَدَاةَ الْقَدْرِ): بوئی خوشی
 مهنجه له کم کرد.
 أَقْدَى (- الْمَسْكُ إِقْدَاءً): بوئی مسکه که هاتو
 بلاو بووهوه.
 (الْقَدَا): بوئی خوش.
 («مَا أَقْدَى طَعَامَ فُلَانٍ»): نای که بوئو
 چیژی جیشتی فیسار خوشه!
 ۲- (أَقْدَى. إِقْدَاءً): پی چاکه خوازی و
 خودا پهرستیگرت.
 (تَقْدَى- عَلَى دَابَّتِهِ. تَقْدِيًا): به سواری
 ولاخه که یهوه ناومراستی ریگه که یگرت.
 (-تِ الدَّابَّةُ بِرَاكِبِهَا): ولاخه که به
 سوارمکه یهوه ناومراستی ریگه که یگرت.
 (الْقَدْوَى): راسترھوی/ ریگه راستگرتن.
 ۴- (إِقْتَدَى بِفُلَانٍ فِي كَذَا إِقْتِدَاءً): لهو شتهدا
 به پرهوی فیساریکرد/ وهک نهویکرد/ لاسایی
 نهویکردهوه/ چاوی لهو کرد.
 (الْقَدْوُ (ج) أَقْدَاءُ): بنه چه/ بنه که بهل و
 لکی لیدمبیتهوه.
 (الْقِدَّةُ وَالْقُدْوَةُ وَالْقُدْوَةُ وَالْقَدِيَّةُ):
 ۱- سمره شق ۲- نمونه که شوینپی هه لدمگرن و
 وهک نهو دمکن ۲- رابهر.
 قَدِي: ۱- (قَدَى- الطَّعَامُ قَدِيًا): خواردنه که/
 جیشتمکه بوئو چیژی خوشبوو.
 ۲- (قَدَى- الْفَرَسُ قَدِيَانًا): نهسبه که خیرایکرد.

(قادی- الرَّجُلُ مُقَادَةٌ): پيشپرکي لمگل
 پياومکدا کرد.
 (الْقَادِيَةُ (ج) قَوَادٍ): خویشگه ليک له بيابانموه
 به ناجاری گوريزيان بؤ شوینی ناودار کرد.
 (الْقَدِيَّةُ = الْقَدْوَةُ): سهرمشق/ نمونه.
 (القَدِيَّةُ): ۱- جؤزی نمونهی پمپروکردن
 ۲- شیوازو جؤنیتهتی هه لسوکموت.
 («خُذْ فِي هِدْيَتِكَ وَهَدِيَّتِكَ»): رینگهی راستی
 خوت بگرمو شوینی سهرمشقه کمکت بکموه.
 ۳- (قَدَى- فِي هَذَا الْأَمْرِ): نهم کارم بمسه.
 («هَذَا يُقَدَى») (عامية): نهمه بمسنه/
 بمشده کمات.
 (الْقَدَى وَالْقَدَى): هینده/ نهمونده.
 («بَيْنَهُمَا قَدَى رِمَج»): نیوانیان (دریژی
 نیزمیکه/ هیندهی نیزمیکه).
 ۴- (تَقَدَى): به کمش و فشموه/ به
 له خؤباییبوونموه رؤیشت.
 (الْمُقَدَى) (فأ): ۱- که شو هشکمر/ بمفیزو
 له خؤبایی رؤیشتوو ۲- شیر.
 ۵- (الْقَدَةُ (ج) قِدَاةٌ (ح): جؤره ماریکه.
 قَد: ۱- (قَد- الریش قَدًا): نهملاولای پهری
 تیرمکهی بری و خواریکردموه.
 (-الرَجُلُ): کیشای به پشتیلمیدا.
 (-السَّهْمُ): پهری به تیرمکهوه کرد.
 (قَدَّ وَقَدَّ- الشَّمْرُ): قزمکهی بری و
 ریکیکرد.

(أَقَدَّ- السَّهْمُ): پهری به تیرمکهوه کرد.
 (تَقَدَّ- الْقَوْمُ): پهرموازمو بلاویوونموه.
 («فُلَانٌ لَا يَدْعُ شَاذَةً وَلَا هَاذَةً»): فیسار کس
 ناهیلیت همرچی پهرموازه بییت و نمبیت
 بییبینیت همر دمبی بیکوژیت.
 (الْقُدَّةُ (ج) قُدَّ وَقَدَّ): ۱- گوینی مروف یان
 چارهوی ۲- پهری تیر.
 (القُدَاةُ (ج) قُدَاذَاتُ): پارچهی وردی
 قهرای زپر که لیبهه لدموریت یان هی پهره
 که لییدمبیتهوه/ پروشهی زپرو پهر.
 («إِن لِي قُدَاةٍ وَجُدَاذَاتٍ»): پروشهی وردی
 ومرویوی زپرو هی زیوم همیه.
 (الْقُدَانُ): ۱- سپیتی همدوو لاجانگ لمبر
 پیری ۲- سپیتی له همدوو بآلی بالندهدا.
 (سَهْمٌ أَقَدَّ (ج) قَدَّ و (جج) قَدَاذ (ضد):
 ۱- تیرکی پهردار ۲- تیرکی بیپهر.
 (الْمَقَدَّ): ۱- پشتیمل که له نیوان همدوو گویندا
 بییت ۲- کوتایی تووکی پشتیمل و پیشه سمر
 ۳- شوینی برینی قزیسمر له پیش و پاشموه.
 (الْمَقَدَّ وَالْمَقَدَّةُ): نهموی پهری تیری
 بیده قرتینریت و دمپریت وهک جهقوو شتیر.
 (الْمَقَدَّ و الْمَقْدُوذُ): ۱- قزئی برراوو ریکخراو
 ۲- همرچی چاکراییت و ریکخراییت و
 جوانکراییت ۳- تاشراوو ریکخراو.
 (الْمَقْدُذَةُ وَالْمَقْدُوذَةُ): گوینچکهی خر وهک
 نهملاولای قرتاییت و ریکخراییت.

۲- (قَدْ- الْحَجَرُ أَوْ كُلُّ غَلِيظٍ قَدًّا): بهرده یان
 هر شتیکی ره قیتری فریندا/ تووریدا.
 ۴- (الْقُنْدُ (ج) هَذَا (ح): كَيْج.
 (الْقُنْدُ (ح): كَيْج.
 هَذَا: (هَذَا-هُ مُقَادِحَةٌ): شهره جنیوی
 لهگه لدا کرد.
 (تَقْدَحُ لِفُلَانٍ بِالشَّرِّ): شهری به فیسار
 فروشت.
 قُنْر: ۱- (قُنْرٌ. قُنْرًا وَقُنَارَةٌ): پوخلیوو/
 بیسیوو ۲- جهه لبوو.
 (قُنْرٌ وَقُنْرٌ وَقُنْرٌ وَقُنْرٌ): جهه لب/ بیس/
 پوخل.
 (- الشَّيْءُ): شتهکی بیسکرد، وایلیکرد بیسیبت.
 (قُنْرٌ قُنْرًا وَقُنَارَةٌ): بیسیوو، پوخلیوو.
 (قُنْرٌ قُنْرٌ وَقُنْرٌ قُنْرٌ): بیس/ پوخل/
 جهه لب.
 (قُنْرٌ قُنْرًا وَقُنَارَةٌ): بیسیوو.
 (- الشَّيْءُ- قُنَارًا): شتهکی بیسکرد
 ۲- شتهکی لا بیسیوو خوی لیلابداو بیزی
 لیکردموه.
 (قُنْرٌ- الشَّيْءُ): شتهکی بیسکرد/ وایلیکرد
 بیسیبت.
 (قُنْرُهُ): به بیسی داناو زانی.
 (- فُلَانًا): فیساری بوژوو بیزار کرد.
 (تَقْدَرُ- الشَّيْءُ وَمِنْهُ): لهبر بیسی شتهکه
 بیزی لیکردموه ره لیبووموه.

(إِسْتَقْنَرَ- الشَّيْءُ): اشتهکی به بیس هاته
 بهرجاوو به بیسی دانا ۲- لهبر بیسی ره
 لیبوومو بیزی لیکردموه.
 (الْقَنْسُ (مص) (ج): أَقْنَارٌ وَمَقَانِرٌ (نممه یان
 به بیی بیومر نییه): بیسی/ جهه لبی/
 پوخلی. به گویشدموتریت (الْقَنْسُ) بیسی/
 بیسای.
 (رَجُلٌ قُنْرَةٌ): بیاوینک که خوی له تمشرو
 توانج لابدا/ له سهرزمنشت دووربخاتهوه.
 (الْقَانُورَةُ (ج) قَانُورَاتُ): داوین بیسی و
 ره قاری ناهسه مند وک زیناو شتی وها.
 (الْقَانُورَةُ وَالْقَانُورُ وَذُو الْقَانُورَةِ): ۱- مرؤفی
 بهدره وشتو سووک که لهبر سووکی
 نمتوانیت تیکه له به خه لکبیت ۲- کسبیکه بیز
 له خواردنیک بکاتموه و نه بخوات.
 (الْقَانُورُ وَذُو الْقَانُورِ): ۱- مرؤفی سووک و
 بهدره وشتو ته ریک له خه لک ۲- مرؤفی له
 خواردنیک بیز که رهوه.
 (القَانُور- مِنَ النِّسَاءِ): نافرمتی خو له
 بیوانباریز خو له گومانباریز.
 (رَجُلٌ مَقْنَرٌ (ج) مَقَانِرٌ): بیاوینک که خه لک
 خوی لیلابدا.
 (الْقَانِرُ = الْأَقْدَارُ): بیسی/ جهه لبی و
 پوخلی.
 (الْقَنْرُ (ج) مَقْنَرُونَ): ۱- ریاو ۲- نهومی که
 روو له بیسیبت.

۲- (الْقُرُوفُ ج) قَدَارِيفُ: خموش، لکه، ناتماوایی.

قَذَعُ: ۱- (قَذَعُ هـ. قَذَعًا): جنیوی سووک و بیسی پیدا نامووسی شکاندو برد.

(قَذَعُ ثوبه): جلمه‌کی بیسکرد.

(قَذَعُ هـ): شهره جنیوی ناشیرین و سووک و نامووسشکینی لکه‌لدا کرد.

(القَذَعُ- فُلَانًا): جنیوی سووگی به فیسار داو نامووسبیرد.

(-لِفُلَانٍ): دهرباره‌ی فیسار قسه‌ی ناشیرین و سووگی دهربری و وت.

(-الْقَوْلُ): قسه‌ی خرابی کرد.

(-الرَّجُلُ): بیامکه جنیوی ناشیرینیدا.

(تَقَذَعُ لَهُ بِالشَّرِّ): ناماده بوو خرابه‌ی بهرامبر بکات.

(القَذَعُ): ۱- جنیوو قسه‌ی بیس و بینامووسی ۲- پیسی، پیسایی.

(القَذَعُ والقَذِيعُ والقَذَعُ): داوینپیس/ بینامووس.

(القَذَعُ): پوخل/ بدمرهموش.

(القَذِيعَةُ): جنیوی بیس و بینامووسی.

(رَمَاهُ بِالْقَذَعَاتِ والقَذَعَاتِ): جنیوی بیس و نابروبه‌ری پیداو نامووسی شکاند.

۲- (تَقَذَعُ- الرَّجُلُ): ره‌یووموو بیزیکردموه.

۳- (القَذَعِمَلُ): حوشتری قعبه/ کمته.

(القَذَعِمَلَةُ): ژنی کورته‌بنه‌ی پیسه‌که.

(مَاعِنْدَهُ قَذَعِمَلَةٌ): هجی نییه.

(مَافِي السَّمَاءِ قَذَعِمَلَةٌ): به‌له هه‌وریکیش به ناسمانه‌وه نییه.

قَذَفَ: ۱- (قَذَفَ. قَذْفًا): رشایموه.

(-المَّلَاحُ): دهریاوانمه‌که به سه‌وللیدان به‌لممه‌کی پیندا.

(-بِقَوْلِهِ): له خو‌یه‌وه بی‌بیرکردنموه قسه‌ی هه‌لرشت.

(-الحَجَرِ وَبِالحَجَرِ): بمردمه‌کی هه‌لدا.

(-هـ بَكَدًا): نموه‌ی تیگرت.

(-فُلَانًا بِالحَجَرِ): بمردی گرته فیسار/ بهر بمریدیا.

(-الرَّجُلُ): بیامکه‌ی گومانبارکرد/ تو‌ممتی دایه پالی.

(قَازَفَ هـ): به‌کتریان گومانبارکردو شهره‌جنیویانکرد.

(تَقَازَفَ المَاءُ أَوِ الفَرَسُ): ناوگه‌ه‌ پان چاره‌ویکه به پرتاو رویش.

(-القَوْمُ): خویشگه‌ل شهره‌جنیویانکرد.

(-القَوْمُ بِالحِجَارَةِ): خویشگه‌ل شهره بمردیانکرد.

(-تِ بِهِ الأمواجُ): شه‌پوله ناومکان هینایان و بردیان.

(تَقَازَفَتِ بِهِ الأبوابُ): هموو دمرگایه‌کی بمرودا داخرا.

(إِنقَذَفَ): هاوینژرا.

۲- (القَذَرُوفُ ج) قَدَارِيفُ: خموش، لکه، ناتماوایی.

قَذَعُ: ۱- (قَذَعُ هـ. قَذَعًا): جنیوی سووک و بیسی پیدا نامووسی شکاندو برد.

(قَذَعُ ثوبه): جلمه‌کی بیسکرد.

(قَذَعُ هـ): شهره جنیوی ناشیرین و سووک و نامووسشکینی لکه‌لدا کرد.

(القَذَعُ- فُلَانًا): جنیوی سووگی به فیسار داو نامووسبیرد.

(-لِفُلَانٍ): دهرباره‌ی فیسار قسه‌ی ناشیرین و سووگی دهربری و وت.

(-الْقَوْلُ): قسه‌ی خرابی کرد.

(-الرَّجُلُ): بیامکه جنیوی ناشیرینیدا.

(تَقَذَعُ لَهُ بِالشَّرِّ): ناماده بوو خرابه‌ی بهرامبر بکات.

(القَذَعُ): ۱- جنیوو قسه‌ی بیس و بینامووسی ۲- پیسی، پیسایی.

(القَذَعُ والقَذِيعُ والقَذَعُ): داوینپیس/ بینامووس.

(القَذَعُ): پوخل/ بدمرهموش.

(القَذِيعَةُ): جنیوی بیس و بینامووسی.

(رَمَاهُ بِالْقَذَعَاتِ والقَذَعَاتِ): جنیوی بیس و نابروبه‌ری پیداو نامووسی شکاند.

۲- (تَقَذَعُ- الرَّجُلُ): ره‌یووموو بیزیکردموه.

۳- (القَذَعِمَلُ): حوشتری قعبه/ کمته.

(القَذَعِمَلَةُ): ژنی کورته‌بنه‌ی پیسه‌که.

۲-هرجی شتی دووری بیهاویژریت
۴-کشتی.

(الْقَدِيفُ): ۱-دوور ۲- (ع) گولله تۆپی دوور
رؤیشتوو شیومیهکی لوولمکی هیلکیمی همیه
له مادی تمقهمنی پردهگریت و به نامیریک
ناگر دمدریت و دههاویژریت نومویش تۆپه لهو
شویندها دمهقیتمهوه که بۆی دمنیرن. یان لهو
پنتمی پرووی تیدمکن.

(الْقَدِيفَةُ (ج) قَدَائِفُ): گولله تۆپ، بۆمباو
هرجی دههاویژریت.

(الْقَدِيفَةُ الْيَدَوِيَّةُ = رُمَانَةُ): نارنجوک.
(الْقَدِيفُ (ج) مَقَائِفُ وَالْمَقَائِفُ (ج) مَقَائِفُ):
سهول که بهلمی بی دمنارپویت و بیی بهرمو
بییش دمبریت.

(الْمَقَائِفُ): فهوتکهکان.
(الْقَدِيفُ): ۱-نمهرت لیکراو ۲-هاویژراو.
(فَارِسٌ مَقَائِفُ): سوارمیهکه که زۆر
بۆ بهلاماردان و هنیرشیرین دمنیرریت و
دههاویژریته ممترسییهوه.

(فَرَسٌ مَقَائِفُ): چارمویمکی خیرا/ تیزرمو.
(سِرٌّ مَقَائِفُ): رۆشتنیکی (خیرا/ گورجانه).
۲-(الْقُدْفُ وَالْقُدْفُ وَالْقُدْفُ): لا/ تهنشت،
کمنار، سوی.

(الْقُدْفَةُ (ج) قُدَافٌ وَقُدْفٌ وَقُدْفٌ وَقُدْفَاتٌ):
۱-تهنشت و کمنار، لا ۲-بارکۆن ۲-لووتکه شاخ
که بهسمر نهملاولادا دمروانیت.

(اِسْتَقْنَفَ - فُلَانًا بِالْحَجْرِ): فیساری بهر
بمردا.

(-الرَّجُلُ): ۱-گومانی له پیاومکه کرد
۲-گومانباریکرد.

(الْقَائِفُ) (ف): هاویژمر.
(نَاقَةٌ قَائِفٌ): میحوشتریکی نازاو خیرابه
خوی دههاویته بییش حوشتر مکانیترهوه.

(الْقَائِفَةُ (ج) قَائِفَاتٌ): فرۆکهی بۆمباهاویژ.
(القائوف) (ا ع): هاومن/ تۆپی بچووک.
(الْقُدْفُ): شوینی لیترازان و کموته خوارموه.
(الْقُدْفُ وَالْقُدُوفُ): دوور.

(«قَلَاةٌ أُونِيَّةٌ قُدْفٌ»): بیابانیک یان ناواتیک
که دوورت بخاتمهوه.

(«بَلْدَةٌ قُدُوفٌ»): ولاتیکی دوور خرموه
لهبر دووری.

(«فَوْسٌ قُدُوفٌ»): کهوانیکی تیر دوورهاویژ.
(نَاقَةٌ قُدْفٌ وَقُدُوفٌ): میحوشتریکی
جابوک/ نازاو خیرا خوی دههاویته بییش
حوشتر مکانیترهوه.

(الْقُدْفُ): ۱-شوینی بیخزان و بهربوونهوه
۲-دوور.

(الْقُدَافُ): ۱-هرجی بهاویژریت. گوللمتۆپ و
فیشهک و بۆمباو شتیر ۲-خیرا رۆیشتن.
(نَاقَةٌ قُدَافٌ): حوشتری جابوک که بییش
حوشتر مکانیتر دمهکویت.

(الْقُدَافُ): ۱-تیزوخیرا هاویژ ۲-منجهنیق

(أَقْدَافُ الْقَصْرِ): بارکۆنمهکانی کۆشک.

(الْقَدَاف): چۆرئاویک.

(الْقَدَاف): ترازوو/ شایهن.

(الْقُدْف): زۆر قهلهمو/ گۆشتن.

قَدَل: ۱- (قَدَل- هُ قَدَلًا): نشتی ملیکرد/

کیشای به پشته ملیدا.

(الْقَدَال (ج) قُدُل وَأَقْدَالَة): پشتهئیل/ نیوان

همردوو گۆی له سردا.

۲- (قَدَل- هُ قَدَلًا): خهوشی لیگرت.

(الْقَدَل): خهوش/ کهموکووپیی.

۲- (قَدَل- هُ. قَدَلًا): شوپنیکهوت.

(- فِي الْأَمْرِ): بۆ کارمه لیبراو کۆششی

زۆریکرد.

۴- (قَدَل- فُلَان. قَدَلًا): لایداو لایکردموه.

قَدَم: ۱- (قَدَم- لَهُ مِنْ الْمَالِ قَدَمًا): پارمهکی

زۆری دایهو بیبهخشی.

(قَدَم- الْمَاء. قَدَمًا): ناومهکی ههلقوراندا.

(الْقَدَم): گهورهی بهخشنده.

(الْقَدَمَة): قومه ناویک.

(الْقَدَم): گهورهی (جوامیر/ بهخشنده).

(الْقَدَم وَالْقَدَام- مِنَ الْأَبَار): چالای فره

ناو.

(بِنَرٍ قَدُوم (ج) قَدَم): چالویکی/ بیریکی

فره ناو.

(الْقَدِيمَة (ج) قَدَائِم): بره پارمهک که پیاو

بیبهخشیته.

۲- (إِنْقَدَمَ): پهلمیکرد/ خیرایکرد.

قَدِي. (قَدِي- ت عَيْنُهُ. قَدِيًا وَقَدِيًا

وَقَدِيَانًا): چاوی ریبۆهیکرد/ ریبۆهی دمردا.

(قَدِي-ت عَيْنُهُ): قَدِي وَقَدِيَانًا وَقَدِيًا: چاوی

پوش و پهلاشی تیکهوت.

(قَدِيَة وَقَدِيَة وَمَقَدِيَة): چاوی ریبۆهاوی/

پوش و پهلاش تیکهوتوو.

(قَدِي- الشَّرَابُ): شهرمهکه پوش و پهلاشی

تیکهوت.

(قَدِي عَيْنُهُ): ریبۆق یان پوش و پهلاش

لهچاو دمهینا.

(أَقْدَى عَيْنُهُ): تۆزو پوش و پهلاشی کرده

چاوی.

(إِقْتَدَى- الطَّائِرُ): بآلندمهک خۆل و پوشی

له چاوی خۆی دمکرد بهوهی سهمری خۆی

خوراند.

(الْقَدَى (ج) قُدِي وَأَقْدَاء وَالْقَدَاة): نهو پوش و

پهلاش و خۆلهی دمکهویته چاوو خواردنهوه.

(«فُلَانٌ يُقْضِي عَلَى الْقَدَى»): فیسار سهمر بۆ

زۆرلیکرنی شۆردمهکاتو بهرگری له خۆی ناکات.

(«صَارَ الْأَمْرُ قَدَى فِي عَيْنِهِ»): کارمه بوو

به گری دلی و تووشی دلنهسهرموتییکردو

کۆششی لابردن و چارسهمری نهوهیکرد.

(الْقَدَى (ج) هُنِي وَأَقْدَاء): گمرد/ وردهخۆل.

(«رَجُلٌ قَدِي الْعَيْن»): پیاویک وردهخۆل

چۆته چاوی.

۲- (قَذَى- ت قَازِيَةٌ قَذِيًّا وَقَذِيًّا وَقَذِيًّا وَقَذِيًّا)
 وَقَذِيًّا): كَوْمَهُ خَهْلِكِيك هَاتِن.
 (الْقَوَازِي: جمع القَازِيَة): نَمُو خَهْلِكَانَمَن كَه
 يَهْكَم كَهس رُوو بَه رُووت دِين.
 (الْأَهْدَاء): سُووك و رَسُوَاكَانِي نَاو خَهْلِك/
 سَمِرَسَرِي و شَهْلَاتِيْمَكَان.
 ۳- (قَازِي - الرَّجُل. مُقَاذَاة): بَادَاشْتِي
 بِيَاوَمَكِيدِيَاوَمَه.
 ۴- ۱- (هَرَّ- الِيَوْمُ. قَرَأَ): رُوژْمَكِي سَارْدِيوَو.
 (- عَيْنُهُ. هُرَّةٌ وَهَرَّةٌ وَهَرُورَةٌ): جَاوِي گَهشَايَمُوَمَه
 رُووَنبُووَمُوَه/ شَادِيوَو. هَرْمِيْسَكَمَكَانِي وَشَكْبُوَو.
 (هَرِيرُ الْعَيْنِ وَعَيْنُهُ قَرِيرَةٌ): دَلْگَهشَاوَمَه
 شَادُو جَاوَرُووَنبُوَو.
 (قَرَّ الْقِدْرَ قَرًّا): نَاوِي سَارْدِي كَرْدَه
 مَمْنَجَهْلَهْكَمُوَه.
 (- عَلَيْهِ الْمَاءُ): نَاوِي سَارْدِي بَه سَمِرْدَا كَرْد.
 (قَرَّ الْكَلَامَ فِي أُنْيَيْهِ): بَه كُوِيِيْدَا
 جَرَبَانْدِي.
 (هُرَّ. قَرَأَ وَهَرَأَ): سَمِرْمَا لِيِيْدَا/ سَمِرْمَايَبُوَو.
 (أَقَرَّ. إِقْرَارًا): كَهوْتَه سَمِرْمَاوَه/ تُووشِي سَمِرْمَا
 بُوَو.
 (-اللهُ الرَّجُلُ): خُوْدَا بِيَاوَمَكِي تُووشِي
 سَمِرْمَايُوون كَرْد.
 (الرَّجُلُ الْمَقْرُورُ): بِيَاوِي سَمِرْمَا (بَرْدُوو/
 گَرْتُوو) (وَشْمَكَه بِيَجَهْوَانَهِي بِيُوَانَه نَاوْتَرِيْت
 مَقْرُن).
 (-اللهُ عَيْنُهُ وَبِعَيْنِهِ): خُوْدَا جَاوِي رُوون
 كَرْدَمُوَمَه شَادِيكَرْدُو نَمُوِي وَبِسْتِي دَايَه.
 (تَقَرَّرَ- الْقُرَّةُ): بِنَكِرِي مَمْنَجَهْلَهْكَه بِيَرْدُو
 يَمَنَانَمُوَه خُوَارْدِي.
 (الْقُرَّةُ): بِنَكِرِي مَمْنَجَهْل.
 (إِقْتَرَّ- الرَّجُلُ): ۱- بَه نَاوِي سَارْد خُوِيَشْت
 ۲- بِنَكِرِي مَمْنَجَهْلَهْكَمِي بَه نَانَمُوَه خُوَارْد.
 (الْقَارَ) (فَا): نَارَامْگَرْتُوو جَهْسَبِيُو.
 (يَوْمَ قَارَ): رُوژْمَكِي سَارْد.
 (عَيْنُ قَارَةَ): (نِيِيْدِيُوَم) جَاوِيكِي رُوونِي دَلِيكِي
 خُوَش.
 (الْقَرَّ): سَمِرْمَا.
 (يَوْمَ قَرَّ): رُوژْمَكِي سَارْد.
 (لَيْلَةَ قَرَّ): شَهوِيكِي سَارْد.
 (الْقُرَّةُ) (مَص): بِيَكِرْدَمُوَمَه گَهشِيُوونَمُوَه.
 (هُوَ قُرَّةٌ عَيْنِي): نَمُو رُوونَاكِيي جَاوَمَه
 كَه جَاوَم بِيِي گَهشِدَمَبِيْتَهوَمَه دَلَم بِيِي شَاد
 دَمَبِيْت.
 (الْقُرَّةُ أَوْ هُرَّةُ الْعَيْنِ (ن): كُووزَهْلَه.
 (أَبُو هُرَّةُ) (ج): نَاوِي شَارْدِرَاوَمِي خُوژ پَهْرَسْتَه.
 جُوْنَكَه سَمِرْمَاي هَه مِيَشَمِيِي لَه گِيَانِيَايَهْتِي وَ
 بُو خُوژ دَمْگَهْرِيْت وَ رُووي لَه خُوژَه.
 (لَيْلَةَ قُرَّةُ): شَهوِيكِي سَارْد.
 (الْقَرَّتَانِ): بَهْيَانِيِي بِيَش گَزْنَكِيي خُوُرُو
 نِيُوَارَان زَمْرَدَمَهْپَر.
 (الْقُرَّةُ): سَمِرْمَا.

۲- (قَذَى- ت قَازِيَةٌ قَذِيًّا وَقَذِيًّا وَقَذِيًّا وَقَذِيًّا
 وَقَذِيًّا): كَوْمَهُ خَهْلِكِيك هَاتِن.
 (الْقَوَازِي: جمع القَازِيَة): نَمُو خَهْلِكَانَمَن كَه
 يَهْكَم كَهس رُوو بَه رُووت دِين.
 (الْأَهْدَاء): سُووك و رَسُوَاكَانِي نَاو خَهْلِك/
 سَمِرَسَرِي و شَهْلَاتِيْمَكَان.
 ۳- (قَازِي - الرَّجُل. مُقَاذَاة): بَادَاشْتِي
 بِيَاوَمَكِيدِيَاوَمَه.
 ۴- ۱- (هَرَّ- الِيَوْمُ. قَرَأَ): رُوژْمَكِي سَارْدِيوَو.
 (- عَيْنُهُ. هُرَّةٌ وَهَرَّةٌ وَهَرُورَةٌ): جَاوِي گَهشَايَمُوَمَه
 رُووَنبُووَمُوَه/ شَادِيوَو. هَرْمِيْسَكَمَكَانِي وَشَكْبُوَو.
 (هَرِيرُ الْعَيْنِ وَعَيْنُهُ قَرِيرَةٌ): دَلْگَهشَاوَمَه
 شَادُو جَاوَرُووَنبُوَو.
 (قَرَّ الْقِدْرَ قَرًّا): نَاوِي سَارْدِي كَرْدَه
 مَمْنَجَهْلَهْكَمُوَه.
 (- عَلَيْهِ الْمَاءُ): نَاوِي سَارْدِي بَه سَمِرْدَا كَرْد.
 (قَرَّ الْكَلَامَ فِي أُنْيَيْهِ): بَه كُوِيِيْدَا
 جَرَبَانْدِي.
 (هُرَّ. قَرَأَ وَهَرَأَ): سَمِرْمَا لِيِيْدَا/ سَمِرْمَايَبُوَو.
 (أَقَرَّ. إِقْرَارًا): كَهوْتَه سَمِرْمَاوَه/ تُووشِي سَمِرْمَا
 بُوَو.
 (-اللهُ الرَّجُلُ): خُوْدَا بِيَاوَمَكِي تُووشِي
 سَمِرْمَايُوون كَرْد.
 (الرَّجُلُ الْمَقْرُورُ): بِيَاوِي سَمِرْمَا (بَرْدُوو/
 گَرْتُوو) (وَشْمَكَه بِيَجَهْوَانَهِي بِيُوَانَه نَاوْتَرِيْت
 مَقْرُن).

(حِرَّةٌ عَلَى فِرَّةٍ) : به مندیگه بؤ یمکیکه
 بیجهوانمی نموه دمردمیریت که له دلیدابه و
 نیازیمنی.
 (الْقُرَّةُ وَالْقِرَارَةُ وَالْقِرَارَةُ وَالْقُرُورَةُ) :
 ناویکه که دمکریتهوه سمر چیشتهکه پاش
 بیگمیشتنی بؤ نهوهی به منجهلهکده
 نمسوتیت.

(الْأَقْرَ): ساردتر.
 (دَائِي الْأَيَّامِ أَقْرُ) : چ رُوژنیک ساردتره.
 (الْقُرُورُ) : ناوی سارد.
 (الْمَقْرُورُ) : ۱- سارد ۲- نهوهی سمرمایبووبیت.

۲- (قَرَّ - فِي الْمَكَانِ أَوْ عَلَى الْأَمْرِ قَرَارًا وَقُرُورًا
 وَقَرًّا وَتَقَرَّرًا وَتَقَرَّرَةً) : له شوینهکده
 ستارمیگرت و جیگر بوو یان لهسمر کارمکو
 نهمنجامدانی نارامیگرت.

(قَرَّرَهُ فِي الْمَكَانِ أَوْ عَلَى الْعَمَلِ) : له
 شوینهکده جیگریکردو دایمرکانه یان لهسمر
 کارمکه رایگرت و هیشتیهوه.

(قَرَّرْتُ عِنْدَهُ الْخَبْرَ حَتَّى اسْتَقَرَّ) :
 هموالهکم لا سؤراغکرد تا گمیشتمه نهمنجام.
 (قَرَّرَهُ بِالْأَمْرِ) : وایلیکرد بی له کارمکه
 بنیت.

(هُوَ عَلَى الْحَقِّ) : وایلیکرد که بی له راستی و
 مافهکه بنیت و ملی بؤ شوژ بکات.
 (قَارٌّ فِي الصَّلَاةِ مُقَارَةٌ) : له نویژمکده
 نارام و ستارمیگرت و نه جوولا.

(الرَّجُلُ) : لهگمل بیاومکده گونجاو ریگهوت/
 ستارمیگرت.

(أَقَرُّ - فَلَنَا فِي الْمَكَانِ إِقْرَارًا) : له شوینهکده
 فیساری جیگری کردو داممزاندو دایمرکانه.
 (- الْعَامِلَ عَلَى الْعَمَلِ) : کریکارمکی لهسمر
 کارمکه داممزاند.

(الرَّجُلُ) : بیاومکه دایمرکاو ملیدا.
 (- بِالْحَقِّ) : بی له مافو راستییهکه ناو ملی
 بؤ شوژکرد.

(الْكَلَامَ لَهُ) : قسمهکی بؤ روونکردموه تا
 تیگهیشته و زانی.

(- الْقِلْدُ) : منجهلهکده کیراندو نهوهی
 بیوهی نووسابوو لییکردموه.

(- الطَّائِرُ فِي عَشِهِ) : نوازی له بالندهکه هیئا له
 هیلانهمکده بسرهویت.

(- تِ النَّاقَةُ) : باری میحوشترمکه (بنجبهستبوو/
 داممزرا).

(مُقَرَّ) : جیگری و هایم / داممزرا.

(تَقَرَّرَ) : ۱- ساغبووموه ۲- داممزرا / چهسبی
 ۲- بریاردر.

(تَقَارَّ - فِي الْمَكَانِ) : له شوینهکده جیگر بوو/
 ستارمیگرت.

(إِقْتَرَّ - فَلَنَا فِي الْعَمَلِ وَعَلَيْهِ) : فیساری
 لهسمر کارمکه داممزاند.

(إِسْتَقَرَّ - بِالْمَكَانِ) : له شوینهکده (جیگری
 بوو / داممزرا / ستارمیگرت / نؤقرمیگرت)

۲-چەسپى/ بىنجەستىبوو.

(الْقَارَة) عند اهل الجغرافيا: كيشومر/ پارچه زەمبىيەكى زۆر گەورەى لە يەك نەچراو وەك كيشومرى ناسياو ئەوروپا و ئەفەرىقاو ئەمەرىكا.

(الْقَر): ۱- لە شوپىنىكا ستارمگرتن و جىگىرەبوون ۲- ستارمگا/ نىشىگە.

(دَوَقَعَت بِقَرْكَ): گەيشتتە ئەوەى چاومرەپىبووى و ئەوەى دەتويست/ بە نامانج گەيشتتە (ئەمە بە تۆلەسنىك دەوتريت كە تۆلەى خۇى سەندىبىت).

(الْقَر) (مىص): كەژاوە يان باروبنە بۇ پياو. (يَوْمُ الْقَر): رۆژى دواى قوربانىكردن لە ھەجدا چونكە لە (مونا)دا دەسرهون.

(الْقَرَّة وَالْقَرَّة وَالْقَرَّة وَالْقَرَّة): بىنكرى مەنچەل.

(الْقَرَّة): جۆرە كەژاومىيەكە بۇ پياو/ باروبنەيە بەسەر و لاخەمە بۇ سواربوون.

(الْقَرار): ۱- بېرىارو را چەسپاندىن (بۇ پەرسە بابەتىك) ۲- زەمبىيە نەزم و تەخت و پتەو ۳- ئەوەى بارى چەسپاوو جىگىرەبوونى خۇى وەردەمگريت.

(صَارَ الْأَمْرُ إِلَى قَرَارِهِ): كارمەكە جىيە خۇى گرت/ بىنجەستىبوو/ كۆتايپات: چەسپبوو.

۴- (مو) كۆتايى پارچە مۇسىقاكەيە كە كۆرانىبىزەكە بىدەنگەمىت.

(أهل القرار): خەلكى نىشتەنىي نائا ئاومدانىي كە لە مالمەكانىندا نىشتەمنىي بىچەوانەى ئەمانە كۆچەرىن/ رەموندەن و ھەر لە كۆچكردندان.

(دَارُ الْقَرار): ئەوە دنيا/ جىھانى دووھە/ جىھانەكەمىت.

(الْقَرارة): ۱- نەزمە زەمبىيە/ نىشيوو پتەو ۲- جالى خەر كە باراناوى تىدا كۆدەبىتەو.

(الْقَرارِي): ۱- بىرگىروو ۲- قەساب ۳- مەروفي شارىي و نىشتەنىي كە كۆچەرىي نىبىيە.

(الْقَرارِي) - عِنْدَ الْعَامَّة - نىتەشەنىي شارو ئاومدانىي (ئەمە وەردەمگىرەنىي و شەي (الْقَرارِي) يە.

(الْقَارورة (ج) قَوَاريس): ۱- سوراھىي شەراب يان شووشەي بۇن و شتى لەو بابەتە.

گومگومە ۲- بىبىلەي چاو (لەبەر سافىيە و پاكىي كە مەروفي رەوى خۇى تىدا دەبىنىت و بە شووشەي بۇن و شەراب چوئىراو ۳- قاپى خورماي تەپ/ ھەرىكە خورما يان خورما.

(الإقرار (مىص) شَرَعاً): بە پىي شەرع ئەوەيە كەسنىك ماق كەسنىكتى بەسەرەو بىت دانى پىدا بىنىت.

(التَّقرار والتَّقررة) (مىص): نەگۆرەي/ جىگىرەي/ بىنجەستىبوون/ نەبىزان/ چەسپبوون.

(الْمَقَر (ج) مَقَارَ وَالْمُسْتَقَر): ۱- بارمگا ۲- بىنكە/ ستارگە/ نىشىگە.

(به هاوین زۆر گەرمەو بە زستان زۆر ساردە) و لە هاوینیشدا بارانیکی زۆری ھەبە.

(التقرير): ۱-ناچارکردنی بیلینانی کاریک و دانپیدانانی ۲-بپیرادانی کردنی کاریک و ئەووی گە پێویستە جیبەجێ بکریت. ۲-لیکۆلینەووی ئەنجامدانی کاریک گە بپیرادانی کۆتایی و جیبەجێکردنی بەدەست سەرۆکە.

(تقرير المصير): بپیری چارنووسی ولاتیک یان میلەتیک گە خۆی جووری رژیەم بۆ خۆی ھەلبژیریت و بە نازادیی پەپەرەوی بکات بەبێ ئەووی ھیزی دەرکی دەستی لەو ھەلبژاردنەدا ھەبیت.

(حق الشعوب في تقرير المصير): مافی چارنووسی میلەتان. میلەتیک مافی ئەووی ھەبیت خۆی چارنووسی خۆی دیاری بکات و سەر بەسەبیت/ بە نازادیی بژی و ھەواری تاپەتیی خۆی ھەبیت.

(التقرير (ج) تقارير): راپۆرت/ پەخشنامە/ روونکردنەو دربارە کیشمەیک یان رەوشیک یان چۆنیەتی ھەومانیک و رووداویک.

(تقرير عن سير العمل): راپۆرتیک لەسەر بەرپۆەچوونی/ چۆنیەتی رۆیشتنی کاریک و جیبەجێبوونی.

(تقرير طبي): راپۆرتیک پزیشکی.

(تقرير): راپۆرتیک/ پەخشنامەیک لەسەر

(مَقَرُّ البِنْرِ): چالیکە لە بنی چالۆدا گە ناو کەمبوو تیایدا کۆدەبیتەو.

(الْقَرَّة): ۱-گۆلی ناو ۲-گۆزە.

۲-(قَرَّتِ الحَيَّةُ. قَريراً): مارەگە فیشکاندی. (الدَّجَابِبَةُ. قَرّاً و قَريراً): مریشکەگە لە گارەگار کەوت.

(الْقَرَنَ (ح): قورناویکە/ زیندەموریکی لاکیشمیە سەر ناو دەرکەوێت بۆیە وا ناوئراو ھونکە دەرگیک لێو بەرز دەبیتەو وەک بلی (قُرُق). خەنکە رەشۆکەگە بپیدەلین (بەتی قورناویکە) لەبەر ئەووی خۆیان بەیەگەو ەدەست و لەیەگ گێر دەرکەن وەک بەتیکین وا دەرکەن.

(الْقَرَّةُ والقَرَّةُ والقَرَّةُ (ج): بۆق.

۴-(تَقَرَّرَ وَاقْتَرَّ تَ الإِبِلُ): ۱-ھوشترەکان تیربوون ۲-زۆر ھەلەو بوون.

۵-(قَرَّ الثَّوْبُ): ھەموو چرچ و لۆجیبەکی جل. (القَرَارَةُ): کورت.

(القُرَى): گرتاری و لێقەومان گە بەسەر خەنکە لەگەڵ خۆلێلادان و خۆلێپاراستندا دیت. الملحق:

قَرَّ: القَارِي: کیشومری.

(حَرْبُ قَارِيَّةً): جەنگیک کیشومری.

(الْمَنَاحُ القَارِي): ناو و ھەوای ناو پراستی

کیشومرەکان گە نیشانەگە ئەوویە جیاوازی

نیوان گەرمای هاوین و سەرماي زستان زۆرە

نہو نھنجامانہی کہ نھندامانی لیژنہیک پیگہیشتون/ بویان ساغبوتہوہ کہ له لیکۆلینہووہ ساغردنہووہ دمرخستنی کاریکی تاپہمتی و پروژہیک کہ بییان سپیردراہیت. (تقریر لجنة نیاییه) زاپورتی لیژنہیکی پەرلهمانیی.

(تقریر الخیر) زاپورتی پسیور. قرأ: ۱- (قرأ واقترأ- الكتاب. قرأ وقرأه وقرأنا) کتیبہکی به دنگ یان به چاو یان به دل خویندہوہ. (- عليه السلام قراءة) سلاوی (لیکرد/ پیگہیاند).

(اقرأ عليه السلام) سلاوی پیگہینہ. (قارأه. قراء ومقاراة) پیگہوہ خویندیانهوہ یان خویندیان. (اقرأ- الرجل. إقرأ) به پیاوہکی خویندہوہ.

(ه السلام) سلاوی پیگہیاند (ومکو که سلاوی پیگہیمہنیت وایلیبکات نھویش وھلامی سلاوہکه بداتہوہ).

(تقرأ) ۲- بوو به هقی ۲- زانای شمرع. إستقرأ= فلانا. إستقرأءاواى له فيسار کرد کہ بخوینیتہوہ.

(- الأمور) له کارمانی کۆلپپہووہ سمرنجی لیدان تا بارو نیشانہکانیان بزانیٹ.

(القراءة (مص) (ج) قراءات) خویندہووہ

چۆنیمتی نھو خویندہووہ.

(القرأ) ۲- رھوانترین خویندہووہ ۲- نھووی کہ زور رھوان دھخوینیتہووہ کہ سیکه که زور بخوینیتہووہ.

(اقرأكم فلانا) باشترین خویندہووہتان فیسارہ.

(القرأ (ج) قرأون) چاکخویندہووہ یان زور خویندہووہ.

(الإستقرأ) نھودادا گھران و سمرنجلیدان، له شتی تاپہمتی بۆ دۆزینہووہ شتی گشتی.

(- عند المظالمین) لای گوفتارمکان نھومپه که چھسپاندن و سھمانننی برپاری تھواو بۆ گشتہ به هوی سھمانننی بۆ زوربهی تاکهکانی نھو گشتہ: وھک: ههموو زیندھوریک له خواریندا کاکیلہی خوارہووہ دھبزوینیت چونکہ مرؤفو درندھو هھموو چوارپپیک دھبزوینیت کھواته سھماننمنان که زیندھور له خواریندا کاکیلہی خوارہووہ دھبزوینیت چونکہ مرؤفو درندھو چوارپپ بهشنی هھره زوری زیندھورن.

(القرأ) ته ختمی خویندہووہ نھووی له کاتی خویندہووہدا کتیبی دھنپنہ سھر.

(القرؤ والمقری والقروء): نھووی خویندراوتہووہ.

۲- (قرأ- الشيء. قرأ وقرأنا) شتہکی کۆکردھووہ دانیمدھمیک و بهیمکیھومان.

(تِ النَّاهَةِ) میخوشرمه ناوسبوو.

(تِ الحَامِلِ) تاوسمه زا.

(الْقَرَأَ- الأَمْرُ) إقراء) کارمه نزیکبووه.

(-مِنَ السَّفَرِ) له گوزارمه / سمفرمه گهراپوه.

(الْقُرْآنَ) (مص) ۴-خوینندهوه ۲-قورنانی

بهروز.

۳-(الْقَرَأَ- عَنْهُ) إقراء) بهجییهنشت، وازی لیهینا.

(-التَّجْمُ) تمستیرمه ناوا بوو.

۴-(الْقَرَأَ- الحَاجَةَ) إقراء) نپیداویستیهمه

دواخت.

(-زَيْدٌ) دواگموت.

(تِ الحَاجَةِ) نپیداویستیهمه دواگموت.

۵-(الْقَرَاتِ الرِّیَاحِ) إقراء) نپاکه له کاتی خویدا

ههلیکرد.

(الْقَرَهُ (ج) اقراء وقرؤه وقرؤه / کات /

حل.

۶-(الْقَرَأَ- الرَّجُلُ) إقراء) گۆشمگیری بهرستنی

خودا بوو.

(تَقَرَأَ) گۆشمگیری خودا بهرستیبوو.

(الْقَارِيهِ (ج) قراء وقرائون وقرلة):

گۆشمگیری خودا بهرستی.

(الْقُرَاءَ (ج) قراءون وقراریه) گۆشمگیری

خودا بهرستی.

(الْتَقَرِيهِ) گۆشمگیری خودا بهرستی.

۷-(الْقَرَهُ (ج) اقراء وقرؤه وقرؤه) نپاشبندی

ههلبهست / سهروا.

(اقراء الشفر) نجوری هوزان و کیشمکانی و

نامانجهکانی.

(الْقِرَاءَةُ) نپمتای خراب.

قرب: ۱-(قَرِبَ- السَّيْفُ قَرِيبًا) ۱-شمشیرمه

له کیلان نا ۲-کیلانی بؤ شمشیرمه کرد، بؤی

بهیدا کرد.

(قَارِب) کسپکه بؤ شمشیر کیلان بهیدابکات /

دروستبکات.

(السَّيْفُ المَقْرُوبِ) شمشیری کیلاندار یان له

کیلاننراو.

(اقرب) قراباً) کیلانی دروستکرد.

(الْقَرَابِ (ج) قُرْب و اقربة) کیلان.

(الْقَرِبَةُ (ج) قَرِب و قَرِبات و قَرِبات):

مهشکه بؤ شیرو دؤو ماستو کونده بؤ ناو.

(الْقَرِيبُ مِنْهُ عَرَقُ الْقَرِيبَةِ) تالای زوری

پینؤشیم / توندوتیژی زورم بهمصستیهمه.

(خوارد / نوشی).

۲-(قَرِبَ و قَرِيبَ. قَرِيبًا و قَرِيبَانًا):

نزیکبووه.

(-مِنْهُ وَاِلَيْهِ) نپینزیکبووه.

(قَرِيبًا هُ) نزیکیکردمه.

(هـ الأَمِيرُ) میر نموی له خوی نزیکیکردمه

کردی به پیاوه نزیکهکانی خوی.

(-القُرْبَانِ لِلَّهِ) قوربانی بؤ خودا کرد.

(-الكاهنَ فُلَانًا) قهشمکه قوربانیهمه به

هیساردا.

(-فُلَانًا): به فیساری وت: سلأوی خوات
لِیَبِیتِ و خودا نزیکت بکاتمهوه.

(-قَرَبَ- هُ مُقَارَبَةً): الیینزیکبووهوه
۲-قسهی خوش و ناسکی لهگه‌لدا کرد.

(-فِي الْأَمْرِ): له کارمه‌دا وازی له زیادره‌وی و
سهرکیشی هیناو روویکرده راستیی و دروستی.
(-أَقْرَبَ- الْإِنَاءِ): قاپه‌که‌ی نزیکی پرکردن
کردهوه.

(-بِ الْحَامِلِ): کاتی زانی ناوسمه‌که نزیک بووهوه.
(تَقَرَّبَ- تَقَرَّبًا وَتَقَرَّبًا): هوربانییه‌که‌ی
وهرگرت.

(-إِلَى اللَّهِ بِالْقُرْبَانِ): بۆ له خودا نزیکبوونموه
قایلبوونی هوربانییکرد.

(«تَقَرَّبَ يَا رَجُلٌ»): وهره (پیشه‌وه/ به‌روه/
نزیکبه‌روه)، به‌له بکه هؤ بیاومکه (نمه
تایه‌متی فرمانی داخوازییه).

(تَقَارَبًا): له‌به‌ک نزیکبوونموه.

(-هُ): ههردووکیان لیینزیکبوونموه.

(-الزُّرْعُ): کشته‌که نزیکی پیگمیشتن بوو.

(-اِقْتَرَبَ- الْوَعْدُ): کاتی به‌جیه‌ینانی به‌لینه‌که
نزیکبووهوه.

(-الشَّيْئَانِ): دوو شته‌که له به‌ک نزیکبوونموه.

(-اسْتَقْرَبَ- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی (به نزیک زانی و/
هاته به‌رجاو) یان ویستی نزیک بیته‌وه.

(الْقُرْبِ وَالْقَرَابِ): نزیک.

(الْقَرَبِ (ج) أَقْرَابِ): جالآویک/ بیریک که

ناومکه‌ی نزیکیبت و هوولنه‌بیبت.

(الْقَرَابِ = الْقَرِيبِ): نزیک.

(قُرَابُ الشَّيْءِ وَقِرَابُهُ): شتی‌ک به‌ نه‌ندازه‌ی
نزیکی شتی‌کیتر بیبت.

(الْقُرْبَةُ): له شوین یان پایه نزیکبوونموه.

(الْقُرْبَةُ (ج) قُرْبٍ وَقُرْبَاتٍ): نه‌وه‌ی که پیی
له قایلبوونی خودا نزیکیبته‌وه که کرداری
چاکه و خودا به‌رستییه و مل شؤرکردنه بۆ
فهرمانه‌کانی.

(الْقُرْبَةُ): خزمایه‌متی و نزیکی له‌وه‌دا.

(«فِي الْإِنَاءِ قُرْبَةٌ»): قاپه‌که نزیکی پرپوونه.
(الْقُرْبَةُ (ج) قُرْبٍ وَقُرْبَاتٍ): نه‌وه‌ چاکه و
خیره و ملکه‌جییه‌ی که له قایلبوونی خودا
نزیکتدمکاتمهوه.

(الْقَرَابَةُ = الْقَرِيبِ): خزم/ خویش/ کس.

(مَا هُوَ بِشَسْبِيهِكَ وَلَا بِقَرِيبٍ مِنْكَ): نه‌وه
له تۆ ده‌جیبت و نه‌ خزمیشه‌ته.

(الْقُرْبَى وَالْقَرَابَةَ): خزمایه‌متی/ خویشایه‌متی/
کسیته‌یی و شتیتر.

(الْقُرْبَانِ (ج) قَرَابِينِ): ۱-هوربانیی که
بۆ خودا بگریت و له ریی خودادا بگریت
۲-هاونشینی تایه‌متی شا له‌بهر نه‌وه‌ی لیوه‌ی
نزیکه.

(الْقُرْبَانِ (م) قُرْبَى (ج) قَرَابِ مِنَ الْآنِيَةِ):

۱-قاپیک که خمریکی پرپوونبیبت ۲-هاونشینی
تایه‌متی شا.

خراب ۲-گوزهران مامناوندلیی.
 الْقَرَاب (مفع) مِنَ الْمَتَاعِ: که لوبه‌لی همرزان.
 (الْمُقَارِب) (ها): کیشمه‌که له کیشمه‌کانی
 شیعر که کیشمه‌کی، (فَعُولُن) هه‌مشت جار.
 ۳- (قَرِبَ قَرِيْبًا): هاواری که ممریکرد.
 (قَرِبَ الرَّجُلُ): هاواری که ممریکرد.
 (تَقَرَّبَ الرَّجُلُ تَقَرُّبًا وَتَقَرَّبًا): دست‌ی
 خسته سمر که ممری.
 (الْقُرْبُ وَالْقُرْبُ (ج) لُقْرَاب) (ا ع): که ممر/
 که له‌که.
 ۴- (قَرِبَ الْفَرَسُ): چاره‌ویکه لوقه‌یکرد
 جوره جوارنالهمکه.
 (الْتَقَرِب): لوقه‌کردنی نه‌سپ.
 ۵- (لَقِرِبَ الرَّاعِي الْإِبِلَ): شوانه‌که
 حوشرمکانی به‌شهو لیخوری تا به‌یانی
 بیانباته سمر شوینی ناودانیان.
 (قَارِب): شوانی حوشر بردوو به‌شهو بی سمر
 ناوی به‌یانی/ نزییکخمره‌وه.
 (الْإِبِلُ الْقَوَارِب): حوشری به‌شهو لیخورراو
 نزییکخراوه‌ی ناوی به‌یانی.
 (الْقُرْبُ وَالْقِرَابَةُ): شهو رهو بی ناوی زووی
 به‌یانی.
 (الْقَارِب): ناوخوازی شهو.
 (الْقُرْبُ): به‌شهو رویشتن/ شهوپرهو.
 ۶- (الْقَرْنَبِيُّ) (ح): قالونجه‌ی شاخدار جوریکه
 له قالونجه که دوو قاجی دریزی هه‌یه.

(القارِب (ج) قوارِب): به‌لم.
 (القَرِب (ج) اقرباء وقُرَابی (م) قَرِبَة (ج)
 قَرَاب): انزیک (بی تاك و كو).
 (هُوَ قَرِيبٌ وَهُم قَرِيبٌ): شهو نزیکهو
 نه‌وان نزیکن ۲-خویش/ خزم/ کهسی نزیک
 ۲-کیشمه‌یکه له کیشمه‌کانی هوزان/ شیعر که
 تایبته به ناعمره‌ب کیشمه‌که.
 (مفاعیلن. مفاعیلن فاعلاتن مرّتين).
 (جاؤوا قُرَابی): هاتن شان ب شان و نزیک
 به‌یه‌ک.
 (قُرَابی): کوی وشه‌ی (قربیه) له‌سمر بیومر
 نییه.
 (الْقَرِب): نزیکترو نزیکتین.
 (القَرِبَاءُ الرَّجُلِ وَالْقَارِبَةُ وَالْقَرِيبَةُ): خزمه
 نزیکه‌کانی به‌یاومه‌که.
 (المُقَرَّب (فا) مِنَ الْحَوَامِل (ج) مُقَارِب
 وَمُقَارِب): شهو ناوسانه‌ی/ شهو سکپرانه‌ی
 که نزیکی مندالیوونبن.
 (المُقَرَّب (مفع) (م) مُقَرَّبَةٌ مِنَ الْخَيْل):
 نه‌سپیک که ناخورو شوینی به‌ستنه‌ومکه‌ی
 نزیکه‌مکه‌ن له‌بهر چاکیی و خو‌شه‌ویستی.
 (المُقَرَّب): کورته‌ری.
 الْمُقَرَّبَةُ: اخزمایمتی ۲-کورته‌ری.
 (المُقَرَّبَةُ وَالْمُقَرَّبَةُ): خزمایمتی/ خویشایمتی/
 که‌سایمتی.
 (المُقَارِب) (فا): ۱-مامناوندلیی نیوان چاکو

(الْمَتَقَارِب): بیاوی کورتەبنه.

٧- (الْقَرَبُوس (ج) قَرَابِيس): قهلبوزی زین/
بهشی کهوانمهی بهرزی زینهکه که له پیش و
باشهوهی زینهکهدایه.

قَرَت: ١- (قَرَت- الدَّم. قَرْتًا وَفُرُوتًا):
خوینەکه بهسەر بهکهوه وشکبوو یان له
برینهکهدا وشکبووهوه یان به هۆی لیدانهوه
لهئێر پێستهکهدا شین هه لگهرا.

(قَرَت- الدَّم- قَرْتًا): خوینەکه بهسەر بهکهوه
وشکبووهوه یان لهئێر پێستدا شین هه لگهرا
به هۆی لیدانهوه.

(-الظَّفَرُ): خوین لهئێر نینۆکهکهدا مهیی و
مردو وشکبوو.

(-الرَّجُلُ): ڕووی بیاومه که به هۆی خهفتهوه
یان له توور پهیدا هه لبهزراو گۆرا.

(الْقَرَت) (مص): وشکبوون/ مهیین.

(دَمٌ قَارِت): خوینێکی مهییوو و وشکهومبووی
نیوان پێست و گۆشت.

٢- (قَرَت- الرَّجُلُ. فُرُوتًا): بێدمنگبوو.

٣- (الْقَارِت): نهوهی ههرجی دهمستههویت
بیخوات.

(القَارِت وَالْقَرَات): باشترین جووری مسک.

الْمُقَرَّت: نهوه کهسهی ههرجی دهمستههویت
بیخوات.

قَرْت: (قَرَت- هُ الْأَمْرُ. قَرْتًا): کارمهی
لیسه ختهبوو.

(قَرَت- الرَّجُلُ. قَرْتًا): خۆی زۆر پهتانندو
رهنجیدا.

(الْقَرِيث) (ج) = (الْحَرِيث): جووره ماسیهکه/
مارماسی.

قَرَح: ١- (قَرَحٌ وَقَرَحٌ هُ قَرَحًا): برینداریکرد/
زامداریکرد.

(قَرَح. قَرَحًا): برینی دهرکرد.

(«قَرَحٌ قَلْبُهُ مِنَ الْحُزْنِ»): خهفته دلی
بریندار کرد/ دلی به خهفته برینداربوو.

(الْقَرَح- هُ اللَّهُ): خودا (دوومهلی لههش
دهرکرد/ تووشی برینی لهشیکرد).

(تَقَرَّح- الْجَسَدُ): لهشکه برینی زۆری
دهرکرد/ دوومهلی دهرکرد.

(الْقَرَح (مص) (ج) قَرُوح): برینی لیدانی
چهک ٢- زهپکه نهگهرا پهسیرکردو بوو به برین

٣- جووره گهڕیهکی پێسته بهچهکه حوشتر و
گوهرمهکه دمکوژیت.

(الْقَرَح) (مص): برینههردان یان برینداربوون.
(الْقَرَح): زامدار/ بریندار.

(الْقَرَحَةُ وَالْقَرَحَةُ): برینی پهسبووی کۆن
که گیمو زووڤ پهیدا بکات.

(الْقَرَحَان- مِنَ النَّاسِ): خه لکی ناو لای (بو
تاکو کۆیه).

(الْقَرَح): زامدارتر.

(الْقَرِيح (ج) قَرَحِي وَقَرَاحِي): زامدار/
بریندار.

(الْقُرُوحُ وَالْمُقَرَّحُ): کسٚیکه لمشی برینی

بیوه بیٚت/ بریناوی.

۲- (قَرَحٌ وَقَرَّحٌ. الْبِنْرُ قَرَحًا: چالومکهی له

جییمکدا هه لکه مند که لئی هه لئه که منرابیٚت.

(إِقْتَرَحَ الْبِنْرُ): له شوینیکدا بیری لیدا که

لئینمدرابیٚت یان شوینه که ناودار نمبیٚت.

(-الْأَمْرُ): بهین نموونهی بهرچاو کارمکهی

داهینا دروستیکرد.

(-الشيءُ): ۱- خوی شته کهی دوزبیهوو داهینا

بیئنهومی بهرگوئی که وتبیٚت ۲- بالاوتی و

هه لیبزارد.

(-الْبَعِيرُ): بهکه مکس بوو که سواری

حوشترمه که بیٚت.

(-الْخُطْبَةُ): بهسمر بیوه بهین خونا مادمکردن

وتارمکهیدا.

(-عَلَيْهِ كَذَا أَوْ بَكَذَا): زوری لیگردو

به توندو تیزی داوای شتی لیگرد، بی

بهتمنگه وهاتنی.

(-عليه كذا): پینش نیازیکردو چهزیکرد نهومی

بۆ بکات که دمیویٚت.

(«إِقْتَرَحَ عَلَيْهِ صَوْتُ كَذَا»): پینش نیازیکرد

نهو گۆرانیهی بۆ بیٚت.

(الْقُرْحُ): ۱- سمرمتای شت ۲- بهکه م ناویک که

له چالوئیکی تازه لیدراو دهر بهینریت ۳- سی

شهوئی سمرمتای مانگ.

(هُرْحَةُ الشَّتَاءِ أَوْ الرَّبِيعِ): سمرمتای زستان

یان بههار.

(الْقَرِيحُ): ههور که سمرمتا تازه دروستدمبیٚت و

دیته ناسمان.

(الْقَرِيحَةُ (ج) فَرَايِحُ): ۱- سمرمتای ههموو

شتیک ۲- بهکه مین جار که ناو له چالوئیکی

تازه هه لئه مهینجریت.

(-مِنَ الْإِنْسَانِ): سروشتی مروف.

(قَرِيحَةُ الشَّاعِرِ أَوْ الْكَاتِبِ): بههری

هوزانغان/ شاعیر یان نووسمر که توانای

هونینهومی شیعر یان نووسینی دمداتی.

(«لِفُلَانٍ قَرِيحَةٌ جَيِّدَةٌ وَهُوَ حَسَنٌ

الْقَرِيحَةُ»): فیسار بههره موره زانست و هوزان

به سروشت و بههری خوی دایده مهینیت.

۳- (قَرَحٌ - الْفَرَسُ. قُرُوحًا وَقَرَاحًا): که لبهی

چارهویکه دهرهات.

(تِ النَّاقَةِ): ناوسی میحوشترمه دهرکهوت.

(قَارِحُ): میحوشتری که لگرتوو/ ناوسه.

(قَرَحٌ - الْفَرَسُ. قَرَحًا): ماینه که دانی

دهرگرد یان ناوسبوو.

(-تِ سِنَّ الصَّبِيِّ): دانی منداله که خهریکه

دهربیٚت.

(قَرَحٌ - النَّبَاتُ): روومه که گوینچه که گه لاکه

دهرکهوت و هاته دمری.

(-تِ الْأَرْضِ): گیای زهویه که سمری دهرهینا.

(أَقْرَحُ - الْفَرَسُ): چارهویکه که لبهی دهرهات.

(الْقَارِحُ (فا): ۱- که وانیک که ژیکه

لیدر جووبیت/ ترازابیت.

(الْقَارِحِ مِنْ ذِي الْعَافِرِ (ج) قَوَارِحٍ وَقَرِحٌ
وَمَقَارِيحٍ (م) قَارِحٍ وَقَارِحَةٌ (ج) قَارِحَاتٍ
وَقَوَارِحٍ): نمو سمداری که دانی دهرهاتبیت.
(قَارِحُ الْفَرَسِ): نمو تممنه‌ی که چارمویکه
دانی تیدادهرهاتبیت.

(الْقُرْحَةُ فِي وَجْهِ الْفَرَسِ): به‌لمه‌یکی سببی
که به ناوجهوانسی چارمویکه‌وه بیت بچووک
یان گوره بیت.
(هُوَ قُرْحَةٌ أَصْحَابِهِ): نمو وه‌جاخراده‌ی
ناو دوسته‌کانیمتی.

(الْقُرْحُ): سپیده‌ی به‌یمان (چونکه رووناکیه‌یکی
ناو تاریکیه).

(فَرَسٌ أَقْرَحٌ (م) فُرْحَاءٌ (ج) فُرْحٌ):
چارمویکه به‌لمه‌یکی سببی هینده‌ی
به‌نجاویه‌یک یان بچووکتری به‌ناوجهوانه‌ومیه.
(رَوْضَةٌ قَرْحَاءٌ): لالهمزاریکی روواو یان
باخچه‌یک له ناوهراستیدا گولی سببی هه‌بیت.
(قَرِيحُ السَّحَابَةِ): باران که له ههور
دیته‌خواری و دمه‌ربیت.

(الْمَقْرُوحُ (مضغ-) مِنَ الطَّرِيحِ): پنی دهار
(چونکه پیخوستبوومو به‌کاره‌نینراوه/ پیایدا
رؤیشتوون).

۴- (قَرَحٌ هُوَ بِالْحَقِّ): راستی و دروستی دا به
رووداو پنی وت.

(قَارِحٌ هُوَ مُقَارِحَةٌ): زووبه‌روویبوو.

(تَقَرَّحَ لِلْأَمْرِ): بؤ کارمکه ناماده بوو.

(الْمُقَارِحَةُ (مص): رووبه‌روو بوونه‌وه.
(لَقَيْتُهُ مُقَارِحَةً): رووبه‌رووی بوومه‌ومو
دیم/ تووشی بووم.

۵- (الْقَرَا ح (ج) أَقْرِحَةٌ): ۱-شاوی بوخت و
رووت ۲-زه‌ویه‌یک نه ناوو نه دره‌ختی تیدابیت
۳-که‌سینک که جهنگی نه‌دیبیت و نه‌چووبیته
ناوی.

(-مِنَ الْإِبِلِ): حوشتریک که هه‌رگیز تووشی
گه‌ری نه‌بووبیت.

(أَنْتَ قُرْحَانٌ مِنَ الْأَمْرِ): تۆ له کارمکه
به‌دمریت.

(الْقَرَا حِيٌّ): ۱-که‌سینکه که نیشتمنی دیبیت
ناچیته بیابان ۲-که‌سینکه نه‌چووبیته
شمره‌وه.

(أَنْتَ قُرَا حِيٌّ مِنَ الْأَمْرِ): تۆ له دهره‌وی
کارمکه‌یت (م) (قُرَا حِيَّةٌ) نمو ژنه له دهره‌وی
کارمکه‌یه.

(الْقَرَا حِيَّتَانِ): هه‌ردوو لای که‌مه‌ر.

(الْقَارِحُ (ح) الْأَسَدُ): شیر

(الْقَرِيحُ): شاوی بوخت یان هه‌ر شتیکی
رووت و بوخت.

الملحق:

قرح: (الْإِقْرَاحُ): پینشیا‌ز/راپه‌که دهره‌مه‌رریت و
پینشکمش دمه‌ریت.

(الْإِقْرَاحُ حَلٌّ): پینشیا‌زیک بؤ چاره‌مه‌رکردن.

٢- (قَرْدٌ - الأديمُ. قَرْدًا): پښتهکه بؤگمنیکردو

کرمی زور تیبداو کونکونبوو.

(-الكحلُّ في العينِ): کلهکه له چاودا

رڼرڼبوو.

٢- (قَرْدٌ. قَرَادًا): ١- له شهکه تیدا دهنګیرا

٢- به زموپهوه لکا.

(قَرْدٌ): به زموپهکهوه نووسا ٢- له شهکه تیدا

دهنګی برا.

(-البعيرُ): گهنهکهی له حوشرمهکه کردموه.

(-ه): هه لځه له تاند / له خشم تیرد (لهگهنه

لڼکردنه هوی حوشرموه / دوزینه وه هاتووه

(حوشرتک نهگمر جمووش بیت بؤ نه هوی

بگیریت به دوزین و خورانندن دهینریته

ژڼرڼار.

(-إليه): سمري بؤ شوړکردو شلکردو خوی بؤ

متکرد.

(أقرد): خوی به زموپهکهوه نووهند.

(-البعيرُ): ١- حوشرمهکه هیمن / له سمرخو

رؤیشت و سوارمهکه نه جوولاند ٢- حوشرمهکه

گهنه تیبدا.

(-المتحركُ): بزواومهکه سرموت / له جووله

کهوت.

(-إليه): ملی بؤ شوړ کردو خوی به دستهوه

دا ومک نهو حوشرمهکه که دمیڈوزن.

(الْقَرْدُ والقَرَادُ الواحِدَةُ قَرْدَةٌ وقَرَادَةٌ (ح)

قردان (ح): گهنه یان سج.

(الإقتراح في الإدارة): له بهرڼو مېرنددا

پښکه شکرندی رایهک یان تهگبریک بؤ

دسه لاتدار که وهرڼگریت و بهرڼو بکریت

بؤ چارسمرنیک.

(«بناءً على إقتراح المدير العام»): به پڼی

پښنیازی بهرڼو مېری گشتی.

(الإقتراح في التشريع): پښنیاز له

یاساداناندا پښنیازی که دمرگرت، رایهکه

دمردمېرڼ بؤ لیدوان یان ږاکه وهرڼگریت

یان وهرڼگریت.

(«طرح الإقتراح على التصويت فسقط»):

لهسر کاریک، کښمهکه پښنیازکرا که دهنګ

وهرڼگریت به لام سمرنهگرت و وهرڼگر او

پښنیازمهکه سمرنهکهوت.

قرد: ١- (قَرْدٌ - المالُ قَرْدًا): دارای کؤکردموه

دسگر بوو.

(-في السقاءِ): رؤن یان ماستی له هیزمهکه دا

یان له مهشکهکه دا کؤکردموه.

(قَرْدٌ وَتَقَرْدٌ - الشعرُ قَرْدًا): ١- قَرْمهکه

لوولبوو ٢- سمري موومکان پڼچیانخواردو

به په که داچوون.

(قَرْدَةٌ (ج) قَرْدٌ): ورده خوری و بهرگنی حوشر و

که تان که هه لدمو مېریت و فرڼدمریت ٢- ورده

هه وری تهنک که ومک ته ممو په کینهگرتووه.

(الْقَرْدُ): هه وری چری به په که داچووی

که له که بوو.

که لاکه‌ی لیکرابیت‌موه.
 (الْقَرَاد) (ع ۱): گۆی مهمک.
 (الْقَرَاد): مهمی‌وونه‌وان.
 ۷- (فَرْدَح. فَرْدَحَة): ۱- پی‌ی له‌مونا که داواپان
 لیکرد ۲- سرشۆری خۆی پیشاندا ۳- خه‌لکه
 ره‌شۆکه‌که به واتای: دروستکردنی چه‌ک و
 چاککردنه‌وی به‌کاریده‌هینن (سریانیه).
 (إفْرَدَح لَهُ): تاوانی به‌رامبهر کرد.
 (الْقَرَادِحِ وَالْقَرْدَحِي) (الأولى سریانیة
 والثانية ترکیة): چه‌خماخساز/ نه‌وی
 چه‌ک دروسته‌کات و چاکی ده‌کاته‌موه.
 (الْقَرْدَح وَالْقَرْدُوح): مهمونی زل/ کمه‌ه.
 (الْقَرْدَحَة وَالْقَرْدُوحَة): هورتومی سه‌ر
 قورقوراه‌گی هه‌رزه‌کار.
 (الْمُقَرْدِح) (فا): شه‌رانی و خراپه‌کارو ناماده
 بو‌ی.
 ۸- (الْقَرْدُدُ (ج) فَرَادِد): زه‌وی ره‌قه‌نی به‌رز/
 هه‌له‌متیکی ره‌قه‌نن.
 (الْقَرْدُودُ (ج) فَرَادِيد): ۱- زه‌وی ره‌قه‌ن و
 به‌رز ۲- (ع ۱) ناوه‌پرستی پشتی مرۆف.
 (الْقَرْدُودَة (ج) فَرَادِيد): ۱- زه‌وی هه‌له‌مت و
 ره‌قه‌ن.
 (فَرْدُودَة الظَّهْر): سه‌ره‌وی پشت.
 (فَرْدُودَة الشِّتَاء): سه‌ختیی و توندیی و زستان.
 (الْقَرْدِيدَة (ج) فَرَادِيد): ۱- کوروک و ناوه‌پروکی
 ناخاوتن ۲- (ع ۱) نه‌و هیله‌ی له‌ ناوه‌پرستی

(نَزَعْتُ فُرَادَ فُلَانٍ): فیلیم له‌ فیسار کرد.
 (الْقَرْدَة): گمه‌یه‌ک یان سه‌جیک که به‌ حوشتر و
 و لاخ و ناژه‌له‌وه دهنووسیت و مک چۆن نه‌سبی
 ده‌داته مرۆف.
 (الْقَرْد): زمانگرتن و باش فه‌سه بو‌ نه‌کران؟
 (الْقَرْد - مِنَ الْإِبِلِ): حوشتری گه‌ناوی که
 گمه‌و سه‌ج زۆر تییدابیت.
 (رَجُلٌ قَرُودٌ): پیاویکی مت/ بیده‌نگ.
 ۴- (قَرِدَتْ - أَسْنَانُهُ قَرْدًا): دانه‌کانی کورت
 و ونه‌وو نه‌یشتنه سه‌ر په‌وه‌که‌گی.
 (رَجُلٌ قَرِدُ الْقَمِ): پیاویک زکه‌مک دانی
 و رده‌بیت.
 ۵- (قَرِدَ - الْعَلْكُ قَرْدًا): بنیشته‌که تامی
 ناخۆش و خراپه‌وو.
 ۶- (الْقَرْد): ۱- کورت ۲- (ع ۱) مل (کراوه‌ به
 عه‌ره‌بی).
 (الْقَرْد (ج) أَقْرَادٌ وَأَقْرُدٌ وَفُرُودٌ وَقِرْدٌ وَقِرْدَةٌ
 وَفَرْدَةٌ): مهمون.
 (فَرْدَةٌ): مئ مهمون.
 (ح) فَرْدٌ: زینه‌موره‌یکه زۆرزان پیده‌که‌نیت و
 هه‌له‌مه‌پریت زوو تیده‌کات و فیه‌ر ده‌بیت خه‌لکه
 ره‌شۆکه‌که پیده‌هینن (السَّعْدَان) هه‌روه‌ها
 (مهمون) به‌ واتای شه‌پتان به‌کارده‌هینن
 ده‌لین (فُلَانٌ كَالْقَرْدِ): واتا و مک مهموون
 زۆرزانه بو‌ ناشرینیش ده‌لین: نه‌ی مهمون.
 (الْقَرْدُ الْوَاحِدَةُ قَرْدَةٌ): به‌لی رووتی دارخورما

پشتدایه ۲- (۱ ع) سمری پیاو ۴- تموقه سمری شاخ.

۹- (قَرَسَن- ه. قَرَسَة): بهستیوه/ شتهکیدا.

(-حِرْوُ الْكَلْبِ): تووتکه سهگمهکی بانگکرد.

(الْقَرَسَة) (مص): سهختییو توندیی.

(الْقَرَسِيس (ح) یونانیة): جوړه ماسییمکی

ورده هیندمی کوللمهکه پان شتیک گهورمترمو

لییده چیت کولله که له توپکلداره دمپیکانه.

۱۰- (القَرَدَة): سمرشوپریو کساسی.

(القَرَدَة) (ع ۱): مل/ گمردن/ بینمهاقه.

(أَخَذَ بِقَرَدَتِهِ): دهستی نایه بینمهاقهی.

قرز: ۱- (قَرَز- ه. قَرَزَا): نوفورچی لیگرت.

(-التُّرَابِ وَنَحْوَهُ): جنگی دایه گلکه بیان شتی

ومهاو گرتی.

(الْقَرَز) (مص): ۱- گرد ۲- زمویی پهمن.

القَرَزَة: مشت/ مشتیک.

۲- (قَرَزَمُ الشَّاعِرُ شِعْرَهُ): هوزانفانهکه

ههلبهستی خرابی هونییوه.

(القِرْزَام): کولکه شاعیر.

(الْمُقَرِّزَم): ۱- رسوای ناپاک و بهدزمان

۲- ناخانمدان.

(رَجُلٌ مُقَرِّزَمٌ): پیاویکی کورتهلهی خرهکه/

گرگن.

قرس: (قَرَس- الماء. قَرَسَا): ناومکه ساردیوو

بهستی.

(-الْبِرْدُ): سمرماکه سهختیوو.

(-المَقْرُونُ): دهستپریومکه/ دهستسمرما بر دووهکه

کاری بیو نهگراو دهستی گزینمکرد.

(قَرَس- البِرْدُ. قَرَسَا): سمرماکه سهختیوو.

(-الرَّجُلُ): پیاومکه سمرماپیوو.

(قَرَس- البِرْدُ فُلَانًا): سمرما فیساری

شپرز مگرد/ سمرما بردی.

(-الماء): سمرما ناومکه پیبهستی.

(أَقْرَسَ- العُودُ): ناوی ناوچه ویلهکه بهستی.

(-الْبِرْدُ أَصَابَهُ): سمرماکه پمنجهی له گز

خست و کاری بیو نهگرا.

(-الْبِرْدُ فُلَانًا): سمرما فیساری که سیره کرد.

(-الماء): سمرما ناومکه پیبهستی.

(الْقَارِس) (فا): سمرماو سو لهی سهخت.

(القَرَس): سمرمای سهخت.

(القَرَس والقَرِيس): ۱- سمرماو سو لهی سهخت

۲- بهستوو/ بهسههولبوو.

(أَصْبَحَ الماءُ قَرِيسًا): ناومکه پیوو به

سههول/ بهستی.

۲- (القَرَس) (ح): ورده میشووله.

(شيءٌ قَارِسٌ وقَرِيسٌ): شتیکی کون.

(القَرَس والقَرِيسِيَّة- مِنَ الإِبِلِ وَغَيْرِهَا):

حوشتری کهتهی توند.

(لَهُمْ مُلْكٌ قَرِيسِيَّةٌ وَعِزٌّ قَرِيسِيَّةٌ): دارایمکی

بیشومارو سمرورمیهکی تمواو پان همیه.

(القَرِاسِيَا) (ن) = القَرِاسِيَا): نالوبالو پان

گیلاس.

قَرَش: ۱- (قَرَش - الشَّيْءَ قَرَشًا): شتەكەى لەملاولاوە كۆكردەموو بەمەكەموه نان.
 (-لَعِيَالِه): رەنجى بۇ خەيزانەكەيدا.
 (قَرَشٌ لَعِيَالِه): بۇ خەيزانەكەى رەنجیداو نانى بۇ پەيداكردن.
 (-ه): كوردى بە بەرهى قورەيشى.
 (-الدرَاهِم) (عامية): درەمەكانى ژمارد/ سەرژمىرکرد.
 (قَارَش - ه): تىكەئىبوو لەگەئىدا هەئسو كەوتىكرد.
 (تَقَرَّش - المال): داراى كۆكردەموه.
 (-لَعِيَالِه): رەنجى بۇ خەيزانەكەى داو نانى بۇ پەيداكردن.
 (-الشَّيْءُ): شتەكە بەمەكەموه نووساو پەكىگرت.
 (-القَوْمُ): خوێشگەل كۆبوونەموه.
 (إِقْتَرَشَ لَعِيَالِه): رەنجى بۇ خەيزانەكەيداو شتى بۇ پەيداكردن.
 (القَرَش ج) قَرُوش: ئەهوى لەملاولا كۆدمكرىتەموه.
 (القَرَش ج) قَرُوش: قَرَش «جۆره پارمەكە وەك پەنجابى» (ايطالية و قيل تركية)
 (قَرِيش): خەيلىكى عەرەبە بۆيه وا ناوناوه چونكە لە دەورى كابه كۆبوونەتەموه.
 (قَرِيشِي وَ قَرِيشِي): قورەيشى/ كەسيكە لە خەيلى قورەيشىت.
 (القَرَشَة - مِنَ السَّنِين): سالانى سەختو برسىتىي و بىيارانىي. كە لە شوپىنىكا كۆدمەنەموو دارا و نەدارا و هەرچىيان هەبە دوورو نزيكيان بەمەكەدەمەن و بەمەكەموه دەبن.
 ۲- (قَرَش - الْجَبِشُ بِالرِّمَاحِ قَرَشًا): سوپا بە نيزە شەريانكرد و بەرەنگارى دوژمنبوون.
 (تَقَرَّش - تِ الرِّمَاحُ): نيزمەكان لە جەنگدا بەرەمەكەوتن و بەمەكەياندا.
 (-القَوْمُ): شەرپەنيزمەكانكرد و نيزمەكان بەرەكە دمەكەوتن و تەقەموه دەنگيان لىوه دەهات.
 (تَقَارَش - تِ الرِّمَاحُ): نيزمەكان بەرەمەكەوتن و بەمەكەياندا.
 (إِقْتَرَشَ تِ الرِّمَاحُ): لە جەنگدا نيزمەكان بەمەكەداچوون/ بەرەمەكەوتن و تەقەپانەت.
 (قَرَشُ الشَّيْءِ): تەقەمو دەنگى شتەكە.
 رِمَاحٌ قَوَارِشٌ: نيزە بەمەكەداچووومەكانى كۆرى جەنگ.
 ۳- قَرَش - ه. قَرَشًا: بىرى.
 (قَرَش - الحَلِيبُ) (عامية): پەنيرمەكە پارچە پارچە لە شىرەكە جىابووومە.
 (تَقَرَّش - عَنِ السَّيْنَاتِ): خۆى لە خرابە پاراست و لىيدووركەوتەموه.
 (القَرَش وَالقَرِيش) (ح): قَرِيش/ سەگى دەريا. جۆره ماسىبەكى دپە بە دانە تيزمەكانى وەك شەمشىر زىندەموهەر لەتەمەكات. هەموو زىندەموهەرىكى ناو دەريا لىيدەتەرسىت.

قَرَش: ۱- (قَرَش - الشَّيْءَ قَرَشًا): شتەكەى لەملاولاوە كۆكردەموو بەمەكەموه نان.
 (-لَعِيَالِه): رەنجى بۇ خەيزانەكەيدا.
 (قَرَشٌ لَعِيَالِه): بۇ خەيزانەكەى رەنجیداو نانى بۇ پەيداكردن.
 (-ه): كوردى بە بەرهى قورەيشى.
 (-الدرَاهِم) (عامية): درەمەكانى ژمارد/ سەرژمىرکرد.
 (قَارَش - ه): تىكەئىبوو لەگەئىدا هەئسو كەوتىكرد.
 (تَقَرَّش - المال): داراى كۆكردەموه.
 (-لَعِيَالِه): رەنجى بۇ خەيزانەكەى داو نانى بۇ پەيداكردن.
 (-الشَّيْءُ): شتەكە بەمەكەموه نووساو پەكىگرت.
 (-القَوْمُ): خوێشگەل كۆبوونەموه.
 (إِقْتَرَشَ لَعِيَالِه): رەنجى بۇ خەيزانەكەيداو شتى بۇ پەيداكردن.
 (القَرَش ج) قَرُوش: ئەهوى لەملاولا كۆدمكرىتەموه.
 (القَرَش ج) قَرُوش: قَرَش «جۆره پارمەكە وەك پەنجابى» (ايطالية و قيل تركية)
 (قَرِيش): خەيلىكى عەرەبە بۆيه وا ناوناوه چونكە لە دەورى كابه كۆبوونەتەموه.
 (قَرِيشِي وَ قَرِيشِي): قورەيشى/ كەسيكە لە خەيلى قورەيشىت.

هسه بیوتن و هسهی ژانبرمدل نهومستاو
سرومر بوو/ بهردموامبوو.

(قارص-ه و تقارصا): همرهکهیان نوفورچی
لهویتر گرت/ هسهی ناشیرینیان بهیهکتری
وت/ توانجیان گرته یهکتری/ بهکتریان
زمانگهستکرد.

(القارص) (ها): ١- زمانگهست ٢- نوفورچگر/
توانجگر ٢- (ح) جانهمرینکه وهک میشوولهی
بهگ.

(القارصه ج) قوارص: میی وشه
القارص: گهنده/ گازگر/ نوفورچگر.

(کلمه قارصه): وشهیهکی دلتهنین و بهژان.
(القارص ن): گهنه.

(قارصه): گهنهیهک رووهکیکه بیگوله
له خولی مالان و ناو باخچهکاندا دهرویت
درکۆکهی وهک تووکی ههیه دهستی
بهربکهوویت بهدهستدا دهجهفیت و دهشکیت و
ناوکی لیدمردیت نازار بهدهست دهست
به کولایوی دهخوریت خهلهکه رهشوکهکه
بییدهلین: (قارصه).

(أخمر قارص): سووریکه زور سوور.
(لجام قارص و قاروص): لغاویکی توند که
نازاری و لآخهکه بدات.

(القاروصه): شتیک که زمان بچووزینیتهموه.
٢- (قارص و قارص- الشیه. قارصا):
شتهکهیبری.

(القارصه): دهلمه جوړه پهنریکی شله.

٤- (قارص-من الطعام. قارصا): تۆزیک له
خوارینهکهی خوارد.

(أقرش-ته الشجة): لیدانهکه نیسهکهه
شکاندو وردینهکرد.

(تقرش- الشیه): شتهکهی دهستبهدهست برد.

٥- (قارص- بینهم): له یهکتری هاندان/ کردنی
بهگزیهکداو دووزمانیی له نیوانیاندا کردن.

(قارص - به) (عامیه): ١- زمانبهدی
بهرامبر کردو بوختانی بۆ کرد ٢- خرابهیوت/
کهموکوورویی بلاوکردموه ووت.

(أقرش- به): بوختانی بۆ کردو ویستی
تووشی بکات و زبانی پهبگهیهنیت.

قرص: (قارص- لحمه. قارصا): نوفورچی
لیگرت/ گوشتهکهی به پهنجه گرت و بایداو
نازاریدا.

(هه یلسانه): به زمان نازاریدا/ هسهیهکی
بیوت ژانی برده دلپهوه.

(-الثوب بالماء): جلهکهی بهسمری پهنجه له
ناومکهدا شت.

(-ت المرأة الثوب) - (عند العامة):
نافرتهکه همر نهو شوینهیشت که پیسبوو/
ههموو جلهکهی نهشت.

(-البرغوث): کیچهکه گهستی.

(-ته الحیه): مارکه بیومیدا.

(قرص. قارصا): لهسمر ناکۆکیی و لهپاشمله

(- فِي بَيْتِهِ): خَوَى لَهُ مَالَهُ وَهُوَ كَلْدَانِيٌّ وَهُوَ خَوَى
گرمۆله کرد.

(- زَيْدًا فِي نِيَابِهِ): زَمِيدِي لَهُ جَلْمَكَمِيهَوَه
بئجابهوه.

(إِفْرَنْصَعُ - الرَّجُلُ): إِهْبِاؤْمَكَه خَوَى لَهُ
بۆشاکهکهمهوه بئجابهوه ٢-خَوَى گرمۆله
کردو خَوَى شاردموه / خَوَى ونکرد.

٦- (فَرَصَعُ - الْكِتَابُ): فَرَصَعَةٌ: نُووسِيْنَهكَه
ورد نووسی و دیرمکانی نزیك پهککرد.

٧- (تَفَرَّصَعَتِ الْمَرَأَةُ): ژَهكَه به شئوْمِيهكِي
ناشیرین رۆبئیت.

٨- (الْقَرَصَعَةُ وَالْقَرَصَعَةُ (ن) = شَوْلَةٌ

ابراهیم): كَهْرْتَهشِي گِيَاهِكِي كِيوِي دِرْكَاوِيه
گولهكانی له پال پهكدایهوه وهك تاجبکی
شینه همندیک جۆری بۆ جوانیی دهرۆبئرئت
جۆرئکی ههیه که که لاکهه دِرْكَاوِي نَبِيه به
زه لاته دهرئت و دهخوئت.

٩- (تَقْرَصَفَ وَاقْرَنْصَفَ): پهلَمِکِرْد /
خَیْرَپِکِرْد.

١٠- (فَرَصَمَ - هُ): بَرِي / لَهتِکِرْد ٢-شْکَانْدِي.
فَرَض: ١- (فَرَضُ - الشَّيْءُ): فَرَضًا: شْتَهكَه
فَرْتَانْد / بَرِي.

(فَرَضُ رِيَاظُهُ): مَرْد.

(- الْوَادِي): دَوْلَهكَهي بَرِي / پَئِيْدَا تَئِبَهَرِي.

(- هُ): پَادَاشْتِي دَپَهوَه.

(- الشَّعْرُ): شَعِرِي دَانَا / هُوْنِيِيهَوَه.

(- الْعَجِينُ): هَموِپِرْمَكَهي كَرْد به گونك /
گونکی له هَموِپِرْمَكَه گرت.

(الْقُرْصُ (ج) نَقْرَاصُ وَفَرَصَةٌ وَفِرَاصُ
وَالْقُرْصَةُ (ج) فُرْصُ): خَهپَه / نَان / کولئیره /
لهواشه. نَهستورک.

(فُرْصُ الشَّمْسِ): گۆي خَوْر.

(دَغَابَ فُرْصُ الشَّمْسِ): گۆي خَوْر نَاوَابوو.

(الْمُقْرَاصُ): جَهفۆي سَهْرَجَهْمَاوَه.

(الْمُقْرَاصُ (مَفْع) - مِنْ الْحَلِي وَغَيْرِهَا):

خَشَلْ يَان شَتِيْرَ كَه خِرْ وَهك خَهپَه بَئِيْت /
خَهپَه پَئِيْبِيْت.

٢- (الْقُرْاصُ) (ن): گوله بَمِيبوون.

(الْقُرْاصَانُ): جَهْتَهكَانِي دَهْرِيَا (هَمَنْدِيك
نُووسَهْر دَهكَات به پهك و كۆيْدَهكَهْمَهووه
دَهئِيْن: (فَرَاصِنَةٌ).

(الْقُرْصَنَةُ): جَهْتَهگَهْرِي دَهْرِيَا (يُونَانِيَه).

(الْقُرَيْصُ): لَهنگَهْرِي كَهشْتِي.

(الْقُرَاصِيَا أَوْ الْقُرَاصِيَا) (ن) (يُونَانِيَةٌ):

گِيْلَاس / دَههخْتِيكِي بَهْرِدَارَه لَه كۆْمَهئَهي
گوله باخه جَارَان له لوبنَان زۆر دَهروئِنْرَا،
له زۆرَبَهي و لَاتَانِي خۆرَه لَاتِي نَاوَمِرَاسْتِيَشْدَا
دَهروئِنْرِيْت. بَهْرْمَكَهي وَرْدَهو مَهپَهلو رَهْشَه.

٤- (فَرَصَبَ - هُ فَرَصِبَةٌ): بَرِي.

٥- (فَرَصَعُ. فَرَصَعَةٌ): خَوَى گِرْزْ كَرْدو پَهْنَادَا /

خَوَى شَارْدَمُوَه ٢-له جَهرووَكِي نَپَاكِيْدَا به

تَهْنِيَاو له پَهْنَاوَه نَانِيخَوَارْد.

(-الفَارُ الثَّوْبِ): مشککه جلمکه میخوارد / ونجرونجریکرد.

(فَرَضَ. فَرَضًا): مرد.

(فَرَضَ - الشَّيْءَ): شتهگمیقرتاند. بری / لمتکرد.

(-فُلَانًا) (ضد): ۱-فیساری هه لئا (بهو هه لئانه له خه لکی داده بریت و بهرزیدمکاتهوه) ۲-فیساری داشورد (بهو داشوردنه له خه لکیدمکات و نرمیدمکاتهوه).

(-الفَارُ الثَّوْبِ): مشککه جلمکه می خوارد / قرنجاند.

(فَارَضَ - هُ فِرَاضًا وَمُقَارَضَةً): پاداشتی چاکه و خرابه پدایهوه. بهرامبهر به کردهوه خرابهکه خرابه می له گه لئا کرد.

(-هُ فِي الْمَالِ): داراکه می، پارمکه می بؤ گبیرا بهرامبهر به شتیک قازانج.

(أَفْرَضَ - هُ): وامیدایه / قهرزیدایه.

(فَرَضَهُ) (عامیة): وامیدایه.

(أَفْرَضَ مِنْهُ): وامی لیوهرگرت / قهرزی لیکرد.

(تَقَارَضَ - الرَّجُلَانِ): نهو دو پیاوه پاداشتی بهکتریان دایهوه یا خرابه بیان له گه ل بهککرد.

(«تَقَارَضَ - الْقِرْنَانِ النَّظَرَ»): دوو نه یارمکه به رفهوه تهماشای بهکتریانکرد.

(تَقَارَضَا الثَّنَاءَ): دوانه که ستایشی بهکتریانکرد.

(تَقَارَضَا الشِّعْرَ): شه ره شیعیریانکرد / هوزانیان بؤ بهکتر خویند.

(إِقْتَرَضَ عَرَضَهُ): له پاشمله به خراب ناوی به نامووسی هینا.

(- مِنْهُ): وامی لیوهرگرت.

(إِنْقَرَضَ): ۱-پاداشتی درایهوه ۲-قرتینرا / له ناوچوو.

(-الْقَوْمُ): قریانهات و کسبان نهمان.

(إِسْتَقْرَضَ - مِنْهُ): وامی لیخواست / قهرزی لیداواکرد.

(الْقَرْضُ وَالْقَرِضُ (ج) فَرُوضُ): ۱-چاکه یان خرابه که له بهکیکی وهرگرت ۲-دارایهک، پارمیهک که بیدمیت به بهکیک به مهرجیک له کاتی دیاریکراودا بتداتهوه.

(الْقَرَضَةُ): سهرمهقهست، برشتی کووتال. برشتی زیر.

(فَرَضَةُ الْمَالِ): کالوو مالی خرابو و بیکه لک.

(الْقَرَضَةُ): ۱-پاشمله گو که به خرابه له خه لک بدوینت / غه به بیکهری خه لک ۲- (ح) مؤرانهمکه که خوری دمخوات.

(الْقَرْضُ = الْقَرُوضُ): ۱-قرتاو، قرنجاو ۲-هه لیهست / شیعر / هوزان (چونکه له ناخوتن داده بریت و وهردمگرت) ۳-نهو خواردنه می حوشر کاویریدمکاتهوه.

(الْتَقَرِضُ): شیعر (دانان / هه لیهستن).

(الْقِرَاضُ (ج) مَقَارِضُ): قه میچی / مهست.

(الْقِرَاضُ): بهک دهمی قه میچی.

فِرَاضَان: ههردوو دهمی قه میچی / قرتینهر، برن.

«فَرَضْتُهُ بِالْمِقْرَاضِينَ»: به قمیچی تمواو/

به همدوو دمی برنهکه بریم و قرتاندم.

«فَرَضْتُهُ بِالْمِقْرَاضِ»: به دمیکی قمیچیکه

بریم.

(إِبْنُ مِقْرَضٍ) (ح): زیندمومریکه له مشکی

خورما دهجیت و لهو گهورتره رهنگی سببی و

زمردباوه راوی مشک و کهوریشک و چۆلمکه

دمکات.

۲- (فَرَضَ-هَ قَرَضًا): له ریکی نهو بوو، شان

به شانی نهو رویشت.

(-الْمَكَانَ): له شوینهکه لایدا.

(-فِي سِرِّهِ): له رویشتندا (راست نهرویشت و

نهملاولایکرد/ خواروخیچ رویشت و راست و

چمپیکرد).

۳- (الْمِقْرَاضِ): ۱- شکارته/ کشتیکی کهم

۲- کووپه گهورمکان ۲- کووپهکانی مهی.

۴- (فَرَضَبَ- الشَّيْءَ): ۱- شتهکهی قرتاندم،

بچراند، بری ۲- شتهکهی جیاو بلاوکردموه.

(-اللَّحْمَ فِي الْبُرْمَةِ) (ضد): ۱- گۆشتهکهی

له ممنجهله بمردینهکهدا کۆکردموه

۲- بلاوکردموه.

(-فُلَانٌ): رایکرد.

(الْفَرَضِيبِ): سهرکۆزمری ناوبیژنگ که

فریندمریت.

(الْفَرَضَابِ وَالْفَرَضُوبِ (ج) فَرَضِيَّةٌ):

۱- شمشیری تیرژی برهر ۲- جز.

۵- (فَرَضَبَ- الرَّجُلُ): بیاومکه شتیکی وشکی

خوارد.

(-اللَّحْمَ): ههموو گۆشتهکهی خوارد.

(فَرَضَبَ النَّبْ الشَّاةَ): گورگهکه مهرهکهی

(گشت/ پاک) ههموو خوارد.

(الْفَرَضِيبِ (ج) فَرَضِيبِ): نهومی همرچی

بهردمست بکهویت گشتی بخوات و هیچی

لینمههیلنتموه.

(الْفَرَضَابِ وَالْفَرَضُوبِ (ج) فَرَضِيَّةٌ):

۱- نهومی شتی وشک دمقرتینیت و دمیخوات

۲- همرژار/ نهدارا.

۶- (فَرَضَمَ- الشَّيْءَ): ۱- شتهکهی قرتاندم

۲- شتهکهی ههنگرت و بردی.

(هُوَ يَقْرَضُ كُلَّ شَيْءٍ): نهو همرچی

بهردمست بکهویت (دمیبات/ دمیباشیتهموه).

(رَجُلٌ فَرَضِيمٌ وَفَرَضِيمٌ): لرفلیدمیری ههموو

شتیک.

فرط: ۱- (فَرَطَ- الْكِرَاثَ وَنَحْوَهُ): کهومرکهو

شتی و مهایی جنی و ورگکرد.

(فَرَطًا لَنَعَ) (عامية): له فسهکردندا

دمنگهکان دمگۆریت سین دمکات به (ث) یان

(ر) دمکات به (غ).

(فَرَطًا- الشَّيْءَ): شتهکهت لمت و کوتکرد/

جنی/ پارچهپارچهکرد.

(-السَّرَاجِ): پلینتهی چراکهی چاککردموه و

سووتاوومکهی لیکردموه تا باش رووناکی بدات.

(-على الرَّجُلِ): کهم کهم دایه.

(-على الشيء) (عند العامة): شتمکهی زور

ورد جنی.

(الْقُرْطُ): گری ناگر.

(الْقِرْط) (ن): کنیواله، جوره کهومرئکه دمشتهکیه.

(الْقِرْطُ): ۱- چرا ۲- پرووناکیی چرا.

(الْقِرْطُ وَالْقِرْطَةُ): سمری پلئتهی چراکه

که سووتابیت یان بپرئت.

(الْقِرْطُ: الْقِرْطُ: الْقِرْطُ (ج) قِرْطُ):

شمشیهکی درهممیکه و تراوه (۱۲۴|۱)ی دیناره

یان و تراوه ۵|۱ دینار یان بهمشیکه له بیست و

جوار بهشی شتیک.

(-في المساحة): بانئیی بهنجهیهکه (یونانیه).

(قِرْطُ عند اليونان): لای یونانیهکان

(قِرْطُ) دمنکه خرنووکیکه و (۱۶|۱)ی

درهممیکه. درهممیک لای نموان (۱۲) ناوکی

خرنوکه.

(الْقِرْطُ): ناوکی خورمای هیندیه.

۲- (قِرْطُ - التیسُ. قِرْطُ): دوو پارچهی

بپراوی گوئییه که به گوئی سابرئنهکه

شوره.

(الْقِرْطُ): سابرئنیکی گوئی پارچهپیوه بوو.

(قِرْطُ الجاریة): گوارهی کرده گوئی

کهمنیزمکهکهوه.

(-الفرس): چارهویکهی لغا و کرد.

(تَقْرَطُ - تِ الْمَرَاةُ): ژنمکه گوارهی کرده گوئی

خوی.

(الْقِرْطُ (ج) اَقْرَاطُ وَقِرْطُوطُ وَقِرْطَةُ):

۱- پارچهیهکی گوئی حوشر یان سابرئین و مهر و

که به گوئی پپراومکهیدا شوردهمبئتهوه یان دوو

گوارهی گؤشتهکه خواکردمو به قورگی بز و

سابرئندا شوردهمبئتهوه ۲- گوارمهکه نافرمت

دمیکاته گوئی ۲- چلچرا (به لیجواندن) ۴- گوان.

(-من الموز أو البلح): هیشووی مؤزو خورما.

(الْقِرْطَةُ وَالْقِرْطَةُ): دوو پارچهی پپراوی

گوئی که به گوئی سابرئنهکهیدا شوردهمبئتهوه.

۳- (قِرْطُ - إِلَيْهِ رَسُولًا): راسپاردیهکی بؤ

نارد.

۴- (الْقِرْطُ) (ن): روومکیکه له سینپهه

دمجپت.

(الْقِرْطُوطِيّ) (یونانیه): همتوانیکه /

مهلهمیکه تیماری پیدمکرنئتی.

۵- (قِرْطَبُ - قِرْطَبَةُ): به ملدا به زهویدا دا.

(تَقْرَطُ - عَلِي قَفَاةُ): به ملدا بهزهویدا

کهوت.

۶- (قِرْطَبُ - الْجَزُورُ قِرْطَبَةُ): نیسکی نازله

سهرپراومکهی پری و لهتکرد.

(الْقِرْطَلِبُ): لهتکرو پپر.

(الْقِرْطَبِيّ): شمشیر.

۷- (قِرْطَبُ الرَّجُلِ. قِرْطَبَةُ): ۱- توورمبوو

۲- خیرا راپکرد ۲- ههلات.

۸- (قَرَطَسَ): به نامانج گه‌بشت.

(القَرطاص (ج قَرطيس): نامانج/ نیاز.

۹- (تَقَرَطَسَ - الرَّجُلُ): کابرا فهوتا/ مرد.

۱۰- (القَرَطَسُ والقَرَطَسُ والقَرَطاس

والقَرطاس (ج قَرطيس): تیانووس/

کاغز.

(القَرطاس (ج قَرطيس): ۱-پوشاک‌یکی/

جلیکی میسریبه ۲-ئهو په‌ریه‌ی تیدا

دهنوسریت ۳-رووی همر شتیک تیدا بنوسریت

۴-گهنیزمکی بوشناخی/ بالابه‌ری سپی بیست

۵-جوانه‌حوشتر/ حوشتری که‌مته‌من.

۱۱- (القَرطیط والقَرطیطة): شتی که‌م.

۱۲- (القَرطُف والقَرطُفة): هه‌یغه. جوره

بهرگیکه یان کووتالیکه.

۱۳- (قَرَطَلُ هُ في الماء): له ناومکه‌دا نوفومیکرد.

(القَرطَل (ج قَرطِل): سه‌بته‌ی‌مه‌که له

په‌لکی دار یان قامیش دمگرتیت/ ده‌چنریت

(والعامة تَطَلِّقُهُ على كُلِّ سَلَّةٍ): خه‌نکه

رَشَوَكَه‌که به هه‌موو سه‌بته‌یه‌ک ده‌لین

(القَرطَل)

(القَرطَلَة): تایه‌کی باری که‌ریک.

(القَرطالَة (ج قَرطال): کورتان.

۱۴- (قَرَطَمَ - الشَّيْء قَرَطَمَةً): شته‌که‌ی

له‌تکرد/ بری.

(-الطائِر): ده‌نکی کابیسه‌ی بۆ بالنده‌که

رؤکرد.

القَرطَم - العُضْفَر (ن): گهنده زه‌مغه‌ران

روومکیکه کشته‌یبه رهنگره گولیکی زهردی

مه‌لهو په‌رته‌قالی ده‌گرتیت گوله‌که‌ی ده‌گولینن

بۆ میزپیکردن به‌گاردیت بۆ به‌ردی میزلدان

فریدان باشه.

(القَرطَم والقَرطَم والقَرطَم): تۆوی کابیسه

یان کازیله‌ی زه‌رتک یان زه‌مغه‌ران.

(القَرطمان (ن) = العُجْبَان (ن): گلینه

ده‌نکه‌که‌ی/ دانه‌که‌ی له ماش ده‌جیت.

(خِفاف مَقْرَطَمَة): پیلاویکی ته‌نشت

پارچه‌لیدراو.

(أصابع مَقْرَطَمَة) (عامية): په‌نجه‌ی

کورت.

الملحق:

قَرطس: (القَرطاسية): هه‌موو پیویستییه‌کی

نووسین/ که‌رسته‌ی نووسین.

قَرط: ۱- (قَرَط - القَرَط قَرَطًا): گه‌لای دار

شیلانی کۆکرده‌موو چنی...

(-الأديم): پیسته‌که‌ی به‌گه‌لادار شیلان

خۆشه‌کرد.

(القَرَط): گه‌لای دار شیلان.

(قَرَطَة): گه‌لایه‌کی دارشیلان که‌ پیسته‌ی

په‌خۆشه‌مکه‌ن.

(القَرَط): فره‌وشیاری گه‌لای دارشیلان.

(قَرَط: قَرَطًا): په‌اش نه‌وه‌ی داماو بوو

ده‌ستدارو بالاده‌ستبوو.

۲- (قَرَضَ هُـ. تَقْرِضًا): هه‌لینا/ ستایشیکرد به راست یان به دروؤ پیش مردنی به زیندوویی. (تَقَارَضَ- الرَّجُلَانُ): به شان و باهووی یه‌کتریاندا خویند/ یه‌کتریان هه‌لنا.

قرع: ۱- (قَرَعُ- الْبَابُ- قَرَعًا): له دمرگاکه‌یدا. (مَنْ قَرَعُ الْبَابَ وَلَجَّ وَلَجٌ): همر که‌سیک زور له دمرگایه‌ک بدات بویدمکریته‌موه و ده‌چپته ژوورمه.

(قَرَعُ- الرَّجُلُ): بیامه‌کی کوتا/ لییدا. (قَرَعُ رَأْسَهُ بِالْعَصَا): دارمه‌کی به‌سهریدا کی‌شا.

(قَرَعُ صَفَاتَهُ): شتی دزیوی دایه پالو لکه‌داریکرد.

(قَرَعُ سَأَلَهُ لِلْأَمْرِ): قاجی بو کارمه هه‌نکرد/ هه‌لمالی.

(هَ بِالْحَقِّ): هه‌ق و راستی دا به بندجستی‌دا. (قَرَعُ هُ أَمْرٌ): کاریک له ناکاودا هاته سمری/ دمرگای پیگرت.

(-سِنَّهُ): له به‌شیمانیدا کیره‌ی به دنلی خوی هینا.

(قَرَعُ- مَاءُ الْبَيْتْرِ- قَرَعًا وَ قَرَعًا): ناوی بیرمه ته‌واو بووو دۆلکه‌که بهر بنه وشکه‌که‌ی که‌موت.

(قَرَعُ- فَلَانًا): به‌ فیساردا هه‌لشاخاو تمرزشکی‌نیکرد.

(-الْقَوْمُ): خویشگه‌لی دلخورد کرد.

(هَارَعٌ وَتَقَارَعُ- الْقَوْمُ): خویشگه‌ل یه‌کتریان داپلۆست/ به‌ربوونه یه‌کتری و له یه‌کتریاندا. (-الْقَوْمُ بِالرِّمَاحِ): خویشگه‌ل به‌ نیزه به‌ربوونه یه‌کتری.

(أَقْرَعَتِ الْحَمِيرُ): که‌رگه‌ل که‌موتنه جووته له‌یه‌کدان.

(-الْفَائِضُ وَالْمَانِحُ): ناو جوومکه‌و ناوه‌نینه‌رمکه گمیشتنه بنی زه‌ویه‌که.

(إِسْتَقْرَعُ- الْحَافِرُ): هه‌نکۆلمکه، هه‌نکه‌مه‌که زور به‌ته‌نگه‌وه هات له کارمه‌کی‌دا توند بوو.

(الْقَارِعَةُ (ج) قَوَارِعُ): آمینی وشه‌ی (الْقَارِعُ): ۲- پوژی لیپرسی‌نه‌وه/ پوژی حه‌شر (چونکه وه‌سی گران و نازاری سه‌خت و پروینه‌مر به‌سمردا دمدات) ۲- جور‌توم/ وه‌ی. کارساتی هه‌موتینه‌ر/ نه‌هامه‌تی گران.

(قَرَعَاهُمْ قَوَارِعُ الدَّهْرِ): به‌مر گورزی گرانی روژگاری سه‌خت که‌موتن. (دَعُوذٌ بِاللَّهِ مِنْ قَوَارِعِ فُلَانٍ): به‌منا به‌ خودا له شمری زمانی فیسار.

(قَارِعَةُ الطَّرِيقِ): سهرمه‌ریگا یان جه‌می ریگا (که خه‌لک پی‌دا دین و دهرؤن).

(الْقَرَاعَةُ): ۱- جاریک پی‌دا پلۆستن/ لی‌دان، جاریک نازار‌پیگه‌یاندن.

(الْقَرَاعَةُ): هه‌لغان.

(الْقَرَاعُ (م) قَرَاعَةٌ): ۱- توند و مشین ۲- هه‌لغان ۳- زور سه‌خت و پتمو.

(الْقُرُوع): بیریکی که مناو.

(الْقَرِيع (ج) قَرَعِي): که سئیکه که له شمردا دستبوه شینیت و بکار بیت / دستوه شین.

(الْقَرَاع): بیک که بمردی پیندشکینن.

(الْقَرَع (م) قَرَعَاء (ج) قَرَع و قَرَعَان): شمشیری ناسنساغ / که ناسنه کهی چاکبیت.

(تِرْسُ اقْرَع): قهلفانیکی تۆکمو سهخت و رفق.

(الْقَرَعَاء): ۱- چورتومی سهخت ۲- دمی ریگا / سمره ریگا.

(الْمِرْعَة (ج) مَقَارِع): قامچی و هرچی پینلیدمیت.

۲- (قَرَع - الشَّيْءَ قَرَعًا): شتمکهی هه لبرژارد.

(اقْرَع - الرَّجُلُ): باشترین هه لبرژاردی داراو مالی دا به پیاومکه.

(اقْتَرَع - الشَّيْءَ): شتمکهی هه لبرژارد.

(الْقُرْعَة): هه لبرژاردی شت، مال، کالا.

(الْقَرِيع (ج) قَرَعِي): ۱- کهلی حوشر (چونکه هه لبرژاردی ناو حوشره کانه) ۲- گهوره پیاو /

سمردار.

(فُلَان قَرِيعٌ نَهْرِهِ): فیساری که له پیاوو هه لبرژاردی / گموری رۆژگاری خویمتی.

(هو قَرِيعُ الكَتِيبَةِ): نهمو گمورهی دسته کهیمتی / سرۆکیانه.

(الْقَرِيعَةُ): ۱- ناویزهی شتمکهیه / ماله کهیه ۲- باشترین شوینی خابوو کهیه.

(الْقَرِيع): گهوره پیاو / گهوره سمردار.

(الْمَقْرُوع) (مفع): گهوره پیاو / سمردار.

۲- (قَرَع - السَّهْمُ الغَايَةِ): تیره که نیشانه کهی / نامانجه کهی پیکا.

(-فُلَانًا قَرَعًا): له پشکه کهدا بسمر فیساردا زالبوو لییردموه.

(قَرَع - عَلَيْهِ): له زۆرانه کهدا / له خمباته کهدا شکستی پینینرا / بسمریدا زالبوون.

(قَرَع - الرَّجُلُ قَرَعًا و قَرَعًا): له مملانی کهدا / زۆرانه کهدا شکستی هیناو بسمریدا زالبوون.

(قَارَعَهُ قَرَاعًا و مَقَارَعَةً): ۱- له تیرنه ندازیدا له پشکه کهدا به شداری بیکرد.

قَارَعَهُ مَقْرَعَةً: پیکه وه شته که میان پشکخست و نهم دۆراندی.

(قَارَع و تَقَارَع - القَوْمُ): خویشان پشکیان پاکیشا.

(الْقَرَع - بَيْنَ القَوْمِ): له نیوانیاندا پشکی بۆ کیشان.

(اقْتَرَع - القَوْمُ على كَلْبِهِ): له سمر نهمو شته پشکیان پاکیشا.

(القَرَع = السَّبْقُ): گرمو.

(الْقَرَعَة): بهش / بمرکه و تهمو پشک.

(القاء القَرَعَة): پشکخستی شتیک.

(الْقُرُوع): مهریک که پشکی له سمر بکهن / بیخمنه پشکه وه.

(الْقَرِيع (ج) قَرَعِي): ۱- براوه له پشکخستندا ۲- دۆراو له پشکخستندا.

(الْقَرِيعُ): كەسئەكە ۱-بشك زۆر بكنئشئت ۲-لە
 بشكدا زۆر بباتەووە يان زۆر بدۆرئت.
 ۴-(قَرِعَ- المَكَانُ. قَرَعًا وَقَرَعًا): شوئنهكە
 جۆلبوو.
 (-الرَّجُلُ قَرَعًا): كەچەلبوو/ قزئى رووتايەووە.
 (قَرَع- القَصِيلُ): بئيجۆمكەى لە تووكو مەران
 چارە كرد.
 (-الشَّعْرُ): قزەكەى بېرى/ هەلپاچى.
 (تَقَرَع- الجِلْدُ): بئستەكە بە هۆى
 تووكەلومەرنەووە كرنئشكرد.
 (اسْتَقَرَعَتِ الكَرشُ): وركەكە زېرىو
 گۆپكەكانى نەماوە.
 (القَرَعُ) (طَب): ۱-كەچەلئى/ نەخۆشئبئەكە
 بئست دەپكرئت/ تووكەسەر، قزئسەر
 (هەلدەموەرنئئت) ۲-زئپكەى سئبئە بەچكە
 حوشتر يان گوپرەكە دەردەمكات ۳-بشتئرى
 جۆل كە حوشترئ تئدا نەبئت ۴-شوئن شوئنى
 زەوئبەكئ گئدار كە گئى تئدا نەئت ۵-گەپئى.
 (القَرَعَةُ) - عِنْدَ العَامَةِ: كائ سەر.
 («خَرَجَ فُلَانٌ بِالقَرَعَةِ»): بەسەرى رووت
 جووە دەرمووە.
 (القَرَعَةُ): ۱-شوئنى كەچەلئى لەسەردا
 ۲-تەوئبە جۆلەكان كە حوشترئان تئدا نەبئت.
 (أَرْضُ قَرَعَةٍ): زەوئبەكئ رووتەن.
 (قَصِيلٌ قَرِيعٌ): بەچكە حوشتر يان گوپرەكە
 كە گەر بووبئت/ تووكئ وەربئبئت.

(الأَفْرَعُ (م) قَرَعَاءُ (ج) قُرْعٌ وَقُرْعَانٌ):
 كەچەل/ نەوئى سەرى بە هۆى دەردئكەووە
 رووتابئتەووە.
 (-مِنَ الحَيَاتِ): مار كە لەبەر زوؤرى زەهرئ
 تووكئ سەرى وەربئبئت.
 (-مِنَ الفَنَمِ) (عَامِيَةٌ): مەرى بئقۆج/ بئشاخ.
 (جَبَلٌ أَفْرَعٌ): شاخئكى رووتەن.
 (عَوْدٌ أَفْرَعٌ): چئوئك/ چئلكەيەك رووتكرابئت
 توئكلئ بئووە نەمابئت.
 (قِدْحٌ أَفْرَعٌ): تئرئكە كە بە بەرد كرنئرابئت
 تا دەمارئ دارمكەى دەركەوتئبئت.
 (القَرَعَاءُ): ۱-ئمنئ وشەى (الأَفْرَعُ) ۲-حەوشەى
 خانوو.
 (أَرْضُ قَرَعَاءٍ): زەوئبەك تئابئدا لەموەرابئو
 رووتكرابئت.
 (القَرِيعَاءُ): زەوئبەك تەنھا لە قەراغەكانئدا
 گئاو روومكئتر بېروئت.
 ۵-(قَرِعَ- الرَّجُلُ. قَرَعًا وَقَرَعًا): كوئئ لە
 راوئزەكە گرتو بئئقائلبوو.
 (أَفْرَعُ- الشَّيْءُ): تواناو تابوشتئ شتەكەبئوو.
 (-إِلَى الحَقِّ): گەراپەووە بۆ هەقو راستئ و ملئ
 بۆ دا.
 (القَرِيعُ): كەسئەكە شائستەى نەوئبە راوئزئ
 بۆ بكرئت/ كەسئەكە راوئز دەمكات.
 ۱-(أَفْرَعٌ): ۱-كەسئەكە راوئزئ نەوئت
 ۲-راوئزئ نەكردو خۆئ لئئلادا.

(-فُلَانًا): ربي له فيسار گرتو نهميهشت.
 (-عَنهُ): وازی ليهيناو دستبمرداريبوو.
 (-الدَابَّةُ بِلِجَامِهَا): ولاخمهکی جلهوگير کرد.
 (تَقَرَّعُ): تلاوتليکرد.
 (بُتُّ أَتَقَرَّعُ): ماموه بيدار تلاوتلمکرد.
 (إِنْقَرَعَ): تمهاوتليکرد/ نهمديوو نهوديويکرد.
 (-عَنِ الْأَمْرِ): وازی له کارمکه هينا.
 (-عَنِ الْحَقِّ): له همقو راستی لايداو
 سمر بيچيکرد.
 (الْقَرَعُ): بيدار/ کهمسيك که خموی
 لينهکهموت.
 (الْقَرَعُ مِنَ الْخَيْلِ): نهمسيك جلهوگير
 بکريتو سمر بهرزبکاتموه.
 ۷- (الْقَرَعُ - الشَّرُّ): خرابه دريژهی کيشا.
 (-نَعْلُهُ): پينهمی گمورهی له پيلاومکيدا.
 (-دَارُهُ أَجْرًا): خانوومکهی به خستی سوور
 فهرشريژکرد.
 ۸- (الْقَرَعُ - الْمُسَافِرُ): گوزارکهمکه نزیکي
 مالهموی بووموه.
 ۹- (إِقْتَرَعَ - النَّارُ): ناگرمکيمکردموه.
 ۱۰- (الْقَرَعُ (ن): کولمکه روومکيکی
 سالانهم بهرمکهی دريژو لاکيشهبيه يان
 خوارو چماموميه. نهمگر کالبي دمیکولينو
 دهخوريت بهلام نهمگر توپکلهکهی رهقبووهمک
 دمفر بوشتی شل تيکردن بهکاردمهينريت.
 به تايپمتی له ولاته گرمهگاندا دهچينريت.

(قَرَعَةً): کولمکههمک.
 (الْقَرَعُ الْكَبِيرُ) (ن): کولمکه جهلوايي.
 کولمکههمی گمورميه له نهوروپاو
 نهممريکاو ولاته گرمهگانيشدا دهچينريت
 بهرمکهی قهباره گمورميهو خره يا هيلکهميه
 دمکريت به شورباو شله.
 (ظَفَرُ قَرَعٍ): نينوکیکی بيسبوو.
 (الْقَرَعَةُ): ههمانه.
 (الْقَرَعَةُ): ههمانهمی بن فراوان که
 خواردنی تيدهمکريت.
 (الْمَقْرَعُ): دمفريکه رؤون يان خورمای
 تيدهمکريت.
 ۱۱- (الْقَرَعُونَ) (عامية) (سريانية): جواله
 بادامه پيش نهوی توپکلهکهی رهقبويت.
 ۱۲- (الْقَرَعُومَةُ) (عامية): قاپی کاشيی کونی
 شکاو.
 الملحق:
 قرع: (الْقَرَعُ) (طلي): ههخوشيهی پينستمو
 تهمهنه دمکاتو تووک دمهرينيت.
 (الإقتراع): به شانس دانان و دامهزراندن/
 بشکستن.
 (ضَرْبُ الْقَرَعَةِ): بشکلیدان.
 (فَازَ بِالْإِقْتِرَاعِ): به بشکلیدان سمرکهموتو
 دمهرجوو.
 (الإقتراع): دمگدان که ههلبزير دمنگی خوی
 بدات.

«الإقتراع السري»): دنگدانی نهینی. کردمیگه نمدامانی کومه لیمهک یان دستمیگی رامیاری راپان به نهینی دهربارهی برپاریک یان کیشمیگه دمدن.

«الإقتراع علی الثقة»): دنگدانی برپوابیکردن. «الإقتراع»: هممو نهو همنگاوی هه لبرژاردنامه که له هه لبرژاردنمه که پنیه له مستن وهک کاغز خسته سنوو هه مو سه رزمیرکردنی دنگه کان و جیاگردنه و میان و جاردانی نمنجای هه لبرژاردنمه که کن دهرچوووه کن دهرنه چوووه.

«جری الإقتراع الأول»): یکه مین دنگدان و قونای هه لبرژاردنمه که به جیهینرا.

قرغ: «القراغول»: پاریزمرو پاسهوانی ریگا لای ته تریه کان به عمرمی پییده لین: «الخضیر» (کرکون) (عامیه) = الخضر
قرف: ۱- «قرف- الشیء. قرفاً»: شته که ی پاکرد/ توپکی لیکردوه.

«قرف وقرف- القرحه»: قتماغه ی برینه که ی لایرد.

«تقرف- الجرح»: برینه که قتماغه که ی لایرا.

«القرف (مص) (ج) قراف وقرف»:

۱- دهرنیکه به توپکی همنار خو شه دهرنیت

۲- سووری جهرگی/ سووری تیر.

«القرف (ج) قروف الواحدة قرفة»): ۱- توپکی

درهخت. هممو توپکی که لیکراییته وه. وهک توپکی همنار ۲- نهوی له نانه که به تمنوورمه که وه دمینیته وه ۳- نهوی له زوی هه لده کیشریت ۴- که میلی ناو لووت.

«القرف»: سووری توخ/ تیر.

«أراك أحمراً قرفاً»): دمینی که زور سووربوویته وه.

«القرفة»): ۱- توپکل ۲- توپکی همنار ۲- (ن) دار جینی دموه نیکه شوینه بنهرتیه که ی دورگی سیلانه. که لاکه ی هیلکه میه له ولاته گهرمه کاندای دهرنیت توپکی لقه تازمکانی لیدمکریته وه و شکده کریت وهک به هارات به کارده هینریت و بونی خو شه و تیزه.

«القرفی والقرف»: سوورفل.

«القراهة»: توپکی درهخت.

«القروف (ج) قرف وقرف»: همبانه.

«الأقرف»: سووری تیر/ زورسوور.

«القرف»: شوینی لیکردنه وهی توپکی لیدار.

۲- «قرف- علی القوم. قرفاً»: ستمی له

خویشگه ل کردو دروی بو هه لبه مستن.

«الرجل»: پیاوکه دروی کرد.

«القروف (ج) قرف وقرف»: زوردارو

ستمه کاریکی بیبه زمی.

۳- «قرف- الرجل. قرفاً»: پیاوکه قسه ی

بیسه رویری کرد/ ورینه می کرد.

«الشیء»: شته که ی تیکه لدا/ تیکه لکرد.

۴- (قَرَفٌ - لِهَيْالِهِ. قَرَفًا): رهنجی بو
خیزانه کمیدا.

(اِقْتَرَفَ): رهنجیدا/ کاسبیکرد.

(-المال): پارو مالی کؤکردموه و پیکه و منا.

(الْقِرْفَةُ): رهنجدان و دسکه و تن.

۵- (قَرَفٌ مِنْهُ. قَرَفًا): بیزی لیها ته و مه
لییدور که و ته و مه (عامیه).

(الْقَرَفُ عامیة): بیزها تنه و له شتیکی
پیس له کرداریکی خراب و توخننه که و تنی.

(الْمَقْرَفُ): بیزراو، بهد، سووک.

(وَجْهٌ مَّقْرَفٌ): روویکی بیزرا/ ناشیرینی
بیزراو.

۶- (الْقِرْفُ وَالْقَرَفُ وَالْقِرْفُ): شایسته/
شایان.

(هُوَ قِرْفٌ أَوْ قَرَفٌ أَوْ قَرِفٌ بِكَذَا): نه و
شایسته ی نه و میه.

(رَجُلٌ مَّقْرُوفٌ): پیاویکی باریکه له ی ناسک و
جوانه.

۷- (قِرْفَصٌ - قِرْفَصَةٌ): اجه چیچکانه و داینا
۲- گرمؤلمیکرد و هر دوو دمستی له ژیر پییه و
بهست.

(-تِ الْعَجُوزُ): پیرژن خوی له بر که که پیه و
پیچایه و مه.

(الْقِرْفُصُ وَالْقِرْفُصَى وَالْقِرْفُصَى وَالْقِرْفُصَاءُ
وَالْقِرْفُصَاءُ): به چیچکانه و دانیشن/ له سر

گۆی سمت دانیشن و نه ژنؤ بهسکه و هه لنان و

(-فُلَانًا بِكَذَا): فیساری به و هه گومانبار کرد
پان له که دار کرد/ خه و شدار کرد.

(قَرِفٌ - فُلَانٌ الْمَرَضُ قَرِفًا): فیسار له
نه خؤشبییه که نزیکیبو و مه/ خهریکیبو و تووشی

نه خؤشبییه که بییت.

(قَارِفٌ - هُ مُقَارِفَةٌ وَقِرَافًا): لیینزیکبو و مه.

(-الذَّنْبُ): نزیکی گونا هیبو و مه/ خهریکیبو
گوناهه که بکات.

(قَرَفٌ - فُلَانًا بِكَذَا): فیساری به و هه گومانبار و
ناشیرینکرد/ خه و شداریکرد.

(اَقْرَفَهُ): ناوی به خرابه هینا.

(-لَهُ): لیینزیکبو و مه و تیکه لیبو و.

(-بِهِ): تووشی گومانباریکرد/ خستیه بهر
گومانه و مه/ وایلیکرد که گومانی لییکریت.

(-الْجَرِبُ الصَّحَاحُ): گهری له ناو
له مشاغه کاندا بلا و بو و مه.

(اِقْتَرَفَ - الذَّنْبُ): گونا هیکرد/ خرابه یکرد.

(الْقَرَفُ): ۱- تیکه لیبو و ۲- خهریکه به تاکه
بلا و بیته و مه ۲- به ره و خرابچوونی نه خؤشبییه که

۴- گومانبارکردن.

(الْقِرْفَةُ): گومانباری ۵- که سیک گومانباری
شتیکی لییمکه میت.

(«بَنُو فُلَانٍ قِرْفَتِي»): نه وان که له لاموا به
نه و می دممه ویت لای نه وان و گومانباریان دمکه م.

(الْمَقْرَافُ): که سیکه که هه خهریکی
گونا هکردن و پیاو خراب بییت.

(الْقُرُوق) (عامية): كسنيكه قرهقر زور

بكات و دنگومره بيت.

۲- (قُرُق. قَرَقًا): كهوته تهختاييهوه.

(الْقِرْق وَالْقَرِق وَالْقَرِق): شويئي (تهختاني/

تهختايي/ تهخت).

۴- (الْقِرْق (ج) أَقْرَاق): انارسهمن/ ناجسن

۲- نهریت ۳- مروفي نزم و بچوو ۴- كؤمهل.

(«جاء قِرْق من الناس»): كؤمهله خهلكيك هاتن.

۵- (الْقُرُقَب (ج ح): ه فيرنهگوله بالندميكه له

چولهكه بچووكتره رنگينه رنگي شين و سپو

زمردو زميتون و رمشي تيدايه. دهنوو ككورتوه و

قوجهكييه هميشه بسمه دارهويه.

(قَرَقَد- الخَبْرُ وَنَحْوَهُ) (عامية سريانية):

نانهكه يان شتير رفقهلالات و شكبووهوه.

۷- (الْقَرَقْدَان وَالْقَرَقْدُون): سموره.

۸- (قَرَقَر- البَعِير. قَرَقَرَةٌ): حوشترهكه

كهوته بؤرمبؤر

(ت الحمامة او الدجاجة): كؤترهكه گماندي/

مريشكهكه گاراندی يان قرتهقرتيكرد.

(-البطن): سكهكه قرماندي/ قورهی هات.

(-الرَجُلُ فِي ضَحْكِهِ): دايه قاقاي بيكهنين و

له بيكهنيندا كولا.

(-الشَرَابُ فِي حَلْقِهِ): شمرايهكه له گمروويدا

قلبهقلبيكرد.

(الْقَرَقَرَةُ (مص) (ج) قَرَاقِر): اگمهی كؤتر

۲- قاقاي بيكهنين.

دمست به قاجهوه بهستن/ ههلتروشكان.

لهسمر نمرنو دانيشتن نمرنو دايدات.

(قَعَدَ الْقُرْفَصَى أَوْ الْقُرْفَصَاء): ههلتروشكا.

(الْقُرَايِص): كهتهبهكي بهرگهكر/

خؤراگر لهبهر ههموو ناردهمتهيهگدا/

ناههموارييمكدا.

(الْقُرَايِصَةُ): دزانيك كه بيپهروا دزي و

تالاني بيكه.

۸- (قَرَفَط- الرَّجُلُ): به همنگاي ورد

رؤيشت

(إِفْرَنْقُطًا): كرزبوو خؤي كوور كرد/ گرمؤله

بوو.

۹- (الْمُرْقَل- مِنَ الْأَطْعِمَةِ): خواردنيك كه به

ميخهك خؤشكرابيت.

قِرْق: ۱- (قَرِقُ بِفُلَان. قَرَقًا): به قالهی دم

ههليفريواندا/ لاسيدا.

۲- قَرِق- تِ الدجاجة قَرَقًا): مريشكهكه

قرتهقرتيكردو جوچهكاني كؤكردمووه

گرتيه خؤي يان به بال هيلكهكاني كؤكردمووه

خستيه ژير خؤي.

(الْقِرْق) (عند العامة): قرهقر و قالهی دم.

(الْقِرْقَةُ) (عامية): مريشكي كر/ كرکهوتوو

كه لهسمر هيلكهكاني ههلهمنيشت له وشهی

(قَرَقَتِ الدجاجة) ومرگيراوه.

(الْرَنْقَاء): زمانه پاكهكميهتي (فصحى)كميه

كرکهوتوو.

(الْقَرَاهِر): بۆرەى حوشر.
 (الْقَرَاهِر وَالْقَرَاهِرِي): حوشرهوانى/ حوشر
 لىخورى دىنگخۇش كە بە گۇرانى حوشرمکانى
 لىدەخوپریت.
 (الْقَرَاهِرَة): ژنى قەرەچمن/ چەنەباز/
 زۇربلى.
 (الْقَرَاهِرَة وَالْقَرَاهِرَة = الشَّقِيقَة): شتىكە
 وەك سى كە حوشرمكە رووژاۋ كەوتە بۆرە
 لە دەمىەو دەپتە دەرى.
 ۹- (الْقَرَقَر (ج) قَرَقِر): زەوى نزمى
 نەرمەن.
 (الْقَرَقَرَة (ج) قَرَقِر): ۱- بېستى دەموجاۋ يان
 نەو جوانىبەى كە دەنۆنېت ۲- زەوى نزمى
 نەرم.
 (الْقَرَقَرَة): كووپىكى شووشەى ملدېزە.
 (الْقَرَقُر (ج) قَرَقِر): پاپۇرى دېز.
 (الْقَرَقُور) (عند العامة) (ح): بەرخۆلە
 (سرىانىە).
 ۱۰- (قَرَقَس - الكَلْبِ وَبِهِ): كووت كووتى بۇ
 سەگەكە كەردو وتى: كووت كووت كووت/
 بانگىكرد.
 (قُرُقُوس): كووت كووت.
 (الْقِرْقِس) (ح): مېشولەمەكى وردە.
 (الْقِرْقُوس): (تەختى/ بنى) شت كە
 سەختىبىت/ پتەوېت.
 (قَرَقَسَن - الشَّيْءُ الصَّلْبُ كَالْقَضَامِي وَنَحْوَهُ)

(عامية سريانية): شتىكەى كرتاندىو بە
 كرتەكرت خواردى وەك نۇكى برژاۋو لەو بابەتە.
 (القَرَاهِيش): ۱- نانېكى زۇر تەنك لوولەمكرىت
 لە شلەرپۇندا سوور دەمكرىتەو مو بە شەكر
 يان ھەنگوېن شىرىندەمكرىت نەگەر ساردو
 وشكبوو مو ھەو كرتەدانە ۲- تەنكە نان
 مۇخى تىدەمكرىت يان شتىزى تىدەمكرىت و
 لوولەمدىت و لە رۇندا سوور دەمكرىتەو
 دەمبىتە برمە (عامية) ۲- كركراگە كە دانى
 پېدانرا كرتەمبىت (عامية).
 ۱۲- (قَرَقَس - بِالْجَرَوْ): بانگى توتكە
 سەگەكە بىكردو وتى: كووت كووت.
 (الْقَرُقُوص (ج) قَرَقِص): توتكە سەگ.
 ۱۳- (قَرَقِع. قَرَقَعَة) (عامية): تەقوتۇفېكرد وەك
 ئاسن بەر ئاسن بىكەوت وەك تەنگى لەو بابەتە.
 ۱۴- (قَرَقَف - مِنَ الْبَرْدِ قَرَقَفَة): لرفەلرئى
 سەرمابېوو/ ھەلدەلەرزى و چۆقەى دانى
 دەھات. لەرزاندى و موچېركى پېداھىنا.
 (-الرَّجُلُ فِي الضَّحْكِ وَالْحَمَامُ فِي الْهَدِيرِ):
 پىاومكە قاقاى پېكەنن كرتى و كۇترەكە
 بىنى گەگم كرتى.
 (الْقَرَقَف): ۱- مەى ۲- ئاۋى سارد.
 (الْقَرَقَف وَالْقَرَقَف (ح) = الْقَرَقَب): فىرنەگولە.
 (دِيكُ قَرَقِف): كەلەشېرىكى دەنگەمورە
 بەرز.
 (الْقَرَقُوف): ۱- دەرھەم ۲- مەى.

(الْقَرَاهِر): بۆرەى حوشر.
 (الْقَرَاهِر وَالْقَرَاهِرِي): حوشرهوانى/ حوشر
 لىخورى دىنگخۇش كە بە گۇرانى حوشرمکانى
 لىدەخوپریت.
 (الْقَرَاهِرَة): ژنى قەرەچمن/ چەنەباز/
 زۇربلى.
 (الْقَرَاهِرَة وَالْقَرَاهِرَة = الشَّقِيقَة): شتىكە
 وەك سى كە حوشرمكە رووژاۋ كەوتە بۆرە
 لە دەمىەو دەپتە دەرى.
 ۹- (الْقَرَقَر (ج) قَرَقِر): زەوى نزمى
 نەرمەن.
 (الْقَرَقَرَة (ج) قَرَقِر): ۱- بېستى دەموجاۋ يان
 نەو جوانىبەى كە دەنۆنېت ۲- زەوى نزمى
 نەرم.
 (الْقَرَقَرَة): كووپىكى شووشەى ملدېزە.
 (الْقَرَقُر (ج) قَرَقِر): پاپۇرى دېز.
 (الْقَرَقُور) (عند العامة) (ح): بەرخۆلە
 (سرىانىە).
 ۱۰- (قَرَقَس - الكَلْبِ وَبِهِ): كووت كووتى بۇ
 سەگەكە كەردو وتى: كووت كووت كووت/
 بانگىكرد.
 (قُرُقُوس): كووت كووت.
 (الْقِرْقِس) (ح): مېشولەمەكى وردە.
 (الْقِرْقُوس): (تەختى/ بنى) شت كە
 سەختىبىت/ پتەوېت.
 (قَرَقَسَن - الشَّيْءُ الصَّلْبُ كَالْقَضَامِي وَنَحْوَهُ)

۱۷- (الْقُرْقَل وَالْقَرْقَل (ج) هَرَاهِل): کراسیکی

بیبزمه / بیسمر دست.

۱۶- (هَرَقَم- الصَّبِيّ): مندا له‌ک‌ه‌ی ب‌م‌خ‌و‌ر‌ا‌ک‌ک‌ر‌د.

(الْمُقْرَم): که‌س‌یک که‌ گ‌ه‌و‌ر‌ه ن‌م‌ب‌ی‌ت‌و

ه‌ه‌ل‌ن‌ه‌د‌ات.

قرل: (الْقِرْلِي (ح): ش‌ا‌م‌ا‌س‌ی‌گ‌ر‌ه ش‌ی‌و‌ه‌ی ل‌ه

ر‌ی‌ش‌و‌ل‌ه د‌م‌ج‌ی‌ت گ‌ه‌و‌ر‌ه‌ی‌ه‌و ب‌ه پ‌ا‌ر‌ی‌ز‌ه ل‌ه ن‌ز‌ی‌ک

د‌م‌ر‌ی‌ا‌ک‌ا‌ن‌د‌ا د‌م‌ژ‌ی د‌م‌ن‌و‌و‌کی د‌ر‌ی‌ژ‌و ر‌م‌ش‌ه پ‌ه‌لی

ک‌و‌ر‌ت‌و س‌ن‌گی س‌ب‌ی‌ه ل‌م‌س‌ر م‌ا‌سی د‌م‌ژ‌ی.

قرم: ۱- (قَرَم- الصَّبِيّ وَالْبَهْمُ. قَرَمًا وَهَرُومًا

وَمَقْرَمًا وَهَرَمَانًا): س‌ا‌و‌ا‌گ‌ه ی‌ا‌ن ب‌ه‌چ‌ک‌ه

ج‌و‌ا‌ر‌پ‌ی‌ک‌ه س‌م‌ر‌م‌ت‌ای خ‌و‌ا‌ر‌د‌ن‌ی ب‌و‌و، ت‌و‌ز‌ه ت‌و‌ز‌ه

خ‌و‌ا‌ر‌دی ت‌ا ر‌ا‌ه‌ا‌ت.

(قَرَم- الطَّعَامُ. قَرَمًا): خ‌و‌ا‌ر‌د‌ن‌ه‌ک‌ه‌ی خ‌و‌ا‌ر‌د.

(-الرَّجُلُ): ج‌ن‌ی‌و‌ی ب‌ه پ‌ی‌ا‌و‌م‌ک‌ه د‌ا.

(قَرَم- الْقَضِيبَ وَنَحْوَهُ) (ع‌ا‌م‌ی‌ه): س‌م‌ری

د‌ا‌ر‌م‌ک‌ه ی‌ا‌ن ش‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی ق‌ر‌ت‌ا‌ن‌د.

(قَرَم- ه): ف‌ی‌ری خ‌و‌ا‌ر‌د‌ن‌ی‌ک‌ر‌د.

(تَقَرَم- الصَّبِيّ أَوْ الْبَهْمُ): س‌ا‌و‌ا‌گ‌ه ی‌ا‌ن ب‌ی‌چ‌و‌و‌ه

ج‌و‌ا‌ر‌پ‌ی‌ک‌ه س‌م‌ر‌م‌ت‌ای خ‌و‌ا‌ر‌د‌ن‌ی‌ا‌ن ب‌و‌و، ک‌ه‌م‌ک‌ه‌م

خ‌و‌ا‌ر‌د‌ن‌ی‌ا‌ن‌خ‌و‌ا‌ر‌د.

(الْقَوْمُ (م‌ص) (ج) قُومُ): ۱- ن‌ی‌ش‌ا‌ن‌ه‌ی‌م‌ک‌ه ب‌ه

ل‌و‌وت‌ی ح‌و‌ش‌ت‌ر‌ه‌و‌ه‌ی‌ه ۲- ن‌ی‌ش‌ا‌ن‌ه‌ی‌م‌ک‌ه‌ی س‌م‌ر ت‌ی‌ری

ق‌و‌م‌ا‌ر‌ه.

(الْقَرْمَة): پ‌ا‌ر‌چ‌ه پ‌ی‌س‌ت‌ی‌کی ب‌چ‌و‌و‌ک که‌ ل‌ه

ل‌و‌وت‌ی ح‌و‌ش‌ت‌ر‌ه‌ک‌ه پ‌ر‌ا‌ب‌ی‌ت.

(الْقَرْمَة = الْقَرْمَة): پ‌ا‌ر‌چ‌ه‌ی‌م‌ک‌ی ب‌چ‌و‌و‌کی

پ‌ی‌س‌ت که‌ ل‌ه ل‌و‌وت‌ی ح‌و‌ش‌ت‌ر د‌م‌ک‌ر‌ی‌ت‌ه‌و‌ه.

(الْقَرْمَة وَالْقِرَامُ): ش‌و‌ی‌نی ل‌ی‌ک‌ر‌ن‌ه‌و‌ی

پ‌ی‌س‌تی ل‌و‌وت‌ی ح‌و‌ش‌ت‌ر‌ه.

(هُرْمَة الشَّجَرَة وَهَرْمِيَّتُهَا (ع‌ن‌د‌ الع‌ا‌م‌ة):

ب‌م‌ن‌کی ل‌ق‌ی‌ک که‌ ل‌ه د‌ا‌ر‌م‌ک‌ه ب‌ک‌ر‌ی‌ت‌ه‌و‌ه‌و

ب‌ن‌ک‌ه‌ک‌ه‌ی پ‌ی‌و‌ه‌ی ب‌م‌ی‌ن‌ی‌ت‌ه‌و‌ه. ب‌نی د‌ا‌ن که‌ ب‌ه

پ‌و‌و‌ک‌ه‌و‌ه د‌م‌م‌ی‌ن‌ی‌ت‌ه‌و‌ه ب‌ن‌کی ک‌ا‌ه‌و ب‌ن‌کی ک‌ه‌ل‌م‌ر‌م

که‌ د‌م‌م‌ی‌ن‌ی‌ت‌ه‌و‌ه.

(الْقَرَامَة): ۱- ن‌ه‌و پ‌ا‌ر‌چ‌ه پ‌ی‌س‌ت‌ه ب‌چ‌و‌و‌ک‌ه‌ی

ل‌ه ل‌و‌وت‌ی ح‌و‌ش‌ت‌ر د‌م‌ک‌ر‌ی‌ت‌ه‌و‌ه ۲- س‌ن‌گی ح‌و‌ش‌ت‌ر

۲- خ‌ه‌و‌ش / ک‌ه‌م‌و‌ک‌و‌و‌ری.

(الْأَقْرَم (م) قَرَمَاء (ج) قَرَمُ): ن‌ه‌و‌ه‌ی ب‌ه

ب‌ر‌ی‌نی پ‌ی‌س‌تی ل‌و‌وت‌ی ن‌ی‌ش‌ا‌ن‌ه ک‌ر‌ا‌ب‌ی‌ت.

۲- (قَرَم- الشَّيْءَ قَرَمًا): ت‌و‌پ‌ک‌ل‌ه‌ک‌ه‌ی ل‌ه ش‌ت‌ه‌ک‌ه

ک‌ر‌د‌م‌ه‌و / ت‌و‌پ‌ک‌لی ش‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی‌گ‌ر‌ت / پ‌ا‌کی ک‌ر‌د.

(الْقَرَامَة): ن‌ه‌و پ‌ا‌ر‌چ‌ه ن‌ا‌ن‌ه‌ی که‌ ب‌ه ت‌م‌ن‌و‌ر‌ه‌و‌ه

د‌م‌ن‌و‌و‌س‌ی‌ت‌و د‌م‌ی‌ت‌ه س‌و‌و‌ت‌و‌و.

۲- (قَرَم- الرَّجُلُ): پ‌ی‌ا‌و‌م‌ک‌ه‌ی ب‌م‌ن‌د ک‌ر‌د.

۴- (قَرَم- إِلَى اللَّحْمِ. قَرَمًا): ح‌م‌ز‌ی‌کی ز‌و‌ری

ل‌ه گ‌و‌ش‌ت‌ک‌ر‌د.

(هَرِمْتُ إِلَى لِقَائِهِ): ت‌ا‌س‌ه‌ی‌م‌ک‌ی ز‌و‌ری

(د‌ی‌د‌ا‌ر‌ی‌م‌ک‌ر‌د / ب‌ی‌ن‌ی‌ن‌ی‌م‌ک‌ر‌د).

۵- (قَرَمَ وَأَقْرَم- الضَّحْلُ): ک‌ه‌ل‌م‌ک‌ه‌ی د‌ا‌ب‌ه‌س‌ت

ک‌ا‌ری پ‌ی‌ن‌ه‌ک‌ر‌د‌و س‌و‌ا‌ری ن‌ه‌ب‌و‌و ب‌و ل‌ه م‌ا‌ی‌ن

ج‌ا‌ک‌ک‌ر‌د‌ن گ‌ل‌ی‌د‌ا‌ی‌ه‌و‌ه.

۹- (الْقُرْمُود (ج) قَرامید) (ح): ۱-سابرینى كیوى ۲-كارى بزنه كیوى.

(الْقَرْمِيدَة (ج) قَرامید (ح) = الْأَزْوِيَة): مینى بزنه كیوى.

۱۰- (القَرْمِزِ): رنګىكى سووره (كه هى نهرمه نييه).

(-عِنْدَ الْأَسَاكِفَة): لای پینه چى و پیلادرو و مگان چهرمى سووره.

(الْقَرْمِزِي): رنګسوور.

(الْقَرْمِزِيَة) (ح): دووبایى، جۆره مۆر بجه يه كى نيوبالنه له كۆمهله ي نيو باله كانهو بهشى سوورمگانيان زيانبه خشه له سهر روومكى بهروو دمژى له ميبه كانو گهراكانيان رنګىكى سوورى تيرى ليدمرددهينریت (نهوه جارانبوو).

۱۱- (قَرْمِشْ هُ): گهنيكرد/ تيكيدا.

(-الشيء): ۱-شتهكه ي كۆكردموه ۲-كرماندى (عاميه) وهك كرمانينى نۆك.

(الْقَرْمِشْ وَالْقَرْمِشْ وَالْقَرْمِشْ - مِّنَ النَّاسِ): خهلكى هه مه چيزه و تيكه ل.

۱۲- (قَرْمِصَ وَتَقْرَمِصَ): چوووه كونه كه بهمه.

(-القَرَامِصَ): كونه كانى بۆ خۆيكرد.

القَرَامِصَ (ج) قَراميص: كونيكه ناوهوى فراوانه و دهمه كه ي تهسكه له سهرمادا سيسرك خۆيان ده خزيننه ناوى ۲-شوينى نانى سه ر بشكۆ ۲-هیلانه ي كۆتر كه هيلكه ي تيدادمكات.

(اِسْتَقْرَمَ الْبِكْرُ قَبْلَ اَوَانِهِ): نيزه كه هيشتا گهوره نه بوو بوو بۆ بهرين دايانناو بوو به كهل.

(الْقَرْمُ (ج) قُرُوم): ۱-كه نيك كه بۆ بهرين تهرخانكرابيت و هيجى پينه كریت ۲-گهوره يه كه به كه له پياو ناو دم بریت ۲-ممن.

(الْأَقْرَمُ (م) قَرْمَاء (ج) قُرْم - مِّنَ الْجَمَالِ): حوشترى كى تۆر كه هيشتا بهت نه كرابيت.

۶- (القَرَامِ): ۱-بهردمى سوور ۲-بهرگىكى تهنك.

(الْقُرْمُ (ن): روومكيكه وهك چنار نهستوو رو سپيه.

۷- (قَرْمَدَ - الْكِتَابَ قَرْمَدَة): وردى نووسى و دپهرمگانى سفتكرد.

قَرْمَد = مَرْمَظ. (قَرْمَد - فِي الْمَشِي): به همنكاوى ورد رؤيشت.

۸- (قَرْمَدَ - الشَّيْءَ. قَرْمَدَة): شتهكه ي بهوه سواغدا يان رنګكرد كه پنى سواغ يان رنګدمكریت وهك گه چو و زعفران.

(الْقَرْمَدُ): همرچى بۆ جوانى سواغى پيدمدریت يان رنګى پيدمكریت وهك گه چو و زعفران ۲-كاشى سوورهمكراو ۲-خشتى سوورهمكراو (يونانيه).

(القَرْمِيد) (يونانية): ۱-خشتى سوورهمكراو.

(قَرْمِيدَة): خشتىكى سوورهمكراو ۲-نهوى سواغى پيدمدریت وهك گه چو و شتير (يونانيه).

(-الْفَرَسُ قِرَانًا): سَمِي دُوو قَاجَمَكَه‌ی كِه‌وَتِه

شَوِين سَمِي دُوو دِه‌سْتَه‌كَه‌ی.

(-بَيْنَ الشَّيْءِ وَالشَّيْءِ): بَيْكَه‌وَه دُوو شْتَه‌كَه‌ی

كُؤَكِرْدَه‌وَه.

(قِرْن. قِرْنَا): سَه‌رِی دُوو بَرُوْكَه‌ی بَه‌یَه‌ك

كِه‌مِشْتَن / بَرُوْی پَه‌یَه‌وَسْتَه‌وَو.

(مَقْرُونِ الْحَاجِبِينَ = اَقْرَن): كِه‌سِيَكَه بَرُوْكَانِی

بَه‌یَه‌كِه‌مِشْتَه‌وَو / بَرُوْ پَه‌یَه‌وَسْت.

(قِرْن - هُ): كُؤَكِرْدَه‌وَه شَه‌تَه‌كِه‌ی / تَوْنِد

بِه‌سْتِی.

(قُرْنَتِ الْأَسَارِي فِي الْجِبَالِ): بَه گوريس

دِه‌لَه‌كَانِيَان يَه‌كَخَسْت وَ شَه‌تَه‌كِيَانْدَان.

(قَارَن- هُ قِرَانًا وَمُقَارَنَةً): ۱- هَاوَرِيَه‌تِييَكِرْد /

بُوو بَه هَاوَدَه‌مِی وَ هَاوَنَشِيْنِی ۲- بَه‌رَاوَرِديَكِرْد.

(اَقْرَن - بَيْنَ الْأَمْرِ): دُوو كَارْمَكَه‌ی يَه‌كَخَسْت وَ

كُؤَكِرْدَه‌وَه.

(-الرَّجُلُ): ۱- دُوو تِري هَاوِيشِيْت ۲- دُوو دِيَلِی

بَه پَه‌تِيَك هِيْنَا.

(-ه): ۱- دُوو حَوْشَتَرِی پَيْكَه‌وَه بَه‌سْتَرَاوِی دَايَه

۲- بُوو بَه هَاوَرِيِي.

(-لِلْأَمْرِ): تَوَانَاي بَه‌سَمَر كَارْمَكَه‌دَا شَكَاو لَه

وَزَهِيْدَا بُوو / تَابِوَشْتِی هَه‌بُوو.

(-عَلَى غَرِيمِهِ): تَه‌نْگِی بَه (نَه‌يَارْمَكَه‌ی /

نَاخَه‌زَمَكَه‌ی) هَه‌لُجْنِی.

(تَقَارَن - الرَّجُلَانِ): پَيْكَه‌وَه بُووَنَبَه‌هَاوَرِي وَ

دُؤَسْت وَ يَارِی پَه‌كَتَرِی.

(الْقُرْمُوصِ (ج) قَرَامِيص = ۱- الْقِرْمَاصِ

۲- جَالِيَكَه رَاوَكَمَر بُوْ حُوْی دِه‌يَكَات ۳- هِيْلَانَه‌ی

بَالْنَدَه كَه لَه زَهِيْدَا دِه‌يَكَات.

۱۳- (قَرَمَط - الْكِتَاب. قَرَمَطَة (ن): وَرْد

نُووَسِيْنَه‌كَه‌ی نُووَسِی وَ دِه‌رْمَكَانِی سَفْتَكِرْد.

(- فِي خَطْوِهِ): بَه هَه‌نْگَاوِی وَرْد رُوْيشْت.

(قَرَمَط) (عَامِيَة): جِرُوَكِييَكِرْد وَ دِه‌سْتِيَكِرْتَه‌وَه /

دِه‌سْتَه‌نَدَه‌كَارِييَكِرْد.

(الْقَرَمَطَة): (عِنْد الْعَامَة): دِه‌سْتِيَكِرْتَه‌وَه وَ

بَه‌دِه‌سْتَه‌نَدَه شْتَدَان وَ جِرُوَكِييَكِرْدَن.

(الْقُرْمُوطِ (ج) قَرَامِيَط) (ح): ۱- مَاسِيِي نَقَه

۲- قَالُوْنَجَه خَلِيَنَكَه.

(الْقَرَامِطَة): الْوَاحِدُ (قَرَمِطِي): دِه‌سْتَه‌يَه‌ك

شِيَعِمِی تَوْنِدِرَه‌و بُووَن.

۱۴- (قَرَمَل - هُ): بَه زَهِيْدَا دَا.

(الْقَرْمَل الْوَاحِدَة قَرَمَلَة) (ن): دِرْمَخْتِيَكِی

بِيَهِيَزُو بِيْدِرْكَه.

(الْقَرَمِيلِ (ج) قَرَامِل): حَوْشَتَرِی دُوو كُؤَبَارَه.

(الْقَرَامِيلِ وَالْقَرَامِيل - مِنَ الشَّعْرِ وَالصُّوْفِ):

نَه‌وَمِی نَافِرْمَت قَرْئِي پِيْدَه‌بِه‌سْتِيَت لَه مُوو

بِيَت يَان لَه خَوَرِی.

قِرْن- ۱- (قِرْن - الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ. قِرْنَا): شْتَه‌كَه‌ی

بَه شْتَه‌كَه‌يَتَرَه‌وَه بَه‌سْت وَ جُووَتِيَكِرْدَن.

(-الْثَّوْرِيْنَ): دُوو گَاكَه‌ی حَسْتَه زُيَر نِيْرِيَكَه‌وَه.

(-الْبَعِيْرِيْنَ): دُوو حَوْشَتَرْمَكَه‌ی بَه پَه‌تِيَك بَه

يَه‌كِيَه‌وَه بَه‌سْتَن.

(اِقْتَرَنَ - الشَّيْءُ بِغَيْرِهِ): شتەكە بەھیترەوہ لكاو پەيوەستبوون.

(اِسْتَقْرَنَ - لِقُلَانٍ): بوو بە ھاوئەلی نزیکی فیسارو بەمكك لمانەى كە خۆشەويستیبوو و رېزى ليدمگرت.

(-الرَّجُلُ لِلْأَمْرِ): پياومكە توانای بەسەر كارمكەدا شكا.

(الْقَرْنُ (ج) قُرُونٌ وَقِرَانٌ): ۱-گوشى لە رېشووى توپكىلى دار بادراوو دروستكراو ۲-چەمپكك قز پان خورى ۳-بەرچەمى ژنان.

(الْقَرْنُ (ج) قُرُونٌ): ۱-مرؤفى بەك سەردەموو رۆژگار.

(«هُوَ عَلَى قَرْنِي»): نەو ھاوتەمەنمە ۲-سەدەمپەك ۳-بەرمپەك دواى بەرە ۴-كات لە چاخدا/ دەمى چاخك.

(قَرْنُ الشَّيْطَانِ وَقِرْنَاهُ): شوپنكەوتوانى شەپتان و سەر بە شەپتان.

(ذو الْقَرْنَيْنِ): (نازناوى شا ئەسكەندەرى مەكدونىيە) (بۆيە وا ناوانراوە چونكە گەمبشتۆتە خۆرەھەلاتو خۆرناواى زەمى).

(الْمُنْذِرُ ابْنُ مَاءِ السَّمَاءِ) پش بۆيە وا ناوانراوە چونكە دوو بەرچى لە تەھقى سەرمپەوہ بەرداوتەوہ.

(الْقَرْنُ (ج) أَقْرَانٌ): ۱-ھاوتە/ ھاوكوف ۲-كەسكك كە بتوانيت بەرمنگارتبیت ۳-لەمەكچوو/ ھاو وینە/ ھاوشیوہ/ بەمەك

بەمكسان ۴-ھاوزانستو ھاودلیرى كەسكك.
(الْقَرْنُ (مَصْرٌ) (ج) أَقْرَانٌ): ۱-بەمەكەوہ پەيوەند ۲-گوشكك / گورپسكك كە دوو حوشترى پیکەوہ پى بەسەرت.

(الْقِرَانُ (ج) قُرُنٌ): ۱-بەمەكە دىلى پى پیکەوہ بەسەرت ۲-بەمەكە دەمگرتە رەشمە بۆ حوشتر ۲-گوش كە لە ریشالى توپكىلى دارمو مىلى دوو گای بۆ جووت پى بەسەرت.

الْقُرَانِي = الْمُقَارِنُ: ۱-پیکەوہبوون ۲-ژنپەكە لە پيستی حوشترمو بادراوہ.

(«جَاؤُوا قُرَانِي»): پیکەوہ بە جووتە ھاوتن/ جووتە جووتە ھاوتن نەك تاكەتاكە.

(الْقُرُونُ): ۱-بەمەكە دوو پاروو بەمەكخاتو بىخوات ۲-زیندەمورىك لە رويشتندا دوو پیکەى بەكەوينتە شوپنى دوو دەستەكەى ۳-مىجوشترىك لە یخدان و نوستنیدا ھەردوو ئەژنۆى جووتبكات.

(الْقُرُونُ وَالْقُرُونَةُ): دگۆژوون.
(الْقَرِينُ (ج) قُرْنَاءٌ): ۱-پیکەوہ پەيوەند/ بەمەكەوہ جووتبوو ۲-ھاوپى/ دۆست/ پار ۳-ھاودەم ۴-ھاوسەر/ جووت ۵-دەروون.

(الْقَرِينَةُ (ج) قَرَائِنٌ): مینى وشەى (القَرِينُ) ژنى ھاوسەرمەكەى.

(-عند النساء): لای ژنان پىروا وایە كە گوايا ھەموو ژنكك جنۆكەمكى ھەمەو لە گەلیدایەو خۆى پيشانەمدات خرابەى جنۆكەكە لە

(الْقَرْنُ ج) قَرُونٌ وَقِرَانٌ: ۱-سمری شاخ /

جیا ۲-کئیوی بچووک ۳-قەلا.

(-مِنَ الْجَرَادِ): دوو شاخی کولله که

بەسەریموویە.

(-مِنَ الْقَوْمِ): پێشەوا / گەورە

نەتەوومیلەت.

(-مِنَ السَّيْفِ): تیزی شمشیر و دەمەکە.

(قَرْنُ الْفِزَالِ) (ن): شاخە ناسک روومکی

گیایە گۆلی جۆراوجۆری ھەمە بە پێ

جۆرمەکی. بۆ لەوێر پزیشکی بەکار دێت تۆوی

جۆریکی بۆ خواردن جار جار بەکار دەھات.

(وحید القرن) (ح): یەککە لەشاخ /

کەرکەدەن.

(الْقَرْنُ ج) قِرَانٌ: ۱-شمشیر ۲-تیر.

(الْقَرْنُ ج) قِرَانٌ: تیردان.

(الْقُرْنَةُ ج) قُرْنٌ: ۱-(لووتی / بەشی)

دەرھاتووی ھەموو شتێک ۲-تیزی و دەمی

شمشیر یان ڕم / نێزە.

(-مِنَ الْبَيْتِ) (عامیة): گۆشە خانوو.

(رَجُلٌ قَارِنٌ): پیاویکی چەکنارەو شمشیر

تیر ھەنگرە.

(الْأَقْرَنُ م) قَرْنَاءٌ: ئەوێ که شاخدارەو

دوو شاخی پێوویە.

(حَيَّةٌ قَرْنَاءٌ): ماریکە دوو زیادمگۆشتی

بەسەریموویە وەک شاخ بێت وایە.

(الْقَرَيْنَاءُ) (ن): ماشە سپی / لۆبیا.

منداڵەکانیان بەوہ دور دەخەنەوہ. کہ

جاومزاریک و دوعایەک لە منداڵەکە دەدەن و

پێیدەلێن بەرگی ھاومل (القرينة).

(قَرِينَةُ الْكَلَامِ): بەلگەو روونکەرەووی

ناخاوتنەکە.

(دُورٌ قَرَائِنٌ): خانووگەلی روولەمەک.

(الْأَقْرَنُ م) قَرْنَاءٌ: کەسێکە کہ برۆکانی (لە)

یەکیاندا بێت / پەروەستین).

(الْقِرَانُ أَوْ إِجْتِمَاعُ الْقَمَرِ) (او سیارە

بِالشَّمْسِ) (فک): ئەوێ کہ مانگ و رۆژ لە

پێکی یەکن و زەوی لە نیوانیاندا نەبێت رۆژ

ناگێرێت تەنھا لەو بارەدا نەبێت کہ مانگ لە

نیوانیاندا بێت.

(الْقُرْنُ): نیری سەر ملی دووگای جووتکردوو.

(الْقُرْنَةُ): کێوہ بچووکەکان کہ نزکی یەکن

(لەبەر لەمەکەوہ نزکیان و ناودەنرێن).

۲-(قَرْنٌ - ذُو الْقَرْنِ قَرْنًا): نازەلە شاخدارەکان

(شاخەکانیان / قۆچەکانیان) گەورەو بلند بوو.

(أَقْرَنَ - الرَّجُلُ): نازەلیکی شاخدارێ کرد بە

قوربانی.

(بِتِ الثَّرْيَاءِ): ئەستێرە کۆ بەرزبوووەوہ.

(الْقَرْنُ ج) قَرُونٌ: (قۆچ / شاخ) سمری

نازەل.

(-فِي الْإِنْسَانِ): تەوہە سمری مرۆف.

(قَرْنُ الشَّمْسِ): سووچی خۆر / لووتی کہ

ھەلنێت.

۶- (الْقَرْنَ تِ السَّمَاءِ): ناسمان بپيشوو باراندى.

(الْقَرْنَ - مِنَ الْمَطَرِ (ج) قَرُون): تاومباران.

۷- (قارون) ناوی (کرینروس) ه و به عمره یی وای پیده لئین دوا پاشای ولاتى لیدیا بووه به زور دموله مند ناسراومو بمناو بانگبووه. عمره ب به نموونه دمهینیتسه ده لئین: له قارون دموله مندتره.

(الْقَرَان): سوراخیی لمباریک.

۸- قَرَنْبِ اُذْنِيهِ (عامية): همدوو گوئی قوتکردموه.

(الْقَرْنَبِي) (ح): قالونجه مکی گهوره یی شاخداره دوو پئی دریزی همه رهنگی ره شه. («الْقَرْنَبِي فِي عَيْنِ اُمِّهَا حَسَنَةٌ»): قالونجه له مبرجاوی دایکی جوانه ژیشک وتی:

۹- (قَرْنَس - البازي): بازه که گرا جاوی دمهستنموه.

(-الديك): که له شیره بزمومه که له بمرده می که له شیرمکیترا هه لئات.

(قَرْنَس البازي): بازه گراومکه جاوی به سترایهوه.

(الْقَرْناس والقرناس): ۱- لوتی شاخ که دردمه پرت ۲- نهو خوریهی که به چه که قامیش یان چیکه وه بؤ رستن دمنالینریت.

(سَقْفٌ مَّقْرَنَس) سمری خانوو له سهر شیوه یی بپیکه دروستکراییت.

(الْقَرْنِيَاتِ أَوْ الْقَطَانِيَاتِ) (ن): کومه له روومکیکه که دوو له بهیه زور رووه که دمگرتیه وه زوربه یی یان بؤ خواردنی مروفه یان بؤ نالیکی نازه له. یان بؤ پیشه سازیه و مک: پاهله نوک و نیسک و کزن (بؤ نالیکه) و گیادانه (بؤ نالیکه).

الْقَرْنَ ۱- همر شتیک لووتدار بیت، لایمکی دمر جوو بیت و بؤی کرابیت ۲- همرچی جوارگوشه یی هه بیت ۲- نهوه یی که شاخدار بیت. (الْمُقَرَّنَةُ): مئی وشه یی (الْمُقَرَّن)

۳- (اَقْرَنَ - عَنْهُ): لئی بیدمه لاتبوو/ توانای به سمریدا نه شکا.

(-عَنِ الطَّرِيقِ): وازی له ریگه که هیناو لایدا. ۴- (اَقْرَنَ - الدَّمُ فِي الْعِرْقِ): خوین له دهمارمه که زور بوو و هوروژمیکرد.

(-الدَّمْلُ): دوومه له که گه شت و خمریکی دمر بوونبوو.

(-تُ أَفَاطِيرُ وَجْهِ الْغُلَامِ): شوینی ریشی میرد منداله که زیکه و عازمه بیدمکرد.

(اِسْتَقْرَنَ - الدَّمُ فِي الْعِرْقِ): خوین له دهمارمه که زور بوو.

(-الدَّمْلُ): دوومه له که گه شت و خمریکی تره کینبوو/ ته قینبوو.

۵- (اَقْرَنَ - الرَّجُلُ): بپاومکه هه موو شهویک جاویدم پرت.

(الْقَرِينِ الْعَيْنِ): جاوبه کل/ جاو پرتوو.

۱۰- (الْقَرْنُفُلُ وَالْقَرْنُفُولُ (ن): داری میخک. که له ولاته که ممرییهکاندا دهرویت له دورگه‌ی ملوکموه بلاوبۆتموه گوله‌که‌ی وهک میخک وایه ههر به خونچه‌ی دمکریته‌موه وشکدمکریت بۆ دروستکردنی عمتره به‌هارات و دهرمانی دان به‌کاردیته.

(قَرْنَفْلَةٌ وَقَرْنَفُولَةٌ): داریکی میخک. الْقَرْنُفُلُ (ن) (یونانیة): گوله‌میخک جوړه گولیکه بۆ جوانی له باخچه‌کاندا دهروینریت بۆنی خوښه سپی و به‌مه‌یی و سوورو زهرده چه‌پکی جوانی لیدروستدکه‌ن رهنگی زۆره له نه‌وروپا و ناسیاو باکوری نه‌مفریقاذا زۆرمه بلاوه. (کبش الْقَرْنُفُلُ) (عامیة): میخک.

۱۱- (الْقَرَانِيَا) (ن): جوړه دره‌ختیکه یان دموه له بنه‌رته‌دا له باکووری گۆی زه‌ویدا بووه دوو جوړی له خوږه‌لاتی ناو‌م‌راستدا همیه گوله‌که‌ی جوانه وهک دمواریکی هه‌لگه‌راومیه به‌رمکه‌ی ده‌خوریت.

(قَرَّةٌ وَقَرَّةٌ. قَرَاهَا): پیسته‌که‌ی کونکونبوو به هۆی توپژ‌هه‌لدانی زۆرمه که دمردیکه. (أَقْرَهُ (م) قَرَاهَا (ج) قَرَّةٌ): پیستکونبوو. (-جِلْدُهُ): پیسته‌که‌ی توپژ‌ی هه‌لدا یان رهنداگه‌را به هۆی لیدانی زۆرمه. (الْقَارِدُ - مِنْ الْجِلْدِ): پیستی وشکه‌لاتوو. قَرُو: ۱- (قَرَا - إِلَيْهِ. قَرَوَا): نیازی نه‌ویکرد، روویتی‌کرد.

(-بِالرَّمَحِ فَلَانًا): نیزه‌ی به‌فیساردا کرد (وهکو له‌ناو هاوریکانیا نیازی نه‌ویکردیته). (قَار (ج) قَرَاةٌ وَقَارُونَ وَهِيَ قَارِيَةٌ (ج) قَوَارٍ وَقَارِيَاتُ): نیزه و‌مشین/ نیزه‌ پیداکه‌ر. (قَرَا وَقَارِيٌّ وَاسْتَقَرِي - الْأَمْرُ): شوین کارمه که‌وت و سۆزاغیکرد.

(الْقَرَوُ (مص) (ج) قُرُوٌ وَقَرَاءٌ وَقَارٍ وَقُرِيٌّ): ا‌حه‌وزیک‌ی/ گۆلیکی دریز وهک جوگه که خوشتر ناوی لیده‌خواته‌وه ۲-پلوسک که ناوو شتی گوشراومکه‌ی لیوه بچوړیته‌وه ۳-هه‌موو شتیک که له‌سمر بهک هیل و ریگه بیته. (قَصِيْلَتَانِ عَلَي قُوٍ وَاحِدَةٍ): دوو هه‌لبه‌ست له‌سمر بهک پاشبه‌ندبن/ سمروابن.

(تُرَكَّتِ الْأَرْضُ قَرَوًا): بازار له زه‌وبه‌که‌یداو دابو‌شرا بوو به په‌کیارچه پاش نه‌وه‌ی ناو سمریکه‌وت.

(الْقَرَوَةُ وَالْقِرْوَةُ وَالْقُرْوَةُ = مِيلْفَةُ الْكَلْبِ): کۆچه‌له‌ی سمگ که خواردنی بۆ تیدمکه‌ن.

(الْقَرَوَاءُ): نه‌ریت. (الْقَرَوِيُّ): نه‌ریت.

(رَجَعَ إِلَى قَرَوَاهُ): چوووه‌وه سه‌ر ریگه‌و نه‌ریته کۆنه‌که‌ی.

(الْقَرِيُّ): په‌کریگه‌یی و په‌کش‌یوه‌یی هه‌موو شتیک.

(قَرِيٌّ الْقَصِيْلَةِ): پاشبه‌ندی سمروای هه‌لبه‌سته‌که په‌کبیت وانا له‌سمر بهک پیت بیته.

۲- (أَقْرَى. إِقْرَاءُ): له پهكېكى خواست كه
ميواندارى بكات.

(إِقْتَرَى): له كسيك داواى ميوانداري كړد.
(-الضيف): ميواندارى ميوانه كهي كړد.

(إِسْتَقْرَى): داواي كړد ميواندارى بكن.
(الْقَرَى): نهوى پيشكش به ميوان
دمكړت.

(الْمِقْرَاءُ (م) مِقْرَاءَةٌ وَمِقْرَاءٌ): ۱- نهوى كسه
كه ميواندارى خه لكانيك بكات/ ميواندوست
كسيكه ميواندارى خه لك زور بكات.
(الْمِقْرَى (م) مِقْرَاءَةٌ وَمِقْرَاءٌ = المِقْرَاءُ):
ميواندوست/ ميواندار.

(الْمِقْرَى وَالْمِقْرَاءَةُ (ج) مِقْرَارٌ): لهگنى گه وره
كه دخريته به ردمى ميوان و خواردى
تيدمكړت.

(الْمَقَارِي): مهنجه لكان.

۲- (قَرَى- المَاءُ فِي الْحَوْضِ. قَرَى وَقَرِيًّا):
ناومكى له گوله كهدا كوكردوه.

(-الْبَيْعَرُ وَكُلُّ مَا اجْتَسَّ): خوشتره كهو هموو
نهوانى كه كاويژ دمكمن. خواردى ورگيان
دمهيننهو ناودهميان بؤ كاويژ كړدن.

(-تِ الْمِدَّةُ فِي الْجِرْحِ): كيمو زووخ له
برينه كهدا كؤبووهوه.

(أَقْرَى. إِقْرَاءُ): ۱- له (ديكهدا/ گوندمكهدا)
مايهوه/ جينگر بوو ۲- به شتمهكوه لكاو
لئينه بووهوه لسه رى همتار بوو.

۲- (أَقْرَى. إِقْرَاءُ): هاواري پشتي كړد.

(الْقَرَا (ج) أَقْرَاءٌ وَهَرَوَانٌ) (ا ع): پشت.

الْقَرَوَانُ (ج) قَرَوَانَاتُ): پشت يان ناومرآستى
پشت.

(نَاقَةُ قَرَوَاءُ): منيخوشترى كؤپاره دريژ،
ناوترت (جَمَلٌ أَقْرَى).

الْمَقْرَوْرِي: پشتريژ.

۳- (إِسْتَقْرَى- الدَّمْلُ): دوومه لكانه كيمى
پميداكرد.

(الْقَرُو (ج) قُرُوٌ وَأَقْرَاءٌ وَأَقْرٍ وَقَرِيٌّ): ۱- ابني
دار خورما هه لكانه كؤلرت و مهى تيدا دمكړت نهوهوه

دروسته دمكړت/ دهنريته هوه ۲- دمفريكي بچووك
۲- جاميكي/ كاسه مكي دارين.

۴- (الْقَرَا) (ن): كولهكهى خواردن.

(الْقَرُو (ج) قُرُوٌ وَأَقْرَاءٌ وَأَقْرٍ وَقَرِيٌّ): ۱- هاميشى
بؤش ۲- زهويهك كه برينى زور گرانييت.

(الْقَرُوَّةُ): كشانى پيستي گون.

(قَرُوَّةُ الرَّاسِ): لاي سمر.

(الْقَرَوَاءُ): سمت/ پاش/ دواوه.

(الْقَرَوَانِيَّ): قور بوو پهكېك پيستي گونى
كشابيت.

(الْمَقْرَى (ج) مَقَارٌ): تمهقه سمرى گرد.

(شَاةٌ مَقْرُوَّةٌ): مېريك سمرى به داريكدا
كراييت بؤ نهوى شرمكهى خوى نه خواتهوه.

قري: ۱- (قَرَى- الضيف. قَرَى وَهَرَاءُ):
ميواندارى ميوانه كهي كړد.

(الْقَارِي) (ها): لادییی / نیشتهمنی لادی.
 («جاءَ في كُلِّ قَارٍ وِبادٍ»): همرچی له لادی و بیاباندا بوو هاتن.
 (الْقَارِيَةُ (ج) قَوَارٍ): ۱-میی وشمی (القاري)
 ۲-شوینی کۆبوونموو چربوونی خهک / ناوهدانی.
 (القارة (ج) قاريات): شوینی هر له خهک و ههلهبالغ.
 (القري): ناوی کۆمهلبووی ناو کۆل / حموز.
 (القريّة والقريّة (ج) قري وقري): ۱-دی / گوند.
 (قروي وقريّة): لادییی / گوندنشین / دینشین
 ۲-لادی ۳-کۆی خهک / شار / ناوایی چر.
 (قريّة النمل): شاره میرووله.
 (قريّة الأنصار): شاری ممدینه.
 (القريتان): مکهمو تایف.
 (القريّة (ج) قرايا): شاره میرووله.
 (المقري والمقراة): همرچی باراناوی تیدا کۆببیتهوه.
 ۲-(قري - الجرح قري وقريا): برینهکه تمقی.
 قري وتقرى واستقرى - البلاد: به ههموو ولاتهکدا گهراو سمرنجی له خۆی و خهکهکهیدا.
 (إقترى - البلاد): شوین به شوینی ولاتهکهی تهماشاگردو گهراو پشکنی.
 (-فلاناً بقوله): شوین ناخاوتنهکهی فیسار کهوت و لهسمر قسهکهی نهموه هسهکرد.

(القريّ (ج) اقريّة واقراء وقريان): ۱-جۆگهی ناو له بهرزايبهوه بو باخچهکه ۲-جۆگهلهی بچووک.
 («جری الوادي فطم القري»): کارساتی گهوره روويداو ههموو شتیکی باشی رامالی وهک جۆن لافاو جۆگه بچووکمهکان دادمپوشیت.
 ۴-(القريّة (ج) قوار): ۱-دممی تیرژی شمشير ۲-خوارموه یان سمرهوی نیزه.
 (القاريّة والقاريّة (ج) قوار وقواري (ح): بالندهیگی هاچکورتی دمنووکنریژی سمر پشت سهوزه.
 («هم قواري الله»): نهوان برپواپیکراوو شهیدانی خودان.
 (القريّ (ج) اقريّة واقراء وقريان): ماست.
 (القريّة (ج) قرايا): ۱-داردمست ۲-دارتیکی دريژه که له باری پانیی و لهسمرهوه دمدریته بهرجارۆکهی پاپۆری چارۆکهدار.
 (القراية): کورسییهکی دريژه کتیبی دوعای دمخریته سمر له کاتی خوینندنهوهیدا.
 قز: ۱-قز. قز: خۆی گرمۆلهکرد / کۆکردموه تهمکانیدایه خۆی بازببات ۲-بازیدا.
 (القاز) (ها): شهپتان.
 (القراز (ح): ماریکی گهوره / گمپ.
 ۲-(قز-ت نفسی الشيء وعن الشيء): دلم له شتمکه شیواو دلم لئی تیکهلهات / قیزم لیهاتموه.

له سمر گه لای توو دمژی و قوزاخمی ناوریشم
دروستدمکات.

الملحق:

قزب: (القازب): نهوی له ناوو وشکانیدا
دمژی/ دهچیته همدووکیانهوه.

قزح: ۱- (قزح- القنر قزحاً): بهاراتی کرده
منجه له کمهوه.

(قزح- القنر): بهاراتی کرده منجه له کمهوه.
(-الحلیت): ناخواتنه کهی بیسرو کردن
رازاندموه جوان دهرپری.

(القزح): بهاراتیک.

القزح (ج) اقزاح: بهارات.

القزاح: بهاراتفروش.

القزاح: بهارات که چیژو بونی خواردنی
بیخوشدمکریت.

(القزح): بهاراتدان وهک خویدانه.

۲- (قزح- الشیه. قزحاً): شتهکه بهرزبووهوه.
(-ت القنر): منجه له هه لچووکه کهمفوکول و
بلقى سمی هه لدا.

(سعر قزح (م) قزحاً (ج) قزاح): نرخیکی
(بهرز/ گران).

قزاح الماء: بلقی ناو.

(قوس قوزح وقوس قزح): به لکه زپینه/
هرجی نایشی و فاتمه. رووداویکی ناسمانییه
له شیوهی کهوانه که کدا دهردمکهویت له خوار
ههرومهوه کاتی باران لهم رنگانه بیکنیت:

(قز و تقز - من النمس وكل ما يستقنر
ويستخبث): له بیسای و هه موو شتی که
بیزی لیدیتهوه دلی لیشیواو فیزی هاتهوهوه
لییدووورکهوتهوه.

(القز والقز والقز والقز والقز): فیزمون/
شتی (بیلیکراوه که دل بشیوینیت)/ بیزی
لیومبکریت.

(ماقی طعامه قز ولا قز ولا قزارة):
له خواردنه که کیدا شتی که نییه که فیزی
لیبکریتهوه.

۳- (القازوزة): ۱- سوراچی بچووک ۲- جامی
مس، تاسی مس.

(القز (ج) قزوز) (فارسیه): ۱- ناوریشمی
بانمدراو.

(دود القز (ح): گرمی ناوریشم.

(القزاق): ناوریشمفروش.

(-عند العامة): پسپوری پهروهردمکاری
گرمی ناوریشم.

(القزيرة) (ن) (عامیه) = حشیشه الزجاج):
گیاشووشه. گیایمکی دهمتهکی پهزیشکیه.
شووشمیشی بی پاکدمکریتهوه.

الملحق:

قز: (القزيات): کومه له میروجه میکه لهوانه
گرمی ناوریشم.

(القزیه): رمگهزه میروجه میکه گرنگترین
جوریان (قزیه التوت) گرمی ناوریشمه که

ومنه وشهيه و شینی ناسمانی کال و سموزی
 زمردباو و پرتهقالی سوورباو هوکه پیشی
 شیته لبوونی تیشکی خوره له خرۆکه
 ناوییه گانی هورمه که کاری ناویزمیهکی
 بلورین دمکات.

(قوس القدح) (عامیه) = قوس قزح. گویا
 دهلین: (قزح) فریشتهی هوره دمیشلین نهوه
 شهیتانه یان خوامیکی نمفسانهیه.

(القزحۃ) (ج) قزح: یهکیکه له ریگه
 رهنگه گانی په لکه زپرینه که.

۲- (قزح- الشجر): میزیکرده بنی دره خته که
 بو نهوهی باش بهل بهاویت.

(القزح) (مص): میزی سگ.
 (تقزح- النبات أو الشجر): رووه که که
 یان دره خته که بهلی زور هاو پشت و بهلی
 لیبووه.

۴- (القزح (ج) اقزاح) (ز): ۱- تووی پیاز ۲-
 گووی مار.

قزح: ۱- (قزح. قزوعاً): سستییکرد/
 خاوه خاویکرد.

(-الظبي) (ضد): ۱- ناسکه که له هه لاتنه که پیدا
 خاویبووه ۲- خیرا هه لات.

(قزح- الفرس): ۱- چارهویکهی هانی
 غارکردن و تاوداندا ۲- زور توند تاوی خویدا/
 غاریکرد.

(- رسول إليه): فرستادهی بو نارد.

(قزح-ه واقزح-ه للأمر): بو کارمه که
 تهرخانیکردو به هیجیترهوه خهریکی نه کرد.
 (تقزح- الفرس): چارهویکه نامادهی غار
 بوو.

(القزح): ۱- سووکه لهی چابوک و خیرا ۲-
 مژدمدر که تهرخان کراوه بو مژدمگه یانندن.
 ۲- (قزح- الشارب): سمیله کهی کورتکردموه.
 (- رأسه): سمری تاشی و تهنه نه ملاولای
 سمری هیشتهوه.

(تقزح- الرأس): سهرمه که تاشراو نه ملاولای
 هیلرایهوه.

(- القوم): خویشگهل بلاو بوونهوه.

(- السحاب): هورمه که رهوییهوه.

(القزح الواحدة. قزعة): ۱- و مرگرتن و برینی
 به شیکی قزو هیشتنهوهی هیندیکی ۲- هه موو
 شتیک که په لپه له و پارچه پارچهی جیا جیا
 بن ۲- په له په له هه وری تهنیک و بچوک و
 بلاو ۴- نهومیه سمری مندا له که بتاشریت
 به شیومیه که همندیکی بهیلریتهوه جیا جیا
 وه که په له په لهی هه وری جیا جیا ی ناسمان
 ۵- پوش و په لاش و خاشاکی ناو دۆل که لافاو
 دهیپنیت ۶- حوشتری بچووک.

(قزح السهم): بهری تهنکی تیر.

(القزعة): ۱- شوینی سهر که قزمه کهی په له په له
 ده بریت و دهیلریتهوه ۲- په له په له هه ور.
 («ماعنده قزعة»): تا جلی شریشی نییه.

قَزَم: ۱- (قَزَمَ س. قَزَمًا): خەوشی لیدمهرهینا/

تیروتوانجی تیگرت.

(قَزَمَ. قَزَمًا): دەرروونزوم نامەردو زمانبەد

بوو.

(القَزَم (م) قَزَمَة): مەرۆفی دەرروونزوم/

ناپاک و نامەردو بەدزمان.

(القَزَم (مص): ۱- نامەردیی ۲- بەدزمانیی

۲- خرابترین کالو کەلوپەل ۴- کورتەبالایی ۵-

سووک و رسوای ناو خەلک (بۆ تاک و کۆو بۆ

نیرو می).

(هؤلاء قوم قَزَم ما فیهم کَرَم): ئەوانە

نەتەمومبەکی نامەردو خۆپەڕین پیاوچاکێکیان

تێدا نییە (نەمە بە دوو و بەکۆو می دەرکرت

دەرکرت: (رَجُلان قَزَمان وامرأة قَزَمَة

ورجال قَزَم والقَزَم والقَزَمی ونساء قَزَمات):

دوو پیاوی نامەرد. ژنیکی بەدزمان و خۆپەری و

سووک/ پیاوگەلیکی نامەردو بەدزمان و

بەستەبالا.

القَزَم (م) قَزَمَة: مەرۆفی بەدزمان و

دەرروونزوم.

القَزَم (ج) قَزَم والقَزَم: رپوئەلمو کورتەبالایەکی

زمانبەدو نامەردی نەبوو.

(رَجُل قَزَمَة وامرأة قَزَمَة): پیاوی کورتەبالا/

ژنی کورتەبالا/ بەستەبالا.

(القَزَم (م) قَزَمَة): پیاو یان ژنی زمانبەدی

دەرروونزوم.

(القَزاع): پارچەمەیک جلی شپ.

(ما في السماء قِزاع): ناسمان بەلە

هەروریکیشی پپوئە نییە.

(القَزَعَة و القَزِيعَة): کاکۆل/ تۆپەلە قَزِيع کە

لە ناوەرەستی سەری کورمەمدا دەرپەلریتەموو

ئەو پەتری دەرپەلریت وەک ئەوانەمی لەملاوای

سەردا دەرپەلریتەموو.

(القَزَح - مِنَ الكِباش): بەرانیك کە لە بەهاردا

پارچە پارچەمی خورپەمەکی لیدمەیتەموو

ئەو پەتری دەرپەلریتەموو.

(القَزَح): ۱- کەسبە کە تەنھا تال تالی بلاوی

قزى بەسەر موو مابیت.

(- مِنَ الخيل): ئەسپێک کە تووکی ناوچەوانی

کە مەیت.

(رَجُلٌ مُقَزَعٌ): پیاویکە سامانەکی

لەدەرستچووبیت تەنھا حوشتری بچووکی بۆ

مابیتەموو.

۲- (القَزَح - لَهُ فِي القَوْل): زماندەرپەری

بەرەم بەر کرد.

۴- (القَزَعَة): مندالی زۆل.

قَزَل: (قَزَل - قَزَلًا وقَزَلانًا): ۱- پاپەری،

هەلبەزبەموو ۲- بۆی لەنگی/ وەک شەل

رۆشت.

(قَزَل - قَزَلًا): زۆر شەلبوو.

(القَزَل): شەلی ئەواو.

(القَزَل): ناشر پەترین شەلیی.

(الْقَرَامُ): زمانبهدان / بهدخوازان.

۲- (تَهْرَمُ): بیبهر او به پهرؤشموه توند خوئی
هاویشته ناو کارمکوه.

(الْقَرَامُ): ۱- کهسینکه که کس نیمبمزینیت
۲- زوو مردن.

۳- (سُوْدُ الْقَرَمِ): سرومربیهکی تازمیه، کؤن
نییه.

۴- (الْقَرْمَلُ): کورتمبالای ناشیرین / بستمبالای
رما فورس.

قَزُو: (قَزَا - الْأَرْضَ بِعَصَاهُ. قَزَا) به
داردمستمکهی زومبیهکهی رپی رپی کرد.

(الرَّجُلُ): بییزی له خهوش و ناتمواویی
کردموه لیبیدورکهوتموه ۲- مندالمکه جوړه
پاریبهکیکرد که هی مندالانی عمرهپ بوو.

(الْقَزِي): لهکه دار بوو که لهومبیش
بیخه وشبوو.

(الْقَرَّةُ (ج) قَرَاتُ): ۱- پاریبهکی ناو عمرهپه
۲- مار.

(قَزِي: (قَزَى - الرَّجُلُ): پیاومهکی به زمویدا
داو کوشتی.

(الْقَزِي): نازناو.

(بِنَمَسِ الْقَزِي هَذَا): نای که نازناویکی
ناشیرین و بیسه.

قَس: ۱- (قَسُ. قَسًا وَقَسًا وَقَسًا):
دووزمانییکرد / بوختانییکرد / دوورووییکرد.

(- الْقَوْمُ): به قسهی ناشیرین نازاریدان.

(قَسٌ وَقَسَمَن - الشَّيْءَ. قَسًا): له شتهکه

گهراو دوایکموت.

(تَقَسَمْنَ أَسْوَاتَهُمْ بِاللَّيْلِ): به شمو گوئی
بؤ دنگیان هه لخت.

(الْقَسَامُ): دووزمان / پاشملهدوو / بوختانکمره
ناشوبگیب / دووروو.

۲- (قَسُ. قُسُوسَةٌ وَقِسِيَّةٌ): بوو به قهشه.

(الْقَسَّ (ج) قُسُوسُ): ۱- قهشه الکاهن
(سریانیه): پیر.

(الْقَسِيَس (ج) قَسِيَسُونَ وَقَسَانُ وَقِسَّةٌ
وَقَسَاوِسَةٌ): قهشه.

(الْقُسُوسَةُ وَالْقِسِيَّةُ): قهشهیی یان باری
قهشهیی.

۲- (قَسُ - مَاعِلَى الْعَظْمِ قَسًا): گوشتی سهر
نیسقانهکی خواردو کرانندیهوه.

(إِقْتَسَ - الْأَسَدُ): شیرمه بؤ شتیک گهرا
بیخوات.

۴- (قَسٌ وَقَسَمَن - الْإِبِلَ. قَسًا): حوشترمکانی
باش لهومراند.

(إِقْتَسَ - تِ النَّافَةِ): میحوشترمه که به تمنیا
لهومرا.

(الْقَسُ): خاومن حوشتریک که ههمیشه
به دواوی حوشترمه که بهومیهوه به جینی ناهیلنیت و

باش دمپلهومریننیت.

۵- (قَسُ - السَّرِ قَسًا): خیرا رپوشتو
بهلهیکرد.

(الْقُسُسُ): لیخوړانی لیزان و کارامه.

۶- (الْقَسَنُ): سهوول.

(الْقُسُسُ): ژبروداناکان.

(الْقُسَاسُ): ۱- گه لای و مریوو پوښو په لاش که

لافاو راپدمدات ۲- شاخیکه له نمرمنستان که

کانی ناسنی تیدایه.

(السُّيُوفُ الْقُسَائِيَّةُ): نهو شمشیرانهی له

ناسنی نهو کیوی نمرمنستانه دمکریت.

(الْقُسَّةُ): ۱- گوندیکی بچووک ۲- ممشکولمیهک.

(الْقُسُوسُ) (ن): لاوولو که هه لدمزنیت.

(الْقَسِيّ - مِنَ الدَّرَاهِمِ): پارهی هه لوب بیاباخ.

قَسَب: ۱- (قَسَبُ الْمَاءِ قَسْبًا): ناومکه کشاو

خوړمیهات.

(قَسِبُ الْمَاءِ): روپشتنی ناوو خوړهی.

۲- (قَسَبُ بِي الشَّمْسِ قَسْمًا): خوړمکه

داکهوت و خمریکی ناواوونبوو.

(قَسِبَ الشَّيْءُ قُسُوبًا وَقُسُوبَةً): شتهکه

رهقو پتمو بوو.

(الْقَسْبُ): سهخت و پتمو.

(قَسْبَةٌ): شتیکی سهخت و پتمو.

(الْقَسِيبُ وَالْقَسْبُ): همموو شتیکی زور

دریژو توندو سهخت.

۴- (الْقَسْبُ): خوړمایهکی وشک که له دمدا

هه لومریت/ خوړمای هسب.

(قَسْبَةٌ): دمنکه خوړمایهکی هسب/ خوړمای

کور دکوړه.

(الْقَسَابَةُ): خوړمای خراب.

(الْقُسُوبُ): پیلوو.

قَسَح: (قَسَحَ قَسَاحَةً وَقُسُوحَةً): رهقبوو/

سهختبوو.

(-الْحَبْلُ): بهتمهکی/ گوریسهکی بادا.

(قَاسَحٌ - هُ): وشکو رهقو توندوتیژ بوو

لهگه لیدا.

(الْقَاسِحُ وَالْقَسَاحُ وَالْمَقْسُوحُ): نهستووری

سهخت.

(«ثَوْبٌ قَاسِحٌ»): بهرگیکی نهستور.

(«رَمَحٌ قَاسِحٌ»): نیزهیهکی سهخت و پتمو/

قایم.

قَسَرَ: (قَسَرَ وَاقْتَسَرَ - هُ عَلَى الْأَمْرِ): نهوی

ناچاری نهنجامدانی کارمکه کردو به زور

کارمکهی پیکرد.

۲- (قَسُورَ الرَّجُلُ): تمهمنی گموره بوو.

(-النَّبْتُ): گیاکه/ روومکهکه زور بوو چنگی

دایمیهک.

(الْقَسُورُ (ج) قَسَاوِرٌ وَقَسَاوِرَةٌ): ۱- خاندان و

بهیژی دمهسه لاتدار ۲- شیر ۳- هرزمکاری

بهیژی نازا.

(الْقَسُورَةُ (ج) قَسَاوِرٌ وَقَسَاوِرَةٌ = الْقَسُورُ):

۱- بهیژی دمهسه لاتدار ۲- شیر.

(الْقَسُورَةُ (ج) قَسَاوِرَةٌ وَقَسَاوِرٌ = الْقَسُورُ):

۲- زورینهی شهو ۲- (ن) روومکیکی دمهتهکی

تهختانییه.

قسط: ۱- (قَسَطَ وَأَقْسَطَ الْوَالِي. قِسْطًا):
 والیهکه دادپهرومر بوو.
 («أَقْسَطَ فِي حُكْمِهِ وَأَقْسَطَ بَيْنَهُمْ وَإِلَيْهِمْ»):
 برپارمکهی دادپهرومرانه بوو/ له نیوانیانداو
 بژیان دادپهرومر بوو.
 (قَسَطَ-الشيء): شتهگهی جیاجیاکرد.
 (-الأغراس): نهمامهکانی ناشتو میانهی
 نیوانیان وهک یمککرد.
 (-اللین): وامهکهی بهمش بهشکردو
 کاتبهندیکرد بهشی وهک یمکو له ماوهی
 دیاری خویدا بدریت.
 («قَسَطَ الْخَرَجَ عَلَيْهِمَ وَالْمَالَ بَيْنَهُمْ»):
 باجهکهی لسمر هموویمان دیاریکردو
 جیاکردموهو بهشبهشیکرد.
 (تَقَسَطَ- الْقَوْمُ- الشيءَ بَيْنَهُمْ): خویشگهل
 شتهکهیمان به یمسانی لهناو خویناندا بهشکرد.
 (اِقْتَسَطُوا- الْمَالَ بَيْنَهُمْ): داراکهیمان لهناو
 خویناندا بهشکرد.
 (القِسْطَ (ج) أقساط): داد.
 («هُوَ أَوْ هُمْ قِسْطٌ»): نهو یان نهوان
 بهدادن/ دادپهرومرن ۲-بمشو بهرکهوت
 ۲-بیر ۴-ترازوو (له داموه ناونراوه) ۵-پیومریکه
 نیومهن بگریت ۶-رؤزی ۷-بمشیکی نهو وامهی
 برراوتهوه له کاتی خویدا بدریتهوه.
 (القِسْطَان): گهرد/ تۆز.
 (المُقْسَط): لهناوه بیرۆزمکانی خودایه

(واتاکهی دادپهرومر).
 ۲- (قَسَطَ. قِسْطًا وَقُسُوطًا): ستهمیگردو له
 راستیی و هق لایدا.
 (قاسِط (ج) قُساط وقاسِطون): له راستی و
 ههقلادمر/ خواروخنج.
 (رَجُلٌ قَسِطَاءٌ): پیاویکی (ناراست، نالهبار/
 خواروخنج.
 ۳- (قَسِط-ت العنق. قَسْطًا): ملهکه باریکبووو
 وشکبووهوه.
 (-تِ الدابة): ولاخهکه/ جوارپیکه قاجهکانی
 رهپووو.
 (-تِ العظام قُسوطًا): نیسقانهکان لهلاوایدا
 وشکهلاتن.
 (أَقْسَط- تِ الریح العیدان): باکه چیومهکانی
 وشککردموه.
 («هُوَ قَسِطُ الرَّجْلِ وَقَسِطُهَا»): نهو قاجی
 وشکو رهق وستاوه رهپوووه ره زویشندا
 نانوشتیتهوه.
 (القِسْطَ (مص): رهقبوون یان وشکبوونی
 نهمدامی لهش.
 (الأقْسَط (م) قَسِطَاء (ج) قُسْط): کمسبکی
 نهمدام وشکو رهقبووو/ رهپووو.
 (عُنُقُ قَسِطَاء): ملیکی رهقبووو/ رهپووو/
 وشکبوو.
 (رَكِبَةُ قَسِطَاء): نهژنۆیهکی ههلاوساوی
 وشکبوو به شیومهک که نهنوشتیتهوه.

۴- (قَسَطَ - على عياله): دريڭخى له

خيززانەگەيكردو چروككى بەرامبەر كردن.

۵- (القسط): چىلكەمەكە دەرمانى پىدمەكن.

(القُسْطَانُ والقُسْطَانَةُ والقُسْطَانِي والقُسْطَانِيَّةُ):

پەلكەزىرپنە.

۶- (قَسَطَرَ - الدراهم): تەماشاي پارمگانىكرد

تا بزانيت كامەى ساغمو كامەى قەلبە.

(القَسْطَرُ والقَسْطَارُ): شارمزاى پارەى ساغ و

قەلب و جياكەرەوميان.

(القَسْطَرِي (ج) قَسَاطِرَةٌ): ۱- جياكەرەومەى

پارەى ساغ و قەلب ۲- شارمزاى جۆزى پارە

۲- كەتە، زەبەلاح.

۷- (القُسْطَاسُ والقِسْطَاسُ): ترازوو / شايمەن.

۸- (قَسَطَلَ (ج) قَسَاطِلُ): ۱- تۆزى ھەستاي

مەيدانى جەنگ ۲- گونج / بۆزى ناسن

يان ھەوتجوش يان جوشدراو بۆ ھينانى

ناو، دەيشوتريت (قَسَطَرَ وَقَسَاطِلُ):

۲- (ن) شاپەرۋو.

(أُمُّ قَسَطَلٍ): ۱- نەھامەت / لىقەومان / كارمەت

۲- مردن / مەرگ.

(قَسَاطِلُ النَّحِيلِ): چىلەى نەسپ.

(القَسْطَلَةُ): ۱- بۆرەى حوشتر.

(قَسْطَلَةُ المَاءِ): خورەى ناو.

(قَسْطَلَةُ الحِصَانِ (ن)): شاپەرۋوى نەسپ /

كەستانەى نەسپ درەختىكە گولتىكى سېى

يان پەمەيى دەرگىت بەرەكەى لە كەستانە

دەجىت دىركاوى و تالە ناخورىت.

(القَسْطَالُ والقُسْطُولُ (ج) قَسَاطِلُ): تۆزۈ

گەردى (كۆزى / مەيدانى / گۆرەپانى) شەر.

(نَهْرُ قَسَطَالٍ): رۋوبارىكى بەھاژە.

(القَسْطَالان (ج) قَسَاطِلُ): تۆزى ھەستاي

كۆزى جەنگ.

(القَسْطَالَانِي): پەلكەزىرپنە / پىرچى ئايشى و

قاتمە.

(القَسْطَالَانِيَّةُ): ۱- سوورى كاتى خۇرناو ابوون /

زەردەپەر ۲- تۆزى ھەستاي زۆر

۲- پەلكەزىرپنە.

الملحق:

قسط: (التقسيط): ژەمپارە، كىرپن و فروشتن

بە قەرزو بە ژەم / بە بەش بەشى پارەكەى

لەكاتى خۇيدا بىرىت.

(«بَاعَ بالتقسيط»): بە ژەمپارە فروشتى.

(التقسيط - في الزراعة): ناشتنى نەمامەكان

بە ميانەى يەكسان لە يەك دورپيان لە

يەكەوۋە وەك يەكبيت.

قسم: ۱- (قَسَمَ - الشيءَ. قَسَمًا): شتەكەى

بەشەشكرد.

(-الدَّهْرُ القَوْمَ): رۆژگار خويشگەلى

پارچەپارچە كردو لەيەك جيايكرنەوۋە.

(قَسَمَ): (ن على ك) (ع ح): نونى بەسەر

كافدا دابەشكرد ژمارەيكى تازە دەرچوو

نەگەر نەنجامەكە بەسەر دابەشكراوۋەكە

أَلْقَاسِمَ الْأَكْبَرِ لَعْدَمًا (ع ح): گهورمترین
هاوکۆلکهی ژمارمیهک:

القاسم المشترك بين عدة اعداد: هاوکۆلکهی
هاوبهشی نیوان چهند ژمارمیهک.

القَسَم (مص): ۱- بهخسش ۲- مهنجهل.

(حَصَاةُ الْقَسَمِ): چهوی پیدابهشکردن
دهخړیته قاپیکهوه باشان ناو دمکړیته

قاپهکهوه تا چهومکه دادمپوښتې نهو ناوی
قاپه دمدن به پهکیک دیسانهوه ناو دمکړیتهوه

قاپهکه تا چهومکه دادمپوښتې نهو ناومیش
دمدن بمیهکیکیتر بهو شیومیه نهو ناوهی

همیانه دابهشیدمکن بهسمر همواندا
نهمه له کاتیکیدا دمبیت که له کارواندا بنو

ناویان کهم پیمابیت بهو شیومیه به پهکسانی
دابهشیدمکن.

أَلْقَسَمَ (ج) أَقْسَامٍ و (جج) أَقْسَامٍ: ۱- بمشیک
لهو شتهی دابهشدمکړیت ۲- بهرکهوتهی فهر.

أَلْقَسَمَةَ (ج) قِسْمٍ: ۱- بهشکردن ۲- بهرکهوته/
بمش.

أَلْقَسَمَةَ (ج) قِسْمَاتٍ وَالْقِسْمَةَ (ج) قِسْمَاتٍ:
۱- روو / دموچاو ۲- جوانیی.

أَلْقَسَمَةَ (ج) قِسْمَاتٍ: ۱- بهشی بهشکهومکه که بو خوی
دادمنی ۲- زهکات که به همژاره دامامکانی

دمدن.

أَلْقَسَامِيٍّ (ج) قِسْمَاتٍ: ۱- ناوکوی دوو شت ۲- کهسینکه که
جلهکه پهکهم دهق دمشکینیتهوهو لهسمر نهو

بدمیت دابهشکه دمردهجیت ۲۰ / ۵ = ۴ ، ۴ × ۵ = ۲۰.

(مَقْسُومٌ): دابهشکراو.

أَلْمَقْسُومُ عَلَيْهِ: بهسمردا دابهشکراو.

(حاصل القسمة): نهنجامی دابهشکردن.

(قِسْمٌ - الْقِلَامُ، قِسَامَةٌ): میردمندالهکه
جوانیوو.

(قِسْمٌ - الشَّيْءُ): شتهکی پارچهپارچه کردو
جیاپکردنهوه.

(قِسْمٌ الدَّهْرُ الْقَوْمُ): رۆزگار خویشگهلی
لمیهکگردو بلاویکردنهوه.

(قِسْمٌ - الشَّيْءُ): جوانو چاکیکرد.

(قَاسِمٌ - هُ الْمَالُ): داراکهی لهگهندا بهشکرد.

(تَقَسَّمَ - الشَّيْءُ): شتهکی کهرت کهرتکردو
جیاکردهوه.

(- الشَّيْءُ): جیاو بلاو بووهوه.

(تَقَسَّمَتُهُ الْهُومُ): مراق هوښی بهملاولادا
بردو لهسرخوی نههیت.

(تَقَاسَمَ وَاقْتَسَمَ - الْقَوْمُ الْمَالُ): خویشگهل
مالهکهمان لهناو خویاندا بهشکردو همریهکه

بهشی خوی ومگرت.

(إِنْقَسَمَ): بهشبهشبوو / لهتلهتبوو.

(اسْتَقَسَمَ): داواپکردو شتهکه بمش بکړیت/
داواى بهشکردنیکرد.

(قاسم وعاد عدد صحيح) (ن) (ع ح): ژمارمیهکه
(ن) ی بهسمردا دابهشدمبیت به پیماره.

دمه جلهکه همد دمکات.

(الْقَسَامُ): باش بهشکمر.

(الْقَسِيمُ (ج) اَقْسِمَاءُ): ۱- بهش بهرکهوت

۲- کمرتی شته بهشکراومه که ۲- بهشکراو ۴- بهشکمر

۵- جوان و قهشمنگ.

(الْقَسِيمَةُ (ج) قَسَائِمُ): منی وشهی (الْقَسِيمُ)

۲- رووی جوان.

(الْأَقْسُومَةُ (ج) أَقْسَامُ): ۱- بهش/ بهرکهوت

۲- بؤ براوو شانسی هرکهسئیک ۲- بهشکه

۴- بهشکمرکه ۵- نوینهری میر که تالانیبهکه

بهشدمکات.

(الْقَسْمُ): جوان و قهشمنگ.

(رَجُلٌ مَقْسَمٌ الْوَجْهَ): بیاویکی دهموچاو

قهلهمپریک و جوان ومکو هر شوینهی بهشی

رووی جوان ومکو هر بهشیکی دهموچاوی

بهشی خوی جوانی وهرگرتبیت.

(شَيْءٌ مَقْسَمٌ): شتیکی چاک و جوانکراو.

۲- (قَسَمَ فُلَانٌ أَمْرَهُ قَسَمًا): کارمکهی تاوتویکردو

له چۆنیتهی نهنجامدانی کۆلییهوه.

(تَقَسَّمَ - فُلَانٌ): بیریکردموهو بهراوردی

نهنجامدانی دوو کاریکرد.

(اسْتَقْسَمَ): بیریکردموهو بهراوردی

نهنجامدانی دوو کاریکرد.

(الْقَسْمُ): ۱- ۲- گومان ۲- شتیکی بیته دلتهموهو

وا بزانییت وابه باشان نهو بؤچوونمت له دلدا

چهبببیت و ببیته بروا.

(الْقَسْمُ) (مفع): مهراکردوو/ مهراقاوی.

۳- (قَسَمَ - هُ عَلَى كَذَا): لهسر نهوه پهیمانی

لهگه لدا بهست.

(الْقَسْمُ - بِاللَّهِ): سویندی بهخودا خوارد.

(تَقَسَّمَ - الْقَوْمُ): خویشگهل لهگهل پهکدا

پهیمانیانبهست.

(اسْتَقْسَمَ - هُ بِاللَّهِ): سویندی بهخودا

پهخوارد/ بهخودا سویندیدا.

(الْقَسْمُ (ج) أَقْسَامُ): بهخودا یان به هیتز

سویندخواردن.

(الْقَسَامَةُ): ۱- کۆمه لیک بؤ شتیکی سویند

دهخون و پهیرهوی دمکهن ۲- سویند بهخودا

خواردن پهیمانیکه که خاومن خوینهکه

دمیدن.

(حَكَمَ الْقَاضِي بِالْقَسَامَةِ): دادومر برپاری

بهسر خاومن خوینهکهکدا که سویند به

خودا بخون و پهیمانیبدن ۲- ناگر بهست/ شهر

راگرتن.

(التَّقْسِيمُ (ج) تَقَاسِيمُ): مغللی الجنون عند

النصارى): دوعاو سلاواتیکه که قهشه بهسر

شیتهکدا دمیخوینیت و دمیلیت بؤ دهرکردنی

شهیتان له شیتکه.

(الْقَسْمُ): الْقَسْمُ: سویند.

۴- (الْقَسْمُ): ۱- پرموشت ۲- خوو/ نهریت ۳- باران و

ناو.

(الْقَسْمِ وَالْقَسْمَةُ (ج) قَسَمَاتُ وَالْقَسِمَةُ (ج)

(لَيْلَةُ قَاسِيَةَ): شهومزنگ / شهوی زور
تاریک و نهموسته جاو.

(الْقَسِيَّ (ج) قِسيان): ۱-سخت / رهمق ۲-دلرهمق /
بیهمزهی.

(عَشِيَّةٌ قَسِيَّةٌ): سهر له نیواریه کی زور
سارد.

(«يَوْمٌ أَوْ عَامٌ قَسِيٌّ»): رۆژیکی یان سالیکی
ساردی تووش و سهخت، یان گهرمی سهخت یان
سالیکی تووشی بیهمره هم و باران و گرانیی.

(«سِرْنَا سِرًّا قَسِيًّا»): رۆیشتنیکی / هر
ماندوویتیمانکرد / تیز / گورج رۆیشتن.

(«هُوَ أَقْسَى مِنَ الصَّخْرَةِ»): ۱-ئهو له بهرد
رهمقره ۲- دلی له بهرد رهمقره.

(الْمُقَسَاةُ): نهومی که شت رهمدکات، که دل
رهمدکات.

(«الذَّنْبُ مَقْسَاةٌ لِلْقَلْبِ»): گوناھ دل
رهمدکات و بهزمی له دمر و نندا ناهیلیت.

۲- (قَسَا - الدرهم. قَسُوا وَهَسَاوَةٌ وَهَسَاوَةٌ
وَهَسَاوَةٌ): پارمه / دراومه که له بوجو /
ساخته بوو.

(قَسِيٌّ): پارهی قهلب / ساخته.
(الْقَسِيَّ - مِنَ الدَّرَاهِمِ (ج) قِسيان): پارهی

قهلب / ساخته / نهجوو.
قش: ۱- (قَشُّ قَشْوَشًا): هات به خویدا پاش

بیهیزو پککهوتهمی / چاکبوو موه.
(-فُلَانٌ): وهک بیهیزیک بهریدا رۆیشت.

قِسمات): سهمه تولکه به کی بهرگ تیگر اوه
عمتار بوئی تیدا دادمنیت.

(الْقَسَامُ): نهو بهری تینی گهرما.
(الْقَسِيْمَةُ (ج) قِسامم): ۱-سهمه تولکه

بهرگ تیگر او مه کی عمتار ۲- بازار.
قسن: (الْقَسَنَ - الرَّجُلُ): بیاومه که دمستی له

کاردا رهمبوو / بهرهلۆکبوو / زبر بوو.
(إِقْسَانٌ إِقْسَانًا وَ قِسانِيَّةٌ): چیلکه که /
دارمه و شکو رهمبوو.

(إِقْسَانُ الرَّجُلِ): بیاومه که بهرو و شکه لات.
(- فِي الْعَمَلِ): سهروهر کاریکرد.

(- اللَّيْلُ): شهو تمواو تاریکبوو.
(الْمُقَسِّنُ): که سیکه دواوای گهنجیتیی و

سهرمتای بهتمه منبوو نیبیت.
قسو: ۱- (قَسَا. قَسُوا وَهَسَاوَةٌ وَهَسَاوَةٌ):

بهتمو / توندوتوئل و نهستور بوو.
(قاس (ج) قِساة): ۱- بهتمو و نهستور بوو

۲- دلرهمبوو.
(قَسَا - اللَّيْلُ): شهو تمواو تاریکبوو / بوو به

شهومزنگ.
(قَسَى وَأَقْسَى - الشَّيْءُ تَقْسِيَةً وَإِقْسَاءً):

شته کی سهختکرد.
(قاسی - الأَلَمُ مُقَاسَاةً): نازاری چیشت و خوی

له بهردا راگرت.
(أَرْضٌ قَاسِيَةٌ): زهویه کی رهمن که هیچ

نهروینیت.

(-مِنْ مَرَضِهِ): له نهخوشییهکی (چاکبووهوه/ ههستایهوه).

(أَقْسَنَ - مِنَ الْمَرَضِ): چاکبووهوه.

(الْقِسَّةُ): پارچه خورییهکی فهتراناوی باش بهکارهینان فریدراو.

(قَشٌّ - النَّبَاتُ قَشًّا): گیاکه وشکبوو.

(-الثَّوْبُ الرُّطْبُ وَغَيْرُهُ) (عند العامة): جله تهرهکه یان شتیتز کرز بووهوهوهو خمریکی وشکهوهیوون بوو.

(قَشٌّ الْكُرْسِيُّ عِنْدَ الْمُحَلِّينَ): لای تازمگهرییمکان بووشی خسته ناو کورسییهکهوه.

(أَقْسَنَتِ الْأَرْضُ): گیا ی بهمشی زوری زموییهکه وشکبوو.

(الْقَشَّ): ۱-پووش/ لاسکی وشکهوهیووی گیاو روومکیتز.

(الْقَشَّةُ): پووشیک/ بهلاشیک ۲-چیکهوهو چیوالو توپکلی قامیشو حمیزهران که

کورسی هین دهناخن.

(الْمَقَشَّةُ): شووشه ی پووشبهندکراو بۆ نهوهی نهشکیت/ پووش تیگیراو.

۳-(قَشٌّ - الشَّيْءُ قَشًّا): شتهکی کۆکردموه.

(-فُلَانٌ): چلیسیکردو لههر لایهک شتیکیخوارد ۲-تۆزه خییری نهوهو نهوهی خوارد.

(قَشَّتِ الْمَرْأَةُ الدَّارَ) (عامية): ژنهکه به گهسک مالهکی گهسکدا.

(قَشَّتِ الْفَتَاةُ الطَّافِي عَلَى وَجهِ الْقَدْرِ):

کهکه سههرکهفی مهنجهلمکهبرگرت تا ههلهنجیت (عامیه).

قَشَّشَ: له ههر شوینه شتیکیخوارد/ ملوموشی خواردنیکرد.

(-الْأَرْضُ) (ز): دپکی زموییهکی رامالی/ پاکیکردموه.

(تَقَشَّشَ وَاقْتَشَّ - مَا وَجَدَ): ههرچی دهسکهوت ماشییهوهو خواردی.

(الْقَشَّ) (مص): ۱-خۆل و خاشاکی ناو مال که گهسکههریت ۲-دۆلکهکی گهوره ۲-خورمای خراب.

(الْقَشَّاشُ وَالْقَشَّاشِي وَالْقَشَّيشُ): نهوهی که لهملاولا دههوزریتهوه لهناو خۆل و خاشاکی

فریدراو یان گولی گهنمهو جۆی وهریوی ناو بهریز.

(الْقَشَّاشُ): ۱-کۆکهرموهی شتی ناو خۆل و خاشاک و نهملاولا ۲-کهسیکه خواردنی

دۆزراوهو خرابی نهملاولا دهخوات.

(الْقَشَّاشُ وَالْقَشَّاشَانُ وَالْقَشَّاشُ): کهسیکه که خواردنی دۆزراوهو خرابی نهملاولا

دهچنیتهوهو دهیخوات.

(الْقَشَّةُ = الْمَكْنَسَةُ): گهسک.

۴-(قَشٌّ - الشَّيْءُ قَشًّا): بهدهست شتهکی کراندو پاکبووهوه.

(الْقَشَّيشُ): خشهخشی پیستی مار که لایهکی بهر لایهکیتری دهکهویت.

۵- (قَشٌّ وَأَقْشٌ - الْقَوْمُ. قَشًّا): خویشگه
 دهر پهرین و خیر ایا نکرد.
 (انْقَشَّ - الْقَوْمُ): خویشگه دهر پهرین و
 رمویان کرد پهر موازه بوون / پهرش و
 بلا بوونوه.
 ۶- (قَشَّشَ - ه بِكَلَامِهِ): قسه سووکی پیوت و
 نازاری به دلی گماند.
 ۷- (الْقَشَّةُ) (ح): دایکه مهیمون یان به چکه
 مینمهکی.
 (الْقَشَّةُ) (ج): ۱- میروویمهکه ومک فالونجه
 ۲- کچولمهکی له شججوك / وردیله.
 ۸- (قَشَّشَ - ه مِنَ الْجَرَبِ أَوِ الْجَلْبَرِيِّ
 فَتَقَشَّشَ): له گمری و ناوله چاکیکردموه
 چاکیبووه.
 (الْقَشَّشَةُ) (مص): جزه جزی گوشتی سهر
 ناگر.
 قشَب: ۱- (قَشَبٌ - فَلَانَا السُّمُّ. قَشْبًا): فیساری
 ژهر خوار کرد.
 (ه الدُّخَانُ): دووکه ل لووتیگرت.
 (قَشَبَنِي رِيحُهُ): بونمهکی کاسیکردم و
 نازاریدامی.
 (ه المَالُ): داراو سامان تیکیدا.
 (- الشَّيْءُ): شتمهکی گمنکرد / خراپکرد.
 (- لَهُ): ژهری دهر خواریدا.
 (- الطَّعَامَ بِالسُّمِّ): ژهری تیکه له به
 خوارندهکه کرد / خوارندهکی ژهر اوای کرد.

۱- (تِ الرِّيحُ فَلَانَا): باکه فیساری کاسکرد و
 نازاریدا ومک ژهر خوار دیکرد بیوت.
 (الْقَشْبُ) (ج) أَقْشَابُ): ژهر / ژهر.
 (الْقَشْبُ) (ج) أَقْشَابُ): ژهر.
 (الْقَشْبُ): ۱- ناپوخته.
 (حَسْبٌ مُقَشَّبٌ وَرَجُلٌ مُقَشَّبُ الْحَسْبِ):
 رهمنیکی ناتهاو و پیاویکی رهمن ناپوخته /
 نارهمن.
 ۲- (قَشَبٌ - السَّيْفُ قَشْبًا): شمشیرمهکی
 لووس و سافکرد.
 (قَشَبٌ - الشَّيْءُ. قَشَابَةٌ): شتمهکه تازمو
 بریقه دار بوو.
 (تَقَشَّبَ - السَّيْفُ): شمشیرمهکه (ژمنگرتی /
 ژمنگاویبوو).
 (الْقَشْبُ) (ج) أَقْشَابُ): ژمنگی سمر ناسن.
 (الْقَشْبُ) (ضد): ۱- تازه ۲- کون.
 (سَيْفٌ قَشْبٌ) (ضد): شمشیریهکی ساف و
 بریقه دار ۲- شمشیریهکی ژمنگاوی.
 (الْقَشْسِيبُ) (ج) قُشْبٌ وَقُشْبٌ): ۱- نوی / تازه
 ۲- پاک / پوخت ۲- سپی.
 (سَيْفٌ قَشْسِيبٌ) (ضد): ۱- شمشیریهکی
 لووس و سافکراو / بریقه دار کراو ۲- شیریهکی /
 شمشیریهکی (ژمنگرتوو / ژمنگاوی).
 (الْقَشْبَانِيَّةُ): بهرگیکی دراوو کون.
 ۲- (قَشَبٌ - عَلَيْهِ قَشْبًا): بوختانی (بو کرد /
 بو هلهبست).

۵- (قَشٌّ وَأَقْشٌ - الْقَوْمُ. قَشًّا): خویشگه
 دهر پهرین و خیر ایا نکرد.
 (انْقَشَّ - الْقَوْمُ): خویشگه دهر پهرین و
 رمویان کرد پهر موازه بوون / پهرش و
 بلا بوونوه.
 ۶- (قَشَّشَ - ه بِكَلَامِهِ): قسه سووکی پیوت و
 نازاری به دلی گماند.
 ۷- (الْقَشَّةُ) (ح): دایکه مهیمون یان به چکه
 مینمهکی.
 (الْقَشَّةُ) (ج): ۱- میروویمهکه ومک فالونجه
 ۲- کچولمهکی له شججوك / وردیله.
 ۸- (قَشَّشَ - ه مِنَ الْجَرَبِ أَوِ الْجَلْبَرِيِّ
 فَتَقَشَّشَ): له گمری و ناوله چاکیکردموه
 چاکیبووه.
 (الْقَشَّشَةُ) (مص): جزه جزی گوشتی سهر
 ناگر.
 قشَب: ۱- (قَشَبٌ - فَلَانَا السُّمُّ. قَشْبًا): فیساری
 ژهر خوار کرد.
 (ه الدُّخَانُ): دووکه ل لووتیگرت.
 (قَشَبَنِي رِيحُهُ): بونمهکی کاسیکردم و
 نازاریدامی.
 (ه المَالُ): داراو سامان تیکیدا.
 (- الشَّيْءُ): شتمهکی گمنکرد / خراپکرد.
 (- لَهُ): ژهری دهر خواریدا.
 (- الطَّعَامَ بِالسُّمِّ): ژهری تیکه له به
 خوارندهکه کرد / خوارندهکی ژهر اوای کرد.

کاژمه‌لدانی دمستو لچو به لئو به بای زؤر سارد
همروه‌ها هموپریش به بای ساردو ساردی
دهقلیشیت.

(الْقِسْبَةُ): ۱- شتی بیفهر ۲- پیاوی پوشتو
رسوا/ نزمو بیکه‌لک.

۴- (القِشْب (ج) اَقْشَاب): وشکی سه‌خت/
ره‌ق.

۵- (قَشْبَر) (عامیة): چیلکهو چیوال و پوشو
به‌لاشی کؤکردموه.

قَشْد: (قَشْد-ه قَشْدًا): توپژمه‌کی له‌سهر
لادا/ لئیگرت.

(الْقَشْدَةُ): ۱- سهرتویژ که چه‌ورپیه‌کی تمنکه
۲- (ن) گیایه‌که شیر زؤر ده‌کات.

(الْقَشْدَةُ وَالْقَشَادَةُ): خلته‌ی رۈن که له بنی
تیانه‌که‌دا دمبیت کاتی خوشکردنی.

قَشْر: ۱- (قَشْرَ وَقَشْرَه قَشْرًا): پاکیکرد/
تویکلکه‌ی (لیگردموه/ لیگرت). بیسته‌که‌ی
لیگردموه.

(تَقَشَّرَ وَانْقَشَّرَ): پاککرا/ تویکلگی گرا یا
بیسته‌که‌ی لیگراه‌موه.

(إِقْشَرَ الرَّجُلُ): رووته‌ومبوو/ جلی به‌ری
خوی داگمند.

(مُقْشَرٌ): رووت و قووت.
(الْقَاشِرَةُ): امیی وشعی (القَاشِر):

بیستد‌امال/ تویکلگرموه ۲- یکه‌مین برین که
بیست دادمه‌لایت ۳- ناهرفتی دمو‌چاوه‌نگر

(-الرَّجُلُ): تیروتوانجی گرت‌ه پیاومکه/
خه‌وشی لیگرتو دهره‌ینا ۲- هسه‌ی ناشیرینی
پنوت و نازاریدا.

(-الرَّجُلُ): پیاومکه شایسته‌ی سوپاس یا
سهرزمنشتبوو.

(-فُلَانًا بِسُوءٍ): خرابه‌یه‌کی دابه پال و پی
له‌که‌دار کرد.

(-هُ بِشَرٍّ): توانجی خرابه‌یه‌کی تیگرت که
پی ناسرابوو.

(قَشَبَ الشَّيْءَ): شته‌که‌ی پیس و گلاو کرد.
(-فُلَانًا بِسُوءٍ): له‌که‌داری شتیکی خرابیکرد.

قَشَبٌ وَقَشَبٌ ت يَدُهُ أَوْ شَفْتُهُ (طَب)
(سریانیه): دهستی یا لچو لئوی قلیشاو زبر
بوو (به هوی سمرماو ساردییه‌موه).

(إِقْشَبَ): سوپاس و ستایشباربوو یا ب‌مدناوو
ناوزراو بوو.

(إِسْتَقْشَبَ هُ): به پیس و گلاویدانا.
(القَاشِب) (فا): دهرووننزم ۲- که‌سینکه خوی

که‌موکوورپی همبیت و خه‌وش له خه‌لک
دهربه‌ینیت که خوی نه‌ودی همبیت.

(القَشْبُ): فیزه‌مون/ بیزلیکراو.
(القِشْب (ج) اَقْشَاب): دهروون.

(-مِنَ الطَّعَامِ): خواردنیک که خراب بیتو
فیزه‌وئبیت و فرنبدریت.

(رَجُلٌ قَشَبٌ خِشْبٌ): پیاویکی بیفهر.
(القَشْبُ) (طَب): قلیشان و زبریوونو

بۇ ئەۋەي جوان بىۋىنىت.

أَلْقَاشُورُ الْقَاشُورَةَ مِنَ الْأَعْوَامِ: سالانىكى
بىباران/ وشكەسال گە ھەموو شتىك
وشكەمكاتمەۋو خەلك پەرىشاندمكات.

سَنَةَ قَاشُورَةَ وَقَاشُورَ: سالىكى وشكو
بىبەرو بىدەرامەت و گرانى.

أَلْقِشَرُ (ج) قَشُورُ: ۱-تويۇز، تويۇكل بەرگە
بىست گە ھەمىشەيى و سروسى بىت يان بۇ
ماۋىيەك، كارى مار ۲-بەرگى تىگىراۋ ۲-تويۇكى
قەدو پەلى درەخت گە دارمەكى دادەپوشىت.

تويۇكى ھەندىك درەخت يان دەۋەن ۋەك
(بەروى قلىن) ھەندىك مادەي بەكەلكى
تىدايە.

أَلْقِشَرُ وَالْقُشَرُ (ج): جۇرە ماسىيەكە
ھىندەي بستىك دەبىت.

أَلْقُشَرَانُ: ھەردوۋ بالى كۈللە.

أَلْقِشَرُ وَالْقَشِيرُ: تويۇكل زۇر.

تَمَرُ قَشَرٍ وَقَشِيرٍ: خورمايەكى تويۇكل
نەستور.

أَلْقُشَرَةُ وَالْقَشَرَةُ وَالْقُشَرَةُ: بارانىك روى
زەۋى بىرېنىت و گلەكەي بەرىت.

أَلْقُشَرَةُ: تويۇكل بە تايەتى ۋەك تويۇكى
ھىلكە.

أَلْقُشَارُ: كارى مار.

أَلْقُشَارَةُ: ئەۋە (تويۇكلە/ تويۇزە) ى گە
لىكراپىتەۋە.

أَلْقَشَرُ: ۱-تويۇكلگىراۋە/ شتى پاككراۋ

۲-كەسىك گەرماتويۇزى لووتى ھەلسىنىت/ ببات

۳-كەسىك بىستى زۇر سوور بىت ۋەك تويۇزى
فرىداپىت بەلەك.

أَلْقَشَرُ - مِنَ الْأَرْضِ: زەۋىيەك پەلەپەلە
بىت.

شَجَرَةُ قَشَرَاءِ: درەختىكە ھەندىك
شۋىنى تويۇكى لىكراپىتەۋە شۋىنەكانىترى
لىنەكراپىتەۋە.

حَيَّةٌ قَشَرَاءُ: مارىك كارى فرىداپىت.

أَلْقَشُورُ: دەرمانىكە بۇ دەمۋاۋ ھەلگرتن و
لووسكرنى.

أَلْقَشَرُ (مضع): روتو بىتويۇكل.

«جاء بِالْجَوَابِ الْمُقَشَّرِ»: ۋەلامى رۋون و
ناشكرى داپەۋە.

«رَجُلٌ مُقَشَّرٌ»: بىاۋىكى روتو ۋوت/
ھىجى لەبەردا نەبىت.

المَقْشُورَةُ: جىشتى گەنمە كوتاو/ گەنمەكەيە
تويۇكى لىكراۋتەۋە دەكرىت بە جىشت.

أَلْقَشَرِيَّاتُ (ج): تويۇكلدارمەك كۆمەلە
گياندارىكى جومگەدارن لەشيان بە تويۇكلىكى

رەق داپۇشراۋە ھەموۋيان يان زۇرەميان ناۋىن
لەۋانە ھەيانە فرە قاچن يان سەدەفدارن ۋەكو

قرۇل و كۈللەي دەرياۋ رۋىيان گە ھەندىكىان
دەخورىن.

۲-«قَشَرٌ وَقَشَرٌ - الْقَوْمُ قَشَرًا»: بۇ خويۇشگەل

بمدوومبوو و نهاممتی بسمرهینان.

(الْقَاشُورُ): بمدووم/ سمر به نهاممتی.

(الْقُشْرَةُ): بمدووم/ سمر به نهاممت.

۲- (الْقَاشِرُ وَالْقَاشُورُ مِنَ الْخَيْلِ): نسیبی

دواکهوتووی پیشپرکیکه.

(الْأَقْشَرُ): نکسیکی فره پرسیار.

(الْمَقْشَرُ): همتر لسمر پرسیارکردن.

المحقق:

قشر: (الْمَقْشَرَةُ (ج) مَقْشِرٌ): توپزگره/

تویکلگره: نامیریکه تویکلی بهرو شتیر

دمگریت وک تویکلی خمیارو پهتاته.

قشط: ۱- (قَشَطٌ - هُ قَشَطًا): بهدار لییدا.

۲- (قَشَطٌ - عَنْهُ كَذَا): نهوی لسمر لابردو

دمریخت.

(قَشَطٌ - الشَّيْءُ) (عامیة): شتمکه له جیی

خوی ترازو.

(قَشَطُ الْخَاتِمِ مِنَ الْخُنْصِرِ) (عامیة):

نموستیلهکه له بمنجه تووتمهکه هاتهدمری و

کهوت.

(-قَشَطٌ هُ الشَّيْءُ): به زور شتمکهی لمرژیر

چنگ دهرهیناو داگریکرد.

(مَقْشَطٌ) (عامیة): ۴- (ع): فیشمکدان ۵- فایشی

مهکینه که مهکینهی بی دسورینریتموه

که له نیوان بزوین و تمومری مهکینهکهدا

دمبیت.

(قَشَطَتِ السَّمَاءُ) ناسمان روونبووموه. بووبه

سایمقه. هموری بیوه نهما.

(القشطة) (عامیة): سهرتویژ، که

چهورییهکی تمنکه بسمر شیرو ماستهومیه.

(القشاط): ۱- دامالین. چاککردن ۲- چهرمیکی

باریکه لایهکی تمنگی نسیبی بهلاکهی

تریهوه بیدمبهسرتیموه ۲- پارچهیهک چهرم

یان قوماش (دمگریت به پشتوین) (عامیة)

۴- فیشمکدان ۵- فایشی پانکهی بزوینمر بؤ

گواستنموهی جوله له بزوینهرمهکهوه بؤ بمشه

بیویستهکان.

(الْقَشَاطُ): زموتکمر/ رووتکرموه/ چمته.

(الْقَشَطُ (ج) مَقْشِطٌ): تویکلگرموه یان

مهکینهی تماش یان جهقوی بیستدامالین.

(الْقَشَطَةُ - عِنْدَ الْعُقَادِينِ): شانهی

باککردنموهی تالی ناوریشم لهوهی تیکهلی

بووه لای گولینکهسازمکان.

قشع: ۱- (قَشَعٌ - الْقَوْمُ قَشَعًا): خویشگلهی

پهرهوازه کرد،/ پهرشو و بلاوکردموه.

(-تِ الرِّيحِ السَّحَابِ): باکه ههورمهکی رامالی/

پهرشو و بلاویکردموه.

(الْقَشَعُ - الْقَوْمُ): خویشگهل پهرشو و

بلاو بوونوه.

(-الْقَوْمُ عَنِ الْمَاءِ أَوْ الْمَكَانِ): خویشگهل ناومکه

یان شوینمهکیان بهجهیشت/ وزیان لیهینا.

(-الرِّيحُ السَّحَابِ): باکه ههورمهکی پهرشو و

بلاوکردموه/ رامالی.

(الْقَشِيع - مِنَ الْكَلْبِ): پهله پهلهى گيا.
 ۲- (فَشَع - الشَّيْءُ. فَشَعًا): شتهکه وشکبوووه.
 (الْقَشِيع (ج) فَشُوع): فهرويهگى دراو
 ۲-دهواریک که له پیستکرايیت.
 (الْقَشِيع (ج) فِشَع): ۱-پیستی وشکهومبوو
 ۲-زميله / سهبته ۲-مهشکهى کونه.
 (الْقَشِيع): ۱-وشک/ وشکهومبوو.
 (الْقَشِيعَة (ج) فِشَاع): پارچه فهرويهگى
 دراو.
 (الْقَشِيعَة وَالْقَشِيعَة (ج) فِشَع): پارچه
 پیستیکی وشکه لاتوو.
 (الْقَشِيع): ۱-پارچه ميهگى کون ۲-پارچه
 په لاسیک.
 (مَاعَلِيَه فِشَاع): په لاسه شریکیشی پیوه
 نییه / روتته.
 ۲- (الْقَشِيع (ج) فُشُوع): ۱-گهوج ۲-پهري
 وشترمخ.
 (الْقَشِيع (ج) فِشَع (ح): نيره که متيار.
 (الْقَشِيع): پياوى حولولى که له سمر شتيک
 نؤقره ناگريت.
 (أَرَاكَة فِشِيعَة): داری سیواکی بهمه کداچووی
 پر گه لا.
 (شَاة فِشِيعَة): مهريکی لاواز.
 (الْقَشِيع): دنگى مينکه متيار.
 (هُوَ أَفْشَعُ مِنْهُ): نهو لهو خانه دانتره.
 ۴- (الْفَشْر - جِلْدُهُ): ۱- پیستی کرژ بوو /

(-السحاب): همورمه که نهماو بوو به سایهقه.
 (فَشَع) (عامية): دى / بينى.
 (تَقَشَع - الْقَوْمُ): خويشگهله پهرشو
 بلاو بوونهوه.
 (-السحاب): همورمه که نهماو سایهقه يکرد.
 (انْقَشَع - الْقَوْمُ عَن أَمَاكِنِهِمْ): خويشگهله
 کوجيان کردو له شويته که ميان دور که وتنهوه.
 (-السحاب): همورمه که نهماو سایهقه يکرد.
 (-الليل): شمو تپهري.
 (-الهمم عَنِ الْقَلْبِ): مراهکه له دل
 رهويه موه.
 (الْقَشِيع): ۱-همورى رهويه موه / روپشتوو.
 (- (ج) فِشَع): پياوى لاواز بووی گوشت
 داکه وتوو به هوی پرييهوه ۲-قوری
 وشکهومبوو که شه قير دبیته.
 (الْقَشِيع وَالْفَشِيع): پیسی ناو گه رماو.
 الْقَشِيع: ۱-همورى رهوان ۲-پیسی ناو گه رماو.
 (الْقَشِيعَة (ج) فِشَاع): جاريک پهرشو
 بلاو بوونهوه ۲-رهويه موهى همور ۳-پارچه
 قوریکى وشکهومبووی زهويهگى وشکهوه
 بوو ۴-بای باکوور پهريکی لاواز بوو به هوی
 تهمه نيه موه.
 (الْقَشِيعَة وَالْقَشِيعَة (ج) فِشَع): گه واله
 هموریک که پاش رهويه موهى همور مکان نهو
 بمینيتهوه.
 (الْقَشَاعَة): به لغمه و چلم که فریدهدريته.

نهدارا بوو ۲-پیس و چهپه لبوو.
 (قَشْفٌ وَقَشِيفٌ وَقَشِيفٌ): نهداراو رهجال و
 گوزمران په رپووت و چهپه لب.
 (قَشْفَ اللّٰهُ عَيْشَهُ): خودا گوزمرانی
 هه لپنچا و رهجال و پوخلیکرد.
 (تَقَشُّفٌ): ۱- (گوزمران بهد بوو دمستتهنگ و
 پوخلچبوو ۲-دمستگورت و گوزمران په رپووتبوو
 ۳-دمستگرتنهوه.
 (- فِي لِبَاسِهِ): رهجال و بهرگپینه پینه و
 چلکنبوو.
 (عَامٌ أَقْشَفٌ): سالیکی نههات و بیدمرامت.
 الملحق:
 قشف: (التَّقَشُّفُ): شیوه گوزمران و ژبانیکی
 ساده به دستگرتنهوه و په رپووتیی رابواردن و
 له خوگرتنهوه.
 (عَاشَ عَيْشَةَ تَقَشُّفًا): ژبانیک ژیا به
 دستگرتنهوه و له خوگرتنهوه و سادمی ژبان.
 (التَّقَشُّفُ): دوور له ناز و خویشی و رابواردنی
 جیهان / و شکر ژبان.
 (تَقَشُّفُ الصَّوْفِيِّ): وشکه ژبانی سؤفیانوه
 دوور له خویشی و چیرژی دنیا.
 (التَّقَشُّفُ الْإِقْتِصَادِيًّا): له رووی نابوورییهوه
 دستگرتنهوه و داکهوتنه به پیوستیه
 سمرمکیه کانی ژبان.
 («سیاسة التقشف»): پامیاریی دستگرتنهوه و
 خوگوشین: که نامانجهگهی له به ختکردن و

هه لهرزی ۲-کرژ بوو ۲-چووویهک و زبر بوو
 ۴-پرنگی (په ری / گوزرا).
 (مُقَشِّرٌ (ج) مُقَشِّرُونَ وَقَشَاعِرٌ): ۱-په یست
 کرژبوو ۲-پرنگ هه لبرزکاو.
 (إِقْشَعْرٌ - الشُّعْرُ): له ترساندا یا له سمرماندا
 تووکی سمری (رپه بوو / راستبوووه).
 (- تِ الْأَرْضِ): زمویه که له بیبارانی و وشکی
 چووویهک و رپق هه لگهرا.
 (- تِ السَّنَةِ): سالمکه بیباران و سهختبوو.
 (الْقَشَاعِرُ): زبر.
 (الْمُقَشِّرِيَّةُ): مووچرک و هه لهرزین.
 (الْمُقَشِّرُ = الْمُقَشِّرُ): ۱-مووچرک پیداهاتوو/
 لهرزیو ۲-زبر بوو ۲-کرژ بوو.
 ۵- (الْقَشَعِمُ (ح) قَشَاعِمٌ وَقَشَاعِيمٌ): ۱-ژن یان
 پیاو یان دالی پیر. ۲-هه موو شتیکی تمه منداری
 قهیمو زله ۳-شیر.
 (ائِمُّ قَشَعِمٍ): جهنگ / شهر ۲-لیقهومان و
 جور توم ۳- (ح) که متیار ۴-مه رگ / مردن.
 (الْقَشَاعِمُ الْقَشَعْمَانُ وَالْقَشَعْمَانُ): ۱- (ح) داله
 نیری زله ۲-پیاوو دال و سیسارکه که چهله ی
 بهتمه من.
 (الْقَشَاعِمَةُ): داو / ته له.
 (الْقَشُعُومُ): ۱-لهش بچووک، جووچکه لهش /
 و ردیله ۲-گمنه.
 قشف: (قَشِيفٌ وَقَشِيفٌ وَقَشِيفَةٌ):
 ۱-گوزمران که ی شرپ بوو رهجال / بیبهرگ و

تەن / جەستە ۲-جارو شىۋە ۴-نەزاد / رەسەن،
رەجەلەك، رېشە، بىنەرەت.

(الْقَشِيم): مردن.

۴-الْقَشَمَر: ۱-كورتەبىنە ۲-نەستورنىكى لەش
نىشتوۋى سەرىكە.

قشۋ: ۱-(قشا. يقشو وهشى العود. قشوا):

چىلكەكەي پاككرد / تويكنلى چىلكەكەي
(گرت / ليكردموه).

(-الوجه): دىموچاۋمەكەي سېرى.

(قشاه عن حاجته): دەستى بە روۋپەوھ ناۋ

بىداۋىستىيەكەي نەداپە.

(تقشى - الشيء): شتەكە پاككرا / تويكنلى گىرا.

(القشوان - من الرجال م) قشوانة: بىياۋى /

يان ژنى بوۋدەلمو لاواز.

(القشۋ والمقشى): تويكنگىراۋ / پاككراۋ.

۲-(القشى. إقتشاء): ھەزەر كەۋت كە لەۋمەپېش

(دارا / دمولەمەند / بوۋە) بوۋ.

۲-(القاشي): فىلىكى قەلب.

(القشاء): بەلفەم و تىف.

(القشوة ج) قشاه وقشوات: سەبەتۆلكەمەك

كە لە گەلای دارخورما دەچنرېت ژن بۇن و

شتى پىۋىستى خۇى تىدا دادەنىت.

(القشبي - من الدراهم): پارەى قەلب.

قىص: ۱-(قش - الشعر ونحوه قشاً): لە

قزەكە يان لە شتەكەپىرى / قزەكەي بە

قەچبە ھەلباچى.

دەستگرتنەۋوھو سەنوردانىنى شىۋەۋو رېگەي
گوزەراندە دەبىت.

قشل: (القشلة): قشلە / لەشكرگە (نىتالىيە

دەلېن لە وشەى (قشلاق)ى توركىيەۋوھ

ۋەرگىراۋە كە واتاى (زىستانە ھەۋار)

دەگەبەنىت.

قشەم: ۱-(قشەم - الطعام. قشماً): ۱-خواردەنەكەي

زۇر خوارد ۲- باشى خواردەنەكەيخوارد.

(إقتشَم - ه): لەملاۋاى چىشتەكەيخوارد.

(القشَم ج) قشوم: گۆشتى پىگەپىشتوۋى

سوررەۋمكراۋ.

(القشَم ج) قشوم: ۱-گۆشتى كولاۋى

سوررەۋمكراۋ ۲-بەز.

(القشام والقشامة): بەرماۋى خواردنى

سەرمىز / سەرسفرە كە بىكەنكە.

(القشيم ج) قشيم: بەرە وشكەي تەرە ۋەك

ھى باقلمو ماشە سېى.

(القشَم): شوپىن و بەرېزى كشتوكال باش

دروۋنەۋوھە لگرتنى.

(ما أصابت الإبل مقشماً): حوشترەكان

بەرېزىكىيان نەدى لىي بەۋەرىن.

۲-(قشَم - الرجل في بيته قشماً): بىياۋمەكە

خويكرد بە خانوۋەكەيدا.

(القشَم والقشَم ج) قشوم: جۇگە /

جۇگەلەى ناۋ.

۲-(القشَم ج) قشوم: ۱-سروشت ۲-لەش /

(الْقَصِصِ الْوَاحِدَةُ قَصِصَةٌ (ج) قَصَائِصُ):

شوینی دهرهاتنی مووی سهرسنگ.

(الْقَصِصَةُ): دسته‌یه‌کی کۆمه‌لَبوو له

شوینیکدا.

(تَرَكُّهُمْ قَصِصَةٌ وَاحِدَةٌ): که جیمه‌نشتن

کۆمه‌لَبووون له شوینیکدا کۆبووونومه.

(الْمَقْصَصُ (ج) مَقَاصٍ): قه‌یجی، برنی

مه‌قه‌ست.

(الْمَقْصَصُ (مفَع): نه‌وه‌ی تمویلی هه‌بیت

قرژی بپشه‌ سهری هه‌بیت.

مُقَصِّصٌ: سنگبان.

۲- (قَصٌّ وَقَصٌّ بَ الشَّاةِ. قَصًّا): ناوسی

مه‌ره‌که دهرکه‌موت.

(مُقَصِّصٌ (ج) مَقَاصٍ): مه‌ری ناوسی

دهرکه‌موتوو.

۲- (قَصٌّ - عَلَيْهِ الْخَبَرُ قَصًّا): هه‌واله‌که‌ی

بۆ گپ‌رایه‌وه.

(-أَثَرُهُ قَصًّا وَقَصًّا): شوینبینی نه‌وی

هه‌لگرت بپه‌ه‌بینی نه‌و رو‌یشت.

(تَقْصِصٌ - الْكَلَامِ): قسه‌که‌ی له‌به‌رکرد.

(-أَثَرُهُ): شوینبینی هه‌لگرت/ دواپه‌موت.

(إِقْصِصٌ - أَثَرُهُ): شوینبینی هه‌لگرت/ دواپه‌موت.

(-الْحَدِيثُ): فه‌رموو دمکه‌ی گپ‌رایه‌وه.

(الْقَاصِصُ (فَا): ۱- گپ‌ه‌ره‌وه‌ی جیروک

۲- جیروک‌نووس ۲- وتار بپژ که له وتاره‌مه‌یدا

شت بگپ‌ه‌یه‌وه.

(-النَّسَاجُ الثَّوْبُ): جلچنه‌که په‌رووشی

جنراومه‌که‌ی (قرتاندا/ بری).

(هـ): که‌ناری گو‌نچکه‌په‌قرتاندا.

(قَصَصٌ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی پارچه‌پارچه

کرد.

(إِنْقَاصٌ): پارچه‌پارچه بوو. یان لیبقرتا.

(الْقَاصِصُ): که‌سپکه‌ بپشه‌ی برینه‌وه‌ی تووکی

حوشترو ناژده‌لیتره.

(الْقَصُّ (ج) قِصَاصٍ (مَص): سنگ یا نیسکی

ته‌ختی سنگ.

(الْقَصِصُ (ج) قِصَاصٍ): سنگ یان نیسقانی

سنگ.

(قَصَصُ الشَّاةِ): نه‌و خوریبه‌ی له مه‌ر

به‌راوته‌وه.

(الْقُصَّةُ (ج) قِصَصٌ وَقِصَاصٌ): کاکۆل یان

په‌رجه‌م که له‌سه‌ر ناوجه‌وانه‌و لیب‌مه‌بریت.

(الْقُصَّةُ (ج) قِصَصٌ وَقِصَاصٌ): کاکۆل یان

په‌رجه‌م که له‌سه‌ر ناوجه‌وانه یان قرژی درپژ

به تایه‌متی هی نافرمت که به‌سه‌ر په‌شتیدا

به‌ریده‌ماته‌وه.

(الْقُصَّةُ (ج) قِصَاصٍ): جاریک برینی قرژ یان

شتیتر جاریک هه‌لپاچینی تووکی سه‌ر.

(الْقِصَاصُ): شویندمی قه‌یجی له هه‌لپاچینی

قرژی سه‌ردا.

(قِصَاصٌ وَقِصَاصٌ وَقِصَاصُ الشَّعْرِ): شوینی

دهرهاتنی قرژی سه‌ر له بپشه‌و باشه‌وه‌ی سه‌ر.

(الْقِصَّةُ ج) قِصَصٌ: چیرۆك.

الْقِصَصُوصَةٌ. أَقْصِصْ: ۱-چیرۆكۆك
 ۲-سەربردده/ سەرگوزشته/ رووداو/ راز ۲-پهوش و
 بار.

(الْقِصَاصُ): كەسیكە لەناو خەلكدا بۆ پاره
 وەرگرتن چیرۆك دەگێرێتەوه.

(الْقَاصُ = الْقَصِصِيّ): چیرۆكنووس.

(الْقَصِيصَةُ): ۱-حوشترێك دواى كاروان
 كەوتیبیتو له دواوه بێت ۲-چیرۆك.

(الْمَقْصُ): شوینی/ شوینكار.

۴-(قَصٌّ - الْمَوْتُ، فَلَانًا، قِصًّا): مردن/ مەرگ
 له فیسار نزیکیبووهوه.

(ضَرَبَهُ حَتَّى قَصَّهُ عَلَى الْمَوْتِ): هیندمی

لیدا تا نزیکی مردنی کردهوه.

(قَاصٌّ - هُ قِصَاصًا وَمَقَاصَةً): ۱-سزایدا

۲-تۆلهی لیكردهوهوه ئهوهی بهرامبەر كرد كه
 ئهوه بهرامبهری كردبووی.

(الرَّجُلُ بِمَا كَانَ لَهُ قَبْلَهُ): ئهوهی بهرامبهر

كرد كه ئهوه بهرامبهری كردبووی/ ئهوهی

لیكرت كه ئهوه لیكرتبوو.

(أَقْصَى - الْمَوْتُ فَلَانًا): مردن له فیسار

نزیکیبووهوه.

(ضَرَبَهُ حَتَّى أَقْصَهُ عَلَى الْمَوْتِ): هیندمی

لیدا تا مەرگ گهیشته سهری.

(-الْأَمِيرُ فَلَانًا مِنْ فَلَانٍ): میر تۆلهی فیساری

له فیسار كەس کردهوه.

(-الرَّجُلُ مِنْ نَفْسِهِ): خۆی خسته بهر تۆلهی

ناحهزمهكهی و خۆی به سزاخواردندا.

(تَقَاصٌ - الْقَوْمُ): خۆیشگهل ههریهكهیان ماق

خۆی لهوێتر سهندو ژماردهی خۆی لهگهڵ

ئهوێتردا پاككردهوه.

(اِقْتَصَّ - مِنْ فَلَانٍ): تۆلهی خۆی له فیسار

كردهوه.

(اِسْتَقَصَّ - هُ): داواپلیكرد تۆلهی له

ناحهزمهكهی بۆ بكاتمهوه سزایدا.

(الْقِصَاصُ): ۱-سزادان لهسهر گوناهايك،

خراپهیهك ۲-تۆله لیكردنهوه/ جی كردوهوه

واى لیكرتیهوه.

۵-(الْقِصَّةُ ج) قِصَاصٌ: بڕین و قرتاندن و

رێكخستن.

(الْقِصَاصُ الْوَاحِدَةُ قِصَاصَةٌ (ن): بۆلكه

خاتوونه كه ههنگ تیبدمهالین.

(الْقَصِصُ الْوَاحِدَةُ قِصِصَةٌ (ج) قِصَاصٌ

(ن): روومكیكه له بنكى دوومه لاندنا دمردیت

رنگه له ئاومهكهی سهری پېششۆریت.

(الْقَصِصَةُ): جوارپیهكی رپوه له كه

خواردنی سووكه لهی لیدمهالین ئهوهی بههر

بیتوانایی.

۶-(قَصَصَ - الشَّيْءُ): شتهكهی شكاندو

پارچهپارچهی كرد.

(-بِالْجَرِّ): كوتكوتی له تووتكه كرد/

بانگیكرد.

نەو لايەنەيش وەرىدەگىرىت، لاي خۇي تۆمارىدەمكاتو كە بە وام وەرىدەگىرىت باش تىپەربوونى ماوى ديارىكرارو لە نيوانياندا وامەكە پاك دمكىرتەموەو پاك لە پاك دەردەچن.

قصب: ۱- (قَصَب-ه. قَصْباً): لەتىكرە، پرى.
 (-الشاة): مەرمەكەى سەرىپرى و كوتەكوتەپكرە.
 (قَصَب- الزرع): كشتەكە لاسكار بوو.
 (-فلاناً): ھەردوو دەستى بە مليەوہ بەستەوہ.

(-الشعر): قىزمەكى لولوكرد.
 (-البناء الحجر): (في اصطلاح العامة) (ب): بەردمەكى داتاشى و رىكىخست.

(-المرأة شعرها): ژنەكە تۆپەلە قىزىكى خۇي بادا بۆ ئەوئى رەپ وەك قامىشى لىبىت.

(القَصَب- المكان): شوپنەكە قامىشى لىپەيدا بوو/ بوو بە قامىشەلەن.

(إِقْتَصَب- الشيء): شتەكەكى پارچە پارچە كەرد.

(القاصب) (فا) (ج) قَصَاب: ۱- قەساب/ ئاژەلسەرىپ/ ئاژەلكوژ ۲- شىمالژەن ۲- ھەورە گىرمەمەكى بەرز بە برووسكەوہ.

(القَصَب (ج) أَقْصَاب): رىخۆلە (ع ۱): پىشت.
 (القَصَب الواحدة قَصْبَة): قامىش/ جۆرە رومكىكى ئاوپپە جۇرىكى چوار مەتر بەرز دەمبىتەوہ ئەوہ جۆرە گەورمەكەپەتى لە

(تَقْصَصَ أَمْرَهُ): دواپكەوتو شوپنپى ھەنگرت.

(-كَلَامَهُ): قەسەكەى ئەوئى ھەنگرتو لەبەرىكرە.

(حَيَّةٌ قَصَاصٌ): ماریكى ژمەردارى كوشندە.

(أَسَدٌ أَوْ رَجُلٌ قَصَاصٌ): شىرىك يان بپاوپكى ئەستوورو قەبە يان كورته بنە.

(حَيَّةٌ قَصَاصٌ): ماریكى كوشندەو وەزەندەدار.

(أَسَدٌ أَوْ رَجُلٌ قَصَاصٌ) (ج) قَصَاصٌ وَقَصَاصَاتٌ وَقُصُصٌ وَقُصُصَةٌ): شىرىك يان بپاوپكى ئەستوورو يان كورته بنە.

(الْقَصَصُ): ۱- شوپنى لىدەرھاتنى تووكى سەرسنگ ۲- دەنگ.

الملحق:

قَص: (المقاصّة- في القانون): پاككارى لە ياسادا/ رىگەمەكە بۆ دانەئەوئى ئەوئى كە پىوئىستە بىرىتەموە بەمەك و پاك لە پاكىن.

(مَقَاصَةٌ بَيْنَ دَيْنَيْنِ): پاككرنەئەوئى وام وامكارى لە نيوان دواندا.

(المقاصّة- في التجارة): پاككرنەئەوہ لە بازىرگانىدا رىكەوتنى دوو ولاتە لەسەر كىرنەئەوئى تۆمارى ژمىرە لە لايەن ھەردوو كيانەوہ ئەو لايەنەى كەلوپەل دەمفرۆشىت لاي خۇي تۆمارىدەمكاتو

خۆرھەلاتى ناۋرپاستا زۇرە جۇرئىكىتىرى قامىشى گەسكە كە لە لىۋارى زەلكاۋمگاندا بىلۋە يا لە ھى گۆمەگاندا. جۇرئىكىتىرى رەقو ئەستوورە شىمالى لىدروستەمكىرىت پان بۇ سەرگرتنى خانوو بەكاردىت پان قەلەمى لىدروستەمكىرىت.

(قَصَبُ السُّكَّرِ) (۱ ن): قامىشى شەكر جۆرە قامىشىكە لەوانىمە لە پېشدا لە ھىندستاندا بوۋىيىتو بىلۋوبوۋىيىتەمۈە. شەكر لە قەدىمكى دەمگىرىت. تا سەرھەتاي سەدى نۆزدەھەمىن تەنىيا روۋمكبوو كە شەكرى لىدەربەينىرىت پاش ئەۋە چەۋەندەرى شەكر بوو بە سەرچاۋمىيەكىتەر بەلام شەكرى قامىش زۇر لە برەۋترەۋ رۋاندىنى لە ولاتە گەرمەگاندا گرنىگىيەكى زۇرى ھەمىيە لەۋانە مىسر. خەلكە رەشۋكەكە پەيدەلەين: «قَصَبُ المص»:

قامىشى مژىن.

(القَصَبُ): نىسقالنى دەستو قاچ ھەموو نىسكىكى خىرو لاكىشەمىي بۇش ۲-(۱ ع) ھەموو نىسقالنىكى مۇخدار / مەغزدار (بە لىجۋاندىنى بە قامىش) ۲-بۇرپىيەگانى گەروو شوپنى ھەناسە ۴-ناۋرپۇۋى فرمىسكى چاۋ ۵-ھەموو گەۋھەرىكى لاكىشەمىي.

(أَحْرَزَ قَصَبَ السُّبْقِ): سەرگەوتنى بەدەست ھىنا. ئەمە لەۋمۈە ھاتوۋە: لە كۆرى پىشپىر كىدا قامىشىكىيان دەچەقاند ھەر كەسنىك

لە پىشەۋە بگەمىشتاپتە سەرىۋ قامىشەكەى ھەلبىكىشاپە ئەۋە براۋەۋ سەرگەوتوۋ بوو ۱-كۆمەلە دەزوۋ كە شىرىتى زىر پان زىۋى بانكراۋەى لەسەر ھەلدەپىچرىت.

(القَصَبَةُ): ۱-قامىشىك ۲-پىرچىكى بادراۋەى قىز.

(قَصَبَةُ الأَصْبَعِ): نىسقالنى پەنجە.

(قَصَبَةُ المرِيءِ): سوۋرىنچك / بۇرى خۋاردن.

(قَصَبَةُ الأنْفِ): نىسقالنى لۋوت.

(قَصَبَةُ الرِّئَةِ): بۇرى ھەناسە.

(أَرْضُ قَصَبَةَ): قامىشەلان.

(القَصَابَةُ): پىشەى قەسابى / ئاژەلسەرىپىن ۲-تۆپەلە قىزىكى لۋولخۋاردوۋ.

(القَصَابُ): ۱-قەساب ۲-بىلۋىرژەنۋ نەمىژەن / جۈزەلەمژەن.

(القَصَابَةُ (ج) قُصَابُ): ۱-تۆپەلە قىزىكى

لۋول.

(القَصَابَةُ (ج) قُصَابُ): ۱-مىي وشەى

(القَصَابُ): ۲-بىلۋىر / نەى / جۈزەلە.

(القَصْبَاءُ الواجِدَةُ قَصْبَاءَةٌ): ۱-كۆمەلنىك

قامىش ۲-قامىشەچار / قامىشەلان.

(أَجْمَةٌ قَصْبَاءَةٌ): قامىشەلاننىكى چىر.

(القَصُوبُ مِنَ الغنمِ): ئەۋ مەرى كە

خورىيەكەى دەبىرىتەۋە.

(القَصِيبَةُ (ج) قَصَائِبُ): ۱-لۋولە ۲-تۆپەلەمىيەك

قىزى لۋول.

(الْتَقْصِبَةُ وَالتَّقْصِيبَةُ (ج) تَقْاصِبٌ وَتَقَاصِيبٌ):

تَوْبَهُ لَهُ فَتَرَى لَوُولَ.

(الْمُقْصِبَةُ): قَامِشَه جَارٍ.

(أَرْضٌ مَقْصَابٌ وَمَقْصِبَةٌ): قَامِشَه لَانَ.

(الْمُقْصَبُ (مَضْع) - مِنَ الثِّيَابِ): بَهْرُگِی

جَهْرَجْتِيكَرَاو / شِكَاوَه / لَوُول / قَهْدَكِرَاو.

(ثِيَابٌ مُقْصِبَةٌ): بَهْرُگِیْكَ لَه شَرِیْتِی زَهْرِیْن

یَان زِیَوِیْنِی رَازِیْنِرَاوَهو تِیْهَه لَكِیْشَكِرَاوَه.

(شَعْرٌ مُقْصَبٌ): فَتَرَى بَه قَامِشِو هَه لِبِیْجِو

دَهزَوو هَه لِبِیْجِرَابِیْتِو لَوُولَكِرَابِیْتِ.

(الْمُقْصَبُ) (هَا): بَرَاوِی بَشِیْرِكِی.

۲- (قَصَبٌ الْبَعْرِ. قَصْبًا وَقُصُوبًا):

حَوْشَتْرَمَكَه مَانِی لَه نَاوَحَوَارِدَنَهو مَكَه گَرَت.

(-الْإِنْسَانَ وَغَيْرَهُ): نَهَبِیْهَشْتِ مَرُوفَ یَان

شَتِیْر نَاوَهَكِی بَخَوَاتَهو هَه یَان تِیْر نَاو بَیْتِ:

لَه نَاوِیْكَرَد.

(الْقَصَبُ الرَّاعِي): حَوْشَتْرَمَكَانِی لَه نَاوَهَكَه

لَا یَانَدَا / نَه یَان خَوَارِدَهو ه.

(الْقَاصِبُ وَالْقَصِيبُ مِنَ الْإِبِلِ): حَوْشَتْرَمَكِیْكَ

كَه نَاو نَه خَوَاتَهو مَوو نِیْتِر سَهْرَه لِبِیْیْتِ / دَهْم لَه

نَاوَحَوَارِدَن هَه لِبِگَرِیْتِ.

(بَعِيرٌ قَصِيبٌ وَنَاقَةٌ قَصِيبٌ): حَوْشَتْرَمَكِیْكَ

دَهْم لَه نَاو هَه لَكِرَتَوو مِیْجَوْشَتْرَمَكِیْكَ خَو لَه نَاو

كَرَدَوو.

۲- (قَصَبُ الرَّجُلِ. قَصْبًا وَقُصُوبًا): جَنْبِیو

بَه بَیَاوَهَكَه دَا.

(قَصَبٌ هُ): جَنْبِیو بَیْدَا / پَرَجَنْبِیو یِكَرَد.

(الْقَصَابَةُ (ج) قَصَابٌ): زَمَانَبَهْدِی شَهْرَنْبِیْنَهو ه.

۴- (الْقَصَبُ): ۱- دَوْرِی تَازَه ۲- زَمْرَوْتِی تَازَهی بَه

یَاقُوْت رَازَاوَه.

(الْقَصْبَةُ): جَالَاوِی تَازَه هَه لَكَمَنْرَاو ۲- شَار یَان

گَهْرَوَمْتَرِیْن شَارِی وَلاَت ۲- دِی یَان نَاوَهْرَاَسْتِی دِی.

(-فِي الْمَسَاحَةِ): پَانَتَایِی زَهو بَیْهَك جَل گَمْزَو

شَهْشِیْهَكِی گَهزِیْكَ جَوَارِگُوْشَه بَیْتِ.

(الْقَصْبِيُّ): بَهْرُگِیْكَی نَاسَكِی تَهْمَكِی كَهْتَان.

(الْمُقْصَبُ): مَاسْتِی فَرَه سَهْرَتَوِیْزُ / شِیْرِیْكَ

كَهْفِی زَوُورِی بَه سَهْرَوَه بَیْتِ.

قَصْدٌ: ۱- (قَصْدٌ الرَّجُلُ وَلَهُ وَإِلَيْهِ. قَصْدًا):

نِیَازِی لَای بَیَاوَهَكَه یِكَرَد / رَوِیو كَرَدَه لَای / چَوو

بِو لَای.

(-إِلَيْهِ): بَشْتِی بَهو بَه سَتِ / مَتَمَانَهی بَهو

كَرَد.

(-قَصْدُهُ): وَهَكَ نَهو یِكَرَد / لِسَایِی نَهو یِكَرَدَهو ه.

(«أَقْصَدْنِي إِلَيْكَ الْأَمْرَ»): كَارَهَكَه مَنِی بِو لَای تَوُ

بَه كِیْشَكِرَدو نَاجَارِی لَای تَوُ یِكَرَدَم.

(تَقْصُدُهُ): رَوِیو كَرَدَه لَای نَهو / نِیَازِی

نَهو یِكَرَد.

(الْقَاصِدُ): نَوِیْنَهْرِیْكَی پَپَا یَه بِو هَاو كَلِیْسَه كَانِی

خَوُی دَه نِیْرِیْتِ.

(الْقَصْدُ) (مَصْ): ۱- رَوِو تِیْكَرَدَن ۲- نِیَازِ

۲- نَارَمَزَوو كَرَدَنِی لَایَهَك یَان لَای كَه سَیْكَ

۴- بَه شَتِیْبِیْهَه سَتَنو رَوِو تِیْكَرَدَن.

(«بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْمَاءِ لَيْلَةٌ قَاصِدَةٌ»): نَبِيَّان
نَيْمَهُو نَاوْمَكِه شَهْوَيْك رُؤَيْشْتَنَه نَه خَيْرَاو نَه
لَه سَمَرْخُو.

(الْقَصْدُ) (مص): ۱- تهخت و راستی ریگه که
۲- مامناو مندی له هه موو شتیگدا.

(رَجُلٌ قَصْدٌ): پیاویگه لهش مامناو مندی نه
باریکه نه نهستور نه کورته نه دریزه.

(طَرِيقٌ قَصْدٌ): ریگه یه کی راست.
(«إِنَّهُ عَلَى قَصْدٍ»): پیاویکی راستیخواز او

راستبهرسته و تیگمیشتووه.
(«عَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ»): گرتنی ریی

راستی خودا که ریی راستی و نامانجه.
(رَجُلٌ مَقْصَدٌ وَمُقْتَصِدٌ): پیاویکی لهش

مامناو مندی نه که تمیهو نه بچووک.
۲- (قَصْدُ الشَّيْءِ. قَصْدًا): شته که ی شکاند.

(-الشاعرُ): هوزانفانه که / شاعیرمکه، بیچیر
خهریکی هه لبه ستدانا ننبوو.

(قَصْدُ الْبَعِيرِ. قَصَادَةٌ): حوشرمکه که له مو
بوو.

(-قَصْدُ الشَّيْءِ): شته که ی شکاند.
(-الشاعرُ): هوزانفانه که هر خهریکی

هه لبه ستدانا ننبوو، جوان و پاکیده کرد.
(-القَصَائِدُ): هه لبه سته گانی ریکوپیک و

چاککرد.
(القَصْدُ - الشاعرُ): شاعیرمکه / هوزنمرکه هر

خهریکی هه لبه ستدانا ننبوو.

(هُوَ قَصْدُكَ): لای نهوت نیازمو بهرامبهرته.
(الْقَصَادَةُ الرَّسُولِيَّةُ): نهو شوینه به که
نوینه مر ی باهای لییه.

(القَصِيدُ): داردست (چونکه داردسته که
پاریده مر مو ریبیشاند مریمتی.

(القَصِيدَةُ (ج) قَصِيدٌ وَقَصَائِدٌ): داردست.
القَصْدُ (ج) مَقَاصِدُ: شوینی رووتیکردن و

نیازبوون.
(بَابُكَ مَقْصِدِي): رووم له دمرگاکه ی تویهو

نیازی لای توم هه میه.
۲- (قَصْدٌ - فِي مَشْيِهِ. قَصْدًا): ریک رویشت.

(- فِي الْأَمْرِ): له کارمکه دا هیمن و
مامناو مندی بوو / توند رهوی نه کرد.

(- فِي النَّفَقَةِ): دستبلاوی نه کرد و دستیکرته وه /
مامناو مندی ژیا.

(إِقْتَصَدَ - فِي الْأَمْرِ): له کارمکه دا مامناو مندی
کرد و توند رهوی نه کرد.

(- فِي النَّفَقَةِ): مامناو مندی ژیا و دست
گرته وه / دستبلاوی نه کرد.

(- فِي أَمْرِهِ): کار راست و دروستبوو / راست ره
بوو.

(الْقَاصِدُ (فَا) (ج) قَوَاصِدٌ): نزیك.
(- مِنْ السَّفَرِ): گوزاری ناسان و خویش.

(طَرِيقٌ قَاصِدٌ): ریگه یه کی تهخت و ریک.
(الْقَاصِدَةُ (ج) قَوَاصِدٌ): ۱- میی وشه ی

(القَاصِدُ).

(تَقْصَدَ والقَصْدَ - الرَّمْحُ): نیزمهکه / رِمَکِه شکا.

(رِمْحٌ قَصْدٌ وَقَصَادٌ): نیزمهکی شکاو.

(الْقَصْدَةُ (ج) قِصْدٌ): پارچه شتیکی شکاو.

(الْقَصِيدُ): ۱- (مُؤَخَى / مِيزَه لاکسی) چهور

۲- مِیحوشتری ته مهنجوانی قه لهو.

(- مِنْ الشَّعْرِ): ههلبهست که سنی دیر یان

زورتر بیت. تویشیانه: له شازده دیرو بهرمو

ژوورتر بیت هرومها نهوی که نایابو

پوخته بیت. (نهمه له مِيزَه لاکسی - مؤخی -

چهورمه و مرگراوه که له بهر زوری چهوری

شهندهباتو پارچه پارچه ده بیت.

(رِمْحٌ قَصِيدٌ): نیزمهکی شکاو.

(الْقَصِيدَةُ (ج) قِصِيدٌ وَقِصَائِدٌ): مؤخی /

مِيزَه لاکسی چهور.

(- مِنْ الشَّعْرِ): نهو ههلبهستهی له حموت

دیر زورتر یان له ده دیر پتربیت.

(الْقَصُودُ): مِيزَه لاکسی / مؤخی چهور / مهغز.

۴- (قَصَدَ - فَلَانَا عَلَى الْأَمْرِ قَصْدًا): فیساری

ناجاری کردنی کارمه میگرد / به زور کارمه کی

پیکرد.

۵- (أَقْصَدَ - هُ): نیزمهکی پیندا کردو دمستی

ههلهی نهگرد.

(- هُ السَّهْمُ): تیرمهکه بهریکهوتو له شوینی

خویندا کوشتی.

(- تِ الْحَيَّةُ فَلَانَا): مارمهکه پیوهیداو کوشتی.

(تَقْصَدَ - هُ): له شوینی خویندا کوشتی.

(- الْكَلْبُ وَغَيْرُهُ): سهگمهکه توی هیتیش

هرومها.

(الْقَصْدُ) (مفع): نهوی نهخوشدمکهویتو

زوو دمهربت.

۶- (الْقَصْدُ): برسیتی.

(الْقَصْدُ الْوَاحِدَةُ «قَصْدَةٌ»): ههموو درهختیک

که دمرویتو له سهرمتادا درگی ده بیت.

(- مِنْ الْعَوْسَجِ نَحْوَهُ): بهله نهرمه ناسکهکانی

توتربو درهختی درکاوی و لهو بابمهته.

(الْقَصْدَةُ): نیشنهیه که گوینی حوشرتا.

۷- (الْقَصْدِيرُ الْقَطْعَةُ مِنْهُ قَصْدِيرَةٌ):

قورقوشم. پارچه قورقوشمیک (ك) (یونانیة)

تهنکی سادهمه. کانزایه کی سپیی زیوینه

نهرمه ههنلیک کانزایتری پی رووگهش

دمکریت بو له ژهنگ پاراستنی نهچیته

پیکهاتنی زوریه ی داریژراو مگانهوه.

الملحق:

قصد: (الإقتصاد) دستگرتنهو مکه مخر جکردن.

مامناو منبیکردن له مخر جکردندا. جاری وا همیه

دستگرتنهوه نزیکه له رژیی / چرووی.

(التوفير): پاشمهکهوتکردن.

(الإقتصاد): نابووری / گشت نهو جالاکیانهمیه

که پهیوهنلیی به بهرهمهیناوا دابهشکردنی

سامانو بهکاربردنهوه همیه له کومه لگایه کی

مروفا.

(الإقتصاد الوطني): نابووری نیشتمانی.
 (الإقتصاد الحر): نابووری سر بهست / نازاد.
 (الإقتصاد السياسي): نابووری رامیاری.
 زانستیکه له پیوستیهکانی تاکه کهمس و
 هوکاری بهرهمهینان و ریکخستن و
 دستاودستکردنی سامان و دابه شیوون و نرخ و
 خهرجکردنی پارو پارو خوی و نالوگورکردنی
 نیوان دمولهتان دمکولیتهمه.
 (الإقتصاد): کهم بهکارهینان و دستگرتنهمه
 مامناووندیسی تیداگردنی پاشه کهوت و
 پاشه کهوتکردنی.
 (الإقتصاد في الوقت): بهتمنگ کاتهمه هاتن و
 به فیر و نهدانی.
 (الإقتصاد في الورق): دستگرتنهمه له
 کاغزه زادا له بهکارهیناناندا.
 (اقتصادي): نابوریانه / نهموی پهیووندی به
 نابووری بهوه همیه.
 (نشاط اقتصادي): جالاکیی نابووری.
 (عالم اقتصادي): زانای نابووری.
 (الرخص): همرزان.
 (القليل النفقات): کهمتیچوو.
 (- مايقوم التكاليف): نهموی پارمی تیچوون
 کهمدمکاتهمه.
 (وسيلة نقل اقتصادية): هوئی گوینزانه هوئی
 نابوریانه.
 (الإختصاصي في علم الاقتصاد أو في

الاقتصاد السياسي): پسپور له زانستی
 نابوریدا یان له نابووری رامیاریدا.
 (أحب للتوفير والأخذ به): نهمو کهسهی همز
 له پاشه کهوتکردن دمکات و لهسمری دمروات /
 بههرموی دمکات.
 (العتدل في مصرفه): کهسئیک که له
 خهرجکردندا مامناووندیسی دمبیت.
 الملحق:
 قصدر: (قصر): به قورقوشم روپوشیکرد.
 (قصدر صفيحاً): تهنه که په کی به
 قورقوشم روپوشیکرد.
 (بيض بالقدير): به قورقوشم سپیکار بیکرد.
 (قصر آنية نحاسية): قاپئیکی مسینی
 به قورقوشم روپوشیکرد / قورقوشمی
 تیئه لسوو.
 قصر: ۱- (قصر- الشيء قصوراً): ۱- شته که
 که میگرد ۲- همرزان بوو.
 (- عنه الغضب أو الوجع): رقه کهی نیشته وه /
 که مبووه وه یان نازارم کهی دامرگا / نیشته وه /
 که مبووه وه.
 (- قيد البعير قصراً): کوئی، پیووندی
 حوشرتم کهی توند کرد / هینایه وه پهک /
 کورتیکردم وه.
 (- الصلاة ومن الصلاة): که مو کورتیی له
 نوپژم کهدا کرد همندیکی وازلیهینا.
 (قصرت بكذا نفسك): که مو کورتیت

له خوځتکرت (نمگمر داواى که مو شتى هيچ و
 بوج بکميټ).
 (- الشَّيْمُ قَصْرًا): شتمکەى کورتکرد.
 (قَصْرًا قَصْرًا وَقَصْرًا وَقَصْرًا): کورتبوو.
 (قَصْرًا الشَّيْمُ): شتمکەى کورتکردموه،
 کورتیکرد.
 - مِنْ شَعْرِهِ: هژمکەپیری و له بنهکۆتەرهى
 نەدا.
 له بهخشینەکەى که مکردموه و دستيگرتموه.
 (- عَنْهُ الْوَجَعُ أَوْ الْغَضَبُ): نازارەکەى/
 ژانەکەى دامرکا يان توورمبوونەکەى
 نيشتموه.
 (القَصْرُ - ه): کورتیکردموه ۲- لهبارى درپژييهکەى
 برى.
 (- الكلام): ناخاوتنەکەى کورتکرد/ به کورتى
 دووا.
 (- مِنْ الصَّلَاةِ): شتيكى له نوپژمکه برى/
 کورتیکردموه.
 (- تِ الْمَرْأَةِ): ژنەکه مندالى کورت کورتیبوو.
 (تَقَاصَرَ الرَّجُلُ): بپاوهکه بيتوانايى و
 بيتابوشتيى نواند/ پيشاندا.
 (- الظِّلُّ): سيبەرمکه کشاپموه و کورتبووموه.
 (- تِ نَفْسِهِ): هەستى به کهم و نرميى
 خۆیکردو خۆى وا هاته بهرجاو.
 (اسْتَقَصَرَ هُ): به کورت و ناتەواوى دانا.
 (كَلًا قَاصِرًا): لهومەريکه/ گيايهکه دوورى له

ناومکموه سهگومەريکه يان شتيکه ومها.
 (القَصْرُ): کورتى/ کورتبوون.
 (القَصَارَةُ - القَصِيرَةُ): کورت/ کورتمبالا.
 (إِمْرَأَةٌ قِصَارَةٌ): ژنيكى (کورتەبالا/
 کورتمبنه).
 (هو ابنُ عَمِّي قَصْرَةٌ أَوْ قَصْرَةٌ): نمو نامۆزاو
 کەسى نزيکه.
 (القَصِيرُ (ج) قِصَارٌ وَقِصْرَاءُ (م) قَصِيرَةٌ (ج)
 قِصَارٌ وَقِصْرَاتٌ وَقِصَائِرٌ): کورت/ کهم.
 (قَصِيرُ الْعِلْمِ): کهمزناست.
 (الأحاديثُ القِصَالُ): ناخاوتنى کورت و چرو
 پر وانا/ نەخت و پوخت.
 (هو ابنُ عَمِّي قَصِيرَةٌ أَوْ مَقْصُورَةٌ): نمو
 نامۆزاي نزيکه.
 (الْقَصْرُ (ج) أَقَاصِرٌ وَأَقْصَرُونَ (م) قُصْرِي
 (ج) قُصْرٌ): کورتترين.
 ۲- (قَصَرَ - الطَّعَامُ قُصُورًا): چيشتەکه
 بپگهپشت.
 (- اللحمُ): گۆشتهکه گرانبوو.
 (القَصْرُ (ج) قُصُورٌ): کۆشک/ تەلار.
 (قَصْرُ المَجْدِ): کان و سەرچاوهى شکۆ.
 (هو جَارِي مَقَاصِرِي): نمو هاوسيمو
 کۆشکهکەى بهرامبەر به کۆشکهکەمه.
 ۳- (قَصَرَ - عَنِ الشَّيْءِ قُصُورًا): کهموکوپرى
 له شتمکەدا کردو له بيتواناييدا وازى له
 شتمکه هينا.

کیشایموه لهگهل ئومودا که دهیتوانی بیکات.
 (-عَنِ الشَّيْءِ): وازی له شتهکه هیناو نهیتوانی
 نهنجامی بدات.
 (-الرَّجُلُ أَوْ الْفَرَسُ) (فِي اصطلاح
 العامة): بیاموکه یان نسهپهکه لهپیکهوت/
 نهیتوانی زۆرتتر بروت (به هسهی خه لکه
 ره شوکه که به).
 (أَقْصَرَ - الْمَطْلُ): بارانهکه وستایموه.
 (-فُلَانٌ): فیسار کهوته ئیواری.
 (تَقْصَرَ وَأَقْصَرَ - عَنِ الْأَمْرِ): که متهرخه میی
 له کارمکدا کرد لهگهل ئومودا که توانای
 بسهر کارمکدا دمشکا.
 (تَقْصَرَ - بِفُلَانٍ): ئویکرد به بیانوو.
 (اِئْتَصَرَ - عَلَى كَذَا): بهوه داکهوت و
 ئوموبه سیوو.
 (اِسْتَقْصَرَ - هُ): به که متهرخه میی / به
 تمنگه و منه هاتوو دانا / به ههترجه سهوه
 نه هاتوو دانا.
 (القاصِرَة): مینی وشه (القاصِر).
 (إِمْرَأَةٌ قَاصِرَةٌ الطَّرْفِ): ژنیکه چاو بۆ
 بیاویترا ناگیریت.
 (الْقَصْرُ = التَّقْصِيرُ): که متهرخه میی کردن /
 که موکوور بیوو / ههرامۆشکردن / گوینهدان
 ۲- کۆشیی زۆرو نامانج.
 (قَصْرُكَ أَنْ تَقْعَلَ كَذَا): ئهوپه ری
 تمه لاهو ره نجهت ئهوه بییت ئهوه کاره به

(-السُّهُمُ عَنِ الْهَنْفِ): تیرمه که (نهگمیشه
 نیشانهکه / کورتیهینا).
 (-تِ بِنَا الْبُقْعَةُ): زه لکاوکه نهیهیشت بگمینه
 نامانج.
 (-الشيءَ قَصْرًا): شتهکهی (گلدایموه/
 بمندکرد).
 (-الستر): بهردمه کهی دادایموه.
 (-بِهِ اللَّيْلُ): شهو هیهشتیهومو نهیهیشت
 بروت.
 (-الدار): به دیوار خانومکهی قایمکردو
 چوار دهوریگرت.
 (-الظلامُ. قَصْرًا): شهو لیلبوو.
 (-الشيءَ على كذا): شتهکهی به نه ندازهی
 ئهوه کرد لهوه زۆرتتری نهکرد.
 (نَفْسُهُ عَلَى كَذَا): لهوه پتری نهویست و بهوه
 داکهوت.
 (-هُ عَلَى الْأَمْرِ): بۆ کارمه کهی گیرایموه.
 (-هُ فِي بَيْتِهِ): له خانومکهیدا بمندیکرد.
 (-عَلَى نَفْسِهِ نَاقَةً): میحوشتریکه بۆ خۆی
 گلدایموه بۆ ئهوهی شیره کهی بخواتموه/
 تهرخانیکرد.
 (الْأَنَاقَةُ الْقَصُورَةُ): حوشتری گلدراوه بۆ
 شیره کهی / تهرخانکراو.
 (قَصْرًا فِي الْأَمْرِ): له کارمکدا که متهرخه میی
 کرد / سستی تیدا کردو گوینهدایه.
 (-عَنِ الْأَمْرِ): خۆی له نهنجامدانی کارمه

-مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی له مالموه بمندکراو که ناهیلریت بچیتموه دمروه.

(مَقْصُورَةٌ السَّارِ): ژورریکی تایبهتیسی ژورمهکانی خانووهمکه.

۴-(قَصِرَ. قَصْرًا: ۱-ملی رَهَقِبُوو ۲-هاواری رَهَقِبُوونی ملیکرد.

(قَصِرَ وَأَقْصَرَ (م) قَصِرَةٌ وَقَصْرَاءُ): کهسیکه ملی رَهَقِبُوویبتو هاواری ملی بکات.

(إِقْتَصَرَ-ه): قورقوراگه بگرت.

(الْقَصْرَةُ (ج) قَصْرٌ وَأَقْصَارٌ): بینمهقاقا/ قورقوراگه/ بنی مل.

(الْقَصْرِيَانِ) (ع ا): دوو دانه بهراسووی خوار نیسکی جهلمهمیه.

(الْتَقْصَارُ وَالْتَقْصَارَةُ (ج) تَقْاصِيرُ): گهرنلغ (زیرهو دمکریته مل).

۵-(قَصَرَ- الثُّوبُ): جملهکی کوتاو پاک شتو سپیکردموه.

(الْقَصَارِ) (فارسیه): بهرگ سپیکهرموهو رهنگوری جل.

(الْقَصْرَةُ (ج) قَصْرٌ وَأَقْصَارٌ وَقَصْرَاتٌ): گهلاکوتک.

(الْقِصَارَةُ): پیشهی سپیکهرموهی جل و رهنگوری جل.

(الْقَصْرُ وَالْقِصْرَةُ): گهلاکوتک.

(الْقُصُورُ): جنراویکی لؤکهی تمنکی سپی.

۶-(الْقَصْرُ (ج) قُصُورٌ): بره داریکی گهوره.

نهنجام بگهمینیت (له خو ترخانکردن و خو بیستنموه به کاریکموه هاتوو).

(الْقَصْرُ): ۱-کهموکوورپیکردن ۲-تمهملی.

(الْقَصَارُ = التَّقْصِيرُ): کهموکوورپیکردن ۲-تمهملی.

(الْقَصَارُ وَالْقَصَارُ وَالْقَصَارِيُّ): نهوپهری رهنج و تمهقلاو ناوات و مهیست.

قَصْرُكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا: کؤشش و خو کوتان و ناوات بو نهوه بیئت نهو کاره نهنجام بدیبت.

(الْقُصَارَةُ): خانووهمکی فراوان و قایم گیراو. (الْقُصْرَةُ = التَّقْصِيرُ): کهموکوورپیکردن/

بهدریمهستموه نههاتن.

(الْقُصْرَةُ): تمهملی/ تهومزهملی.

(الْقُصْرِيُّ): دوداوی کار/ کؤتاییکار/ پاپانیکار.

(الْقَصَارُ): نهوپهری (گوینمدان/ کهمتهرخمیی). (الْقُصُورُ): کهموکوورپی/ ناتهواوی/

کهمتهرخمیی.

(الْقَصِيرَةُ وَالْقُصُورَةُ- مِنَ النِّسَاءِ): نافرمتی بمندکراوی مالموه.

(الْمَقْصِرُ وَالْمَقْصِرُ وَالْمَقْصِرَةُ (ج) مَقَاصِرُ وَمَقَاصِيرُ): دهمی تاریکدهاتن/ سهرلمنیواره/

نیواره.

(الْمَقْصُورَةُ (ج) مَقَاصِيرُ): ۱-خانووهمکی فراوانی قایمی چورلاگیراو ۲-بهرده که بو

بووک نامدمکرا.

(ماءٌ قاصِرٌ): ناویکی له گیاو لهومرپوه
 دووربیت (دهیشوتريت: ناویکی سارد).
 (القَصْر والقَصْرِي): انهوی له بیژنگدا
 دهمینیتهوه پاش بیژنگدان/ سهرکوزمزی
 دانهویله یان کهپهکی نارد نهوی له هیلمکهدا
 دهمینیتهوه ۲-کۆتهلی گنم.
 (القَصْرَةُ (ج) قَصْرٍ وَأَقْصَارٍ وَقَصْرَاتٍ):
 نهوی له بیژنگدا دهمینیتهوه/ سهرکوزمرو
 نهوی له هیلمکهدا دهمینیتهوه/ کهپهک ۲-نهو
 گنمهی له گولهگنمهکهدا دهمینیتهوه پاش
 کوتانی گنمهکه ۲-بنکلکی بالنده.
 (القَصَارَةُ = القَصْر): سهرکوزمزی بیژنگو هیلمکه.
 (قَصَارَةُ الْأَرْضِ): پارچهپهکی زموپهکه که
 زور بمبیتو بهرهمبیت.
 (القَصْرِي = القَصْر): سهرکوزمزی بیژنگو
 کۆتهلی گنم و کهپهکی ناو هیلمکه.
 (القَصْرِي = القَصْرِي) (ح): جوره ماریکه/
 کولهومیباب.
 (القَصْرِي والقَصْرِي): گنمه کۆتهل/ نهو
 دمنکه گنمانهی که به گولهکهوه دهمینیتهوه
 پاش کوتانی گنمهکه/ خمرمانهکه.
 (رَجُلٌ قَصْرِيٌّ): پیاویکی جیاو تایبتهی.
 (رَجُلٌ عُمِيٌّ): پیاویک ناسایی و وهك خهلكيتر
 بیت.
 (القَصْرِيَّة) (عامية): دهمریکه بیسایی و
 بیسی لهشی تیدمکريت.

(سَيْلٌ قَصِيرٌ): لافاویکی کهم که له دۆلمکه
 دمرنهچیت.
 (قَيْصِر (ج) قَيْصِرَةٌ): نازناوی ههموو
 شایهکی رۆمانییهکانه.
 (الْقَيْصِر): بتیکی همنبیک عمرهب بووه.
 (مَقْصُور (ج) مَقْاصِر): بنکی درهخت و
 رهگ و ریشهکهی.
 (مَقَاصِرِ الطُّرُقِ الْوَاحِدَةُ مَقْصَرَةٌ):
 نهملاولای ریگه.
 قَصَع: ۱- (قَصَع - الْقَمَلَةُ بِظَفْرِه قِصَاعًا):
 نهسپیکهی به نینوک فرچاند/ کوشت/
 فلیقاندموه.
 (-تِ الرَّحَى الْحَبِّ): دهستارمهکه دانهکهی
 وردکردو هاری.
 (-الْغَلَامُ أَوْ هَامَتُهُ): به بهریدمستی/
 لهپیدمستی کیشای بهسهری میردمندالهکهدا.
 (-الرَّجُلُ): پیاومکهی بیژنزو سههنگرد.
 (قَصِعَ وَقَصُوعًا - الْغَلَامُ قِصَاعًا وَقِصَاعَةً):
 میردمندالهکه لاویتییهکهی سستبوو. درنگ
 پیگهپشت.
 (الْغَلَامُ الْقَصِيعُ (م) قِصَعَةٌ وَالْقِصِيعُ (م)
 قِصِيعَةٌ وَقِصِيعٌ وَالْمَقْصُوعُ (م) مَقْصُوعَةٌ):
 کهسپکه درنگ بگاته گهنجیتهی سست
 پیبگات.
 (الْقِصَاعُ - مِنَ السُّيُوفِ): شمشیری تیزی
 برهر.

۲- (قَضَعُ - قَضَعًا): قومه ناومکانی

خواردموه / قووتدا.

(قَصَعُ وَقَصَعُ - الْمَاءُ عَطَشُهُ): ناومکه تینویتی
شکاند.

۳- (قَصَعُ - الْجِرْحُ بِالْدَمِ قَضَعًا): برینمه له
خوین پر بوو.

(تِ النَّاقَةُ بِجِرَّتِهَا): میحوشترمه
کاوژکراومکهی قووتدایموه. دمیشلین:
کاوژکراومکهی نیفکردهومو دمی لیپرکردموه.

(الزَّرْعُ مِنَ الْأَرْضِ): کشتهکه پرواو سمری
دهرکرد.

(قَضَعُ الشَّيْطَانِ فِي قَهَاهُ): شمیتان
کیشاویمتی به پستی ملیدا واتا: توره بوو
بمدخوویکردو بدمرپهوشتیوو.

(قَصَعُ - الْجِرْحُ بِالْدَمِ): برینمه که پریوو له
خوین.

(الضَّبُّ): مارمیلکهکه دمرگای کونمکهی
بمست / گرت.

(تِ النَّاقَةُ بِجِرَّتِهَا): میحوشترمه
کاوژکراومکهی قووتدایموه.

(الزَّرْعُ مِنَ الْأَرْضِ): کشتهکه پرواو سمری
دهرهینا.

(قَضَعُ الشَّيْطَانِ فِي قَهَاهُ): شمیتان دستي
لیوشاند هارو بمدخوویکرد.

(تَقَصَعُ - الْجِرْحُ بِالْدَمِ): برینمه له خوین
پر بوو.

(الْيَرْبُوعُ التُّرَابِ): گۆرپه لکمنمه که گلمکهی

دمردا.

(الْقُضْعَةُ (ج) قَصَعُ وَالْقُضْعَةُ وَالْقُضَاعُ
وَالْقَصَاعَةُ وَالْقَاصِعَاءُ (ج) قَوَاصِعُ
وَالْقَصِيَاءُ): کونی گۆرپه لکمنمه.

۴- (قَصَعُ - الْبَيْتُ - قَضَعًا): خوئی له مالمه که دا
(گلدایموه / هیشتهموه) / خرایه مالمهوه.

(الرَّجُلُ فِي ثَوْبِهِ): خوئی له جله که میموه
بیچایموه.

(تَقَصَعُ - الْبَيْتُ): خوئی له مالمهوه هیشتهموه /
ماله و میگرت.

۵- (الْقُضْعَةُ (ج) قَصَعُ وَقِصَاعُ وَقِصَاعَاتُ):
لمگن.

(الْقِصَاعُ): لمگنکه / لمگن دروستکه.

قِصَفُ: ۱- (قِصَفُ - الشَّيْءُ قِصْفًا): شته که ی
شکاند.

(- الشَّيْءُ): شته که شکا.

(قِصَفُ - النَّبْتُ قِصْفًا): روومکه که درنژ بوو
لهبر درنژی نوشتایموه / چهمایموه.

(- الْعُودُ): جلمه که باریک و بیهیز بوو.

(الْقِصْفُ وَقِصْفُ): شلو لاوازو باریک و بیهیز
بوو.

(- الرَّجُلُ): بیامکه شلو لاوازو بیهیز بوو.

(- الرَّمْحُ): نیزمه که له باری پانی هلیشا.

(- النَّابُ): که له بکه نیوهی شکا.

(- الْقَنَاةُ): نیزمه که شکاو له بکه جیانمه بووموه /

پارچه‌پارچه نمبوو.

(قَصَفَ-ه): شکاندی.

(أَقْصَفَ-الْعُودُ): چپومکه باریکبوو.

(-الْقَوْمُ عَنْهُ): خویشگهل پشتیان تیکرد/ به

ناته‌واویو بیتوانایی بهره‌لایانکرد/ وازیان
لیهینا.

(تَقْصَفَ): شکا.

(-عَلَيْهِ الْقَوْمُ): خویشگهل لیکۆبوونموه.

(- فِي مَشِيهِ أَوْ فِي رَهْصِهِ): له رؤیشتندا یان

سه‌ماید خواربوومووو خمریکبوو بکه‌موت.

(تَقَاصَفَ- الْقَوْمُ): خویشگهل بمیه‌کیاندا

داو تیکچران (له شه‌ره پالو بمیه‌کدا-چووندا
هاتوو).

(إِنْقَصَفَ): شکا/ تیشکا.

(-السَّيْلُ): لافاومکه به‌گورهای.

(-الْقَوْمُ عَلَيْهِ): یه‌ک له دوی یه‌ک

نیشتنسه‌ری/ شوینیکموتن.

(-الْقَوْمُ عَنْهُ): به‌ته‌نیاو بی‌کس جیبانه‌یشتو

پشتیان تیکرد.

(-الْقَاصِفُ (هَا)): تیکشکین.

(رِيحٌ قَاصِفَةٌ أَوْ قَاصِفَةٌ): بایه‌کی زور توندی

به‌هیز به‌سهر هرچیدا پروات دارودره‌ختو

شتیر تیکیده‌شکینیت.

(الْقَصِيفُ): ۱-نموه‌ی به‌دوو که‌رتی وه‌ک

یه‌که‌موه بییت ۲-بووده‌له‌یه‌ک که فریای کس

نه‌که‌موت.

(الْقَصِيفُ الْبَطْنِ): برسیه‌ک که زوو

برووخت و وره به‌ربدات/ برسیه‌کی بیوره.

(الْقَصْفَةُ (ج) قَصْفٌ وَقَصْفَانٌ): ۱-کۆمه‌لبوونی

سواران کاتیک به‌یه‌ک ده‌گن ۲-پله‌ی بیپیلکه.

(-مِنَ الْقَوْمِ): تیکچرانی خویشگهل.

(الْقَصِيفُ): ۱-نموه‌ی به‌دوو که‌رتی وه‌ک یه‌که‌موه

دمییت ۲-لمتو پارچه‌پارچه‌ی دره‌خت.

(الْأَقْصَفُ): کسیکه که نیوه‌ی دانی پشه‌موه‌ی

شکابیت.

۲-(قَصَفٌ. قَصْفًا وَقُصُوفًا): گۆله‌زی

خواردن و خواردنموه‌ی گهوره‌ی گپراو

له‌ومیش زورتر.

(-الْبَعِيرُ. قَصْفًا وَقَصِيفًا): حوشرمه‌که که‌وته

بۆره‌و دان رپچکردنموه‌و کپره‌کپکردن به‌دانی.

(-الرَّعْدُ): همورمه‌که ناله‌میکرد.

(-هُ بِمَدْفَعِهِ. قَصْفًا): به‌تۆپه‌کانی

تۆپبارانیکرد.

(«قَصْفٌ هُ بِقَدَائِفِ مَدْفَعِهِ»): دایه‌ به‌ر

گولله‌ تۆپ.

(تَقْصَفَ- الْقَوْمُ): خویشگهل له‌گهل یه‌کدا

کردیان به‌ همراو زمانای ناحه‌زانه‌و هرهمشو

غه‌لبه‌غه‌لب.

(رَعْدٌ قَاصِفٌ): هموره‌گرمه‌یه‌کی به‌نالوه‌و

گرمه.

(الْقَصْفُ): ۱-گرمه‌گرم/ ژاومژاو/ دنه‌گمدنگ

۲-بانکه‌وازی یازی و گهمو رابواردن ۳-کۆری

خواردن يان مهی خواردنموه رابواردنگیران
 ۲-دنگی مؤسیقا/ دنگی سازو ناواز.
 (الْقَصْفَةُ): بۆرهی حوشترو کیرهی دانی.
 (الْقُصُوفُ): ۱- (القَصْفَةُ): ۲-ناهنگی
 خواردن و مهیخواردنموه رابواردن.
 (الْقَصْفُ ج) مَقَاصِفُ: شوینی خواردن و
 خواردنموه رابواردن.
 الملحق:
 حصف: (الْقَاصِفَةُ): فرۆکهی بۆمباهاویژ که
 بۆمبا بهسمر دوژمندا دهاویژت = (هَانِفَةٌ
 الْقَنَابِلُ): بۆمباهاویژ.
 فصل: ۱- (فَصْلٌ - الشَّيْءُ فَصْلًا): شتهکهی
 بری/ کهرتکرد/ لمتکرد.
 (الْقَاصِلُ): لمتکه، بره/ کهرتکه.
 (فَصِيلٌ وَمَقْصُولٌ): کهرتکراو/ لمتکراو.
 (-عُنْقُهُ): له ملیدا.
 (-الدَّابَّةُ وَعَلِيهَا): فهرسیلی به جواربیکه دا.
 (تَقْصِيلٌ وَانْقِصَالٌ): لمتکرا/ کهرتکرا/ بچرا.
 (إِقْتِصَالٌ - الشَّيْءُ): شتهکهی (بری/ لمتکرد).
 (-الشَّيْءُ): شتهکه (لمتبوو/ بچرا).
 (سَيْفٌ فَاصِلٌ): شمشیریکی (تیژو بره/ر/
 لمتکه).
 (الْقِصْلَةُ): فهرسیل پهله جۆیهک پیش
 گوئکردن بۆ ئالفی ئاژهل دروینه بکرت.
 (الْقِصْلَةُ وَالْقِصْلَةُ): حوشترگهل/ رهوه
 حوستر.
 (الْقَصَالُ) (ح): شیر.
 (سَيْفٌ قَصَالٌ): شمشیری تیژی (بره/ر/
 فرتینهر).
 (الْقَصِيلُ ج) قَصْلَانٌ: جۆ به سهوزی
 دروینه دمکرت بۆ ئالفی ئاژهل/ فهرسیل
 ۲-کۆمهل.
 (سَيْفٌ مِقْصَلٌ): شمیری (بره/ر/ فرتینهر).
 (لِسَانٌ مِقْصَلٌ): زمانیکی تیژ.
 (الْمِقْصَلَةُ): چهپهجاخی مل، سهرفرتین.
 نامیریکه بۆ سهرپهراندن تاونبار
 چهپهجاخیکی تیژه بهسمر ملی نمو کهسهدا
 بهرددریتهموه دمقرتینیت.
 ۲- (الْقِصْلُ مَص) وَالْقِصْلُ وَالْقِصَالَةُ):
 سهرکۆزمری گهنم و جۆ که فریددریت یان
 دمکوئرتیموه.
 (الْقِصْلُ = الْقِصْلُ): سهرکۆزهر.
 (الْقِصْلُ م) (الْقِصْلَةُ): ۱-گهوجی بیفهر/
 بیکهک ۲-ههموو شتیکی قهلب یان بیکهک و
 بیبایهخ.
 ۲- (إِقْصَالٌ - بِهِ): گرتی/ بهیدهستیکرد.
 ۴- (إِقْصَالٌ - بِالْمَكَانِ): نیشتهنیی شوینهکه
 بوو.
 قسم: ۱- (قَصْمٌ - الشَّيْءُ قِصْمًا): شتهکهی
 شکاند.
 (-الرَّجُلُ): بهاوهکهی فهوتاند.
 (-فُلَانٌ): پاشهوپاش گهراپهوهو نهگهیتشه

خواردن يان مهی خواردنموه رابواردنگیران
 ۲-دنگی مؤسیقا/ دنگی سازو ناواز.
 (الْقَصْفَةُ): بۆرهی حوشترو کیرهی دانی.
 (الْقُصُوفُ): ۱- (القَصْفَةُ): ۲-ناهنگی
 خواردن و مهیخواردنموه رابواردن.
 (الْقَصْفُ ج) مَقَاصِفُ: شوینی خواردن و
 خواردنموه رابواردن.
 الملحق:
 حصف: (الْقَاصِفَةُ): فرۆکهی بۆمباهاویژ که
 بۆمبا بهسمر دوژمندا دهاویژت = (هَانِفَةٌ
 الْقَنَابِلُ): بۆمباهاویژ.
 فصل: ۱- (فَصْلٌ - الشَّيْءُ فَصْلًا): شتهکهی
 بری/ کهرتکرد/ لمتکرد.
 (الْقَاصِلُ): لمتکه، بره/ کهرتکه.
 (فَصِيلٌ وَمَقْصُولٌ): کهرتکراو/ لمتکراو.
 (-عُنْقُهُ): له ملیدا.
 (-الدَّابَّةُ وَعَلِيهَا): فهرسیلی به جواربیکه دا.
 (تَقْصِيلٌ وَانْقِصَالٌ): لمتکرا/ کهرتکرا/ بچرا.
 (إِقْتِصَالٌ - الشَّيْءُ): شتهکهی (بری/ لمتکرد).
 (-الشَّيْءُ): شتهکه (لمتبوو/ بچرا).
 (سَيْفٌ فَاصِلٌ): شمشیریکی (تیژو بره/ر/
 لمتکه).
 (الْقِصْلَةُ): فهرسیل پهله جۆیهک پیش
 گوئکردن بۆ ئالفی ئاژهل دروینه بکرت.
 (الْقِصْلَةُ وَالْقِصْلَةُ): حوشترگهل/ رهوه
 حوستر.

ئەو شوپىنەى بۇيدەچوو.

(فَصَمَ اللَّهُ ظَهَرَ الظَّالِمِ): خودا پىشتى

زۇردارمكەى شكاندو ومبى بەسەردا باراند.

(فَصَمَ اللَّهُ عُمَرَ الكَافِرِ): خودا كافىرمكەى

تەمەنكورتكرد / فەوتاندى.

(فَصِمَ ت سِنَّهُ. فَصَمًا): دانى شەقىرد.

(تَقَصَّمَ وانْقَصَمَ): شكا.

(نَزَلَتْ بِهِمْ قَاصِمَةٌ): ومبىيان بەسەردابارى /

تووشى فەوتانبوون.

(الْقُصَمُ): كەسىكە ھەرقى بېتە بەردەستى و

بەردەمى بېشكىنېت.

(الْقَصَمُ الواحِدَةُ قَصَمَةً): ۱-شكانى دانى

پېشەو ھە ناومرەستىدا ۲-ھىلكەى كوللە /

گەراى كوللە.

(الْقَصِيمُ): شتى ناسك / قىرچۆك كە زوو

بىشكىت.

(الْقُصْمَةُ والقِصْمَةُ): لەتى شكاوى شتىكى

شكاو / لەتە سوالمەت.

(الْقَصْمَةُ): ۱-بەكجار شكاندىنى شتىكى يان

شكانى ۲-لەتتىكى شتى شكاو / پارچەپەك /

وردەپەك ۳-پەلە پەيزە.

(الْقَصِيمُ): ناسك / ھەر شتىكى زوو بىشكىت

قىرچۆك.

(الْقَصِيْمَةُ (ج) قَصِيمٌ وَقَصَمٌ وَقَصَائِمٌ):

۱-مبى وشەى (القَصِيمُ) ۲-جۆرە لىكە دارگەزى

سورىباى تېدا دەپوئەت.

(ذَهَبُوا يَحْطَبُونَ فِي الْقَصِيمِ): جووون

دارى ئەو شوپىنە بەكەن كە دارگەزى سورىباى

لېھەپە.

(الْقَيْصُومُ) (ن): زىنگۆلە وردە / گىيامەلەھەم

(گىيامەكە بۇنخۇش بە دەرمان دەگرېت).

(الْأَقْصَمُ (م) قَضَاءُ (ج) قُضِمَ): كەسىكە كە

دانى پېشىنى دوو كەرت بووبېت.

(الْقَضَاءُ مِنَ الْمُعْزِ): بىزنى شاخدەرھاتووى

شاخشكاو.

۲-(قَضَلَ- الرَّجُلُ): ھەنگاوى وردىنا.

(-ه): دايبەزموبىدا.

(-الشيء): شتەكەى لەتكرد / پىرى.

(-الطعام): خواردەنكەى ھەموو خوارد.

(قَضَلَ وَتَقَضَمَلَ- الفَصِيلُ): بەچكە

خوشترمكە يان گوپىرمكەكە تووشى دەرد بوو

و مرداربووموھ.

(الْقَضَمَلُ): دەردىكە تووشى بەچكە خوشترو

گوپىرمكەى ساوا دەبېت و دەپكوئېت.

(الْقَضَمَلُ): پىياوى توندو تىژو بە پىرشت /

بەھەلپە.

(الْقَضَمَلُ): ۱-پىياوى توندو تىژو بە پىرشت

۲-(ج) شېر.

(«التَّقْمَةُ القَضَمَلِي»): بە ھەلپە خواردى /

كردى بە پاروو.

قَصَوُ: ۱-(قَصَا وَقَصِي يَقْصِي- المَكَانُ. قَصُوا وَقُصُوا

وَقَصَا وَقَصَاءُ): شوپىنەكە دوور بوو دووركەوتەوھ.

(الْقَصَا) (مص): اېشتی دور / باووباپیری دور ۲-۷ / کهنار.

(نَهَبْتُ قَصَاهُ): رووم کرده لای / بۆلای جووم.

(حَطَنِي الْقِصَا): لیمدور کهوتمهوه.

(الْقِصَا وَالْقِصَاء): حموشی خانوو.

(الْقِصِي (ج) اَقْصَاء (م) قِصِيَّة (ج) قِصَايَا): دور.

(رَمَيْتَ الرَّمِي الْقِصِيَّة): له گومانو بۆجووندا دور رویشیتیت کهوتیه هلموه.

(الْقِصِيَّة) (ضد): ۱- میحوشتری رهنه و چاک ۲- میحوشتری ناجسن و خراب.

(الْأَقْصَى (ج) اَقْصَى (م) قُصْوَى وَقُصَايَا): دورترین / هره دور / نهوبیری.

(الْقُصْوَى وَالْقُصَايَا): ۱- کهناری دۆلکهوه نهوسری ۲- نهوبیری نامانج نامانجی دور.

۲- (قِصَا - الناقَة أَوْ الشاقِر قِصْوًا): گوئی میحوشتر که یان مهرنگه کی کهمیک که لکرد / تۆزیک لیبری.

(قِصَى - الناقَة. تَقْصِيَّةً): کهمیک گوئی میحوشتر که کی که لکرد.

(-الْأظْفَار): نینۆکهکانی کرد / هرتاند.

(الْقِصَا): برینی کهمیک هراغی گوئی میحوشتر یان مهر / که لکردنی گوئی.

(الْقِصْوَة): نیشانه یه که به بمشی سرهوهی گویره.

(-الرَّجُلُ عَنِ الْقَوْمِ): له خویشگهل دور کهوتمهوه.

(قَاصَى - الرَّجُلَ. مُقَاصَاةً): بیاومکهی دور خستهوه.

(قَاصَانِي قِصْوَتُهُ): نهولیم دور کهوتمهوه منیش باشتر لیدور کهوتمهوه.

(أَقْصَى - فَلَانًا عَنْهُ): فیساری لیدور خستهوه. (أَقْصَى - الشَّيْءَ): گمیشه نهوبیری شتهکه.

(نَزَلْنَا مَنْزِلًا لَا يُقْصِيهِ الْبَصَرُ): له مالیدا دابهزین دور چاو هانایندهمگرد.

(تَقْصَى. تَقْصِيًا): دور کهوتمهوه.

(-المسألة وهيها): تموا جووه بنج و بناوانی برسه بایتمه کهو زور بۆیکهراو لیکۆلینیوه.

(تَقْصَاهُمْ): يهك يهك له شوینه دور مکانیانوه بانگیکردن.

(إِسْتَقْصَى - المسألة وهيها): نهوبیری لیکۆلینهوهی له برسه بایتمه کهدا کرد.

(الْقَاصِي (فَا) (ج) قَاصُونَ وَأَقْصَاء): دور، دور کهوتوو.

(الْقَاصِيَّةُ): ۱- میی وشهی (القاصي) ۲-۷ / کهنار.

(-مِنَ الشَّاءِ): مهریک که له رانه که تاکبووبیتمهوه.

(نَفَجَة قَاصِيَّةً): مهریکی به کهوتمهوه بره مهر.

(إِنْقَاضُ الْجِدَارِ = إِنْقَاضٌ): دیوارمه که رما/

کهوت.

(إِسْتَقْضَ - الهم) تاواتی رزگار بوونی له بهژاره

خواست/ ویستی له مهراق رزگار بییت.

۲- (قَضَ - الشيءَ. قَضًا): شتهکهی وردکرد.

(- الطَّعامُ): شتیکی وشکی کرده خواردنهگموه

وهک شمکرو شتیتر.

(- الْمَكَانُ أَوْ الطَّعَامُ قَضًا): شوینمهکه یان

چیشتهکه ورده زیخی تیدا بوو.

(- السِّرُّ أَوْ الْوَتْرُ قَضِيضًا): قایشهکه یان ژیکه

دمنگیکی لیومهات وهک ببجریت و ابوو.

(أَقْضَ - الطَّعَامُ أَوْ الْمَكَانُ): شیومهکه / چیشتهکه

یان شوینمهکه ورده زیخی تیدا بوو.

(- الرَّجُلُ): نپاومهکه دوی گاری وردو چاوجنؤکیی

کهوت و داخی بؤ شته هیج و بووچهگان خوارد.

(إِنْقَاضٌ): شکا.

(إِسْتَقْضَ - الطَّعَامُ أَوْ الْمَكَانُ): چیشتیکه یان

شوینمهکه ورده زیخی تیدا بهیدابوو یان تیدا

زۆر بوو.

(الْقَضَ) (مص): زیخی ورد یان ورده جهو/

ورده بهرد.

(القَضَ وَالْأَقْضَ): زیخاوی.

(«جَاءَ الْقَوْمُ قَضُهُمْ وَقَضُهُمْ وَقَضَهُمْ

وَقَضُهُمْ وَقَضِيضُهُمْ»): خویشگمل به وردو

درشتیانموه گشتیان هاتن.

(الْقَضُضُ) (مص): ورده جهوو زیخ.

(الْأَقْصَى (م) قَضُوءٌ وَالْمَقْصُوءُ وَالْمَقْصِي

وَالْمَقْصَى - مِنَ الْجَمَالِ): حوشتریک که

کهممکیک له کمنازی گوئی کرابیتهموه گوئی

کهلکرابیت.

(شَاةٌ مَقْصُوءَةٌ وَمَقْصَاةٌ): مهریکی گوئی

کهلکراو.

قَضَ: ۱- (قَضَ - عَلَيْهِمُ الْخَيْلُ قَضًا):

نمیسپوارانی به بلاوی نارده سمریان.

(- الْحَائِطُ): دیوارمهکهی چاک رماندو تیکدا.

(- الْوَتْدُ): سنگمهکهی هملکیشا.

(أَقْضَ - عَلَيْهِ الهم): مهراق بهسمریدا داباری/

بهژاره دایگرت.

(تَقْضُضَ - الطائِرُ): بالندمهکه داپهریبه

خوارموه.

(إِنْقَاضُ - الْجِدَارُ): ۱- دیوارمهکه کهوت/ رما/

رووخا ۲- شمهقیرد.

(- الطائِرُ): بالندمهکه داپهریبه خوارموه تا

خوی بهشتیکدا بدات.

(- الْبَازِي عَلَى الصَّيْدِ): بازمهکه بؤ نیچیرمهکه

تیز داپهریبه خوارموه.

(- تِ الْخَيْلِ عَلَى الْقَوْمِ): سوارمهگان له

همرچوار لاره بؤیان بلاویونهموه هیرشیان

برده سمر خویشگمل.

(«قَضُّنَا عَلَيْهِمُ الْخَيْلَ فَانْقَضَتْ عَلَيْهِمْ»):

نمیسپوارمهگانمان کرده سمریان رپیان

لیتمنین و پهلاماریاندان.

(الْقَضَةُ): پاشماوهی شت ۲- گولۆلهی رپسراوی

بجووک.

(الْقِضَةُ (ج) قِضَات): رهگمز.

۶- (قَضَقَض - الْعِظْمُ قَضَقَضَة): نیسقانهکه

که شکاو کرچهپکرد/ کرتهبهات.

(-الْأَسَدُ فَرَسَتُهُ): شیرمهکه نیچیرهکهی

تیکشکاندو لهتوپهتیکرد.

(تَقَضَقَض): ۱- تیکشکا ۲- پهرشو و بلآو

بیوونهوه.

(الْقَضَقَاضِ وَالْقَضَقَاضِ وَالْقَضَقَاضِ (ح):

شیر.

(الْقَضَقَاضِ): زهوی تهخت.

قَضِيء: ۱- (قَضِيء - الشَّيْءُ يَقْضَى قَضَاءً):

شتهکهی خوارد.

(الْقَضَاءُ-ه): خواردنهکهی دمرخوارددا/ چیشتی

دمرخوارددا.

۲- (قَضِيء - السَّقَاءُ يَقْضَى قَضَاءً): جهومندهکه

بۆگهنیکردو خراپیوو.

(-النَّوْبُ أَوْ الْحَبْلُ): جملهکه یان پهتهکه کۆنو

رینزال رینزالبوو، پارچهپارچه بوو.

(-بِالْعَيْنِ): چاومهکه سوور هه لگهپراو

بیلوومکانی داکموت و هه لاوسا/ تیكچوو.

(-حَسْبُهُ. قَضَاً وَقَضَاءً): خانهدانیهکهی

شکا/ ناخانهدانبوو.

(تَقْضَاً مِنْ فُلَانٍ أَنْ يَتَزَوَّجَهُ): به بیپیزی

داناو لای نهنگبوو که ژن به فیسار بدات.

(الْقَضَةُ): جاریک زیخ تیچوون، جهوه ورده/

جهوی بوخس یان زیخ.

(الْقِضَاضِ): ۱- تاویر که جین لسهمر جین

نیشتبنه سمریهک ۲- بانی بجووک.

(أَرْضُ قِضَّة): زهوی جهولگ.

(الْقِضَةُ (ج) قِضَات): جهوی بوخس/

وردهجهو/ زیخ.

(الْقَضِيضِ): ۱- ورده جهوو زیخ ۲- نهوهی

که ورده زیخی تیدابیت/ زیخاوی/ جهولگی

تیدابیت.

۲- (قَض - الشَّيْءُ. قَضَاً): شتهکهی کۆنکرد.

۴- (قَض - عَلَيْهِ الْمَضْجَعُ قَضَاً): شوین

خهوتنهکهی نارحهمت و رهقو ناخۆشبوو.

(قَض - الرَّجُلُ): ستارهو خهوی لهبهر بپرا.

(الْقَض - الْمَضْجَعُ): جیخهوتنهکهی رهقو

ناخۆشبوو.

(الْقَضُ عَلَيْهِ الْمَضْجَعُ): ستارهو خهوی لهبهر

بپری.

(-اللَّهُ مُضْجَعُهُ): خودا جیخهوهکهی رهقو

ناخۆشکرد. واتا: ستارهی لهبهر بپری.

(إِسْتَقْضَى - الْمَضْجَعُ): شوینخهوتنهکهی به

رهقو ناخۆش زانی/ لای رهقو ناخۆشبوو.

(الْقَضُضِ): خۆل و تۆزی سمر نوین و شوینخه

نیشتوو.

۵- (الْقَضَةُ وَالْقَضَةُ): خهوش/ کهموکوورپی و

لهکه.

(الْقَضَاءُ وَالْقَضَاءُ): نەنگىسى و نزمىسى و شوورەيى / ئايرىپ و جۈۈن.
 (الْقَضِيَّةُ): خراب / گەن و بۈگەن.
 («سَقَاءٌ قَضِيَّةٌ وَفَرِيَّةٌ قَضِيَّةٌ»):
 جەمەندەيمەكى بۈگەن و مەشكەيمەكى بۈگەن.
 قَضِب: ۱- (قَضِبَ - الشَّيْءُ قَضِبًا): شتەكى
 قىرتاند، بىرى.
 (-الرَّجُلُ): بەدار لە بياومكەيدا.
 (قَضِبَ - الشَّيْءُ): شتەكى بىرى و كوتكوتى
 كرد.
 (-الكَرْمُ): لە بەھاردا ميوەكى قونار كرد /
 بەلە وشك و بىكەلكەكانى ھەلپاچى / بىرى.
 (-شُعَاعُ الشَّمْسِ): ھەتاومكە / تيشكى خۆرمكە
 ۋەك توول درىژبوومو.
 أَقْضَبَ (-تِ الْأَرْضُ): زەمبەكە درەختى پىر
 بەلوپۇى (ھەبوو / لىپروا).
 (تَقَضَّبَ - الشَّيْءُ): شتەكى پارچەپارچە بوو.
 (-شُعَاعُ الشَّمْسِ): تيشكى خۆرمكە ۋەك توول
 درىژبوومو.
 (اِقْضَبَ - الشَّيْءُ): شتەكى لەتكرد / بىرى.
 (اِنْقَضَبَ): پىراو پىچرا / لەتبوو.
 (-الكَوْكَبُ مِنْ مَكَانِهِ): ھەسارمكە شوپنەكەى
 گوپزايەمو.
 (سَيْفٌ قَاضِبٌ (ج) قَوَاضِبٌ): زۆر تىژو
 بىرەر / لەتكر.
 (الْقَاضِبَةُ): مېيى وشەى (القَاضِبُ).

(«مَا فِي فِي قَاضِبَةٍ»): دان لە دەمدا نىيە.
 (الْقَضِبُ الْوَاحِدَةُ قَضِبَةٌ): ۱- درەختىك
 كە بەلوپۇى زۆر درىژى ھەبىت ۲- (ن)
 درەختىكە كە كەوانى لىدروسىتەمكرىت
 ۲- (لِق / چَل / پەل) ى پىراو / قىرتاو.
 (الْقَضِبَةُ (ج) قَضِبٌ): بەلوپۇى تەرو ناسكى
 لىكراۋە كە ئازەل بىخوات يان خواردبىتى.
 (الْقَضِبَةُ (ج) قَضِبَاتٌ): ۱- چىۋو ۲- سىنجوق كە لە
 دارى كەوت دروستەمكرىت و دىكرىت بە تىر.
 (الْقَضِبَةُ): ۱- بەلە حوشتىك يان بەلە مەپرىك
 ۲- پىياۋى سوۋكەلەو خۆشپەنتار يان حوشتى
 چابوك و خۆشپەنت.
 (الْقَضَابَةُ): نەو بەلو پىرشتە كە لە شتىك
 قىرتاۋمو لىكراۋتەمو.
 (سَيْفٌ قَاضِبٌ وَقَاضَابَةٌ): شىرى زۆر تىژو
 بىرەر.
 (رَجُلٌ قَاضَابَةٌ): پىياۋىكى بە تۈۋلۈ بە پىرشت و
 كاربەسەربىرە.
 (الْقَضِيبُ (ج) قَضِيبَانٌ وَقَضِيبَانٌ): لىقى پىراۋى
 درەخت / چَل / چىۋو / توول / چىلكە.
 (الْقَضِيبُ (ج) قَضِبٌ): ۱- شمشىرى بىرەر
 ۲- شمشىرىك كە لە كارپىكرىندا خۆشپىت و
 جۈۋىبىت ۲- كەۋانىك لە چىۋىك / بەلىك
 دروستكرابىت كە ساغىبىت و درزاۋى نەبىت.
 (الْقَضِبُ): داس.
 (سَيْفٌ مِقْضِبٌ): شمشىرىكى تىژى بىرەر.

(الْقَضَبُ ج) مَقَاضِبٌ وَمَقَاضِيبٌ: شوینیکه
 که درهختی بهرزو پهلوپوډاری زوری تیدا
 برویت.
 (الْمُقَضَّبُ): ۱-داس ۲-درهختی بهرزو فره
 پهلوپوډار.
 (أَرْضٌ مِقْضَابٌ): خاکیکه درهختی بهرزو
 پهلوپوډاری زور بیت.
 (الْمُقْتَضَّبُ): کیشیکه له کیشهکانی شیعر که
 دوو جار دموتریتموه (فاعلاتن مُفْتَعِلُن) ه.
 ۲- (قَضَبٌ - النَّاقَةُ قَضَبًا): سواری میحوشتریکی
 (تَوَّرَ بُوو / پِيش رامکردنی).
 (الْقَضَبُ - النَّاقَةُ): سواری میحوشترکه بوو
 پِيش رامکردنی.
 (-الكَلَامُ): بیخونامادکردن دستوبردو
 سرهپی کموته قسه.
 (-فُلَانًا): کاریکی به فیسار سپارد پِيش
 نوموی تیایدا قالبیت.
 (الْقَضِيبُ ج) قَضِيبَانٌ وَقَضِيبَانٌ: میحوشتری
 (تَوَّرَ / رامنمکراو).
 (الْمُقْتَضَّبُ): ناشی / کسپیکه که له کاریکدا
 قالنهبوووه نمنجامدانی نهو کارمی پی
 بسپیردریت.
 (-مِنَ الشَّعْرِ وَالْكَلَامِ): ههلبمستی
 دستوبردی / سرهپی یان ناخاوتنی
 دستوبردی / بیخونامادکردن / سرهپی
 لهپر بو هاتوو.
 (الْقَضِبُ ج) قَضِبٌ وَقَضِيبَانٌ: گورتکرندموه.
 (مُقْتَضَّبٌ): گورتکراوه.
 قَضِعٌ ۱- (قَضَعَهُ قَضْعًا): بهزاندی / شکاندی /
 بهسهریدا زالووو.
 (تَقَضَعٌ): پارچه پارچه پهرشو بلاو
 بووموه.
 (انْقَضَعٌ): پارچهپارچه پهرشو ویلاو
 بووموه.
 (-عَنهُ): لیبیدورکموتهوه.
 (الْقَضْعُ وَالْتَقْضِيعُ): ژانه سکو پیچیداهاتنی.
 (الْقَضَاعُ): ژانهسکو پیچ پیداهاتنی.
 (الْقَضَاعُ وَالْقَضَاعَةُ): نوموی له بنی دیوار
 دمبیتهوه ۲-توژی نارد.
 ۲- (القَضَا ج): بوژ.
 ۳- (القَضْعَمُ): پیری بیدان.
 قَضَفٌ ۱- (قَضَفٌ قَضْفًا وَقَضْفًا وَقَضَافَةٌ):
 تمنک و باریکبوو.
 (قَضِيفٌ ج) قَضِيفٌ وَقَضِيفَانٌ وَقَضِيفَاءٌ):
 باریک و تمنک.
 (الْقَضْفُ): تمنکه بهرد / ته لاشمیرد.
 (الْقَضِيفَةُ - مِنَ النِّسَاءِ ج) قَضِيفٌ: نافرمتی
 تمنکهی بالابهرزی ناو قهدباریک.
 ۲- (انْقَضَفَ): له تبوو / شکا.
 (الْقَضْفَةُ): پارچه لیک له هموو لهکه
 بپچریت.
 ۳- (القَضْفَةُ ج) قَضْفٌ وَقَضِيفٌ وَقَضِيفَانٌ

(الْقَضِبَةُ ج) مَقَاضِبٌ وَمَقَاضِيبٌ: شوینیکه
 که درهختی بهرزو پهلوپوډاری زوری تیدا
 برویت.
 (الْمُقَضَّبُ): ۱-داس ۲-درهختی بهرزو فره
 پهلوپوډار.
 (أَرْضٌ مِقْضَابٌ): خاکیکه درهختی بهرزو
 پهلوپوډاری زور بیت.
 (الْمُقْتَضَّبُ): کیشیکه له کیشهکانی شیعر که
 دوو جار دموتریتموه (فاعلاتن مُفْتَعِلُن) ه.
 ۲- (قَضَبٌ - النَّاقَةُ قَضَبًا): سواری میحوشتریکی
 (تَوَّرَ بُوو / پِيش رامکردنی).
 (الْقَضَبُ - النَّاقَةُ): سواری میحوشترکه بوو
 پِيش رامکردنی.
 (-الكَلَامُ): بیخونامادکردن دستوبردو
 سرهپی کموته قسه.
 (-فُلَانًا): کاریکی به فیسار سپارد پِيش
 نوموی تیایدا قالبیت.
 (الْقَضِيبُ ج) قَضِيبَانٌ وَقَضِيبَانٌ: میحوشتری
 (تَوَّرَ / رامنمکراو).
 (الْمُقْتَضَّبُ): ناشی / کسپیکه که له کاریکدا
 قالنهبوووه نمنجامدانی نهو کارمی پی
 بسپیردریت.
 (-مِنَ الشَّعْرِ وَالْكَلَامِ): ههلبمستی
 دستوبردی / سرهپی یان ناخاوتنی
 دستوبردی / بیخونامادکردن / سرهپی
 لهپر بو هاتوو.

وَقَضَانَ: ۱- گردیکه ومک بمردیکى يهک
 پارچه بیت ۲- پارچه زهوییهکی قوهزی
 دریزکوله ۲- (ح) مهلیکه وهک همتن/ کورکور.
 قضم: ۱- (قَضَمَ- الشَّيْءَ قَضَمًا): شتهگهی به
 بیشى دان کرتاندو خواردی.
 (قَضَمَ- الشَّيْءَ قَضَمًا): شتهگهی کرتاند.
 (هُوَ يَقْضِمُ الدُّنْيَا قَضَمًا): نهو پشتی
 کردوته دنیاو به کمى جیهان دادمهکوهیت.
 (-تِ السِّنُّ قَضَمًا): سمى دانهکان ومرى یا
 نهملاولاکهى شکا.
 (-الرَّجُلُ): سمى دانهکانى خوراوو. نهملاو
 لاکهى شکاوه.
 (-السَّيْفُ): شمشیرمه کونبووه له کونیدا
 دمهگهی خوراوه/ کولیوووه.
 (أَقْضَمَ- الدَّابَّةُ): جویکرده بمر جواربیکه.
 (الْقَضِمُ- مِنَ الْأَسْنَانِ وَالرِّجَالِ وَالسُّيُوفِ):
 دانی خوراوو پیاوی دانخوراوو نهملاولا شکاوو
 شمشیری کولی دهمخوراو.
 (الْقَضَمُ) (مص): ۱- شمشیر ۲- کوی وشهى
 (القَضِيمُ).
 (الْقَضْمَةُ وَالْقَضَامُ وَالْقَضَمُ): نهوهى که
 دمکرتینریت.
 (مَاذَقْتُ قَضْمَةً): جهسهى شتیکم
 نهکردوووه بکرتینریت.
 (الْقَضَامِيُّ): نۆک تهردمکرتیتو باشان
 وشکدهمکرتیهوو دمکرتینریت/ دهخوریت.

(الْقَضِمُ (ج) قَضَمَ وَقَضَمَ وَأَقْضِمَةً):
 ۱- نهوهى که دمکرتینریت ۲- شمشیری کؤل/
 دهمخوراو/ کول.
 (الْقَضِيمُ وَالْقَضِيمَةُ (ج) قَضَمَ وَقَضَمَ
 وَأَقْضِمَةً): جوی ولاح/ جواربى.
 ۲- (قَاضِمٌ، مُقَاضِمَةٌ): له کرینو فروشتندا
 کم کم بردن و مرگرتنى شتهکه نهوه له
 کرینو فروشتندایه واتا دانهدانه نهک به کؤل.
 (أَقْضَمَ وَأَسْتَقْضَمَ- الْقَوْمُ): له وشکه سالدا
 شتیک خواردنیا عمار کرد.
 (الْقَضَامُ (ج) قَضَامِيْمٌ): دارخورمایهک همر
 بهرز دمیته تا بهرمگهی کمه و شکدمییت.
 ۳- (الْقَضِيمُ (ج) قَضَمَ وَقَضَمَ وَأَقْضِمَةً):
 ۱- خهوش/ کهموکوری ۲- کاغمز.
 الْقَضِيمُ وَالْقَضِيمَةُ (ج) قَضَمَ وَقَضَمَ
 وَأَقْضِمَةً): ۱- زیو ۲- بیستیکه لهژیر نهو
 کهسهدا رادهخریت که سزا دمیریت یان سمى
 دمکرتینریت ۳- بیستی خوشهگراو ۴- بیستی
 سپی که لهسمى دهنووسن.
 قضی: ۱- (قَضَى يَقْضِي- حَاجَتُهُ قَضَاءً):
 پیداویستیهگهی جیهجیکردو لیبووووه/
 دستیکهوت/ نیازمگهی به نمنجام گیماند.
 (-الشيءُ): شتهگهی تۆکمه دروستکردو
 بهتواناوه سازاندی.
 (-وَطَرَهُ): (به نارمزووهگهی/ به نهنجامهگهی/
 به نیازمگهی) گهپشت.

(-عَبْرَتُهُ): همر فرمیستیکی همبوو رشتی.
 (-الدَّيْنِ): وامه‌کهی دایم‌وه.
 (قَضَى مِنْهُ الْعَجَبُ): تم‌وپهری سمرسورمان
 سمری لئی سورما/ وافی لئی ورما.
 (-الصَّلَاةُ): نوپژم‌کمی‌کرد.
 (-الْأَمْرُ إِلَيْهِ): کارم‌کهی پیراگه‌ماند.
 (-العَهْدُ): به‌لینم‌کهی بردم‌سر.
 (-عَلَيْهِ عَهْدًا): وسیتیکی پیراسپارد.
 (-الرَّجُلُ وَقَضَى وَنَحْبَهُ وَ قَضَى أَجَلَهُ
 وَ قَضَى عَلَيْهِ): مرد.
 (ضَرَبَهُ قَضَى عَلَيْهِ): لئیداو لماناویبرد/
 کوشتی.
 (قَضَى. تَقْضِيَةً) مرد.
 (-وَوَطَّرَهُ. تَقْضِيَةً وَ قَضَاءً): به‌نیازم‌کهی
 گم‌یشت و خواستم‌کانی جیبه‌جیکرد/ به
 نارم‌زووم‌کانی گم‌یشت.
 (-الْأَمْرُ): لم‌سر جیبه‌جیکردنی کارم‌کهی
 رویش‌تو به‌نمنجامی گه‌ماند.
 (تَقَضَى وَانْقَضَى الشَّيْءُ) شتم‌کهی لماناوجوو/
 فم‌وتاو تیپهری.
 (تَقَاضَى هُ الدَّيْنِ وَغَيْرُهُ وَبِالدَّيْنِ): وامه‌کهی
 لیخواست و لیوهرگرت‌م‌وه.
 (إِقْتَضَى - الْحَالُ كَذَا إِقْتِضَاءً): بارودوخه‌کهی
 نه‌ومیدم‌ویست/ وایپوویستبوو).
 (-هُ الدَّيْنِ وَغَيْرُهُ): وامه‌کهو شتیتری
 لیخواست‌م‌وهو لیوهرگرت‌م‌وه.

(إِفْعَلْ مَا يَقْتَضِيهِ كَرْمُكَ): تم‌وه بکه‌کهی
 جوامیریت له‌تؤیدم‌ویت.
 (إِسْتَقْضَى - فَلَانَا الدَّيْنِ. إِسْتِقْضَاءً):
 داواپلی‌کرد که‌ وامه‌کهی بداتم‌وه.
 (سَمُّ قَاضٍ): ژم‌هریکی کوشنده.
 (القَاضِيَةُ): مهرگ/ مردن.
 (أَتَتْ عَلَيْهِ الْقَاضِيَةَ): مردن/ مهرگ
 بو‌یها‌ت.
 (الْقَضَى وَالْقَضَاءُ (ج) الْقَضِيَّةُ): به‌جیبه‌نینان/
 راپه‌راندن/ راپیکردن.
 (الْقَضَاءُ): چاک به‌جیبه‌نینان ۲-قه‌لفانی
 بتم‌وو دام‌مزراو.
 (الْقَضِيَّةُ): مردن.
 (رَجُلٌ قَضِيٌّ): نپاوی‌نکه‌ زوو وام‌به‌خاوم‌نه‌کهی
 دم‌داتم‌وه/ پیاویکی سمرراست.
 ۲- (قَضَى يَقْضِي - بَيْنَ الْغَضَمَيْنِ. قَضَاءً
 وَقَضِيًّا وَقَضِيَّةً): کیشمی نیوان دوو
 نه‌یارم‌کهی برپیه‌م‌وو برپاری به‌سمردا دان.
 (-الْأَمْرَ لَهُ أَوْ عَلَيْهِ): برپاری کارم‌کهی به
 قازانجی نمو یان زیانی به‌سمردا داو نمرکی
 جیبه‌جیکردنی برپارم‌کهی به‌سمردا سماندو
 خستیه‌ نه‌ستوی.
 (-الشَّيْءُ): شتم‌کهی پیراگه‌ماند ۲-شتم‌کهی
 روونکردم‌وهو دم‌ریخت.
 (قَضَى - فَلَانَا. تَقْضِيَةً وَ قَضَاءً): کردی به
 قازی/ به‌دادوم).

(قاضی- فلاناً الى الحاكم. مُقاضاة): لای دادومر سکاالی له فیسار کرد.

(هـ علی مال): به پاره یان شتیک لهگه لیدا ریگکهوتو ناشتیبوونموه.

(تقاضی- المتخاصمان الى الحاكم): دوو نیپارمه دادیان برده لای دادومر.

(- إقتضى الأمر الوجوب إقتضاء): کارمه بیویستی به جیبه جیکردن همبوو.

(إستقضى- السلطان فلاناً علينا. إستقضاء): سولتان فیساری کرد به دادومر به سرمانموه.

(هـ): داوایلیکرد بیته دادگا.

(أستقضى فلان): کرا به دادومر.

(القاضي (فا) (ج) قضاة): هازی/ دادومر.

(قاضی القضاة): سهردادومران/ سهرؤکی دادومران.

(القاضية): منی وشهی (القاضي).

(القضى والقضاء (ج) أقضية): برپاری دادومر.

(القضية (مص) (ج) قضايا): کیشه.

(- عند المنطقيين): لای گوفته وومرمان نمومیه قسهمهکه دهشیت به خاو من ناخاوتنهکه بلئییت راستهکمیت یان درؤ دمکمیت له قسهکانتدا.

(القضية المسلمة): کیشهیهکی سهلینراوه بیویستی به به لگمو سهلانندن ناکات/ نمومیه که دوو نیپارمهکه بیی قایلبن یان کؤمهلی زانایان به ناسایی ومریبگرن هی نهو کیشهو

بیشهگیانهی که بیویستی به سهلانندی تاپیهتی ناکات.

۳- (تقاضی- البازی): بازمهکه بو نیچیرهکه داپهریه خواری.

(له بنچینهدا (تقضض) بووه (ضی) دواوه کراوه به (ی) نهویش بو سووگکردنی.

۴- (القضية (ج) قضی وقضات وقضون (ن): جوړه ترشوکهیهکه.

المحقق:

(قضی - القضاة): نهو بیسته تنکهیه/ کاژمیه که بهرووی ساواکومیه که تازه لهداک دهییت.

قط: ۱- (قط- القلم ونحوه. قطاء): قهلهمهکه یان شتیریدادا.

(- البيطار حافر الدابة): نالبهندهکه سمی ولاخمهکی تاشو وچاکیکرد/ ریگیخست.

(قطط- الخراط الخشبة): پاروتاشمهکه دارمکهی (له جهرخدا/ له خمرتهدا/ ممتهمکرد).

(الخراط): تۆرنهچی/ خمرتمگار/ مهتهساز.

(إقتط- الشيء): شتمکه برپرا/ دادرا/ داتاشر.

(قطط) = حسب: بهس.

(قطي وقطك وقط زيد درهم): بو منو تۆو زهید درهممیک/ پارمیهک بهسه.

(قطط): تهنها/ بهس.

۲- (قَطُّ وَقَطٌّ - السِّفْرُ قَطًّا وَقُطُوطًا):

نرخهکه (گرانبوو/ بهرزبووهه).

(قَطُّ وَقَاطٌ وَقَاطِطٌ): نرخى (گرانبوو/

بهرز).

(سِّفْرُ قَاطٍ وَقَاطِطٍ وَمَقْطُوطٍ): نرخى

گران/ نرخى زُورُو بهرز.

۳- (قَطُّ وَقَطِطٌ - الشَّعْرُ قَطَطًا وَقَطَّاطَةٌ):

قژمهکه کورتو لوولبوو.

(قَطُّ وَقَطِطٌ): قژى کورتو لوول/ کرژ.

(رَجُلٌ قَطٌّ وَ قَطِطٌ (ج) قَطُونٌ وَقِطَّاطٌ

وَأَقِطَّاطٌ وَقَطَّاطُونَ): پياوى قژکورتى قژ

لوول.

(إِمْرَأَةٌ قَطَّةٌ وَقَطَّاطٌ): ژنى قژکورتى قژ زور

لوول.

(الْقِطَّاطُ (ج) أَقِطَّةٌ): لوولى قژ.

(الْقَطُولَى): کهسيکه همنگوى کورت کورت

بنيت.

۴- (الْقِطُّ (ج) قِطِيطٌ وَقِطَّاطَةٌ): گوربه/

پشيله.

(قِطَّةٌ (ح): پشيلهيهك.

(قِطُّ الزَّبَادِ): پشيلهى (زهباد/ سيجيت).

گيانداريكي بهلكورتى ميشو مهگهز خوره

له پشيله دمچيت لهلاى كؤميهوه مادهيهكى

بوئوخوشى ليدردمهينرنت بو عتر

دروستکردن بهگاردنت.

۵- (قَطَّطَتِ الْحَبْلَةَ): پياوانهکه زرنگايهوه.

(«مَاعِنْدِي إِلَّا هَذَا قَطُّ»): تمنها هر نمهم

هميه.

(«مَاعَمِلْتُ إِلَّا هَذَا قِطِّ الدَّهْرِ»): تمنها هر

نمهممکردووه هيچيت.

(فَقَطُّ): تمنها جاريك و هيچيت.

قَطُّ: هرگيز/ برباير/ هرگيزاو هرگيز.

(«مَا فَعَلْتُ هَذَا قَطُّ»): (هرگيزاو هرگيز/

هرگيز) نمهممنهکردووه، دميشوترنت

(قَطُّ وَقَطُّ. الْقِطُّ (ج) قُطُوطٌ): ايمش/

بمرگموت (چونکه پارچهيهكى شتهگميه)

۲- چهكى خهلات ودرگرتن/ بو دمرجوون

۳- نوسراوى ژميريارى ۴- کاتژميرىكى شهو.

(قِطَّاطٌ): بهس.

(الْقِطَّاطُ (ج) أَقِطَّةٌ): ۱- قمراغى سمى ولاخ

۲- لووتهشاخ ۴- نمونونهيك که پهپرمويدمکريتو

چاوى ليدمکريت.

(الْقِطَّاطُ وَالْقِطِيطَةُ (ج) قِطَّاطِيطٌ): سمرهوى

ليوارى نمشکوت.

(«جَاءَتِ الْخَيْلُ قِطَّاطِيطٌ»): نمسهگان يان

نميسوارمگان رهوه رهوه هاتن/ بهشيش هاتن.

(الْقِطَّاطُ): ۱- چاك (داتاش/ دادمر) ۲- خمرتکمر/

متهکار.

(الْمَقَطُّ وَالْمَقِطَّةُ): قهلهمدامر/ نيسكيكى

بجووك هاوشيوهميتى، قهلهمى پيدامن.

(الْمَقَّطُ): سمرى نمو بهراسوانهى چارهوى که

لهژر ورگيدايه و ناگاته بهك.

(-الشَّرَابُ): شەربەتەكەى تىكەلەرد / تىكەلەدا.
 (أَقْطَبُ - الْقَوْمُ): كۆبۈنۈمە.

(-الشراب): شەربەتەكەى تىكەلەدا.

(الْقَاتِبُ وَالْقَطُوبُ): ۱-رۈۈگۈز / مېرۈمۈچ /
 كەسكە ناۋچەوان بەيەكدا بادت / مۇن ۲-شېر
 (لەبەر مېرۈمۈچى).

(حَاوُوا قَاتِبَةً): (سەراپان / ھەمۈۈيان)
 ھاتن.

(الْقُطْبُ (ج) أَقْطَابُ): مېلى نىۋان دوو بەرداشەكە
 لە بەرداشى ژىرۈە جەسپەو بەرداشى سەرۈەى
 ئاشەكەى بە دەوردا دەخولتەتەو.

(الْقُطْبُ (ج) أَقْطَابُ وَقُطُوبٌ وَقِطْبَةٌ):
 ۱-تەۋەرى شتەكەو گېرەرى.

(«هُوَ قُطْبُ ذَلِكَ الْأَمْرِ»): ئەو بگېرى
 كارەكەپە / تەۋەرى كارەكەپە.

(«صَاحِبُ الْجَيْشِ قُطْبُ رَحَى الْحَرْبِ»):
 سەرلەشكەر تەۋەرى بگېرى شەپكەپە /
 جەنگەكەپە ۲-گەرەرى نەتەۋەو خويشگەل
 كە كاروبارى مېللەتەكە دەگېرىت /
 ھەلدەسۈرىت.

(«فُلَانٌ قُطْبُ بَنِي فُلَانٍ»): فېسار كەس /
 گەرەپپاۋو سەردارى فېسار بەرەپە كە
 كاروبارىيان بۇراپى دەكات ۲- (فك) نەستېرەپەكە
 لە نىۋان ھەسارەى پۇلى و نەستېرەى دوو
 براكە = چووتكەى ھەنجىران، روۋى قېبەلى
 پى ديارىدەگىرىت ووتراۋە گەردوۋنى بەدموردا

(-السَّحَابُ): ھەۋرەكە تەرزە يان بارانى وردە
 دلۋې باراند.

(الْقَطِطُ): تەرزە يان نەمە بارانى ورد.

۶- (تَقَطَّطَ - الرَّجُلُ فِي الْأَمْرِ): كابرالە
 كارەكەدا كەللەرقىۋى و سەرچلىكرد.

(- في البلاد): بە ولتادا گەرا.

(-الدُّلُو إِلَى الْبَيْتِ): دۆلكەكە بۇ چالۋەكە / بۇ
 بېرەكە شۇرېۋەو.

۷- (تَقَطَّطَ - الرَّجُلُ): ھەنگاۋەكانى كور تەردەۋەو
 خېرا رۇيشت.

(الْقَطَّاقُ): خېرا / گورج / چابوك / بەپەلە.

قُطْبُ: ۱- (قُطْبُ - الشَّيْءُ - قُطْبًا): شتەكەى
 كۆكردەۋە.

(-الشَّرَابُ): شەربەتەكەى تىكەلەدا /
 تىكەلەرد.

(-الرَّجُلُ): پياۋەكەى توۋرەكرد.

(-الْجَوَالِقُ): گۆشەى جەۋالەكانى بەناۋەكدا
 كردد نۇشتاندېۋەو كۆيكرەنەۋە.

(-الْإِنَاءُ): قاپەكەى پېرەرد.

(-الْقَوْمُ): خويشگەل گەربۈنەۋە / كۆبۈنۈمە.

(-الرَّجُلُ - قُطْبًا وَقُطُوبًا): پياۋەكە ناۋچەۋانى
 بەپەكدا داۋ روۋى گۈزگەرد / مۇنېۋو.

(قُطْبُ): رۈۈگۈز / مۇن / ناۋچەۋان
 بەپەكدا داۋ / روۋتال.

(قُطْبَ الرَّجُلُ): ناۋچەۋانى بەپەكدا داۋ
 روۋى گۈزگەرد / مۇنېۋو.

الْقَطِيبِ وَالْقَطِيبَةِ): شیری حوشترو مهری
تیکه لکراو.

(جَاءَ الْقَوْمُ بِقَطِيبَتِهِمْ): خویشگهله به
تیکهله هممو هاتن.

(الْمَقْطُوبِ): (خواردنهوه/ شراب/ شهربهت)ی
تیکهله/ تیکه لکراو.

۲- (الْقَطِيبِ): وهرگرتنی شتیک به گۆتره/
بهمن کیشان و بیوان.

(أَخَذَهُ قَطْبًا): لهسر ههمان پارهی پئشو
شتهکی به گۆتره برد.

(الْقَطْبَةُ (ج) قُطْبِ): درکه کونجره/ جۆره
گیاههکه.

(الْقَطْبِيُّ (ن): رپومکیکه گوشه لیدروستدمکریت.
(الْقَطْبَانِ (ن): رپومکیکه درکاوییه

دمنکهکی به شتومهگهوه دنوسنیت/
پهیکول.

الملحق:

قُطْبِ: (الإِسْتِطْبَابِ): خالی یان تیشکی
جهمسهری که تیدا تیشکی رپوناکیی پاش

(دانهوه یان شکانهوه) یان تیدا کۆدمینهوه
تایبهمندیهکی نهومیه که نهولهرینهوانهش

دمگۆزریتهوه که به نایهکسانی دابه شبووه به
دهوریدا، بهلام جهمسهرگی شانه یان پاتری

لاوازیبوون و دابهزینی (که مکردن) پالهیزی
کاربهکمیان له نهنجامی نهو کارلیکردنه

کیمیاییه که تیاپاندا رووهدات.

دهسوورپتهومو ههرگیز شوینی خۆی ناگۆزیت.
به تهومرهی دهستار چوینراوه ۴-۵) پنتیکی

نهگۆزه لهسر گۆبهک که به سووری خۆیدا
بسوورپتهوه/ بخولیتهوه.

(القطب): لهلای جوغرافیانا سهکان
جهمسهری تهومرهی گۆی زهوییه نهویش دوو

جهمسهرن جهمسهری باکوورو جهمسهری
باشوور.

(الْقُطْبَانِ السَّمَاوِيَانِ) (فك): دوو پنتی
برپینی تهومرهی گۆی زهوی و گۆی ناسمانن

نهویش پنتی باکوورو باشوورن پهکهمیان
دوورپهکی پلهیهک که متر له نهستیره

جهمسهرهومیه.

(الْقُطْبِ وَالْقُطْبِ وَالْقُطْبِ (ج) أَقْطَابِ):
ناسنیکه له بهرداشی ژیرهوه دایه که بهرداشی

سهرهومی لهسر دهخولیتهوه.

(الْقُطْبَةُ (ج) قُطْبِ): نووکی نهو تیره
دمگریته نیشانهیهک.

(الْقُطْبِ): نهو ناسنه له بهرداشی ژیرهوه دایه
که بهرداشی سهرهومی لهسر دهخولیتهوه.

عند الجغرافيين: لای جوغرافیانا سهکان
جهمسهر یان نووکی تهومرهی زهوی.

(الْقُطَابِ): ۱- ناوهومی گیرفانهکه یان بنی
گیرفانهکه ۲- نهومی تیکهلی شتیکیرت دمکریت.

(الْقُطَابَةِ): (کوته/ پارچه) گۆشتیک.

(الْقَطِيبِ): شهربهت یا شرابی ناویته.

(الْقَطْرُ وَالْقَطْرُ): داريعود که بؤ بؤنه
خؤشهکمی دميسووتينن.

(الْقَطْرُ (مص) (ج) قِطَار): ۱-باران ۲-(دلؤبه/
تکه)ی همر شتیک که تکه بکات ۲-شهر که له
ناودا دمتوينریتهوه پاشان به ناگر ناومهکی
به هلمدمکريت و شهکرکه دميينيتهومو
رمقدمييت/ دمبيت به شهکری کلؤ.

(الْقَطْرَةُ (ج) قِطْرَات): ۱-دلؤبه کردن/
تکه کردن ۲-دلؤبه يهک/ يهک تکه.

(رَمَاهُ اللهُ بِقَطْرَةٍ): خودا به لايهکی
بمسرمد (باراند/ هينايه خوارى).

(الْقِطَار): ژمهريک که زؤر بييت و سهر بکات
تکه بکات و بيته دهرى.

(الْقِطَارُ وَالْقَطُورُ وَالْقِطَارُ): ههورى پر باران.
(الْقِطَارَةُ): ۱-تکه/ دلؤبه ی شت ۲-تکه ناويک.

(الْقِطْرَانُ وَالْقِطْرَانُ وَالْقِطْرَانُ) (ك):
گهومنى جهورى درمخت و هک هی دار کاژو
نهرز که ليياندمگريت.

(الْقِطَارِيَّ وَالْقِطَارِيَّةُ): مار (له تکه کردنى
ژمهرمکه يهوه و مرگراوه که زؤر دمبيت و
لييدمگريت.

(الْمِقْطَرَةُ وَالْمِقْطَرَةُ (ج) مَقَاطِرُ): بوغوردان
که بوغوردى تيدا دميسووتينریت.

(الْمِقْطُورُ) (مفع): همران تيهه لُسوراو.

(أَرْضٌ مَقْطُورَةٌ): زمويهکی بارانليدراو/
باران ليباريو.

۲-(اِسْتِقْطَابُ التِّجَارَةِ لِرُؤْسِ الْأُمُولِ):
بازرگانى سهرمايه کؤدمکاتهوه.

قطر: ۱-(قَطَرَ- البَعِيرَ قَطْرًا): همرانى له
حوشترکه هه لَسوو.

(-الماء. قَطْرًا وَقَطُورًا وَقَطْرَانًا): ناومه
دلؤبه دلؤبه پڑا، هاته خوارى/ ناومه (تکا/
دلؤبه يکرد/ تکه يکرد).

(-الصَّمْعُ مِنَ الشَّجَرِ): گهومنه که تکه تکه له
درمخته که هاته دهرى/ تکا.

(قَطَرَ- الماء): ناومهکی (دلؤباند/ تکاند).

(-الدَّوَاءُ): به دلؤبين ناوى دهرمانه که
تکاند.

(-الثُّوبُ): جله که ي بهر بؤنى بوغورد دا.

(أَقْطَرَ- الماء): ناومهکی دلؤباند.

(-الماء): ناومه که به دلؤبه دلؤبه رؤيشت.

(-الشيءُ): کاتى چه که کردن/ تکه کردنى
شته که هات.

(تَقَطَّرَ): دارى عودو بوخوردى سووتاند.

(-الماء): ناومه که دلؤبه دلؤبه رؤيشت.

(تَقَاطَرَ- الماء): ناومه که دلؤبه دلؤبه رؤيشت و
تکه يکرد.

(اِسْتَقَطَرَ- الماء و غَيْرُهُ): ناومه که يان شتيرى
دلؤباند/ تکاند و پيوى خهريکبوو.

(الْقَاطِرُ) (فا): ۱-هه موو گهومنيک/ که تيريه که

که دمتکيت ۲-(ن) که تيريه/ جهوى هه ژديها
که بيى ده لين خوينى دووبرا که.

۲- (قَطْرَ- الإِبِلَ. قَطْرًا): قهتارمیدان به

حوشتر مکان بهست واتا یهك به دواى
یهکیانکردن.

(القَطْرَة): قهتارمى حوشترى/ بهستنى

(قَطْرَ البَعيرِ الى البَعيرِ): حوشترمهكى

حوشتر مکان یهك له دواى یهك و ریكى یهك.

دواى حوشترمهكىتر خست.

(مَرَّتْ بِهِ قِطْرُهُ جَمال): قهتارمهكى

(-الثوبُ): جملهكهیدروو.

حوشتر بهلايدا تيپهري.

(مَأْدِرَى مَنْ قَطْرُهُ أَوْ مَنْ قَطْرَ بِهِ):

(القَطْرَة): تهختهیهكه گهلیك كونی تیډایه

نازانم كئى بردى.

هاچى بهندكراومكانى تیډهخهمن و یهك له

(-الرجُلُ قَطْرًا): پیاومكه ههنديك گمنى به

دواى یهكدهبن وهك قهتارمى كاروانى حوشترى

كیشان برود ئهویترى به پئى نهوه له گؤتره برد.

لینیت.

(قَطْرٌ وَأَقَطْرٌ- الإِبِلَ): حوشترمکانى قهتاره

(القَطْرَة): گؤترمهكارى. كهسئك شتئك

كرد. یهك به دواى یهككردن/ ریزكردن.

بپئویت یان بكئشئت پاشان ئهویترى

(تَقَاطَرَ- القَوْمُ): خویشگهل بهروودوا یهك

سهرجهمو به گؤترمو به پئى براومكهو به

له دواى یهك هاتن.

نرخى نهو بیبات.

(القَطْرَة): ۱-مئى وشهى (القاطر)

(إِكْرَاهُ مُقَاطَرَةٌ): هئنان و بردن/ رپؤشتوو

۲-شهمهندهفهر/ نامیره ههلمییمكهیه كه

و هاتوو.

لهسهر هئلى شهمهندهفهر دهروات و هارگؤنمهكان

۲-(قَطْر- ه. قَطْرًا): توند به زهويدا كوتا.

یهك به دواى یهكدا رادمكئشئت.

(-في الأرض قَطْرًا): بهسهر زهويدا رپؤشت.

(القَطْرُ): گؤترمهكارى به پئى نهوى كه

(أَقَطْر- ه): بهلايمكيدا خستى و فرپئيدا.

لهومپئش پئواپهمتى یان كئشاوپهمتى.

(تَقَطَّر- الرَّجُلُ): لهبهرزهكهوه خوى

(القَطَار- مِنَ الإِبِلِ (ج) قَطْرٌ وَقَطْرَات):

ههلايه خوارموه ۲-كهوت/ كهوته خوارى.

۱-رپوه حوشترئك كه قهتارمیانبهستئبت/ یهك

(-به): بهتمنشتدا فرپئيدا.

به دواى یهكدا رپؤشتبن و به ریزو له ریكى

(تَقَاطَرَا): لاکانیان بهرامبهر یهكبوون.

یهك ۲-پئچكهى شهمهندهفهر كه یهك به دواى

(القَطْر (ج) أقطار): ۱-ههرئم/ ولات ۲-كهنار

یهكدان و لهسهر هئله ناسنمهكه دهخولئنهوه/

۳-تمنشت ۴(ه)تیرهى بازنه.

دهچهرخئین.

۴-(في الضَّلَعِ وفي المتوازي السطوح): لهفرهلاو

- ۶- (إِقْطَرُ وَاقْطَارُ- الرَّجُلُ): تووره بوو.
- ۷- (إِقْطَرُ وَاقْطَارُ- تِ النَّاقَةِ): خوشترمه کلکی بمرزگردومو سمری قنج کرد.
- ۸- (القَطْرُ): ۱- جوره مسیکه ۲- مسی تووه ۲- جوره بهرگیکی میلداره.
- (الْقَطْرَةُ وَالْقَطِيرَةُ): شتی بیبایه خی هیچوبووج.
- ۹- (قَطْرَبُ): پهلمیکرد/ خیرایکرد.
- (قَطْرَبُ): کوتای به زمویدا.
- (تَقَطَّرَبُ): سمری جوولاندو وهک گوله نهستییره سرموتی نهبوو.
- (الْقَطْرَبُ): ۱- بزمهویدا دراو ۲- (ح) گوله نهستییره که به شمو شهوقدمداتهوه یان مؤرانهمه که بیسرموت ۲- (ح) گورگی توکهلومریو ۴- نییره دپو ۵- (ح) سهگی بچووک ۶- بهچکه جنوکه ۷- ۸- نهزان/ نهقام ۹- سمرسمری ۱۰- زیرهکردوو/ زور ترسنوک ۱۱- طب: جوره نهخوشییهگی میشکه ۱۲- پهیکول/ روومکیکه بهرگیکی همیه بهر هرکس بکهویت پیوی دهلکیت.
- ۱۰- (قَطْرَنَ- البَعِيرُ): قهترانی له خوشترمه ههلسوو.
- (الْقَطْرَانِ وَالْقَطْرَانِ وَالْقَطْرَانِ) (ك): جوره چهوریهکه له ههنديك درهخت و مردمگیریت/ جوره گهوهنیکه وهک له درهختی کازو نمرز و مردمگیریت.

- روو تهربیدا نمو هیلیمه که دوو سمری له دواى پهک نههاتوو به پهک دهگهبنیت.
- (القطر في القطوع المخروطية (ه) مستقيم هو المحل الهندسي لمنتصفات الاوتار الموازية لاتجاه معين): تیره برگه هووجهکیهکان راسههیلیمه که جیکهوتی نمندازمی لهتکهرهکانی ژئی تهربیهکانی ناراستهیمکی دیاریکراوه.
- (قطران مترادفان هما قطران کل منهما المحل الهندسي لمنتصفات الاوتار الموازية للآخر): دوو تیره هاوتا: دوو تیرن همریهکیان جیکهوتی نمندازمی لهتکهرهکانی ژئی تهربیهکانی نهوی تریانه.
- (قطر الشمس الظاهر (فك): الزاوية التي ترى الشمس عليها من مركز الارض وتراوح قيمتها بين ۲۲ و ۲۵ ث في راس السنة و ۳۱ و ۳۱ ث في اول التمون): تیره خوری دیار، نهو گوشهیمی که خوری پیدمبیریت له جهقی زمویهوه که دهکویتته نیوان (۳۲) خولهک و (۲۵) چرکه لهسمری سالداو (۳۱) خولهک و (۳۱) چرکه له سمرتای مانگی گهلویژ/ میوهگهناندا.
- (اقطار الدنيا): همر جوارلای جیهان.
- ۴- (اقطر- النبات): روومکهکه خمریکی وشکبوونبوو.
- (إِقْطَرُ وَاقْطَارُ): خمریکی وشکبوونبوو.
- ۵- (تَقَطَّرَ- عَن كَذَا): لهوه دواکهوت.

الملحق:

قطر: (الْقَطَارَةُ): دَلُوبَيْن / نامیریکه دمرمان

یان هیتری بی دمدلُوبینریت.

(التَّقَطِيرُ): ۱- دَلُوبَانْدِنی ئاوا یان هیتر دَلُوب

دَلُوب ۲- ئهویه دمکریت به ههلم لهشله بکهداو

باشان چردمکریتهوه به شیوهی دَلُوبهوه

به هوی ساردکردنهوهوه جیا دمکریتهوهوه

دمگریت و کۆدمکریتهوه.

(تَقَطِيرُ النَّبِيذِ يَعْطِي الْكحول): دَلُوبَانْدِنی

شهراب و نهرق کهولی بیدمگریت.

(الْإِسْتِقْطَارُ): ومرگرتن و دمرهینانی خواردنهوه

له همندیک میوهه گولدا به هۆو ریگه

دَلُوبَانْدِنهوه دهبیت.

قطع: (قَطَعَ - الشَّيْءَ. قَطْعاً وَمَقْطَعاً

وَتَقْطَاعاً): ۱- شتهکهی (کوت کوتکرد/

بارچه پارچهکرد/ لهتلتمکرد) ۲- دمریخست و

جیاپکردموه.

(-الصَّلَاةُ): نوپژمهکهی بری.

(-فِي الْقَوْلِ): کۆتایی به قسهکه هیناو بریاری

لهسهردا/ سووریوو لهسهر قسهکهی.

(«إِنِّي أَقْطَعُ بِذَلِكَ قَطْعاً»): من بهوه کۆتایی

بیدمهینم و لهسهری سوورم.

(-هُ عَنِ حَقِّهِ): نهیهیشت مافهکهی

ومرگریت.

(-الطَّرِيقَ عَلَى السَّالِكِينَ): رینی له ریبوارمکان

گرت/ ریگهکهی بری و ترساندنی.

(-النَّهْرَ. قَطْعاً وَقُطُوعاً): روبارمهکهی بری/

له روبارمهکهی بهرییهوه.

(-لِسَانَهُ): بیدمنگیکردو قسهی بری بهوهی

چاکهوه خیری لهگهلدا کرد.

(-هُ بِالْحَجَّةِ): به بهنگه قسهی بری و

دمکوتیکرد.

(-هُ بِالْقَطِيعِ أَوْ السُّوْطِ): به شوولک یان به

قامچی لییدا.

(-الْحَوْضُ قَطْعاً): ئاوی له گۆلمهکه بری باش

ئهوهی نیومیکرد.

(-فُلَانُ الْحَبْلِ أَوْ بَجِبِلٍ): هیسار به پتهکه

خنکا.

(-عُنُقُ دَابَّتِهِ): جوارپیکهی فرۆشت.

(-لَهُ قِطْعَةٌ مِنَ الْمَالِ): همندیک پارهی بۆ

بریهوه.

(-الصَّلِيقُ قِطْعَةٌ): وازی له (دۆستهکهی/

هاورپیکهی) هیناو پهیومندیی بچری.

(-رَحِمَهُ. قَطْعاً وَقِطِيعَةً): پهیومندی لهگه

کهسوکارمهکهی بری و وازی لیهینان و سبلهیی

لهگهلدا کردن.

(-السَّيِّدُ عَلَى عِبْدِهِ قِطِيعَةً): خاومنکۆیلمهکه

باجیکی خسته سهر کۆیلهکهی که دهبیت

بیداتی.

(«قَطَعَنِي الثُّوبُ»): بهرگهکه بهشیکردم.

(-بِطَّرِيقِ. قُطُوعاً وَقِطَاعاً وَقَطْعاً):

باندنمهکه گهرمیان و کوپستانیکرد/ له

کوستانهوه کۆچی بۆ گهرمیانکرد.

(فَهِيَ قَوَاطِعُ ذَوَاهِبٍ أَوْ رَوَاجِعٍ): بالندمکان

کۆچ دمکهن دهرۆن یان دمگهرینمهوه.

(-مَاءُ الْبِنْرِ. قُطُوعًا وَقِطَاعًا): ناوی

بیرهکه / چالومهکه بپرا یان کهمیکرد / هاته
کزی.

(قُطِعَتْ يَدُهُ. قَطَمًا وَقُطْمًا وَقَطْمَةً

وَقِطَاعًا): دستى تووشى پهککهوتنبوو یان

به برینچوو.

(قُطِعَ قِطَاعَةٌ): له هسهکهوت و نهیتوانی

بدویت / زمانى بهسترا.

(-لِسَانُهُ): له زماندریژی یان له زمانپاراوی

کهوت.

(قُطِعَ النَّفْسُ): ههناسهکه بپرا.

(-الرَّجُلُ): بپاوکه بیتواناو بیدمهسلات یان

ناومید بوو.

(-بِهِ): رپگه ی نیازو نامانجی لیگرا.

(مَقْطُوعٌ بِهِ): بهر له خواست و نامانج

لیگراو.

(قُطِعَ الشَّيْءُ): شتهکه ی لهتلهتکرد /

پارچهپارچه کرد.

(-الْخَمْرُ بِالْمَاءِ): ناوی تیکه ئی مهپهکه کرد.

(تَقَطَّعَ فِيهِ الْمَاءُ): ناوی تیکه لبوو.

(-الْفَرَسُ الْخَيْلُ): چارهویکه پینش

ههموو چارهویکانیتر کهوت و پینشپیکه بپردمهوه.

(-الْفَرَسُ الْجَرِي): چارهویکه له خوشیدا

جۆرهما رۆیشتن و رهوت و غاریکرد.

(-اللَّهُ عَلَيْهِ الْعَذَابُ): خودا جۆرهما سزاو

نازازی بهسهدا داو بۆپیرپیهوه.

(-الشِّعْرُ): ههلبهستهکه ی به گوهری

کیشهکه ی بۆ برهگهکانی بهشبهشکرد.

(«قَطَمَنِي - الثَّوْبُ»): جلهکه بهشیکردم که

خۆمی پینداپۆشم.

(«هَذَا الثَّوْبُ يُقَطِّمُكَ قَمِيصًا»): ئەم جله

وهک کراس بهشتمکات.

(«قُطِعَ فِي بَطْنِهِ»): سکی ژانیکرد / تووشی

ژانه سکیبوو / سکی پینچی پینداهات.

(قَاطِعٌ - هُ): پهیوفندی لهگه لدا بچری نه

نامه ی بۆناردو نه سهردانیکرد / «ضد»

پهیوفندی لهگه لیدا بهردموامبوو.

(«مُقَاطَعَةُ بَلَدٍ لِحَاصِلَاتٍ وَمُنْتَجَبَاتٍ بَلَدٍ

آخِرٍ أَوْ لِكُلِّ مَعَامَلَةٍ مَعَهُ»): لیکچرانی

پهیوفندی بازارگانی نیهت دوو ولات و

نهکرینی بهروبوومی گشتوکالی و بهرهمی

پیشهسازییان یان لیکچرانی ههموو

پهیوفندیپهکیان.

(-فَلَانٌ فَلَانًا بِسَيْفَيْهِمَا): بهراوردی تیژی

ههردوو شمشیرمکانیانکرد کامیان تیژتره

بپرتره.

(-الْأَجِيرَ عَلَى كَذَا وَكَذَا مِنَ الْأَجْرِ أَوْ الْعَمَلِ):

لهگه ل کریکارمهکا لهسهر کری یان کاری

ناواو ناواو رپککهوت.

هؤی کشانهومی خۆروهه).
 (تَقَطَّطُوا- أَمْرُهُمْ بَيْنَهُمْ): کارمهکیان لهناو
 خۆیاندا بهشکرد.
 (تَقَطَّطَتْ عَلَى هَذَا الْجَوَادِ أَعْنَاقُ الْخَيْلِ):
 ملی نهمسپهکان به دواى نهم نهمسپهوه شکا،
 بچرا واته: نهمسپهکان نهمگهیشتنه نهم نهمسپه
 رسمنه.
 (تَقَاطَعَ- الشَّيْءُ): شتهکه پارچه پارچه بوو/
 لیکتراز.
 (تَقَاطَعًا): لهیهک ترازان/ بچران و جیابوونهموه.
 (إِثْقَاطَ- مِنَ الْمَالِ قِطْعَةً): شتیکی له
 سامانهکه/ له داراگه دابیری/ ومریگرتو
 برد.
 (-مَالٌ فُلَانٍ): دارای/ مانی هیساری بوؤ
 خۆبیرد.
 (-مَاقِي الْإِنَاءِ): همرچی له قاپهکهدا بوو
 خواردیبهوه.
 (إِنْقِطَعَ): بهسمرچوو/ کاتی رۆیشت.
 (إِنْقِطَعَ الْحَرُّ أَوْ الْبَرْدُ): کاتی گهرما یان
 سهرما بهسمرچوو.
 (-الشَّيْءُ): شتهکه بچرا/ بپراو لهتوپهتیبوو/
 پارچهپارچه بوو.
 (-الْفَيْئُ): باران پرا.
 (-النُّهْرُ): روباومه و شکیوو یان ناومهکی گیرا.
 (-الْبُنُّ): شیرمه ناوی تیدا نهماو گورؤ گورؤ
 بوو.

(قَاطَعُوا لِحَوْمِهِم بِالسَّيْفِ): به شمشیر
 گۆشتیان له یهکتر کردموه.
 (أَقْطَعَ- فُلَانًا): هیساری له روباومه
 بهپراندموه.
 (-تِ الدَّجَاجَةِ): مریشکهکه (له هیلکه کردن
 کهوت/ له هیلکهچوومهوه).
 (-الْقَوْمُ): بارانیان لیپرا.
 (-الرَّجُلُ): بیانوو بهلکهی پراو دمکوتکراو
 نهمینهکرد/ وهلامی نهمدایموه.
 (-بِالْحُجَّةِ): به بهلکه دمکوتیکرد.
 (-عَنْ أَهْلِهِ): بهیومندی لهگهله خیزانهکهیدا
 پراو لییان دوروکهوتموه.
 (-مَاءَ الْبَيْتِ): ناوی چالومهکه پرا.
 (-تِ السَّمَاءِ بِمَوْضِعِ كَذَا): باران لهو شوینه
 پرا، لیینهباری.
 (-عِ الْحَطَبِ): ریگی داریبینی نمو شوینهی
 درایی.
 (-الْأَمِيرُ الْجِنْدَ الْبَلَدِ): میر بهرووبوومی نمو
 شاره یان ولاتهی بهرمو پرووی سهربازمکان
 کردموه بوؤ خۆیانینیت و بزئویانینیت.
 (أَقْطَعَكَ- الشَّيْءُ): شتهکهت لیپرا.
 (أَقْطَعَنِي الثَّوْبُ): جلهکه به بهرمیبوو به پیی
 به ژنو بالامبوو.
 (تَقَطَّطَ): ۱-پارچه پارچه بوو/ کهرتکهرتیبوو
 ۲-تیکهلبوو ۳-پیرا.
 (تَقَطَّطَ- الظِّلُّ): سببهرمهکه کورتیبووومه (به

(-ماء البئر): ناوی چالوومه وشکیرد/ ناوی تیدا نهما.

(-لسانه): زمانهکی له پاراوی و بهیزی کهوت.

(-الکلام): لسمر ناخواتنهکی ووستاو لسمری نهرؤیشت/ قسهکه بچرا.

(-السيف): شیرمه شکا.

(-إلى فلان): بوو به هاوپی تایبتهی فیسار.

(انقطع - بالمسافر): گوزارکارمه پهکیکهوت به هوی پهککهوتتی و لاخهکه بهوه یان خواردنی

پینه ماو داماو گوزارمهکی تمواونه کرد.

(مقطع به): پهککهوتهی گوزار.

(استقطع - ببدأ أو ثوباً): داوایی کرد یان

زموپیهکی بداتی یان پوژاکیک.

(إفطوطع - ت الطير): بالندمه که گوستانهوه

بو گورمیان کوچیکرد.

(القاطع): ۱- نامیری برین/ فرتاندن/ برهر/

فرتینهر/ کهتمر ۲- نموونهی جل و شتیتز/

کمه لؤک/ سمر بر.

(«قُطِعَ الْأَدِيمُ عَلَى الْقَاطِعِ»): چهرمه که

لسمر نموونه که بررا.

(القاطع): تهیمان.

(الدواء القاطع): دمرمانی هیز تیدا نهماو/

بهسمر چوو.

(الطعام القاطع عند النصارى): له لای

دیانهکان خواردنی که گوشت یان شیری

زیندهومری وشکانی نه مییت.

(القاطع عند النصارى): لای دیان کهسانیکن

که گوشت و شیری زیندهومری وشکانی

نه خون و نه خونوه.

(سيف قاطع): شمشیری تیزو برهر.

(لبن قاطع): ماستی ترش.

(برهان قاطع): سه لاندنیکی به لگه نهویست.

(قاطع التيارات): نامیری کارمبار. که له کاتی

پیویستدا کارهای پیدمپرریت.

(قاطع النهر) (عند العامة): روخی نهوبهری

روویارمه که.

(قاطع الطريق (ج) قطع وقطاع): چهرده/

ریگر/ دز.

(القاطعة (ج) قواطع): می و شهی (القاطع).

(طير قواطع): بالندهی کوچکر که زستان له

شوینیک و هاوین له شوینیکیرن (پهچهوانهی

(الأوباد) که گهرمیان و کوچتپان ناکمن و له

شوینی خوین دمیننهوه.

(القاطعية) (ت): نهو بره خواردن و

که لوپه لهی که له ناودمجیت (به هوی خواردن

یان به کارهینانیهوه).

(القطع): ۱- همناسه سواری و همناسه توندی به

هوی ماندویتی یان قهله و پیهوه ۲- وشکبوون و

برانی ناوی بیر به هوی گهرمای زورهوه

۳- نهمسک و پیچ پیداهانتی.

(القطع) (مص): برین و فرتانی هندیک

نمندی لهش وهك قرتاندنی قاج یان دست-
 (الْأَمْرُ وَاقِعٌ قَطْعاً): بیگومان کارمه
 روویداوه یان روودمدات.

(الْقَطْعُ الْمَخْرُوطِيَّةُ وَاحِدُهَا قَطْعٌ (هـ):
 هي قطوع سطح مخروط دائري قائماً كان
 أم مانلاً بمستوي لا يمرُّ برأسه. اشتهر بها
 قديما الرياضي اليوناني (ابو لونيوس).
 وهي ثلاثة: القطع الناقص والقطع الزائد
 والقطع المكافئ): برگه‌ی قووجهک. یمکیک
 له برگه‌کمه‌یه (هـ) نهوه دمبیریت به رووتهختی
 قووجهکی بازنه‌یی ناستوون یان لاردمبیریت
 به روویهکی تهختیی و بسمرمه‌کمیدا
 ناروات. بیرکاری یونانی نهبولونیوس بهوه
 بهناوبانگبووه نهویش سئ برگه‌یه، برگه‌ی
 ناتماوا، برگه‌ی زیاده، برگه‌ی هاوتا.

(الْقَطْعُ الناقص ويقال له الهَلِيجُ والاعلیج.
 (هـ) يحدث اذا قطع المستوي راسمات السطح
 كلها من جهة واحدة من الرأس وتحديده ايضا
 المحل المستوي للنقاط التي مجموع بعدها
 عن نقطتين ثابتين (ق ق) يسلاوي طولاً
 ثابتاً، ما: ق ق: مرقان، محران، محترقا،
 بؤرتان والقطع الناقص محوران متعامران
 ب ب ج ج ب تقاطعان في مركز القطع و ب
 ب د ط): برگه‌ی ناتماوا پییدموتیریت برگه‌ی
 ناریک یان ریک (هـ) دمردمبیریت نهگهر برگه‌ی
 رووتهخت وینه‌ی رووی همموو له یهک لاوه

لهسمرموه بری دیاریدمکیریت همروهما شوینی
 نه‌ندازه‌ی رووتهختی له خاله‌کان که کؤی دوو
 دوورینه‌کمی له دوو خالی دیاریکراوا (ق ق)
 به دووریه‌ی نه‌گؤر په‌کسان دمبیریت که ۲ ط.
 ق ق تیشکؤو برگه‌ی ناتماوا دوو تهومری
 نه‌ستوونیی ب ب. ج ج په‌کترپرن له چهقی
 برمه‌کدا و ب ب = ۲ ط.

القطع المخروطي من جانبي الراس
 وتحديده التي فضله بعدها من نقطتين
 ثابتين ق ق تساوي طولاً ثابتاً وهو (ب ب)
 وله محوران متعامدان ومركز ومستقيمان
 متطابقان يقتربان منه الى النهاية ولا
 يقطعانه و اذا كان المتقاربان متعامدين
 سمي القطع الزائداً قائماً): برگه‌ی زیاده
 پییدموتیریت سووکه برگه‌میک روودمدات
 کاتیک له رووتهختی روویهک قووجهکی
 بری له دوو لای سمرموه‌ی دیاری بکیریت
 همروهما جیگه‌ی نه‌ندازه‌ی رووه تهخته‌که
 له برینه‌کدا زیاده‌یه دوو دووریه‌کمی له
 دوو خالی دیاریکراوی (ق ق) په‌کسانمه‌یه
 دووریه‌کی دیاریکراو (ب ب) دوو تهومری
 ستوونی دمبیریت دمبیریت دوو هیلئ له یهک
 نریک که تا کؤتایی لیینزیکدمبیرمه‌موو ناپرن
 خو نه‌گهر دوو نریکه که ستوونیبوون به بره
 زیاده‌که دملین ستوونیه.

(القطع المكافئ ويقال له الكامل والثلجم):

يحدث اذا قطع المستوى السطح المخروط
بمؤازرة راسمة من راسماته وتعريفه ايضا
المحل الهندس المستوى للنقاط المتساوية
الابعاد عن مستقيمة ثابت ص ص وعن
نقطة ثابتة ق وللقطع المكافي محور يرمز
(ق) و هو يَمُرُّ على (ص ص) بَرَكِي هَاوْتَا
بَيِيدَه لَيِّن بَرَكِي تَهَاوَو (ه) كَاتِيك رُوودَمَدَات
كِه رُووتَه خَتَه كِه رُووَه قُووَجَه كِه كِه بِيَرِيَت
بِه دِرِيژِي وَيِنَه يَه كِه لِه وَيِنَه كَان هَه رُووَهَا
بِيِنَاسَه دَه كَرِيَت بَه شُووِيَن كَارِي نَه نَدَازَه
رُووتَه خَت بِي خَالَم كَانِي كِه دُوورِيَان يَه كَسَانَه
لِه رَاسْتَه هِيَلِي نَه كُوُرِي (ص ص) لِه خَالِي
جِي كَرِي قَبَرَكِي هَاوْتَا تَه مَرِيَه كِه بَه
(ق) تِي دَه مَرِيَت و لَم سَمَر (ص ص) سَتُونَه .
(الْقَطْعُ ج) اَقْطَاعُ وَاَقْطَعُ وَاَقْطَاعُ: ۱- دَه مِي
بَان و بَجُووَكِي تِر كِه لِه نَاسَنَه و يَان سَمَرِي
نِي زَه كِه لِه نَاسَنَه دَه مِي شَمَشِي رُو جَه قُو
۲- بَه لُو بُو، نَه و هِي لِه دَرَه خَت دَه كَرِيَتَه و هَه
دَه بَرِيَت.

۲- (ج) قُطُوعُ وَاَقْطَاعُ - مِّنَ اللَّيْلِ):
(بَمَشِي كِي لَآيَه كِي) شَه و ۴- فَه رَش يَان رَايَه خِي ك
كِه لَم رِيَر سَوَارِدَا دَه بِيَت ۵- جُوْرَه بَه رَكِي كِي
مِي لِدَارُو چِنَرَاوَه .
(نُوبُ قِطْعُ وَاَقْطَاعُ): بَه رَكِي كِي مِي لِدَارُو
چِنَرَاوَه .
(الْقَطْعُ - فِي الْفَرَسِ) نَه چِرَانِي هَمَنِي ك

دهماری چارموی.
(الْقَطْعُ وَالْقُطْعَةُ): کَسِي كِه كِه بَه مِي و نَدِي
كِه سَايَه تِي بِي چَرِيَت و بَه زَمِي لَه كِه لَدَا بَمَرِيَت .
(الْقَطْعُ) نَه چَرِي هِي پَارَه / بَه نَجَايِي / دَرَه م .
(الْقَطْعُ) کَسِي كِه كِه دَه نَكِي بَرِيَت / دَه نَكِي
دَه مَرَنَه يَه ت .
(الْقُطْعَةُ) تَاو بَرَانِي نَاوِي چَا لَو لِه قَرَجِي هَاوِي نَدَا
يَان لِه كِه مَرَادَا .
(الْقُطْعَةُ ج) قُطْعُ وُقُطْعَاتُ: نَه چَرِه
كِه لِه شَتِي كِه كَرَابِيَتَه و هَه ۲- شُووِي نِي بَرِي ن و
لِي كَر دَه مِي پَار چَه كِه ۲- پَار چَه ي زَه مِي يَه كِي
پَار چَه پَار چَه كَرَاو دِيَارِي كَرَاو و جِيَا كَرَاو ۴- نَه و
بَه شَه ي كِه لِه دَه سَتِي كِي قَر تَاو مَاو تَه و هَه ۵-
نَار دِي سِي ۶- كِه بَه كِي نَار دِي سِي ۷- بَه شِي كِي
كَتِي بِي كِه پَه رَاوِي كِه و شَتِي لَه و بَا بَه تَه .
(قُطْعَاتُ الشَّجَرِ وَقُطْعَاتُهَا): كَرِي نِي دَرَه خَت
كِه نَه كِه رَه رَا هِي تَر دَه مَر دَه كَاتَه و هَه .
(الْقُطْعَةُ ج) قِطْعُ: ۱- بَه شِي، بَه رَكِه و تِي
شَتِي كِه .

(- مِّنَ الشَّعْرِ) نَه چَرِه هَه نَبَه سَتِي كِه كِه حَمَوَت
يَان دَه دِي ر يَان كِه مَر بِيَت .
(قِطْعَةُ الدَّائِرَةِ) (ه): رُووِيَه كِه لِه نِي وَان
كِه مَوَانَه ي بَا زَنَه و رِي كِه مِي هَه و هَه .
(الْقُطْعَةُ ج) قِطْعُ وُقُطْعَاتُ: ۳- شُووِي نِي
بَرِي نَه كِه و لِي كَر دَه مِي هَه ۲- پَا شَمَاوَه ي دَه سَتِي كِي
بَه رَاو / قَر تَاو .

(قَطَعَاتُ الشَّجَرِ): گریکانی دره‌خسته که نه‌گمر
بِرا هیتِ درمدمکاتمه‌وه.

(الْقَطَاعُ): ۱- به‌شیکِ / کهرتیکِ شه‌و له
سهرمتایه‌وه تا سئیه‌کی ۲- کهرتیکِ ناومدانی
که چاک قایمکرایبیت و لمزیر همرماندمیه‌کی
تایبه‌تیدایبیت ۲- پاره.

۴- (ج) قِطَاعَة: نامیری قرتاندن / برین.
(الْقَطَاعُ): بپرمری چاک ۵- (ب) به‌ردتاش /
به‌ردبیر / به‌ردشکین.

(الْقَطَاعُ الْكُرْوِيُّ): پرگه‌ی بازنه‌یی
نه‌و تمنه‌یه که په‌یداده‌بیت له نمنجای
سوورانه‌وه‌ی پرگه‌یه‌کی بازنه‌یی به‌ دموری
تیره‌ی بازنه‌که‌یداو ناپریت.

قطعة الدائرة (ه): نه‌و روومه که دمکه‌ویته
نیوان که‌وانیکِ بازنه‌که‌و دوو نیومتیره‌ی
بازنه‌که‌وه.

(الْقَطَاعَة): ۱- سهره برشت، پروش، که له
پریندا به‌ردمیته‌وه ۲- نه‌وه‌ی له شت دمپریت
۲- نه‌و پاروه‌ی که نیوه‌ی ده‌خوریت و
نیومکه‌تری ده‌پلریتمه‌وه.

(الْقَطَاعَة) (في اصطلاح عامة النصارى):
به‌لای هم‌وو دیانه‌کان، نه‌ومه که له
رؤژانیکِ دیاریکراودا گوشت و همندیک
خواردن نه‌خون.

(الْقَطُوعُ): فرمبر / چاکپر.
(- مِنَ النُّوقِ): می‌خوشتیک که زوو شره‌کی

دمپریت / وشک دمکات.

(إمْرَأَةٌ قَطُوعٌ): نافرمتیکِ سسته جووله.

(الْقَطِيعُ): به‌شیکِ شه‌و له سهرمتاومیه تا
سئیه‌کی شه‌وه‌که.

(الْقَطِيعُ (ج) قُطْعَانٌ وَقِطَاعٌ وَأَقْطَاعٌ
و (جج) أَقْطِيعٌ) پانه مهریک یان ره‌وه
خوشتیک یان گاه‌لیک یان ره‌وه و لاخیک یان
بۆله بالندمیه‌ک گه‌له ناژه‌لیکیر.

(الْقَطِيعُ (ج) قُطْعَانٌ وَقِطَاعٌ وَأَقْطَاعٌ وَقُطْعٌ
وَقُطْعَاتٌ): ۱- چپو / لق / چل / دار که تیری
لیدروسته‌مکرت ۲- نه‌و په‌ل و پۆیه‌ی له
دره‌خت دمکرتمه‌وه یان له چله‌کانی.

(الْقَطِيعُ (ج) قُطْعَاءٌ وَأَقْطِيعَاءٌ): هاو وینه /
هاوشیوه / لیچوو / وه‌ک نه‌و له وینه‌ی نه‌و /
چون نه‌و / چه‌شنی نه‌و. هاوشان / هاوتا.

(هُوَ قَطِيعُهُ): نه‌و له‌و ده‌جیت له له‌شو
بالادا / هاوکووفیه‌تی.

(رَجُلٌ قَطِيعٌ (م) هَطِيعٌ): بپاویکه له‌ناو
دمسته‌که‌یدا بۆشناخه یان ژنیکه همرومه‌ا.

(الْقَطِيعُ): قامچییه‌کی سهرقرتاو.

(هُوَ قَطِيعُ الْقِيَامِ): نه‌و له‌بمرقه‌له‌ویی یان
بی‌هیزی ناتوانیت راستیته‌وه / هه‌ستیت.

(إمْرَأَةٌ قَطِيعٌ): نافرمتیکه دره‌نگ
راستدمیته‌ومه‌و خاوه.

(«إمْرَأَةٌ قَطِيعُ الْكَلَامِ»): نافرمتیکِ
که‌مدوه / زمانپاراوو زماندریز نییه.

الْمَقَطَعِ (ج) مَقَاطِعِ): ۱- شوپنی برینی شت
یان پچرانی ۲- برگه/ بیتیکه به بزوپنهوه یان
دوو بیتن دوومیان زهنهداره.
(«شَرَابٌ لِنَهْدِ الْمَقَطَعِ»): شهرمیتیکه
دواییهکهی خوشه.

(مَقَطَعُ الْحَقِّ): نهومی راستی پییدمهسلیتریت و
ناراستی بی بووجهلدمکریت.

(مَقَطَعُ الْحَرْفِ): شوپنی دمرچوونی دمنگی
بیت له گمرو یان زمان یان لیوموه.

(مَقَاطِعُ الْأَنْهَارِ): یواری روویارمکان/ شوپنی
پهرینهوه.

(-الْکَلَامِ): شوپنی تیدا وستانی ناخاوتن.

(الْمَقَطَعِ): ۱- نموونهی لهسر برینی چهرم یان
شتیتر ۲- پیپیری چهرم/ گازنه/ چهرمیر.

(سَيْفٌ مَقَطَعٌ): شمشیری تیزی برهر.

(الْمَقَطَاعِ): کهسیکه زور بهتمنگ دؤستایهتییهوه
نهیته.

(بِئْرٌ مَقَطَاعٌ): چالوویکه زوو ناومگهی بیتریت/
وشک بکات.

(مَقَطَاعُ الْکَلَامِ): قسه به خه لکیر.

(الْمَقَطَعَةُ): شوپنی برین و هوی برینهکه.

(الْهَجْرُ مَقَطَعَةٌ لَلْوَدِّ): کۆچ و لیکبران ماهی
نهمانی خوشموستییه.

(الْمَقَطَعَةُ وَالْمَقَطَاعَاتُ): بهرگی کورت (نهمه

تاکسی نییه به همموو جلیکی کورت وا
دهلین).

(الْقَطِيعَةُ (ج) قَطَائِعِ): ۱- لیکبران/
جیابوونهوه ۲- بهجیهیشتن ۳- پهیومندیپچرانی
نیوان دوو ولات ۲- فهران/ کارمندی ۴- نهو
زهوی بؤ باج و خهراج دادمپریت لزمو
که بؤ سمریازمکان تهرخان دمکریت به
روبووممهکهی بخون و پیپیزین.

(«اتَّقُوا الْقَطِيعَاءَ»): دوور بن له له
یهکچران/ له یهکبوون).

(الْأَقْطَعِ (م) قَطَاءِ (ج) قُطْعِ وَقُطْعَانِ):
۱- دستقرتاو ۲- کهر.

(رَحْمٌ قَطَاءٌ): خزمانیکی لهیهکچراو.

(الْإِقْطَاعَةُ (ج) إِقْطَاعَاتُ): پارچه زهوییهکه
بؤ بزویوی سمریازمکان تهرخاندمکریت و

بؤیان دمپریتتهوه که زهوی باج و خهراج.
(الْأَقْطُوْعَةُ): شتیکه کهنیزمکیک بؤ

یهکیکتری دمنیریت نیشانهی پچرانی
پهیومندی نیوانیان دهبیت.

(التَّقْطِيعِ (مص) (ج) تَقَاطِيعِ): ژانه سک.
(تَقْطِيعُ الرَّجُلِ): بهژن/ بالاو ناوقهدی

پیاومکه.

(الْمَقَطِعِ): بهلگمو بیانوو نهماو.

(الْمَقَطَعِ): ۱- نهناس ۲- کهسیکه له دیوانی
بهخشدا ناوی نهبیت یان بهخشش بؤ

هاورپیکانی بررابیتتهوه بؤ نهو نهبررابیتتهوه.

(مُقَطَعُ النَّهْرِ): یواری روویارمکه که
لییدمهپرینهوه.

هەلسوورپىننو ئەوانەى كە لە زموبەكانىشان
بىيانچەوسىننەمۆ.

(الإقطاعي): دەر مەبەگ.

(فَصْرُ إِقْطَاعِي) ۴-كۆشكىكى دەر مەبەگايمەتى/

هەى سەردەمى دەر مەبەگايمەتى ۲-كۆشكى
دەر مەبەگ.

(العهد الإقطاعي): سەردەمى / چاخى

دەر مەبەگايمەتى.

(الإقطاعي (ج) الإقطاعيون): ۱-دەر مەبەگ

۲-سەر بە دەر مەبەگايمەتیبوون وەك بىر وىپراو
هەلسووكەوت.

(الإقطاعي - على التشبيه): (بە لىكجواندن)

خاومنمولىكى زۆر / خاومنزموپزارىكى فراوان.

(الإقطاعية): دەر مەبەگايمەتى.

(النظام الإقطاعي): رېژىمى دەر مەبەگايمەتى.

(إقطاعية مجتمع): كۆمەلگامەكى دەر مەبەگايمەتى.

(التقاطع): ۱-لىككەلوشمانى بەيومندىي

نىوان / لەمەكدووركەوتتەمۆ ۲-بەيەككەمىشتن
يان بەكېرىنى دوو هەيل لە پەنتىكدا.

(نقطة التقاطع): پەنتى بەكتر بېرىن يان

بەيەككەمىشتن.

(تقاطع طريقين) شوپنى لەمەك جىبابوونەمۆ

دوو رىگا.

(نقطة التقاطع في سكة الحديد): شوپنى

بەمەك گەمىشتن و لەمەك جىبابوونەمۆ هەيلى

شەمەنەفەر.

(النَّيَابُ الْمُقَطَّعةً) (عند العامة): جلى شېرو
ورو كۆن.

(المقطعات من الشعر): هەلبەستى كورتو

كورتە دېر.

(مقطعات - الشيء): پارچەكانى شتىك كە

جىادەمكېنەمۆ بەيكەومىشدەمىزىنەمۆ.

(المتقطع) (فا): كورت / كورتوكۆل.

(غرة متقطعة): سېنتى سەرلۇزى چارموى

لە كونه لووتىمۆ تا دەمگاتە چاوى.

(الحمى المنقطعة) (طب): تاي ناوبەناو /

سېبەرو.

(المنقطع) (فا): لىپراو بۆ شتىك.

(هو منقطع العقال في الشر): نەمۆ بۆ

خراپەو خراپەكارى لىپراومو هېچ نايكېرىتە

دواو.

(هو منقطع القرين): نەمۆ بېوينمە /

نەمۆنەى نىيە.

(المنقطعون عند النصارى): لاي دىانەكان،

نەمۆ مردوانەن كە كەسكىيان نىيە نوپۇزۇ

دۇعايەكيان بۆ بىكات يان خىرىكيان بۆ بىكات

كە گوناھەكانىيانى پېنەلۇمىزىن.

(المنقطع من الوادي ونحوه) سەرى نەوسەرى

دۆلەكە / كۆتايى دۆلەكە يان هەيت.

(الانقطاع): هەممو رېژىمىك كە دەسەلات

بە خاومن زموبوزارە گەورمەكان دەمدات

بە نارموزوى خۇيان زموبوزارمەكانىيان

(-الشيء): خیرا شته‌ک‌هی (ر‌اپس‌ک‌اند/ فر‌اند).

(-الكلام): کرؤ‌کی نا‌خاوتنه‌ک‌هی و مر‌گرت.

(الْقَطْف (ج) قِطَافٍ وَقُطُوفٍ): ۱-میوه‌ی جنراو

رنراو ۲-هیشوو دهمی رنینی/ کاتی رنینی.

(الْقِطَافِ وَالْقِطَافِ): ۱-دهمی میوه‌رنین

۲-رنینی میوهو جنینی بمری دره‌خت.

(الْقِطَافَةُ): بؤل‌متری یان هیشووی و مریو کاتی

رنینی.

(الْقَطِيفِ = الْقُطُوفِ): رنراو/ جنراو.

(الْقَطْفِ (ج) مَقَاطِفٍ): سه‌به‌ته/ تاسه‌وی و

هر شتیک که میوه جنراومکه‌ی تیدم‌گرت.

(الْقَطْفِ (ج) مَقَاطِفٍ): ۱-داسولکه که بمری

دره‌ختی پی ده‌چن و دمبرن ۲-بنی هیشوو

۳-هیل‌کی و‌ال‌بیز که له ناوری‌شمه و ناردی پی

دمبیزرته‌وه.

۲-(قَطْفٍ - الْقَطْفِ - الْقَطْفِ وَغَيْرُهُ قِطَافًا وَقُطُوفًا):

چاره‌وی‌که هه‌نگاومکانی کورت‌ک‌ردمومو خاو

رؤیشت.

(الْقَطْفِ - الرَّجُلُ): بوو به خاو‌ن و‌لا‌خیک

خاوو خلیچک.

(الْقَطُوفِ مِنَ الدَّوَابِّ (ج) قُطُوفٍ): (و‌لا‌خیک/

جوارب‌بی‌هک) که باش نه‌روات و خاوه‌خاو

بکات.

۴-(الْقَطْفِ (ن): ۱-سه‌وزه.

(-الواحدة قِطْفَةٌ): ۱-سه‌وزه‌یهک/ سپینا‌خه

کیویله ۲-دره‌ختیکی شاخه دارمکه‌ی سه‌خته.

(الْمَقْطُوعِيَّةُ): بری نهو خؤراکه/ خواردنه

یان نهو بمره‌مبیشه‌سازیه یان هر شتیک‌تر

لهو باب‌تانه که له ماوه‌یه‌کی دهاریکراودا

به‌کاردم‌گرت/ کاردم‌گرت.

(مَقْطُوعِيَّةُ الْكَهْرَبَاءِ): بری کارم‌بای کارکراو.

قطف: ۱-(قَطْفٌ وَقُطْفٌ هُ قُطْفًا):

ر‌ووشاندی/ رنی.

(الْقَطْفِ (مَص) (ج) قُطُوفٍ): رن‌ین/

ر‌ووشاندن/ ر‌ووشاو.

(الْقَطْفِ (ج) قُطُوفٍ): شوینکار.

۲-(قَطْفٌ - الثَّمَرِ - قُطْفًا): (میوه‌که/

بهرمکه‌ی جنی/ رنی.

(-الشيء): شته‌ک‌هی خیرا فر‌اندو ر‌اپس‌ک‌اند.

(-مَفْسَلَتُهُ): کووره هه‌نگه‌ک‌هی بمتا‌ک‌ردو

هه‌موو هه‌نگ‌ینه‌ک‌هی دمره‌ینا.

(قَطْفٌ - الثَّمَرِ): میوه‌ک‌هی (جنی/ رنی).

(-الشيء): شته‌ک‌هی خیرا/ گورج ر‌اپس‌ک‌اندو

فر‌اند.

(-الدَّقِيقُ) (عامية): ناردمکه‌ی زؤر

نمبیزایه‌وه، تا که‌به‌که‌ک‌هی بگرت و تیک‌لی

نارده پاکه‌که نه‌بیت.

(-الجزائر اللحم) (عامية): قه‌سابه‌که.

گؤشته‌ک‌هی له ئیس‌قانه‌که دامالی.

(أَقْطَفَ - الكرم): میومکه کاتی رنینی هات.

(إِقْطَفَ - الثمر): بمری دارمکه‌ی/ میومکه‌ی

جنی.

(الْقَطْلُ) (مفع): لَينراو/ کولاو.
 ۲- (الْقَطْلُ الْوَاحِدَةُ قَطْلَبَةٌ) (ن): توتربک.
 روومکيکی گه لا هیلکهیسی گه ورهیه گوله که ی
 سپییه له شیوهی زنگوله دایه بمرکه ی شیوه
 تریبییه، جوړیکی له همندی ولاتی خوړه ولاتی
 نزیکدا زوره.
 قطم: ۱- (قَطْمٌ - اللَّحْمُ وَغَيْرُهُ قَطْمًا): حمزی
 له گوشتو شتیر کرد.
 (قَطْمٌ قَطْمًا): حمزی له گوشت یان شتیر کرد.
 (قَطْمٌ): دلؤچووه سر گوشتو شتیر.
 (الْقَطَامُ) (ح): هه لؤ یان هه لؤی چمه شی
 گوشت.
 (الْقَطَامِي وَالْقَطَامِيَّة) (ح): هه لؤیه ک چاوی
 تیژ بیتو بؤ راو سمری بهر زکردیته وه.
 (رَجُلٌ قَطَامِيٌّ): پیاویکی که لهره هه له
 کاروباردا.
 (الْقَطْمُ (ج) مَقَامٌ): چنگی بالنده.
 ۲- (قَطْمٌ هُ قَطْمًا): گازی لیگرتو جهشتی.
 (-الْعُودُ): دانی به چپو مکه دا تا بزانیته
 نهرمه یان رهه.
 (-الشيء): شته که ی بپری.
 (قَطْمٌ - الشَّارِبُ): شمر به تخوره که
 شمر به ته که ی جهشتو لای ناخوشبوو، گرژ
 بوو ناوچه وانی به مکه دادا.
 (الْقَطَامَةُ) (ج) مَقَامِلٌ): نه وهی ده چیژریتو باشان
 تفدمکریته وه.

(الْقِطْفَةُ) (ن): سهوزمه کی درکاوییه
 ناووهی سوورمو گه لاکه خاکیه.
 (الْقَطِيفَةُ = سَالِفُ الْعُرُوسِ) (ن): گوله قهیفه
 زور جوړی به وه ناسراوه که گه لؤ لاسک و
 گوله که ی رهنکیکی نهرخه وانی هه به له وانه
 (قَطِيفَةُ الذَّيْلِ): گوله قهیفه ی کلکاو ی که بؤ
 جوانی دهر وینریت.
 (الْقَطِيفَةُ (ج) قُطْفٌ وَقَطَائِفٌ): به تانییه کی
 تووکنه پیاو به خویدا دمدا.
 (الْقَطَائِفُ): جوړه حه لؤیه که.
 (الْقُطْفَةُ): پیاوی کورته بالآ.
 قطل: ۱- (قَطْلٌ - الشَّيْءُ. قَطْلًا): شته که ی بپری.
 (-عُنُقُهُ): کیشای به ملیدا/ له ملی دا.
 (قَطْلٌ - الشَّيْءُ): شته که ی بپری.
 (-هُ): دایه مزویداو به لادا خستی.
 (تَقَطَّلَ - الْجَذَعُ): قهدی دره خته که له بنه وه
 قرتا.
 (الْقَطْلُ وَالْقَطِيلُ - مِنَ الشَّجَرِ): دره ختی له
 بنه وه برراو.
 (نَخْلَةٌ قَطِيلٌ وَجَذَعٌ قَطْلٌ وَقَطِيلٌ):
 دار خورمایه ک یان قهدی داریک که له بنه وه
 برابیت یان قرتابیت.
 (الْقَطِيلَةُ): پارچه بهرؤیه که ناوو شتی وه های
 بی و شکمکریته وه.
 (الْمِقْطَلَةُ (ج) مَقَاتِلٌ): پارچه ناسنیکه
 پییدمکریته وه.

(الْقَطَامِيَّ وَالْقَطَامِيَّ): شمرابی تیز.

(الْقَطْمُ): تووره.

(الْقَطِيمَةُ): ۱- شیر یان ماستی (چیژ/ تام)

گؤراو ۲- لمت لمتی نان یان شتیز ۳- تَوَزِيك
چیشت.

(«شَيْءٌ مُزُّ الْقَطْمِ»): شتیکی چیژ/ تام
مزر.

۳- (الْقَطْمَارُ وَالْقَطْمِيرُ) (ز): توپزالی تمنکی
ناوموی خورما که له نیوان ناوکه خورماکهو
گؤشتی خورماکه دابه.

قطن: ۱- (قَطْنٌ - فِي الْمَكَانِ وَبِهِ قُطُونًا):
له شوینه کهدا نیشته نیبوو/ نیشته چیبوو.

(-الرَّجُلُ): خزمتمی پایومه کی کرد.

(قَطْنٌ - هُ بِالْمَكَانِ): له شوینه کهدا
نیشته چیبوو/ نیشته نیکی کرد.

(الْقَاطِنُ (فَا) (ج) قُطَانٌ وَقَاطِنُهُ وَقَطْنِ):
نیشته منی شوینیک.

(«قَاطِنَاتُ مَكَّةَ وَقُطْنُهَا»): کؤتر مکانی شاری
مهکه.

(الْقَطْنُ (مَص) (ج) اَقْطَانُ): شوینی
نیشته نیبوون.

(الْقَطَانَةُ): مهنجهل/ هازان.

(الْقُطْنِيَّةُ وَالْقَطْنِيَّةُ (ج) قَطَانِيَّةٌ): نهو
دانه ویلانسی که له مهنجهلدا دمکولینریت

وهک نیسک و نؤک و باقله (بؤیه و ناونراوه
چونکه له مالدا هه لدمگریت و ماومیهک

دمینیتسهوه یان لهبر نهوهی له مالدا بؤ
هه مووانمو دهبیت بخوریت.

(الْقَطَانِيَّاتُ) (ن): په له روومکیکه که دوو
خهلن گه لیک روومک دمگریتهوه بهشی
زوری یان خواردنی مروقه یان دمگریته نالی
ناژمل وهکو باقله و نؤک و نیسک.

(الْقَطِينُ): کؤی وشه (القَاطِنُ).

(القَاطِنُ) ۱- نیشته نیبهکان ۲- دانیشته
خانوو ۳- نؤکهرو کارمهرو دستوپپومند (بؤ
تاک و کؤیه) بؤ کؤکهی: (قُطْنُ).

(«هُوَ لَاءِ قَطِينُ فُلَانٍ»): نهوانه دستوپپومندی
فیسارن.

(«قَطِينُ اللَّهِ»): نیشته منی مهکهو دموری
کهعبه.

(الْقَطِينَةُ): دانیشتوی ناو خانو.

۲- (قَطْنٌ - ظَهْرُهُ. قَطْنَا): پشتی کؤمایهوه.

(القَطْنُ): پشتکؤم.

(القَطْنُ (ج) اَقْطَانُ): خواروی بهتی مروقه
که راست و تهخت دهبیت/ سیبهنده.

۳- (قَطْنٌ - الْكِرْمُ): میومه رشابهوه، واته
گری ورد وردی هیشوو مکانی دهر کرد.

(-الطَّعَامُ وَنَحْوُهُ) (عند العامة): خواردینهکه
کهرووی کرد که شتیکه وهک لؤکه.

(القَطْنُ) (ن): لؤکه.

(قَطْنَةٌ): پارچه لؤکه بهک.

(ج) اَقْطَانُ): لؤکهکان روومکیکه توومهکی

به لۆكهيەكى چەر داپۇشراوه كه تالى ريشووى بارىكهو سې، دەرپسرنىت و جل و بەرگى لىدروسىتدەكرىت، له گىتىدا ئەمپرۇ گرنگرتىن رووه كه لەناو ريشودارمگانداو له ولاتە گەرمگاندا دەروپنرىت/ ئەمەرىكاي باكوور گەورەترىن ولاتى بەرھەمھەينەرىمتى. شوپنىكى بالاي له كشتوكالى مىسرو توركيوا سورياشدا ھەيمو بۇ دەرووش دەنرىرتى. له پەموانەكەى (تۆومكەى) شله رۆن دەگرىت بۇ چىشت كەم بەكارنىت بەلام كەلكىترى ھەيمە. أَلْقَطْن - أَلْقَطْن.

(الْقَطَان): لۆكەفرۆش.

(الْقَطْنِيَّة وَالْقَطْنِيَّة): جلوبەرگى لۆكە.

(الْقَيْطَان): چىراوىكە له ناورىشم و لۆكەيه وەك پەت تالەكانى بادەدرىت/ ھەيتان.

(الْمَقْطَنَة): زەويەك لۆكەى تىدا بچينرىت.

٤-(الْقَطْن (ج) أقطان): ١-بىنكلى بالندە ٢- نيوان ھەردوو سمت/ ناوگەل.

(الْقِطْنَة): كلاوھازى كه بەشىكى وركە.

(الْقِطْنَة): ١-كلاوھازى ٢-گۆشتى ران.

(الْقِطَان (ج) قَطْن): دارى كەژاوه.

(الْقِطْنِينِ الْوَاحِدَةُ الْقِطْنِيَّة) (ن): روومكەيه

كه قەدى بۇ سەروە ھەلناسىت دەكشىت

وەك خەيارو كوولەكە. بە زۆرىي بە كولەكە

دەلین.

قَطُو: ١-(قَطَا - قَطَا): بە پىي رۆيشتنى

گرانبوو/ سستەپىبوو.

(-المَاشِي): رۆيشتووھ كه ھەنگاومگانى

كورتکرد يان گورجانە رۆيشت و ھەنگاوى

كورتنا.

(-تِ الْقَطَا): (كورپورمە/ ھەتيكە)

خويندى.

(تَقَطَّى): خا و رۆيشت/ خاومخاوپکرد.

(إِقْطُوْطَى): ھەنگاوى كورتينا يان گورج

رۆيشت و ھەنگاوى كورتينا.

(الْقَطَاة (ج) قَطَا وَقَطَاة وَقَطَاة (ح):

كورپور/ قەتى. بالندەھەكە ھىندەى كۆترە (بۇ

شارەزايى و بەلەدىي بە نمونە دەپھىننەوه)

(دەلین لەبەر قورسەپىي يان بۇ دەنگەكەى

وا ناوانراوه).

(ذَهَبُوا فِي الْأَرْضِ بِقَطَى): رۆيشتن و

پەرش و بلاووبوونەوه.

(أَهْلَى مِنْ الْقَطَا): له كورپور بەلەدترە/

شارەزاترە.

(الْقَطَاوَان وَالْقَطَاوَان): ھەنگا و كورت و پىگران

له رۆيشتندا.

(الْقَطُوْطَى): ١-ھەنگا و كورت و پىگران

٢-ھاچدريژ.

٢-(تَقَطَّى - الفَرَس): سواری سمتى يان سەروو

كلكى نەسپەكە بوو/ سواری پاشووى بوو.

٢-(تَقَطَّى لِأَصْحَابِهِ): خۆى له دۆستەكانى

ماتداو ھەليخەلەتاندن.

به‌لشدا بهینیت و دان بهینیتَه جۆقه پرتگه‌یه‌کی
سه‌ختی که زۆر به گران بیایدا برۆن.

(الْقَعَقَاعُ وَالْقَعَقَانِيَّ): که‌سیکه که رویشته

جو‌مگه‌ی قاجی ته‌قه‌بییت.

(الْقَعَقَعَةُ): که‌پیدان.

(الْقَعَاعِج): هموره‌گر‌مه‌ی له‌سهریه‌کی توند.

(قَعَقَعَةُ): هه‌وره‌گر‌مه‌یه‌کی توند.

(الْقَعَاعِج): فر‌دمنگ / دمنگ‌زۆر.

قعب: ۱- (قَعَبٌ - فُلَانٌ فِي الْكَلَامِ): به‌بنی

هورگ هسه‌یگرد.

(-الْحَافِرُ): سمه‌که باریک بوومه‌وه و‌مک

جووبییت به‌ناوا.

(الْقَاعِيبُ): گورگی لووره‌لوورکه‌ر.

(الْقَعَبُ (ج) الْقَعْبُ وَقَعَابُ وَقَعْبَةٌ): جامی

گه‌وره‌ی نه‌ستوور.

(قَعَبُ الْكَلَامِ): قوولایی هسه‌مه‌که / گه‌وه‌ری

هسه‌مه‌که.

(الْقَعْبَةُ): جالی ناو شاخ.

(الْقَعِيبُ): ژماره‌ی زۆر.

۲- (الْقَعْبَلُ): جامی گه‌ورمه‌که شیرێ تیدا

ده‌دۆشن.

(الْقَعِيلُ وَالْقَعِيلُ (ن): ۱- جۆره‌ دومه‌لانیکه

۲- (ن) قارجک.

قعت: ۱- (قَعَتَ لَهُ مِنَ الشَّيْءِ. قَعْنَا وَقَعْنَةُ):

تۆزیکێ له‌ شته‌مه‌که داینی / له‌ویچیکێ دایی /

پیدا.

(-بِوَجْهِهِ عَنْهُ): رووی لێ و‌مرگ‌پراو خۆی
لیادا.

قَع: ۱- (قَعَّ هُ قَعًا): به‌سه‌ نه‌شته‌ سه‌ری.

(أَقَعَّ - الْقَوْمُ): هه‌لیانکه‌ند که‌پت‌شنه‌ ناویکی

زۆر تال و سویر و په‌لاماری ناومکه‌یاندا.

(الْقَعُّ وَالْقُعَاعُ - مِنَ الْمِيَاهِ): ناویکی و سویر

که وینه‌ی نه‌بییت.

۲- (قَعَقَّ - السِّلَاحُ قَعَقَةً): چه‌مه‌که ته‌قه‌ی

لیبه‌رزبوومه‌وه / لیومه‌هات.

(-الشَّيْءُ الْيَابِسُ): شته‌ و‌شکه‌مه‌کی راوشاند /

جوولاندو دمنگی لیپه‌پیداکرد.

(-الْقَدَاحُ): له‌ قومارمه‌که‌دا تیرمه‌کی

هه‌لسوراندا.

(-تَ عَمَلُهُمْ): گه‌ورمه‌کانیان کۆچیانکرد.

(-فِي الْأَرْضِ): که‌وته‌ گه‌ران به‌ زه‌ویدا /

رویشته.

(-فُلَانٌ مَا يَقَعَّقُ لَهُ بِالسِّنَانِ): رووداوی

رۆزگار سه‌ر به‌ فیسار شوپ‌ناکات و باکی هاشمو

هوشه‌ی نییه‌.

(تَقَعَّقَ): ۱- شله‌ژاو که‌وته‌ بزوان ۲- جوولاو

دمنگی په‌پیداکرد.

(-تَ عَمَلُهُمْ): گه‌ورمه‌کانیان کۆچیانکرد.

(الْقُعُقُوعُ): (ح): قه‌له‌باجکه‌ / جۆره‌ قه‌لیکه‌

رهنگ سپی و ره‌شو و کلک‌ریژه.

(الْقَعَقَاعُ): ۱- دمنگی به‌ریه‌که‌هوتنی چه‌ک

۲- خورمای و‌شکه‌مه‌ویو ۲- تابه‌ک که‌ مووچرک

(أَفْعَتَ - فِي مَالِهِ): دستبلاویی له داراکمیدا کرد.

(- لَهُ الْعَطِيَّةُ): خهلاتی زۆری دایی/ پێدا.
(إِفْتَعَتْ - الْحَافِرُ): بیرهه لکه نه که گلیکی زۆری له بیرمه دمردا.

(- لَهُ الْعَطِيَّةُ): په خشی زۆری دایی/ پێدا.
(الْقَعْتُ): باران و لیزمو لافاوێکی زۆر.

۲- (فَعَتَ وَفَعَتْ - الشَّيْءُ. فَعْنَا وَفَعْنَا): شتمه کی له بیخ هه لکه مند/ له بن دهرهینا.
(إِنْقَعَتْ): له بن دهرهات.

(- الْحَانِطُ): دیوارمه که له بنهوه رووخوا/ رما.
۳- (الْقَعِيثُ): سووک و ناسان.
قعد: (قَعَدَ. قَعُودًا وَمَقْعَدًا): به پێوه بوو دانیشت.

(- قَعُودًا) (ضد): ۱- هستا ۲- دانیشت.

(- بِهِ): دانیشتان.

(- تِ الْقَسِيْلَةُ): تێبچوولهی دارمه که همدی پهیدا کرد که له سهری بوهستیت.

(قَعَدَ): دهستی پێکردو خهریکبوو/ نامادهبوو.

(«قَعَدَ يَشْتُمُنِي»): دهستیکرد به جنیودانم خهریکبوو جنیوم پێدات.

(قَاعِدٌ - هُ. مُقَاعِدَةٌ): له گه لێدا دانیشت/
له لایهوه دانیشت/ هاو نیشنبوو.

(الْقَعْدَةُ): دانیشتان.

(- بِالْكَانِ): له شوپنه که دا دانیشت و تیایدا مایهوه.

(- الرَّجُلِ): بیاومه کی له شوپنه که دا هیشتهوه و دانیشتان.

(- الْبُنْسُ): چالاومه کی هیندهی دانیشتنی زهلامیک هه لکه مند یان نه گه پشته ناوو وازیلهینا.

(الْقَعْدُ): دمردیکگرت و گردمنشینبوو/
له پیکموت/ که نه فتیبوو/ گولۆله بوو.

(إِقْتَعَدَ - الدَّابَّةُ): سواری چوارپیکه بوو یان بۆ سواریبون تمرخانیکرد.

(الْقَاعِدُ (فَا) (ج) قَعُودٌ): ۱- دانیشتوو ۲-
جهوالی پر دانه وێله و له سهر بن وهستینراو.

(القَاعِيَّةُ (ج) قَوَاعِدُ): ۱- بنگه / بنچینه / شیواز ۲- (ع ج) دهستورێکی بیرکارییه به دمردیهمی جمبر کورتکراوه تهوه پێیده لێن دهستوو / یاسای نهگۆر ۲- (ك) تفت.

(- مِنْ الْبَيْتِ): بناغه / بنچینهی خانوو.

(- مِنْ الْهُدُجِ): تهخته به کی که ژاومه.

(- مِنْ الْبِلَادِ): گهورهترین شاری ولاته که که پایته خته.

(قَاعِيَّةُ الطَّلَائِرَاتِ): بنگه کی فرۆکه خانه که تیایدا دنیشتیه وه لێوهی هه له دهست.

(القَاعِيَّةُ فِي الْإِصْلَاحِ): دهستوو بنگه و راگرو یاسایه که هه موو پارچه و بهمه کانی شتی که

دمگریتهوه.

(الْقَاعِيَّةُ عِنْدَ الْكُتُبِ): لای نوسه مهکان دهستوو و نموونه به بۆ فیریوونی خوشتوو سین و نووسین.

(قَاعِد التَّمَال): بِنکی بهیکر.

(الْقَعْدَةُ (ج) قُعْدَات): شوینی دانشتنی
سهرزین و کورتان و شتیر ۲-۲ (ح) کمر که پیاو
سواریدمیبت.

(مِن الْإِبِل): حوشرمه که شوان بؤ هموو
پیویستیگی سواریدمیبت.

(الْقَعْدَةُ): ۱- جاریک دانشستن ۲- نهوهی مروّف
سواریدمیبت ۲- نهوهی لهسه ری دادمنیشیت
وهک کلیم و همسرو شتیر.

(الْقَعْدَةُ وَالْقَعْدَةُ): نهو شوینهی که له
دانشتینیکا دهگریت.

(ذو الْقَعْدَةِ وَذو الْقَعْدَةِ): مانگی ناوجهژنان
که مانگی یازدهی سالی هیجریه که دهکهویته
نیوان مانگی (سوال) شهسه لانو (ذی الحجة)
مانگی قوربانوهه. ژمارهی رۆژمهکانی (۲۰) یه
(بؤیه و ا ناوناوه چونکه عمرهب لهو مانگه دا
نه شه ریانده کرد نه بؤ نازوخه دهچوون نه
بؤ لهومر دهگه ران.

(بِنْرُ قَعْدَةُ): چالاویکه قولی / بلندی هیندهی
مروّفیکی دانشتوو.

(الْقَعْدَةُ): زۆر دانشسته / نهوهی زۆر
دانه نیشت.

(هُوَ قَعْدَةُ ضُجَعَةَ): نهو زۆر دانشستهی
پالکته و تهیه.

(الْقَعْدَةُ): ۴- نهوهی خه لک ساری دمییبت ۲- رایه خ
وهک کلیم و همرش و همسرو شتیر.

(الْأَقْعَاد وَالْقُعَاد) (طَب): دمردیکه مروّف
گردمنشیندهکات / کوللهی نهکات / له به لوپوی
نه خات.

(الْقُعَاد): ژن / هاوسهر.

(الْقُعْدِيُّ): ۱- زۆر دانشتوو ۲- بهککه و ته
(وهکو ههر حمز به دانشستن بکات).

(الْقُعْدِيَّةُ وَالْقُعْدِيَّةُ): زۆر دانشتوو.

(الْقُعْدِي (ج) الْقُعْدِيَّةُ): دانشتوو بهی
خه واریجه گانه له ناو موسولمانه ناحهزه
دورژمنه کانیندا.

(الْقُعُود (ج) الْقُعْدَةُ وَقُعْد وَقُعَانِد):

۱- جوانوی حوشر تا دانی دووه می پیشه وهی
دمردیت ۲- بهچکه حوشر یان گویره که.

(الْقُعُود وَالْقُعُودَةُ (ج) الْقُعْدَةُ وَقُعْد وَقُعَانِد

وَقُعَانِد - مِّن الْإِبِل) تهو حوشره ی که شوانه که
بؤ هموو کارو باریکی سواریدمیبت.

(الْقُعِيدُ): (بؤ یهک و کوو نیرو می)

۱- هاونشین و هاودهم ۲- کوللهی پیکوره / که
هیشتا بالی تهواو نه کردمیبت ۲- پاریزگار /

جاودیر.

(قُعِيدُكَ اللهُ وَقُعِيدُكَ اللهُ): به خودا سویندت

نهدهم، و تراویشه: وهک نهوهی خوا لهگه لتا
داینیشیت، و اته خوا بتپاریزیت.

(قُعْلَانُ قُعِيدِ النَّسَبِ): فیسار به که مترین

یشت دهجیته وهه سهر باپیره گه وره ی
بنه مالکهی.

(-تِ النَّخْلَةَ): دارخورماکه له بهر گرتندا
سستیگرد سَالِيك بهر یگرت و سالی دوايي
هیچی نه گرت.

(قَعَدَبِي عَنكَ شُغْلٌ): کاریك دست یگرتم
بیمه لات/ کاریك له توی کردم.

(قَعَدَ هُ عَن كَذَا): نه بهیشت و ریگه ی نه وهی
لیگرت.

(أَفْعَدَ هُ عَنِ الْأَمْرِ): ریگه ی کارمه کی لیگرت.
(تَقَعَدُ): وستا.

(هـ): هیشتیه وهه نه بهیشت پید او یستیه کانی
جیبه جیبکات.

(-عَنِ الْأَمْرِ): وازی له کارمه هیناو به
تهنگیه وه نه هات.

(تَقَاعَدَ - بِهِ فُلَانٍ): هیچی له مافه که ی
نه دایی/ پیی نه دا.

(إِفْتَعَدَ): بهری کارمه کی لیگرت.
(مَا افْتَعَدَكَ عَنْهُ): ریگه ی نه وی لینه گرتوویت.
(الْقَعْدُ): ۱-خه وار یجه کان ۲-نه وانه ی بۆ جهنگ
ناچن/ دانیش تو و مکان م.

(الْقَعْدُ): ۱-زیره مگردوو/ زور ترسنوک چونکه
بۆ شهر ناچن ۲-سست و ته مه ل ۳-که سیکه
چاکه و پیاومتی نه کات ۴-به د.

(رَجُلٌ قُعُودَةٌ): پیاویکی زیره مگردوو/
زور ترسنوک.

۲- (قَعَدَ - فُلَانٌ بِقَرْنِهِ قُعُودًا): فیسار هاوشانی
هاوریکه بیوو.

(قَعِيدًا كُلَّ أَمْرٍ): دوو پاریزمیری هموو کاریك
له راست و چه په وه.

(الْقَعِيدَةُ (ج) قَعَائِدُ): ۱-ژنی دانیش تووی
مال ۲-نه وهی له سه ری دادمنیشن ۳-کیسه یان
شتیکی و مها که برژاوو چوره ک و نه وانه ی
تیبکریت.

(القَعِيدُ): هاو نشینی بچووک.
(الْأَقْعَدُ النَّسَبُ): به نزیکترین پشت بگاته وه
سه ر با پیرمه گوره ی.

(الْمُقْعَدُ): ۱-خوشبووی دمردی گرده نشینی/
گوئوله/ له پیکه وته. که فته کار ۲-(ج) به چکه ی
داله که رخور ۳-مه مکی قوت که هیشتا
نه نیشتیبت.

(فُلَانٌ مُقْعَدُ الْأَنْفِ): لووتی نیشتوو وه
لووت فشه.

(فُلَانٌ مُقْعَدُ الْحَسْبِ): فیسار ناوه جاخزاد میه.
(الْمُقْعَدَةُ): ۱-امیی وشه ی (الْمُقْعَدُ): ۲-چالاو یك
هه لکه نراییت و نه گه یشتیبتیه ناو.

(الْمُقْعَدَاتُ (ج)): به چکه کور کور/ هه تی پیش
نه وهی هه ستیت ۲-(ج) بۆ فه کان.

(الْمُقْعَدُ (ج) مَقَاعِدُ): نیشتگه/ شوینی له سه ر
دانیشتن/ کورسی.

(الْمُقْعَدَةُ): ۱-نیشتگه ۲-قنگ ۳-قه عده ی
پیسایی.

۲- (قَعَدَ - عَنِ حَاجَتِهِ قُعُودًا):
له جیبه جیکردنی پید او یستیه که ی دواگه وت.

۲- (فَعَرَ- البئرَ. فَعْرًا): انا بنی جالومه که

رؤیشت ۲- جالومه که ی قولنکرد.

(فَعَرَ- الإناء): هرجی له قاپه که دا بوو

خواردیه وه.

(-الشجرة): دره خته که ی له بیخ هه لکه نند.

(فَعَرَ- الماءَ. فَعَارَةً): ناومه که (قولبوو/ بنی

دووو بوو).

(فَعَرَ- البئرَ): بیرمه که ی قولنکرد.

(-الشيء): شته که ی هوباند بردی به ناودا.

(-الشيء): شته که ی هوباو به ناودا چوو/

قولبوو.

(-الرجل): هاواریکرد.

(-في كلامه): قسه که ی به قورگکرد.

(أَفَعَرَ البئرَ): جالومه که ی قولنکرد.

(-النجم): نه سستیره که له بنی له گه نه که دا

یان قاپیترا دمرکه وت.

(تَقَعَّرَ): قولبوو.

(في كلامه): قسه که ی به قورگکرد.

(انْقَعَرَ): له بن و بیخ هه لکه نرا.

(القَعْرَ (مص) (ج) قُعور): له گه ۱- له گه ۲- چالی

نزم و قول/ شیوی قول و نزم.

(-من كل شيء): نه و په ری قولایی و بنی

بنی نه و شته.

(فَعَرَ الفمَ): قولایی ناوادم.

(رَجُلٌ بَعِيدُ القَعْرِ): پیاویکه چاک ده چیته

بنج و بناوانی شته وه.

(-للحرب): هاوشانه گانی و پیوستی بو

جهنگ ناماده کرد.

(أَلْقَعَدَ): نه و جهنگاومرانه ی که موجهیان بو

تخرخان نه گراوه.

۴- (قَعَدَتِ المرأةُ. قَعُودًا): ژنه که پیاومه که ی

له دمستچوو/ بیومژنبوو.

(أَلْقَاعِدَ (ج) قَعُود): ژنیک نه مندالی بیتو

نه پیاویشی هه بیت.

۵- (قَعَدَهُ): کاری بو گوزمراند/ خزمه تیکرد.

(قَعَدَ أباهُ): باوکی به خیوکردو نه یه یشت

برمنجیت.

(أَفَعَدَ الرجلُ): خزمه تی پیاومه که یکرد.

(-أباهُ): باوکی به خیوکرد.

(تَقَعَدَ هـ): چوو به لای کاری نه و مه وه

سهر به رشتیکرد.

(تَقَاعَدَ فلانٌ في الاصطلاح): له زاراومدا:

خانه نشینوو و موجهیه کیشی بو بررایه وه.

۶- (القَعِيدُ): بالندمیه که یان ناسکیک

له پشتته وه بیت، به به دوومی دادمنین

(بپچه وانهی (النطیح) واتا به خته یین.

۷- (القَعْدُ والقَعْدُ والقَعْدُ (ضد): ۱- به

چهند پشتیکی که دمگاته بابیره گه وه ی

۲- بابیره گه وه ی زور لیوه ی دووره.

قعر: ۱- (قَعَرَهُ. قَعْرًا): دایمه زمویدا.

(تَقَعَّرَ): به زمویدا دراو هه لگی بررایه وه.

(انْقَعَرَ): مرد.

«جَلَسَ الرَّجُلُ فِي قَعْرِ بَيْتِهِ»: (نیددیومه):
 خوی له ناو خانوو مکه پدا گیر داوه / بیاومکه
 خزایه کونی ماله که یه وه.
 (الْقَعْرَةُ = الْوَهْدَةُ): جالئیکی قوول.
 (الْقَعْرَةُ وَالْقَعْرَةُ): نه وهی بنی له گهن
 دادمپوشیت و دمگرت.
 (إِنَاءٌ قَعْرَان): قاپئیکی قوول.
 (قَدْحٌ قَعْرَان): جامئیکی قوپاو.
 (قُضْعَةٌ قَعْرَى): له گهنیک که شتیکی تیدابیت
 بنه که ی گرتیت و داپوشییت.
 (الْقَعُورُ وَالْقَعِرُ): قوول / بندوور.
 (الْمِقْعَارُ): که سیکه به فورگ قسه بکات.
 (إِنَاءٌ مِقْعَار): قاپئیکی قوول.
 (قَنْبٌ مِقْعَار): جامئیکی فراوانی گه وره ی
 قوول.
 (الْقَيْعَرُ وَالْقَيْعَارُ): نه وهی به فورگ قسه
 بکات.
 (الْمَقْعَرُ): ۱ قوول / جال / به ناو داچوو / قوپاو.
 (مِنْ - الْخُطُوطِ): هیلئ هوجاو / به ناو داچوو.
 ۲- (قَعْرَتِ الشَّاءِ. قَعْرًا): مهرکه به راویته
 بوو.
 (قَعْرَتِ الشَّاءِ): مهرکه به راویته بوو.
 ۴- (الْمَقْعَرُ (ج) قَعُور): ناومزی پر / دانایی /
 ژیری ته واو.
 قعس: ۱- (قَعَسَ. قَعَسًا): له روشتندا سنگی
 دهر پری و پستی بؤ ناوموه جوو.

(-الشيء): شته که ی نوشتانه وه / چه مانه وه.
 (-قَعَسًا): له روشتندا لاسایی سنگ دهر پریوو
 پشت تیقوپاویکرده وه.
 قَعَسَ. قَعَسًا: سنگ دهر پریوو پشت به ناو دا
 چووی زگماکیوو (بیچه وانه ی کؤم).
 (قَعَسَ (ج) قَعَسَانُ وَأَقْعَسَ (م) قَعَسَاءُ (ج)
 قَعَسَ): سنگ دهر پریوی پشت به ناو داچوو.
 (تَقَاعَسَ): سنگی دهر پیراند.
 (-فُلَانٌ): فیسار خوی ره پکردو سنگی
 دهر پیراند.
 (بَعِثَ أَقْعَسَ): حوشتری سه رو پشت و
 ملخوار.
 (فَرَسَ أَقْعَسَ): چاره ویه کی خوشرموت و
 نهرم.
 ۲- (أَقْعَسَ): دموله مهند بوو.
 ۳- (تَقَاعَسَ الْعَزُّ): نگینه که / هیژاییه که
 پایه دار بوو.
 (الْأَقْعَسَ (م) قَعَسَاءُ): قایم و زور به هیژوو نه بمرد.
 (عِزُّ أَقْعَسُ): هیژاییه کی / نگینیکی
 پایه دارو همیشه یی.
 (عِزَّةٌ قَعَسَاءُ): سهرو مریه ک / نگینییه کی
 پایه دارو همیشه یی.
 (لَيْلٌ أَقْعَسُ): شهوئیکی دریژ وه که نه برپتته وه
 وایه.
 (الْمَقْعَسُ (ج) مَقَاعِسُ وَمَقَاعِيسُ): ۱- توندو
 سهخت ۲- ملنه دهر.

۴- (تَقَاعَسَ - عَنِ الْأَمْرِ): ۱- خۆی له کارمه
دواخست و تهمه لیبیکرد ۲- دواکهوت.
(-الْفَرَسُ وَغَيْرُهُ): چارهویکه یان هیتر
سه رکیشیبیکرد ملی بۆ سواره که ی نه دا.
(إِقْعَسَ - الرَّجُلُ): دواکهوت و گه رایه وه
دواوه.
۵- (الْقُعَاسُ): دهردیکه مهری بپمردارد مبیته وه.
۶- (تَقْعُوسٌ - الشَّيْخُ): پیره که ته و او گه وره
بوو/ ته مهنی زۆر بوو.
(-الْبَيْتُ): خانوومه که رما/ روو خا.
(-الرَّجُلُ عَنِ الْأَمْرِ): له کارمه دواکهوت و
نه چوو وه به لایدا.
(-الْقُعُوسُ): ۱- پیری نیفتاده/ زۆر به ته مهن
۲- هه موو شتیکی نه ستوو روو پشتقایم.
۷- (فَعَسَرَ - هُ. فَعَسْرَةٌ): له گه لیدا توندوتیژ
بوو.
(-الشيءُ): شته که/ رهق و توندو پته و بوو.
(-عليه): له گه لیدا رهق و توند بوو.
(الْقُعَسْرِيُّ) (ح): ۱- حوشتی که ته ی قایم و توند
۲- دهسکی دهستار که دهستاره که ی بی خولد مدریت.
(عِزُّ قُعَسْرِيٍّ): (هیتراییه کی/ نگینیکی) کۆن.
قعش: ۱- (فَعَسَ - الشَّيْءُ فَعَسًا): شته که ی
کۆکرده وه.
(-الحائِطُ): دیواره که ی روو خاند.
(إِنْقَعَسَ): روو خا/ رما.
(-الْقَوْمُ): خویشگه ل رویشتن.

(الْقُعْشُ (مص) (ج) فَعُوشٌ): بارگه و بینه بۆ
ژنان که وه ک که ژاوه وایه.
۲- (فَعُوشٌ - هُ): دایبه زه ویدا.
(-الْبِنَاءُ): خانوومه که ی هه لومشاندا.
(تَقْعُوشٌ - الْبَيْتُ): خانوومه که (ته پی/
روو خا).
(-الْجُدُّعُ): قه دی دارمه که چه مبیته وه.
قعص: ۱- (فَعَصَ وَأَفْعَصَ - هُ فَعَصًا): ۱- له
شوینی خۆیدا کوشتی ۲- هه موو له شی زامدار
کردو کوشتی.
(فُعِصٌ - تِ الشَّاةُ فَعَصًا): تووشی دمرده
مردار بوونه وه بوو.
(إِنْقَعَصَ): له جیی خۆیدا مرد.
(الْقُعَصُ) (مص): ۱- مردنی له پپرو خیرا
۲- خانووی لیته لومشاو.
(الْقُعَاصُ) (طب): ۱- دهردیکه مهر دمیگریت و
هه ر زوو مردار دمیته وه ۲- دگر دپیکه له
سنگدایه و مکو ملی بشکینیت وایه.
(الْقُعَاصُ وَالْمُقَعَصُ وَالْمُقَعَصُ): شیر که زوو
دهکوژیت.
۲- فَعِصٌ - تِ الشَّاةُ. فَعَصًا): مهرمه که فیری
له قه و مشاندن بوو.
(الْقُعُوصُ): مهریکی له قه و مشین له قه له
دۆشه ره که ی دمادات و ناهیلیت بیدوشیت.
۲- (إِنْقَعَصَ - الشَّيْءُ): شته که ی بپجیخوارد/
نوشتایه وه.

(اِقْتَعَطَ - الْعِمَامَةَ): (سهر و بهسته که ی / میزمره که ی) به سهر خوږه وه توند کرد.

(اَلْقَاعِطُ) (فا): زوربو هینی قهرزاره که.

(اَلْمَقْعَطُ وَالْمَقْعَطَةُ): سهر و بهسته / میزمره.

۳- (قَعَطَ. قَعَطًا): زیره یکرد / زور ترسا.

۴- (قَطَطَ - عَن وَجْهِهِ. قَطَطًا): رپوی خو ی (هه لمالی / دمر خست).

(اَقْعَطَ - الْقَوْمَ عَنْهُ): خویشان لی وه ی دمر که وتن.

(تَقَعَطَ وَانْقَعَطَ - السَّحَابُ): هه وره که ره و بیه وه.

۵- (قَعَطَ. قَعَطًا): وشکی بوو.

(اَلْقَعَاطُ وَالْمَقْعَطُ): لووتبه رزی / وشکی / به میزی ناشیرین.

۶- (اَلْقَعَطُ): رانه مهر.

۷- (قَعَطَبَ - الشَّيْءَ): شته که ی (بری / له تکرد).

۸- (قَعَطَرَهُ): ۱- دایبه زه ویند ۲- به سته وه.

(-اَلْإِنَاءُ): قاپه که ی پر کرد.

(اِقْعَطَرُ): هه ناسه ی برا.

۹- (قَعَطَلَهُ): دایبه زه ویدا.

(-عَلَى غَرِيمِهِ): تهنگی به (وامورگر مه که ی / قهرزاره که ی) هه لچنی.

(اَلْقَعَطَلُ): خیرا / جابوک / گورج.

قَعَفَ: ۱- (قَعَفَ - التُّرَابَ قَعْفًا): له رپویشتندا خو له که ی رادا.

قَعَضَ: (قَعَضَ - الْفُضْنَ قَعْضًا): (جله که ی / لقه که ی) چه مانده وه.

(اِنْقَعَضَ): نوشتایه وه / چه مایه وه.

(اَلْقَعُضُ) (مَصَّ = اَلْمَقْعُوضُ): نوشتا وه / چه ماوه.

(عَوْدُ قَعُضٍ = مَغْطُوفٍ): جیویکی، جلیکی نوشتا وه / چه ماوه.

قَعَطَ: ۱- (قَعَدَ. قَعْدًا): قیژاندی / توند هاواریکرد.

(-قُلَانًا): دمریکردو دای به زه ویدا.

(-عَلَيْهِ): لییتوو ره بوو.

(قَعِطَ. قَعَطًا): سهر شوړو رسوا بوو / سووکیبوو.

(قَعَطَ - فِي الْقَوْلِ): قسه ی قوړو دزیویکرد.

(اَقْعَطَ): قیژاندی.

(-هُ): سووکیکردو رسوایکرد.

(-فِي الْقَوْلِ): قسه ی ناشیرین و سووکیکرد.

۲- (قَعَطَ - الشَّيْءَ قَعَطًا): شته که ی راست راگرت.

(-الْعِمَامَةُ): میزمره که ی بهسته.

(قَعَطَ وَقَعَطَ - الدَّابَّةَ): و لاخه که ی خیرا (دایه پینش / لیخوری).

(قَعَاطُ): خیرا لیخور / لیخوریکی توندوتیژ.

(-عَلَى غَرِيمِهِ): بو و مرگرتنه وه ی وامه که تهنگی به (وامورگر مه که ی / قهرزاره که ی)

هه لچنی و زوری بو هینا.

(اَقْعَطَ - فِي اَنْثَرِهِ): به داویدا تیژ بوو / توند گهرا.

(النَّخْلَةَ): دارخورماکهی له بن هه لکیشا.

(-مافي الإناء): هه رچی له قاپه که دا بوو هه مووی هه لئووشی.

(-المطرُ الحجازة): بارانه که هه موو بهردمه که رادا.

(قَيْصَ - الحائِطُ. فَعْفَأَ): دیواره که رما/ کهوت.

(تَقَعَفَ وانقَعَفَ - الحائِطُ): دیواره که بنکه نندبوو و رما.

(-الجُرْفُ): کهنده که رووخاو دا کهوته خواری.

(-الشيءُ): شته که له شوینی خوئی خزا.

(إِقْتَعَفَ - الحائِطُ والجُرْفُ والشيءُ): دیواره که له بنه وه کهوته و کهنده که رماو شته که داخزایه خواره وه.

(-الشيءُ): شته کهی به (تاسوو فه وه/ به همزیکی زۆروه) و مرگرت و برد.

(أَلْقَاعِف) (فا): لیزمه باران.

(سَيْلُ فَعْفَأَ): لافاو یکی رامالی هه موو شتیاک.

۲- (أَلْقَعَفَ): کۆمه له جیای بچووکی بهک لهسه ریهک.

۳- (قَعْفَزَ - الرَّجُلُ): نهژنووی هه لئاو وهک بیهویت شتیاک بکات.

(-في المِشي): به ههنگاوی ورد رویشت.

(-له الكلامُ): به قسه و هه ره شه ویستی له

خوئی دووریخاته وه.

(تَقَعَفَزَ - الرَّجُلُ): چۆکیدادا.

(انْعَفَزَ): دانیشت.

(جَلَسَ القَعْفَزِي): وا دانیشت وهک خه ریکی رابه رینبیت و په لاما رادانبیت.

قعل: ۱- (أَفْعَلَ وَأَفْعَالٌ - النُّورُ. إِفْعِلَالاً): میوه که کهوته رشانه وه.

(إِفْعَلَ - القَعَالُ): بهدمستی خوئی میوه رشاومه کهی راوشاند تا لیبیته وه.

(القَعَالَةُ): ۱- ورده دمنکی رشانه وهی گولی میو.

(أَلْقَعَالُ): گولی میو کاتییک دمرده که ویت و میومه دمرشیته وه.

(القَعَالَةُ): تووکی و مریوی حوشر.

۲- (إِفْعَالٌ - الرَّاكِبُ): سواره که (راستبووه وه/ قنجبووه وه).

قعم: ۱- (قَعَمَ - السِّنُّورُ فَعْمًا): پشیله که میاواندی.

(أَقَعَمَ - تِ الشَّمْسُ): خۆر به رزبووه وه.

۲- (قَعَمَ - الرَّجُلُ. فَعْمًا): پیاوه که دمردیکی کوتوپریگرت/ لیبهات و مرد.

(أَقَعَمَ - تِ الحَيَّةُ فُلَانًا): ماره که به فیساریه وه داو کوشتی.

(أَقَعَمَ - الرَّجُلُ): پیاوه که دمردی کوتوپریگرت و مرد.

۳- (أَلْقَعَمَ): خواری لوت.

(الْقَمُوءَةُ (ج) هَعِي) (ع ۱): بنی ران / بنران.
 قَفْ: ۱- (قَفْ- العُشْبُ أَوْ الشَّجَرُ): گیاهه یان دره خسته که وشکبوو.
 (-تِ الْأَرْضُ): زهویه که سهوزیه که ی وشکبوو.
 (-الشيءُ): شته که بهیه کداجوو و کرژبوو وهک سه به ته ی لیها ت.
 (-الثوبُ): پاش شتن جله که وشکبوو وه.
 (أَقْفُ): لهومرو پاو منی وشکی دوزیه وه.
 (إِسْتَقْفُ): کرژ بوو چوومیه ک و تویه له بوو.
 (الْقَفَّ (ج) هِافاف وَأَهافاف): ۱- کورت ۲- کومه له بهردی بهیه کدا چوو که گل و نهرمی له نیوانی اندا نه بی ت.
 (الْقَفَّ): سهوزی وشکه و مبوو.
 (الْقِفَّةُ (ج) قَفَف): ۱- دره ختی وشک ۲- کوله که ی وشک ۳- سه به ته که به گه لای دارخورما له شیوه ی کوله که دا دروستدمکریت.
 (الْقِفَّةُ وَالْقِفَّةُ- مِنَ الرِّجَالِ): ۱- پیاوی کورته بالا ۲- بیهیز.
 (الْقِفَّةُ): جوژی وشکبوون.
 (الْقَفِيفُ): گیاو هموو سهوزیه کی وشکبوو.
 ۲- (قَفَّ- الشَّعْرُ. قُفُوهُا): قَرَمکه له توفیندا راستبوو وه / ره پبوو.
 (الْقِفَّةُ الْقِفَّةُ وَالْقِفَّةُ): موجرک و له رزی تا.
 ۳- (قَفَّ- الصَّيرْفِيُّ. قُفُوهُا): پاره گورمکه له ژیرموه ناو په نجهیه وه پارمیدزی.
 (الْقَضَّافُ): پاره گورموی دز له نیوان

(الْأَقْمُ): لووتخوار.
 (هَعْمَةُ الْمَالِ): مالی (چاک و به به ها / هه لبرارده).
 (الْقُعْمُوطُ وَالْقُعْمُوطَةُ (ج) هَعَامِيطُ): قوماتی ساوا / په رویه که ساوا که تیومه دپنجری ت.
 (هَعْمُطَةُ الْمَالِ): هه لبراردمو ناویزه ی مال / دارا.
 (هَعْنُ- الْأَنْفُ): لووتی کورت و داته پیو بوو یان کونه لووتی به رزو فشبوو.
 (أَقَعْنُ (م) هَعْنَاءُ (ج) هَعْنُ): لووت داته پیو یان کونه لووتفش.
 (هَعِينُ): لووت که م ته پیو.
 (الْهَعْنُ): تهستی هه ویر شیلان.
 هَعِي: ۱- (هَعِي. يَقَعِي. هَعَا): په رمه که ی لووتی به رزی بوو وه به لای نیسکی لووتیدا خواربوو وه.
 (أَقَعِي (م) هَعَاءُ): لووتدا خوار.
 (أَقَعِي أَنْفُهُ): په رمه که ی لووتی هنج بوو به لای نیسکی لووتیدا خوار بوو.
 (-الكلْبُ): سه گه که چیچکه یکرد / له سه ر سمتی دانیش ت.
 (-هَرَسُهُ): چاره ویکه ی پاشه وپاش گیرایه وه.
 ۲- (الْقَعُو (ج) هَعِي): تهومره ی ناسن.
 (الْقَعْوَانُ (ج) هَعِي): دوو ته خته یان دوو پارچه ناسن تهومره له نیوانی اندا دمبی ت یان به گرمیه کیان له نیواندا دمبی ت و ده خولیته وه.

په نجه گانيه وه.

۴- (أَقْفَتِ الدَّجَاجَةُ): مريشکه که له هیلکه جوومه.

(بِ العَيْنِ): چاومکه فرمیسکی وشکبوو.

۵- (الْقَفَّ (ج) قِفاف و أَقفاف): ا-پشتی شت

۲- کونی تهور یان ته شوی ۳ هه له ت/ بهرزی زهویی ۴ هه وری که له کبوو که وهک شاخ دمنوینیت.

۵- (مِنَ الناسِ): خه لکی (سووک و خویری/ هه رچی و په رچی).

(قَفَّ البئرِ): سه کۆ که به جوار لای بیرمه که دا ده کريت.

(الْقُمَّةُ (ج) قُمَّف): ۱- دره ختیکی بهر تاله

۲ شتیکه وهک تهور ۳ هه له ت/ بهرزی زهوی.

(الْقَمَّةُ): مارمزا/ نه وهی که په که مجار ساوای تازمبوو دایدمنی وهک بیساییه.

(الْقَمَّانُ): دستپاک/ جیی برپوا.

(«أَتَيْتُهُ عَلَى قَفَّانِ ذَلِكَ»): پاش نه وه له کاتی خویدا هاتمه لای.

(«هَذَا قَفَّانُهُ»): نه مه کاتی خویمتی.

۶- (قَفَّقَفَ وَقَفَّقَفَ قَفَّقَفَةً): له سه مرماندا یان له بهر شتیتر هه لله رزی.

(-النَّبْتُ): روومه که وشکبوو.

(قَفَّقَا- الطائرِ): ههردوو بالی باندمکه.

(-البعيرِ): نیسقانی چه ناگه وه هردوو کاکیلهی حوشرمه که.

قَفِيءٌ: (قَفِيءٌ- الْمَكَانُ قَفَاً): گیای شوینه که باران دایر زاند یان خو لای له سه ره که له که بوو هه وتانندی.

(إِقْتَفَا- الخرزُ): دووباره به سه ره کونی مووروو مگاندا جوومه وه.

قَفَّتْ: (قَفَّتْ- الشيءُ): شته که ی خیرا رامالی.

قَفَحَ: (قَفَحَ- هُ): رقی لیبوومه وه وازی لیهینا/ به جییه شت.

(-الشيءُ): شته که ی وهک دهرمان به کارهینا.

(-عَنِ الشيءِ): نه چوو به لای شته که دا/ نه یویست.

(الْقَفِيحَةُ): که وه چه وری نه وه جامه ی که مه ری له سه ره دمدو شريت.

قَفَخَ: (قَفَخَ- هُ قَفَخًا و قَفَاخًا): لییدا (لیدانه که هه ره له شتی بو شو وشک و سه ری مرؤف دهریت).

(الْقَفِيحَةُ): چیشت/ خواردن/ خوراک.

قَفَدَ: ۱- (قَفَدَ- الرَّجُلُ قَفْدًا): کاره که کرد.

(«مازلت أَقْفُدُ لَكَ مُنْذُ الْيَوْمِ»): بهر دهوام له ره روژمه وه کارت بو ده که م.

۲- (قَفَدَ- هُ. قَفْدًا): به بهری دسته کیشای به پشتی ملیدا.

۳- (قَفَدَ. قَفْدًا): سه روپیچه که ی ته و او

به ست و کلکی پیچه که ی شوژنه کردمه وه.

(«اعْتَمَّ القَفْدَاءُ أَوْ القَفْدُ»): میژمه که ی

بهست و کلکی میزمره‌که‌ی شۆرنه‌کردموه.

۴- (قَفْدَ قَفْدًا): ملشل یان مل نهستوور بوو.

(الْأَفْقَدَ (م قَفْدَاءَ): ۱- ملشل یان مل نهستوور

۲- که‌سیکه له‌سه‌ر سنگی پئی دهروات و

پاژنه دانانیت ۲- ده‌ست و قاج کورت و کرژو

په‌نجه‌کۆلی زکماکی.

۵- (القَفْدَانُ والقَفْدَانَةُ) (فارسیه) ۴- کلدان

۲- توورمه‌که‌یه‌کی له جه‌رم بۆن و عه‌تری

تیده‌خريت.

قفر: ۱- (قَفْرٌ وَقَفْرٌ وَقَفْرٌ الْاَثَرُ): شوین

پیکه‌ی هه‌نگرت/ به‌دوای ناسه‌واریدا گه‌را.

۲- (قَفْرٌ - مَالُهُ قَفْرًا): دارای که‌مبوو.

(قَفْرُ الْمَالِ): که‌سیکی دارا که‌م/ نه‌بوو/

ده‌ست‌کورت.

(-الطَعَامُ): خواردنه‌که بیپه‌خۆر بوو.

(أَقْفَرُ - الرَّجُلُ): ۱- کابرا بیخواردن‌بوو/

خواردنه‌که‌ی رۆیشت ۲- خواردنی هه‌یج نه‌ما

۳- به‌ره‌و بیابانی وشک رۆیشت.

(-الْمَكَانُ): شوینه‌که چۆلبوو نه‌که‌سی تیدا

بوو، نه‌ ناوو نه‌ له‌ومرگا.

(-الرَّجُلُ): ۱- کابرا برسیبوو ۲- خانی

رووتیخوارد.

(-الرَّجُلُ مِنَ أَهْلِهِ): له‌ خیزانه‌که‌نی

تاکبووهموو به‌ ته‌نیا بوو.

(-رَأْسُهُ مِنَ الشَّعْرِ): سه‌ری رووتایه‌وه بیموو

بوو.

(-الْبَلَدُ): شاره‌که‌ی دی چۆل و هۆلبوو.

(-العَظْمُ): هه‌یج به‌ نیسقانه‌که‌وه نه‌هه‌یشت.

(إِفْتَقَرَ - العَظْمُ): نیسقانه‌که‌ی دامالی و

گۆشتی پیوه نه‌هه‌یشت.

(الْقَفْرَ (ج) قَفَارٌ وَقَفُورٌ): بیابانی چۆل و

بیئاوو بیله‌ومرو بیئاوهدانی و خه‌لك.

(أَرْضٌ قَفْرٌ وَأَرْضٌ قِفَارٌ): زه‌ویسی چۆل و

بیئاوهدانی و ناوو له‌ومر.

(«نَزَلْنَا بِبَنِي قُفْرٍ فُلَانٌ فَبِتْنَا الْقَفْرَ»): له‌لای

فیسار به‌ره‌ دابه‌زین، وشکو‌برنگبوون،

میوانداریان نه‌کردین.

(«بَاتَ فُلَانُ الْقَفْرَ وَالْوَحْشَ»): فیسار مایه‌وه

بیخواردن و بیکه‌س.

(الْقَفْرُ): نۆبه‌ن نه‌گه‌ر له‌ دایکه‌که‌ی دوور

بخزیته‌وه بۆ نه‌وه‌ی جوتی پیبکريت.

(«خُبِرَ قَفْرٌ وَقَفَارٌ»): نانی بیپه‌خۆر/ نانی

وشک و رووت (له‌ ولاتیکي وشک و برنگه‌وه

هاتوه).

(الْقَفْرُ (مص): قژی سه‌ر/ تووک.

(الْقَفْرُ): که‌متووک ۲- گورکی بیابان.

(الْقَفْرَةَ (ج) قَفْرَاتُ): چۆله‌وانیی وشک و

برنگ و بیئاوو ناوهدانیی و له‌ومر.

(الْقَفِيرُ (ج) قُفْرَانُ): نانی بیپه‌خۆر.

(أَرْضٌ مِقْفَارُ): زه‌وییه‌کی چۆل.

۲- (قَفْرٌ - التُّرَابُ وَنَحْوُهُ): خۆله‌که‌ی

کۆکردموه.

همردوو دمستی تا نهژنوی سبیبیت و مکو
دمستکیشی له دمست کرابیت بینهوهی قاجی
هیجی هه بییت، وا بییت.

۴- (القَمِيز (ج) أَقْفِرَة وَفُزَان): پیوهر.

(-مِنَ الْأَرْضِ): بری سه دو جل و چوار بال
زمو.

الملحق:

قفز: (الْقَفْزُ): باز/ قه له میاز.

(«الْقَفْزُ فِي الْهَوَاءِ»): به ناسماندا خو هه لدان.

(«الْقَفْزُ بِالْمِطْلَةِ»): به په ره شووت

هاتنه خواره مو خو هه لدان.

(الْقَفْزُ - فِي الْأَلْعَابِ الرِّيَاضِيَّةِ): له و مرز شدا:

بازدان/ جووله به که لهش به زدمیبته وه بو

خو هه لدان و تیپه ربووون به سه ر شتی کدا یان

بگاته دوورترین جی له و خو هه لدانه دا.

(«الْقَفْزُ بِالْعَصَا»): بازدان به هو ی داره وه.

(الْقَفْزُ الطَّوِيلُ): بازدی درێژ/ به کباز یان

سبباز.

قفس: ۱- (قَفَسَ - الشَّيْءَ قَفْسًا وَقُفُوسًا):

شته که ی به زو رو دمه گنگ له چنگ دهره یناو

داگیر کرد.

(-فُلَانًا): قه ژ ی فیساریگرت و رایکیشاو

دایبه زه ویدا.

(تَقَفَسَ - الظُّبِيَّ): ناسکه که بازیدا.

(تَقَفَسَ - الرَّجُلَانِ بِشُعُورِهِمَا): دوو پیاومه که

به لاماری په کتر یانداو قه ژ ی په کتر یان راکیشا.

(القَافُور والقَمُور والقَفُورَة): هه لاله دانی
دار خورما.

(الْقَفِير (ج) قُفْرَان): ۱- سه به ته/ زه میله
۲- کووره ی ههنگ (عامیه).

قفز: ۱- (قَفَزَ. قَفَازًا وَقَفْرَانًا وَقَفَازًا وَقُفُوزًا):
مرد.

۲- قَفَزَ - الغَزَالُ. قَفَزًا وَقَفْرَانًا وَقَفَازًا
وَقُفُوزًا: ناسکه که بازیدا/ قه له میبازیرد.

(قَفَزَ - هُ): بازدی (پیرد/ پیدا).

(تَقَافَرَ - القَوْمُ): بازبان بو لایه کتردا/

بازبازینیان کرد.

(الْقَافِرَة (ج) قَوَافِرُ): مبی وشه ی (الْقَافِرُ)

۲- چاره وی گورج/ چابوک/ خیرا ۲- (ح) بوق.

(الْقَفْرَى): بازدان/ باز.

(عَدَتِ الْخَيْلَ الْقَفْرَى): به بازدان غاریان کرد.

(الْقَفَّازُ): بازدمری چاک.

(الْقَفْيَزِي): یاریبه کی مندالان: داریک

هه لدمنین و به سه ریدا بازدمدن.

۳- (قَفِرَ - الفَرَسُ قَفْرًا): چاره وی که همردوو

دمستی تا نهژنوی سبیبوو قاجی و نه بوو.

(تَقَفَّرَ - بِالْحِنَاءِ): دمست و قاجی نیگارکیشی

(خه نه کرد/ دمست و قاجی له خه نه گرت).

(الْقَفَّاز (ج) قَفَافِيْزُ): ۱- پاوانه و باز

۲- دمستکیش.

(الْكُفُوفُ) (عامية): دمستکیش.

(الْأَقْفَرُ وَالْمُقْفَرُ - مِنَ الْخَيْلِ): نه سپیک که

(أَلْقَافِسَةُ): مَبِيّ وَشَهَى (الْقَافِسِ).

۲- (قَفَسٌ. قَفَسًا وَقُفُوسًا): مُرَدٌ.

۲- (قَفَسٌ. قَفَاسًا): تَوُوشِي دَمَرْدِي جُومِگَه بُوو وَهَك كَرژَبُوونِي جُومِگَه.

(-الظَّبِيّ قَفَسًا): هَهَرْدُوو دَهسْتو قَاجِي نَاسَكَهكَي بَهسْت.

۴- (قَفَسٌ. قَفَسًا): لَای بَهَرَهكَي لُووتِي گَهوَرَه بُوو.

۵- (الْقَافِسَةُ): زَمَانِبَه دَمَكَان / بَه دَمَكَان.

(قَفَاسِ): نَافَرْمَتِي كُؤِيلَهِي بَه دَمَازَان.

(الْأَقْفَسِ): ۱- كُورِي رُئِي كُؤِيلَه ۲- هَهَرَجِي بَآيَكِرْدُو نُوشتَايَهوَه / جَه مَآيَهوَه.

(عَبْدٌ أَقْفَسِ): كُؤِيلَهِيهَكِي بَه دَمَازَان / نَآپَاك.

(الْقَفَسَاءُ): ۱- مَبِيّ وَشَهَى (الْأَقْفَسِ) ۲ كِچَه كَارَهكَرِي بَه دَمَازَان ۳ گَه دَه يَان سَك.

قَفَسِ: ۱- (قَفَسٌ - الطَّعَامُ. قَفَسًا): بَه پَه لَه خَوَارِدَنَه كَه يَخَوَارِد.

(-النَّافَةِ): خَيْرَا مَبِيحُوشَرَهكَي دُوشِي.

(-مَافِي الضَّرْعِ): شِيرِي هِيَج لَه گَوَانْدَا نَه هَبِيشتَهوَه.

(الْقَفَسِ) (مَص): جَآلَاكِي.

۲- (قَفَسٌ - هُ بِالْعَصَا): بَه دَار لَبِيْدَا.

۳- (قَفَسٌ. قَفَسًا وَقُفُوسًا): مُرَدٌ.

۴- (قَفَسٌ - الشَّيْءُ. قَفَسًا): شَتَهكَي بَرْدُو كُؤِي كَرْدَهوَه.

(إِنْقَفَسَ وَاقْتَفَسَ وَاقْتَفَشَ - الْعَنْكَبُوتُ

وَنَحْوُهُ): جَآلَجَآلُوكَهكَه يَان هَاوَشِيوَهِي،

قَاجَه كَانِي گَرْمُؤَلَه كَرْدُو خُؤِي بَه كُونَهكَه يَدَا كَرْد.

۵- (الْقَفَسِ) (فَارَسِيَّة): كَهوشِي كُورْت.

(الْقَفَسِ): دَزَمَكَان.

قَفَصِ: ۱- (قَفَصٌ - الظَّبِيّ قَفَصًا): دَهسْتو بِيّ نَاسَكَهكَه يَكِرْتو بَهسْتِي.

(-الشَّيْءُ): شَتَه كَانِي خَسْتَه پَال يَهك وَ لَه يَهكِي نَزِيكِرْدَنَهوَه.

(-الْيَعْسُوبِ): شَاهَه نَگَهكَه يَه لَه كُورَهكَه دَا بَه

بَهت بَهسْتَهوَه بُو نَهوَهِي دَه رَنَه جَبِيْت.

(قَفَصٌ. قَفَصًا): لَه سَه رَمَانْدَا خُؤِي گَرْمُؤَلَه كَرْدُو لَهشِي كَرژَبُوو.

(قَفَصٌ): گَرْمُؤَلَهو كَرژَبُوو لَه سَه رَمَانْدَا.

(قَفَصٌ - الظَّبِيّ): دَهسْتو بِيّ نَاسَكَهكَه يَه كَخَسْتو بَهسْتِيَهوَه.

(أَقْفَسٌ - الرَّجُلُ): بُوو بَه خَاوَمَنِي قَه فَه زِيك بَآلَنْدَه.

(تَقْفَصٌ): كُؤَبُووَهوَه. م

(تَقَافَصٌ): بَه يَه كَدَا جُوو وَ گَرْمُؤَلَه بُوو.

(الْقَافِصَةُ (ج) قَوَافِصُ): مَبِيّ وَشَهَى (الْقَافِصِ).

(الْقُفْصُ وَالْقَفْصُ): تَبِيكِرْژَاوُو بَه يَه كَدَا جُوو.

(الْقَفْصُ = الْقُفْصُ): تَبِيكِرْژَاوُو بَه يَه كَدَا جُوو.

(الْقَفْصُ (ج) أَقْفَاصُ): قَه فَه زِي بَآلَنْدَه ۲- دَمَفَرِيكَه گَه نَمُو شَتِي وَ مَهَاي تَبِي دَمَكَه نُو بَبِي دَه گُؤِي زَنَهوَه.

(الْقَفَاع): چاکلیدمر / چاککوت.
 (الْقَفْعَةُ): تهختهیه که به دست و قاجدا
 دهکیشریت و پیلیدهدریت.
 ۲- (قَفَعَتِ الْأُذُنُ قَفْعًا): قهراغی گویچکه که
 کرژبو لوولبوو.
 (قَفَعَاء): گوی قهراغ کرژو لوول.
 (أَقْفَع): که سیکه قهراغی گوی کرژو
 لوولبیت.
 (-تِ الرَّجُلُ): پهنجهی قاجهکان بو ناوموه
 چهماومتهوه.
 (-تِ الشَّاةُ): مهرکه دووگهکی کورتبوو.
 (قَفَعَتِ الشَّيْءُ): شتهکی خسته قاپهوه.
 (-الْبَرْدُ أَصَابَهُ): سهرما پهنجهکانی له گو
 خست و وشکردو کرژیکرد.
 (تَقَفَعَتِ الْأُذُنُ وَالرَّجُلُ وَالشَّاةُ): گویچکه
 که قهراغهکی کرژو لوولبوو. قاجهکه
 پهنجهکانی بو ناوموه خولابوووه. مهرکه
 دووگهکی کورتبوو.
 (-الشيءُ): شتهکه جوومیهک و کرژبوو.
 (انْقَعَتِ النَّبَاتُ): روومکهکه وشکورمقبوو.
 (الْقَفْعُ الْوَاحِدَةُ قَفْعَةٌ) (اع): نامیریکی
 کوئی شه ره / جهنگه و سهرگیراوه وهک ژووریک
 سهرباز دهجووه ناوی له گه مارؤدانی قهلا
 دوژمندا به کاردهینرا قهلاکه یان کونده کرد
 بینهوهی دوژمن به خوئی بزانیته و دهجوونه
 ناو قهلاکهوه.

(الْقَفَاصُ): دهریکه تووشی جواری دمیبت
 جواریله و شکهگات.
 (تَوْبٌ مَّقْفُصٌ) (مفع): بهرگیکی میلدار له
 شیوهی قههزدا.
 ۲- (قَفَصَ - الرَّجُلُ قَفْصًا): نازاری پیاوهکییدا.
 ۳- (قَفِصٌ قَفْصًا): سووکه له و جلاکبوو.
 (-الْفَرَسُ): چارویکه له غاردا تهواو تینی
 نه دایه خوئی جواریله یکرد.
 (قَفِصٌ): غارکردهی شینهیی / جواریله.
 (الْقَفَاصُ) (ح): بزنهکیوی (له بهر
 قهله مبارمکانی وایپیده نین).
 ۴- (القافِصَةُ): به دزمانه کان / دوزمانه کان.
 الملحق:
 قفص: (الْقَفَاصُ): که سیکه پیشهی قههز
 دروستکردنیبت / قههز دروستکرد.
 الملحق:
 قفط: (الْقُفْطَانُ): بهرگیکی دریزی فش و
 فوله پیشهکی ههلقیشاوه و به پشتین
 بهله شهوه قایمدمکریت له ناوریشم یان لوکه
 دروستدمکریت.
 قفع: ۱- (قَفَع - هُ بِالْمَقْفَعَةِ قَفْعًا): به داری
 لیدانه که لییدا.
 (- هُ عَنِ كَذَا): بهری شهوهی لیگرت /
 لیقه دهغه کرد.
 (انْقَعَتِ عَنْهُ): به لایدا نه چوو / توخنی
 نه کهوت.

(الْقَفْع) (مص): ۱-تهنگانه ۲-ماندویتیی.

(الْقَفْعَةُ) (ج) قَفْعَاتٌ وَقَفْعَاتٌ: سهبه‌تهی

قیردراو بنه‌که‌ی پان و دمه‌که‌ی ته‌سکبوو.

(الْقَفْعُ وَالْقَفَاعُ): شه‌لکه که تووشی پیی

ناژده‌لدمبیت خوارو شه‌لیدمکات.

(الْأَقْفَع) (م) قَفْعَاءٌ (ج) قُفْعٌ: ۱-که‌سیکه

قه‌راغی گوئی لوول و کرژه ۲-که‌سیکه په‌نجه‌ی

هاچی به‌ناو‌دا چوو‌بیت ۳-که‌سیکه هم‌میشه

سه‌ری داخست‌بیت ۴-کلک‌کورت.

(الْقَفْعَاءُ) (ن): گیایه‌که قولفه‌یه‌ک دهر‌دمکات

به‌لام داخراو نییهو وه‌ک نه‌موس‌تیل‌یه.

(شَاةٌ قَفْعَاءُ): مهر‌یکی دووگ بج‌کوله.

(الْمُقَفَّعُ): هم‌میشه سه‌رشور.

(رَجُلٌ مُقَفَّعُ الْيَدَيْنِ): پی‌اوی دم‌ست‌کرژو

ده‌ست‌کوور.

(مُقَوِّعٌ) (عامیة): کوور.

۳- (الْمُقَفَّعَةُ): پوله کوله.

(الْقَفَاعَةُ): شتیکه له به‌لی خورما

دروس‌تدم‌گریت، دم‌گریته بال‌ندمو پیی راو

دم‌کن.

قفل: ۱- (قَفْلٌ - قَفْلًا وَقُفُولًا): له گوزار/

سه‌فه‌ر/ گه‌رایه‌وه (به تایبه‌تی بؤ گوزاره).

(-الْأَمِيرُ الْجُنْدُ): میر سه‌رباز‌مکانی گپ‌رایه‌وه.

(أَقْفَلٌ - الْحَيْشُ): سوپاکه گه‌رایه‌وه.

(-الْقَوْمُ): به چاو شوین خویش‌گهل که‌وت.

(أَقْفَلُهُمْ عَنِ مَبْعَثِهِمْ): گپ‌رایه‌وه بؤ نه‌و

شوین‌هی لی‌وومی‌هات‌بوون.

(الْإِقْفَلُ - الْغَزَاةُ): داگیر‌که‌رمگان باش‌ه‌وپاش

گه‌ران‌ه‌وه.

(-الرَّجُلُ): له‌سه‌ر کار‌مه‌کی یان نه‌وه‌ی که

تیا‌یدا بوو رویش‌ت.

(الْقَافِلُ) (ج) قَافِلَةٌ وَقَفَّالٌ: گه‌راوه.

القَافِلَةُ (ج) قَوَافِلُ: مینی وش‌هی (القَافِلُ):

کاروان ۲- نه‌وه‌ی له‌گهل گوزاکه‌رم‌که‌دا بوو‌بیت و

گه‌رابیت‌ه‌وه یان خه‌ریکی گه‌ران‌ه‌وه بیت نه‌وه

گه‌ش‌بینی بؤ زوو گه‌ران‌ه‌وه‌ی گوزار‌که‌رم‌که

نایب‌ت.

(الْقَفْلُ) (عامیة): کاروانی نیستر.

(الْقَفْلُ) (مص): کاروان.

(الْقَفْلَةُ): پشت‌مل.

۲- (قَفْلٌ وَتَقْفَلٌ - فِي الْجَبَلِ قَفْلًا وَقُفُولًا): به

شاخه‌که‌دا هه‌ل‌زنا/ سه‌ر‌که‌وته سه‌ر شاخه‌که.

۳- (قَفْلٌ - الشَّيْءُ قَفْلًا وَقُفُولًا): شته‌که‌ی

خه‌ملاند.

(-الطَّعَامُ): خؤراکه‌که‌ی کؤ‌کرد‌ه‌وو

دم‌ستی به‌سه‌ردا گرد، به‌ستمه‌ند‌ه‌یکرد، بؤ

گران‌فر‌وشتن شاردیه‌وه.

(أَقْفَلُ - الْقَوْمَ عَلَى الْأَمْرِ): بؤ نه‌نجام‌دانی

کار‌مه‌که خویش‌گه‌لی کؤ‌کرد‌ه‌وو.

(الْقَفْلُ - مِنَ الْغَزْلِ) (عامیة): گول‌وله‌یه‌کی

رپ‌س‌راو.

۵- (قَفْلٌ - الْفَرَسُ قَفُولًا): چاره‌ویکه تی‌قوبا/

لاوازیبوو، له پوږو.

(قافل): تیږوپاوو له ر.

(قَمَلَ وَقَفَلَ - الجِلْدُ قَفُولًا وَقَفَلًا): پیسته که

وشکبوووه.

(أَقْفَلَ - الجِلْدُ): پیسته که ی وشکردهوه.

(القافل (فا) (ج) قافِلَةٌ وَقَفَالٌ): دمست

وشکه و موبوو یان پیست وشکه وه بوو.

(خَيْلٌ قَوَافِلٌ): نه سپه تیږوپاومکان/ له ر مکان.

(أَقْفَلَ (مص) والقَفْلَةُ والقَفْلَةُ): ۱- نه وه ی

له دره خته که وشکرده پیست ۲- قامچی (له وان هیه

بوږه وانا وراوه چونکه له پیستی وشکه و موبوو

دروسته کړیت.

(جِلْدٌ قَفِيلٌ): پیستیک که دیار پیست

وشکبوو پیته وه.

۶- (قَفَلَ - الأبوابُ): دمرگاکانی (داخست/

کولو مگرد).

(أَقْفَلَ - البابُ وعلى البابُ): دمرگاکه ی

کولو مودا/ قفلی له دمرگاکه دا.

(-البابُ): دمرگاکه ی داخست.

(تَقَفَلَ وَاِنْقَفَلَ وَاقْتَفَلَ البابُ): دمرگاکه

داخرا.

(اِسْتَقْفَلَ - البابُ): دمرگاکه داخرا.

(-الرَّجُلُ): رږد بوو/ چروو کبوو.

(اِسْتَقْفَلَتْ يَدَاهُ): دمستی قووجا/ چروو کبوو.

(هُوَ مُسْتَقْفَلٌ): دمست قووجاوو رږده.

(أَقْفَلَ وَقَفُولٌ): قفل/ کولوم.

(أَقْفَلَةٌ): بیر تیږ/ که سیکه هرچی بپیست

له بهریکاتو بیر نه جیته وه.

(أَقْفَالٌ): زور بیر تیږ.

(أَقْفِيلٌ): دهری تنگ/ تهسک (وهکو

داخرا پیستو دوزمن لیوهی نه پست).

(رَجُلٌ مَقْفَلٌ الْيَدَيْنِ وَمُقْفَلُهَا وَمُقْتَفِلُهَا):

پیاویکی به دخوازی وا که هیچی له دمست

نه بیته وه زور رږد پیست.

۷- (قَفَلَ - الشَّجَرَةُ) (عامية): سهری پوی

دره خته که ی پری.

(أَقْفِيضَالٌ) (ع ۱): ره گیکه له قولدا

هه لده دریت.

۸- (أَقْفَلَ - المالُ): سهرجه م به جاریک هه موو

پارمکه پیدایه.

(أَقْفَلَةٌ): دانی شتیک به یه کجار.

(«أَعْطَاكَ أَلْفًا قَفْلَةً»): به جاریک هه زاری

دایتی.

۹- (القَفْلُوطُ) (ن) = الكَعْرَاتُ الانْدَلُسِيَّةُ:

که ومری نه نده لوسی/ سه وزه یه که بوئی

تیږه وهک سیر. هه یانه سالانه هه پشیانه

ته مه ندریژن له ولاته هینکه کانداهه چینیست

لاسکه که ی به کولوی و به زه لاته ده خوریستو

بو میز پیکردنیش باشه.

قفن: ۱- (قَفْنٌ هُ قَفْنًا): ۱- کیشای به پشم لیدا

۲- به داردمست یان قامچی لییدا.

(-الشاةُ): مه رکه ی له پشم له وه سهر پری.

(قَفِينَةٌ): مهری له پشمه وه سمربرراو.

(قَفَنٌ قَفُونًا): مرد.

(قَفَنٌ - رَأْسُهُ): سهری قرتاند/ بری.

(أَقْفَنٌ وَأَقْفَنٌ - الشَّاةُ): له پشمه وه

مهره که ی سمربری.

(أَلْقَفَنٌ) (مص): ۱-مردن ۲-جهنگردن/

شمرکردن.

(أَلْقَفَنٌ وَالْقَفَنُ): پشمیل.

(شَاءَ قَفِينٌ): مهری سمربرراو.

۲-(قَفَنٌ - الْكَلْبُ. قَفْنَا): سه که که ناومگی به

زمان خوارده وه.

۲-(أَلْقَفَنٌ): مروقی وشکی کمرترو نه زاندووی

که وج.

(أَلْقَفَانٌ): ۱-دمست و دلپاک ۲-هپان که

پنیده کیشن.

(قَفَانٌ كُلُّ شَيْءٍ): نه وپهری سوراگردن و

که ران بو زانینی هموو شتیک.

قفو: ۱-(قَفَا. يَقْفُو - الرَّجُلُ. قَفُوا وَقَفُوا):

کیشای به پشمیلدا.

(-أَثْرُهُ): دوایکه وت/ سوراگیرد.

(-اللَّهُ أَثْرُهُ): خودا شوینه واریری و

فه وتیکرد.

(قَفَى - فَلَانًا زِيدًا وَبَرِيدًا تَقْفِيَةً): فیساری

خسته دوا ی زمید.

(«قَفَيْتُ عَلَى أَثْرِهِ بِفُلَانٍ»): فیسارم شوینخت.

(-عَلَيْهِ): له ناویرد.

(تَقْفَى - الرَّجُلُ): شوین پیاوه که که وت/

شوینبئی هه لگرت.

(-الْأَكْمَةُ): چوو ه سمر گرده که.

(تَقْفَى وَاسْتَقْفَى - فَلَانًا بِالْعَصَا): له پشمه وه

به دار کیشای به پشمیلدا.

(إِقْتَفَى - هُ): شوینیکه وت.

(الْقَافِيَةُ (ج) قَوَافٍ): ۱-پشتی (گهردن/ مل)

۲-سروای پاشبهندی هه لبه ست یان دپیری

هه لبه ست/ دوا وشه ی دپیری هه لبه ست که

یان له دوا وشه وه که بیدمنگبیت تا یه که مین

بیدمنگ که له دوا ی نه و بیت له گهل

سروبوورداری پیش بیدمنگه که ومکو.

(«مَا طَوَّلَ اللَّيْلَ عَلَى مَنْ لَمْ يَنَمْ»): لیردا

سروواکه (لَمْ يَنَمْ).

(الْقَافِيَةُ - مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): (دوایینی/ پاشه وه ی/

کو تایی) هموو شتیک.

(«أَتَيْتُهُ عَلَى قَافِيَةِ الشَّيْءِ»): به دوا ی

شته که دا هاتم.

(الْقَفَا وَالْقَفَاءُ (ج) أَقَبٌ وَأَقْفِيَةٌ وَأَقْفَاءٌ وَقْفِيٌّ

وَقْفِيٌّ وَقْفُونٌ): پشتی مل (وشه که نیره

دمیشکریت به می).

(لا أَفْعَلُهُ قَفَا الدَّهْرِ): به دریزایی رورگار

نه وه ناکه م/ هرگیزاوه هرگیز نه وه نه نجم

ناده م.

(الْقُفْيَةُ): نه و چاله ی راوکه ر خوی تیدا

دمشاریته وه.

(«هُوَ قَفِيهِمْ وَقَفِيَّتُهُمْ»): نهو پاشینی

نهوانه.

(لَا أَفْعَلُهُ قَفِيَّةَ الدَّهْرِ): به دریزی رۆژگار/

ههتاهاهتایه نهوه ناکهه.

(شَاةٌ قَفِيَّةٌ): مهريک که له پشتملهوه

سهريبراييت.

(التَّقْفِيَّةُ (مص) عند الشعراء): لای

هۆزانفانهکان نهوويه پيته دوايينهکانی

دیرمکان پهکين/ سهرواکانيان پهکين.

(الكَلَامُ الْمُقْفَى): گونجانی پيته دوايهکان

لهگهه یهکدا/ به ناوازو سهروايهکين.

(الْمُقْفَى - مِنَ الْغَنَمِ): مهري له پشتملهوه

سهريراو.

۲- (قَفَا - الرَّجُلَ): قَفَاً وَقَفُوءاً): به نارموا

پرجنيويکردو بهداوينپيس و بينابرووی دانا/

گومانباريکرد.

(تَقْفَى - الرَّجُلَ): به نارمواو درۆ بياومهکی

گومانبار کردو بوختانی بۆ ههلبهست.

(- الْقَوْمُ): جنیویان بهیهکدا/ شهپهجنیویان

کرد.

(الْقَفْوَةُ): ۱- گومانباری ۲- شتی دزیوو ناشيرين

خستنه پال ۳- گوناوه.

(الْقَفِيَّةُ): خهوش/ لهکهه/ ناتهواویسی و

شوورمیی.

(الْقَفِيَّ): دۆست و برادهرانیکت که گومانبار

کراين.

۲- (قَفَا - الرَّجُلَ بِأَمْرٍ): قَفَاً وَقَفُوءاً): بياومهکی

بۆ نهنجامدانی کاریک له پيشگرت و ههلبژاردو

به تايبهتی بهويسپارد.

(أَقْفَى - الرَّجُلَ بِأَمْرٍ): بۆ کاریک بياومهکی

ههلبژاردو لهپيشگرتوو به تايبهتی بهويسپارد.

(- كَذَا عَلَى كَذَا): نهووی لهوه بهباشتر دانا.

(تَقْفَى - الشَّيْءَ): ههلبژارد.

(- بِضَلَانٍ): ريزيکی بينهندهزی له فيسار

گرت.

(إِقْتَفَى الرَّجُلَ بِأَمْرٍ): بۆ نهنجامدانی کارهکه

بياومهکی ههلبژاردو نهووی لهپيشگرت/

بهويسپارد.

(- الشَّيْءَ): شتهکهی ههلبژارد.

(- بِضَلَانٍ): فيساری بۆ خۆی ههلبژارد.

(الْقَفَاوَةُ): ۱- به گهرمی پيشوازيکردن و

ميوانداريکردنی گهرمی ميوان ۲- خواردنی

چاک پيشکesh ميوان بکريپ ۳- بهخشندهیی

پشتاوپشت له باوو باپيرهوه بۆ بهجیماوه.

(«بِنَسِ الْقَفْوَةَ قَفْوَتَكَ»): خراپترین

ههلبژاردن هينهکهی تۆیه.

(الْقَفِيَّ): ۱- کهسيکه روويخوش زۆر به خهک

بدات ۲- ميوانسی ريزليگراو ۲- نهو خواردنه

باشهسی که ميوانداریی پیدهگيريت ۴- باشترین

برادهرانی ههلبژاردمو ليوه نزیکت.

(الْقَفِيَّةُ): ۱- نيشانهی چاکت له چاو خهکیترا

۲- خواردنی ههلبژيرراو بۆ ميوان.

(رَجُلٌ مُّقْفَىٌ وَمُقْفَىٌ بِهِ): پیاویکی له
پیشگیری ریژلینراو.

۴- (قَفَى - تَقْفِيَةً): ملینا و هات.

۵- (الْقَفْوَةُ): تۆزیک تهنک که بارانی پهله‌مان
په کهم باران هه‌لیدمستیئیت.

(الْقَفِيَّةُ): لا / که نار.

(قَفَى قَفَى - الرَّجُلُ قَفِيًّا): شتی ناشیرین و
داوینبسی دایه پال پیاومکه.

(الْقَفِيَّةُ): چالیک که راوکه‌ر خوی تیدا
دمشاریتهوه.

قفل: (الْقَافِلَةُ أَوْ الْهَالُ) (ن): روومکی هیل
روومگیکی هندستانیه بۆنیکی خوشی هه‌یه و
چیزیک تابه‌تی. دهنکه‌کانی به‌هیزکه‌ری له‌شو
بۆنخۆشه له هندستان وه‌ک به‌هارات به‌کار دیت
له هه‌ندلیک ولاتانی خۆره‌لاتدا دمکریته قاوموه
۲ به‌ری حیل که بۆن و به‌رامه‌ی حیله.

(الْقَافِلِيُّ) (ن): ته‌رته‌زی دم‌ریا. روومگیکی
تامسویره.

ققم: (الْقَاقِمُ وَالْقَاقُومُ) (ح): وشه‌که
عه‌رمبی نییه): زال / ژال / ناس / ده‌له‌کی
سپی. زیندموریکه سهر و روو جوان له سمۆره
ده‌جیت به‌لام که‌ورته‌ره گۆشتخۆره بۆگه‌نیکی
بیسی لیدمده‌جیت بیسته‌که‌ی دمکریت به
فه‌رووی زۆر به‌ نرخ.

قل: ۱- (قَلَّ قِلًّا وَقِلًّا وَقِلَّةً): که‌میوو/
که‌میگرد (ما) پیوه ده‌لکیت.

قَلَّ دَمِيئَتَهُ (قَلَّمَا): زۆر که‌م / به‌ده‌گه‌من/
که‌مجار.

(قَلَّمَا جِبْتَكُ): که‌مجار سهرم لیداویت.

(قَلَّ - الرَّجُلُ): که‌مدارابوو دارای که‌میگرد.

(-الجِسْمُ): له‌شه‌که پوو‌کایه‌وو که‌میگرد
بجوو‌کبووموه.

(هُوَ يَقَلُّ عَنِ كَذَا): نه‌و له‌وه بجوو‌کزه/
که‌متره.

(قَلَّلَ - الشَّيْءُ): ۱- شته‌که‌ی که‌مکردموه ۲.
بجوو‌کیگردموه.

(قَلَّلَ - الشَّيْءَ فِي عَيْنِ فُلَانٍ): شته‌که‌ی
له‌به‌رجاوی فیسار که‌ منواند / به‌ که‌می
پیشاندا.

(قَالَ لَهُ الْعَطَاءُ): به‌خششه‌که‌ی که‌ نه‌یدایه
که‌میگردموه.

(أَقَلَّ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی که‌مکردموه.

(-الرَّجُلُ): ۱- که‌مه‌ینا ۲- نه‌دارا بوو هه‌ژار
که‌وت.

(تَقَلَّلَ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی به‌ که‌م هاته
به‌رجاو / به‌که‌میدانا.

(تَقَالَّ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی به‌که‌م دانا.

(اسْتَقَلَّ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی به‌که‌مدا ناو به
که‌م هاته به‌رجاوی.

(الْقَلَّ): دیواری کورت.

(الْقَلَّ وَالْقُلَّ): که‌م / که‌مبایه‌خ.

(- مِنَ الشَّيْءِ): که‌مترینی شته‌که‌.

(رَجُلٌ قُلٌّ): پیاویکی تهنهواو بیکهسه.

(هُوَ قُلٌّ ابْنُ قُلٍّ): کابرا بیکهسه نه خوی

دمناسریتو نه باوکی.

(الْقَلَّةُ ج) قُلُلٌ: کهمینه/ کهمایهتی

(بیچهوانهی زۆرینه).

(الْقَلِي): کهنیزمکی (کورتیه بالا/ کورتمینه).

(الْقَلِيل ج) قَلِيلُونَ وَأَقِلَاءٌ وَقُلُلٌ وَقُلُلُونَ

(م) قَلِيلَةٌ (ج) قَلِيلَاتٌ وَقَلَائِلٌ: ۱-کهم/

کهمهکیک نهختیک/ تۆزیک ۲-باریک.

(رَجُلٌ قَلِيلٌ الْخَيْرِ): پیاویکی کهمفهرو

جاگهی/ کهمخیره.

(قَلِيلٌ مِنَ الرِّجَالِ يَقُولُ ذَلِكَ): کهم پیاو

همیه نهوه بلیت.

(مَا أَخَذْتُ مِنْهُ قَلِيلَةً وَلَا كَثِيرَةً): نه

کهمو نه زۆرم لیومرنهگرتوووه/ هیچم

لیومرنهگرتوووه.

(الْقُلُلُ - مِنَ النَّاسِ): تاکه تاکهی خهک/

کهمکهمهی خهک/ پهرهوازی خهک.

(الْقَلَالُ وَالْقَلَالُ ج) قُلُلٌ: کهم.

(الْأَقْلُ): کهمتر یان/ کهمترین.

(الْأَقْلُ وَالْقُلُّ): ههژاریک که ناهیکی تیدا

مابیت.

(قَوْمٌ أَقِلَّةٌ): خویشگهلیکی رسواو بیریز/

نزم.

۲- (قُلٌّ - الشَّيْءُ. قَلًّا وَقَلًّا وَقَلَّةً): بهرزبووهوه.

(-الشَّيْءُ قَلًّا): شتهکهی ههنگرت.

(-هُ عَنِ الْأَرْضِ): شتهکهی له زموی پیری و

بهرز کردهوه.

(أَقْلٌ - الشَّيْءُ): شتهکهی ههلیری، بهرزیکردهوه.

(-تَهُ الرُّعْدَةُ): تووشی لهرزینبووو/

لهرزگرتی.

(تَقَالٌ - تِ الشَّمْسِ): خۆر بهرزبووهوه.

(إِسْتَقَلَّ - الشَّيْءُ): شتهکهی ههنگرت و

بهرزیکردهوه.

(-الطَّائِرُ فِي طَيْرَانِهِ): بانندهکه له فرینهکهیدا

بهرزبووهوه.

(-الْقَوْمُ): کۆچیانکرد.

(-السَّحَابُ): ههورمه که بهرزبووهوه.

(-فَلَانٌ غَضَبًا): له توورمیدیدا بهرزبووهوه و

له شوینهکهی خوی دهرجوو.

(-تَهُ الرُّعْدَةُ): لهرز به لهشیدا هات/ لهرز

گرتی.

(-بِالْأَمْرِ): توانای بهسهر کلهمکهدا شکا/

تابوشتی کارهکهیبوو.

(-بِرَأْيِهِ): ههر به رای خۆیکرد.

(-بِكَذَا): به تمنیا نهو شتهی گرته خوی و

کهسی تیدا بهشدار نهکرد.

(الْقَلُّ): لهرزو مووچرکه.

(الْقَلَّةُ ج) قُلُلٌ وَقَلَالٌ: ۱-(تهوقهسهر/

لووتکه/ پۆبه)ی سهری مرووفو شاخ و هی

هموو شتیك ۲-کووپهی زۆر گکهوره ۲.

گۆزه له.

(قُلَّةُ السَّيْفِ): زیو یان ناسن که به دسکی
شمشیرمه‌کوه بیٚت.

(أَقْلَالُ): کۆله‌که‌کانی دارمیو که له زمویه‌که‌ی
پی دهبِرِن و به‌رزیدمه‌کهنه‌وه / داربه‌ست /
که‌بری میو.

(أَقْلَةُ): کۆله‌که‌ی به‌رزکردنه‌وه‌ی دارمیو /
داربه‌ست / که‌بری میو.

(أَقْلَةُ (ج) قَالُ): ۱- له نه‌خۆشی یان هم‌ژاری
هم‌ستانه‌وه‌و پزگاربوون ۲- له‌رز.

(رَجُلٌ طَوِيلُ الْقَلَّةِ): پیاویکی به‌ژن و
بالا‌به‌رز.

(قِلَالَةُ الْجَبَلِ): بۆپه‌ی شاخ / لووتکه‌ی شاخ.
(الإِسْتِقْلَالُ) (مص): سه‌ربه‌خۆیی و لات

ولَاتِيكَ خَوَى خَوَى به‌رپوه‌به‌ریٚت.
(الْمُسْتَقْلُ) (ف): سه‌ربه‌خۆ.

(هُوَ مُسْتَقِلٌ بِنَفْسِهِ): له کاروباری
خۆیدا سه‌ربه‌سته / نازادمو پشت به‌که‌س

نابه‌ستیٚت.
(بِلَادٌ مُسْتَقْلَةٌ): ولاتیکی سه‌ربه‌خۆیه‌و

خَوَى خَوَى به‌رپوه‌ دهبات.
(الْمَقْلُ (مفع) مِنَ السُّيُوفِ): شمشیریک که

دهسکه‌که‌ی زیو یان ناسنی پیوه بیٚت.
۳- (القُلَّةُ (ج) قُلُّ وَقِلَالُ): کۆمه‌له‌ خه‌لك.

(الْقَلِيَّةُ): په‌رستگایه‌کی وه‌ک خه‌لووتگا.
(رَجُلُو بَقْلِيَّتِهِمْ): به‌ جاریک هم‌وویان

کۆچیان‌کردو هیچیان به‌جینه‌هینست.

(أَكَلَ الصَّبَّ بِقَلِيَّتِهِ): به‌ پیست و نیسقانه‌وه
مارمیله‌که‌یخوارد.

(أَخَذَهُ بِقَلِيَّتِهِ وَبِقَلِيَّتِهِ بِأَقْلِيْلَاهُ وَقِلَالَهُ):
(به‌سه‌رو به‌روه / سه‌رتاپا) هم‌موی برد.

۴- (قَلَقُلٌ قَلَقَلَةً): دهنگی لیوه هات.
(-الْحُرْنُ دَمَعَهُ قَلَقَلَةً وَقِلْقَالًا وَقَلْقَالًا):

خه‌فه‌ت / په‌ژاره فرمیسکی پی‌رشت /
گریاندی.

(-الشيء): شته‌که‌ی جو‌لاند.
(-في الأرض): به‌ زمویدا که‌وته‌ گه‌ران و

بی‌دارو‌یشتن.
(تَقَلَّقَلُ): ۱- جو‌ولا / بزوا / جما ۲- سوکه‌لانه

به‌له‌یکرد / خیرایکرد.
(-في البلاد): به‌ ولاته‌که‌دا نه‌سه‌رو

نه‌سه‌ریکرد / گه‌را.
(أَلْقَالُ): گه‌رۆک.

(أَلْقُلُ): له‌ گوزارکردندا سووکه‌له‌و چابوک.
(أَلْقُلُ وَالْقَالُ): یاری‌ده‌م‌ری به‌ده‌ستوب‌ردو

چابوک.
(أَلْقُلُ وَالْقُلُفَانُ) (ن): ره‌گه‌زه‌ داریکه‌ له

هه‌نار ده‌جیت به‌ریک ده‌گریٚت ره‌شو و لووس و
خره‌هینده‌ی دهنکه‌ ناله‌تیٚک دهبیت.

(حروف القَلَقَلَة): پینج بیتن:
(ب. ج. د. ط. ق).

الملحق:
قُل: (الأَقْلِيَّةُ): که‌مایه‌تی / که‌مینه.

(«قَلْبَ الْعُلْمِ الصَّبِيَانُ»): ماموستا که منداله‌کانی به‌ره‌لا کردو بو ماله‌وه به‌ریکردن.

(-البُسْرَةُ): دنکه خورماکه سووره‌ه‌لگه‌را.
(-المَجْنُونُ عَيْنُهُ): شیت‌که چاوی ژیره‌و ژورو کرد واته تووره بوو.

(-الأَرْضُ لِلزَّرَاعَةِ): زهویه‌که‌ی هه‌لگه‌یرو داگیر کرد/ بو کشتوکال کیلای.
(«قَلْبَ الْأَمْرِ ظَهْرًا لِبَطْنِ»): (کاره‌که‌ی هه‌لگه‌یرو داگیر کرد/ نه‌مدیوو نه‌ودیو کرد) و تاقیکردموه.

(-هُ قَلْبًا): تووشی دلیوو/ به‌ردلیکه‌وت.
(-النَّخْلَةَ): (ناومروکی/ کوروکی) دارخورماکه‌ی دمه‌ینا.

(-اللَّهُ فَلَنَا إِلِيهِ): خودا فیساری مراند.
(قَلْبًا. قَلْبًا): لچی هه‌لگه‌پراوه بوو.
(أَقْلَبُ): لچه‌لگه‌پراوه بوو.
(-تِ الشَّفَةِ): لچه‌که هه‌لگه‌پرایه‌وه.
(قَلْبَاءُ): لچه‌لگه‌پراوه.

(قَلْبَ- البَعْرِ): حوشره‌که تووشی دمردده‌دلیوو.
(قَلْب-هُ): زور هه‌لگه‌یرو داگیریکرد/ زور نه‌مدیوو نه‌ودیویکرد.

(«أَصْبَحَ يُقَلِّبُهُ كَفِيهِ»): هه‌ر دهستی به‌دهستدا دمدا واتا په‌شیمانبوو.

(«قَلْبَ الْأُمُورِ»): بی‌ری له‌و سه‌ری کاره‌که‌و نه‌نجامه‌که‌یکردموه/ هه‌لگه‌یرو داگیریکرد.

(الَّذِينَ أَدْرَكُوا ذَلِكَ كَانُوا أَقَلِّيَّةً): نه‌وانه‌ی که هه‌ستیان به‌وه کردو تیگیه‌یشتن که‌مینه بوون.

(مجموعة مِنَ الأصوات هي أقل عدداً في انتخابات): له هه‌لبراردنی‌کدا له کوی دمنگه‌کاندا دمنگیکی که‌مبوو که درابووون بو هه‌لبراردنی‌ک.

(«أَقَلِّيَّةُ النَّاخِبِينَ»): که‌مینه‌ی هه‌لبراردن‌مه‌کان/ کومه‌لیک یان پارتیک که به‌شی هه‌ره زوری دمنگیان له هه‌لبراردندا نه‌هینابیت.

(«الأقَلِّيَّةُ البرلمانية»): که‌مینه له په‌رله‌ماندا.
(الأَقَلِّيَّةُ): کومه‌له‌ه خه‌لکیکن که به‌ناین یان ره‌گه‌ز یان ره‌نگی پیست جیابن و له کومه‌لگایه‌کدا برین ژماره‌ی نه‌وانه‌ی وه‌ک نه‌وان نین زورترین که له‌وان جیابن و له‌گه‌لیاندا دمژین.

(الأَقَلِّيَّةُ البيضاء في روديسيا): که‌مه‌ نه‌ته‌وایه‌تییه سپه‌کان که له رودیسیادا دمژین له کومه‌لگایه‌کدان که زورینه‌ی ره‌شیستن.
(حقوق الأَقَلِّيَّات): مافی که‌مه‌نه‌ته‌وایه‌تییه‌کان/ مافی که‌مینه‌کان.

قلب ۱- (قَلْب- الشيء: قَلْبًا): روو یان باری شته‌که‌ی گوری و وه‌ریگیرا ۲- سه‌ره‌وه‌خواریکرد/ سه‌ره‌وه‌ژوویکرد ۳- ناومروویکرد.

(-القوم): خویشگه‌لی به‌ریکردو دهستی بیومنان/ دمه‌ریکردن.

ئەندامىكىە ۋەك بەرى سىنۆبەر ۋايە لەلای
چەپى سىنگدايە ۋ گىرگىزىن ئەندامى بىزۋە
خوئىنە (ئەلەين بۇيە ۋا ناۋنراۋە، چۈنكە
ھەردەمە لە سەر بارىكە) ۲-دەل ۲-ئاۋەز/
ئەقىل.

(قلب الجيش): ناۋمپراستى سوپا/ جەرگەى
سوپا.

(قَلْبُ كُلِّ شَيْءٍ): جەرگە ۋ كورۇك ۋ پوختە ۋ
ساغىي ھەموو شىيەك.

(جِنْتُكَ بِهَذَا الْأَمْرِ قَلْبًا): ئەم كارەم بە
پوختى ۋ ساغىي بۇ ھىناۋىت.

(رَجُلٌ قَلْبٌ): پياۋىكى تەۋا ۋ رەسەنە (بۇ
نىرو مى ۋ كۆ ۋەك يەك بەكاردەھىنرەيت)
لەۋانەيە بىشوتريەت/ («إِمْرَأَةٌ قَلْبَةٌ»): ژنىكى
زۆر (رەسەنە/ جىسەنە/ خانەدانە).

(قُلُوبٌ ظَنَّ) گومان ۋ ھاۋەلەكانىيەتى (أفعال
القلوب هي ظن واخوانها): كارەكانى گومان ۋ
(ظن) ھاۋەلەكانىيەتى.

(الْقَلْبُ ج) أَقْلَابٌ وَقُلُوبٌ وَقَلْبَةٌ - مِّنَ الشَّجَرِ):
كورۇك ۋ ناۋمەۋى درەختەكە نەرمە.

(قَلْبُ النَّخْلَةِ = جَمَارِهَا): كورۇكى دارخورما.
(الْقَلْبُ وَالْقَلْبُ ج) أَقْلَابٌ وَقُلُوبٌ وَقَلْبَةٌ -
مِّنَ الشَّجَرِ): كورۇكى نەرمى درەخت.

(الْقَلْبَةُ): ۱-رەنگى خوئىنە يان سوورى ۋا بىت
۲- (ط) گەنمى كولاۋ/ دانولە (عاميە).

(الْقَلْبَةُ): دەرديك كە مروڧ ۋا لىبكات لەسەر

(أَقْلَبَ - الشَّيْءَ): روۋى شتەكەى ۋەرگىپرا.

(-الْحَيْزُ): كاتى ھەلگىرپانەۋى نانەكە ھات.

(-العنبُ): پىستى تريكە ۋشكەلگەپرا.

(-القَوْمُ): حوشترەكانى خوئىشگەل
دەردەدلىانگرت.

(-ه اللهُ إِلَيْهِ): خودا مراندى.

(تَقَلَّبَ): روۋى ۋەرگىپرا/ ھەلگەپرايەۋە.

(-على فراشه): لەسەر جىگەكەى ئەمدىۋو
ئەۋدىۋىپىكرد/ تىلاۋىلىكرد/ تىلىدا.

(-في الأمور): لەسەر كارىك نەمايەۋە/
ھەردەمە لەسەر كارىكبوۋو/ لەسەر كارىك
ستارمىنەگرت.

(«أَنَا أَتَقَلَّبُ فِي نَعْمَائِهِ»): مەن لە نازى
بەخشاۋى خودادام جىزى لىۋەردەگرم ۋ
دەمبىنە. ھەر چۈنكىك بىسورپىتەۋە.

(انْقَلَبَ): ۱-ۋەرگەپرا/ سەرموژىر بوۋو/
ھەلگەپرايەۋە/ ژىرموژوور بوۋو ۲-روۋى
ۋەرگىپرا/ گەپرايەۋە.

(الْقَالِبُ (فا) (ج) قَوَالِبُ): ۱-قالبى بىلاۋ ۲-
خورماى سورو.

(«شَاةٌ قَالِبٌ لَوْنٌ»): مەپرىكە رەنگى لە ھى
دايىكى ناچىت ۋ رەنگەكەى گۆپىۋە.

(الْقَالِبُ وَالْقَالِبُ (ج) قَوَالِبُ): قالبى دارشتنى
زىرو زىۋو شىتر تاۋەكو قالبەكە دەرچىت.

(الْقَالِبُ) (طب): چۆرە دەردە دلىكە.

(الْقَلْبُ) (مص) (ج) قُلُوبٌ: ۱- (ع ۱) دەل/

نوینه‌که‌ی هەر گینگل بدات/ تەپاوتل بکات و خەوی لێنه‌که‌وێت.

(الْقَلْبُ = الْمُتَقَلَّبُ): لەسەر لایەك باریك ستاره نەگرتوو/ حولحولی ۲-تلاوتلكەر.

(رَجُلٌ حَوْلُ قَلْبٍ) «أَوْ حَوْلِي قَلْبِي»: كابرایەکی حولحولییە/ بە فیل و تەلەکه‌بازەو بە پێی قازانجیی هەلەمگەریتەوه/ بێبارە. (الْقَلْبُ): بێبار.

(الْقَلْبُ ج) قَلْبٌ وَقُلْبٌ وَأَقْلِبَةٌ: چالوو/ بێر. وتراویشە: بیری کۆن (مییە دەشکریت بە نێر). بۆیە وا ناوئراوه چونکه گله‌که‌ی هەلگێرپ داگیر کراوه.

(الْقَلْبُ): کاسن یان بیل که زەوی پێ هەلەمگێریتەوه بۆ کشتوکال نامادە دەکریت. (الْقَلْبُوبَةُ) (مفع): گۆی.

(الْمُنْقَلَبُ): شوینی لێهەلگەرانه‌وه/ لێگەرانه‌وهو سەرەمو‌خواربوونه‌وه.

(كُلُّ امْرِئٍ يَصِرُ اِلَى مُنْقَلَبِهِ): هەموو کەسێک دمگاتەوه شوینی هەلگەرانه‌وه‌ی، واتە دەمریت.

۲-(قَلْبُ الْعُسْرَبِ) (فك): یەکیکە لە هەوارگەکانی مانگ.

(الْقَلْبُ): ۱-بازنی ئافەرم ۲-(ح) ماری سپی.

۳-(ن) الْقَلْبُ = کاسر الحَجَر: گیا قەیتەران جوړه گولئیکی جوانه روومگای بەشی ژورووی گۆی زەویپه له کیوه بەرم‌مکاندا زۆره که ساردمو

له ولاته ساردمکاندا بۆیە وا ناوئراوه چونکه له نیوان بەرم‌مکانی کیوه‌که‌دا دەردیت یان یارمەتی توانەوه‌ی بەردی ناو میزڵدان دەمات.

(الْقَلْبُوبُ وَالْقَلَابُ) (ح): گورگ. (الْقَلْبُوبُ وَالْقَلْبُوبُ وَالْقَلْبُوبُ وَالْقَلْبُوبُ) (ح): ۱-گورگ ۲-شیر.

الملحق: قلب: (الْإِنْقِلَابُ): وەرگێران/ هەلگەرانه‌وه/ سەرەوژیریوون.

إِنْقِلَابُ الْوَعَاءِ: سەرەوژیریوونی قاپه‌که/ هەلگێرانەوه‌ی/ نوخوونبوونه‌وه‌ی.

(الْإِنْقِلَابُ) (فك): لادانی خۆرخواربوونه‌وه یان گەرانه‌وه‌ی له بروجیکه‌وه بۆ بوجیکتر. (الْإِنْقِلَابُ الشِّتَاءِ وَالْقَلَابُ الصَّيْفِ): وەرگەرانی زستان و وەرگەرانی هاوین.

(- فِي السِّيَاسَةِ): له رامیاریدا: وەرگەرانی فەرمان‌پروایی و گۆرپنی و دەست بەسەر دەسه‌لاتداگرتن بە رێگه‌ی نائاسایی و نادەستووریانەو بە بەکارهێنانی هیز.

(الْإِنْقِلَابُ عَسْكَرِي): کۆدمتای سەربازی. (الْإِنْقِلَابُ): کردەیه‌کی بوێرانەیه بۆ گۆرپنی بارو رهوشیک که هەبیت.

(«تَغْيِيرُ جَذْرِي»): گۆرپنی‌ک له بنه‌رته‌وه. («هَذَا انْقِلَابٌ فِي سِيَاسَةِ الدَّوْلَةِ»): ئەمە گۆرانیک‌کی بنه‌رته‌ی رامیاری دمو‌لته‌که‌یه/ وەرگەرانیکی بنه‌رته‌یه.

الملحق:

أَلْقَبِق (ج) قَلَابِق: كَلَابِقْه وَهَكَ فَيْسْتَه لَه
فَهْرُو دَرُوسْتَه كَرَبْت (تَرْكِيَه).

قَلت: ۱- (قَلتَ. قَلتَا): فَهوتَا/ لَهناوَجوو.

(أَقَلت-ه): لَهناوِبرِد/ فَهوتاندى/ مِراندى.

(ه قَلت): گَه نِيكِرِد/ خِرَاطِيكِرِدو گَه نَبوو.

(-تِ المَرأةُ وَكُلُّ أَنثى): رَنَه كَه يان هَهَر

مِنيَه كِيتَر مَندا لِيكِي بُوو/ يان بَه چَكَه يَه كِيبوو

نِيتَر هِيچِيتَرِي نَه بُوو. يان رَنو هَهَر مِنيَنه يَه كِ

مَندا لُو بَه چَكَه يُو نَامِنيَت.

(أَقَلت): مَندا لُو بَه چَكَه بُو نَه مان يان لَه

سَكِيك زِياتَر نَه كِرِدن.

(المَقَلات (ج) مَقاليت): نَهو رَنو مِنيَنه يَه كَه

مَندا لِي يان بَه چَكَه يُو نَامِنيَت يان يَه كِيكِي

دَمِبيَتو هِيچِيتَرِي نَابِيت.

(أَلَقَلتَة): ۱ فَهوتگَه ۲- شويِنِي تَرسَناك.

۲- (أَقَلت (ج) قَلات): ۱- چَالِي تاوِير يان چَالِي

چاو ۲- هَه موو چَالِي يَه كِ لَه نَه نَدَامِي لَه شِدا.

(«طَعَنَهُ فِي قَلتِ خَاصِرَتِهِ»): تِيغَه كَه يَه

قَه بَرغَه يِدا كِرِد.

(رَجُلٌ قَلتَ وَقَلتَ): بِيَاوِيكِي لاواز/

كَه مَگُوشت.

(أَلَقَلتَة): چَالِي نِيوان نَه مَبهرو نَهو بَهري

سَمِيل: چَالِي سَهَر لِيوَو بَه رِلووت.

(شاة قَلتَة): مَه رِيك شِيَر مَه كَه يُو شَوِشَنه بِيَت.

قَلح: ۱- (قَلح- قَلحا): دانَه كَانِي (بَه لَفِي

زَمَرديِي بَه يِدا كِرِد/ زَمَرِد هَه لَگَه رَا).

(-ت أَسنانُه): دانَه كَانِي بَه لَفِي زَمَرديِگَرَت.

(قَلح وَأَقَلح وَهِي قَلحَة وَفَلحاء (ج) قُلح):

دانَه بَه لَفِيگَرَتوو.

(قَلح-ه): زَمَرديِي و بَه لَفِي لَه دانَه كَانِي

كِرِد مَهوَه/ بَاكِي كِرِد مَهوَه.

(تَقَلح): جَلَه كَه يَه بِيَسبوو.

(أَلَقَلح (ج): كَهري پير/ پير مَه كَهري.

(أَلَقَلح): بَه رِگِي بِيَس.

(أَلَقَلح وَالقَلاح): ۱- بَه لَفِي زَمَردي سَه رِدان/

زَمَرديِي دان ۲- سَهو زِييَه كِي نِيوان دانِي

حوشَتَر.

(أَلَقَلح (ج): قَالوُنچَه خَلينَكَه. قَالوُنچَه يَه كِي

رِشَه.

(رَجُلٌ أَقَلح): بِيَاوِيكِي خَاوَمَنَنَه زَموون و

دَنِيادِيده كَه شَتِي زُوَر بَه سَهَر هَاتِي بِيَت.

۲- (تَقَلح- البِلاد): لَه سَالِي نَه هَاتو

و شَكَه سَالِدا رِمَنجِي لَه و لَاتَه كَه دا داو دَمَرامَه تِي

بَه يِدا كِرِد.

۲- (أَقَلح- الرَجُل): نِي فِتادَه بُوو/ زُوَر پير بُوو.

(شِيخ قَلحامَة): پيرِيكِي نِي فِتادَه.

(أَلَقَلح (ج): ۱- پيرِيكِي بَه سَالِدا چوو ۲- خُو بَه گَه و رَمزان.

(أَلَقَلحون (ز) (عامية) (سريانبة): چوو زِي

ناسكِي داري توو.

قَلح: (قَلح- الشَجَرَة قَلحا وَقَليخا):

دَرَه خَتَه كَه يَه لَه بِن هَه لَگِي شَا.

حهفتهیهک جارێک بارانمان بۆ دهباریت وهک
سهری بارانمانییت.

(أَلْقُودُ): جالوی فره ناو.

(أَلْقَلْدُ): قاپ/ دمهفر ۲-توورمهکی و لآخ که
ئالیکی بۆ تیدمهکنه و بهسهریهوه دهکهن
۳ پیومری شت پیپیان.

۲- (قَلْدُ - الْحَبْلُ قَلْدًا): (بهتهکه/ گوشهکه/

گورسهکه) ی بادا.

(- الْحَدِيدَةُ): ناسنهکهی تهنکرده و بهسه
شتیکدا لولیدا یان بهسه پارچهیهکی ومکو
خویدا لولیدا.

(- الشَّيْءُ): پیچی به شتهکه دا/ شتهکهی
لولدا.

(أَلْقَلْدُ (مص) (ج) أَقْلَادٌ وَقُلُودٌ): بازنی
مارپیچ.

(«سوار قَلْدٌ»): بازنی مارپیچ ۲ هیزی هه مو
تالی بهتیک هیزی تالیکیتری له گه لدايه.

(أَلْقِلَادُ وَالْإِقْلِيدُ): تالیکی مس یان زهرد
پاندمکریتهوه له گواره یان نه موستیلهیهکهوه
دمنا لیریت.

(القَلِيدُ وَالْمَقْلُودُ): بادراو/ پیچدراو.

(أَلْقَلْدُ): گوچان/ گوپال.

۳- (قَلْدُ - الرَّجُلُ - السَّيْفُ قَلْدًا): شمشیرهکهی
کرده ملی پیاوهکه.

(قَلْدٌ - هُ السَّيْفُ): شمشیرهکهی (به ملیدا

هه لواسی/ کرده ملی).

(- الْبَعِيرُ. قَلْحًا وَقَلِيحًا وَقُلْحًا): حوشترمه
بۆراندی.

(قَلْحٌ - هُ بِالسَّوْطِ): دایه بهر قامچی و لییدا.

(- النَّبْتُ): رپوومهکه (قایمبوو/ خوێگرت).

أَلْقَلْحُ: ۱- (ن) قامیشی بۆش ۲- (ح) بیرمهکر.

(أَلْقَلْحُ وَالْقَلَاخُ): کهتهیهکی هه به/ زهه لآخ/
چهتهول.

قَلْدٌ: ۱- (قَلْدٌ - الْمَاءُ فِي الْحَوْضِ أَوْ الشَّرَابِ فِي
الْبَطْنِ): ناومهکی له گۆلهکهدا کۆکردهوه یان
شهریهتهکهی کرده سکیهوه.

(- الزَّرْعُ): ناوی گشتهکهیدا.

(- تِ الْحَمَى فَلَانًا): تا، فیساری هه موو رۆژیک
گرت/ هه موو رۆژیک تالی لیها.

(أَقْلَدٌ - الْبَحْرُ عَلَيْهِمُ): دهریاکه خنکاندن/
نوقمیکردن.

(تَقَالَدَ - الْقَوْمُ الْمَاءَ): بهسهره ناومهکیان
ومرگرت.

(إِقْتَلَدَ - الْمَاءَ): ناومهکی هه لنینجا بهدمست یان
هه شتیکیتری.

(إِقْلُودٌ - النَّعَاسُ فَلَانًا): وههوز فیساری
گرت/ وههوز بریدیهوه وههوی لیخت.

(أَلْقَلْدُ (ج) أَقْلَادُ): ۱- بهشه ناو ۲- تاگرتووی

چوارهه رۆژ که هه به چواره رۆژ جارێک
بۆیبییت ۳- رۆژی ناودان ۴- ناودان له ناسمانهوه

باران بارین.

(«سَقَتْنَا السَّمَاءُ قَلْدًا فِي كُلِّ أُسْبُوعٍ»): هه موو

(قَلَدٌ - هُ الْقَلَادَةُ): ملوانکه‌کهی کرده ملی.
 (-الْبَعِيرُ): به‌تیکی کرده ملی خوشترمه که تا
 به کی‌شیبکات.
 («قَلَدٌ حَبْلُهُ»): په‌ته‌که له ملی دام‌الرا/
 به‌ره‌لا کرا.
 (-هُ الْعَمَلُ): کاره‌کهی خسته نه‌ستوی نه‌و/
 به‌ویسپارد.
 (-هُ الدَّيْنُ): وامه‌که‌یدایه‌وه ده‌ست.
 (-فُلَانًا الْقَضَاءُ فِي بِلَدِ كَذَا): فی‌ساری کرد به
 قازی نه‌و شاره.
 («قَلَدٌ - هُ فِي كَذَا»): له‌ودا کوپرانه لاسایی
 نه‌وی‌کردموه.
 (تَقَلَّدَ - السَّيْفَ): شم‌شیرمه‌کهی (کرده ملی/
 هه‌لی‌گرت).
 (- الْأَمْرَ): کاره‌کهی گرتنه نه‌ستوی
 خووی و خووی لئ به‌رپر‌سیار کرد ۲. به‌رگهی
 نه‌وه‌لی‌گرت/ خووی بؤ را‌گرت.
 (-تِ الْمَرْأَةِ الْقَلَادَةُ): ژنه‌که گه‌ردانه‌کهی کرده
 ملی خووی.
 (أَلْقَدُ): جله‌وی کار.
 («أَعْطَيْتَهُ قَلَدَ أَمْرِي»): جله‌وی کارمه‌مم
 به‌و سپارد.
 (أَلْقَلَادَةُ) (ن): رهم‌گه‌زه رووم‌کی‌که بؤ
 رازاندنه‌وه له بنجینه‌دا له نه‌مه‌ری‌کای
 باشوورموه هاتووه بنه‌کهی خو‌زراکی تیدایه‌و
 گه‌لا‌کهی رمن‌گاو‌رمن‌گه.

(أَلْقَلَادَةُ (ج) قَلَانِدٌ وَقِلَادٌ): گه‌ردانه،
 گه‌ردنبه‌ند، ملوانکه.
 (أَلْقَلَادَةُ (فك): ناوی شه‌ش نه‌ستیرمه‌یه به
 (که‌وانه) ناو‌ده‌بیرین.
 (قَلَانِدُ الشَّعْرِ): نه‌و دپره هه‌لبه‌سته ناو‌یزانه‌ی
 که له‌به‌ردم‌کری‌ن و هه‌رگیز له‌بیرنا‌چنه‌وه.
 (أَلْقَلِيدٌ): گه‌نجینه.
 (الإقْلِيد (ج) أَقَالِيد) (یونانی‌ه): کلیل.
 (أَلْتَقْلِيدُ (مص) تَقَالِيدُ وَتَقْلِيدَاتُ):
 ۱- نه‌وه‌ی که سولتان یان میر بؤ کاربه‌ده‌ستی‌کی
 دهنووسیت که دایده‌مه‌زری‌نیت و ری‌گهی
 کار به‌ری‌و‌مه‌بر‌دنی دمداتی ۲- شوین‌که‌وتن و
 به‌په‌رمو‌کردن و چاولی‌کردنی نه‌و بیرو پروا و
 نه‌ری‌ت و زانیاری و پیشه‌و کارانه‌ی که له
 باوو‌با‌په‌رموه ماومته‌وه یان هی کومه‌له یان
 ماموستا وتویه‌تی.
 (أَلْتَقَالِيدُ عِنْدَ النَّصَارَى): نه‌و نه‌ری‌ت و شیوه
 خودا‌په‌رستیه‌یه‌ی که دیانه‌کان پشتا‌و‌پشت
 بو‌یان ماومته‌وه یان نه‌و زانیاری‌یه‌یه که خودا
 به‌وه‌حی بؤ که‌نیه‌سه‌کهی ناردووه بینه‌وه‌ی له
 کتیبه‌ی پرؤ‌زم‌که‌دا نوسرابیت.
 (أَلْقِلَادُ (ج) مَقَالِيدُ): گه‌نجینه.
 (أَلْقِلَادُ وَالْمَقْلَدُ (ج) مَقَالِيدُ): کلیل.
 («ضَاهَتْ مَقَالِدُهُ أَوْ مَقَالِيدُهُ»): کارمه‌کانی
 لی‌هاته‌هسته و شپزه‌بوو.
 («أَلْقَى إِلَيْهِ مَقَالِيدَ الْأُمُور»): کلیلی کارمه‌کانی

۲- (قَلَزَ- هُ. قَلَزًا): لییدا.
 (-الأَرْضُ بِعَصَاهُ): داردسته‌گهی کیشا به
 زمویداو کاری تیکرد.
 (-بِسَهْمِهِ أَوْ بِقِيئِهِ): تیره‌گهی یان
 رشانه‌وه‌گهی هه‌لدا.
 (قَلَزَ وَقَلَزَ وَأَقْلَزَ- الجَرَادُ): کولله‌گهی کلکی به
 زمویه‌گه‌دا کرد گه‌رای تیدا دابنیت.
 ۲- (أَقْلَزَ وَالْقَلَزُ (م) قَلِزَةٌ وَقَلِزَةٌ): مسیک که
 ناسن کاری تینه‌کات.
 ۴- (قَلَزَمَ- الشَّيْءُ): شته‌گهی قووتدا.
 (تَقَلَزَمَ- الشَّيْءُ): شته‌گهی قووتدا.
 (-الرَّجُلُ): له چرووکیدا مرد.
 (أَقْلَزَمَ): به‌دزمان / به‌دخواز / دووزمان.
 (أَقْلَزَمَ): دم‌رای سوور.
 (أَقْلَزَمَةَ): ۱- به‌دخوازی / زمانه‌دی /
 ناپاکی ۲ هه‌راوزمانا / هات و هاوار.
 قلس: ۱- (قَلَسَ- الرَّجُلُ. قَلَسًا وَقَلَسَانًا):
 خواردنه‌گهی یان ناوی گه‌دهی هاته دهمیه‌وه
 نه‌گه‌ر زیفی لیبسنیت دهرشیته‌وه ۲- مه‌یی
 زور خواردمه‌وه.
 (-ت نَفْسُهُ): دلّی تیکه‌هات / هیلنجیدا.
 (-تِ الْكَأْسُ بِالشَّرَابِ): جامه‌گهی لیوانلیوی
 شراب بوو / سه‌ریکردو لیپرتا.
 (-الإناء): قاپه‌گهی (پریوو / لیپرتا).
 (قَلَسَ البَحْرُ بِالماءِ والطَّعْنَةُ بِالدِّمِّ): دم‌رایکه
 سه‌ریکردو به‌ملاولایدا ناو هات، برینه‌گهی

به‌و سپاردو کردیه قه‌به‌لی / خستیه گه‌ردنی /
 نه‌ستوی نه‌وه.
 (أَلْقَدَ) (مفع): ۱- سه‌رومرو گه‌وره‌ی نه‌ته‌وه
 که کاروباری نه‌ته‌وه‌گهی پیسپیردراوه
 ۲- سه‌پی براوه‌ی پیش‌رکنی شتیکی ده‌گه‌نه
 مل نیشانه‌یه بو براومیی ۳- شوینی گه‌ردانه
 له ملدا ۴- شوینی هه‌لواسینی شمشیر له‌سه‌ر
 شان.
 (مَقْلَدَاتِ الشَّعْرِ): نه‌وه دیره‌ نایابانه‌ی
 هه‌لبه‌ست که له‌برده‌دکریت و هه‌رگیز
 له‌بیر ناچیته‌وه.
 ۴- (أَلْقَدَ (ج) أَقْلَاد): کومه‌له خه‌لک.
 (أَلْقَدَةُ): ۱- خله‌ی رون ۲ خورما.
 (أَلْقَدَةُ): چالی به‌ر لووت ناوه‌راستی سمیل.
 قلز: (قَلَزَ- الرَّجُلُ. قَلَزًا): ۱- به‌ه‌لمژین
 خواردیه‌وه ۲- چالاکبوو قه‌له‌مبازدیدا
 ۳- شه‌لیی.
 (-هُ المَاءُ): ناوه‌گهی پیه‌ه‌لقوراند / قومه‌ قومه
 پییخواردمه‌وه.
 (تَقَلَزَ- الوَعْلُ): ۱- که‌له‌کیویبه‌گهی غاریدا
 ۲- چابوکیوو.
 (أَقْتَلَزَ- الكَأْسُ): (جامه‌گهی / کاسه‌گهی)
 قومه قومه خواردمه‌وه.
 (أَقْلَزَ- مِنَ الرَّجَالِ): بیایوی سووکه‌له‌ی لاواز.
 (أَقْلَزَ (م) قَلِزَةٌ وَالْقَلَزُ (م) قَلِزَةٌ): بیایو یان
 ژنی توندو ره‌ق.

۴- (قَلَسَ - الرَّجُلُ): کلاوی لهسهر پیاومکه

کرد.

(تَقَلَسَ): کلاوی لهسهر کرد.

(الْقَلَّاسُ): کلاودروو/ کلاودروستکه.

۵- القلس (ج) قَلُوس وَأَقْلَاس (یونانیة):

گوریستیکی گهوره نهستووری پاپوره.

۶- (قَلَسَى - الرَّجُلُ): کلاوی کرده سهر

پیاومکه.

(تَقَلَسَى تَقَلَسِيًا): کلاوی لهسهر کرد.

۷- (الْأَنْقَلِيسِ وَالْإِنْقَلِيسِ) (ح) (یونانیة):

مارماسی.

قلش: (الْقَلَّاشُ): بچکولهی گرموله/

خوکرژکه.

(الْقَلَّاشَةُ): کورتیی و بچووکیی.

(الْقَلَّاشُ وَالْأَقْلَاشُ) (فارسیة): کهلهکباز:

هیلباز/ فیلاوی.

قلص: (قَلَصَ - الرَّجُلُ قُلُوصًا): بازیدیا.

(- الْقَوْمُ): کۆبوونهوو کهوتنه (رِی/ رُویشتن).

(- الْمَاءُ): ناومکه بهرزبووهوو رویشت.

(- الْغُلَامُ): میردمندالهکه ههرزمکار بوو/

پیگهپشت.

(- تِ الْبَيْتِ): ناوی بیرمهکه سرکهوته سهری.

(- تِ نَفْسُهُ): هیلنجیدا/ دلی تیکهلهات.

(- الْقَوْمُ عَنِ الدَّارِ): خویشگهل له خانوومکه

هاتنه دهری یان نامادهی دمر چوونبوون و کاتی

دمر چوونیانبوو برؤن.

خوینهکهی سه ریکرد.

(- النحل العسل): همنگهکه همنگوینهکهی

رژانه سهر دمور و پستی.

(- تِ السحابة الندى): ههورمهکه وردمبارانیکی

باراند/ رشینیهکی کرد.

(- القاليس): نهوهی خواردنی ناوسکی له

گهروویهوه بیته دهری/ رشاوه/ قولپهین.

(الْقَلَسُ): ۱- خواردن یان خواردنه و مبهک

له گه دموه هاتبیته ناودهمی/ به زوری

گه دمهپری و قهبزیی/ گرتن تووشی نهوهی

دمکات ۲- رشانهوه.

(قَلَسُ الْبَحْرِ): ههور.

(الْقَلَّاسُ): زور هیلنجدر.

(بَحْرُ قَلَّاسٍ): دهریایهکی ههستاوو بههیز که

کهف ههلداته سهر رۆخ.

(الْقَلِيسِ) (ح) ۱- ههنگ ۲- همنگوین.

۲- (قَلَسَ - الرَّجُلُ قَلَسًا وَقَلَسَانًا): ۱- به گۆرانیهوه

کهوته سهماو ههلهپهرین ۲- گۆرانیهکی چاکی

چری.

(قَلَسَ): دهقی لیداو به دهمیهوه گۆرانیهوت.

(- الْقَوْمُ): خویشگهل به دهفلیدان و گۆرانو

ههلهپهرینهوه بهپیر گهورههاتوو مکانهوه

چوون و پیشوازییا نکردن.

۲- (قَلَسَ): کورپنووشیرد.

(- لَهْ): دهمستی به سنگیهوه گرتو سهری بؤ

دانهواند.

که مه که ناویکم له چالو مکه دا دی دمه کهوت.
 (أَلْقَالَصَّ): میحوشتری جواندوش / کهسیکه
 میحوشتریک بدوشیت که که مته مهن بیت.
 (- مِنْ الْمِيَاهِ): ناوی سرکه وتوو.

(أَلْقَالُوصُ): ۱- مینیهه که که جوانیبت /
 که مته مهنیبت / گهنجیبت ۲- (ح) (به چکه) /
 بیجووه) چیرگ ۳- روو باریکه پیسی تیجیت و
 خهوش و خاشاکی بکریته سر.

(- مِنْ الْإِبِلِ (ج) قَلَائِصُ وَقِلَاصُ وَقُلُصُ
 وَقُلُصَانُ): ۱- حوشتری لوقن // لاهدریز ۲-

حوشتری گهنج یان حوشتریک هر کاروان
 بکات و بتوانیبت بیت و بجیت ۲- میحوشتریک
 که تازه سوارین.

(أَلْقَالِيسُ): زور / فره.

(- مِنْ الْمِيَاهِ): ناوی سرکه وتوو / بهرزه موبوو.
 (أَلْقَالِاصُ): کهسیکه میحوشتری (جوان)
 گهنج) بدوشیت.

(- مِنْ النُّوقِ): میحوشتری له هاویندا فه له و بوو.
 (فَرَسٌ مُقْلَصٌ): چارموی لوقن / لاهدریز.

قَلَطُ: (قَلَطَ-هُ (عند العامة). قَلَطًا:
 (سریانیة): خول و خاشاک و پیسی نیلابرد.
 (الْقَلَطِيَّ وَالْقَيْلِيَّطِ): پیای بیله زمه لاج.

(أَلْقَلَطُ) (عند العامة) (سریانیة): خول و
 پیسی و خاشاک لابردن.

(أَلْقَلَاطُ): مروفی بسته بالو سهگ و پشیلهی
 زور بجووک.

(- الظَّلُّ عَن كَذَا): سیبهرکه له وه کشایه وه.
 (قَالِصُ): سیبهری کشاوه

(- التَّوْبُ بَعْدَ الْغَسْلِ): جله که به شتن
 جوومیهک و کورتبووه / کرژیوو.

(- تِ الشَّفَةِ): لچه که سه ره ژووور هه لگه رایه وه.
 (قَلِصَّ-تِ نَفْسُهُ قَلْصًا): دلی تیکه لهات /
 هینجیدا.

(قَلِصَّ-تِ النَّاقَةَ بِرَاكِبِهَا): ۱- میحوشترکه
 سوارمه که هه لگرت / خیرا بردی ۲- بیبشوو /
 سهرومر رویشت.

(- الْقَوْمُ): سواری حوشتره جوانه کان /
 که مته مهنه کان بوون.

(- تِ الدَّرْعِ): زیره که گردبووموه بهیه کدا جوو.
 (- فَمِصَّهُ قَلَّصَّ هُوَ): کراسه که هه لکردو

بهرز کرده وه کراسه که هه لجوو و بهرزه بووه وه.
 (أَقْلَصَ-تِ النَّاقَةَ): میحوشترکه شیرمه که
 سهرکه وتو برا.

(- الْبَعِيرُ): کوپاره میحوشترکه شتیک
 بهرزه بووه وه.

(تِ النَّاقَةِ): میحوشترکه له هاویندا فه له و بوو.
 (تَقَلَّصَ): ۱- کرژیوو / جوومیهک ۲- لهیهک
 نزیکبووه وه.

(- فِي عِلْمِ الطَّبِيعِيَّاتِ): کرژیوو / جوومیهک.
 (الْقَلَصَةُ (ج) قَلَصَ وَقَلَصَاتُ): ناوی بیرمه که

که بهرزه دمبته وه.

(مَا وَجِدْتُ فِي الْبَيْرِ إِلَّا قَلَصَةً مِنَ الْمَاءِ):

(القَلِيْط) (عند العامة- سرىانية):

سهره لوڤنك.

(القَلِيْط): باگونه.

(القَلِيْطَة) (عامية- سرىانية): جوړه

نیشیكى هه ویره.

(القَلِيْط والقَلِيْط): گونهه لاوساو.

قلع: ۱- (قَلْع- الشىء. قَلْعاً): ۱- شتهكهى له بن

دهرهینا ۲- له شوپنى خوځى گوږزايه وه.

(- الوالى فلانا): والى فیسارى له سهر كار

لابرد.

(قَلْع- الرَاكِب. قَلْعاً وَقَلْعَةً): سوارهكه خوځى

به سهر زینه كه وه نه گرت.

(- المصارع): زورانبازمكه له زوراننه كه دا

پنیرازاو پښى به زهويه كه وه نه گرت.

(قَلْع- الرَّجُل. قَلْعاً): خوځى له بهر گورزمكه دا

يان له سهر زینه كه نه گرت.

(- قَلْع- الشىء): شتهكهى له بن هه لکه نند.

(قالعاً مقالعةً): نهو دوانه هه ریه كه يان

نه وپترى له جیگهى خوځى ترازانو هه لکه نند.

(أَقْلَع- الأمير): مير هه لایه كسى (بیکه و منا/

دروستکرد).

(- الشىء): شتهكه روونبووه وه دهر كه وت.

(- أصحاب السفينة): خاومنپاپوړه كه وه

كشتینشیننه كان روښتن.

(- الملاح السفينة): پاپوړه وانه كه له نگرى

پاپوړه كهى هه لبرى و پاپوړه كه وه ته روښتن.

(- عن كذا): وازى له وه هیناو لیگه را.

(- ت الحمی عن فلان): تاكه فیسارى بهردا.

(«يا سماء أفلعي»): نهى ناسمان بارانه كه مت

راگره.

(تَقْلَع): له بن هه لکه نند.

(- في مشيه): وا روښت وهك تلبیته وه.

(إِفْتَلَع): له بن هه لکه نند.

(- الشىء): ۱- شتهكهى له بن و بیخ هه لکه نند ۲-

شتهكهى به زور داگر كرد.

(إِنْقَلَع): له بن هه لکه نند.

(القَلْع): پیاوى له روښتندا (جابوك/

به پښى).

(أَقْلَع (ج) أَقْلَع وَقْلُوع): ۱- ته شوپنى

خانه سازى/ به نایى ۲- دهر فیکه نان و

كه لوبه لى شوانه كهى تیدايه.

(قَلْع الحُمى): روژى نه مانى تاكه.

(«تَرَكَهُ فِي قَلْعٍ مِنْ حُمَاهُ»): كاتيك

به جیمه پښت كه تاكه بهر پیدابوو.

(أَقْلَع): ۱- پیاویك كه خوځى به سهر نه سپه وه

نه گرت ۲- چارو كهى پاپوړ ۳- روژى تا بهردان.

(«تَرَكَتْهُ فِي قَلْعٍ حُمَاهُ»): كاتى تا بهردانه كهى

جیمه پښت.

(أَقْلَع): ۱- توږو كرښى سهر پښتى گهر

۲- لانهى گیانه وهر كه له ژر تا ویردا ده پښت.

(- مِنْ الحُمى): روژى نه مانى تا.

(أَقْلَع): ۱- كرښداريكى پښتى گهر پښتى ۲- نهو

کەسەى که له بەرمنگاریدا یان لەسەر زین
خۆى راناگریت.

(شَيْخ قَلْعَ): پیریک که بپروات وەك پێ له
قوردا دەرپینیت.

(الْقَلْعَةُ): ۱- ئەوێ کریشى سەرپىستى گەرى
هەبیت ۲- کەسێکە که بپواناو بوودەلە ئەگەر
لپیاندا بەرگرى له خۆى ئەکات ۳- دارایەك که
نەمىنیتەوومو زوو لەدەست بچیت ۴- پارمەیکى
رپوت کە ئەگەر دات بە یەکیک بە مەرچیکە
کە بۆت بەینیتەو ۴- درەختى لەبن دەرھاتوو.
(الْقَلْعَةُ): رۆشتن/ نەمان له شوینیکدا.

(هُوَ عَلَى قَلْعَةٍ): ئەو لەسەر کۆچە.
(مَنْزِلُنَا مَنْزِلٌ قَلْعَةٍ وَقَلْعَةٌ): مالمان
هەمیشە بە کۆلەومیە/ مالى کۆچاوکۆچە.
(هَذَا الْمَنْزِلُ مَنْزِلُ قَلْعَةٍ): ئەم مالهى
تیدا نىشتوووەکەى نییە/ مالى بارکردنە.
ئەگەر یەکیکەت لەم کرچىجەى لەپىشتەر بوو
یان خاومنەکەى وىستى و پىوستىبیت جار له
دواى جار تیدانىشتوووەکە دەبى بپروات.

(الْبَلْعَةُ (ج) قِلَاعٌ وَقُلُوعٌ): ۱- قەلا ۲- برالە/
خەلف بیچوولە که لە بنى دارخورماکە
دەردەهینریت و لپى دەکریتەو ۲- (تویشوبەرە/
دەفر) ی شوان.

(-الطائِرَةُ): فرۆکەپەکی گەورەى جەنگەو
بۆمباهاوێژە شوینەکانى دوژمن و قەلاو
سەنگەر و عەمارو کورەکانى بەر بۆمبا

گەرەکانى دەدات.

(الْقَلْعَةُ (ج) قَلْعَ): ۱- جۆرە هەلکەندىک
کەرتى خانمەیک/ بەشیک له خانووێک/
لەتیک.

(الْقَلْعَةُ (ج) قِلَاعٌ وَقَلْعَ): گاتاویرک له
کێوگە هەلکەنریت و بەرپیتەو ە سەرکەوتن
بەسەریدا گراندەبیت.

(- (ج) قَلْعَ): ۱- بانى مەزن ۲- قەلا
۲- پەلەهەوریکى گەورە که وەك شاخ وابیت.
(الْقَلْعَةُ): ۱- کەسێک که پىستى کارى گەرى
هەلبدات ۲- بپنۆقرە/ کەسێک که له شوینیکدا
ستارە نەگریت.

(مَجَالِسُ قَلْعَةٍ): ئەنجومەنى ستارە لەبەر
بپراو، چونکە هەرکە یەکیکى لەپىشتەر هات
دەبیت شوینەکە بۆ ئەو کەسە چۆل بکرت.
(مَنْزِلُنَا مَنْزِلُ قَلْعَةٍ): مالهەمان هی
یەکیکێترە/ هی ئیمە نییە.

(الْقِلَاعُ): توپى زەوى هەلدمتوقیت کاتیک
دوومەلانەکە خەریکی دەرچوونبیت بەوهدا
دوومەلانەکە دەدۆزنەو.

(الْقِلَاعُ الْوَاحِدَةُ قِلَاعَةٌ): ۱- قورى زەوى.
لەبەر وشکى و بپناوى زەویەکە شەقار شەقار
دەبیت ۲- تامیسک/ زپیکە که لەناو دەم و زمان
دەردیت.

(قِلَاعُ الْأُذُنِ): گوپەرە/ برینە له پشت و بنى
گویدا پەیدا دەبیت و ناوو زرکاوى لیدیت.

(الْقَلْع): بهر کوش که بیاو دمیوشتیت و
دمیبهستیت.

(الْقَلْع): خوین.

۴- (تَقَلَّحَتْ فِي مَشِيهِ): له رویشتندا وهک
خوی له قور دمرهینیت وا دپروات/ له نجه له
رویشتندا دمکات.

۵- (إِقْلَعْدَ الشَّعْرُ): قژمهکه زور لوولبوو.

(-فُلَانٌ): سهری خوی هه لگرت و به ولادت
کهوته گهران.

۶- (قَلَعَطُوهُ فَتَقْلَعَطُ) (عند العامة)

(سریانیه): زور پیسیگرد. نیت پیسیوو.

أَلْقَلَعَطُ (عند العامة- سریانیه): پیسیوون.

أَلْقَلَعَطُ (عند العامة- سریانیه): پیسی

رژد/ چرووک.

۷- (إِقْلَعَطَ الشَّعْرُ): قژمهکه لوول و رمقبوو.

أَلْقَلَعَطُ (عند العامة): زور لوولبوونی قژ.

أَلْقَلَعَطُ (فا): سهریکی قژ لوول و کرژی

بهمه کداچوو له لوولیدا نه نوپینیت زور کورت.

۸- (أَلْقَلَعَطُ): هه لاتوو ترساو.

۹- (إِقْلَعَفَ الشَّيْءُ): شتهکه کرژیوو

بهمه کداچوو.

(ت- أَنَامِلُ فُلَانٍ): دمستی له گۆ جوو

پهنجهکانی کوور بوون له سهمرماندا یان له

بهر پیری.

قلف: ۱- (قَلَفَ الشَّجَرَةَ. قَلْفًا): توینکی

دارمهکی لیگردموه/ دارمهکی رووتکرد.

(القلاعة): بهردیک یان توپه له قوریکی
بیهرد له زمو هه لکه نریت و بهاویژریت.

(رُمِي بِقُلَاعَةٍ): به بهردیک دمکوکترا

واتا به به لگهیهک بهزینراو بیدمنگکرا.

(القلاعة): چارۆکهی پاپۆر.

(القلاع): ۱- خیرا بهزیو یان خۆ بهسه

زینه وه نهگرتوو ۲- پۆلیس/ بالباز ۳- کفنذر/

گۆر هه لدمرموه ۴- گهواد/ دمیوس/ دمویت

۵- درۆزن ۶- دانه لکیش ۶- قسه هه لبهستو

بوختانکهر/ قسه چن بهدزمان له لای میران و

کاربهدمهستان بۆ لابرندی کارمهندو کهسیک

لهو شوینهی که تیایدایه.

(القُلُوع (ج) قُلْع (ح): میحوشتری کهته

۲- کهوانی ترازو له کاتی بهکارهینانیدا.

(إِقْلَاعُ الحَمَى وَمَقْلَعُهَا): برانی تا و نهمانی.

(المقلع (ج) مقالع): کانه بهرد.

(المقلاع (ج) مقاليع): قۆچهقانیی/

بهردمقانی.

۲- (قَلِعَ الرَّجُلُ قَلْعًا وَقَلْعَةً): گه مرژه/

بیمیشکبوو/ قسه نهده جووه میشکیه وهو

تینه دهگه میشت.

(القليع): بیمیشک/ کهودمن که قسه

وهرنه گریت.

۲- (القَلْعُ): کانزایه که ده لاین قور قوشمی چاک

له ومیه.

(رِصَاصُ قَلْعِي وَقَلْعِي): قور قوشمی هه لعی.

(الظفر): نینۆکه‌که‌ی بری و له بئه‌وه
لیکرده‌وه.

(الذئب. قَلْبًا وَقَلْفَةً): قورمه‌که‌ی له کووبه‌که
کرده‌وه.

(القَلْفَةُ. قَلْبًا): پیستی چووکه‌که‌ی بری.

(قَلْبُ الصَّبِيِّ. قَلْبًا): کورمه‌که خه‌ته‌نه
نه‌کراوه یان پیستی چووکی دریزو زور بووه.
(صَبِيٌّ أَقْلَفٌ): کورپکی خه‌ته‌نه‌کراو.

(قَلْبُ الْجَزْورِ): نازه‌له سه‌ربراره‌که‌ی کوته
کوته کرد.

(تَقْلَفُ القَشْرُ عَنِ الشَّجَرِ): تویکنه‌که له
دره‌خته‌که بووه‌وه کرایه‌وه.

(اِقْتَلَفَ الظَّفَرَ): نینۆکه‌که‌ی بری و له بئه‌وه
هه‌لیکه‌ند.

(اَلْقَلْفُ الواحِدَةُ قَلْفَةٌ): تویکنی دره‌خت.

(اَلْقَلْفَةُ): نینۆکێک که له بئه‌وه دهره‌نرابیت.
(اَلْقَلْفَةُ وَالْقَلْفَةُ (ج) قَلْفٌ): پیستی چووک/
کیر.

(اَلْقَلْفَةُ): تویکنی دره‌خت و هیت.
(اَلْقَلْبِيفُ): کووبه‌یه‌که که قورمه‌که‌ی

لیکرا‌بیته‌وه.
(اَلْقَلْبِيفُ الواحِدَةُ قَلْبِيفَةٌ): ۱- خورمای دهریایی

تویکنه‌که‌ی لیبووبیته‌وه ۲- میوه‌ی وشک.
(اَلْقَلْبِيفُ (ج) قَلْفُ وَالْقَلْبِيفَةُ (ج) قَلْبِيفُ

والمَقْلُوفَةُ (ج) مَقْلُوفَاتُ): سه‌به‌ته‌یه‌کی
قیرینی گه‌وره که خورمای تیده‌که‌ن.

(اَلْأَقْلَفُ (م) قَلْفَاءُ (ج) قَلْفٌ): ۱- خه‌ته‌نه
نه‌کراو ۲- نیرینه‌یه‌که. کورپک پیستی چووکی

دریزو زور بیت.
(هُوَ أَقْلَفُ القَلْبِ): رینی چا‌که نازانیت.

(عَامٌ أَقْلَفٌ): سالی هاتو به‌فه‌ر.

(عَيشٌ أَقْلَفٌ): زیانیکی تیرو ته‌سه‌لو
خوش.

(اَلتَّقْلِيفُ): خورمای ناوکده‌ره‌هاتووی له‌بووشگیراو/
له‌ده‌فری بووشنراو.

(اَلْمَقْلُوفُ): کووبه‌ی قور لیکراوه.

۲- (قَلْفُ الشَّيْءِ. قَلْبًا): شته‌که‌ی هه‌نگیرایه‌وه.

۳- (قَلْفٌ وَقَلْفٌ السَّفِينَةُ. قَلْبًا وَقَلْفَةٌ):

درزه‌کانی پاپۆره‌که‌ی به‌لۆکه‌و ریشوو و
شیتیر خنی و قیری تیکرد.

(اَلْقَلْفَةُ): درزی پاپۆرگرتن.

۴- (اِنْقَلَفَتِ السُّرَّةُ): ناوکه‌که له‌قه‌له‌ویدا
به‌ناودا‌چوو.

(اَلْقَلْفُ الواحِدَةُ قَلْفَةٌ): شوینی زیر.
(اَلْقَلْفَةُ - مِنَ السَّفَاهِ): لچی نه‌ستوو.

۵- (قَلْفَحٌ - الطَّعَامُ): (چیشته‌که‌ی/
خواردنه‌که‌ی) هه‌موو لووشدا/ خوارد.

۶- (تَقْلَحُ - عَنْهُ الشَّيْءُ): شته‌که‌ی لیبوومه‌وه.

(اَلْقَلْفَحُ وَالْقَلْفَحُ): ۱- قوری شه‌فارشه‌هار بوو
به‌هوی وشکبوونه‌وه ۲- نه‌و پارچانه‌ی که

له‌ناسن ده‌بیته‌وه کاتیک ده‌کو‌تریت شیوه‌ی
بیده‌گیریت.

سه لگره له نه مه ریکای با کوروه هاتووه له
نه وروپا له سالی (۱۶۰۰) هوه دهمستکراوه به
چاندنی گرنگیه کی زوری هیه، به لام په تاته
بایه خی که متر کردوته وه.

قلم: (قَلَمٌ وَقَلَمٌ - الشَّيْءُ قَلَمًا): شته که ی
بری و نووکه که ی تیزکرد.

(-الظفر): نینوکه که ی کرد/ دمر جووه که ی
بری و فرتانندی هرچیش توژه توژه
لیتیری و نووکت تیزکرد یان فرتانت نه وه
قه له متکر دووه.

(الْقَلَمُ (ج) أَقْلَامٌ وَقِلَامٌ): ۱- خامه/ پینووس/
قه له م/ قه له می قامیش نه و قامیشی
پینووسینه تا دانه دریت پینالین قه له م
پیده لین قامیش، پاندان، قه له منوج ۲- تیری
قومار که قومار بازه گان یاری پیده که ن (بویه
وایپیده لین چونکه وه قه له م نووکه که ی
دادریت وه سنجووق) (وشه که ییش له
قه له موسی یونانیه وه و مرگراوه که به
قامیش دموتریت).

(الْقَلَامَةُ): ته لاشی شتی دادراو.

(قَلَامَةُ الظفر): پارچه ی نینوکی فرتاو (بو
بیرخی و بیریزی) به گاردیت.

(الإقليم (ج) أَقَالِيمٌ) (یونانیه): هریم/
ولانت/ خاکیکه له شوینانیتز جیاده گریته وه
چونکه له خاکه گانیتز برآوه که له پالیدایه
وهک میسرو و شام که هریه که یان ولاتیکی

(الْقَلْعَةُ): ۱- دوومه لان ۲- توپیزی زوی که
دمر جوونی دوومه لان به رزیده کاته وه ۳- گهره
که به حوشتره وه دهمیت که و مگو توپکی
پارچه پارچه ی گهره گهره دهمیت.

قلق: ۱- (قَلِقٌ - الشَّيْءُ قَلِقًا): له قه له قی
به شته که کرد/ جووله جوولی پیکرد/
بزواندی.

(قَلِقٌ. قَلِقًا): دلخوردو نانارامبوو/ شپرزه
بوو.

(قَلِقٌ وَمِقْلَاقٌ وَهِيَ قَلِعةٌ وَمِقْلَاقٌ): دلخوردو
نانارام/ شپرزه.

(أَقْلَقَ-ه): جار پیکرد/ همراسانیکرد/ سه ری
لیسه ندو شپرز می کرد ۲- دلخوردو نارامیکرد.

(-الشَّيْءُ مِنْ مَكَانِهِ): شته که ی له فکرد/
بزواندی و له شوینی خوی هه لیکه ند.

(-الْقَوْمُ السُّيُوفُ فِي الْعَمَدِ): شمشیرمکانیان
له کیلاندا بزواند پیش نه وه ی هه لیکیشن بو
ناسانکردن هه لکیشان.

۲- (القُلُقاس) (ن) (یونانیه): سیوه زهمینی/
سیوی بنعمرز روو مکیکه له بنه وه سه لکد مکات
له هندستانه وه هاتووه و زور دهمیکه له
خوزه لاتسی ناومراستدا ده چیریت. گه لای

گهره گهره میه و سه وه. سه لکه که ی که
دمیگریت و له بن زه میدایه نیشاسته داره وهک
په تاته یه به لام که متر خوزه دهمشکولینیریت.

(القُلُقاس الرومي أو الكنکر) (ن): سه وز میه کی

جیان و لهوانیتز براون.

(الإقْلیمیة): هه‌ریمگه‌ریی/ ولاتی جیاخواز/
ولانگه‌ریی.

(الإقْلیمیة = ریجیونالیزم): ریزه‌ویکه
بانگه‌وازی هه‌ریمگه‌ریی دمکات تاکو ولاته
هاوسنوورو نزیکه‌کان کۆبینه‌وه/ هه‌ریمگه‌ری.
(أَلْتَقْلیم = التَّشحیل): هه‌لپاچینی درخت
بو جوانکردن و به‌هیزکردن و به‌ره‌م
زۆرکردنی به‌بری پهل و شکه‌کانی و لقه
نه‌ویسته‌کانی.

(المِقْلام = المِقراض): هه‌یجه‌ی هه‌لپاچین
۲- نینۆککه‌ره/ قرتینه‌ر.

(أَلْمَقْلَمَة (ج) مَقَالِم): قه‌لم‌مدان.

(مَقَالِم الرِّمَح): گریکانی نیزیکه.

(«فَلان مَقْلُومُ الظُّفرِ وَمَقْلَمُ الظُّفْرِ»):
قیسار نینۆککه‌راوه: واتا لاوازو سه‌رشۆر گراوه.
بیده‌سه‌لاته.

۲- (أَلْقَالِم (ج) قَلَمَة): بیهاوسه‌ر/ بیژن/
رهبه‌ن.

(أَلْمَقْلَمَة): بیوه‌ژنیک میردمه‌ی مردبیت.

(«سَارَت أَلْفُ مَقْلَمَة»): هه‌زار سه‌ریازی پر
چه‌ک و ناماده‌و چه‌که‌لکیشاو رویشت.

۳- (قَلَمَح - رَأْسُهُ): لییداو سه‌ری به‌رانده.

(-الشيء): شته‌که‌ی له‌بن و بیخ هه‌لکه‌نده.

(أَلْمَقْلَمَة) (مص): نامه‌ردو پووشت/
ناکه‌سه‌به‌چه‌ی ناوخه‌لك.

الملحق:

قلم: (أَقْلَم - الْحَيَوَان أَوْ النَّبَات): هه‌ریم
ژینیکرد/ ناژه‌له‌که‌یان رووه‌که‌که‌به‌ئاوو
هه‌وایه‌کی راهینا که‌هی هه‌ریمی خۆی
نه‌بیت.

(تَأَقْلَم): هه‌ریم‌ژینبوو/ به‌ئاووه‌ه‌وا‌ی تازه
راهینا.

(تَأَقْلَم = التَّبَلُّد): راهاتن به‌ئاووه‌ه‌وا‌ی نه‌و
شوینه‌ی بو‌یچوووه.

قَلَن: (قَلَنَس - ه): کلاوی له‌سه‌ر کرد.

(-الشيء): شته‌که‌ی داپۆشی و سه‌رینایه‌وه.

(أَلْقَلَنَسُوةُ وَالْقَلَنَسِيَّة (ج) قَلَانِس وَقَلَانِيس
وَقَلَاس وَقَلَاسِي): کلاو، ته‌پله/ کلاو قووج.

جۆره‌ به‌رگیکی سه‌ره‌ جۆری زۆره‌.

(قَلُوسَة) (لَاتِينِيَّة عَامِيَّة): جۆزه‌کلاو قووجیکه/
ته‌پله‌یه‌که‌ قه‌شه‌ی دیانه‌ خۆره‌ه‌لاتیه‌کان

له‌سه‌ریده‌گه‌ن.

قَلِينَسَة وَقَلِيسِيَّة): کلاۆک، ته‌پلۆک/ کلاوی
بجووک.

۲- (قَلَنَس - الرَّجُل): دمستی به‌سنگه‌وه‌گرتو
به‌بیوه‌ وه‌ک (زَمْبُوونِيك: كه‌سَاسِيك) ومستا.

قَلُو: ۱- (قَلَا - الرَّجُل قَلَا وَقَلَاء): قینی له
پیاومه‌که‌ بوو/ حمزی له‌چاره‌ی نه‌کرد.

(تَقَلَى - إِلَيْهِ): قینی به‌رامبه‌ر دهربری.

(تَقَالَى الرَّجُلَان): قین و نه‌یارییان به‌رامبه‌ر
یه‌ک دهربری، قینیان له‌یه‌ک بووه‌وه.

(«بَيْنَهُمْ تَقَالٍ»): رِقْو ناهزبیاان له نیواندا
ههیه.

۲- (قَلَاءَ - اللَّحْمَ وَغَيْرَهُ قَلَّوْا): له تاومه‌دا
گوشته‌کهو شتیتری سوورکردهوه.

(قَلَاءَ): گوشت و شتیتر سوورکردهوه.

(اللَّحْمُ الْمُقَلَّوْ): گوشتی سوورکراوه.

(تَقَلَّى - علی فِرَاشِهِ): له‌سه‌ر نوینه‌که‌ی
ته‌پاوتلیکرد.

(إِقْلَوْلی. إِقْلِیَاءَ): ۱- له شوینه‌که‌دا سرموتی
نهبوو ۲ جوویه‌ک و کرژ بوو ۳ سه‌ری خۆی

هه‌لگرت و رویشت و دلخورد بوو شپرزه بوو.
۲- (قَلَاءَ - الإِبِلَ. قَلَّوْا): حوشره‌که‌ی دمرکردو

دایه پێش خۆی.

(-القَلَّةُ وَبِالقَلَّةِ): دار هه‌لووکه‌که‌ی هه‌لدا.

(القَلَّةُ (ج) قَلَاتٌ وَقِلُونُ وَقِلُّونَ وَالْمِقْلَى
والمِقْلَاءُ): دارو هه‌لوک (دوو داره مندا‌لان

یاریی پێدمه‌کن).

(أَقْلَوْ): ۱- هه‌موو شتیکی سووکه‌له ۲- که‌ری
ته‌مه‌نکه‌می نازاو سووکه‌له.

أَقْلَوَّةٌ: جواریپیه‌ک که گورجیبت و
خاومنه‌که‌ی پێشبخات.

۴- (إِقْلَوْلی - الطَّائِرُ إِقْلِیَاءَ): ۱- بالنده‌که‌ به‌رزبووه/و
به‌رز فری ۲- که‌وته سه‌ر بوپیه‌ی دره‌خته‌که.

(هـ): سه‌رپشتیکه‌وت.

(- فِي الْجَبَلِ): سه‌رکه‌وته سه‌ر بوپیه‌ی/
لووتکه‌ی شاخه‌له‌و له‌ویوه روانی.

(القَلْوَلِی): بالنده‌یه‌ک که له فریندا زۆر
به‌رزبیته‌وه.

۵- (القَلَّةُ): داوی گرتنی ناسک.

أَقْلَوْ: شتیکه له سووتاندنی گیای ترشۆکه
ده‌ستده‌که‌ویت.

قَلِی: ۱- (قَلِی. یَقْلِی - اللَّحْمَ وَغَيْرَهُ): گوشته‌که
یان هیتری سوورکردهوه.

(قَلَاءَ): تاومه‌ساز / که‌سیکه له تاومدا گوشت و
شتیتر سوورده‌که‌ته‌وه.

(اللَّحْمُ الْمُقْلِی): گوشتی سوورموه‌کراو.

(أَقْلَاءَ): ۱- تاوه دروستکه‌ر ۲- که‌سیکه له تاومدا
گوشت سوورده‌که‌ته‌وه.

(أَقْلَاءَةٌ): نه‌و شوینه‌ی تاوه‌ی تێدا
دادهنریت.

(أَقْلِیَّةٌ (ج) قَلَايَا (ط): ۱- سوورموه‌کراو
که له‌گه‌ل چێشتدا ده‌خوریت و چێشته‌که

خۆشه‌که‌ت ۲- شه‌یه‌ک که له گوشتی سه‌ریراو
ده‌مکرت.

أَقْلَى وَالمِقْلَاءَةُ (ج) مَقَالٌ: تاوه که گوشتی
تێدا سوورده‌مکرتیه‌وه.

(أَقْلَاءَةٌ): شوینی دروستکردنی تاوه.

(المُقْلِی): سوورموه‌کراو.

۲- قَلِی. یَقْلِی - قَلَانًا قَلِیًا: کیشای به‌سه‌ری
هیساردا.

(أَقْلَةٌ (ج) القُلَى): ۱- ته‌وقه سه‌ری بیاو
۲- ته‌وقه سه‌ری شاخه‌کان.

۳- (تَقَمَّمَ ما على المائدة): هه‌رجی له‌سه‌ر
خوانه‌که بوو خواردی و هیچی لینه‌هیشته‌وه.
(اِقْتَمَّ ما على المائدة): نه‌وهی له‌سه‌ر خوانه‌که
بوو خواردی.

(الْقَمَّة): ۱: گلینجانه/ سه‌ره‌نویک ۲- نه‌وهی که
شیر به دهمیه‌وه ده‌گریت.

(الْقَمَامَة (ج) قَمَام = الكناسة): خۆل و
خاشاک و بیسی.

(الْقَمِيم): ئاردی زۆر وردی گهنم و جو.
(الْقَمَّ وَالْمَقْتَم): نه‌وه‌که‌سه‌ی که‌جی له‌سه‌ر خوانه‌که
بیت بيماشیت‌ه‌وه هیچی له‌سه‌ر نه‌هیلیت.

(الْقَمَّة (ج) مَقَام): گه‌سک.
(الْقَمَّة وَالْقَمَّة): لچو لیوی ئازهللی سمدار
(چونکه به لچو لیوی خواردنه‌که‌ی
ده‌ماشیت‌ه‌وه).

۲- (قَمَّ - الشَّيْءُ قَمًّا): شته‌که و شکبوو/
و شکبووه‌وه.

(قَمَّ - هُ): وشکی‌کرده‌وه.
(الْقَمِيم): سه‌وزه‌ی وشکه و مبوو.

۳- (قَمَّ - النَّجْمُ): نه‌ستیره‌که که‌وته
ناوهراستی ئاسمانه‌وه که ته‌ماشات‌کرد به
ژوورسه‌رت‌ه‌وه‌یه.

(تَقَمَّمَ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی بلن‌د‌کرد/
به‌رز‌کرده‌وه.

(- النَّخْلَة): به‌ دارخوورماکه‌دا هه‌ل‌زنا تا
گه‌شته پۆپه‌که‌ی.

۳- (قَلَى يَقْلِي وَقَلِيَّ يَقْلِي - الرَّجُلُ. قَلَى
وَقَلَاءً وَمَقْلِيَّةً): رقی له کابرا بووه‌وه.

(قال): رقلیو مبوو. که‌سه‌یکه هه‌ز له چاره‌ی
یه‌کیک نه‌کات.

(مَقْلِي): بیزراو/ نه‌ویستراو.

۴- (الْقَلَى وَالْقَلِيَّ): شتی‌که له سووتاندنی گیای
ترش‌وکه په‌یداده‌گریت.

(الْقَلِيَّة) (يونانية): خه‌لوم‌تخانه‌ی دنیانه‌ویست
یان ژووری پارسا.

(الْقَلَايَة) (يونانية): خانووی هه‌شه.
الملحق:

قَلَى: (القَلْوِي): تفت تابه‌تییه که به شته
تفته‌کان.

(«محلول قَلْوِي»): گه‌راوه‌ی تفت.
(«مَعَادِن قَلْوِيَّة»): ۱- کانزا تفته‌کان ۲- تفتی
تی‌دا هه‌یه.

(«مِلْح قَلْوِي»): خوینی تفت.
(القَلِي أَو القَلِي) (ك): ماده‌ی سووتینه‌ره له

ناودا دمتوینه‌وه. پیکانه‌یه له کانزاو نوکسجین
وهک سویدیۆم و پوتاسیۆم.

قَمَّ- ۱- (قَمَّ - البَيْت. قَمًّا): (خانووه‌که‌ی/
ماله‌که‌ی) گه‌سکا.

(قَام وَهَمَّان): گه‌سک‌دم.
(- شَارِبُهُ): سه‌مه‌له‌که‌ی پاکتاشی.

(- ما على المائدة): جی له‌سه‌ر خوانه‌که بوو
خواردی/ ماشیه‌وه.

۹- (الْقَمُومُ): ۱- قورگ ۲- گۆزه ۳- قاپېك كه له مسه و ناوی تیدا گهرمدكریت ۴- قاپی عمتار ۵- گومگومه (فارسیه) = گولاوپرژین كه گولاو بهسهر میواناندا پی دمپرژینریت.

(الْقَمُومَةُ = الْقَمُومُ. الْقَمُومُ): خورمای وشكه ومبوو.

(الْقَمَقَامِ وَالْقَمَقَامِ وَالْقَمَقَامِ وَالْقَمَقَامِ) الواحِدَةُ قَمَقَامَةٌ (ح): جوړه نه سپیبه كه. (الْقَمَقَامِ): پرژانېكي دواوای مانگی سهر ماومز نه ومندهی مانگه گانی ساله كه. رمشه خه لکه كه بییدهلین.

(الْبِوَاخِرِ): به پیی نه و پرژانه سهر ماو گهرمای ساله داهاتوومكه دادمنین و چاومریدمین.

قَمًا: ۱- (قَمًا- الْمَكَانَ وَبِهِ قَمًا): جووه شوینه كه ومو تیایدا نیشته جیبوو.

(قَمًا وَقَمُوتِ الْمَاشِيَةِ قَمُوءَ وَقَمًا وَقَمَاءَ وَقَمُوءَ): نازه له كه قه له و بوو.

(ت- الْإِبِلِ بِالْمَكَانِ): جوشتره مكان له شوینه كه دا مانه وه له بهر له ومری زور قه له و بوون.

(قَامًا- هُ مَقَامًا): گونجا/ ریككهوت.

(«مَقَامًا الْمَكَانَ»): شوینه كه بوی باشنه بوو/ نه لووا- پیی نه كهوت.

(أَقَمًا- الشَّيْءُ أَوْ الْمَكَانُ فَلَانًا): شته كه یان شوینه كه ی به دلېوو.

(ت- الْمَاشِيَةِ): نازه له كه گوشتیگرت/ قه له و بوو.

(-الرَّجُلُ قِرْنَهُ): پیاومگه بهسهر هاوریكهیدا سهر كهوت.

(الْقِمَّةُ (ج) قِمَمٌ): ۱- (لووتكه ی بوپهی/ ته و قه سهری) هموو شتیک ۲- له ش/ جهسته ۲- بمرن/ بالآ.

۴- (إِقْتَمَ- الشَّيْءُ): اشته كه ی چاككرد/ چارسازيكرد ۲- روویتیكردو به هه له دا نه جوو.

۵- (الْقِمَّةُ (ج) قِمَامٌ): كومه له خه لكیك.

۶- (قَمَقَمَ- مَا عَلَى الْمَائِدَةِ. قَمَقَمَةٌ): چی لهسهر خوانه كه بوو كوئیکردوه.

(رَجُلٌ قَمَقَامٌ): بیاویکی خواز لوك و بیسخوو دمر ووننرم.

۷- (تَقَمَقَمَ): نوومی ناومگه كرا تا خنكا.

(-الشَّيْءُ): سهر شته كه كهوت.

(القِمَمِ): بهر.

(الْقَمَقَامِ): كاری سهخت و دژوار.

(الْقَمَقَامِ وَالْقَمَقَامِ): ژماریه کی زور و بیینه نازه ۲ دمريا یان بهشی زوری دمرياکه

۲- (ح) سج (جونكه دمدهنه پال یهك و سهریهك دمكهون بهسهر لهشی نازه له كه ومن).

(- (ج) قَمَقَامِ وَقَمَقَامَةٍ): گهوره بیاویکی زور به خشنده و به دست و دل.

(الْقَمَقَامَانِ): ۱- ژماریه کی زور ۲- دمريا یان بهشی زوری دمرياکه ۲ بیجووی سج.

۸- (تَقَمَقَمَ- مِنْهُ) (عامية): لییومر سبوو/ هاواری له دست هه لسا.

(تَقَمَّأَ - فَلَانُ الْمَكَانِ) شوینه‌ک‌هی بؤ لواو تیایدا
نیشته‌جیبوو.

(أَلْقَمَاءُ): نهو شوینه‌ی که می‌خوشتر و
خوشتریترو نازل هه‌روه‌ها ژنو بیاو به
مانه‌ومیان تیایدا فه‌له‌و بن.

(أَلْقَمَاءُ): پیت و فه‌ر.

(أَلْقَمَاءُ): پیت و فه‌ر.

(أَلْقَمَاءُ (ج) قِمَاءٌ وَلِقَمَاءَةٌ وَالْقَوَّةُ): شوینی
نسرُم که هه‌تاو لیینادات/ نسی.

۲- (قَمَاءٌ - هُ. قَمَاءٌ): دایمرگانه‌وه / سه‌رکوتیکرد.
(قَمَاءٌ وَهَمُو. قَمَاءَةٌ وَقَمَاءَةٌ وَقَمَاءَةٌ):
سه‌رشوژو زه‌بوون و بچووکیوو.

(قَمِيءٌ (ج) قَمَاءٌ وَقَمَاءٌ): سه‌رشوژو داماوو
بیریزو له‌به‌ر چاو بچووک.

(أَقْمَاءُ - الرَّجُلُ): بیاوه‌ک‌هی سه‌رشوژو
که‌ساسکرد.

(أَلْقَمَاءٌ وَالْقَمَاءَةُ): داسه‌گنان/ هیمنیوون.
(القَمِيءُ): زه‌بوون و سه‌رشوژی بچووک و
رسوا.

۳- (تَقَمَّأَ - الشَّيْءُ): ۱- شته‌ک‌هی توژمتوژه
کۆکردموه ۲- باشترین شته‌ک‌هی هه‌لبژاردو
برد.

(إِهْتَمَاءُ - الشَّيْءُ): شته‌ک‌هی کۆکردموه.

قَمَح: ۱- (قَمَحٌ وَقَمَاحٌ وَانْقَمَحَ - البَعِيرُ.
قُمُوحاً): خوشتره‌که تیرناو بوو و سه‌ری
هه‌لیری.

(قَامِحٌ (ج) قِمَاحٌ وَهُمَّحٌ): خوشتری سه‌ره‌له‌پر
باش تیرناو بوون.

(قَمَحٌ - فَلَانًا): به شتیکی که م پالی پیومه‌نا له
بری زۆر که ده‌بوو بیداتی.

(أَقْمَحٌ - الرَّجُلُ): بیاوه‌که سه‌ری هه‌لیری و
چاوی لانا.

(- بِأَنْفِهِ): لووتی به‌رزکردموه.

(- الْغِلُّ الْأَسِيرُ): کۆته‌ک‌هی گهردنی وای له
دیله‌که کرد سه‌ری بلند کاته‌وه.

(تَقَمَّحٌ - البَعْرُ): خوشترمه‌که تیرناو بووو
سه‌ری هه‌لیری.

(- الشَّرَابُ وَمِنَ الشَّرَابِ): شه‌راه‌ک‌هی
له‌به‌ر چاو که‌وت و رقی لیبوو.

(شَهْرًا قِمَاحٌ وَقِمَاحٌ): مانگی که‌و به‌دارو
مانگی ربه‌ندان (بۆیه‌ و ناونراون چونکه

خوشتر که هاته سه‌ر ناو‌خواردنه‌وه له‌به‌ر
ساردی ناوه‌که سه‌ره‌له‌ده‌ه‌یت.

۲- (قَمَحٌ وَتَقَمَّحٌ وَانْقَمَحَ - السُّويِقُ. قَمَحاً):
قاوتی و شکیخوارد.

(- الشَّرَابُ): شه‌ره‌ته‌ک‌هی به مشت خواردموه.
(أَقْمَحٌ - فَلَانًا): هیسار شه‌راه‌بخواردموه.

(أَلْقَمَحَةُ): گوپیک ناو یان دهرمان و شتیتر.

(رَجُلٌ قَمُوحٌ لِلنَّبِيذِ): بیاویکه مه‌ی زۆر
ده‌خواته‌وه. شه‌راه‌خوژیکی به‌ده‌ه‌ره.

(أَلْقَمِيحَةُ): قاوت یان دهرمان و شتی هارراو
که به‌وشکی ده‌خوژیته.

۲- (أَقْمَح - السنبُل): گوله گهنمه که یان گوله جوکه شيلهی گرت دانی تیچوو.

(-البُر): گوله گهنمه که بوو به گهنمی پیگه شتووی تهواو.

(أَلْقَمَح): گهنم.

(حَبَّة قَمَح): دهنکه گهنمیک.

(الْبُر): گهنم، دمهاریت و دمهاریت به نان.

(أَلْقَمِحِيَّة = الْقَلْبَة) (ط): جوړه حه لوایه که له ناردی گهنم و شه کرمو گولوی تیدمهاریت و دهنکه هه نارو شتیری تیده چیریت.

۴- (أَلْقَمْحَة وَالْقَمْحَان وَالْقَمْحَان) (ن): زمعفران.

(أَلْقَمْحَانَة): نیوان نیسکه هه ستاو مهکی پشتملو جالی پستی مل.

۵- (أَلْقَمْحَدُوَّة (ج) قَمَاحِد): ۱- نیسقانیکی بهرز هه ستاو له پشت ملداو به بهرزییه وه له پشت هه ردوو گوپوه ۲ پستی مل نیوان هه ردوو گوپ.

الملحق:

قمح: (أَلْقَمْحِي): گهنم پرنګ.

(«بَقْرَة كَسُوْتَهَا قَمْحِيَّة»): مانگابهک پیسته که گهنم پرنګه.

قمد: (قَمْد. قَمْدًا وَقَمْدًا): ۱- ملینه داو خوئی به دهنسته وه نه دا ۲- له چاکه یان خراپه دا

سه رومر بوو/ بهر دمو امبوو.

(قَمْد. قَمْدًا): ملی نه ستوو رو درپژ بوو.

(أَقْمَد (م) قَمْدَاء): ملنه ستوو رو ملدرپژ.

(أَقْمَد - الرَّجُل): ملی هه لپری.

(القَمْد والقَمَاد): ۱- توند ۲- نه ستوو.

(أَلْقَمْدَة وَالْقَمْد وَالْقَمْدَانِيَّة): ملدرپژ

(دمیشلین: ملدرپژو ملنه ستوو).

قمر: ۱- (قَمَر. قَمْرًا): گره وو قوماری کرد.

(-الرَجُل): قومار مهکی لیبر دموه.

(-الرَجَل مَاله): ماله که ی لیزمو تکر د.

(قَامَر - هُ مَقَامَرَة وَقَمَارًا): گره وو قوماری

له گه لدا کرد.

(تَقَمَّر - الرَّجُل): قومار مهکی لیبر دموه.

(تَقَامَر - الْقَوْم): گره ویا نکر دو یاری قوماریان

له گه ل یه ک کرد.

(أَلْقِمَار (مص): قومار، هه موو یارییه که که

براهه که شتیک له دوراومه و مرپگریت سا نیت

یارییه که به کاغز بیت یان به شتیر بیت.

(أَلْقَمِير (ج) أَقْمَار): قومارچی/ قومار کهر.

(«هو قَمِيرِك»): نهو له گه لندا قومار که ره/

قومار دمهکات.

۲- (قَمَر - الشَّيْء. قَمْرًا): شته که تهواو

سپیووو.

(-الرَجُل): ۱- پیاومه که به فر بردی و له

به فر مه که دا چاوی نه بینا ۲. له شهوی مانگه شه و دا

خهوی لیینه که وت/ خهومه که ی زرا.

(أَقْمَر - اللَّيْل): شهومه که مانگه شه و بوو/

به شه وهی مانگ روونا کیوو هوه.

(الْقَمْرَةُ): ۱-رهنگی سببی مهیلو سهوز
 ۲-سپهه مشهوی مانگ.

(لَيْلَةُ قَمْرَةَ): شهویکی مانگه شهو.

(الحروف القمرية): چوارده پیتی عه رمبیه
 له دم برینیدا (ال) له گه لیدا دمردمه که ویت
 وهك (القمر)

(الاقمر): ۱-سببی ۲-نه وهی رهنگی سببی مهیلو
 سهوزه.

(وَجْهَ اقمر): رووی وهك مانگ/ له مانگچوو.

(القمراء): ۱-می و شهی (الاقمر): ۲-تریفه ی

مانگه وشه و/ شهوقی مانگ.

(القمری (ج) قمر وقماري (ح): قومری که
 بالنده یه کی دهنگخوشه و له کوتر دهجیت.

قمرية: می قومری.

(القمرية): به نجه ره ی بجووک.

(القمرية) (ن): ۱-رووه کیکی که بریه له
 نه مه ریکای باکوورموه یلا و بوته وه بهر مه کی
 توویکی وهك که وانه مانگه بو جوانیی

دمروینریت ۲-ره گزه گولیکه دوو جوړه
 یه کیکیان ته مه ندریژمو بونی خو شه
 نه ویتریان سالانه یه بیبونه، له بهر بون و
 بهر مه کی وا ناو نراوه.

(لَيْلَةُ مَقْمَرَةَ وَمَقْمَر): شوکی مانگه شهو.

(«أَنْشَطُ مِنْ ظِلِّي مَقْمَرِ») نه ناسکی مانگه شهو

چابو کتره (چونکه ناسک له مانگه شهو دا
 یاریده کاتو جالاکانه دیت و دهجیت.

(-الهلل): مانگی یه کشه وه که وانه مانگه که
 پر بوو/ بوو به مانگی پر.

(-القوم): ۱ مانگ له خویش گهل هه لات

۲-چاومرپی هه لاتنی مانگیان کرد.

(تَقَمَّرَ): به مانگه شهو راویکرد.

(-الرجل): به مانگه شهو بو لای هات.

(-الطير): به ناگر بالنده که ی به شه واره
 خست بو نه وهی بیگریت.

(-الطير والطباء): به مانگه شهو بالنده و
 ناسکی راوکرد.

(اقمار- اقميرار): سبیبوو وهك رهنگی مانگ.

(القمر (ج) اقمار (فك): مانگ/ هه یف.
 هه سارمه که تیشکی خو ی له خوړ

ومردم گریت و دمیداته وهو ده گاته زهوی و
 تاریکی شهو لادمبات، پاش سی شهو تا
 کو تایی پییده لین مانگ، سی شهوی یه که می
 پییده لین: (هلل) که وانه مانگ، داسه مانگ
 له بهر سپتی وای پییده لین.

(القمران (فك): خوړو مانگ.

(الاقمار التوابع) (فك): نه ستیره ی ناسمانه
 به دهوری/ خولی هه ساره سوږدمر هکاندا
 ده خولینه وه، وهك مانگ که خولی زهوی
 ددهات، هه روه ها نه ستیره پاشکوکانی خولی
 بارام و په رچیس و که ش.

(اقمار العلم وشموسه): مانگو روژه کانی
 زانستی واتا زاناکانی زانستی.

(الْقَمْرَةُ ج) قَمْرًا: ۱- چنگیک خورما ۲- بهرگی /

تویکلی دانی رووهک.

۲- قَمْرًا. قَمْرًا: بازیددا (به پیی به کارهینانی

خه لکه ره شوکه که).

قَمَس: ۱- قَمَس- هُ فِي الْمَاءِ. قَمَسًا: کردی به

ژیر ناومگه وه، له ناومگه ی هه لکیشا.

(تِ الدَّلُو فِي الْمَاءِ): دۆلکه که نوقمی ناومگه

بوو.

(-بِه فِي الْبِئْرِ): هه لیدایه ناو چالآوه که وه.

(-الْوَلْدُ فِي الْبَطْنِ): منداله که له سکی دایکیدا

شپرزه بوو.

(-فِي الْمَاءِ. قَمَسًا وَقَمُوسًا): خوی نوقمی

ناومگه کرد.

(قَمَسَ - الرَّجُلُ): حوشرمکانی ناودا.

(قَامَسَ - هُ. قِمَاسًا وَمُقَامَسَةً): له خوی

نوقمکردنی ناومگه دا به زانندی / لهو باشتر

خوی نوقمکرد.

(أَقَمَسَ - الْكُوكِبُ): هه سارمکه ناو ابوو.

(أَقَمَسَ - هُ فِي الْمَاءِ): نوقمی ناومگه یکرد /

کردی به ژیر ناومگه وه.

(-الْوَلْدُ فِي الْبَطْنِ): کوربه که له سکیدا یکدا

شپرزه بوو.

(تَقَامَسُوا - فِي الْمَاءِ): بیکه وه خویان نوقمی

ناومگه کرد.

(إِنْقَمَسَ - فِي الْمَاءِ): له ناومگه دا خوی

نوقمکرد.

(«أَغْرُ مِنْ ظَبِي مُقْمِرٍ»): له ناسکی

مانگه شهو له خویباییترو به فهوتان ده چیت

(چونکه درنده به ناسانی دمی دوزیته وهو

دمیخوات).

۲- (قَمِرَ - الْكَلَأُ وَالْمَاءُ وَغَيْرُهُمَا): گیاو ناوو

شتیر زور بوو.

(أَقْمَرَ - تِ الْإِبِلُ): ۱- حوشرگه ل تیرناو بوون

۲- له له ومری زورو چاکدا له ومران.

(الْمَاءُ الْقَمَرُ): ناوی زور.

(سَحَابٌ أَقْمَرٌ): هه وری چروپر.

۴- (أَقْمَرَ - النَّمْرُ): ۱- بهرکه، میوه که نه گه میشت

تا سهرمای به سهردانه هات ۲- میوه که پیش

بیکه میشتنی سهرمالییداو شیر نیبه که ی بری / برد.

۵- (قَمْرَةٌ - الْمَرْكَبُ (عِنْدَ الْمَلَّاحِينَ): نوینگه ی /

خه وگه ی دم ریوانه کان له (کامیرا) ی

نی تالییه وه ومرگیرا وه.

(الْمَقْمُورُ) (مَضَعٌ): به دیی و خرابه و

قینله دلیی.

(«وَضَعْتُ يَدِي بَيْنَ أَحَدِي مَقْمُورَتَيْنِ»):

دمستم خسته ناو یه کیک له دوو خرابه که وه.

قَمْر: ۱- (قَمْرَ - الشَّيْءُ. قَمْرًا): ۱- شته که ی

کۆکرده وه ۲- به سه ری په نجه شته که ی

هه لگرت، برد.

(أَقْمَرَ - الرَّجُلُ): شتیکی، مالیکی بیکه لکی

به پیدا کرد.

(الْقَمْرُ): ناژله مالیاتی بیکه لک و خراب.

(- في الركيّة): خوی هه‌لدایه بیره ناودارمه‌کوه.
(- الكوكب): هه‌ساره‌که ونبوو.

(القاموس (ج) قوامیس): ۱-دمریا ۲-زۆربه‌ی
دمریاکه‌و قوولترین شوینی ۲-فه‌ره‌ه‌نگی
فه‌یروزنابادی (له‌بهر فراوانی‌و قوولی له
پرووی زمانه‌وه‌ وناونراوه).

(قاموس = معجم): فه‌ره‌ه‌نگ.

(القماش): زۆری ناو له‌ چالاودا.

(القماش): بندمیریاهر / ژیرناو چوو.

(القموس): چالاوی فه‌رناو که‌ دۆلکه‌ی تیدا
نوه‌ومیبیت.

(القمیس): دمریا.

(القمیس (ج) قامیس): دمریا.

(القومس (ج) قوامیس): ۱-زۆربه‌ی ناوی
دمریاکه.

۲-(القوامیس): جورتوم / ناپۆره / به‌لا.

۲-(قامس-ه. قماشاً و مقامسةً): بیکه‌وه
سه‌رنجیان / گۆرییه‌وه‌و رافه‌یانکرد.

(هو یقامس حوتاً): له‌گه‌ل یه‌کیکدا سه‌رنج
ده‌گۆرپته‌وه‌و لیده‌کۆلپته‌وه‌ که‌ له‌خوی زاناترو
به‌مرزته.

۳-(القمس (ج) قامیس و قمامسةً):
گه‌ورمه‌کی مه‌ردو نابروودار.

(القومس (ج) قوامیس): میر.

قمش: (قمش و قمش القماش. قمشاً):
کوتالی له‌ملاولا کۆکرده‌وه.

(تقمش): هه‌رجی ده‌سته‌که‌وت باخراپیش
بیت خواردی.

(اقتمش - القماش): هی نه‌ملاو لای خوارد
گه‌رجی گه‌ندپیش بیت.

(القمش (مص): گه‌نده‌ی هه‌موو شتیک.

(القماش (ج) اقمشة): ورده‌ شتی رزیوو
بیکه‌لکی که‌وتوو سهرزه‌وی.

(قماش كل شيء): ورتکه‌و پرتکه‌ی بیکه‌لکی هه‌موو
شتیک / گه‌ندمو چرووک و پاتالی هه‌موو شتیک.

(قماش الناس): سووک و رسوای ناو خه‌لک /
ناکه‌سه‌چه.

(قماش البيت): که‌لویه‌لی ناومال.

(قماش الثوب (ت): کوتال. جنراوی جل و
به‌رگ.

(«هذا الثوب جيد القماش»): نه‌م به‌رگه
جنراوه‌که‌ی سفت و چاکه / کووتاله‌که‌ی باشه.
(ثوب مقمش): به‌رگیکه‌ کوتال سفته‌و چاک
جنراوه.

(القماش): فره‌وشیاری کوتال و که‌لوپهل /
بازرگان.

قمص: ۱-(قمص - الفرس وغيره. قماصاً
وقماصاً وقمصاً): چاره‌ویکه‌ یان و لاخیر
هه‌ردوو ده‌ستی بیکه‌وه به‌مرزگرده‌وه
دانه‌واندنه‌وه‌و قوری شیلا، که‌وته‌ چه‌پۆکان.

(- البعير): حوشرمه‌که‌ راپه‌ری و هه‌لات/ته‌ره
بوو.

(الْقَمِيص (ج) أَقْمَصَة وَقُمَص وَقُمَصَان):

۱- کراس (به من و نیر دهرکیت) ۲- ویندایش /

هاوه لَمندال ۳- پهردهی دل.

(«هَتَكَ الْخَوْفُ قَمِيصَ قَلْبِهِ»): ترس پهردهی

دلی (دراند / شه قپیبرد).

۲- (القَمَصُ الْوَاحِدَةُ قَمَصَة) (ح): ۱- کولله که

له هیلکه دینه دمرهوه / پیکوره ۲- (ح) میسوله

وردهکه بهسر ناوموه دهریت.

قمت: ۱- (قَمَطٌ وَقَمَطٌ-ه. قَمَطًا): دست و

بیی بهستهوه وهک چۆن مندال له پیشکهدا

شته کدمدریت.

القَمَاط (ج) قَمَط: ۱- په تیک شتهکی

پیدمهن ۲- دسرازه کورپه که له پیشکهدا

پیدمهبه ستنهوه.

(القَمَاط وَالقَمَط): گوشیکه / په تیکه دست و

بیی مهری پیدمهبه ستنهوه (کاتی سه برینی).

(القَمَاط): دسرازه هۆن و دروستهگری.

۲- (قَمَطٌ وَقَمَطٌ- طَعْمُ الشَّيْءِ قَمَطًا):

شته که یچه شت.

(- الشَّيْء): شته که ی برد.

(القَمَاط): دز.

(القَمَاط): دز مکان.

۳- (قَمَطٌ وَقَمَطٌ- الإِبِل. قَمَطًا): خوشتر مکانی

یهک به دوا یه که وه بهست / فه تاریکردن.

۴- (عَامٌ قَمِيْطٌ): سالیکی رهبه ق / خشت /

سالیکی ته واو.

(- مِنْهُ قَمَصًا): هه لسه مبییه وهو لی

دوور که وته وهو خوی لیلادا.

(- تِ النَّاقَةِ بِالرَّدِيْفِ): میخوشتره که

سواره که و هاوه له سواره که ی هشته وهی به

ناسانی هه لگرت و برد.

(- وَقَمَصَ الْبَحْرُ بِالسَّفِيْنَةِ): دهریا که

پاپۆر که ی رافراند وهک خوشتریک غاریکات.

(القَمَاص) (مص): دلخوردی / نار هه تی

دل / نا نارامی.

(القَمُوص) ۲- و لاخیکه نازایانه به سواره که یه وه

هه لدمتیز نیجت ۲- (ح) شیر ۳- دلخوردیک که

نارامی له بهر بریت و نه سه رویت.

(«فُلَانٌ قَمُوصُ الْحُنْجَرَةِ»): فیسار درۆزنه.

(القَمِيص): جوارپیکه / و لاخیکه به

سواره که یه وه هه لدمتیز نیجت.

۲- (قَمَصٌ-ه): کراسی له بهر کرد.

(- النَّوْب): کراسیکی له کوتاله که بری.

(تَقَمَّص): ۱- کراسی له بهر کرا ۲- کراسی

له بهر کرد.

(«تَقَمَّصَ الْوَلَايَةَ وَالْأَمَارَةَ. وَتَقَمَّصَ لِبَاسَ

العِرِّ»): ولانتشینه که و مریبه که ی به بالی

خوی بری و وهریگرت. ونگینیبه که ی پۆشی

(نه مه خواز میه).

(تَقَمَّصَ تِ الرُّوحِ): گیانه که جهسته گوینزیکرد.

گوایه هه ندیک بروایان به وه هه یه که گیان که

خاومنه که ی مرد بو جهسته یه کیت ده گوینزیه وه.

لیگرت و نهیهنست بیگاتی ۲- به زانندی و
 سهرشۆرو زه بوونیکرد ۳- به دار یان ناسن
 لییدا/ بیرازیکرد ۴- کیشای به ته و قه سه ریدا.
 (-الْبَرْدُ النَّبَاتُ): سه رما رو و مه که هی برد.
 (-قَمْعَ تِ الظَّبِيَّةِ): میشه گزه چوو له لووتی
 ناسکه که وه و خسته سه ره له فی.
 (أَقْمَع-ه): به سه ریدا زالبو سه رشۆریکرو
 گیرایه وه.
 (أَقْمَعْتُهُ): به ره رو مه هات شکاندم و
 گیرامه وه/ له خۆم دوور خسته وه.
 تَقْمَعُ): سه رشۆرو که ساسبوو.
 (-الذَّبَابُ): میشه که یه در کرد.
 (تَرَكْتُهُ يَتَقَمَعُ): به جیمه نشت میشه کان له
 خۆی دم رکات که ده سته تالبوو/ بیئیش بوو.
 (انْقَمَعُ): سه رشۆرو که ساسبوو.
 (الْقَمْعَةُ (ج) مَقَامِعُ (ح): میشه گزه/ چۆره
 میشیکه له گه رمای زۆردا دمداته حوشتر و
 ناسک و هیتر.
 (الْقَمْعَةُ (ج) مَقَامِعُ): ته خته و داریکه یان
 پارچه ناسنیکه بو زمیونکردن له مرۆفی
 پیدمدهن.
 (الْقَمُوعُ) (مفع): سه رشۆرو زه بوونکراو/
 داماوکراو.
 ۲- (قَمْع- القَرَبَةِ. قَمْعًا): دهمی مه شه که
 یان کونده که ی به دیوی دمره ودا شکاندم وه.
 (-في الشيء): چوو ناو شته که وه.

(«أَقَمْتُ عِنْدَهُ حَوْلًا قَمِيطًا أَوْ شَهْرًا
 قَمِيطًا»): سالیکی ره قه/ سالیکی ته واو یان
 مانگیکی ته واو له لای مامه وه.
 ۵- (قَمَطَرَ- الشيء. قَمَطَرَةً): شته که گرمۆله
 بوو/ کۆبوو وه.
 (-الشيء): شته که ی کۆکرده وه.
 (-القَرَبَةِ): ۱- مه شه که ی به به نه که شته کدا
 ۲- پریکرد.
 (قَمَطَرَ): چوو مه که/ کرژ بوو.
 (-للشَّرِّ): ناماده ی خراپه بوو.
 (-عَلَيْهِ الشيء): شته که ی له سه ره که له که
 بوو.
 (القَمَطَرُ والقَمِطَرُ (ج) قَمَاطِرُ): ۱- کتیبدان/
 دۆلابی به رتووک/ کتیب ۲- داریکه ته خته مه که
 دمکریته پی تاوانباران ۳- پیای کورته بینه ی
 که ته (به نیرو من دمکریت) له وانیه بو من
 (ه) بخریته سه ره دموتریت: اِمْرَأَةٌ قَمِطْرَةٌ
 القَمِطْرِي): ۱- پیای کورتی قه به ۲- به کۆمه ل
 رۆیشتن.
 ۶- (قَمَطَرَ- العدو. قَمَطَرَةً): دوژمن هه لات/
 رایکرد.
 (القَمَطَرُ): بلا بوو وه.
 ۷- (القَمَطَرُ- اليوم): رۆژمه که سه خت بوو.
 (القَمَاطِرُ والقَمِطَرِيرُ): رۆژانی سه خت و
 دژوار یان پر له خراپی.
 قمع: (قَمْع-ه. قَمْعًا): ۱- ری نیازه که ی

(-تِ الْمَرَأَةُ بِنَانَهَا بِالْحَنَاءِ): سەری بەنجەکانی
له خەنەگرت، بۆیان وەك كلاًوی لێهات.

(-مَافِي السَّقَاءِ): جی له جەومەندەمکەدا بوو بە
پەلهو شپرزانه خواردیەوه.

(-الشَّرَابُ): یەكسەر شەربەتەكەى خواردەمو
بە گەروویدا جووه خوارى بێقوملیدان.

(-سَمِعَهُ لِقْلَانَ): گوێی (بۆ شلکرد/ بۆ هەنخست).
(-الْوَطْبُ): رەحەتیهكەى خستە سەر دەمى

مەشكەكە تا شیرمەكەى تێبەن.
(قَمَحٌ - فُلَانٌ الدَّوَاءُ. قَمَعًا): فیسار دەرمانەكەى

خواردەموه.
(قَمَحٌ - الْبُسْرَةُ وَنَحْوَهَا): سەرى (خورماكەى/
كلاًومەكەى) لێكردەموه.

(-تِ الْبُسْرَةُ وَنَحْوَهَا): (كلاًوی/ سەرى)
خورماكەو شتى له بابەتە وەك كلاًوی بەروو

لێبوووهوه.
(اِقْتَمَعَ - مَافِي الْإِنَاءِ): جی له قاپەكەدا بوو

هەلیقوراند/ خواردیەوه.
(الْقَمْعُ وَالْقَمْعُ وَالْقَمْعُ (ج) أَقْمَاعُ):

۱- رەحەتى ۲- (ز) كلاًوی/ سەرى خورماو كلاًوی
بەروو شتى لەو بابەتە كە بە دارمكەوه یان

هێشومكەوه دەبیت ۲- ئەمۆستیلەى درومان.
(الْقَمْعُ) (ع ۱): ۱- سەرى قورقوراكە یان بۆرى

هەناسە بۆ سى ۲- قورتزى قورقوراكە.
(الْقَمْعَةُ (ج) قَمَعٌ): بەتى بەستنى دەمى

هەمانە.
تووشى سىچكەسلاوه بوو.

(الْقَمْعَةُ (ج) قَمَعٌ): سەرى قورقوراكە.
قَمْعَةُ الذَّنْبِ: سەرى كلك.

(الْقَمِيعَةُ (ج) قَمَائِعُ): سەرى كلك.
(الْقَمِيعَةُ) (ن): رەمگەزە گۆلێكە گەلارمگینەكەى

لوولەبیه له ئەوروپا و ئاسیا و بەرازیل دەرویت
لە بەناوبانگەكانى ئەرخەوانیە روومكیكى

جوانە بەلام ژمەر او بیه گۆلەكەى ئەرخەوانییه
له شوینە زمبەنگەكاندا كە گەچین نەبیت

زۆرە، دەرمانى (دیجیتالین) ی لێدەردەهێنریت
دەرمانێكە باش میزدادەدەت و هێمنكەرەموهیه،

بەلام بەكارهێنانى مەترسێى لەگەڵدايه و
نەخۆشێى دلێ بێ چارەسەر دەكریت.

۲- (قَمَحٌ - الْكُتْبُ وَنَحْوَهَا. قَمَعًا): پەرتوكە
باشەكان یان شتە باشەكانى هەلبژاردو ئەوهى

خراپبوو لێبگەرا.
(تَقَمَعَ وَاقْتَمَعَ - الشَّيْءُ): شتەكەى هەلبژارد.

(الْقَمْعَةُ وَالْقَمْعَةُ - مِنَ الْمَالِ): هەلبژاردەى
مال و دارا.

(الْقَمْعَةُ (ج) قَمَعٌ): هەلبژاردن.
(- مِنَ الْمَالِ): مال و داراى هەلبژاردە.

(قَمْعَةُ - الشَّيْءِ (ج) قَمَعٌ): هەلبژاردەو
ناویزەى شت.

(الْقَمْعُوع - مِنَ الْمَالِ): ئەوهى چاك و
هەلبژاردەكەى براوه.

۴- (قَمِعَتْ - عَيْنُهُ قَمَعًا): جاوى سوور بوووهوهو

(إِنْقَمَعَ - الرَّجُلُ): به تهنیا دانیشت.
 ۷- (تَقَمَعَ): سهرسامبوو / چهپهسا.
 ۸- (فَمَعَلَ - النَّبْتُ. فَمَعَلَةٌ): گۆپکه ی دهرکرد.
 (-الرَّجُلُ): پیاومکه سهرۆکی میلهتبوو یان سهرۆکی شوانهکانبوو.
 (الْقَمْعَالُ): ۱-سهرۆکی میلهت یان خویشگهل ۲-سهرۆکی شوانهکانن.
 (الْقَمْعَلُ (ج) فَمَاعِلٌ وَقَمَاعِيلُ): تیانى گهوره ی دهمتهسك.
 (الْقَمْعُلُ وَالْقَمُولُ (ج) فَمَاعِلٌ وَقَمَاعِيلُ): بهرداخى گهوره.
 (الْقَمْعُولَةُ (ج) فَمَاعِيلُ): ۱- (ز) گۆپکه ی رووهك / گۆپکه ی گولهکه ی ۲-گرى لهسهردا.
 قَمَلُ: (قَمَلٌ - الْقَوْمُ. قَمَلًا): ژمارمیان زۆر بوو ۲-وهچهیان زۆر خستهوه / تۆویان زۆر بوو.
 (-فُلَانٌ): فیسار پاش لاوازی فهلهو بوو.
 (-بَطْنُهُ): ورگی گهوره بوو / ورگی لیهاهت.
 (-رَأْسُهُ): سهرى نهسپى تیبدا یان نهسپیکه ی زۆر بوو.
 (قَمَلٌ): سهرى نهسپیداوبوو / نهسپونبوو.
 (قَمَلٌ وَأَقَمَلٌ - الْمَرَعَى): لهوهرگاگه چرو پر بوو چنگى دایه یهك و رهش داگهرا.
 (تَقَمَّلَ - الرَّجُلُ): پیاومکه كهمنك فهلهو بوو به خویدا هات.
 (الْقَمَلَةُ (ج) قَمَلٌ (ح): نهسپى مۆریانیکه

(فَمِعَةٌ): چاوی ههلاوسا تووشی سیچکهسلاوه بوو.
 (الْقَمْعَةُ (ج) فَمَعٌ (طَب): سیچکه سلاوه که له چاودیت و چاوتیکدمدات.
 (طَرَفٌ فَمِعٌ): قنچکی چاویك زیپکه ی تیدابیت.
 (الْقَمْعَةُ (ج) فَمَعٌ (طَب): سیچکهسلاوه ی چاو.
 (الْأَقْمَعُ (م) قَمْعَاءُ (ج) قُمْعٌ وَالْقَمُوعُ): چاویك که ههلاوسابیت و تیکچوو بیت و سیچکهسلاوه ی گرتیبیت.
 ۵- (فَمِعَتِ الْفَرَسُ. قَمْعًا): چارهویکه نهژنۆیهکی لهویتری نهستورتر بوو.
 (-عَرَفُوبُ الْفَرَسِ): سهرى دهماری پشت پیى چارهویکه ههلاوسا.
 (الْقَمْعُ): نهستور بوونى نهژنۆی چارهوی یان سهرى دهماری پشتی پیى.
 (الْقَمْعُ - مِنَ الْخَيْلِ): نهسپیک نهژنۆیهکی ههلاوسابیت.
 (سِنَامٌ فَمِعٌ): کۆپارمهکی زۆر گهوره.
 (الْقَمْعَةُ (ج) فَمَعٌ): سهرى کۆپاره ی حوشتەر.
 (الْأَقْمَعُ - مِنَ الْخَيْلِ (م) قَمْعَاءُ (ج) فَمَعٌ): نهو نهسپه ی که نهژنۆیهکی نهستورتر بیت.
 (الْقَمِيعَةُ - مِنَ الدَّوَابِ): ههلتۆفانیک له نیوان ههردوو گوپی ولاخدا.
 ۶- (تَقَمَعَ): به تهنیا ههلتروشکا.

«هُوَ قَمِنٌ بَكَدَا أَوْ مِنْ كَذَا أَوْ لِكَذَا»: نهو شایسته‌یه به‌وه یان بؤ نه‌وه شایسته‌یه نهو شیایوی نه‌ومیه ۲- خَیْرًا/ گورج ۲- نَزِيكٌ.
 (أَلْقَمِينَ (ج) قُمْنَا وَ قَمِينُونَ (م) قَمِينَةٌ (ج) قَمِينَاتٌ وَ قَمَائِنٌ): ۱- خَیْرًا/ گورج ۲- شایسته‌وه شیایو (له‌وانیه له (تَقَمَّنَ) موه و مرگیرابیت و اتا خهریکه و مرگیریت و بیبات یان له (أَلْقَمِينَ) موه و اتا خیرا گورج به دواى (قَمِينٌ) دا (ب) یان (مِن) یان (ل) دیت دموتریت: (هُوَ قَمِنٌ بَكَدَا وَمِنْ كَذَا وَلِكَذَا): نهو شایسته‌وه شیایوی نه‌ومیه.
 (أَقَمِنُ بِهَذَا الْأَمْرِ): شیایوی نهم کاربه.
 «هَذَا الْأَمْرُ مَقْمَنَةٌ لِذَلِكَ»: نهم کاره (شایسته‌ی نه‌ومیه/ نه‌وه هه‌لده‌گریت).
 ۲- (رَائِحَةٌ قَمِينَةٌ): بونیکى بؤگه‌نه.
 (أَلْقَمِينَ (ج) قُمْنَا وَ قَمِينُونَ (م) قَمِينَةٌ (ج) قَمِينَاتٌ وَ قَمَائِنٌ): توونی گه‌ماو.
 (أَلْقَمِنٌ): کرژپوو و چووهمیه‌ک.
 قمه: ۱- (قَمَهَ - الْبَعِيرُ قُمُوها): حوشتره‌که سه‌ری به‌رزکرده‌مو ناوی نه‌خوارده‌وه.
 (-الشيءُ في الماء): شته‌که بنناوو سه‌رناو که‌وت.
 (أَلْقَامِهِ (ج) قُمَهُ (فا): سه‌رناوو بنناوکه‌وتوو.
 (أَلْقَمَهُ): دلگیران/ حه‌ز له خواردن نه‌کردن.
 ۲- (تَقَمَّمَهُ - فِي الْأَرْضِ): به‌سه‌ر زمویدا گه‌را.
 «خَرَجَ فُلَانٌ يَتَقَمَّمُهُ»: دهرچوو نه‌یزانی روو له کوئی بکات.

مشه‌خوره بیباله سئی چوره به‌ه مروقه‌وه دنوووسیت و خوینه‌که‌ی دهمزیت و جوړیکیان نه‌سپیی سه‌ره دووه‌م هی له‌شه سپه‌م چنگنه هی بانه‌گایه. جوړ هه‌یه هی ناژله. نه‌سپیی له‌ش، نه‌خوشیی ره‌شه گرانه‌تا بلا و دمکاته‌وه.
 («دَبَّ قَمْلُهُ»): تووی قه‌له‌و بوو.
 (قَمْلٌ قُرَيْشٍ): توکی دره‌ختی کاژ.
 (أَلْقَمَال (ح) = الْقَمْلُ): نه‌سپیی.
 (أَلْقَمْلُ الْوَاحِدَةُ قَمْلَةٌ (ح): ۱- مؤریانیکه وه‌ک گه‌نه‌و سج که دمده‌ته حوشتری له‌ر ۲- (ح) ورده‌میرووله.
 (أَلْقَمْلُ): که‌سیکه باش هم‌زایی دموئه‌مه‌ند بیت.
 (قَمِنٌ: ۱- (تَقَمَّنَ - الْأَمْرُ): نیازی بؤ‌چوون و کردنی نه‌و کارمیکردو هه‌ر بؤ نه‌وه چوو.
 (-الشيء): خهریکبوو شته‌که به‌ریت.
 (أَلْقَمِنٌ): ۱- نَزِيكٌ ۲- شایسته (بؤ‌می و نیر بؤ تا‌ک و جووت و کو هه‌روا به‌کار دیت.
 (هَذَا الْمَنْزِلُ لَكَ مَوْطِنٌ قَمِنٌ): نهم ماله شایسته‌ی توپه تیدا بریت و دانیشیت.
 (جَبَّتْ بِالْحَدِيثِ عَلَى قَمِينِهِ): ناخاوتنه‌که‌م به‌پیی خووی و به‌ریگه‌و شیوه‌ی خووی گپ‌رایه‌وه.
 (أَلْقَمِنٌ): ۱- شایسته/ شیایو (ب) ده‌خریته دواپه‌وه ده‌خریته پی‌شی نه‌و وشه‌یه‌ی که له دواپه‌وه دیت هه‌روما (ل) (مِن) دموتریت.

كۆيلە كراون و راگراون (بۇ نىرو مى و تاك و كۆيە: دەشىت كۆبكرىتەوۋە بوترىت. (أَقْتَان وَأَقْتَنَة. أَلْقَانَة وَالْقُنُونَة):

كۆيلە يەتتى / بەندايەتى.

۳- (قُن. قَنَا): ۱. بەچاۋ بۆشت گەزاۋ شوپنى كەوت ۲- دواى ھەوالەكان كەوت و بۇيان گەرا / سۇراغىكرد.

۴- (أَقْتَن): بېدەنگىوو / كىبوو.

۵- (أَسْتَقَن): لەگەل مەرەكانىدا مايەوۋە شىرەكەى دەخوارنەوۋە.

۶- (أَلْقَن): دەمى قۇلى كراس و جل يان سەر قۇلى كراس.

(قُن الدجاج) (عامية سريانية): كولانەى مرىشك.

(أَلْقِنَة (ج) قِنَن): ۱. داۋىكى / رېسىكى (پەت / گوريس) ۲- دەرمان.

(أَلْقَنَن): رېگەو نموونەو جۇنپەتتى كرنى كارېك.

(أَلْقَان): بزمەى كراس / دەمى قۇلى كراس. (أَلْقِنِيَة (ج) قِنَانِي وَقِنَان): قاپى شووشەى

شەربەت.

(أَلْقَانُون (ج) قَوَانِين): ۱. بىنكە / بىنچىنە ۲- پىۋەرى ھەموو شتىك ۲- (مو) ھانون كە

ئامپىرىكى ژىدارى مۇسىقاىە ۴ ياسا ئەو ياسا دەستور و شەرىعەت و رېسايانەىە كە

بەيۋەندىى ناو كۆمەل رېكەدەخات (ج) لە

۲- (أَقْمَهْد): ۱. بەلەپكرد / خىرايكرد ۲- مرد. (أَقْمَهْد - الرَّجُل أَوِ الْبَعِيرُ): پياۋەكە يان حوشترەكە سەرى (بىند كرمەوۋە / بەرز كرمەوۋە).

(- بِالْكَانِ): لە شوپنەكەدا مايەوۋە دەرئەچوو.

(أَقْمَهْد): پياۋى (نارەسەنى / ناچسنى بەدەفەسال / روو ناشىرىن).

قىمى: (قَامِيَة مَقَامَة): لەگەلىدا رېككەوت / بۇى لووا.

(«مايقاميني هذا الشيء»): نەم شتەم بۇنالوۋىت.

قُن: ۱- (قُن - فِي الْجَبَلِ قَنَا): لە تەوقەسەرى شاخەكەدا بوو.

(أَقْتَنَ وَأَقْتَان. إِفْتِنَانًا وَأَقْتِنَانًا): راست راۋەستا / قىچ بوۋەوۋە.

(أَسْتَقَن - بِالْأَمْرِ): لە كارەكەدا سەربەخۇ بوو / سەربەستبوو.

(أَلْقَن): گچكە شاخ / شاخى بچووك. (أَلْقِنَة (ج) قُنَن وَقِنَان وَقِنُون وَقِنَات):

۱- شاخى بچووك ۲- پۇپەى شاخ.

(قِنَة كُلِّ شَيْءٍ): (تەوقەسەر / پۇپەى) ھەموو شتىك.

۲- (قُن. قَنَا): دارى وەشانە.

(أَقْتَن): كۆيلەكە پەيداكرد و راگرت.

(أَلْقَن): كۆيلەكە خۇى و باوك و دايكى بە

«تَقْنِينِ الْخُبْزِ»: به‌شداریکردن/
به‌شپرینه‌وهی نان.

«تَقْنِينِ الْبَنْزِينِ»: دیاریکردنی به‌شی
به‌نزین به پیی یاساو ری‌نماییه‌کان.

فَنَأْ: ۱- (فَنَأَتْ اللَّحِيَةَ مِنَ الْخِضَابِ. فَنُوءُ):

ریشه‌که به بویه/ به وسمه رِمشبوو.

(-الشَّيْءُ): شته‌که زور سوور بوو/ توخبوو.

(-الْبُنُّ فَنَأُ): ناوی تیکه‌ل شیرمه‌که کرد.

(-لِحَيْتُهُ): به وسمه یان رِمنگِرِمش ریشی
رِمشکرد.

(فَنِيءُ الْأَدِيمِ. فَنُوءُ): پیسته‌که بوگه‌نیکرد.

(فَنَأْ- لِحَيْتُهُ تَقْنِينَةٌ وَتَقْنِينًا): به وسمه یان

رِمنگی رِمش ریشی رِمشکرد.

(أَفْنَأْ- الْأَدِيمِ): پیسته‌که‌ی خرابو بوگه‌نیکرد.

(أَخْمَرُ فَنَائِيءُ): سووری تیر/ توخ.

(الْمَقْنَأَةُ وَالْمَقْنُوءَةُ): شوینی نسرو سیبه‌ر که

هه‌تاو لیینادات.

۲- (فَنَأْ- الرَّجُلِ. فَنَأُ): بیاومه‌که‌یکوست یان

ناچاریکرد خه‌لک پِکوژیت.

(فَنِيءُ فَنُوءُ): مرد.

(أَفْنَأْ- الرَّجُلِ): بیاومه‌که‌یکوست.

(-الشَّيْءُ فُلَانًا): شته‌که له فیسار لینزیکووهو

توانای به‌سمردا بوو.

۳- (الْقَنْبِيلُ): ۱- ملی هیل ۲- ژنی کورته‌بنه.

قَنْب: ۱- (قَنْبٌ فِي الشَّيْءِ. قَنْبُوبًا): چوو

شته‌که‌وه.

نیوان خه‌لکه‌کاندا یان له رووی داراو ماله‌وه.

یاسا جووری زوره گرنگترینیان: (الْقَانُونُ

الاساسي او الدستوري): یاسای بنجینه‌یی/

بنه‌رمتیی/ ده‌ستووری.

(الْقَانُونُ التِّجَارِي): یاسای بازرگانی.

(الْقَانُونُ الْجَزَائِي): یاسای سزادان.

(هَانُونُ الْعُرْفِ وَالْعَادَةِ): یاسای ری‌ساو

نه‌ریت.

(الْقَانُونُ الْمَدَنِي): یاسای شارستانی.. هتد.

(الْحَقُّ الْقَانُونِي): ماق یاسایی، کومه‌له

شهریعه‌تیکی کلیسه‌یه (له کانونی یونانییه‌وه

هاتوه).

(الْقَانُونُ) (ع ج): یاسایه‌کی بیرکاری که به

ده‌ربریه‌ک کور‌تکراومه‌وه پی‌شی ده‌وتریت

ده‌ستوور یان ری‌سا.

الملحق:

قَنْ: (قَنْنُ): یاسایدانا.

(-الشَّيْءُ): سنووری به‌کاربردنی شته‌که به

پیی یاسا دیاریکرد.

(«قَنْنُ الْخُبْزِ وَقَنْنُ الْبَنْزِينِ»): به‌کاربردنی

نان و به‌نزی‌نیان به پیی یاسا دیاریکرد.

(الْتَقْنِينِ): ۱- یاسادانان ۲- ته‌قه‌لاو نه‌نجام

کارییه‌که کاربه‌ده‌ستان بو که‌مکردنه‌وهی

به‌کاربردنی که‌لوپهل و به‌ره‌میک که له ولاتدا

همیه‌دمیدن و ده‌یگرن و نه‌و به‌کاره‌نیان

دیاری ده‌که‌ن.

هاتووہ زؤر لہ میڑہ دہچینریت ریشالیکی
 لیدرمدھیئریت قایمہ گوریس و داوی لی
 دروسدہکریت. لہ ولاتہ فینک و ساردہکانیشدا
 زؤر دہچینریت.

(الْقَنَبِ): ہموری چر.

(الْقَنْبِ): ۱-دھریکی راوہ جی راودہکریت
 تپیدہخہن ۲ لہپی شیر.

(الْقَنْبِ وَالْمِقْنَابِ): چنگی شیر.

۲- (قَنْبِ- الْكَرْمِ. قُنُوبًا): میومکھی قونارکرد/
 بہلہ رزیو و شک و خرابہکانی لیکردہوہ.

(قَنْبِ- الْكَرْمِ): میومکھی ہلپاجی.

۲- (قَنْبِ وَتَقَنْبِ وَاقْتَنْبِ تِ الْخَيْلِ):

نہسپسوارمکان نامادہی ہیرشبوون.

(«قَنْبُوا وَتَقَنْبُوا نَحْوَ الْعَدُوِّ»): کؤبوونہوہ/
 گردبوونہوہ/ نامادہی ہیرشی سہر

دورٹمنبوون.

(أَقْنَبِ): ہنگاوی گہورمینا.

(الْقَانِبِ = الْقَيْجِ): پؤستہبہری گورج و
 جلاک.

(وَادِ قَانِبِ): دؤلیکہ لہ دوورہوہ لیشاوہکہ
 رووی تیدمکات/ بؤی دیت.

(الْقَنَبِ): کؤمہلہ خہلکیک.

(الْقَيْنَابِ = الْقَيْجِ): پؤستہبہری چابوک و
 گورج.

(الْقَنْبِ (ج) مَقَانِبِ): کؤمہلہ سوارمیکہ

کؤبوونہوہو نامادہی ہیرشردنن.

(تِ الشَّمْسِ): خؤرمکہ ناوابووہ.

(الزَّرْعُ): گہلای گولی کشتہکہ دمرہات/
 دمرکہوت.

(الزَّهْرُ): گولہکہ لہ قاوغہکھی دمرہات/
 کرایہوہ.

(-الْأَسَدُ بِمَخْلَبِهِ): شیرمکہ چنگی بہناودا
 بردو شاردیہوہ.

(أَقْنَبِ): خوی لہ ناحہزمکھی یان
 دہسہلاتدارمکہ شاردہوہ.

(تَقَنْبِ- الرَّجُلُ فِي بَيْتِهِ): چووہ خانوومکھیہوہ.

(الْقَنْبِ): ۱-چارؤکھی گہورہی پاپؤر ۲-چنگی
 شیر.

(-مِنْ كَفِّ الْأَسَدِ): جیی چنگی شیر لہ بہری
 لہ پیدا کہ تیایدا دہشارریتہوہ.

(قَنْبِ الزَّهْرِ (ج) قُنُوبِ): بہرگی گول.

(الْقَنْبِ): چنگی شیر.

(الْقَنْبِ وَالْقَنْبِ الْوَاحِدَةَ قَنْبَابَةً وَقَنْبَابَةً
 وَقَنْبَابَةً): نہو کؤمہلہ گہلاو بہرگانہن کہ

بہر دمگرنہ خونچہو گول، دہپپچنہوہ
 پیش دمرہاتنی وک گولہگہنم و گولہجو

یان پوولہکھی زیندمومر کہ لہشی زیندمومر
 دہشارنہوہ.

(الْقَنْبِ وَالْقَنْبَابَةِ): نہو کؤمہلہ گہلایانہن کہ
 گولہ گہنمکھی یان جوکھیان پپچاومتہوہ.

(الْقَنْبِ وَالْقَنْبِ (ن) (يُونَانِيَّةً): روومکی
 گوش. روومکیکہ سالانہیہ لہ ہندہوہ

۴- (أَلْقَانِبُ): گورگی به لووره.

(أَلْقَابُ): ژیی که وان.

۵- (أَلْقُبْرَةُ): بهر کلاوی سهر.

(أَلْقُبْرَةُ وَالْقُبْرَةُ (ج) قَنَابِر (ح):

کلا و کوره.

(دجاجة قُنْبَرَانِيَّة) (ح): مریشکی کلا و دار.

۶- (الْقُبْضُ (م) قُنْبُضَة): ۱-مار ۲-کورت.

۷- (أَلْقُنْبِيْط (ن) الْقَرْنِيْبِيْط): قرنابیت /

برنجی حاجی له قله ق رووه کی که له

پیش نه وودا گو له که ی بکاته ووه گو له که ی

لیدم کری ته ووه. سپیبه و گو شتنه و لیدم نریت.

۸- (قَنْبَع - فِي بَيْتِهِ): خوی له ماله که یدا

شاردموه.

(تِ الشَّجْرَةِ): گو له که ی یان بهر مکه ی بهرگی

پهیدا کرد.

(أَلْقُنْبُع): ۱- بهرگی گولی درهخت ۲- بهرگی

دمنکه گه نمه که ی ناو گو له گه نمه که.

(أَلْقُنْبُعَة = الْقُنْبُع): ۱- بهرگی گولی درهخت

۲- بهرگی دمنکه گه نمه که ی ناو گو له گه نمه که.

(أَلْقُنْبُعَة = الْقُنْبُع): ۱- بهرگی گولی درهخت

بهرگی دمنکه گه نمه که ی ناو گو له که ۲- بهرگی که

وهک رۆبو و کلاوی هه به دمکری ته بهری مندا ل.

۹- (قَنْبَع - الرَّجُلُ): له رهاندا دلی (که فیکرد /

هه لاوسا / گیفو ووه).

۱۰- (أَلْقُنْبُع): پیایوی کورته بنه ی بی ری زو

له جهر / سووک.

۲ نافرمتی کورته بنه.

(قُنْبُعَة الْخَنْزِير): بووزی بهراز / کونه لووتی

بهراز.

۱۱- (قَنْبَل - الْعَدُو) (ا ع): دوژمنی دایه بهر

گولله توپ یان بۆمبا یان نارنجوک.

(أَلْقَنْبَلُ وَالْقَنْبَلَةُ (ج) قَنَابِل): دمسته

خه لکیک یان رهوه نه سپیک.

(القَنْبَلُ والقَنَابِل): پیایوی رهقه ستووری

تونوو تیژ.

(أَلْقَنْبَلَةُ (ج) قَنَابِل): گولله توپیکه پره

له و مادانه ی که دمه قنه ووه سووتینه رن

به توپ دهگری ته دوژمن له وانه بۆمبا ی

سووتینه ر (الحارقة) و بۆمبا ی میکرۆبیه خش.

(الجرثومية) بۆمبا ی نۆتومی.

(القَنْبَلَةُ الذَّرِيَّة. القَنْبَلَةُ السَّامَّة): بۆمبا ی

ژمه ری ریژن.

قنت: ۱- (قَنْت. هُنُوتًا): ۱- ملکه چبوو

۲- سه رشۆرو گوپرایه لی فه رمانی خودابوو.

(قَنْتَ اللهُ وَقَنْتَ لِلَّهِ): ملکه چی خودابوو.

ملکه چی و سه رشۆری بۆ خودانواند.

(-لَهُ): سه رشۆری بوو که ساسی بهر دهستی بوو.

(أَقْنَتَ): خوی ملکه چی خودا کرد.

(أَقْنَتَ): خوی بهر دهسته وودا.

(أَلْقَانِت (فا) (ج) قُنْت): هه می شه ملکه چ و

بهر فه رمان.

(إِمْرَأَةٌ قُنُوتٌ): نافرمتی گوپرایه‌لی
میرده‌که‌ی / شوومه‌که‌ی.

۲- (قُنْتُ. قُنُوتًا): له نوپژدا ۱-راومه‌ستاو
دهستی به نوپژ کرد ۲- له فسه‌کردن وه‌ستا/
بیدمنگبوه.

(أَقْنَتُ): ۱-درپژده‌ی به وه‌ستان له‌نوپژمه‌که‌دا
۲-درپژده‌ی به چه‌که‌دا ۳-درپژده‌ی به
داگیرکردندا.

(أَلْقَانِتُ (ج) قُنْتُ): نوپژکه‌مر.
(سَقَاءٌ قِنِيَّتٌ): کونده‌یه‌کی توکمه / ساغ که
ناو دانه‌دات.

۳- (قُنْتُ. قُنَاتَةٌ): که‌مخوژر بوو.
(أَلْقِنِيَّتُ): (بو نیرو من): که‌مخوژراک/
که‌مخوژر.

۴- (أَقْنَتُ): دوغای له ناحه‌زو دوژمنه‌که‌ی کرد.
قنث: (قَنْتَلُ الرَّجُلُ): له روپشتندا به‌پئی
توژی هه‌ستاند / ورووژاند.

قنح: (أَلْقَمَجَلُ): کوپله / به‌نده.
قنح: ۱- (قَنَحٌ - الْعُودُ قَنَحًا): سه‌ری
چیومه‌که‌ی / چیلکه‌که‌ی / توله‌که‌ی نوشتانده‌وه
تاوه‌ک گوچانی لیبیت.

(قَنَحٌ وَأَقْنَحٌ - الْبَابُ): دهرگا‌که‌ی به دارپک
به‌رزگردموه که سه‌رمه‌که‌ی چه‌مابوووه.

(قَنَحٌ - الْبَابُ): کلپله که‌چه‌که‌ی بو دهرگا‌که
سازکرد.

(أَلْقَنَاحُ): ته‌خته‌ی پشتگیری دهرگا.

(أَلْقَنَاحَةٌ): ۱-کلپلیکی خواری که‌چی درپژ
۲ هه‌موو ته‌خته‌یه‌ک بیخه‌پته ژپر په‌کیکی
ترموه‌و بیبزوینیت.

۲- (قَنَحٌ - الشَّارِبُ. قَنَحًا): ۱-ناو خوژموه‌که
که تپرناو بوو سه‌ری به‌رزگردموه
۲-پاش تپرخوارنده‌وه‌و خواردن چه‌زی له
ناو‌خوارنده‌وه نه‌کرد.

(تَقَنَّحٌ): پاش تپرناو بوون چه‌زی له
ناو‌خوارنده‌وه نه‌کرد.

(فَنَحٌ): (أَلْقَنَاحِرُ (ج) قَنَاحِرُ): له‌شکه‌ته /
زبه‌لاح / چه‌ته‌ول.

(أَنْفٌ قَنَاحِرُ): لووتیکی قه‌به / زل.
(أَلْقَنُخِرُ): ۱- له‌شکه‌ته / زبه‌لاح ۲- لووتفش‌و
ده‌مگه‌وره‌و دمنگ قه‌به / زل.

(أَلْقَنُخِرَةٌ وَالْقَنُخُورُ وَالْقُنُخُورَةُ وَالْقِنُخِيرَةُ):
گاتاوپر / تاویریکی زور گه‌وره.

قند: ۱- (أَلْقَنَدُ (ج) قُنُودُ): (له کند) ی
فارسیه‌وه مهرگیراوه) شپله‌ی قامیشی شه‌کر
که ره‌ق بیت.

(أَلْقَنْدِيدُ (ج) قَنَادِيدُ): ۱- شه‌کری که‌لله
۲- کافور ۳- خواردنیکی خووش که زه‌مه‌رانی
تپدمکریت ۴- مه‌ی که بوون بندریت و سافبیت.

(أَلْقَنْدِيَّةٌ (ن): ده‌وه‌نیکی بچوکی که‌پروکه
دار یان هه‌لزنه، له جوژمه‌کانی سووره ده‌ومنه
که ده مه‌تر به‌رزدمبیته‌وه گه‌لا گه‌ورمه‌ی له
زستاندا دهرده‌که‌ویت بو جوانیی دهرپوینریت.

قنز: ۱- (أَقْنَزَ): به کووپه لۆکه ناوی خواردموه.
(أَلْقَنْزُ وَالْإِقْنِيزُ): کووپه لۆکه.

(أَلْقَنْزُ): راوکردن.

(أَلْقَانِزُ وَالْقَنْزَارُ): راوچی / راوکه / نیچیره وان.

۲- (الْقَنْزَعُ وَالْقَنْزَعَةُ وَالْقَنْزِعَةُ وَالْقَنْزِعَةُ):
۱- تۆپه له قزیکه به ته و قیسهر موه دمهیلریته وه /

دوگله ۲- قزئی ههر جوارلای سهر ۲- پاشماوهی

به ۴- بهری ملی که له شیر و پۆپنه ی که له شیر.

(أَلْقَنْزَعَةُ = الْقَنْزَعُ. الْقَنْزَعَةُ (ج) قَنْزَعَاتُ

وَقَنْزَاعُ): ژنی بسته بالآ.

(أَلْقَنْزَاعُ): ۱- خه لکه بجوو که گان، بسته بالآ کان

۲- قسهی ناشیرین ۲- لقیه و مانه گه ورمکان /

جورتوم.

قنس: ۱- (أَقْنَسَ - الرَّجُلُ): خوی برده وه

سهر ره سه نیکی بالآ و خویشی نارمه سن بوو /

ناجسنبوو.

(أَلْقَنْسُ): نه ژاد / ره سه ن / جس ن.

(أَلْقَنْسُ): نه ژاد / ره سه ن.

(أَلْقَنْسُ (ج) قَنْسٌ وَالْقَنْسُ (ج) قَنْسٌ

وَالْقَنْسُ (ج) قَنْسٌ): ۱- ته و قسه سهر ۲- ته و قسه سهری

کلا و ناسن که شه پر که ره دمی کاته سهری

۲ ناو مرستی ریگا ۴- نیسکی که له نیوان هه ردوو

گوئی چاره ویدا.

(أَلْقَبَسُ (ج) قَبَانِسُ (ح): گا.

۲- (قَنْسَرَتُهُ الشُّدَائِدُ أَوِ السِّنُّ): ته نگانه ی سه خت و

نه هاهمه تی زور یان ته مه ن سهری سپیکرد.

(سُوَيْقٌ مُقَنَّدٌ): خه لوی شه گری / خه لوی
به شه کرکراو.

(كَلَامٌ مُقَنَّدٌ): قسهی شیرین و خوش.

(سُوَيْقٌ مُقَنَّودٌ): خه لوی به شه کرکراو.

(رَجُلٌ مُقَنَّودُ الْكَلَامِ): بیاویکی زمان شیرین و
قسه خوش.

۲- (أَلْقَنْدَرُ وَالْقَنْدُسُ) (ح) (له (كُنْدُسُ) ی

فارسیه وه و مرگراوه): سه گلاو زینده و مریکی

ناویسی شیرد مره له قرتینه گانه کلکیکی

چه ماوهی به هیزو و رنگسوری تیری ههیه

پیسته که ی به نرخه و بو فوروو به کار دیت.

۳- (قَنْدَسٌ): پاش گونا هباریی تۆبه یکرد.

(قَنْدَسٌ - فِي الْأَرْضِ): سهری خوی هه لگرت و

رؤیشت.

(أَلْقَنْدُسُ) (ح) = الْقَنْدُرُ (فارسیه): سه گلاو.

۴- (أَلْقَنْدَعُلُ): گه و ج.

۵- (قَنْدَلٌ): سهری (گه و ره بوو / زلبوو).

(قَنْدَالٌ وَقَنْدَوِيلٌ): سهر زلی.

(رَأْسُ قَنْدَالٍ): سهری زلی ره ق.

(أَلْقَنْدُولُ الْوَاحِدَةُ قَنْدَوْلَةٌ) (ن): دهم نیکی

دپر کاوییه له ناو چه ی خوره لاتی ناو مرستی

دهر ویت گولیکی زهردی ههیه له خوره لاتی

ناو مرستی زوره.

(أَلْقَنْدِيلُ (ج) قَنْدَائِيلُ) (لاتینییه): له مپا /

چرایدهستی.

۶- (أَلْقَنْدَلْفَتُ) (یونانییه): مجبوری کلیسه.

(تَقَنْسَرُ): پیر بوو و لمشی جووه په‌ک و
بجوو کبوو موه.

(الْقَنْسَرِ وَالْقَنْسَرِي وَالْقَنْسِر): پیری
تەمەنزۆر/ بەسالداجوو.

(الْقَنَاسِر): توند.

قَنْش: (قَنْش-ه). تَقْنِشًا: که‌میکرد/ لَبِي
که‌مکرد.

(قَنْش- فِي الشَّيْءِ): له‌شته‌که‌دا که‌موکوورپیکرا/
چرووکی تیدا کرا.

قَنْص: ۱- (قَنْص- الطَّيْرِ. قَنْصًا): بآندمه‌کی
راوکرد.

(تَقْنَصُ وَاقْتَنَصَ- الطَّيْرِ أَوْ الظَّبْيِ): بآندمه‌که
یان ناسکه‌که‌ی راوکرد/ شکارکرد.

(الْقَانِصَةُ): راوکه‌رمان.

(- لِلطَّيْرِ (ج) قَوَانِص) (ع ۱): سبقه‌تۆره‌ی
بآنده‌ که‌ به‌شیکه‌ له‌ کوهرسی بآنده.

(الْقَنَّاصُ): راوکه‌رمان/ شکارکه‌رمان.

(الْقَنْيِصُ (م) قَنْيِصَةٌ): ۱-راوچی/ شکارکه‌ر
۲-راوگراو.

(الْقَنْصُ): نەژاد/ رەسەن.

۳- (القَنْصُلُ (ج) قَنْصِلٌ): ۱-کورت/ کورته‌بنه.

۲- (القَنْصُلُ) (لاتینی): کونسۆل. جیبروای

دەولەتیک له‌ شاریکی دەولەتیکیردا.

(الْقَنْصِلِيَّةُ): ۱-کونسۆلخانه‌و پایه‌ی کونسۆل

۲-پلانی کونسۆل.

قَنْط: ۱- (قَنْط. قَنْطًا): نائومیډ بوو/

هیواپراو بوو/ بیهیا بوو.

(قَنْطُ وَقَانِطُ وَقَنْطُ): نائومیډ/ بیهیا/

هیواپراو.

(-ه): زَبِيلِيكِرْت/ نەبەهیشت.

قَنْطُ وَقَنْطُ قَنْطًا وَقَنْطَاةٌ: هیواپیری/

نائومیډ بوو/ بیهیا بوو.

(قَنْطُ وَأَقْنَطُ-ه): نائومیډیکرد/ بیهیاپیکرد.

۲- (قَنْطَر- الرَّجُلِ. قَنْطَرَةٌ): بوو به‌ خاومن

سامان و داراییه‌کی زۆر.

(الْقَنْطَارُ (ج) قَنْاطِرُ): ۱-کیشیکه‌ سه‌نگیکه‌

له‌گه‌ل رۆژگاردا برمه‌کی گۆرراوه، هەر جاره‌ی

به‌ نه‌ندازمیه‌ک دادەنریت ۲-ته‌غار/ کینتار که‌

(۴۴،۹۲ کغم) ۳-داری زۆر/ سامانی زۆر.

(قَنْاطِرُ مَقْنَطَرَةٌ): داری ته‌واو زۆر (بو)

زیادروه‌ی وا دەوتریت).

۳- (قَنْطَر- الشَّيْءِ. قَنْطَرَةٌ): شته‌که‌ی گریداو

هایمیکردو دایمه‌زراند.

(- الفارِسُ) سوارکه‌ به‌سه‌ردا گلاو که‌وته

به‌رپیی چاره‌ویکه‌.

(الْقَنْطَرَةُ (مص) (ج) قَنْاطِرُ): پردی سه‌رناو

۲-بآله‌خانه‌/ ته‌لار.

۴- (قَنْطَرُ قَنْطَرَةٌ): وازی له‌ ژبانی خیله‌کی

هیناو شارنشینوو.

(- عَلِيْنَا): له‌ لامان بنجی داکوتاو مایه‌وه/

نه‌رۆیشت.

۵- (الْقَنْطِرُ) (ح): بآندمه‌که‌.

(الْقَنْطَرِ وَالْقَنْطِيرِ): زۆرزان.

الْقَنْطَرِيُونِ وَالْقَنْطُورِيُونِ (ن): گۆل گۆچيله.
جۆره گۆلئيكه زۆر جۆرو رهنكى هميه بهشى
زۆرى دركاوييه. له پزىشكىي ميلليدا بۆ تا
خاوكردنهوه بهكارديت.

(الْقَنْطَرِيُونِ الصَّغِيرِ) (ن): رپوهكئيكه، گيايه و
سالانهيه تاله، گۆلهكهي تاله به دمگهن زمرد
دهبىت له پزىشكىدا دژى تا و كرمى ناونسك
بهكار دىت ههروهها بۆ ههنديك خواردنهوه
بهكاريدمهين.

قَنْع: (قَنْعٌ قَنْعًا): سوالئيكرد دمرۆزميكردو
سهريشۆر كردو دامايوى نواند.

(قَنْعٌ قَنْعًا وَقَنْعًا وَقَنْعَانًا): بهو بهشهى
بۆ دانرا قايلبوو/ داكهوت.

(قَنْعٌ-6): قايلىكرد.

(أَقْنَعُ بَيْدِيهِ فِي الصَّلَاةِ): له نوپژدا دهستى
درئژكردو له خودا پارايهوه.

(-الْإِنَاءِ): قاپهكهي دايه بهر ناوه رۆيشتووهمكه
تا پرېيت.

(«أَقْنَعُ الْإِنَاءَ فِي النَّهْرِ»): قاپهكهي له
رپوبارمهكه ههلكيشا تا پرېكات.

(تَقَنَّعٌ): خۆى به قايلو داكهوتوو پيشاندا.

(إِقْتَنَعُ - بِالْشَيْءِ): 1- به شتهكه (قايلبوو/
داكهوت) 2- شتهكهي سهلاندا.

القَانِعِ (فا) (ج) قَانِعُونَ وَقَنَّعٌ: قاييل/
داكهوتوو/ ساز/ رازى.

(الْقَنْعِ): قايلبوو.

(الْقَانِعِ): 1- سوالئيكهرى/ دمرۆزمهكهرى خۆداما و
كردوو/ كهساسكردوو (لهوانهيه بۆيه وا
ناونراوه، چونكه به كهمو زۆر دادمهكهوويت و
وا قاييلدهبىت 2- نۆكهريى خوئيشگهل و به
كريگراويان.

(الْقَنْعِ): قاييل بهو بهشهى پييدراوه/
بۆيدانراوه.

(الْقَنْعَةُ): سوال/ دمرۆزمهكردن.

(رَجُلٌ قَنْعَانٌ): پياويكى بهرچاوتير/
بيتهماع و بهكهميش قاييل.

(شَاهِدٌ قَنْعَانٌ): شاهيتئيكه/ گهواهئيكه برپاى
پيدهكريت و شاهيتيهكهي ليومردهگريت (بۆ
تاك و كۆو نيرو مى دهين).

(رَجُلٌ قَنْعَانِيٌّ): پياويكه راکهي پهسهند
دمكريت و پيى قاييلدهين.

(القَنْعُوعُ) (مص): 1- قايلبوونى مرۆف
بهو بهشهى بهريدهكهوويت 2- چاوچنۆكيى

2- سوالئيكردن/ دمرۆزمهكردن و رسوايى و
خۆكهساسكردن 4- خوازلۆكيى و خۆ له خهلك

ههلسوون و سهرشۆپيى.

(القَنْعُوعُ) (ج) قَنْعٌ وَالْقَنْعِيعُ (ج) قَنْعَاءٌ =

القَنْعِ): به بهشى خۆ (داكهوتوو/ قايلبوو).

(الْقَنْعِ) (فا): كهسيكه داماوانه و كهساسانه
سهرهه لپريت و تهماشابكات.

(شَاهِدٌ مَّقْنَعٌ) (ج) مَقَانِعُ: شاهيتئيك جيبى

بروایه و بروا به شایه‌تیه‌ک‌هی ده‌کریت.
 («هَلَانْ لَنَا مَقْنَعُ»): فیسار که‌سیکه جیی
 بروای نیمه‌یه و پیی قایلین.
 ۲- (فَنَعِ تِ الشَّاءِ. فَنَعَا): مهرکه گوانه‌ک‌هی
 سه‌رکه‌وت یان گوانه‌ک‌ه دانه‌که‌وت‌بوو شوپ
 نه‌بوو.
 (-الْجَبَلِ قُنُوعًا): سه‌رکه‌وته سه‌ر شاخه‌که.
 (فَنَعِ تِ الشَّاءِ): مهرکه گوانی سه‌رکه‌وت
 یان همر شوپ نه‌بوو.
 (أَقْنَعِ رَأْسَهُ أَوْ صَوْتَهُ): سه‌ری یان ده‌نگی
 به‌رزکرده‌وه.
 (-الْإِنَاءِ): قاپه‌ک‌هی لارکرده‌وه بوئ نه‌وهی که
 تیایدا بوو بیریت.
 (أَقْنَعِ وَاسْتَنْعَ تِ الشَّاءِ): مهرکه گوانی
 سه‌رکه‌وت.
 (الْقَنْعِ ج) فَنَعَا وَفَنَاعِ): لی که‌له‌که‌بوو.
 (الْقَنْعَةُ): درز/ که‌له‌بهر له دیواردا.
 (الْقَنْعَةُ): هه‌لتوقینی سه‌ری مروف.
 (-مِنَ الْجَبَلِ وَالسَّنَامِ): ته‌وقه‌سه‌ری شاخ یان
 هی کوپاره.
 (الْقَنْعِ) (مفع): که‌سیکه که به زکماکی
 سه‌ری بلند و مستاو بییت و راست بییت.
 ۳- (فَنَعِ وَفَنَعِ تِ الْإِبِلِ): حوشتره‌کان
 روویانکرده شوین مانه‌وه‌میان و خاومنه‌کانیان.
 (فَنَعِ - الدِيكِ): که‌له‌شیرمه که په‌ری ملی
 به‌رووی سه‌ریدا فشکرده‌وه و هه‌ستاند.

(أَقْنَعِ - الْإِبِلِ): رووی حوشتره‌کانی کرده
 له‌وه‌رگا و گپرانیه‌وه بو لای خاومنه‌کانی.
 (إِقْتَنَعَ تِ الْإِبِلِ): حوشتره‌کان به‌رمو
 کوزمه‌کانیان رویشتن.
 (-الرَّجُلِ الْإِبِلِ أَوْ الْغَنَمِ لِمَاوَاهَا): پیاومه
 حوشتره‌کان یان مهره‌کانی به‌رمو که‌ورو
 کوزمه‌کان برد.
 (فَمَ مَقْنَعُ): ده‌میک که دانه‌کانی به‌رمو
 ناومه خواربوو بیته‌وه.
 ۴- (فَنَعِ - الْمَرَأَةِ): چارشیوهی به‌رنه‌که بووشی.
 (-رَأْسَهُ بِالْعَصَا أَوْ السِّيفِ): به‌دار یان شمشی
 کیشای به‌سه‌ریدا.
 (-هُ خَزِيَّةٌ وَ عَارًا): نابرووی برد و رسوایکرد
 به به‌ندی په‌ساریکرد.
 («فَنَعَهُ الشَّيْبُ خَمَارُهُ»): بیریتی په‌رده‌ی
 خوئی به‌سه‌ریدا دا/ سه‌ری سپیکرد.
 (تَقْنَعُ): خوئی به به‌رگه‌ک‌هی داپوشی/
 ده‌مامکی بووشی.
 (-بِالسَّلَاحِ): خوئی چه‌کپوشکرد.
 (-تِ الْمَرَأَةِ بِالْقِنَاعِ): ژنه‌که سه‌ری بووشی به‌سه‌ر
 خویدادا/ په‌چه‌یگرته‌وه.
 (الْقَنْعِ ج) أَقْنَاعِ): چه‌ک.
 (الْقَنْعَةُ ج) فَنَعِ وَ (جج) فَنَعَانِ): شوینی
 ته‌ختی نیوان دوو گرد.
 (الْقِنَاعِ ج) أَقْنَاعِ وَ أَقْنَعَةُ): سه‌ری بووشی ژن/
 به‌چه.

(الْقَنْفُ): لیتەى شەقارشەقار بوو.
 (الْقَنْفُ (م) قَنْفَاء (ج) قَنْف): كەسكە گونى
 بچووك و ئەستورر بېت.
 (الْقَنْفَاء): ۱- گونى بېقەراغ ۲- گونى ئەستورر
 بزن كە وەك سۆل و مهاببەت.
 (الْقَنْفِيف (ج) قَنْف): كۆمەلانى خەلك.
 ۲- (قَنْف - الفَرْسُ قَنْفًا): پشتملى چارەويكە
 سېببوو.
 (الْقَنْفُ مِنَ الْخَيْلِ (م) قَنْفَاء (ج) قَنْف):
 چارەويى پشتمل سېب.
 ۳- (اَقْنَفَ): گونى (شۆرکرد) / شلکرد/
 داخست.
 ۴- (اَقْنَفَ): سوپايەكى زۆرى بېكەومنا.
 (الْقَنْفِيف (ج) قَنْف): ھەورى پېر ناوو
 باراناوى.
 ۵- (اَقْنَفَ وَاسْتَقْنَفَ): راکەى و كارمەكى بۇ
 خۆشبوونى گوزارانەكەى پەكيانگرت.
 ۶- (الْقَنْفِ): قَنْ كەمى قَنْ پلاوى سەر.
 (الْقِنَافُ وَالْقِنَافُ): لووتزل.
 (الْقَنْفِيف (ج) قَنْف): پياوى كەمخۆر.
 ۷- (الْقَنْفُذ (ج) قَنْفَاذُ وَالْأُنْثَى «قَنْفَاذَةُ»)
 (ح): ژيشك. زىندەمورىكە پشتى بە دېركى تىژ
 داپۇشراو ھو خۆى پى دەپارزىت لە تەنگانەو
 مەترسيدا خۆى گرمۆلە دەكات و سەرى
 بەناودا دەبات بە رۆژ خۆى دەشارىتەو بە
 شەو دېت و دەجېت گەلېك جۆرى ھەپە.

(الْقِنَاعُ (ج) قَنْع): ۱- چەك/ دەمامكى زرىى،
 دەمامك ۲- (۱ع) پەردەى دل.
 (كَشَفَ الْقِنَاعَ عَنِ الشَّيْءِ): پەردەى لەسەر
 شتەكە لادا دەرىخت و خستىپروو.
 (الْقَنْعُ وَالْمَنْعَةُ): سەرىپۇشى نافرمت.
 (الْقَنْعُ) (مفْع): ۱- دەماخكراو يان سەر
 يان رووپۇشراو ۲- ئەوھى كلاوى ناسنىنى
 لەسەرگروو ۳- خۆبە بەرگ داپۇشيو.
 ۵- (الْقَانِعُ (ج) الْقَانِعُونَ وَقَنْعُ): كەسكە لە
 شوپىنكەوھە بۇ شوپىنكىتر بچېت.
 (الْقَنْعُ (ج) قِنَعَةٌ وَقِنَاعُ): گۆلى ناوى نزيك
 شاخ.
 (الْقَنْعُ وَالْقَنْعُ (ج) قِنَعَةٌ وَقِنَاعُ): قاپولكەى
 توولى دارخورما كە خواردنى تىدەمگرت.
 (الْقِنَاعُ (ج) اَقْنَاعُ وَقِنَعَةٌ): قاپېك كە لە توولى
 دارخورما دەمگرت و خواردنى تىدەمگرت.
 (الْقِنَعَةُ): چىنە لمىكى تەنك.
 ۶- (الْقِنَاعَاتُ): كەسكە كە سەرو دەمووچاوى
 تووكنبېت. قزو تووكى زور بېت.
 قَنْف: ۱- (قَنْف - الْمَكَانُ): قورى شوپنەكە
 قلىشا/ شەقار شەقار بوو.
 (قَنْف - هُ بِالسَّيْفِ): بە شىر پارچە پارچەيکرد/
 لەتلەتىکرد.
 (اسْتَقْنَفَ - الْمَجْلِسُ): ئەنجومەنەكە گوربەست.
 (الْقَنْفُ) (مص): بچووكى گوى و بە سەرەوھە
 نووسانى.

نوستر الیابه. مینیه که ی توورمکه یه کی به ورگه ومیه له کاتی مهترسیدا به چکه که ی تیدا دشاریته وه. گرنگترین جوریان کنگره زمه لاهه که یه، که کلکی زور گورمیه و ناناساییه.

۳- (أَلْقِنِقِن) ۱ راپهر / رینوما ۲ رپیشاندهری رپی راست.

هَنْقِنَة (ج) ۱- جوره جرجیکه ۲- سه دهه فی دهریایی.

(أَلْقِنَاقِن (ج) قَنَاقِن): (عهرمبی نییه) نه ندازیاریکه دزمانیت که ناو له ژیر زهوییه کدا ههیه.

قَنَم: ۱- (قَنِم- الْجَوْزُ قَنَمًا): گوپزه که خرابوو.

(قَانِم): گوپزی گهنبوو.

(-الْقَرَسُ وَنَحْوُهُ): چاره ویکه یان هیت ئاورنگی بهرکه وت و تۆز لییداو پیسبوو.

(-الطَّعَامُ وَاللَّحْمُ وَالسَّقَاءُ وَغَيْرُهَا): چیشته که و گوشته که و جه و مندکه بوگه نیکردو بونی ناخوشبوو.

(قَنِم وَأَقْنِم): بۆنکردوو / بۆگه ن.

(«يَدِي قِنَمَةٌ مِنَ الزَّيْتِ»): دهمبتم بونی رونشله ی خرابی گرتوه. بونی ناخوشبووه.

(أَلْقَنَمَةُ): بۆنناخوشیی شله رۆن و شتی له و بابته.

۲- (الأُقْنُوم (ج) أَقَانِيم): ۱- کس ۲- نه ژاد / بنه چه (سریانیه).

۸- (القُنْفُذ): ۱- دره ختیک له ناوهراستی لدا بیت ۲- ملی گردومبووی بلند ۳- (ج) مشک. (أَلْقُنْفُذُ وَالْقُنْفُذُ (ج) قَنَافِذُ وَالْأُنْثَى قُنْفُذَةٌ (ج): ژیشک.

(هُوَ قُنْفُذُ لَيْلٍ): پشیوین / زمانبه د / ناشووبگپر / قسه هین و قسه بهر.

(أَلْقِنَافِذُ): گه لیک شاخی کورت کورت.

۹- (قَنْفَش - هُ قَنْفَشَةٌ): گورج بهیه کیدا داو گردیکردموه / کویکردموه.

(تَقَنْفَشُ): جووه یه ک / کرژ بوو.

(أَلْقِنَافِشُ): لووتکرپشای و ریشزبر.

(أَلْقَنْفِشُ (فا-) - فِي اللَّبَاسِ): مروقی بنتی و قه لافتم ناشیرین.

۱۰- (تَقَنْفَعُ تِ الْقَنْفُذَةُ): ژیشکه میچکه که خوی گرموله کرد.

(أَلْقَنْفُجُ): کورته بنه ی له چه ر / هیچ و بووچ / رسوا.

(أَلْقَنْفُجُ وَالْقَنْفُجُ (ج): مشک.

(أَلْقَنْفَعَةُ) (ج): ۱- ژیشکه می ۲- بن / قنگ / قوون.

قَنُق: (أَلْقِنَاقُ): ۱- کاروانسه را ۲- قوناغ ۳ خان که له قوناغیکدا کاروان تیداا پشودمدات نه و ماومه یه که گوزارکار / سهفه رکار له رۆژیکدا دمه پرت. وشکه (تورکییه).

۲- (أَلْقَنْفَرُ (ج): که نگه ر / کنگر. زیندموریکه له کۆمه له ی لاقدریزمکانه له زیندمورمکانی

قنو: ۱- (قَنَا- المَال. قَنُوا وَقُنُوا وَقُنُوا):
دارای بؤ خوی کۆکردموو پەیداکرد نەك بؤ
بازرگانی.

(قَنَى. يَقْنِي وَقِنَى. يَقْنَى وَقِنَى وَاسْتَقْنَى-
الحَيَاء. قَنُوا): شەرمنبوو/ بەشەرمبوو/
شەرمگرتی.

(أَقْنَى- هُ اللهُ): خودا دارایکردو یاریدەیدا کە
بیبیت.

(-الحَيَاء): شەرم و شکۆیگرت.

(تَقَنَّى): بە بژیویەکەى داکەوتو
دەستیگرتەموو پاشەکەوتیکرد.

(إِقْتَنَى- المَال): داراو سامانى بؤ خوی
کۆکردموو.

(-الحَيَاء): شەرم و شکۆ گرتی و لیبینەبوو.

(الْقَنُوءَ وَالْقِنُوءَ): ئەو داراو مالهى کە
پەیداکراوو دەستگربوو.

(«لَهُ غَنَمٌ قُنُوءٌ وَقِنُوءٌ»): مەرى هەبە بە
تایبەتى هى خۆبەتى و خۆى پەیدایکردوو.

(الْقِنَاوَةُ): پاداشت.

(الْقَنَى وَالْقَنِيَّةَ): ئەو مەرو مېخوشترانەى کە
خۆى بېکیەموو ناووم دەستگربوو.

۲- (قَنَا- اللهُ الشَّيْءَ قَنُوا): خودا شتەکەى
پەدەیبنا/ دروستیکرد.

(أَلْقَنَا): بەدەياتوو/ دروستبوو.

۳- (قَنَا لَوْنُ الشَّيْءِ. قَنُوا): رەنگى شتەکە
سوورى (تۆخبوو/ تیربوو).

(أَحْمَرُ قَانٍ): سوورى تۆخ/ تیر/ زۆر سوور.

(أَلْقَنَا) (ن): رەگەزە، گۆلیکە تاکلەتکەبە
(تاکلەبە) جیگەى بنەرمەتى ناسیاو

نەمەریکایە. فەدەکەى ئەستووورە گەلاکانى
گەورمو هیلکەبەسین گۆلى رەنگاوەرەنگى هەبە.

نەمەریکایە باشوورەکان و هیندەکان
رەنگى سوورى لیدەگرن. لە باخەکاندا بؤ

جوانى دەپروینن.

۴- (قَنَى. يَقْنِي- الأَنْفُ قَنَا): لووت فوولونگى
بوو/ ناوهراستى لووتى بەرزو کونەلووتەکانى

تەسکبوو.

(أَقْنَى): لووتقونگى.

(قَنَى- القَنَاةَ): نۆکەندەگەى هەلکەند/
جۆگەکەل هەلکەند.

أَلْقَنَا (ج) قِنَاء: لوهك جبل (ج) جبال):
نیزه/ رەم.

(أَلْقَى وَالْقَنُوءَ وَالْقِنُوءَ (ج) أَقْنَاءَ وَقِنِيَانِ
وَقِنِيَانِ وَقِنُوانِ وَقِنُوانِ): هیشووە خورما.

(أَلْقَنَاةَ (ج) قِنَى وَقِنَاءَ وَقِنُواتِ): ۱-جالیکە
دارخورمای تیدا دەپروینریت ۲-جۆگەى ناو/

نۆکەند/ ناوەرۆ بؤ ناوهراکیشان ۳-داردەست.

(أَلْقَنَاةَ (ج) قَنَا وَقِنَى وَقِنُواتِ وَقِنِيَاتِ):
نیزه. یان دارى نیزه.

(«فَلان صُلْبُ القَنَاةِ»): بالای پتەوه/
لەشقایمە.

(أَلْقَنَاةَ): جۆگەبەر/ جۆگە هەلکەن.

(الْقَنَاءُ وَالْمُقْنِيَّةُ): خاو من نيزه/ نيزمدار.
(الْأَقْنَى - مِنَ الْأَنْوْفِ (م) قَنْوَاءُ): لووت
قولنگيي.

(هُوَ أَقْنَى الْأَنْفِ): نهو لووتی قولنگييه.

۵- (أَقْنَى تِ السَّمَاءِ): ناسمان بارانی بری.

۶- (الْقَنَاةُ (ج) قِنَى وَقِنَاءُ وَقِنَوَاتُ) (ح):
گاکيوي.

(الْقَنَاةُ وَالْأَقْنَاةُ - مِنَ الْحَائِطِ): ديوی
سيبمري ديوارمه.

(الْقَنُوءُ): رمشي.

(الْقَنَوَانُ): زمهلاج/ کمهه/ زله.

(الْقَنَاةُ وَالْمَقْنُوءَةُ): شوینی نسی که ههتاوی
لینادات.

قني: ۱- (قَنَى. يَقْنِي - الْمَالُ. قَنِيًا وَقَنِيَانًا
وَقَنِيَانًا): دارای (دمستگر بوو بو خوی
پیکه و منا).

(- أَلْحَبَاءُ): به شمرمو شکو بوو.

(قَنَى - اللَّهُ فَلَانًا): خودا فيساری قایلکرد.

(قَانَى - الشَّيْءُ مُقَانَاةً): شتهکه بهردهوام بوو.

(«قَانَى لِي فِي الصَّيْفِ ظِلُّ بَارِدٌ»): له هاویندا
سيبمريکی فينکم ههبوو.

(- الشَّيْءُ فَلَانًا): شتهکه بو فيسار لواو
گونجا.

(«مايقانيني هذا الشيء»): نهه شتهه بو
نالويتو ناگونجيت.

(أَقْنَى - اللَّهُ فَلَانًا إِقْنَاءً): خودا فيساری

قایلکردو دهوله مهنديکرد.

(-الصيدُ فلاناً ولفلان): نيچيرمه که له فيسار

نزيکبوو و مهو خوی خسته هه مچييهی.

(الْقَنْبَةُ وَالْقَنْبِيَّةُ (ج) قِنَى): داراو سامانی

دمستگر بوو/ پهيدا کراو.

(أَرْضٌ مَقْنَاةٌ): خاکيک بو هه موو که سيک
دمگونجيت.

۲- (قَانَى - الشَّيْءُ مُقَانَاةً): شتهکه ی تيکه لکرد.

قَهَ: (فَهَقَهَةٌ. فَهَقَهَةٌ): دايه قاقای بيکمين/
به قاقا بيکمني.

قَهَبَ: ۱- (قَهَبَ. قَهَبًا): رمنگه که سباتبوو.

(قَهَبَ وَأَقَهَبَ): رمنگسبات.

(الْقَهْبَةُ): رمنگسپيه کی ليل/ رمنگی سبات.

(الْقُهَابُ وَالْقُهَابِي): رمنگی سپی.

۲- (أَقَهَبَ - عَنِ الطَّعَامِ): جيشته که ی نه خواردو

دلی نه چوو ه سمری/ چه زيلينه کرد.

۳- (الْقَهَبُ) (ح): حوشتری له شگه و ره.

(الْأَقَهَبَانُ): فيلو گاميش.

قَهَدَ: (قَهَدَ - فِي مَشْيِهِ): ههنگاوی کورتو
وردينا.

(الْقَهْدُ (ج) قَهَادُ): ۱- سپيه کی زور ليل

۲- رمنگبک (ح) ۲- جووره ميري که ۴ گوپره که ی

مانگای کيوي ۵ مانگای بچووی جوانکيله ۶.

(ن) نيرگزی دهمنه کراوه.

قَهَرُ: ۱- (قَهَرُ - هُ: قَهْرًا): به سه ريدها زالبوو/

به زاندي/ شکاندي/ بووری پيدا.

(الْقَهْرَمَانُ (ج) قَهْرَمَةٌ): بریکار یان نوینهری
 داهاتو باجو خهرجکردن.
 (الْقَهْرَمَةُ): کاری نوینهری داهاتو
 خهرجکردن.
 ۴- (قَهْرٌ وَقَهْرٌ وَتَقَهَّرَ. قَهْرَةٌ): پاشهکشه یکرد/
 هاته دواوه/ گهراپه دواوه.
 (هُوَ يَقَهِّرُ فِي مَشِيَّتِهِ): نهو له
 رویشتنه کهیدا پاشه وپاش ده گه ریته وه.
 (الْقَهْقَرِيُّ): پاشه کشی کردن/ بو دواوه
 گه رانه وه.
 (الْقَهْقُورُ): خانوچکه ی مندان که له بهرد
 دروستیده که نه شیوه ی قوجه کدا دمبیت.
 (الْقَهْقُورُ) (عامیة) = الْقَهْقُورُ.
 قَهْرٌ: قَهْرٌ. قَهْرٌ: قَهْرٌ: نیاز دیدا.
 (الْقَهْرُ = الْقَهْرُ): ناوری شم.
 قَهْلٌ: ۱- (قَهْلٌ - جِلْدُهُ قَهْلًا وَقَهْلًا):
 بیسته که ی (وشکه لاتو وشکبو وه وه).
 (قَهْلٌ - جِلْدُهُ): بیسته که ی وشکبو وه وه.
 (- الرَّجُلُ): له شی خَوَّى پُوخَل رَاگرت و
 نه یشت.
 (أَقَهْلُ - الرَّجُلُ): خَوَّى پُوخَل رَاگرت و بیسکرد.
 (تَقَهَّلَ): قَهْلًا قَهْلًا قَهْلًا و شرو پُوخَل بوو.
 (- جِلْدُهُ): بیستی وشکبو وه وه.
 (- الرَّجُلُ): به تنگ پاکیی له شی وه نه هاتو
 خوی بیس رَاگرت.
 ۲- (قَهْلٌ - الرَّجُلُ. قَهْلًا): سپله بوو به چاکه

(قَهْرٌ - اللَّحْمُ): ناگره که گوشته که ی گه رمکردو
 خوینا وه که ی هاته دهری.
 (قَاهِرٌ - هُ): به زاندى/ به سمریدا زالیوو.
 (أَقَهْرٌ - هُ): به به زیوی دی.
 (- الرَّجُلُ): ۱- باریکه وتو زبوونبوو/
 شکستی هانی و سهر شوپ بوو ۲- هاوړیکانی
 به زینرابوون/ شکستیان هی نابوو.
 (الْقَاهِرَةُ): می و شهی (القاهر): زال/
 سهر که وتوو/ به زین.
 (الْقَهْرَةُ): ناچاری/ بیدمه سلاتیی.
 («هُوَ قَهْرٌ لِلنَّاسِ»): نهو به زیوو ناچاری
 دهستی هموو که سیکه.
 (الْقَهْرَانُ): زور به زین ۲- به کیکه له ناوه
 پیروزمکانی خودای مهن.
 ۲- (الْقَاهِرُ (ج) قَوَاهِرٌ): ۱- بلند پایه/ بهرز/
 بالا ۲- زال/ به دمه سلات/ به زین.
 («جَبَلٌ قَاهِرٌ»): چیا به کی زور (بلند/ بهرز/
 لووت له ناسمان.
 («جِبَالٌ قَوَاهِرٌ»): کیوانی قووج/ بهرزو
 لووت له ناسمان.
 (الْقَاهِرَةُ) ۲- سهره وه ی سنگو تمختی سنگ/
 شوینی گه ردهانی سهروو سنگ ۲- سهره تاو
 دهست پی کردنی هموو شتیک.
 (الْقَهْرَةُ (ج) قَهْرَاتٌ - مِنَ النِّسَاءِ): نافرمتی
 شرو درو بیجه یا.
 ۳- (الْقَهْرَمُ): پیای کورته بالآ.

پیاوه‌تیسی نه‌زانی ۲- کفرانی نیعمه‌تیکرد/
 له‌باتیی پاداشتی چاکه خرابه‌ی نواند.
 (- فلاناً): ناشیرین به‌ فیساریدا هه‌لدا.
 ۳- (أَهْلَ - الرَّجُلُ): خۆی به‌ کاریکه‌وه نالاندو
 خۆی تیهه‌لقورتاند که هی نه‌و نه‌بوو.
 ۴- (تَقَهَّلَ): ۱- بیتابوشتانه / لاوازانه رو‌یشتو
 هه‌نگاوینا ۲- هاواری بو‌ پیداو‌یستی خۆیکرد.
 (- صَوْتُهُ): دهنگی کزو لاواز بوو.
 (انْقَهَلَ): لاوازو بیه‌یز بوو.
 ۵- (الْقَيْهَلُ وَالْقَيْهَلَةُ): چاره‌و روو / دهموجاو.
 («حَيَّا اللَّهُ هَذِهِ الْقَيْهَلَةُ»): خودا نه‌م چاره‌و
 رووه به‌یلتیه‌وه‌مو ته‌مه‌ن در‌یژیکات.
 قَهَمَ: ۱- (قَهَمَ - الرَّجُلُ - قَهَمًا): دلی گ‌یراو
 خواردنی پینه‌خورا.
 (قَهَمَ): د‌لگ‌یراو.
 (أَقَهَمَ - عَنِ الطَّعَامِ): خواردنی پینه‌خورا/
 دلی نه‌چووه سمر خواردنه‌که.
 (- إِلَيْهِ) (ضد): ۱- حمزی له‌ خواردنه‌که کرد
 ۲- دلی نه‌چوه سمر / خواردنه‌که.
 (- عَنِ الشَّيْءِ): رقی له‌ شته‌که بوومه.
 (- عَنِ الشَّرَابِ وَالْمَاءِ): حمزی له‌ شه‌ر به‌ت و
 ناو نه‌کردو وازی لیه‌ینا.
 (- تِ الْإِبِلِ عَنِ الْمَاءِ): حوشتره‌کان نه‌چوونه
 سمر ناوه‌که‌و نه‌یانخواردموه.
 ۲- (أَقَهَمَ تِ السَّمَاءِ): سامالیکرد / هه‌روی
 ناسمان ره‌وییه‌وه.

۳- (قَهَمَزَ - قَهَمَزَةً): هه‌له‌بم‌زییه‌وه / بازیدیا.
 (الْقَهَمَزِيُّ): نامادمی و خ‌یرایی و چالاکیی.
 (الْقَهَمَزُ): کورت.
 (الْقَهَمَزَةُ (مَص) مِنَ النَّسَاءِ): نافرمتی
 بسته‌بالا / زۆر کورت.
 قَهَوُ: ۱- (أَقَهَى): هه‌ر خه‌ریکی قاوه‌خواردنه‌وه
 بوو.
 (الْقَهْوَةُ): ۱- مه‌ی (ده‌لین بو‌یه‌ و ناوانراوه
 چونکه‌مه‌وه‌ی بیخواته‌وه حمزی خواردنی
 که‌مدمیته‌وه) ۲- شیر ی رووت که ناوی
 تینه‌ک‌رابیت ۳- د‌لگ‌یران و د‌لتیربوون ۴- بو‌ن.
 («إِنَّ فُلَانًا طَيِّبُ قَهْوَةِ الصَّمِ»): بو‌نی ده‌می
 خۆشه ۵- قاوه‌ی گ‌یراوه رهنکه به‌ (بُن) بل‌ین
 قاوه.
 (الْقَهْوَةُ (ج) قَهَوَات): قاوه‌خانه.
 (الْمَقَهَى (ج) مَقَاهَة): قاوه‌خانه.
 ۲- (الْقَهْوَانُ) (ح): س‌ایرینی پیری شاخ گه‌وره.
 ۳- (قَهْوَس): په‌له‌یکرد.
 (- الرَّجُلُ): تۆقیی و ر‌ایکرد / له‌ ترسا ر‌ایکرد.
 (تَقَهْوَسَ): ۱- خ‌یر‌ایکرد / په‌له‌یکرد
 ۲- به‌کۆمه‌کۆم و ش‌پرزه رو‌یشت ۳- قه‌موور بوو.
 قَهَى: (قَهَى - عَنِ الطَّعَامِ قَهَى): دلی گ‌یراو
 حمزی خواردنی که‌مبوو.
 (- عَنِ الشَّرَابِ): خواردنه‌وه‌ی وازی لیه‌ینا.
 (أَقَهَى - عَنِ الطَّعَامِ إِفْهَاءً): دلی له‌ خواردنه‌که
 هه‌لکه‌نرا.

(تَخَلَّصَتْ قَائِبَةً أَوْ قَابَةً مِنْ قُوبٍ):

جووچکه که له هیلکه که رزگاری بوو. وانا له

هاوریکه‌ی جیابوومه.

(الْقُوبُ (ج) أَقْوَابُ (ح): جووچک.

(الْقُوبُ): تویکله هیلکه.

(الْقُوبِيُّ): جووچکخور / حمزی له خواردنی

جووچکه.

۴- (قُوبٌ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی هیلکه‌ند.

(تَقُوبٌ): له رڼگو ریشه (هاته دمری/

هیلکه‌نرا.

(تَقُوبٌ وَاِنْقَابٌ - الْمَكَانُ): شوینه‌که هندیکی

له دارو گیا رووتکرایه‌وه.

(«تَقُوبٌ مِنْ رَأْسِهِ مَوَاضِعُ»): هندیک

شوینی سمی کریشی هیلدا.

(أُمُّ قُوبٍ): وهی / چورتوم / ناپوره.

(الْقُوبَاءُ وَالْقُوبَاءُ (ج) قُوبٌ وَالْقُوبَةُ وَالْقُوبَةُ)

(طَب): دمرده پیسته / پیست تویژ هیلدمداتو

ریشه خیلکه‌که پییده‌لین: (الْحَرَّازُ

= (الْقُوبَةُ).

(الْمُتَّقُوبُ): ۱- پیستی وشکه‌ومبووی تویژ

هیلدمر ۲- که‌سینکه که گهری تووشدمبیت و

تووکلی لمشی هیلدمومریت.

(الْمُتَّقُوبُ - مِنَ الْحَيَاتِ): ماریکه کارزی

فریدابیت.

۵- (اِقْتَابٌ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی هیلبژارد.

۶- (الْقُوبَةُ): دانیش‌توویه‌کی سه‌رومپر له

(الْقَاهِي): ۱- دل‌قایمی دسه‌لاتدار / به

زمبروزمنگ.

(عَيْشٌ قَاهٍ): ژیانیکی تیرو ته‌سه‌لو

بیگیر وگرفت.

قوب: ۱- (قَابٌ - الْأَرْضُ قُوبًا): زهویه‌که به

نیمچه خری هیلکه‌ند.

(قُوبٌ - الْأَرْضُ): ۱- زهویه‌که‌ی نیمچه خری

چالکردو هیلکه‌ند ۲- به پی چالیکرد.

(اِنْقَابٌ - الْأَرْضُ): زهویه‌که هیلکه‌نرا /

هیلکه‌نرا.

۲- (قَابٌ - الرَّجُلُ قُوبًا): نزیکبوومه.

(الْقَابُ): اجر / هیلکه‌ند.

(«هُوَ عَلَى قَابِ قَوْسَيْنِ»): (نیدیومه)

زور نزیکبوته‌وه. نیمه‌یش ده‌لین: پیچی

میزمریکه / یان دوو هیلگاوه ۲- نیوان نیوه‌ی

ژنی که‌وانه‌که‌وه سمی که‌وانه‌که.

(الْقَيْبُ): بر / هیلکه‌ند.

(«بَيْنَهُمَا قَيْبٌ قَوْسٍ»): نیوانیان هیلکه‌ی

که‌وانیکه.

۲- (قَابٌ - الطَّائِرُ قُوبًا): بالندمه‌که درزی کرده

هیلکه‌که‌یه‌وه.

(- الرَّجُلُ): هیلکه‌ت (به جووچکی ناو هیلکه

چوینراوه که له‌ناو هیلکه‌که هیلدیت؟

(تَقُوبٌ وَاِنْقَابٌ - تِ الْبَيْضَةِ): هیلکه‌که قلیشا /

شهمقیرد / ترووکا.

(الْقَابَةُ وَالْقَائِبَةُ) (ح): ۱- جووچک ۲- هیلکه.

خانمیه‌کدا/ به‌رده‌وام.

(فَلَانٌ مِّلِيٌّ قَوْبَةٌ): فیسار خوی خزانوته

خانومه‌کهمه‌وه/ مال‌وه دمرناچیت.

قوت: ۱- (قَات. يَقُوتُ- الرَّجُلُ قُوْتًا وَفِيَاةً):

خواردن و پبیزری رۆژانه‌یدایه پیاومه‌کو

خیزانه‌کهای به‌خوگرده.

(أَقَاتَ- فَلَانًا وَ عَلَى فَلَانٍ إِقَاتَةً): ۱- پبیزری

به فیساردا ۲- دمه‌سه‌لاتی به‌سهر داشکا.

۳- پاراستی.

(تَقَوَّتَ- بِالشَّيْءِ): شته‌که‌یخوارد.

(إِقَاتَ- بِالشَّيْءِ. إِقْتِيَاةً): شته‌که‌ی خوارد.

(-الشَّيْءِ): شته‌که‌ی کرده خوراک‌ی خوی.

(فُلَانٌ يَقْتَاتُ الْكَلَامَ): که‌مدوه/ که‌م

دمدویت.

(إِسْتَقَاتَ فُلَانًا. إِسْتِقَاتَةٌ): داوای خواردنی له

فیسار کرد.

(أَلْقَانِتَ= الْقَوْتُ): خواردن/ خوړشت/

خوراک/ رۆژی.

(أَلْقَانِتَ- مِنَ الْعَيْشِ): خواردنیک رۆژیهم

به‌سییت.

(«هُوَ فِي قَانِتٍ مِنَ الْعَيْشِ»): نه‌و رۆژیهم‌کی

ته‌واوی همیه‌و ژانیکی مسوگره‌ری ته‌واوی

همیه.

(أَلْقُوْتُ (ج) أَقْوَاتُ): خوراک/ بیزوی.

(أَلْقَوَاتُ وَالْقَيْتُ وَالْقَيْتَةُ): خوراک/ خواردن/

نه‌وه‌ی مروف دمیخوات و پبیده‌ری.

(أَلْمَقِيْتُ) (فَا): ۱- به‌تواناو دمه‌سه‌لات وه‌ک

نه‌وه‌ی بیزوی خوی بدات به هممو پیاونیک

۲- پاریزه‌ری شت و ناگادارو چاودیزیکه‌ری له

وشه‌ی (أَلْقَوْتُ) موه و مرگراوه.

۲- (أَلْقَاتُ) (ن): چای عه‌رمب دره‌ختیکه له

یه‌مه‌ن دمر و پبیزری گه‌لاکه‌ی ده‌جوون که

بیهوشکهره.

قوح: ۱- (قَاحٌ وَتَقَوَّحٌ- الْجَرْحُ. قَوْحًا):

برینه‌که هه‌لاوسا/ هه‌ویکرد.

۲- (قَاحٌ وَقَوْحٌ- الْبَيْتُ قَوْحًا): مال‌که‌ی

مالی/ گه‌سکدا.

(أَلْقَاةٌ (ج) قَوْحُ): مه‌یدان/ گورمه‌یان/

حه‌وشه.

(دَخَلْتُ قَاحَةَ الدَّارِ): چوومه هه‌وشه‌ی

خانومه‌که‌وه.

۲- (أَقَاحٌ- الرَّجُلُ إِقَاحَةً): سوور بوو برپاریدا

که هیچ نه‌دات به سوال‌کهر.

قوخ: (قَاحٌ. يَقْوَحُ- حَوْفُهُ. قَوْحًا): به‌هوی

دمردیکه‌وه هه‌ناوی تیکچوو.

(لَيْلَةُ قَاخٍ): شه‌ویکی تاریک و نه‌موسته‌چاو/

شه‌ویکی ره‌ش.

قود: ۱- (قَادٌ. يَقُودُ- الدَّابَّةَ. قَوْدًا وَفِيَاةً

وَفِيَاةً وَمَقَادَةٌ وَفَيِدوُدَةٌ): ولاخه‌که‌ی

(به‌داوی خویدا به‌کیشکرد/ جه‌وکی‌شیکرد).

(-فِيَاةُ الْجَيْشِ): فه‌رمانده‌ی له‌شکر بوو/

سووپاسالار بوو/ فه‌رمانده‌ی له‌شکره‌که‌ی کرد.

راکیشا/ به‌کیشکرد/ و لاخه‌که به‌کیشکرا/
 راکیشرا/ جله‌و‌کیشکرا.
 (اِسْتَقَادَ): سهرشؤرو ملدمر بوو.
 (-لَه): ملی بو داو خوی دایه دستی.
 (-الْأَمِيرُ): داوای له میر کرد که بکوژمه‌که له
 بری کوژراومه‌که بکوژرته‌وه.
 (اِسْتَقَادَ الْأَمِيرَ مِنَ الْقَاتِلِ فَأَقَادَهُ مِنْهُ): له
 میرخواست که بکوژمه‌که له جیی کوژراومه‌که
 بکوژرته‌وه، میریش به گوئیکرد..
 (الْقَائِدُ (فأ) (ج) قُوَادٌ وَقُوَادَةٌ و (جج)
 قادات) (أ ع): سهرله‌شکر/ سوپاسالار/
 سهرکرده‌یی سوپا. نه‌مفسرئکه که فه‌وجیک یان
 به‌شئکی سوپا یان ده‌سته‌یه‌کی به‌رئومه‌مبات.
 (قَائِدُ الْمَوْجِعِ) (أ ع): سهرکرده‌ی سوپای
 نیشه‌جیی شارئک یان جئکه‌یه‌ک.
 (الْقَائِدَةُ): میی وشه‌ی (القائد).
 (الْقُوْدُ) (مص): و لاخ که جله‌وی رابکیشرئت و
 سواری نه‌بن.
 (الْقُوْدُ): توله، سزا/ کوشتنه‌وه‌ی کوژمر له
 بری کوژراو.
 (الْقُوَادُ): ازؤر شارمزا له به‌کیشکردندا
 ۲-دموئیت/ گه‌واد.
 فَرَسٌ قُوُوْدٌ وَقُوُوْدٌ وَقَيْدٌ وَقَيْدٌ: چارموئیه‌کی
 رامو ملدمره/ ده‌سته‌مو/ هوگر.
 (الْقِيَادُ): جله‌و/ هه‌وساری و لاخ/ ره‌شمه.
 نه‌وه‌ی و لاخی پیراده‌مکیشرئت.

(-الْقَاتِلُ إِلَى مَوْضِعِ الْقَتْلِ): بکوژمه‌کی بو
 شوئنی کوشتنه‌که جله‌و‌کیشکرد/ برد.
 (قُوْدٌ- الدَابَّةُ تَقْوِيْدًا وَتَقْوَادًا): و لاخه‌که‌ی
 به‌دوای خوئدا به‌کیشکرد.
 (-قَاوِدٌ هُ مَقَاوِدَةٌ): له به‌رئومه‌برندا شانازیان
 به‌سهریه‌کدا کرد.
 (أَقَادَ): پئشکه‌وت/ به‌رکه‌وت.
 (-الغَيْثُ): بارانه‌که به‌ریلاو بوو و هه‌موو
 لایه‌کی گرته‌وه.
 (-هُ خَيْلًا): نه‌سپئکیدادایه به‌دوای خوئدا
 رابکیشئت.
 (-الْقَاتِلُ بِالْقَتِيلِ): بکوژمه‌کی له بری
 کوژراومه‌که کوشته‌وه.
 (تَقَاوَدَ- الرِّجَالُ): دوو پیاوکه‌که خئرا
 رؤیشتن وه‌ک یه‌کتری به‌کئش بکه‌ن.
 (-الْمَكَانُ): شوئنه‌که ته‌خت و رئکبوو.
 (اِنْقَادًا- اِنْقِيَادًا): ملیدا/ گوئراپه‌لئیکرد/
 خوی به‌ده‌سته‌وه دا/ جله‌و‌کیشبوو.
 (-لِفُلَانٍ): ملی بو فیسار دانه‌واندو/
 ملشؤرئبوو/ زه‌بوونبوو/ گوئراپه‌لئیکرد.
 (-الطَّرِيقُ إِلَى كَذَا): بو نه‌وه رئکه‌که
 دیاربوو.
 (اِقْتَادًا- اِقْتِيَادًا): به‌رئومه‌بر/ ناراسته‌کرا/
 رابه‌رئیکرا.
 (-الدَابَّةُ): و لاخه‌که‌ی به‌کیشکرد.
 (اِقْتَادَ الدَابَّةَ فَأَقَاتَتْ): و لاخه‌که‌ی

«فُلَانٌ سَلِسٌ الْقِيَادَ»: فیسار گوږاپه‌له‌و

ناسان به‌رپوه‌دمبریت/ به‌ قسه‌ دمکات.

«أَعْطَى فُلَانٌ الْقِيَادَ»: ملی بۆ فیساری

شؤر‌کردو جله‌وی خوی دایه‌دمستی سا به
خوښی یان به‌ زور بیت.

«الْقِيَادَةُ»: سهر‌کرده‌یی/ رابه‌ریی/ به‌رپوه‌م‌بردن

۲-سهر‌کرده‌گا.

«الْقِيَادَةُ الْعَامَّةُ»: سهر‌کرده‌گای گشتی.

الْأَقْوَدُ: چاره‌وویی زور نهر‌مو ملد‌مرو هوگر/

دمسته‌مو/ رام.

الْأَقْوَدُ: ۱-که‌سیتکه‌ که‌ ملی بۆ شتیک‌ نا

لییلان‌ه‌داو به‌رینه‌دا ۲-ملتون‌د (بویه‌ وای

پنده‌لین چونکه‌ که‌م ناوړ به‌ملاولادا

دمداته‌وه) ۲-رژد/ جرووک (چونکه‌ که‌ له‌سهر

ناخوار‌دنبوو ناوړ ناداته‌وه نه‌وه‌ک مروفتیک‌

ببینیت‌ ناچار‌بیت‌ بانگ‌بیکات).

«أَعْطَاهُ مَقَادَتَهُ»: جله‌وی خوی دایه‌ دمست

نه‌و/ ملیبؤدا.

«الْمَقْوَدُ (ج) مَقَاوِدُ»: ههر شتیک‌ که‌ ولاخی

پن رابه‌کیش‌ریت.

الْمَقْوَدُ (مضغ) = مَقْوُودُ: جله‌وکیش‌راو،

راکیش‌راو.

«طَرِيقُ مَنْقَادٍ»: زیگه‌ی راست/ زیگه‌ی گپ‌راو

درووست.

۲- (قَوْدٌ. يَقْوُدُ- الْقَرْسُ وَغَيْرُهُ. قَوْدًا):

چاره‌ویکه‌ پشت‌و ملی درپژ بوو.

«أَقْوَدُ (م) قَوْدَاءُ (ج) قَوْدٌ»: چاره‌وویی ملی‌و

پشت‌درپژ.

«الْقَائِدُ (ج) قَوَادٌ وَقُوْدٌ وَقَادَةٌ وَ (حجج)

قادات) ۱-هم‌موو زه‌وییه‌کی لاکیش‌ه‌یی درپژ

یان کیوئیکی لاکیش‌ه‌یی ۲-لووته‌ شاخ.

«الْقَائِدَةُ»: گردیکی درپژه‌وم‌بوو.

«الْقَوْدُ»: درپژبوونه‌وه‌ی که‌مه‌رو ملی

چوارپن.

«الْأَقْوَدُ وَالْمَقْوَدُ»: چپای/ شاخی درپژ.

۳- (قَيْدٌ- الدَّقِيقُ) تارده‌که‌ جنگی دایه‌ یه‌ک‌و

یه‌کیگرت‌و لینرا.

۴- (الْقَادُ وَالْقَيْدُ): ماوه/ میان‌ه‌و نه‌ندازه‌/

هینده.

(بَيْنَهُمَا قَادٌ قَوْسٌ أَوْ قَيْدٌ قَوْسٌ = قَدْرُ

قَوْسٍ) هینده‌ی که‌وانه‌یه‌ک‌ له‌ یه‌ک‌ دوورن

نیوانیان به‌ نه‌ندازه‌ی که‌وانه‌یه‌که‌/ ماومیان

هینده‌ی که‌وانه‌یه‌که‌.

قور: ۱- (قَارٌ. يَقْوُرُ. قَوْرًا): له‌سهر نووکیی

بپی رویش‌ت بۆ نه‌وه‌ی گوئیان له‌ خشبه‌ی پیی

نه‌بیت.

(-الصَّيْدُ): نیچیر‌مکه‌ی خلافان‌دو فیلی

لیکرد.

(إِقْتَارٌ- حَدِيثُهُمْ. إِقْتِيَارًا): به‌دوای

ناخاوتنه‌که‌یاند‌ا گه‌را.

۲- (قَارٌ. يَقْوُرُ- فُلَانًا. قَوْرًا): چاوی

(هه‌لکؤلی/ دهره‌ینا).

(-الْفَرَسُ): چارمویکه تیقوپاو چرووسا.
 (-فُلَانٌ) (ضد): ۱-قه لهو بوو ۲-لهر بوو.
 (أَلْقَوْرٌ): نهمپی تیقوپاوو چرووسا.
 ۴- (إِقْتَارٌ - الرَّجُلُ. إِقْتِيَارًا): پیاومکه نه بوو
 بوو/ دهستکورتبوو.
 ۵- (أَلْقَارٌ = الزَّهْت): قیر که پاپووری پی
 قیردمکهن.
 (أَلْقَارِ الْوَاحِدَةُ قَارَةٌ) (ن): درمختیکه
 بهرتال.
 (أَلْقَارَةٌ) (ج) قار وقارات وقور وقران (ح):
 ورچهمی.
 (أَلْقَوْرٌ): ۱-لؤکه ی تازه ۲- (پمت/ گوریس) ی
 لؤکه.
 (أَلْقَوْرٌ): قیرکراو/ به قیرسواغدراو.
 الملحق:
 قور: (أَلْقَوْرٌ) (ج) مَقَاوِرُ: هه لکؤل/ نهو
 نامیره ی باینجان و شتی لهو بابته ی پی
 هه لدمکؤلن.
 قوز: (قَوَزٌ - النَّبْتُ. تَقْوِيْزًا): گیاهه زور بوو.
 تَقْوَزٌ - النَّبْتُ): خانوومکه هه لومشاو رووخا.
 (-الْوَعْلُ): که له کیوییه که رایکرد.
 (إِقْتَارٌ - هُ النَّمْرُ): پلنگه که خواردی.
 قوس: ۱- (قَاسٌ يَقُوْسُ - الشَّيْءُ عَلَى غَيْرِهِ
 وبه): شته که ی به هیتز (پیوا/ نه اندازه)
 گرت/ که وه ک خوپیوو.
 (-الْقَوْمُ): پیش خویشگهل کهوت.

(قَارٌ وَقَوْرٌ وَاقْتَارٌ وَاقْتَوْرٌ - الشَّيْءُ. قَوْرًا
 وَتَقْوِيْرًا وَاقْتِيَارًا وَاقْتَوْرًا): شته که ی له
 ناومراستداو خر هه لکؤلی.
 (قَوْرٌ يَقُوْرٌ - الرَّجُلُ. قَوْرًا): کویر بوو.
 (تَقْوَرٌ - السَّحَابُ): هه وره که بوو به پارچه
 پارچه ی خرخرپو بلاو.
 (-اللَّيْلُ): بهشی هه ره زوری شهو رویشتو
 تاریکیه که ی گز بوو.
 (إِنْقَارٌ. إِنْقِيَارًا): کهوت/ پما.
 (-تِ الْبَيْتِ): چالومکه ته پی.
 (-به): به لادا خواربووموه/ لایدا.
 (إِقْوَرٌ - تِ الْأَرْضِ. إِقْوَرَارًا): زهویه که روومکی
 پیوه نه ماو رووتبوو.
 (أَلْقَارٌ): که له حوشتریکی گه وره.
 (أَلْقَارَةٌ) (ج) قار وقارات وقور وقران):
 گرده کیویکی له کیوان پچراو.
 (أَلْقَوَارَةٌ): ۱-پارچه ی خرخرپ که له جل
 کرابیتنه وه ۲-نهوی که له ملاولای شت
 برابیتو کرابیتنه وه نهوی پارچه ی خری
 لیبرابیت/ لیکرابیتنه وه.
 (أَلْقَوْرٌ (م) قَوْرَاءُ): فراوان.
 (أَلْقَوْرِيَّاتٌ وَالْأَقْوَوْرُونَ): نه هاهمه تیی و میی
 سهخت/ گران و گه وره.
 ۳- (تَقْوَرٌ - تِ الْحَيَّةِ): مارکه لوولبخوارد.
 (إِقْوَرٌ - الْجِلْدُ. إِقْوَرَارًا): ۱-پیسته که له لاوازیدا کرژ
 بوو/ چربوو/ جوومیه ک ۲-شل و خاو بووموه.

(قَاوَسَنِي فَحُسْتُهُ): پيشپرکيی نه‌ندازمگرتنی
شتی ليکردم من لهو باشتر نه‌ندازمگرت.

(اِقْتِاسَ - الشَّيْءِ): شته‌که‌ی پيوا.

(- بَضْلَان): چاوی له فیسار کرد/ وهك
نه‌ويکرد.

(الْقَوَسُ): بَال/ باسك (چونکه شتی پی
ده‌پيوریت).

(الْقِيَّاسُ وَالْمَقَاوِسُ): که‌سيکه که سوار
بنيریت.

(الْمَقَاوِسُ (ج) مَقَاوِسُ): ۱- مه‌یدان/ کۆر/

گۆرهمان ۲- به‌تيکه له پيشپرکيدا نه‌سپه‌کانی
پی ريز دمکريت ۳- نه‌و شوينه‌ی که نه‌سپه‌کان
ليوه‌ی دمست به غارو پيشپرکيدمگهن.

۲- (قَوَسٌ وَاسْتَقْوَسَ - الرَّجُلُ قَوْسًا): پشتی
کۆمايه‌وه.

(- تِ السَّحَابَةِ): هه‌ورمه‌که نه‌وی و دايکرده
باران.

(- البَارُودَةُ وَنَحْوُهَا) (عامية): بارووته‌که‌يان
لهو بابه‌ته‌ی ته‌فاند.

(-ةً بِالْبَارُودَةِ) (عامية): تفه‌نگه‌که‌ی
باروته‌که‌ی پيدا ته‌فاندوه.

(تَقَوَّسَ): چه‌ميه‌وه وهك که‌وانی ليها.

(-قَوَّسَهُ): به‌رگه‌يگرت.

(الْقَوَسُ (ج) قِيسِي وَقِيسِي وَأَقْوَاسُ وَقِيَّاسُ
وَأَقْوَسُ وَأَقِيَّاسُ): ۱- که‌وان که تیری
پيده‌هاون.

(قَوَيْسٌ وَقَوَيْسَةٌ): که‌وانوڪ/ که‌وانی بچکۆله
(وشه‌که ميه‌وه به نيريشده‌کريت)/ ناميریکي
نيومبازنه‌ييمه تیری پيده‌هاون.

قُسُوِي: که‌وانه‌يی. وشه‌ی «قَوَسٌ» ده‌خريته
پال هاوپه‌يومه‌سته‌که‌ی و ده‌لين: (قَوَسٌ نَدْفٍ):

که‌وانی هه‌لاجيی و (قَوَسٌ نَبَلٍ) که‌وانی
تیره‌ندازیی ۲- هه‌رجی له شيوه‌ی که‌وانه‌دا

بيت وهك که‌وانه‌ی پرد/ تاقی پردو تاقی
سه‌رکه‌وتنو و که‌وانه‌ی شه‌به‌نگه به رۆژ ۳-

(فك) که‌لووی که‌وان بورجیکه له ناسماندا.

۴- (قَوَسُ الرَّجُلِ): چه‌ماومی پشتی مروّف

۵- که‌وانه‌ی هيلیکي چه‌ماوه وهك بازنه (هه)
که به‌شيکه لهو هيله چه‌ماويه.

۶- (سَهْمٌ قَوْسِ الدَّائِرَةِ) (هه): تیره‌ی بازنه که
هيلیکي راسته هه‌ردوو نيوه که‌وانه‌ی بازنه‌که

به يهك ده‌گه‌يه‌نييت.

(الْقَوَسُ): خانه‌ی راوه‌هه‌ر/ قولغی راوه‌هه‌ر/
به‌ريز.

(الْقَوَاسُ (ج) قَوَاسَةٌ): ۱- که‌وانه‌وان

۲- که‌وانساز ۳- به‌کيکه به که‌وان تير بهاويرت/
تيره‌واوير ۴- راوه‌هه‌ريک به تفه‌نگو بارووت

راوبكات ۵- کارگوزاری فه‌شه و قَوْنَسُول و نه‌وانه
که به‌رگيکی تايبه‌تیی خويان هه‌يه.

(الْقَوَيْسُ وَالْقَوَيْسَةُ): که‌وانوڪ/ که‌وانی
بچووک.

(الْقِيَّاسُ): که‌سيکه که که‌وان دم‌تاشيت.

(الْفَوْسُ): پشتکوماوه/ پشتچه ماوه.

(الْقَوَسُ (ج) مَقَاوِسُ): دهنریکه که وانی تیده خهن/ که وانه دان.

۲- (تَقَوَّسَ هُ الشَّيْبُ): قزئی سهری سپیتی تیکه وتو ماشوبرنجبوو و پشتی کومایه وه.

۴- (الْفَوْسُ): خه لومتگای پارسا.

(الْقَوَسُ وَالْقَوَسِي - مِنَ الْاَيَامِ): رُوژانی سهخت و دریز.

(الْفَوْسُ): گرده لیکی بهرز که بهسهردا بروانیت.

(- مِنَ الْاَيَامِ): رُوژانی سهخت و دریز.

لَيْلُ اَفْوَسٍ): شه وهزمنگ/ شه ویکی زور تاریک و نووتهک.

(بَلَدُ اَفْوَسٍ): شاریکی دوور.

(الْقَوَيْسَةُ = النَاعِمَةُ) سالفیا (ن): روومگیکه بوخووش لاسک سپیه له درزی تاویرمکاندا دهنریت گولکه کی سوورمو ههندیگ که لکی پزیشکی ههیه.

قَوْسُ (تَقَوَّصَرَ): بهیه کدا جوو.

(الْقَوَصْرَةُ): دهنریکه له قامیش دروسته کزیت خورماو له و بابه تهی تیده کزیت.

قَوْضُ: (قَاضٍ. يَقْوُضُ - الْبِنَاءُ. قَوْضًا): خانه که ی رووخاند.

(قَوْضُ - الْبِنَاءُ): خانه که ی/ بینا که ی رووخاند. (- الصُّفُوفُ وَالْمَجَالِسُ): ریزمکان و نه نجومه نه کانی بلا وه پیکرد/ پهرش و بلا ویکردنه وه.

(بَنَى فُلَانٌ ثُمَّ قَوَّضَ): چا که یکردو پاشان تیکیدا، که وته خراپه کردن.

(تَقَوَّضَ): ههر له هاتن و جووندا بوو نارامی له بهر برا.

(- تِ الْحَلْقُ أَوْ الصُّفُوفُ): خه لکه که پهرش و

بلا و بوونه وه له یه کچچران/ نه لقه و ریزی خه لک له یه کچچرا.

(تَقَوَّضَ وَانْقَاضَ - الْبِنَاءُ): خانه که (رووخا/ کاولبوو/ رما).

قَوْطُ: (الْقَوَطُ (ج) اَقْوَاتُ): رانه مهه.

(الْقَوَاطَةُ): قولینه ی قیرکراوی گه وره.

(الْقَوَاطَةُ): خورما.

(الْقَوَاطُ): شوانی رانه مهه.

قَوَعٌ: (قَاعٌ. يَقْوَعُ. قَوَعًا): دوا که وتو پاشه کشه یکرد.

(قَاعٌ وَتَقَوَّعٌ): له رُویشتندا به ملا ولادا لاردمبووه وه هک به شوینتیکی درکاویدا بروات.

(الْقَاعُ (ج) اَقْوَاعٌ وَأَقْوَعٌ وَقِيَعٌ وَقِيَعَةٌ): ته ختاییه کی نزمتر له گردو شاخ و دهور و پشتی.

(الْقَاعَةُ (ج) قَاعَاتُ): ۱ حه وشه ی خانوو ۲ ژووری میوان و پیشوازی.

(ج) (اَقْوَاعُ): شوینی هه لختنی گه نم یان خورما.

(الْقَوَاعُ وَالْأُنثَى قَوَاعَةٌ (ح): که رویشک.

(الْقَوَاع) (ح): گورگی به لووره/ لوورمکهر.
 قوف: ۱- (قَافٍ. يَقُوفُ واقْتافِ اَثْرَ فُلانٍ قَوْفاً):
 شوینبئی فیساری هه لگرت و دوایکهوت.
 (تَقَوَّفَ- اَثْرَ فُلانٍ): شوینبئی فیساری
 هه لگرت و بی به پیئی ئەو رویشت/ دوایکهوت.
 (هـُ فِي الْمَجَالِسِ): له کۆردا ره خنهی له
 قسه گانیگرت و پیئی وت: وا بلی و وابلی.
 (« هُوَ يَتَقَوَّفُ عَلَيَّ مَالِي »): دەست به سەر
 ماله که مەدا دەگریت و بهری به کارهینانیم
 لیدمگریت.
 (الْقَائِفِ (فا) (ج) قَافَةٌ): ۱- پاشماوهی دیرینناس و
 ئەوهی به دواى پاشماوه دیرینهکاندا دمگهریت
 ۲- ئەوهی ره چه له کناسه و به ته ماشاکردنی
 ئەندامانی ساوا دەزانیت له ج ره چه له کیکه.
 (الْقَوَافِ وَالْقَوَافِ): شوینکه وتوو پاشماوه
 دیرینهکان و پاشماوهی دیرینناس.
 (الْأَقْوَفِ): زۆر شارمزی پاشماوهی دیرین.
 (« هُوَ أَقْوَفُ النَّاسِ لِلْأَثْرِ »): ئەو له هه موو
 کهس باشتر پاشماوه دیرینهکان دەناسیت و
 به دواياندا دمگهریت.
 ۲- (الْقَافِ- مِنَ الرَّقَبَةِ): مووی دیریمو موبووی
 سەر پشتیمل/ ناوچانی مل.
 (الْقُوفِ): سهرووی گوینچه.
 (الْقُوفَةُ- مِنَ الرَّقَبَةِ= الْقَافِ) («أَخَذَتْهُ
 بِقُوفِ رَقَبَتِهِ»): هه موو پشتیملی گرت/
 هه موو ملیم گرت.

(الْقُوفِي): هه موو بوغوردبکی بۆنخۆش.
 قوق: ۱- (قَاقٍ- تِ تَقُوقِ الدَّجَاجَةَ. قَوْفاً):
 مریشکه که گارمگاریکرد/ گاراندى.
 (الْقَاقِ): ۱- گه و جی هه له شه/ هه مرزه گیل.
 أَلْقَاقٍ: ماسیگره/ که ره سه ره. له کۆمه له ی
 قه له ره شکیه. سهرو بال و کلکی ره شه و نه و پتری
 له شی خۆله میشیبه - (لای ره شه خه لکه که).
 (ج) حِيقَانِ (ح): قه له ره شککه هه لگی راوهی
 وشه ی (الغَاقِ) ه.
 (الْقَاقِ وَالْقُوقِ) (ح): مه لیکی ناوی ملدیرزه.
 (الْقُوقِ وَالْقِيقِ- مِنَ الرِّجَالِ): بیاوی زۆر
 (هوج/ دیریز).
 (الْقُوقَةُ) (ح): بایه پوش.
 (الْقَاقُوقِ (ج) قَاقُوقِ) (فارسیه): کلا و قووج
 که له ئیراندا زۆر له سهرده گریت.
 ۲- (قَوْقَاتِ الدَّجَاجَةَ قَوْقَاةً): مریشکه که
 قرته قرتیکرد.
 ۳- (قَوْقَلِ- الرَّجُلِ فِي الْجَبَلِ قَوْقَلَةً): بیاومکه
 سهرکه وته کیومه که/ شاخه که.
 ۴- (قَوْقِي. قَوْقَاةً وَفِيقَاءً): دمنگه دمنگیکرد/
 هاواریکرد/ قیزاندى.
 قول: ۱- (قَالَ. يَقُولُ قَوْلًا وَقَالَ وَقِيلًا وَقَوْلَةٌ
 وَمَقَالًا وَمَقَالَةً): ۱- وتی ۲- قسه یکرد/ دووا.
 (-بِكَذَا): ۱- بریارو دمنگی له سهمر ئەوه دا/
 بریاریدا و پروای پییوو ۲- زالبوو/ سهرکهوت.
 (-بِهِ): چه زی لیکردو بۆ خۆی ته رخانکرد.

وَإِقْوَالًا: قسههکی دایه پال فیسار که نه یکردبوو.

(قَاوَلٌ هُوَ فِي الْأَمْرِ - مُقَاوَلَةٌ): بیکهوه به لگه بازی و لیکۆلینه و میان له سمر کاره که کرد.

(تَقَوَّلَ - عَلَيْهِ الْقَوْلُ): به زمانی نه ووهه شتی هه لبههست.

(تَقَاوَلُوا - فِي الْأَمْرِ): بۆ کاره که قسه و دانوسانیان کرد.

(إِقْتَالَ - الشَّيْءَ): شته که ی هه لبه ژارد.

(- عَلَيْهِمُ): داوای نه وهی لیکردن که رای خوینی تیدا دهر بیرن.

(- بِالْثَوْبِ ثَوْبًا): بهرگیکی به بهرگیکیتر گۆرییه وه.

(الْقَائِلُ (ج) قَوْلٌ وَقِيلَ وَقَالَةٌ وَهُوُولٌ (فَا): گوتوو/ بیژهر/ قسه کهر/ وته بیژ.

(أَقَالَ): سهرمتا یان پرسیار.

(رَجُلٌ قَالَ أَي قَائِلٌ): بیاویکی بیژهر/ قسه کهر/ گوتوو.

(أَقَالَ وَالْقِيلُ): قسهی (ده ماودهه/ نه مه و نه و) واتهواتی خه لکی: وتهوتی خه لکی.

(كَثُرَ قَالِ النَّاسِ وَقِيلُهُمْ): وتهوتهی (نه مه و نه و) خه لک زۆر بوو.

(الْقَالَةُ وَالْقَوْلَةُ = الْقَوْلُ): وتهوتهی باش یا خرابی ناو خه لک.

(الْقَوْلُ (ج) أَقْوَالٌ وَ(جج) أَقَاوِيلُ): قسه/ ناخاوتن یان ههر وتهیه که ۲-راو بیرو بپروا.

(- لَهْ): بیبوت/ قسهی له گه لدا کرد/ دوواندی. (- عَنَهُ): له ووهه گپرایه وه.

(- عَلَيْهِ): بوختانی بۆ کردو گومانبار یکرد/ درۆو بوختانی بۆ هه لبههست.

(- بِرَأْسِهِ): به سمر ناماژه یکرد.

(- بِيَدِهِ): دهستی دریزگردو بردی.

(- بِرِجْلِهِ): رۆیشت.

(- بِثَوْبِهِ): جله که ی بهرز کرده وه/ هه لپری.

(- فِيهِ وَعَنَهُ): کۆششی تیدا کردو لیکرد.

(قَالَ ظَنَّ): وایزانی/ وایبۆچوو، به مه مره جانه به واتای (وایزانی) دیت، ۱-به وشه ی

داهاتوو «مضارع» بیت ۲-پرسیار «استفهام» له پیشه وه بیت ۳-بیجگه له «شرف» هیچ

نه که ویته نیوان «فعله» که و «استفهام» که وه وهک: «أَتَقَوْلُ زَيْدًا مُنْطَلِقًا»: نایا وا دهمانیت

یان وای بۆ ده جیت که زمید دمر جووه؟ هه ندی له عهر مبیس «قال» وها به کار دمه نیت،

وهک: قُلْتُ زَيْدًا مُنْطَلِقًا: وایبۆچوو که زمید دمر جووه.

(قَالَ = مَالَ وَأَقْبَلَ): بۆ ناما دمبوون و خوخره لدان بۆ کاریک.

قَالَ فَأَكَلَ: خوئی ناما دکردو خواردی.

(قَالَ فَضْرَبَ): خوئی ناما دکردو لییدا.

(قَوْلٌ هُوَ): فیریکرد یان فهرمانیدایه که بلیت و قسه بکات.

(قَوْلٌ وَأَقَالَ وَأَقَوْلٌ فَلَانًا مَالَمَ يَقُلْ. إِقَالَةٌ

«هذا قَوْلُ فُلانٍ»: نهمه راو بیروبروای
فیساره.

(الْقِيل): وه لَام.

(الْقِيل (ج) أَقْوَالٌ وَأَقْبَالٌ وَقُيُولٌ): ۱- سمرۆك
۲- شایهك له شاكاني «حیمیهر» (بؤیه وا
ناونراوه چونکه همر قسه بهکی بگردایه
قسه که دیبرده سمر.

(الْقَوْلَةُ وَالْقَوْلَاءُ وَالْقَوُولُ وَالْقَوُولُ (ج) قَوْلٌ
وَقَوْلٌ وَالْتَقَوْلَةُ وَالْتَقَوْلَاءُ): ۱- قسه جوان.
زمانشیرین و ناسك ۲- قسه زۆر/ فره قسه.

(الْقَوَالُ (ج) قَوَالُونَ): گۆرانیبیژ.

(- فِي إِصْطِلَاحِ الرَّجَالِينَ): شایهه که سه و بییی
گۆزانی ده لین.

(الْمَقَالُ (مص): ناخاوتن/ قسه.

(الْمَقَالَةُ = الْقَوْلُ): ۱- قسه/ ناخاوتن/ پارچه
وتاریك/ نووسینیك/ به شیک له کتیبیک.

(الْمَقَاوِلَةُ): به لین/ به لین به ستن و ریکه وتن
له سهر کاریك خانه سازی بییت یان بازرگانیی
بییت یان همر کاریکیر بییت دوان بن یان
زۆرتیر بؤ نهوه (بؤیه وای پیوتراوه چونکه
گفتوگۆو دانوسانی تیدا دهرکیرت).

(الْمَقُولُ (ج) مَقَاوِلٌ وَمَقَاوِلَةٌ): زمان.

(الْمَقُولُ وَالْمَقُولُ (ج) مَقَاوِلٌ وَمَقَاوِلَةٌ):
قسه خۆش و زمانشیرین و دهمپاراو.

(إِمْرَأَةٌ مَقُولٌ وَمَقَاوِلَةٌ): نافرمتیکی به زمان و
قسه زان و زمانشیرین.

(الْمَقُولُ وَالْمَقُولُ (مفع): ناخاوتنی وتراو.
(مَقُولُ الْقَوْلِ عِنْدَ النَّحَاةِ): لای ریزمانناسه کان
کاری ناخاوتنه که/ وتراومه که.

(كَلِمَةٌ مُقَوْلَةٌ): وشه به که یان وته به که چند
جار وترا بیته ووهو چند باره بو بییت.

۲- (قَالَ. قَوْلًا. وَقَالَ وَقِيلًا. وَقَوْلَةٌ. وَمَقَالًا
وَمَقَالَةً): مرد.

(- الْقَوْمُ بِفُلانٍ): خویشگهل فیساریان گوشت.

(- الْحَائِطُ): دیوارمه که وت/ رما/ رووخا.

۲- (قَالَ. قَوْلًا وَقَالَ وَقِيلًا وَقَوْلَةٌ وَمَقَالًا
وَمَقَالَةً): حه سایه وه/ حه وایه وه.

(الْقَالَةُ): نیومرۆخه و/ نوستن له نیومرۆدا.

الملحق:

قول: (قَاوِلٌ - فُلانًا عَلَى الْعَمَلِ): کارمه که به
به لین دایه که بیکات.

(الْقَاوِلُ): به لین دهر که سیکه که کار
بگریته دهرت و بیکات به پیی ریکه وتن و
گری به ستیک و ریکه وتن نامه به که.

قوم: ۱- (قَامَ. يَقُومُ. قَوْمًا وَقَوْمَةً وَقِيَامًا
وَقَامَةً): هه ستا/ وه ستا/ راوستا/ راستبو وه وه.

(تَقُولُ لِلْمَاشِي «قَم لِي»): بۆم بو وه سته.
نهمه به به کی که ده لیت که له رویشتندا بییت.

(قَامَ - الْأَمْرُ): کارمه راستبو وه وه/ ریکبو وه وه.
(قَوْمٌ - دَرَأٌ): خوارو خینی لایبرد/ راستیکر دهمه.

(قَاوِمٌ - دُ قَوْمًا وَمُقَاوِمَةٌ): ۱- له که لیدا هه ستا
۲- له که لیدا به مرنگاری بوو/ دژی به که وه ستان.

(أَقَامَ - هُ إِقَامَةٌ وَقَامَةٌ): هه‌لیسانده سه‌ریڤی / قنجیکردهوه / راستیکردهوه.

(- المَائِلَ أَوْ العُوجَ): لارمکه یان خوارمکه‌ی (راستیکردهوه / ږیککدهوه).

(«مَأْقَوْمَهُ»): ئای که ږیکو راسته / که راست و دروسته (بؤ سه‌رلیسورمانه).

(تَقَوَّمَ): ږیکو راستبووهوه.

(تَقَاوَمُوا - فِي الحَرْبِ): له شه‌ردا بؤ ږیکتری هه‌ستان.

(إِسْتَقَامَ): ږیکو راست بووهوه.

(«إِسْتَقَامَ لَهُ الأَمْرُ»): کارمکه‌ی بؤ راست و ږیکبووهوه.

(- لَهُ الشَّعْرُ): کیشی هه‌لبه‌سته‌که‌ی بؤ راست و دروستبوو / راست بویهات.

(أَلْقَائِمِ (ج) قَوْمٌ وَقِيَمٌ وَقِيَامٌ وَقِيَامٌ)

(فا): ۱- وستاو / قنج ۲- راست / دروست و ږیک ۲- راسته‌ووبوو.

(قَائِمٌ - المَاءِ): عه‌ماری ناو که لیوه‌ی ناو دابه‌شدمبیت / سه‌رچاوه‌ی چاو.

(أَلْقَائِمِ مَقَامِ (ج) قَوَامِ المَقَامَاتِ وَ قَائِمِ مَقَامُونَ (عند أرباب السياسة): لای

ږامیارمکان ناوچه‌دار / هه‌رماندار / نه‌وه‌ی له خوار ږاریزمره‌ومیه.

(أَلْقَائِمَةُ (ج) قَائِمَاتٌ وَقَوَائِمٌ): مینی وشه‌ی (أَلْقَائِمِ).

(قَائِمَةُ الدَّابَّةِ): ده‌ستی یان پیی چوارپی /

به‌لی چوارپی.

(قَائِمَةُ الخَوَانِ أَوْ السَّرِيرِ): قاجی میزی

نانخوردن یان هی ته‌ختی / هه‌رمویله‌ی / کورسیی نوستن.

(أَلْقَائِمَةُ - مِنَ الإنسانِ (ج) قَامَاتٌ وَقِيَمٌ): به‌ژن و بالای مروّف / هه‌دی مروّف.

(- (ج) قِيَمٌ): به‌کرمو نامرازمکانی.

(أَلْقَوْمِ (ج) قِيَامٌ): دوژمنه‌کان.

(أَلْقَوْمَةُ) (مص): چاریک راستبوونه‌وه /

هه‌ستانه‌ومیه‌ک ۲- هه‌ستانه‌وه‌ی نیوان دوو

ږکاغه‌تی نویژ ۳- به‌ژنی / بالای مروّف.

(أَلْقَوَامٌ): ده‌ردیکه ده‌داته چوارپه‌لی چوارپی.

(أَلْقَوَامٌ): ۱- دادو راستبوون ۲- مامناو مندی

۳- راستی / ږیکیی.

(قَوَامِ الإنسانِ): (به‌ژن / بالای مروّف و قنج و

هیتی.

(أَلْقَوَامٌ): راست و ږیک.

(«رَمَحُ قِوَامِ»): نیزمیه‌گی راست / ږیک.

(أَلْقَوَامِ (ج) قَوَامُونَ): هه‌دو به‌ژن ږیک و

جوان / بالاشوخ.

(قَوْمِيَّةُ الإنسانِ وَقَوْمِيَّتُهُ): هه‌دو بالای مروّف.

(أَلْقَوِيمِ (ج) قِيَامٌ): ۱- بالاشوخ / بالاریک و

جوان ۲- مامناو مندی.

(أَلْقِيَامَةُ): زیندوو بوونه‌وه‌ی مروّف روژی

حه‌شر / قیامت.

ناستیكدان و یهگتری نابرن/ بهیهگناگهن.
 ۲- (قَامَ. یَقُومُ- بِالْأَمْرِ قَوْمًا وَقَوْمَةً وَقِيَامًا
 وَقَامَةً): کارهکهی گرتنه ئهستۆ.
 (قَامَ بِي وَقَعَدَ): ههلیگرتهم و دایگرتهم/
 شتی خراپی دهرباره وتم و بلاوکردهوه.
 (قَامَ- أَهْلُهُ): بهتهنگ خیزانهکهیهوه هاتو
 کاروباری بهپیکردن/ بهخپویکردن.
 (-الْحَقُّ): راستو ماف دهرکهوتو ناشکراو
 جیگیر بوو.
 (-على الأمر): ۱- جاودیری کارهکهیکرد
 ۲- لهسهر کارهکه مایهوهو تیایدا سهرومپر بوو/
 بهردهوامبوو.
 (-ت الصلاة): دمست به نوپژ کرا.
 (قَامَ بِفَعْلٍ كَذَا): دهستی بهو کاره کرد/
 دهستی دایه نهو کاره کردی.
 (قَوْمٌ- الشَّيْءِ): شتهکهی راستکردهوه
 ریکخست ۲- نرخانندی.
 (تَقْوِيمُ الْبِلْدَانِ): ریکخستنهوهی کاروباری
 ولات ۲- دریزی و پانیسی ولاتهکه دهربخریتو
 باجو خهراجی زهویوزارو بهرهههسی
 دیاریبکریت.
 (أَقَامَ- الشَّيْءِ. إِقَامَةً وَقَامَةً): دریزی به
 باری شتهکه داو وهک خوی هیشتیوه.
 (-بِالْمَكَانِ): له شوینهکه نیشهجیبوو و کردی
 به نیشتمانی خوی.
 (-الْحَقُّ): راستو مافی دهرخست/ ناشکرایکرد.

(يَوْمُ الْقِيَامَةِ): رۆژی زیندوو بوونهوه/
 لیپرسینهوه/ رۆژی حهشر.
 (الْقِيَمَةُ (ج) قِيَمٌ): ۱- جوړو شیوهی
 راستبوونهوهو ههستان.
 (قِيَمَةُ الْإِنْسَانِ): (بهژنی/ بالای) مرؤف.
 (أَمْرٌ قِيَمٌ): کاریکی راستو دروست.
 (الْدِّيَانَةُ الْقِيَمَةُ): نایینی دروستو راستی.
 (ذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ): نهوه نایینی راستو
 پاک و دروستی میللهتهکهیه.
 (الْأَقْوَمُ): راستر/ دروستر.
 (فُلَانٌ أَقْوَمٌ كَلَامًا مِنْ فُلَانٍ): قسهی فیسار
 راستو دروستره له هی فیسار کس.
 (الْمَقَامُ (ج) مَقَامَاتٌ): ۱- شوینی ۲- پلهوپایه.
 (الْقَوْمُ): دهستهدووی نامیری جووتکردن/
 نهوهی جووتیارمه که له کاتی جووتکردندا
 دهستی پیوهدهگریت.
 (الْمَقِيمُ (فأ): نیشهنی/ دانیشهتوو/ جیگیر.
 (هَذَا أَمْرٌ مُقِيمٌ مُقَعَدٌ): نهمه کاریکه
 داتدهنی و ههلتدهستی/ شپرزتهدمکات.
 (مُسْتَقِيمَانِ): دوو هیللی راست (ص ص)
 تهربین و ناراستهیان پیچهوانهی دوو هیللیتره
 (س، س) دوو گوشه (۲، ۱) پیکدههینن لهگهل
 (ص ص) که یهکسانن یان جوارگوشهیهک
 دروستدهکهن بازنهیکی لهسهر دمکیشریت
 دوو هیللی تهرب (ه) (مستقیمان متوازیان)
 (ه): دوو هیللی تهرب واته: لهسهر

(- لِلصَّلَاةِ): بانگی نوپژیدا.

(- الصَّلَاةُ): نوپژمهکی تهواو کرد.

(تَقَوْمٌ - الشَّيْءُ): شتهکه ریک و راستبووهه کهچی نهما.

(«قَوْمَتُهُ فِتْقَوْمٌ»): راستمکردموه راستبووهه.

(قَائِمُ السَّيْفِ): مشتوی شمشیرمه.

(الْقَائِمَةُ): لیستهی نوسراویک.

(قَائِمَةُ السَّيْفِ): دهسکی شمشیر: مشتوی شمشیر.

(الْعَيْنُ الْقَائِمَةُ): چاویکی نابینای به دیمه ساغ.

(الْقَامَةُ (مص) (ج) قَامَاتٍ وَقِيَمٍ): گرووی خهک / کومهلی خهک.

(الْقَوْمُ): ۱- نیشتهجیبوون / دامرکان له شوینهکهدا ۲- نیاز.

(الْقَوْمُ): له شوینهکهدا جیگیربوون.

(- (ج) أَقْوَامٍ وَأَقَاوِمٍ وَأَقَاوِيمٍ): کومهلیک خهک.

(قَوْمُ الرَّجُلِ): ۱- کسوکاری / خویشانی / خزمانی پیاومه که له بهرمبایکن ۲- نهتهوه.

(الْقَوْمِيَّ): نهتهوهخواز / نهتهویی.

(الْقَوْمِيَّةُ): نهتهوهو نهتهواپهتی بیروبروایهکی رامیاریی و کومه لایهتییه ههنگری نهو بیروبروایه ههموو شتیک که په یوهندی به نهتهوهکهیهوه بیت له لای له پیشتره له هی

ههموو لایهکیتر.

(الْقَوْمِيَّةُ): بیریکه که نهتهوهیهک یهکدهخات که میژوویمان یهک بیت و ناوات و نامانجیان یهکبیت.

(قَوْمِيَّةُ الْأَمْرِ): سیستمی نهو کاره نهوهی بییه له دستیت و دهینیت دی.

(الْقَوَامُ): خواردنیک که بؤ مرؤف بهسبیت.

(الْقَوَامُ): نهو خواردنهی بؤ مرؤف بهسبیت.

(قَوَامُ الْأَمْرِ وَقِيَامُهُ): شیرازمو راگری کارو

نهوهی بییه له دستیت و نهنجامی دهینیت.

(هُوَ قَوَامُ أَهْلِهِ وَقِيَامُهُمْ): نهو راگرو

جیهه جیکه ری کاروباری خیزانه که بهمتی.

(الْقَوَامُ (ج) الْقَوَامُونَ): راگرو دهسته بهری

کار ۲- به دهسه لات و تواناو له کردنی کاره کهدا ۳- میر.

(الْقِيَوْمُ وَالْقِيَامُ): ههر بووهو ههر دمبیت و

کوتایی نییه. نهمانه له ناوه پرؤزمکانی خودای مهزن.

(الْقِيَمُ - عَلَى الْأَمْرِ (م) قِيَمَةٌ): سه ره رشتیاریو راگیرکار وهک سه ره رشتیاری و مقف.

(قِيَمُ الْمَرْأَةِ): میردی ژن.

(الإِقَامَةُ. (ج) إِقَامَاتٍ): چاوگی وشه ی

(أَقَامَ لَهُ): نیشتهنی / مانهوه.

(«طَوَى بِسَاطِ الإِقَامَةِ»): گالی گوپزایهوه /

کؤچیکرد.

(إِقَامَةُ الْجُنْدِي): کاری سه ریزمه که.

(الْقَامَةَ): ۱-نیشته‌نیی ۲-شوینی نیشته‌نیبوون /
 جینیشته‌نی ۲-کۆمه‌له خه‌لکیک.
 (الْقَامَةَ ج) مَقَامَات: ۱-سه‌رومیری ۲-نه‌نجومه‌ن
 ۲-کۆمه‌له خه‌لکیک ۴-وتار یان نامۆژگارییبه به
 گوئی کۆمه‌له خه‌لکیکدا بدریت یان قه‌وماوو
 سه‌رگوروشته‌یه‌ک که له کۆمه‌لیکدا بوتریت
 له‌وانه (مه‌قاماتی حه‌ریری).
 ۳-(قَامَ. يَقُومُ- الْمَاءُ قَوْمًا وَقَوْمَةٌ وَقِيَامًا
 وَقَامَةً): ۱-ئاوه‌که په‌نگی‌خواردوموو دهرمه‌یه‌کی
 نه‌بوو لیوه‌ی دهرجیت ۲-به‌ستی / مه‌یی.
 (-ت به دَابَّتُهُ): جوارپیکه مانگرت و نه‌رویشته.
 (-مِيزَانُ النَّهَارِ): رۆژ بوو به نیومرۆ.
 ۴-(قَامَ يَقُومُ تِ السُّوقِ قَوْمًا وَقَوْمَةٌ وَقِيَامًا
 وَقَامَةً): بازار هه‌ستایه‌ومو فروختی باشبوو.
 (-الْمَتَاعُ بِكَذَا): نرخ‌ی کالاکه به‌وه هه‌ستایه‌وه.
 (قَوْمَ- الْمَتَاعِ): نرخ‌ی دیاری بۆ کالاکه دانا.
 (قَاوَمَ- الشَّيْءِ قَوْمًا وَمُقَاوَمَةً): جینی
 شته‌که‌یگرته‌وه / له‌بری شته‌که وه‌ستا.
 («قَاوَمَ الثَّمَنَ الْمَتَاعِ): نرخ‌ه‌که گه‌یشته راده‌ی
 چاک‌یی کالاکه.
 (أَقَامَ السُّوقِ. إِقَامَةً وَقَامَةً): بازارمه‌کی
 گه‌رمکردو بره‌می به بازارمه‌که دا.
 (تَقَاوَمَ الْقَوْمَ الشَّيْءَ بَيْنَهُمْ): له‌ناو خۆیاندا
 نرخ‌یان بۆ شته‌که دانا.
 (إِسْتَقَامَ الْمَتَاعِ. إِسْتِقَامَةً): نرخ‌ی بۆ (کالاکه)
 که‌لوپه‌له‌که دانا.

(التَّقْوِيم) (مص): سالنامه. کۆمه‌له
 ده‌ستوریکه بۆ ریکه‌خستنی نیوان سالی
 شارستانی و سالی هیللی که‌مه‌ری گۆی زه‌وی و
 به‌شبه‌شکردنی چاخ و سه‌رده‌مه‌که.
 (التَّقْوِيم الرومِيّ أَو اليوليوسِي): نه‌و
 سالنامه‌یه‌که که یولیۆس قه‌یسهر فه‌رمانی
 په‌یره‌موکردنی دا. له سالی (۴۶) ی پیش
 زاینبی تیایدا هه‌ر سالی‌ک رۆژمه‌کانی به‌سه‌ر
 جواردا دابه‌ش‌بکریت و هه‌چی نه‌مینیته‌وه
 نه‌وه سالیکی پره.
 التَّقْوِيم الهِجْرِي: سه‌ره‌م‌تا له (۱۶) ی ته‌موزی
 (۶۲۲) زاینداو سالی (۱۷) ی کۆچیدا خه‌لیفه
 عومه‌ری کوری خه‌تاب داینا. سالی هه‌جری /
 کۆچیی (۱۲) مانگی عه‌رمبیه‌ه / (هه‌یفیه‌ه)
 واتا (۲۵۴) رۆژه‌و سالی په‌ریشی (۲۵۵) رۆژه.
 سالنامه‌ی گریگۆریی. پاپا گریگۆریوسی
 سیازده‌مه‌ه داینا سه‌ره‌م‌تا له (۱۵) ی مانگی
 سه‌رم‌اومزی سالی (۱۵۸۲) ی زاینی بریاری
 په‌یره‌موکردنیایدا سالانی (سه‌ده‌یی) و‌مه‌و
 ۱۶۰۰ و ۱۷۰۰ به سالی په‌ر دانا‌نریت نه‌گه‌ر
 به‌سه‌ر (۴۰۰) دا دابه‌ش‌نه‌کریت.
 (تَقْوِيم الْبُلْدَان): پانی و دیرژیی و باج و
 خه‌راجی زه‌ویه‌کانی ولاتانی تیدا دهرده‌خریت.
 (الْمَقَام ج) مَقَامَات: په‌له‌و‌پایه.
 (الْمَقَام وَالْمَقَام): جینیش‌نیبوون و شوینه‌که‌ی و
 کاته‌که‌ی / سه‌رده‌مه‌که‌ی.

(الْقَاوِمَةُ) (ت): لیستهی نرخى شته‌کان و کۆی
 نرخیان / ژمیره‌ی شته‌کان.
 (الْقِيَمَةُ (ج) قِيَمٌ): نرخى کالاگه.
 (الْقِيَمِيّ): نرخیتی.
 (الْقِيَمُ): گرانبه‌ها / هموو شتیکی به‌نرخ.
 («كِتَابُ قِيَمٍ»): کتیبیکی به‌نرخ و به‌ها.
 (مَقَامٌ أَوْ مَخْرَجُ الْكَسْرِ) (ع ح): ژیره‌ی
 که‌رتى ناسایی ژیره‌ی که‌رتى (۴۳) = ۴
 ۵. (قَامَ يَقُومُ - بِه ظَهْرُهُ قَوْمًا وَقَوْمَةٌ وَقِيَامًا
 وَقِيَامَةً): پستی به‌وه هاته ژان.
 (- على غريمه): داواى وامه‌که‌ی / قه‌رزه‌که‌ی
 له و امورگرتوومه‌که کرده‌وه.
 (اِقْتَامٌ اِقْتِيَامًا اِنْفُهُ): لوتى بیری.
 ۶- (القَوْمَانُدُسُ) (لاتینیة): کوماندو: کۆمه‌له
 سه‌ربازیکن راهینراون که له تاریکه‌شه‌ودا،
 له پاپۆرهم‌کانیان‌ه‌وه دزه بکه‌ن بۆ سه‌ر خاکی
 دوژمن و شوینه گرنه‌گه‌کانی هه‌له‌ته‌کینن و
 ویران بکه‌ن، سه‌نگه‌ری دوژمن هه‌له‌ته‌کینن و
 کاولکاری له خاکی دوژمندا بکه‌ن.
 الملحق:
 قَوْمٌ: الْقَائِمَاتِيَّةُ: ۱- ناوچه‌یی / که‌رتکردنی ولات و
 پارێزگایه‌ک به‌گه‌لیک ناوچه‌وه هه‌ر ناوچه‌یه‌ک /
 که‌رتیک / ناوچه‌وداریک / فه‌رمانداریک /
 قایمقامیک سه‌ربه‌رشتی کاروباری ده‌کات و
 به‌رپۆمه‌یدمه‌بات ۲- پله‌ی قایمقام / ناوچه‌دار
 ۳- بنکه‌ی ناوچه‌دارو شوینی کارکردنی.
 (الْمَقَاوِمَةُ): به‌رمه‌نگاریی هیز به‌هیز / به‌رگری
 راوستان به‌رامبه‌ر هیرشی دوژمن.
 («أَبْدَى الْجِنُودُ مَقَاوِمَةً بِطَوْلِيَّةٍ»):
 سه‌ربازمه‌کان قاره‌مانانه به‌رامبه‌ر هیرشی
 دوژمن وه‌ستان و به‌رگریانکرد.
 (الْمَقَاوِمَةُ): به‌ره‌ه‌لستکردنی خواستی که‌سیک و
 خۆبه‌ده‌سته‌وه‌نه‌دانی / به‌جینه‌هینانی نامانه‌گه‌کانی.
 (مُقَاوِمَةُ الرَّئِيسِ): به‌ره‌ه‌لستکردنی سه‌روک
 نارمه‌زایی دهربرین به‌نادایی له‌شته‌دا که
 بیچه‌وانه‌ی نارزووه‌مه‌کان بیته له‌سه‌ر نه‌وه‌ی
 نازایی به‌ریه‌ست بکات و هه‌ره‌شه‌ی لیبکات.
 («مُقَاوِمَةُ تَدَابِيرِ حُكُومِيَّةٍ مُتَعَسِّفَةٍ»):
 به‌ره‌ه‌لستکردنی کاره ناداده‌گه‌کانی میری.
 (قُوَّةُ الْاِحْتِمَالِ): هیزو توانای نارامگرتن.
 (مُقَاوِمَةُ التَّعَبِ): به‌رگه‌گرتنی ماندوویی.
 (الْقُدْرَةُ عَلَى اِبْطَالِ أَوْ تَخْفِيفِ مَفْعُولِ
 قُوَّةً): توانای پووچه‌لکردن یان سووکرکردنی
 کاریگه‌ری هیزیکه
 (مُقَاوِمَةُ اِلِنْضِغَاطِ): به‌ره‌ه‌لستکردن و
 به‌رگه‌لیگرتنی فشاریکی سه‌ر.
 (مُقَاوِمَةُ الْجَسْرِ): به‌ره‌ه‌لستی راکیشان /
 به‌کیشکردن.
 («عَدَمُ اِلِنْقِيَادِ لِلْاِغْرَاءِ»): مل شوپنه‌کردن و
 خونه‌دانه ده‌ست لاسدانی شتیکی که مه‌ترسیی
 هه‌بیته یان له رووی ره‌وشته‌وه خراب بیته و
 ته‌فهرت نه‌دات.

(ت): لیستهی نرخى شته‌کان و کۆی
 نرخیان / ژمیره‌ی شته‌کان.
 (الْقِيَمَةُ (ج) قِيَمٌ): نرخى کالاگه.
 (الْقِيَمِيّ): نرخیتی.
 (الْقِيَمُ): گرانبه‌ها / هموو شتیکی به‌نرخ.
 («كِتَابُ قِيَمٍ»): کتیبیکی به‌نرخ و به‌ها.
 (مَقَامٌ أَوْ مَخْرَجُ الْكَسْرِ) (ع ح): ژیره‌ی
 که‌رتى ناسایی ژیره‌ی که‌رتى (۴۳) = ۴
 ۵. (قَامَ يَقُومُ - بِه ظَهْرُهُ قَوْمًا وَقَوْمَةٌ وَقِيَامًا
 وَقِيَامَةً): پستی به‌وه هاته ژان.
 (- على غريمه): داواى وامه‌که‌ی / قه‌رزه‌که‌ی
 له و امورگرتوومه‌که کرده‌وه.
 (اِقْتَامٌ اِقْتِيَامًا اِنْفُهُ): لوتى بیری.
 ۶- (القَوْمَانُدُسُ) (لاتینیة): کوماندو: کۆمه‌له
 سه‌ربازیکن راهینراون که له تاریکه‌شه‌ودا،
 له پاپۆرهم‌کانیان‌ه‌وه دزه بکه‌ن بۆ سه‌ر خاکی
 دوژمن و شوینه گرنه‌گه‌کانی هه‌له‌ته‌کینن و
 ویران بکه‌ن، سه‌نگه‌ری دوژمن هه‌له‌ته‌کینن و
 کاولکاری له خاکی دوژمندا بکه‌ن.
 الملحق:
 قَوْمٌ: الْقَائِمَاتِيَّةُ: ۱- ناوچه‌یی / که‌رتکردنی ولات و
 پارێزگایه‌ک به‌گه‌لیک ناوچه‌وه هه‌ر ناوچه‌یه‌ک /
 که‌رتیک / ناوچه‌وداریک / فه‌رمانداریک /
 قایمقامیک سه‌ربه‌رشتی کاروباری ده‌کات و
 به‌رپۆمه‌یدمه‌بات ۲- پله‌ی قایمقام / ناوچه‌دار
 ۳- بنکه‌ی ناوچه‌دارو شوینی کارکردنی.

(مقاومة التجربة): بهر گریکردن

تافیکردنه و هو بهر هه لستکردن بریتیه له:

(لجوء جماعات من المواطنين المسلحين

إلى محاربة العدو المحتل بوسائل متنوعة

كشن هجمات متفرقة أو إحداث تخريبات

في منشآته وقواعده): به نابردنی کۆمه له

چه کداریک بۆ ریکه هه مه جۆری به گژ

دوژمندا چوون وهک له مالا و لاهه په لاماریدهن

یان له دامه زراوو بنکه کانیاندا. کاولکاری

بکهن.

(إتسع نطاق المقاومة): کوری بهر گری

به ره سهندو فراوانبوو.

(ألقائون بالحركة أنفسهم): بزوتنه وه

گیره کان خۆیانن.

(ينتمى الى المقاومة): سهر به هیزی بهر گریه.

(المقاومة الكهربائية): بهر گری ۱-ئه و ریکری و

به ره نه ستمیه که به هوی گه به نه ریک به میدای

دهکات کاتی تیپه ربوونی ته زوو پیایدا. ۲-پلیتیکی

گانزاییان ته لیک که وزه کارمبا بۆ گهرمای

دمگۆریت.

قون: (تقوون- الرجل): به زمان

دوژمنکارییکرد.

(القان (ن): دره ختیکه کهوانی لیدر وستده کريت.

(القاوون (ن): ۱-جۆزه ناروویه که/ خه یاریکه.

(القونة (ج قون): پارچه ناسن یان مسیکه

قابی پی پینه ده کريت.

القونة (عامية- سريانية) = يقونة: نه و وه لیبیه

پاکه به که به پاکى ده چیته وه لای خودا.

قوه: ۱- (قوه- الرجل تقويها): هاواریکرد/

هیزاندی.

(تقاوه- الرجلان): هاواریان له به ککرد/

دمنگیان له به ککردو په کتریان ناسی.

۲- (قوه- الصيد. تقويها): نیچیره که به

دمنگ ترنجانده شوینیکه وه.

استقوه-ه): داوا لیکرد به دمنگ نیچیره که

بترنجینیته شوینیکه وه.

۳- (أيقه): ۱-ملکه چبوو/ گوپرایه لبوو

۲-تیگه یشت.

(أيقه لهذا): له مه تیگه.

(أيقه واستيقه): گوپرایه لیکرد (هه لگپراوه ی

وشه ی (أوقه) و (استوقه) ن.

(القاء): ملکه چبی/ فهرمانی/ گوپرایه لیبی.

(مالك علي قاه): دسه لانت به سه مرمدا

نییه.

۴- (القاء): ۱-سامان/ دهوله مه ندی ۲-ژیان

به رزو خویشی.

(القاها): ساماندار/ دارا/ خاومنی گوزمرانی

به رزو خویش.

(القوهة): شریک گۆرابیت و که منیک شیرینی

بدات.

قوي: ۱- (قوي. يقوي قوه): به هیز بوو.

(-على الأمر): توانای به سهر کاره که دا شکا.

(أَلْقُوَّةُ ج) فُؤَاتٌ وَهُوَّى وَهُوَّى: هِيْزُ / تَوَانَا /

دمسه‌لات.

(- ج) فُؤَى: اَتَالِيْكَ لِه تَالِه كَانِي بِمَتِه كِه /

گوريسه‌كه.

(أَلْقُوَّةُ - فِي الْفُلْسَفَةِ): ۲- شَتِيْكَ نَامَادِه بِيْت

بَبِيْت، بَه لَام نِيْسْتِه نَهْبِيْت.

(فُؤَةُ عَدَدٍ مَا) (ع ح): نِهْوِه نُهْنَجَامِي لِيْكَدَانِي

چِهْنَد جَارِيْكَ ژِمَارْمِه كِه يِه لِه خُوِي وَ بِيْدِه لِيْن:

تَوَان نِهْگَر $7 \times 7 = 49$. نِهْمِه وَا دِهْنُوْسَرِيْت ۷

دِه لِيْن حِهْوَت تَوَان دُوو. يَان $2 \times 2 \times 2 \times 2 =$

۱۶ نِهْمِه وَا دِهْنُوْسَرِيْت: ۲. دِه لِيْن دُوو تَوَان جَوَار

كِهْوَاتِه: فُؤَةُ عَدَدٍ مَا = تَوَانِي ژِمَارْمِه ك.

(أَلْقُوِي): نَاوْمَز / نُهْقَل.

(أَلْقُوِي ج) أَقْوِيَاءُ: خَاوْمَنْهِيْزُ / بَهْهِيْزُ /

بِه تَوَانَا / بَه دِهْمِه لَات.

(أَلْقُوِي) (فَا): بَهْهِيْزُ / بَه كِيْشُ / بِه تَوَانَا.

(أَلْفَرَسُ الْمُقْوِي - الْقُوِي): جَارْمُوِي بَهْهِيْزُ /

بِه كِيْشُ.

(أَلْقُوِي = الْكَارْتُون): مَقَهْبَا / كَارْتُون.

۲- (قُوِي. يَقْوِي - تِ الدَارُ قِيَاً وَقْوَايَةً):

خَانُوْمِه كِه جُوْلِيُوو.

(- قُوِي): زُوْر بَرَسِيُوُو.

(- الْمَطْرُ): بَارَان نَهْبَارِي.

(أَقُوِي. إِقْوَاءُ): لِه بِيَابَانِيْكَِي وَشِكُو بَرَنْگَا

دَابِهْزِي.

أَقُوِي: (ضد) ۱- هَمْزَار كِهْوَت ۲- دِهْوَلِه مَهْمَنْد

(قُوِي - الرَّجُلُ أَوْ الشَّيْءُ): بِيَاوْمِه كِه يَان

شْتِه كِه ي بَهْهِيْزُ كَرْد.

(قَاوِي - الرَّجُلُ. مُقَاوَاةً): لِهْگَهْل بِيَاوْمِه كِه دَا

هِيْزِي يِه كَرْتِيَان تَا فَيْكَرْدِه مَوُو لِهْو بَهْهِيْزُ تَر

بُوُو.

(قَاوَانِي فَقْوِيَّتُهُ): شَهْرِه هِيْزِمَانْ كَرْدُو مَن

بِهْزَانْدَم.

(أَقُوِي. إِقْوَاءُ): جَوَارْبِيْهِيْهِي كِي بَهْهِيْزِي هِه بُوُو.

(- الْحَبْلُ): بَهْشِيْكَِي گُوْرِيْسِه كِه ي لِهْوِيْتَرِي

نِهْسْتُوُوْر تَر كَرْد.

(- الشَّعْرُ): سَهْرُوَا كَانِي هَه لِهْبِهْسْتِه كِه ي جِيَا جِيَا

كَرْد يِه كِيْكَ بُوْر دَارُو يِه كِيْكَ سَهْر دَار كَرْد.

(تَقْوِي): تُوْنْدِيْبِيْنُوَانْدُو خُوِي بَهْهِيْزُ بُوُو.

(تَقَاوِي - الْقَوْمُ الْمَتَاعُ بَيْنَهُمْ. تَقَاوِيًا): نَرْخِي

كَالَاكِهْيَان لِه سَهْرِيَه كِ زُوْر كَرْد / زِيَاد كَرْد تَا

گِه يَشْتِه نِهْوِهْرِي نَرْخِي.

(إِقْتُوِي - الرَّجُلُ. إِقْتِوَاءً): تُوْنْد بُوُو / تُوْنْدِيِي

نُوَانْدُو بِه تَوَانَا بُوُو.

(- الْمَتَاعُ): كِه لُوْپِه لِه كِه ي / كَالَاكِه ي كِرِي

پَاش نِهْوِه ي نَرْخِي بِه مَهْزَات بَهْر زَكْرَا يِهْوِه

(دِه لِيْن لِه بَهْهِيْزِمُوِه هَاتُوُوِه گُوَا يَا نَرْخِه كِه ي

گِه يَشْتُوْتِه نِهْوِهْرِي هِيْزُو بَهْر زِي).

(- الشَّيْءُ): شْتِه كِه ي بُوْ خُوِي تَهْر خَانْ كَرْد /

تَا يِه تَكْرَد.

(إِسْتَقْوِي إِسْتِقْوَاءً): بَهْهِيْزُ بُوُو / قَا يِمْبُوُو /

بِه تَوَانَا بُوُو.

بهسه ربرد مایه وه.

(الْقَوَايَه): زهوییهك بارانی لینه باریبیت.

(الْقَوَايَه وَالْقَي): بیناوی و شکی زهوی و چۆلی.

(الْقَوِي): بچوو ککراوهی (قاو): جووچک (چونکه هیلکه که ی نیبۆته وه هیلکه که چۆلبوه).

(الْتَقَاوِي) (مص): که مپوون.

(تَقَاوِي الْأَمْطَار): بارانکه می / که مبارانی (بَلَدٌ مُّقْوٍ): ولاتیکی بیاران.

۳- (قاوی-ه مُقاوَة): دایه / بییه خشی.

(اِقْتَوِي- شینا بَشِيءٌ اِقْتِوَاءً): شتیکی به شتیکتر گۆرییه وه.

(الْقَاوِي): و مرگر.

۴- (اِقْتَوِي- علی فُلَانٍ اِقْتِوَاءً): گله یی له فیسار کرد.

هَيَا: (هَاءٌ يَقِيءُ مَا اَكَلَهُ. فَيِنَا): همرچی خواردبوو (رشانندیه وه / هینایه وه).

(هَانِيءٌ): که سیکي رشاوه.

(تِ الطَّغْنَةُ الدَّم): تیغلیدانه که خوینی دهرپه راند.

(هَاءِتِ الْأَرْضُ الْكَمَاءَ): زهوییه که دومه لانی دهرپه راند / دهر کرد.

(هَاءِ الرَّجُلُ نَفْسَهُ): گیانی به دهسته وه داو مرد.

(هَيَا وَاَهَاء- فُلَانًا مَا اَكَلَهُ. تَقِيْنَةً وَاِهَاءَةً): فیساری رشاندموه چی خواردبوو بییه نیایه وه.

بوو / دارا بوو.

-تِ الدَّارُ: دانیشتوو مهکانی تیدا نه ماو چۆلبوو.

(-الْقَوْمُ فَنِي زَادَهُم): خویشگه ل تویشوو و خواردنیان نه ما.

(-الرَّجُلُ): بیاومه که هاتو هیچی بیینه بوو.

(-البُقْعَةُ): پارچه زهوییه که ی چۆلکرد.

(تَقَاوِي. تَقَاوِيًا): به برسیتی مایه وه.

(-الْقَوْمُ الدَّلُو): ده میان به دۆلکه که وه نا همریه که چهندی بۆ خورایه وه خواردییه وه.

(بَلَدٌ قَاوٍ): شاریکی چۆل که سی تید نه بوو.

(القَاوِيَّةُ): ۱- منی و شهی (الْقَاوِي). ۲- هیلکه که بۆشبوو (چونکه جووچکه که ی لیدمه هاتوو)

۳- سالیکی که مباران.

(اِبِلٌ قَاوِيَاتٌ): حوشرانیکی برسی.

(الْقَوَاءُ (ج) اَقْوَاء): ۱- چۆلی و وشکی / بیناوی زهوی ۲- زهوییهك بارانی لینه باریبیت ۳- برسیتی.

(بَاتِ الْقَوَاءُ): به برسیتی شهوی بهسه ر بردوو مایه وه.

(مَنْزِلٌ قَوَاءً): مالیکی بیهاو ده م.

(الْقَوَاءُ (ج) اَقْوَاء): وشک و بیناوی و چۆلی زهوی.

۱- وشک و بیناوی و چۆلی زهوی ۲- برسیتی.

(بَاتِ الْقَوِي): به برسیتی شهوی

دیاریبیکرد پیجهوانه‌ی نه‌وه‌ی به‌ جوړتیکی
 ر‌ه‌هایی و گشتی د‌م‌ریب‌رن.
 (تَقْيِدَ): ۱-کوتکرا/ پی‌ی به‌سترایه‌وه ۲-ری‌ی
 لیگیرا ۲-تۆمار کرا ۳-خالبه‌مند کرا.
 (أَلْقَيْدَ (ج) فَيُودَ وَأَقْيَادَ): کۆت یان به‌مت که
 د‌م‌گریته پی‌ی یان د‌م‌ستی چوارپی‌ی/ پی‌ومند/
 که‌له‌بچه (به‌ خوازه د‌م‌وتریت): (فَرَسٌ قَيْدُ
 الْأَوَابِدِ): نه‌سپیکه به‌ خیراییه‌که‌ی ری‌ی له
 د‌رند‌ه‌و شتی وا د‌م‌گریته/ به‌ری لی‌د‌م‌گریته و
 ناهیلیت له د‌م‌ست سوارمه‌که‌ی د‌م‌ر‌جیت.
 (قَيْدُ الْأَسْنَانِ): پووک‌ی دان/ نه‌و گوشته‌ی به‌
 د‌م‌وری داندایه.
 (أَلْقِيَادَ): ه‌ه‌وسار/ ر‌م‌شمه/ به‌تیکه و لاخی
 پی‌راد‌م‌کیش‌ریته.
 (أَلْقَيْدَ - مِنْ الْخَيْلِ وَالْإِبِلِ): نه‌سپ‌و حوشری
 رام‌کراوو ملد‌ر.
 (أَلْقَيْدَ (مَضَع) (ج) مَقَائِدِ): ۱-حوشر و
 و لاخی کۆتکراو/ به‌ستراوه ۲-شوینی پاوانه‌ی
 قاچی ناف‌رمت ۳-شوینی پی‌ومند‌ی و لاخ و
 چاره‌موی ۴-شوینی پی‌ومند‌کردنی حوشر و
 به‌ره‌لا‌کردنی.
 (- مِنْ الشُّعْرِ): ه‌ه‌له‌بستی سه‌روادار
 پی‌جه‌وانه‌ی ه‌ه‌له‌بستی نازاد.
 (كِتَابُ مَقْيَدٍ): نووسنیکی سه‌روبو‌ر بو‌گراوو
 خالبه‌ندکراو.
 ۲-(أَلْقَيْدَ وَالْقَيْدَ وَالْقَادَ): ۱-هینده/ نه‌ندازه

(تَقْيَاً وَاسْتَقَاءً. تَقْيَاً وَاسْتِقَاءَةً): هینجیدا
 ویستی بر‌شیت‌ه‌وه.
 (أَلْقِيَاءَ): ر‌شان‌ه‌وه/ له د‌م‌ه‌وه خواردن
 هینانه‌وه.
 (الْقَيْوُ وَالْقَيْوَاءُ): که‌سپیکه زور بر‌شیت‌ه‌وه.
 (أَلْقِيَاءُ): د‌م‌رمانی پی‌ر‌شان‌ه‌وه.
 قیت: (أَلْقِيَارٌ وَالْقِيَارَةُ (ج) قِيَاتِرٌ وَالْقِيَارُ
 وَالْقِيَارَةُ (ج) هَيَاثِرٌ (مُو) يُونَانِيَّةُ):
 گیتار/ تار. نام‌یریکی مؤسقی‌به.
 قیح: (قَاحٌ يَقِيحُ وَهَيْحٌ وَأَفَاحٌ وَتَقِيحُ الْجَرْحُ.
 قَيْحًا (طَب): برینه‌که که‌میکرد یان که‌م و
 زووخ‌ی (لِبَهَاتِ دَمْرِي/ له‌م‌بر رویشت).
 (أَلْقِيحٌ): که‌م و زووخ بی‌خوین.
 قید: ۱- (قَيْدَ - الرَّجُلُ = قَيْدٌ): کۆتکرا/
 پی‌ومندکرا/ قاچی به‌سترایه‌وه.
 (هَيْدٌ - هُ. تَقْيِيدًا): ۱-کۆتی کرده پی‌ی ۲-ری‌ی
 لی‌به‌سته‌وه.
 (- هُ بِالْإِحْسَانِ): به‌ چاکه و پی‌اومتی د‌لی
 لی‌سه‌ند/ د‌لی به‌ خو‌یه‌وه به‌ند کرد.
 (- الْكِتَابُ): سه‌رو بو‌ری بو‌ کتیبه‌که یان
 نووسینه‌که کرد.
 (- الْخَطُّ): نووسینه‌که‌ی خالبه‌مند کردو سه‌رو
 بو‌ری بو‌ کردو ری‌کی‌خست.
 (- الْحِسَابُ): ژم‌یرمه‌که‌ی نووسی و تۆماری‌کرد.
 (- الْكَاتِبُ وَالْمُتَكَلِّمُ): نووسرم‌که و قسه‌که‌رم‌که:
 نامان‌ج و نیازیان به‌ روونی‌ی د‌م‌ر‌بری و

۲- ماوه / نهونده.

(بَيْنَهُمَا قِيدٌ رِمِحٍ أَوْ قَادٌ رِمِحٍ): نيوانیان

هیندهی دریزی ریمیکه / نیزمیهکه.

قیر: (قَيْر - الشَّيْءِ): قیری له شتهکه

تیهلسوو.

(الْقَارِ وَالْقِر = زفت): قیر / مادمیهکی رمشه

له پاؤورو حوشتری هه لدهسوون.

(الْقِيَارُ): خاومقیر / قیردار.

۲- (بَلْتَار - الْحَلِيتُ): بؤ فهرماشتهکه بؤ

ناخاوتنهکه گهراو سوؤراغیکردو کؤلییهوه.

۳- (الْقِيُورُ): رهمن ناتهواو.

(هَذَا قَيْرٌ مِنْ ذَاكَ): نهمه لهوه تالتره.

۴- (الْقِرَاطُ): بیستو چوار پهکی شتیک =

۲۴۱۱.

۵- (الْقِيْرَانُ (ج) قَرَوَانَات): ۱- رموه نهمسب

۲- زؤریهه دهسته سهربازیک ۳- کاروان (مُعْرَبَةٌ

عَنْ كَارَوَانَ الْفَارَسِيَّةِ) له کاروانی فارسیهوه

وهرگیراوه.

۶- (الْقَمْرِيُوسُ (ن): روومکیکه له کؤمهلهی

سویره بنچینه نهمریکاییه پهلهکانسی

لوهلهکییه راست خوی وهک مؤم هه لدهستیت.

قیس: ۱- (قاس يقيس - قَيْسًا، قَيْسًا):

به خؤبادانهوه رؤیشتو گهنجهفهیهکی

زؤریکرد.

۲- (قاس يقيس - قَيْسًا قَيْسًا): برسیبوو.

۳- (قاس يقيس - الطَّيِّبُ فَعْرُ الْجِرَاحَةِ.

قَيْسًا): پزیشکهکه قوولی برینهکهی (پیوا/

گرت).

(قائِس): پیومر.

(-الشَّيْءَ بَعْرَهُ أَوْ عَلَى غَمْرِهِ): شتهکهی به

شتیکیر پیواو نه ندازه گرت.

(-قَيْسًا وَقَيْسًا): پیشیکهوت.

(قَائِمَس - بَيْنَ الْأَمْرَيْنِ قَيْسًا وَمُقَابِلَسَة):

میانهی دوو کاری خهملانده بهراوردیکرد.

(-الشَّيْءَ بَكْنَا وَإِلَى كُنَا): شتهکهی بهوه

نه ندازه کرد.

(-الرَّجُلُ): له نه ندازه گرتن و خهملانده

وهک نهویکرد.

(-هَ فِي كُنَا): له وندا بؤزیدا.

(الْقَاس - الشَّيْءَ بَعْرَهُ وَعَلَيْهِ وَإِلَيْهِ): شتهکهی

به هیتر پیوا/ له سهر نهو نه ندازه میگرتو

بهویپیوا.

(تَقْيَسُ): ۱- وهک خیلی قهسپی عهیلانیکرد

۲- خؤیکرد به پهکیکی خیلی قهیس یان خؤیکرد

به پهکیکی سهر بهوان به (هؤی پهیمانوه

یان هاوسییه تیهوه یان لایه نگیریهوه).

(بِقَاسُ): پیورا/ نه ندازه میگیرا.

(بِقَاسِ - الشَّيْءِ): شتهکهی پیوا.

(هُوَ يَقْتَسُ بِأَيْهِ): نهو پهیرهوی باوکی

دهکات/ له سهر ریو شوینی باوکی دهروات.

(الْقَاسِ وَالْقَيْسِ): ۱- نهونده/ هینده/

نه ندازه ۲- ماوه.

قیص: ۱- (قاص. یقیص. البطن. قیصاً):
سکه که جووآ.

۲- (قاصت السن. یقیص. قیصاً): دانه که
له بنه وه هه لکه نراو که وت.

(تقیص- الضرس): خریکه که وت یان به
دریژی له تبوو.

(-العائط): دیوار که به لادا هات و رووخا.

(-ت البئر): چالوم که ته پی.

(انقاص- الضرس): خریکه که وت یان به
دریژی شه قیبرد.

(-العائط): خواربووموو رووخا.

(-ت البئر): چالوم که ناوی و زور بوو
خه ریکوو بیته بینیت.

الملحق:

قیصر: (قیصر ج) قیصره: نازناوی
شاکانی رومان و بیزه منتهیه کان و روس و نلمان
بووه.

(القیصریه): نهشته رگه ریه که که کور به له ی
له سکی دایکیدا پیدم دهینریت کاتیک
مندالبوونه که زور گراند بینیت.

قیص: ۱- (قاص- الشیء یقیص. قیصاً):
شته که ی (قلیشاند/ هه لهینا په وه/ هه لقلیشاند).

(-الشیء): شته که هه لقلیشا.

(-ت السن): دانه که جووآ/ له قبوو.

(-البئر): به بیرمه که دا گه را.

(قیص-ت البئر): چالوم که ناوی زور بوو.

(بینهما قاص رُمح أو قیس رُمح): ماوه ی
نیوانیان هینده ی دریژی نیزمیه که.

(القیاس) (مص): پیوانه/ نه ندازمگرتن.

(- فی المنطق قول مُرکب من قضايا إذا سَلَمَ
بها لَزِمَ عنها لذاتها قول آخر): له گفته دا

نهومیه. ناخاوتنیکی په گگرتوو له گه لیک
کیشه دا خو ی دمنوینیت نه گم بر وای پیکراو

به پیومر دانراو سه لینرا نه وه وت وه شتی
تری لی په پیدامه بیت وه (العالم متغیر

وکل متغیر حادث فالعالم حادث): جیهان
دمگوریت و هه موو گورراویک تازمیه، که واته

جیهان تازمیه.

(هذا قیاس ذاك): (نهمه له وینه ی نهومیه
واتا لیکجواندنیان هه میه).

(القیاسی): به پی پیومر/ به پیی دهستوور/
پیومرانه.

(القیاس): زور پیو/ پیوانه کار.

(القیاس ج) مقایس): اجبر/ چه ندانه
۲- پیومر/ نه ندازم پیو/ نامیری پیوان.

۴- (القیسری ج) قیاسر و قیاسره): گه وره.
(- من الإبل): حوشتری زور گه وره.

(قیساریه): تیکشکان و گورینی وشه ی
(القیصریه) یه.

(قیصر ج) قیصره: نازناوی هه موو
شاکانی رومان و بیزه منتهیه کان و نلمان و

روسه کان بوه.

(تَقْيِضُ-تِ الْبَيْضَةُ): هیلکه که شکا.

(-الْحَائِطُ): دیوار که رووخوا کهوت.

(-الرُّكْبَةُ أَوْ السِّنُّ): نمرنؤکه یان دانه که به

دریژی قلیشیرد.

(اِقْتِاضُ- الشَّيْءِ): شته که ی له بندمرهینا.

(اَلْقَيْضُ) (مَص): توئیکی وشکی هیلکه.

(اَلْقَيْضَةُ (ج) قَيْضُ): ته له زمیکی بچوکی

نیسقان/ پارچه یه کی بچوکی نیسقان.

(اَلْقَيْضُ): شوینی قلیشان.

(بَيْضَةُ مَقْيِضَةٍ): هیلکه یه کی درز تیبوو.

(بِنْرُ مَقْيِضَةٍ): چالوئیکی فرمناو له

سروشته وه ناومه کی زور بوو.

۲- (قَاضٍ. يَقْيِضُ- الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ): شته که ی

وهک شته که پتر لیگرد.

(-الشَّيْءَ مِنْ الشَّيْءِ): شته که ی به شته که پتر

گورییه وه.

(قَاضٍ فَلَانًا بَكْدًا. قَاضًا وَمُقَاضَةً): شت

به شتی له گهل فیساردا کردو گورییه وه.

(«بَيْعُ الْمُقَاضَةِ»): فروشتن به گورینه وه ی

شت، شت وهرگرتن له بری شتیر.

(تَقْيِضُ- أَبَاهُ): له باوکیچوو.

(تَقَاضُ- الرُّجُلَانِ. تَقَاضًا): دوو پیاومه که

شتیان له گهل یه ک گورییه وه/ له بری پاره

شتیان به یه کهدا/ شته شتیان کرد.

(اَلْقَيْضُ وَالْقِیَاضُ): هینده ی یه ک/ وهک

یه ک/ ومکو یه ک/ هاوتا/ هاوشان/ هاوشیوه.

(«هَذَا قَيْضٌ أَوْ قِیَاضٌ لِكَذَا»): نهمه به

یه کسانه و هینده ی نه وه/ هاوشیوه یه تی/ وهک

نه وه.

(«هُمَا قَيْضَانٌ»): ههردووکیان هینده ی

یه کین/ یه کسانن/ چونیه کن.

(بَيْعُ الْمُقَاضَةِ): فروشتن به گورینه وه/ شت

به شت که هاو نرخبین.

۲- (قَيْضُ- اللهُ لَهُ كَذَا): خودا نه وه ی بؤ ره خساند.

(-اللهُ فَلَانًا لِفُلَانٍ): خودا فیساری بؤ فیسار

که س ره خساندو ناردی.

(تَقْيِضُ- لَهُ كَذَا): نه وه ی بؤ په یداو ناماده

بوو به هوی نه وه وه.

۴- (اَلْقَيْضُ وَالْقِیَاضَةُ): بهردیکه گهرمده کریت و

دهردی سم یان نه نؤی مهرو بزئ و گاو مانگای

پیداخده کریت و چارده کریت.

(نُقْرَةُ الْغَنَمِ): دهردیکه دمداته سم و

نمرنؤی مهرو مانگاو بزئ وهک لوویه ک و

هه لاوساوییه ک و مه یه.

قیط: «(اَلْقَيْطَانُ اَلْوَحْدَةُ قَيْطَانَةٌ (ج)

قَيْطَانِ) (عَامِيَةٌ): قهیتان په تی که له

ناوریشم و شتی و مه تاله کانی به سه ری کهدا

باده دریت.

قیط: (قَاطٍ. يَقْيِظُ- اَلْيَوْمُ قَيْظًا): نه مرؤ

گهرما تاویسه ند.

(قَاطٌ وَتَقْيِظٌ وَاقْتِاطٌ- اَلْقَوْمُ بِالْمَكَانِ):

خویشگهل له شوینه کهدا ده می سه ختی

گهرماکه‌یان به‌سهربرد.

(فَيْظُ - الْقَوْمُ بِالْمَكَانِ): خویشگه‌ل له شوینه‌که‌دا ده‌می سه‌ختی گهرماکه‌یان به‌سهربرد.

(هُ الشَّيْءُ): شته‌که به‌شی قرجه‌ی گهرماکه‌یگرد.

(فَيْظُوا): بارانی ده‌می سه‌ختی گهرما لی‌دان.

(فَايِظْ - هُ فَيَاظًا وَمُقَايِظَةً): ۱- پی‌که له شوینه‌کدا قرجه‌ی گهرما زورمه‌که‌یان

به‌سهربرد ۲- له قرجه‌ی گهرمادا هه‌لسوکه‌وتی له‌که‌لدا کرد.

(الْفَائِظُ وَالْفَيْظُ): زور گهرم/ قرجه‌ی گهرما.

(يَوْمُ فَائِظٍ): روژێکی زور گهرم.

(فَيْظُ فَائِظٍ): قرجه‌ی گهرمای سه‌خت و برژین.

(الْفَيْظُ (ج) أَفْيَاطٌ وَفَيْوُظٌ): ۱- تیژی و سه‌ختی گهرما ۲- قرجه‌ی چله‌ی هاوین.

(الْفَيْظِيُّ): نه‌وی له گهرمادا به‌ره‌م هینرابیت.

(الْمَقَاطُ وَالْمَقِيطُ وَالْمَقِيطُ): نه‌و شوینه‌ی که له قرجه‌ی گهرمادا تاییدا بمینیته‌وه.

(الْمَقِيطَةُ) (ن): گیاهه‌ک تا چله‌ی هاوین به سه‌وزی بمینیته‌وه.

فَيْعٌ: (فَاعٌ - يَفْعُ الْخَنْزِيرُ فَيْعًا): به‌رازمه‌که بوژمه‌هات.

فَيْفٌ: (فَيْفٌ وَتَقْيَمٌ - أَنْرَهُ): شوینه‌یی هه‌لگرت/ دوایکه‌وت.

(الْقِيَاةُ): شوینه‌یی هه‌لگرتن.

فَيْقٌ: ۱- (فَاقٌ - يَفَيْقُ - تِ الدَّجَاجَةُ - فَيْقًا): مریشه‌که گارمگاریگرد.

(الْقَيْقُ (ح) = أَبُو زُرَيْفٍ): فه‌له‌باچه‌که: بالنده‌یه‌که هینه‌ده‌ی کوتریک ده‌بیت له

کوومه‌له‌جه‌ی فه‌له‌رهمشه‌یه بالی ره‌شو و سپیه کلکی ره‌شه. ده‌نگه‌ورمه‌یه/ زور ده‌مه‌یرینیت.

۲- (الْقَيْقُ): گه‌وجی هه‌له‌شه.

(الْقَيْقَاءُ وَالْقَيْقَاءَةُ (ج) فَوَاقٌ وَفَيَاقٌ وَفَيْقٌ): زه‌وی ره‌مه‌ن.

(فَيْقِيَةُ الْبَيْضَةِ): په‌رده‌ی ژیر توینکه ره‌مه‌که‌ی هینکه.

۳- (الْقَيْقَبُ): ۱- قایشیکه به‌ ده‌وری هه‌ردوو فه‌له‌پوزی زینه‌که‌دا ده‌به‌ستریت ۲- نه‌و ناسنه‌ی له

ده‌می و لاخه‌که‌دا ده‌بیت که به لغاومه‌که‌یه‌ومیه

۲- (ن) نارمومن/ که‌ووت دره‌ختیکه زور جوژی هه‌یه گه‌لاکه‌ی وه‌ک له‌پیده‌سته هه‌ندیک

جوژی یو جوانعی و رازاندنه‌وه له باخچه‌کاندا

ده‌روینریت به‌تابه‌تی له شوینه‌گشته‌کاندا له‌که‌نه‌دا جوژیکه‌ی هه‌یه جوژه شه‌کریک

ده‌رده‌کات که گرنگیه‌کی له‌و ولاته‌دا هه‌یه.

(الْقَيْقَبُ وَالْقَيْقَبَانُ): ۱- زین ۲- داریکه زینی لی‌دروسته‌مه‌گریت.

قَيْلٌ: ۱- (قَالَ - يَقِيلُ - قَيْلًا وَقَائِلَةً وَقَيْلُولَةً وَمَقَالًا وَمَقِيلًا): له‌ نیومه‌رودا نوست/ نیومه‌رودا خه‌ویگرد.

(-قَيْلًا): شیری دوشی و له نیومرؤدا خواردیبه وه.

(قَيْلَ - هُ): له قرجهی گهرمادا ناویان شهریه تیدایه.

(«قَيْلَ فُلَانٌ»): عامیة: له گهرمه نیومرؤدا حه وایه وه و پشوویدا.

(الْقَيْلُ): گهرمه نیومرؤ.

(أَقَالَ - الإِبِلَ إِقَالَةً): نه نیومرؤدا حوشره مکانی ناودا.

(تَقَيْلٌ): خهوی نیومرؤیکرد.

(تَقَيْلَتِ الإِبِلُ): حوشره کان له قرجهی نیومرؤدا ناویان خوارده وه.

(الْقَائِلُ (ج) قَيْلٌ وَقَيْلٌ وَقَيْالٌ): خه و کردوی قرجهی نیومرؤ.

(الْقَائِلَةُ - ۱: مِی وَشِی (القَائِلُ) - ۲: نیومرؤ.

(الْقَائِلَةُ وَ الْقَيْلُولَةُ): ۱: نوستنی قرجهی

نیومرؤ ۲: حه سانه وه له نیومرؤدا نه گهرچی خه ویشی له گه لدا نه بیته.

(الْقَيْلُ): میحوشتریک که له ناومراستی رؤژدا/ له نیومرؤدا بدوشریت.

(الْقَيْلُ وَالْقَيْوُلُ): شیر که له نیومرؤدا بخوریته وه.

(الْقَيْلَةُ وَالْقَيْوُلَةُ): میحوشتریک که له

گهرمه نیومرؤدا بدوشریت.

(رَجُلٌ قَيْالٌ): خاومنی میحوشتریک که له

نیومرؤدا دمدوشریت.

(دوْحَةٌ مَقْيَالٌ): دره ختیکی زؤر گهره که

زؤر له ژیریدا له قرجهی نیومرؤدا دهنوون.

الْقَيْلُ (مص) ۲- جیخه وی قرجهی نیومرؤ

۲- خه و تن/ نوستن یان حه وانه وه له

نیومرؤدا.

الْقَيْلُ: جامیکی گهره ی شیردوشین له

نیومرؤدا.

۲- (قَائِلٌ - هُ): له گه لیدا گؤریبه وه و شت

به شتیکرد.

(إِقْتَالَ - شَيْئًا بِشَيْءٍ): شتیککی به شتیکیر

گؤریبه وه.

۳- (أَقَالَ - اللهُ عَثْرَتَكَ إِقَالَةً): ۱- خودا

هه لئسینیته وه و سه رتخاته وه/ له ته نگانه که

رزگار تبکات ۲- لیتخوشیت.

(الإِقَالَةُ فِي الْبَيْعِ): هه لومشان دهنه وه فروشته که.

(أَقَالَ - الْبَيْعِ): فروشته که ی هه لومشان دهنه وه.

(- هُ مِنْ مَنْصَبِهِ): له پله که ی و گهرمه کی لایبرد/

دهریکرد/ دهستی له کاره که کیشایه وه.

(تَقَايَلُ - الرِّجْلَانِ الْبَيْعِ): دوو پیاوه که

رپککه و تنی فروشته که یان هه لومشان دهنه وه.

(اِسْتَقَالَ - هُ عَثْرَتَهُ اِسْتِقَالَةً): داوای لیکرد که

له که و تنه که ی هه لئسینیته وه.

(- هُ الْبَيْعِ): داوای لیکرد که سه و او رپککه و تنی

فروشته که یان هه لومشان دهنه وه.

(- مِنْ مَنْصَبِهِ): داوای کرد له کاره که ی بخه و

دهستی له کاره که بکیشنه وه و ازی لیبهنیت.

(الإقالة) (مص): ۱-ه لومشانهوهی ریکهوتن/ په شیمانبونونهوهی کرین و فروخت ۲ لابردنی خاومن پایههک وازیلیهینانی خاومن پایه و پایههک.

۴- (تَقِيلَ- أَبَاهُ): له باوکیچوو.

(الْقَيْلُ): ۱-شایهکه له شاکانی حیمیر کهله شاکانی پیش خوی چوو ۲-سهروک.

۵- (تَقِيلَ- الْمَاءُ): ناومهکه کوبوووه/ مؤلبوو/ پهنگی خواردموه.

قین: ۱- (قَان. يَقِينُ الْحَدِيدِ قَيْنًا): ناسنهکهی ریکوپیکیکرد، گهران و سازیکردو سافو راستیکردموه.

(-الإناء): قاپهکهی چاکسازکرد/ چاککردموه.

(-الشيء): شتهکهی گردکردموه/ کؤکردموه.

(-تِ الْمَرَأَةِ الْمَرَأَةُ): ژنهکه نارایشتی ژنهکهیتریکردو رازانديهوه.

(-اللهُ فُلَانًا عَلَى كَذَا): خودا نهوی وای بهدیهینا/ لهسر نهو شیومیه دروستیکرد.

(-قَيْنًا وَقِيَانَةً): بوو به ناسنگه.

(قَيْنٌ-هُ): رازانديهوهو جوانیکرد.

(-الْقِيَانُ): کهنیزمهکانی پهرومرده کرد و بهخیویکردن.

(مُقَيِّنٌ): پهرومردهکارو بهخیوکهر.

(تَقْيِيْنٌ): خوی نارایشتکرد/ جوانکردو رازاندموه.

(-النَّبْتُ): روومهکهکه شکوفهیکرد.

(إِقْتَانٌ- النَّبْتُ إِقْتِيَانًا): روومهکهکه شکوفهیکردو جوانبوو.

(-الرجُلُ): خوی تاسولوسداو خوی رازاندموه.

(-تِ الرَّوْضَةِ): باخچهکه بهجورمههای رووهک رازاپهوهو نهخشا/ باخچهکه خوی نهخشانند.

(الْقَيْنُ (ج) قِيُونٌ وَأَقِيَانُ): ۱-ناسنگه ۲-پیشهساز.

(الْقَيْنُ (ج) قِيَانُ): کؤيله.

(الْقَيْنَةُ (ج) قِيَانُ): نافرمتی کؤيله/ کهنیزمکی کؤيله ۲-ژنی گورانیبیژ ۲-نافرمتی نارایشتکار.

(الْقَيْنَةُ): ۱-میی وشهی (الْقَيْنُ) ۲-ژنی نارایشتکار.

۲- (الْقَانُ الْوَاحِدَةُ قَانَةٌ) (ن): درهختیکه له دارمکهی کهوان دروستدمکریت.

(الْقَيْنَةُ (ج) قِيَانُ): دواترین گریی بربراهگی پشت.

زهد وهك شیره.

۳- (للتعلیل): لیکدانهوی هو وهك: (أذکروا

الله کما هداکم): خوداتان بیتموه یادو ناوی بهین چونکه خستوونیهته سهر ری راست.

۴- (توکید) بو جه ختکردن لیرمدا زیادمیه وهك: (لِیسَ کَمِثْلِهِ شِیْءٌ = لِیسَ مِثْلِهِ شِیْءٌ*):

هیچ شتیک وهك نهو نییه.

۵- دمبیه پاشگری ناوی نامپاژ بو قسهله گه لکردن/ دواندن وهك: (ذَلِكْ وَتِلْكَ):

نموه (بو نیریو من).

۶- دمبیه پاشگری پاناوی جیا وهك: (إِیَاكَ وَإِیَاكُمَا).

۷- دمبیه پاشگری ناوی هندیك ناوی (جاوگ) وهك: (رُوْیْدَكَ): لهسمرخوبه.

کاب: ۱- (كَنْبٌ. كَأَبًا وَكَأَبَةً وَكَأَبَةٌ): دلتهنگبوو/ دلگیر بوو خمهتبار بوو/ دلشکستبوو/ ماته مینی دایگرت/ پهستبوو.

(ك) پیتی بیستو دووهه مینی نهلقوبیی عمرمبیهو له پیته شارراوه گانه. کاف له ژمیره ی کوی پیته گاندا (۲۰) بیسته: ل-له دوا ی کرداروه بیتو پیوه ی بنووسیت بو گوینگرو پاناوه وهك: (ضَرَبَكَ): لییدایت (بو تاکی نیر).

ضَرَبَكَ (تاکی من): لییدایت.

(ضَرَبَكُمَا): له همدووکتانیدا.

(ضَرَبَكُم): له نیومیدا (کوی نیر).

(ضَرَبَكُنَّ): له نیومیدا (کوی من).

(كِتَابُكَ): کتیبی تو (تاکی گوینگری نیر).

(كِتَابِكِ): کتیبی تو (تاکی گوینگری من).

(كِتَابِكُمَا): کتیبی همدووکتان (بو نیرو من).

(كِتَابُكُمْ): کتیبی نیوه (کوی نیری گوینگر).

(كِتَابِكُنَّ): کتیبی نیوه (کوی مینی گوینگر).

۲- بو لیجواندنه (للتشبيه) وهك زید کالأسد:

(الْكِنَاج): گهوجیی و قسه بۆنه هاتن.
 كَاد: (كَأَد. كَادًا): دلتنه گبوو/ پهژاره
 داگرت.
 (تَكَادَ وَتَكَادَ الْأَمْرُ فَلَانَا): كارمهكه/ له فیسار
 جووه بهست، بۆ یگرانبوو.
 (-الْأَمْرَ): سهختیی و گرانیی كارمهكه
 جهشت و خۆی له بهردا گرت.
 (الْكُوَادَّ - الشَّيْخُ): پیرمهكه له پیریدا لهرزی.
 (الْكَادَاءُ): ۱- خهفته و په‌ریشانی و نارهمهتی
 ۲- پهستی/ ماته‌مینیی/ پهژاره ۲- سلگردنه‌وه
 ۴- شهوی زۆر تاریك و تنۆك.
 (عَقَبَةُ كَادَاءٍ وَكُوَادٍ): كۆسپیی گهورمه
 گران/ قورتیی سهخت كه سه‌رکه‌وتن
 به‌سهریدا پشووپر بیټ.
 (الْكُوَادَاءُ = الصُّعْدَاءُ): هه‌ناسه‌هه‌لكیشانیکی
 توندو درپژیی پهژاره یان ماندویتی.
 كَأْسُ: (الْكَأْسُ (ج) كُؤُوسٌ وَآكُؤُوسٌ
 وَكَأْسَاتٌ وَكِنَاسٌ): اچام/ کاسه (مینیه). كه
 بییده‌خۆنه‌وه ۲- مه‌ی.
 (كاس و كَأْسُ الزَّهْرَةِ) (ز): کاسه‌ی گول. له
 به‌شی دهره‌وه‌ی گوله‌كه‌یه، به‌رگی گوله‌كه‌یه. له
 چهند پارچه‌یه‌کی لیکجیا یان پیکه‌ومنووساو
 په‌یدامبیټ به‌ زۆریش رهنگسه‌وزه.
 (الْكَأْسَةُ): کاسه/ جام بۆ پیخواردنه‌وه.
 (الْكَأْسِيَّةُ): به‌شیی کاسه‌ی گوله.
 (كَأْسِيَّةُ النُّورِ) (ن): دهمونیكه بۆنی خۆشه

(كَنْبٌ وَكَنْيَبٌ): دلتنه‌نگ/ خهفته‌تبار/
 دلشكست/ خه‌مبار/ مه‌لوول.
 («أَرْضٌ كَنْيَبَةٌ الْوَجْه»): زه‌وییه‌کی
 رهمداگه‌پاوه (نهمه به‌ خوازه و دموتریټ
 وهك رووی خهفته‌تبار چۆن رهمه‌لدمه‌گه‌ریټ
 خاکیکی خهفته‌ته‌ین.
 (الْكَأْبُ - الرَّجُلُ): پیاوه‌كه پهژاره داگرت/
 خهفته‌تیخوارد.
 (-الرَّجُلُ): پیاوه‌كه‌ی خهفته‌تبارکرد/
 داخیدایه/ جه‌خاری کرده دلیه‌وه.
 (إِكْتَابٌ = كَنْبٌ): خهفته‌تبارگرت/ داخیخوارد/
 مات و مه‌لوولبوو/ به‌ست و دلتنه‌نگبوو.
 (الْكَأْبَاءُ): پهژاره‌یگران/ سو‌یی سهختی دل/
 خهفته‌تی قورس.
 (إِمْرَأَةٌ كَأْبَاءٌ): ناهرم‌تیکی (سو‌ی له‌دل/
 خهفته‌تبار و دلشكست).
 («مَا أَكَّابَهُ»): نای كه دلتنه‌نگ و خهفته‌تباره.
 (الْمُكْتَنِبُ): ۱- خهفته‌ته‌ین ۲- پهژاره‌داگرتوو/
 خه‌مناك/ خه‌مۆك.
 («رِمَادٌ مُكْتَنِبٌ اللَّوْنُ»): خۆله‌می‌شیی
 رهمداگه‌پاوه.
 ۲- (الْكَأْبُ - الرَّجُلُ): پیاوه‌كه خهفته‌ت
 (داپرزاند/ په‌ریشانیکرد) پهژاره‌داربوو/
 كه‌وته شكسته‌وه.
 كَأَجٌ: (كَأَجٌ - الرَّجُلُ كَأَجًا): پیاوه‌كه ته‌واو
 گه‌وجبوو.

(كَانَ زَيْدًا أَسَدًا): ههروهكو زميد شير بيت
 وهمايه ۲- أَلشك والظن: بؤ گومان و بؤ جوون.
 (كَانَ زَيْدًا هَانِمًا): لاموايه / وا دزمانم زميد
 ههستاوه / ههروهكو زميد ههستابيت.

۳- أَلتقريب: بؤ نزيككردنهوه.

(كَانَكَ بِالشَّتَاءِ مُقْبِلًا): وهكو زستان
 نزيكبوويتهوه وايه.

(كَانَ بِيكَ تَنَحُّطًا): وهك بلييت تۆ بهكتكهوتوه
 تۆ وهمايت (كاف) و (باء) له رسته يه كه مداو
 (باء و ياء) له رسته ي دووهدا زيادن.

كأى: كأى. يَكْأى- الرَّجُلُ كَأْيًا: به قسه
 (نازاريدا / ژانى برده دليهوه).

(أَكَاىَ عَنْهُ): رقى ليبووهوه.

(كَأَيُّنَ أَوْ كَأَيَّ): (وشهيهكى ليكدراوه له (ك) ي
 ليچواندن و (أَيَّ) كه بؤ واتاي زؤركردن وهكو
 (كَكَمًا): (كَأَيُّ رَجُلًا رَأَيْتُ): ناي كه بياوم دى
 واتا: بياويكى زؤرمدى يان (بؤ پريسار ديت
 كه نه مه يان دهگمهنه) وهكو (كَأَيُّ تَقْرَأُ سُوْرَةَ
 الأَحْزَابِ): جهند جار سوورمتى نه حزاب
 دهخوينيتهوه؟ وهلاميدايهوه: سى و حهوت
 جار.

كَبَّ: ۱- (كَبَّ الإِنَاءَ كَبًّا): هابهكهى (سهرموژير
 كرد / قليبكردمهوه / هه لگيرايهوه).

(-الرَّجُلُ عَلَى وَجْهِهِ وَلَوْجْهِهِ): بياوهكهى به
 زهويدا داو بهدهدا خستى.

(-الشيءُ): شتهكه قورسبوو.

شوينه بنه رتهكهى نه ميريكاى باكوور بووه
 بؤ رازاندنهوهو جوانكردن دمروينريت.

(كاسيات النور) (ن): كؤمه له رووهكيكن
 كه دوو له پين كؤمه له دهمونيكى بؤنخوشى
 بؤنعترين.

كاص: (كَاص-ه كَاصًا): سه رشؤر پيكردو به زاندى.
 (-الشيءُ): شتهكهى زؤر خوارد يان زؤر
 خواردمهوه.

(«كَأَصْنَا عِنْدَهُ مِنَ الطَّعَامِ مَا شِئْنَا»): هه تا
 توانيمان له لاي خواردنمانخوارد.

كَاك: (كَأَكَا. كَأَكَاةً): بيتوانايى و ترسنؤكيى
 نواندو پاشگه زبووهوه.

(تَكَأَكَا): زيرميكردو پاشه كشه يكدرو
 به شيمانبووهوه.

(-في كَلَامِهِ): له قسه دا دهمى تيكه لؤپيكه ل بوو.
 (أَلْكَأَكَاةُ): ۱- ترسنؤكييهكى زؤر تؤقيوانه
 ۲- راكردنى دز كاتى هه لاتنى.

۲- (تَكَأَكَا- القَوْمُ): خويشگه ل خريوونهوه.

۲- (أَلْتَكَأَكِيَةُ): مروقى كورته بنه / خرهكه.

كال: (كَال. كَالًا وَكَالَةً وَكُوُولًا): واميكى
 خؤى لاي كه سيك به وامى نه م لاي كه سيكتر
 گؤرپيهوه (له فروشتن يان گرپندا).

كان: (كَان- الرَّجُلُ كَانًا): كابرا توند بوو.

(كَانَ): به جهند واتايهك ديت ۱- التَّشْبِيه:
 وهكو / ههروهكو / بؤليچواندنهوه به زؤرى بؤ
 نهوه ديت.

(كَبَبٌ): كه بابيکرد / كه بابی لیدا.

(أَكْبَ - فَلَانًا): فيساری دا به زمویدا.

(-الرَّجُلُ): پیاوکه به زمویدا کهوت.

(تَكْبَبَتِ الْإِبِلُ): حوشرمکان به هوی

نه خویشییه وه یان شتیرموه به زمویدا کهوتن.

(الْكَبَّةُ (ج) كُبْبٌ): قورسای.

(«أَلْقَى عَلَيْهِ كُبَّتَهُ»): قورسای خوی

به سردا دا.

(الْكِبَابُ) (ط): كه باب.

(الْكَبَّ وَالْمَكْبَابُ): كه سیکه زور سهر بؤ زهوی

شؤربکاته موو ته ماشای زهوی بکات.

۲- (كَبَّ - الْغَزْلُ كَبًّا): ریسه کهی کرد به

گوئوله.

(الْكَبَبُ): گوئوله موو و خوری و شتیر.

(أَكْبَ - عَلَى الْعِلْمِ وَغَيْرِهِ): روویکرده زانست و

شتیر و به دل (بِئْسَ هُوَ خَيْرِيكَبُو / خَوَى بؤ

تهر خانکرد).

(- عَلَيْهِ): روویتیکرد و کهوته پاراستنی.

(تَكْبَبَ): خوی له بهرگه کهیه وه (نالاند /

بیچایه وه).

(-الرَّمْلُ أَوْ الشَّجَرُ): له که یان دره خته که

(به یه که دا چوو / لوولیکوارد / گرمؤله بوو).

(تَكَابَ - الْقَوْمُ عَلَى الشَّيْءِ): خویشگه له سهر

شته که گوئه له یان بهست.

(إِنْكَبَّ - عَلَى أَمْرٍ): خوی به کاریکه وه

بهسته وه.

(الْكَبَّةُ (ج) كُبْبٌ): ۱- حوشری کهته /

زل ۲- رهوه نه سپ ۳- دژواری و ناره حهتی

۴- به یه که دادانی دوو نه سپ ۵- په لامارو هیرش

له جهنگدا.

(«كَانَتْ لَهُمْ كَبَّةٌ فِي الْحَرْبِ»): له جهنگه که دا

(فریومیانبوو و په لامالاریاندمدا / نه عمرته یان

لیده دا ۶- (ط) کوبه و گفته ی ساومر له گوشت و

ساومر تیکه لدمکرین و بیکه وه دمکوترین

سوردمکریته موو دمکولینریت (عامیه).

(كَبَّةُ الْغَزْلِ أَوْ الْخَيْوِطِ): گوئوله بهن و خوری

رئسراو یان کلافه دمزووی لوولکراو.

(كَبَّةُ الْحَيْلَةِ) (ط) (عامیه): کوبه و گفته ی

ساومر به بیگوشت.

(الْكَبَّةُ): ۱- دهسته خه لکیک ۲ ناره حهتی و

دژواری ۳- به یه که دادانی دوو نه سپ ۴- په لاماردان

له شهردا / له جهنگدا.

(كَانَتْ لَهُمْ كَبَّةٌ): له جهنگدا نه عمرته و

فریومیان بهرز بوو. نه عمرته و فریومیان

بهرز بوو.

(كَبَّةُ الشَّاءِ): سهختی و تنگیی زستان.

(كَبَّةُ النَّارِ): گرو نیله ی ناگر / زووربه ی.

(الْكِبَابُ): ۱- قوری یه گگرتووی ره قبوو ۲- لی

کؤمه له بووی به یه که دا چوو ۳- رانه مهر و رهوه

حوشر.

أَلِكَبَّ (ج) مِکَبَاتٌ وَمِکَابٌ): خلخوکه / به کره

که دمزو و ریسراوی له سهر هه لدمکه ن.

۳- (كَبَتَ اللهُ الْعَدُوَّ): خودا دوژمنی رسواو سهرشۆرو زه‌بوونکرد ۶- به داخی خۆیه‌وه تلاندیه‌وه.

(كَبَتَ فُلَانٌ غَيْظَهُ فِي جَوْفِهِ): فیسار رقه‌که‌ی خۆی خواردموه/ رقه‌که‌ی په‌چنیه دلیه‌وه.

(انْكَبَتَ): ۱- به زه‌ویدا درا ۲- شکستی‌هینا ۳- سهرشۆربوو.

(الْكَتَبَتِ): دلپەر له (داخ/ جه‌خار).

۲- (الْكَبُوتُ (فرنسیه) = مَعْطَف): قاپووت/ پالتۆ/ ساقۆ.

كبث: (كَبِثَ - اللَّحْمُ كَبِثًا): گۆشته‌که بۆگه‌نبوو.

(كَبِثٌ وَمَكْبُوثٌ): گۆشتی بۆگه‌نبوو.

(كَبِثَ - السَّفِينَةُ): ۱- پاپۆرمکه‌ی به‌لای زه‌ویدا لارکردموه ۲- باری پاپۆرمکه‌ی بۆ پاپۆریکیتر گواسته‌وه.

كبج: (۱- كَبَجَ - الدَّابَّةُ بِاللَّجَامِ كَبَجًا): ولاخه‌که‌ی (جله‌وگیر کرد، دایمرکاند/ رایگرت).

(ه- عَنِ الْحَاجَةِ): به‌ری پنیوستیه‌که‌ی لیگرت و بۆی جیبه‌جینه‌کرد.

(ه- بِالسَّيْفِ): به‌ شمشیر لییدا.

(- الحاءُ السَّهْمُ): تیره‌که به‌ دیواره‌که‌دا نه‌چو و به‌ریوومه/ دیواره‌که تیره‌که‌ی گیراپه‌وه.

۳- (الْكُبُّ) (ن): ترشۆکه جوژه گیایه‌کی ترشه.

۴- (كَبَبَ - الشَّيْءُ كَبَبَةً وَكَبَبَةً): شته‌که‌ی (هه‌لگیرو داگیر کردو دایبه‌سه‌ریه‌گدا) و کوتای به‌ زه‌ویدا ۲- به‌ چه‌وادا هه‌لیدا.

(- المَواشِي السَّارِدَةُ): نازه‌له (په‌ره‌وازمکانی/ بلاومکانی) کۆکردموه.

(تَكَبَبَ - القَوْمُ): خویشگه‌ل خربوونه‌وه/ گردبوونه‌وه/ کۆبوونه‌وه.

(- فِي ثِيَابِهِ): خۆی له به‌رگه‌که‌یه‌وه (پنجاپه‌وه/ نالاند).

(الْكَبَابُ (ج) كَبَابٍ. وَالْكَبُّبُ): کۆمه‌لگای خه‌لکی.

(الْكَبْكَبُ وَالْكَبْبُ): جوژه یارییه‌که.

(الْكَبْبَةُ وَالْكَبْبَةُ وَالْكَبْبَةُ وَالْكَبْكُوبُ وَالْكَبْكُوبَةُ): کۆمه‌له‌ خه‌لکیك شانیان دایته‌ شانی یه‌ك و یه‌کیانگرتبیت یان ره‌وه نه‌سپیکتی تیکرژاو.

(الْكَبْكُوبُ (ج) كَبَاكِيْبُ) (عامية): گولۆله به‌ن یان گولۆله‌ دهمزوو که تۆپه‌له‌ کرابیت هه‌ك تۆپیکتی لیگرابیت.

كبت: ۱- (كَبَتَ - ه- كَبَتًا): ۱- دایبه‌زه‌ویدا/ خستی.

(«كَبَتَهُ لَوْحِهِ»): ۱- به‌ دهمدا به‌ زه‌ویدا‌دا

۲- هه‌وتانندی/ مراندى ۳- رسوايکرد/ ئابروويبرد

۴- دهمستی پنیومنا ۵- شانندی ۶- سه‌ری پيشۆرکردو زه‌بوونیکرد.

(أَكْبَحَ - الدَّابَّةُ بِاللَّجَامِ): وِلاخه‌ک‌ه‌ی به جَلَه‌و‌م‌ک‌ه‌ی (جَلَه‌و‌گ‌یر ک‌رد‌و و‌س‌ت‌ان‌دی / د‌ام‌ر‌ک‌ان‌د).

۲- (كَابِحٌ - هُ. مُكَابِحَةٌ): ش‌ه‌ر‌ه ج‌ن‌ی‌وی له‌گ‌ه‌ل‌دا ک‌رد‌و ی‌ه‌ک‌ت‌ر‌ی‌ان ن‌اش‌ی‌ر‌ی‌ن‌ک‌رد.

۳- (أُكْبِحَ - الْمَكَانُ): ش‌و‌ی‌ن‌ه‌ک‌ه به‌ر‌ز‌و ه‌و‌و‌ج‌ب‌و‌و.

(مُكْبِحٌ وَ مَكْبِحٌ): ش‌و‌ی‌ن‌ی ب‌ن‌د‌و ق‌و‌وج.

۴- (الْكَابِحُ (ج) كَوَابِحُ): ن‌ه‌و‌ی به‌ر‌ه‌و ر‌و‌وت د‌ی‌ت‌و ل‌ی‌ی د‌م‌س‌ل‌ه‌م‌ی‌ت‌ه‌و‌و خ‌و‌ت‌ی ل‌ی‌ل‌اد‌م‌د‌م‌ی‌ت‌ و‌م‌ک‌و س‌اب‌ر‌ی‌ن‌و له‌و ب‌اب‌ه‌ت‌ه.

(بَعِيرٌ أَكْبِحُ): ح‌وش‌ت‌ر‌ی‌ک‌ی چ‌ه‌م‌و‌وش / ت‌ون‌د / س‌ه‌ر‌گ‌ه‌ش.

الملحق:

ک‌ب‌ح: (الکابحة): ر‌ا‌گ‌ری ن‌وت‌وم‌ب‌ی‌ل ی‌ان ش‌ه‌م‌ن‌ه‌ف‌ه‌ر / ن‌ی‌س‌ت‌و‌پ. ن‌ام‌ی‌ر‌ی‌ک‌ه له ن‌وت‌وم‌ب‌ی‌ل و ش‌ه‌م‌ن‌ه‌ف‌ه‌ر د‌اب‌ه‌و ه‌ی‌و‌اش‌ی‌د‌م‌ک‌ات‌ه‌و ی‌ان ر‌ای‌د‌ه‌گ‌ر‌ی‌ت.

ک‌ب‌د: ۱- (كَبَدٌ - هُ. كَبَدًا): ک‌ی‌ش‌ای به ج‌گ‌ه‌ر‌ی‌د‌ا. (-الأمْرُ): ن‌ی‌از‌ی ن‌ه‌ن‌ج‌ام‌د‌ان‌ی ک‌ار‌م‌ک‌ه‌ی‌ک‌رد.

(كَبِدٌ وَ كَبِيدٌ. كَبَدًا): ه‌ا‌و‌اری ن‌از‌اری ج‌گ‌ه‌ر‌ی‌ک‌رد.

(مَكْبُودٌ): د‌م‌ر‌ده ج‌گ‌ه‌ر‌ی‌ب‌و‌و / د‌م‌ر‌ده ج‌گ‌ه‌ر گ‌رت‌و‌و.

(كَبَدَتِ الشَّمْسُ السَّمَاءَ): خ‌و‌ر ه‌ات‌ه ن‌ا‌و‌م‌ر‌اس‌ت‌ی ن‌اس‌م‌ان / له ن‌ا‌و‌م‌ر‌اس‌ت‌ی ن‌اس‌م‌ان‌دا

ب‌و‌و / ه‌ات‌ه ج‌ه‌ر‌گ‌ه‌ی ن‌اس‌م‌ان.

(تَكَبَّدَ - اللَّبْنُ): ش‌ی‌ر‌م‌ک‌ه و‌ا م‌ه‌ی‌ی و‌ه‌ک ج‌ه‌ر‌گ‌ی ل‌ی‌ه‌ات.

(-الأمْرُ): ن‌ی‌از‌ی ن‌ه‌ن‌ج‌ام‌د‌ان‌ی ک‌ار‌م‌ک‌ه‌ی‌ک‌رد.

(-الْفَلَاةُ): ن‌ی‌از‌ی ب‌ی‌اب‌ان و ن‌ا‌و‌م‌ر‌اس‌ت‌و به‌ش‌ی ز‌و‌ر‌ی‌ک‌ر‌د / ر‌و‌و‌ی‌ک‌ر‌ده ج‌ه‌ر‌گ‌ه‌و به‌ش‌ی ز‌و‌ر‌ی ب‌ی‌اب‌ان‌ه‌ک‌ه.

(-المكانُ): له ن‌ا‌و‌م‌ر‌اس‌ت‌ی ش‌و‌ی‌ن‌ه‌ک‌ه‌دا ب‌و‌و.

(-تِ الشَّمْسُ السَّمَاءَ): خ‌و‌ر ر‌و‌ی‌ش‌ت‌ه ن‌ا‌و‌م‌ر‌اس‌ت‌ی ن‌اس‌م‌ان / له ن‌ا‌و‌م‌ر‌اس‌ت‌ی ن‌اس‌م‌ان‌دا ب‌و‌و.

(سَوْدُ الْأَكْبَادِ): د‌و‌ژ‌م‌ن‌ان‌ی د‌ل‌ر‌ه‌ش.

(الْكَبْدُ (ج) أَكْبَادٌ وَ كَبُودٌ): (ع ۱): ج‌گ‌ه‌ر ن‌ه‌ن‌د‌ام‌ی‌ک‌ی له‌ش‌ه ن‌ه‌ک‌ه‌و‌ی‌ت‌ه ل‌ای چ‌ه‌پ‌ه‌و‌ه، ز‌را‌و د‌ه‌ر‌ژ‌ی‌ن‌ی‌ت‌ه س‌ه‌ر خ‌و‌ار‌د‌ن (د‌م‌ک‌ر‌ی‌ت‌ه ن‌ی‌ر‌و م‌ن).

(الْكَبْدُ - مِنَ السَّمَاءِ): ن‌ا‌و‌م‌ر‌اس‌ت‌ی ن‌اس‌م‌ان.

(الْكَبْدُ (ج) أَكْبَادٌ وَ كَبُودٌ): ۱- لا / ت‌م‌ن‌ی‌ش‌ت ۲- ه‌ه‌م‌و‌و ه‌ه‌ن‌ا‌و. ۳- (ن‌ا‌و‌م‌ر‌اس‌ت‌ی / ن‌ا‌و‌م‌ن‌دی)

خ‌ه‌ر‌گ‌ه‌ی ش‌ت. ۴- ب‌ه‌ش‌ی ز‌و‌ر‌ی ش‌ت / ز‌ور‌ب‌ه‌ی ش‌ت.

(-من الأمعاء (ع أ): ج‌گ‌ه‌ر (د‌م‌ک‌ر‌ی‌ت‌ه م‌ن‌و ن‌ی‌ر).

(كَبِدُ لِرَرْضٍ): ن‌ا‌و‌س‌ک‌ی ز‌ه‌وی ک‌ه ک‌ان‌ه‌ک‌ان‌ی ت‌ی‌د‌ای‌ه و‌ه‌ک ز‌ی‌ر‌و ز‌ی‌و‌و ه‌ی‌ت‌ر.

(أَكْبَادٌ وَ كَبُودٌ مِنَ الْأَمْعَاءِ (ع أ): ج‌گ‌ه‌ر: ن‌ه‌ن‌د‌ام‌ی‌ک‌ه له‌ل‌ای چ‌ه‌پ‌د‌ای‌ه‌و ز‌را‌وی ب‌ی‌و‌م‌ی‌ه،

که مادهی زراو دهرژینیتیه سهر خواردن (به می و نیر) دمکریت.

(کَبِدُ الْقَوَسِ): ناومرآستی کهوان.

(الْکَبِدُ): ا-بمشی ههره زوری ههناو ۲- ناومرآستی لم.

(-مِنَ السَّمَاءِ): ناومرآستی ناسمان.

(الْکَبْدَةُ): جاریک دهرده جگهر گرتن.

(الْکَبَادُ): (نازاری/ ژانی) جگهر.

(الْأُكْبَدُ (م) کَبْدَاءُ (ج) کُبْدُ): ا-کسینکه

جگهری گهوره بیت ۲ کهسینکه جی جگهری

بهرز بیت ۳-ناومرآست نهستوور ۴-سستهپی ۵-

(ح) باندمیهکه.

(الْکَبْدَاءُ): ا-کۆمهله لمیکی ناومرآست نهستوور

۲ کهوانیک که دسکهکهی پر به مشتیت.

(الْکَبْدَاءُ وَالْکُبْدَاءُ وَالْکُبْدَاءَةُ - مِنَ السَّمَاءِ):

ناومندی/ ناومرآستی ناسمان.

(الْکَبْدِيَّةُ) (ن): قهوزه جهرگ. روومکیکه

گولشارداومیه له قهوزه دهجیت له شوینی

شیداردا دهری به شیوهی پهلهپهلهی سهوز

خوی دمنوینیت گول سهریدمهکویت که وهک

قارچکه که خوریشی لییدمدات رمنگهرگی

دمنوینیت.

۲-(کَبِدُ - الْبَرْدُ - الْقَوْمَ. کَبْدًا): سهرما زوری

بۆ خویشگهل هیناو تنگی پینهلچنین.

(کَابِدُ - الْأَمْرُ كِبَادًا وَمُكَابِدَةٌ): بۆ کارمه

تووشی ماندویتییهکی زور بوو رمنجیکی

زوریداو لهگهلیدا بهکیشبوو.

(-الْمُسَافِرُ اللَّيْلَةَ): گوزارکارمهکه سهختییو

نارهحهتیی شهوری چهشتو بهرگهیگرت.

(الْكَابِدُ) (فا): رمنجدهرو خورآگری سهختیی.

المُكَابِدَةُ: گیرۆدهیی چهشتنی نارهحهتییو

سهختیی.

(الْكَابِدُ): ا-دهردیسهریی/ نارهحهتیی رمنج و

ماندوووبوون/ چهشتنی (سهختییو دژواری)

تهنگانه/ گیرۆدهیی.

(الْكَابِدَاءُ): دستار (لهبهر گرانیی کارپیکردنی).

۲-(الْكَابِدُ): ههوا/ با.

(الْكَابِدَةُ): موورووی خۆشهویستی.

(الْكَبَادُ) (ن): ترنج. (الآتْرَجُ) (عامیة):

ترنج.

کبر: ۱-(كَبِرَ - فَلَانًا بِالسِّنِّ. كَبْرًا): له فیسار

به تهمهنتربوو.

(كَبِرَ - فِي السِّنِّ. كَبْرًا وَمَكْبَرًا): پیر بوو/

بهسالدا جوو.

(كَبِرَ - فِي الْقَدْرِ. كَبْرًا وَكُبْرًا): ۱-پایه و

ریز بلند بوو ۲-(کهته/ زله/ لهشگهوره) بوو.

(كَبِرَ وَكُبْرًا وَكُبْرًا): ۱-گهوره، کهته، زله ۲-مهزن/

شکۆمهند/ بهریز، پایهدار.

(كَبِرَ - عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کارمهکی بۆ دژوار/

سهخت/ نارهحهتیبوو/ به گیروگرفتبوو.

(كَبِرَ - تَكْبِيرًا وَكُبْرًا): وتی «الله اکبر» واته

خودا گهورمیه/ الله اکبری کرد.

(-الشيء): شته‌کە‌ی (زلکرد / گه‌وره‌کرد).

(كَابِرٌ-ه): ۱-کە‌للە‌م‌رقی‌ی له‌گه‌لدا کرد، به‌ربه‌رمکانی‌یکرد / مە‌ملانی‌ی له‌گه‌لدا کرد.

(-ه على حقه): پیی له (هه‌قه‌کە‌ی / مافه‌کە‌ی) نه‌ ناو نکولی‌ی لی‌کرد.

(كُوْبِرَ- الرَّجُلُ فِي مَالِهِ): به‌ زۆر مالی‌ پیاوه‌کە (داگیرکرا / و زه‌وتکرا).

(مُكَابِرٌ عَلَيْهِ): مال‌ لیدایگیرکراو / تالانکراو.

(أَكْبَرُ- الْأَمْرُ): کاره‌کە‌ی (به‌ گه‌وره‌ گرت / مه‌زن هاته‌ به‌رجاو).

(أَكْبَرُ- الرَّجُلُ): ۱-پیاومه‌کە‌ی به‌ گه‌ورمه‌ به‌ریز دانا ۲-مه‌زنی‌کرد.

(تَكْبَّرَ): فیزی‌ نواند / خۆ‌ی به‌ خاوم‌ن پایه‌و ری‌ز دانا یان به‌ ته‌مه‌نگه‌وره‌ دانا.

(إِسْتَكْبَرَ): به‌فی‌زو دعه‌ی بوو / لووتبه‌رز بوو.

(-الْأَمْرُ): کاره‌کە‌ی به‌ گه‌وره‌ هاته‌ به‌رجاو یان به‌ گه‌وره‌ی دانا.

(أَلْكَابِرُ): ۱-مه‌زن / گه‌وره‌ ۲-پایه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌ ۳-پایه‌ بلن‌دو شکۆ‌دار ۴-سه‌ردار.

(أَلْكَبِرُ): ۱- (زۆری‌ه‌ی / زۆری‌نه‌ی) شته‌کە‌ ۲-سه‌روه‌ری‌و پایه‌داری.

(«هُوَ كَبُرُهُمْ وَكَبُرْتَهُمْ»): نه‌و سه‌روه‌ری‌ هه‌موانه‌و له‌ ره‌چه‌له‌که‌دا له‌ هه‌مووان له‌ پێش‌ترو نزیک‌ت‌ره (لیرمه‌دا تا‌ک و

کۆ‌و نی‌رو می‌ وه‌ک یه‌که‌).

(أَلْكَبِرُ): ۱-زۆری‌ه‌ی شت ۲-سه‌روه‌ری‌و

پایه‌داری ۳-سته‌م‌کردن ۴-گوناه‌ی گه‌وره‌ ۵-کفرکردن و هاوبه‌ش بو‌ خودا به‌یداکردن.

(أَلْكَبِرُ وَالْكَبْرَةُ): ته‌مه‌نزۆری‌ی / گه‌ورمی‌ی ته‌مه‌ن.

(«عَلَاهُ الْكِبَرُ أَوْ عَلَتْهُ كِبْرَةٌ»): ته‌مه‌نی‌ زۆر بوو / پیر بوو.

(أَلْكَبْرَةُ = الْكِبَرُ): ۱-ته‌مه‌نزۆری‌ی / ته‌مه‌نگه‌ورمی‌ی ۲-گوناه‌ی گه‌وره‌.

(«هُوَ كَبُرْتَهُمْ»): نه‌و سه‌ری‌ گه‌ورمیان‌ه‌و به‌ ره‌چه‌له‌ک له‌ هه‌موان له‌ پێش‌ترو نزیک‌ت‌ره.

(«فَلان كِبْرَةٌ وُلِدَ أَبِيهِ»): فی‌سار کۆ‌ره بچکۆ‌له‌ی باوکی‌ه‌تی / پاشه‌ به‌ره‌یه‌و له‌ هه‌موان

زۆرت‌ر له‌به‌ر دل‌دایه‌.

(أَلْبِرْمَدَانِيْرُومِيْ عِتَاكُ كُوْبِيْرُومِيْ كِيْمَكُهْ) (أَلْكَبَارُ وَالْكَبَارُ): گه‌وره‌ / مه‌زن / ناغا / سه‌روه‌ر.

(أَلْكَبِيْرُ): له‌ ناوه‌ پیرۆزگانی‌ خودایه‌ (-ج) کِبَار وَكِبْرَاءُ): ۱-گه‌وره‌ (پنجه‌وانه‌ی بچووک

۲-مامۆستا، وه‌ستا، سه‌رۆک. (أَلْكَبِيْرَةُ (ج) كَبِيْرَات وَكَبَائِرُ): ۱-می‌ی وشه‌ی

(الکبیر) ۲-گوناه‌ی گه‌وره‌. (أَلْأَكْبَرُ (ج) أَكَابِرُ وَأَكْبَرُونَ): گه‌ورمه‌ترین / مه‌زن‌ترین / پایه‌دارترین.

(«أَلْأَكْبَرُ وَالْأَصْغَرُ»): گه‌ورمه‌ترین و بچووک‌ترین. («أَتَانِيْ فَلَانُ أَكْبَرُ النَّهَارِ»): فی‌سار کاتی‌ک

هاته لام که خور بهرز بوو بووه.

(أَكْبَرُ - الْقَوْمِ): پیاوه (ماقولانی، سرداران، مهنانی) خویشگل.
(الْكَبْرَى (ج) كَبْرٌ وَكُبْرِيَاتٍ): می و شهی (الأكبر).

(هذه العارية من كبرى بنات فلان): نهم
کچه له کچه گهورمکانی فیسار کهسه.

(الکبرياء): مهنی و لووتبه رزی و سته مکاری.
(الکبر والکبرة والکبرة): به سالداجوون/
تہمنگه ورمی.

(الکبرة) (ف): زمربین / گهورمکر / گهر دبین.
(الکبواء): ۱- گهوره ۲- مامؤستا، وستا/
پیاوما قولان.

۲- (الکبر (ج) کبار و اکبار) (فارسیه):
تهپل.

(الکبر أو الأصف) (ن): (یونانیه) (ن) شیفه
لهته دمومنیکی درکاوییه گولهکانی جوان و
سپین. له خوره لاتی ناومر استدا. لهوه همیه
گول و بهرمکهی دمکرته ترشبات وهک شتیکی
به هاراتی و بو همرسیش باشه و به کار دیت
خه لکه ره شوکه که پییده لین (الکبار)
(یونانیه).

(الکبران (ج) کبارین) (عامیه): بهرگیکه تا
ناوقهد له سهر بهر کوشه وه له بهر دمکریت.

(الإکبر والأكبر): شتیکه وهک خورما و رونی
وشکه و مبوو. نه میوه نه همنگینه. زور

شیرینیش نییه ههنگ دروستی دهکات وهک
چون میو درووست دهکات.

۳- (كَبْرَتِ الشَّيْءِ): به گوگرد سواغیدا/
گوگردی تیئه لسوو.

(الکبریت) (ک): گوگرد مادهیهکی کانزاییه
رهنگ زمرده. زوو گرده گریت ۲- مرواریی
سوور ۳- زیری سوور.

(ذهب کبریت أو فضة کبریت): گوگردیکی
بوخته.
الملحق:

کبر: (التکبر) ۱- گهورمکردن پان فراوانکردن.
(تکبر البيت) ۲- گهورمکردن پان فراوانکردنی
خانوو ۲- به هیزکردن و توکمه کردنی شت
۳- زل و قه به کردنی شت.

(تکبر الصوت): گهورمکردنی دهنگ.

(التکبر): نه لاهو نه که بهر کردن.

(التکبر): کار گهوره و زلکردن و زیله پوهی
کردن تیایدا.

(تکبر المصيبة): گهورمکردنی وهی و
چورتوم.

(التکبر) (ف): زور گهورمکردنی شت/
قه باره پیدانی.

(التکبر بواسطة الجهر): به زمربین
شت زور گهورمکردن / قه باره پیدانی.

کبس: ۱- (کبس - البئر کبسا): چالومهکی به
گل پر کرده وه.

(-رَأْسُهُ فِي الثَّوْبِ): سهری به کراسه که پیدا کرد.

(-الْقَوْمُ دَارَهُ): خویشگهل له ناکاودا هیرشیان برده سهر خانوو که می.

(-النَّاصِيَةُ جِبْهَتَهُ): قرژی / ناوچه وانی / رووی داگرت.

(-اللَفْتُ وَنَحْوَهُ فِي الْخَلِّ): شیلیم و شتیتزی کرده سرکه که وه تا ترشبیئت.

(كَبَيْسٌ وَمَكْبُوسٌ (ج) مَكَابِيسٌ) (عامية): شتی ناو سرکه. خه یار یان ههر شتیکتر که

دهخریته سرکه و ترشیاته وه.

(كَبَيْسٌ - عَلَى الشَّيْءِ): شته که می په ستاوت.

(تَكْبَيْسٌ - الرَّجُلُ): سهری به کراسه که پیدا کرد.

(-عَلَى الشَّيْءِ): شته که می په ستاوت.

(تَكْبَيْسٌ وَانْكَبَسَ - النَّهْرُ أَوْ الْبَنْرُ): روویار که یان جالوومکه به خۆل و لیته و قور پربوو وه.

(الْكَابِيسَةُ): مینی و شهی (الکابیس).

(نَاصِيَةُ كَابِيسَةٍ): په رجه می شوژومبوو به سهر ناوچه وانی.

(أَرْزَبَةُ كَابِيسَةٍ): په رکه یلووتی شوژومبوو بۆ لچ.

(الْكَبَيْسُ): ۱-خۆل که بیرى پی پربکریته وه ۲-خانوو به قور و گل دروستکراو / خانوو

قور / گلین ۳-شه که وتی دامینی جیا.

(الْكَبَيْسَةُ): په لاماردانی ناکاو / به سهردادان /

شه به یخوونکردن.

(الْكَبَّاسُ): که سیک سهر به پۆشاکه که پیدا بکات و بخه ویت.

(الْكَبَيْسُ): لوولهی خشل که ناومه که له بۆنی خۆش دمناخزیت و چه سپده کریت.

(الْكَابِيسُ): ۱-که سانیکن که له ناکاو به سهر مالاندا ددهمن و به گیراندمهینن ۲-که سانیکن

که خانوو سواغدهمن.

(الْكَبَيْسُ) (فا): ۱-گوشهر ۲-پهستیو ۳-که سیکه که هه لُبکوتیته سهر خه لک و به گیرى

بهینیت.

۲-(كَبَيْسٌ - عَلَى الشَّيْءِ. كَبَيْسًا) (سريانية): شته که می په ستاوت / فشاری خسته سهر دهستی

پیدانا.

(كَبَيْسٌ - الْجَسَدُ): له شه که ییشیلاو نهرمکرد / دهستی پیداهینا.

(-المَهْرُ) (عامية): جوانوو که می رامکرد.

(-الثَّوْرُ): گاگه می رامکرد و فیری جووتکردنی کرد. (الکابوس): میردمزمه / مۆته که، که له

خه ودا سواری مروقدمه بیئت وهک بیخنکینیت هه ناسه می نهو که سه توند دمبیئت.

(الْكَبَيْسُ (ج) مَكَابِيسُ وَالْمَكْبَاسُ (ج) مَكَابِيسُ): مهنگه نه / نامیریکه بۆ په ستاوتنی

خوری و کاغه زو شتیتز ۲-نامیریکه بۆ گوشینی زهیتوون و رۆن لیدمهینانی.

(الْكَبَيْسُ) (فا): پهستین.

له بۆرییه کدا ده جوولیت بۆ په یادکردنی فشار
یان گوپزانه وهی بزوه/ جووله.

(الْكَبَّاس) كَبَّاسٌ مِضْحَجَةٌ: په ستینه‌ری
پالپونه‌هر، خه لکه ره شوکه که به هموو
به شیکی نامیر یان نامراز ده لیت که به
په ستاوتن کاره که ی به جیده هینیت.

كَبَشٌ: (كَبَشٌ- الشَّيْءُ كَبْشًا): مشتى به
شته که دا کردو مشتیکى لپرد.

(الْكَبْشُ): ۱۰ سهردارى نه ته وه ۲- به ردیکى
که ورمیه به پرووی دیواره وه دهنریت
۲- به ردهاویژر: نامیریکى جه نگه. کون له
نابلوو قه دانى قه لاو شارى دوزمندا به کار
دهنیراو به ردی بۆ دیوارى قه لاکانى دوزمن
پیده هاویژرا/ پیداده کیشرا.

(الْكَبْشُ (ج) كِبَاشٌ وَكِبَاشٌ وَكِبْشٌ
وَکَبُوشَةٌ) (ج): به ران، به رخنه‌ری دوو ساله،
وتویشیانه جوار ساله. م

(الْكَبَاشُ): قارمانان/ پاله وانان.
كَبْشُ التُّوتِ وَكَبْشُ القَرْنَفْلِ (ج) كُبُوشٌ:
به‌ری توو و به‌ری میخهک (عامیتان).

(الْكَبْشَةُ عِنْدَ الخَيَاطِينَ (ج) كَبْشٌ): نیرو
مییه که له سمه جیبی کون و قۆبچه ده گرنه وه.
پیشیده وتریت: جووته جنگال.

(الْكَبَّاسُ): خاومن به ران.
كَبَعٌ: ۱- (كَبَعٌ- الشَّيْءُ. كَبَعًا): شته که ی بری و
له تکرد.

۲- (كَبَسٌ- السَّنَةُ بِيَوْمٍ. كَبَسًا): رۆژیکى خسته
سهر رۆژاننى سال و ساله که پر بوو.

(السَّنَةُ الكَبِيسَةُ مِنَ السَّنِينَ الشَّمْسِيَّةِ): سالی
پر له ساله کانی خۆرییه که مانگی ره شه من
تیایدا (۲۹) رۆژه که هر به جوار سال جاریک
وا ده بیټ واته سال ۳۶۶ رۆژه.

۴- (كَبَسٌ. كَبَسًا): سهرى زلبوو.
(اَكْبَسُ (م) كَبَسَاءُ (ج) كُبْسُ): سهرزل.
(اَلْكَبْسُ): سهرى زل.

(اَلْكَبَّاسُ): ۱- مه زنسه ۲- گوشتن و تیکسمر او.
(هَامَةُ كَبَّاسٍ): سهرى خرو زل.

۵- (اَلْكَبْسُ): ریشه/ ره چه لهک/ بنه رمت.
(جِبَالُ كُبْسٍ وَكُبْسٌ): شاخى سهختى قائم.
(اَلْكَبَّاسَةُ (ج) كَبَائِسُ): هیشووی خورما وهک
هیشووی تری.

(اَلْكَبِيسُ): جوړه خورما یه که.
۶- (اَلْكَبْسُولُ اَلْوَاحِدَةُ كَبْسُوْلَةٌ): تهرمه که

ده خریته سهر بنی فیشهک. مادمییه کی تیدایه
که زوری جووه سهر گرده گریت و فیشه که که
ده رده کات و دمه قیټ. ره شه خه لکه که
پیدهلین (کَبَسُون) یه کیکی (کَبَسُونه)
(لاتینییه و عامییه).

الملحق:
كَبَسٌ: (اَلْكَبَّاسُ): مه نگه نه که لۆکه و کاغه زو
شتیری پیده په ستیوریت.

(اَلْكَبَّاسُ): په ستیوی پالپونه هر لوله کیکه

(الْكَبَل (ج) كُبُولُ وَأَكْبَلُ): كۆت و زنجیری قایم / پیومند ۲- لیوی دۆلکه یان نهوهی که دنوشتینریته و مه و نهو چهرمه ی له لیواری دۆلکه که ومیه.

(الْكَبَل (ج) كُبُولُ وَأَكْبَلُ): كۆت یان به هیزو قایمترین کوت.

۲- (الْكَبَلُ): فهروی خوریی چر.

(الْكَبَلُ وَالْكَابِلِيُّ): بهرگی كورت: جلی كورت. (فَرُوْ كَبَلٌ أَوْ كَابِلِيٌّ): فهرویهکی (تیسك توك) كورت.

كبن: ۱- (كَبَنٌ - النَّوْبُ. كَبْنًا): بهرگه که ی تیک و بنتیکرد / بۆ ناوهوه نوشتانیه و مه درووی.

(-الشيء): شته که ی ونکردو شاردیه وه.

(-الرَّجُلُ كَبْنًا وَكُبُونًا): دانی سهرمه وه خوارمه وه پیشه وهی کابرا بۆ ناودمه خواربۆته وه.

(-الظُّبِيُّ): ناسکه که به زهویه که وه نووسا.

(إِكْبَانٌ إِكْبَانَانًا): کرژ بوو / چوومهک.

(-الظُّبِيُّ): ناسکه که خۆی به زهویه که وه نووساند.

(-الرَّجُلُ): شکسته یهینا.

(الْكَبَنُ) (مص): لیوی دۆلکه. یان پیستی لیوی دۆلکه یهک نوشتابیته وه دروابیت.

(الْكَبَنُ): ۱- انسان چونکه نان کرژ دمبیت و دنوشتیته وه ۲- بهدی رژد.

(هُ عَنِ كَذَا): رپگه ی نهوه ی لیگرت / نهوه ی لی فهدهغه کرد.

(كَبَعَ - الشَّيْءُ): شته که ی له تکرده، بری.

۲- (كَبَعَ. كُبُوعًا): سهری شوژکرد / چۆکی داداو زه بوونبوو.

۳- (كَبَعَ - الدَّرَاهِمَ. كَبْعًا): پارمه که ی ژماردو کیشای.

۴- (الْكَبْعُ (ح) = جَمَلُ الْبَحْرِ: حوت البحر): نهههنگ یان حوشتری دمیرا.

كبل: (كَبَلٌ - هُ. كَبَلًا): ۱- بهستیه وه / کۆتیکرد ۲- بهندیکرد.

(هُ الدَّيْنُ): دانه وهی و امه که ی دواخست و دهستیدهستی به خاومن و امه که کرد.

(كَبَلٌ - هُ): ۱- بهستیه وه / کۆتیکرد / پیومندیکرد، له که مه ننیدیا ۲- بهندیکرد.

(كَابَلٌ - هُ الدَّيْنِ) (كَبَلٌ - هُ الدَّيْنِ): وامورگره که و امه که ی نه دایه وه به خاومنه که ی دوا ی خست.

(-الدَّارُ): کرینی خانومه که ی دواخست تا خه لکیتر بیکریت و نه م به مافی دراوسیه تی هه لیبگریته وه.

(تَكَبَّلَ): به سترایه وه / کۆتکرا.

(إِكْتَبَلَ - النَّسْرُ): دیله که ی بهسته وه.

(-الْكَيْسُ): توورمه که ی بهست.

(-خَيْرُهُ): به خشینه که ی و مستاندو دهستی گرته وه / خیری به که س نه کرد.

(الْكَابُولُ): تۆری راوکه ر.

(الْكُبْنَةُ): ۱- وشکه‌نان ۲- به‌دی چرووک/ رژد.
 (الْكَبُونُ - مِنَ الْخَيْلِ (ج) مَكَابِين (م) مَكْبُونَةٌ): چاره‌ویی په‌لکورت.
 ۲- (كَبِنٌ - كَبِنًا وَكُبُونًا): ۱- بیپیشوو رایکرد ۲- سره‌وتو دلتیابوو.
 ۲- (كَبِنٌ - عَنِ الشَّيْءِ كَبِنًا): لایدا/ وازی له شته‌که هیئا.
 (- عَنْهُ لِسَانُهُ): زمانی خوئی لیگرتو هیچی پینه‌وت.
 (- هَدِيَّتُهُ): دیارپیه‌که‌ی (نه‌دایه/ لیگرت).
 (كَبِنٌ - كَبِنًا وَكُبُونًا): چا‌که‌که‌ی له دراوسیکه‌ی گیرایه‌وو نه‌دایه‌و به‌یه‌کی‌کیریدا.
 (اَلْكَبِنُ - لِسَانُهُ عَنْهُ): زمانی خوئی لیبه‌ستو قسمی پینه‌وت.
 ۴- (كَبِنٌ - كَبِنًا وَكُبُونًا): فه‌له‌و بوو.
 ۵- (كُوبِنٌ - الْقَرَسُ): کوپانی له سه‌په‌که (کرد/ نا).
 (اَلْكُوبَانُ) (عامیة): کوپان. جلیکه تایبه‌ته به‌سمر ولاخدا دمدریت.
 ۶- (اَلْكُبَانُ): دمردیکه‌ حوشر دمیگریت.
 (اَلْمَكْبُونُ (ج) مَكَابِين (م) مَكْبُونَةٌ): تووشبووی دمرده‌ حوشر.
 (رَجُلٌ مَكْبُونٌ اَلْاَصَابِعُ): پیاویکه‌ په‌نجه‌ زیرو نه‌ستوو.
 (كَبُو): (كَبَا لَوْجِهِهِ. يَكْبُو كَبُوًا وَكُبُوًا): نوو‌چیداو سه‌رسمیداو به‌دمدا‌ که‌وت.

(- مَاءٌ فِي الْوِعَاءِ): ناوی به‌ فابه‌که‌دا کرد.
 (- الْكُوزُ): ناوی گۆزمه‌پیرشت/ گۆزمه‌کی سه‌ره‌مو‌خوار کرده‌وه.
 (کابی - السَّيْفُ مُكَابِةٌ): شمشرمه‌کی به‌ کیلان‌ه‌که‌یدا کرده‌وه.
 (اِنْكَبِي): به‌روودا‌ که‌وت/ له‌ په‌وروو‌که‌وت.
 (اَلْكَبُوَةُ): جاریک‌ نوو‌چدان‌و به‌دمدا‌که‌وتن/ له‌ په‌وروو‌که‌وتن.
 ۲- (كِبَاتِ النَّارِ يَكْبُو. كَبُوًا وَكُبُوًا): ناگرمه‌ خۆله‌می‌شیگرتو پزیشکه‌کانی له‌ژیره‌وه‌ بوو.
 (- الْغُبَارُ): (تۆزمه‌که/ گهرده‌که) هه‌ستا.
 (- الْجَمْرُ): پشکو‌که‌ گه‌شایوه.
 (- الرَّجُلُ): به‌دانیشتنه‌وه‌ که‌وته‌ ومنه‌وزدان‌و هوشیار دمبو‌وو‌و منه‌وزیدادمدایه‌وه‌ (عامیه).
 (کاب): ومنه‌وزدمر.
 (كَبِي - النَّارَ - تَكْبِيَةٌ): خۆله‌می‌شی به‌سه‌ر ناگرمه‌که‌دا کرد.
 (- تَوْبُهُ بِالْكَبَاءِ): جله‌که‌ی به‌ر بو‌خورد‌ دا.
 (تَكْبِيٌّ - عَلَى الْجَمْرَةِ): جله‌که‌ی دایه‌ به‌ر پشکو‌دان‌ه‌که‌/ مه‌قالیه‌که‌.
 (اِكْتَبِي - بِالْعُودِ): عوودمه‌کی سوو‌تانندو بو‌نه‌که‌ی به‌خۆیدا کرد.
 (اَلْكَابِي) (فا): به‌رزه‌مو‌بوو.
 («فَلَانٌ كَابِي الرِّمَادِ»): فیسار هه‌میسه‌ خۆله‌می‌شداره‌ واتا: ناگری دمگریت‌و نانبدیه‌ (نی‌دیومه‌).

غُبَارُ كَابٍ): تُوْزِيكِي زُوْر ههستاو.

(الْكَابِيَّةُ): ۱-مَيِّ وَشَى (الكابي) ۲-كهف.

نَارُ كَابِيَّةٍ): ناگريكى (دامرگاو/

خۆله ميشگرتووی بشكو له ژير).

(الْكِبَا): ۱-كۆمه له كه في گويناو ۲-كووتال.

(الْكِبَاءُ): بَلَنْد/ بهرزموه بوو.

(الْكِبَاءُ ج) كُبِي): داری عوود.

(الْكِبْوَةُ): بوغورددان/ قاپی بغورد سووتانندن.

۳-(كَبَا- الزَنْدُ. كَبُوًا وَكَبُوًا): چهرخه كه

ناگرينه كردهوه.

(-السَّهْمُ): تيرمه كه نه پيكا.

(اَكْبِي- الزَنْدُ): چهرخه كه ناگري نه كردهوه.

(اَكْبِيَّت- الزَنْدُ): چهرخه كه م ناگردا،

دوو كه ليكردو ناگري نه گرتو نه كردهوه.

(الْفَحْمُ الكابي): خه لووزی كوژاوه كه ناگري

بيوه نه مابيت.

(رَجُلُ كَابٍ): بياويكه چاكه ی لیده خوازن به

دمنگه وه ناچيت.

۴-(كَبَا- الشَّيْءُ يَكْبُو. كَبُوًا وَكَبُوًا): شته كه ی

رامالی.

(-البَيْتُ): ماله كه ی گه سكد.

(الْكِبَا وَالْكِبِي ج) اَكْبَاءُ وَالْكِبَةُ ج) كُبُونُ):

خۆل و خاشاکی گه سكدراوی ناومال.

(الْكِبْوَةُ): ۱-تۆز، گهرد ۲-رنگی گهرديی.

۵-(كَبَا. يَكْبُو- النَّبْتُ كَبُوًا وَكَبُوًا): گياكه،

روومه كه سیسوو و بووكاپه وه.

(-النُّورُ): رووناكيبه كه كز بوو.

(-لَوْنُ الصُّبْحِ أَوْ الشَّمْسِ): رهنگی به میان یان

خۆر تاريكبوو.

(اَكْبِي- وَجْهُهُ اِكْبَاءُ): روى خۆی گوژی.

كَت: (كَتَّ-ه): ژماردی و سه ر ژميريكرد/

ناماريكرد.

(«أَتَانَا بِجَيْشٍ لَا يُكْتُّ»): سوپايه كه ی بو

هيئین له ژمارده نه ده هات.

(«مَاتَكُنَّهُ أَوْ تَكَّتُ النُّجُومُ»): نه ستيره كان

ناژميردرين/ له ژمارده نايه ن.

۲-(كَتَّ. كَتِيَتَا): ورد رویشت/ له سه رخۆ

رویشت.

(كَتَّ- الكَلَامُ فِي أُذُنِهِ كَتَا): به گویدا

چرپاندى/ به نه ينی پي و ت.

(اَكَّتَ الكَلَامَ فِي أُذُنِهِ): به گویدا قسه كه ی

چرپاند.

(اَكَّتَّ- الكَلَامَ فِيهِ اُذُنُهُ): به گویدا قسه كه چرپاند.

(-الحَدِيثُ): فهرمووده كه ی یان ناخاوتنه كه ی

بيست.

۴-(كَتَّ- البَعِيرُ كَتَا): بوژه كه ی (ناسكيكرد/

نهرميكرد).

(-تِ القِدْرُ): مه نه جه له كه (هاته كوول/

قلبه قاپيكرد).

(تَكَتَّ-النَّاسُ): خه له كه كه به يه كداچوون و

كردیان به ژاومژاو.

(الْكَتَّةُ): ۱-جاريك ورد رویشتن ۲ جاريك به

چەرم دروو .
 (كَتَبَ - الْكِتَابُ): پەرتووگەكە / كَتَبَ يان
 نامەگەينووسی .
 (-الْوَلَدُ): كۆرەمگەى فىرى نووسىنگرد .
 (-الْجُنُودُ): سەربازەكانى نامادەگردو كىردنى
 بە دەستە دەستە .
 (كَاتَبَ - هُ. مَكَاتَبَةٌ): نامەيان بۇ يەكترى
 نووسى .
 (مُكَاتَبَةٌ): نامەگۆزىنەو / نامە بۇ يەكترى
 نووسىن .
 (كَتَبَ مَعَهُ): لەگەلىدا نامەينووسى .
 (كَاتَبَ - الْعَبْدُ): لەگەل كۆپلەكەيدا
 بەيمانىبەست كە ئەگەر نىرخى خۆى بداتى
 نازادىبكات .
 (أَكْتَبَ - هُ): ۱- فىرى نووسىنىگىرد ۲- بە
 نووسەرىدانا/ بىنى خەرىكى نووسىنە .
 (- هُ الْقَصِيدَةُ): هەلبەستەكەى پىنووسىبەو .
 (- الْقَرِيبَةُ): دەمى مەشكەكە يان كوندەكەبەستو
 شەتەكدا .
 (تَكَتَبَ - الرَّجُلُ): جەلكانى لەزىر پىشتىنەكەدا
 كۆگىردەوو پىشتىنەكەى لەسەر بەستىن .
 (- تِ الْكِتَابِ): دەستە سەربازەكان كۆبوونەو .
 (تَكَتَبَ - الْقَوْمُ): خويشگەل نامەيان بۇ
 يەكترى نووسى .
 (اِكْتَبَ - الْكِتَابُ): ۱- كىتەبەكە يان
 نامەگەينووسى ۲- داواى لىگىرد نامەكەى (بۇ

گويداچىرپاندىن ۳- جارىك بۆرەگىردنىكى نەرم .
 (الْكَتِيت) (مَص): قولپەقولپى مەنجەلى
 كولاو يان مەى و ھى تىرىش كە بىكولت .
 ۵- (كَتَّ - الرَّجُلُ. كَتَأ): پىاوگەكەى ۱- ناچارگىرد
 ۲- خرابى لەگەل كىرد .
 ۶- (أَلَكْتُ): پىاو يان ژنى لەرو رەقەلە/
 كەمگۆشت .
 (الْكُتَّةُ): سەوزابى زەوى .
 (الْكُتَّةُ): مالى خرابو و شىرگەووپرگە .
 (الْكَتِيت): چىرووك / رژد / رەزىل .
 (رَجُلٌ كَتِيتُ الْيَدَيْنِ): پىاويكى چىرووكى
 دەستقووچاو .
 (الْكَتِيتَةُ): پەلوولە كە بە ناردو رۇندەكىرىت .
 ۷- (كَتَّكَت - الرَّجُلُ): ۱- پىكەنى بەلام بە
 قاقا نا ۲- ورد رۇشىت يان هەنگاوى وردىناو
 خىرايگىرد .
 (تَكَتَّكَت - الرَّجُلُ): لەسەر خۇ رۇشىت .
 (الْكُتَّكَت): پەلەپەلگۆو زۆر بلى .
 كىتب: (كَتَبَ - الْكِتَابُ. كَتَبًا وَكِتَابًا كِتَبَةً
 وَكِتَابَةً): پەرتووگەكەى يان نامەگەينووسى .
 (- عَلَيْهِ كَذَا): ئەمەى لەسەر كىرد بە ئەرك
 پىويست .
 («كَتَبَ اللَّهُ عَلَى عِبَادِهِ الطَّاعَةَ وَعَلَى نَفْسِهِ
 الرَّحْمَةَ»): خودا ملكەجى لەسەر بەندەكانى
 پىويست كىردو بەزەبىشى لەسەر خۆى دانا .
 (- الْقَرِيبَةُ كِتَبًا): مەشكەكەى بە دوو داو

کردن و له‌ودا به‌شداربوون ۲-رموش/ بار.
 (الْكِتَابُ (مص) (ج) كُتِبَ وَكُتِبَ): ۱ كُتِبَ/
 په‌رتووك ۲-نامه ۲-كاغەز كه تيايدا دهنوسن
 ۴-بپاريدان ۵-ئەرك كه به‌سەردا دەدریټ ۶-
 قەدەر/ ئەوهی خودا بپیری له‌سەر داوهو
 روودەدات.
 (الْكِتَابُ عَلَى الْإِطْلَاقِ): هەموو بە‌يامنیک و
 نامەیه‌ك كه بپروا وایه كه له خوداوه هاتۆته
 خواری.
 (أَهْلُ الْكِتَابِ): ئەوانەن كه نامەى خودایان بۆ
 هاتۆته خواری‌وه/ نامەى خودایانەهیه.
 (أُمُّ الْكِتَابِ): سەرمتا یان بنچینهی كتیبه‌كه
 یان نامەكه.
 (الْكَتَبِيُّ): ۱ پارێزگەری (په‌رتووك/ كُتِبَ)
 ۲ كُتیب‌فرۆش/ نامە‌فرۆش.
 (الْكِتَابَةُ): ۱-نووسین. نوسراو ۲-بە‌یمانیکه
 دمه‌س‌تریټ و دهنوس‌ریټ له نیوان كۆیله و
 خاومنه‌كه‌یدا كه پارمیه‌ك له كاتی دیارپكراودا
 به‌ خاومنه‌كه‌ی بدات ئەگەر ئەو پارمیه‌ی
 ته‌واو كرد نازادپكات.
 (الْكَتَابُ (ج) كَتَاتِبُ): ۱-نووسەران ۲-حوجره
 كه تيايدا ده‌خوینرا/ شوینی تیداخویندن.
 (الْكَتِيبُ): كونده یان مەشكه كه دمه‌كه‌ی
 به‌س‌ترابیت.
 (الْكَتِيبَةُ (ج) كَتَاتِبُ): پارچه‌یه‌كى سوپا یان
 ره‌وه ئەسپێك.

بخوینیته‌وه تا بینوو‌سیت ۲-له‌به‌ریگرته‌وه ۴-
 داویكرد نامەى بۆ بنوس‌ریټ.
 (-الْفُلَامُ): مێردمندا‌له‌كه‌ی فیری نووسینكرد.
 (-الْقَرِيبَةُ): مەشكه‌كه‌ی به‌ دوو تال چەرم
 دروو.
 (-بَطْنُهُ): سکی تووشی (گرتن/ قەبزی)
 بوو.
 (-الرَّجُلُ): ناوی خو‌ی له دیواندا یان
 تو‌ماریكدا یان له شتیکی‌ت‌دا نووسی.
 («إِكْتَتَبَ بِمَالٍ أَوْ إِعَانَةٍ»): ناوی خو‌ی و ئەو
 پارمیه‌ی بۆ پیتا‌ك‌كردن یان كۆمه‌ك‌كردن له
 شتیكدا نوسی.
 (إِسْتَكْتَبَ هُ الشَّيْءَ): داواى لێكرد شته‌كه‌ی بۆ
 بنوسیت.
 (-الْقَصِيدَةُ): داوایلێكرد كه هەلبه‌سته‌كه‌ی
 بۆ بخوینیته‌وه تا بینوو‌سیته‌وه.
 (-الْفُلَامُ): مێردمندا‌له‌كه‌ی لای خو‌ی كرد به
 بنووس/ نووسەر.
 (الكَاتِبُ (فا) (ج) كَاتِبُونَ وَكُتِبَ وَكُتِّبَ):
 زاناو نووسەر یان بنووس، نووسیار.
 (الْكَتِيبَةُ (ج) كُتِبَ): ۱-داوه چەرمێك كه
 شتی پێدروورپه‌وه ۲-موورویه‌ك كه تاله
 چەرمێك به‌ هەردوو دیویدا چووبیت.
 (الْكَتِيبَةُ (مص): ۱-له‌به‌ردەر كردن یان له‌به‌ر
 نووسینه‌وه‌ی كُتِبَ، له‌به‌رگرتنه‌وه ۲-ناوی
 خو‌نووسین بۆ كۆمه‌ك كردن یان باربوو

۲- (کاتدرائیتیة) (یونانیة): ۱- کلیسه‌ی گه‌وره
۲- کلیسه‌ی گه‌وره‌ی قه‌شه‌کان.

کتر: (الکتر): رۆیشتنیک به لاره‌وه‌لاره‌وه وهک
سه‌رخۆش به‌ملاولادا بکه‌وئیت.

(الکتر والکتر): کۆپاره‌ی به‌رزى حوشر.

(الکتر): ۱- کۆپاره‌ی به‌رزى حوشر ۲- باله‌خانه/

ته‌لار ۲- باوو‌بابیرو پایه‌و‌رئیز ۴- که‌ژاوه‌ی بچووک
۵ (ناومند/ ناومراست) ی هه‌موو شتیک.

(الکتره): ۱- رۆیشتن به‌لاره‌وه‌لاره‌وه وهک

سه‌رخۆش ۲- کۆپاره‌ی به‌رزى حوشر.

(الکتره): ۱- گومه‌ز ۲ پارچه‌ی کۆپاره.

کتش: (کتش- لأهله‌ گتשא): رهنجی بۆ
خیزانه‌که‌یداو نانی بۆ په‌یداکردن.

کتع: ۱- (کتع- به. کتعا): بردی.

(- في الأرض كتوعاً): دوورکه‌وته‌وه‌وه‌لات.

(کتع- في العمل. كتعا): له‌ کارمه‌دا قۆلی
لئه‌ه‌لکردو ده‌ماخی سووتاند.

(تکاتع- الرجالن): دووپیاوه‌که به‌ دواى
به‌گداهاتن و چوون.

(«جاء مکتعاً ومکوئعاً»): گورجانه‌و به‌ په‌له
هات.

۲- (کتع. كتعا): چوومیه‌ک و کرژبوو و
به‌یه‌کداچوو.

(اکتع): به‌یه‌کداچووی کرژبوو.

(حول کتيع): سالیکی ته‌واو.

(الأکتع (م) کتعاء): ۱- په‌نجه‌کۆل و کورت و

(الکتب (ج) مکاتب): ۱- فیرگه / خویندنگه
۲- نووسینگه.

(الکتبة (ج) مکاتب): کتیبخانه، په‌رتوکخانه/
نامه‌خانه.

(الکتب) (فا): خاو من کتیب که خه‌لک
بۆیدهنووسنه‌وه.

(الکتب (فا): فیرکاری نووسین/ مامۆستا.

(الکتوب) (مفع) (ج) مکاتب): ۱- نه‌و نامانه‌ی
که خه‌لک بۆ یه‌کتری دهنووسن ۲- نوسراو.

(مکاتبه): نامه بۆ یه‌کتری نووسین.

کتج: (کتج- الطعام. کتجا): تا تیر بوو
خواردنه‌که‌بخوارد.

(- الدبى الأرض): بیکوره (کوله که هیشتا
بالی دهرنه‌کردوو) دره‌خت و سه‌وزایی به
زه‌ویه‌که‌وه نه‌هیشت هه‌مووی خوارد.

(کتحت- ه‌ الريح): با خۆلی به‌سه‌ردا هیناو
دایبۆشی.

کتخ: (الکتخدا والکتخدای) (دوو وشه‌ی
فارسین): واته نوینهری والی و کاربه‌ریومه‌ری
والی.

کتد: ۱- (الکتد والکتد (ج) اکتاد وکتود):
۱- ناوشان ۲- کۆمه‌ل کۆمه‌ل و ده‌سته ده‌سته،
تیپ تیپ..

(حرجوا علينا اکتادا واکدادا): کۆمه‌ل
کۆمه‌ل/ تیپ تیپ بۆمان دهرپهرین.

(الأکتد): ناوشان دهرپهریو.

کرژ ۲-کۆوبوو و بهیهکداچوو.

(رَأَيْتَهُمْ أَجْمَعِينَ أَكْتَعِينَ): هه موویانمدی بهیهکداچوو بوون.

(الْكَتْعَاءُ): وشهیهكه له گهل (جمعاء) دیتو بو می دیت.

(إِشْتَرَيْتُ الدَّارَ جَمْعَاءَ كَتْعَاءٍ): هه موو خانوو مکه م سهراپا گری.

(كُتِعَ كَوَى وَشَهَى) (كَتْعَاءُ): بو جهخت له میگردنی وشهكه (ئه مه به تهنیا نایهت).

(رَأَيْتُ أَخَوَاتِكَ جَمْعَ كُتْعٍ): خوشكه كانتم گشت پیكه وه دین.

(رَأَى مُكْتَعٍ): رایهکی په گگرتووی پیكه وه بوو.

۳- (كَتَعُ اللَّحْمِ): گوشتهكهی کوتکو تکرد/ پارچه پارچه کرد.

(الْكَتْعِ): كهسیکی تاك/ تهنیا.

(«ما بالدارِ كَتِيعٌ»): كهسیك له خانوو مکهدا نییه.

(كُتَاعٌ): كهسیك/ په كیک/ تاكه كهسیك.

۴- (كَاتَعَ هُوَ اللَّهُ): خودا بیکوژیت.

۵- (الْكَتْعُ (ج) كتعان): بهد زمان و ناپاکی سهرشۆر/ زمبوون.

(الْكَتْعَةُ (ج) كِتَاعٌ وَالْكَتْعَةُ (ج) كُتْعٌ وَالْكَتْعَةُ كُتِعَ): دۆلكهی بچوووك.

(الْكَتْعَاءُ): كهنیزهکی كۆیله.

(الْكَتْعِ): بهد خوازی سهرشۆر.

کتف: (كَتَفَ- الرَّجُلُ. كَتَفًا وَكِتَافًا) ۶- کیشای

به شانیدا ۲- بالبهستیگرد/ ههردوو دهستی به بهت له پشته وه بهست.

(-السَّرْجُ الدَّابَّةُ): زینهكه شانی و لآخهكهی بریندار کرد.

(كَتَفَ. كَتَفًا وَكِتَافًا) ۶- به شان رویشت/ هیواش رویشت و شانی جوولاند ۲- دوو داری

چهماوهی تهنشتی کورتانی حوشرمهکی پیكه وه قایمکرد.

(-الطَائِرُ. كَتَفًا وَكَتَفَانًا): باندهكه فری و ههردوو بالی بو دواوه گپراو بهیهکیه وه گه یاندن.

(كَتَفَ. كَتَفًا) ۶- شانی پان یان گهوره بوو ۲- هاواری ژانی شانیکرد.

(-الرَّجُلُ): له سهر خۆر رویشت.

(كَتَفَ- الرَّجُلُ) ۶- کیشای به شانیدا ۲ له پشته وه بالبهستیگرد.

(-بِالْفَرَسِ): چارهویکه له رویشتندا شانی بزواند.

(تَكَتَفَ): ههردوو دهستی به سنگیه وه نووساند.

(-تِ الْخَيْلِ): ئه سپهگان له رویشتندا شانیان بهرزگردموه/ شانیانی بهرزبوومه.

(إِكْتَفَ- الْبُنْدُقِيَّةُ) (ا ع): تفهنگهكهی بو تهفاندن نایه بهرسانی.

(الْكَتِفِ وَالْكَتْفِ وَالْكَتْفِ (ج) كِتْفَةٌ وَأَكْتِافٌ)

(الکاتف) (فا): رِق لِيَوْمِيو / حمزنه کردوو /
هينهنه لگرتوو.

(الْكَتِيفَةُ (ج) كَتَائِفُ): قين / رِق.

۴- (كَتَفَ- فِي الْأَمْرِ كَتَمًا وَكَتِيفًا): له کاره که دا
نهرمیوو.

۵- (كَتَفَ- اللَّحْمَ وَنَحْوَهُ): گوشته که و
شتی وهای نهجننه نجن کرد / ورد کرد /
پارچه پارچه ی کرد.

(الْكَتِيفُ (ج) كُتِفَ): شمشیری پان.

(الْكَتِيفَةُ (ج) كَتَائِفُ): کومه ل.

الملحق:

کتف: (تَكَتَفَ الْقَوْمُ): خویشگه ل شانیان
دایه یه ک واتا کومه کی په کتریان کرد / پشتی
یه کتریانگرت.

کتل: ۱- (كَتَلَ- هُ كِتْلًا): بهندیکرد.

(كَاتَلَ- هُ اللَّهُ): خودا بیکوژیت، خودا بیگریت.

(الْكَتَالُ): گوزهرانی خراب / ژیانی تال.

(الْأَكْتَلُ): جورتوم / گرفتاری و وهی خراب.

(الْمَكْتَلُ): ومیه کی خرابی رۆژگار.

۲- (كَتَلَ. كِتْلًا): لکا. چهسپی. پیومنووسا..

(كَتَلَ): لکاو / چهسپیو / پیومنووساو.

(كَتَلَ- الْحَمَارُ): کهرکه له خوله که دا که وزی و
خوله که ی پیوه نوسا / لکا.

(كَتَلَ- الشَّيْءُ): شته که ی کۆو گرد کرده و و و
خری ه لدا.

(كَتَلَهُ) (عامية): کۆیکرده و و و خریه لدا /

(ع ۱) (مُؤَنَّتَةٌ): شان و نیسکی دمفه ی شان.

(إِنَّهُ لَيَعْلَمُ مِنْ أَيْنَ يُؤْكَلُ الْكَتِفُ): نه و

نه زانیت له کویوه گوشتی شان ده خوریت واته:

زۆر زانه چاک ده زانیت چۆن بهری دنیا بخوات.

(الْكَتِفُ) (مص): ۱- شه لین به هوی نازاری

شانه و و ۲- که موکووری شان.

(الْكَتِافُ (ج) أَكْتَمَةٌ وَكُتِفٌ وَكُتِفٌ): په تی

پیبه ستنی هردوو دست له پشته و و.

(الْكَتِفَانُ وَالْكَتِفَانُ الْوَاحِدَةُ كِتْفَانَةٌ) (ح):

کولله ی تازه بالدمره اتوو / پیکور.

(الْكَتِيفَةُ (ج) كَتَائِفُ): کیلونی دمرگا.

(الْأَكْتَفُ- مِنَ الرِّجَالِ (م) كُتَفَاءُ (ج) كُتِفٌ):

نه و هوی هاواری ژانی شانی بکات.

(- مِنَ الْخَيْلِ وَالْجِمَالِ): نه و نه سپ و

خوشرانه ی که شانیان ته و او نه بییت و نازاری

شانیان هه بییت.

(- مِنَ الْخَيْلِ): نه سپیک نیوانی کرکر اگی

ههردوو شانی بلاوبییت.

(الْكَتِافُ): ولاخیکی شان بریندار به هوی

کورتان و زینه و و.

۲- (كَتَفَ وَكَتَفَ- الْإِنَاءُ كِتْفًا وَكِتَافًا) هاپه که ی

چاکر کردو به دمبه ناسنیک گونجاندی.

(الْكَتِيفُ (ج) كُتِفٌ): دمبه ناسن یان دمبه

شتیر.

۲- (كَتَفَ- الْأَمْرَ.. كِتْفًا وَكِتَافًا): رقی له

کاره که بو و و و و.

خړیکردموه.

(تَكْتَل - الشَّيْءُ): شته که تۆپه له ی بهست /

شته که خړو گرمۆله بوو / بوو به تۆپه ل.

(تَكْتَبَل) (عامیة): خړو گرمۆله بوو.

(- الْقَصِيرُ): کورته بڼه که به ههنگاوی کورت

رؤیشت، وهک تلبیته وه و ابوو.

(الْكِتَالُ): ۱- گوشت ۲- هیز / توانا.

(الْكِتَالُ وَالْكِتْلُ): هه به یی له ش.

(أَلْقَى عَلَيْهِ كِتَالَهُ): قورسی خووی به سردا

دا.

(أَلْكَيْلَةُ (ج) كَيْلٌ): پارچه گوشتیکی کولای

سارده و میوو.

(- مِنْ الطَّيْنِ وَنَحْوَهُ): تۆپه له قور یان

شتیکتری گرمۆله بوو / تۆپه له بوو.

(أَلْكَيْلَةُ الْجَزِيئَةُ لِجِسْمٍ مَا) (ك):

بارسته ی تهنیک بارسته ی ژماره ی گهردیله

دیاریکراو مکانی تهنیک نه کاته ژماره ی

گهردیله $6,023 \times 10^{23}$.

(الْكَيْلَةُ الذَّرِيَّةُ لِجِسْمٍ مَا) (ك): بارسته ی

گهردیکی دیاریکراوی تهنیک: نه کاته بارسته ی

ژماره ی گهردیکی دیاریکرای و نه کاته ژماره ی

گهرد $6,023 \times 10^{23}$: یو نمونه بارسته

ژماره ی گهردی نوکسجین نه کاته ۱۶ گرام.

(أَلْأَكْتَلُ): توند / سهخت.

(أَلْأَكْتَلُ وَالْمِكْتَلَةُ (ج) مَكَاتِلُ): سه به ته یه ک

که له گه لای خورما یه و خورما یان شتیتری

تیدا هه لده گهریت.

۳- (أَنْكَتَلُ): تیپه ری.

۴- (أَلْكِتَالُ): ۶- پیداو یستیه ک که جیه جی

بکریت ۲- دمروون ۲- خازووو خه ۴- هه موو

خواردنیک یان بهرگیک که به که لکبیت.

(أَلْكَيْلَةُ (ج) كَيْلٌ) (ن): دارخورما یه ک که

له دست بهر زتر بیت / له سهرو نه ووه بیت

دهست بیگاتی.

۵- (أَلْكَيْلَةُ): که ته لبه (ن) درهختیکی جوانه و

بو رازاندنه و یه سه رچاوه که ی نه مهریکای

باکووره. گه لاپان و گول گهوره و سببیه یان

رهنگا و رهنگو له زمنگوله دهجیت.

۶- (أَلْكَاتُولِيكُ) (يونانية): هه موو نه و دیانانه

دهگریته وه که له ژیر نالای سهرو کایه تی

پاپای جیگری پوتروسی پرؤزو نوینه ری

حه زرتی عیساو سهروکی کلنسه ی بینراوو

مامؤستا یدان.

(کاتولیکی): یه کیله له و کاتولیک یانه یه.

کتب: ۱- (كَتَمَ - الشَّيْءَ كَتْمًا وَكِتْمَانًا):

شته که ی (په رده پو شکرد / شاردوه).

("كَتَمْتُ زَيْدًا الْحَدِيثَ وَكَتَمْتُ مِنْ زَيْدٍ

الْحَدِيثَ): هه سه که له زمید شاردوه.

کتب- الإناء. کتوما و کتاما: هه که شیر یان

شهر به ته که یگرت.

(كَتَمَ - الشَّيْءَ): ۴- شته که ی شاردوه ۲- شته که ی

توند شاردوه و ته اوو پو شیی.

(سَحَابٌ مُكْتَمٌ): هه‌وریکى بیئه‌ورمه‌گرمه /

هه‌وریکى مت / مات.

۲- (اِکْتَمَ الشَّيْءُ): شته‌که زمرده بوو.

۲- (اَلْکَتَمَ وَالکِتْمَانَ) (ن): وسمه / رووه‌کیکه

قرئى بنى رشمدمکریته‌وه هه‌روه‌ها مه‌رمه‌که‌بى

لیدروستدمکریت.

(اَلْاَکْتَمَ): ۱- ورگن ۲- تیر.

کتن: (کَتِنَ. کَتْنَا): رھشیى دووکه‌لى پیوه

لکا.

(-الشَّيْءُ): شته‌که پیسى و به‌لفى پیوه لکا.

(-الْوَسْخُ عَلَى الشَّيْءِ): پیسى نیشته سهر

شته‌که‌و پیسیکرد.

(فُلَانٌ): لیوى رھشبوو.

(-تِ النَّخْلَةِ): بنى دارخوماکه گلى له‌سه‌ر

که‌له‌که بوو.

(كَتَّنَ وَأَكْتَنَ الشَّيْءُ): شته‌که‌ی لکاند.

(تَكْتَنُ تِ الْمَرَاةِ): ژنه‌که‌م / دمستکیشه‌که‌ی له

دمستکردو بیلاوه‌که‌ی له‌پیتگردو په‌چه‌که‌ی

پوشی.

(اَلْکِتْنُ): بیاله. په‌رداخ.

(اَلْکِتْنُ): ۱- چلک و پیسی و به‌لفى ۲- رھشیى

دووکه‌ل که به دیوارمومیه ۲- لینجى ۴- رھشیى

به لیوموه ۵- گلى بنى دارخورما.

(اَلْکِتْنُ): بیاله. په‌رداخ.

(سِقَاءٌ کِتْنٌ): مه‌شکه‌به‌ک به‌لفى پیوه بیت.

(اَلْکِتَّانُ) (ن): که‌تان. رووه‌کیکی جوانه

(کَاتَمَ- هُ السِّرُّ): نه‌نییه‌که‌ی لیشاردیته‌وه.

(کَاتَمَهُ الْعَدَاوَةُ): دوژمنایه‌تییه‌که‌ی

(لیشاردموه / په‌نه‌انکرد).

(تَكَاتَمَ- الرِّجْلَانِ الْحَدِيثَ): دوو پیاوه‌که

ناخاوتنه‌که‌میان له په‌ک شاردموه.

(اِکْتَمَ- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی (په‌رده‌پوشکرد /

شاردموه).

(اِنْکَتَمَ): په‌رده‌پوشبوو / شاردرایه‌وه.

(اِسْتَكْتَمَ- السِّرُّ فُلَانًا): داواى له فیسار کرد که

(رازاکه / نه‌نییه‌که) نه‌درکینیت / بشاریته‌وه.

(اَلْکَاتِمُ) (ها): نه‌نیپوش.

(سِرُّ کَاتِمٌ): نه‌نییه‌یکی پوشراو / نه‌درکاو.

(مَکْتُومٌ): پوشراو.

(قَوْسٌ کَاتِمٌ): که‌وانه‌یه‌کی ساغ که نه‌درزو

نه قلیشى تیداپه.

(اَلْکِتْمَةُ): په‌رده‌پوشکردن / شارندنه‌وه /

نه‌درکانى نه‌نیى.

(اَلْکِتْمَةُ): جاریک شارندنه‌وى شت / نه‌درکان.

(مَارَاجَعَتُهُ کِتْمَةٌ): قسه‌یه‌کی نه‌هاته‌وه

سهر که‌درکاندبیتى.

(اَلْکِتْمَةُ وَالکِتَامُ وَالکِتَامَةُ): که‌سیکه نه‌نیى

قایمبیت.

(اَلْکِتُّومُ): نه‌نیپوش / نه‌نیپراگر.

(-مِنَ الْقِسِيِّ): هایشیکی توند که کیشى

نه‌مبیت یان قلیشى تیدا نه‌مبیت.

(خَرَزٌ کِتِيْمٌ): موروى کوننه‌کراو.

قه‌دیگی درنژی راستی همیه گوله‌که‌ی
شینه له زور کۆنه‌وه ده‌چینریت له ریشالی
قه‌ده‌که‌ی چنراوی که‌تانی لیدروستده‌مکریت و
تۆمه‌که‌ی رۆنی لیدمده‌هینریت و چرای پی
داده‌گیر سینریت ۲۰ قه‌وزه ناوی که سهر
ناوده‌که‌ویت.

(“لَبَسَ الْمَاءُ كَتَانَةً”): ناومه‌که قه‌وزه ناوی
سهرکه‌وت و سه‌وز پرمنگبوو.

(الْكَتَانِيَّةُ) (ن): گوله‌که‌تان روومه‌کیه
گه‌لاکه‌ی له گه‌لای که‌تان ده‌جیت گوله‌که‌ی
گه‌وره‌و زمرده‌و له شیوه‌ی گوله‌گه‌نمه‌ بۆ
جوانی دمروینریت.

(الْكَتَانِيَّاتُ) (ن): کۆمه‌له روومه‌کیکن که دوو
خه‌پله‌یین.

(الْكَتَوْنَةُ) (سریانیه): نه‌و کراسمیه که
پارسا کاتی کارکردن له‌ژیر قاته‌که‌یه‌وه
له‌به‌ریدمکات.

کتو: (کتا. یکتو. کتوا): له رویشتندا
هه‌نگاوی کورتینا.

(اَکْتَى. اِکْتَاءً): به‌سهر دوژمنه‌که‌یدا (زالبوو/
سهرکه‌وت).

(اِکْتَوْتِي اِکْتِيَاءً): ۱- په‌ی زور هه‌شتا ۲- زور
خۆی هه‌لکیشا به‌بینه‌وه‌ی هیچی له‌ده‌ست
بیت و هیج بکات.

کث: ۱- (كَثَّ. كَثَانَةٌ وَكُثُوثةٌ وَكَثَّ. كَثْنَا):
چرو پرو سفت/ نه‌ستور بوو.

(-الشَّعْرُ): قه‌مه‌که پروچر بوو.

(-اللَّحِيَّةُ): تووکی ریشه‌که به‌یه‌که‌داچوو چرو
لوولبوو بی نه‌وه‌ی درنژ بیت.

(اَكَّتَّ- الرَّجُلُ): ریشی پیاومه‌که چرو پر بوو.
(كَثَّ (ج) كَثَاثٌ وَأَكَّتَّ (م) كَثَاءً (ج) كَثَّ):

چروپرو به‌یه‌که‌داچوو.

(اَلْكَثُ وَالْكَثِيثُ = الْكَثِيفُ): چر.

(“هُوَ كَثَّ اللَّحِيَّةِ وَكَثِيثُهَا”): نه‌و ریشی پرو
چره.

(“اِمْرَاةٌ كَثَّةٌ وَكَثَاءٌ”): ناهرمتیکی قه‌ژ
چروپره.

۲- (كَثَّ-بَسَلِحِهِ. كَثَانَةٌ وَكُثُوثةٌ وَكَثْنَا):
پیساییه‌که‌ی دمرفر تاند/ فریدا/ تووردا/
فراندی.

۳- (اَلْكَاتُ): نه‌ودانه دانه‌ویلانیه‌ی له کاتی
دروینه‌دا ده‌ومریت و سالیکیتر دمرویته‌وه.

(اَلْكَثِيثُ): تالی گۆشی وموریو یان تالی هیت.

۴- (كَثَّكَتَّ الرَّجُلُ): پیاومه‌که ریش چرو پر
بوو.

(اَلْكَثْكُثُ وَالْكَثْكُثُ): ۱- گل/ خۆل ۲- وردمه‌لاشی
به‌رد/ ورده به‌رد.

کثا: (كَثًا وَكَثَاءً- اللَّبَنُ وَنَحْوَهُ. كَثْنَا وَكَثْنَةٌ):
شیره‌که سه‌رناو که‌وت و ناومه‌که‌ی ژیری

روونبوومه‌ی یان هاوشیوه‌ی.

(-الرَّجُلُ): سه‌رتویژی شیره‌که یان ماسته‌که‌ی

خوارد.

(-تِ الْقَدْرِ): مەنجه ئەكە كەفیکرد.

(-القدر): كەفی مەنجه ئەكە یگرت.

الْكُثَاةُ وَالْكُثَاةُ مِنَ اللَّبَنِ: چەوری سەر شیر / توپژی سەر شیر.

(-مِنَ الْمَاءِ): ئەووی سەرناو دمکەوئیت.

"خُذْ كُثَاةً قَدْرِكَ": كەفی مەنجه ئەكە
كۆلۆمكەت بگرە.

۲- (كُنَّا وَكُنَّا تِ اللَّحِيَةِ كُنَّا وَتَكُنُّنَا): ریشەكە
دریژو چربوو.

(-الزرع): كشتەكە لاسك ئەستووور بوو و
بەگژیەكدا چوو.

(-تِ أُوْبَارِ الْإِبِلِ): تووكی حوشترەكە بە
خۆیدا هات / روا / پربوووە.

(أَكْنَتِ اللَّحِيَةَ): ریشەكە زۆرو دریژ بوو.

الْكُثَاةُ وَالْكُثَاةُ (ن): كوزەلە، سەوزمەكە
گولئیکى زەردى هەیه لە دەشت دەروئیت
لە سوریه و گەلئیک ناوجەى خۆرەهەلاتى
ناومر استدا دەروئیت هەندئیک جار وەك
جەر جیر دەروئیرئیت و بۆ زەلاتە بەكار دئیت.

كُتِبَ: ۱- (كُتِبَ الشَّيْءُ كُتِبًا): شتەكەى
كۆكردمۆه.

(-الشَّيْءِ): شتەكە كۆبوووە، چنگى داىە
یەك.

(-الْقَوْمِ): خویشگەل كۆبوونەو.

(-لِبِنِ النَّافَةِ): شیرى مېحوشترەكە كەمیکرد.

(-التُّرَابِ): گلەكەى بەسەر یەكدا بلاو كردمۆه.

(-الماء): ناومكەى رۆكرد / رشت.

(كُتِبَ- الشَّيْءِ): شتەكە كەمبوو / كەمیکرد.

(أَكْتُبُ- فُلَانًا): چۆر مئاویك یان شیرئیکدا یە.

(إِنكُتِبَ- الرَّمْلُ): لەكە گەردبوووەو نیتشە
سەریەك.

(إِنكُتِبَ): هەر چی شتئیک برژئیتە ناو شتئیکەووە
بەجئیت بە یەكدا ئەو تیایدا كۆبۆتەو.

(الْكَاتِبَةُ (ج) كَوَاتِبُ): مئى وشەى
(الكاتب).

(-مِنَ الْفَرَسِ): سەرپشتى چارەوئى.

(الْكَتِبَةُ (ج) كُتِبَ): ۱- كۆمەلۆكە یەكى هەموو

شتئیک / گەردۆكە یەكى هەموو شتئیک ۲- چۆرە
ناویك یان شیرئیک.

(الْكَتَابُ): زۆر / فرە.

(الْكَتِيبُ (ج) كُتِبَ وَكُتِبَانَ وَأَكْتُبَةَ): گەردە
لەم.

۲- (كُتِبَ- الصَّيْدُ فُلَانًا كُتِبًا): نئیچەرەكە لە
فیسار نزیكبوووەو.

(كُتِبَ الصَّيْدُ فَارِمَهُ): نئیچەرەكە لئى
نزیكبوئەو دە تئیگرە.

(-فِي الْمَكَانِ): چووە شوئینەكەووە كە لئوہى
نزیكبوو.

(-عَلَيْهِ): هئیرشى بردە سەرو پئیدا چوووەو
دوو بارمیکردمۆه.

(جَاءَ يَكْتُبُهُ): هاتو بەدوا یەو بوو.

(كَاتِبَ- الْقَوْمِ): لە خویشگەل نزیكبوووەو.

به شمشیر كهوتنه يه كتری / به شمشیر
له يه كياندا.

كثر: ۱- (كثر- الرجل. كثرًا): له زور بووندا
يان له زوريدا بياومهكي به زاندا / لهو زورتری
هه بوو.

(كثر كثرة وكثرة): زور بوو / فره بوو.
(كثر وكثير وكثار وكثير): زور /
فره.

(كثر-ه): زور يکرد.
(كأثر-ه): ۱- له زوريدا به زاندى / شه ره
زورينه يانکرد لهو زور تریبوو ۲- شانازی
زوری سامان يان زوری ژماره ی هه شتیکی
به سه ردا کرد.

(-الماء): ناویکی زوری بو خواردنه وهی خوئی
ويست.

(أكثر- الرجل): ۱ دارایی / مالى زور بوو /
دموله مه نده بوو ۲- شتیکی زوری هاورد.

(-الشيء): ۱- شته گه ی به زور دانا يان به زور
هاته بهر چاوی ۲- شته گه ی زور کرد.

(“أكثر الله فينا ميثك”): خواد نمونه ی وهك
تومان له ناودا زور بکات.

(تكثر فلان): به گرانیکی / زه حمه تیکی زور
شتیکی زوری ده سته گه وت.

(-بمال غيره): به مالى نه م و نهو دموله مه نده
بوو.

(-من الشيء): شته گه ی زور کرد / زوری لهو

(أكتب- الرجل وإليه ومنه وله): له بياومهكه
نزیک بووموه.

(أكتب): نزیکیی.
(“رماه من كتب أو عن كتب”): له نزیکه وه
تییگرت.

(ألكتاب والكتاب): تری بینووک و بیهر.
۴- (الكتبه ج) كتب): زمویی نزمی نیوان
شاخ / دۆلی نیوان شاخ.

کئج: (كئج- من الطعام كئجًا): هینده ی
خواردنه كه خوارد تا تیربوو يان خواردنیکی
زوری کۆکردموه.

کئج: ۱- (كئج- الشيء. كئجًا) (ضد):
۱- شته گه ی کۆکردموه ۲- شته گه ی بلاوکردموه.

(-من المال): دارایی جه نده ويست بردی و به
هه وهسی خوئی بردی.

(-ت الرياح التراب عليه): باكه خوله گه ی
هه لگرت و کردی به گژیدا.

(كئج وكئج- عن كذا): شته گه ی دمرخست /
به رده ی له سه ر لا بردد.

(“كئجته الرياح”): باكه دمریخست / سه ری
لادا.

(الكنحة- من الناس): کۆمه له خه لکیکی که م
که زور نه بن.

(تکئج- بالحصى): کهوته به ردتییگرتن و
شه ره به ردد.

(تکائج- القوم بالسيف): خویشگه ل

شته پهیداگرد.

(-بالکلام): قسهی زور کرد/ زوریوت.

(تَكَاتَرَ- الْقَوْمُ): ۱-خویشگهل زوربوون/

پهرمیانسه‌ند/ زاووزیانیگرد ۲-به زوری

ژمارمیانوهه سرکه‌وتن.

(-الشيء): شته‌که‌ی به زور داناو به زور هاته

به‌رچاوی.

(اِسْتَكْتَرَ-الشيء): شته‌که‌ی به زور دانا یان

به زور هاته به‌رچاوی.

(مِنَ الشَّيْءِ): زوری لهو شته کردو نه‌نجامدا

۲-حه‌زیکرد لهو شته‌ی زور هه‌بیئت/ دلی

به‌لای نهو شته‌دا زور چوو.

(أَكْثَرَ): زور/ زورینه.

(كَثُرَ الشَّيْءِ): زورینه‌ی شته‌که/ زوریه‌ی

شته‌که.

(”الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى الْقُلِّ وَالْكَثْرِ“): سوپاس بۆ

خودا له‌سهر که‌مو زوری به‌خشینه‌که‌ی.

(أَكْثَرَ): پتر/ زوری.

(أَكْثَرَةُ): به‌شی زوری/ زورینه‌ی.

(أَكْثَرَةُ): (وشمه‌یکه له واتایدا زور ته‌واو

نییه هه‌ندیك به‌موه راستیده‌که‌نه‌وه که له‌گهل

(قِلَّةٌ) دا به‌کاربیئت ده‌لین: (أَقْلَةُ وَالْكَثَرَةُ).

(الكثرى- من النبذ ونحوه): زوربه‌کاره‌ینانی

مه‌ی و لهو جوړه.

(أَلْكَتَار = الْكَثِيرُ): زور/ فره.

(أَلْكَتَار وَالْكَتَار): کومه‌لان/ خه‌لکان.

(في الدار كُتَارٌ أَوْ كُتَارٌ مِنَ النَّاسِ): ما‌ه‌که

خه‌لکیکی زوری تیدایه (نهم دوو وشه‌یه شت

ناگریته‌وه ته‌نها بۆ زینده‌موهر به‌کاردین).

(أَلْكَثِيرُ): زور، پیچه‌وانه‌ی یه‌ک و که‌مه.

ده‌وتریئت: رجال کثیر و کثیرة و کثیرون

ونساء کثیر و کثیرة و کثیرات: بی‌اوانیکی زور

ژنانیکی زور.

(”كَثِيرًا مَايَعْمَلُونَ كَذَا“): زور جار ناوا

دم‌که‌ن.

(أَلْكَثِيرُ): پیاوی خیر‌خوازو زور به‌خشنده.

(أَلْكَثِيرُ): دارا/ ده‌وله‌مه‌ند/ ساماندار.

(أَلْكَتَار وَالْكَثِيرُ): (بؤ نیرو من): زوربلی/

چه‌نه‌باز/ هه‌له‌موهر/ قهره‌جه‌ن.

(أَلْكَثُور (مفع): ۱-به‌زیو/ زورلیکراو/

گه‌له‌کۆمه‌کیلیکراو ۲-که‌سیکه هه‌رچی هه‌بوو

له‌ده‌ستیداو مافو داوا‌ی خه‌لکی به‌سهرموه

زور بوو.

۲- (أَكْثَرُ-النَّخْلُ): دار‌خور‌ماکه‌ تۆوی نی‌رینه‌که‌ی

ده‌ر‌کرد.

الملحق:

کثر: (أَلْأَكْثَرِيَّةُ): به‌شی زوری خه‌لکی/

زورینه‌ی خه‌لکی/ زوریه‌ی خه‌لکی.

(”هَذَا هُوَ رَأْيُ الْأَكْثَرِيَّةِ“): نه‌مه‌ رای

(زورینه‌یه/ زوریه‌یه).

(”نال الْأَكْثَرِيَّةُ“): رای زورینه‌ی ده‌سته‌کوت/

ومرگرت.

(تِ الشَّفَّةُ وَكَيْحٌ-ت. كَنْعًا وَكُنُوعًا وَكَنْعًا):

لجو لیومکه خونینان تیزاو نالیبوون.

(شَفَّةٌ كَانِعَةٌ): لیویکی نالو پر خوین.

(أَكْنَعُ): لیونالی پر خوین.

(كَنْعٌ-ت لِحِيَّةِ فُلَانٍ): ریشی دریزو زور

بوو.

(-الغَنَمُ): مهرمکان ورگیان بهرداو شلیوو.

(الْكَنْعَةُ): جالی ناومراستی لچی سهرموه.

(إِمْرَأَةٌ مَكْنُوعَةٌ): نافرمتیکه ناومندی لچی یان

بووکی چاله.

۲-(الْكَنْعَةُ): قور.

کئف: ۱-(كَنْفٌ وَتَكَانِفٌ وَكِنَافَةٌ): زور چربوو،

خهستو بهیهکداچوو بوو.

(كَنْيْفٌ): چر، خهست.

(كَنْفَهُ): چریکرد/ خهستیکرد.

(بَسْتَكَنْفَ الشَّيْءِ): شتهکه چرو خهستبوو.

(-الشَّيْءِ): شتهکهی به چرو خهست هاته

بهرجاو یان به چرو خهست تیگهپشت.

(الْكَنْفُ): کومهل. گروپ.

(الْكِتَابُ): زور/ فره.

(الْكَنْيْفُ): ۱-چر، خهست.

(رَجُلٌ كَنْيْفٌ): پیاویکی نیسک قورسی رهفتار

نالوز.

۲-(كَثِيرٌ): بیشومار.

(عَسْكَرٌ كَنْيْفٌ وَمَاءٌ كَنْيْفٌ): سهربازیکی

بیشومارو ناویکی لهنهاندازمبهدمر.

الأكثرية: کومهله دهنگیک که به ژماره

سهرکهوتن له ههلبژاردنهکهدا بهدمست

دههینیت. کومهلیکیان پارتیک بهشی زورینهی

دهنگهکانی همیه یان زورینهی نهندامان لهوه

له کومهلهکهدا یان نهنجومهنهکهدا دهیبیت.

(نُوبِ الأَكْثَرِيَّةِ): نوینهرانی زورینه.

(الأَكْثَرِيَّةُ المُطْلَقَةُ فِي إِنْتِخَابٍ أَوْ إِقْتِرَاعٍ):

زورینهی تهواو له ههلبژاردنیکیدا یان

دهنگدانیکیدا نهویش بهوهی نیووو یهکیکی

هاتووهمکان لهوانن.

(الأَكْثَرِيَّةُ النِّسْبِيَّةُ): زورینهی ریژمی: دهنگی

پالیوراویکی ههلبژاردنهکه زورتر بیت له

چاو یهکیکیتردا بهلام نهگاته له نیوه زیاتر.

کئخ: ۱-(كَنْعٌ-اللَّبْنُ. كَنْعًا): شیرمه مهییو

سهرتویژیگرت.

(كَنْعٌ=اللَّبْنُ-كَنْعٌ): شیرمه مهییو سهرتویژیگرت.

(-تِ الأَرْضِ): زهویهکه گیایدهرکرد.

(-تِ القِلْرِ): منجهلهکه ههلچوو/ کهفهکهپشت.

(-العِرْحُ): برینهکه تویژیگرتو سهرمهکی

چاکیوو.

(-فُلَانُ السَّقَاءِ): چهوریی سهر مهشکهکه/

دهفرمهکی خوارد.

(الْكَنْعَةُ وَالْكَنْعَةُ): ۱-سهرتویژی شیر یان ماست

۲-کهفی منهجل که له ههلچووندا دهرژیت.

۲-(كَنْعٌ-تِ الغَنَمِ كُنُوعًا): مهرمکان ورگیان

شلیوو.

کثل: ۱- (كَثَلَ الشَّيْءَ. كَثَلًا): شته‌گی

(گرد کرده‌وه / کۆکرده‌وه).

(أَلْكَثَلَ): کۆ.

(أَلْكَوْثَلُ وَالْكَوْثَلُ): (پاشووی / دواوه‌ی)

پاپۆر.

۲- (تَكْتَلُكَ): بوو به کاسۆلیکی.

(أَلْكَتَلَكَة): کاسۆلیکه‌کان نه‌وانه‌ن که چوونه‌ته

ژێر ناآی پاپاوه (یونانیه).

کثم: ۱- (كَثَمَ الشَّيْءَ. كَثْمًا): شته‌گی

کۆکرده‌وه ۲- خسته‌یه دهمیه‌وه‌وه شکاندی.

(كَثِمَ. كَثْمًا): تیربخواردو سکی (لێهات /

ههستا / به‌رزبووه‌وه).

(أَكْثَمَ): ورگلیهاتوو / ورگرددوو / ورگن.

(كَأَثَمَ هُ): لێی نزیکه‌وه‌وه تیکه‌لیبوو.

(أَكْثَمَ القَرْبَةَ): مه‌شکه‌که یان هیزمه‌گی

پرکرد.

(هُ الصَّيْدُ): نیچیرمه‌که لێی نزیکه‌وه‌وه.

(أَلْكَأَثَمَ وَالْكَأَثِمَ - مِنَ الطَّيْنِ وَنَحْوَهُ): قور

یان شتی له‌وه‌وه بابه‌ته‌ی توند / خه‌ست.

(كَثَمَ الطَّرِيقَ): رووی رینگه‌که‌وه دیاره‌مکانی.

(رَمَاهُ عَنِ كَثَمٍ): له‌ نزیکه‌وه‌وه تییگرت.

(أَلْأَكْثَمَ): رینگه‌گی یان و فراوان.

(وَطَبَ أَكْثَمَ): جامی شیرێ پر ۲- مه‌مکی گه‌وره‌ی

پر له‌شیر / مه‌شکه‌گی پر له‌ ماست یان شیر.

۲- (كَثَمَ - الأَثَرُ. كَثْمًا): دوا‌ی شوینه‌واره‌که

که‌وته‌وه سۆراغیکرد.

(أَلْكَثَّفَ) (ف): باره‌گر / پاتری / نامیریکه‌ به

کارمبای جیگیر باره‌که ده‌کریت، بریتیه له‌ دوو

گه‌یمه‌نر له‌ نیوانیاندا (نه‌گه‌یه‌نه‌ریکی کارمبایی

هه‌یه له‌ رادیوو ته‌له‌فوندا به‌کار دیت).

۲- (أَكْثَفَ - مِنْهُ): لێی نزیکه‌وه‌وه‌وه توانای

به‌سه‌ردا شکا.

۲- (أَسْتَكْثَفَ - الأَمْرَ): کاره‌که سه‌رکه‌وته‌وه بالآ

رۆیشت / به‌رزبووه‌وه.

الملحق:

کثف: (أَلْكَثَافَةَ): چرپی و پرپی و زۆری /

خه‌ستی توندی / زۆری و چنگدانه‌یه‌که.

(كثَافَةُ الدِّخَانِ): خه‌ستی و زۆری و چرپی

دووکه‌ل.

(أَلْكَثَافَةُ) (ف): چرپی = ریزه‌ی نیوان کیشی

قه‌باره‌ی ته‌نیک و کیشی نه‌وه قه‌بارمیه‌ی ناو

(یان هه‌وه نه‌گه‌ر ته‌نه‌که گاز بێت).

(كَثَافَةُ السَّكَّانِ): چرپی دانیش‌توان له‌

شوینیکدا. تیکرای ژمارمیان له‌ کیلومه‌تره

جوارگۆشه‌یه‌که‌دا.

(كَثَافَةُ الحَشْوِ) (اع): له‌ گولله‌تۆپیکدا

ریزه‌ی نیوان قورسایی / سه‌نگی گولله‌که‌ی له‌

چاو قه‌باره‌ی شوین بارووتگه‌که‌یدا.

(المِثَافُ): چر پیومری شله / چر پیوی شله.

الملحق:

کثلک: (کاثولیکوس): ناسناویکه‌ هه‌ سنی

به‌تریاره‌که گه‌وره‌گی کئیسه‌ی نه‌رمه‌نییه‌که‌نه.

۲- (كَتَمَ- هُ عَنِ الْأَمْرِ): له کاره‌گه‌ی

(دوورخسته‌وه/ لادا).

کحص: ۱- (كَحَصَ- الْأَثَرُ كُحُوصًا):

شوینه‌وارمه‌که سرپرایه‌وه.

(-الظَّلِيمُ): نیره وشترمرخه‌که وا رویشت

نهدمبیرا.

(-الرَّجُلُ): رویشت و هه‌لات.

(-الْبَلَى فُلَانًا كَحَصًا): وهی فیساری داپووشی/

به‌سهریدا باری.

(كَحَصَ وَكَحَصَ- الْأَثَرُ): شوینه‌وارمه‌گه‌ی/

شوینبیکه‌ی سرپیه‌وه و نه‌یه‌یشت.

(أَلْكَاحِصَ (م) كَاِحِصَةَ (ج) كَوَاحِصَ (فأ):

شوینه‌وار سرمره‌وه/ شوینبئ سرمره‌وه.

(أَطْلَالُ كَوَاحِصَ): ناسه‌واره دپیرینه

سرراوهمکان.

۲- (كَحَصَ- بِرَجْلِهِ كَحَصًا): به پئ پشکنی.

(-الْأَرْضُ): خۆلی زه‌ویه‌گه‌ی ورووژانند.

(-الشَّيْءُ): شته‌گه‌ی وردکرد/ کوتای.

(الْكَاحِصَ (فأ) (م) كَاِحِصَةَ (ج) كَوَاحِصَ):

که‌سیکه به‌پئ شت بکوتیت/ وردکات.

کحط: (كَحَطَ- الْعَامُ كَحَطًا فَحَطَ): سآله‌گه

قات و قری و وشکه‌سآلبوو.

(كَاِحَطَ): وشکه‌سآل.

کحف: (أَلْكَحُوفُ = الْقُحُوفُ): کاسه‌یسهر.

(“كَحَفَ مُؤَخَّرَ حَذَائِهِ” (عامية): پشتی

بیلاومه‌گه‌ی بؤ ناومه‌ه نوشتانه‌وه.

کحل: ۱- (كَحَلَ- الْعَيْنُ كَحَلًا): کلی کرده

چاوه‌که‌وه/ چاوی رشت.

۳- (كَتَمَ- هُ عَنِ الْأَمْرِ): له کاره‌گه‌ی

(دوورخسته‌وه/ لادا).

(أَكْتَمَ- فِي بَيْتِهِ): له خانومه‌گه‌یدا خۆی

ونکرد/ شارده‌وه.

(تَكْتَمَ): سه‌رسامبوو/ چه‌په‌ساو راوستاو

ونبوو/ خۆی ونکرد.

(إِنْكَتَمَ مِنْ وَجْهِ كَذَا): له به‌رده‌می نه‌ومدا

خۆی لادا.

۴- (إِنْكَتَمَ): دلگرانبوو/ داخیخوارد/ دلگیر

بوو.

۵- (الْكُنْتَةُ): لاسکی قامیشی ته‌رو چووزه

په‌لی گه‌لاداری دره‌خت، چه‌پکده‌کریت و

گول و ریخانه‌ده‌خریته ناویه‌وه.

کح: ۱- (أَلْكَحُ = أَلْقَحُ): ساغ/ ته‌واو.

(هُوَ عَرَبِيٌّ كَحُ): نه‌و عمرمیکی ته‌واوو

ساغه.

۲- (كَحَكَح- هُ) (عامية): په‌گیخت.

کحب: (كَحَبَ- الْكُرْمُ): میوه‌که به‌رسيله‌یگرت/

به‌رسيله‌گه‌ی دهرکه‌وت.

(الْكَاحِبُ): زور/ فره.

(“عِنْدَهُ دَرَاهِمٌ كَاِحِبَةٌ”): پارمه‌کی زوربان

هه‌یه.

(أَلْكَحِبُ): به‌رسيله.

(أَلْكَحِبَةُ): دهنکه به‌رسيله‌یه‌ک.

کحث: کحث- لَهُ مِنْ الْمَالِ كَحْتًا): مشتیک

پاره‌ی بؤ تیگرد.

(- فُلَانًا): کُلی کرده جاوی فیسارموه.

(كَا حِل و كُحَال): چاوپرشتو.

(”كَحَل السُّهَادُ عَيْنُهُ“): بیداربوو/ خهو

نهچووہ جاوی.

(كَحَل وَاكْحَل- الْمَكَانُ بِالْخَضْرَاءِ كَحْلًا):

شوینهکه گیای تازهی دمرکرد.

(كَحَل- الرَّجُلُ كَحْلًا): نپیاوهکه جاوی

پرشتبوو.

(- تِ الْعَيْنِ): چاومهکه به کلبوو/ ریژرابوو.

(كَحَل- الْعَيْنِ): کُلی کرده چاومهکهوه/

چاومهکی پرشت.

(- فُلَانًا): جاوی فیساری پرشت/ کُلی کرده

جاوی فیسار.

(تَكْحَل): کُلی کرده جاوی خوی/ جاوی خوی

پرشت.

(- الْمَكَانُ بِالْخَضْرَاءِ): شوینهکه به گیای تازه

دمرهاتوو سهوز بوو.

(اِكْتَحَل = تَكْحَل): چاوی به کل پرشت.

(- السُّهَادُ): بیداربوو خهو نهچووہ جاوی.

(- الْمَكَانُ بِالْخَضْرَاءِ): شوینهکه به گیای تازه

دمرهاتوو سهوز بوو.

(- وَجْهُهُ بِالْهَمِّ): داخو خهفمت (بهروویهوه

دیار بوو/ رووی داگرت).

(”مَا اِكْتَحَلْتُ عَيْنِي بِكَ“): چاوم پیت روون

نهبووهومو نهکهوت.

(اِكْحَال- تِ الْعَيْنِ): چاومهکه ریژرابوو/

کلاویبوو.

(- الْمَكَانُ بِالْخَضْرَاءِ): شوینهکه به گیای

تازهدمهراهاتوو سهوز بوو.

(اَلْكَحَل) ۶ کل/ بهردیکی رهشه دمهپارریت و

جاوی پی دمرپیرریت ۲ همرچی بو

چاکیوونهوی چاوی بکریته چاوی.

(اَلْكَحَلِي): کهسینکه که کل بهکاربهینیت.

(اَلْكَحَل وَاكْحَلَة): موورووی شینی چاومزار.

(اَلْكَحَل): زهمشی خواکردی شوین برژانگ.

(”لَيْسَ التَّكْحَلُ فِي الْعَيْنَيْنِ كَالْكَحَل“):

چاوپرشتن وهک چاوپرشتنی خوایی نیبه.

(عَيْنُ كَحَل و كَحِيل و كَحِيلَة (ج) كَحَلِي

و كَحَائِل): چاوی ریژراو/ چاوی بهکل.

(اَلْكَحَال) ۴-بهردی کل ۲ موورووی چاومزار.

(اَعْيُنُ كُحْلَاء): چاوی بهلهک که زور

رهمبیت.

(اَلْاَكْحَل (م) كَحْلَاء (ج) كُحَل) کهسینکه که

بیخی برژانگی رهمبیت یان رهمینهی چاوی

زور رهمبیت.

(اَلْكَحْلَاء) میی وشهی (اَلْاَكْحَل) ۲-چاوبهلهک/

کهسینکه که چاوی زور رهمبیت ۲-مهری سپی

چاوی بهلهک.

(اَلْكَحِيل): نهوت یان فهتران که حوشتری پی

رمنگدهمکن.

(اَلْكَحَل وَاكْحَال): کلچپوک که چاوی

بیدرپیرن.

(الْكَحْلَة): كلدان.

(الْكَحْلَة) (ن): گیلک: گیاه که له شلیر دهجیت گولیکی جوان دمکریت له کومه لهی زمببفه له دمشت دمرویت له ولاتی که ناری دمزیای ناومراست به تایبهتی له لوینان گوله کهی شین و بونخوشه به تایبهتی له هوله ندهدا دمروینریت و پهرومرده دمکریت زور جورو رمنگی ههیه.

۲- (كَحْل-الْعَام). كَحْلًا: ساله که زور وشك و قات و قریبوو.

(بِ السَّنُونِ الْقَوْم): سالانیکی وشك و قات و قری دوو چاری خویشگه لبوو.

(أَكْحَل-الْعَام): ساله که تهواو وشك و قات و قریبوو.

(اِكْتَحَلَ-فُلَان): فیسار کهوته نه بوونی و تهنگانهوه که له وهپیش گوزمرانی باشوو.

(أَلْكَحْل) (مص): سالی وشك و بیبه ره هم و قات و قری.

(كَحْلٌ وَكَحْلٌ وَكَحْلَةٌ): ناوه بو ناسمان.

(“صَرَّحَتْ كَحْلٌ”): ناسمان (سامالبوو/ سایهفه بوو/ ههوری پیوه نه بوو).

۳- (الْكُحْل): دارایی زور.

(الْكُحُولُ أَوْ الْكُحْل) (الْإِتْيَلِيك أَوْ الْإِيْتَانُول

= السبیرتو) (عامیة): نیسپرتو (ك) شلهیه که بیهرنگ بونیکی که سکونی ههیه و چیژیکی تیژی ههیه. له ترشاندنی هندیك

شیرینی و دانه ویله و پهتاته و تهخته و شتیر دمردده نیتریت به ریگهی کیمیایی دمگریت و له تافیگه دا ناماده دمگریت. دهجیته بیکهاتنی خواردنهوه کهولیهه گانهوه ههروها وهك سووته مهنی و پاکه رهوه به کاردیته و بو توانه وهی عهترو چهورییه کان به کاردیته هینماکهی (C₂H₅OH).

(الْكُحُولَات) (ك): ماده که لیکه که خسه له ته سهرمکییه گانی نیسپرتویان ههیه.

(الْأَكْحَل): رمنگیکی باله که خوینی لیدرمده هینن.

(الْكَحْلَاءُ وَالْكَحْيَاءُ) (ن) = لِسَانُ الثَّور): زمانه گا، رووه کیکه.

الملحق:

كحل: (الْكَحَال): که سیکه که به کل چاو بریژیته یان تیماری بکات.

کحی: (كَحَى. يَكْحِي- الشَّيْءُ كَحْيًا): شته که گهن دیوو/ خراب بوو.

کخ: (كَخ- فِي نَوْمِهِ. كَخًا وَ كَخِيخًا): به دم خه موه پر خاندی/ پر خه یهات.

کخ کخ: کخ: یه ع. به مندالی بچوک ده لین تا دمست بو شتیکی پیس نه بات یان نه یخوات/

کخهیه، یهعهیه.

کد: ۱- (كَدَّ. كَدًّا): ۱- رهنجی زوریداو خوی رمتاند/ له کاریکدا خوی ماندوو کرد ۲- رژی

به یداکرد/ دوی رژی پییداگردنکهوت ۲

لهسهر داواگردنه‌گه‌ی سوور بوو.

(-الرأس) سه‌ری توند داهینا یان توند
هه‌لیکراند.

(-الرجل) پیاومه‌گه‌ی ماندوو کرد.

(كَدَد-ه) تکابرای به ته‌کان دهرکرد.

(تَكَدَد) خوی رهنجان‌دو تووشی نازار بوو.

(اِكْتَدَ وَاِسْتَكَد-ه) داوا‌یل‌یکرد باشتر کاربکات و
خوی بره‌تینیت.

(اَلْكَد) (مص) ۲-دمسکه‌وان یان دۆل و هر
شتیکی لهو بابته که شتی تیدا بکو‌تریت

۲-رهنجو خۆرمتاندن.

("لَيْسَ هَذَا مِنْ كَدِّكَ وَلَا كَدَّابِيكَ") نه‌مه
نه رهنجی توویه نه رهنجی باوکت په‌یدا‌بووه.

(اَلْكَدَّة) زه‌ویی (ره‌قه‌ن/ سه‌خت).

(اَلْكَدُوْد) زۆر زه‌حمه‌تکیش و رهنج‌دەر.

(بئز کدود) چالاویکه به گران ناومه‌گه‌ی
دسته‌بکه‌ویت/ دهر به‌ینریت.

(اَلْكَدِيْد) ۲-زه‌ویی سه‌خت/ ره‌قه‌ن ۲-دۆلی
گه‌لیک مه‌زن و فراوان ۳-خویی زیر هار‌راو.

(هَوْمُ اَكْدَاد وَاكَاْدِيْد) خویش‌گه‌لیکی به‌زیوو/
هه‌لاتوو (نه‌مه تاکی نییه).

("رَأَيْتُهُمْ اَكْدَادًا وَاكَاْدِيْدًا") دیم‌ن دسته
دسته و تاقم. تاقمبوون.

("اِبِلُّ اَكْدَادُ") خوشتر‌گه‌لی خیرا.

(اَلْكَد) شانه.

(اَلْكَدُوْد (مفع) ۱-به‌زیو ۲-زه‌ویی په‌ستیوراوی

قاجی و‌لاخ/ به سمی و‌لاخ کو‌تراوه.

۲-(كَدَّ وَاكْتَدَ- الشَّيْءَ. كَدًّا) به‌دهست
شته‌گه‌ی هه‌لکه‌ندو دهره‌ینا.

(اَلْكَدَّة وَاَلْكَدَّة) نه‌وه‌ی که به بنی
مه‌نجه‌له‌وه دهنوسیت و دهمینیت‌ه‌وه پاش

لیه‌ه‌لینجان و رۆکردنی چیشه‌که وانا بنکر.

(اَلْكَدَادَة = اَلْكَدَّة. كُدَادَة السَّمْنِ) نخلته‌ی
رۆن.

(كُدَادَة اَلْكَلا) که‌مه‌که گیایه‌ک/ له‌ومرپک.

(اَلْاَكْد) پاشماوه‌ی گیای له‌ومر‌گای خوراو.

۳-(كَدَّ. كَدًّا) به‌ه‌نجه‌ ناماز‌می‌کرد وه‌ک

چۆن پرسیار‌که‌ر ناماز‌ه‌ ده‌کات.

۴-(اَكَّدَ وَاكْتَدَ) ده‌ستیگرته‌وه‌و چروو‌کی‌کرد.

(اَلْكَدُوْد) چرووک/ رژد/ ره‌زیل/ ده‌ستقوو‌چاو.

۵-(كَدَّ- الرَّجُلُ) ۴ زۆر پی‌که‌نی ۲-له

رۆیشتن‌دا پی‌گرانی‌یکرد/ هورس رۆیشت.

(-عَلَيْهِ) نه‌ته‌می لی‌کرد/ ده‌ست‌ریژی کرده

سه‌ری.

(تَكَدَّد-ه) خراب و به زۆر دهر‌یکرد.

(اَلْكَدَّكَّة) (مص) ته‌قه‌ی شتیک که له
شتیکی ره‌ق بدریت.

کدا: (كَدًّا- النَّبْتُ كَدًّا وَاكْدُوْدًا) زوو‌مه‌که
له سه‌رمان‌دا یان له بی‌ناویدا سیسبوو و له

شکۆفه‌ که‌وت/ گه‌سه‌ی نه‌کرد.

(كَدَّا أَوْ كَدًّا- اَلْبَرْدُ النَّبَاتِ) سه‌رما گیایه‌ی

له گه‌ورمه‌بوون و شکۆفه‌ خست. وه‌ستان‌دی و

سیسکرد.

(كَدِيءٌ-النَّبْتُ. كَذَا وَكُدُّ): سهرما له گياکه
يان روومه که کهیدا يان بيئاو بوو سيسبوو له
شکوڤه کهوت.

(-البَقْلُ كَذَا): سهوزيه که گورتو ناتهو او
بوو/ تَيَكْجُوو.

(-بِ الْإِبِلِ): حوشر مکان که متووک بوون.
(أَرْضٌ كَادِيَةٌ): زهوييه کی بيپيتو بيهيژ که
روومي باش تيډا گهوره نه بيت.

(إِبِلٌ كَادِيَةٌ الْأَوْبَارِ): حوشر گه ليکی
که متووک.

۲-(كَدِيءٌ-الْغُرَابُ. كَذَا): قهله ر مشکه که
دهنگی زيکنبوو.

کلب: (الْكَلْبُ وَالْكُنْبُ وَالْكَدْبُ. الْوَاحِدَةُ
كَدْبَةٌ): به لهی سبی له نینوکی مندالی
بجوو کدا.

(دَمٌ كَدِبٌ): خوینیکی تهر.

کدج: (كُدَجٌ-الرَّجُلُ. كُدْجًا): تیر له
خوار دنه و مه کی خوار دموه.

(كُدْحٌ- فِي الْعَمَلِ كُدْحًا): کووشش و رهنجیکی
زوری له کاره که داو خوئی تيډا ماندوو کرد
تا کاری تيبيکات.

(-لِعِيَالِهِ): رهنجی زوری بو خيزانه کهیدا و به
گران نانی بو پهیدا کردن.

(-رَأْسُهُ بِالْمِشْطِ): قرئی خوئی به شانہ
(بلا و کردهوه/ په خش کردهوه).

(كُدْحٌ وَكُدْحٌ-الْوَجْهَ): روومه کی رووشاند.

(تَكُدِّحٌ-الْجِلْدُ): بيسته که رووشا.

("وَقَعَ مِنَ السَّطْحِ فَتَكُدِّحٌ"): له سهریان کهوته
خواری و شوینی شکا.

(إِكْتُدِّحٌ-لِعِيَالِهِ): رهنجی گرانیدا و بژيویی بو
خيزانه کهی پهیدا کرد.

(الْكَدْحُ (ج) كُدُوْحٌ): رووشان.

کدر: ۱-(كَدَّرَ وَكَدَّرَ وَكَدَّرَ. كَدَّرًا وَكَدَّارَةً وَ
كُدُورًا وَكُدُورَةً وَكُدْرَةً): ليلبوو/ ناروونبوو/
ته لخبوو.

(-الْعَيْشُ): گوزمرانه که تالبوو/ سهختبوو.

("كَدَّرَ عَلَى فُلَانٍ"): رووی له فیسار گرژکردو
زور لی تووره بوو.

(كَدَّرَ-الشيءُ): شته کهی لیلو ته لخر کرد.

("كَدَّرَ عَيْشَ فُلَانٍ"): ژيانی له فیسار تالو
ناخوش کرد.

(-الرُّجُلُ): دلای پیاوم کهی ته نگ کردو
خهفه تیدایه.

(تَكَدَّرَ-الشيءُ): شته که ليلبوو/ ته لخبوو.

(-عَلَيْهِ): ليزویر بوو و زور لی تووره بوو.
(تَكَدَّرَ-مِنْهُ): لی دلگران بوو.

(إِكْدَرٌ-الشيءُ): شته که رهنگی لیلو ته لخ
بوو.

(الْكَدَّرُ وَالْكَدِيرُ وَالْكَدِيرُ- مِنَ الْعَيْشِ أَوِ الْأُلْوَانِ)

وغير ذلك): ژيانیکی ته لخ و تال يان رهنجیکی
ته لخ و لیل يان هر شتیکی ته لخ و لیل.

كدس: ۱- (كَدَسَ - هُ. كَدَسًا وَكُدَّاسًا): دهریکرد/
بهریکرد.

(-الْمُنْقَلُ فِي سَيْرِهِ): بارگرانه که خیرا
رؤیشت.

(تَكَدَّسَ - الرَّجُلُ): له رؤیشتندا توند رؤیشت و
نهم شانه و شانیکرد ته گانی دایه خوی.

(-الْفَرَسُ): له رؤیشتندا چارمویکه گرانپیوو
وهك باری قورسبیت.

۲- (كَدَسَ - تِ الْخَيْلِ كُدَّاسًا وَكُدَّاسًا): نهسپهگان
له رؤیشتندا نیشتنه سمریهك.

(-بِهِ الْأَرْضُ): دایبه زمویدا.

(كَدَسَ وَكُدَّسَ - الْحَصِيدُ): گشته درواو مکهی
سمریهك نا.

(تَكَدَّسَ): سمریهك نرا/ کومه لبوو/
له سمریهك که له مکه بوو.

(- تِ الْخَيْلِ): له رؤیشتندا نهسپهگان نیشتنه
سمریهك.

(الْكُدَّاسُ (ج) اُكْدَاسُ): شاراو مه لوی دانه ویلهی
درواو/ کومه لی شت.

(اُكْدَاسُ الرَّمْلِ): لی نیشتووی سمریهك.

(الْكُدَّاسُ - مِنَ التَّلَجِ أَوْ الْحَصِيدِ وَمَا شَبَّهَ):
بهمفری زوری که له مکه بوو یان مه لویو شارای

دمغلی درواو یان کومه ل و نیشتووی سمریهکی
شتیتز.

(الْكُدَّاسَةُ): نهو شتهی له سمریهك که له مکه
دمکریت.

(الْكُدْرَةُ مِنَ الْأَلْوَانِ) (مص): لیلی/ ته لخیی
له رمنگدا نهو رمنگه روون نه بییت و ته لخییت
مه یله و رهش و بوژ بییت.

(الْكُدْرَةُ (ج) كُدْرُ): ههوری تمنك.

(- مِنَ الْحَوْضِ): قوری ناو گؤل یان قه وزه ی
سهری.

(الْكُدْرِي) (ح): جوړه قه تیبه که رمنگبوړه
پشت خالخالوی و گهردن زمرده.

(الْكُدْرِي وَكُدْرِي): ته نکه ههور.

(الْكُدْرَةُ): خلتهی روونی بنی مهنجه ل.

(الْأَكْدَرُ (م) كُدْرَاءُ (ج) كُدْرُ) = الْكُدْرُ:
رمنگیکی ته لخ و ژیانیکی تال.

(عَيْشُ الْكُدْرِ): ژیانیکی ناخوش و تال.

(كُدْرُ - الْمَاءُ): ناو مکه ی روگرد.

(انْكُدْرُ - فِي السَّيْرِ): په لهی له رؤیشتنه که دا
کرد.

(- عَلَيْهِ الْقَوْمُ): خویشگه ل کومه له بیان لی کرد/
لیگر دبوونه وه/ به سمریدا رژان.

(- تِ النُّجُومِ): نه سستیره گان پهرش و
بلا و بوونه وه.

(الْأَكْدَرُ (م) كُدْرَاءُ (ج) كُدْرُ): لاهوای به گورو
توند.

۳- (الْكُدْرَةُ (ج) كُدْرُ): گورزه دمغلی دورواو.
(الْكُدْرُ (م) كُدْرَةُ): لای شیهه جوانی قه له وو

خرت.

(حِمَارُ كُدْرُ): کهری قه به و زله.

۴- (أَكْدَشَ بِخَيْرٍ): سمری هه والیکى گه یاند.
 ۵- (الْكَدِيش (م) كَدِيشَة (ج) كُدَش (عامية):
 بارگیر.
 ("كُدَش الْجَوَادُ"): نهمسبه که بوو به بارگیر.
 خستیانه ژربار.
 کدع: (كَدَع-ه كَدَعَا): پالی پیومنا.
 الْكُدَعَة: سمرشورو زمیوون.
 کدف: (أَكْدَف- الفِرْس): دهنگی ته په ی سمی
 چارموپکه هاتو بیسترا.
 (الْكَدْفَة): ته په ی سمی و لاخ یان پی زه لام.
 کدم: ۱- (كَدَم. كَدَمَا): به پیشی دانی (گهستی/
 گازی لیگرت).
 (كَادَم- تِ الدَّابَّة الحَشِيش): چوارپیکه ده می
 له گیاکه گیر نه بوو.
 (تَكَادَمُوا بِالْأَفْوَاه): به دانی پیشه وه (گازیان
 له په کتریگرت/ په کتریانگهست).
 (الْكَدَم (مص) (ج) كُدوم): ۱- گازگرتن
 ۲- شوینکار/ نهو کاریگه ریبهی به سه ر
 کارلیکراومکه وه به جیماوه.
 (الْكَدَم): شوینگاز.
 (الْكَدَم الواحِدَة كَدَمَة): ۱- زورگازگر
 ۲- شه پرکهری چاک و نازا/ جهنگاومری دلیر
 ۳- (ح) کولله ی ره می سهر سه وز.
 (الْكَدَمَة): ۱- جاریک گازگرتن ۲- نیشانه، خال،
 خالی کوتراو ۳- شوینکار.
 (الْكَدَام): باشماوه ی هه موو شتیکی خوراو

(الْكَدَّاس (ج) كَدَادِيس): دانی سوورکراوی
 گهنم و جوو شتیر/ شارا، خهرمان.
 (الْتَكَادِيس) (فا): نیشتوی سهریه ک.
 (- مِنْ الشَّجَر): دره ختی چری به په کداجوو.
 ۳- (كُدَس- تِ الدَّابَّة كُدَسًا وَكُدَاسًا): و لاخه که
 پژمی.
 (- كُدَسًا): سلی لیکرده موو به شومی دانا.
 (الْكَادِيس (ج) كُوَادِيس): نه وه ی سلی
 لیدمکریته موو به باشی دانانین وه ک پژمین و
 شتیر.
 (الْكَدَسَة وَالكُدَاس): پر مه ی چوارپیی رنگه
 بو مروقیش بوتریت.
 کدش: ۱- (كُدَش-ه: ۱- كُدَشًا: رووشاندی ۲ به
 شمشیر یان نیزه لییدا ۲- پری، له تیکرد.
 (الْكَدَش): برین.
 ("جَلْدُ كُدَش"): پیستیکی رووشاو.
 ۲- (كُدَش-ه. كُدَشًا): ۱- توند پالی پیومنا
 ۲- دابه پیشخوی و دهریکرد.
 (تَكُدَش- الرَّجُلُ): له پشته وه پالی پیومنراو
 كهوت.
 ۳- (كُدَش- لِعِيَالِهِ. كُدَشًا): بو خیزانه که ی
 كهوته ته له که بازی و دستگیریبوو.
 (كُدَش وَكُدَش وَكُدَش مِنْ فُلَانٍ عَطَاءً):
 دستکه وتیکی له هیسارموه به رچنگه هوت/
 بهرکه هوت/ دستکه هوت.
 (الْكَدَّاش): ۱- په یداکهر ۲- دهرۆزه کهر/ سوالکهر.

۲- (كَدَنَ- الْفَدَانُ. كَدْنَا) (ز) (سریانی):

جووته گاکه‌ی بؤ جووت بهست و یه‌کیخستن.
(الْكَدْنَةُ (ز) (عامیة): رۆژه جووتیکی
جووته‌گابه‌ک.

۳- (الْكَدْنُ وَالْكَدْنُ (ج) كُدُون): بیستیکی
خۆش‌کراوی وه‌ک دۆل/ دنگ، شتی تیدا
ده‌کوتریت.

(الْكَدْنُ = الْكَدْرُ): لیلی.

(الْكَدْنُ (م) كِدْنَةُ (ج) كِدْنَات): زۆر قه‌له‌وو
گوشتن و غه‌زو به‌ز گرتوو.
(الْكَدْنَةُ): کۆپاره‌ی حوشر.

(الْكَدْنَةُ وَالْكَدْنَةُ): قه‌له‌ویی و به‌زوجه‌وری
زۆر.

(الْكَدَانَةُ): شتی خراپ و بینابرووی.

(الْكَدَانُ): به‌ردی نهرمی کونکون.

(كَدَانَةُ): به‌ردیکی نهرمی کونکون (ئه‌مه
ومرگپر‌دراوی (کدان)ه.

کده: (كَدَه- الشَّيْءُ: كَدَاهُ): شته‌گه‌ی شکاند.
(هـ بِالْحَجَرِ): به‌ به‌رد توند کوتای.

(- شَعْرُهُ بِالْمِشْطِ): به‌ شانه‌ قژی بژو جیا‌جیا
کردموه.

(- لَأَهْلِهِ): رهنجیکی گرانی بؤ خیزانه‌که‌یدا.

(هـ الْهَمُّ): داخ و خه‌مه‌ت په‌ریشانیکرد.

(هُوَ مَكْدُوهُ مِنَ الْهَمِّ): له‌ خه‌مه‌ت و داخدا
په‌ریشانه.

(- عَلَيْهِ): به‌سه‌ریدا زالبوو.

وه‌ک هی له‌ومرگا ۲-بنجی گیا که ده‌که‌ویت و
باران لیی ده‌دات و ده‌رویته‌وه.

(الْكَدَامَةُ): ۱-پاشماوه‌ی هه‌موو شتیکی خوراو
وه‌ک هی له‌ومرگا ۲-هه‌موو شتیکی که گازی
لیبگریت و بشکینریت/ که‌رتبکریت.

(الْكَدَامُ وَالْكَدَوْمُ): گازگر.

(الْمُكْدَمُ): شوینی گاز.

(الْمُكْدَمُ): گاز لیگیری.

(رَجُلٌ مُكْدَمٌ): پیاویک شه‌ری به‌ تووشه‌وه
بوو به‌ خه‌ستی بریندارکرا/ پیاویکی خه‌ست
بریندارکراو.

۲- (كَدَمٌ- الصَّيْدُ. كَدَمَا): نیچیره‌که‌ی
راوه‌دوونا/ پیکا.

(كَدَمٌ فِي غَيْرِ مَكْدَمٍ): داوای شتیکی کرد که
شایسته‌ نه‌بوو.

۳- (اُكْدِمَ- الْأَسِيرُ): دیله‌که‌ کۆت و زنجیر کرا.
(الْمُكْدَمُ- مِنَ الْجِبَالِ وَالْأَكْسِيَّةِ): گوریسی باش

بادراو یان به‌رگی چاک چنراو و دروستکراو.
(أَسِيرٌ مُكْدَمٌ): دیلیکی کۆت و زنجیر کراو.

(قَدَحٌ مُكْدَمٌ): په‌رداخیکی شووشه‌ نه‌ستوو.
۴- (الْكَدَامُ): پیاویکی پیر.

کدن: (كَدَنَ بِالثُّوبِ. كَدْنَا): به‌ جله‌که‌ی
ناوقه‌دی خۆی به‌ست.

(الْكَدْنُ وَالْكَدْنُ (ج) كُدُون): ۱-به‌رگیکه‌ نافرمت
له‌ ژووری خۆیدا له‌به‌ریدمه‌کات ۲-که‌ژاوه‌ی
تایبه‌تی ژنان ۲-کورتانی تایبه‌تی حوشر.

(أَكْدَى. إِكْدَاءٌ): دستتقووچاو بوو، بهخشنده نهبوو.

(-الْمَطْرُ): باران کهم باری.

(-الْعَامُ): ساله که وشکبوو/ نهبازی و بیبهره مبوو.

(-الْعَدْنُ): کانزاکه هیچی لیپیدا نهبوو.

(-النَّبْتُ): روومکه که له بهر سه رما نهبوو ژاپه و مو بالاپنه کرد.

(-الرَّجُلُ): ۱- پیاو که دموله مهند بوو و لیکه وت/ هم ژار که وت ۲- پیداو یستی که هی دستگیر نهبوو.

(أَكْدَى الْحَافِرُ): هه لکه نه که گه شسته تاویرو نیتر بوو هه لکه نه را.

(“حَفَرَ فَأَكْدَى”): هه لیکنه و گه شسته تاویرو نیتر بوو هه لکه نه را.

(“سَأَلَهُ فَأَكْدَى”): پرسبازی لیکرد وه ک دمرؤزمکه رو هیچی لی دستگیر نهبوو/ هیچی لی دستنه که وت.

(-هُ عَنِ كَذَا): له وه چیراپه مو بهری نه وه لیگرت.

(تَكْدَى. تَكْدِيًا): سوالی کردو ماندویتی دمرؤزمکردنی چه شت.

(الْكَادِيَةُ): سهختی روژگار.

(الْكَادِيَةُ (ج) كُدَى): ۱- دستپانکردنه و مو سوالکردن/ پیشه ی دمرؤزمگیری ۲- زموی رمقنی سهخت ۲- تاویری سهخت و زور زل

(كُدَى - الشَّيْءُ): شته که ی شکاند.

(-هُ بِالْحَجْرِ): به بهرد توند کوتای/ بهردی پیدا کیشا.

(-هُ الْهَمُّ): خمفت بهریشانی کردو داپرزاند. (-عَلَيْهِ): به سه ریدا زالبوو.

(تَكْدَهُ): شکا.

(الْكَادِيَةُ (فا) (ج) كُدَى): شکینر.

(الْكَادِيَةُ (مص) (ج) كُدَى): رووشان یان شان یان به بهرد کوتان.

كدو: (كُدَا. يَكْدُو وَالزَّرْعُ كُدُوًا وَكُدُوًا): کشته که باش نه روا.

(-تِ الْأَرْضِ): زمویه که درمگ روومکه که هی دمر کرد.

(-الشَّيْءَ. كِدَاءٌ): ۱- شته که ی (بری/ له تگرد) ۲- ریگی لیگرت/ قه دمغه ی کرد.

(كُدَى. يَكْدَى - بِالْعَظْمِ): نیسقانی له بین گیرا.

(-الْمِسْكُ): بونه که بوئی (نهبوو/ برابوو).

(كُدَى وَكُدَى): بوئی مردوو/ بوئراو/ بیبؤن. (-تِ أَصَابِعُهُ): په نجه گانی له هه لکه نندن و شتیردا (ماندوو بوو/ شلیوو).

(تَكْدَى. تَكْدِيًا): سوالی کرد، دمرؤزمیکرد.

کدی: ۱- (كُدَى. يَكْدَى - الرَّجُلُ كُدِيًا): له بهخشیندا چرووکی کرد.

(-الرَّجُلُ): به مندی کردو کاری پیکرد/ رمقندی. (كُدَى. تَكْدِيَةُ): سوالی کرد/ دمرؤزمیکرد.

۴-سه ختیی رۆژگار.

۲-(كُدَى. يَكْدَى. الْوَجْهَ كَدِيًا): دموچاومهكى

کردو پیوت.

رووشاند.

۱-جه درۆیخستهوه/ به درۆزنى دانا

۲-(الْكُدِيَةُ وَالْكِدَاةُ وَالْكُدَايَةُ): بنخهرمان كه

۲-درۆى دايه پالى.

گلو دانی پیومهيه.

۱-جه درۆیخستهوه/ به درۆزنى دانا

كَنْدَ: (كَنْدَ. كَدَا): زير بوو.

۲-درۆى دايه پالى.

(اَكْدَ): به شوينيكدا رۆيشت بهرده لانيبوو

۱-جه درۆیخستهوه/ به درۆزنى دانا

بهردمكهى نهرمو گونگونبوو.

۲-درۆى دايه پالى.

(الْكَنْدَانُ الْوَاحِدَةُ كَدَانَةٌ): بهردى نهرمى

۱-جه درۆیخستهوه/ به درۆزنى دانا

گونگون.

۲-درۆى دايه پالى.

كَنْب: (كَنْب. كَنْبًا وَكَنْبًا وَكَنْبَةً وَكَنْبَةً وَكَنْبًا وَكَنْبًا): درۆيکرد/ به درۆ دوا ۲.

۱-جه درۆیخستهوه/ به درۆزنى دانا

باسى شتيكيکرد بيچهوانهى راستييهكهى

۲-درۆى دايه پالى.

لهگهل نهومدا راستيى شتهكهى دهزاني.

۱-جه درۆیخستهوه/ به درۆزنى دانا

(-الْعَيْنُ): چاومهكه به ههلهدا چوو.

۲-درۆى دايه پالى.

(-الرَأْيُ): رابوچوونى بيچهوانهى نهوه بوو

۱-جه درۆیخستهوه/ به درۆزنى دانا

كه ههبوو.

۲-درۆى دايه پالى.

(كَدَبْتُكَ عَيْنُكَ): چاوت به ههلهيدا

۱-جه درۆیخستهوه/ به درۆزنى دانا

برديت.

۲-درۆى دايه پالى.

(كَنْبُ السَّرِيرِ): رۆيشتنيكى درۆزنانه

۱-جه درۆیخستهوه/ به درۆزنى دانا

رۆيشت، باش نهرۆيشت.

۲-درۆى دايه پالى.

(كَنْبُ الْقَوْمِ السَّرِيِّ): خويشگهل به شهو

۱-جه درۆیخستهوه/ به درۆزنى دانا

نهياتوانى برۆن.

۲-درۆى دايه پالى.

(كَنْبَةُ الْحَدِيثِ): ناخاوتنه درۆكهى يان

۱-جه درۆیخستهوه/ به درۆزنى دانا

ههرمايشته درۆكهى گهياندى و پيوت و

۲-درۆى دايه پالى.

بيچهوانهى راستى گهياندى.

۱-جه درۆیخستهوه/ به درۆزنى دانا

خستووَه که بانگیده‌مکن خوی به نووستوو
پیشاندمدات.

(الْإِكْذَابُ): به‌درؤ خه‌وله‌خؤ خستن و
وه‌لامنه‌دانه‌وه.

(تَكْذِبُ): به نابه‌دل و ناچاریی درؤ‌یکرد.

(-فُلَانًا وَعَلَيْهِ): به نارِه‌وا نه‌وی به درؤزن دانا.
(تَكَذَّبَ - الْقَوْمُ): خوی‌ش‌گهل درؤیان به دم
یه‌کتر‌بی‌ه‌وه هه‌لبه‌ست.

(الْكَاذِبُ (ج) كَذِبَةٌ وَكُذَّابٌ وَكُذَّبٌ (ها):
درؤزن. درؤه‌له‌بست درؤ‌باز.

۱- (الكَاذِبَةُ (ج) كَاذِبَاتٌ وَكَوَانِبٌ): نافرمتی
درؤزن ۲- درؤ‌کردن/ درؤ.

(الْكَذَّابُ وَالْكَذْبِيُّ وَالْكَذْبَانُ): درؤ‌کمر/
ناراست/ ساخته‌باز/ که‌له‌کباز/ درؤ‌باز.

(الْكَذَّابُ وَالْكَذْبَةُ وَالْتِكْذَابُ وَالْمَكْذِبَانُ
وَالْمَكْذِبَانَةُ): زؤر درؤزن/ زؤر ساخته‌باز/ زؤر
که‌له‌کباز/ زؤر درؤ‌باز.

(الْكَذَّابَةُ): به‌رگی‌که به رنگ نیگار‌کی‌ش‌بکریت
وه‌ک به سیم نیگاری کی‌ش‌رابیت.

(الْكَذُوبُ): دمروون چون‌که مرؤف به هه‌له
دمبات هه‌موس و نارِه‌زوو ناواتی زؤری پیدم‌دات
که بؤی نایه‌تمدی.

(الْكَذُوبُ (ج) كُذُوبٌ اَلْكَذْبَانُ وَالْكَيْذَابُ
وَالْكَيْذَابَانُ): ۱- زؤر درؤزن/ درؤ‌باز، فیشال‌کمر

۲- دمروون.

(الْأُكْذُوبَةُ (ج) أَكَاذِيبُ): فشه/ درؤ/ ساخته.

(الْتَكَاذِيبُ): ده‌له‌سه/ هه‌والی درؤ/ ساخته‌و
فیشال/ فشه‌و درؤی هه‌له‌ق و مه‌له‌ق و
ناراست.

(الْمَكْذِبَةُ وَالْمَكْذِبَةُ (ج) مَكَاذِيبُ وَالْمَكْذُوبُ
وَالْمَكْذُوبَةُ (ج) مَكَاذِيبُ): درؤ/ ده‌له‌سه/
فشه/ ساخته.

کذو: (کذا): ناوا/ هه‌رومه‌ا/ ناومه‌ا/ چون
نه‌و/ ومکو (نه‌مه له دوو وشه بی‌که‌اتووَه (ک)
بؤ لی‌کچواندن (ذا) بؤ ناماژَه بووه به (کذا).

(رَأَيْتُ زَيْدًا فَاضِلًا وَرَأَيْتُ عَمْرًا
كَذَا): زمیدم به پی‌اوی باش زانی و دی

هه‌رومه‌ا عه‌مریش (جاری واهه‌یه (ه‌ی
وشیار‌کردنه‌وی ده‌جیته سمرو دم‌بیته هکذا:

نه‌ ناوا/ نه‌ ناومه‌ا/ هه‌رومه‌ا (جاری واهه‌یه
ده‌کریته وشه‌یه‌کی لی‌کدراو بؤ دی‌اری‌کردنی

ژماره. ده‌لین (کذا وکذا). "قَبَضْتُ كَذَا وَكَذَا
دِرْهَمًا" هیندمو هینده پارهم و مرگرت (یان بؤ

دی‌اری‌کردنی شوین. وه‌ک ("بِمَكَانٍ كَذَا وَكَذَا")
له شوینیکی ناواو تها.

کَر: ۱- (كَرَّ كُرُورًا): گه‌رایه‌وه/ پی‌چیدایه‌وه.
("إِنْهَزَمَ - عَنْهُ ثُمَّ كَرَّ عَلَيْهِ"): له‌به‌ری هه‌لات و

پاشان گه‌رایه‌وه سه‌ری و په‌لاماری‌دایه‌وه.

(فَرَّ لِلْجَوْلَانِ ثُمَّ عَادَ لِلْقِتَالِ): پی‌چی‌کی پیدادا
گه‌راو پاشان بؤ جه‌نگ گه‌رایه‌وه.

(كَرَّرَ): له جه‌نگدا شه‌رم‌نگیزه‌و هات و بردو

په‌لاماری زؤره/ گه‌رانه‌ومو په‌لاماردانی زؤره.

(الْمَكْرَ): توندوتیژ یان زۆر گهراوه بۆ سه‌ر

دوژمن و پهلاماردانی له جهنگدا.

"فَرَسٌ مَكْرٌ مَفْرٌ": نه‌سپێکه ملدهره له

هیرش و چوونهوه سه‌ر دوژمن و هه‌لاتندا به

پیی ناره‌زوی سواره‌که‌ی هه‌لده‌سووریت.

(نَاقَةُ مَكْرَةٍ): میحوشتریکه له رۆژیکدا دوو

جار شیردهدات به‌یانی و ئیواری.

۲-(الْكَرَّ (ج) كِرَار): بیر / چالاو.

۱-(ج) اَکَرار (عبرانیة): ۱-دەفریکی بیوانه‌په

۲-پۆشاک.

(الْكَرَّ (ج) كُرُور): په‌تیک‌ی پیبه‌ستنه‌وه‌په له

تالی گوش یان گه‌لای دارخورمایه ۲-په‌تیکه

پیی ده‌چنه سه‌ر دارخورما ۲-گوریسی پاپۆر.

(الْكَرَّ (ج) كِرَار): ۱-چالاو / بیر.

۲-(ج) اَکَرار و کُرُور): به‌رمالی نوێژکردن.

(الْكَرَّةُ): ۱-پشقی بۆگه‌نی حوشتر قه‌لغانی پی

(بریقهدار ده‌که‌ن / بریقهد ده‌هینن).

۲-(ج) كَرَات (ع ح): سه‌دهه‌زار.

۲-(كِرْكَر-الشَّيْءُ. كِرْكَرَةٌ): شته‌که‌ی دوو‌هه‌زه

یان جه‌ندباره کرده‌وه.

(-الرَّحَى): ده‌ستار‌که‌ی (خولانده‌وه / گپرا).

(-الْحَبُّ): دانه‌ویله‌که‌ی هاری.

(-الرَّجُلُ): پیاومه‌که پیکه‌نی.

(-فِي الضَّحِكِ): سه‌یر پیکه‌نی / دایه قاقای

پیکه‌نین / تریقایه‌وه.

(-بِالدَّجَاجَةِ): مریشه‌که‌ی بانگکرد.

(الْجَوَادُ يَصْلُحُ لِلْكَرِّ وَالْفَرِّ): نه‌سب له

جهنگدا بۆ هه‌لاتن و په‌لاماردانه‌وه‌ی دووباره

چاکه.

(كِرَّ- اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ): شه‌وو رۆژ به دوی

یه‌کدا هاتن و باره‌ها بوونه‌وه.

(-الْفَارِسُ عَلَى الْعَدُوِّ. كَرًا وَكُرُورًا وَتَكَرَّرًا):

سواره‌که جار له دوی جار په‌لاماری دوژمنیداو

گه‌راپه‌وه سه‌ریان.

(كُرَّ وَكُرُورًا وَتَكَرَّرًا): جار‌ه‌های جار کردن /

جه‌ند جار کردنه‌وه. جه‌ندپاتکردن.

(كِرَّ- الْمَرِيضُ. كَرِيرًا): نه‌خۆشه‌که گیانی به

ده‌سته‌وه‌دا.

(-صَدْرُهُ. كَرًا): سنگی خیزه‌خیزی په‌یدا‌کرد.

(كِرَّرَ-الشَّيْءُ. تَكَرَّرًا وَتَكَرَّرًا وَتَكَرَّرًا):

شته‌که‌ی دووباره یان جه‌ندباره کرده‌وه.

(تَكَرَّرَ): دووباره یان جه‌ندباره بوومه‌وه.

(الْكَرَّةُ (ج) كَرَات): ۱-جار، بات ۲-هیرش له

جهنگدا ۲-گه‌رانه‌وه سه‌ر ۴-به‌یانی و ئیواره که

هه‌میشه دووباره ده‌بنه‌وه.

(الْكَرَّار): توندوتیژ / سه‌ر سه‌خت و سه‌ر گه‌رمی

شالو‌بردن له جهنگدا.

(الْكَرِيُّ): شالو‌بردن / هیرشکردن له جهنگدا.

(الْكَرِي (مَص): ۱-خیزه‌ی، / خره‌ی) سنگ.

۲-کۆکه‌په‌که که به هوی تۆزوه په‌یدا‌بیت.

(الْمَكْرَ): شوینی گه‌رانه‌وه سه‌ر دوژمن و

هیرش‌کردنه‌وه سه‌ر دوژمن.

”تَكَرَّرَ السُّؤَالُ“: دووباره كردنه ووه

وتنه ووهی پرسیار.

(التَّكْرِيرُ فِي الْبَلَاغَةِ): دووباره كردنه ووه له

رهبان بیژیدادووباره كردنه ووه/ دووباره كردنه ووهی

هه ره نه ووشانه بۆ چه سپانندن واتای وشهكان

له مِشْكِي گویگر مهكدا وهك: (فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ

يُسْرًا إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا): به راستی له پاش

تهنگانه ناسانی و شادیی و خوشیی ههیه له

پاش تهنگانه گوشادیی ههیه.

(التَّكْرِيرُ): پالاوتن و پاكرژدنه ووه له خلتنه و

پسی.

”تَكَرَّرَ السُّكْرُ“: پالاوتن و پاكرژدنی

شهكر.

(تَكَرَّرَ النَّفْطُ): پالاوتنی نهوت و

جیاكردنه ووهی به شهكانی نهوته ره شهكه/

نهوته خامكه.

كرب: ۱- (كَرْبٌ - الْقَيْدُ عَلَى الْمُقَيَّدِ كَرْبًا):

كۆتهكهی له كۆتكر او مهكده توندكرد/ كۆتهكهی

چه راند.

(-الْحَيْلُ): پهتهكهی بادا.

(-الدَّلْوُ): پهتیکی بچووکی به دۆلكهكه ووه

بهست.

(-الْأَمْرُ): كارمهكهی لئ گرانبوو.

(-هُ الْعَمُّ): خهفمت دایگرت و تهنگی

بیته لجنی.

(-الناقة كروباً): میخوشترمهكهی بارگرانكرد.

(تَكَرَّرَ - فِي الْأَمْرِ): له كارمهكدا (رارا بوو/

رارا بیكرد).

(-الماء): ناو مهكه گه رایه ووه گونجهكهی،

ناو مهپۆكهی.

(-الطائرُ): بالندهكه له ناسمانه ووه به ربوو ووه.

(الْكِرْكِرَةُ): هۆرهی سك.

(الْكِرْكُورَةُ): دۆلیکی قوول.

۴- (كِرْكِرَ - الشَّيْءَ كِرْكِرَةً): شتهكهی گردكردمه ووه/

كۆكردمه ووه.

(-تِ الرِّيحِ السَّحَابُ): ۱- باكه هه ورمكهی

كۆكردمه ووه كه له وهپیش بلا بوو ۲- دوور یخسته ووه و

بردی.

(الْكِرْكِرَةُ (ج) كِرَاكِرُ): كۆمه له خه لكیك.

(الْكِرَاكِرُ): رموه نه سپهكان.

۵- (كِرْكِرَ - الرَّجُلُ كِرْكِرَةً): پیاومهكهی به منكرد.

(-الرَّجُلُ): هه لات/ راپكرد.

(-الْأَمْرَ عَنْهُ): كارمهكهی لئلادا و پالی به

كارمهكه وونا/ كارمهكهی لئدووور خسته ووه.

۶- (الْكِرْكِرُ (ح): قاقلی بازانی قاومیی.

بالندهكهی دهریایی دره په رمهكهی قاومییه

سه ری دهنووی چه ماومیه.

(الْكِرْكِرَةُ): ماستی توند یان شیر خهست.

(الْكِرْكِرَةُ (ج) كِرَاكِرُ): سنگی نازهلی سمدار.

الملحق:

كِرْ: (التَّكْرِيرُ): دووباره چه ندياره كردنه ووهی

جار له دواي جار و گيرانه ووه.

(الْكَرْبُ - مِنَ الْفَاصِلِ): جومگه‌ی پر له ده‌مار.

(حَافِرٌ مُّكْرَبٌ): سمی (رهق/ سهخت).
(الْمُكْرُوبُ): مه‌راه‌کردوو/ دل‌گران/ داخله‌دل/ په‌ست/ خمه‌تیار.

۲- (كَرْبٌ كُرُوبًا): نزیکی‌بووه‌وه/ هاته‌به‌ره‌وه.
(تِ النَّارِ): ناگره‌که خه‌ریکی کوژانه‌وه بوو.
(تِ الشَّمْسِ): خۆر نزیکی ناوا‌بوونبوو.
(فُلَانٌ): فی‌سار خور‌مای بن چلی دار‌خور‌ماکه‌ی‌خوارد.

(كَرْبٌ يَفْعَلُ): خه‌ریکی‌وو کاره‌که نه‌نجام‌بدات.
(فُلَانٌ كَرْبًا) بنی لقی دار‌خور‌ماکه‌ی لی‌کرده‌وه.

(كَرْبٌ - الرَّجُلُ): خور‌مایه‌کی خوارد که به لقی دار‌خور‌ماکه‌وه ما‌بووه‌وه.
(كَارِبٌ هُ مَكَارِبَةٌ وَكَرَابًا): لئی نزیکی‌بووه‌وه.
(اَكْرَبُ): نزیکی‌بووه‌وه.

(-الْأَمْرُ): خه‌ریکی‌وو کاره‌که رو‌وب‌دات. کاره‌که نزیکی نه‌نجام‌دانبوو.

(اَكْرَبُ - الْإِنَاءُ): قاپه‌که خه‌ریکی پر‌بوونبوو.
(-الْقَرِيبَةُ): کونده‌که‌ی پر‌کرد.
(-فِي السَّيْرِ): په‌له‌ی له رو‌یشتندا کرد.

(تَكَرَّبَ): خور‌مای بن په‌له بر‌راوه‌که‌ی هه‌لچنی.

(الْكَرْبُ - الْوَاحِدَةُ كَرْبَةً): بنی په‌لی نه‌ستووری

(كَرْبٌ - الرَّجُلُ كَرْبًا): په‌تی دۆلکه‌ی پیا‌وه‌که پچرا/ پسا.

(كَرْبٌ): خمه‌تیار بوو/ تووشی داخ و جه‌خار بوو/ دلته‌نگبوو.

(كَرْبٌ - الدَّلْوُ): په‌تیکی بچووکی به دۆلکه‌که‌وه په‌ست.

(اِكْتَرَبَ وَاكْرَابًا وَاكْرِنَابًا): (په‌ژاره/ خمه‌ت/ خه‌م/ جه‌خار) مه‌که‌ی گران‌بوو په‌ریشان‌یکرد/ ماته‌مینی دایگرت.

(الْكَرْبُ (ج) كُرُوبٌ وَاكْرَبَةٌ (ج) كَرْبٌ): خمه‌ت/ داخ/ جه‌خار/ خه‌م/ په‌ژاره/ دل‌گیری و ناره‌حه‌تی و ماته‌مینی.

(الْكَرْبُ الْوَاحِدَةُ كَرْبَةً): په‌تولکه‌یه‌که په‌تی دۆلکه‌که به داری سه‌ر دۆلکه‌که‌وه ده‌گه‌یه‌نیت.

(الْكَرْبَةُ (ج) كَرْبٌ): ته‌خته‌یه‌که سه‌ری ستوونی ده‌واری پیداده‌چه‌فیت.

(الْكَرَابَةُ (ج) كَرَانِبٌ): ومی‌ی گران/ به‌لای سهخت.

(الْكَرِيبُ): مه‌راه‌گرتوو، دل‌گران/ سو‌ی له دل.

(الْكَرِيبَةُ (ج) كَرَانِبٌ): منی وشه‌ی (الْكَرِيبُ) چورتومی سهخت و گران/ به‌لای قورس.

(الْمُكْرَبُ): جومگه‌ی زۆر توند و قایم/ په‌مو/ په‌تی قایم/ خانه‌ی توکمه‌و قایم و به‌یه‌کداچوو په‌موو، شتی تری ناومه‌ها توکمه.

نییه.

۱- (الْكَرْبِ): اگری قامیش ۲- تیرۆکی نانه‌وا.

(الْكَرُوبِ) (طب) (یونانیة) = جَرْتُومَة: میکروب: زیندمورئیکی زیندوووه به چاو نابینریت به لکو به زمره‌بین دمبیریت یه‌گخانه‌یه له ئاوو خوین و هه‌وادا دمژی نه‌خۆشیه درمه‌کان له نه‌خۆشی تووشبووووه دمگوپزیته‌وه.

۵- (الْكَرْبِجِ) (ج) گرایج: دووکان یان شتی ناو دووکان.

الْكَرْبِجِ (فارسیة): قامچی.

(الْكَرْبِیجِ) (ط): جوره شیرینییه‌که / خه‌لوایه‌که.

(كَرْبِیجِ الْحَلْبِ): خه‌لوا‌ی خه‌له‌ب.

۶- (كَرْبِدْ - فِی عَدْوِه): له راکردنه‌که‌دا خۆی گۆشی و توند راپکرد.

۷- (كَرْبِسْ): وهك كۆتکراو رۆیشت.

(تَكَرْبِسْ - مِنْ ظَهْرِ فَرْسِه): له‌سه‌ر ئه‌سپه‌که به‌ربوووه.

(الْكَرْبِاسِ) (ج) گراییس (فارسیة): ۱- به‌رگی زبر ۲- مه‌پالیو.

(رَجُلٌ مَكْرَبِسُ الرَّاسِ): پیاویکی سه‌رپه‌چراو.

۸- (كَرْبِشْ): ۱- بو بازدان قاجه‌کانی گرد ک‌ردمووه خۆی ناماده‌ی بازدان‌کرد ۲- وهك كۆتکراو رۆیشت.

(-الشيء): شته‌که‌ی بردو به‌ستی.

پانی دارخورما که له‌گه‌ل به‌له‌که‌دا دمبیریت (بو‌یه وای پیده‌لین چونکه کاتی برینی هاتوووه نزیکه‌بوته‌وه).

(الْكَرَابِةُ وَالْكَرَابَةُ (ج) اکرَبَة): لیکردنه‌وه‌ی نه‌و دهنکه خورمایانه‌ی به‌ په‌له لیکراوه‌که‌وه دمبیت.

(الْإِكْرَابِ) (مص): په‌له‌کردن.

"حَذْرَجْلِيكَ بِيَاكْرَابٍ": پنه‌نگره‌و برۆ واتا: خیرا‌که.

(الْكَرُوبِيُّونَ وَالْكَرُوبِيَّةُ الْوَاحِدَةُ كُرُوبٌ): (دمشیت (ك) ه بکریت به (ش): گه‌وره فریشته‌کان یان نه‌وانه‌ی له باره‌گای خوداوه نزیکن (به جووله‌کانه‌کربیم (ج) کروب): له‌وانه‌یه هه‌ر به وشه جووله‌کانه‌یه‌که‌ی به‌کاره‌ینرابیت.

۲- (كَرَبَ. كُرُوبًا): کشته‌که‌ی له زه‌وییه‌کی بی‌ناوو دره‌ختدا کرد.

(-الْأَرْضُ لِلزَّرْعِ. كَرَبًا وَكِرَابًا): زه‌وییه‌که‌ی هه‌لگیر و داگیرکردو کی‌لای.

(كَرَبَ - الرَّجُلُ): له زه‌وییه‌کی بی‌ناوو دره‌ختدا کشته‌که‌یکرد / له زه‌وییه‌کی دهمدا کردی.

(الْكَرْبِ - مِنَ الْأَرْضِ): زه‌وییه‌که‌ نه‌ ئاوو نه دره‌ختی تیدابیت / زه‌وی دیم.

۴- (الْإِكْرَابِ الْوَاحِدَةُ كَرْبَةٌ): شیوی ناودۆل / ناومرۆی ناودۆل.

"مَا بِالِدَارِ كَرَابٌ": خانووکه که‌سی تیدا

کرت: ۱- (كَرَتْ وَأَكْرَتْ الْفَمُ فَلَانًا كَرْتًا):

خهفت/ داخ دایبه زمویداو پهریشانیکرد.

(اِكْتَرَتْ - بِالْأَمْرِ): به تنگ کارمهکوه هات و

کردی به مهراقی خوئی.

("هُوَ لَا يَكْتَرُتْ لِهَذَا الْأَمْرِ"): نهو به تنگ

نهم کارموه نایمت/ مشووری ناخوات.

(اِنْكُرَتْ - الْحَبْلُ): پهتهکه (پسا/ بچرا).

(الْكَارِثُ (م) كَارِثَةٌ (ج) كَوَارِثُ): بهسهرهاتی

دلته زین و خهفته تانک/ لیقه ومانی جگه ربیر/

کاره ساتی سهخت.

(الْكَرِثُ): بهسهرهاتی پهژاره نهنگیز.

("إِنَّهُ لَكَرِثُ الْأَمْرِ"): پاشهکشه کردن و

زیره گردنی بهسهرهاتی پهژاره نهنگیزه/

کاره ساته.

۲- (الْكَرَّاتُ وَالْكَرَّاتُ الْوَاحِدَةُ كَرَّاتَةٌ) (ن):

کهومر رووهکیکه بوئی خوئنییه وهک سره.

ههیهتی سالانهیه ههیشیهتی تهمهنه نرینه

له شوین و ناوچه فینکهکاندا دهچینریت

به کالی و به کولایوسی دهخورینگ (پهزه لاتمه و

شورباو شله). میز پیکه ریشه.

(-الْأَنْدَلُسِيُّ أَوْ الْقَلُوطُ) (ن): سهوزمیهکه

له کومه لای زمه بقه و بچووک و ورده له

خوره لاتسی ناومراستدا کهم دهچینریت،

سهلکه کهی وهک به هارات به کاردی. به کارهینانی

که لاکه ی له زه لاتمه دا دستمه دات.

۲- (كَرْتًا وَتَكَرَّتًا - الشَّعْرُ وَنَحْوُهُ): هژمهکو

(-الجلدُ): پیستهکه (کرژ بوو/ چوووه پهک).

۹- (كَرْبَعٌ - هُ): دایبه زمویدا.

(-الشيءُ بالسَّيْفِ): به شمشیر شته کهی

(له تکرر، پری).

(-قوائمه): لاقهکانی دهرخست.

(تَكَرَّبَعٌ): به قنگدا کهوت.

۱۰- (كَرْبَلٌ): ۱- به ناو قوردا رویشت ۲- به ناو

ناودا رویشت/ له ناویدا.

(-الشيءُ بالشيءِ): شته کهی تیکه لی

شته کهی ترگرد.

(-الحنطة): گهنمه کهی له بیژنگدا.

(الْكَرْبَالُ (ج) كَرَابِيلٌ = الْغُرْبَالُ): ۱- بیژنگ

۲- چیکه نه که لوکه ی پی شیدمه که نه وه/

نامیری هه لاجی.

(الْكَرْبَلَةُ) (مص): خاویو و نهرمی پی.

(جاءَ يَمْشِي مُكْرِبِلًا): هات وهک به ناو قوردا

بروات و ابوو.

۱۱- (الْكَرْبُونُ أَوْ الْفَحِيمُ) (ك): کاربون

خه لوز/ ته نیکی سادیه مادیه کی بنهرمتی

هه موو جورمهکانی خه لووزه. کاربون به شیکه

له دروستبوونی هه موو زینده مومریکدا.

نه لماسیش کاربون نیکی سافی بلوورینه.

(الْكَرْبونات) (يونانية): تۆزکی سپیه له

پیکهاته ی ترشیه کی خه لووزی و ته نیکی تره.

کرت: (كَرْبَعٌ - هُ): دایبه زمویدا.

(تَكَرَّتْ فِي مَشِيهِ): خیرا (تیپهری/ تیپتهقان).

شتی وا زور بوو و بهیه کداچوو.
 (الْكَرْتِيَّة): ۱- ههوری كه له كه بووی په گگرتوو
 ۲- توپكلی سهرهوهی هیلکه.
 (الْكَرْتِيَّةُ وَالْكَرْتَاةُ): رووهك و گیای به
 گژیه کداچوو/ لهیهك نالوو.
 كرج: (كِرَجٌ وَكِرَجٌ وَأَكْرَجٌ وَتَكْرَجٌ- الْخُبْرُ
 كِرَجًا): نانهكه خرابوو و كهرووی
 سهووزیکرد. رهشه خه لکه که دهلین: (عَمْنٌ)
 (عامیة): كهروویکرد.
 (الْكَرَجُ الْوَاحِدَةُ كُرْجِي): گورج/ خه لکی
 گورجستان/ نه ته و میه کن.
 (الْكَرَجُ) (فارسیة): نه سپه دارینه که مندال
 سواریدمبیت.
 (الْكَرْجِي): نیره مووک.
 كرح: (الْكَرْحُ (ج) أَكْرَاحُ) (سریانیة): بیت
 الراهب: مالی (ره بهن/ پارسا).
 كرخ: (كِرْخٌ- الْمَاءُ إِلَى مَوْضِعِهِ. كِرْخًا):
 ناومهکی بو شوینه که ی خوی راکیشا.
 (الْكَرْخَانَةُ) (فارسیة): ۱- کارخانه ۲- هه حبه خانه/
 کارخانه کرد.
 ۱- كَرْدَ- الدَابَّةُ كَرْدًا: جواربیکه ی لیخوری،
 دایه پیش خوی.
 (- الْعَدُوُّ) دوژمنه که ی رامالی و دمیرکرد.
 (كَارْدَه مَكَارْدَه): دمیرکرد،/ دمیرپه راندو
 راوینا.
 ۲- (كَرْدَ- الشَّيْءُ. كَرْدًا): له تیکرد/ بریی.

(الْكَرْدُ): بنی مل.
 ("أَخَذَهُ بِكَرْدِهِ أَوْ بِكَرْدِيهِ"): پشتملی گرت.
 ۲- (كَرْدَحٌ): وهك كورته بنهیهك رایکرد
 تَكَرْدَحٌ فِي عَدْوِهِ: وهك كورته بنهیهك رایکرد
 وهك گولور بیته وه وابوو.
 (الْكَرَادِحُ): كورت/ كورته بنه: كورته بالآ.
 الْكَرَادِحُ: له راکردندا كورت ههنگاو.
 (الْكَرْدَحَةُ) (مص): خیرا راکردن.
 ۴- (كَرْدَحٌ- فُلَانًا): فیساری دا بهزمویدا.
 ۵- الْكَرْدِحُ: ۱- پیاوی قایم و پتهو ۲- پیر.
 (الْكَرْدِحُ): سهرشورو زه بوونی به رسوایی
 قایل.
 ۶- (كَرْدَسٌ): وهك بیبه سترآو رویش.
 (- الْخَيْلُ): نه سپه كان یان سوارانی تاقم
 تاقمکرد/ دهسته دهسته کرد.
 (- الشَّيْءُ): شته که ی بهسته بهسته کردو
 شته گیدان.
 (- كَرْدَسٌ- الرَّجُلُ): دهست و قاچی په کخرا،
 بهیه کداچوو. ❀
 (تَكَرْدَسٌ): جوومهیهك و کرژیوو، که له که بوو/
 کوومه بووو.
 (الْكَرْدُوسُ): گریه کی گه وره ی سهرهوهی
 بریره ی پشت.
 (الْكَرْدُوسَةُ (ج) كَرَادِسٌ وَكَرَادِيسُ): ۱- هه موو
 نيسقانيك كه گوشتی زوری گرتبیته خوی ۲-
 هه موو جووته نيسقانيك كه له جو مگه یه کدا

یەکیانگرتبیت ۲-رەوہ ئەسپنکی گەورە.
 (کرادیس الفرس): جومگەکانی چارەوی.
 (الکُردَس): پیکەوہ لکاوی ئەندام کە لە
 خودایبەوہ بئیت/ ترنجاندنی ئەندام و
 پیکەوہ لکاندنی (نەمە یونانییە و کراوہ بە
 عەرەبی).
 ۷- (کُردَس - الحمار): ۱- کەرەمکە ی توند پێش
 خۆیدا ۲- دایبەزمەویدا.
 ۸- (کُردَم): وەک کورتهبنەیهکی زلە رایکرد.
 (-القوم): کۆیکردنەوہ.
 (تَکُردَم): تۆقیوانە رایکرد.
 (الکُردَم (ج) کرادم): دلیر/ نازا.
 (-مِنَ الرجال): بیاوی کورتهبنەیهی زلە/
 قەلەو.
 (الکُردوم- مِّنَ الرجال (ج) کرادیم):
 کورتهبنەیهی زلە/ قەلەو.
 ۹- (الکُردینال (ج) (کُردالَة) (لاتینیة):
 پایەیهکی بەرزێ کلێسە عیساپیەکانە.
 الملحق:
 کردن: ۱- (الکُردان): گەردانە ۲- پلە
 هەشتەمینێ موسیقای عەرەبییە بە ناوازی
 ژنی پینجەمینێ عودیش دەوتریت.
 کرز: (کُردَز. کُروزا): ۱- چووہ ناوموہ ۲- خۆی
 شاردموہ.
 (-إلى فلان): پەناپێردە بەر فیسار.
 (کارز- الی المکان مکارزَة): خۆی کوتایە

شوینەکەو خۆی تیدا شاردموہ.
 (-عنه): لێی (راکرد، هەلات).
 (ه): له بەردەمیدا رایکرد/ هەلات و
 بێدەسەلاتیی نواند.
 (الکُردَز (ج) اُکراز وکُردَة): خورجی شوان
 ۲- جەوآلی بچووک.
 (الکُردَز (ج) کُردان و الکرزاز): قاپی شووشە
 یان گۆزە ی سەرو لوولە تەنگ.
 (الکُردَز (ج) کُرایز (ح): بەرانی کۆل کە
 خورجی شوان هەلدەگرت دەبیت هەر
 کۆلیبیت چونکە شاخدار شەرە فۆجەمکات.
 (-مِنَ المعز): بزنیکە شوانەکە زەنگی دەکاتە
 مل بۆ ئەوێ رانەکە دوایکەون.
 ۲- (کُردَز. کُردَا) (سریانیه): نامۆزگاری
 دەکات و مژدە ی نینجیل دەدات.
 (الکارز و الکاروز): نامۆزگار و مژدەمەری
 نینجیل.
 (الکُردَة): نامۆزگاری و مژدەدان بە ئەوێ
 لە نینجیلدا هەیه.
 ۲- (کُردَز- البازي): چاوی بازەکە ی بەستەوہو
 خواردنیدا یە بۆ سەرشۆرکردنی.
 (الکُردَز (ج) کُرادَة) (ج): باز.
 (الکُردَزِي والمُکُردَز): ۱- زۆرزان و بەد وەک
 بازی بەدو زۆرزان و بە پینچ و پەنا ۲- ناپاک و
 بەدزمان/ بەدخواز.
 ۴- (کُردَز- البازي): پەری بازەکە هەلومەری.

(-الشيء): شتهکه په کیگرت و قایمبوو.
 (-أُسُ البِنَاءِ): ۱ (بنچینه/ بناغه) ی خانوومهکه قایمبوو خویگرت ۲. په کته خته په کیگرت وهک گه مری لیتهات.
 (-الحَبِّ وَنَحْوَهُ): دانه ویله که ی کۆکرده ووه په کیخست و هه لیگرت.
 (الْكَرْسِ (ج) أَكْرَاسٍ و (جِج) أَكَارِسٍ وَاكَارِيسٍ): بنچینه/ بیخ ۲ گه مری که له په کگرتنی میزو پشقلو و تهرسی و لآخ و ناژهل په پیدامدیته ۲. کۆمه له هه موو شتیك ۴ کۆزی کار/ شوینی حه وانه وهی.
 (كِرْسٍ الحَوْضِ): گه مری شوینی و مستانی ناژهل له لای گۆله که و میه.
 (الْكَرَّاسِ وَالْكَرَّاسَةِ (ج) كَرَارِيسٍ): ۱-بشینی کتیب ۲. کۆمه له نوسراویکی بچووک له کتیب که متر بیت.
 (الْكَرْسِيُّ (ج) كَرَّاسِيٍّ و كَرَّاسٍ): ۱-ته خته ی نوستن ۲-کورسی/ نشینگه ۳ زانست.
 ("اجْعَلْ لِهَذَا الْحَائِطِ كُرْسِيًّا"): فیلپایه یهک بو ئەم دیواره بکه بارایگرت.
 ("هُوَ مِنْ أَهْلِ الْكُرْسِيِّ"): ئەو له زاناکانه.
 (الْكَرْسِيُّ الرَّسُولِيُّ): مه لیه نندو شوینی کاروباری پاپا.
 (كُرْسِيَّ الْمَلِكِ): ته ختی شا.
 (كُرْسِيَّ الْأَسْقَفِ): مه لیه نندو شوینی نیشته نیی قه شه.

(كَارَزَ- القَوْمِ مُكَارَزَةً): خوینشگهل شتیکیان به جیهیشتو شتیکیتریان برد له بری ئەو.
 ۵- (كُرْزُ الْجَبَلِ (ج) أَكْرَازٍ و كِرْزَةٌ): ئەوهی که قالونچه رمشه دمیکولینیته وه/ خولوکه ی قالونچه رمشه/ خلینکه.
 (الْكَرَزُ الْوَاحِدَةُ كَرَزَةٌ) (ن) (یونانیة): گیلان. دره ختی که له کۆمه له ی گوله باخه له بنه رمندا له ئیراندا بووه بهریکی وهک قوخی ههیه به لأم بچووگتره به تهرسی ده خوریت و بو ناماده کردنی شه ربمت به کار ده هینریت. له هه موو ولاته فینتکه کاندایه وینریت.
 (الْكَرْزُ (ج) كَرَّازَةٌ): ۱-کارامه/ شارما ۲-رهمه/ خانه دان.
 (الْكَرِيزُ = الْأَقْط): په نیر که له شیر ی ترشاو دمگیریت/ دروست دمگیریت.
 ۶- (كُرْزَمُ- الرَّجُلِ كُرْزَمَةٌ): نانی نیومرۆی خوارد.
 (الْكَرْزَمُ): ۱-زۆرخۆر ۲-لووتکول ۳-تهور.
 (الْكَرْزَمُ (ج) كَرَّازِمٍ و الْكَرْزِيمُ (ج) كَرَّازِيمٍ): ۱-تهور ۲-ومی سمخت/ چورتومی گران.
 کرس: (كُرْسٍ- البِنَاءِ): خانوومه که ی/ خانه که ی دامه زراند/ بنچینه پیدانا.
 (أَكْرَسَ- المَكَانِ): شوینه که گه مری تیدا په پیدابوو.
 (أَكْرَسَ- هُ): کردیه کۆزی کاره گانه وه.
 (تَكَرَّسَ): دامه زرا/ بنچینه ی دانرا.

(كُرْسِيَّ الْجَوَازِ) (فك): كهشكهشان، بهكيكه له كه لوهكانى ناسمان. ههسارميهكه.

(الْكَرَاسِيُّ): زاناكان.

(الْكَرِياس (ج) كرابيس): كهمهپه (ميزو پشقلو بيسى نازهل يه كدمگريت بهسه زهويهوه رهق دهبيت).

(الْمُكْرَس (مفع) مِنَ الْقَلَانِد): مرواربيهكان به دمزوويهك هونرابنهوه مورووكانيش به پمت يان دمزوويهك هونرابنهوه پاشان به مووروى گهوره همدوو رستهكه بهيهكهوه بهندكرابن و كرابن به ملوانكهيهك.

(الْمُكْرَس (مفع): كهنجى كورتهبنهه گوشتن تيكسپراو.

(- مِنَ الْقَلَانِد): ملوانكهه مروارى و مووروى ليكدراو.

۲-(كُرْس - الشْيء لَه): شتهكهه بۆ نهو تهرخانكرد.

(-نَفْسَه عَلَى الشْيء): خوى بۆ نهو شته تهرخانكرد.

(-الْأُسْقُفُ الْبَيْعَةَ أَوْ الْأَوَانِي الْكَنْسِيَّةَ وَغَيْرَهَا): قهشهكه قاب و قاجاغ و شتيتري كلنسهه له راهى خودادا تهرخانكرد.

(تَكْرَسَ): تهرخانبوو / تهرخانكرا.

(الْإِكْرَس - عليه): بهشتهكهوه لكاو پيوهه خهريكبوو.

(- فِي الشْيء): له شتهكهوه نالاو جووه ناوى،

دهماخى بۆ سووتاند.

۳-(الْكَرُوس): كهله گهوره ۲-هه موو شتيكى

قهبهو مهزن ۳-رهمش.

۴-(الْكَرْسَتَة فِي إِصْطِلَاحِ السَّكَافِين): كههمسهو نهو چههمهه پيلاوى لى دروستدمكهن.

(تاجر الكرسنة): بازرگانی چهرم (ترکیه).

۵-(كِرْسَع - الرَّجُلُ كِرْسَعَة): رايكرد.

۶-(كِرْسَع - فَلَانًا كِرْسَعَة): كيشاي به مهچهكيدا.

(الْكَرْسُوع (ج) كراسيع): مهچهك.

(كِرْسُوعُ الْقَدَم): قولهپى.

(الْمُكْرَسَع (م) مُكْرَسَعَة): نيسقانى قولهپى دمربهپيو.

۷-(الْكَرْسَعَة وَالْكَرْسُوعَة): كۆمهله خهلك.

۸-(كِرْسَف - الدَابَّة): دهمارى رهمفيچكى / رهمفيسكى چوارپيئكهه بپرى.

(-الْبَعِير): حوشترمهكهه بهستهوهو جوولهپپرى.

(-الدَّوَاة): لۆكهه خسته ناو مهرمهكهبدانهكهوه.

(تَكْرَسَف): دهمارى رهمفيچكهكه / رهمفيسگهكهه بپرا.

(-الشيء): شتهكهه بهيهكداچوو.

(الْكَرْسَافَة): ليلبوونى چاوو تاريكبوونى.

(الْكَرْسُف وَالْكَرْسُوف): لۆكهه.

(الْكَرْسُفَة وَالْكَرْسُوفَة): ۱-پارچه لۆكهيهك

۲-لۆكهه شووشهه مهرمهكهه.

۹-(الْكَرْسِنَة وَالْكَرْسِنَة): (ن): كزن /

روومکیکه له خۆرههلاتی ناومراستدا ناسراوه
ناژهل بهرمکهی دهخوات به تایبهتی به مانگاو
گا دهریت.

کرش: ۱- (کَرَش- الْجِلْد. کَرَشًا): پیستهکه
بهر ناگر کهوتو جوومهیک/ کرژبوو.

(-الْرَجُلُ): پیاوهکه خیزانیکی گهورهی
پیکهوهنا که لهومپیش به تهنیا خویبوو.

(کَرَشُ): ۱- ناوجهوانسی بهیهکداداو گرژبوو/
مۆنبوو ۲- گیپهی (دروستکرد/ لینا).

(إِسْتَكْرَشَ - الرَّجُلُ): پیاومکه مۆن و گرژبوو/
دهموچاوی بهیهکدادا.

(-الجدی): کارمکه ورگی پهیداکردو دهستی
به گیاخواردنکرد.

(-ت إنضحة الجدي): کارمکه ورنگبوو پاش
نهوهی دهستی به گیاخواردنکرد.

(الْكَرْش وَالْكَرْش (ج) كَرُوش) (مؤنثة):
۱ ورگی سمدارو کاویژگهرمکان که له بری
گهدهی مروقه.

۲- (ج) أَكْرَاش وَكُرُوش): دهفری جل یان
شووشهی بۆن ۲- کۆمهله خهلك ۴- خاوو خیزانی
پیاو ۵- منداله وردمکانی پیاو ۶- (ن) باشترین
روومکه بو قهلهوکردنی چارهوی و حوشتر
(گیپیهکه له میسر دهروینریت).

(كَرَشُ الْقَوْمِ): بهشی ههره زۆری خویشگهل/
زۆربهی خویشگهل.

(كَرَش - كُلَّ شَيْءٍ): کۆمهلهی ههموو شتیک.

(الْأَكْرَش - مِنَ الرِّجَالِ (م) كَرَشَاء (ج)
كُرْش): پیاوه ورنگهکان/ ورنگزهکان
وتراویشه: ساماندارمکان.

(قَدَمُ كَرَشَاء): پیپهکی زۆر گوشتن که
تهختبووپییت و پهنجهکانی له قهلهویدا
کورتبووپییت/ خرتبووپییت.

(أَتَانُ كَرَشَاء): ماکهریک که ورگی له
ههردوولاه دهرپهرپییت.

(دَلُو كَرَشَاء): دۆلکهیهکی زۆر گهوره.

(الْتَكْرِيشَةُ) (ط): گیپهکردن که به ورگی
ناژهل دهریت.

أَلْكَرْشَةُ (ط): گیپه خواردنیکه گوشتو
شتیر دهرکریته پارچهیهک ورگو لیدهنریت.

۲- (الْكَرْشَةُ): نووسینی وشهی عهرمبی به
پیتی ناعهرمبی یان به پیچهوانهوه.

(الْكَرْشُونِي): وشهی عهرمبی که به پیتی
سریانی بنوسریت (سریانیه).

کرص: (كَرْص - الشَّيْء. كَرْصًا): ۱- شتهکهی
وردکرد/ کوتای تهرهدمست گۆشی.

(كَرْص): ۱- پهنیریکی خوارد که به شیریکی
ترش کرابییت.

(الْكَرِص): ۱- پهنیریک که به شیر ترش
کرابییت ۲- شوینیک که نهو پهنیرهی تیدا
بکریت.

(إِكْتَرَص - الشَّيْء): شتهکهی گرمۆله کرد/
خرکردموه/ کۆکردموه.

(أَمِش فِي كِرَاعِ الطَّرِيقِ): به همرای/

که ناری ریگا که دا برؤ.

(أَكَرَعُ الْأَرْضِ): لا دوور مکانی زهوی به قوله بیی

چوار بیی چوینراوه.

أَلْكَرَاعِي: سهرو بیفرؤش.

(أَلْكَرَاعِ): هاو بیی سه سهری و رسواکان.

(أَلْكَرَعِ): بیی لاق رهقه له و باریک.

(فَرَسٌ مُكْرَعُ الْقَوَائِمِ): چاره و بییه کی/

به لبه هیژ/ به لئه سه ستوور/ چوار به لقایم و

ههوی.

۲- (كَرَعٌ فِي الْمَاءِ أَوْ الْإِنَاءِ. كَرَعًا وَكُرُوعًا):

ملی دریژ کردو ده می خسته ناوم که وه یان

قابه که وه ناوم که می خوارده وه/ هه لלוوشی.

(كَرَعٌ فِي الْمَاءِ أَوْ الْإِنَاءِ. كَرَعًا وَكُتْرُوعًا):

ملی دریژ کردو ده می نایه ناوم که وه یان

قابه که وه ناوم که می خوارده وه.

(تِ السَّمَاءِ كَرَعًا): باران باری/ ناسمان

بارانی دا کرد.

(أَكْرَعُ الْقَوْمَ): گه یشتنه ناویک/ تووشی

ناوبووون ده میان تی ناو خواردیانه وه.

(ه- الصَّيْدُ): نیچره که لیی نزیکه بو وه وه

توانای به سه ردا بوو.

(أَلْكَارِعِ (هأ): هه موو یه کیك چوو بیته

ناویکه وه لی بیخواته وه یان نا.

(أَلْكَارِعَةُ (ج) (كارعات): منی وشه ی (أَلْكَارِعِ).

(أَلْكَارِعَاتِ): دار خورمای گوینا و.

(أَلْمَكْرَصِ): جامی شیردوشین.

كرض: (كَرْضٌ-الشَّيْءُ. كَرْضًا): شته که می

نایه سه ری که و بی که وه گو یکر دنه وه.

كرظ: (كَرْظٌ- فِي عَرْضِ فُلَانٍ كَرْظًا):

زماندر بیی کرده سه ر نامووسی فیسه ر/

جنیوی به نامووسیدا.

(هُوَ مَكْرُوظٌ الْحَسْبِ): نه و ره سه ن

هه لته کی نراوه.

كرع: ۱- (كَرَعٌ-هُ. كَرَعًا): تیگی رت و به ر

قوله بیی یان رهقه له می قاجی که وت.

(كَرَعٌ-كَرَعًا): هاواری نازاری رهقه له می قاجی

یان قوله بی یکر د ۲ به خواردنی سه رو بی که

دا که وت ۲ لاقی باریکه بوو.

(تِ السَّاقِ): بیی لاقی باریکه بوو.

(تَكَرَعُ الرَّجُلِ): ناوی به قوله بییدا کرد.

(أَلْكَرَعِ): ۱- ده ست و بیی چوار بیی ۲- مرؤقی

نژد و سووک و رسوا (به بیی و لآخ چوینراوه)

۲- دمروننزم (بؤ تاك و كؤ). دموتریت ("رَجُلٌ

كَرَعٌ وَرِجَالٌ كَرَعٌ").

أَلْكَرَاعِ (ج) أَكْرَعُ وَأَكَرَاعِ: ۱- به شی باریکی لاقی

مانگا و مهرو بز (مییه و نیره) دمیشوتریت

قوله بیی چوار بیی. بیی لاقی مرؤفو خوار

نمژنؤی ۲- نه سه پو نیسترو که ر ۲- که ناری

هه موو شتیک.

(كِرَاعُ الْأَرْضِ): که ناری/ همرای زهوی/

نه ملاولای زهوی.

(الْكَرَع) (مص): جوونه ناو ناوموه. ناويك كه
تييجن يان دهمي تيبخنو ولييبخونهوه.

الْكَرَاع: ۱-كسيكه زور هاورپيتمى سهرسورى و
سووك/ رسواكان بكات. ۲-كسيكه مالياتهكهى/
ناژمهكهى به ناوى باران ناوبدات.

(الْكَرِيع): كسيكه به مشت له رويار
ناوبخواتهوه نهگمر هاپى پينهبيت.

(الْكَرَع (ج) مَكَارِع): شويى ناو خواردنهوهى
چوارپيكان.

(الْكَرَعَة - مِنَ النَّخِيلِ وَغَيْرِهِ): دارخورماو
درهختير كه له ليوارى ناودا روينرابط.

كرف: (كَرَفَ وَأَكْرَفَ - الْجَمَارُ وَغَيْرُهُ.
كَرْفًا وَكَرْفًا): كهركه يان ولاختر بونى
ميزمهكيكردو لموزى بهرزكردهوه لچى
هه لگيزايهوه.

(-الشيء): شتهكهى بونكرد.

(الْكَرِف): دولكهيهكى چرمى يهكبارچه.

۲-(الْكَرَافِيَّة) (عندالعامية) (ايطالية):

هاپيكي شووشهى بن فراوانو ملتسك.

۲-(كَرْفَاتِ الْقَدْرِ): منهجهلهكه كه فى
هاتنهكوليكرد.

(-القوم): خويشگهل تيكهلبوون.

(تَكَرْفًا - السَّحَابُ): ههورهكان نيشتنه
سهرهكه.

الْكَرْفِيَاء: ۱-ههوره بهرزماكان.

(كَرْفِيَّة): پهله ههوريكى بهرز ۲-تويكلى

سهرموهى هيلكه.

۴-(الْكَرْفَاح): تيكچوو.

۵-(كَرْفَسَ. كَرْفَسَةً): وهك كوتكراو روپشت.

(-البعير): حوشترمهكى كوتكرد/ بهستهوهو
بهگريهينا.

(تَكَرْفَسَ): چووه يهك و نيسته سهرهكه.

(الْكَرْفَس) (ن): لوكه.

(الْكَرْفَس) (ن): كهرموز (رووميكه له ولاتانى

كهنارى دمرياي سبى و گه لنيك ناوچهپتر

دمروپت له پيشدا وهك رووميكى پزيشكى

روينرا پاشان بوو به رووميكى خوراكي.

(الْكَرْفَس الكَرْنَبِي) (سريانية): كهلمر.

كرك: ۱-(الْكَرْكِي (ج) كَرَايِي) (ح): قولنگ

بالندميهكى گهورهيه هيندهى فازيك دهبيت

هاچ و ملي دريژمو بؤرمقنهيه كلكى كورته.

گوشتى زور نيبه له گووى ناودا ناوبهناو

دمرئى.

(الْكَرْكِي) (عامية): گومگومه. ناميريكه له

توتياو لهو بابهتههدروستكراوه وهك سنوئيكي

خره سهرموهى له خوارموهى تهسكتره

نارهق و مهى و گولاوو شتيرى پيدمگرييت/
گومگومه.

۲-(الْكَرْكَدَن) (ح) (فارسية): يهككهله شاخ:

زيندموهرئى زلهيه. كهمتووگهو پهلكورته

پيست نهستوره، سمداره شاخىكى ههيهو

همنديك جوورى دوو شاخى يهك له بانيهكى

به‌بارانیوو/ ناوی زۆر بوو.
 (كَرْم-ه): له به‌خشندهییدا شانازی به‌سه‌ردا
 كرد.
 ("كَارَمْتُ فَلَانًا لِيُكَافِئَنِي"): خه‌لاتی
 فیسارمکرد بۆ نه‌وه‌ی پاداشتم بداته‌وه.
 (أَكْرَم): وه‌چه‌ی جوامیریخسته‌وه.
 (-فَلَانًا): ۱- ریزی له فیسار گرتو به‌گه‌وره‌ی
 گرت ۲- له‌گه‌لیدا جوامیر بوو.
 (أَكْرَم- نَفْسُهُ عَنِ الْمَاعِي): خۆی له‌گوناح
 (پاراست/ دوروخسته‌وه).
 ("مَا أَكْرَمَهُ لِي"): نای که له‌گه‌لیدا جوامیرو
 به‌خشندهیه‌و ریزم لیده‌گرت.
 (تَكْرَم): ریزو جوامیری گرتنه‌ستوی
 خۆی/ خۆی به‌به‌ریز نیشاندا/ نواند.
 (تَكْرَم وَتَكَارَم- عَن كَذَا): له‌وه‌خۆی
 (پاراستو دوورخسته‌وه).
 (اِسْتَكْرَم): شتی جوان و نایابی خواست،
 ویست/ جوامیری ویست.
 (-الشيء): ۱ شتی نایابو ناویزه‌خواست ۲ به
 چاک و جوان و نایابی هاته‌به‌رچاوو دانا.
 (الْكَرْم (ج) كُرُوم (ن): ۱ میو ۲-رەز.
 (كِرْمَة) (ن): میویك دره‌ختیکه لاده‌که‌ویتو
 به‌ل بلاوده‌کاته‌وه له‌ زۆر کۆنه‌وه له‌ ناسیای
 بجووکه‌وه بلاویۆته‌وه له‌ کۆنه‌وه له‌ لیواری
 دمزیای سپیدا نیژراوه‌وه له‌ویوه بۆ گیتی
 بلاویۆته‌وه تریکه‌ی به‌ ته‌ری ده‌خوریتو

هه‌یه. پینشی ده‌وتریت (المریس و وحید
 القرن).
 ۲- (كِرْكَس-الشيء): شته‌که‌ی گیرایه‌وه،
 چه‌ندبارمیکرده‌وه.
 (-الدابة): و‌لاخه‌که‌ی به‌سته‌وه.
 كِرْكَس وَتَكَرَّس-الإنسان: مروقه‌که له
 به‌رزاییه‌که‌وه گلۆر بووه‌وه.
 ۴- (الْكَرْكَم): ۱ بنیشیت/ چاچك ۲- (ن):
 زمعه‌فران/ زمرده‌چه‌وه ۲ (ن) بنی رووه‌کیکه
 ومکو ومپسه یان له‌وه‌ده‌چیت.
 ۵- (الْكَرْكَنْد): که‌تیره‌گی/ جه‌وییه‌گی
 سووره ۲- (ج) که‌رکه‌ده‌من/ یه‌که‌له‌شاخ.
 کرم: ۱- (كِرْم-ه. كِرْمًا): له‌وه‌خشندمتر
 بوو/ جوامیرتر بوو.
 ("كَارَمَهُ فَكْرَمَهُ"): له‌ جوامیرییدا شانازیان
 به‌سه‌ریه‌کدا کرد ئەم له‌وه‌خشندمتر بوو.
 (كِرْم. كِرْمًا وَكِرَامَةً وَكِرْمَةً): ۱- به
 پینخۆشییه‌وه ده‌یبه‌خشی و چاگه‌یده‌کرد ۲-
 چاگه‌کارو دهروونپاکیوو ۲- شته‌که‌ گرانبه‌هاو
 ناویزه‌ بوو/ که‌م ده‌ستده‌که‌وت.
 (-السحاب): هه‌وره‌که بارانی زۆری هینا.
 (كِرْم-ه. تَكْرِيمًا وَتَكْرِيمَةً): به‌گه‌وره‌یگرتو
 ریزی زۆری لیگرتو به‌پاکیدانا.
 (-الله وَجَهَهُ): خودا ریزو مه‌زنیی بیبه‌حشی/
 گه‌ورمیکرد.
 (كِرْم وَكِرْمًا-السحاب): هه‌وره‌که پر ناو بوو/

(الْكَرَامَةُ) (مص): كهرامت/ كاريكى
 ناناسايى و له ئەندازە بەدەرى كەسيكە كە
 ھەر ناگاتە پلەى پيغەمبەران.
 ("فَعَلَ ذَلِكَ وَكَرَامَةً لَكَ"): ئەو كارە بكە
 ريزى شكودارانمت ليدەگرم.
 ("لَهُ عَلَيَّ كِرَامَةٌ"): ريزى زورى لەسەر
 سەرمەو لەلام گەورەو خۆشەويستە.

(الْكَرَامُ): رەزموان و بەخيوكەرى.
 (الْكَرَامُ وَالْكَرَامَةُ (ج) كِرَامُونَ): زۆر
 بەخشنە/ شاجوامير.

(الْكَرِيمُ (ج) كِرَامٌ وَكِرْمَاءٌ): ۱- لايوردوو/
 ميهرميان ۲- يەككە لە ناو پيرۆمكاني خودا
 ۳- پياويكى جوامير/ بەخشنەو دلفراوان.

(يُطَلِّقُ الْكَرِيمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ عَلَى أَحْسَنِهِ
 وَعَلَى كُلِّ مَا يَرْضَى وَيُحْمَدُ. فِي بَابِهِ)
 (الكريم): بە باشى ھەموو شتيكىش دەلین و
 بە ھەموو شتيك كە فايلمەندى بەخشنیت و
 ھەلبەريت و ستايشكريت.

("رِزْقٌ كَرِيمٌ"): رۆژبەگەج مشەو باش.
 ("قَوْلٌ كَرِيمٌ"): قسەيەكى چاك و بەجى و
 وشە بەپيز/ ريكوپينك و پەر واتا.

("وَجْهٌ كَرِيمٌ"): رويەكى جوان و قەشەنگ.
 (الكريمان): حەج و لە ربي خودا جەنگين.
 (الْكَرِيمَةُ (ج) كَرِيمَاتٌ وَكَرَائِمٌ وَكِرَامٌ):

۱- ميبى وشەى (الكريم) ۲ خانەدان/ رەسەن
 ۳- جواميرو ريزدار.

بە وشكيش كە ميوژە دەخورت و لە ترى
 شەراب و نەرق و دوشاو دروستەمكريت.

(الْكَرْمُ): ۱- زەويەكە بە ديوار شوورا دراومو
 درەختى بەيەگداچووى تيدايە ۲- ترى (دەلى)،
 بويە و ناوئراوە چونكە ئەو مەيەى لەمە
 دەمگريت هانى دلفراوانى و جواميرى دەمات
 ۳- گەردانە.

(بِنْتُ الْكَرْمِ أَوْ الْكَرْمَةُ أَوْ الْكَرْمُ): مەى.
 ("فَعَلْ ذَلِكَ وَكُرْمًا وَكُرْمَةً كُرْمَةً عَيْنِ
 لَكَ"): ئەو كارە نەنجام بەينەو بدە بەرزى و
 گەورمى و شكۆ بۆ تۆ دەبيت/ بە خيري
 چاوەمكاني خۆت ئەو كارە بكە.

(الْكَرْمُ) (مص): ۱- لايوردن/ ليخوشبوون
 ۲- بەخشنەمى/ جواميرى ۳- جوړە گەردانەيەكە
 ۴- جواميرى و دلباشى (وشەكە بۆ نيز و مئو
 تاك و كۆ دەبيت).

(رَجُلٌ كَرْمٌ): پياويكى جواميرو دلگەورەو
 بەريز.

(نِسَاءٌ كَرْمٌ): ژنانىكى دلگەورەو بەريزو
 بەخشنە.

(أَرْضٌ كَرْمٌ): زەويەكى باش و بەھرمەدار.
 (الْكَرْمَةُ = الْكَرْمُ): ميو.

("رَجُلٌ كَرْمَةٌ"): پياويكى جوامير/ دلفراوان/
 بەخشنە.

(الْكَرَامُ (ج) كِرَامُونَ): جواميرو دلفراوان/
 بەخشنە.

لاى هه موو كه سيك/ پايه بهرز/ خاومشكوؤ.

۲- (الْكُرْمَةُ (ع ۱): تۆبى سهرى ئيسقانى ران.
 (الْكُرْم) (ك): ته نيكي سادمييه و كانزايه كي
 خۆله ميشيي رهنگ كاله و بريقه داره و
 رهقه دمكرتته پولاوه وهك نژه رهنگ بۆ
 روو كه شكردنى هه نديك كانزاش به كارديت.
 الملحق:

كرم: (الإِكْرَامِيَّة): پاداش، خهلات، ريزانه/
 ريزلينان ۲- به خشى خؤرايى.
 (التَّكْرِيم): ريزلينان/ ريزگرتن، خهلاتى
 ريزلينان بيدان ۲- به گه ورمگرتن.
 (تَكْرِيم العلماء): ريزلينان له زانايان.
 (حَفْلَةُ التَّكْرِيم): ناههنگى ريزلينانى
 كه سيك يان چهند كه سيك وهك پيزانينيكى
 خزمهت و كارگوزاريى و چاكه ي نهو كه سه يان
 نهو كه سانه.

كرن: ۱- (الْكُرْنُبُ وَالْكُرْنَبُ (ن) = اللَّفُوفُ)
 (يونانية): كه له رم: سه وزميه كي كشتيه له
 زؤر كۆنمه و ناسراوه گه لاكانى ده چنه يوئو له
 سه لكه كه يه وه دمنالين كه سببيه. به كالى يان
 به كولاوى ده خوريت.

(الْكُرْنُبُ وَالْكُرْنَبُ اللَّفْتِي): جؤزه كه له رميكه
 رهگو وه ده كه ي نهستورن سه لكى هه يه وهك
 شيلم، ده خوريت يان به ناليك دمكرت.
 (فِرَاشَةُ الْكُرْنَبِ) (ح): كه له رمه به پووله.
 ميروويه كه/ بالى تويزداره به زؤرى رهنكى

(فَلَانٌ كَرِيمَةٌ قَوْمِهِ): فيسار پياوچاك و
 خانه دان/ نابرو دارو به ريزى خويشگه له كه يه تي
 نه م (ه) بؤ زياد ره وييه) ۲- هه موو نه ناميكى
 گرنگى لهش وهك دهست و گوئى.
 (كَرِيمَةُ الرَّجُلِ): كچى/ كه نيشكى پياو كه.
 (كِرَائِمُ الْمَالِ): مالى به هادارو ناويزه.
 (الْكُرَيْمَاتَانِ): هه ردوو چاو.
 (الْأَكْرَوْمَةُ): به خشنده پيكردن/ جوامير پيكردن.
 (الْتَكْرِيمَةُ) (مص): راخه ريك، دؤشه كيك،
 هه شتيك كه بؤ ريز بؤ يه كيك دابخريت.
 (الْمُكْرَامُ): ۱- ريزگري خهلكى ۲- به خشنده خواز/
 زؤر به خشنده.
 (الْمُكْرَمُ وَالْمُكْرَمَةُ (ح) مَكَارِمُ): ۱- به خشنده
 ۲- ميه رهبان و لئبور دوو ۲- خاومنچا كه و پياومتى.
 ("أَرْضٌ مَكْرَمَةٌ لِلنَّبَاتِ"): خاك يكي ده ره ينه رو
 پيگه يه نه رى گياو رو وهك/ به بيت.
 (الْمُكْرَمُ وَالْمُكْرَمَةُ): ۱- به خشنده ميه رهبان
 ۲- دلفراوان و لئبور دوويى ۲- شكؤداريى ۴- چاكه و
 خير كردن و به خشنده يي.
 ("فَعَلُ الْخَيْرِ مَكْرَمَةٌ"): چاكه كردن مايه ي
 گه وره يي و ريزه.
 (الْمُكْرَمَانُ): به خشنده ي مهردى ره وشته بهرز
 (نه مه بؤ بانگ كردن و به فرياوه جوونه).
 (يَا مَكْرَمَانُ): نه ي مهردى دلفراوانى جواميرو
 ره وشته بهرز.
 (الْمُكْرَمُ) (مفع): مهردى خاومن ريز/ ريزليگراوى

(كْرِيه): دزیو/ ناشیرین/ پیس، بۆگن،
 بیرمزا/ حمزلینه کراو.
 (كْرَه- الشَّيْءَ فَلَانًا وَكْرَهَ- الشَّيْءَ إِلَى فَلَانٍ):
 شته که ی لای فیسار ناشیرینکرد/ وای لیگرد
 رقی له شته که بیته وه.
 (اَكْرَهَ- الرَّجُلُ): پیاوه که ی ناچار کرد که
 نهیده ویست و حمزی لینه ده کرد.
 (-فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ): فیساری ناچاری کاره که
 کرد.
 (تَكَرَّرَ وَتَكَرَّرَ- الشَّيْءَ): به شته که قایل نه بوو/
 حمزی له شته که نه کرد/ به دلینه بوو.
 (-ه): بیی قایلنه بوو، حمزی لینه کرد/
 لیببیزار بوو/ رقی له شته که بووه وه.
 (اِسْتَكْرَهَ- الشَّيْءَ): شته که ی به گهن و دزیو
 دانا زانی.
 (اَلْكَرَهُ وَالْكُرَهُ): (مص): حمز لینه کردن،
 رقلیبوون لیببیزار بوون/ نه فرمت لیگردن،
 نه ویستن و ناچار کردن/ نه وه ی که به زور
 مرؤقی پی ناچار بکریگه (دهوتریت نه گهر
 (کافه که) بؤردار بوو و اتا که ی نهومیه که
 مرؤف خوی خوی ناچاری نه وه بکات به لام
 نه گهر (کافه که) سهردار بوو نه وه خه لک
 ناچاری نه انجامدانی نه و کارمیدمکن.
 ("شَّيْءٌ كَرِهٌ = مَكْرُوهُ"): شتیکی بیزارو،
 نه ویستراو، رقی لیومبوو.
 "رَجُلٌ كَرِهٌ" = مَتَكْرَهُ: پیاویکی ناقایل/
 سپییه هندیك جوری زیان به که لهرم
 ده گه یه نیت پیی دهوتریت کرمی که لهرم.
 (اَلْكَرُنْبِيَّةُ) (ط): چیستی که لهرم.
 (اَلْكَرُنْبِيَّاتِ) (ح): کومه له په بووله یه کن
 که بالیان توپژداره و مگو که لهرمه په بووله و
 په بووله ی شیلیم.
 ۲- (اَلْكَرْنَفُ- اَلْكَرَانِيْفُ): بنی په لی دار
 خورما که ی له دار خورما که ی پری و کرده وه.
 (-ه بِالْعَصَا): به دار لییدا.
 (-الشَّيْءَ بِالسَّيْفِ): شته که ی به شم شیر
 پری.
 (-النَّخْلَةَ): بنی په له برراومکانی له قهدی
 دار خورما که کرده وه.
 (اَلْكَرْنَاْفِ. الْوَاحِدَةُ كُرْنَاْفَةٌ (ج) كَرَانِيْفُ):
 بنی په لی دار خورما که به دار خورما که وه
 ده مینی وه پاش برینی په له دار خورماکان.
 (اَنْفٌ مُكْرَنِيْفٌ): لووتیکی زله و قه به.
 کره: (كْرَه- الشَّيْءِ. كَرِهًا وَكْرَهًا وَكْرَاهَةً
 وَكْرَاهِيَةً وَمَكْرَهَةً وَمَكْرَهَةً): رقی له شته که
 بووه وه/ حمزی لینه کرد/ خوشینه ویست/
 بیزی له شته که هاته وه.
 (کاره): بیزلیکه ره وه/ رقلیبوو/ حمز لینه کردوو.
 (مَكْرُوهُ): بیزارو/ حمز لینه کراو.
 (كْرَه- الْأَمْرُ أَوْ الْمَنْظَرُ كَرَاهَةً وَكْرَاهِيَةً):
 کاره که بیان دیمه نه که دزیو بوو/ ناشیرینبوو/
 بیزارو بوو.

(كْرِيه): دزیو/ ناشیرین/ پیس، بۆگن،
 بیرمزا/ حمزلینه کراو.
 (كْرَه- الشَّيْءَ فَلَانًا وَكْرَهَ- الشَّيْءَ إِلَى فَلَانٍ):
 شته که ی لای فیسار ناشیرینکرد/ وای لیگرد
 رقی له شته که بیته وه.
 (اَكْرَهَ- الرَّجُلُ): پیاوه که ی ناچار کرد که
 نهیده ویست و حمزی لینه ده کرد.
 (-فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ): فیساری ناچاری کاره که
 کرد.
 (تَكَرَّرَ وَتَكَرَّرَ- الشَّيْءَ): به شته که قایل نه بوو/
 حمزی له شته که نه کرد/ به دلینه بوو.
 (-ه): بیی قایلنه بوو، حمزی لینه کرد/
 لیببیزار بوو/ رقی له شته که بووه وه.
 (اِسْتَكْرَهَ- الشَّيْءَ): شته که ی به گهن و دزیو
 دانا زانی.
 (اَلْكَرَهُ وَالْكُرَهُ): (مص): حمز لینه کردن،
 رقلیبوون لیببیزار بوون/ نه فرمت لیگردن،
 نه ویستن و ناچار کردن/ نه وه ی که به زور
 مرؤقی پی ناچار بکریگه (دهوتریت نه گهر
 (کافه که) بؤردار بوو و اتا که ی نهومیه که
 مرؤف خوی خوی ناچاری نه وه بکات به لام
 نه گهر (کافه که) سهردار بوو نه وه خه لک
 ناچاری نه انجامدانی نه و کارمیدمکن.
 ("شَّيْءٌ كَرِهٌ = مَكْرُوهُ"): شتیکی بیزارو،
 نه ویستراو، رقی لیومبوو.
 "رَجُلٌ كَرِهٌ" = مَتَكْرَهُ: پیاویکی ناقایل/
 سپییه هندیك جوری زیان به که لهرم
 ده گه یه نیت پیی دهوتریت کرمی که لهرم.
 (اَلْكَرُنْبِيَّةُ) (ط): چیستی که لهرم.
 (اَلْكَرُنْبِيَّاتِ) (ح): کومه له په بووله یه کن
 که بالیان توپژداره و مگو که لهرمه په بووله و
 په بووله ی شیلیم.
 ۲- (اَلْكَرْنَفُ- اَلْكَرَانِيْفُ): بنی په لی دار
 خورما که ی له دار خورما که ی پری و کرده وه.
 (-ه بِالْعَصَا): به دار لییدا.
 (-الشَّيْءَ بِالسَّيْفِ): شته که ی به شم شیر
 پری.
 (-النَّخْلَةَ): بنی په له برراومکانی له قهدی
 دار خورما که کرده وه.
 (اَلْكَرْنَاْفِ. الْوَاحِدَةُ كُرْنَاْفَةٌ (ج) كَرَانِيْفُ):
 بنی په لی دار خورما که به دار خورما که وه
 ده مینی وه پاش برینی په له دار خورماکان.
 (اَنْفٌ مُكْرَنِيْفٌ): لووتیکی زله و قه به.
 کره: (كْرَه- الشَّيْءِ. كَرِهًا وَكْرَهًا وَكْرَاهَةً
 وَكْرَاهِيَةً وَمَكْرَهَةً وَمَكْرَهَةً): رقی له شته که
 بووه وه/ حمزی لینه کرد/ خوشینه ویست/
 بیزی له شته که هاته وه.
 (کاره): بیزلیکه ره وه/ رقلیبوو/ حمز لینه کردوو.
 (مَكْرُوهُ): بیزارو/ حمز لینه کراو.
 (كْرَه- الْأَمْرُ أَوْ الْمَنْظَرُ كَرَاهَةً وَكْرَاهِيَةً):
 کاره که بیان دیمه نه که دزیو بوو/ ناشیرینبوو/
 بیزارو بوو.

بیژکردوو.

("وَجَهْ كَرَهْ"): روویهکی (بهدهسهال/

ناشیرین/ نهویستراو).

("فَعَلَهُ كَرَهًا" = اِکراهًا): به زور ئهو

کارهیکرد/ بهزور بییانکرد.

(الکَرِه = الکَرِهه): ناپهسهند، ناشیرین، بیژراو،

بوگه.

(الکَرَاهَة) (مص): ۱- لیبیژاربوون/ رهلیبوون/

حهزلینهکردن/ نهیاربوون ۲- زهویی رهقهنی

سهختو توند.

(الکَرَاهین): ههزنهکردن.

(الکَرَاهَة): ههزلینهکردن، نهیاربوون ۲-

زهویی رهقهنی سهختو توند.

(الکَرَاهین): ههزنهکردن.

(الکَرَاهَة): ههزلینهکردن، نهیاری.

(الکَرِهَة) (ج) کراهه): ۱- می و شهی (الکَرِهه)

۲- سهختی جهنگ ۲- لیهوممانی گران/

جورتومی گهوره.

("لَقَيْتُ دُونَهُ كَرَاهَةً وَمَكَارَةً"): به هوی

نهوهوه تووشی ومیی گران و ناههمواریبووم/

تووشی نهوه بوو که ههزی لیناکریت.

(ذو الکَرِهَة): شمشی برهمری بهلاهین.

(الْمَكْرَه = الْمَكْرُوه): بیژراو/

نهویستراو/ دلتهزین/ بهدل ناخوش/

ناپهسهند.

(الْمَكْرَهَة وَالْمَكْرَهَة) (ج) مکاره): نهوهی که

مروف نهیهویتو لای سهختو گرانبیت.

(الْمَكْرُوه): تهنگانه/ خراب/ شهر/ بهدی/

سهغلهتی.

(الْمَكْرُوهَة): نارحهتی/ شهر/ بهدی/

سهغلهتی.

("هُوَ ذُو مَكْرُوهَة"): ئهو له تهنگانهو

سهغلهتیدایه/ له ناههمواریدایه.

کرو: ۱- (کرا یکرو- الأَرْضُ كُرُوا): زمویهکی

ههلهکند.

(-البئس): چالاههکی/ بیرهکی بهدرهخت

(دابوشی/ شاردهوه).

۲- (كْرَا يَكْرُو- الأَمْرُ. كُرُوا): کارهکی

چهندباره کردهوه.

(-بالکَرَة): یاری به تۆپهکه کرد.

(الْكَرَة) (ج) كُرَى وَكُرَيْن وَكِرَات

وَأُكْرٍ): ۱- تۆپ ۲- گۆ، هه شتیك که خپ بیت.

(كَرْوِي وَكِرِي): خپین، خروك، گردین،

خپشیهو/ گۆیی.

(كُرَة) (ج) كُرَات): ئهو تۆپانهی که له

یاریگان یاری پیدمکه.

(كُرَة السَّلَة): تۆپی سهبهته.

(كُرَة الْقَدَم): تۆپی پئ.

(كُرَة الْمَضْرَب): تۆپی میز.

(الْكَرَة السَّمَاوِيَة) (فك): ۱- گۆی ناسمان،

که شتیکی خهپالییه گواپا نهستیهرهکانی

بهسهرمویه جهقهکی هه پنتیکی زهوی

دمنووکدریژ دهلین گویا به شهو نانویتو به پیچهوانه‌ی شهوموه ناویانناوه ومنهوزگرتوو یان ومنهوز.

۶- (الکروسه) (ایطالیه): عهرمانه‌و نوتومبیل؟

۷- (الکرویا والکروپاء) (یونانیه): تووی روومکیکه له هی به‌لپینه دهجیتو هیزی نزیک هیزی رازیانه‌یه. الملحق:

کرو: (الکریه): ۱- توپولکه، توپی بچوک ۲- خرۆکه‌ی خوین که سوور یان سپی دمبیت. کری: ۱- (گری. یگری- الرجل. گریا): توند رایکرد.

(الکری- من الابل): حوشتری لهسه‌رخۆو خاو له رویشتندا.

۲- (گری یگری- النهر کریا): رووبارمه‌کی رووبارمالکرد گهورمیکردو پاکیکردموه.

۲- کری یگری- بالکرة کریا: یاری به توپه‌که کرد.

۴- (گری یگری- الرجل کری): ومنهوزیدا/ خه‌وبردییه‌وه.

(گر وگری وگریان): ومنهوزدمر/ خه‌والوو. (گری- فلان گریا): بو‌خودا، شه‌ونخونییکردو خودابه‌رستییکرد.

تگری. تگریا: نوست/ خه‌وت. (الکری (ج) آگریا): خه‌والوو.

بگریت له‌ویدایه تیرمه‌کی له نه‌ندازه به‌دمره له‌بهرئه‌وه دۆزینه‌وه‌ی پشتگو‌ی ده‌خریت.

(الکرة السماوية المحلية الخاصة بمكان مامن الأرض) (فک): گو‌ی ناسمانی، ناوچه‌یه که تایبه‌تبی‌ت به ههر شوینکی زه‌وی (فک) نه‌وه گو‌ی ناسمانی نه‌وه شوینه‌یه که پی شوینه‌کانی دیاریدمکریت. ناسوو ناستی سه‌رو هاواناستی سه‌روی ههر جوارلاو هیلی ناومراستی ناسمان که لیوه‌ی خۆر لادمکاته‌وه.

(کرة الثوابت) (فک): گو‌یه‌کی ناسمانییه که هه‌ساره جیگیرمکانی تیدایه که دمبیت له‌ناو گو‌ی تایبه‌تی خویندا بسوورینه‌وه له سه‌ری.

۳- (گرا یگرو- ت الدابة كروا): ولاخه‌که خیرایکرد.

۴- (گری- ت المرأة. گرا): نافرمته‌که باله‌کانی نه‌ستور بوون.

(ت الساق): لاقه‌که فه‌به بوو/ نه‌ستوور بوو.

الکرا: ۱- نه‌ستووری هه‌ردوو قول ۲- باریکبوونی لاق.

۵- (الکرا) (ج): نیره‌ی بالندمه‌که پی ده‌لین کاروانه.

(الکروان (م) کروانه (ج) کروان وگراوین) (ح): که‌روانه/ که‌ره‌واله: بالندمه‌که له لو‌هدریژمکان وکۆمه‌له‌ی مریشک، رمنگخاکییه‌و

(كَزَّ - كَزَاةٌ وَكُزُوذَةٌ): قرجه‌لات /

چوومهك و وشكبوومه.

(كَزَّ عَلَى أَسْنَانِهِ) (عامية): له رقدا يان له

توورمبيدا داني چپرگردهوه.

(كَزَّ): ۱- تووشى دمردمكؤپانبوو ۲- تووشى

هه لامه تيبوو.

(أَكَزَّ - اللَّهُ فُلَانٌ): خودا فيسارى تووشى

(گوپرميه / دمردمكؤپان) كرد.

(مَكْرُوزٌ): دمردى گوپرميه / دمردمكؤپان گرتوو.

(إِكْتَزَّ): كرژبوو و چووه يهك / هه لقرچا.

(الْكَزَّ (مص) (ج) كَزَّ): وشكه ومبووى

كرژه لاتوو.

(وَجْهٌ كَزٌّ): چارميهكى / روويهكى ناشيرين.

(ذَهَبٌ أَوْ جَمَلٌ كَزٌّ): زيريكى يان حوشتريكى

توكمه و هابم / زور سهخت.

(فُلَانٌ كَزُّ الْيَدَيْنِ): فيسار دمستوشكه /

چرووكه.

(الْكَزَّةُ): ميبى وشهى (الْكَزَّ).

(قَوْسٌ كَزَّةٌ): كه وانيكى وشكه چيوهكه

وشكه نانوشتيتهوه.

(بَكْرَةٌ كَزَّةٌ): بهكرميهكى وشكى تهسكه.

(الْكَزَّ): چرووكي / رژديى.

(الْكُزَاةُ وَالْكُزَاةُ) (طب): ۱- دمرديكه يان له رزيكه

له سهرماندا تووشدمبيت ۲- دمردمكؤپان /

گوپرميه (كهزاز نه خوشييهكى مهرگهينه

به هوى پيسبوونى برينداريهوه ووه جوژه

(الْكِرْيَانُ): خه والوو.

۵- (كارى - ه الدابَّةُ أَوْ الدَارُ. مُكَارَاةٌ وَإِكْرَاءٌ):

جواريپكه يان خانووهكهى به كرى دايه.

(مُكَارٌ): به كرىدمر.

(أَكْرَى - فُلَانًا دَابَّتَهُ أَوْ دَارَهُ): ولاخهكهى يان

خانووهكهى به كرى به فيساردا.

(الْكُرُو وَالْكُرُو وَالْكُرُوَّةُ): به كرىدان.

(تَكَارَى وَاسْتَكْرَى - الدَارَ وَغَيْرَهَا): خانووهكه

يا شتى ترى به كرىگرت.

(الْكَرَاءُ وَالْكَرَّةُ): كرى به كرىدان / مزه.

(الْكُرِيُّ الْكِرْيَاءُ = الْمُكْتَرِيُّ): ۱- نووستو، خه والوو

۲- به كرىدراو ۳- ولاخدار.

المُكَارِي (ج) مَكَارُون: ولاخدار.

مُكْرِي الدَوَابِّ: ولاخدار، نيسسترو كهردار كه

بارى پيدههينن يان به كرىيدمدهن.

۶- (أَكْرَى - الشَّيْءَ. إِكْرَاءٌ) (ضد): ۱- شتهكه

زور بوو ۲- كه مبوو.

(- الْأَمْرُ): كارمهكهى دواخست.

(- الْحَدِيثُ): دريژهى به قسه كميدا.

(الْكُرِيُّ): زورى شتيك.

۷- (الْكُرِيُّ الْوَاحِدَةُ كُرِيَّةٌ) (ن): درهختيكه له

لدا دمرويت.

كَزَّ: (كَزَّ - الشَّيْءَ): شتهكهى تهسكردموه.

(- ت خُطَاةٌ): ههنگاومكانى كورتبوومهوه.

(- تِ الْمَرْأَةِ دَمَلَجَهَا): ژنهكه بازنهكهى

تهسكردموه / به بازووى خوى كرد.

میکروبیکه وه تووشده بیت.

کزب: ۱- (کَزْب- مُشَطُ الرَّجْلِ. کَزْبًا): نيسکه شانەى پيى بچکۆله و کرژبوو.

۲- (الْكَزْبَرَةُ وَالْكَزْبَرَةُ وَالْكَزْبَرَةُ) (ن): کژنيزه: سهوزميه که له رازيانه دهجيت.

له بنه رمندا له نه وروپای باشووردا بووه. گه لاکانى ناله يان سپى توومکهى وهک به هارات به کارديت و له هه نديک شه ربهت و خواردنه و هدا به کارديت.

(كُزْبِرَةُ الْبَيْتِ) (ن): گياقه بته ران: کژنيزى

بیر / که رهوزه کيويله. روومکيه که که کومه لهى سه رخسه گه لای ته نک و قه دیکى باریک و رهش و لووسى ههيه و مکو موو له نه شکه و ت و قه راغ ناوو کانیه کاندا دهر ویت. ده شته کیه به لانا و بردنى بهردى گورچيله به کارديت.

کزم: ۱- (کَزَم- کَزَمًا): ده مى لیکناو بیدهنگبوو.

(-الْجَوْزَةُ وَنَحْوَهَا): به دانی پيشه وهى گويزمه که يان شتى وهماى شاندا کاکله کهى و ناومکهى دهرهینا تابيخوات.

(ه): توند گه ستي / گازی لیگرت.

(کَزَم. کَزَمًا): چرووکبوو / ده ستوو و قاو بوو.

(اَكْرَم): رژد / چرووک.

(کَزَم- الْبَرْدُ اَصَابِعُه): سه رما په نجه کانی له

گو برد و کرژیکردن.

(اَكْرَم): کرژ بوو.

(تَكَزَم- الْفَاكِهَة): بپاککردن میومه که یخوارد.

(اَلْكَزَم): به ریدمست کورت و په نجه کورت.

(اَلْكَزَم): ۱- زۆر خوریى ۲- لووتکورتیى يان

به نجه کورتیى ۳- نه ستووریى و کورتیى لۆزى

جوارپن ۴- ده ستقوو و جاوى / رژدیى.

(“فِي يَدِهِ كَزَم”): ده ستقوو و جاوه / بیفه ره / به خشنده نییه.

(اَلْمُنْكَزَم): به ریه پکورت و قاچکورت.

۲- (كَزَم. كَزَمًا): ترساو نه یویرا له شته که

بجیته پيشه وه / پرکیشی نه کرد.

(اَكْرَم- عَنِ الطَّعَام): زۆریخوارد تا وایلیهات

له بهر چاویکه و ت و دلی نه جووه سه رى.

(اَلْكَزَم- مِنَ الرِّجَال): پیاوی زیره کردووی

نه ویر / بیغیرت / ترسنوک.

(اَلْكَزْمَان- مِنَ الرِّجَال): پیاوانیکن که

جیشتیك خواردنیک هینده بخون که نیتر

دلیان نه جیته وه سه رى.

کزو: (اَلْكَزْوَرِيْنَا) (ن): ره گزه دره ختیکه

له کومه له سه گه زومرینایه سه رچاوه کهى

نوسترالیاو دورگه کانی باسفیکه له ولاتانی

رۆخى دهریای سپیش بو رازاندنه وه

دهر وینریت.

کس: (كَس- الشَّيْءَ. كَسًا): شته کهى کوتاو

ورد کرد وهک ئاردی سفتی لیگرد.

(اَلْكَسِيْس): ۱- گوشتی وشکراره وى ورد هارراو

که له گوزارداو له کارواندا دهریت ۲- شه کر.

دمیشو تریّت شهرابه له گهنمه شامی و جو
دمکریّت / ناوی گهنمه شامی و ناوی جو ۲-
مهیی خورما.

۲- (كَسَّ. كَسًّا): ۱- دانه کانی کورت و وردبوون
۲- کاکیله ی سهرموه ی له هی خوارموه ی کورت تر
بوو.

(اَلْكَسَّ (م) كَسَّاء (ج) كُسُّ): که سیکه کاکیله ی
سهرموه ی له هی خوارموه ی کورت تر بیت.

(اَلْكَسِيسُ): نانی شکاو.

(اَلْمَكْسُوْسُ): نانی شکاو.

۳- (كَسَّسَ-الشَّيْءَ. كَسَّسَةً): شته که ی ورد
کوتا.

(اَلْكَسُّكُسُ (ط): نارده قیمه: خواردنیکه له
ناردو قیمه ی وردی گوشت دمکریّت.

(اَلْكَسَّكَسَّةُ) (مص): (کاف) ی می (سینی)
به دواوه دهنریّت کاتیک وشه که ته و او دمبیت
ومکو: (بکس وَاكْرَمْتُكَسْ): که خوی (بک
وَاكْرَمْتُكَ) یه و نه مه هی خیلی ته میمی
عهرمه.

کسا: (كَسًا-ه. كَسًّا): دواپکه وت.

(-الدَّابَّةُ): و لآخه که ی لیخوری/
دایه پیسخوی.

(-القَوْمُ): له دوژمنایه تیدا به زاندنی.

(-هَ بِالسَّيْفِ): به شمشیر لییدا.

(اَلْكَسَّاءُ- مِنْ اللَّيْلِ): به شیک ی شهو.

(اَلْكَسَّاءُ وَالْكُسُوءُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ (ج) اَكْسَاءُ):

باشینی / باشه وه ی دواوه ی هه موو شتیک.
(“اَتَيْنَا فِي اَكْسَاءِ الشَّهْرِ”): له (دواوای/
کو تایی) مانگدا هاتین.

(“مَرَوْا فِي اَكْسَاءِ الْمُنْهَزِمِينَ اَوْ عَلَى اَكْسَائِهِمْ”):
به سهر شوینه وارو ناسه واری هه لاتوو مگاندا
تیپه رین.

کسب: ۱- (كَسَبَ-الشَّيْءَ كَسْبًا وَكِسْبًا):
شته که ی کوگردموه، دستخویخت.

(-مَالًا اَوْ عِلْمًا): سامان و دارایی خواست و
دمستگیری بوو / دستیکه وت.

(-الْاِنْمَ): گوناها بار بوو.

-لَاَهْلِهِ: رمنجی بو خیزانه که یداو بزئوی بو
په یداکردن.

(كَسَبَ وَكَسَبَ وَاَكْسَبَ فَلَانًا مَالًا اَوْ عِلْمًا):
دارایی یان زانستی (دمستگیری فیسارکرد / به
فیساریگه یاند).

(تَكَسَّبَ مَالًا اَوْ عِلْمًا): ته قه لایو کوششی بو
دارایی یان زانستکردو دمستگیری بوو.

(-الرَّجُلُ): ته قه لایدا / رمنجیدا / کاسبیکرد.
(اِسْتَكْسَبَ-فَلَانًا): وای له فیسارکرد رمنجیداو

شت دمستگیری خوی بکات.

(اِكْتَسَبَ مَالًا اَوْ عِلْمًا): رمنجیدا / کوششیکردو
دارایی یان زانستی ده ستگیر بوو / دستیکه وت.

(اَلْكَاسِبُ (فأ): ته قه لادهر / رمنجدهر /
کوششکار / کاسب / دیناریکه ر.

(أَبُو كَاسِبٍ (ح): گورگ.

(-تِ الرِّيحُ الْأَرْضُ): باكه خۇلى پروى
زمويه كهى رامالى.

(-الشيء): شته كهى لمتكردو رامالى و لايرد.
"أَتَيْنَا بَنِي فُلَانَ فَكَسَحْنَاهُمْ": جوويته سهر
بهرى فيسارو رامانماليين و لهناومانيردن.

(كَسَحَ. كَسْحًا): قاجيكي له دووى نه هات و
به كيشيكرد. وهك زمويه كه گه سكبدا.
(أَكْسَحَ (ج) كُسْحَانُ): قاج و دهست نيقلج،
په لپه ككهوته.

(كَسَحَ): هيژه بزويين و ههستكه ركانى دهستى
يان قاجى په كيكهوت.
("مَا أَكْسَحُهُ"): ناي كه فورس و گرانه.

(أَكْسَحَ-الشيء): شته كهى رامالى / بردى.
"أَغَارُوا عَلَيْهِمْ فَأَكْتَسَحُوهُمْ": هيرشيان
بردنه سمریان و رايانماليين و ههرجيان هه بوو
برديان / تالانيانكرد.

(كَاَسِحَةُ الْأَغَامُ = كَابِسَةُ الْأَغَامُ): مينرپامال.
پاپوريكى ته خته يه بيموگناتيسه جوړه
فهيجه ي تيدايه كه نهو ته له كانزاييانه
دهبريت كه به مينه كانه وهيمو به يه كيانه وه
دهبه ستيت و له ژير ناوى دمريادان ههرومها
ناميري ته قاندى نهو مينانه ي تيدايه.

(أَلَكْسَحَ) (مص): په ككهوتن.
(أَلَكْسَحَ): كه سيكه كه هاناي بو دمهبيت و
به فريات ناكهويت / بيكه لك.

(أَلَكْسَاحَ): نيقلجى / دمردىكى خوشتره كه

(الكَاسِبَةُ) (ج) كواسب: ميني وشه (أَلَكَّاسِبَ).
(أَلَكَّوَسِبَ): نه ندامانى له مشى مروف يان
بالنده / په له ور.

(أَلَكَّسِبَ) (مص): دهستكهوتن / دهستگير بوون /
چنگكهوتن، په يداكردن.

(أَلَكَّسِبَةُ وَالكَسِيْبَةُ): نه وهى دهستگير دهبيت /
نه وهى چنگدمكهويت.

(أَلَكَّسَابَ وَالكَسَوْبَ): به چنگ / په يداكهر /
كه سيكه دهستگيرى زور بيت / زور په يدا
بكات / به هه لپه بيت.

(أَلَكَّسِبَ وَالكَسِبَ وَالْمَكْسِبَةَ (ج) مَكَّاسِبَ):
دهستكهوت / دهستگير.

۲- (أَلَكَّسِبْرَةُ (ن) = گزنيژه.

كست: (أَلَكَّسْتَنَّةٌ أَوْ الْقَسْطَلُ) (ن): شابهرو
رهمگزه دره ختيكه له كومه لهى به پرووه
سه دان سال دمژى له ولاتى نه وروپاي ههوا
مامناومندى و له توركيادا دمروى له خاكى
كه چيندا نارويت بهر كهى به برژاوى
ده خوريت.

(كَسْتَنَّةُ الْحِصَانِ أَوْ قَسْطَلَةُ الْحِصَانِ):
رهمگزه دره ختيكه له به هاردا گولى هيشوويى
دمرده كات سبى يان سووردهبيت به ريكي
بوړى ههيه وهك بهرى شا به پرووه به لام تاله
ناخوريت.

كسح: (كَسَحَ-الْبَيْتَ. كَسْحًا): ماله كهى
گه سكد.

دمبیته هوی شهلبوونی.

(الْكَسَاحَةُ): ۱- گهسكدان/ رامالین ۲- نیفلیجی

پهككهوتنی هیزی بزواندن و ههستکردنی

دمستو پێ به زۆری هی پێ دهبیت.

(الْكَسِيحُ وَ الْكُسِيحُ وَ الْكُسْحَانُ = الْأَكْسَحُ):

نیفلیج.

(الْأَكْسَحُ (ج) كُسْحَانُ): ۱- نیفلیجیوو ۲- شهل

۳- گردمنشین/ پهككهوته.

(الْكَسْحَةُ): گهسك.

(الْمُكْسَجُ): توپژگیراو/ پاككراو/ توپكگیراو.

("عَوْدٌ مُكْسَجٌ): چیوئکی توپكل دامالراو/

پاككراو.

(جَمَلٌ مَكْسُوحٌ) (مفع): حوشتری شهلکه

گرتوویهکی گران.

۲- (كَاسِحٌ - ه. مَكَاسِحَةٌ): دوژمنایهتییهکی

توندی له گهلدا کرد.

كسد: ۱- (كَسَدٌ وَ كَسَدٌ - الشَّيْءُ. كَسَادًا

وَ كُسُودًا): شتهكه شكاو بازاری نهما/ برهوی

نهما/ رهواجی نهیوو.

(- تِ السُّوقِ): بازار وستاو شت نهفرۆشرا.

(الشَّيْءُ كَاسِدٌ وَ كَسِيدٌ): شتهكه بێ رهواجه/

شتهكه بێ بازاره.

(السُّوقُ كَاسِدٌ وَ كَاسِدَةٌ وَ كَسِيدٌ): بازارهكه

وستاوه شتی بازارهكه بیپهواره/ بیبازاریه.

(أَكْسَدَ - الْقَوْمُ): خویشگهل بازاری وستاوه

شتهگان بیپهواچیوو.

(- تِ السُّوقِ): بازار وستا.

(- الشَّيْءُ): بازارێ شتهكهیشکاند/ بازاری

شتهكهی وهستان.

(الْكَسِيدُ = الْكَاسِدُ): ۱- بیبازار/ شكاو/ بیپهواج

۲- كالاو كه لوپهلی خرابو پارهنهكردوو/

باونهماو.

۲- (إِنكَسَدَتِ الْغَنَمُ إِلَى الْغَنَمِ): مهپهكه

چوووه ناو مهپهكان.

۲- (الْكَسْدُ = الْقَسْطُ): چیلکهیهكه هیندستانییه

دمرمانی پیدمهکن یان وهك بوغورد بهکاری

دمهین.

كسر: (كَسَرَ - الْعُودَ وَ كُلَّ صَلْبٍ. كَسْرًا):

چیوهكه یان همر شتیکی رهقی شكاندو

پارچهکانی جیاكردوه. بهبێ نهوهی شتیکی

برهمری پیدا بكریت.

(- الْمَتَاعُ): كالاكهی یهك و دانهدانه یان

ورده ورده فرۆشت.

(- الشَّعْرُ): كیشی بو ههلبهستهكه دانهدانا.

(- الْحَرْفُ): وشهكهی ژیردار کرد.

(- الْوَسَادَةُ): سهپینهكهی نوشتانهوهو پالی

پیوهدا.

(- مِنْ طَرَفِهِ وَ عَلَى طَرَفِهِ): چاوی لیپۆشی.

چاوی لیداخت.

(- الْعَسْكَرُ): سوپاكهی بهزاند/ راونا.

(- فَلَانًا عَنْ مُرَادِهِ): فیساری له نامانجهكهی

(دووور خستهوه/ لادا).

(-الْوَصِيَّةُ): وهسيته كه ميشكاندو نه بيرده سهر / لايدا.

(-الطائرُ جَنَاحِيهِ): بالنده كه باله كانى بو نيشتنه وه هيناپه وه يهك.

(كَسَرَ كَسْرًا): ته مه ليكرد / ته مه لبوو.

(كُسِّرَ): زور وريكردو پارچه كانى جياگردنه وه.

(-الكَلِمَةُ): وشه كهى كو كردم وه به تيکشكانى بنچينهى وشه كه كردى به كوى (تَكْسِير).

(”كَسَرَ الْكِتَابَ عَلَى عِدَّةِ أَبْوَابٍ“): كتیبه كهى به شبه شکردو كردى به چمند دمروازه باسيكه وه.

(كَسَرَتِ الْمِرْأَةُ أَوْ نَحْوَهَا النُّورَ عَلَى كَذَا فَتَكْسَرُ): ناوينه كه يان شتيكى ومها رووناكيبه كهى له وه داو دايه وه وشكانديه وه.

(كَاسَرَهُ فِي الْبَيْعِ): داوايكرد نرخى كالآكهى كه كرى بويدا بشكينيته.

(تَكَسَّرَ): ۱- وردبوو / پارچه پارچه بوو ۲- نرخه كهى داشكا ۳- شه وه كه درايه وه.

(تَكَسَّرَ - الشَّيْءُ): شته كهى شكاندو پارچه پارچه ي كرد.

(إِنكسر): شكا، پارچه پارچه بوو.

(-العسكرُ): سهر بازمان شكان وه هلآتنو بهرشو بلاو بوونه وه.

(مَكْسُورٌ): سهر بازى شكاوو په رموازه بوو. ناوترت (مُنكسر).

(إِنكسر - الحُرُّ): گه رماكه شكا.

(-العَجِينُ): هه ويرمه كه شلبوو وه مو هه لات.

(-عَنِ الشَّيْءِ): له شته كه دا شكستيهينا / تواناى به سمردا نه شكا.

(إِكْتَسَرَ - الشَّيْءُ): شته كهى شكاند.

(أَلْكَسِرُ) (فَا) (ج) كُسِّرَ: ۱- (ح) هه لو ۲- تيکشكين.

(عُقَابٌ كَاسِرٌ): هه لويه كى تيکشكين وه هه لمه تهين كه نيچره كه تيكدمشكينيته يان داده پيرتو باله كانى دمه نيتيه وه يهك.

(كَاسِرُ الْحَجَرِ أَوْ الْقَلْبِ) (ن): كه وله شوانه. ره گزه گوليكي جوانه له نيويه سمر ووى كوى

زهويدا دمرويت له كيوه به رزه كانداو ولاته ساردمكاندا زوره بويه وا ناوانراوه چونكه له نيوان به ردمكانه وه دمرويت يان به ردى گورچيله و ميزلدان دمتوينيته وه.

(أَلْكَاسِرَةُ) (ج) كَاسِرَاتٌ وَكُوسِرٌ: ميبى وشه (الكاسر).

(أَلْكَوَاِسِرُ): بالنده گوشخوره كان.

(أَلْكَسِرُ) (مَص): ۱- ژير، كه يه كيكه له سهر و بوورو ژيرى بيت بوورى بيت نيشانه كهى نه مه يه (-) ۲- توژيكي / كه مه كيكي شتيكى زور.

(أَلْكَسِرُ) (ج) كُسُورٌ وَ (جِج) كُسُورَاتٌ (ع) (ح): ژمارميه كه كه له يه كه متر بيت وهك

سييه كه و جواريه كه به رامبه ره كهى ژماره ي ته واوه.

(الْكَسْرُ وَ الْكِسْرُ (ج) أَكْسَارٌ وَكُسُورٌ): ۱-
 كه رتیک له یه گیك. له نه ندامیک یان به شیک
 گرتکه نیسقانیك که گوشتی پیوه بیت.
 ("أَتَيْتُهُ وَهُوَ يُطْعِمُ النَّاسَ مِنْ كُسُورِ الْإِبِلِ"): ۲-
 گیشتمی/ هاتمه لای نهو پارچه ی حوشتری
 به خه لکدهدا بیخون.
 الْكُسْرُ وَالْكَسْرُ: ۱-ته نشتی خانوومه که ۲-که نار
 ۲-که رتی خوارموه ی ره شماله که یان نهو
 به شهی که نوشتاومته ووه له ژیر گلدایه.
 ("كُسُورُ الْأُودِيَةِ"): پیچ و په نای دۆل و دمره
 تاکی نییه بهو شیومیه ی دواوهی).
 ("هَذِهِ أَرْضُ ذَاتِ كُسُورٍ"): نه مه زهوییه که
 به رزو نرمی همیه / هه له مت و نرمی همیه.
 (الْكَسْرَةُ (ج) كَسْرَاتٍ): ۱-شکستیك/
 نوشتانه ویه که ۲- بزوینی ژیری وشه
 ۲ شکستیان و هه لاتن.
 ("وَقَعَتْ عَلَيْهِمُ الْكُسْرَةُ"): شکستیانه یان و
 هه لاتن.
 ("بِعَيْنِهِ كَسْرَةٌ مِنَ السَّهْرِ"): چاوی خهوی تیا
 شکاومته ووه / شه و بیاری پیومیه و خه و الووه.
 ("هُوَ ذُو كَسْرَاتٍ وَهَزْرَاتٍ"): له هموو
 شتی کدا شکسته هینیت و ژیرکه و تووه.
 (الْكَسْرَةُ (ج) كَسْرٌ وَكِسْرَاتٌ وَكِسْرَاتٌ): له مت/
 پارچه ی شتی شکاو.
 (الْكَسَارُ وَالْكَسَارَةُ - مِنَ الْحَطَبِ وَنَحْوَهُ):
 تهلشه دارو و رده و پارچه شتی شکاو.

(الْكَسَّارُ): نازشکین / زورشکین.
 (الْكَسِيرُ (ج) كَسْرِي وَكَسْرَايَ): شکاو/
 شکسته بوو، شکستیهین.
 (الْتَكْسِرُ (طب): له سه ماندا که سیره بوون/
 له سه ماندا پیست کرژ دهبیت و ماسولکه گان
 ده چنه یه ک.
 (الْإِنْكَسَارُ (ف): شکانه وهی تیشک که به دوو
 ناومندی جیاوازی رووندا وهک ناو یان هه وادا
 بیروا.
 (الْتَكْسِيرُ (مص) (ه): رووبه ری روو.
 (الْكَسِيرُ (ج) مَكَاسِرٌ): ۱-شوینی شان ۲-
 بیزانین و ناگالییوون. (له ووه هاتووه که
 بته ویت چیلکه بشکینیت بزانیته رفه یان
 نه رمه).
 ("فُلَانٌ طَيِّبُ الْكُسْرِ"): فیسار له
 تافیکردنه وودا دمرچوو پیای چاکه.
 (مَكْسِرُ الشَّجَرَةِ): بنی دره خته که یان
 هه ده که ی که په لی پیوه دهبیت ده کینریت/
 لیده گریته ووه.
 (الْكَاسِرُ - مِنَ الْجِرَانِ): دراوسی مال به ماله ووه
 خانوو به خانوو ووه.
 ("هُوَ جَارِي مَكَاسِرِي"): نه و دراوسی مال
 به ماله ووه مه دیوار به دیوار ووهین.
 (الْمَكْسِرُ - مِنَ الْأُودِيَةِ) (مفع): قۆل و پیچی
 دۆلی لیشاو پیداهاتوو / شیوی دۆل.
 (الْجَمْعُ الْمَكْسِرُ): کۆی (ته کسیر) له وشه دا که

بنجینهی وشه که له کۆکردنه و مودا هه لته کاوه
وهک: رَجُلٌ رِجَالٌ.

(الْكَسْرُ) (مفع): دهنگی نهرمی کز.

(الْمُتَكَسِّرُ) (فا): دلشکاو / ساردوسپرو کز /
بیتابوست.

(“رَأَيْتُهُ مُتَكَسِّرًا”): دیم کزو سارو سپر بوو.

۲- (كَسْرِي وَكِسْرِي (ج) أَكْسِرَةٌ وَأَكْسِرٌ:
وگسایسه وگسور): نازناوی هه موو شابهکی
فارسو نیران بووه.

كَسْرِي - كَسْرَوِي وَكَسْرِي كَسْرَوِي وَكَسْرِي
(فارسیه): کیسرای.

الإكسیر (یونانیه): نهفسانهیهکی یونانییه
شتیکه له زیو یان شتیر دهریت دمیكات به
زیریکی ساغ.

كسر: (كاسِرُ الأمواج): شهپۆلی دهریاشکین.
بهندیکه له دهمی نهسه که له دا دروستدمکریت
بو پاراستنی له شهپۆلهکانی دهریا.

(الْكَسَارَةُ): ۱- تویکلشکین نامرازیکه بو
شکاندن تویکلی ههندیك بهری درهخت وهک
گوپزو بادام ۲- پیک و نوپل و چهکوش و شتیر
که بهردی بیدهشکینن.

(الْكَسْرَات): گوپزو بادام و فستق و شتیر که
دهشکینریت.

كسع: ۱- (كَسَع - ه. كَسَعًا): ۱- دهریکرد
۲ دهریکردو راوینا ۲- بهدهستی کیشای به
سمتیدا یان له دواوه شهقی تیهه لدا.

(-السَّفِينَةَ فِي الْبَحْرِ): پالی به پاپۆره که وه
ناو خستیه رویشتن.

(- هُ بَكَذَا): خستیه دواي نهووه / کردی به
(شوینکه وهی نهو / به باشکۆی نهو).

(وَرَدَتِ الْخَيْلُ يَكْسَعُ بَعْضَهَا بَعْضًا):
نهسهپهکان هاتن (قهتارمیانبهست / شوین پهک
کهوتن).

(“إِتَّبَعَ فَلَانَ أَدْبَارَهُمْ يَكْسَعُهُمُ بِالسَّيْفِ”):
هیسار دوايانکهوتو به شمشیر راویانان و
دهریکردن.

(كَسَعَتِ الرَّجُلَ بِمَا سَاءَهُ): بیاوهکه قسه یکردو
وشهپهکت تیگرت پینناخۆشوبو.

(الْكَسْعَةُ): ۱- مانگاگهلی کارپیکراو / ژیربار
۲- کهرگه. چونکه به دار راویاندهنیین و
لیناندهخوین ۲- کۆپلهکان.

۲- (كَسَعَ وَكَتَسَعَ - تِ الْخَيْلُ بِأَذْنَابِهَا. كَسَعًا):
نهسهپهکان کلکیان به ناوگه لیناندا کرد.

۳- (تَكْسَعُ - فِي ضَلَالِهِ): لهسهر گومراییه که ی
خۆی رویشتو مایهوه.

۴- (الْكَسَعُ - فِي الْخَيْلِ): سهپیتی له فولهپیتی
نهسیدا بییت.

(الْكَسَعُ): لهته نان.

(الْكَسْعَةُ (ج) كُسْعٌ): ۱- پینتیکی سپی له تهوپیلی،
ناوجهوانی هه موو شتیکدا بییت ۲- کۆمه له
پهپی سپی که له بنی کلکی بالندهدایه.

(الْأَكْسَعُ - مِنَ الْخَيْلِ): نهسهپیک که تووکی

قوله پیتی سبیتی تهواو پتوه دیاربیت.

(- مِنْ الطَّيْرِ): نهوهی که توبه له پهری سبیتی له بن کلکیدا بیت.

(رَجُلٌ مُكْسَعٌ): بیاویکی ربهن / بیاویک ژنی نههینابیت.

کسف: ۱- (كَسَفَ - اللهُ الشَّمْسَ أَوِ الْقَمَرَ): خودا خور یان مانگی شاردوهو و گرتی.

(- الشَّيْءُ): شتهکهی داپوشی.

(- بَصْرَهُ): چاوی داخست و دانهواند، شهر میگرد.

(- تِ الشَّمْسِ النُّجُومَ): تیشکی خور تیشکی نهستیرمکانی بری و نهستیرمکانی ونکرد.

(- هُ الحَزْنُ وَغَيْرُهُ): بهزاره یان شتیر. رووی زهردو لاواز کردو ماتیکرد.

(- تِ الشَّمْسِ كُسُوفًا): به رۆژ خور گرا چونکه مانگ کهوته نیوان زهویی و خورهوه.

(- وَجْهَهُ): دهموچاوی بهیهکدادا / مؤنبوو / گرژبوو و رووی گوژا.

(- تِ حالَهُ): بهدگوزمران و بهریشانبار بوو.

(- بِالْأُ): نانومید بوو و دموونسی بهلای خراپهدا دهجوو.

(تَكْسَفَ تِ الشَّمْسِ): خورگرا.

(إِنْكَسَفَ تِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ): خورو مانگ گیران.

(أَلْكَاسِفَ) (ها): شکستخواردوو.

(كَاسِفُ البَالِ) بهدگوزمران / بارخراب،

نانومید / شپرزهو دلتهنگ.

(كَاسِفُ الوَجهِ): مؤن / گرژ / مرو مۆج.

(يَوْمٌ كَاسِفٌ): رۆژیکی رهشو و وهیباران.

(رَجُلٌ كَاسِفٌ): بیاویکی لیوبه بارو لاوازو زهردهه لگهراوی داخ و خهفته / بهست.

(أَلْكَسِفَ) (مص): ۱- لیوبه باریی و دلشکستی ۲- گرژو مؤنیی ۳- بیگوزمرانی.

(“أَكْسَفًا وَإِمْسَاكًا”): به مؤنیکی رژد دموتریت

مؤن و گرژ بیت و چرووکیش بیت؟

۲- (كَسَفَ - الثَّوْبَ كَسْفًا): بهرگهکهی لهت و بهتکرد.

(- أَمَلُهُ. كُسُوفًا): بهیوا بوو / نومیدی لهوه برا که به تهمایبوو.

(كَسَفَ - الشَّيْءِ): شتهکهی لهت و بهتکرد.

(أَلْكَسِفَةُ (ج) كَسَفٌ وَكَسَفٌ وَأَكْسَفٌ وَكُسُوفٌ): پارچهی شتیک.

(أَلْكَسِيفَةُ): پارچهی شتیک.

کسل: (كَسِلٌ وَتَكَاسَلٌ كَسَلًا): سستی نواندو ته مهلی لهو کاردا کرد که نه دهبوو بیکات.

(كَسِلٌ وَكَسْلَانٌ): ته مهل / ته و مهزل و سست.

(ج) کسالی و کسالی و کسالی و کسالی (م) کسله کسلانه و کسلی).

(أَكْسَل - الأَمْرُ فُلَانًا): کارمهکه فیساری خاوردوهو ته مهلیکرد / سستیکرد.

(أَلْكَسَالَةُ): بیکاریی / دستبهتالیی.

(أَلْكَسُولُ = أَلْكَسْلَانٌ): ۱- ته مهل ۲- به کیژیک

دەلین که له کۆرپیکدا دابنیشیت و تابوشتی
هەستانی نەبیّت و نازپەرورمەدە بیّت.

(الکسال) (بۆ نیرو مئ) = الکسلان: ۱- تەمەل
۲- کەنیزمکی ناز پەرورمەدە بە دەمیەووە دراو.

(نَسَبٌ مِکْسَلٌ): باوو باپریکی کەمپایەو
کەمباش / گووی بە شت نەدەر.

(الْمَسَلَةُ): (مایە / هۆکاری) تەمەلی و
سستی.

(الْشَبَعُ مَكْسَلَةٌ): تیری لەش گران و سست
دەکات (مایە تەمەلییە).

("فَلَانٌ لَا تَكْسِلُهُ الْمَكَايِلُ"): هیچ هۆکاریکی
تەمەلی فیسار (سست / تەمەلی) ناکات.

۲- (الْكَسْلُ وَالْمَكْسَلُ): ژنی کەوانی هەلاج
کاتیك لیدەکریتەووە.

کەم: ۱- (كَسَمَ - الْيَابِسَ كَسْمًا) شتە وشکەکە
بە دەست پەرواندو وردکرد.

(- عَلِي عِيَالِهِ): زەنجی بۆ خێزانەکە پەیدا تا
بژێویان بۆ بەیدابکات.

(- نَارَ الْحَرْبِ): ناگری جەنگی هەنگیرساندو /
شەرەکە نایەووە.

(الْكَسْمُ) (مص): وردمەیک لە شتە پەرواومکە
کە بە دەستەووە دەمینیتەووە.

(الْكَسُومُ): لەسەر کار رۆیشوو پشوو نەدەر.
۲- (الْكَسْمُ) (عند العامة): لەش ریکوپیك و

بیخەوش / شۆخ و شەنگ.
("فَلَانَةٌ جَمِيلَةٌ الْكَسْمُ"): ئەو ئافرەتە، شۆخ و

شەنگە / لەشجوانە.

(الْكَيْسُومُ): گیاو پووشتیکی زۆر.

("هَذِهِ رَوْضَةٌ كَيْسُومٌ وَيَكْسُومٌ"): ئەمە
میرگو گولزاریکە تەر، شکوفەدار چنگی
داوتمتەپەیک.

(خَيْلٌ أَكَايِمٌ): نەسپیکی زۆر داویانە بە
پەکدا.

(رَوْضَةٌ أَكْسُومٌ (ج) أَكَايِمٌ): میرگو گیایەکی
زۆر بە شکوفەو تەر و جوان و بەپەکداچوو.

کسو: ۱- (كَسَا. يَكْسُو - الثَّوْبُ فَلَانًا. كَسُوًا):
جلی لەبەر فیسار کرد.

(- هُ شِعْرًا): بەهەلبەست (هەلینا / ستایشکرد).
(أَكْسَى - الثَّوْبُ فَلَانًا): جلی لەبەر فیسار

کرد.

(تَكْسَى - بِالْكَسَاءِ): پۆشاک (لەبەرکرد /
پۆشی).

(اِكْتَسَى): جلی لەبەرکرد / بەرگی پۆشی.

(- تِ الْأَرْضِ بِالنَّبَاتِ): زەویەکە بە گیا
دابۆشرا / بەرگی گیای پۆشی.

(اِكْتَسَيْتُهُ ثَوْبًا): بەرگیکم لەبەر ئەو کرد.

(اِسْتَكْسَى فَلَانًا): لە فیسار (پۆشاک / جلی)
خواست.

(الْكَاسِي (ها) (ج) كَسَاةٌ): پۆشته / بەرگەبەر
پێچەوانە (العاري): رووت.

(الْكَسَاءُ (ج) أَكْسِيَّةٌ): پۆشاک / بەرگ / جل.

(- الْكُسُوءَةُ وَالْكَسُوءَةُ (ج) كَسَى وَكَسَى):

۲- (كَشَّ-الرُّجُلَ وَغَيْرَهُ كَشًّا): پیاوه‌که و

هیتری دهرکردو پیاوا هه‌لشاخا.

(-الدجاجَة): کَشَی له مریشکه‌که کردو

دهریکرد (عامیه): پِی وِت (کِش کِش): کَش کَش.

(-أَلدِيكُ): که‌له‌شیرمه‌که له به‌رده‌م

که‌له‌شیرمه‌که‌پتردا به‌زی و هووچاندی/ هه‌لات

(عامیه).

۲- (أَلکُش): نه‌وه‌ی دارخورمای پی تۆوپرژین

دمکریت.

(أَلکَشَة): لای ته‌ویل یان مووی به‌رچم.

۴- (کَشْکَشْ. کَشْکَشَة): هه‌لات.

(-تِ الحَيَّة): مارمه‌که به‌کارمه‌کی خسه‌خشیگرد

نه‌ک به‌دهم ب‌فیشکینیت.

(أَلکَشْکَش (ج) کَشَاکِش): به‌رپه‌ره‌و

نۆیه/ که به‌گراسه‌وه‌میده‌که‌ن و بۆ جوانی

پنومه‌دروون.

(”ثوبٌ مَكْشَشٌ“): جلپکی په‌رکه‌و نۆیه‌دار/

نۆیه‌ پینوه (فارسیه).

(أَلکَشْکَشَة) (مص): گۆرینی پیتی (ک)ی

گوپگری میننه‌ به‌ پیتی (ش) و مکو: اُکْرَمَتَش

وَعَلِشْ له وشه‌ی (اُکْرَمَتِکْ وَعَلِیکْ).

کَشَا: ۱- (کَشَا-الشيءُ كَشًّا): تویکلئ شته‌که‌یگرت.

(-فَلَانًا بِالسَّيْفِ): به‌شمشیر له‌ فیساریدا.

(کَشِی-ت يَدُهُ. كَشًّا وَكَشَاءً): ده‌ستی قلیشا

یان پیسته‌که‌ی کرژ بوو.

پۆشاک/ جل/ به‌رگ.

(أَلأكسی): پۆشته‌و په‌رداختر یان زۆرتتر

پۆشته‌گاره‌ یان زۆرتتر جل و پۆشاکبه‌خسه.

(”هو أکسی من بَصَلَة“): له‌ پیاز پۆشته‌تره

واتا به‌رگیکی زۆری له‌به‌ر خۆی کردوو.

۲- (کَسِي. يَكْسِي. كَسَاءً): شکۆدار بوو/ پایه‌دار

بوو/ خانه‌دانبوو.

(کاسی- فُلَانًا. مُکَاسَاةً): شانازی به‌سه‌ر

فیساردا کرد یان شه‌ره‌ شانازی له‌گه‌لدا کرد.

(أَلکَسَاء): شکۆو سه‌روهریی.

(کسی. أَلکَسِي (ج) أکَسَاء): کۆتایی دواوه‌ی

مرۆفو (دواوه‌ی/ پاشی) هه‌موو شتیک.

کَشْ: ۱- (كَشَّ-الزئذُ كَشًّا وَكَشِيشًا): کاتی

هه‌لکردنی چهره‌که‌ دهنگی کلپه‌ی ناگرمه‌کی

هات.

(تِ الجَرَّة): کووپه‌له‌که‌ هاته‌ گول.

(-الجَمَلُ. كَشِيشًا): نیره‌ حوشترمه‌ بۆ

یه‌که‌مینجار هاته‌ بۆره.

(-تِ الحَيَّة): مارمه‌که به‌ (پیسته‌که‌ی/

کارمه‌کی) خسه‌ی هینا.

(-البِقْرَة): مانگا‌که‌ بۆزاندی.

(تَكَاشُ-تِ الْأَفَاعِي): مارمکان خۆیان له‌یه‌کتری

هه‌لسوو و خسه‌یان لیهات.

(أَلکَشِيش) (مص): ۱-ده‌نگی هاتنه‌کولی

شله‌مه‌نی وه‌ک شه‌ر به‌ت و شتیتتر ۲-خسه‌خشی

مار.

کشب. (كَشَبَ وَكَشَبَ - اللَّحْمَ. كَشَبًا): به په‌له‌و شپ‌رزه گوشته‌که یخوارد.

کشت: (الْكُشْتَبَانِ (ج) كَشَاتِبِينَ): نه‌موس‌تیل‌ه‌ی دروومان.

(زَهْرُ الْكُشْتَبَانِ) (ن): جوړه گولیکه/ گوله نه‌موس‌تیل‌ه‌.

کشت: (الْكُشُوثُ وَالْكُشُوثُ وَالْكُشُوثَى وَالْكُشُوثَى وَالْكُشُوثَى وَالْكُشُوثَى): گورگه گیاکه‌له/ تری‌تره، رووم‌کیکی مشه‌خوړه نه‌رمگی هه‌یه نه‌گه‌لا‌ته‌ن‌ها گولیکه‌ی خپری وردی هه‌یه رهنگی سبیه‌ی یان مه‌یل‌ه‌و سووره‌ی دمنالیت‌ه‌ نه‌و رووم‌که‌ی که‌سواریدم‌بیت‌و دمنالیت‌ه‌ په‌له‌کانی‌و ته‌رایبه‌که‌ی دم‌ژیت‌و دم‌یرینیت‌ به‌تایبه‌تی زبانی زوری بؤ قامیشه‌.

کشح: ۱- (كَشَحَ - الْبَيْتَ كَشْحًا): مال‌ه‌که‌ی گه‌سکدا.

(- الْقَوْمَ): خویش‌گه‌لی په‌ر‌ه‌وازم‌کردو دم‌یرکردن.
(- الْبَعِيرَ): به‌داخ‌نیشانه‌ی فه‌برغه‌ی حوشرتم‌که‌یکرد.

(- هَ): فه‌برغه‌ی دا‌خ‌کرد.

(- لَهُ بِالْعِدَاوَةِ): دوژمنایه‌تی له‌گه‌لدا‌کردو رقی‌لیه‌ل‌گرت.

(- عَنِ الْمَاءِ): وازی له‌ناوم‌که‌هینا‌و پشتی تیکرد.

(- الطَّائِرُ): بالنده‌که‌ی خیرا‌بؤیدم‌ر‌چوو/ رویش‌ت.

(تَكْشَأُ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی تو‌یکله‌که‌ی یان پیسته‌که‌ی لیووم‌وه.

۲- (كَشَأَ - اللَّحْمَ. كَشَأًا): گوشته‌که‌ی وا‌برژاند وشکیردم‌وه.

(كَشِيءٌ): که‌س‌یکه‌ی گوشت‌و وا‌برژینیت‌ وشکیرکاته‌وه.

(كَشَأٌ - الرَّجُلُ): پارچه‌ی گوشت‌یکه‌ی ته‌وا‌و برژاوی وشکه‌ومبووی خوارد.

(- الشَّيْءُ): به‌پیشی‌دان‌شته‌که‌ی وه‌ک‌خه‌یار خوارد/ کرماندی/ کوته‌کوته‌ی خواردی.

(كَشَأٌ وَكَشِيءٌ الرَّجُلُ مِنَ الطَّعَامِ. كَشَأٌ وَكَشَاءٌ): تیری له‌خواردنه‌که‌ی خوارد.

(كَشِيءٌ وَكَشِيءٌ): تیر خواردوو.

(كَشَأٌ - اللَّحْمَ. تَكْشِئَةً): گوشته‌ی برژاوه وشکه‌ومبووم‌که‌ی خوارد.

(أَكْشَأَ - اللَّحْمَ): گوشته‌که‌ی وا‌برژاند وشکیردم‌وه.

(- الرَّجُلُ): پیاوم‌که‌ی پارچه‌ی کوته‌ی گوشت‌یکه‌ی برژاوی وشکه‌ومبووی خوارد.

(تَكْشَأُ - اللَّحْمَ): گوشته‌که‌ی به‌برژاوی وشکه‌ومبووی خوارد.

(- الرَّجُلُ مِنَ الطَّعَامِ): تیری له‌چیشه‌که‌ی خوارد.
(الْكَشِيءُ): گوشتی برژاوی وشکه‌ومبوو.

۳- (الْكُشَاءُ): خه‌وش، ناته‌واوی.

("مَافِي جَسَدِهِ كُشَاءٌ"): له‌شی‌هیچ‌خه‌وش‌و که‌موکوورپیه‌کی تیدا‌نییه‌.

قهبرغه که له نیوان ناوک و کهمهردایه.
 (طَوَى كَشْحَهُ عَلَى الْأَمْرِ): لهسهر کارمه که
 بهردهوامبوو.
 (طَوَى كَشْحَهُ عَنِ فُلَانٍ) (أَوْ طَوَى كَشْحاً
 عَنْهُ): پشتی له فیسار کردو په یومندی
 لهگه لدا پچری.
 (الْكَشْحُ) (طب): دمردیکه دمداته قهبرغه و
 بهداخکردن چاریده کهن دمردیکه پییده لین
 نافسینگ/ سینه پالوو/ بهرمزام. نه خوشییه که
 بریتیه له ناوسانی په رده ی سی و په یدا بوونی
 شلاویک تیایدا. تاو چووزانه وهی لهگه لدا یه.
 (الْكَشْحُ): نیشانه یه کی له قهبرغه دا.
 (الْكَشْحَةُ): له دلوه دوژمنایه تیی و پچرانی
 په یومندی.
 (الْكَشْحُ): ته ور.
 (الْكَشْحُ وَالْمُكْشِحُ): دمی شم شیر.
 ۲- (كَشْحُ-تِ الدَّابَّةِ. كَشْحًا): چوارپیکه کلکی
 به ناوگه لیدا کرد.
 كَشْدُ: (كَشْدُ-الشَّيْءِ. كَشْدًا): به دان شته که ی
 پچراند.
 (-الناقة): به سنی په نجه می خوشتره که ی
 دوشی.
 (أَكْشَدُ): دلسوز بوو.
 (الْكَشْدَةُ): که ره/ نفیشک.
 (الْكَاشِدُ وَالْكَشْدُ وَالْكَشُودُ (ج) كُشِدُ):
 (رمنجدر/ کوشکاری چاک) بو خیزانه که ی.

(-الظلام أو الضوء): تاریکیه که یان
 رووناکیه که لاجوو.
 (-العود): تویکلی (چیلکه که ی/ تووله که ی)
 گرت/ دامالی.
 (كَشْحٌ - الرَّجُلُ): پیاوه که قهبرغه ی
 داخکرا.
 (مَكْشُوحٌ): قهبرغه داخکراو.
 (-القوم من الماء): لهسهر ناومه که لاجوون و
 بلاو بوونه وه.
 (كَشْحٌ كَشْحًا): هاواری قهبرغه ی کرد.
 (كَشْحٌ- البعير): قهبرغه ی خوشتره که ی به
 ناگر نیشانه کرد.
 (-ه): قهبرغه ی داخکرد.
 (-العود): تویکلی چیلکه که یگرت.
 (-ه) (عند العامة): دمر ی کرد.
 ("كَشْحُ الذُّبَابِ"): می شه کانی دمر کرد
 (نه مه پیش گو زینی وشه ی (كَشْ) ه.
 (كَاشِحٌ فَلَانًا بِالْعِدَاوَةِ. كِشَا حًا وَمَكَاشِحَةً)
 دوژمنایه تیی و ناحمزی لهگه ل فیسار دا کرد.
 (إِنْكَشَحَ- الْقَوْمَ عَنِ الْمَاءِ): له ناومه که
 دوور که وتنه وه و بلاو میان لی کرد.
 (الْكَاشِحُ) (فا): دوژمنکی قینله دل که
 دوژمنایه تیه که ی دمه چنی که دلیه وه یان
 یه کیک ناحه زانه پشتت تیبکات و لی ت
 دوور مه ریز بی ت.
 (الْكَشْحُ (مص) مِنَ الْجِسْمِ (ج) كُشُوحٌ):

کشر: ۱- (كَشَرَ-عَنْ أَسْنَانِهِ كَشْرًا): دانی
 دمرخست و پیشانیدا له پیکه نیندا یان له
 باریتردا.
 (الْكَشْرَةُ): داندمرخستن و پیشاندان.
 (كَشَرَ-السَّبْعُ عَنْ أَنْيَابِهِ): درنده که کهوته
 مرهمر بؤ به لاماردان و دانی دمرپهراند.
 (-فَلَانٌ لَهُ): وهك درنده لئی کهوته دانه کیره و
 ههرمه کردن.
 (كَشَرَ-عَنْ أَسْنَانِهِ): دانی تهواو دمرپهراند و
 ههرمه میگرد.
 (كَاشَرَ-هُ. مُكَاشِرَةٌ): له گه لیدا پیکه نی و
 دانه گانی دمرخست.
 (أَكْشَرَ- لَهُ عَنْ أَنْيَابِهِ): که لبه گانی
 لیدمرپهراند و کهوته ههرمشه و گورمشه و
 گرمه گرم.
 (تَكَشَّرَ): دانه گانی خسته روو.
 الْكَشْرُ: هیشووی بیبؤل، ههرچی پیوه بوو
 خورابوو.
 (الْجَارُ الْمَكَشِرُ) (فَا): دراوسی بهرامبرو نزیک.
 ۲- (كَشَرَ. كَشْرًا): هه لات/ رایگرد.
 ۳- (الْكَشْرُ): نانی رهق/ وشك.
 كَشَطٌ: (كَشَطَ-الشيءَ. كَشَطًا): نهوهی سهری
 شته کهی داپوشیبوو لایبرد.
 (-الْجِلُّ عَنِ الْفَرَسِ وَالْفِطَاءُ عَنِ الشَّيْءِ):
 جله کهی له نه سپه که کرده موو سهری شته کهی
 لایبرد.

(-الحَرْفُ): پیته کهی سهریپه وه/ له شوینه کهی
 خوئی لایبرد.
 (-البَعِيرُ): پیستی له حوشتره سهربرراومه که
 دامالی/ کهولی کرد.
 (تَكَشَّطَ-السَّحَابُ فِي السَّمَاءِ): هه وره که
 پارچه پارچه و بلاویوه وه.
 (إِنْكَشَطَ): سهری بهره لا کرا/ لایبرا.
 (-الرَّوْعُ): ترسه که رهویپه وه/ نه ما.
 إِسْتَكَشَّطَ-الشيءَ): سهری شته کهی لایبرد.
 (-البَعِيرُ): کاتی گروونی حوشترمه که و
 پیستد امالینی هات.
 (الْكَشَاطُ): ۱- دمرخستن/ سهری بهره لا کردن/
 روو تگردن ۲- پیستی دامالراو.
 (الْكَشَاطُ): قهساب.
 كَشَعٌ: كَشَعِ-الْقَوْمُ عَنِ قَتِيلٍ. كَشَعًا):
 خویشگه له کوژاویک دوور که و تنه وه.
 (كَشَعٌ. كَشَعًا): وهرسبوو/ بیزار بوو.
 كَشَفٌ: (كَشَفَ-الشيءَ وَعَنِ الشَّيْءِ. كَشَفًا
 وَكَاشِفَةً): شته کهی دمرخست و پهردهی
 له سهر هه مالی/ نهوهی دهیشاردموه له سهری
 لایبرد/ خسته روو.
 ("كَشَفَ اللَّهُ عَمَّهُ"): خودا خهفته کهی (له)
 دلدا نه هیشت/ لایبرد/ رهواندموه).
 ("كَشَفَتَهُ الْكَوَاشِفُ"): پهرده لابه رمان
 پهرده بیان له سهر لایبرد/ نابروویانبرد/
 ناشکرایان کرد.

(الْإِكْتِشَافَات): دۆزینه‌وی شتی سروشتیی و داهینانی پیشه‌سازیی، په‌یداگردن و هینانه‌پرووی شتی تازه.

(إِسْتَكْشَفَ - عَنِ الشَّيْءِ): داوای کرد شته‌که‌ی بؤ روون بگریته‌ووو دمر بخریت.

(الْكَاشِفُ (ج) كَشْفَةٌ) (فا): ۱- دۆزمره‌وه ۲- پروونکه‌رمه‌وه ۲- دمر خهر.

(الْكَاشِفَةُ (مَصْر) (ج) كَوَاشِفُ): ۱- امیی وشه‌ی (الْكَاشِفُ): ۲- نه‌نگیی / رسوایی / نابروو چوون.

(الْكَاشِفُ (مَصْر) الْكَاشِفُ عِنْدَ أَصْحَابِ الْكِمَارِك): دیاری‌کردن و دمر خستن له لای پیاوانی گومرگ. پسوولله‌یه‌که پیاوانی گومرگ که‌لوپهل و کالآ چهندو جی بیئت تیایدا دمنووسن گومرگی که‌لوپهل‌که‌که چهند بیئت تۆماریده‌که‌ن.

(الْكَاشِفُ عِنْدَ الْعَرُوضِيِّينَ): دمر خستن و دیاری‌کردن لای کی‌شناسه‌کان: چه‌ته‌مین پیتی دمنگدار فریده‌مدن وه‌ک لابر دنی (ت) له وشه‌ی (مَفْعُولَات): دمبیته (مَفْعُولًا) و دمر کیت به (مَفْعُولِن).

(الْكَاشِفُ الْإِلَهِيِّ عِنْدَ الصُّوفِيِّينَ): روونکر دنه‌وه له‌لای خوداوه بؤ سوؤفیه‌کان: دمر که‌وتنی راستیی خودایی له لایان له گرتنی ریگه‌ی تایبه‌تی بؤ‌گه‌یشتن به‌و راستیانه. گه‌یشتوو‌مکان به‌و پله‌وپایه‌یه لای نه‌وان نه‌وانه‌ن که له

(كَشِفَ. كَشْفًا): هه‌لات / رایکرد.

(-الرَّجُلُ أَوْ الْفَرَسُ): پیاوه‌گه سه‌ری بیئتوو‌کبوو یان چاره‌ویکه کلکی خوار بوو. (كَشَفَ الشَّيْءَ): شته‌که‌ی (دمر خست / خسته‌پروو) / په‌رده‌ی له‌سه‌ر لادا / سه‌ری لابر د / ناشکرایکرد.

(-فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ): فیساری ناچار کرد کارمه‌که دمر خات، په‌رده‌ی له‌سه‌ر لابریت.

(كَاشَفَ هُ بِكَذَا): نه‌وه‌ی بؤ دمر خست لئی ناگادار کرد / په‌رده‌ی بؤ له‌سه‌ر لابر د.

(-هُ بِالْعِدَاوَةِ): دوژمنایه‌تی خوی به‌رامبه‌ر ناشکرا کردو یان دهم‌تپیشکه‌ریی کرد.

(أَكْشَفَ): وا پیکه‌نی که دانی هه‌موو دمر که‌وت.

(تَكَشَّفَ - الشَّيْءُ): شته‌که دمر که‌وت، ناشکرا بوو. روونبووه‌وه.

(-الْبَرْقُ): چه‌خماخه ناسمانی داگرت و رووناکی کرده‌وه.

(-الرَّجُلُ): کابرا ناشکرا بوو / پاشلی هه‌لمالرا، رسوابوو.

(تَكَاشَفَ - الْقَوْمُ): ۱- خویش‌گه‌ل خه‌وش و ناته‌واو بیان لای یه‌کتری ناشکرا بوو ۲- رازو نه‌ینی خویان بؤ یه‌کتری دمر بری و ناشکرا کرد.

(إِنْكَشَفَ - الشَّيْءُ): شته‌که دمر که‌وت، زانرا. (اِكْتَشَفَ الشَّيْءَ): شته‌که‌ی دمر خست، دۆزیه‌وه.

الملحق:

کشف: (الْإِسْتِكْشَافُ): پشکنین و گهران به
دوای نه زانراوو دمرنه که وتوو دا.

(رَحْلَةُ إِسْتِكْشَافٍ): ۱ گهران و پشکنین بؤ
دۆزینه ووه دمر خستن ۲- چوونه زموییه که وه
که زانیاریی دمر باره ی زور که میبیت بؤ
سهرنجدان و لیقولینه وه ی به باشی.

(الْإِسْتِكْشَافُ مِنْطَقَةَ صَحْرَاوِيَّةٍ): گهران
به ناوجهیه کی بیاباندا بؤ لیتیه گیشتن و
ومرگرتنی زانیاری دمر باره ی ۲- کرد میه که
نامانجی کؤگردنه وه ی زانیارییه دمر باره ی
دورژمن له ناوجهیه کی دیاریکراوداو جاودیری
جوولانه و میان.

(طَائِرَةُ إِسْتِكْشَافٍ): فرۆکه یه کی زانیاری
کؤکه رموو دمر خستن و دۆزینه ووه پشکنین.
کشک: ۱- (الْكَشْكُ) (فارسیه): ناوی جؤ.

(الْكَشْكُ) (ط) (فارسیه): ۱- دؤینه. ساومر
دمکریته ماسته ووه دمترشینریت پاشان
وشکده مکرپته ووه ورد دمکریته و لیدمتریت ۲-
(ب) (فارسیه) دالانیکه دیارو جیا له هه موو
خانوو مکه.

۲- (الْكَشْكُولُ وَالْكَشْكُولَةُ): کهشکؤل: قاپیکی
تایبه تیی دمر ژمه کهر خواردنی سوالی تیده کات
که له هه موو رهنگ و چیرئیکه (هه ردوو
وشه که نارامیه).

(کتابُ الْكَشْكُولِ): هی (به هادینی عامیلییه)

سؤقییه تیدا که یشتوونه ته پله یه کی بالا.
راستی گیتی گیانیی دمبینن بیئه وه ی به
چاوی ناومر بیبینن به لکو به و رووناکییه ی که
خودا دمیخاته دلیانه وه.

(الْكَشْفُ): ۱- پئیشی سهر رووتانه وه ۲- ومرگهرانیکه
له پئیشی یان دوای روانی قرئی سهر وه ک باز نه یه کی
لیدیت و چند تاله موویه که دمر ویت.

(الْكَشْفَةُ): شوینی رووتانه وه ی پئیشی سهر.
(الْكَشْفُ): فرمدرخه رو فرم دوز زور داهینه ر.
(هُوَ كَشَافُ الْغَمِّ): نه و لادمری په رده ی
سهری هه موو شتیکه / خه مره وینی هه موو
خه میکه.

(الْكَشَافُ (ج) كَشَافَةٌ): یه کی که سهر به
ریخراویکی دیدموانیی بیت.
(الْكَشْفِيَّةُ): ریکخراویکی مرویی و مرزشیی و
په رومرد میه / دیدموانیی.

الْكَشِيفُ = الْكُشُوفُ: ناشکرا بوو روولیه له مالراو.
(الْكَشْفُ): ۱- پئیشی سهر رووتاه و ۲- نه و که سه ی
سهری رووتابیته وه ۲- که سیکه له شه ردا
قه لغانی پینه بیت و هکو دیاریبیت و نه پاریزراو
بیت ۴- هه لاتوو له جه نگدا.

(الْكَشْفَاءُ): میی و شه ی (الْكَشْفُ).
۲- الْكَشْفُ - فِي الْخَيْلِ: خواریی له نیسکی کلکی
نه سپدا.

(الْكَشْفُ): چارموییه که که نیسکی کلکی
خواریی تیدابیت.

(-الماء بالناس كصيصاً): ناومکه خه لکی له
خوی کۆگردموه/ خه لک بو ناومکه زور بوون/
کۆمه لیانبه ستو تیکچران.

(تکاص واکتص - القوم): خویشگه ل
کۆبوونه و مو تیکچران.

(الکصیصه ج) کصائص: کۆمه نه خه لک.

۲- (کص - الصوت. کصاً و کصیصاً): دنگه که
کز و نزمبوو.

(الکصیص) : دنگی کولله.

۳- (اکص): هه لات و رایکرد.

(الکصیص) : ۱- تۆقین و گرمۆله بوون ۲- شپرزهی /
به شوکاوی ۳ پیچخواردن و جووله جوولکردن

له تاو ناره حه تی / ته نگه تاویسی ۴ خرابی /
به دی.

۴- (الکصیص): پیای گرگنی قه له وی
شله په ته.

(الکصیصه ج) کصائص: تۆرو په تی
(ناسکپیگرتن / ناسکراوکردن).

۵- (کصکص): په له ی له رویشته که پیداکرد.
کصم: (کصم. کصوماً): پشتیه لکردو

رویشته.

(-کصماً): گهستی.

(-الرجل): توند پالی به پیاوه که وه نا.

کصی: ۱- (کصی. یکصی. کصیاً): سووک و
بیبه ها بوو که له وه پیش به نر خبوو / له برمودا

بوو.

بۆیه وای ناوناوه چونکه هه موو باس و شتیکی
تیدا کۆگردۆته وه.

کشم: (کشم - القثاء أو الجزر. کشماً):
خه یارمه که یان گیزمرمه که ی به په له و ناشیرین
خوارد.

(کشم. کشماً): له ش ناته و او یان ره سه ن
ناته و او بوو، نار سه نبوو.

(اکشم): که سیکه له شاندروست و ناته و او بیته
یان نار سه نبیته.

(الکشم ح): به ور.

(انف کشم): لووتیکی له بنه وه براو، لووتیروای
زکماکی / که نویش.

۲- (کشمکر: ۱- دستی به گریانکرد / دایه
پرمه ی گریان.

(کشم - انفه): لووتی شکاند.

۳- (الکشمش ن): تری کشمیشی / کشمیش.
(کشمشه): بۆله کشمیشیک. سه رچاومکه ی

نه وروپا و ناسیای باکووره هیشووی بچووک و
ورد دمگرت سپی یان سوور له تری ده چیت.

به رمکه ی خو شه و مره بابیشی لئ دروستدمکه ن.
کشو: (کشا. یکشو - ه کشوا): گازی لیگرت و

دمر په ینا.

کشی: (الکشیه ج) کشی): بهزی ناوسکی
مارمیله که یان بنی کلکی.

کص: ۱- (کص - القوم. کصاً): خویشگه ل
کۆبوونه وه.

كضل: (كَضَلَ-هُ كَضَالًا): پالی پیوه نا.
 كَضًا: (كَضًا- الطَعَامُ فَلَانًا كَضًا): خواردنه که
 گهدهی وا پرگرد ههناسهی لهبربری،
 ههناسهی سوارگرد.

(-الغَيْظُ صَدْرَهُ): قین دلی پر گرد.

(-الحَبْلُ): پهنه کهی توند کرد، بهستی و
 جهراندی.

(-حَضَمَهُ): نهیارمه کهی جله و گیر کردو
 جوولهی لهبر بری/ دمرروی لیبری.

(-المَسِيلُ بالماءِ كِظًا وَكِظَاطَةً): پلووسکه که/
 ناومرۆکه ناومه کهی نهکیشا لهبر زوری.

(-الْأَمْرُ فَلَانًا): کارمه مهراق و خمهتی به
 فیسارداو باری گرانکرد.

(- كَاظٌ-هُ كِظًا وَكِظَاطَةً): له گه لیدا جهنگی
 جهنگیکی توندو درپژ، له کۆلی نه بووموه.

(تَكَاظٌ- الْقَوْمُ): ۱- له جهنگه که دا خویشان تهنگه تاو
 بوونو بهیه گداچوون ۲- دوزمنایه تیه کهی له
 نه اندازه (دمرجوو/ بهدمر بوو).

(إِكْتِظَ- مِنَ الطَّعَامِ): هیندمه خوارد ههناسهی
 بو نه دمدر/ ههناسهی لهبر برا.

(-المَسِيلُ بالماءِ): پلووسکه که/ ناومرۆکه ناوه
 زۆر مه کهی نهکیشا.

(-المَحْلُ): شوینه که له خه لک پر بوو
 جهنجالبوو.

(-هُ الْغَيْظُ): رقی زۆر ههستا، دلی پر له رقی و
 قینبوو.

(الْكَظَ): زۆر تووره/ دهمارگیر/ زۆر رههستاو
 ۲- گهده پر ۳ توورهیی رقی ههستان، دهمارگیری
 ۴- که سیکه که قورسی کار شه که تیده کات و
 بیدسه لاتیده کات، په کیده خات.

(رَجُلٌ كَظٌ): پیاویکی گرو سه ره سخت.

(الْكَظَّةُ): ژانکردنی گهده له زۆر خۆرییه وه
 ۲- زۆر خۆریکردن و گه دهمپر بوون.

(الْكَظَاظُ) (مص): ۱- په ژارمو خه می زۆری دل
 ۲- ماندوو یونیکی زۆرو نار ههتی.

(الْكَظِيظُ): ۱- تووره مییه کی زۆر تووره
 ۲- گهده پر بوو ۲- که سیکه که گرانی کار
 شه که تیده کات و په کیده خات ۴- هه له بالغیی/

چیری خه لکه که.

(“على بابِ فُلانٍ كَظِيظٌ”): له بر دمر گای
 فیساردا هه له بالغیی کی زۆر هیه/ جهنجالییه کی
 زۆره.

(الْمَكْظُوظُ): گه دهمپر.

(الْمَكْظُوظُ وَالْمَكْظُوظُ): ۱- که سیکه که گرانی
 کار له په ل و پوی بخات/ په کیبکه ویت ۲- زۆر

تووره/ دهمارگیر.

(طَعَامٌ مَكْظَةٌ): خواردنیک (تلخه/ نینته لا)
 به خه لک بکات.

۲- (كُظِكَظَ- السَّاءُ. كُظِكَظَةً): کونده که کشاو
 جهندی ناوتیبکه یت وه ک خوی دهموستیت تا

ریکده بیت و رمپ دهبیت.

(فُلَانٌ يَتَكْظَكُظُ عِنْدَ الْأَكْلِ): له کاتی

(-البَعِيرُ بِالْكَظَامَةِ): به پهته که لووتی

خوشره که ی بهست.

(كُظِمَ. كُظُومًا): بیدمنگرا.

(الْكَاطِم) (فا) (ج) كُظِمَ): بیدمنگ/ کپ/

نه دوو.

(بَعِيرٌ كَاطِمٌ): خوشتریکی تینووی ناوسک

وشکه و مبوو.

(الْكَظَم (ج) أَكْظَام وِكَظَام): شوینی همناسه

دمر جوون.

(”أَخَذَ بِكَظْمِهِ“): همناسه ی له بهر بری هینده

داخ و خمفه تیدایه.

(الْكَظَام): سهرقاب، توپه وانه نه وهی سهر و

دهمی شتی پیدمگیریت و پیدمنریته وه.

(”أَخَذَهُ بِكَظَامِ الْأَمْرِ“): به بر و ا به خووه

کاره که ی گرتهدست.

(الْكَظَامَةُ (ج) كُظَانِم): ۱-گونجی ناو که

ناوی له ژیر زه ویدا بیده گوزینه وه ۲-نه و

ناومرؤیه ی که له نیوان دوو بیردا/ مچالآودا،

دمبیت وه که هی کاریز ۳-دهمی دؤل ۴-په تی

بینه ستنه وهی لووتی خوشر ۵-قولفه ی په تی

ترازووی ههر دوو سهری که به میله که وه

هه لده و اسریت.

(كَظَامَةُ الْبَاب): چهفت و نه لقه ریزی دمرگا.

(إِبِلٌ كُظُومٌ): خوشتریک که کاویژ نه کات.

(الْكَظِيم): کیلونی دمرگا/ نه وهی دمرگای

پیداده خریت.

خوار دندا که گده ی پر بوو راسته مبیته وه بو

نه وهی زوژتر بخوات.

كُظِبَ: (كُظِبَ. كُظُوبًا): له هه له ویدا ره مبوو/

زوژ هه له وو تیکسمر او بوو.

كُظِرَ: ۱-(كُظِرَ- الْقَوْسَ كُظْرًا): بو

چه سپکردنی ژیکه له ههر دوو سهره وه

که وانه که ی دابر کرد/ له له یکرد.

الْكَظِرَ: دابری که وانه که که قولفه ی ژیکه ی

تیدا دمبیت.

۲-(الْكَظِرُ): بهزی سهر ههر دوو گور چيله.

(الْكَظِرَةُ وَالْكَظِرُ): شوینی بهزی گور چيله که

لیکرایه وه.

(الْكَظِرُ): نیوان ههر دوو نیسقانی چه له مه.

كُظِمَ: (كُظِمَ- غَيْظُهُ. كُظْمًا وِ كُظُومًا):

رقه که ی/ توور مبیته که ی خوارده وه و دمری

نه بری.

(-البَعِيرُ. كُظُومًا): خوشتره که له کاویژ که وت/

کاویژ ی نه کرد/ فیسار له کاویژ نه که وت

واته: («مَا كُظِمَ فُلَانٌ عَلَى جَرَّتِهِ»): خو ی

نه گرت و نه وهی له دلیدا بوو دهریری.

(-الشيء و على الشيء كُظْمًا): شته که ی

گلدایه وه و به ندیکرد.

(-الباب): دمرگا که ی بهست/ داخست.

(-النَّهْرُ): بهری رووباره که یگرت و بهندی بو

کرد.

(-القربة): مهشکه که ی پر کرد و دهمه که ی بهست.

کعب: ۱- (كَعَبَتِ الْجَارِيَةُ كَعُوبًا وَكُعُوبَةً
و كِعَابَةً): که نیزه که که مه می (هه لتوقی /
خرکرد).

(كَعَابٌ وَكَاعِبٌ): کیزی مه مکر دوو / مه مک
(هه لتوقیو / خرکردوو).

(كَعَبَ الثَّدْيُ كَعُوبًا): مه که که هه لتوقی /
به رز بوو مه.

(كَعَبَتِ الْجَارِيَةُ): که نیزه که که مه می
خرکرد.

(-الشيء): شته که شه شبالوو کرد.

(الكَاعِب (ج) كَوَاعِب- مِنَ الْجَوَارِي وَالثَّدْيِ):
مه مکر دووی ته اوو.

(الكَعْب (ج) كَعَاب وَكُعُوبٌ وَأَكْعُبُ): ۱- هه موو
جو مگه می کی نیس قان ۲- نیس کی دهر پریوی
قوله پی ۳- هه ردوو نیس کی دهر پریوی
نه ملا ولای پی.

(الكَعْب (ج) كُعُوبُ): ۱- گری نیوان دوو
پارچه ی هامیش ۲ (گریه که له گریکانی نیزه
۳- هه رچی (به رز / بلند) بیته وه ۴- سه روهری و
شکو / نگین.

(«أَعْلَى اللَّهِ كَعْبُهُمْ»): خودا پایه ی بلند
کردونه ته وه.

(«ذَهَبَ كَعْبُهُمْ»): بلندیان نهوی و سه روهری بیان
له دستجوو.

(«رَجُلٌ عَالِي الكَعْبِ»): پیاوکی به پرشت و
دستدارو شوکوداره.

(الْمَكْظُومُ وَالْكَظِيمُ): خهفته بار / به ژار مبار /
دل پر له جه خار.

(الْكَظِيمَةُ (ج) كَظَائِمُ): تویشه به ره که نانی
تیده که ن / کاریز که دوو چالوو یان زیاتر له ژیر
زهویدا ناوهره می که به یه کیانده مگه به نیت.

کظو: (كَظًا يَكْظُو- لَحْمُهُ كَظَوًا): گوشته که ی
پته وو توند بوو.

(تَكَّطَى- لَحْمُهُ سِمْنَا): گوشته که ی له
قه له ویدا هه ستا.

(أَرْضٌ كَاطِيَةٌ): زهویبه کی وشک.

کع: ۱- (كَعَّ كَعًا وَكُعُوعًا وَكِعَاعَةً وَكَيْعُوعَةً):
بیتهوانایی نواندو زیره مکر دوو بوو / زور ترسا.
(أَكَع- فَلَانًا): فیساری ترساندو زیره ی پی کرد.
(-الْعَوْفُ فَلَانًا): ترس فیساری له پیخست /
نه بهیشت پروات.

(-في كَلَامِهِ): له قسه که وت.

(الكَاعُ): بیتهواناو زیره مکر دوو / زور ترسنوک.
(الْكَعُ = الكَاعُ): بووده له و زور ترسنوک.

(«فُلَانٌ كَعُ الْوَجْهِ»): روو ناسکه.

۲- (كَعَكَعَ- الرَّجُلُ كَعَكَعًا): ری له پیاو که
گرت و نه بهیشت بو نه وه بجیت که دمی هویت.

(-هُ عَنِ كَذَا): گپرایه وه و بهری نه وه ی
لیگرت.

(-في كَلَامِهِ): له قسه که که وت / نه ی کرد.

(تَكَعَّكَعَ): ۱- ری لیبه ستر ۲- زور ترسا.
(الْكَعْكَعُ): ۱- زیره مکر دوو / زور ترسنوک ۲- بووده له.

(الْكَعْبُ ج) كَعْبٌ وَكَعَابٌ: ۱- میج که یاری پیدمکن ۲- (ه) شهشپالوو.

(كَعْبٌ عَدَدٌ مَا ج) كِعَابٌ (ع ح): سیچهندانهی ژمارهیهك/ ژماره كه سى جار له خوى بدریت وهك: $6 \times 6 \times 6 = 216$.

(الْكَعْبُ): مهمكى خرگردوى تهواو هستاو. (الْكَعْبَةُ): كچینی كه نیزهك/ بنی كچ. (الْكَعْبَةُ ج) كِعَابٌ وَكَعَابَاتٌ: ۱- میچی نیسقان كه یاری پیدمکن ۲- هموو خانوویهكى چوارگوشه ۳- ژوو ۴- كابه كه له مهككه دایه (بویه و ناوانراوه چونكه چوارگوشه و بهرزو دیاره).

(الْكَعَابُ وَاحِدًا كَعْبٌ وَكَعْبَةٌ): زاری تاوله و یاریتر.

(جَارِيَةٌ كِعَابٌ وَكِعَابٌ): كه نیزهكى مهمك خرگردوو پیگه یشتوو.

(“وَجْهٌ مُكْعَبٌ”): روویهكى قهپوله.

(تَكْعِبُ عَدَدًا) (ع ح): سیجاره ی «سیجای» ژمارهیهك وهك $6 \times 6 \times 6 = 216$.

(الْكَعْبُ): ۱- (ه): شهشپالوو كه شمش رووی چوارگوشه ی هیندهی یهكى هیه ۲- نه وهی كه له شیوهی نهو بییت.

(مُكْعَبُ الْعَدَدِ) (ع ح): نه نجامی لیدانی ژمارهكه له دوو جای خوی و مكو (۸) سیجای ژماره (۲) دووه.

(تَدِيٌّ مُكْعَبٌ): مهمکی هستاوو گهوره (نه میش دهگمه نه).

۲- (كَعْبٌ وَكَعْبٌ - الْإِنَاءُ كَعْبًا): قابه كه ی پرگرد.

(الْكَعْبُ ج) كَعْبٌ وَكَعَابٌ: ۱- تۆپه له (رؤن/ چهوری) ۲- پیوانه ی قاپیک شیر.

۳- (كَعْبٌ - فَلَانًا كَعْبًا): كیشای به شوینیکی رمقی فیساردا وهك سهری و شوینی وهمای.

۴- (الْكَعْبُ): گورجیگرد/ خیرایگرد/ به له یگرد.

۵- (كَعْبَرَةٌ بِالسَّيْفِ): به شم شیر له تیکرد، بری.

(الْكَعْبَرُ - مِنَ الْعَسَلِ): ههنگوینی ناوشانه.

(الْكَعْبَرَةُ ج) كِعَابِرٌ: ۱- گردهی هموو شتیک ۲- پله گوشتی برژاوی سارده و مبوو ۳- نیسقانی

سهختی به یه كداچوو ۴- بنی سهر ۵- كولوتی قه به و زل ۶- جومگه ی نانیشك ۷- بنی بیژنگی

گهنم کاتیک پاکده کریت ۸- پیسای و شکه و مبوو به کلکی حوشتره وه.

(كَعْبَرَةُ الْكَتْفِ): دهقه ی شان.

(كَعْبَرَةُ الْوِظَافِ): سهری یه گگرتنی ههردوو نیسقانی پووو.

(الْكَعَابِرُ): سهری نیسقانه كان.

(الْكَعْبَرَةُ (مَصٌّ مِنَ النِّسَاءِ)): نافرمتی (جلفری نه زاندوو/ هه له شه).

(الْكَعْبُورَةُ ج) كِعَابِيرٌ: ۱- گری ۲- شوینی

كۆبوونه وه ۲- خواردنیكه وهك بهرماوه توورده دریت.

أَلْحَقُّ:

كعب: (التكعيبية): شه‌شپالوکاری: رپړه‌ویکی
هونه‌ری چهرخی تازمیه که شه‌شپالوکاری
ده‌گریت و شیوه نه‌ندازمیی رپگه‌یه‌که بو
ده‌رپ‌رین. به‌ناوبانگترینی په‌پر‌ه‌وکاری
شه‌شپالوکاریش بیکاسویه.

کعت: ۱- (أَكَعَت - الرَّجُلُ): ۱- خیرا ده‌رپ‌ه‌ری
۲- به‌پرتاوو توورپه‌یه‌وه سواربوو ۳- دانیش.
(أَلْكَتَ (م) كَمَتَةً): کورت/ کورته‌بالا.
(أَلْكَتَةَ): سه‌رقاپی بوتلی شووشه.

۲- (كَعَتَر): ۱- له‌رپ‌ویشتندا په‌ل‌ه‌یکرد ۲- توند
رپ‌یکرد.

(- فِي مَشِيهِ): وهك سه‌رخوش به‌ملاولادا
كه‌وت.
(أَلْكَتُر) (ح): بالنده‌یه‌که وهك چوله‌که‌یه/
چوله‌که شیوه‌یه.

کعر: ۱- (كَعِر - الصَّبِي - كَعْرًا): منداله‌که
ورگی پر بوو و قه‌له‌و بوو.
(كَعِر): مندالی و ورگلیه‌اتووی قه‌له‌و.

(كَعِر - البَطْن): سکه‌که پر له‌خواردنیوو یان
قه‌له‌و بوو.

(كَعِر وَكَعِر وَأَكَعِر - البَعِير): حوشرمه‌که‌کوپارمه‌که‌ی
چه‌وری زور بوو و به‌رز بووه‌وه.
(أَلْكَعِر): کوپاره.

(أَلْكَعْرَةُ): گریبه‌که وهك لوو.

۲- (كَعِر - دُ فِي إِصْطِلَاحِ الْعَامَةِ) كَعْرًا: زور

سه‌رزمنشتیکرد.

کعر: (كَعِر - كَعْرًا): به‌په‌نجه شته‌که‌ی
کوکرده‌وه.

کعس: ۱- (كَعَسَب - الرَّجُلُ كَعَسَبَةً): ۱- رپ‌یکردو
هه‌لات ۲- خیرا رپ‌ویشتن یان وهك سه‌رخوش
رپ‌ویشتن.

۲- (كَعَسَم - كَعَسَمَةٌ): رپ‌یکردو هه‌لات.
(أَلْكَعَسَم (ج كَعَاسِم وَكَعَاسِم) (ح): که‌ره‌کیوی.
کعط: (كَعَطَل - كَعَطَلَةٌ): تا‌توانیی توند
رپ‌یکرد.

(- بِيَدِهِ): ده‌ستی درپ‌ژ کرد.
کعل: (أَلْكَعُ الْوَاحِدَةُ كَعْفَةٌ (ج كَعْفَات (ط)
(فَارِسِيَّة): چورک. له‌ناردو شرو شه‌کر یان
شتیر دروستمه‌کریت خره یان درپ‌ژکوله‌یه.

کعل: (تَكَعَّل - التَّمْرُ وَنَحْوَهُ): خورماکه یان
شتی له‌و بابه‌ته توند به‌یه‌که‌وه نووسا.

(أَلْكَعَل): ده‌وله‌مه‌ندی چرووک.
(أَلْكَعَل وَالْكَعَل): پیاوی کورته‌بنه‌ی رهمش.
(أَلْكَعَل): نوورمه‌که‌ خیشیکردبیت.

کعم: (كَعَم - الوِعَاء - كَعْمًا): سه‌ری قاپه‌که‌ی
توند کرد.

(- البَعِير): ده‌می حوشرمه‌که‌ی توند به‌ست
تا نه‌بگه‌زیت و نه‌بخوات/ له‌واشه‌یکرد/
قه‌مته‌رپ‌یکرد.

(- الخَوْفُ فُلَانًا): ترس پالی پیوه‌ناو
ناگه‌رپ‌ته‌وه.

(هـ) عند العامة: تهنگی بیہ لجنی و
 ہلات و نگہ پاپہ وہ۔

(الکعیم (ج) کعام): کیف یان ہمر شتیک کہ
 چہ کی بو پاراستن تیبخن۔

(الکعام (ج) کُعْم والکعامۃ): قہ متمر / له واشہ
 کہ دەمی حوشترو و لاخی پیدبہستن۔

(کُعومُ الطریق): دەمی ریگا۔

(بَعیر کُعیم = مَكْعوم): نحوشتری (دہمبہستراو /
 دەم له واشہ گراو)۔

کعن: ۱- (أَكْن - الرَّجُلُ): پیاو مگہ له گور جو گولی
 کہوت و لەشی قورسو خاویووہ۔

۲- (تَكْفُنْش - الطائرُ): بالندہ کہ کہوتہ تۆرمکەوہ۔

(-فُلانٌ في الشيءِ): له شتہ کہدا خنکا وا
 تیومیگلاو تییکہوت۔

کعو: (کعا. یکعو. کَعُوا): زۆر ترسا /
 زیرمکردوو بوو۔

(کَعِي. یکعی - عَنهُ. کَعِيًا) (عامیة): له
 نہجامدانیدا پەکیکەوت، پاش ئەوہی

کۆششیکی زۆریکردو بوی نہکرا۔

(کَعِي غَيْرَه): پەکیخست (عامیہ)۔

(الکاعی) (فا): بەزیو۔

(الْأَكْعاء): زیرمکردووہگان۔

الْكَعُوَّةُ (عامیة): ئەوہی کہ مایہی زیرمکردنہ۔
 کغد: (الکاغِد والکاغِد = القِرطاس) (فارسیة):

کاغز۔

(الْكَاعِدِيّ): کاغز فرۆش۔

کف: ۱- (كَف - الثوبُ. كَفًا و كِفافَةً): بەسەر
 بہراویزی جلہ کہدا جووہوہ / تیکوبنتیکیکرد
 تا بہ دەمیوہ نہروات۔

(-الشيءُ كَفًا): شتہ کہی کۆکردموہو بہبەکیدا
 کرد۔

(-رَجُلُهُ): قاچی بہ پەرۆیەک بەست۔

(-مَاءٌ وَجْهٍ): ناوی رووی خوئی پاراستو
 داواوی ہیچی له کەس نہکرد۔

(-القبيلة): لای خیلە کہی گرت۔

(-الإناءُ): قاپە کہی (تەواو پەرکرد / لیوانلیو
 کرد / پەرپر کرد)۔

(-هـ عَنِ الْأَمْرِ): له کارمگہ لایداو نہیہیشت /
 ریی لیگرت نہنجامی بدات۔

(-عَنِ الْأَمْرِ): له کارمگہ لایداو بەلایدا
 نہجوو / نہیکرد۔

(-بَصْرُهُ): چاوی کوپر بوو۔

(-تِ النَّاقَةِ كُفُوفًا): حوشترە کہ پیر بوو
 دانەکانی کورت و کۆلبوو۔

(كُفَّ - بَصْرُهُ): چاوی کوپر بوو۔

(تَكْفَفَ - النَّاسُ) دەستی بو خەلک پانکردموہ /
 سوالیکرد۔

(-الرَّجُلُ): پیاو مگہ بہ دەروژہ شتہ کہی
 وەرگرت یان سوالی مشتیک خواردنیکرد یان

داواوی شتیکیکرد کہ برسیتیبه کہی تیربکات۔
 (-دَمَعُهُ): فرمیسکە کہی گہ پاپہ وہ۔

(-عَنِ الْأَمْرِ): وازی له کارمگہ هیئا۔

(تَكَافٌ - الْقَوْمُ): له يهكتری بران و جیابوونهوه
یان پالیان بیههکترموه نا.

(- عَنِ الْأَمْرِ): به لای کارمه‌دا نه‌چوو.

(إِنْكَفٌ): وازی هیئا/ دهستی هه‌لگرت.

(- عَنِ الْمَكَانِ): شوینه‌که‌ی به‌جیهیشت.

(إِسْتَكَمَّ - الشَّعْرُ): قژمه‌که گرمۆله بوو چنگی
دایه یه‌ک.

(- الشَّيْءُ): به چنگ بردی.

(- النَّاسُ): دهستی بۆ خه‌لگی پانکردموهوه
ده‌رۆزه‌یکرد/ سوا‌لیکرد.

(- عَيْنُهُ): له‌بهر خۆرمه‌که له‌پی خسته‌ به‌ر
چاوی تا شتیک ببینیت.

(- النَّاطِرُ): ته‌ماشا‌که‌رمه‌که دهستی خسته‌ سه‌ر
برۆی وه‌ک سیبه‌ر بۆ چاوی بکات.

(- تَ عَيْنُهُ): له‌ژێر به‌ریده‌ستیدا روانی که
سیبه‌ری بۆ چاوی کردبوو.

(- الشَّيْءُ): شته‌که پی‌چ‌یخواردو کۆبوومهوه
وه‌ک لاله‌ویچی لیها‌ت.

(- تِ الْحَيَّةُ): ماره‌که پی‌چ‌یخوارد،/ لولبوو
وه‌ک ده‌ستاری لیها‌ت.

(- بِهِ النَّاسِ حَوْلَهُ): خه‌له‌که‌که خولیاندا/
ده‌وریانداو که‌وتنه‌ ته‌ماشا‌کردنی/ سه‌رنجدانی.

(- فُلَانٌ بِالصَّدَقَةِ): فیسار دهستی خیر‌خو‌ازی
دریژ‌کرد/ خیر‌یکرد.

(- هُ عَنِ الشَّيْءِ): داوا‌ی لی‌کرد که‌ واز له
شته‌که به‌ینیت.

(الْكَافُ (ج) كَفَمَةٌ) (ها): وازه‌ین.

(رَجُلٌ كَافٌ): بیاو‌یکه‌ جله‌وی خۆی گرت‌بیت
وازی له‌و شته‌ هینابیت.

(نَاقَةٌ كَافٌ): می‌حوش‌تریک پیر بووبیت و دانی
زۆر کورت‌بووبیت‌موه/ به‌کیکه‌وت‌بیت.

(الْكَافَةُ): ۱- منی وشه‌ی (الْكَافُ) ۲- هه‌موو/
که‌ل/ گشت.

(«جَاءَ النَّاسُ كَافَةً»): گشت/ هه‌موو خه‌لك
هاتن. ئەم وشه‌یه (آل‌ی) نا‌جیته‌ سه‌رو
نا‌خ‌ریته‌ پال وشه‌یتر ۲ می‌حوش‌تری پیری
به‌که‌وته.

(الْكَفَّ (مص) (ج) أَكْفٌ وَ كُفُوفٌ وَ كَفٌّ) (ع ۱):
۱- له‌پید‌ه‌ست یان به‌ریده‌ست و په‌نجه‌کان یان
ده‌ست (مییه) ۲- نازو فه‌رو به‌ره‌.

(عِنْدَ الْعَرُوضِيِّينَ): لای گی‌ش‌زانه‌کانی شیع‌ر
لاب‌ردنی بی‌تی چه‌وته‌می کی‌شه‌که نه‌که‌ر
زنه‌دار بوو/ بی‌ده‌نگ‌بوو و‌مه‌و لاب‌ردنی
(ن‌ی) (فَاعِلَاتُنْ) ده‌بیته‌ (فَاعِلَاتُ وَ (ن
(مَفَاعِلُنْ) ده‌بیته‌ (مَفَاعِلُ).

(كَفُّ السَّبِيحِ وَالْكَلْبِ وَالذَّنْبِ وَمَرِيَمَ وَأَدَمَ
و‌غیره‌ا (ن): له‌پی درنده‌و له‌پی سه‌گ‌و
له‌پی گورگ‌و له‌پی مریه‌م و له‌پی ئاده‌م و هیت‌ر
(ئه‌مانه‌ گیان).

(الْكَفَّةُ): ۱- جاریک وازه‌ینان.

(كَفَّةُ الْمِيزَانِ): تایه‌کی ترا‌زوو.

(لَقَيْتُهُ كَفَّةً كَفَّةً وَ كَفَّةً لِكَفَّةٍ وَ كَفَّةً عَن

(جَنْتَهُ فِي كِفَّةِ اللَّيْلِ): له سهرمتای شهودا

بوو که هاتمه لای.

(كِفَّةُ الصَّائِدِ): داوی راوکهمر.

(الْكَفَّةُ الْجَنُوبِيَّةُ وَالْكَفَّةُ الشَّمَالِيَّةُ) (فك):

دوو هسارمن هی باشوورو هی باکوور.

(الْكَفَف): بؤ دهرۆزهکردن دستپانکردنه و هو

دستدریزکردن.

(- مِنْ الرِّزْقِ): رۆژییهك که هیندهی پنیوست

بیئو دست له خهلك پان نه که هیته و ه.

(- فِي الوَشمِ): پهلهی ورد له ناو خالی کوتراودا.

(الْكَفَف): دهمی کانی که ناوی لیدیته دهری.

(الْكَفَاف - مِنْ الرِّزْقِ): رۆژییهك که بهسیئو

چاومرپی هی خهلكی نه کریت.

(“قَوْتُهُ كَفَافٌ حَاجَتِهِ”): رۆژییهكهی

خواردنهكهی هیندمهك که بهشی دمكات نه

زۆره و نه كه م.

(كَفَافُ الشَّيْءِ): هیندهی شتهك و به نه ندازهی

نه وه.

(“هُوَ كَفَافُهُ”): نه و مكو نه و هو هیندهی

نه وه.

(“فَلَانٌ لِحْمُهُ كَفَافٌ لِأَدِيمِهِ”): فیسار

گۆشتهكهی پر به پیستی خویتهی.

(“طَارَ البَرَقُ فِي كَفَافِ السَّحَابِ”): برووسکه که

به ملاولای هوره که وه چه خماخهیدا.

(جَنْتَهُ فِي كَفَافِ اللَّيْلِ): له سهرمتای شهودا

هاتمه لای.

كِفَّةٍ): روههروو تووشی بوون، بهرامبهریهك

وهستان، وهك له پیدهست به له پی دستی

نه و هوه بیئو نه هیلیئت بؤ لایتر بجیئت).

(الْكَفَّةُ (ج) كَفَفَ وَكِفَافًا): ۱- پهراویزی دامینی

هه موو شتیك ۲- لیواری شتو نووکی شت.

(- مِنْ الشَّجَرِ): پۆپهی درهخت.

(- مِنْ النَّاسِ): خهلكی به گشتی و نزیكترینیان

له شویندا به تو.

(- مِنْ اللَّيْلِ): دهمی بهیهكگه یشتنی شهوو

رۆژ له به پانی و نیواریدا یان له خورههلات

یان له خورناوادا.

(- مِنْ التَّوْبِ): بهشی سهر رووی بهرگ که

ریشوودار نییه.

(- مِنْ الغَيْمِ): قهراغ و بیجاغی ههور.

(- مِنْ اللَّثَّةِ): بهشی سهره خواری پوك.

(مِنْ الدَّرْعِ): دامینی قهلفان.

(- مِنْ الرَّمْلِ): خرپوكهی دریزه و موبووی لم.

(كِفَّةُ القَمِيصِ): پهراویزی دامینی کراس.

(كِفَّةُ الصَّائِدِ): تۆری راوچی، داوی راوکهمر.

(الْكَفَّةُ (ج) كَفَفَ وَكِفَافًا): ۱ هه موو

خره و موبوویهك / شیوه باز نه ییهك ۲- چالیك

که ناوی تییدا کۆبیته وه.

(- مِنْ الدَّفِّ): که بهی دمف دارمکه.

(- مِنْ المِيزَانِ): تایی ترازوو که دووتان.

(«الدَّهَبُ بِالدَّهَبِ وَالكِفَّةُ بِالكِفَّةِ»): شت

بهرامبهر شته، سهر به سهره.

(كَفَأَ): (كَفَأَ. كَفَأَ): رُوښتو ههلات/

قوجاندی.

(-الرَّجُلُ): بیاومهکی دمرکرد.

(-عَنِ الْقَصْدِ): له نامانجهکهی لایداو

دووورگهوتوهو.

(كَفَأَ وَكَفَأَ وَ اِكْتَفَأَ - الْاِنَاءَ): قاپهکهی

سهرهوخوار کردهوه/ لار کردهوه بۆ نهوهی

نهوهی تیدا بوو بیرژینیت.

(كافاً - فلاناً): بهرگری له فیسار کرد/

لهسهریکردهوه.

((اَكْفَأَ. اِكْفَاءً): لار بووهوه.

(-الإناء): قاپهکهی هه لگپرپایه وه لاری کردهوه

تا نهوهی تیاپدایه برژیت.

(-الشاعر): شاعیرهکه دوا دپیری هه لبهستهکهی

تیکدا به گۆرینی پیتیک وهك گۆرینی (ر) و

کردنی به (ل).

(-البيت): پهردهی بۆ خانوووهکه کرد.

(تَكَفَأَ - فِي مَشِيَّتِهِ): به خۆبادان و لارهو

لهنجه رُوښت.

(اِكْتَفَأَ - الْاِنَاءَ): دمفرمهکی/ قاپهکهی لار

کردهوه بۆ رشتنی نهوهی تیاپدایه.

(-الإبل): هه لیکوتایه سهر حوشترهکان و

پیشی خۆیدان/ بردنی.

(اِنْكفَأَ - القَوْمَ): ۱-خویشگه ل په رشوبلاو

بوونهوهو گه رانهوه ۲-هه لاتن.

(-إلى كذا): به لای نهومدا لایدا.

(”دَعْنِي كَفَافٍ“): باواز له په کتری بهینین.

(اَلْكَفَافِ مِنَ الشَّيْءِ (ج) اَكْفَاءً): ليواری

دمرهوهی شتهکه.

(-مِنَ الثَّوْبِ): ليواری کراس/ جل.

(كِفَافِ السَّحَابِ): ۱-نه ملاولای هه ورهکهو

هه راغی ۲-دامینی هه ورهکه ۲-که نارو بهشی

دمرهوهی هه موو شتیک که شتهکه بگریته

خوی.

(كِفَافِ الأذن): دمرهوهی گوی.

(اَلْكَفُوفِ - مِنَ النُّوقِ): میحوشتریکی پیری

دان کورت و کۆل.

(اَلْكَفِيفِ): کوپر/ نابینا.

(اَلْمُكَافَّةُ): بهر لیکرو نه هیل.

(اَلْكَفُوفِ (ج) مكَافِيفِ): کوپر/ نابینا.

(اَلْمُسْتَكْفُ): گرد خپ وهك چالی خپ، وهك مشت.

(اَلْمُسْتَكْفَاتِ): ۱-چاو: چونکه له چالاییدایه

۲-کۆمه له حوشتری خپه موو بوو.

۲-(كَفَفَ - عَنِ كَذَا): وازی پئی لیهینا/ بهری

لیگرت/ نهیهیشت.

(-الدَّمْعُ): جار له دواي جار فرمیسهکههکی

سری.

(-الرَّجُلُ): دلی به ناحهزمکهی یان

وامومرگرمکهی سووتا یان بهرگری لیکرد

نهیهیشت نازاریبدن.

(تَكَفَّفَ - عَنْهُ): وازی لیهینا و به لایدا

نه جوو.

هاوتا/ وهك پهك/ چونیهك/ هاووینه/ هاوكووف.

("هذا كفوّه") : نهمه وهك نهوه/ هاوتای نهوه/ چون نهوه.

(الكفاء): هاوتایی/ چونیهکی/ پهکسانیی.
("الْحَمْدُ لِلَّهِ كَفَاءُ الْوَاجِبِ") : سوپاسی خودا سوپاسیک هاوتای پیویستی بیت.

("هذا كفاءه") : نهمه وهك نهوه/ له وینهی نهوه.

("لاکفاء له") : له وینهی نییه.

(الكفاءة والكفاء): وهك پهکبوونی دوو شت/ بهرامبر پهکبوون.

(كفاءة جسم أو قيمته الإتحادية) (ك):
لیهاتووایی ته نیک یان بایهخی پهکگرتنی به ژماره ی نهو نۆتۆمه هایدرۆجینه دمپوریت که له گهل نۆتۆمیکی نهو ته نه دا په کده گرتی یان جیی نهو دمگرتی به لام نه مرؤ تیوری لیهاتووایی گۆرانیکی زۆر قولیی به سه ردا هینراوه.

(الکفوؤ والكفوؤ والكفئیة): وهك نهو/ لهو چوو/ هاوشان.

(التكافؤ- عند العرب): له په کچوو نیکی ته واو.

(تكافؤ شكلین مساحة أو حجماً) (ه):

له په کچوو نی دوو شیوه که له روو به ردا یان له قه باره دا وهك یهک بن بیئنه وهی له سه ر په کتری

جووت بن وهکو جوار گۆشه یهک و لاکیشه یهک.

(-اللون): رهنگه که گۆرا.

(استكفأت فلاناً): له فیسارم داوا کرد نه وهی له قاپه که ی خۆیدایه بی کاته هینه که ی منه وه.

(كفاء البيت ج) أكفئة): سه رده وهار. په ردمیه که به سه ر ده وهار مه که دا له سه ر وه تا خواره ده دمدریت. له دواو میدا دمبیت.

(الكفئیة): تیکچوو/ په ریو.

(هو كفئی اللون): نهو رهنگی په ریو وه تیکچوو.

(الإكفاء- عند الشعراء): لای هوزانفانه کان

نهومیه که سه روا وه کان بگۆریت وهکو هه ندیکیان (میم) بیت سه روا ی هه ندیکیان (د) بیت و هه ندیک (ن) بیت (که نه وه نابیت بکریت).

("رأيتَه مُكْتَفِيءَ اللَّوْنِ وَمُكْفَأَ اللَّوْنِ): دیم رهنگی گۆرابوو تیکچوو بوو/ رهنگی په ریوو.
۲- (كافأ- الرجل على ما كان منه): پاداشتی پیاو مه که یه دایه وه له سه ر نه وه که کرد بووی.

(-فلاناً): ۱- دیداری فیسار یکرد/ چاوی پیکه وت ۲- هاوکوفی نهو بوو/ له گهلیدا په کسانبوو/ چون نهو بوو.

(-بين الفارسیین برمجیه): جاریک نیزه ی به م سواردا کردو جاریکیتر به ویت ردا.

(تكافأ- القوم): وهك پهکبوون/ په کسانبوون/ هاو کوو فبوون.

(الكفاء والكفاء والكفاء ج) أكفاء وكفاء):

۲- (كَافًا - فَلَانًا): چاودپیری فیسارکرد.

۴- (أَكْفَأَتِ الْإِبِلَ. إِكْفَاءً): حوشرمه که بهرهمی زور بوو.

(إِسْتَكْفَأَ - فَلَانًا إِبِلَهُ): داوای بهرهمی سالیکی حوشرمکانی له فیسار کرد.

(إِسْتَكْفَأَتْ إِبِلَهُ فَكَافًا فِيهَا): داوای بهرهمی سالیکی حوشرمکانیم لیکرد، نهویش شیرو

تووک و بهچکهی سالیکی حوشرمکانی دامی.

(الْكَفَاءَةُ وَالْكَفَاءَةُ فِي الْإِبِلِ): بهرهمی سالیکی یان نزیکه سالیکی یان زیاتری حوشرمه که.

(مَنْجَتُهُ كَفَاءَةٌ عَنِّي): شیرو خوری و بهرخی سالیکم دایین و پاشان نهویش دایکهکانی بو گپرامهوه.

(- فِي الْأَرْضِ): بهرهمی سالیکی زهوی.

(- مِنَ النَّخْلِ): بهروبوومی سالیکی دارخورما.

۵- (كَفَاءُ الْوَادِي): ناومهوی دۆلهکه.

(الْكَفِيُّ): ناومهوی دۆل.

کفت: (كَفَتَ - الشَّيْءُ كَفْتًا): شتهکهی گرت.

(- الشَّيْءَ إِلَى نَفْسِهِ): شتهکهی به خۆیهوه نووساند/ له خۆمیهوه نالاند.

(- الشَّيْءَ): شتهکه سهرموژیر بوو.

(- هـ): باری روومهکهی گۆزی/ رووی پیومرگرا.

(كَفَتَ الشَّيْءَ) (عامية): زوو شتهکهی رۆکرد/ داگرد.

(- فَلَانٌ ذَيْلَهُ): کلک و دامینی جلهکهی گرمۆله

کردو له خۆیهوه نالاند.

(- هـ اللَّهُ): خودا بو خۆی بردهوه/ مراندی.

(اللَّهُمَّ أَكْفْتُهُ إِلَيْكَ): خودا بو خۆتی بهرموه/ بيمرينه.

(- الطائِرُ وَغَيْرُهُ. كَفْتًا وَكِفَاتًا وَكَفِيَتًا وَكَفَاتًا): بالندمهکه وا خیرا فري یان رایکردو شتی تر، خۆی گوشی.

(كَفَتَ - الشَّيْءَ): شتهکهیگرت/ گرمۆلهیکرد.

(- الشَّيْءَ إِلَى نَفْسِهِ): شتهکهی به خۆیهوه (نووساند/ گرمۆلهیکرد).

(- فَلَانٌ ذَيْلَهُ): دامینی کراسهکهی/ جلهکهی هه لکردو له خۆیهوه نالاند.

(كَافَتَ - الرَّجُلُ. مَكَافَتَةً وَكِفَاتًا): پینشپرکیی لهگه لدا کرد.

(تَكَفَّتَ - الثَّوْبُ): بهرگهکه/ پۆشاکهکه چوومهیک/ هه لچوو/ کرژبوو.

(- الطائِرُ وَغَيْرُهُ): بالندمهکه یان هیت خیرا فري یان رایکردو خۆی گوشی.

(- فِي مَسِيرِهِ): بهلهی له رۆیشتنهکهیدا کرد.

(انْكَفَّتَ): ۱- گرنو گرمۆله بوو/ چوومهیک ۲- رووی وهرگپراو رۆیشت.

(- الْفَرَسُ): چارمویکه تیقوباو لهر بوو.

(اِكْتَفَتَ - الْمَالُ): داراییهکهی/ مالهکهی ماشیههوه هه موو بو خۆی برد.

(الْكَفَتَ) (مص): ۱- مردن ۲- هه لاوگپربوونی شت/ هه لگپرو داگپری شت ۳- مهنجه لۆکه.

(- فِي عَدُوِّ ذِي الْحَافِرِ): خۆگوشینی سمدارمه که له غاردا/ په لهاوویشتنی خیرا خیرای.
 ("رَجُلٌ كَفَّتْ"): بیاویکی دهستسوویکی جابوکی ورد.
 ("خَبِرْتُ كَفْتًا"): نانیکی تهنکی سووکه له.
 (الْكَفْتُ): مه نهجه لۆکه.
 (الْكَفْتُ وَ الْكَفْتَةُ - مِنَ الْخَيْلِ): چارهووییکی تیزتهکان و تیزرۆه که دهرهقهتی نهیهن/ سه رکیش.
 (الْكَفْتَةُ) (ط): شفته/ گوشت دهگریت به قیمه و پان یان خردهگریت و سووردهگریته وه یان دهرژینریت و دهخوریت.
 (الْكَفَات) (مص): ۱- شوینی خرگردنه وهی شت و به سه ریه کدا دانی ۲- نه وهی خردهگریته وه/ کۆدهگریته وه و بهیه کدا دهریت.
 ("مَاتَ كِفَاتًا"): له پڕ گرمۆله بوو و مرد.
 (كِفَاتُ الْأَرْضِ): سه ره وهی زموی بۆ زیندوووان و ناوسکیشی بۆ مردوووان.
 (الْكَفَات) : ۱- زۆر به په له و هه لپه ۲- شیر.
 (الْكَفِيَت) (مص): هه مانه ۲- تویشه بمره ۳- هاوده مینک/ هاوړییه ک که پیشپرکیت له گه لدا بکات.
 (- مِنَ الرِّجَالِ): بیاوی گورج و سووکه له وه خیرا.
 (عَدُوٌّ كَفِيَّتٌ): پراگردنیک خیرا/ جابوگانه.
 (الْكَفِيَت): که سیکه دوو زری بیوشیت و

نیوانیان بهرگیك بیت.
 ("مَاتَ مَكَافَتَةً"): مه رگه ساتیگرت/ له پڕ مرد.
 كفح: ۱- (كَفَحَ - الْعَدُوُّ كَفْحًا): رووبه روو بهرنگاری دوژمن بوو و له گه لیدا جهنگی.
 (- الشَّيْءُ): سه رمی شته که ی (لا برد/ هه لمالی).
 (- هُ بِالْعَصَا): به دار لییدا/ دارکاریکرد.
 (- لِحَامِ الدَّابَّةِ): لغاوی و لاخه که ی راگیشا بوه ستیت.
 (كَفَحَ - عَنْهُ. كَفْحًا): سه رمی لیکردو زیپه ی لیکرد/ زۆر لییرسا.
 (كَافَحَ - الْقَوْمُ أَعْدَانَهُمْ): خویشگه ل بهرنگاری دوژمن بوون روو به روو جهنگین بهینی قه لغان و سوپیر.
 ("هُوَ يَكْفِئُ الْأُمُورَ"): هه ر خۆی کۆشی نه منجاندانی کارمه کان دهکات.
 (- عَنْهُ): بهرگری لیکرد.
 (أَكْفَحَ - الدَّابَّةُ): و لاخه که جهله و کیشکرد بیوه ستینیت (له بهرنگاری بوونه وه و رووبه رووی دوژمنه وه و وه ستانی و مرگریا وه).
 (- فَلَانًا عَنْ نَفْسِهِ): فیسار له خۆی لادا/ له خۆی دوور خسته وه و گپرایه وه.
 (تَكَافَحَ - الْقَوْمُ): رووبه رووی په کبوونه وه و به گژ په کدا چوون.
 (- تِ الْأَمْوَاجِ): شه پۆله کان بهیه کیاندا.
 (- تِ الْكِبَاشِ): بهرانه کان شه ره قوچیانکرد.

(الْكِفاح) (مص): تیکۆشان، خهبات، تهقه لادان، ههولدان جهنگین، رووبهروبوونهوه، بهرمنگاریوون.
(لَقَيْتُهُ كِفاحاً): له بهرمنگاریدا رووبهرووی بووم.

(الْكَفِيح): ۱-هاووینهو هاوشان، هاوتا ۲-میوانی ناكاو ۳- (پیاوی / میردی / شووی) ژن.
۲- (الْكَفْحَة): دمسته خهلیکی کهم.
(الْأَكْفَح): رَمْش / رَمْشَتَالِه.

الملحوق:
كفح: (الْمُكَافِحَة): خهبات/ تیکۆشان له پیناوی کیشمیهک یان بیرو پروایهک. تیکۆشان و تهقه له پیناوی لهناوبردن و ههوتاندنی شتیک.

(مُكَافِحَةُ الْغَلَاءِ): بهرمنگاریوون و نههیشتنی گرانیی.

(مُكَافِحَةُ الْأَمْرَاضِ الْمُعْدِيَةِ): بهرمنگاریوون لهناوبردنی نهخۆشیه درمهکان.

(مُكَافِحَةُ الْحَشْرَاتِ): لهناوبردنی میرووهکان/ جروجانه و مرهکان و فرکردنیان و ههلاجۆکردنیان.
كفح: (كَفْح- هُ كَفْحًا): زلهی پیدادا.

(هـ بِالْعَصَا): به داردست یان دار لییدا.
(الْكُفْحَة): کهفی سپیی کۆمهلبوو.

(رَجُلٌ مَكْفَحٌ وَعَمُودٌ مَكْفَحٌ): پیاویکی قایم و بههیزو ستوونیکیی پتهوو قایم.

كفر: ۱- (كَفَر- الشَّيْءُ كَفَرًا وَكُفْرًا): شتهکهی

شاردموهو داپۆشی.

(كَفَرَ دِرْعَهُ بَثْوِيَهُ): زریکهی به جلهکهی داپۆشی / جلهکهی بهسه زریکهیدا له بهر کرد.
(-اللَّيْلُ الشَّيْءَ وَعَلَى الشَّيْءِ): شهو به تاریکی خۆی شتهکهی داپۆشی و شاردموه.

(-الْجَهْلُ عَلَى عِلْمِ فَلَان): نهزانی زانستی فیساری داپۆشی و اتا نهزانیبوو.

(-كُفْرًا وَكُفْرًا وَكُفْرًا وَكُفْرًا): پروای نههینا و کافر بوو / گومراییوو / له ناین لایدا.

(-بِالْخَالِقِ): بپروای به بوونی خودا نههینا و گومراییوو / بییدینیوو.

(-نِعْمَ اللَّهُ وَبِنِعْمِ اللَّهِ): سپلهیی و ناشکوری بهران بهر به چاکه و سۆزی خودا کردو له بیر خۆبیردموه.

(-يَكْذِبُ): لهوه خۆی بیبهیریکرد / حاشای لیکرد.

(كَفَرَ- الشَّيْءُ): شتهکهی داپۆشی و شاردموه.
(-الرَّجُلُ): وای له پیاومه که کرد که به خودا بیپروا بیت و خودا ئەناسیت یان به کافرو بیپروای دانا.

(-اللَّهُ لَهُ الذَّنْبُ): خودا گوناهاکهی بۆ سڕپیهوهو له گوناھی خۆشبوو.

(-عَنْ يَمِينِهِ أَوْ إِثْمِهِ): کهفارتی لیخۆشبووانهی سویندمهکی یان گوناهاکهیدا.

(كَاْفِرٌ- فَلَانًا حَقَّهُ): پینی له مافی فیسار نهنا / حاشای لیکرد.

نازو نیعمه‌تی که به مروّقی دهدات.
 (أَلْكَافِرِ (فَا) (ج) كَافِرُونَ و كِفَار و كَفْرَةٌ
 و كُفَّارٍ): بیئه‌مه‌کیی به‌رام‌بهر نازو فه‌ری
 خودا که به مروّقی‌ده‌دات.
 (أَلْكَافِرِ (ج) كُفَّارٍ): ۱-به زووری یو بیباومر به
 بوونی خوداو حاشاکار له بوونی خودایه.
 (أَلْكَافِرِ (ج) كَفْرَةٌ): به زووری بو نه‌وانه
 دموت‌ریت که به‌دنامه‌کیی نازو فه‌ری خودا
 ده‌مکن که به مروّقی دهدات ۲-شهووی تاریک و
 نووته‌ک/ شهوی نه‌موسسته‌چاو/ شه‌ومزمنگ
 ۲-دمریا ۴-دۆلی مه‌زن ۵-زهمینه‌کیی دوور له
 خه‌لک ۶-رووباری گه‌وره ۷-په‌له هه‌وری تاریک و
 ره‌ش ۸-تاریکیی. چونکه شت ده‌شاریته‌وه ۸-زری
 ۹-که‌سیکه زریکه‌ی به کراسیک ده‌شاریته‌وه
 به‌سمر زریکه‌دا له به‌ریده‌کات ۱۰-که‌سیک خووی
 له چه‌ک هه‌لکیشیت ۱۱-هه‌لآله‌دانی دار‌خورما
 ۱۲-کشتکار ۱۳-گیا یان رووه‌ک.
 (- مِنْ الْخَيْلِ): نه‌سپی ره‌ش.
 (الْكَافِرَةُ (ج) كَافِرَاتٍ و كَوَافِرٍ): مینق وشه‌ی
 (أَلْكَافِرِ).
 (الْكَوْفِرِ): کووبه‌ی مه‌ی.
 (الْكَفُورِ (ج) كُفْرٍ): بیپروا/ کافر (وشه‌که
 نا‌کریت به کووی سالم).
 (أَلْكَفَّارِ): کاهریکی گه‌وره زور کافرو بیپروا.
 (رَجُلٌ كَفَّارٌ): بیایوکه سه‌پله‌ی چاکه‌و نازی
 خودایه.

(أَكْفَرُ): مروّقه پروادارمه‌که هه‌لگه‌پایه‌وه‌وه
 بیپروا بوو/ له خودا یاخیبوو.
 (-الرَّجُلِ): ۱-پیاومه‌کی به خودانه‌ناس و
 بیپروا دانا یان به کفرکه‌ری دانا ۲-کابرای له
 دین دمرکردو کافریکرد یان وایلیکرد بیپروا
 بی‌تو له ناین (بیبه‌ریبی‌ت/ ومرگه‌ریت).
 (تَكْفُرًا- المَحَارِبُ فِي سِلَاحِهِ): جه‌نگاو‌مرمه‌که
 خووی له چه‌کدا/ چوووه چه‌که‌که‌په‌وه.
 ("تَكْفُرٌ بِتَوْبِكَ"): خوٚت بخه‌ره به‌رگه‌که‌ته‌وه/
 خوٚت له به‌رگه‌که‌ته‌وه بنا‌ئینه.
 (اِكْتَفَرَ): له دیکه‌دا نیشته‌نیبوو. دیکه‌ی
 گرت و تییدا مایه‌وه.
 (أَلْكَفْرُ (مص) (ج) كُفُورٍ): ۱-زهمینه‌کیی دووره
 خه‌لک ۲-دی گوند. له (كُفْرٍ)ی سریانیه‌وه
 ومرگه‌راوه که واتاکه‌ی (دی یان کیلگه یان
 شوینی به‌خیوکردنی مریشک و په‌له‌ووریترو
 کشتوکاله) ۳-گل/ خاک (چونکه نه‌وه‌ی له
 ژیریدا بی‌ت ده‌یشاریته‌وه ۴-گور.
 (الْكَفْرُ وَالْكَفْرُ وَالْكَفْرَةُ): تاریک و نووته‌کیی
 شه‌وو ره‌شی شه‌و.
 (أَلْكَفْرُ): بیباومریی به خودا.
 (الْكَفْرُ وَالْكَفْرُ وَالْكَفْرُ):
 هه‌لآله‌دانی دار‌خورما.
 (أَلْكَفْرَانِ): سه‌پله‌ی و پینه‌زانین/ به‌دنامه‌کیی
 نه‌وه‌ی که چاکه‌ی له‌گه‌لدا ده‌مکن و
 ده‌یشاریته‌وه ۲-بیباومریی به خوداو بوونی و

مهنزگرتنی شایه له لایهن فارسهوه.
 ۳- (الکافر): زمویی تهخت.
 (الکفر): داردمستی بچووک.
 (الکفر أواحدة کفرة): ریی سهختیی و به
 پیچ و په‌نای شاخی قووج.
 (الکفر - من الجبال): کیوی مهنز و دریز.
 کفس: (کفس - ت رجل الصبی): قاجی
 منداله‌که خواربوو/ جهوتبوو.
 (اکفس م) کفساء (ج) کفس): مندالی پی/
 قاج (گیر/ خوار).
 (انکفس - ت رجل الصبی): قاجی منداله‌که
 خواربوو/ جهوتبوو/ گیربوو.
 (-الرجل): پیاومکه پیچخواورد/ لوول بوو.
 (الکفاس): ۱- قوناغیچی ساوا ۲- دابوش/
 به‌تانی.
 کفل: (کفل - فلانا. کفلاً کفالة): فیساری
 به‌خیوکرد/ ژیاندی به‌ته‌نگیه‌وه هاتو
 سه‌ره‌شتییکرد/ کاروباری بو‌ راییکرد.
 (-الشيء إليه): هته‌که‌ی دایه پالی.
 (- في صيامه): سه‌رومر به‌روژوو بوو.
 (کفل و کفل و کفل - الرجل و بالرجل و المال
 و بالمال کفلاً و کفولاً): ده‌سته‌به‌ری پیاومکه
 بوو ده‌سته‌به‌ری دارییه‌که‌ی بوو به‌پاره
 ده‌سته‌به‌ریبوو.
 ("كفل عنه بالمال لغريمه"): به‌پاره بوو به
 ده‌سته‌به‌ری هه‌زارمکه‌ی نه‌وو.

(الکفارة): می‌وشه‌ی (الکفار): که‌فارمتی
 سویندو گوناح/ گوناح پی‌سرینه‌وه که‌خیره‌و
 نویره‌و شتیره‌و/ لیخوشبووانه/ به‌خشینانه.
 الکافور (ج) کوافیر و کوافیر): ۱- هه‌لاله‌ی
 دارخورما یان هه‌لاله‌دانه‌که‌ی ۲- هه‌لاله‌ریژی
 میو که‌به‌هه‌لاله‌دانی دارخورما ده‌جوینریت
 ۳- (ن) دره‌ختی کافور دره‌ختیکه‌بو‌ندار
 سه‌رچاومکه‌ی خوارووی چینه‌و هه‌میشه
 سه‌وزه‌گوله‌که‌ی سپیی زه‌ردباوه. کافوری لی
 دم‌ده‌هینریت.
 (الکافور (ک): مادیه‌که‌بو‌ندار له‌دره‌ختی
 کافور دم‌ده‌هینریت له‌پزیشکیدا به‌کاردیت.
 (الکفر) (مفع): ۱- خیرخو‌زیک که‌سو‌پاسی
 چاکه‌ی ناکه‌ن و به‌چاکه‌که‌ی نازان‌ن و
 به‌دمنه‌مکن به‌رانبه‌ری ۲- به‌کو‌ت و زنجیر
 به‌ندکراو و موکو به‌وه داپوش‌رابیت و مه‌ایه.
 (طائر مکفر): بالنده‌ی به‌په‌ر داپوش‌راو.
 (الکفر و المتکفر): به‌چه‌ک داپوش‌راو/ له
 چه‌کدا نوفوم.
 ۲- (کفر - له): کورنووشی بو‌برد/ ده‌ستی
 خسته‌سه‌ر سنگی و سه‌ری بو‌دانه‌واندو به
 که‌وره‌میگرت.
 (کفر - للملك): له‌لاواندنه‌ومدا تاجیان نایه
 سه‌ر لاشه‌که‌ی/ شاو بینه‌رانی شا سه‌ری
 مهنزگرتنیان بو‌نه‌واند.
 (الکفر): کورنووش‌ردنی فارسی بو‌شاکه‌ی، به

(كَفَل-ه): به خویو یکرد/ پاره ی بؤ به ختکردو
 کاروباری بؤ رایبکرد.
 (-القاضي الخصم): دادومرکه دستهبهرکاری
 له نه یارمکه ومرگرت.
 (-ه إياه): شتیکی بؤ نهو دستهبهر کرد.
 (كافل-ه. مكافلة): به لینی دایه و بوو به
 هاوپیمانی/ پیمانی له گه لدا بهست.
 (أكفل-ه إياه): بؤی دستهبهر کرد/
 دستهبهر داری شته که بیوو.
 (-زيد عمرا): زمید دستهبهری سامانی عمر
 بوو/ داراییه که ی بؤ مسوگهر کرد.
 (تكفل- البعير): شتیکی ومکو کورتان خسته
 سهر پستی حوشرمکه و سواریبوو.
 (-له بكذا): به وه دستهبهریبوو.
 ("تكفل بالمال"): به پاره دستهبهریبکردو
 خوی بهو دستهبهریبه وه بهست (له بنجینه دا
 لهو پشته گریه ی سهر حوشرموه هاتوو که
 سوارمکه له که وتنه خوارموه دمپاریزیت).
 (تكافل- القوم): خویشگهل دستهبهریبی
 په کتر یانکرد.
 (إكفل البعير): پشته گریکی خسته سهر
 پستی حوشرمکه و سواریبوو.
 (-بفلان): فیساری له پست خویه وه سواری
 ولاخه که کرد.
 (-بالشيء): شته که ی خسته پست خویه وه.
 ("إكفلوا بالجبل"): له کیوه که تیپهرین و

خستیانه پست خویانه وه.
 (الكافل (فا) (ج) كفل): ۱- دستهبهر
 ۲- سهر پهرشتیاری هه تیو ۲- به خویو کار ۴- که سینک
 که سهرومر به رۆژوو بیت.
 ("بات فلان كافلا"): فیسار ههر به رۆژوو
 بوو نه نیومرۆو نه نیواری نانی نه خواردو
 رۆژوو مکه ی نه شانکند.
 (الكفل (ج) أكفال): ۱- پشته ره، که ناهیلیت سوارمکه
 بکه وینته خوارموه ۲- دستهبهریبی ۳- شتیکی خره
 گرمۆله ی پهرۆو شتیزه دروست دمگرتیت و دهخریته
 سهر کۆبارهی حوشر ۴- پارچه جلنکه دهخریته سهر
 ملی گاجووت و له زئیر نیرمکهیدا دمبیت ۵- که سینکه
 که له پست سوارمکه وه سواردمبیت ۶- تووکی
 دهرهاتوی حوشر که له شوین تووکه و مریوه مکه وه
 دمردینته وه ۷- پیایوی دواوه ی جهنگ ۸- که سینکه که
 خوی بهسهر نه سپه وه نه گرتیت ۹- شانس/ بهخت و
 بهرکهوت (له موه و مرگراوه که سوارهی حوشر
 به شتیکی پستی حوشرمکه دمگرتیت) ۱۰- هاوتاو
 هاوویننه، چونیهک ۱۱- جهند نه وه نده ی کری یان
 گوناح ۱۲- که سینکه که خوی و قورسای ی خوی بهسهر
 خه لکدا بدات/ خوی بکات به سهر یاری خه لک
 بییته بار بهسهر خه لکه وه.
 (الكفل- من الدابة (ج) أكفال): (سمتی/
 کمه لئ) و لاخ.
 (الكفالة (ج) كفالات): دستهبهریبی/
 دستهبهرنامه.

(الْكُفُولَةُ): خۇيەسەر و لاخەوہ نہ گرتن.
 (الْكُفَيْلُ (ج) كُفْلَاءُ): ۱-دەستەبەر، مسۆگەرگار /
 كەفیل ۲-ھاووینە / ھاوچەشن.
 (رَجُلٌ كَفِيلٌ): پیاویکی ھاوچەشن.
 امرأة كَفِيلٍ: ژنیکی ھاوشیوہ.
 قَوْمٌ كَفِيلٌ: خویشگەلیکی ھاوشیوہ.
 كَفَنٌ: (كَفَنٌ - الْجَمْرَ بِالرَّمَادِ كَفْنًا): پشكۆكەى
 بەخۆلەمیش داپۆشى.
 (-الْخَبْرَةُ فِي الْمَلَّةِ): نانەكەى بە ژیلەمۆكە
 داپۆشى.
 (كَفَنٌ وَكَفَنٌ - الْمَيْتِ): مردوومكەى كفنكرد.
 (تَكْفَنٌ - بَكَدًا): بەوہ خۆى شاردموہو خۆى
 داپۆشى.
 (الْكَفَنُ (ج) أَكْفَانٌ): بەرگی مردوو / كفن.
 ۲- (كَفَنٌ - الصَّوْفَ كَفْنًا): خورپەكەپرست.
 ۳- (طَعَامٌ كَفْنٌ): چیشتیکی بیخوی.
 (الْكَفْنَةُ) (ن): لاوای دەشتەگییە بەسر زەویدا
 بلاو دەبیتهوہ یان درەختیکی باریکی پیچدارە.
 (الْكَفْنَةُ): زەویی بەپیت کە ھەموو شتیکی
 تیدا دەرویت.
 (قَوْمٌ مَكْفَنُونَ): خویشگەلیکن خوییان نییە.
 كَفَهُ: ۱- (الكافه): سەرلەشكر.
 ۲- (كَفَهَرَ - اللَّيْلُ إِكْفَهْرًا): شەو (بوو بە
 شەومزەنگ / زۆر تاریکبوو).
 (-السَّحَابُ): ھەورمكە نیشتە سەریەك و
 رمشو تاریکبوو.

(-النَّجْمُ): لە تاریکی شەودا ئەستێرمكە
 كەوتە جریوہ جریوو / روونایکی بەخشكرد.
 (-الرَّجُلُ): پیاومكە رووی ترشو تالکرد /
 مۆنبوو.
 (الْمُكْفَهْرُ) (فا): ۱-تاریك / تنوك / شەومزەنگ
 ۲-گرز / مۆن ۲-ھەموو كەلەكەبوویەك و
 سەریەك نیشتووپیەك ۴-کیوی سەختی بڵندو
 بیدمرە ۵-رووی چرووساوی توندو تیژو
 بیشرەرم و شكۆ.
 ("فُلَانٌ مُكْفَهْرٌ اللَّوْنُ"): ھیسار رەنگتالە /
 بۆرمو توورمو تروپە.
 ("فُلَانٌ مُكْفَهْرٌ"): گرزومۆنە و رووتالەو
 روونایکی لە دلیدا نییە.
 (كَفُو: (الْكُفُو وَالْكُفَى): ھاوچەشن، ھاوكوف،
 ھاوتا، ھاووینە.
 كَفَى: ۱- (كَفَى - يَكْفِي - الشَّيْءُ كِفَايَةً): شتەكە
 بەسیوو. بەشیکرد.
 (كِفَايَةً): بەسیوون.
 (كَافٍ): بەس.
 كَفَى (-الشَّيْءُ فُلَانًا): شتەكە بەشی فیساری
 كرد / بۆی بەسیوو.
 (-فُلَانًا مَوْنَةً): نازووخەى تەواو بۆ فیسار
 دابینكردو ھیچیتری نەویست.
 ("كَفَيْتُهُ سَرَّ عَدُوَّهُ"): خرابەى دوژمنەكەیم
 لیلادا. (ب دەخړیتە سەر بکەرى كفى) وەك
 ("كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا"): بەسە كە خوا ئاگادارە.

(كافي-الرَّجُلُ. كِفَاءٌ وَمُكَافَاةٌ) پاداشتی
پیاوهمگی دایه‌وه.

(اِكْتَفَى - بِكَذَا): به‌وه داکه‌وت/ قایل‌وو/
به‌سیبوو.

(اِسْتَكْفَى - الرَّجُلُ الشَّيْءَ): داوای له پیاوهمگی
کرد که نه‌و شته‌ی ته‌واو بۆ دابینبکات.
(اِسْتَكْفَيْتُهُ الْأَمْرَ. فَكَفَانِيهِ): داوام لیکرد که
نه‌و کاره‌م بۆ جیبه‌جی بکات بۆیکردم و بۆ من
به‌س بوو. نیتر کردنی منی نه‌ویست.

(اَلْكَافِي): به‌سیبوون و پیداکه‌وتن.

("هَذَا رَجُلٌ كَافِيكَ"): نهم پیاومت به‌سه‌و
که‌سیرت ناویت: هه‌روه‌ها ("رَجُلَانِ كَافِيَاكَ
مِنْ رَجُلَيْنِ وَرِحَالٍ كَافُوكَ مِنْ رِجَالٍ"):
نه‌و دوو پیاومت به‌سه‌و نه‌و پیاوانمت به‌سه‌و
که‌سیرت ناویت.

(اَلْكَفَايَةُ) (مص): به‌سیبوون و پیداکه‌وتن/
هیچتر نه‌ویستن.

(اَلْكَفِيُّ وَالْكَفِيَّةُ وَالْكَفِيُّ (ج) اَكْفَاءُ):
به‌سیبوون/ به‌شکردن.

("رَجُلٌ كَفِيكَ مِنْ رَجُلٍ"): پیاویکه جیبی
هه‌موو پیاویکه‌و به‌ ته‌نیا نه‌وت به‌سه (تاک و
کۆو جووت و نیرو می بۆ نهم وشه‌یه وهک
یه‌که).

(اَلْكَفِيَّةُ (ج) كَفَى): اِخْوَارُكَ، خَوَارِكُكَ که
به‌شی ژیانت بکات/ خۆراکی به‌س بۆ نه‌وه‌ی
بژیت.

(اَلْكَفِيُّ): نه‌وه‌ی که به‌سته‌و پیاویستت به
هیچتر نه‌بییت.

(كَفَى الرَّجُلِ): نه‌وه‌ی جیبی پیاوه‌که
بگریته‌وه/ جیگری پیاوه‌که.

(اَلْكَافَاةُ) (مص): پاداشتی چاکه‌دانه‌وه
هینده‌ی خۆی یان له خۆی پتر تر.
(رَجَوْتُ مَكَافَاتِكَ): چاومرۆی و به‌ هیوای
پاداشته‌که‌تبووم.

۲- (تَكْفَى - النِّبَاتُ): گیاهه‌ درێژ بوو/
بالایکرد.

(اَلْكَفِيُّ): باران.

۳- (اَلْكَفِيُّ (ج) اَكْفَاءُ): ناودۆل/ ناوه‌وه‌ی
دۆله‌که.
الملحق:

کفی: (اَلْاِكْتِفَاءُ): به‌سیبوون/ به‌شت (قایل‌ووون/
داکه‌وتن) و داوای هیچتر نه‌کردن هیچی باش
یان زۆرتر.

("اَلْاِكْتِفَاءُ بِالرِّبْحِ الْبَسِيطِ"): به‌ هازا هه‌جیبی
که‌م داکه‌وتن/ قایل‌ووون.

(اَلْاِكْتِفَاءُ - فِي الْبِلَاغَةِ): له‌ ره‌وانییزیدا نه‌ومیه
که‌ درێژ‌دادریی نه‌بییت و چری له‌ قسه‌که‌دا
بییت هه‌ندیك وشه‌ لایبریت که هه‌بییت جیگه‌ی
نه‌وه‌ بگریته‌وه وه‌کو ("سَرَابِيلٌ تُقِيكُمْ الْحَرَّ")
أَيِ الْبَرْدِ: جلوه‌برگ له‌ گه‌رما دهمناپاریزیت.
واتا له‌سه‌رمایش.

(نظام اَلْاِكْتِفَاءِ الْذَاتِي): سیستمی داکه‌وتن

(كَلَّلَ - السَّيْفُ): شمشیرمه کولبوو/ سوا/
نه پیری.

(- الرَّجُلُ): پیاومه رویشته و خیزانه که ی
بهره لایو بیخاوه نکرد.

(- عَنِ الْأَمْرِ): خوی له کارمه کیشایه و مو زور
ترسا.

(أَكَلَ - الْبِكَاءُ بَصْرَهُ): گریان چاوی کزکرد.

(- الْبَعِيرُ): حوشرمه که ی شه که تکرده.

(- الرَّجُلُ): پیاومه که حوشرمه که ی شه که تیبوو.

(إِنْكَلَّ - السَّيْفُ): شمشیرمه که (تیریی برآ/
کولبوو).

(أَلَّكَ) (مَصْرُ): (بمیه کیلک و زیاتریش

دموترنیت و ههیشه نیرو می و شه که به

(كُلُول) کؤدمکاته وه) ۱-لاواز/ بیتوانا/ بیهیز

۲-له شگرانی بیفهر ۳-بستی چهقو یان شمشیر

۴-چورتومیکی قه و ماو ۵-مال و مندا/

خاوو خیزان/ فامیلیا ۶-بریکار ۷-هه تیو/

بیباوک ۸-قورسای ۹-بت چونکه هیچی

پیناگریت ۱۰-باریکی گرانه به سهر شانی نه وه ی

هه لیدمه گریت و خاومنیه تی و گه ورمیه تی).

(الْكَلَّةُ): ۱-جاریک کولبوون یان کزبوون و

بیهیزبوون ۲-دهمی ههر تیغیک که کول و

نه بر بیت.

(الْكَلَّةُ): دواختن یان دواکه وتن.

(الْكَلَّالَةُ): شه که تیبوو/ په که که وتن و گفتیی.

(الْكَلِيل) (ج) کلال = کز/ بیتوانا.

به شتی خویی/ سیستی ولاتیکه که میلهت

به شتی ناوخو دابکه ویت و واز له هی

دمروه بهینیت بو نابووری ولاته که نه مه

پییدموترنیت نابووری داخراو.

(الْإِسْتِكْفَاءُ الْإِقْتِصَادِي): رهوشی ولاتیکه که

به شتی خو دابکه ویت له باری نابووریه وه

به دابینکردنی پیویستی خوی و واز له شتی

دمروه بهینیت.

ککو: (الکاکاو) (ن): دمونیکه سهرچاومه که ی

نه مهریکای که مهریمی گوی زهوییه. گه لا

پانه و گولورد. بهرمه که ی گه ورمیه له توومه که ی

کاکاو دمردمهینیت که بو دروستکردنی

چوکلنیت مادیه کی سهرمکیه.

ککی: (الکاکي = ممش الیابان) (ن): کاکي.

سهرچاومه که ی چینه ره گه زمداریکه رنگه

بهرزییه که ی بگاته ده متهر بهرمه که ی یان

زمرده یان پرته قالییه یان سووریکی ناوداره/

بریه دار.

کل: ۱- (كَلَّ. كَلَّأَ وَكَلَّلَ وَكَلَّلُوا وَكَلَّلَةٌ

وَكَوْلَةٌ): ماندوو و شه که تیبوو/ کفتبوو.

کال: ماندوو شه که ت/ کفت.

(كَلَّ - السَّيْفُ وَغَيْرُهُ): شمشیرمه که شتی له و

بابه ته/ کولبوو، نه بر بوو.

(كَلَّ وَكَلَّلَ): کول نه بر/ سواو.

(كَلَّ - اللِّسَانُ أَوْ الْبَصْرُ): زمانه که کولبوو/

سوا/ په کیکه وت. چاومه که کزبوو/ بیهیز بوو.

"بَصْرٌ كَلِيلٌ": جاوی كز.

"سَيْفٌ كَلِيلٌ": شمشیری كول / نه بر.

۲- (كَلٌّ. كَلًّا وَكَلَّةً وَكَلَالًا وَكَلُولًا وَكَلَالَةً وَكَلُولَةً = بوو به (كَلٌّ): واتا نه مندالی هه بوو نه باوك / پشتیوانی نه بوو.

(كَلَّلَ-ه): تاجه گولینهی نایه سه ری.

(-ه بِالْحِجَارَةِ): به بهرد بهر زیکرده وه.

(-السَّحَابُ السَّمَاءُ): هه ور له هه موو لایه که وه رووی ناسمانی گرت.

(تَكَلَّلَ): تاجه گولینهی نایه سه ری خوی.

(-الشيءُ به): شته که هه موو لایه کی گرت / ده وریدا.

(تَكَلَّلُوهُ): که مارو یاندا / چوار لایان لی گرت.

(أَكَلَّ): که سی که نه وه چهی هه یه وه نه باوك.

(كَلٌّ): ۱- هه موو / سه راپا / گشت / سه رپاك /

دوایه ك / هه مووان ۲- هه ری هه که / هه موو یه کی ك

و شه یه که و اتای سه راپا یان هه موو یه کی ك

ده گری ته وه ده گری ته پال دراو به و شه یان به

بوو چوون. هه روها بوو دو باره کردنه وه دیت

به مه رجیک (ما) به (كَلٌّ) هه بنوسیت،

ومكو ("كَلَّمَا أَتَاكَ زَيْدٌ أَكْرَمَهُ"): هه رجهنده /

هه رکه / هه رگاتیک زهید هاته لات ری زی

لی بگره و مسفیکه بوو ناسراو نه ناسراو نه وه

ده که یه نییت که زور ته واوه لهو نیشانه یه دا که

دهیدیه تی، نهو و مسفه ی که دهیکه تی.

("هُوَ الْعَالَمُ كُلُّ الْعَالَمِ"): نهو زانایه کی ته واو

زانایه بوو جه ختکردنی زانراو یان نه زانراوی

دیاری کراو وهك (سَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ): هه موو

فریشته گان کورنووشیان بر د.

("أَقَمْنَا حَوْلًا كَامِلًا كُلَّهُ"): سالیکی ته واو

هه مووی لهوی مایته وه وه دانیشیتین وشه ی

(كَلٌّ) بوو تاكو كوو دمبیتو به پیی نه وه ی که

دهدری ته پالی وهكو (كَلٌّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ بِحِكْمَةٍ):

هه موو شتیکیان به دانایی کرد.

("وَكُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ"): هه موو که سی ك

دمبیت شه ری ته تی مه رگ بنوشیت.

بوو دوان: كَلٌّ رَفِيقِي كُلُّ رَحَلٍ وَإِنْ هُمَا إِخْوَانٌ:

هه موو دوو هاو ری یی كوو چکر دنی ك هه رچی

خوینی کبک بران، بوو کوو نیر. هه موو خه لکی ك

مردن ده چی ته نیوانیان هه وه جیایان ده مکاته وه:

بوو کوو می. هه موو ومیی رووژگارم بینی و لا

سووکبوو. نه گهر (كَلٌّ) درایه پال ناسراو دمبیت

به تهنگ و اتاو و شه که وه بییت ومكو (كَلٌّ الْقَوْمِ

حَضَرًا أَوْ كُلِّ الْقَوْمِ حَضَرًا): هه موو خویشگهل

ناماده بوو یان هه موو خویشگهل ناماده بوون.

به کارهینانی (كَلٌّ) به گهلک شویمیه وهك:

(ما جاء كل القوم): هه موو خویشگهل نه هاتن /

واتا هه ندیکیان هاتن.

(كُلُّهُمْ لَمْ يَقُمْوا): که سیان هه لنه سان.

(أَلْكَلَةُ): ۱- گولله توو ۲- هه لمات که له شوو شه

یان بهردو شتیرو مو مندال هه لماتینی پیده مکات

۳- میی وشه ی كل:

(هو ابن عم الكلاله وابن عم كلاله): نەو
بن بن ناموزايە. كەسى زۆر نزيك نيبەو لە
خيلەكەيەتى.

(-من القرابة): جگە لە باوك و كور، پييدهلین
(كلاله) و اتا لە خزمانە.

(الإكليل (ج) أكلّة وأكاليل): ۱- تانجى
سەر ۲- نيمچە سەرپيچىك بە جەواھىرات
دەرازینىریتەو ۲- لای ديانەكان نیشانەيەكى
مارمېرىنە.

(كَلَّلَ الكاهنُ العروسَينَ فَتَكَلَّلَا): قەشەكە
زاواو بووكى ماربېرى. چونكە دوو تاجە
گولپنە دەخاتە سەرى زاواو بووك (لە كاتى
نوێژى ماربېرىندا) ھەروەھا بۆ بېرىنى شيوە
بېرىنىكى بازنەيى قىزى قەشە ۴- نەو گۆشتەى
دەورى نینۆكى داوہ.

(الإكليل الدائري = الحلقة الدائرية (ه) سطح
محصور بين دائرتين متحديتي المركز أي
واقتين في مستو واحد مساحته = ش- ش
: تاجى بازنەيى ھەروەھا پييدهلین نەلقەى
بازنەيى (ھ): رووتەختىكە دەكەويتە نيوان دوو
بازنەى ھاوجەق واتە كەوتونەتە يەك رووتەختە
رووبەرەكەى دەكاتە (ش- ش^۲).

(إكليل الملك) (ن): شاگولبەند/ گولبەندى
باشا/ بۆ خۆشكە: بريتییە لە دوو جۆرە
رووہك يەككيان گەلاکەى لە گەلاى شملی
دەجیت و بۆنى گەلاکەى لە ھى گەلاى ھەنجیر

(كَلَّةُ امْرَأَةٍ): ھەموو ژنيك.

(كُلُّ امْرِيءٍ): ھەموو پياويك.

(أَكَلَّةُ (ج) كِلل و كِللات): ۱- پەردەى تەنك

۲- پەردەموكوللە كە بۆ خۆپاراستن لە مېشوولە
ھەلدەدریت. پيشيدەلین (الناموسية)

۲- پارچە يان تۆپەلە خورپيەكى سوور بە
تەوقەسەرى كەژاوەكەوہ.

(أَكَلَّةُ وَالْكَلَّلُ): بار/ رەوش.

(”بَاتَ بِكَلَّلٍ سَوْءٍ“): لە بارىكى خراپدا
مايەوہ.

(أَكَلِّيٌّ): تەواويى/ گشتيى.

(أَلْعَلَمُ الْكَلِّيُّ): زانستى خودايى.

(الكليّة): كۆليج.

(كَلِيَّةُ الشَّيْءِ): ھەموو شتەكە/ سەرتاپاي
شتەكە/ بە تەواويى ھەموو شتەكە.

(أَخَذَهُ بِكَلِيَّتِهِ): (سەرتاپاي/ ھەموو/ گشت
دوايەكى) شتەكەيەرد.

(أَكَلِيَّات- فِي عَرَفِ الْمُنْطَقِيَّينَ هِيَ خَمْسُ):

شتە گشتيەكان لای گەتەرەكان پېنجن:

۱- پەگەز وەك نازەلى ۲- جۆر وەك مرؤقايتى

۲- جياكارى وەك زماندارى ۴- تايپەتمەندى وەك

پنكەنين ۵- نیشانەدانى گشتى وەك نووسين.

(الكلاله): ۱- كەسيكە نە وەجە نە باوكى

ھەببیت. چونكە مندال و باوك ھەردوو سەرى

پياون ۲- كەسيكە كە زۆر نزيك نەببیت بەو

كەسە.

دەجىت سەرى ھەر گۈلبەندىكى نىومبازنەيى
زەردى پىۋمىيە دوومىيان گەلاگەي لە گەلاي
نۆك دەجىت سەرى ھەر لىقىكى گۈلبەندىكى
بازنەيى پىۋمىيە گۈلبەگەي زەردو سىپىيە.

(اِكْلِيلِ الْجَبَلِ) (ن): گۈلبەندى شاخى:
گىايەكى تەمەندىرئى ھەمىشە سەوزە شىۋە
جوانەو بۇنخۇشە لىقى زۇرى لىدەبىتەو
لقەكانى زىرن گەلاكانى تال و دەزولەيى و
مەيلەو رەشەن بە درىزايى سال گۈلدەگرىت
بەرمەگەي رەھەو نەگەر وشكىبىتەو تۆۋمگەي
گە وەكو ھى خەرتەلەيە بلاۋدەبىتەو بە
زۇرى لە باخچەكاندا بۇ جوانى دەروپىنرىت
بۇ مەبەستى پزىشكى و وەك بەھاراتىش
بەكاردىت.

۲-(كَلَّلَ فِي الْأَمْرِ): بۇ كارمە لىپراو
كۆششىكرد.

(-السَّبْعُ): دىندەگە بە بىس پەلامارىدا.
"كَلَّلَ تَكْلِيلَةَ السَّبْعِ": وەك دىندەمەك
پەلامارىداو سلى نەكردەموو نەگەراپەو.

(-عليه بالسَّيْفِ): بە شمشىر ھەلىكوتايە
سەرى.

۴-(تَكَلَّلَ السَّحَابُ عَنِ الْبَرَقِ): ھەورمەگە
وردە برووسكەيدا.

(اِكْتَلَّ - السَّحَابُ عَنِ الْبَرَقِ): ھەورمەگە وردە
برووسكەيدا.

(-الغمامُ بِالْبَرَقِ): ھەورمەگان برووسكەيانداو

شەوقىانداپەو.

(اِنْكَلَّ - الرَّجُلُ): پىاومەگە زەردەخەنەيگرت.

(-الْبَرَقُ): برووسكەگە رووناگىيەكى كەمىدا.

(-السَّحَابُ عَنِ الْبَرَقِ): ھەورمەگە وردە

برووسكەيدا.

۵-(كَلَّا): نەخىر/ ھەرگىز/ بە ھىچ جۇرىك.

كلا: ۱-(كَلَّا - اللَّهُ فَلانَا كَلَّا وَكَلَاءً وَكَلَاءَةً):

خودا فىسارى پاراستو چاودىرىكرد.

(-النَّجْمَ مَتَى يَطْلُعُ): چاودىرى نەستىرەگەي

كرد بزانىت كەي ھەلدىت.

(-بَصَرَهُ فِي الشَّيْءِ): چاوى بە شتەكەدا گىپرا.

(-السَّقِينَةَ تَكْلِيئًا وَتَكْلِيئَةً): پاپۇرمەگەي

نزيك رۇخى دەرياگە كىردەو.

(-الرَّجُلُ): پىاومەگە بەندىكرد.

(-في الأمرِ): ورد سەرنجى دايە كارمەگو

لىيىكۆلىيەو.

(-تَكْلِيئَةً): خۇي لە ترسى با دايە پەناپەك.

(كَلَّا - مَكَالَةً وَكَلَاءً): چاودىرىكرە.

(اَكَلًا - بَصَرَهُ فِي الشَّيْءِ - اِكَلَاءً): چاوى لە

شتەكە برى چاوى پىادا ھىناو بردو لىي راما.

(-عَيْنَهُ): چەلەي چاويدا/ بىدار بوو/ نەخەوت.

(اِكْتَلَّ - عَيْنُهُ - اِكْتَلَاءً): خەو نەچوۋە

چاوى/ ھەر چەلەي چاويدا/ بىدار بوو.

(-من فلانٍ): خۇي لە فىسار پاراستو سلى

لىكردەو.

(رَجُلٌ كَلَّوْهُ الْعَيْنِ): پىاوىكى خەو لىزراۋەو

خه و ناچیته چاوی/ بیداره.

(عَيْنُ كَلْوَاءٍ): چاویکی بیخه و چاویکی

نه خه و تووو هر چه له بیبیت.

(الْكَلاَّءُ): ۱- له نگره گی پاپور (چونکه په ناگای

پاپورمه له با دمپاریزیت) ۲- رُوخِ/ که ناری

روبار.

(الْكَلاَّ): ۱- له نگره گی پاپور ۲- رُوخِ روبار

۲- هه موو په ناگایه که له با بیاریزیت.

۲- (كَلَاءٌ - الدِّينُ كَلَاءٌ وَكُلْوَاءٌ): دانه وهی و امه که

دواکه وت.

(کالیء و کال): و امی درمنگ گیراوه/ دراوه.

(كَلَاءٌ تَكْلِيْنًا): پېشه کبیبه کهی و مرگرت.

(- فِي الطَّعَامِ وَغَيْرِهِ تَكْلِيْنَةٌ): خواردنه که یان

شتیتری پېفر و شکرد/ دای به سه له م.

(- اَكْلًا فِي الطَّعَامِ اِكْلَاءٌ): خواردن یان شتیتری

به سه له مدا.

(تَكْلًا وَاسْتَكْلًا - الْكُلَاءُ): پېشه کبیبه کهی

و مرگرت.

(اِكْتَلًا - كُلَاءٌ): پېشه کهی و مرگرت.

(الْكَالِيَّةُ وَالْكَالِي (ج) كَوَالِيٌّ وَكَوَالٍ):

۱- پېشه کهی دان ۲- سه له م دان.

(الْكَلاَّءُ): ۱- پېشه کهی دان ۲- سه له م دان.

۲- (كَلَاءٌ وَكِلْيٌ - الْمَكَانُ كَلَاءٌ): شوپنه که گیای

زور بوو.

(- تِ النَّاقَةِ): گیای خوارد.

(اَكْلًا - الْمَكَانُ اِكْلَاءٌ): شوپنه که (گیای/

له و مری) زور بوو.

(- تِ النَّاقَةِ): گیای خوارد.

(اِسْتَكْلًا - الْمَكَانُ): گیای له و مری زور بوو.

(اَلْكَلاَّ (ج) اَكْلَاءٌ): گیای تهرو و شک/ له و مری.

(مَكَانٌ كِلْيٌ وَمُكْلِيَّةٌ (م) كِلْيَةٌ وَمُكْلِيَّةٌ):

شوپنیک (له و مری/ گیای تهرو یان و شک) زور

بیبیت.

(اَرْضٌ مَكْلَاءَةٌ): زموپیه کهی پر گیا/ بووش و

پاومنزور/ له و مریگا.

۴- (كَلَاءٌ - عَمْرُهُ كَلَاءٌ وَكُلْوَاءٌ): ته مهنی کوتایی

هات.

(اَكْلًا عَمْرُهُ اِكْلَاءٌ): کوتایی به ته مهنی هینا.

(اَلْاَكْلًا): نه و مری.

(”بَلِّغِ اللّٰهَ بِكَ اَكْلًا الْعُمْرِ“): خودا ته مهنی

بگه یه نیته نه و مری دریژی.

۵- (كَلَاءٌ هـ بِالسَّوْطِ كَلَاءٌ وَكِلَاءٌ وَكِلَاءَةٌ): دایه

بهر قامچی/ به هامچی لییدا.

۶- (كَلَاءٌ - اِلَى فُلَانٍ فِي الْاَمْرِ تَكْلِيْنًا وَتَكْلِيْنَةٌ): بو

کاره که بهرمو لای هیسار رویش.

کلب: (كَلْبٌ - الْفَرَسُ كَلْبًا): ناو زهنگی له

چاره موپکه دا.

(- الْمَزَادَةُ): بو پیه له واسین چه رمی له

جه و منده که نا.

(- الرَّجُلُ كَلْبًا): خو پکرد به سه گو و مری

بو نه وهی سه گ و هلامی بداته و مو شوپنی

ناوایه که بزانیته. نه گهر له بیابانیکا بوو.

(-الْكَلْبُ): سه‌گه‌که هار بوو فیبری خواردنی
خه‌لکبوو.

(كَلْبٌ. كَلْبًا): تینویبوو (چونکه دمردی هاری
گرتووه تینووی دمبیت.

(-الْكَلْبُ): سه‌گه‌که تووشی دمردی هاریبوو/
هاربوو.

(-الرَّجُلُ): ۱-پیاومه‌که سه‌گ گهستی و تووشی
هاریبوو ۲-زوریخواردو تیر نه‌بوو ۳-سه‌گی هار
گهستی ۴-هاواریکرد کاتیک سه‌گی هار گهستی
۵ توورمو دهمارگیر بوو قسه‌ی ناشیرینیکرد.

(-الْكَلْبُ): سه‌گه‌که هاربوو، دربوو فیبری
خواردنی خه‌لکبوو.

(-على الأمر): له‌سهر کاره‌که وه‌ک سه‌گی
هه‌ته‌رو میمل هه‌ته‌رو سوور بوو، چنگی
لیداگرت.

(-في كذا): چاوی برپیه شته‌که / ته‌ماعی
له‌وه تیگرد.

(-على الرجل): زوری له پیاومه‌که کرد / پیی
لیداگرت.

(كَلْبُ الدَّهْرِ عَلَى أَهْلِهِ): رۆژگار (سه‌ختیی
به‌رام‌بهر خه‌لکه‌که نواند / گرفتاریگردن/
هه‌ناسه‌ی له‌بهر‌برین).

(-الْقَدُّ عَلَى الْأَسْرِ): کۆته‌چهرمه‌که وشکبووه‌وه‌وه‌وه
له‌دیله‌که توند بوو برینداریکرد.

(-الشَّجَرُ): دره‌خته‌که خاومنه‌که‌ی به‌لایدا
نه‌چوو له بیئاویدا گه‌لاکانی زیر بوو‌بوو

بهرگ و جلی به‌رکه‌وتووی دمگرت.

(-الْشِّتَاءُ أَوْ الزَّمَانُ): زستانه‌که یان
سه‌رده‌مه‌که سه‌ختبوو.

(كَلْبٌ - الرَّجُلُ. كَلَابًا): پیاومه‌که له هارییه‌وه
تیکچوو / ناومزی له‌دمستدا.

(كَلْبٌ - الْكَلْبُ): سه‌گه‌که‌ی فیبری راو کرد.

(كَالْبٌ - الرَّجُلُ كَلَابًا وَمَكَالِبَةً): دوژمنایه‌تایی
ناشکرای له‌گه‌ل پیاومه‌که‌دا کردو وه‌ک چۆن
سه‌گ له شه‌ودا تنگ به‌یه‌کتری هه‌لده‌چنن
ئاوا تنگی بیه‌لچنی و به‌گزیدا چوو.

(-ت الإبل): حوشتره‌کان درکی دره‌خته‌کانیان
خوارد.

(أَكَلَبٌ - الْقَوْمُ): حوشتری خویشگه‌ل تینوویان
بوو.

(تَكَالَبٌ - الْقَوْمُ): به‌ناشکرا دوژمنایه‌تیا‌نکرد.
(تَكَالَبُوا عَلَى كَذَا): نیشتنه‌سه‌ر نه‌وه‌وه
هه‌لپه‌یان بو کرد.

(تَكَالَبَ النَّاسُ عَلَى الدُّنْيَا): خه‌لکه‌که
باومشیان به‌جیهاندا / دنیا‌دا گره‌وه‌وه‌وه
کۆلی خو‌یاند / چنگیان له دنیا‌گیرکردو
هه‌لپه‌یان بو کرد.

(اسْتَكَلَبَ الرَّجُلُ): وه‌ک سه‌گ وه‌ری.

(-الْكَلْبُ): درو هار بوو فیبری خواردنی
خه‌لکبوو.

(أَلْكَلْبُ (ج) كِلَابٌ وَأَكْلَبٌ وَ (جج) أَكَالِبُ
وَ كِلَابَاتٌ (ح): ۱-هه‌موو درن‌دمیه‌ک که بگه‌زیت

۲- به زوری بهو زیندمومره دهلین که بومریت نهویش سهگه.

("كَفَّ عَنْهُ كِلَابَهُ"): سهگهکانی خوئی لیدوورخستهوه واتا له جنیوو نازاردانی کهوت و وازی لیهینا.

("فُلَانٌ بَوَادِي الْكَلْبِ"): فیسار سهگی خویریه نه کهس به تنگیهوه دیت و به هیچی دزمانیت نه لانهیهگیشی ههیه.

(الْكَلْبِ): ۱- ناسنی نووکی تهومرهی ناش ۲- قولاییکه به دامینی کورتانهومیه کاروانکهمرکه

خواردن و شتیتزی پیندا دمکات و ههلهدمواسیت ۲- داریکه دمدریته بهردیوار بۆراگرتنی ۴- بزماری

دهسکی شمشیر ۵- ههرجی شتی پی قایمبکریت وهک پمت و قایش و گوریس و چهرم و شتیتز

۶- (فك) ناوی نهستیرمیهکه.

(كَلْبُ الْجَبَّارِ وَالْكَلْبُ الْاَكْبَرُ وَالْكَلْبُ الْاَصْفَرُ وَكَلْبُ الرَّاعِي .. الخ): سهگهزمههندهو

سهگه گهورهوه سهگه بچکۆلهو سهگی شوان.. هتد نهمه ناوی کۆمهله نهستیرمیهکن به

سهگیانچواندون.

(كَلْبُ الْمَاءِ أَوْ كَلْبُ الْبَحْرِ) (ح): سهگهماسیی/ کۆسه/ سهگی دمريا ماسییهکه شتیک له

سهگ دهجیت کلکی دریزه لاق کورتهو گوئی بچووکه رمنگیکی سووری تیزی ههیه.

(كَفَّ الْكَلْبِ) (ن): لهپه سهگ: گیایهکی بلاوهو زۆره وهک لهپی سهگ ومهیا.

(لِسَانُ الْكَلْبِ) (ن): زمانه سهگ (گیایهکه).

(اَلْكَالِبُ الْبَرِيْدِيَّةُ) (ا ع): سهگی پۆسته بهر. جۆره سهگیکه له کاتی جهنگدا پۆستهی پیندا

دمنیرن و لهسمر نهوه فیرکراوهو راهینراوه. (اَلْكَالِبُ) (مص): ۱- هاری/ هاربوون (طب)

وهک شیتیه سهگی هار که بگهزیت نهو کهسه یان نهو زیندمومره تووشی هاری

دهبیت. نهگهر دمزیی باستۆر که دژیتهی لیان نهدریت ۲- تینویتییهکی بیئه ندازه

۳- سهرمقای زستان. ("دَفَعْتُ عَنْكَ كَلْبَ فُلَانٍ"): نازارو خراپه و هاری فیسارم لیلادایت.

(اَلْكَالِبَةُ) (ح): ۱- دپله سهگ ۲- درکی رووتی بیپهلی درهخت (چونکه ههرجی بهلاید

بروات وهک سهگ دهیگریت). (اُمُّ كَلْبَةٍ): تا.

(اَلْكَالِبَتَانِ): مقاشی ناسنگهر که ناسنی سوورهومکراوی پی دهگریت.

(اَلْكَالِبَتَانِ = الْكَلَابَةُ): گازی دانکیشان.

(اَلْكَالِبَةُ): ۱- سهختی و تهنگانهو گرانیی و قاتوقری ۲ سهختی سهرماو سۆله ۳- گوربه

پشيله ۴ سمیلی سهگ. (اَلْكَالِبِ): سهگهوان, خاوهنسهگ ۴- رهوهسهگ.

(اَلْكَالِبِ) (ج) کلبون: هاریبگرتوو دمردسهگ گرتوو.

(عَامُ كَلْبٍ): سهگهسال سالیکی سهختی تهنگی

بیبهرههم و باران.

(دَهْرُ كَلْبٍ): رۆژگارێکی سهختی پر
ناهه مواریی و گرهتاریی.

(سَائِلُ كَلْبٍ): سواڵكهرێکی چه تاومروو.

(هُوَ كَلْبٌ عَلَى كَذَا): ئەو چنگی به موهه
زۆر گرتوووه پێومنووساوه.

(الْكَلْبَةُ): ۱- دپه له سهگ ۲- دره ختیکی درکاوی.

(أَرْضُ كَلْبَةٍ وَأَرْضُ كَلْبَةِ الشَّجَرِ): زهوییهکی
رهمه نی و وشك و بیباران ههروهها دره خته کانی
که مناوو بارانی به هاری لینه داوه و نهرم
نه بووه.

(الْكَلَابُ): به هوی هارییه وه ناومز
له دستدان.

(الْكَلَابُ وَالْكَلُوبُ (ج) كَلَالِيْبُ): ۱- ناو زمانگی
پیلای سوار. ۲- نه قیزه که و لای
پن لیده خورپریت ۳- ناسنیکی سه ره چه ماویه
پشکوی پێ راده گیشریت ۴- داریکه سه ره که ی
چه ماویه یان ناسنیکی چه ماوه ی پێومیه.

(كَلَالِيْبُ الْبَازِي): چنگه کانی باز.

(- الشَّجَرِ): درکه کانی درهخت.

(الْكَلَابُ (ج) كَلَالِيْبُ): ۱- سه گه وان/ خاوهن
سهگ ۲- فیرکهر و راهینه ره سهگی راو له سه ره
راو کردن ۳- قولا پێکه به دامینی کورتانه مویه
ستی پیا هه لده واسریت ۴- قولا پێکی ناسنه
گوشت و شتیتری پێدا هه لده واسریت.

(الْكَلَابِيَّةُ): قولا پ.

(الْكَلِيْبُ): رهمه سهگ.

(الْكَلِيْبُ (ج) كَلْبِي): هاریوو/ تووشبووی
دهردی هاری.

(الْمُكَلَّبُ (مفع): دیلی کۆتکراو/ به ستراره.

(كِلَابُ مُكَلَّبَةٍ): سهگی چه شه ی راوو شکار.

(الْمُكَلَّبُ): راهینه ره ی سهگی راو/ تانجی و
سه گیترو هه موو بالنده میه کی گوشتخوری
راو که ره.

(الْمُكَلَّبُ): در، بویر (چونکه نه وه ی ده میه ویت
وهك سهگ چاوی تیده مپریت و لینه بایته وه).

(أَرْضُ مُكَلَّبَةٍ): زهوییه کی پر له سهگ.

۲- (الْكَلْبُ): ۱- لیاوری گرد ۲- سه ره تای زۆربوونی
ناو له دۆلدا.

(- مِنَ الْفَرَسِ): هیلای ناومرستی پشتی
چاره موی.

(“إِسْتَوَى عَلَى كَلْبٍ فَرَسِهِ”): له سه ره
ناومرستی پشتی چاره موی که دانیشته.

(الْكَلْبَةُ): مه یخانه/ دووکانی مه یفرۆش.

الملحق:

كلب: (الْكَلْبِيَّةُ): پیره مویکی فه لسه فانه یه
له سه ره نه مویه که شوین سروشت بکه و پریت و
گوی به نهریت نه دریت نه مویش فه لسه فه ی
نانیشتا ین و شوینکه و توو مه کانی هه تی.

(فَصِيْلَةُ الْكَلْبِيَّاتِ): کۆمه له ی سه گره سه نه کانی
که گوشتخۆرن سهگ و گورگ و ریوی و چه قه ل
ده مگریته وه.

کَلْت: (كَلْتَمَ - لَحْمُ الْوَجْهِ كَلْتَمَةً): گوشتی
دموچاوی گردو قولپنه بوو / گووپنیوو.

(أَلْکَلْتُوم): ۱- دموچاوا قولپنه و گوپن ۲-
ناوریشم بهسمر بهیپداخه وه.

کَلج: (أَلْکَلج): جوامیری دلیر.

(أَلْکَلج): بیاوانی نه بهردو به برشت.

کَلج: (کَلج - وَجْهَهُ. کُلُوْحًا وَکَلَاْحَةً): کرژو
مؤنیوو / دموچاوی بهیپداخه.

(کالج): رووترش و تال / مؤن.

(“کَلج فی وجه الصبی أو المجنون”): له رووی
منداله کهدا یان شیپته کهدا رووی خوئی تال و
ترشکردو تو فاندی.

(کَلج - وَجْهَهُ): رووی خوئی تال و مؤنکرد.

(کالج - فُلَانًا): هیزبازیکرد / زورانبازیکردو
بهسهریدا زالبوو.

(- الْقَمَرُ): مانگ کهوتسه نه ویدیو ههورمکه و
شاردرایه وه.

(أَلْکَلج - وَجْهَهُ): رووی مؤن / ترش و تالبوو.

(- وَجْهَهُ): رووی مؤنکرد / دموچاوی
بهیپداخه.

(تَكَلج - الْبَرَقُ): ههوره بروسکه یهک له دواي
یه کیوو.

(- الْوَجْهَهُ): روومکه (مؤن / کرژ) بوو.

(- الرَّجُلُ): پیاهمکه زمرده خه نهیگرت.

(أَلْکَلُوْح وَجْهَهُ): رووی مؤن و کرژ.

(“دَهْرُ کَلَاْح”): روژگاریکی سهختی تووش.

(أَلْکَلْبِیون): رپرمو سهگهکان: دسته
فهیله سوو فیک یونانین، نهنتیستنس که
قوتابی سوکراته داینا له ناو دارمکانیان
(دیوجینس) ه به رپرمو (سهگهگان) ناو دمبران
جونکه گالته یان به نه ریتی کومه لایه تی
دمکردو همر خهریکی گالته پیکردنی نه مو
نه مو داشتنی خه لک و گالته جاریبوو.

کَلت: ۱- (کَلت - الشیء. کَلتًا): شته که ی
گردکردموه.

(- الْفَرَسُ): چارمویکه ی غاردا / غاریپیکرد.

(“إِنَّهُ لَلْکَلْتَةُ فَتَلْتُهُ کَفْتَةً”): که وتوته تاودان و
هه لپهزو دابهزو سوارمکه ی هه لگرتوو ه بوی
ناگریته وه / سه رکیش بووه.

(- ه فی الإناء): روپیکرده قاپه که وه.

(- به): فریپیدا / توورپیدا.

(انکلت - الماء): ناومکه رو بیوو / رژا.

(- الرَّجُلُ): پیاهمکه گرموله بوو.

(اکتلت - الماء): ناومکه ی خواردموه.

(الکلتة): بهشه خوراک / بهشه چیشت.

۲- (أَلْکَلِیت وَالْکَلِیت): بهردیکی لاکیشه ییه
کونه که متیاری پی قه پات ده کریت /
بپیپده گریت.

۳- (کَلْتَب - فی أمره. کَلْتَبَةً): له کارمکه ییدا
فی لیکرد یان رووی خویش و نه رمی نواند.

(أَلْکَلْتَب وَالْکَلْتَب): فیلبازو که له کباز له
کاروباردا یان روو خویش و نه رم.

(إِكْلَازٌ - البازي. إِكْلَازًا): بازهکه خۆی کرکۆدهوهی

دابهرزی و نیازی گرتنی نیچیرهکهی کرد.

(-الرَّجُلُ): پهست و دلتهنگبوو/ گرز بوو/

گرمۆله بوو.

(أَلِكْلَزُ): پیاوی بازوو پتهوو لهشدامهزراو.

کلس: ۱- (كَلَسَ - الْبَيْتَ): خانووومکهی

گهچکاریکرد.

(-الشيء): شتهکهی ومگ گهچ لیکرد.

(تَكَلَسَ): بوو به گهچ یان ومکو گهچی لیهات

یان گهچیگرت.

(أَلِكَلَسُ): بهردو مهرمهرو نهو جۆرانه

دهسووتینریت گهچی لی دهردههینریت.

(أَلِكَلَسُ): ۱-خاومنگهچ ۲-گهچفرۆش.

(أَلِكَلَسِيوم) (ك): تهنیکی سادهی سپیهو

نهرمه له دروستبوونی ئیسقان و داندا (له

پنکهاتهکانی گهچهو بهرده گهچینهکانه).

۲- (كَلَسَ وَتَكَلَسَ - مِنَ الْمَاءِ): تیرناو بوو.

۳- (كَلَسَ - عَنِ قَرْنِهِ): له هاوکوفهکهی ترساو

ههلات.

(-عَلَيْهِ) (ضد): ۱-سهرسهختانه پهلاماریداو

شالاوی بۆ برد ۲-خۆی به دهستهوه داو

بهزی.

(سَيْفٌ كَلَّاسٌ): شمشریکی برهر / تیز.

(أَلْتَكَلَسُ): توند راکردوو.

۴- (أَلْكَلَسَةُ): تۆزیکی بۆری رنگ رهشباو.

(أَلْكَلَسَةُ (ج) كَلَّاسَاتُ): گۆرمویی دهمشوتریت

(كَلَّاح): وشکهسال.

(أَلْكَلْحَةُ): دهمو لیو.

(أَلْكَلِج) (فا): ۱-زۆر گرژو تال/ مۆن ۲-نهوهی

لیوو لچی کورت بییت و دانهکانی دهرکهوئیت.

(دَهْرٌ أَوْ شَتَاءٌ كَالِجٍ): رۆژگار یان زستانیکی

سهخت و تووش.

(أَلْكُوْلُج): ناشیرین/ زشت.

کلد: (كَلَدٌ وَكَلْدٌ - الشَّيْءُ كَلْدًا): شتهکهی

کۆکردهوهو بهسهریهکیدادا.

(تَكَلَّدَ - الرَّجُلُ): گوشتی لهشی نیشته سهر

یهک و توند بوو.

(أَلْكَلْدُ الْوَاحِدَةُ كَلْدَةٌ): زمویی رهقهن.

۲- (أَلْإِكْلِيدُ): یونانیه (کلیل).

کلسر: (كَالسُورِي أَوْ حُرَيْرَةُ (ف): نهو بره

گهرمایهی که پنیویسته بۆ گهرمکردنی

گرامیک ناو یهک پهکه گهرمییه سهدی.

(أَلْكَلُور) (ك): تهنیکی سادهیه گازیکی زمردی

مهیلهو سهوزه بۆنیکی خنکینهمری ههیه

یهکهمین گازه ژمههره که له جهنگی یهکهمی

سالی ۱۹۱۵دا بهکارهینرا. له دروستکردنی

ماده پاکژمهکان و گراوه پهلهابهرهکان و رنگ

نههیلهکاندا بهکاردیت.

أَلْكَلُور و میستین: (یونانیه بۆ چارمهسرکردنی

نهخۆشیی گرانهتاو نهوهی لیوهی دمبیتهوه).

کلز: (كَلَزَ - الشَّيْءُ. كَلَزًا وَكَلَزًا): شتهکهی

کۆکردهوه.

(-رأسه): سمري پيس بوو.
 (-ت قوائِم الدابة): حاجی چوارپیکه تووشی
 گه ریپوو گه ریپهکی پیس.
 (-البعر کلاً وکلاًعاً): پیی/ سمی حوشرمهکه
 شفقیرد/ قلیشا.
 (أکلع-ه الوسخ): پیسای له سهری که له که بوو
 بوو به گه مره.
 (تکلع- القوم): خویشگهل کؤبوونه وهو
 بهیمانیا نه هست (له نه ستوور بوونی بنی پیوه
 و مرگراوه).
 (أکلع): پیسی و قلیشی پی.
 (أکلع (م) کلعاً): پی کرپشایوی و پی
 قلیش او.
 (هو أسود کلع): نهو رمشیکی پیسه وهک
 چلکی بنی پی.
 (أکلعة): دمردیکه دمداته پاشی حوشر
 تووکی پیوه ناهیلیت و دمیقلیشینیت و رمشی
 دادمگیریت.
 (أکلعة): ۱- پر قوه مهر ۲- رانه مهر.
 (أکولع): پیسی و کرپش.
 ۲- (أکلع (ج) کلعاً): بهدی، پیسی، فه لافته
 ناشیرین.
 (أکلع): ۱- به کیشی و به نارامی و بهرگه گرتن
 له تهنگانه و رۆژگاری سهختندا ۲- دیمه نه کانی
 جهنگ.
 کلف: ۱- (کلف- الوجه کلفاً): روومکه

(القلشین (ج) قلاشین) (عامية) لاتینیه)
 أکلکس: رمنگبوری تیر.
 (الأنکلیس (ح) = الجنکلیس (یونانیه) =
 الجری: مارماسی.
 ۵- (الکلاسیکیّة أو الأدب الکلاسیکی)
 (فرنسیه): رپرهموی و پرهوی فوتابخانه پی
 که شیومیه که گه مره و پرهوانه کانی لاتین و
 یونانی کون دایانناوه.
 ۶- (کلمس): له دانه وهو جیهه چیکردنی مافدا
 زور تمه لیکردو دواکوت.
 (-الرجل): خیرا/ به خیرایی رپوشت.
 (-إلیه): رووی تیکردو نیازی نه و پیکرد.
 الملحق:
 کلس: (ألتکلیس): ۱- گه چکاری.
 (تکلیس حائط): گه چکاری بیکردنی دیواریک
 ۲- به هوی ناگرمه مبرد به گه چ دمکریت.
 (تکلیس حجر جیری): به هوی ناگرمه
 بهردی قسل به قسل دمکریت.
 کص: (کلم- الرجل): راپیکردو ههلات.
 کلع: ۱- (کلع- الوسخ عل رأسه أو فی رأسه.
 کلاًعاً): (پسییه که/ چلکه که) به سهریه وه
 وشکیو وهو سمري کرپشیکرد.
 کلع-ت قدمه. کلاًعاً: حاجی (کرپشیکردو
 قلیش قلیشبوو/ قلیشا).
 (-الوسخ علی رأسه أو فی رأسه): (پسییه که/
 چلکه که) به سهریه وه یان له سهریدا وشکیو وهو.

بەلەبەلاویبوو ۲-بەلەلەى سوورى دمردا يان
خالخالوویبوو/ شلبوو.

(اَلْكَف (م) كَلْفَاء): دموچاوپەلەلەوى يان
خالخالەلەوى/ شل.

(اَلْكَاف. اِكْتِافًا): رەنگبەلەلەوىبوو.

(اَلْكَف): بەلەلەى رەشى زەردباو.

(اَلْكَفَة): ۱-رەنگبەلەلەى نىوان رەشى و سوورى
۲-سوورىبەكى تەلخ.

(اَلْكَفَاء): ۱-مى وشەى (اَلْكَف) ۲-مەى كە
رەنگى زۆر تىر دەبىت مەيلەو رەش دەبىت/
جگەرى دەبىت ۲-(كووپە، كە مەى يان زەمىتى
تەدمكرىت رەنگى جەركى دەبىت).

۲-(كَلْف-بە. كَلْفًا): زۆرى خۆشويست و بۆى
شېرزە بوو، بۆى سووتا.

(كَلْف): دلدارى بۆ سووتاو پىو لكا، بۆ
شېرزەو پىو مەبەندبوو.

(-الامر): كارەكە تووشى نارەكەت كەرد/ بە
گران بۆيكرا.

(كَلْف-ه): نەركىكى گرانى بەسەردا داو
لەسەرى پىو يستكرد.

(اَلْكَف-ه بَكَدًا): حمزى ئەوەى خستە دلەو مەو
پىو بەندكرد.

(تَكْلَف- الامر): كارەكەى بە گران و نارەكەت
ئەنجامداو نارامى لەسەر گرت يان بە

پىچەوانەى نەرىتى خۇى كارەكەى ئەنجامدا.
(اَلْكَف): پىاوى دلدار/ ئەويندار.

(اَلْكَف): كەسەكە زۆر دلە لەسەر شتەكەبىت،
بۆى سووتا بىت و نەركى بۆ بكىشەت و پىوەى
بەند بىت.

(اَلْكَفَة): نەرك سەختى/ نارەكەتى

كار ۲-كارىك كە بە گران و جەرمەسەرى

ئەنجام بەرەت ۳-نەرك و نارەكەت بەك كە
لە قەوماو يەكدا يان جىبە جىكردنى مافىك
تووش دەبىت.

(اَلْكَفَة): ئەوينىكى شەيدايانەو بۆ سووتاوانە.

(اَلتَكْلِفَة (ج) تَكَالِيف): نەرك/ زەحمەت/

جەرمەسەرى/ سەختى/ نانارامى.

(”سَمِتُ تَكَالِيفِ الْحَيَاةِ“): لە جەرمەسەرى و

نارەكەتى ژيان وەرسبوو.

(اَلْكَوْف): كارى (زەحمەت/ گران، بەنەرك).

(اَلْكَف): ۱-بەرسىار ۲-نەرك پىسپىرداو.

(اَلْكَف وَالْمَتَكْلَف): كەسەكە كە خۇى تووشى

كارىك و جەرمەسەرىبەكەت كە پەيوفندى
بە مەو نەبىت.

الملحق:

كلف: (اَلتَكْلَف): ۱-ئەنجامدانى كارىك بە گران و

نارەكەتى/ بۆ كەردنى كارىك زۆرلە خۇكردن

۲-رەفتارى يەكەك بە شىو مەك كە لەگەل

سروشتى يان بارى راستەقىنەى خۇيدا

نەبىت.

(اَلتَصْنَع): خۇگۇرپىن و ساختەكردن لە بارى

رەفتارو مەموو لاپەكەتدا.

(تَكْلَفُ الْإِنَاقَةَ): خۆ به رېكپوش پيشاندان.
 (تَكْلَفُ التَّوَاضِعِ): به درو خۆ به بېفيزو
 ناسك پيشاندان.

(التَّكْلُفُ بما لا يتفق والداخل): به پېنجه وانهى
 دهروونهوه خوښاندان.

(تَكْلَفُ التَّأَثَّرِ): به درو خوى وا بنوښنيت كه
 دلگرانو و كارى تېكراوه.

(التَّكْلَفُ في الإنشاء): دارشتنه كه (به شيوميهكى
 ناسروشتيى و نالوز/ ناناى) بنوسریت/ زور
 له خوځردن له نووسينى دارشتمدا.

(التَّكْلِيْفُ): كارىك به نه ستوى يه كيدا
 بديت كه پييه لسيټ.

(التَّكْلِيْفُ بتأليف الوزارة): نهركى
 پيکه و منان و داممزراندنى و هزارهت به يه كيك

بسپيرديت و بكریت به سهرمكومزيران.
 (التَّكْلِيْفُ): باجو خهراج دانان له سهمر

ميلمت.
 (شروط التَّكْلِيْفِ): مهرجى پيسپاردن و نهرك

به سهمر دادان.
 (التَّكْلِيْفُ) (عند العامة): ناسكبوون و

پاراستنى ريساو ده ستورى كومه لايهتى.
 («بلا تَكْلِيْفٍ»): بهين نهرك/ به لاتهوه

نهرك نهبيت.
 («برفع التَّكْلِيْفِ»): سادميى و نهرك له

نيواندا نه بوون.
 (التَّكْلِيْفُ): نهو پارميهى كه بو كارىك

بيويستهو كه تييده چيت.

(-الأعباء المالية والنفقات): ناماده كردنى
 داراو پارهى تيچوون و خهرجيى.

(تكاليف العيشة): پارهو خهرجيى ژيان/
 بيبژيى.

كلك: (الكلك (ج) كلكات) (فارسيه) = الطواف:
 كه لهك له روبرو مگاندا بو په رينه وهو بار

به كارديت.
 ۲- (الكلكل (ج) كلاكل) (ا ع): سنگ يان

نيوان دوو نيسكى جه له مه.
 (- من الفرس): له شويني به ستنى تهنگهى

نه سپهوه تا شويني به رزه ويكه و تنى كاتى
 پالكوه و تنى نه سپه كه.

(الكلاكل): گهله/ كومه ل.
 (الكلكل (م) كلكله والكلاكل (م) كلاكله):

كورت ه پياوو ژنى نه ستورى پتهو.
 (الكلكال (ع ا) = الكلكل): سنگ يان نيوان

ههردوو نيسكى جه له مه.
 كلم: ۱- (كلم-ه) ۲- برينداري كرد.

هذا مما يكلم العرض والعين: نه مه نه مويه كه
 ناموسد مبات و چاويش نازار پييده گه يه نيټ.

(كلم- ه تكلما): برينداري كرد/ زامداري كرد.
 (الكلم (مص) (ج) كلوم و كلام): زام/ برين.

(الكليم = المكلوم (ج) كلمى): بريندار/
 زامدار.

۲- (كلم- ه تكلما وكلاما): دواندى قسهى

لهگه لدا کرد.

كَلِمَ - هُ . مكالمة: لهگه لیدا دواو وهلامیدایمهوه.

تَكَلَّمَ الرَّجُلَانِ: دوو پیاومه که پاش نهوهی هسهیان لهگه ل یهک دابری کهوتنهوه هسهو دواندنی یهک/ ناشتبوونهوه.

(كانا متصارمین فأصبحا يتكلمان): له یهک دابرابوون کهوتنهوه هسه لهگه ل یهک/ ناشتبوونهوه (ناوتیرت يتكلمان).

(تَكَلَّمَ الرَّجُلُ كَلِمَةً وَبِكَلِمَةٍ تَكَلَّمَ وَتَكَلَّمَ):

پیاومهگه وتمیهکی وت/ هسهیهکی کرد/ دوا. (أَلِكَلِمَةَ (ج) كَلِمٌ وَالْكَلِمَةُ (ج) كَلِمَاتٌ): وشه، وته. نهوهی که مرؤف دهریدم بریت تاك بیت یان لیکدراو.

(أَلِكَلِمَةَ (ج) كَلِمٌ وَكَلِمَاتٌ): ۱-وتار ۲-هه لیهست.

(«كَلِمَةُ التَّقْوَى»): (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) ه نهمه لای موسلمانه کانه لای دیانه گانیش ده وشه که یه ده ناموزگار یه که یه.

الكلمة وكلمة الله: ئوقنومی دووه مه له سیانه پرؤزمه که نهوه نازناوی همزرتی عیسیاه.

(أَلِكَلَامِ): هسه/ ناخاوتن/ دوان وهه لیهست.

(عِلْمُ الْكَلَامِ): زانستی که له زانسته تۆرمار گراومکانی شهرع که باس له زاتی خودای مهزن وه سیفه ته گانی دهکات و باری/ رهوشی نهوهی که له بیرو بروای نیسلامه وه

نهوهی لهسه ر یاسای نیسلامه وه ده بیت.

(أَلِكَلِمَانِيَّ وَالْكَلِمَانِيَّ وَالْكَلِمَانِيَّ وَالْكَلِمَانِيَّ):

بوؤ میگردنی وشه گان (ه) ی ده خریته پاش ۱-وتهو ناخاوتنی رهوان و چاكو و دروست و سفت ۲-زۆردوو/ وته زۆر.

(رَجُلٌ تِكَلَامٌ وَتِكَلَامٌ وَتِكَلَامَةٌ وَتِكَلَامَةٌ):

پیاویکی (هسهزان/ هسه (سفت/ رهوان/ هسه دروست).

(أَلِكَلِيمِ (ج) كَلِمَاءٌ): نهوهی دهمدوینیت/ هسنت لهگه لدا دهکات.

(كَلِيمُ اللَّهِ): نازناوی همزرتی موسیاه چونکه هسهی لهگه ل خودادا کردوه.

(رَجُلٌ كَلِيمٌ): پیاویکی بهزمان/ هسهزان/ زمانپاراو.

(أَلتَّكَلَّمَ (فا): ۱-هسه کهمر ۲-پسپۆری زمان و

زانای زانستی ناخاوتن و شهرع.

(أَلتَّكَلَّمَ): نهو باسهی هسهی لهسه ر دهگرتی/ باسی هسه که.

۲-(أَلِكَلَامِ): زهویی رهقهن.

کلی: (کلی. یکلی- الرجل کلیاً): دهردی گورچیهی تووشبوو و نازاری هه بوو/ ژانیکرد.

مُکَلِّي: تووشبووی دهردی گورچیهی.

(کلی. کلی): گورچیهی تووشبوو و ژانیکرد.

کلی: تووشی ژانی گورچیهی بوو.

(اِکْتَلَى = کَلِيَ): تووشی نازاری گورچیهی بوو.

(۵-) کیشای به گورچيله پيدا.

(أَلْكُوَّةُ (ج) كَلَى وَكُلَّوَات) (ع ۱) = أَلْكَلِيَّة:

گورچيله.

(أَلْكَلِيَّةُ (ج) كَلَى وَكُلَّيَات (ع ۱): گورچيله ميه ك.

دوو لوون راست و چمپ به پشتمون له ناستی

كه مەردان كاریان: میز له خوین دهبالیون.

(- مِنْ الْقَوْسِ): سى بست دوور له دسكى

كه وانه كه.

(- مِنْ السَّحَابِ): دامینی ههور.

(أَلْكَلَى - مِنْ الطَّيْرِ): چوار شاپه ری بالی

بالبند.

(كَلَى - الوادي): تمنشته كانی دۆل/ كه نارمكانی.

(“عَنَّمْ حَمْرَاءُ الْكَلَى”): مه ری لهر/ لاواز.

(أَلْكَلَى): كه سیکه تووشی دمرده گورچيله و

ژانه گورچيله بووبیت.

۲- (كَلَى. تَكَلِيَّة): هاته شوینیكه وه په ناگا

بوو.

۳- (إِكْلَوَى. إِكْلِيَاءُ): تیشكاو هه لات/ رایگرد.

۴- (كَلَا وَكَلَّتَا): دوو وشه ن تاكن به لام واتای

چه ختی دوانه بو نیرو می دهمن. دهمرینه

پال وشمیه كه كه واتای دوان دمه خشیت.

(رَأَيْتُ كَلَا الرَّجُلَيْنِ): هردوو پیاومكه مدی.

(رَأَيْتُ كَلَّتَا الْمَرَاتَيْنِ): هردوو ژنه كه مدی.

(كَلَاهُمَا): هردوو کیان.

(كَلَيْهِمَا وَكَلَّتِيهِمَا): هردوو کیان.

(جَاءَ الرَّجُلَانِ كَلَاهُمَا): هردوو پیاومكه

هاتن.

(رَأَيْتُ الرَّجُلَيْنِ كَلَيْهِمَا): هردوو پیاومكه م

دی/ هردوو کیانم دی.

(رَأَيْتُ الْمَرَاتَيْنِ كَلَّتِيهِمَا): هردوو ژنه كه مدی.

(كَلَاهُمَا وَكَلَّتَاهُمَا): هردوو کیان بو نیرو.

هردوو کیان بو می.

(كَلَاهُمَا قَامَا): هردوو کیان ههستان.

(زید و عمر كلاهما قائمان): زمیدو عمر

هردوو کیان به پیوهن.

۵- (الإكليرس. الواحد إكليريكي (ج) إكليريكيون)

(يونانية): كارگوزارمكانی کلیسه وهك مجبورو

قهشه له قهشه گه ورمتر.

الملحق:

کلیش: (أَلْكَلِيَّةُ فِي فَن الطَّبَاعَةِ):

کلیشه یی/ شیوه له هونری چاپکردندا:

پهرمه کی کانزاییه یان هیتره نه وهی

دمویستریت چاپکریت له سه ری هه لیدمه که نن،

پنیدموتریت (الرؤسم).

کَم: ۱- (كَم - الشَّيْءُ كَمًا): شاردییه وهو

دایپوشی.

(- البعير): دمی حوشترمه که ی (له واشه کرد/

بهست).

(- الناس): خه لکه که کۆبوونه وه.

(كَمَّ وَكَمَّ - النَّخْلَةُ كَمًّا وَكُمُومًا): دارخورماکه

کاسه تۆودانه کانی دمرکرد.

(مَكْمُوم): کاسه تۆو داندمرکردوو.

(كَمَمٌ وَأَكَمٌ - الْقَمِيصُ): (بزمه / سمرقولى) بۆ كراسه كه كرد.

(- تِ النَّخْلَةُ): دارخورماكه كاسه تۆودانى دمر كرد.

(تَكَمَمَ بِنْيَابِهِ): خۆى به جله گانى داپۆشى.

(- هُ): كون و كه له بهر كهى گرت و قوريدا.

(تُكَمَمُ - الْقَوْمُ): خويشگه له سهرخۆ چوون / بووران هه مو داپۆشرا.

(الْكَمَّ (ج) أَكْمَامٌ وَكِمَمَةٌ): بزمه / ده مى قولى كراس.

(الْكَمَّ (ج) أَكِمَّةٌ وَأَكْمَامٌ وَكِمَامٌ وَأَكَامِيمٌ): نهو

كاسه بهر كهى كه گول يان خورما يان تۆودانى خورما داده پۆشيت و پاشان شه قدمبات.

(أَكْمَامُ الزَّرْعِ): بهرگى تۆوى كشت كه لىيدته دمرى و دمرپويت.

(أَكِمَّةُ الْخَيْلِ): تووره كهى نالىكى نه سب.

(كِمَامٌ): تووره كه بهىكى نالىك.

(الْكَمَّةُ): ۱- كلاوى خىر ۲- هه موو دمه ريك،

شتيك بكريته بهرگ بۆ شتيك و نهو شتهى بى داپۆشريت.

(الْكَمَامُ): (له واشه / ده مبهست) و لاخ و ناژول تا نه گاز بگريت و نه بخوات.

(الْكَمَامَةُ = الْكِمَامُ): ۱- له واشه / ده مبهست ۲- بهرگى

گول و خونچه ۲- كاسه هه لاله دانى دارخورما.

(الْكَمَّةُ): نيمچه تووره كه بهىكه به ده مى و لاخه وه ده كريت.

(الْكَمُومُ (مَفْعٌ مِنَ النَّخْلِ): دارخورمايه كه كه هه لاله دانه گانى دمه هاتبيت.

۲- (كَمٌ): ۱- (بۆ پرسياره) جهند؟ دانه، ژماره. (كَمٌ دَرَهْمًا لَكَ): جهند (پارمت هه به /

دره مت هه به) ۲- زۆر (بۆ هه و لاله له زۆر شتيك) (كَمٌ كِتَابٌ عِنْدَكَ): كتيبى زۆرت هه به.

(الْكَمُّ وَالْكَمِيَّةُ): بر / جهندانه.

(الْكَمِيُّ (م) كَمِيَّةٌ): برى / جهندي.

۳- (كَمَمٌ - الشَّيْءُ كَمَمَةٌ): شته كهى شارده وه.

(تَكَمَمْتُ): كلاوى له سهر كرد.

(- فِي ثِيَابِهِ): خۆى له بهر كه كهى هه لكيشا / خۆى بى داپۆشى.

(الْكَمَامُ (م) كَمَامَةٌ): كورته بنه / گرده له.

كما: ۱- (كَمَاهُ): دومه لانى دمه خواردا.

(كَمِيَّةٌ كَمَا): ونبوو / شاردرايه وه.

(- عَنِ الْأَخْبَارِ): دمه بارهى هه والى هيج .

نه زمانى و لىي ناگادار نه بوو.

(- تَ يَدُهُ مِنَ الْبَرْدِ أَوْ الْعَمَلِ): له سه مرماندا

يان به هوى كارم وه ده مستى شه قار شه قار بوو / قلىشا وهك دوومه لان گرموله بوو.

(أَكْمَأَ - الْمَكَانَ إِكْمَاءً): شوينه كه دومه لانى زۆر

بوو.

(- الرَّجُلُ): دومه لانى دمه خوارد بپاوه كه دا.

(تَكَمَأَتِ عَلَيْهِ الْأَرْضُ): زهوى و نيكرد.

نیرومنی) رهنگی جهرگی / سووریکی تییری مهیلهو رمش. (نهمه بچوو ککراوهی وشه‌ی اُکمت) نهمه له ناوه‌کانی شه‌را به چونکه سووریکی تییری جهرگی به. (خیل گماتی = کمت): نهمه‌پیکی رنگ جهرگی به / سووریکی تییره.

۲- (کمت - الغیظ. کمتا): ره‌که‌ی (خوارده‌وه / په‌چنییه‌وه دلی).

۳- (الکمیته): ره‌جه‌له‌ک / ریشه / بیخ. ("أخذه بکمیته"): له بیخ دهره‌ینا.

۴- (کمت): ورد رویش.

(-القریة): کونده‌که‌ی به په‌تی دهمه‌لبینه‌که‌ی به‌ست.

(-السقاء): کونده‌که‌ی یان جه‌ومنده‌که‌ی پرکرد.

(-القصر): کورته‌بنه‌که‌ه رایکرد.

(الکمت والکماثر): ۱- زمبه‌لاح ۲- کورته‌بنه / کورت ۲- زور پته‌وو ره‌ق / توند.

کمت: (کمت - شیه): شته‌که به‌یه‌کدا چوو و گرموله بوو.

(الکماثر): کورت.

(الکمتری (ن): همرمی.

(کمتراة): همرمییه‌ک.

کماج: (الکماج ع ا): بنی ران که به دوا‌ی له‌شه‌وه به‌نده.

(الکماج الواحدة کماجة) (فارسیه): کولیره.

("خارج الناس يتكلمون"): خه‌لک جوون دومه‌لان کوبکه‌نه‌وه.

(الکماء (مص) (ج) اکمؤ وکماء (ن): دومه‌لان له ره‌گه‌زی قارچکه له‌ژیر زه‌ویدایه رهنگی بوره خواردنی باشی لیدروسته‌دگریت.

(الکماء): ۱- دومه‌لان فرۆش ۲- دومه‌لان کۆکه‌روه بو فرۆشتن.

(الکماء والکمؤة): شوینی دومه‌لان.

۲- (اکمات السن فلانا إکماء): ته‌مه‌ن فیساری پرکرد.

(تکماه): رهی (لیبوو / لیبه‌نگرت).

کمب: (الکمیال) (ت) (ایطالیه): کۆمپاله کاغه‌زیکه که‌سێک پاره‌ی له بانک پیومرده‌گریت یان پاره‌ی خو‌یه‌تی یا هی که‌سیکی تره.

(الکمیو) (ت) (ایطالیه): گۆرانکاری پاره / سه‌راق / پاره‌گۆزینه‌وه.

کمت: ۱- (کمت - الفرس کمتا وکماثة وکمتة): چاره‌ویکه رهنگ جهرگی‌وو.

(کمت - الثوب): به‌رگه‌که‌ی رهنگ‌جهرگی‌کرد.

کمت - الخمر أو الفرس و غیرهما): مه‌یه‌که یان چاره‌ویکه‌وه شتیر. رهنگ‌جهرگی‌وو / سووری تییری مه‌یلهو ره‌شبوو.

(اکمت واکمت واکمات - الفرس): رهنگی بوو به جهرگی.

(الکمتة): رهنگ‌جهرگی.

(الکمیته - من الخیل (ج) کمت): بو

کَمَح: (کَمَح- الدَابَّةُ. کَمَحًا): ولاخه کهی دامرکاند.

(أَكْمَح- الدَابَّةُ): ولاخه کهی دامرکاند/ جله و گریکرد.

(-الکَرْمُ): میومه که گری هی شومکانی دمرکه وتو خهریکی گه لاکردنبوو.

(أَكْمَح- الرَّجُلُ): کابرا به شانازییه وه سه ری بهرز کردموه.

(مُكَمَح): سهر (بهرز/ بلند).

کَمَح: (کَمَح- بَأَنفِهِ. کَمَحًا): لووتی کرده ناسمان و فیزی نواند.

(-الْفَرَسُ بِاللَّجَامِ): چاره وی کهی به لغاوه کهی وساتند/ دایمرکاند/ جله و گریکرد.

(أَكْمَح- الْكَرْمُ): میومه که گری هی شومکانی دمرکه وتو که وته گه لا.

(الْکَمَاح): فیز/ دهمیه/ خوبه زلزانین.

۲- (الکَامَح (ج) کَوَامِخ) (فارسیه): بیخور

که له گه ل ناند ده خوریت و بو چهزی خوار دنجولانندن (هه ندیک به سرکه و

ترشیات و شتی لهو بابته ده لین که چیژ به خوار دنه که دمات حمز دمبروینیت.

(الْکَمْحَة) (فارسیه او ترکیه): به لغی قاپ و قاچاخ.

کمد: ۱- (کَمَد- الْقَصَارُ الثَّوْبِ. کَمَدًا وکَمُودًا):

جلسپیکه رموه که جله کهی کوتا.

(الکِمَاد): بهرگ سپیکردنه وهو شتن به

گه لاکوتک.

(کَمِد. کَمَدًا): رهنگی (گۆرا/ تیکچوو).

(-الرَّجُلُ): له مهراق و خهفته دا دلی نه خو شکه وت.

(کَامِد وکَمِد وکَمید): که سیکی به ستو دلنه خو شی خهفته و مهراق.

(کَمِد- الثَّوْبُ): جله که کون و دراو بوو رهنگی بیوه نه ما/ رهنگی گۆرا.

(أَكَمَد- الهم فلانًا): مهراق و پهژاره فیساری داگرت و دلی نه خو شخت.

(الکَمَد و الکَمَد و الکَمَدَة): ۱- رهنگه پین/ رهنگۆرین و کالبوونه وهو نیشانه ی تیکچوو

۲- پهژاره/ خهفته ی زورو گران.

(أَكَمَد اللُّون): رهنگ تیکچوو/ رهنگۆراو.

۲- (کَمَد وَاكَمَد- العَضُو): نه ندامه کهی گهر مکرد/ شتی گهر می خسته سهر.

(مَكَمُود): گهر مکراو.

(الکِمَاد): گهر مکردنی نه ندام به په ژوم شتیری گهرم.

(الکِمَاد و الکِمَادَة): په ژوو شتی گهر مکراو که ده خریته سهر شوینی نازاری لهش/ نه ندامی ژانکردو.

کمر: ۱- (الکَمَر (ب) (فارسیه): که مهر/ هه موو خانه/ بیناو پردیکه که تاقدار بیت.

۲- (کَمَر- دُ بِالْغِطَاءِ) (عامیه): به سه ره قاپ

یان سه ره پۆش دایپۆشی تا دمرنه که ویت.

(الْكَمَر) (فارسیه): شوینیکی قزده.

۲- (الْكَمْرُكُ أَوْ الْجُمْرُكُ) (ت) (فارسیه)-

مَكْس: ا- باجی گومرگ که لهو شتانه و مرده گریت که دپته ولاته وه یان لیدمرده چیت

۲- شوینی سهندنی باجی گومرگ.

(كُمْرُكُ الْبِضَاعَةِ): کالاکه گومرک کرا.

(بِضَاعَةٌ مُكْمَرُكَةٌ): کالایه کی گومرگ کراو.

کمز: (كَمَزٌ - الْعَجِينُ وَنَحْوُهُ كَمَزًا): به دست

هه ویره که ی تۆپه له کرد / گونکی گرت.

الْكَمْرَةُ (ج) كُمَزٌ: تۆپه له خورماو شتیر:

۱- تۆپه له له و گلمتک ۲- گردۆلکه له و گل.

كَمَسٌ: ۱- كَمَسٌ. كُمُوسًا): ده موچاوی

به یه کدادا / مؤنبوو.

(الْأَكْمَسُ): چاو کوتو کوپیر / بهر چاولیل.

۲- أَلْكَيمُوس (ك) (يونانية): تیکه له ی

خواردن / نهو خواردنه ی که له گه ده دا

خۆشده بیته و ده چپته ریخۆله وه.

کمش: ۱- (كَمَشٌ - النَّاقَةُ. كَمَشًا): گوانی

میخوشره که ی هه لبه ستو به بهت توندیکرد

تا به چکه که ی نه میژیت.

(كَمَشٌ - ه) (عامية): گرتی.

كَمَشٌ مِنَ الشَّيْءِ كَمَشَةٌ (عامية): چنگی به

شته که دا کرد پر چنگی له شته که برد.

(كَمَشٌ - ت الْمَرَاةُ): ژنه که مه مک بجوو کبوو.

(أَكْمَشٌ - بِالنَّاقَةِ): گوانی میخوشره که ی هه لبه ستو

به بهت توندیکرد تا به چکه که ی نه میژیت.

(تَكْمَشٌ - الْجِلْدُ وَنَحْوُهُ): پیسته که یان شتیر

کرژبوو و جوومه یه ک.

(إِنكَمَشَ التَّوْبَ بَعْدَ الْغَسْلِ): جله که به شتن و

پاش شتن هه لچوو / جوومه یه ک و کرژ بوو.

(- عَلَى نَفْسِهِ): به خۆیدا شکایه وه و دلته نگ و

گۆشه گیر بوو، خۆی گرمۆله کرد.

(الْكَمَشُ وَالْكَمُوشُ وَالْكَمِشَةُ وَالْكَمِيشَةُ - مِنْ

الْإِنَاثِ): مبینه ی گوان هه لقر جاوو بجووک یان

مه مک بجووک (له بهر هه لچوون و گرژبوونی

گوانه که ی یان مه مک که ی و ابپیده لین).

(الْكَمَاشَةُ): گاز که ناسنه و بزمازی پیده گرن و

دمرده یینن.

الْأَكْمَشُ (ج) كُمَشٌ): پیکورت.

۲- (كَمَشٌ - الزَّادُ. كَمَشًا): خۆراکه که / نانه که

ته و او بوو.

(- فَلَانًا بِالسَّيْفِ): جوار په ی فیساری به

شمشیر قرتاند / بری.

(الْأَكْمَشُ ۴) كَمَشًا): کوپره

مووشه / که سیکه چاوی باش نه بینیت.

۲- (كَمَشٌ. كَمَشًا): خیراو سهرومپر بوو.

(كَمَشٌ. كَمَاشَةٌ): نازا بوو.

(كَمَشٌ وَأَكْمَشٌ - فِي السَّيْرِ وَنَحْوُهُ): له

رۆیشتندا یان شتیر چابو کبوو / نازاو خیرا

بوو / به له یکرد.

(كَمَشٌ - الْحَادِي): شوانی خوشره کان چاکی

لیخورین.

(-فُلَانًا): په‌له‌ی له فیسار کهس کرد.

(-ذَيْلَهُ): کلکی هه‌لدا/ هه‌لپری.

(تَكَمَّشَ وَانْكَمَشَ - الرَّجُلُ): په‌له‌ی کرد/
خیرای کرد.

(الْكَمِشَ وَالْكَمِشَ وَالْكَمِيشَ - مِنَ الرَّجَالِ):

۱- پیاوی چاپووک/ نازا/ گورجوگۆل ۲- لپراو/
سوورخواست.

(«كَمِشَ الْإِزَارُ»): پشترین گورچه واته لپراو
چاك به‌لادا کردوو گورجو گۆله.

كَمَعَ: ۱- (كَمَعَ - فِي الْإِنَاءِ كَمْعًا): دهمی خسته
قاپه‌که‌وه خواردی‌هوه.

(- فِي الْمَاءِ): به مشت ناومکه‌ی‌خوارد‌هوه.

(الْكَمَعَ - الْإِنَاءِ): دهمی نایه قاپه‌که‌وه به
دهم ناومکه‌ی خوارد‌هوه نه‌ک به ده‌ست و به
قاپه‌که.

۲- (كَمَعَ - قَوَائِمِ الدَّابَّةِ كَمْعًا): چوارپه‌لی
چوارپیکه‌ی بری.

(- تِ الدَّابَّةِ): چوارپیکه سست رویش.

(الْكَمَعَ): گریی ران.

۳- (كَامَعَ - هُ): ۱- گرتیه باومش و به خۆیه‌وه
نووساند/ باومشی پیداکرد ۲- له‌گه‌لیدا
جووتبوو/ کارجیگه‌ی له‌گه‌لدا کرد.

(الْكَمَعَ): ۱- سه‌رکراس/ سه‌ریه‌رگ ۲- زه‌ویی

نزم و ته‌ختانیی ۲- که‌ناری دۆل ۴- شوین/ جی.
«فُلَانٌ فِي كَمَعِهِ»: له شوینی خۆیه‌تی له
ماله‌ومیه له جیگه‌ی خۆیه‌تی.

(الْكَمَعَ وَالْكَمِيعَ = الضَّجِيعَ): هاوسه‌رین/

هاوجیگه/ هاوملی جیگه.

(الْكَامِعَ) (فَا): که‌سی زۆر نزیك لیته‌وه که
هه‌موو هه‌ست و نه‌ستیکی تۆ بزانی‌ت/ هیج
شتیکی تۆی لئ نه‌شاردرابیت‌هوه.

کَمَلَ: ۱- (كَمَلَ وَكَمَلَ وَكَمِلَ وَتَكَمَّلَ وَتَكَامَلَ
وَاکْتَمَلَ. كَمَالًا وَكُمُولًا): ته‌واو بوو/ بیکه‌ات/
بیکه‌یشت.

(كَمَلَ وَأَكَمَلَ - الشَّيْءَ): شته‌که‌ی کۆککرد/
ته‌واو کرد/ یه‌کخست و بیکه‌ینا.

(اسْتَكَمَلَ - الشَّيْءَ): شته‌که‌ی ته‌واو بیکه‌ینا
ته‌واو کرد/ به‌نه‌نجام گه‌یاند.

(الْكَامِلَ) (فَا) (ج) كَمَلَةً: ۱- ته‌واوو
بیکه‌مووگوری/ ته‌واو یه‌کخرا/ جیبه‌جیکرا
(بیچه‌وانه‌ی ناته‌واو) ۲- کیشیکی هه‌لبه‌سته
که شه‌ش جار (مُتَفَاعِلِنَ).

(الْكَامِلَ - الْكَامِلَ): ته‌واو/ بیکه‌مووگوری
بیکه‌ات‌هوه.

(«أَعْطَيْتُهُ الْمَالَ كَمَالًا»): داراکه‌م بیکه‌مووگوری/
به ته‌واوی هه‌موو دایه (نهم وشه‌یه له تاو
کۆدا وه‌ک یه‌که‌و نه‌جاوگه‌و نه‌سیفه‌ته به‌لکو
واتای هه‌موو ده‌گریته‌وه).

الْكَامِلَ (مَصْ): ته‌واوو به ته‌واوی/ هه‌موو.

(«لَكَ كَمَالُ الشَّيْءِ»): هه‌موو شته‌که‌ی
تۆیه/ بۆ تۆیه.

(الْكَامِيلَ = الْكَامِلَ): ته‌واوو بیکه‌مووگوری/

جیبه جیکردن و گه یاندنی شته که به نه نجام.
(تکملة الشيء): ته او و گردنی شته که.

(الکمل): پیاوی ته او و لیها توو بؤ چاکه و خراپه.

۲- (الکامیلیا) (ن): دمو نیکه هه میشه سهوز سمر چاومکه ی ناسیای گه مری و نه ندمنوسیاپه گه لاکه ی بریقهداره گوله که ی گه ورمیه به مایی یان سووره له ولاته گهرمه کاندای بؤ جوانی و رازاندنه وه دمو وینریت و له ناوچه کانی دمریای ناو مندیش دمو وینریت.

الملحق

کمل: (الکمالیات): نه و شتانه ی که مرؤف دمیییت و پیویستی ژیان نییه به لکو بؤ جوانکاری و چیرلیومرگرتنه پیچه وانسه (الضروریات) (نه و شتانه ی که مرؤف بییدمژی) وه که لوپهل و رایه خسی زورو نامرازو شتی که مرؤف پاش پیکه و منان و بهیدا کردنی بژیوی ژیان و بهرگو و شتیر دمیییت و بهیدا یدمکات.

(الاکمال): ته او و گردن و که موکو وری نیه هیشتن شتیک و لیبکرییت که هیچ ناته او و ییه کی نه بییت دروستکردن بیت یان نووسین و دانانی ویزه و شتی وهها بیت.
(اکمال المبلغ): ته او و گردنی بره پارمه که.
(اکمال الجموعه): ته او و گردنی کومه له شته که.

(اکمال): ته او و گردن، تاقیکردنه وه ی قوتابی له وانیه که یان له دواندا بؤ دمر جوونی به ته او و برینی قوناغیکسی خویندنی (التکمیلی = المتمم): ته او و کار که به وه شته که ته او و دهبیت.

(انتخاب تکمیلی): هه لبرژاردنی ته او و کاری هه لبرژاردنه که.

(التعلیم التکمیلی فی بعض البلدان العربیة): خویندن له همدیک ولاتی عمره ویدا نه ویش قوناغی خویندنی ناو مندییه که له پاش قوناغی خویندنی سهرمتاپییه وه دیت.

کمن: ۱- (کمن. کمنوا): ۱- خوی (ونکرد/ شاردموه) / خوی دایه په نای نه دیوی ۲- به دزییه وه خوی تیئه لکیش کاریککردو پبیاننه زانی.

(کمن. کمنوا): ۱- خوی نایه وه / ونبوو / خوی شاردموه ۲- به دزییه وه خوی هاویشته کاریکه وه بیته وه ی پبیانن ۲- رهشایی به چاویدا هات / بهر چاوی تاریکبوو، یان پیلووی چاوی هه لاساوه سیچکه سلاوه لیها ت.

(کمن - عینه): چاوی تاریکی پیداهات یان پیلووی هه لاساوه سیچکه سلاوه لیها ت.

(کمن. کمنوا): تووشی چاوتاریکی بوو یان هه لاسانی پیلووی چاو بوو.

(ت - عینه): چاوی تووشی رهشایی یان هه لاسان بوو.

(اکمن - الشيء): شته که ی (په نادا / شاردموه).

(-النَّهَارُ): تۆز بەرى خۆریگرت و رۆژەکه
تاریکیوو.

(-الرَّجُلُ): ۱-رەنگی پیاوکه گۆرا، رەنگی
بەری ۲-ئاومزی لە دەستچوو/ بێمیشکبوو.

(أَكْمَهُ فِي الْكَلِّ) (م) كَمَاء (ج) كُمُهُ):
بیمیشک/ شیت/ بێئاومز.

(تَكْمَهُ فِي الْأَرْضِ): کۆیرانە بێنامانج سەری
خۆی هەنگرت/ ویلبو/ بەتیارە بوو رۆیشت.

(كَامَهُ وَمَتَكَمَّهُ): ویل و سەرەنگرتوو.

(الْأُنْكُمُهُ): ۱-کۆیر ۲-کۆیری زگماک.

(”ذَهَبَتْ إِبِلُهُ كُمَيْهِ“): حوشترەکانی

بەرەوازمبوون و نەیزانی بۆ کۆی چوون.

(مُكَمَّهُ الْعَيْنَيْنِ): کەسیکە کە جاوی
نەکریتەوه.

۲-(كَمَهْلُ - الرَّجُلُ): بۆ گوزار جلهکانی
کۆکردەموو پێچاپەوه.

(-المال): دارای کۆکردەموو/ سامانی خەرکردەوه.

(تَكْمَهُلُ - الشَّيْءُ): شتەکە کۆمگرمۆله بوو.

(إِكْمَهُلُ - الرَّجُلُ): کابرا بەستبوو دانیشت و
دلتهنگبوو.

۲-(كَمَهْلُ - عَلَيْنَا): مافەکە ی لیگرتن.

(-الحديث): فەرمايشتهکە ی شاردهوهو

نەیهیشت لی تیبگەین.

کمی: ۱-(كَمَى. يَكْمِي - شَهَادَتُهُ وَغَيْرَهَا.

كُمِيًا): شایهتیهکە ی (شاردهوه/ نەدا) یان

شیتیری شاردهوه.

(تَكْمَنَ وَاکْتَمَنَ): شاردرایهوهو ونبوو/
دیارنەما.

(الْكُمْنَةُ): ۱-رەشایی بە چاودا هاتن/ بەرچاو
تاریکیبوون یان سیچکەسلاره له پیلوههاتن و

هەلاوسانی پیلوو ۲-هیلاکیبوونی چاوو
سوورەهەنگەرانى بە هۆی گریان یان هەر

هۆیهکیترهوه.

(الْكَمِينُ): له بنەدا بوون و خۆتیدا شارندنهوهو
له کاتی بێناگایی دوژمندا بەسەریاندا.

(الْكَمِينُ (ج) كُمَاءُ): کەسیکە کە بە دزییهوه
بجێتە کاریکەوه بێنهوهی پێیزانن.

(”هَذَا أَمْرٌ فِيهِ كَمِينٌ“): ئەمە کاریکە خەوش و
کەموکووری تێدایه و پێینازانریت.

(الْكَمْنُ (ج) مَكَامِنُ): بنه/ بۆسه/ حەشارگه/
شوینی خۆنانهوه/ بەریز.

(الْمُكْتَمِنُ): دلتهنگ/ خەفەتبار/ پەژارەداگرتوو/
لیوبەبار.

۲-(الْكَمُونُ) (ن) (عبرانية): زیره. رووهکیکە
سالانه دەچینریت سەرچاوهی سەرمتای

تورکستانه وهك بەهارات بەکار دیت له
دەرمانخانەیشدا بۆ دەرمان بەکار دیت.

(الْكَمُونُ الحلو - الأنيسون): رازیانه.

۲-(الْكُمْنَجَةُ (مو) (فارسية): کەمان/ تار.

کمه: ۱-(كَمَهُ. كَمَهَا): کۆیر بوو یان شەو کۆیر
بوو.

(-بَصْرُهُ): جاوی تاریکیوو.

دابۆشى / شتهكهى سه رناو شاردهوه له ههتاو / له تيشكى خۆى پاراستى.

(-العلمُ وَغَيْرُهُ فِي نَفْسِهِ): زانستى و شتيرى له دل و دموونى خۆيدا په نهانداو هه لگرت. (كُنَّ) (في اصطاح العامة): نيشتهوه / دامرگا.

(“كُنْتَ الرِّيحُ”): باگه دامرگا / وهستا / نيشتهوه.

(كُنَّ وَأَكَنَّ - الشَّيْءُ): شتهكهى دابۆشى و شاردهوه له ههتاوى پاراست.

(-العلمُ وَغَيْرُهُ فِي نَفْسِهِ): له دل و دموونى خۆيدا له ميشكيدا زانستهكه يان شتيرى پاراست و هه لگرت / ههشاردا.

(تَكَنَّى - تَكَنَّيَا): خۆى کوتايه ماله وهوه نه هاته دمرى، له بنچينه دا (تَكَنَّى) يه.

(اِكْتَنَّ - الرَّجُلُ): خۆى شاردهوه / خۆى ونکرد. (-الشَّيْءُ): شتهكهى دابۆشى.

(-تِ الْمَرْأَةِ): ژنهگه رووى خۆى دابۆشى و شاردهوه. شهرمى له هه لگکرد.

(اِسْتَكَنَّ): ۱- خۆى ونکرد، خۆى شاردهوه، خۆى دابۆشى ۲- خۆى له خانوو هه كيدا ماله كه كيدا په ناداو نه هاته دمرى.

(اَلِكَنَّ (ج) اَكَنَّانَ وَ اِكَنَّةً): خانوو / مال / خانه، په ناگا / جى خۆحه شاردان / داله ۲- هه شارگه و پاريزگه هه موو شتیک و دابۆشىنى.

(كَمَى وَ كَمَى - نَفْسَهُ): به دهنى / له شى خۆى به زرى و كلا و ناسن پۆشى و شاردهوه.

(اَكَمَى شَهَادَتَهُ وَ غَيْرَهَا): شايه تيه كه يان شتيرى شاردهوه و نه يدركاندو نهيدا. (-الْحَارِبُ): جهنگاو مره كه پاله وانى يان زرى پۆشى دوژمنى گوشت.

(-الرَّجُلُ مَنْزِلُهُ): خانوو هكهى له چاوى نه مو نه و شاردهوه.

(تَكَمَى - الشَّيْءُ): شتهكه دابۆشراو شاردرايه وه.

(-الشَّيْءُ): شتهكهى گرت ه خۆى و شارديه وه. (-تِ الْفِتْنَةِ النَّاسِ): ناشوب هه لگه كهى هه موو گرت ه وه.

(تَكَمَى - الْجَبِيشُ): كوره نازاو زرى پۆشه كانى سوپا كوژدان.

(-الْقَوْمُ): خويشگه ل بوورانه وه و دايان پۆشين. (اِنْكَمَى): شاردرايه وه، ونبوو / ديارنه ما.

(اِكْتَمَى اِكْتَمَاءً): ونبوو / ديارنه ما. (اَلْكَمَى (ج) كُمَاةً وَ اَكْمَاةً): ۱- دلير / نازا

يان زرى و كلا و ناسن پۆش چونكه خۆى تيدا دهشاريته وه و دهپاريزيت به و زرى و كلا و ناسنه ۲- كه سيكه نه ينى خۆى بپوشيت.

(اَلْمُكَمَى): زرى و كلا و ناسن پۆش.

۲- (اَكَمَى - عَلَى الْأَمْرِ): بو كارمه لير او سوور خواستبوو.

كَنَّ: ۱- (كَنَّ - الشَّيْءُ كَنَّاً وَ كُنُوناً): شتهكهى

۳- (الْكُنَّةُ (ج) كَنَائِنُ): ۱-بووک/ ژنی کور

۲-براژن/ ژنی برا.

۴- (كَتَكَنَّ): ۱-له مالهوه دانیشته/ خۆی کوتایه/

خزانه مالهوه نه هاته دهری ۲-ته مه لیکرد

۳-هه لات/ رایکرد.

کنب: ۱- (كَنْب- الرَّجُلُ كُنُوبًا): ۱- پیاوکه

نهستووو قهبه بوو ۲- پاش هه ژاری دارابوو/

دموله مه ند بوو.

(-الشيء في جرابه. كَنْبًا): شته که ی خسته

ناو هه مانه که یه ومو قایمیکرد.

(كَنْب- تِ الْيَدِ كَنْبًا): به هۆی کارکردنه وه

دمستی زبرو نهستووو بوو.

(أَكْنَبَ الشَّيْءُ أَوْ الْيَدُ): شته که یان دمسته که

زبرو نهستووو بوو.

(-عَلَيْهِ بَطْنُهُ): ورگی گه وره بوو/ ورگی

لیهات.

(-عليه لسانه): زمانی به ستر.

(الْكَانِبِ) (فا): گه ده پر.

(الْكَانِبِ) (مص): دمستی زبرو نهستووو/ و

رهق به هۆی کارکردنه وه.

(الْكِتَابِ): چووژی باریک و ته پر یان لاسکی

هیشوو.

(الْكَنِيبِ): دره ختی وشک یان په لوپۆی وشکی.

(الْكَانِبِ وَالْمُكْنِبِ): زهویه له که نیك که به هۆی

کارموه دمستی زبرو نهستووو رهقوووبیت.

(الْكَانِبِ): گورته بنه ی نهستوووری له شتوند.

(الْكُنَّةُ (ج) كَنَائِنُ): جارێك خۆپه نادان یان

پۆشینى شت.

(الْكُنَّةُ): سه رهاپ، داپۆشی شت و پارێزمی.

(الْكُنَّةُ (ج) كُنَاتٌ وَكِنَانٌ): گويسوانه ی دیوار

یان سه ر دمرگا و کۆرنیش یان رهقه ی ناو

خانوو.

(الْكِنَانُ (ج) أَكْنَةٌ): سه ری شت که

دایده پۆشیت، دمیشاریته ومو دمیپاریزیت.

(الْكِنَانَةُ (ج) كَنَائِنٌ وَكِنَانَاتٌ): تیردان که له

ته خته یان چه ره.

(الْكَانُونُ وَالْكَانُونَةُ): ۱-پیاوی قورسی

رهزاتال و بیس چونکه خۆی لیده شارنه وه ۲-

که سه یکه خۆی دهنیته ومو گو ی بو سه وباس و

هه وال هه لده خات.

۲- (- (ج) كَوَانِينُ): ناگردان/ کوانو/ کووره

مه قالی/ نه وه ی خۆی بیگه ردمکه نه وه.

(كَانُونُ الْأَوَّلِ) (سریانیه): به فرانبار (دوا

مانگی سالی زاینیه).

(كَانُونُ الثَّانِي) (سریانیه): یه که مین مانگی

سالی زاینیه: ره به ندان (دمیشلین عهرمبین

له واتای گرانبوونه وه هاتوو چونکه هاتوچۆی

له بهر سه رما تیایدا گرانده بیت).

(الْكَنِيبُ = الْمَسْتَوِرُ): شاردراوه/ پۆشراو.

(الْمُسْتَكِنَةُ): قین و رق.

۲- (اِكْتَنَ - الشَّيْءُ): شته که سپیووومه.

(الْكِنَةُ): سپی/ سپیتی.

۲- (الْكُونْتُ): نازناویکه له نازناوی خانه دانیی و واتای میرو پیاوی شکودارو گه وره. وشه که لاتینییه که گراوه به عهرمی و تراوه: (قُمَط وُكُنْد وُهْمَس وُهَوَس).

۴- (الْكُنْتَرَاتُو (ج) كُنْتَرَاتَات) (ایطالییه): هونتهرات. په یمانیکه به لینیکه و ریکه و تینیکه له نیوان دوو که سو زیاتر بو کردنی کاریک به مهرجی دیاریکراوو په یمانیکی نوسراو بو نهو به لینه.

(كُنْتُ: كُنْتَات-ت اللّٰحِيَةُ كُنْتَاةً): ریشه که دریزو زور بوو.

(رَجُلٌ كُنْتَا اللّٰحِيَةَ وَكُنْتَاوُهَا): پیاویکی ریشدریزو ریش پر.

کند: ۱- (كَنْد- النِّعْمَةُ كُنُوْدًا): به دنمه کییکرد / کفرانی نیعمه تیکرد / ناسوپاسییکرد.

(الْكُنْد) (بو نیرومی): به دنمه ک / پینه زانی نازو نیعمه ت / سپله.

(الْكِنَاد = الْكُنُوْد): به دنمه ک / پینه زانی نازو فهرو بیری پیگراو / سپله.

(الْكُنُوْد) (بو نیرومی) ۱- به دنمه کی نازو فهرو بیری پیدراو ۲- یاخی / ناهرمان ۳- که سیکه هاوار له خودا دمکات ژماره ی و هیه کان دمکات و سوژو

جا که ی خودای بیرده جیتیه وه ۴- ژرژد / چرووک.

(أَرْضٌ كُنُوْد): زهوییه کی بیبهر که هیچی تیدا نارویت / هیج بهرهم نادات.

۲- (كَنْد- الشَّيْءُ كُنْدًا): شته که ی بری.

۲- (الْكُنْبَةُ): (سته مکاری / زورداری) به دوو ناپاک.

۲- (كُنْبَتٌ وَتَكْنَبَتٌ- الرَّجُلُ): کرژو گرموله بوو.

(رَجُلٌ كُنْبَتٌ وَكُنَابِتٌ): پیاویکی توکمه / پتهو.

(كُنْبَتٌ وَكُنَابِتٌ): سهخت یان پتهوو توند.

(الْكُنْبَات) (ن) = ذَنْبُ الْخَيْلِ): کلکه نه سپ / فلجه ی بوتل / گیاه که له شوینی شیداردا

دهرویت و گوله که ی شار دراومیه.

(الْكُنْبَات): لی ههرسه هیناو.

۴- (الْكُنْبِزَةُ): بهرهمه کی لووتی زل.

۵- (تَكْنِبُش- الْقَوْمُ): تیکه لجه کی بوون.

(الْكُنْبُوش الْكُنْبُوش (ج) كُنَابِيش) (فارسیه): ۱- جلی ژیر زین ۲- روو پووش.

الملحق:

کنب: (الْكُنْبَةُ): قهنمه بو دانیشتنی چهند که سیکه.

کنت: ۱- (كَنْت- فِي خَلْقِهِ كَنْتًا): پتهوو به هیزی زگماکیوو.

(كَنْت- السَّقَاءُ كَنْتًا): مهشکه که پتهوو زبر بوو.

(سَقَاءٌ كَنْتِي): مهشکه یه کی پتهوو زبر.

(الْكَنْتِي): قایم / پتهوو توند.

۲- (اِكْتَنْت- الرَّجُلُ): ۱- پیاوه که ملیدا ۲- قایل بوو.

(الْكِنْدَةُ): به شیکی / پارچه‌ی کی شاخه‌که.

(الْكِنَاد): برمر.

۲- (الْكُنْدُر) (ن) (یونانیة): ۱- که تیره‌ی

دره‌ختیکی در کاوییه گه لاکه‌ی وهک مؤرد وایه

۲- له‌ش باش داریژراوو پتهو.

(فَتِيَانُ كِنَادِرَة): هه‌رزه‌کارانی توکمه‌و

به‌هیز / له‌سپته‌و.

(الْكُنْدَرَة): جی و مستانی باز که له ته‌خته یان

شتیر بوی دروسته‌گریت ۲- زمویی هه‌له‌تو

ره‌قه‌ن.

(الْكُنْدَرَة) (عالیة تركیة): قوندمره جوړه

پیلایوکی ژنانه‌یه.

(الْكُنْدُور) (ح): شادال. گوشتخوړه له

نهمه‌ریکای باشووردا هه‌یهو زوړ گهوره‌یه وا

دادم‌نریت که له هه‌موو بالندمه‌یک زوړتر به

هه‌واوه دم‌نریته‌وه.

کتر: (الْكُنَار) (فارسیة) = (النَّبَق): سرینجک /

سجور / ناوکی عه‌جه‌م (داریکی به‌رز به‌ریک

ده‌گریت وهک گوپژ وایه و تامی گوپژ دم‌دات.

(الْكُنَار) = (عامیة فارسیة): ۱- (که‌نار /

دامین) ۱- کراس ۲- که‌ناری ده‌ریا ۲- چپوه‌ی

هه‌موو شتیک.

(الْكُنَارِي) (ح) (فرنسیة او اسبانیة):

بالندمه‌یکه‌ی دم‌نگخو‌شه. شاپه‌ره‌کانی بالی

دریژن رهنگی مه‌پله‌و زرده‌ دلین هی

دورگه‌کانی که‌ناریا‌یه.

(الْكِنَارَة) (یونانیة): قلیشیکه له کراسیک که

له که‌تان بیت.

(الْكِنَارَة وَالْكِنَارَة (ج) الْكِنَانِير وَالْكِنَارَات):

عود یان دم‌ف یان ته‌پل.

کنز (المال. كُنْزاً): ا- مال / داراو پاروی

کوکرده‌وهو گه‌نجینه‌یکرد ۲- له‌ژیر زه‌ویدا

شاردیوه.

(-الرمح): نیزه‌که‌ی به زه‌ویدا چه‌قاند.

(-الشيء في وعاء أو أرض): شته‌که‌ی کرده

قاپیکه‌وه یان له زه‌ویدا به‌ده‌ست شیلای و

به‌ستاوتی.

(-السقاء): کونده‌که‌ی پرکرد.

(-التمر كُنْزاً وَكِنَارَةً): خورما‌که‌ی له

سه‌به‌ته‌ی قامیشدا به‌ستاوتو هه‌لیگرت.

(تَكْنَز - لَحْمُهُ): گوشته‌که‌ی سه‌ریه‌ک نیشته و

پته و بوو / تیکسمر او بوو / قه‌له‌و بوو.

(إِكْتَنَز): ۱- سیخناخبوو / پرپوو ۲- کوپوووه‌وه.

(-اللحم): گوشته‌که‌ی نیشته سه‌ریه‌ک و پته و

بوو / تیکسمر او.

(-الشيء في الوعاء): شته‌که‌ی له قاپه‌که‌دا

کوکرده‌وهو به‌ستاوتی.

(الْكُنْز (ج) كُنُوز (مص): ۱- گه‌نجینه‌کردن /

عه‌مارکردن / په‌سمه‌نده‌کردن ۲- گه‌نج ۲-

داراو مالیک که خرابیته ژیر زه‌وییه‌وهو

شاردراپیته‌وه ۴- گه‌نجینه / عه‌مار / سنوق / هه‌ر

شتیک که مال و شتیری تیدا کوپکریته‌وهو

هه‌مار بکریت.

(شَدُّ كَنْزِ الْقَرِيْبَةِ): مه‌شکه‌که‌ی پرکردو

ده‌میبه‌ست.

(رَجُلٌ كِنَزُ اللَّحْمِ): پیاویکی تیکس‌مراوی

قه‌له‌وو گوشت پته‌وو.

(الْكِنَازُ): کاتی/ ده‌می خورماو گه‌نم

عه‌مارکردن.

(الْكِنَازُ ج) كَنْزٌ وَكِنَازٌ: گوشت‌پته‌وو/ گوشتن:

تیکس‌مراو.

(جَارِيَةٌ أَوْ نَاقَةٌ كِنَازٌ): که‌نیزه‌کیک یان

حوش‌تریکی قه‌له‌وی/ گوشتنی گوشت پته‌وو/

تیکس‌مراو.

(الْكِنَازُ): سامان‌کۆکه‌رومه‌یه‌کی به‌هه‌له‌په

که هه‌ر خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی مال و پاروو

پوولییت.

(الْكِنِيزُ): خورمای په‌ستیوراوو بو زستان و

عه‌مارکراو.

(رَجُلٌ كَنِيْزُ اللَّحْمِ): پیاویکی گوشتنی

گوشت‌پته‌وو/ تیکس‌مراو.

(الْمَكْنِزُ ج) مَكَانِيزٌ: گه‌نجینه‌/ عه‌مار.

شوینی عه‌مارکردن و تیدا کۆکردنه‌وه‌ی شت.

(رَجُلٌ مَكْنُوزُ اللَّحْمِ): پیاویکی گوشتنی

تیکس‌مراو/ قه‌له‌وی گوشت‌پته‌وو.

(كِتَابٌ مُكْتَنِزٌ بِالْفَوَائِدِ): په‌رتوو‌کیکی/

کتیبییکی پر له زانستو زانیاری و که‌لك.

کنس: (كَنْسٌ - الْبَيْتُ - كَنْسًا): ماله‌که‌ی/

خانوو‌مه‌کی گه‌سکدا.

(كَنْسٌ فِي وَجْهِ فُلَانٍ): کالتهی به‌ فیسار

کرد.

(-الظَّبِي كُنُوسًا): ناسکه‌که‌و نیوو خۆی له

لانه‌که‌یدا شارده‌وه.

(كَنْسٌ - الْبَيْتُ): ماله‌که‌ی گه‌سکداو مالیی.

(مُرُوا بِهِمْ فَكَنْسُوهُمْ): به‌سه‌ریاندا/

به‌لایاندا چوون و رایانمالین و له شوینه‌که‌دا

هه‌له‌یانکه‌ندن.

(تَكَنْسٌ - الظَّبِي): ناسکه‌که‌ و نیوو خۆی له

لانه‌که‌یدا شارده‌وه.

(-الرَّجُلُ): چووو ده‌وارمه‌که‌وه.

(-تِ الْمَرْأَةِ): ژنه‌که‌ چووو که‌ژاو‌مه‌که‌وه.

(اِكْتَنَسَ - تِ الظَّبَاءِ وَالبَقَرِ): ناسکه‌کان و

مانگاگان چوونه لانه‌وو شوینه‌کانیانه‌وه/

ته‌ویله‌کانیانه‌وه/ گه‌وره‌کانیانه‌وه.

(الْكَانِسُ فَا) ج) كُنُسٌ وَكُنُوسٌ وَكَوَانِسٌ):

ناسکی ناو لانه‌ چووو.

(الْجَوَارِي الْكُنْهَسُ): نه‌ستی‌ره‌کان یان

گاکیویه‌کان و ناسکه‌کان.

(الْكِنَاسُ ج) اَكْنِيسَةٌ وَكُنُسٌ): لانه‌ی ناسک.

(الْكِنَاسَةُ): ۱- خۆل و خاشاک که گه‌سکده‌دریت

۲- سه‌ره‌نوویک/ شوین تی‌فریدانی خۆل و

خاشاک و پیسی.

(الْكِنَاسُ): خۆل‌پریژ/ نه‌وه‌ی پیشه‌ی رشتنی

خۆل و خاشاک و گه‌شکدانه.

۲- (أَكْنَشَ-هُ عَنِ الْأَمْرِ): له کارمه‌دا هانیداو به‌له‌ی لی‌کرد.

۳- (أَلْكَنَّاشَةُ): دمفت‌هری یاداشت و روژانه‌و نه‌وه‌ی که به می‌شکدا دیت تیا دنووسیت.
(أَلْكَنَّاشَاتِ الْوَاحِدَةُ كُنَّاشَةٌ): ریشه سهرم‌کیه‌کان که لکیان لی‌دم‌بیته‌وه.

(أَلْكَنَّاشَاءُ - مِنَ الرِّجَالِ): پیاوی قرژلوولی قرژگورتی بیچم و دهموچاوو ناشیرین.
کنص: (كَنَّصَ): به گالته پی‌کردنه‌وه لووتی لی‌بادا.

(أَلْكَنَّاصُ): حوشترو ناژ‌ه‌لی به‌هیزو قایم.
کنظ: (كَنْظَ وَتَكَنْظَ- الْأَمْرُ فَلَانَا. كَنْظًا):
کارمه‌داخی کرده دلی فیسارم‌وه/ مه‌رافیدایه.
(أَلْكَنَّظَةُ): ۱- داخ/ مه‌راق/ خمفت ۲- ته‌نگانه/
گیروگرفت.

کنع: ۱- (كَنَّعَ. كُنُّوعًا): چوو‌مه‌ک و گرم‌وله بوو هه‌لقرجا.

(تِ الْعُقَابِ): کولارمه‌که باله‌کانی هینایه‌وه یه‌ک تا بو نیچیره‌که دابیت‌ه خواری.

(أَصَابِعُهُ): کیشای به په‌نجه‌کانیداو له‌کار یخستن.

(الْأَمْرُ): کارمه‌که نزیکیبووه‌وه.

(النَّجْمُ): نه‌ستیره‌که به‌ره‌و ناوابوون رویشت.

(السُّكُّ بِالتُّوبِ): بوئی مسک، بوئه خو‌شه‌که به جله‌که‌وه لکا.

(أَلْكَنَّيسُ): ناخوړ یان تووره‌که‌ی و لاخ که نالی بو تیده‌گریت.

(أَلْكَنَّسُ): شوینیک که ناسک و مانگاو ناژ‌هل له‌تاو گه‌رما په‌نای بو دم‌به‌ن (له رامالینه‌وه هاتوو‌ه چونکه له‌که رادمه‌دن و رادمه‌الن تا شوینه‌که دهرده‌که‌ویت و فینک دم‌بیته).
(أَلْكَنَّسَةُ (ج) مَكَانِيسُ): گه‌سک/ نامیری گه‌سکدان.

(أَلْكَانِيسُ): زینده‌مو‌ریک که له لانه‌که‌یدا/ له کونه‌که‌یدا په‌نای‌گریت‌بیته و نه‌یه‌ته دهری.

۲- (أَلْكَنَّيسُ): که‌نشته‌ی جووله‌که/ په‌رستگای جووله‌که.

(أَلْكَنَّيسَةُ (ج) كَنَائِيسُ. عِنْدَ النَّصَارَى):

۱- کلیسه‌ی دیانه‌کان. هه‌روه‌ها به کومه‌لی بر‌واهینه‌ره‌م‌کانیانی ده‌لین ۲. (مَعْبَدُ الْيَهُودِ): په‌رستگای جووله‌که که‌نشته‌ی جووله‌که له وش‌ه‌ی (کُنَّشَتَا) ی نارامیه‌وه هاتوو‌ه که واتای شوینی کوبوونه‌وه‌و کومه‌ل ده‌که‌یه‌نیته.

الملحق:

کنس: (الْكَانِيسَةُ): رامال.

(كَانِيسَةُ الْأَغَامِ = كَاسِحَةُ الْأَغَامِ): مین‌رامال/ له‌غمرامال.

کنش: ۱- (كَنْشَ- التَّوْبُ كَنْشًا): دامینی

کراسه‌که‌ی باداو نوشتانه‌وه.

(الْمُسَاوِكُ الْخَشْنُ): سه‌ره زبرمه‌که‌ی داره سیواکه‌که‌ی نه‌رم‌کرد.

(-إِلَيْهِ): خۆی به دستهوه داو بووی
نهرمبوو.

(كَنْعَ كُنْعًا): وشكبوو و چووويهك و چرچ
بوو.

(كَنْعَ): كرژو چرچ گرمۆله بوو.

(-الرَّجُلُ): بهسهر جهناگهيدا به زهويدا درا.

(-الشيء): پيوههند بووو و پيوهه لكا.

(كَنْعَ - الشيء): چنگى به شتهكهدا كرد
كۆيكردموه نايه سهريهك.

(-يَدُهُ): دهستی له كار خستو وشكکرد/
نيغليجيكرد.

(-فَلَانًا بِالسَّيْفِ): به شمشير هيندهي كيشا
به فيساردا تا مهجهكى خواربووهوه.

(أَكْنَعُ): مليداو نهرمبوو يان خهريكى
سهرشوركردنبوو يان سواليكرد.

(-الإبل): حوشترمكاني هينايه بهرموهو
نزيكى خستنهوه.

(-القوم): خویشگهل كۆبوونهوه.

(-تِ الْعُقَابِ): كۆلارهكه بو داهاتنو
نيچيرگرتن بالهكاني هينايهوه يهك.

تَكْنَعُ: خۆی قايمكرد.

(-الأسير في قِيدِهِ): ديلهكه له كۆتهكهيدا خۆی
گرمۆله كرد.

(-بِهِ): خۆی پيوه ههلواسى.

(إِكْتَنَعَ): ناماده بوو و نزيكبووهوه.

(-القوم): خویشگهل كۆبوونهوه/ گردهبوونهوه.

(-عَلَيْهِ): رووى سۆزى تيكرد/ بهزمي پيدا
هاتهوه.

(-فَلَانٌ مَنِي): فيسار ليم نزيكبووهوه.

الكانع (فا): خۆنزيككه رهوهو خۆله خهلك
هه لسوو/ نهوانهه له يهك نزيكببنهوهو

به يهكدا بچن.

(أَنْفُ كَانِعٍ): لوتتيكى (به ده موجاودا
ته پيو/ كه نووش).

(أَسِيرُ كَانِعٍ): ديليك كوتهكهه گرمۆلهه
كردبيت.

(رَجُلٌ كَانِعٍ): پياويك خۆى و مالو
مندالى بهسهرتدا بدن به هيواي يارمهتى

به خشينت بن.

(الْكِنَاعُ): دهست و پى كورتبوونهوه به هووى
دهرديكهوه وهكو برابنهوهو نوشتابنهوه.

(الْكَنْعِ): ۱- چرچبووى به يهكداچوو/ گرمۆله
بوو ۲- دهستشكاو.

(-مِنَ الْجَوْعِ): گرمۆله بووى برسيتيى.

(الْأَكْنَعُ ج) كُنْعُ: دهستپراوو/ دهستقرتاوو
بهككهوته.

(-مِنَ الْأُمُورِ): كاری ناتهواو.

(الْكَنْعُ): دهستپراوو بهككهوته.

(يَدٌ مَكْنَعَةٌ): دهستتيكى (بهككهوته/ نيغليج).

(الْمَكْنُوعُ) (مفع): كهسيكه ههردوو دهستی
قرتابيت.

۲- (كَنْعَ) عَنِ الْأَمْرِ. كُنُوعًا: زيرهي له

کارمه کردو ههلات/ رایکرد.

(-كَنْعَ - عَنْهُ): خۆی لیلادا.

(الْكَنْعِ): كهسێك له رێگهیهك لابدات بۆ رێگهیهكێتر. بپروات.

۲- (كَنْعَ - بِاللَّهِ. كُنُوعًا): سویندی به خودا خوارد.

کنف: ۱- (كَنْفَ - الشَّيْءَ. كَنْفًا): شتهكهی پاراستو به تنگیهوه هات/ چاودیری کردو گرتیه خۆی. ۲- باومشی پێداکرد/ به خۆیهوه نووساند.

(-الْإِبِلَ وَاللَّيْلَ): گهوری بۆ حوشترهكان کرد.

(-الدارَ): ستارهی بۆ خانووکه کرد.

(-يَدَهُ): بۆ ناو خواردنهوهو شتێتر دهستی کرده مشت.

(-الرَّجُلَ): باربووی پیاومهکیکرد، یاریدهیدا.

(-فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ): نهیهشت فیسار بهلای کارمهکهدا بجیت.

(كَنْفَ - الرَّجُلَ): نهملاولای له پیاومهکه گرت.

(كَانَفَ وَأَكْنَفَ - الرَّجُلَ): یاریدهی پیاومهکهیدا/ کۆمهکیکرد، باربوویکرد.

(اِكْتَنَفَ): گهورپێکی بۆ حوشترهکانیکرد.

(-الْقَوْمَ فَلَانًا): خویشگهل خولی فیساریاندا.

(-الْقَوْمَ): خویشگهل ناوهدستیکیان بۆ خۆیان دروستکرد.

(الْكُنْفُ): دهفرێکه كهلوپهلی بازرگان یان شوانی تێدایه.

الْكُنْفُ (ج) أَكْنُفٌ: ۱-تهنشت/ ۲-سیپهر ۳-بالی پهلهور ۴-کهنار.

كَنْفُ الْإِنْسَانِ: کۆشی مرووف، باومشی که سنگو پهلی مرووفه.

(“أَنْتَ فِي كَنْفِ اللَّهِ”): تۆ له پهناى خودادایت لهژیر بالی رهحمهتیدایت.

(الْكَانِفَةُ): لهمپهر/ بهربهست.

(الْكَنْفَةُ): کهنار/ لا.

(الْكَانِفَةُ (ج) كِنَافَاتُ) (ط): جۆره شیرنییهکه بهنیر یان قهیماغی تێدهخهن.

(الْكَنْيْفُ (ج) كُنْفٌ وَكُنْفٌ): ۱-چاکهت

۲-پهرده ۳-قهنگان ۴-کۆز، گهور به دار بۆ ناژهن دروستهگریت/ پهجه ۵-ئاودهست ۶-سهردمرگا.

(“رَجُلٌ مَكْنَفُ اللَّحْيَةِ”): پیاویکه ریشی درێژو زلو پهره.

۲- (كَنْفَ - عَنْهُ كَنْفًا): خۆی لیلادا.

۲- (الْكُنْفِرُوا) (ن): جۆره قهوزمیهگه له ناوه شیرینهکاندا ههیه وهك تالی ریشووی درێژو باریك وههایه زوو دمرویتو تهشهنه دمکاتو دهبته چینیکی سهوزی ئیسفهنجیی.

الملحق:

کنف: (الْكَنْفَانِيَّ): کونافه دروستکهرو

فرۆشیاری (که جۆره حهلوواو شیرنییهکه).

کنک: (الْكَنْكِرُ) (ن): پهتاته.

کنه: (أَكْنَهُ وَأَكْتَنَهُ - الشيء): گه‌یشته جهوه‌هرو بنه‌رمتی شته‌که.

(الْكُنْه): ۱- جهوه‌هرو كَرُوْكَ، ناوه‌رُوْكَ، ناخ.

راستی و بنج و بناوانی، بایه‌خ، نامانج ۲- کات.

قال الشاعر: ("فَإِنْ كَلَامَ الْمَرْءِ فِي غَيْرِ كُنْهِهِ"):

شاعیره‌که وتی قسه‌ی مرُوْکه له کاتی خویدا

نییه.

کنو: (كُنَا. يَكْنُو بِالشيءِ عَن كَذَا كِنَايَةً):

به ئیدیوومی شتیک / به وتی جیگری شتیک

ناوی نهو شته‌ی برد / باسی نهو شته‌ی کرد

بُوْ نهوه‌ی ناماز بُوْ شتیکتر بکات و مه‌به‌سی

شتیکتر بیت و مکو (زید کثیر الرماد):

(زمید خو له میشی زوره) و اتا: نانبدمه‌یه /

به‌خشندمیه.

کنی: (کنی. يَكْنِي. بِالشيءِ عَن كَذَا. كِنَايَةً):

ناوی شته‌که بهینا مه‌به‌ستی شتیکتر و واتایه‌کی

تری بوو و مکو: («زید کثیر الرماد»): نه‌مه

ئیدیومه و اتا: زمید به‌خشندمو نانبدمه‌یه.

(کان): ئیدیومکاره، خوازیارو / به‌مه‌به‌سته‌وه

دمدوی.

(مَكْنِي عَنْهُ): نهو شته‌ی که ناوی به شتیکتر

دمه‌ینریت.

(كُنِّي وَكُنِّي زَيْدًا أبا فُلان وَكُنَاهُ أَوْ كُنَاهُ بَابِي

فُلان كُنْيَةً وَكُنْيَةً وَتَكْنِيَةً): ناوی زمیدی

به باوکی فیسار هینا و اناوینا (أبو فُلان):

باوکی فیسار.

(أَكْنَى زَيْدًا أبا فُلان): ناوی زمیدی به باوکی

فیسار هینا وتی باوکی فُلان مه‌به‌ستی زمید

بوو.

(تَكْنَى - بِكَذَا تَكْنِيًا): بهو ناوه شاردراویمه

ناوی هینراو ناوی لینرا.

(- الرَّجُلُ): ۱- ناوه لینراو مکه‌ی خو‌ی که وه‌ک

نازناو وایه باسکرد بُوْ نهوه‌ی به‌وه بیناسن

۲- خو‌ی به‌وه ناونا / ناو‌زد کرد / ناساند.

(إِكْتَنَى - بِكَذَا إِكْتِنَاءً): بهو ناوه شاردراو

خو‌ی ناونا / ناساند.

(الْكَانِي (ج) كُنَاةٌ وَكَانُونَ (ها): كه‌سیکه

ناویکی نادیار و شاردراویم له خو‌ی ناییت.

(الْكَنْيَةُ وَالْكَنْيَةُ وَالْكَنُوءُ وَالْكَنُوءُ (ج) كِنِيٌّ

وَكُنْيٌ): ناویکی شاردراو / نادیار / خوازیار

به كه‌سیکه‌وه دمنین بُوْ گهورمی نهو كه‌سه

یان نیشانه‌یه کبیت ناویک له باوکه‌وه یان له

کورموه یان له دایکه‌وه یان له کچه‌وه بُو‌ی

ومردگیریت و پیومیدمنریت. وه‌ک باوکی

و میسم دایکی محمه‌د / کچی باجی رحمه /

کورپی مام شاسوار.

(الْكَنْيَةُ: (مص) فِي الْاصْطِلَاحِ): ئیدیوم /

وته‌ی جیگر. نهومیه ناوی شتیک به‌ریت به

نیازی شتیکتر بُوْ نامانجیک وه‌ک شاردرنه‌وه‌ی

نهو شته له گوپگر. و مکو (هُم بَنُوْ أُمِّي):

نه‌وان کورپی دایکمن. له بری نهوه‌ی ناویان

به‌ینیت و ده‌نیت.

(الْكَهْرُور (ج) كَهَارِير): مۆنى خەلكشكىن و بهرووى خەلكدا ھەلپرژين.
 (الْكَهْرُورَة (ج) كَهَارِير = الْكَهْوَر): ۱-مۆنى خەلكشكىن ۲. خۆ مۆنكردن و رووگرژكردن.
 ۲- (كَهَر - النَّهَارُ. كَهْرًا): رۆژ تەواو بوووه/ خۆر بهرزبوووه.
 (-الْحَرُّ): گەرما تاويسەند.
 ۳- (كَهَر - الرَّجُلُ. كَهْرًا): پيكنى.
 ۴- (كَهَر - فَلَانًا. كَهْرًا): بوو بە زاواى فيسار.
 ۵- (كَهْرَب - الشَّيْءِ) (فارسيه): كارمباى خسته شتهكهوه.
 (تَكْهَرَبُ فَلَانٌ أَوْ الشَّيْءِ): كارمبا فيساريگرت يان كارمبا چووھ سەر شتهكه بهوهى بهر تەلى كارمبا كهوت يان دَمَسْتِي لَيْدَا يان شتېكىترى بهر كهوت كه كارمباى تَيْدَا بوو.
 (-فَلَانٌ): فيسار توورھو دەمارگير بوو.
 (الْكَهْرَبَا): كهتيرى دارېكه نهگەر شتېكى لَيْبَخَشِيَّتْ پووش و كارمبا رادەكيشيت لهوميشهوه كارمبا ومرگيراوه.
 (الْكَهْرَبَاءُ = الْكَهْرَبَا - (ف): هيزيكه به هوى لَيْبَخَشَان يان گەرمى يان كارلېكى كيميائيهوه له هەندىك تەندا پەيدادمييت. كارمكەيشى كيشكردن و رووناكيدان و راومشاني دەمارى هەستى زيندمومرو شيتهلكردنى ئاوه. خوى و گەلېك كاريتر.
 (الْكَهْرَبَائِيَّةُ وَالْكَهْرَبِيَّةُ): هيزى كارمبا.

(هُوَ كَنْيُهُ): ئەو نازناوهى ئەوى ھەيه، ئەو ناوه ليناوهى ئەوى ھەيه. ھەك بلييت ناويان وەكو يەكه.
 كەب: (كَهَبٌ وَكُهَبٌ. كَهَبًا وَكُهُوبًا): رەنگى بۆرى مەيلەو رەشى لينيشت.
 (كَاهِبٌ وَأَكْهَبٌ): رەنگ بۆرى رەشداگەراو.
 (إِكْهَابٌ - لُونُهُ. إِكْهِيَابًا): رەنگەكەى گۆررا.
 (الْكَهْبَةُ): رەنگى بۆرى تەلخى مەيلەو رەش/ رەشباو.
 (رَجُلٌ أَكْهَبُ اللَّوْنِ): رەنگۆرراوى رەشداگەراو/ رەشباو.
 كەد: (كَهْدٌ - الْحِمَارُ. كَهْدًا وَكَهْدَانًا): كەرەكە كهوتە لۆقە/ خيرايركرد.
 (-الرَّجُلُ): ماندوو شەكەتبوو.
 (-الْحِمَارُ): لۆقەى بە كەرەكە كرد/ خيراى پيكرد.
 (-فِي الطَّلَبِ): پيى ليكرده كهوش/ زۆرى ليكرد.
 (أَكْهَدَ): ماندوو بوو.
 (-فَلَانًا): فيسارى ماندوو كرد.
 (أَلْكَهْدُ) (مَص): رەنج و كۆشش.
 (الْكَهْدَاءُ): كارمكەرى كۆيلە.
 (كَهْوُدُ الْيَدِينِ): دەستگورج.
 كەر: ۱- (كَهَر - فَلَانًا كَهْرًا): ۱-بە روويهكى گرژو سووكيهوه پيشوازي ليكرد ۲. پيايدا ھەلشاخا ۲-تەرزەشكىنيكردو بەزاندى.

یان حوشره که دمنگیکی وهک کۆکهی دمرکرد /
قره قرفی کرد.

(الْكَهْكَةُ): لاسایی کردنه وهی دمنگی شیرو
حوشر.

۲- (تَكْهَكَة - عَنْه): بیهیز بوو.

(الْكَهْكَاهُ وَالْكَهْكَاهَةُ): لاواز / بیهیز
۲- راجله کیوو / ترساو.

كَهْل: (كَهْلٌ وَكَهْلٌ. كَهْلًا وَكَهْلًا): به
(سالداچوو / سهرمیوو).

(كَاهِل - الرَّجُلُ. مَكَاهِلَةٌ): بوو به پیاویکی
سهره / به سالدا چوو.

(تَكْهَل - النَّبَاتُ): گیاکه تهواو دریز بوو.

(اِكْتَهَل): تهواو پیگه یشتو دریز بوو یان
مرؤفه که بوو به سهره به سالدا چوو.

(الْكَهْل (ج) كَهْلُونٌ وَكَهْلٌ وَكِهَالٌ وَكِهْلَانٌ
وَكِهْلٌ): مرؤفی سهره که تمه منی نزیکهی له
نیوان ۲۰ و ۵۰ سالیدا بییت.

(الْكَهْلَةُ (ج) كِهْلَاتٌ وَكِهْلَاتٌ): منی وشه
(الْكَهْل).

(الْكَهْوَلَةُ وَالْكَهْوَلِيَّةُ): به سالداچوو.

۲- (كَاهِل - الرَّجُلُ. مَكَاهِلَةٌ): پیاوکه
ژنیهینا / خیزانی پیکه وهنا.

۲- (الْكَاهِل (ج) كَوَاهِل (ع ۱): سهرشان.

(كَاهِل الْقَوْمِ): پشتیوان و جیی پروا و متمانهی
خویشگهل و نه تهوه.

(فُلَانٌ شَدِيدُ الْكَاهِلِ): فیسار پشتیوانی قایمه.

(الْسَيَّالُ الْكَهْرِبَائِيُّ): تهزوی کارمبا که به
تهلی کارمبادا دهروات.

(الْكُهْرِبُ (ف): دمنکوه کارمبا به نه مرؤ
به توخمیکی بنهره تیی دادهریت که لهت
ناکریت له پیکه اتنی کارمبادا بارسته یه کی
زور بچووکی هه به.

الملحق:

كهرم: (الْكَهْرَمَانُ): زهره که تیره ی داری
کاژمو بووه به بهرد. به تایه تی له سهر رۆخی
به لتیق هه به رنگه که ی زهردیکی کال و سووره.
ملوانکه نیشانه و شتیژی لیدر وستده کریت.
(عَقْدٌ مِنْ كَهْرْمَانٍ): ملوانکه ی زهره ک.

(كهرمان أسود): شهوه.

كهف: (تَكْهَف - الْجَبَلُ): شاخه که نه شکه وتی
زوری تیدا پهیدا بوو.

(اِكْتَهَف - الْكُهْفُ): چوووه ناو نه شکه وته که وه.
(الْكُهْفُ (ج) كُهُوفٌ): ۱ نه شکه وت (غار) یش
نه شکه وتیکی بچووکه ۲ په ناگا / کهورگ.

كهك: ۱- (كَهْكَةُ الْمَقْرُورِ): دمستته زیوه که /
سهر مابوو که فووی به دمستیدا کرد تا
گهر مبیته وه.

(- الشَّيْءُ): شته که گهرمیوو.

(شَيْخُ كَهْكَةٍ): پیریک فوو به دمستیدا دمکات
گهر میدمه کاته وه.

(الْكَهْكَةُ (مص): گهرمی.

۲- (كَهْكَة - الْأَسَدُ أَوْ الْبَعِيرُ): شیرمه که مراندی و

(الْكَهُول) (ح): جالْجَالُوْكَه.

كهم: ۱- (كَهَم-تِ الشَّدَائِدُ فِلَانَا كَهْمًا):
لیقه ومان و سهختیی و دژواری ژیان هیساری
ترساندو تۆفاندى بیته لپه و تونا یکرد.

(-الرَّجُلُ كَهَامَةٌ): له جهنگه كهدا سستی
نواندو خوی دووره پهریز گرت.

(كَهَمَ كَهَامَةً وَكُهُومًا): (بیتوانا/ بیهیز) بوو.

(-السَّيْفُ): شمشیره كه كولیوو.

(كَهَمَ كَهَامَةً وَكُهُومًا): بیتوانا و بیهیز بوو.

(-السَّيْفُ): شمشیره كه كولیوو.

(كَهَمَ وَتَكَهَّمَ- الرَّجُلُ كَهَامَةً): له جهنگدا

سستیوو به دمنگ جهنگه كه وه باش نه چوو/

بؤ سه ركه وتن پشتیوانیی نه كرد.

(أَكْهَمَ- بَصْرَةً): چاوی كز بوو/ بیتینیوو.

(الْكَهَامُ وَالْكَهِيمُ): ۱-ماندوو ۲-سستی

۳-به سالداجوو ۴-نه دارا/ بیدمست ۵-كزو بیتین.

(«قَوْمٌ كَهَامٌ»): خویشگه لیکی نه داراو

بیدمست.

۲-(كَهْمَسَ- الرَّجُلُ): ۱-ههنگاوی كورتینا ۲-له

رؤیشتندا خۆل و تۆزی ورووژاند/ ههستاند.

(الْكَهْمَسُ) (ح): ۱-شیر ۲-گورگ ۳-چاره گران و

ناشیرین ۴-پیاوی كورته بالا/ كورته بنه.

كهن: ۱-(كَهَنَ وَتَكَهَّنَ- لِفِلَانٍ كَهَانَةٌ وَتَكَهَّنَا

وَتَكَهَّنَا): رملی بؤ لیدا/ پیشینی بؤ كردو.

(كَهَنَ كَهَانَةً): رملی لیدا/ نوهلانهی لیدا/

له بهر بووره وتی/ پیشینی کرد/ له نه به دییه

قهسه یکرد/ بوو به رملی دمر یان نه وه بوو به
سروشتی.

(الكَاهِنُ) (ها): ۱-كهسیكه كه له نه به دیه شت

ده لیت/ رمل لیدمات ۲-نه وهی كۆششی كار

رایی په كیک بکات و بؤی جیبه جی بکات.

(الكَاهِنُ ج) كَهَنَةٌ وَكُهَّانٌ): كهسیكه خوی

هه لده كیشیت كه گویا غهیب دزمانیت و

نه نییه كان له لای دیاره.

(-عِنْدَ الْيَهُودِ وَعِبْدَةُ الْأَوْثَانِ): لای جووله كه وه

بتپه رسته كان نه وه كه سه یه كه فوربانیی و

ناژهل بؤ خوا یان بؤ بته كان سه رده بریت.

(عِنْدَ النَّصَارَى) لای دیانه كان نه وه یه

بگاته پلهی قه شه (وشه كه یان له (كهن) ی

جووله كه وه یان له (كهن) ی سریانییه وه

ومرگراوه.

(الْكَهَانَةُ): پیشه ی قه شه یی.

(الْكَهَنُوتُ): ۱-کاری قه شه ۲-پلهی قه شه.

(«سِرُّ الْكَهَنُوتِ»): په كیکه له جهوت نه نییه

بیرۆزه كانی كلنسه كه قه شه جیبه جی دمكات

كه بیرۆزراگرتنی له شو و خوینی چه زرمتی

عیسایه له خویندنه وه ی بیرۆزنامه داو

پا كرده وه میه تی له گونا هه كان (سریانیه).

۲-(كَاهِنٌ. مَکَاهِنَةٌ): به لای نه ودا لایداو

لایه نی نه ویگرت/ رووی کرده نه و.

۳-(الْكَهِينُ) (عامية): روخسار ناشیرین و

چاره بیس و دزیو.

کوب: ۱- (کَابَ يَكُوْبُ وَاكْتَابَ. كُوْبًا): به جام به کووب خوارديهوه.

أَلْكُوْبُ (ج) أَكُوَابُ): جام/ کووبی بیدمسک. (أَلْكُوْبَةُ): تهپلی بچووکى کهمهره بچووک.

۲- (كُوْبٌ - الشَّيْءُ): شتهکهى بهبهردیكى خرپ هاری که دمرمانی پیدمههارن.

(أَلْكُوْبَةُ): بهردیكى خرپه دمرمانی پیدمههارن.

۳- (أَلْكُوْبَان) (عامیة): کۆبان.

(أَلْكُوْبَةُ): سوؤ و ههناسه هه لکیشان بؤ شتی لهدهستجووبیت.

(أَلْكُوْبَةُ): شهترمنج یان زاری تاوله.

کوت: ۱- (كُوْتُ - الزَّرْعُ): کشتهکه چوار یان پینج گه لایگرت/ دمرکرد.

(أَلْكُوْتُ): کهوشی کورتی لهپیکردن.

(أَلْكُوْتَةُ): پیت.

۲- (تَكُوْتَرٌ - الغُبَارُ): تۆزمه زۆرو که له که بوو/ نیشته سه ریهک.

(أَلْكُوْتَرُ): ۱- زۆری سه ریهک نیشتهو یان له یه که نالای هه موو شتیک ۲- تۆزو گهردی زۆری که له که بوو/ سه ریه کنیشتوو ۳- گه ورمیه کی خیرخوازو به خشنده ۴- ده لاین رووباریکه له به هه شتدایه ۵- شه ربه تى شیرین و خوش.

۲- (أَلْكُوْتَلٌ وَالْكُوْتَلُ): باشه وهی پاپۆر.

کوح: (كَاَحٌ - يَكُوْحٌ - دُ كُوْحًا) له گه لیدا جهنگی و به سه ریدا زالبوو.

(- الشَّيْءُ): شته که ی له ناودا نوقمکرد یان به

(کهي: ۱- (كَهِي. يَكْهِي. كُهِي): ۱- روو په له دار بوو/ په لاوی بوو ۲- ده م بۆگه ن بوو.

(أَلْكُهِي): ۱- که سیکه رووی په له ی پیومبیت ۲- ده م بۆگه ن.

۲- كَهِي. يَكْهِي كُهِي: ۱ روو په لاوی ۲- ده م بۆگه ن. (أَكْهِي - عَنِ الطَّعَامِ): خواردنه که ی نه خوارد. (اِكْتَهِي - هُ. اِكْتَهَاءُ): به گه ورمیداناو مه زنیکرد.

قورسی راگرت (ئه مه له وشه ی (أَلْكُهِي) وه وهرگراره و. واتا زۆر ترسنۆک چونکه، خۆ پیچه ره وه و خۆ قورس راگرو گه ورمیه ی خۆی نایه لیت بدویت/ بیدمنگ دمبیت).

(أَلْكُهِي): زیرمکردووی بووده له.

۲- (كَاهِي - الرَّجُلُ مَکَاهَاةً): له شانازیکردن پیاومگی به زانند.

(أَلْكُهَاءُ): پیاوانی خانه دان/ وه جاخراده.

۴- (أَكْهِي - الرَّجُلُ): خۆی سه ری په نجه ی خۆی گهرمکرد.

۵- (أَلْكُهِي): بهردیكى سه ختی بیدرۆزو قلیش.

کوء: (كَاءٌ. يَكُوْءٌ - عَنْهُ كُوْءٌ وَكَاوًا): لییتساو زیره ی لیکرد.

(أَكَاءٌ - هُ اِكْأَاءٌ وَاِكْأَاءٌ): له ناکاو داو له کاریکدا که دمپویست هاته لای نه و لییتساو سه لمیه وه و لییچوو ه دواوه و دوور که وته وه.

(الْكَاءُ وَالْكَاءَةُ وَالْكِيَةُ وَالْكِيَةُ): دلله زرۆکی زیرمکردوو.

خَوْل دایبوشی.

(كَوْح-ه): به‌زاندی / به‌سهریدا زالبوو.

(-فَلَانًا): سهری به هیسار شوژرکردو
زموونیکرد ۲- به‌رمنگاریبوو گیرایه‌وه.

(-الزَمَامُ البَعِيرُ): رهمه‌ی حوشره‌که ملی به
حوشره‌که شوژرکردو رایگرت.

(كَاوَح-ه. مَكَاوَحَةٌ): ۱- شه‌ره‌جنیوی ناشکرای
له‌گه‌لدا کرد ۲- به‌گژیدا چوو شه‌ری له‌گه‌لدا
کردو به‌سهریدا زالبوو.

(اِكَاخ-ه. اِكَاخَةٌ): ۱- له‌گه‌لیدا جه‌نگی و
به‌سهریدا زالبوو ۲- هه‌وتاندنی / مراندی.

(تَكَاوَح- الرِّجَالان): به‌گژیه‌کداچوون
خراپیان به‌یه‌ککردو به‌سهریه‌ک هینا.

۲- (اَلکَاخ وَالکَيْح (ج) کُيُوح وَاکِيَاخ): هه‌دپالی
شاخ.

(«رَجَعَ اِلَى كَوْحِهِ»): "بیاوه‌تییه‌کیکردو لئی
به‌شیمانبووه‌وه.

کوخ: (اَلکُوخ (ج) اَکُوَاخ وکُوخَان وکیخان
وِکُوخَةٌ): زنج / کولیت / قولغ / بنه / فوخته.

(کوخ الصائِد): (بنه / کولیت / فوخته‌ی
راوکه‌ر. کولیتی باخه‌وان یان که‌پرو

فوخته‌ی گشتکارو بیستانه‌وان که به‌رهمی
بیستانه‌که‌ی تیدا کۆده‌کاته‌وو دمباریزیت.

(اَلکَاخ (ج) اَکُوَاخ وکُوخَان وکیخان وِکُوخَةٌ):
۱- فوخته / کولیت / قولغ.

(لیلة کَاخ): شه‌ویکی تاریک.

(اَلکَاخِيَةُ (ج) کُوَاخ (عند ارباب السياسة):

جیی متمانه‌و باوه‌رو نه‌ینراگرو نه‌ینبوشی
والی نه‌مه بییده‌لین (کَتَخْدَا) (فارسیه) له
کویخواه هاتوه.

کود: ۱- (کَاد. يَكُوْد- هُ كُوْدًا): خوی
کرده قوربانیی.

۲- (کَاد. يَكُوْد- هُ كُوْدًا): رپی لیگرت / به‌ری
لیگرت / نه‌یه‌یشت نه‌وه بکات.

۳- (کَاد. يَكَادُ كُوْدًا وَمَكَادًا وَمَكَادَةٌ):
۱- (خه‌ریکبوو نزیکیی نه‌وه بوو نه‌و کاره بکات و
نه‌یکرد / هینده‌ی نه‌مابوو.

(کَاد يَضْرِبُ): خه‌ریکبوو دست‌بوس‌شینیت و
لییدات نه‌یکرد. نه‌مه کرداره نزیکبوونه‌وه‌ی

کردنه و (أَنْ) به‌ده‌گمه‌ن ده‌جیته سهری.
۲- کَاد: ویستی.

(«أَكَادُ أَحْفِيهَا»): دمه‌ویت بیشارمه‌وه.
(«عُرِفَ مَايَكَادُ مِنْهُ»): تیگه‌یشت / زانی که
جییان لییده‌ویت.

۲- (قَدْ يَكُونُ صَلَةً لِّلکَلَامِ): له‌وانه‌یه بییته
به‌شیکی قسه‌که‌و په‌یومندی بیوه بیت.

(«لَمْ يَكْدُ يَرَاهَا»): ههر نه‌یدی.
(وَسَمِعَ كَيْدًا): لَفْعَل (کُزَا): بیستراوه‌و
به‌کاره‌ینراوه به (کَيْدًا) له بری (کَاد).

(«كَيْدٌ يَفْعَلُ كَذَا»): خه‌ریکبوو نه‌وه بکات.
(اَلکَادَةُ) (مص): خه‌ریکبوون / هینده
نه‌مان.

«لَا مَهَمَّ لِي وَلَا مَكَادَةَ»: نە كارم پېيەتى و نە خەرىكىشەم بىمىت.

۴- (كَوْدَ - الشَّيْءُ): شتەكەى كۆكردەموو تۆپەلەيكرد/ كرى بە تۆپەلەيەك. (الْكُوْدَةُ): تۆپەلە خۆل يان شتير.

۵- (اِكْوَادٌ. اِكْوَادًا): پىر بوو و كەوتە لەرزىن.

۶- (الْكُوْدُنُ (ج) كُوَادِنُ وَالْكُوْدِيُّ): ۱- (ج) بارگىر ۲- فىل.

كوذ: (كُوَذٌ - اِلْاِزَارُ): بەركۆشەكە داكەوت گەيشتە سەروو ئەژنۆ.

(الْكَاذَةُ): گۆشتى سەرو ئەژنۆ.

(الْكَاذِي) (ن): درەختىكە ەك دارخورما گوليك دەگرىت رۆنى پى بۇنخۆشەمكەن.

كور: (كَارٌ. يَكُوْرُ. الْعِمَامَةُ وَنَحْوَهَا عَلَى رَأْسِهِ. كُوْرًا): مېزەمكەى يان سەرو پىنچەكەى بەسەرەو بەست.

(-الْحَمَالُ الْكَارَةُ): كۆلەلەرگە كۆلەكەى (بە كۆلى خۇيدادا. ەلگرت).

(-الْأَرْضُ): زەپەكەى ەلەكەند.

(كُوْرَةٌ): ۱ دايبەزەويداو گرمۆلەيكرد ۲ دايە بەر تىغ و گرمۆلەيكرد.

(-الْعِمَامَةُ): مېزەمكەى بەسەرەو بەست.

(تَكْوِيْرُ الْحِسَابِ عِنْدَ الْكِتَابِ لِمَجْمَعِ مُتَّفَرِّقَاتِهِ فِي جُمْلَةٍ وَاحِدَةٍ): يەكخستەن و كۆكردنەو ەى ژمارە بلاومكان لەلای نووسيارو ژمىريارمکان و

كردنيان بە كۆپەك لە يەك رستەدا. (كُوْرٌ - الْمَتَاعُ): كەلوپەلەكەى گرمۆلە كردو كۆكردەموو.

(-اللَّهُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ): شەوى تېهەلكيش رۆژ كرد/ شەوى بە دواى رۆژدا ەينا.

(كُوْرَتِ الشَّمْسُ): تيشكى خۆر كۆكرايەموو لوولدىرا ەك چۆن مېزەر لوولدىرىت دەيشورىت نەماو رۆيشت.

(تَكُوْرٌ): ۱- كەوتە خوارى/ كەوت ۲- كەوت بە زەويدا.

(اِكْتَارٌ اِكْتِيَارًا): مېزەبەست.

(-الشيءُ): شتەكەى لەسەريەك كەلەكە كرد/ دای بەسەريەكدا.

(-الرَّجُلُ): درا بە زەويداو كەوت.

(كُوْرَةٌ فَاكْتَارٌ): دايبەزەويداو كەوت.

(اِسْتِكَارٌ. اِسْتِكَارَةٌ): كۆلەكەى بە كۆلى خۇيدادا.

(الْكَارَةُ (ج) كَارِلِتٌ): بىرىكى ديارىكراو خواردن.

(-مِنَ الثِّيَابِ): كۆلە بەرگ كە خومگرەكە دەمىخاتە سەر يەك و ەلەيدەگرىت.

(الْكُوْرُ (مَص) (ج) اِكْوَارٌ): ۱- پىچى مېزەر يان ەى سەربەست ۲- رانە مەرو گاگەل و گەلە حوشتر ۳- پىرى/ زيادەمى (لە پىچى مېزەموو وەرگىراو ە).

(الْكُوْرُ): شارمەردەموالە.

(الْكُوْرُ): شارمەردەموالە.

(الْكُوْرُ (ج) اِكْوَارٌ وَكُوْرٌ وَكُوْرَانٌ):

کورتان و نهوهی یخ به حوشرمه که دهریت و سواریدمین.

۴- (تَكْوَر): قَوْلِي لِيَهْلِكْ رُحُوِي خِرْهَلْدَا / خُوِي نَامَادْمَكْرَد.

اِكْتَار- الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ. اِكْتِيَارًا: بُو شَمْرَه جَنِيُوِي بِيَاوَهْ كَه خُوِي نَامَادَه كْرَد.

۵- (اَلْكَار (ج) كَارَات): جُوْرَه پاپُوْرِيْ كَه.

(اَلْكَار) (فَارْسِيَّة) (عَامِيَّة): بِيْشَه وَ بِيْشَه سَازِي.

(اَلْكُوْر): سَرُوْشْت وَ رَهُوْشْت.

(لَه كُوْر كَرِيْم): سَرُوْشْت وَ رَهُوْشْتِيْ كِي جَوَانِي هَه يَه.

(اَلْكُوْرِي وَ اَلْمِكُوْرِي (م) مِكُوْرِيَّة): بَهْد، بَهْدْ مَان.

۱- (اَلْكُوْرَار): ژَهْرِيْ كِي رُوْمَكِي يَه هِيْنْدِيَه كَانِي

نَه مَهْرِيْ كَاي بَاشُوْر بُو ژَهْرَاوِيْ كِرْدَنِي

تِيْرَمَكَانِيَان بَه كَارِيْدَه يِنَن لَه نَاوَكِي گُوِيْزِي

رِشَانَه وَ دَهْرِيْدَه يِنَن كَه كَارْدَه كَاتَه مَهْر

كُوْنَه نَدَامِي هَه سَت هَه سَتِي نَابَرِيْت بَه لَكُو

مَاسُوْلَكَه كَانِي لَه جُوُوْلَه دَخَات. خُو نَه گَهْر

بَجِيْتَه خُوِيْنَه وَ هَه وَ هَه زُوْر پَر مَهْتَرَسِي يَه.

كُوْر: ۱- (كَاز يَكُوْر كُوْرًا): بَه گُوْزَه كَه

خُوَارْدِيَه وَ هَه.

(-اَلشِيَاء): شَتَه كِي كُوْ كِرْدَه وَ هَه.

(تَكُوْر- القُوْم): كُوْبُوْنَه وَ هَه / گِرْدَبُوْنَه وَ هَه.

(اِكْتَار): بَه گُوْزَه كَه خُوَارْدِيَه وَ هَه؟

كُوْرَه ي گَلِيْن / كَه خَشْت وَ گُوْزَمُو دِيْزَه ي تِيَا سُوْرِيْدَمَكَه نَه وَ هَه.

(اَلْكُوْرَة (ج) كُوْر): نَاوَجَه يَه ك كَه دِي وَ خَانُوِي زُوْرِي تِيْدَابِيْت.

(اَلْكُوَارَة): ۱- كُوْرَه هَمَنگ يَان هَه نَكُوِيْنِي نَاو

شَانَه كَه يَه ۲ (كَه نَدُو كَه نَارْدُو گَه نَم وَ شْتِي لَه وَ

بَابَه تَه ي تِيْدَا هَه لَدَمَكِرِيْت.

(اَلْكُوَارَة): مِيْزَهْر / سَهْرُو بَه سَت.

(اَلْكُوَارَة): كُوْرَه هَمَنگ كَه لَه تُوُوْل وَ

فَامِيْشُو شَتِيْر سَنُوْقِي بُو دَرُوْسْت دَه كِرِيْت

يَان شَانَه ي هَه نَكَه كَه يَه وَ هَه نَكُوِيْنَه كَه يَه لَه

شَانَه كَه دَا.

(اَلْمِكُوْر وَ اَلْمِكُوْرَة): مِيْزَهْر / سَهْرُو بَه سَت.

(اَلْمِكُوْرِي وَ اَلْمِكُوْرِي (م) مِكُوْرِيَّة): كُوْرْتَه بَنَه ي

پَان / كُوْرْتِي پَان.

۲- (كَار يَكُوْر- فِي مَشِيْتَه كُوْرًا): لَه رُوِيْشْتَه كَه يِدَا

بَه لَه يَكْرَد.

(-اَلْفَرَسْ ذَنْبَه كِيَارًا): چَارَه وَيْ كَه لَه غَارْدَا

كَلِكِي (كَلَا فَه كِرْد / هَه لِيْرِي).

(اِكْتَار- اَلْفَرَسْ اِكْتِيَارًا): چَارَه وَيْ كَه كَلِكِي

(كَلَا فَه كِرْد / هَه لِيْرِي).

(-اَلرَّجُل): خِيْرَا رُوِيْشْت.

(اِسْتِكَار. اِسْتِكَارَة): بَه لَه يَكْرَد.

(اَلْكُوَارَة): (غَار كِرْدَنِيْ كِي / رَا كِرْدَنِيْ كِي) خِيْرَا.

۲- (اَكَار- عَلَيْهِ اِكَارَة): بِيْتَوَانَاو سَهْرَشُوْر كِرْد.

(اَلْكُوْر وَ اَلْمِكُوْر): كُوْرْتَانِي حُوْشْتَر يَان

۲-كاس يَكُوسُ-تِ الحَيَّةُ. كُوسًا: مارمکه له شوینی خویدا سووراپیهوو/ وهرگهرا.
(تَكَوَسَ لَحْمَهُ): گۆشتهکهی نیشته سهریهك.

(-العُشْبُ): گیاکه زور بوو و (چنگی دایه یهك/ به گژیهكداچوو).

(لُمَعَةُ كُوسَاءَ (ج) كُوسُ): پهلهگیایهکی مهیلوو زمردی زور که چنگی داومته یهك.
(رَمَالُ كُوسُ): لی لهسهریهك کهلهکهبووو.

(أَلْكَاسُ): شوینی سوورانیهوو وهرگهرا/ مار/ وهرچهرخانی.

۴- (إِكْتَسَ - هُ عَنِ حَاحَتِهِ): شته پیویستهکهی لیگرت.

۵- (أَلْكَاسُ = أَلْكَاسُ): جام.

(أَلْكَوَسُ): اورووژان و ههستانی دهریا ۲ خهریکی نوقومبوون له دهریادا.

(أَلْكَوَسُ (ج) كُوسَانُ): اتهپل.

(الکوس) (فارسیه): گۆشهیهکی دارینه دارتاش بهکاریدههینیگ (تعرف بالزاویه): ناوی (گۆشهیه/ گۆنیا).

(أَلْكَوَسَا وَالوَاحِدَةُ كُوسَاةٌ) (ن): کوولهکهی دریزگۆله له کوولهکهیتر بچووگتره و سهرچاوهی بلاوووننی نهمهریکایه به چیشتی دهخوریت.

کوسایه (عامیه): کوولهکهیهك لهو کوولهکهه دریزه.

(-الماء): به گۆزمکه ناوی ههینجا.

(أَلْكَوَزُ (ج) أَكْوَاذُ وَ كِيزَانُ وَ كِوَزَةٌ) (آرامیه): قاپیکی شیوه مهسینهیهو بچووگتره.

(مُكْوَزُ الرَّأْسِ): سهر دریزه.

۲- (أَلْكَازُ) (عامیه): نهوت پترؤل.

(-عند الأَسَاكِفَةِ): گازری پینهچی که چهرمی پیدمپرن (فارسیه).

کوس: ۱- (كاس. يَكُوسُ عَلَى رَأْسِهِ كُوسًا): سهرمهوقولاتیدا.

(- فِي الْبَيْعِ): نرخ شتهکهی له فروشتندا یان کرپندا داشکاندا.

(«لَا تَكْسُنِي يَا فُلَانُ فِي الْبَيْعِ»): نرخ شتهکهم له کرپندا مهشکینه.

(كاس وَاكاس - هُ. إِكَّاسَةٌ): دایبهزهویدا.

(كُوسٌ - الشَّيْءُ عَلَى رَأْسِهِ): شتهکهی سهرموخوارکردو ههنگیراپیهوو.

(تَكَوَسَ - الرَّجُلُ): سهری خوار کردهوو/ سهری شوپر کردهوو.

۲- (كاس. يَكُوسُ - الْبَعِيرُ كُوسًا): حوشرمکه لهسهر سی پی رۆیشت. چوارهمیان دهماری پشت پیی برابوو.

(- فِي السَّيْرِ): لهسهرخوو هیواش رۆیشت.

(«فُلَانُ يَكُوسُ فِي السَّيْرِ»): فیسار له رۆیشتندا (هیواشه/ لهسهرخوو سست دهروات).

(أَلْكَوَسِيٌّ - مِنَ الْخَيْلِ (م) كُوسِيَّةٌ): نهسپی پهلكورت.

(الْمَكْوَسُ (ج) مَكَاوسُ): چهگوشی بیرازکردنی
بمرداش.

۶- (كَوْسَجٌ وَتَكْوَسَجٌ- الرَّجُلُ): ۱-پیاومکه بوو
به کؤسته / ریشی همر له چهناگهی دمرهات
نهملاولای روممته تی لووسبوو.

(الْكُوسَجُ (ج) كُوسِجُ): کهسیکه کؤسته بییت.
واتا ریشی همر له چهناگهی بییتو نهملاولای
تووکی لینهرویت ۲-کهسیکه دانی کهمیبت
۲-بارگیری سست ۴- (ح) ماسیی دهمشاریی.

کوش: (كاش. يَكُوشُ- عَنْهُ. كُوشًا): لئی
تؤقی زؤر تؤقی.

(كاش) (عامیة): دنیای به همدوو جنگ
گرتوو / جیهانی زؤر دهویت.

(کایش): دنیا به کؤل / جیهانخواز.
(الْكُوشَةُ): دنیاویستن.

کوع: (كَاع. يَكُوعُ- الْكَلْبُ كُوعًا): ۱-لهتاو
گهرما سهگهکه لهسهر مهچهکی رؤیشتو
بهلارهوهلارهوه رؤیشت ۲-پهلی بریندار
بوولهسهر مهچهکی و جومگهی پی رؤیشت.
(كُوعٌ. كُوعًا): نئیسقانی مهچهکی گهوره بوو
یان خوار بوومهوه.

(اَلْكُوعُ (م) كُوعَاءُ (ج) كُوعٌ): کهسیک که
نئیسقانی مهچهکی گهوره یان خوار بییت.
(كُوعٌ-هُ بِالسَّيْفِ): به شمشیر کیشای به
مهچهکیدتا خواربوو.

(تَكُوعٌ-ت يَدُهُ): دهستی و مهچهکی

خواربوومهوه.

(اَلْكَاعُ (ج) اَكْوَاعُ) (ع ۱): مهچهک.

(اَلْكَوَعُ (ج) اَكْوَاعُ) (ع ۱): مهچهک.

(اَلْكَوَعُ) (عند العامة): لای رهشه خه لکهکه:
پیچی ریگا.

(كُوعٌ) (عامیة): به پیچهکهدا رؤیشت.

(اَلْكَوَعُ) (مص): ۱-دهستی گؤج که له
مهچهکدا خواربیتهوه ۲-دهستیک بهلای
نهویتردا خواربیتهوه ۲-پهنجه گهوره پی
بهلای پهنجهکانیتردا تهواو خواربیتهوه.

کوف: ۱- (كاف يَكُوفُ- اَلْأَدِيمُ. كُوفًا):

قهراغهکانی چهرمهگهی نوشتانهوهو درووی.
(كُوفٌ- الرَّجُلُ): هاته کوفه.

(-الكاف): پیتی کافی نووسی.

(تَكُوفُ- الْقَوْمُ. تَكُوفًا وَ كُوفَانًا) (علی غیر

قیاس): خویشگهل کؤبونوهوو پیچیانداپهوه.

(-الرَّجُلُ): وهك خه لکی کوفهیکرد / ربهفتاری

کوفهبیانهی کرد یان خوی بهوان دانا.

(اَلْكَوْفَةُ): ۱-لی سووری گردومبوو / خرپه شاریکی
عیراقه.

(اَلْكَوْفِيُّ): خه لکی کووفه.

(الخط الكوفي): نووسینی کووفهیی.

(الکوفیون): ریزمانزانهکانی کوفه.

(اَلْكَوْفِيَّةُ): مئی وشهی (اَلْكَوْفِيُّ): چهفته /
لهچک.

(الکوفیة) (عامیة): چهفته که به سهروهوه

مادهی کۆكائینی لیدرمدهینریت.
 (أَلْكُوكَائِينِ): مادمهكه كه له درمختی كۆكا
 دهگیریت وهك بیهۆشكمریک له پزیشکیدا
 بهکار دیت نهوانهیش كه بیهۆشبازی دهکهن
 بهکاریدهینن.
 ۲- (كُوكَبَّ - الْحَدِيدُ): ناسنهكه بریسکایهوهوه
 شهوقیدایهوه.
 (أَلْكُوكَبَّ (ج) كُوكَبَّ (فك): ۱-ههساره
 ۲-شمشیر/ شیر ۴-ئاو ۵-سهختیی و نهوپهری
 تینی گهرما ۶-بریسکهی ناسن و درهوشانهوهی
 ۷-سهرداری نهتهوهوه شوپرسواری ۸-زیندان/
 بهندیخانه ۹-پیاوی چهگدار ۱۰-گۆلی باخچه
 ۱۱-کورپی ههرزمکار ۱۲-باقو بریقی ناسن
 ۱۳-تانهی چاو.
 (كُوكَبَّ الْبَيْرِ): سهرچاوهی ئاوی چالوو/ بیر.
 (ذَهَبُوا تَحْتَ كُلِّ كُوكَبٍ): بهرش و
 بلاوبوونهوه.
 (يَوْمَ ذُو كُوكَبٍ): رۆژیکى سهختی پر له
 دمردیسهریی و کارمسات.
 (أَلْكُوكَبَةِ): ۱-ههسارمیهك ۲-گۆل.
 (أَلْكُوكَبِ): نهوهی تانه چۆته سهر چاوی/
 كهسیكه چاوی لهکهیهکی سپی تیدابیت.
 ۲- (أَلْكُوكَبَّ (ج) كُوكَبِ): ۱-گیای بالاگردوو
 ۲-شاخ/ جیا ۳-زۆریهه ههر شتیک.
 (أَلْكُوكَبَةِ): کۆمهل، گروپ.
 ۴- (كُوكَى - الرَّجُلُ. كُوكُوءٌ): خۆی راوهساندو

دهبهسرتیت (دهلین وشهکه عمر بیهه له
 کوفهوه وهرگیراوه دمیشلین له (کوفای)
 ئیتالیاوه وهرگیراوه که سهرپۆشه.
 (أَلْكُوفَانِ وَالْكُوفَانِ وَالْكُوفَانِ وَالْكُوفَانِ): ۱-المی
 خرهوهبووی باگیژ ۲ شتی خر ۳-دارستان یان
 قامیشهلانی چر.
 (ظَلُّوْا فِي كُوفَانٍ مِنْ أَمْرِهِمْ): ههر له
 (شپرزمی و خراپی/ بهیهکداچوونی ناو
 خۆیاندا بوون).
 (النَّاسُ فِي كُوفَى مِنْ أَمْرِهِمْ): خهلك
 له کارهکانیاندا ههر له بهیهکداچوون و
 شپرزمییدان.
 ۲- (كُوفَ - الْأَدِيمِ): چهرمهکهی پارچهپارچه
 کرد.
 (-الشيء): شتهکهی لاخست.
 ۳- (أَلْكُوفَانِ وَالْكُوفَانِ وَالْكُوفَانِ وَالْكُوفَانِ):
 ۱-نگینی و بهتوانایی و پاریزراوی.
 (”هَمْ فِي كُوفَانٍ مِنْ ذَلِكَ“): نهوان له نگینی و
 دهسهلات و پاریزراویدان ۲-ماندویتی.
 ۴- (كُوفَلَتِ الْمَرْأَةُ ابْنَهَا) (عامية): ژنهکه
 مندالهکهی قوماتکردو پیچایهوه.
 (الْكَافُولِيَّةُ): پارچه قوماشیکی سپی
 چوارگۆشهیه/ قومات. مندالی ساواى پی
 دهپیچنهوه.
 كوك- ۱- (أَلْكُوكَةُ) (ن): درهختیکه بهرزیههکهی
 دوو تا سنی مەتر دەبیت گهلاکهی هیلکهیهه

خبراً روښت يان راگردنيكى كورتيكرد.

(الْكُوَاةُ وَالْكُوَايَةُ): كورت

(الْمُكْوِي): ابيفهر/ بيكهك ۲- (ح) قرژال.

كول: (تَكْوَل - الْقَوْمُ): خوښگهل كؤمه ليان

بهست.

(تَكْوَلُ وَانكَالَ - الْقَوْمُ عَلَيْهِ. اِنْكِيَالًا):

خوښگهل گه له كؤمه كييان ليكرد به ليدان و

جنبودان تيبيبربوون.

(تَكَوَلُ - الرَّجُلُ): خوی كورت پيشاندا/ خوی

كورتكردوه.

(الْكَوْلَةُ) (ن): درهختی كؤلا كه له نهفریقای

كه مهربداوه هاتوو له ناوچه گهرمه سیرمکاندا

دمروښت و گوږزی كؤلا دمگړیت كه وهك

مادمیه کی وریاکه روهی دل و ماسولکه

به كاردیت.

(الْكَوْلَانُ وَالْكَوْلَانُ) (الْوَاحِدَةُ كَوْلَانَةٌ) (ن):

زهل.

(الْأَكْوَالُ) (ج) أَكْوَالٍ: شاخولکه.

الملحق:

كولخ: (الْكَوْلُخُوَزُ): كؤمه لهی هه رومزیه کی

كشتوكالیوو له ولاته هاوبه شیهه كاندا كه

هه موو نامیریکي به ره می کشتوكالی و

زهویه کان هی هه موانبوو/ گشتیبوو.

كولس: (الْكَوْلِيَسُ) (ج) كَوَالِيَسُ: بهشی

پشته موو نادپاری شانوكه.

(“فِي الْكَوَالِيَسِ”): له پشته وه كه كس

نه پيښت.

(وراء الكواليس): له پشت به رده وه/

به دزيه وه/ به نهښی.

(“ماذا يجري في الكواليس”): له په ناوه، له

پشت به رده وه، به نهښی چی دمگړیت و ناماده

دمگړیت؟

كوم: ۱- (كَوْمٌ - التُّرَابُ تَكْوِيْمًا): گله کی

كؤكردموه كؤمه ليكرد.

(-المتاع): كه لويه له کی (له سه ریه ك

كؤمه لکرد/ كه له كه كرد).

(-نِيَابُهُ فِي نَوْبٍ وَاحِدٍ): جله کانی كرد به

كراسيكا. له كراسيكا كؤيكردنه وه.

(اِكْتَامٌ - الرَّجُلُ اِكْتِيَامًا): چيچكه يكرد/

له سر نووی پی هه لنيشت.

(الْكَوْمُ) (ج) اَكْوَامٌ: ۱- گله حوشریک ۲- شوپنيکی

بهرز كه به دمورو پشتدا بروانیت. وهك گرد.

(الْكَوْمَةُ وَالْكَوْمَةُ) (ج) كَوْمٌ وَاَكْوَامٌ: كؤمه له

شتیک وهك كؤمه له گل و شتیر.

(الْأَكْوَامُ) (م) كَوْمَاءُ (ج) كَوْمٌ: ۱- به رزه موبهو/

بهرز ۲- حوشری كؤپاره گه ورمو بهرز.

۲- (الْكَوْمِسْيُونُ) (ت) (لاتينية): ۱- به پی

داهینانی بازارگانان نهو کرپی ریخستنیه

كه كومسيونچی ومريدگړیت ۲- ده لالانه يه كه

ده لال ومريدگړیت كه شتیک بفرؤشیت.

(-في اصطلاح السياسيين): به پی داهینانی

راميارمکان ليرنه يه كه بؤ بينی سكالای

رامیاری یان بازرگانیی و لسه‌ری بنووسن و
بریاری لسه‌ری بدن.

(الکومسیونجی): هینهری که لوپه‌لی بازرگانی
له دهره‌وی ولات.

کون: (کان- الشیء یكون کوناً وکیاناً
وکیوناً): شته‌که (بوو/ هه‌بوو، په‌یدابوو،
روویدا، هاته‌دی، بوویه‌وه.

(«كَانَ زَيْدٌ قَائِمًا»): زمید به پیوه بوو
۲- به‌واتای (ته‌واو) دیت و مکو: («فقال الله
لِيَكُنْ نُورٌ فَكَانَ نُورٌ»): خودا فەرمانیدا با
رووناکیی بیت دمستوبرد رووناکیی ته‌واو
بوو، هات ۳- به‌ واتای سه‌لینراو/ سه‌پاو.

(«كَانَ اللهُ وَلا شَيْءَ مَعَهُ»): خودا تاکیوو ههر
به تمنیا بوو هیجی له‌گه‌لدا نه‌بوو ۴- به‌ واتای
(حَضَرَ): نامادمیوو/ بوو. وهک:

(وان كان ذو عُسْرَةٍ فَنَظَرَةٌ إِلَىٰ يُسْرَةٍ):
نه‌گهر هاتوو نه‌بوویوو با رووی له‌ کردنه‌وهی

دروو بیت. به‌ نومی‌د بیت ۵- به‌ واتا روویدا
و مکو (ماشاء الله كان): نه‌وهی خودا ویستی

روویدا ۶- به‌ واتای دمبوو پیویستیوو («ماكان
لكم ان تَنْبِتُو شَجْرَهَا»): نه‌دمبوو درمخته‌که
بروینن ۷- به‌ واتای ناینده.

(«يَخَافُونَ يَوْمًا كَانَتْ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا»): له
رؤژئکی ناینده دهرسان که سزای سه‌ختو

گرانیوو ۸- به‌ واتا تیپه‌ری و به‌سه‌رچوو.
(وكان في المدينة تسعة رهط): له شارمکه‌دا

نۆ دمسته هه‌بوون ۹- به‌ واتای بارو ره‌وش.
(«كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ»):

نیوه باشترین میللمت بوون که بۆ خه‌لکی
ره‌خسینران ۱۰- به‌ واتای هه‌میشه‌و سه‌رومپر:

(«كان الله غفوراً رحيمًا»): خودا هه‌میشه‌و
سه‌رومپر لیبورددو و به‌به‌زه‌میوو.

(«يقال صار إلى كان»): گه‌رایه‌وه‌و وایلیهات
که له‌وه‌پیش بوو واتا مرد بۆ جوت دموتریت:

(«صارا إلى كانا»): بوونه‌وه به‌وهی که نه‌وسا
بوون. بۆ کۆ دموتریت: («صاروا إلى كانوا»)

(«كُنْتُ الْكُوفَةَ»): له کوفه بووم.
(«مَنَازِلُ أَقْصَرَتْ كَأَن لَّمْ يَكُنْهَا أَحَدٌ»):

هه‌وارانیك/ مالانیك جۆلبوون هه‌رومکو
که‌سی تیدا نه‌بوویت.

(«كُنَّا هُمْ»): بۆیانبووین.
(«دَخَلَ الْأَمْرُ فِي خَبْرِ كَانٍ»): کارمکه

تیپه‌ری.
(«كَوْنُ الشَّيْءِ تَكْوِينًا»): شته‌که به‌ هینان

هینایه‌دی/ په‌یداگیردو دۆزییه‌وه.
(تَكُونُ): په‌یدابوو/ هاته‌دی/ دروستیوو.

(الكائِن) (فا): ۱- په‌یدابوون، هه‌بوو، هاته‌دی
۲- بوونه‌ومر.

(الكائِنَةُ (ج) كائِنَاتٌ وَكَوَائِنٌ): مئی وشه‌ی
(الكائِن) رووداو په‌یدابوو.

(الكائِنَات): بوونه‌ومرمان/ بوومکان/ نه‌وانه‌ی
که هه‌ن.

(أَلَكُون) (مص): گهر دوون، گیتی.

(أَلَكُونِي): گهر دوونیی.

(أَلَكُونِي): ته مه نژور / ته مه نگره.

(أَلَكِيَان) (مص): ۱- سروشت، خورسك و

هینراومدی / ره خساو ۲- قهواره.

(أَلَتَكْوِين): له نه بوو هینانه دی، به دیهینان.

(سَفَرُ التَّكْوِين): به که مین (گوزار / سه هری

حمره تی موسا که پینجه.

(أَلَتَكْوِين (ج) تَكاوين): وینه / رو خسار /

شیومو قه لافمت.

(أَلَكُنِّي (ج) كُنْتِيَوَانِ وَالْكُنْتِي (ج) كُنْتِيَوَانِ):

ته مه ندریز / ته مه نگره / زور به ته من (و مگو

فسه ی نه و مرگرایت که و تبیتی له که نه جیما

ومها و مها بووم).

(أَصْبَحْتُ كُنْتِيَا): ته منم گه وره بووه.

(أَلَسْكَان (ج) أَمَاكِن وَأَمَكْنَة وَأَمَكْن): (نه مه ی

دواومیان دمگه منه): شوینی / جیی شته که.

(أَلَكَاَنَة (ج) مَكَانَات): ۱- شوین / جی ۲- پله و پایه.

(«مَكُونُ فِيهِ»): تیایایه.

(أَلَكَيْن): پله و پایه دیارو بهرز.

(فَلَانٌ مَكِينٌ عِنْدَ فُلَانٍ): هیسار پله و پایه دارو

به رزه له لای هیسار کهس.

۲- (كَانَ. يَكُونُ- عَلَى فُلَانٍ. كَوْنًا وَكِيَانًا):

دسته بهری به خپوگردن و سرپهرشتی هیساری

گرتبووه خوی.

(إِكْتَان- بِفُلَانٍ وَعَلَيْهِ. إِكْتِيَانًا): هیساری گرت

خوی و دسته بهری به خپوگردن و سرپهرشتیوو.

(أَلَكِيَانَة): دسته بهری / دسته بهریووون.

۳- (تَكُونُ): ته گانیدا / بزوا / جوولا / جما.

۴- (إِسْتَكَانَ- لِفُلَانٍ إِسْتِكَانَةً): سر شویری

هیسار بوو و خوی به ده دسته یوه دا / زموونی

دستی هیسار بوو.

۵- (كَبِيَان (فك) ناوی (زحل) ه به فارسی:

کهش.

کوه: (كاه. يَكُوهُ- الشَّيْءُ. كُوْهًا): بوئی شته که ی

کرد.

(كُوْه. كُوْهًا): سر سامبوو / چه په سا.

(كُوْه- النَّارُ): ناگره که ی تیز کرد / خوش کرد /

ورووژاند.

(تَكُوْه- عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کاره که ی لی فراوان و

به ربلاو بوو و شپرز میگرد.

کوی: ۱- (كُوِي. يَكُوِي فُلَانًا. كِيًا): هیساری

داخ کرد / به ناسنیک یان شتیکیتر داخ کرد.

(-الْثِيَابُ): جله که ی و توو کرد. م

(-تِ الْعَقْرَبُ فُلَانًا): دوو پشه که به

هیساریه وهدا.

(«كُوَانِي بِعَيْنِهِ»): به چاو خواردمی / چاوی

تیز تیریم.

(أَكُوِي إِكْوَاءً): به زمان مرو فیکی داخ کرد /

نازاری به دلی گه یاند.

(كاوِي- الرَّجُلُ مُكَاوَأَةً): شهره جنیوی

له گه لدا کرد.

بکات/ بؤ پرسیار هات دهجیته سهر (ما) ی
پرسیار ومکو «کیم جنت» بؤ/ بؤچی هاتیت؟
(ه) ی له ومستاندا بیوه دهلکینریت دموتریت
کیمه: بؤ. کي: بؤ نهومیکه.

(جنتک کي تکرمني): بویه هاتمه لات که
ریزم لیبگریت.

(ل) ی بیوه دهنوسینریت دموتریت لکی: بؤ
نهومیکه.

(جنتک لکی تکرمني): بویه هاتم بؤ لات که
ریزم لیبگریت.

کاء: کاء. یکیء- عن الأمر. کینا: خوی له
کارمکه نهگهپاندو خوی لیدزیهوه.

(ألكأ والکيء والسكأة والکيأة): زیرمکردوو
زورترسنوک.

کیت: (کیت- الوعاء): قاپهکهی ناخنی.

(-الجهاز): نامیرمکهی سازداو ناماده کرد.

(کیت. وکیت أو کیت وکیت) یان بهمی واو
دموتریت: (کیت کیت) (قال فلان کیت

وکیت): بؤ نادیارکردنی قسهکه دهلین: واو وا
نهو دوو وشهیه همردهبیت بیکهومبین.

کیح: (کاح. یکیح- السیف فيه. کیحاً):

شمشیرمکه کاری تیکرد.

(«ماکاح فيه السیف»): شمشیرمکه کاری

تینهکرد.

(أکاح- ه إکاحه): مراندی/ فهوتاندی.

(ألکیح): (بؤ نیرو من) توندوتیز/ رهق.

(اکتوی): ۱- داخکرا/ داخبوو/ تووشبوو
۲- دووبشگهستهبوو.

(-الرجل): خوی داخکرد/ خوی بهداخکردندا.
(استکوی- فلاناً): داوی له فیسار کرد

داخیبکات.

(-الرجل): کاتی داخکردنی هات.

(الکواء): ۱- زور داخکر ۲- خوتوچی ۳- زمانبهدو
زمانبیسو جنیوفرؤش.

(الکیة): ۱- جاریک داخکردن یان جاریک
نوتودان ۲- شوینی داخکردن.

(المکواة (ج) مکاوا): نوتوو.

(المکواة والکاویاء): داخیک که نازهلی بی
داخو نیشانه بگریت.

۲- (کوی- فی داره کوی): کلاورؤژنهیهکی
کرده خانومکهی.

(-تکوی- الرجل. تکویاً): خوی به (کونیکي/
شونینیکي) تمسکدا کردو تیایدا گیر بوو.

(الکؤ والکؤة والکؤة (ج) کواء وکوی وکوات
وکوات): ۱- کلاورؤژنه ۲- کهلهبهری دیوار،

(دهلاقه/ قلیش) ی دیوار.

(کوی- النهر): جوگهو جوگهلهی روبار.

۲- (اکتوی- الرجل): شانازی به شتیکهوه
کرد که نهیبوو.

کي: (کي): بؤ نهوه/ بؤ نهومیکه (بیته بؤ
هؤ).

(«جاء کي یسأل»): بؤ نهوه هات که پرسیار

(كَيْحٌ أَكَيْحٌ): توندوتیژ.

(الْكَيْحُ): توندوتیژی.

کید: ۱- (کاد. یکید- ه کیدا): اهنلی لیکردو

له خشتهبیرد ۲- فریویدا/ فیلیکرد ۳- به گزیدا

چوو/ لهگه لیدا جهنگی ۴- نیازی خرابی

لهگه لدا بوو.

(-الشيء): شتهکهی چارمه رکرد/ چاکسازیکرد.

(-لِفْلَانٍ): فیلی بو فیسار کرد.

(“فَلَانٌ يَكِيدُ أَمْرًا مَا أَدْرِي مَا هُوَ”): فیسار

خهریکی کهینو بهینه/ فیلو فره جیکه

نازانم جیبه.

(“بَلِّغُوا الْأَمْرَ الَّذِي كَادُوا”): گهیشتنه نیازی

خویان که خهریکبوونو دمیانویست.

(کاید- ه مکاید): فیلی لیکرد/ له خشتهبیرد/

هه لیفریواند/ هه لیخه له تاند.

(تکاید- الرجلان): په کتریان (فریودا/

هه لئه له تاند/ له خشتهبرد).

(اِكْتَادُ هُ- اِكْتِيَادًا): فیلی لیکرد، له خشتهبیرد،

هه لیفریواند.

(الْكَيْدُ) (مص) کياد: اهنلی، له خشتهبردن،

هه لئه له تاندن/ ناپاکی لهگه لداکردن/

ته له که بازی و پاشقول لیگرتن. و تراوه:

(“الْحَرْبُ كَيْدٌ”): جهنگ به فیلو فریودانه

۲- جهنگ/ شهر.

(“عَزَا فَلَم يَلْقُ كَيْدًا”): داگیرکردو شهری به

تووشهوه نه بوو/ بهرمنگاری نه کرا.

(الْكِيَادُ): ته له که باز/ زور به فروهنلی.

(الْمَكِيدَةُ): پیلانی (له خشتهبردن/ فریودان/

گزی/ فیلو) زورزانی و ناپاکی.

۲- (کاد- الزندُ یکیدُ کیدا): چهره که

ناگیرکردموه/ ناگری هه لدا.

(-بِنَفْسِهِ): خوی کرده فوربانی. له خویبورد/

گیان بازبیکرد.

(-الرُّجُلُ): ریشاموه.

(الْكَيْدُ (ج) کياد): رشانه وه.

کیر: ۱- (کار. یکیر- الفرس. کيارا): چارمویکه

له غاردا کلکیگرت/ کلکی هه لپری.

(أَكَارٌ عَلَيْهِ يَضْرِبُهُ): هاته لیدانی.

(تکایرا): کهوتنه لیدانی په کتری.

(الْكَيْرُ (ج) آکيار وکیرة): مووشه دمه که

ناسنگهر ناگری پیخوشده کات.

(الْكَيْرُ): چارموی که له گه ورمه کیدا کلکی

هه لدمبریت.

۲- (کیریا لیسون) (یونانیة): په دوو پارچه

وشه پیکهاتووه (“کیر”): ناغا/ گه وره که

(“اليسون”): بهزمییت بیت.

الملحق:

کیر: (الکیرُوسین): کیرُوسین، بهنزینی

فرۆکه.

کیس: ۱- (کاس. یکیس- الغلام. کيساً

وکياسة): میرمنداله که زرنگو تیگه یشتوو

ناسکبوو/ به ویلبوو.

(أَكْوَسَ) (عامية)
 الْأَكْيَسُ (الْكِياسُ ج) مكاييس- مِنَ النِّسَاءِ):
 ژنيك مندالی زرنگو و بهويل و ناسكي ببيت.
 ۲- (كَيَسَ-ه): له توورمهگه پينا / كرده
 توورمهگه وه.
 (الْكيس ج) اَكْيَاسُ و كَيْسَةَ): توورمهگه ي
 (پاره / جزدان و دانه ويله و شتير كه له په رۆ
 دروسته مكريت.
 (كيسُ البوغ): توورمهگه ي تَوَزِيكِي وردى گوله،
 پيشيده موتريت: (كيسُ الغبيرات).
 ۳- (الْكيس): كومه له خه لكيك.
 كيسان: دسترپژيكردن زور له خه لكركدن /
 سته م.
 (رَكِبَ فُلَانٌ كَيْسَانً): فيسار كه وته
 زوره ملي و دسترپژي / سته مكردن.
 كيص: ۱- (كاص. يكيص. الطعام. كَيْصاً
 و كَيْوِصاً و كَيْصَاناً): به تهنيا خواردنه كه ي
 چيشته كه ي (ماشيه وه / خوارد).
 (- مِنْ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ): زوري خواردو
 خواردمه وه.
 (كَيْصَانَةً مَاشِيناً): نه وه ي هم زمانلي كرك
 لاي نه و تيرمان خواردو خواردمه وه.
 (الْكَيْصُ) (مص): ۱- زور چرووكي ۲- زور پيسكه /
 چرووك / رژد / رمزيل.
 (رَجُلٌ كَيْصٌ وَ كَيْصِي وَ كَيْصِي وَ كَيْصِي):
 بياويكه بهر چاوتنگ به تهنيا ده خواتو

(-فُلَاناً): نه وه له فيسار بهويلترو ناسكترو
 زرنكترو تيگه يشتوترو بوو.
 كَيْسَ-ه: ناسكو و بهويل و تيگه يشتوو يكرد،
 چاويكردمه وه.
 (كايِس-هُ مَكَايَسَةً): له بهويلي و هوشيارى و
 زيرمه كيدا به زاندى.
 (-هُ فِي الْبَيْعِ): له نالش و ويلشدا / له كرين و
 فروختدا له و زرنكترو ناسكترو بهويلترو بوو
 به زاندى.
 (أَكَّاسٌ وَ أَكْيَسٌ إِكَّاسَةٌ وَ إِكْيَاسٌ): مندالی
 هوشيارو زيره كو و بهويلي بوو.
 (تَكْيَسٌ): خوى زرنگو و ناسكو و بهويل
 نيشاندا / نواند.
 (الْكَيْسُ) (مص): ۱- ناومز / نه قلو و ناسكي و
 زرنگي ۲- جواميري / به خشنده ي ۳- له
 كاروباردا وردو شينه ي ۴- تيگه يشتوو.
 (الْكِيَّاسَةُ) (مص): وريايي و زيرمه كي له
 دياريكردنى نه و شته ي كه به كه لك تديت.
 (الْكَيْسُ ج) اَكْيَاسُ و كَيْسِي (م) كَيْسَةَ (ج)
 كِيَّاسُ): ۱- ناسكو و بهويل ۲- زرنگو له شت
 گه يشتوو ۳- تيگه يشتوو و بهر هوش.
 (كُوَيْسُ) (عامية): چاك تيگه يشتوو ي
 بهويل.
 (الْمَكْيَسُ): زرنگو و هوشيار / ژير.
 (الْأَكْيَسُ م) كَيْسِي وَ كُوَيْسِي (ج) كَيْسِي):
 زرنكترو تيگه يشتوترو بهويلترو ناسكترو

کهسی بهمیردا نایمت و تنها بهتنگ خویره وه دیت.

۲- (کاص. یکیص. کیصاً وکیوصاً وکیصاناً): هیزی بهسهر شته کهدا نه سکا.

۳- (کاص. یکیص. الرُّجُلُ کِیصاً وکِیوصاً وکِیصاناً): خیرا رویش.

("مَرَّ یَکِیصُ"): به پهله تیپه ری.

۴- (کایص- الأمر أو العمل مکایصة): له کاره کهدا یان نیشه کهدا کرده بوو، پیوهی خهریکبوو/ کردی به پیشه ی خو ی.

(الکِیصُ والکیصُ- مِنَ الرِّجَالِ): پیاوانی بازوو نه ستوور.

۵- (الکِیصُ): تهره ی کورته بنه.

(الکِیصُ): ۱- کورته بنه ی قهله وی شلو شیواو ۲- که مچیکلدانه و تووره و ترؤ ۲- که سیکه بابی بووبیت و به خو ی بنازیت.

کیع: (کاع. یکیع- عنه. کِیعا وکیعوعه): لئی زارمتره کبوو و ترساو پی نی نه ویرا.

(کاع وکانع (ج) کاعه): نه ویر/ زارمتره ک.

("کَعِي عَنهُ") (عامیه): له بهر دهمیدا بیدمه لاتبوو.

کیف: ۱- (کاف. یکیف- الشیء. کِیفاً): شته که ی بری.

(کِیْف- الشیء): شته که ی پارچه پارچه کرد/ کوته کوته کرد.

(تَکَیْف): پارچه پارچه بوو/ له تله تبوو.

(إِنکاف- الشیء إِنْکِیافاً): شته که بچرا/ بسا/ برا.

(الْکِیْفَةُ (ج) کِیْف): پارچه به رویره که جله که ی له پی شه وه پی بینه ده گریت.

۲- (کِیْف-ه): خو شحالیی (لیبریسی/ له که لدا کرد) پی و ت: تو چونی.

(-الشیء): نیشانه و باری بو شته که به پیدا کرد.

(-ه فَکِیْف): دلی خو شکرد و نه ویش به وه دلخو شیوو (عامیه).

(تَکَیْف): گونجاو راهات و له بارودوخ و رهوشیکدا مایه وه.

(الْکِیْف-عند الحُکماء): لای داناکان چونیه تی و بارودوخ شتی که که پیومه تی و له تکردن

هه لئا گریت وه ک سپیتی و رهشی و.. هتد.

(الْکِیْف): هه وهس و نارمزوو خو شی ی دل (عند العامه).

(کِیْف): ناویکی نادیارو بو برسپاره به واتای (چون) دیت.

("کِیْفَ زَیْدٌ"): زمید چونه.

(کِیْفَمَا): ههر چونی ک/ ههر جیه ک.

("کِیْفَمَا تَصْنَعُ أَصْنَعُ"): ههر جیه ک بکهیت منیش دمی که م.

(کِیْفَ لِي بِفُلَانٍ): دمی بیت فیسار چونی بیت.

(کُلُّ الْکِیْفِ): زور به دماخه.

(کِیْفِیَّةُ الشیءِ (ج) کِیْفِیَّات): نیشانه و رهوش و باری شته که.

له جاو شتیکیتردا که نه گۆریت، به شیومیهک
ببیته مایه ی پیکه وه گونجانیان یان وایان
لیبیت که په کبگرن و بینه پارچه یه کی
نه پچراو.

(تکلیف الحیاة وفقاً للبيئة): ژایانی به
پنی ژیهنگه بگونجینریت.

(تکلیف قصة للسینما): چیرۆکیک بۆ
فیلمیکی سینهما بگونجینریت (تحویر
فی المیل أو السلوک أو الطبع لیصیر علی
غرار شیء أو مثاله): ومرگیرانی نارمزوو یان
هه لسوکهوت یان سروشت بۆ نه وه ی له شیوه ی
شتیکبیت یان چون نهو بیت.

تکلیف شخص ذوقه وفق ذوق صدیقه):
که سیک نارمزوو ی خوی وهک هی هاوړیکه ی
لیبکات وهک نهو چیژ له شت ومرگیریت.

(تکلیف التعلیم): گۆران و گونجان له
خویندن و فیرکردندا.

(إدخال تعديلات علی موادہ وأسالیہ من
شأنها أن تجعله ملائماً. لحاجات الطالب
ومقدرته): گۆرانکردن له بابمت و ریگه ی
خویندنندا به شیومیهک بگونجیت له گه ل
پیداویستی خویندننی قوتابی و توانایدا.

(تکلیف الهواء): گونجانی ههوا به پنی
که لک و پیویست. (ضبط حرارة الهواء
ورطوبته وحركته في مكان ما وإبقائها في
أحوال معينة بواسطة جهاز خاص یسمى

الملحق:

کیف: (الکيفي): شتی به هه موس / به نارمزوو.
(إحساسات متمیزه من الوجهة کیفیة):
ههست و نهستیکی جیاو دیار له رووی
نارمزوو هه موسه وه.

(الکيفي): تهنها له سمر خواست دموستیت و
نهو هه موس و نارمزوو په مرمودمکریت گوی
نادریته نهریت و دستوروو یاسا.

(الإختیار کیفي): به نارمزوو به هه موس
هه لپژاردن.

(الصرف کیفي): اجه نارمزوو به ختکردنی
پارمو پوول ۲ په یدابووی حمزی دل و
بۆچوونی دله.

(أحكام کیفیة): بریاردانی به ههوا و
هه موس و گویندانه هیج.

(التکيف): گونجان و ریکهوتن و راهاتن
له گه ل دمورو پشت و ژینگه دا.

(التکيف وفق البيئة الإجتماعية): راهاتن و
گونجان به گویره ی ژینگه ی کومه لایه تی بیت
(جعل الإنسان مایلہ أو سلوکہ أو طبعه

علی غرار شیء): مروف خوی و لیبکات
که سروشت و هه لسوکهوت و حمزی به پنی
شتیکبیت.

(التکيف وفق ذوق صديق): خو گونجان
له گه ل حمزو دنی دوست و هاوړییه کدا بیت.
(التکيف): روودانی گۆرانیک له شتیکدا

وزاد): جنیوی پیدا نهمیش زورتری پیکردو
پیدا.

(كَايَلُ فُلَانًا): فیسار بوی پیوام منیش وهك
نهو بومپیواپوهه.

(نحن مَكَايِلان): نیمه دوو پیومرین/ دوو
بپیوین بویهگتری دمپیوین.

(كَايِلَ الفَرَسُ الفَرَسَ فِي الجَرَى): دوو
چارهویکه له غاردا ململانی و پیشپرکیان
کرد.

(كَايِلِنَاهُمْ صَاعًا بِصَاعٍ): به نهندازهی
خویان، نهوان، پاداشتمان دانهوه.

(تَكَايِلَ - الرحلان): ۱-دوو پیاوهکه بهجنیوو
تولهسهندنهوهو تولهکردنهوه بهرمنگاری
یهگتریبوون ۲-ههریهکهیان بوی نهویتری پیوا.

(اِكْتَالَ مِنْهُ وَعَلَيْهِ اِكْتِيَالًا): پیوانهکهی
لیسهندو خوی شتهکهی پیوا.

(اَلْكَيْلُ (مص) (ج) اَكِيَال): پیومر/ پیوانه
نهو نامیرو دمهفری پیی دمپیون وهك مهنو
لهگهنو تهنهکهو شتیر.

(اَلْكَيْلَةُ (ج) كَيْلَات): ۱-جاریك پیوان ۲-قاپیکه
پیی دمپیوریت/ مهن.

(اَلْكَيْلَةُ): جوری پیوانهکردن.

(اَلْكَيَالَةُ): ۱-پیشهی پیوانهکردن ۲-مرزی
پیوانهکردنهکی.

(اَلْكَيَالُ): کهسیکه پیشه پیوانه کردنبیت.

(اَلْكَيْلُ وَاَلْكَيْلَةُ (ج) مَكَايِلُ وَاَلْمَكِيَالُ (ج)

مُكَيِّفُ الهَوَاءِ): راگرتنی پلهی گهرمای ههواو
شیو جوولهی له شوینیکو له رهوشیکی
دیاریکراودا ومها بهیلریتهوه که پیویسته
نهویش به هوی نامیریکی تایبهتییهوه که
پنیدهلین ههواگور/ ههوا گونجین.

(مُكَيِّفُ الهَوَاءِ): ههواگور.

كَيْكُ: (اَلْكَيْكَةُ (ج) اَلْكَيَاكِي): هیلکه.

(كَيْبِيكَةُ وَاَكَيْبِيكِيَّةُ): هیلکوه/ هیلکهی بجووک.

کیل: ۱- (كَالَ). یکیل - القمّح و غیره. کیلًا
ومکیالًا و مکیالًا): گهنمهکه یا هیتزی لهو
بابهتهی پیوا/ پیوانهیکرد نهویش به هوی
نامیریك که بوی نهوه دانراوه.

(كَلَّتْ زَيْدًا الطَّعَامَ): خواردنهکهم به زمید
پیوا.

(كَلَّتْ لَزِيدِ الطَّعَامَ): بوی زمید خواردنهکهم
پیوا.

(-الدراهم): پارمکهم کیشانه کرد.

(-الشيء بالشيء): شتهکهم به شتهکهپتر
پیوانه کرد/ نهندازه گرت.

(«هذا طعام لا يَكِيلُنِي»): نهمه خواردنیکه
کهمهو بوم پیوانه ناکریت بهش ناکات.

(كَيْلَ - القمّح و غیره. تَكِيَالًا): گهنمهکهو
شتی تری پیوا/ پیوانه کرد.

(كَايِلُ - مَكَايِلَةُ): پیبهپیی نهویکرد. نهو

چی وت نهمیش واپوتهوه یان نهو چیکرد

نهمیش نهومیگردموه (شَاتَمَهُ فَاَرَبِي عَلَيْهِ

۵- (الْكِيلُوغرام): كیلوگرام كه هزار گرامه
(يونانيه).

كيم: (الكيمياء والكيميا): كيميا/ ئەكسیر،
مايه، به پئی قسهی كۆنهكان مايه يهكه
كانزاکان دهگۆرپیتو دميانكات به زېر يان
زيو. زانستیی كيميا يان كيميا لای كۆنهكان
زانستییكه دهر بارهی گۆرپینی ههندیك
كانزا بۆ ههندیكتر به تايبهتی گۆرپینیان
بۆ زېر به هوی ئەو ئەكسیرموه كه بهردی
ههيلهسووفهكانیان پیدموت يان بهو ئەكسیره
دەرمانی هه موو دهرديكى پئی دهرپهینن
بهلام له لای دوايینهكان، كيميازانستیکه به
هۆیهوه سروشت و خهسلهتی هه موو تهنیک
دهرانیت و نهویش به شیته لکردن و زانینی
چۆنیهتی دروستبوونی.

كیمی و كیموی (ج) كیمبون و كیمویون: ئەم
دوو وشهیه یونانین، كیمیاهر، كیمیایی.

الملحق:

كيم (الكيميائي): ئەوهی تايبهته به
كیمیاهه.

(عَنْصُرُ كيميائي): توخمینی كیمیایی.

(طاقة كيميائية): وزمیهکی كیمیایی.

(الكيميائي): كیمیاهر/ كهسێكه كه له بواری

كیمیادا كاربكات و تیايدا پسرپور بیت.

کین: ۱- (كان). يکین لُقْلان. کینا: ملی بۆ

شۆرکردو خۆی بهدمستیهوه دا.

مکاييل): دهفری پئی پيوان.

(الْمَكِيل): ئەوهی پيوراوه.

(الْمَكِيل): ۱ ئەوهی پيوراوه ۲- نامیری پئی
پيوان (عاميه).

۳- (كَال - الرَّئِدُ. يَكِيلُ. كَيْلًا): چهرخهكه
ناگری نهکردموه تربهکرد.

(كَيْل - الرَّجُلُ): زۆر ترسا، زېرهکردوو.

(كَيْل): پياوی زۆر ترسنۆك.

(تَكَيْل - الرَّجُلُ): له ريزی دواوهی سوپاكه
مايه موو نه جووه جهنگهوه.

(الْكَيْل (ج) أَكْيَال): ئەو پریشكهی له
كهلهشیری چهرخهكه دمبتهوه.

(الْكَيْل): ۱- دواريزی سوپا له جهنگدا (لهوهوه
هاتوووه كهله شيری تهننگ ناگرنهكاتوهوه

بهوه چوپنراوه چونكه ئەوهی له دواي سوپاوه
بیت شهړناكات ۲- زۆر ترسنۆك/ زېرهکردوو

۲- جهرازیی زهویی كه پياو بهسهريهوه دمبیت و
دهروانيته نه مالاولای و تهماشای خهلكتر

دمكات كه چیدهكهن.

(الْكَيْل وَالْكَيْل): دوو كهل و پریشك كه

له كهلهشیری چهكوشهكه/ چهرخهكه
دمبتهوه.

۲- (الْكَال) (فارسية): چنگال نامیریکی جهنگه

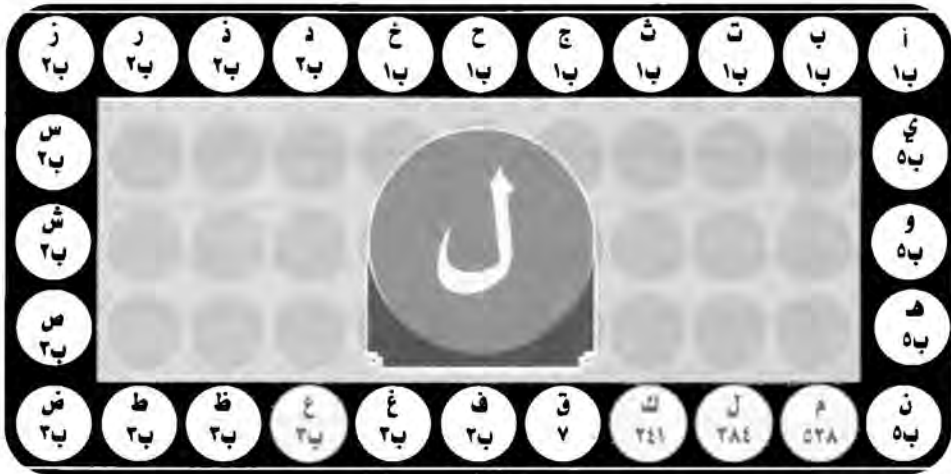
وهك چنگاله له شهردا قهلاي پیدمرووخینن.

۴- (الْكَيْلُوس) (يونانية): شلهيهكه سپيهه يان

شيلهی خواردنه ههرسکراوهكهيه.

(أَلْكِينَا) (ن): درهختی قهنه قینه له پیشدا
 له ناوچه گهرمه گانی نه مهربکای باشووردا بووه له
 توپکله کهی مادهی کینین دهردههینریت که درژی
 تایه ههروهها مادهمپتر که له پزیشکیدا به که لکه
 یان بو پیشه سازی خواردنه وه به که لکه.
 (أَلْكِينَا): دهرمانیکه له توپکلی درهختی کینا
 دهردههینریت بو درژی تا (اسبانية)
 کیه: (كَاه) يَكِيه - فُلَانَا كِيهَا: بونی دهمی
 هیساریکرد.
 (أَلْكِيَّةُ): مرؤفی بیفروفیل یان مرؤفی
 بیده لاسه لات که کاروباری بو نهروات.

(أَكَانَهُ اللهُ إِكَانَةً): خودا سه رشوړو ملکه چی
 کرد.
 (إِكْتَانَانِ إِكْتِيَانَا): دلته نگبوو خهفته کهی
 له دلدا شارده مو هیشته وه.
 (إِسْتِكَانَ): سه رشوړو زه بوون بوو.
 (أَلْكِيَّةُ): ۱-ته نگانه یه که مرؤف دماوو
 زه بوون بکات ۲-بار / رهوش.
 «بَاتَ فُلَانٌ بِكِيْنَةٍ سَوْءٍ»: هیسار له باریکی
 خرابدا مایه وه.
 (أَلْكِيَّةُ) (ز): ۱۰ بهری درهختیکه به ره کهی له
 عه نه ب ده چیت ۲-دهسته بهری.

ل: (اللام): لام پیتی بیست و سینه‌مینی پیتی
 نهلفوبیسی عه‌رمبیه‌و له بیته‌کانی سه‌ری
 زمانه.

(لام) له ژمیره‌ی کوی بیته‌کاندا (۳۰) سییه.
 (لام) به زور جور دیته سهر وشه‌و هوی
 بزویسی جیاجیا ده‌بیت و به واتای جیاجیا
 دیت وهك ("هذا الكتاب لأخي"): نهم کتیبه
 هی براهمه‌ت.

(لزید): هی زمیده.

(لك و لي): هی تویه. هی منه. یان بو
 تویه بو منه. ده‌جیته سهر ناوو سهر کردار.
 نه‌ودی ده‌جیته سهر ناو به گه‌لیك واتا دیت:
 (أ) (للأختصاص): بو تایبه‌تمندی وهك:
 (الجنة للمؤمن): به‌هشت بو پروادارانه (ب).
 (الاستحقاق): شیاو.

(«العزة لله»): نگینی و به‌رزی ههر خودا
 شیایو نه‌ومیه.

(الملك): خاومنداریتی.

(«له ما في السموات وما في الأرض»): ههرچی
 له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه هی نه‌وه، هی
 خودایه.

(التبليغ): پیراگه‌یاندن.

(«قُلْتُ لَهُ»): پیمگوت. پیمراگه‌یانند.

(«فَسَرْتُ لَهُ»): بوم روونکرده‌وهو شیکرده‌وه
 (ه).

(التعدية): لیته‌لاواردن. نای که.

(«ما أشدَّ حُبَّ زيدٍ لعمر و»): نای که زمید
 عه‌مروی خو‌شده‌ویت واتا نه‌و خو‌شه‌ویستییه
 که‌س نایگاتی.

(و) (القسم): سویند.

(«لله لأفعلن هذا»): به خودا ده‌بیت نهم کاره
 (به‌جی به‌ینم/ بکه‌م).

(ز) (الصيرورة): به‌وه بوون/ بو نه‌وه.

(«ولد الإنسان لحياة أبدية»): مرو‌ف بو

«إِنَّ زَيْدًا لَقَائِمٌ»): به راستی زمید به بیومه / وهستاوه.

(لَامُ الْجَوَابِ بَعْدَ (لَوْ) و (لَوْلَا) و (الْقَسَمِ): لامی وهلام پاش / نهگهر / ههرکه / سویند.

(لَوْ عُدْتُمْ لَعُدْنَا): ههرکه هاتنهوه نیمه‌پیش دپینهوه.

(لَوْلَا زَيْدٌ لَهَلَكْنَا): نهگهر زمید نه‌بوايه هه‌وتابووین.

(وَلِلَّهِ لَزَيْدٌ كَرِيمٌ): به‌خودا زمید جوامیره. لام الزائدة): لامی زیاده.

(أَرَأَيْتَ لَشَاتِمِي): دمتبینم تو جنیوم بیددمیت. اللام الأخرى لأسماء الإشارة للدلالة على البعد): لامی شوین ناوی نامازه‌که‌وتوو که

نیشانهی دووریبه‌و زهنه‌دار دمیبت له (ذلك)‌دا نه‌میبت وهک: (تلك): نه‌وه (ذلك): نه‌وه.

لا: (لا): به هموو نه‌م واتایانه دیت و ههر یه‌که له شوینی خوئی: نه. نا نییه. نه‌ک نه‌ه نه / مه. چی.

لا بؤ نه‌بوون و نه‌کردنه جوار. واتای هه‌یه:

(أ) نه‌کردنی شتیک و نه‌بوونی که له ره‌گه‌زی خوئی بیبت.

(لَا غُلَامٌ رَجُلٍ حَاضِرٌ): می‌ردمندالی هیج پیاویک لیره نییه.

(لَا رَجُلٌ فِي الدَّارِ): هیج پیاویک له خانوه‌که‌دا نییه.

(ب) (العامله عمل لیس).
ژیانیکی نه‌مری بووه (ق) لام به واتای (إلى):
بؤ و (على): له‌سهر. و (في): له‌ناو. و (عند):
له‌لا، له‌کات. و (بعد): له پاش / له دواي دیت.
(ر) (لام) که دیت زیاد دمیبت.
(ضربت لزيد): له زمیدمدا به‌لام (لام) که
چوو ههر کردار بؤ نه‌مانه دیت:
(أ) (للتعليل): بؤ / هوکار / هو. وهک:
(جنتك لتعلمني): بؤ نه‌وه هاتوومه لات که
فیرمبکه‌میت.
(ب) (لتوكيد النفي): بؤ چه‌ختکردنی
نه‌بوون، نه‌کردن پیشی دموتریت (لام
الجود)
(ماكان زيد ليكرمك): زمید نه‌وه نه‌بوو
که ریزت لیبگریت.
(ج) (لام الأمر / لام الطلب): لامی داخوایی
(که ژیردار دمیبت) وهک: (ليحكم الله):
دما خودا برپار ب‌داو بی‌پرنیته‌وهو هوکم
بکات یان لامه‌که زهنه‌دار دمیبت.
(فليستجيبوا لي وليؤمنوا بي): دما به
دمنگمه‌وه بین پروام پی بهینن.
یان زهنه‌دار دمیبت پاش ثم (ثم ليقتضوا): با
به‌جی بهینن / جیبه‌جی بکه‌ن.
(لام غیر العامله): لامیک که کارکرده
نه‌بیبت و هه‌میشه سهردار دمیبت و لامی
سهرما دمیبت.
(لزيد قائم): زمید به بیومه.

همیه پهیدا دمبیت. باشترینی سافو روونهو
شینی سوورباوهو سهوزباوه دهکرتیت بهخشل
بو پزیشکیش بهکه لکه.

(الَلَزُورِدِي): نهوهی له رهنگی لازپومردیه.
لأط: (لأط-ه لأطاً: فه رمانیکی داپه و زوری
لیکرد که بیكات.

(-هُ بَسَهْم): تیریکی لیدا/ به تیریکیه و میگرد.
(- هُ بِالْعَصَا): به دار لییدا
(-عَلَى فُلَانٍ زُورِي له فیسار کردو تهنگی
پیهه لچنی.

(-فُلَانٌ فِي مُروره): فیسار تیپه ری هه لات و
خیرایکرد بینه وهی ناو ریداته وه.

(- فُلَانًا): به چاو دوا ی فیسار که وت و چاوی
لینه تروکاند هه تا له چاو و نبوو.

لأط: (لأط-ه لأطاً): ۱- داخیدا یه و دمیری کردو
لیینزیکبو یه وه ۲ به ره له ستی کرد.

(-فُلَانًا فِي التَّقَاضِي): له لیپرسینه وه دا/
له گه لیدا توند بوو.

لأف. (لأف- الطَّهَامَ لأفًا): خواردنه که ی/
چیشه که ی چاک خوارد.

لَاك. (الَاك-ه إِلَى فُلَانٍ إِلاكَةً): قسه و نیازی
نهوی به فیسار گه یاند.

(«الْكُنِي إِلَى فُلَانٍ»): له بری من پییگه یه نه له
منه وه پیی بگه یه نه له بنچینه دا (الَاكُ) یه.

(إِسْتَلَاكُ لَه): نامه که ی نهوی (برد/
پیگه یاند).

کاری (لَيْسَ) دهکات.
(لَارْجُلٌ قَائِمًا): هیچ پایوئیک به پیوه نییه/
هه لنه ستاوه.

(ج) (لَاءِ النَّافِيَةِ لِلْعَطْفِ): نهک.
(«جَاءَ زَيْدٌ لَاعْمَرُ»): زهید هات نهک
عه مرو.

(د) حرف جوابٍ مَنَاقِضًا لِنَعْمٍ): بو
وه لامدانه وهی نه کردنه: نهه/ نه خیر/ نه.

(أَقَامَ زَيْدٌ؟): لا: زهید هه ستا؟ نهه/ نه خیر.
(ه) (لَا النَّاهِيَةَ لِلطَّلَبِ): لای نه کردنی

کاریک شتیك/ نه مه داخواییه وه ده چیه سه
فرمانی رانه بو ردوو.

(لَاتَخَفْ): مه ترسه/ نه ترسیت.
(و) (لَا الزَائِدَةَ): (لای زیاده.

(«مَامَنْعَكَ أَنْ لَاتَقُومَ أَي مَامَنْعَكَ أَنْ تَقُومَ»):
چی نه یه هشت هه ستیت؟

لَاب: (الْمَلْتَنِبِ): راست.
لات: (لات): نامرزی نه کردنه و کاری (لَيْسَ)

دهکات به زوری کارلیکراو مکان ناوی کات
بن و ته نه یه کیک له و دوانه دمردم خرتیت (له

رسته که دا) که کاری تیده کات.
(نَدِمَ الْبُغَاةُ وَلَاتَ سَاعَةً مِّنْ دَمٍ): زوردار مکان

په شیمان بوونه و مو کاتی په شیمان بوونه و میش
نییه/ تیپه ریوه.

لاز: (الَلَزُورِدِ) (فارسیه): لازپومرد کانزایه کی
به ناوبانگه له گیوه کانی نه رمینیاو فارسدا

(الْأَلَاءُ): ۱-گوشادی/ گوشادبوونی ته‌واو

۲-مرواريفروش.

(الْأَلَاءُ السَّرَاجُ): شه‌وقی چرا.

(الْأَلَالُ وَاللَّاءُ): مرواريفروش.

(الْلَوْلُؤُ): مرواری.

لَوْلُؤَةٌ: يه‌ک مرواری (ج) لَآلِي: مرواری و دور.

(الْلَوْلِيَّ وَالْلَوْلُؤَانَ): رهنگمرواری.

(الْلُؤُ لُؤِيَّةٌ) (ن) = اَسْطُر الصَّيْنِ):

نه‌ستیرمگول.

لَام: ۱- (لَامٌ وَلَامًا - السَّهْمُ. لَامًا وَتَلْنِيْمًا):

به‌ریکی به‌تیرمه‌وه کرد که بوی بلوینت.

(-الْجِرْحُ): برینه‌که‌ی نا به‌یه‌که‌وه توند

به‌ستی.

(لَامٌ وَلَامٌ وَالْأَمُّ - الشَّيْءُ الْإِمَامُ): ۱-شته‌که‌ی

چاکساز کرد ۲-کۆیکردوه‌وه توند به‌ستی.

(لَاءَمٌ - الشَّيْءُ. مَلَأَمَةٌ): شته‌که‌ی چاککردو

لواندو به‌گخست.

(هـُ الشَّيْءُ): شته‌که‌ی بؤ لوا/هؤ گونجا.

(-بَيْنَ الْقَوْمِ): خویشگه‌لی ناشتکردوه‌وه/

ته‌بایکردنه‌وه/ ریکیخستنه‌وه.

(تَلَاءَمٌ - الشَّيْءُ الْفَاسِدُ): شته‌گه‌نده‌که‌ی

خراپه‌که‌ی چاکبووه‌وه.

(-لَأْمَتُهُ = دِرْعَةٌ): زریکه‌ی پۆشی.

(تَلَاءَمٌ - الشَّيْءُ الْفَاسِدُ): شته‌گه‌نده‌که‌ی

خراپه‌که‌ی چاکبووه‌وه/ سازبوو.

(الْتَّامُ - الْفَاسِدُ): گه‌نده‌که‌ی چاکبووه‌وه.

(الْمَلَأُكُ): نامه.

(- ج) مَلَأِكَةٌ وَمَلَأِكٌ وَأَمْلَاكُ): فریشته/

مه‌لانیکه‌مت/ گیانیکه‌ که‌ خودا بیایاندا

فرمان و خواست و نامه‌ پیرۆزمه‌کانی خۆی بؤ

خه‌لکی دهنیریت تا بییان رابگه‌یه‌نیت.

(الْمَلَاكُ (ج) مَلَكَةٌ): فریشته/ مه‌لانیکه‌مت.

(الْمَلَكُ = الْمَلَأُكُ): فریشته.

(الْمَلِكُ فِي الْحِسَابِ): له ژمیرمه‌دا به‌هره‌وه

توانا.

(الْمَلَأَكَةُ): نامه/ په‌یام په‌یغام.

لَالُ: (الْأَلَاءُ النَّجْمُ أَوْ الْبَرْقُ لَأَلَةٌ): نه‌ستیرمه‌که‌ی

یان بروسکه‌که‌ی/ هه‌وره تریشقه‌که‌ی

دره‌وشایه‌وه/ شه‌وقیدایه‌وه.

(-تِ النَّارِ): ناگرمه‌که‌ی بلیسه‌یسه‌ند/ کلپه‌یسه‌ند.

(-الدَّمْعُ): وه‌ک مرواری فرمیسکی (به‌

همردوو روومه‌تیدا هینایه‌ خواری/ فرمیسکی

رشت).

(- التَّوْرُ بِذَنْبِهِ): گاکه‌ کلکی راوه‌شاندا.

(-تِ النَّوَائِحِ): ژنه‌ شیومنکه‌ره‌کان له‌

لاوانه‌وه‌یاندا ده‌ستیان رادومه‌شاندا.

(تَلْأَلَاءُ - النَّجْمُ وَالْبَرْقُ وَالنَّارُ): نه‌ستیرمه‌که‌ی

بروسکه‌که‌ی دره‌وشانه‌وه. ناگره‌که‌ی بلیسه‌ی

به‌رزبوومه‌وه رووناکیدا/ شه‌وقیدایه‌وه.

(-وَجْهَهُ): رووی (کرایه‌وه‌وه گه‌شایه‌وه‌وه/

روونبوومه‌وه).

(الْبِنَالَةُ): مرواريفروشیی و مرواریسازی.

(هو لمّتي) ئەو ھاوشیوئەمەو لەمن دەچیت

۲-دەستەپەك خەلك سى تا دە كەس بىت.

(اللؤمّة): ۱-ئەوئى لاسايى خەلك دەكاتەوئە

ئەوئە دەكات كە ئەوان دەپكەن ۲-ھەر شتېك

لەبەر چاكىي/ دەستى بەسەردا بگىریت و بە

كەس نەدریت ۳-كۆمەلە ئامىرىكى جوت.

(اللأم): كەسىكى زىپۆش.

۲-(لأم ولأم- الرجل لأمًا وتلئيمًا): پياومكەى

بە بەدزمان دانا/ بە بەدو ناپاكىکرد/ بە

بەدخوازى دانا.

(لؤم. لؤمًا وملامّة ولأمّة): بەدپرسەن و

نامەرد، دەروونزوم و رسوا/ بەدخوازىبىکرد.

(لئيم ج) لئام ولؤماء): بەدپرسەن و نامەرد،

دەروونزوم و رسوا/ بەدزمان/ بەدخواز.

(الأم-الرجل): پياومكە مندالى نامەرد و رسوا

دەروونزومى بوو يان كەردارىكىکرد كە خەلك

بە نامەرد و رسواى دابنىت/ بە بەدخوازى

دابنىت.

(إستلام. إستلامًا): ژېي لەناو نارمەدان و بەد

پرسەنان و سووكاندا هينا.

(-أصهارًا): زاواى بەدپرسەن، بەدزمان و

رسوايگرت.

(-الأب): باوكىكى نامەرد، رسوا و بەدزمان و

نارمەسەنپوو/ بەدخوازىپوو.

(اللأمان واللؤمان): كەسىكە سروشتى

بەدخوازىسى و بەدزمانانەو نامەردانەو

(-الشيء): شتەكە يەكىگرتەوئەو بەپەكەوئە

ئووسايەوئە/ چاكبووئەوئە.

(-الجرح): بىرىنەكە گۆشتەو زوونى هينايەوئەو

خۆشبووئەوئە/ چاكبووئەوئە/ يەكىگرتەوئە.

(-القوم): خويشگەل كۆبووئەوئە.

(-الشيئان): دوو شتەكە بۆ يەك (گونجان/

لوان).

(-الفرقان): دوو دەستەكە/ دوو تىپەكە

ناشتبووئەوئەو يەكىانگرتەوئە/ كۆبووئەوئە.

(إستلام. إستلامًا): زىپى پۆشى.

(هو لئامه): ئەو چوون ئەوئەوئە/ لە شىوئەى

ئەوئەوئەوئە لئەوئە دەچیت.

(اللام) (مص): كۆى (اللأمّة) يە ۱-زى

۲-ھەموو شتېكى پتەوو قايم/ تۆكەمە/ توند.

(شيء لأم): شتېكى تۆكەمەو يەكىگرتەوئە.

(سهم لأم): تىرىكە پەرمكەى بۆى گونجاوئە.

(اللأمّة ج) لأم ولؤم): زى (بۆپە وئى

پىوتراوئە چوونكە تۆكەمەو قايمەو قولفەكانى

چاك يەكىگرتەوئە.

اللئيم: ۱ شمشير، بۆپە و ئاوناوئەوئە چوونكە

ھەمىشە لەگەل لەشەكەدا ئەگونجى و ھەمىشە

لەگەلىدايە ۲-رىككەوتنى خەلك لەگەل يەكدا.

(-ج لأم ولئام): چوونىكەو لەپەكچوون/

ھاوشىوئە.

(اللأمّة ج) لئامت): ۱-چوونىكەو لەپەكچوون/

ھاوشىوئە.

لأى: ۱- (لأى. يَلاى. لأياً): سستیکردو بهند بوو.

(الْأى. إلاء): كهوته تهنگانه وهى و تووشى نه هامه تیبوو.

(إلتأى. إلتناء): ۱- خاوه خاویکرد/ سستیکرد ۲- دواکوت ۲- گوزهرانى سه ختیبوو و نابووتیبوو. (الْأى واللاى واللاواء): تهنگانه و چه له مه/ بارکه وتن/ نه هامه تیبوو.

۲- (الْأى): قه لفان.

(- (م لآة (ج) الاء) (ح): مانگاکیوی.

لب: ۱- (لَبَّ بِالْمَكَانِ. لَبَّأ): له شوینه کهدا نیشته نیبوو.

(الْبَّ بِالْمَكَانِ): له شوینه کهدا نیشته نیبوو/ نیشته نیبوو.

(-على الأمر): به کاره که وه لکاو هر خه ریکبوو.

(-لَهُ الشَّيْءُ): شته کهى روو به پروو بوو.

(«دَارُ فُلَانٍ تَلِبُّ دَارِي»): خانووی فیسار بهرام بهر خانووه که مه.

(الْلَبُّ (م) لَبَّةٌ (ج) لِبَابٌ): مروقی ناسک و له دلی خه لکه وه نزیك/ له خه لکه وه نزیك.

(«رَجُلٌ لَبَّ عَلَى الْأَمْرِ»): پیاویکه له سر نه نجامدانی کاره که هته رهو پیوهی

نووساوه.

(«أُمُّ لَبَّةٌ»): دایکی میهرمان و به سوزه.

(«لِبَابِ لِبَابٍ»): قه پیدناکات.

سوکانهی هه بیته (نه مه بؤ بانگردنه) هو/ نامرد/ سووک، رسوا/ به دخواز.

(الْلَيْمِ (ج) لَيْمٌ وَلَوْمَاءُ): ۱- ناچوامیر/ بهر جاوته ننگ ۲- چرووک/ رژد ۳- ناچسن/

نارپهمن ۴- دمرووننزم/ نامرد رسوا/ سووک ۶- زمانه بد/ به دخواز.

(الْلَامُ وَالْمَلَامُ وَالْمَلَامُ): ۱- که سیکه که له سر نارپهمن و نامهر دو چرووک و به دزمان بکاته وه

پاسوی بؤ بدات/ بیانوی بؤ بهینیته وه. یا ملام = أي یا لئیم): هه ناچسن، به دزمان،

نامرد.

(«الْلَامَانُ = الْلَامَانُ»): بؤ بانگردن دهوتریت. («یا ملامان - یا لئیم»): هه (نامردو

به دزمان/ ناچسن/ به دخواز).

(رَجُلٌ مَلَامٌ): پیاوی به دزمان، نامرد، رسوا/ به دخواز.

(الْمَلِيمُ = اللئیم): ۱- ناچسن و نامرد، که سیکه نامهر دانه و رسوایانه رهفتار بکات/ به بهدی

زمان و هه لسوکه وت بکات/ به دخواز بیته. ۲- («إِسْتَلَامٌ - الْحَجَرُ الْأَسْوَدُ. إِسْتَلَامًا»): بهر ده

ره شه کهی کابهی ماچکرد یان دهستی پیداهینا. ۴- (الْلَامُ): کهس.

(الْلَيْمُ): ههنگوین.

(الْلَوَامُ): پیداو یستی.

(«لِي عِنْدَهُ لَوْمٌ»): پیداو یستی به کم له لای نهو هه یه.

(رَجُلٌ لَبِيبٌ (ج) أَلْبَاءُ (م) لَبِيبَةٌ (ج)
لَبِيبَاتٌ وَلَبَائِبٌ): به کارهوه بهندو لهسه ر
کارو نهجامدانی ههتهر.

(«لَبِيبٌ» = إِبَابٌ بِكَ بَعْدَ إِبَابٍ وَإِقَامَةٌ عَلَى
طَاعَتِكَ بَعْدَ إِقَامَةٍ وَ إِجَابَةٌ بَعْدَ إِجَابَةٍ):
(دوو باره کردنهوه بو جهختکردنه) به
دمنگتهوه/ ههمیشه ملکهچی فهرمانهکانتهم،
ههمیشه به دمنگتهوه دیم/ پهپرهویی
فهرمانهکانتهم، نامادهمو سهرم له رییه.

۲-(لَبَّ - اللَّوْزَةَ. لَبَّاءٌ): بادامهکهی شکاندو
ناوکهکهی دمرهینا.

(-الرَّجُلُ): کیشای بهسه ر سنگی پیاومهکهدا.
(-الدَّابَّةُ): قایشی بو بهرسنگی و لاخهکه کرد
تا زینهکهی نهکهویت.

(لَبَّ - لَبَّاءٌ وَلَبَّاءٌ): ژیرو زرنگیوو ۲-ناسکو
له دلوه نزیکیوو.

(لَبَّ - لَبَّاءٌ وَلَبَّاءٌ وَلَبَّاءٌ): (ناوک. کاکله.
ناو) پهیداکرد.

(لَبَّ - يَلْبَبُ وَهُوَ نَادِرٌ فِي الْمَضَاعِفِ): نهمه به
دهگهمن وا دموتريت.

(لَبَّ - الْحَبُّ. تَلْبِيبًا): دانهکه شيلهی تيزا/
ناوی پهیداکرد.

(-فُلَانًا): يهخهی فهسارنگرتو رايکيشا.

(أَلْبَبٌ - الدَّابَّةُ): قایشی بهر سنگی بو و لاخهکه
کرد تا زینهکهی نهکهویت.

(-السَّرَجُ): قایشی (بهرسنگی و لاخهیکرد) بو

زینهکه کرد).

(تَلْبِيبٌ - الْقِتَالُ): بو جهنگ (خوی خرهه لدا/
ناماده کردو پشتینی بهست).

(-الرَّجُلَانِ): دوو پیاومهکه يهخهی/ بهرؤکی
يهکتريانگرتو يهکتريان بهگيرهينا، يهکتريان
(راکيشا/ هيناو برد).

(إِسْتَلَبَ - زَيْدًا): زرنگیی و ژیری زهیدی
تافیکردهوه.

(أَلْبَبٌ (ج) أَلْبَابٌ وَأَلْبٌ وَأَلْبَبٌ): ۱-کورؤوک و
گهوههري يان پوختهی ههموو شتیک ۲-

ناومزی تهواوی بيکهموکويری يان زرنگیی،
به ميشک و ناومزی ناتهواو ناوتریت ۲ (دل

(دهلين له (لبو)ی سرينانييهوه ومرگيراهه
يان لب (به عيری) دلّه بوئه و ايشيپوتراهه

چونکه چهوری/ بهز دايپوشيوه ۴-ژهر
۵-تويکلکی تهنکهو نهرمه بریک شيلهی

تيدايه که بهشي ههره زوری بهرگی ميوهکه
بيکدههينيت.

(أَلْبَبٌ - مِنَ الْجَوْزِ وَاللَّوْزِ وَنَحْوِ ذَلِكَ): کاکلی
گويزو ناوکی بادام و هيتری لهو بابته.

(أَلْبَبَةٌ): ۱-جاريک يهخهگرتن/ بهرؤگرتن
۲-شوینی گهردانهی سهرسنگ (کهلهپوختهو

ههلبژاردهی شتهوه ومرگيراهه.

أَلْبَبٌ (مص) (ج) أَلْبَابٌ: ۱-شوینی گهردانهی
سهرسنگ ۲-شوینی چهوپیادهينان وسهرپرين

۳-قایشی بهرسنگی و لاخ که زینهکهيان

كورتانى ولاخهكەي بى قايىمىدەكرىت ۴-تەنكە
لى درىژەومبوو.

(أَلْبَاب): ۱-ناويزەو ھەلبىژاردەو پوختەي
ھەموو شتىك.

(فُلَان لِبَابِ قَوْمِهِ وَهُمْ لِبَابِ قَوْمِهِمْ وَهِيَ
لِبَابُ قَوْمِهَا): ئەو زىرنگو ھەلبىژاردەي
خويشگەليەتى ئەوان. زىرنگو ھەلبىژاردەي
خويشگەليانن ئەو ژنە زىرنگو ژىرو
ھەلبىژاردەي خويشگەليەتى.

(حَسْبُ لِبَابٍ وَعَيْشُ لِبَابٍ): باووباپىرىكى

پاك و پوخت و بەرپىزو ژيانىكى پوخت ۲-
تويكىلىكى نەرمەو بىرىك شىلەي تىدايەو
بەشى ھەرە زۆرى تويكىلى بەرمەكەيە.

(لِبَابِ الْجَوْزِ وَنَحْوَهُ): كاكلى گويىزو
ناوكەبادام و ناوكى شتىر.

(أَلْبَابَةٌ): جلىكە بەسەر ھەموو جەلكانداو
لە كاتى خۇ ئامادەكرىندا بۇ جەنگ
لەبەردەكرىت.

(أَلْبَابِيب (ج) أَلْبَاء (م) لَبِيْبَةٌ (ج) لَبِيْبَات
وَلِبَائِب): ژىر / بەناومزو تىگەيشتوو / زىرنگ.

(بِنَاتِ أَلْبَابِ (ج): كۆمەلە دەمارىكى دلە دەللىن
گوايا ئەو ە ناخى دلە / جەرگەي ناسكىي دلە.

(أَنَا أَحْبَبُكَ مِنْ بِنَاتِ أَلْبَابِي): من لە ناخى
دلەموو تۆم خۇشدموئىت.

(جَمْعُ أَلْبَابٍ أَلْبَابٍ): ناخەكانى دل.

أَلْبَابِيب: دەمارۆكەي دل كە ناسكىي سۆزى پىومىيە.

(أَلْبَابِيب): (ناوى / تۆوى) بەرە موورتك.

(أَلْتَلْبِيب): خۇ بە ژىرو زىرنگ پىشانندان /

نواندن بەبى ئەو ەي زىرنگىي و ژىرىي سروشتى
ھەبىت.

(أَلْتَلْبِيب (ج) تَلْبِيب): (يەخەي / بەرۆكى)
كراس.

ويعرف بالطوق): بەرۆك / يەخە.

(أَخَذَ بَتَلْبِيبِهِ): دەستى دايە يەخەي و
بەگىرى ھىنا.

(أَلْتَلْبِيب): شويىنى گەردانەي سەر سنگ.

(أَلْبَابِيب): بە ژىرو زىرنگو ناسك ناسراو.

۲- (لَبِيب - فِي الْأَمْرِ تَلْبِيبًا): لە كارمەدا
دوودلىيكرد / پارا بوو.

۴- (أَلْبَابِيب): ۱-بىر ۲-دل، مېشك، ھۆش.

(هُوَ رَخِيٌّ اللَّبِيبِ): ئەو سنگ ھراوانە.

(فُلَانٌ فِي لَبِيبِ رَخِيٍّ): فېسار لە بارىكى / لە
گوزمرانىكى خۇشدايە / دارايە.

(أَلْبَابِيب): گياي كەم.

۵- (لَبِيبَاتِ الْمَرْأَةِ بَوْلِيْهَا): ژنەكە بە سۆزەو
مندالەكەي خۆي لاواندو سۆزىدايە.

(تِ الشَّأَةِ بَوْلِيْهَا بَعْدَ الْوَضْعِ): مەرمەكە

سۆزى بۇ بەرخۆلەكەي جوولا پاش زانى و بە
لىوى كەوتە لىستەموئى.

(أَلْبَابِيب و اللَّبِيبِ): سۆزدار لەگەل خىزان و

كەسوكارداو چاكەكار لەگەل ھاوسىكانىدا.

۶- (لَبِيب - الْقَوْمِ): خويشگەل بلاو بوونەموو.

(الْلَبَّابَةُ) (عند العامة): قسهی تیکهل و پیکهل.

(لِبَابِ الْفَنَمِ): بارمبارو بهیه کدادان و تریه تری بی مه رکان.

۷- (الْلَبَّابِ) (ن): لاوولو روومکیکه خوئی به درختدا هلهدمواسیت گوله کهی زمرده گه لاکه کهی له هی (لؤبیا/ ماشه سپی) ده چیت کولوه کانی پانن دمنکیکیان تیدایه ده خوریت. له خو ره هلاتی ناوهراستدا ده چینریت همندیک جوری همر له زور کونه وه/ له سده کونه کانه وه ناسراوه.

(لِبَابِ الْحَقُولِ = الْعَصْبِ): ماله و نیچه. گیایه که په لده هاویتو بلاو دمبیته وه له ناو کشته کانددا دهرویتو زیان به کشت دمگه یهنیت.

لبأ: (لبأ- الشاة. لبأ): ژمکی مهرمکه ی دوشی.

(تِ الْأُمِّ وَلَدَهَا): دایکه که ژمکی به ساواکه یدا.

(الزَّرْعِ): یه کهم ناوی کشته که یدا.

(الْقَوْمِ): شیر ی ژمکی دهرخواردی خویشگه لدا.

(الْلِبَابِ): ژمکه که ی پوختکردو لبینا.

لِبَاتِ الشاة. تَلْبِئَةٌ): شیر ی ژمک له گوانی مهرمکه دا کؤبوووه وه: مهرمکه ژمکی په یدا کرد.

(شاةٌ مُلْبِئَةٌ): مهریک شیر ی ژمکی (همبیت/ په یدا کرد بیت).

(الْبِأ- الْقَوْمِ اللَّبَّأ): شیر ی ژمکی دهرخواردی خویشگه لدا.

(الْبِأِ): شیر ه ژمکه که ی پوختکردو لبینا.

(تِ الشاة): مهرمکه شیر ه ژمکه که ی دادا.

(الجدی): کاروژله که خوئی گوانی دایکی مرئی.

(الْقَوْمِ): خویشگه شیر ی ژمکی زوریان بو بوو.

(الفصیل): به چکه حوشترمکه یان گولکه

ساواکه یان به رخوله و کاروژله که ی به گوانی دایکیه وه نووساند تا شیر ه ژمکه که ی بمزیت.

(التبأ- اللبأ): شیر ه ژمکه که ی خواردموه.

(الشاة): شیر ه ژمکی مهرمکه ی دوشی.

(التبأ واستلبأ- الجدی الشاة): ژمکی مهرمکه ی مرئی.

(اللبأ): شیر ی ژمک.

(اللبأة واللبأة واللبأة واللبأة واللبأة واللبأة

واللبأة واللبأة واللبأة واللبأة واللبأة واللبأة

ولبأ ولبأوات) (ح): می شیر.

۲- (لبأ- بالحج- تلبئة): له حه جدا وتی:

(لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ): خودا ملکه جم به دنگو

بانگه وازته وه هاتم.

لبت: (لَبَت- يَدُه. لَبَتًا) دمستی نهوی بادا.

(فلانًا): به دار دارکاری کردو کیشای به

سنگو سکو نه مللاو لای که مهریدا.

لبت: (لَبَت- بِالْمَكَانِ. لَبَتًا وَلَبَتًا وَلَبَتًا

وَلَبَتًا وَلَبَتًا وَلَبَتًا وَلَبَتًا): له شوینه که دا

مایهوه / ستارمیگرت، / گلیخواردموه.

(مَالِبِثْ أَنْ فَعَلَ كَذَا): زۆری پینه‌چوو / نه‌خایاند / نه‌برد که نه‌و کارمیگرد یان زۆر دوانه‌که‌وت.

(لَبِثْ وَأَلْبِثْ - فَلَانَا فِي الْمَكَانِ): فیساری له شوینه‌که‌دا هیشتهوه / جیگیریکرد. (تَلَبَّثْ - فِي الْمَكَانِ): له شوینه‌که‌دا هه‌لو‌یسته‌یکرد / وه‌ستاو مایه‌وه.

(اسْتَلْبَثْ - هُ): خاوه‌خاوی پیکرد / هیواشی کردموه و دوایخست.

(الْأَلْبِثْ وَاللَّبِثْ - بِالْمَكَانِ): گلیخواردوی شوینه‌که / که‌سیکه له شوینه‌کیدا بمینیتته‌وه و جیگیر بیت.

الْلَبِثَةُ: پشوو / تاوینک وه‌ستان / هه‌لو‌یسته‌یه‌ک.

(الْلَبِثَةُ (مص) (ج) لَبَائِثْ): کۆمه‌له خه‌لکی له هه‌مه‌تیره‌و خیل.

لبج: (لَبَّجَ - بِهِ الْأَرْضَ لَبَّجًا): کوتای به زه‌ویدا و پستی له زه‌ویدا.

(لَبَّجَ بِالرَّجُلِ أَوْ الْبَعِيرِ): پیاوه‌که یان حوشرمه‌که به زه‌ویدا درا، خۆی به زه‌ویدا دا له‌بهر نه‌خۆشی یان له شه‌که‌تیدا.

(لَبَّيْج): له تاو نه‌خۆشی یان له شه‌که‌تیدا به زه‌ویدا که‌وتوو.

(لَبَّجَ - هُ بِالْعَصَا): دارکارپیکرد / به دار لییدا. (الْلَبَّجَةُ وَاللَّبَّجَةُ (ج) لَبَّجَ وَلَبَّجَ): ئاسنیکه

قرژقه‌ گورگی پیده‌گیری‌ت.

(الْلَبَّاج): گه‌وجی که‌م ناومز.

لبج: (لَبَّجَ وَلَبَّجَ وَالْبَجَّ - الرَّجُلُ لَبَّجًا): پیاوه‌که ته‌واو پیر بوو.

(الْلَبَّجَ): ۱ پیری به‌سالداجوو ۲-نازایه‌تی / دلیری / نه‌به‌ردیی.

لبج: ۱- (لَبَّجَ - فَلَانَا لَبَّجًا): ۱ له فیساریدا ۲ جنیوی پیدا ۲-کۆشتی.

(لَبَّجَ وَتَلَبَّجَ - جِسْمَهُ مِنَ الضَّرْبِ) (عامیة): له‌شی شین بووه / شوینی لی‌دانه‌که‌ی پیوه دیاربوو.

(لَابَّجَ - هُ لِإِخَا وَمَلْبَجَةً): نه‌و دووانه یه‌کتریان به‌ر زله‌داو له یه‌کتریاندا.

۲- (لَبَّجَ - الرَّجُلُ لَبَّجًا): پیاوه‌که بۆ بردنی شه‌که‌ه‌ فیلیکرد.

(-الشيء): شه‌که‌ه‌بیرد.

۳- (لَبَّجَ - جَسَدُهُ لَبَّوْحًا): نه‌و له‌شی کۆشتی زۆر گرت / کۆشتنبوو / قه‌له‌و بوو.

(لَبَّيْج): کۆشتن / قه‌له‌و.

(لَبَّجَ - لَهُ) (عامیة): نیومنه‌کی تیگرت.

(تَلَبَّجَ): به نیومنه‌ک چاره‌سه‌ری نازارمه‌یکرد.

(الْلَبَّجَةُ (ج) لَبَّجَات (طَب): مله‌ما / نیومنه‌ک په‌رۆیه‌ک تۆوی که‌تانی خووسا و یان که‌په‌ک و

شتی له‌و بابه‌تانه‌ی تیده‌خه‌ریته‌ سه‌رو پاش ته‌رکردنی به‌ ناو یان به‌ سرکه‌ گه‌رمیده‌که‌ن و

(-الشيء): شتهکه یه کیگرتو وهک لبادی
 لیهات.
 (-المطر الأرض): بارانهکه رشینه یکردو
 زموییه که ی گرت.
 (-شعرة): قزّه که ی به شتیکی لینج یان
 بویه بهک به یه کیه وه نووساند وهک لبادی
 لیگرد.
 (-الکساء و غیره): بهرگه که یان شتیزی
 پینه کرد.
 (البدّ بالأرض): به زموییه که وه نووسا.
 (بالمکان): له شوینه که دا نیشته جیبوو.
 (-السرج): لبادی بؤ زینه که کرد.
 (-الفرس): لبادی خسته سهر پشتی
 چاره ویکه و پیومیه بهست.
 (-الشيء بالشيء): شته که ی به شته که یتره وه
 نووساند/ لکاند.
 (-الرجل رأسه): پیاوه که چووه ژووره وه
 سهری له خاستی دهرگا که دا دانه واند.
 (-الخرق): دراوه که ی پینه کرد.
 (-بصر المصلي): نویژ که ره که جاوی برییه
 شوینی سو جدمکه.
 (تلبّد الصوف ونحوه): خورییه که یان شتی
 ومها چنگی دایه یهک و به یه که وه نووسا
 بوو به لباد.
 (-الطائر بالأرض): بالنده که له سهر زموییه که
 هه لنیشت.

ده خریته سهر ناوجه وان بؤ سوو ککردنی تا
 یان دمیخه نه سهر شوینی نازار (عامیه).
 (اللبیح = اللّحیم): (گوشتن/ قهلهو).
 (اللبیحة): شووشه ی بؤن.
 ۴- (اللبیح الواحدة لبحة) (ن): دار ناوریشم/
 دار نویمنهک. درهختیکی گهوره ی درکاوییه
 گه لاکه ی وهک گه لای گوینزه گوله که ی زمردی
 مه یله و سه وزه بؤنیکی خووشی لیدیت به
 زؤری له میسر دهر وینریت.
 لبد: (لبد - بالمکان لبودا): له شوینه که دا
 نیشته نیبوو.
 (-القوم بالرجل): خویشگه ل پیاوه که یانگرتو
 چوارده وریاندا.
 (-بالشيء): به شته که وه نووسا/ لکا.
 (-الشيء بالشيء): شته که (به شته که یتره وه
 نووسا/ چوه سهر شته که یتر/ پیوه ی
 چه سیبوو).
 (-الثوب): جله که ی پینه کرد.
 (-الصوف لبدا): خورییه که ی شیکر ده و مو
 تهر یکردو سووییه وه تا یهک بگریت و بییت به
 لباد.
 (لبد - بالمکان لبدا): له شوینه که دا جیگر
 بوو.
 (لبد - الصوف): خورییه که ی کرد به لباد/
 خورییه که ی شیکر ده و مو سووییه وه تا یهک
 بگریت و بیته لباد.

(-الرُّجُلُ): بیاوکه روانی و سهرنجیدا.
 (-تِ الْأَرْضِ بِالْمَطَرِ): زهویه که به بارانه که
 چنگی دایه یه که و به یه که وه نووسا.
 (الْتَبَدَ - الْوَرَقُ وَنَحْوَهُ): گه لاکه یان شتیر
 به یه که وه (نووسا/ لکا) و یه کیگرت.
 (-تِ الشَّجَرَةِ): دره خته که گه لای زور بوو.
 (الْبَيْدُ (ج) لُبُودِ وَأَلْبَادِ): ۱- لباد که له خوری
 دروستدمکریت ۲- نهو لبادی ده خریته سهر
 پشتی چارهوی و ژیر زین ۳- هه موو قژیک یان
 خوریه که که چنگ بداته یه که و ببیته لباد.
 («فُلَانٌ لَا يَجِفُّ لُبْدُهُ»): فیسار لبادی
 سهرپشتی و لآخه که ی و سکنابیته وه/ و اتا هر
 له گه راندایه.
 (الْبَيْدُ) (مص): خوری به لباد بوو.
 («مَالَهُ سَبْدٌ وَلَا لُبْدٌ»): نه قژی هه یه وه نه
 لباد: و اتا نه زورو نه که می هه یه.
 (الْبَيْدُ): ۱- قژی یان شتیری به لباد بوو
 ۲- که سیکه که گوزار نه کات و مال به
 جینه هیلیت.
 («مَالُ لُبْدٍ»): دارایه کی زوری که له که بوو
 وه که لباد چنگی داومته یه که.
 («صَارَ النَّاسُ عَلَيْهِ لُبْدًا»): خه لکی له سهری
 که له که بوون و گه مارویاندا.
 (أَبُو لُبْدٍ (ح): شیر.
 (الْبَيْدَةُ): ۱- پینه یه که سنگی کراسی پنی پینه
 ده کریت ۲- قژی یان خوری که چنگی دابیته

یه که وه که لبادی لیهایتیبت ۳- دیوی ناوه وه ی
 ران ۴- (ح) کولله.
 (- (ج) لُبْدٍ وَلُبْدٍ وَأَلْبَادٍ وَلُبُودٍ): تووکی که له که بووی
 نیوان هه ردو و شانی شیر/ یالی شیر.
 (الْبَيْدَةُ (ج) لِبْدٍ وَلِبْدٍ وَأَلْبَادٍ وَلُبُودٍ): تووکی
 که له که بووی نیوان هه ردو و شانی شیر/ یالی
 شیر.
 (الْبَيْدُ (فا) (ج) لُبْدٍ (ح): شیر.
 («مَالٌ لَا يَبْدُ»): مایکی (که له که بوو/ زور).
 (الْبَيْدُ): کارگه چی/ لباد که ر.
 الْأَلْبَادُ = الْقَبَاءُ مِنَ الْبَيْدِ: شه پقه و کلاوی لباد،
 ته پله ی لباد.
 (الْبَيْدُ): ۱- خه لکی گردموه بوو/ کؤومبوو
 ۲- (ح) شوانخه له تینه (مه لیکه خوی به زهویه وه
 مه لاسدمکات تا نه جیته سهری هه لناه ریته).
 (الْبَيْدُ (ح): گه نه.
 (الْبَيْدُ): ۱- جه وال ۲- تووره که ی نالیکی و لآخ.
 (الْبَيْدُ وَاللُّبَادُ وَاللُّبَادِي): (ح): شوانخه له تینه.
 (الْبَيْدُ) (فا): به زهویه وه (جه سپاو/
 خؤمتکردوو/ نووساو).
 («فُلَانٌ مُلْبِدٌ»): ۱- فیسار زور همژاری دارزاوه
 به زهویه وه لکاوه/ که وتوته سهر زهوی ۳- شیر.
 (الْمَلْبِدُ وَالْمَلْبِدُ): ۱- پینه کراو ۲- پهستیوراو.
 (الْمَلْبُودُ): پهستیوراو.
 (تیسس ملبود): سابرنیکی خرت/ زور
 قه له وه/ گوشت توندوتول.

(الْبَسَّ-ه): تیکه‌لیبوو/ هاوده‌میگردو له
دروونی گه‌یشت.

(-الْأَمْرُ): به کارمه‌وه خهریکبوو/ کارمه‌یکرد.
(الْبَسَّ-ه): دایپووشی و شاردیه‌وه.

(-هُ الثَّوْبُ): بهرگه‌که‌ی پی له‌بهرکرد.
(تَلَبَّسَ - عَلَيَّ الْأَمْرُ): کارمه‌م لیچه‌واشه بوو

ناروون/ نالوژ بوو/ سهرم لی‌دهرنه‌کرد.
(-بِالْأَمْرِ وَبِالثَّوْبِ): به کارمه‌وه (پی‌چرایه‌وه

خهریکبوو/ نالرا) به بهرگه‌وه پی‌چرایه‌وه.
(«تَلَبَّسَ حُبَّهُ بِدَمِي»): حمزه‌که‌ی،

خۆشه‌ویسته‌که‌ی له خوینمدایه/ تیکه‌لی
خوینم بوو.

(-الطَّعَامُ بِالْيَدِ): چیشه‌که به دسته‌وه لکا.
(-بِی الْأَمْرِ): کارمه‌م تیومنال/ دوچار

کارمه‌م، به کارمه‌وه (گرفتارم و لکاوم/
تیومگلاوم).

(«تَلَبَّسَ لِبَاسًا حَسْبًا»): بهرگیکی جوانی
(له‌بهرکرد/ پووشی).

(الْتَبَّسَ - بَعْمَلِ كَذَا): بهو کارموه (نال/ گلا/
خهریکبوو).

(-عَلَيَّ الْأَمْرُ): کارمه‌م لیچه‌واشه بووهو
سه‌ری لی‌دهرناکه‌م/ بو‌ی ناچم/ ناروونه،

نالوزه.
(اللبس): ۱- لی‌گوزان/ چه‌واشه‌بوون/ نادیار/
ناروون/ چه‌واشه/ سه‌ری‌لی‌دهرنه‌کردن

۲- تریکی و نووته‌کی ۲- جوژه پووشاکیکه.

لبز: (لَبَزَ- ه. لَبِزًا): (توند/ تیر) لی‌یدا/
زوری کوتا.

(-الشيء): ۱- شته‌که‌ی به شپزیمی و به هه‌له‌به
خوارد ۲- شته‌که‌ی شکاند.

(-فَلَانًا): ۱- ناوو ناتوره‌ی خرابی له فیسار داهینا
۲- دهستی به پشتیدا کیشا/ لی‌یدا.

لبس: (لَبَسَ - عَلَيْهِ الْأَمْرَ لُبْسًا): کارمه‌ی
(لی چه‌واشه‌کرد/ لی‌نالوژکرد) تا سه‌ری

لی‌دهرنه‌چیت.
(-ه): وایلی‌کرد سه‌ری له کارمه‌ی دهرنه‌چیت/
لی‌یتیکداو ونکرد/ چه‌واشه‌یکرد.

(«لَبَسْنِي»): وایلی‌کردم له کارمه‌ی نه‌گه‌م/
چه‌واشه‌یکردم و لی‌یونکردم.

(لبس - الثوب. لبسًا): بهرگه‌که‌ی پووشی/
خوی به بهرگه‌که‌ی دایپووشی.

(-فَلَانًا): ماومیه‌ک له‌گه‌ل فیساردا هاوده‌م و
هاورپیبوون و له‌یه‌ک نالان.

(-فَلَانًا عَلَى مَا فِيهِ): به هه‌موو شتیکی
فیسارموه له‌گه‌لی‌دا هه‌لی‌کرد.

(«لَبَسْتُ عَلَى ذَلِكَ أُذُنِي»): خۆم له‌وه که‌رکرد/
نقه‌منه‌کرد/ قسه‌منه‌کرد/ خۆم لی‌بیناگا کرد.

(«لَبَسْتُ لِفَلَانٍ أُذُنِي»): گویم نه‌دایه فیسار.
(لَبَسَ - عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کارمه‌ی لیچه‌واشه‌کرد

تا سه‌ری لی‌دهرنه‌چیت.

(-الشيء): که‌موکووری شته‌که‌ی‌شارده‌وه/
ساخته‌یکرد.

(قَمِيصٌ لَبِيسٌ): گراسیکی زور له بهرکراوی
کون و دراو.

(اَلتَّلْبِيسُ) (مص): بهرگتییه لکیشان/
بهرگتیگرتن ۲ شاردنه وهی راستی شته که و
دەر خستنی بیجه وانهی راستیه که ی.

اَللَّبِيسُ: شهو.

(اَللَّبِيسُ وَاللَّبِيسُ (ج) مَلَابِيسُ): پۆشاک/
جلوبه رگ.

(اَللَّبِيسُ) (مفع): ۱-پۆشراو/ داپۆشراو/ بادام
یان گویز که شه کرو شتیزی تیده گریت
دمکریته بهرگی/ بهرگتیگراو.

۲-(اَلتَّبِيسُ-ت بِيهِ الْخَيْلُ): نهسپه که ی
گهشتن.

لبش: (لَبِشٌ) (عامية): که لوبهل و شته کانی
بهسره که داداو کویکردنه وه (بو رویشتن یان
گوزار/ سهفه ر).

لبط: ۱-(لَبَطٌ- بِلَانِ الْأَرْضِ لَبْطًا): فیساری
به زهویدا کیشاو پشتی له زهویدا.

(-الْبَعِيرُ أَوْ الْبَقْلُ. لَبَطًا): ۱-حوشتره که
یان نیستره که سمکۆلیکرد/ پهلی به زهویدا
کوتا ۲ غاریکردو سمی به زهویدا (دا/ کوتا)
(سریانیه).

(لَبَطٌ-بِه): ۱-به زهویدا درا به پیوه بوو
رههیلبوو ۲ خوی به زهویدا کوتا به هوی
نه خۆشییه که وه یان کاریک و ناره حه تییه که وه و
له پر ناگای لیپرا.

(اَللَّبِيسُ): لیگۆران/ چهواشه/ ناروون/
نادیار/ سه رلید مه رنه کردن/ گومان ۲-تاریکی و
نووته کیی زور.

(اَللَّبِيسُ (ج) لُبُوسُ): پۆشاک/ جلوبه رگ
۲-پیستیکی ناسک و ته که له نیوان گوشت و
پیستی دهره مه دیه.

(لِبْسُ الْهُودِجِ وَنَحْوَهُ): بهرده ی که ژاوه و
شتیر که پی داده پۆشریت.

(اَللَّبِيسَةُ وَالْإِلْتِبَاسُ وَاللَّبُوسَةُ وَاللُّبُوسَةُ) غالۆزی و
رووننه بوون، گومان و سه رلید مه رنه کردن.

(اَللَّبِيسَةُ): ۱-جۆره له بهر کردنیك ۲ جۆره
بهرگیکه، پۆشاکیکه.

(اَللَّبِاسُ): ۱-بهیه که داچوون، تیکه لبوون
۲-کۆمه له بهستن/ کۆبوونه وه ۳-ژن و میرد/
هاوسه ر.

(اَللَّبَاسُ (ج) لُبْسُ وَاللَّبِيسَةُ): پۆشاک/ جلوبه رگ.
(لِبَاسُ الرَّهْرِ): کاسه ی گول.

(لِبَاسُ التَّقْوَى): بهرگی خودابه رستی و
خۆپاریزی که شه رم و شکۆو شتی ریشه.

(اَللَّبَاسُ): که سه یکه کارو شت بنا لۆزینیت و
که موو کووری شت (بشاریته وه/ ونیکات)
۲-خاوه ن پۆشاک ی زور.

(اَللَّبُوسُ): ۱-پۆشاک/ نه وه ی که له بهر دمکریت
۲ زری ۳-پۆشاک زور.

(اَللَّبِيسُ): ۱-چون/ وکو/ هاووینه/ هاوشیوه
۲-به رگ/ پۆشاک.

(لَبَّطَ - الْعَجِينُ وَنَحْوُهُ) (عامیة):
هویرمکهو شتی وهک نهوه خاوو شلبووموهو
ناویدایهوه/ لهکه لککهوت.

(تَلَبَّطَ وَالتَّبَطَّ - الْبَعِيرُ): ۱- حوشرمهکه
جوارپهلی به زهویدا کوتا/ سمکولیکرد ۲-
کهوته غارو سمی به زهویدا (سریانیه).

(- الرَّجُلُ): ۱- راکشاو تهپاوتلیکرد ۲- شپرزهو
سهرگهردان و سهرسامبوو.

(- فِي الْأَمْرِ): له کارمهکه دا کوششیکردو خوی
رمتاندو فیلی تیداکرد.

(الْلَبَّطَةُ): ۱- جاریک بهزهویدا کهوتن و
رهمیلبوون، جاریک سمکوتانی و لاخو حوشر.

(الْلَبَّطَةُ): ۱- پیهزهویدادان ۲- تلاوتلکردن
خوگهوزان ۲- راکردنی ههنگلهشه لیبانه.

(الْمَبُوطُ) (مفع): چهپهساو.

(رَجُلٌ مَلْبُوطٌ): پیاویکی (چهپهساو/
سهرسام) له کارمهکهیدا ۲- بهزهویدا دراوو
گهوزینراو.

۲- (لَبَطَ - بِهِ): تووشی ههلامهتبوو.

(الْلَبَّطَةُ): ههلامت.

۳- (الْأَبْطاطُ): پیستهکان.

(لَبَّطَةُ): پیستهیهک/ چهرمیک.

لَبَعَ: (لَبَعَ) (عامیة): چلیسانه خواردنهکهی
خواردو زوریخوارد.

لبق: ۱- (لَبِقَ - الشَّيْءَ لَبَقًا): شتهکهی
نهرمکرد.

(لَبِقَ وَ لَبِقًا. لَبَقًا وَ لَبَاقَةً): ۱- کارامه بوو
۲- ناسک و زمان نهرمو رووخوشبوو، زمانزان
رهمتار جوانبوو.

(- الثَّوبُ وَ نَحْوُهُ بِفُلَانٍ): جلهکه یان شتهکه
بووی شیوا/ لییکهوت/ بویدمبیت.

(لَبِقَ - الشَّيْءَ): شتهکهی نهرمکرد.

(- لَهُ الثَّوبُ وَ نَحْوُهُ): جلهکهی لهبهرکرد
بزانیت بووی دمبیتو لییدمهکهویت.

(«لَبِقٌ لَهُ إِسْمًا») (عامیة): نازناویکی لینا.

(الْلَبِيقُ (م) لَبِيقَةٌ وَالْلَبِيقُ (م) لَبِيقَةٌ): زمان
(پاراو، شیرین) رهمتار ناسک و نهرمو هههزان/
به رهوش.

لبک: (لَبِكَ وَ لَبِكَ - الْأَمْرَ أَوْ الشَّيْءَ. لَبَكًا):
کارمهکه یان شتهکهی تیکه لوپیکه لککردو
بهسهریهکیدادو چهواشهیکرد.

(- الثَّرِيدُ): تریتهکهی تیکه لککرد بیخوات.

(- الْقَوْمُ بَيْنَ الشَّهِيمِ): خویشگهل تیکهلی
مهردکانبوون.

(«لَبَكُهُ بِهِ») (عامیة): کارمهکهی لیگرانکردو
چهواشهیکرد سهری لییتیکدا.

(لَبِكَ وَ تَلَبَّكَ وَ التَّبَكَ - الْأَمْرُ. لَبَكًا): کارمهکه
نالوزو چهواشه بوو/ شیوا/ بهیهکداچوو.

(الْبَيْكُ): ۱- قسهی پیسو ناشیرین و
بیئابرووانهی به دمدا هات ۲- قسهکهی

ههلهت و پهلهت و نادروستبوو.

(الْبَيْكُ وَ اللَّيْكَةُ): شتی تیکهلو پیکهل/

شیواو / بهسهریه کدا دراو / نالۆز.

(وَقَعَ فِي لَبَنَةٍ) : کهوته گیزاوهوه.

أَمْرُ لَبَنٍ وَلَبِيكُ : کاریکی (شیواو / نالۆز / تیکه‌ل و پیکه‌ل).

(الْبَبَكَةُ) : پارووه تریتیک یان قاپه تریت.

(الْبَبَاكَةُ وَاللَّبِيكَةُ) : کۆمه‌ل.

(وَقَعَ فِي لَبِيكَةٍ) : کهوت گیزاوهوه / کهوته کاریکی نالۆزو تیکه‌ل و پیکه‌لهوه / سه‌ری لیشیواو.

الملحق:

لَبَنُ : (الْتَلْبَنُ) : تیکه‌ل و پیکه‌لبوون / شیوان / نالۆزبوون / بهیه‌کداچوون.

(الْتَلْبَنُ الْعَوِي) : گهده تیکچوون و ههرستیچوون.

لَبَنٌ ۱- (لَبَنٌ - فَلَانًا بِالْعَصَا لَبْنًا) به دار فیساری شلکوتکرد هینده‌ی لیدا / دارکاریکرد.

(لَبَنٌ - الرَّجُلُ لَبْنًا) : شیری دهر خوارد پیاوهمکه‌دا.

(لَبَنٌ تِ الشَّاةِ لَبْنًا) : مه‌ره‌که زۆر به شیر بوو / شیری زۆر بوو.

(الْبَنُ - الْقَوْمُ) : خویشگهل شیریان زۆر بوو. (الْبَنُونَ وَمُلبِنُونَ) : خویشگهل شیردارن / شیرزۆرن.

(- الرَّجُلُ) : پیاوهمکه خواردنیکی له شیرو هه‌نگوین و که‌په‌کی نارد دروستکرد.

(- تِ النَّاقَةِ) : می‌چوستره‌که شیرزایه گوانی.

(الْتَبَنُ) : شیری خواردموه یان شیرمه‌کی مرژی.

(اِسْتَبَنَ) : داوای شیریکرد.

(الْأَلَاينِ (فا) (م) لَابِنَةٌ (ج) لَابِنَاتٌ وَلَوَابِنُ) :

۱- زۆر به‌شیر، هره شیر، خاومن شیریکی زۆر شیرپه‌ز.

(الْوَابِنُ) : گواندارمه‌کان / شیردهرمه‌کان.

(الْلَبَنُ (مص) (ج) أَلْبَانُ) : شیر.

(لَبِنَةٌ) : چۆره شیر.

(لَبْنُ الشَّجَرَةِ) : شیه‌ی دره‌خت.

(لَبْنُ الطَّيْرِ (ن) : شیری بالنده = گیل‌خه = سریش‌گول‌اخ - روکاگوزی رووه‌مکیکی سه‌لکداره له کۆمه‌له‌ی شلیر. سریش له سه‌له‌که‌ه‌ی دهرده‌هینریت.

(الْلَبَنُ) ۱- که‌سیکه زۆر همز له شیر خواردنهوه بکات ۲ شیر خۆره‌موه.

(الْلَبِنَةُ وَاللَّبِينَةُ) : به‌شیر، شیردار. م

(الْلَبْنِيَّةُ) : شیربرنج که گۆشتیتیبکرت.

(الْلَبَانُ) ۱- (ن) دارکاژ / سه‌به‌ر ۲ (ن) کوندور (یونانیه) داری بوغورد دره‌ختیکی درکاوییه له کۆمه‌له‌ی فه‌زوان جوژه جه‌وییه‌کی لیدهرده‌هینریت پبیده‌لین بوغورد که دهرده‌هینریت بۆنیکی خو‌شده‌دات.

(الْلَبَانُ) : سنگ یان نیوان ههردوو مه‌مک. به زۆری بۆ سنگی و لاخی سمدار دهرتریت وهک چاره‌وی.

(اللبون): ۱- شیره خوره ۲- که سیکه که به شیر مه‌ستده‌بیت.

۲- (لبن- الرجل. لبناً): بیاومگه زوربخوارده‌وه.

۴- (لبن- الرجل. لبناً): بیاومگه ملی به سه‌رینه‌که‌ی هاته ژان.

(لبن- القميص): یه‌خه‌ی کراسه‌که.

(اللبين): یه‌خه‌ی کراسه‌که.

۵- (لبن): چووئه نه‌نجومه‌نیکه که پیداو‌یستی مروقی تیدا په‌یداده‌م‌کریت.

(مجلس لبن): نه‌نجومه‌نیکه پیداو‌یستی مروقی تیدا په‌یداو جیبه‌جی بکریت.

(اللبانة ج) لبان ولبانات): پیداو‌یستی له هم‌ژارییه‌وه نه‌بیت به‌لکو له پیویستی و که‌مبوونی شتیکه‌وه بیت.

(قضيت لبانتی): پیداو‌یستی‌گه‌م جیبه‌جی‌کرد/ نه‌و شته‌ی که پیویستمبوو په‌یدام‌کرد.

۶- (لبن): خستی کالی ببری و دروست‌کرد (بو دوست‌کردنی خانوو).

(-الشيء): شته‌که‌ی وه‌ک خشتیکال چوارگوشه کرد.

(اللبين واللبن واللبن): خشتیکالی چوارگوشه.

(لبنة): خشتیکی کالی چوارگوشه.

(اللبان واللبين): خشتیر.

(اللبين): ۱- هالی خشتیکال ۲- هورگیش که هوری تیدا بو خشتیرین ده‌کیشریت.

(اللبان): شیری.

(هو أخوه لبان أمه): نه‌و برای شیریه‌تی، ناوتریت: (لبن أمه).

(اللبان) (عند العامة): شیرفروش.

(اللبون = اللبن): شیرده‌ر/ شیردار.

(اللبون واللبونة ج) لبان ولبن ولبن ولبن ولبانین): شیرده‌ر.

(کم لبين غنمك): چهند سه‌ر مه‌رت شیرده‌ر.

(اللبين م) لبينة): ۱- شیره خوره ۲- زور به‌شیر.

(اللبني ن): دره‌ختیکه شیله‌یه‌کی وه‌ک هه‌نگوین هه‌به رنگه بسوتینریت و بونه‌که‌ی به‌خودا بکریت وه‌ک بوغورد.

(عسل اللبني): شیله‌ی نه‌و دره‌خته‌یه.

(التلبين والتلبينة): شوربایه‌که یان خواردنیکه له هه‌نگوین و شیرو که‌په‌ک دروستده‌م‌کریت.

(اللبن ط): جوژه شیرینییه‌که له نیشاسته‌و شه‌کرو گولاو ده‌م‌کریت.

(اللبين): ۱- شیر پالیوک ۲- (ده‌فیری، جامی) شیردوشین.

(اللبنة): که‌وچکی ماستاوو شیر/ که‌وچک.

(عشب لبنة): گیاو پووشی به‌شیر که نازهل بیخوات شیری زور ده‌بیت.

(اللبين) (عند العامة): شیرنامده‌کار.

۷- (تَلْبَنَ- الرَّجُلُ): خوی خیاندو درمنگی به خویکرد / خوی هیشتهوه.

الملحق:

لین: (لَبَنَنْ- هُ أَوْ الشَّيْءُ): کردی به لوبنانی یان شتهکه یکرد به هی لوبنان و نیشانه و سیفتهی لوبنانی پیدا.

لیو: (أَلْبُوَّةُ وَاللَّبُوَّةُ) (ح): میشر.

(لَبُوَّةٌ وَلَبَاءَةٌ وَلَبَاةٌ): میشر.

لی: (لَبِيَّ لَبِيٍّ- مِنَ الطَّعَامِ لَبِيًّا): چیشتی زور خورد / زوری له خواردنهکه خوارد.

(لَبِيٌّ- الرَّجُلُ. تَلْبِيَّةٌ): وهلامی پیاوهمکه پیدایهوه و تی: وا به دمنگتهوه هاتم.

(بَيْنَهُمُ الْمُتَبِيَّةُ): دانوسان له نیوانیاندا همیهو هیج له یهکتری ناشارنهوه.

لت: ۱- (لَتَّ- الشَّيْءُ. لَتًّا): شتهکهی کوتاو وردوخاشکردو هاری ۲- بهستی و شتهکیدا.

(-السُّوَيْقُ): ناردمهکی که میک تهرکرد یان تیکه لی رونیکرد.

(-المَاءُ الثِّبَابُ وَغَيْرَهَا): ناوهمکه جلهکه یان شتیتری تهرکرد.

(لَتَّ) (عامیة): ههلهومریی زوریکرد / درپژهی به قسه هیج و پووچهکانیدا.

(لَتَّ- فُلَانٌ بِفُلَانٍ): فیسار به فیسارموه لکاو بوو به هاودهمی.

(أَلَّتْ): ۱- هارمرو وردوخاشکهر ۲- زوربلی.

(أَلَّتْ وَاللَّتْ): بتیکه له پییش نیسلامدا

ههبو (مییه).

(إِل): خودا به ناشووری. واتاکهی لاتی خودا.

(أَلَّتْ) (مص): ۱- کوتان و هارین ۲- تهشوی ۳- تهوری

گهوره (فارسیه).

(أَلَّتَات): ۱- نهوهی پیی تهردهکهن ناو یان رۆن

۲- ومریوی تویکلی درهخت.

(«مَا بَقِيَ مِنِّي الْمَرَضُ إِلَّا لَتَاتًا»): دمرد /

نه خووشی همر پیسته وشکهکهی هیشتوومهتهوه

وهک تویکلی دار.

۲- (أَلَّتْ- الطَّائِرُ): بالندمهکه سهری بهژیر

بالیدا کردو شاردییهوه.

۳- (أَلَّتَّتْ): سویندی درۆ.

- (عند العامة): افسهی زوری بیکهک

۲- خۆبهکاری هیجهوه خهریککردن.

(لَتَّتْ): خوی به کاری هیج و پووچهوه

خهریککرد. یان سویندی درۆیخوارد.

(لَتَات (م) لَتَاتَة): کهسیکه خوی بهکاری

بیبایهخموه خهریک بکات یان سویندی درۆ

بخوات.

لَتَا: (لَتَا- فُلَانًا فِي صَدْرِهِ. لَتَا): دهستی به

سنگی فیسارموه ناو پالی پیومنا.

(«لَتَاتَ بِهِ أُمُّهُ»): دایکی نهویبوو.

(-هُ بِحَجَرٍ): بهردیکی تیگرت.

(-إِلَيْهِ بَعِينِهِ): جاوی (لی دهرپهپرانند / لی

بزرگدموه).

(-الشَّيْءُ): شتهکهی کهمکرد / له شتهکی لادا.

(الَّتِيءُ): كهسيكه خوئ له جيگه كهيدا بهيئيته ومو نه بزويټ.

لَتَب: (لَتَبَ بِهِ. لَتَبًا وَلُتُوبًا): پيوه نووسا/ لكا.

(-فِيهِ): تاييدا (جهسبوو/ جيگر بوو).

(-فِي مَنْحَرِ النَّاقَةِ): كردى به شويى سهربريني ميخوشر مکهدا.

(لَتَبَ وَلَتَّبَ - السَّرَجَ عَلَى الْفَرَسِ): زينه كهى به پشتى چاره ويكه وه توند كرد/ جهسباند.

(«لَتَّبَ عَلَيْهِ ثُوبَهُ»): بهرگه كهى به له شيه وه جهسپگرد وه كه نه يه ويټ دايبكه نيټ.

(الَّتَبَ - عَلَيْهِ الْأَمْرُ): كارمكهى خسته نه ستوى نهو، كردى به (پيوست/ نهرك) به سهر يه وه.

(تَلَاتَبَ - الْقَوْمُ): خوئشگهل به يه كه وه نووسان.

(-الْقَوْمُ بِالرِّمَاحِ): به نيزه بهر بوونه يه گزى.

(الَّتَبَّ الثَّوْبُ): جله كهى له بهر كرد.

(الَّلَاتِبُ) (فَا): ۱- پيوه نووسا و ۲- نه گور/ بنجهست.

(الَّلَتَّبُ): كهسيكه ماله وه بگريټ و هر نه يه ته دهرى.

(الَّلَاتِبُ): جلى كوئنه و دراو.

لَتَح: (لَتَحَ هُ. لَتَحًا): چهوى به دهمو چاويدا يان به له شيذا كئشاو كارى تيكردو پيوه

ديار بوو.

(-هُ بِبَصْرِهِ): چاوى تيز تيكرد/ تيز چاوى تيڙى.

(-فُلَانًا): فيسارى روو تکرده ومو هيچى پينه هيشت/ هر جى هه بوو بردى.

(-لَتَحَ. لَتَحًا): برسبوو.

(لَتَحَانُ (مَ لَتَحِي): برسى.

(رَجُلٌ لَتَحٌ وَلَا تَحٌ وَلَا تَحٌ وَلَتَحَةٌ (جَ لَتَاحٌ): زورزانىكى به فروه يلى ژير.

(«هُوَ أَلْتَحُ شِعْرًا مِنْهُ»): نهو هه لبهسته كهى له هى نه ويټ كار تيكره تره وه واتا تره.

(لَتَخَ: (لَتَخَ - هُ لَتَخًا): پيسى كرد/ په له ي پيسى ليډا/ له كه دار يكرد.

(-الشيءُ): شته كهى قلهشت.

(تَلَّتَخَ - بالشيء): به شته كه له كه دارو پيسبوو. لند: (لَتَدَ - فُلَانًا بِيَدِهِ لَتَدًا): سيخورمه ي له

فيساردا/ به دستى تيو ميژمند.

لَتَر: (الَّتَرُ وَاللَّيْتَرُ) (يونانية): ليټر پيوهرى شتى شله يه.

لَتَز: (لَتَزَ - هُ. لَتَزًا): سيخورمه ي ليډا و پالى پيوه نا.

لَتَم: (لَتَمَ - هُ. لَتَمًا): ۱- ليډا/ پيايډا كئشا ۲- تيغه كهى به لووتيدا كرد.

(-السَّهْمُ): تيمر كهى وه شانده.

(-هُ بِسَهْمٍ): تيمر كهى تيكرد.

(-فُلَانٌ بِشَفْرَتِهِ فِي لَبَّةٍ بَعِيرِهِ): فيسار قه مه كهى كرد به بهر سڼى خوشر مکهيدا.

(-بِ الْحِجَارَةِ رَجُلٍ - الماشي): بهر ده که پی پی پیا ده که بریندار کرد.

(أَلْتَمَ): نوشداری.

لتن: (اللاتينيّ (ج) لاتینیون ولاتین (م) لاتینیّة (ج) لاتینیّات): لاتینی / خه لکی لاتینیوم که به کی که له هریمه کانی نی تالیا.

(شعبّ لاتینی): میلیته لاتینیوم.

(لغة لاتینیة): زمانی لاتینی.

لتي: (التي وألت وألّت (ج) اللّاتي واللّات واللّوات واللّواتي واللّوا (يحذف التاء)

واللاء واللاء واللّاءات وفي التّنية. اللّتان واللّتا بدون (نون رفعا) والتي نصبا وجرا):

نه وهی / نه وه (بو مییه) (ج) نه وانهی (بو می) (اللّتان) (بو جووته می). نه وانهی

(أَلْتَيَا وَاللّتَيَا): بجوو ککراوهی (التي).

(أَلْتَيَانِ وَاللّتَيَانِ): جووتی بجوو ککراوه کان.

(ج) (أَلْتَيَاتِ اللَّتَيَاتِ): نه وانهی (بو کو می) بجوو ککراوه کان. دموتیت.

(«وَقَعَ فِي اللَّتِيَا وَالَّتِيَا»): تووشی جور توم و می گرانی همه رننگ فورسوو.

(«بَعْدَ اللَّتِيَا وَالَّتِيَا»): باش قسه به کی زورو چه له حانییه ک و شهره قسه.

لث: ۱- (لثّ وألثّ - بالمكان لثا): له شوینه که دا نیشته جیبوو / دانیشتو تیدا مایه وه.

(-عليه): پی پی لید اگرت / زوری لیکرد.

(-المطر): باران جهند روژ سهرومپر بوو.

(لثّ الشجر): شهونم له دره خته کهیدا.

(أَلثّ (مص): شهونم / ناو نگ.

۲- (لثّ المطر): باران جهند روژیک دریزه ی کیشاو باری.

(-بالمكان): له شوینه که دا مایه وه و نیشته نیبوو.

(-على فلان): پی پی له فیسار کرده کهوش / زوری لیکرد / پی پی داگرت.

(-الرجل): لاواز بوو / بیتینیوو.

(-البعير): حوشترمه که شه که تکرد.

(-ه في التراب): له خوله که یه ودا / خولاوی بیکرد.

(-ه عن كذا): ری نه وه یلیگرت و به ندیکرد.

(-كلامه): قسه که ی جوو وه و دهرینه خست.

(-في الأمر): پارایی یان خاوه خاوی له کارمه که دا کرد.

(«لثثوا بنا»): که مه کی رپانگرتین و خایاندینان.

(-لثث بالمكان): له شوینه که دا مایه وه و جیگر بوو.

(-في الأمر): له کارمه که دا راپوو و خاوه خاوی تیدا کرد.

(-في التراب): له خوله وه جوو، له خوله که دا گهوزا.

(-الغيم والسحاب): هورمه که خا و به که له دوا یه که هات تو و دمرانیت براوه.

(اللثّ واللثّات و اللثّات و اللثّات): خاوو

(-المسافرُ): گوزار کهرمکه کهوته قوراووه.
 (تُ ثِيَابُهُ): جلهگانی تهر بوو.
 (-الطائرُ): بالندهکه پهرهکهی تهر بوو.
 (لَثِقُ): پهلهوړی پهرتهر.
 (لَثِقُ - الشيءُ): شتهکهی گهنکرد/ خراپکرد.
 (الَثِقُ - الشيءُ): شتهکهی تهر کردو ناویکرد.
 (تَلَثَّقَ وَالتَثَّقُ): تهر بوو.
 أَلَثَّقُ: ۱- تهر پی ۲- قوراو/ لیتاو.
 («مَشِينَا فِي لَثِقٍ»): به لیتاودا رویشتین.
 (أَلَثَّقُ): قوری ملو شتی لینج.
 (يَوْمَ لَثِقُ): روژیکي بیبای شیدار.
 لثم: ۱- (لَثَمَ وَلَثِمَ - الفمَ أَوِ الوجْهَ. لَثَمًا):
 دهمی یان روومهتی ماچکرد.
 (لَاثِمٌ - هـ): ماچیکرد.
 (تَلَاثَمًا): ماجی پهکتریانکرد.
 (الألائِمُ (ج) لَثَمٌ) (فا): ماچکر.
 (الْلَثْمَةُ): ۱- ماچیک، حارثک ماچکردن ۲- ماج.
 ۲- (لَثَمٌ - أَنْفَهُ. لَثَمًا): مسته کوله پهکی به
 لووتیدادا.
 (-تِ الحِجَارَةُ حَفَّ البَعِيرِ): بهردهکه بهر
 سمی حوشرمه کهوتو خوینی لیهینا.
 (-البَعِيرُ الحِجَارَةَ بِحِفِّهِ): حوشرمه که به سمی
 بهردهکهی شکاند.
 (لَثَمٌ وَلَثِمٌ وَتَلَثَمٌ وَالتَثَمٌ - الرَّجُلُ. لَثَمًا):
 بیاومه که دهمامکه کهی لهسهر لووتی یان دهمی
 توندکرد/ دهماخیکرد.

خليجك و تمهل له هموو شتيكدا تو وا
 دزمانيت به دمنگتهوه هاتووه كه چي نهو ههر
 له جيى خويهتي و نهو نهجوولاوه.
 لثا: (لَثَأَ - الكَلْبُ. لَثَأَ): سهگه که به زمان
 ناويخواردموه.
 (أَلَثَأَ): دوشاوی درهخت یان جهوی که دمريدمدات/
 نهو شيلهیهی که درهخت دمريدمکات.
 لثد: (لَثَدَ - المتاعُ. لَثَدًا): که لوبه له کهی
 لهسهریه که هه لچنی و ریخست.
 (أَلَثَدَ): کومه له خه لکیک نیسته نیین و
 کوجه کهن.
 لثط: (لَثَطَ - فُلَانًا. لَثَطًا): سووک بیایدا
 کیشا/ لییدا.
 (-هـ): سووک هه لییدا.
 لثع: (أَلَثَعَهُ): نهو بن دانانهی که به لیومهوه
 نووساوه،/ حاستی لیوه.
 (أَلَثَعُ (م) لَثَعًا (ج) لَثَعٌ): کهسیکه که (ث) و (ع)
 له قسهدا زور بهسهر زمانیدا دیت/ زمانپسه.
 لثغ: (لَثَغَ وَتَلَاثَغَ. لَثَغًا): زمانی پسبوو.
 (أَلَثَغُ (م) لَثَغَاءُ (ج) لَثَغٌ): زمانپس.
 (أَلَثَغَهُ): ۱- زمانپسی. نهومیه (س) به پی (ر)
 به (غ) یان وهک (ل) یان به (ی) دمربیریت
 ۲- زمانقورسیی له قسهگردندا.
 (أَلَثَغَهُ) (ع) (ا): دم.
 لثق: (لَثِقَ - اليَوْمَ لَثَقًا): نهمرؤ بانیشت و شی
 زور بوو.

(اللَّم) (مص): لووتو دهوروپشتی.

(اللِّمَّة): شیومو چونیهتی دماخکردن/ دهمامکبهستن.

(اللِّثام (ج) لُّثَم): دهمامک/ نهوهی (دهمو لووتی پیئه لذببهستن/ دماخی پیدهکهن).

الملحق:

لثم: (المُلثَمون) = الطَّوارِق: دماخکردوهمکان له خیلهکانی بهربهرن که له خوراوای باکوری نهفهریقان پیاوهمکانیان دهمامکدهکهن/ دماخی خویانددهکهن ژنهکانیشیان روو بهره لآن.

لثي: (لِثِي. يَلْثِي لِثِي): چۆر پیک ناوی خواردهوه/ دهمی تهرکرد.

(-القِدْر): مهنجه له کهی تهواو لستهوه.

(-شَجَرُ السَّمْرِ): درهختی زهمقی عهرمبی شیلهی دمردا که دهبیته زهمق.

(-تِ الْيَدِ مِنْ طِينٍ وَنَحْوَهُ): ١-دهستی هوراویبوو یان شتیری پیوه لکا ٢-دهستی به روژن جهورو لینیبوو.

(-الثَّوبُ): به نهرهق/ خوهی تهر بووو پیسبوو.

(الْثِي - شَجَرُ السَّمْرِ): درهختی زهمقه عهرمبییه که شیلهی دمرداو تهر بوو.

(-تِ الشَّجَرَةِ مَا حَوْلَهَا): درهخته که دهوروپشتی خوی به شیله کهی تهرکرد.

(تَلَّثَى): شیلهی درهخته که یگرت که دهبیته زهمق.

(-الشَّجَرُ): درهخته که شیلهی دمردا.

(الْثِي): زهمقی درهخته کهی گرت.

(الْثِي): ١- شیله یه که له درهختی زهمقی عهرمبی دمرده چیتو دهبیته زهمق.

٢- شیر ی لینیج ٢- ناورنگ یان شتی وه که نهو.

(لِثِي الثَّوبِ): پیسی/ چلکی بهرگ/ جل.

(الْثِي): ناورنگ.

(ثَوْبٌ لَثٌ): چلیکی نارمهقاویسی یان چلکنو پیسبوو.

(الْثِي = لَثٌ وَثَوْبٌ وَثِي): بووک که دانی تیدایه.

(نِيرَةُ الْأَسْنَانِ) (عامية): بووک.

(الْثِي = الْهَيَاةُ): ١- زمانه بچکوله ٢- (ن) درهختی که.

(الْثِي): کهستی که همز له خواردنهوهی شیر ی لینیج و خهستبکات.

(الْحُرُوفُ الثَّوِيَّةُ): پیتی (ث) و (ذ) و (ظ) چونکه سهرمتایان له بوو که وه دیت و به سهرقی زمانه.

لج: ١- لَجَّ. لَجَجًا وَلَجَجًا وَلَجَاجَةً): له نه یاری و ناگوکیدا (سهرسهختی/ به قیندا چوونی) نواند/ لاساریبوو/ قیرسجه بوو/ رهاویبوو ٢- به رفا که وتو کرداری ناشیرینی لیوهمشایه وه.

(-في الأمر): له سهر کاره که سوور بوو/ به کاره که وه لکاو بهرینه دا.

(-بِهَ الْهَمِّ وَنَحْوَهُ): داخو مهراقو شتی ومها گرتی و بهرینه‌دا.

(-عَلَى فُلَانٍ فِي الْمَسْأَلَةِ): له پرسه بابه‌ته‌که‌دا پئی له فیسار داگرت که په‌له له حیبه‌جیکردنی بکات.

(لَجَجَ - الْقَوْمُ): خویشگهل جوونه نی‌رینه‌ی دمریاکه‌وه.

(-تِ السَّفِينَةِ): پاپۆرمکه خوئی به نی‌رینه‌ی دمریاکه‌دا دا.

(لَا جَ - خَصْمَهُ): له‌گهل ناحه‌زمکه‌یدا که‌وته ره‌به‌رایه‌تیه‌کی زۆرموو دریزه‌ی دایه.

(الْجَ - الْقَوْمُ): جوونه نی‌رینه‌ی دمریاکه‌وه.

(-تِ الْإِبِلِ): حوش‌ترمه‌که کردی به بۆره بۆرو که‌ه‌ه‌ن‌دن.

(تَلَجَجَ - مَتَاعُ فُلَانٍ): که‌لوپه‌لی فیساری (کرد به هی خوئی/ به هی خوئی دانا).

(الْتَجَّ - الْبَحْرُ): دمریاکه هه‌ستاو که‌وته شه‌پۆلدان و داپۆشینى دمو‌روپشتى.

(-تِ الْأَرْضِ): روومکی زه‌ویه‌که بالایکردو به‌گژی‌ه‌کدا چوو/ زۆر بوو.

(تِ الْأَرْضِ بِالسَّرَابِ): زه‌ویه‌که به تراویله‌که داپۆشراو شه‌پۆلى به‌سمر‌دادا.

(-الْأَمْرُ أَوْ الْمَوْجُ): کارمه‌که گرنه‌گبوو زۆر بوو نیشته سه‌ریه‌ک یان شه‌پۆله‌کان هه‌ستان و به‌یه‌کیان‌دادا.

(-الظَّلَامُ): تاریکی بوو به شه‌وه‌زمنگ/ بوو

به نه‌موسته‌جاو/ هیج دیارنه‌ما.

(-تِ الْأَصْوَاتِ): دهنه‌گان به‌یه‌کدا‌چوون/

بوو به ژاومژاو/ تیکه‌لی په‌کی‌بوون.

(إِسْتَلَّجَ - مَتَاعُ فُلَانٍ): که‌لوپه‌لی فیساری به هی خوئی دانا.

(-بِیْمِينِهِ): سویندی گرانی خواردو له‌سه‌ری سوور بوو که‌هارمه‌ته‌که‌ی نه‌داو وای ده‌وت که

راسته‌مکات.

(الْإِلَاجُ): ویره‌وی‌رکه‌رو رکه‌به‌ر/ هه‌ته‌ر له‌سه‌ر فه‌سه‌ی خوئی.

(الْإِلَاجُ): ١- نی‌رینه‌ی ناو به‌شى زۆری

ناومه‌که ٢- خه‌لک‌ئیکى زۆر/ کۆمه‌لئیکى زۆر ٣

ته‌نشتى دۆله‌که ٤- شمشیر (به شه‌پۆلى ناو چوین‌راوه).

(«فَرَسٌ أَدْهَمٌ لُجٌّ»): چاره‌ویه‌کی ره‌شى تۆخ. ره‌شیه‌که‌ی شه‌پۆلد‌م‌دات.

(الْلَجَّةُ (ج) لُجٌّ وَ لُجَجٌ وَ لُجَاجٌ): ١- زۆرینه‌ی ناومه‌که ٢- کۆمه‌لئیکى زۆر.

(«فُلَانٌ لُجَّةٌ وَاسِعَةٌ»): فیسار وه‌ک دمریا‌یه‌کی به‌ره‌راوانه (له داراییدا/ له ساماندا).

(الْلَجَّةُ): ١- جارێك سه‌رسه‌ختیکردن و به‌هیندا‌چوون/ لاساریکردن ٢- هه‌ته‌ره‌بوون و

سووربوون له‌سه‌ر کار ٣- پیداکرتن و ورگرتن ٤- ژاومژاوو دهنه‌که دهنه‌گیکی زۆر.

(«بَحْرٌ لُجَاجٌ»): دمریا‌یه‌کی فراوان و به‌هاژمو شه‌پۆل.

قورسبیت / زمانی بیگریت و تیکه ل و پیکه ل
 قسه بکات).

لجأ: ۱- (لَجَأٌ وَلَجِيءٌ وَالتَّجَاءُ- الى الحُصْنِ أَوْ
 غَيْرِهِ. لَجَأٌ وَلُجُوءٌ وَلَجْأٌ): خوی دایه پهنا
 هه لاکه / پهنا پیرده بهر شتیت / خوی کوتایه
 پال شتیت / خوی کوتایه هه لاکه.

(لَجَأٌ- فَلَانًا. تَلَجْنَةُ): فیساری ناجار کردو ملی
 بی شؤر کرد.

(أَلَجَأٌ- فَلَانًا): فیساری ناجاری پهنا بردن کرد.
 (-) (هـ): پهناو دالدهی نهویدا.

(-أَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ): پهنا پیرده بهر خودا / خوی
 دایه پال خودا / هانای بو خودا برد / پالی به
 خوداوه دا.

(تَلَجَأٌ- إِلَيْهِ): پالی بهوموه دا / پهناى بو نهو
 برد.

(-مِنَ الْقَوْمِ) له خویشگه ل تهریکبووه ووهو
 پهناى بو لایه کیتر برد وهك خوی بداته بهر
 هه لایهك.

(أَلَلَّجِيءَ (ج) لاجئون): پهنا بهر / ناواره.
 نهو کهسه په له ولاته کهى به هوی باری
 رامیاری بهوه یان هویتره وه هه لبت و پهنا بو
 ولاتیکیتر بهریت.

(أَلَلَجَأَ) (مص): ژنی پیاو.

(- (ج) أَلَجَاءَ): هه لاهو پهناگا.

(أَلْتَلَجْنَةُ) (مص) (عند الفقهاء): له رووی

دینی بهوه نهوویه مروفتیک ناجارتبکات پهنا

(هُلَانُ فِي هُوَادِهِ لَجَابَةٌ): فیسار له برساندا
 دلئ کوته کوتیه تی.

(أَلَلُّجُوجُ وَاللُّجُوجَةُ وَاللُّجَجَةُ وَالْمَلُّجَاجُ:
 أَلَلَّجَ): ۱- هه تهرو پیداگر ۲- له دوژمنایه تیدا
 سهر سهخت و هینله دل و لاسار ۳- گره گره کرد
 ۴- له برساندا دل کوت.

(أَلَلُّجِيٌّ): نیرینه ی ناو / بهشی زوری ناو هه.
 (بَحْرٌ لُجِيٌّ): دهریایه کی فراوانی

شه پو لفر او ان.

(أَلَلَّتَجَةٌ): ۱- زهوییه کی زور سهوزو پر گیا
 ۲- چاویکی به لهك / زور رهش.

۲- (أَلَلَّجَ): شوینی سهختی شاخ.

(أَلَلَّتَجَةُ (ج) لُجٌ وَلُجَجٌ وَلِجَاجٌ): زیو.

۲- (لَجَجٌ. لَجَلَجَةٌ): له قسه دا زمانی تیکه ل و
 پیکه ل بوو زمانی گرتی.

- فِي صَدْرِهِ شَيْءٌ شَتِيكٌ لَهُ دَلِيْدَا كِيْنَكَلِيْدَا.

(-اللُّقْمَةُ فِي فِيهِ): بارووه کهى بیجوون له
 دهمیدا هینای و بردی.

(تَلَجَّلَجَ): زمانی ته ته له یکردو قسه ی تیکه ل و
 پیکه ل بوو / زمانی گرتی.

(- فِي صَدْرِهِ شَيْءٌ): شتیک له دلئیدا
 گینگلیخوارد.

(-بِالشَّيْءِ): دستى به شته که کرد.

(«تَلَجَّلَجَ دَارَهُ مِنْهُ»): خانووه کهى لیسه ند /
 لیومر گرت.

(أَلَلَّجَاجٌ): لانه په ته / کهسیکه (زمانی

بهریته بهر کردارو گوشتاریک که بیچهوانهی راستییبه که بیبت.

(الْمَلْجَأُ (ج) مَلْجِیٌّ): ۱- قهلا/ په ناگا/
شوینی خوشاردنه وه/ مه لاسگه ۲- په نابردن

۲- ژیرزه مین که له کاتی بوردوماندا له شاراندا خه لک په نا دمبه نه بهری خو یانی تیدا دمشارنه وه.

۲- (لَجَأٌ - فُلَانٌ مَالُهُ تَلَجُتُهُ): فیسار سامانه که ی به هندیک میرانگر داو هندیکی لیبییبه شکرد.

(الْمَلْجَأُ): میرانگر.

۲- (الْمَلْجَأُ وَالْوَالِدَةُ لَجَاءٌ (ج): جوړه کیسه لیکه له ناوو وشکانیدا دهری.

لجب: ۱- (لَجِبَ - الْبَحْرُ لَجِبًا): دمریاکه هستاو ورووژا.

(- الْقَوْمُ): خویشگه ل که وتنه هاتو هاوارو ورووژان.

(الْلَجِب) (مص): ۱- حیلهی نه سپ ۲- نه عمرته ی زوری پاله وانان و قارمانان.

(بَحْرٌ ذُو لَجِبٍ): دمریاپه کی ورووژاوو/ هستاوو شه پؤل به شلپه و به هازموه به په کدا که وتوو.

(الْلَجِب): ۱- به هاتو هاوار/ به دننگه دننگو ژاوو ژاوو ۲- ژاوو ژاوو/ هر مفر/ غه لبه غه لپی زور.

(جَيْشٌ لَجِبٌ): سوپاپه کی بی شوماری به غه لبه و دننگو تر په ترپ.

۲- (لَجِبَتِ الشَّاةُ لُجُوبَةً) (ضد): ۱- مهره که

شیری که مپوو ۲- شیری زور بوو.

(لَجِبَتِ الشَّاةُ) (ضد): ۱- مهره که شیری که مپوو ۲- شیری زور بوو.

(هُ بِالسَّيْفِ): به شمشیر له تیکرد/ بری.
الْلَجْبَةُ وَاللَّجْبَةُ وَاللَّجْبَةُ وَاللَّجْبَةُ
وَاللَّجْبَةُ (ج) لَجَابٌ وَلَجِبَاتٌ) (ضد): ۱- مهری که مشیر ۲- مهری فره شیر/ زور به شیر.

۲- (الْمَلْجَابُ): تیریک په ری پیوه کراوه نووکی پیوه نه کراوه.

لجذ: ۱- (لَجَذٌ وَلَجِذٌ - الرَّجُلُ لَجْذًا):
پیاومه که خواردنی خوارد.

(- الْحِمَارُ): که مرکه له وهری سهرمتای خوارد.

(تِ الْمَاشِيَةِ الْكَلَاءُ): ناژه له که سهرقرتی گیاکه یکرد/ به زمان گیاکه ی گرتو خواردی.

(- مِنَ الشَّيْءِ): که مپه کی له شته که برد.
(- الْكَلْبُ الْإِنَاءُ. لَجْذًا وَلَجْذًا): سه که که ناوی

هابه که ی لسته وه.

۲- (لَجَذٌ وَلَجِذٌ - الرَّجُلُ لَجْذًا): پیاوه دمرؤز که مرکه جاریک شتیکیاندا په که چی همر داواید مگرد.

(- فُلَانًا): تیزه تیزه ی فیساریدا/ هانیدا.

(لَجَذْنِي عَلَى كَذَا): هانی نه و میدام/ بو نه وه تیزم تیز میدام.

لجف: ۱- (لَجَفَّ هُ. لَجْفًا): تیرو توند لییدا.
۲- (لَجَفَّتِ الْبُنْرُ. لَجْفًا): نه ملاولای

(الْجَمَّ - الدَّابَّةُ): وِلاخه‌ک‌ه‌ی لفاو کرد.
 (- النِّفَاقَةُ): به لفاو داخی می‌حوشترمه‌ک‌ه‌ی کردو
 نیشانه‌یکرد.
 (- القِدْرُ): داریکی خسته دسکی منه‌جه‌له‌ک‌ه‌وه
 پییه‌ه‌لگرت.
 (- هُ عَنِ حَاجَتِهِ): نه‌یهیشت پیداو‌یسته‌ک‌ه‌ی
 به‌دهست به‌ینیت.
 (تَكَلَّمَ فَأَلْجَمْتُهُ وَالْقَمْتُهُ الْحَجْرُ): قسه‌یکرد
 نه‌مه‌یشتو فورم به‌دمیدادا.
 (لَجَمَّ - الْمَاءُ فَلَانًا): ناو گه‌شته دهمی فیسار.
 (الْتَجَمَّ تِ الدَّابَّةُ): وِلاخه‌ک‌ه‌ی لفاو‌ک‌را.
 (اسْتَلْجَمَّ - فَلَانًا الْفَرَسُ): داوای له فیسار
 کرد چاره‌ویکه لفاو‌بکات.
 (الْلَجْمَةُ): شوینی لفاو‌کردنی چاره‌وی/ یان به
 سه‌روکه‌لله‌وه کردنی رشمه.
 (الْلِجَامُ): نیشانه‌یه‌کی حوشتره.
 اللِّجَامُ (ج) لُجْمٌ وَلُجْمٌ وَالْجِمَّةُ: لفاو: ناسنی
 ناوددمو نه‌مسهره‌وه نه‌وسهری ناسنی ناوددمو.
 نه‌و قایشه‌ی ناسنه‌ک‌ه‌ی پیومه‌وه به‌لای
 کاکیل‌ه‌ی نه‌سپه‌ک‌ه‌دا به‌بقایش به‌ستراوه به
 لفاوه‌ک‌ه‌وه.
 (جَاءَ فَلَانٌ وَقَدْ لَفَّظَ لِجَامَهُ): فیسار هات
 له شه‌ک‌ه‌تیدا وازی له پیداو‌یسته‌ک‌ه‌ی هیئا.
 (الْلِجَامُ): لفاو دروستک‌ه‌ر.
 (الْلَجْمُ): شوینی لفاو‌کردنی چاره‌وی له
 سه‌روکه‌لله‌ی یان دهمیدا.

چالآومه‌ک‌ه‌ داکه‌وتو خورا/ داروخا.
 (لَجْفَاءُ): بیری نه‌ملاولا (داکه‌وتوو/ داروخاو).
 (لَجْفَ - البئرُ): نه‌ملاولای چالآومه‌ک‌ه‌ی
 هه‌لکه‌ند/ دایخوراند/ دایپروخاند.
 (- الشَّيْءُ): شته‌ک‌ه‌ی له‌ملاولایه‌وه فراوان‌کرد.
 (تَلَجَّفَ - البئرُ): ته‌نشته‌کانی بیرمه‌ک‌ه‌ی
 هه‌لکه‌ند.
 (تِ البئرُ): ۱- چالآومه‌ک‌ه‌ نه‌ملاولای هه‌لکه‌نرا
 ۲- نه‌ملاولای چالآومه‌ک‌ه‌ داخوراو داکه‌وت/
 داروخا.
 (- الوَحْشُ الْكِنَاسُ): درندمه‌ک‌ه‌ ته‌نشته‌کانی
 لانه‌ک‌ه‌ی/ کونه‌ک‌ه‌ی هه‌لدیری/ هه‌لکه‌ند.
 (الْتَجَفَّتِ البئرُ): نه‌ملاولای چالآومه‌ک‌ه‌ی
 داخورا/ داروو‌خا.
 (الْلَجْفُ - مَص) (ج) اَلْجَافُ: ۱- دادرانی قه‌راغی
 چالآو یان نه‌وه‌ی که‌ ناو خواردوو‌یه‌تیه‌وه‌وه
 داخوراوه ۲- به‌ریه‌ستی لفاو ۳- ناومندو ناوی
 دؤل.
 (الْلِجَافُ - ج) اَلْجِفَّةُ وَلُجْفٌ: ۱- لووتی شاخ که
 به‌سمر نه‌شه‌ک‌ه‌وتدا بروانیتو شو‌ربیت‌ه‌وه
 ۲- داری گریژمنه‌ی دمرگا.
 (الْلِجِيفَةُ): باهووی دمرگا/ لاشیپانی دمرگا.
 (بئرٌ مُلْتَجِفَةٌ): چالآویکی/ بیریکی داروو‌خاو.
 لجم: ۱- (لَجَمَّ - التَّوْبُ لُجْمًا): جله‌ک‌ه‌یدروو.
 (لَجَمَّ - الْمَاءُ فَلَانًا): ناوه‌ک‌ه‌ گه‌یسته‌ حاستی
 دهمی فیسار.

٢- (لَجَنَ - فِي الْمَشِيِّ لُجُونًا وَلِجَانًا): له رؤیشتندا بیگران بوو.

(-الْبَعِيرُ): حوشرتمکه مانیگرت.
(الْلَجُونُ مِنَ الْجَمَالِ وَالنُّوقِ): حوشرترو میحوشتری سسته پی.

٣- (الْلَجْنَةُ): لیژنه/ کۆمه لئیک کۆدمبئه وه بو ته ماشکردنی کارئیک و بوخته کردنی (یان یۆنانیه له (لیجون) موه و مرگراوه یان (لاتینیة) له (لیجیو) وه و مرگراوه.

(الْلَجَيْنِ): زیو (بجوو ککراومیه تی).

(الْجَيْنِيَّةُ): دراو/ پاره، له (اللجيف) مومیه.
لجی: (التجی - الی غیر قومیه): خوی به هی خویشگهل و نه ته ومیه کیتر دانا.

(الْلَجَاةُ) (ن): روومکیکی شاخاوییه گوله که هی زیرینییه.

لج: ١- (لَحَّ - تِ الْعَيْنُ لَحًا وَلِحَاً): پیلووی چاومکه به ریبوق پیکه وه نووسا.

(الْحَّ - فِي السُّؤَالِ): له پرسیارکردندا یان سووالکردندا وازی نه هینا و بییداگرت/ سوور بوو له سه ری.

(-الْجَمَلُ): مانیگرت.

(-تِ الْمَطِيِّ): ماکه رمکه په کیکهوت ماندوو بوو سسته پی بوو.

(-السَّحَابُ بِالْمَطْرِ): بارانه که هی سهروم پر بوو/

دریزمیکیشا/ بهرده و امبوو.

(-الْقَتَبُ عَلَى ظَهْرِ الدَّابَّةِ): کورتانه که پستی

٢- (الْلَجَمُ) (ح): ١- شه و گهرد ٢- (ح) بوقه کان.

٢- (ح) و لآخیک که به به دووم دابنریت ٤- هه وا.
(الْلَجَمُ (ج) اَلْجَامُ): زهوییه که ته ختبیبت نه بهرزو نه جالبیت.

(الْلَجَمُ وَاللَّجَمُ) (ح): ١- شه و گهرد ٢- بوقه کان ٢- و لآخیک که به به دووم دابنریت.

(الْلُجَامُ): نه وهی به به دووم دابنریت و سللی لیبکریته وه.

(الْلُجَمَةُ): ١- شاخی تهخت ٢- ناویکه له ناومکانی زهوی.

(لَجْمَةُ الْوَادِي): که ناری دۆل یان دهمی دۆل.

(الْلُجَمَةُ) (ح): ١- سیسه مارئیک/ شه و گهردئیک ٢- ناوی/ له ناومکانی زهوی.

(لَجْمَةُ الْوَادِي): که ناری یان دهمی دۆله که.

(الْمِكْيَالُ الْمُلْجَمُ): دوو صاع و نیوه/ پیومره.

لجن: (لَجَنَ وَلَجَنَ - وَرَقَ الشَّجَرِ وَنَحْوَهُ لَجْنًا): گه لای دارو شتی و مه ای تیکه لی نارد کرد یان جو کرد کردی به نالفی حوشر تا قه له و بن.

(لَجَنَ - بِهِ لَجْنًا): پیوهی لکا. هه لواسرا.

(تَلَجَنَ - الشَّيْءُ): شته که لینج بوو.

(-الْقَوْمُ): خویشگهل گه لآو کاو شتی و مه ایان له که په ک و جوومدا بو جواریکان و حوشرتمکان.

(-رَأْسُهُ): سه ری چلکن بوو.

(الْلَجِينُ): چلکن.

(الْلَجَيْنِ): نالفی تیکه له گه لآو کاو جوو که په ک و پیکه یینراو بو و لآخو بو حوشر.

ولآخه‌کهی بریندار کرد/ ناوکه‌ریژیکرد.
 (تَلَحَّحَ - علیه): زوری لیکرد/ پیی لیکرده
 کهوش/ پیی لیداکرت.
 (الَّلَّاحُ) (فا): لهسر شت رویشتوو/ پیلیداکر/
 هه‌تهر.
 (مَكَانٌ لَّاحٌ وَلِحْجٌ): شوینیکی (تهسک/
 ته‌نگه‌بهر)/ به راستی.
 (الَّلَّح) (مص): بهراست/ پیومووساو.
 («هو ابن عمِّي لَحًا»): نهو ناموزای راستیمه/
 ناموزای باوکه‌راین (نهمه بؤ من و دوان و
 کویش هه‌روه‌هایه).
 (الْمَلْحاح): ۱-زور (پیداگر/ لهسرشت
 رویشتوو) هه‌تهر ۲-کورتانیک که پشتی و لاخ
 ناوکه‌ریژ بکات بریندار بکات.
 (سَحَابٌ مَلْحاح): هه‌وریکی (ههمیشه باران/
 به بارانیکی زور).
 ۲-(لَحْلَحَ - القَوْمُ) (ضد): ۱-خویشگهل شوینه‌کهیان
 (به‌رنه‌دا/ جینه‌هیشت) ۲-دوورکه‌وتنه‌وه.
 («لَحْلَحَ عَلَيْهِ» (عامیة): ۱-زوو زوو سه‌ری
 لیداو لیینه‌گه‌را ۲-سه‌ری کرده سه‌ری.
 (تَلَحَّحَ - القَوْمُ) (ضد): ۱-خویشگهل شوینه‌کهیان
 (جینه‌هیشت/ به‌رنه‌دا) ۲-شوینه‌کهیان
 جینه‌هیشت و دوورکه‌وتنه‌وه.
 (الَّلَّحْلَح): شوینی (تهسک/ ته‌نگ)/ ته‌نگه‌بهر.
 (الْمَلَّحْلَح): ۱-سه‌رداری نه‌ته‌وهو خویشان
 ۲-گه‌وره/ ناغا.

لحب: (لَحَبَ - الطَّرِيقَ لَحْبًا): ۱-ملی ریگه‌کهی
 گرت و رویشت ۲-دمریخت/ روونیکردموه.
 (-الشيء): کاری له شته‌که کرد.
 (-بِضْلَانِ الْأَرْضِ): فیساری به زمویدا دا.
 (-اللَّحْمَ): گوشته‌کهی راسته‌پرکرد.
 (-اللَّحْمَ عَنِ الْعَظْمِ): گوشته‌کهی له
 نیسقانه‌که کرده‌وه/ نیسقانه‌کهی (دامالی/
 رووتکرد).
 (- الرَّجُلِ): راست رویشت یان خیرا رویشت.
 (- الطَّرِيقُ لِحُوبًا): ریگه‌که دیاربوو.
 (- ظَهْرُ الْفَرَسِ): پشتی نه‌سپه‌که لووس و
 خزو لیژ بوو.
 (لَحَبَ - الرَّجُلِ لَحْبًا): پیاوه‌که پیری گوشتی
 شلکرد گوشته‌کهی داکه‌وت.
 (- لَحْمٌ زَيْدٍ): گوشتی له‌شی زمید له‌ر بوو.
 (لَحَبَ - الشيء): ۱-کاری له شته‌که کرد
 ۲-شته‌کهی پارچه‌پارچه‌کرد.
 (-فَلَانًا): فیساری (سه‌رشور کرد/ زموون
 کرد).
 (-هُ بِالسَّيْفِ): به شمشیر لیداو/ دایه به‌ر
 شمشیر.
 (الَّتَحَبَ - الطَّرِيقَ): ریگه‌که‌یگرت/ به ریگه‌که‌دا
 رویشت.
 (الَّلَّاحِب): ریگه‌ی دیار و ناشکرا.
 («طَرِيقٌ لَّحِبٌ»): ریگه‌یه‌کی دیار و ناشکرا
 ومکو خوئی له‌سه‌ر لابرابیت.

(-السَّيْفُ وَنَحْوُهُ): شمشیر که یان شتی
 ومها له کیلان که پیداو له شوینه که پیدا گیربوو
 دمرنه هات.
 (-بِالْمَكَانِ): له شوینه که دا مایه ومو گیربوو.
 (-اللَّحْيِ): چه ناگه ی، کاکیله ی خواربوو.
 (الْحَجَّ): (کاکیله / چه ناگه) خوار.
 (لَحَجَّ- عَلَيْهِ الْخَبَرُ): همو اله که ی لئی
 هه لگیرایه ومو نه وه ی پینه وت که دمیزانی و
 له دلیدا بوو.
 (لَحْوَجَّ- عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کاره که ی تیکه ل و
 بیکه لکردو نه وه ی که دمیزانی پینه وت.
 (الْحَجَّ- هُ إِلَيْهِ): ناچار یکرد به نای بؤ بهریت.
 (تَلَحَّجَّ الْأَمْرَ عَلَى فَلَانٍ): کاره که ی له فیسار
 هه لگیرایه ومو راستیه که ی پینه وت.
 (إِلْتَحَجَّ- إِلَيْهِ): به لای نه ودا لایدا / روویکرده
 نه و.
 (-فُلَانًا إِلَيْهِ): نه و فیساری به لای نه ودا لاداو
 به نای بؤ نه و پییرد.
 (إِسْتَلَحَجَّ- الْبَابُ): دهرگا که گیربوو
 نه کرایه وه.
 (الْلَحَجَّ (ج) الْحَاجَّ): بارگه و بنه.
 (مَكَانَ لِحَجَّ): شوینیکی تهسک / تهنگ.
 (الْمَلَّحَجَّ): دهر به ندمکان.
 (الْمَلَّحِجَّ): ریگه تهسکه گانی ناوشاخ.
 الْمَلْحَجَّ: په ناگا. که ورگی شاخ.
 (إِنَّ فِي النَّاسِ لَمُلْحَجًا): له ناو خه لکدا هه یه

(- (ف): رپرمو.
 (اللَّحَب) (مص): ریگه ی روون و دیار /
 ناشکرا.
 (اللَّحِيب) (ح): میخوشتریک گوشتی پشتی
 که مبییت.
 (اللَّحَب): ۱ جنیوفرؤش، زمانپیس ۲-هه رچی
 شتی بی له تبرکیت یان توپزگره ۳-زمانی
 پاراوو رهوان.
 (اللَّحُوب) (مفع): گوشتداملراو.
 (رَجُلٌ مَلْحُوبٌ): پیاویکی گوشتداملراو /
 لهر.
 (طَرِيقٌ مَلْحُوبٌ): ریگه یه کی دیار / بهرچاو.
 (طَرِيقٌ مَلْحَبٌ): ریگه یه کی دیار و ناشکرا.
 لحت: (لَحَتَ- الْعَصَا. لَحْتًا): داردسته که ی
 رووتکریت توپکلی داردسته که ی گرت.
 (-فُلَانًا بِالْعَصَا): به داردست له فیساریدا.
 (-الرَّجُلُ): پیاوکه ی رووتکرده وه هه رچی
 هه بوو لیسه نندو بردی.
 (لَحْتُوكُمْ كَمَا يُلْحَتُ الْقَضِيبُ): وهك چپو
 رووتیانکردنه وه هیچیان پینه هیستن.
 (اللَّحْت) (مص): پوخت و راست و ساغ.
 (اللَّحَاتَةُ): توپکلی گراوی شت.
 لحن: ۱- (لَحَجَّ- إِلَيْهِ. لَحْجًا): هانای بؤ برد /
 په نای بؤ برد / دالده ی بدات.
 (لَحَجَّ- الشَّيْءُ. لَحْجًا): شته که هاته وه یهك /
 تهسکبو وموه.

په نامرہ (دالدهی/ په نای) خه لکمدات.
 (فَقَلُّ مُلْحَجٌ): کولومیکسی/ قفلئکی گرو
 قتیمبوو که نه کریته وه.
 (أَلْتَحَجُّ): په ناگا/ که ورگی ناو شاخ.
 ۲- (لَحَجُّ هُ لِحْجًا): لییدا.
 (- هُ بَعِينُهُ): به چاویه وه کرد.
 (لَحَجُّ تَ عَيْنُهُ): چاوی ریپوئی کرد.
 (أَلْحَجُّ) (ع ۱): شوین نیسکی برو، که به
 سهر چاوه مویه.
 (أَلْحَجُّ (ج) أَلْحَاجُ): ۱- شوینی بروی سهر چاو
 ۲- گۆشه ی خانوو ۲- هه موو لووت و دمر چوو یه کی
 شاخ که به سهر شوینیکی نه یوه موه بیت
 ۴- که نارو تمنشتی دؤل.
 (أَلْحَجُّ): ریپوئی چاو.
 لحد: (لَحْدٌ- الْمَيْتَ لَحْدًا): مردوو مکه ی ناشت.
 (- اللَّحْدُ): گۆرمکه ی هه لکه ند.
 (- لِّلْمَيْتِ): گۆریکی بو مردوو مکه هه لکه ند.
 (- السَّهْمُ عَنِ الْهَدْفِ): تیرمه که نیاشنه که ی
 نه پیکاو لایدا.
 (- اِلَى فُلَانٍ): به لای فیساردا لایدا.
 (- فِي الدِّينِ): له دین لایداو کافر بوو.
 (- عَلَيَّ فِي شَهَادَتِهِ): له شایه تیه که دا لایداو
 گوناهی بهرام بهر مکردو راستی نهوت.
 (لَا حِدَ- صَاحِبَهُ مُلَا حِدَةً): ههریه که بیان
 بهرام بهر دۆسته که ی راستی نه کرد/ بهرام بهر
 یه ک خوار بوون.

(أَلْحَدَ الْمَيْتَ وَالْحَادًا): مردوو مکه ی ناشت.
 (- وَاللَّحْدَ لِلْمَيْتِ): گۆری بو مردوو مکه
 هه لکه ند.
 (- عَنِ الدِّينِ): ۱- له ناین لایداو کافر بوو
 گومانی له بوونی خودا دهربری/ گومرا بوو
 ۲- سهر پیچی له فرمان و ری راستی خودا
 کردو سته می کردو گومانی له بوونی خودا
 کرد/ گومرا بوو.
 (أَلْحَدَ- فِي الْحَرَمِ): (نه وه ی که لای موسولمانان
 بیرۆزه/ حهرمی مالی خودا ی نه تکر کردو
 بیحورمه تکرد/ سوو کی کردو شکان دی.
 (- السَّهْمُ الْهَدْفِ): تیرمه که له لایه کی
 نیشانه که وه که وت.
 (- بِهِ): بیریز کردو شتی نارموای دایه پالی.
 (إِلْتَحَدَ- عَنِ الدِّينِ): له ناین لایداو کافر
 بوو/ گومرا بوو.
 (- اِلَى كَذَا): به لای نه وندا لایدا.
 (- اِلَى فُلَانٍ): په نایبرده بهر فیسار.
 (أَللَّاحِدَ) (فَا): که ندر کردی گۆر.
 («قَبْرٌ لِأَحَدٍ»): گۆریک که ندر کراییت/
 گۆریکی گهن دردار.
 (أَللَّحْدَ وَاللَّحْدَ (ج) أَلْحَادٌ وَوَلْحُودٌ): ۱- که ندر پیکی
 تمنشتی گۆرمکه (بو یه و ناو نراوه چونکه له
 ناو پر راستی گۆرمکه داو له تمنشته وه نهو که ندره
 دمکه ن) ۲- گۆر. له منجه که دا ناوایه (چونکه له
 ناو پر راستی گۆرمکه به هه ردوو تمنشتدا لای داوه).

(الإِلْحَاد: ۱-لادان ۲-کفرکردن و بیپروایی به بوونی خودا.

(اللُّحُود): کهج/ خوار/ لادمر/ خینج.

(المُّلْحَد (فا) (ج) مَلَا حِدَةً وَمُلْحِدُونَ): بیپروا به بوونی خودا/ کافر.

(المَّلَا حِدَةَ): دمسته بیپروایه‌کن به بوونی خودا و پروایان به بوونی خودا نییه.

(الدَّهْرِيُّونَ والدَّهْرِيَّةُ): دمسته بیپروایه‌کن که بیباندوتربیت (پژوژگاریه‌کان، پژوژگاریه‌کان) پروایان به نه‌وه دنیا نییه.

(المُّلْحُود): گۆز/ گۆزی که‌ندپرکراو.

(قَبْرٌ مَلْحُودٌ): گۆزیکی که‌ندپردار.

(المُّلْحَادَةُ): که‌سینکه زۆر دژی دینه‌و به خراب لییدهدویت/ گومرا بووه.

(المُّلْتَحِد): به‌ناگا/ دالده‌گا. چونکه ناواره به‌نای بۆ دمبات.

لحز: ۱- (لَحَزٌ هُ لَحْزًا): پنی لییداگرت/ زۆری لییکرد.

(لَحَزًا. لَحْزًا): چرووکییکرد/ رژد بوو.

(لَحْزٌ وَلَحْزٌ): چرووک/ پیسکه/ رژد.

(تَلَحَّزَ): چرووکییکرد/ رژد بوو.

(تَلَا حَزَّ - الْقَوْمُ): خویشگه‌ل شه‌ره قسه‌بیانکردو به گژ یه‌کدا چوون.

(-الصَّبِيَانُ): منداله‌کان شه‌ره شیعیانکرد.

(المُّلْحَز (ج) مَلَا حِزًا): ۱-دم‌ریه‌ند ۲-ته‌نگانه/ ته‌نگی نیش و کار.

(«وقَعُوا فِي المَلَا حِزٍ»): که‌وتنه ته‌نگانه‌وه.

(أَلْتَلَا حِزَ مِنَ الشَّجَرِ): دره‌ختی به‌یه‌کدا چووی چر.

۲- (تَلَحَّزَ): به خواردن هه‌نار یان هه‌لووژهو له‌و بایه‌ته دهمی پر بوو له ناو/ دهمی (ناویکرد/ ناوی تیزا).

۳- (تَلَحَّزَ): بۆ شه‌ر یان گوزار چاکی به‌لادا کرد/ خۆی (خره‌له‌دا/ ناماده کرد/ کۆکردموه).

۴- (تَلَحَّزَ - عَنْهُ): لئی دواکه‌وت.

لحس: ۱- (لِحْسٍ - الدَّوْدُ الصَّوْفُ. لِحْسًا): مؤزیانه‌که خوریه‌که‌یخوارد.

(-الجَرَادُ الخَصْرُ): کولله سه‌وزاییه‌که‌یخوارد.

(-القَصْعَةُ. لِحْسًا وَلِحْسَةً وَلِحْسَةً وَمَلْحَسًا): له‌گه‌نه‌که‌ی به په‌نجه یان به زمان لسته‌وه.

(لِحْسٍ - هُ الشَّيْءُ): شته‌که‌ی پیلسته‌وه.

(أَلْحَسَتْ - الأَرْضُ): زه‌ویه‌که سه‌ری روومه‌که‌ی دمرکردم.

(بِتِ المَاشِيَةِ): ناژه‌له‌که‌ی له‌گیا تازه دمر چووهمکه‌دا له‌ومراند.

(أَلْتَحَسَّ - مِنْهُ حَقُّهُ): مافه‌که‌ی خۆی لیسه‌نده‌وه.

(سَنَةٌ لِاحِسَّةٍ): سالیکی سه‌خت و ته‌نگانه.

(أَخَذْتَهُم لَوَاحِسُ): سالا‌نیکی سه‌خت دایگرتن سه‌وزایی لیپ‌رین.

(لَا حِسَّةُ السُّكْرِ (ح): شه‌کرلیس/ موریانیکه له‌کۆمه‌له‌ی کلکداره‌کانه‌و رهنگزویویه.

(لَحْصَ - خَبْرَهُ): زۆر به دواى هه‌والیدا گه‌راو
 بۆى دمرکه‌وت و دهریخست.
 (إِلْتَحَصَ - الْبَيْضَةَ وَنَحْوَهَا): هیلکه یان
 شته‌که‌ی کهم کهم خوارد.
 ۲- (لَحْصَ - فِي الْأَمْرِ - لَحْصًا): له کارمه‌که‌وه
 گلاو تیوه‌یچوو.
 (لَحْصَ - فِي كَذَا): له‌ومدا گیربوو و خو‌ی ماندوو
 کردو سۆراغیکرد.
 (- هُ عَنِ كَذَا): رپى نه‌وه‌ی لیگرت و نه‌یهیشت و
 به‌ندیکردو ساردیکردوه.
 (- الْكِتَابَ): کتیبه‌که‌ی تۆکه‌مه‌کرد یان چاک
 فیریووو.
 (إِلْتَحَصَ - الْأَمْرُ): کارمه‌که سه‌خت و گرانبوو.
 (- هُ عَنِ كَذَا): رپى نه‌وه‌ی لیگرت و نه‌یهیشت.
 ساردیکردوه‌وو به‌ندیکرد.
 (- هُ إِلَى كَذَا): ناچارى نه‌ومیکرد بۆ نه‌وه پالی
 بیومنا په‌نا‌ی نه‌وه‌ی پییرد.
 (- هُ الشَّيْءُ): گرفتاری شته‌که‌ی کرد/
 تیوه‌یگلاند/ خه‌ریککرد.
 (- تِ الْإِبْرَةِ): کونى دمرزییه‌که گیرا.
 (- تِ عَيْنُهُ): چاوی به رپبۆق به‌یه‌که‌وه
 نووسا.
 (الْحَصَّ): چرچیوی و کرژیی پیلووی سه‌ره‌وه‌ی
 چاو.
 لَحْصًا: سه‌ختیوی وه‌ی نه‌هامه‌تی گران و
 وشکه‌سالیوی تووش.

نازا به دیواری خانواندا هه‌لدمزنیت کتیب
 دمقرتینیت و ده‌خوات به شه‌کره‌مه‌نی و
 نیشاسته دمزی له‌به‌رنه‌وه زیان به نازوو‌خه‌ی
 مالان دمگه‌په‌نیت.
 (الْحَاوِسُ): ۱- به‌دوومیک که‌سیکی شووم
 که سه‌ری خویشگه‌له‌که‌ی بخوات ۲- به‌رچاو
 ته‌نگیک که هه‌رچی به‌رچنک بکه‌ویت ده‌ستی
 به‌سمردا بگریت/ بیماشیته‌وه.
 (الْحَاوِسُ) (مَص): سه‌ری گیای تازه دهره‌هاتوو
 که مالیات دمیپینیت سه‌ره‌رتیده‌کات و زمانی
 پیدا دمه‌ینیت.
 («مَالِكٌ عِنْدِي لِحْصَةٌ»): هیج شتیکت لای
 من نییه.
 (الْحَاوِسُ): فره‌لیس/ خو‌شلیس.
 (الْحَاوِسَةُ): ۱- مینی وشه‌ی (الْحَاوِسُ) ۲- می‌شیر/
 ماشیر.
 (الْحَاوِسُ): نه‌وه‌ی دواى شیرینی دمکه‌ویت
 وه‌ک می‌ش حه‌ز له شیرینی ده‌کات.
 (الْحَاوِسُ وَالْحَاوِسُ): چاوبرسی که هه‌رچی
 به‌رچنگ بکه‌ویت بیبات.
 الْحَاوِسُ: ۱- چاوبرسی و به‌هه‌له‌به ۲- نازاو به‌هه‌له‌به.
 ۲- (الْحَاوِسُ ج) لِحْصِمٌ: شیوی ته‌سکی ناو
 دۆل.
 لِحْصًا: ۱- (لِحْصًا - خَبْرَ فُلَانٍ. لِحْصًا):
 زۆر سۆراغی هه‌والی فیساریکرد ورده ورده
 دهریخست و بۆی دمرکه‌وت.

(الَّلَّحِیص): تهسك / تهنك.

(الَّلَّحِص): په ناگا / دالدمگا.

۲- (الَّلَّحِصَان): راكردن و خیرایی.

لحط: (لَحَط-ه. لَحَطًا): ۱- ناوړشینیكرد

۲- رازاندیپه وو.

(الَّتَحَط-الرَّجُل): پیاوځه تووړه بوو.

لحظ: ۱- (لَحَظَ الْفُلَانًا وَإِلَى فُلَانٍ بِالْعَيْنِ.

لَحَظًا وَلَحَظَانًا): ۱- بیه تیله ی جاو به راست و

چه پدا ته ماشایكرد ۲- جاو دیریبكرد.

(لَحَظَ وَلَحَظَ-الْبَعِيرَ لَحَظًا وَتَلَحَّيظًا):

نیشانه یه کی بو حوشرمه كه له ژیر جاویدا كړد.

(لَا حَظَّ-ه. لِحَظًا وَمَلَا حَظَّةً): ۱- جاو دیریبكرد

۲- همریه كه بیان جاو دیری نه ویتربیانكرد.

تَلَحَّظَ الشَّيْءُ: شته كه تهسكبوو / هاته ومیه ك.

(الَّلَّا حَظَّةً (ج) لَوَاحِظَ): ۱- میی وشه ی

(اللا حظ) ۲- جاو.

الَّلَّحَظَ (مص) (ج) لِحَاطَ وَالْحَاطَ): ناوی

جاو.

(الَّلَّحَظَةُ (ج) لَحَظَات): كاتیکی زور كورت

هینده ی تیله تیگرتنیکی جاوی خیرا /

جاو ترووكانیک.

(«جَلَسْتُ عِنْدَهُ لِحَظَةً»): جاو ترووكانیک له

لای دانیشتم.

(الَّلَّحَاطَ وَاللِّحَاطَ (ج) لُحُظٌ-۲ تیله ی جاو /

گوشه ی جاو لای لاجانگه وه ۲- نیشانه یه کی

ژیر جاو.

(الَّلَّحَاطَ): زور به دیقمت.

(الَّلَّحُوظَ): تهسك / تهنك.

(الَّتَلْحِيظَ) (مص): نیشانه كړدن له ژیر جاو دا

یان نیشانه یه ك له ژیر جاو دا.

(الَّلَّحَظَ (ج) مَلَا حِظَ): ۱- بیه تیله ی جاو

ته ماشا كړدن ۲- نهو شوینه ی به تیله ته ماشا

ده كړیت.

۲- (تَلَا حَظَّ-تِ الْأَشْيَاءُ): شته گان له یه كچوون.

(أَحْوَالُهُمْ مُتَشَاكِلَةٌ مُتَلَا حِظَةً): گوزمران و

باریان وه ك یه كهو له یه ك ده چیت.

(الَّلَّحِيظَ): جونیه ك / هاوشیوه / هاوړهنگ /

هاووینه / له یه كچوو.

۲- (الَّلِّحَاطَ): ۱- حه وشه ی خانوو.

(لِحَاطُ السَّهْمِ): نهو به شه تیره ی كه له سه روو

په ره كه ومیه.

(لِحَاطُ الرِّيشَةِ): به شی خوارووی په ره كه كه

سپیپه.

الملحق:

لحظ: (الَّلَّا حَظَّةً): جاو دیری شتیك یان بارو

رهوشیک بو نامانجیک و نیازیک / تیپینی.

(«مِرَاقِبَةُ شَخْصٍ»): جاو دیریبكړدن كه سیك.

(مَلَا حِظَةَ سَيْرِ الْكَوَاكِبِ): جاو دیری بزوهو

رؤیشتنی هه سارمگان.

(الَّلَّا حَظَّةً): تیروانین / دهربرینی رادمبراره ی

كاریک یان تیپه لكیشكړدن هسه یه ك هسه كهو

راكه وهریگړیت یان وهرنه گړیت.

«فُلَانٌ يَضَاجِعُ السَّيْفَ وَيُلَاحِظُ الخَوْفَ»:
 فيسار شمشیره که ی له پالیدا راکشاهو ترسیش
 بهرینادا ۲-کۆمه کیکرد/ یاریدمیدا.
 (أَلْحَفَ- الرَّجُلُ): به فیزو لووتبهرزیه یوه
 دامینی جله که ی له زهوی دهخساند.
 (-السائلُ): سوالکه ره که / دمرۆزه که ره که هر
 دمرگای بهرنه داو داوای شتیکرد.
 (لحاف): هه موو پرسه بابه ته که دهگریته ووه
 لیقه ییش له ووه هاتوو که مرؤف ته وای
 دادمپوشیت.
 (أَلْحَفَ- شَارِبُهُ): سمیلی زۆر هرتانندو
 سووکیکرد.
 (-الظفرُ): نینۆکی له بن دمهینا.
 (-هُ الثوبُ): ۱-پوشاکه که ی له بهر نه و کرد
 ۲-بۆیکرد به داپوش/ به لیفه.
 (-الرجلُ): لیفه یه کی بۆ کابرا کری.
 (-ضيفهُ): له سه رمای سه ختدا نوپن و
 لیفه که ی خۆی به میوانه که پداو نه وی له
 خۆی له پشتر گرت.
 (تَلَحَّفَ وَالتَّحَفَ): لیفه ی بۆ خۆی ناماده
 کرد.
 (-باللحافِ وغيره): به لیفه یان شتیت خۆی
 داپوشی.
 (أَللِحْفَةَ): ۱-جووری خۆداپوشینه که ۲-باری
 خۆداپوشه که.
 (أَللِحافِ ج) لُحْفٌ وَالمَلْحَفِ ج) مَلْحَفٌ: ۱-

«وَوَضَعَ مَلاحِظَاتِهِ عَلَى الهوامِشِ»:
 تیبینیانیه ی خۆی خسته په راویزه کانه ووه.
 (الملاحِظَةُ): دمربرینی خراپه کان و هه له کان و
 لیگرتنی.
 («لي على ذلك بعض الملاحِظات = المأخذ»):
 له سه ره نه ووه هه نندیک تیبینیم هه یه.
 (روح الملاحِظَةُ): کورۆک و گیانی تیبینی و
 سه رنج نه ووه کارامه یی له سه رنجدانن نه و
 شته و به وردی و وریایی ته ماشا بکریت و
 تیبینی له سه ر بکریت.
 (أَللِحَوْظَةُ): له په راویزی کتیبه که دا
 رادمربرین و ناگادار کردنه ووه یه دمرباره ی
 کورۆک و باسو نووسینی کتیبه که به
 مه رچیک له دهقی کتیبه که دمرنه چیته.
 لحف: ۱- (لحَفَ-هُ. لِحْفًا): به لیفه یان شتیت
 داپوشی.
 (-هُ الثوبُ): به جل داپوشی/ جلی له بهر کرد.
 (-النارُ الحطَبُ): داری هاویشته سه ر
 ناگره که.
 («لِحْفَنِي فَضَّلْ لِحْفِي»): به چاکه و به خشش
 به ژیری هه ویکردم داپوشیم.
 (لِحْفَ- القَمَرُ): رووناگی مانگ برا.
 (لِحْفَ- إِزْرَهُ): به فیزو خۆبادانه ووه دامینی
 جله که ی به سه ر زه ویدا به کیشکرد.
 (لِحْفَ-هُ): ۱-لیینه بووه ووه له گه لیدا بوو
 بهرینه دا.

لیفه و هرجی خۆتی پیداپۆشیت ۲- سەر بهرگ
 که له سهروو جلهوه له بهریده کهن.

(الْمَلْحَفَةُ (ج) مَلَا حَفَ): ۱- لیفه و هرجی
 خۆتی پیداد مپۆشیت ۲- سەر پۆشاک ۳- بهرگه
 لیفه که له لیفه یدمگرن تا لیفه که بیس
 نه بییت و بۆ سهرمایش لیفه که نهستوورتر
 ده بییت.

۲- (لِحَفٍ - هـ. لِحْفًا): مسته کۆلهی پیداکیشا.

(هـ سَهْمًا): تریکی لیذا.

(الْحَفَّ - به): زیانی پیگه یاند.

۳- (لِحَفٍ - الشَّيْءَ. لِحْفًا): شته کهی لسته وه.

(- عَنْهُ اللَّحْمُ): گۆشتی پیوه نه هیشت و
 لییکردمه.

(لِحَفٍ - الرَّجُلُ فِي مَالِهِ. لِحْفَةً): شتیک له
 مال و دارا کهی له ناو جوو/ رویشت.

۴- (الْحَفَّ - الرَّجُلُ): پیاو که له دامینی
 کیومه که وه رویشت.

(الْحَفَّ): (بنی/ دامینی) جیا، شاخ.

لحق: ۱- (لِحَقٍ - فَلَانَا وَبِفَلَانٍ. لِحْفًا وَلِحَاقًا):
 به فیسار گه یشته وه و گرتیه وه.

(- إِلَى قَوْمٍ كَذَا): به ره چه لهك جووه وه سهر
 نه و خویشگه له گه یشته وه نه وان.

(- الْفَرَسُ لِحَوْفًا): چارهویکه تیقویا/
 بوو کایوه/ له ر بوو.

(- الثَّمَنُ فَلَانًا): نرخه شته که به سهر فیسار دا
 درا.

(لَا حَقَّ - هـ): شوینی که هوت (تازمگه ریبه/
 داهینراوه یان هی خه لکه ره شو که که یه).

(الْحَقَّ - هـ): گرتیه وه/ گه یشتن/ پیگه یشت.

(- هـ بِفُلَانٍ): ۱- به فیساری گه یاند ۲- شوینی
 خست.

(تَلَا حَقَّ): یهك به دوا یه كدا هاتن/ یهك
 له سهر یهك هاتن/ رویشت.

(- تِ الْمَطَايَا): ولاخه كان شوینی كه كهوتن/
 یهك به دوا یه كدا هاتن.

(الْتَحَقَّ - به): پیگه یشت یان پیومینووسا و
 جووه پالی یان شوینی که هوت/ دوا که هوت.

(إِسْتَلْحَقَّ - هـ): نهوی برده وه سهر ره سه نی
 خۆی یان کردی به هی خۆی.

(الْلا حِقَّ) (فا): ۱- بهری دووه و، میوهی چینی
 دووه ۲- به دوا داهاتوو/ شوینکه وتوو.

(أَبُو لِحَقَّ) (ح): باز.

(الْلا حِقَّةُ (ج) لِحْوِ حِقَّ): ۱- میوی وشه ی

(الْلا حِقَّ) ۲- بهری دووه می درخت میوه ی
 چینی دووه می سالیك.

(الْلِحَقَّ): خویشگه لیک دوا ی خویشگه لیکتر
 بین که پیشیان نه که وتبن.

(- (ج) أَلْحَاقًا): ۲- شتیک دوا ی شتیکتر بیت

۲- بهری دووه می درخت که پاش بهری یه که می
 دهیگریت ۴ شتیکی زیاده ۵ پاشکۆی کتیب.

(لِحَقَّ الْغَنَمِ): بهرخی مهر که خهریکه
 بییگات.

(الَّلِّحَاقُ): بهرگی کهوان.

(الَّلُّوِيْحِقُ) (ح): قهلهبه یانی/ شاباز/
بالتدیه کی گوشتخوره سهرپشتی بوره سنگی
سیبیه.

(الَّلِّحَاقُ): ۱- میحوشتریکه که پاش ناکه ویتو
نیره نایگریته وه ۲- کهوانیکه تیرمه کی تیژه/
خیرایه.

(الَّلُّحَقُ): ۱- کهسیک که خوی بکات به زاروله
دایک و باوکیک که هی خوی نه بیت و خوی پیومیان
بنووسینیت ۲- شتی زیاد ۲- پاشکوی کتیب.

۲- (اِسْتَلْحَقُ - الرَّجُلُ): پیاوه که تووی له دوله
تیره که دا وماند.

(الَّلِّحَاقُ وَمُفْرَدُهَا اَلَّلِّحَقُ): شوینیکی دوله که
ناوی تیدا نامینیت و تووی تیدموهشینن.
الملحق:

لحق: (اَلْاِسْتَلْحَاقُ - فِي الْاِمْتِحانات): پالنانی
دهرچوون. نمره یه ک یان چهند نمره یه ک
دهدیت به هه ندیک قوتابی وه ک پالنانیک
بو نه وه ی بگه نه ریگه یه کی وا پییدهر بچن
نه وه جاری وا هه یه بو چهند قوتابییه که
جاری وایش هه یه بو هه موو نه وانیه که
نه گه یشتوونه ته ریگه دهرچوون.

(اَلْمَلْحَقَةُ) شوینکه وتن/ سوراغکردنی هه والو
هه لسوکه وتی یه کیک/ به دوا داچوون.

(مَلْحَقَةُ شَخْصٍ): راوانان و گهران به دوا داو
دوزینه وه ی نه و کهسه.

(مَلْحَقَةُ الْعُدُو): راوانان و گهران به دوا ی
دورژمندا/ شوینکه وتنی دورژمن.

(المَلْحَقَةُ): شوینکه وتنی یه کیک بو نه وه ی
پییبگه ییت و بیدوینیت.

(مَلْحَقَةُ نَجْمَةِ سَيْنَمَائِيَّة): شوین ژنه
نه کته ریکی سینهما که وتن.

(- فِي الْقانون): به دادگادانی کهسیک
که سنوروی یاسای شکاندبیت و یان نه و
پابه ندبوونانه ی شکاندبیت که خوی داویه تی و
له دادگا شکاتی لیبکریت.

(مَلْحَقَةُ مَدِينِ امام الْقضاء): به کیشکردنی
وام و مرگریت بو دادگا ۲- (المَلْحَقَةُ امام
القضاء): کرداریکی دادگایی به رامیهر
کهسیک و به کیشکردنی بو لیپرسینه و میه کی
دادگایی.

باشر الملاحقات: دمستی به دوا داگهران کرد.
لحک: (لَحْكُ- الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ): شتیکی
به شتیکی تره نووساند/ لکاند.

(- الصَّبِيُّ): دهرمانه که یکرد به دمی منداله که وه.
(لَحْكُ- العَسَلُ لِحْكًا): هه نگوینه که ی لسته وه.
(لَحْكُ- الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ): شته که ی به
شته که ی تره نووساند/ لکاند.

(لَوْحَكَاتُ فِقَارٍ ظَهْرِهِ): گریکانی بربره ی
پشتی به یه کداچوون.

(تَلَا حَكُ- الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ): شته که ی به
شته که ی تره نووساند/ لکاند و گونجاند.

خهفه تیدایه.
 (-الشيء بالشيء): شتهکهی به شتهکه یترهوه
 چهسپردو لکاند.
 (-فَلَانًا الْأَرْضَ): فیساری به زهویدا کوتا.
 (-بِالْمَكَانِ): له شوینه کهدا نیشته نیبوو.
 (-تِ الدَّابَّةِ): چوارپنیکه له شوینه کهدا وهستاو
 نه بزوا.
 (-هُ الْقِتَالِ): شهره کههی به تووشه وه بوو نیی
 رزگار نه بوو.
 (-تَلَا حَمَّ - الشَّيْءِ): شتهکه یه کیگرتو
 چهسپوو و لوا.
 (-الْقَوْمِ): خویشگهل له گهل یه که وتنه
 جهنگه وه.
 (-تِ الشَّجَةِ): برینه که هاته و میه که یه کیگرته وه.
 (-الْحَمَّ - الشَّيْءِ): شتهکه یه کیگرتو جویشخوارد.
 (-تِ الْحَرْبِ بَيْنَهُمْ): شهر له نیوانیاندا
 هه لگرسا.
 (-الْجِرْحُ لِلْبُرِّءِ): برینه که یه کیگرته وه
 به ره وه چاکبوون جوو.
 (-اسْتَلْحَمَ - الزَّرْعِ): گیاهه چنگی دایه یه که/
 به گزیه کدا جوو/ نالایه یه که.
 (-الْحَطْبُ فَلَانًا): وهی له فیسارمه وه نالآ.
 (-اسْتَلْحَمَ - الرَّجُلِ): پیاومه که له جهنگه وه
 گلنیراو دمر جوونی نه بوو.
 (-الْحَمَّةُ (ج) لَحْمٍ): ۱- خزمایه تی/ خویشایه تی
 ۲- تالی پوی جنراو/ نهو تالهی که له باری

(-الشيء): شتهکه به یه کدا جوو.
 (-الْبُنْيَانُ): خانوومه که چاکساز بوو/ گونجا.
 (-الْحَكَّةُ وَالْحُكَاءُ (ح)): میروویه که هیندهی
 په نجه یه که به لدا دمرواتو پاشان خوئی پیدای
 دهکات.
 (-الملاحك): شوینی تهنگه بهر.
 لحم: (لحم - الأمر لحمًا): کارمه کههی
 (بنجه سترکرد/ قایمکرد/ دامه زرانند).
 (-الصائغ الفضة): زیوگرمه که زیومه کههی
 جویشداو له حیمکردو گونجانند.
 (-لحم - بالمكان لحمًا): له شوینه کهدا دانیشتو
 خوئی تیدا گیرکرد.
 (-لاحم - الحبل): گوریسه کههی توند بادا.
 (-الشيء بالشيء): شتهکههی به شتهکه وه
 چهسپو قایمکرد/ پیومینوو ساند.
 (-بين الشينين): دوو شتهکههی پنیکه وه
 چهسپردو پنیکه وه نوو ساند.
 (-الحم - الشيء): شتهکههی لواند.
 (-الثوب): جله کههی چنی.
 («الحم ما أسديت»): نهوهی دمستنداومتی
 تهواوی یه که.
 (-الشعر): شیعری (دانا/ هونییه وه).
 (-فَلَانًا الْحَطْبِ): فیسار گرفتاری و وهی
 خرابی تینالآ.
 (-هُ بَصْرَهُ): چاوی تیبری/ تیژ ته ماشایکرد.
 (-الرَّجُلِ): داخی کرده دلی پیاومه که وه

پانیی له چنراوه که دا تیه له ده گیشده گریت و ده چنریت نه وه بیچه وانهی تانه. تان تالی له باری دریزیه.

(لُحْمَةُ الثَّوْبِ): پۆی چنراوه که جله که.

(اللِّحَامِ): له حیم که درزمه که پی یه کده گریته وه و پارچه ی پی له یه دمدریت.

(اللُّحْمِ): ۱- له حیمکراو / جۆشخواردوو ۲- نه وهی خوی به نه ته وه یان خۆشگه له وه ده لکینیت و خوی به وان ده کات ۳ جۆره بهرگیکه تانه که ی ناوریشمی سببیه و پۆکه ی ناوریشم نییه ۴- به دیلگیراو.

(اللُّحْمَةُ (ج) مَلَا حِم): ۱- به یه کدا جوونی سهخت و له یه گگیران و کوشتاری بیشومار له جهنگدا. وهک تان و پۆ له یهک هه لده کیشرین ۲- داستان/ هه له بهستیکی چیرۆکنامیز که قاره مانیتی جهنگی تیدا تۆمار بگریت قاره مانه کانی مروف یان خودا و منده کانبین. نهفسانه و نه ندیشه و کاری سه رسورمین کورۆکی تۆمارکردن و هه له بهسته که بیت وهک هی نه لیازه ی هۆمیرۆس و له و شیوهیه.

(اللُّحَامِ - مِنَ الْجِبَالِ): گوریسی قایم و چاک بادراو و ریسراو.

(شَجَّةٌ مُتَلَحِّمَةٌ): برینیکی ده مکراره که لیکه ددریته وه و یه کده گریته وه.

۲- (لَحْمٌ - الْقَصَابُ الْعِظْمُ لَحْمًا): قهسایه که

گوشته که ی له نیسقانه که دامالی.

(هـ): ۱- گوشتی دهرخوارددا ۲- زیانی بیگه یان دو تووشی (دهردیگرد) / نه وه یکرد که پیوه ی بتلیته وه.

(لَحْمٌ - الصَّقْرُ وَنَحْوُهُ. لَحْمًا): هه لۆکه چیرۆکی گوشتیکرد.

(لَحْمٌ وَلَحْمٌ. لَحْمًا وَلَحَامَةً): گوشتنبو / قه له و بوو ۲- زۆر حمزی له گوشتخواردنبوو.

(لَحْمٌ لَحْمًا) کوژرا.

(لَحِيمٌ): کوژراو.

(الْحَمُّ - الرَّجُلُ): پیاوه که گوشتی زۆری له مالدا بوو.

(- الْقَوْمُ): گوشتی دهرخواردی خویشگه لدا.

(- الزَّرْعُ): کشته که دانیگرت وه کو نه وه گوشتی گرتیت.

(هـ عِرْضُ فُلَانٍ): کۆمه کی نه ویکرد که نامۆسی نه ویتر به ریت پایه مالیه بکات: / جنیوی بیسی پیدات.

(- بَيْنَ الْقَوْمِ شَرًّا): ناشوبی له نیوان خویشگه لدا نایه وه / بهرپاکرد.

(الْحَمُّ - الرَّجُلُ): پیاوه که مرد.

(اللُّحَامِ): ۱- گوشتدهرخوارددر ۲- نه وهی گوشتی هه بیت.

(بَارٌ لَحْمٌ): بازیک گوشتبخوات و گوشتخۆربیت یان حمز له گوشتبکات.

(اللُّحْمُ وَاللَّحْمُ (ج) لِحَامٌ وَلُحُومٌ وَلِحْمَانٌ

(-الطَّرِيقُ أَوْ الطَّرِيدَةُ): شوپن رېگه که کهوت
یان شوپن نیجیرمه که یان هه لاتوو مه که کهوت.
الملحق:

لحم: (الإلتحام): بهسه ریه کدا جۆشخواردن/
بیکه وه نووسان.

(«إلتحام أجزاء»): یه کگرتنه وهی پارچه کان و
بیکه وه جۆشخواردنیان.

(إلتحام): دوو شت یه کبگرن و ببنه
یه کپارچه.

(«إلتحام معدنین»): جۆشخواردنی دوو
کانزاو یه کگرتنیان.

(إلتحام عظیمین): دوو ئیسقان یه کبگرنه وه.
(«إلتحام الجرح»): کۆشته ووزوون هینانه وهی

برین/ یه کگرتنه وهو خوشبوونه وهی ده می
برین.

(«إلتحام» (ا ع): دسته و یه خه بوون و له
جهنگدا تیکرژان:

(«إلتحام جیشین»): دوو سوپا دسته و یه خه
یه کتر ببن له جهنگداو تیکرژان.

(-في علم الأحياء): له زینده و مرزانیدا دوو
نه ندام یه کبگرن که له جۆرئیک نه ببن به

تایبه تی له گولدا.
(اللتحمة): په ردهی ناومه وهی پیلووی چاو.

لحن: ۱- (لحن- في كلامه أو في القراءة.
لحنًا ولحنًا ولحنًا ولحنًا ولحنًا): قسه

یان خویندنه وه که ی به پنی ریزمان نه بوو/
۲- (إستلحَم- الطريق): رېگه که هراوانبوو.

وُلْحَمَانُ وَاللَّحْمُ- مِنْ جِسْمِ الْحَيَوَانِ): گۆشتی
رووتی له شی زینده و مرو نازهل نه ک ئیسقان و
بهزو چهوری له شی.

(«أَكَلَ لَحْمِي وَرَتَعَ فِي لَحْمِي»): له پاشمله به
خرابه باسیکردم و ناوی هینام.

(لَحْمُ كُلِّ شَيْءٍ): گۆشت یان کورۆکی هه موو
شتیک.

(لَحْمُ الْبَحْرِ) (ح): کرمیکه.
(اللحم): ۱- گۆشتن/ قه له و ۲- نارمزوومه نندیکی

زۆری گۆشت ۲- شیر.
(باز لَحْم): بازیکی گۆشتخۆر یان چیژه

گۆشت.
(اللحمة (ج) لَحْم): گۆشتی نه و نیجیره ی که

بازمه که دهیگریت و پیدمدریت.
(اللحمة): پله گۆشت/ کوته گۆشت.

(اللحام): گۆشتفرۆش.
(اللحيم): ۱- گۆشتن/ قه له و ۲- کوژراو.

(«هذا لحم ذاك»): نه مه به پنی نه وهو له
شیوهی نه وه.

(اللحم) (ها): گۆشتدمر خواردمر یان که سیک
گۆشتی زۆر لابییت.

(اللحم) (مفع): که سیکه گۆشتی دمر خوارد
بدن.

(اللحمة (ج) ملاحم): هه سابخانه.
(المستلحم) (ح): شیر.

۳- (إستلحَم- الطريق): رېگه که هراوانبوو.

هه‌له‌ی ریزمانیی تیدا کردو دروستنه‌بوو.
 (لَاحِنٌ وَلِحَانٌ وَلِحَانَةٌ): که‌سیکه له قسه‌و
 خویندنه‌ومدا هه‌له‌ی ریزمانیی بکاتو
 نادرست بدویت.

(لِحْنٌ - لِحَانٌ لِحْنًا): به مه‌ته‌ل له‌گه‌ل فیساردا
 دوا که ههر ئەو تیبگات و که‌سی تر تینه‌گات.
 (هُوَ لَاحِنٌ): ئەو مه‌ته‌لبازه (ناوتریت
 لِحَانٌ).

(-إِلَيْهِ): ئەوی به نیاز بوو دل‌ی بو‌ی لیداو به
 لای ئەودا لایدا.

(لِحْنٌ-ه): هه‌له‌ی لیگرت / کارمه‌ی به هه‌له
 دانا/ وتی به‌هه‌له‌دا چوویت.

(-فِي الْقِرَاءَةِ): به‌خو‌شی و ناوازو دمنگه‌وه
 خویندی‌هوه.

(-الْأَنَاشِيدُ) (مو): ناوازی بۆ سروودمه‌کان
 داناو سروودمه‌کانیان چ‌ری.

(الَّلْحَنُ (مص) فِي الْكَلَامِ (ج) أَلْحَانٌ وَنُحُونُ):
 هه‌له‌ی ریزمانیی‌کردن/ به‌هه‌له‌ سه‌روبو‌ور
 دهر‌برین و خویندن.

(-مِنَ الْأَصْوَاتِ): دار‌شتن و دانانی دمنگه‌کان
 له‌سه‌ر ناوازیکی دیار.

(صِنَاعَةُ الْأَلْحَانِ): ناوازسازی/ مؤسیقا.

(لِحْنُ الْكَلَامِ): واتاو مه‌به‌ستی ناخاوتن.

(الَّلْحَنُ): زمان.

(الَّلْحَنَةُ): هه‌له‌ی زمانی خه‌لکیی/ ئەو
 هه‌له‌یه‌ی که خه‌لکی له زماندا ده‌یکات.

(الَّلْحَنَةُ): ۱-که‌سیکه هه‌له‌ی زمانیی زور بیت ۲.
 ئەوه‌ی هه‌له‌ی زمانیی زور له خه‌لک ده‌گریت.
 (أَلَّلْحَنُ): باشترین گۆرانیبیژ یان خوینهر‌موه.
 (الَّلْحَنُ): ناوازدانه‌ر بۆ گۆرانیی و سروود.

۲-(لِحْنٌ - قَوْلُهُ لِحْنًا): له قسه‌که‌ی گه‌یشت.
 (لِحْنٌ - الرَّجُلُ لِحْنًا): پیاومه‌که له به‌لگه‌و
 بیانوومه‌که‌ی گه‌یشت/ په‌یپ‌یردو هوشیار
 بوومه‌وه.

(-الْكَلَامُ): له قسه‌که گه‌یشت.

(لَاحِنٌ - الْقَوْمُ): به زمانیک و شیوه‌یه‌ک قسه‌ی
 له‌گه‌ل خویشگه‌ل کر، که ههر ئەوان تیبگه‌ن،
 وریا‌یکردنه‌وه.

(أَلْحَنٌ - فَلَانَا الْقَوْلَ فَلِحْنُهُ): قسه‌که‌ی له
 فیسار گه‌یاندو نه‌ویش تیبگه‌یشت.

(أَلَلْحَنُ (فا): که‌سیکه که له و سه‌ری قسه‌که
 بگات/ بو‌ی بجیت و نه‌نجامه‌که‌ی بزانیت.

(الَّلْحَنُ): وریایی و زرنگیی که زوو په‌ی به
 شت و قسه بیات.

(الَّلْحَنُ): په‌یبه‌ر به‌قسه‌و شت/ زرنگو زیت.

(الَّلْحَنُ): زرنگترین و په‌یبه‌رت‌ترین که‌س/
 وریات‌ترین.

لحو: ۱-(لحا. يلحُو- الشَّجَرَةَ. لِحْوًا): تو‌یکلی
 دارمه‌که‌یگرت/ تو‌یکله‌که‌ی لی‌کردموه.

(-ه): جنیوی پیدا.

إِلْتَحَى- الشَّجَرَةَ. إِلْتِحَاءً): تو‌یکلی دره‌خته‌که‌ی
 لی‌کردموه.

نهفره تيان له به ککر دو جنیویان به یه کدا /
سه روز منشتی په کیان ککر دو رقیان له یه
بوو مووه به گزیه کدا چوون.

(إِلْتَحَى - الْعُودَ: إِلْتَحَاءً): تووله که ی دامالی /
رووت ککر دو / تویکله که ی لی ککر دموه.

(أَلْحَاءُ): تویکلی توول یان دار / دره خت.
(«لَا تَدْخُلُ بَيْنَ الْعَصَا وَلِحَائِهَا»): مه که ومره
نیوان خیزانی که وه یان نیوان که سی که که تو
له وان نه بیت / دمست مه خره کاروباری نه م
نه مووه توکیان به ردمیت.

(أَلْحِيَانُ): چکه ناوی که له کیودا تکه
بکات.

(لِحْيَانَةُ (ج) أَلْحِيَانُ): شیوه لوه که لافاو
هه لیدریت و دروستی بکات.

۲- (تَلَحَّى. تَلَحِيًا): شتیکی میزمره که ی /
سه روبه سه مه که ی خسته ژیر چه ناگه یه وه.

(إِلْتَحَى. إِلْتِحَاءً): ۱- ریشی دمر ککر دو / ریشی هات
۲- ریشی (به ردا یه وه / هیشته وه).

(أَلْحِيَّ (ج) أَلْحٍ وَلِحْيٍ): ۱- نیسی کی که یه که
دانه کانی له سه ره ۲- شوینی دمر هاتنی ریش
که دوولایه.

(لَحْيَا الْغَدِيرِ): هه ر دوو ته نشتی گو ماو یا
چم که وه که نه ملاولای دمه.

(أَلْحِيَّةُ (ج) لِحْيٍ وَلِحْيٍ): ریش.

(لِحْوِيَّ): ریشن.

(لِحْيَةُ التَّيْسِ (ن): هه له کوه که گیایه که

(أَلْلَحِيَّ): تویکلگره / نهو شته ی چیوه که ی پی
رووتد مه که ی تویکله که ی پی لیدم گریته وه.

۲- (لَحْوَجٌ - عَلَيْهِ الْخَبَرُ لَحْوَجًا): هه واله که ی
(لی چه واشه و نالوز ککر دو / لیگوری) / نه وه ی
پینه وت که دمیزانی.

لحی: ۱- (لَحْيٌ يَلْحِي - الشَّجَرَةَ لَحِيًا): تویکلی
دره خته که ی دامالی و لووسیکر د.

(-فُلَانًا): سه روز منشتی فیساری ککر دو جنیوی
پیداو خه وش لیگرت.

(لاح): که سی که که سه روز منشتی یه کی که بکات و
جنیوی پیداو که موگوری لیدم به نییت.

(مَلْحِيَّ): جنیو پیدار و سه روز منشت کراو
ته شه ر لیدراو.

(«لَحَا اللَّهُ فُلَانًا»): خودا فیساری بهر نه فرمت
ککر دو ناشیرینی ککر دو، رسوای ککر دو.

(-لَا حَى الرُّجُلِ. لِحَاءٌ وَمَلْحَاةٌ): له گهل
پیاوه که دا مشتمل پیکر د / به گزیه کدا چوون.

(«مَنْ لِحَاكَ فَقَدْ عَادَاكَ»): هه ره که سی که به
گرتدا بیت نه وه دوژ منته / نه یارته.

لاحی (-فُلَانًا): له گهل فیساردا که وتنه
پانانسی یه کتری و بهر له یه که گرتن پالی

پیومناو بهر لیگرت و که وتنه تیرو توانج له
یه کتری و سه روز منشت ککر دو.

(أَلْحَى. إِلْحَاءً): کاریکیکر د که سه روز منشت
بگریت / تیرو توانجی تیگرن.

(تَلَا حَى - الْقَوْمُ. تَلَا حِيًا): خویش گهل

(-العُشْبُ): گیاه که به په کداجوو / جنگی دایه یهک.
 (وَادٍ لَّاخْ): دۆلئیکی تهسک و به پیچ و په نا به
 دارو زمهنگ تهنگیوو / چرپوو.
 (الْلَخَّةُ ع ۱): لوت.
 (أَصْلُ لَخْوَحْ): رهجه له کیکی له که دار /
 نارسه ن / خه وشار.
 (وَادٍ مُلْتَحْ): دۆلئیکی پر دارو درخت و چرو
 به پیچ.
 (سَكْرَانٌ مُلْتَحْ): مهستیکی بیهوش و گوشو
 سه رخوشیکی ناومز له دستداو
 ۲- (لَخَّ- الْخَبْرَ. لَخًا): زور سورای هه واله که ی
 کردو بوی گهرا.
 (- فِي الْجَبَلِ): له کهژمه که دا / شاخه که دا
 دوایکه و ت / شوینی که و ت.
 ۳- (لَخَّ- هُ. لَخًا): زلله ی لیدا.
 (- هُ بِالطَّيْبِ): بونی خوشی (تیئه لسوو /
 لیدا).
 (إِمْرَأَةٌ لَخَّةٌ): نافرمتیکی چه په لی بوگهن /
 بومچک.
 ۴- (الْلَخْلَخَانِيَّةُ): که سیکه زمانه که ی راست و
 تهوا و نه بییت به زمانه که بیگانه بییت.
 لخب: (لَخَبٌ وَلاَخَبٌ- هُ لَخْبًا وَمَلَاخَبَةً):
 زلله ی لیدا و شه ره زلله ی له گه لدا کرد.
 (الْلَخْبُ الْوَاحِدَةُ لَخْبَةٌ (ن) = شَجَرُ الدَّوْمِ)
 = شجر المقل: دومه دار خورما. جو ره
 دار خورما یه کی کور ته بنه یه.

سه له که که ی ده خوریت. گه لاکه ی وهک گه لای
 که و مر وایه، به لام به مرز دمبیته وه له بنچینه دا
 له ناوچه ی دهریای ناومراستدا بووه بۆ
 ره گه که ی دهر وینریت که خوراکیکی خوشه.
 (لَحِيَةُ الْحَمَارِ) (ن): قه پته ران.
 (الْلَحْيَانِ م) (لَحْيَانَةٌ): ریش دریش.
 (الْأَلْحَى وَاللَّحْيَانِي): ریش دریش یان ریش گه وره /
 ریش ن.
 لَخ: ۱- (لَخَّ-ت عَيْنُهُ. لَخًا وَلَخِيحًا): ۱. جاوی
 فرمیسی زور بوو و پیلوه گانی هه لاوسا.
 (لَخِيحَةً): که سیکه جاوبه فرمیسک و پیلوه
 هه لاوسا.
 (- فِي الْكَلَامِ): قسه ی به پیچ و په نایکرد که
 تینه گهن.
 (- فِي الْحَضْرِ): له هه لکه ندنه که دا لایدا و خوار
 هه لیکه ند.
 (لَخَّ-ت عَيْنُهُ لَخًا): جاوی فرمیسی
 زوری رشت و پیلوه گانی هه لاوسا.
 (لَخِيحَةً): جاوی پیلوه هه لاوساوی فرمیسک
 زور / جاوی به گریه و فرمیسک.
 (تَلَاخٌ- الْوَادِي): دۆله که تهنگ و چر بوو به
 هو ی دره ختی زور و به په کداجوونیان.
 (الْتَخُّ- الْأَمْرُ): کارمه که به په کداجوو /
 تیکه لوپیکه لبوو / نالوز بوو.
 («الْتَخُّ عَلَيْهِمُ الْأَمْرُ»): کارمه که یان لینالوز
 بوو.

(أَلَلَّخَبْ): له شهردا بهر زلله دراو.

لِخَصْ: (أَلَّخَصْ، لَخَصًا): پیلووی سهرموهی چاوی گوشتی زور بوو.

(ت-عَيْنُهُ): دمورو پشتی چاوی ههلاوسا.

(أَلَّخَصْ): کهسیکه دموری چاوی ههویکردوو.

(عَيْنُ لَخِصَاءِ (ج) لُخَصْ): چاویکی دموروپشت ههلاوسا.

(لَخِصْ- الْكَلَامُ): ۱- قسهکهی کورتکردهوه

۲- دمریخستو نزیکتیگهپیتشنی کردهوه.

(لَخِصْ لِي خَيْرِكْ): دهنگوباستم ورده وردمو

به کورتی بؤ دمریخه و بؤ روونبکهرموه.

(-الشيء): بوخته و کوروکی شتهکهی بردو و مرگرت.

(أَلَّخَصْ) (مص): پیلووی نهستووورو گوشتن

له خوداوه/ له زگماکییهوه.

(ضَرَعَ لَخِصْ): گوانیکی گوشتن که به گران

شیرمهکهی لیبیته دهرموه.

(رَجُلٌ لَخِصْ): پیاویک که پیلووی سهرموهی

چاوی زور گوشتن بیت/ نهستووور بیت.

(جِغْنَ لَخِصْ): پیلوویهکی نهستوووری

گوشتن و ههلاوسا.

(أَلَّخِصَةُ (ج) لَخِصْ): گوشتی گلینهی چاو.

(أَلَّخِصْ): کورتترین و پروونترین.

(أَلَّخِصْ) (مفع): کورته و بوخته.

(هَذَا مُلَخِصٌ مَا قَالُوهُ): نهمه کورته و بوختهی

قسهگانیه و نهوهی که نهوان دمیانهوئیت.

لَخَفْ (لَخَفَ- هُ. لَخْفًا): توندلییدا.

(أَلَّخَفْ) (مص): تهنکه کهف.

(أَلَّخَافْ): بهردی سپیی تهنک.

(لَخْفَةُ): بهردیکی سپیی تهنک.

لَحْمَ: (لَحَمَ- هُ. لَحْمًا): زللهی پیداکیشا.

(-الشيء): شتهکهیبری/ لهتکرد.

(-الرَّجُلُ): دهموچاوی (گوشتن بوو/

قولپنبوو).

(لَاخَمَ- هُ لَخَامًا وَمَلَاخَمَةً): شهرد زللهیانکرد

یان زللهی پیداکیشا.

(أَلَّخَمَةُ): ۱- ساردوسپیی و تیشکاوو بیتهیزی و

ههناسه قورسی.

(رَجُلٌ لُخْمَةٌ وَلُخْمَةٌ): ۱- رهمزا تال ۲- بهدخواز/

بهدزمان.

لُخْنُ: (لُخِنَ. لُخْنًا): بؤگهنبوو.

(-الرَّجُلُ): ۱- قسهی ناشیرینی کرد ۲- بنباخهل و

بن رهمفیجکی بونی بیسی لیها/ بؤمچکبوو.

(أَلَّخِنَ (م) لُخْنًا (ج) لُخْنُ): لهش بؤمچک و

بؤن نارمقاوی/ بؤنناخوش.

(لُخْن- هُ): پنیوت: ههی کوری دایک بؤگهن.

لُخُو: (لَخَا. يَلْخُو- هُ. لُخُوًا): برنووتیی کرده

لووتیهوه که مرؤف پنیدمپژمیت/ پرماندی.

لُخِي: ۱- (لُخِي. يَلْخِي لُخِيًا): زوربلییی لهسهر

شتی نارموا کرد.

(لُخِي. يَلْخِي وَأَلْخِي- هُ. لُخِيًا): ۱- دهرمانی

پژمینیی کرده لووتیهوه و پییی قووتدا

۲- ماله‌کهی دایه‌وه.

(لاخی- الرَّجُلُ لِخَاءٍ وَمُلاخَاةً): ۱- دۆستایه‌تی و هاوپه‌یمانیی له‌گه‌ل به‌ست ۲- دلی راگرت و له‌گه‌لیدا گونجا.

(-فَلَانًا عَلَى فُلَانٍ): فیساری له فیسار کهس هانداو لیبی تیزکرد.

(-بِهِ): بوختانی بو‌گرددو قسه‌ی بو‌هه‌لبه‌ست.

(الْلَخَا أَوْ اللَّخَى وَاللَّخَاءُ وَالْمَلَّخَى): برنووتی دهرمانیکه بو‌پژمین ده‌کریته کونه لووتیکه‌وه.

(الْأَلْخَى): زۆربلی له‌سه‌ر شتی نارهو‌او هیج و پووچ.

(الْأَلْخَى وَاللَّخَى - مِنَ الْجِمَالِ): حوشترکه‌لیک

که نه‌ژنویه‌کیان له‌ویتر نه‌ستوورتر بیته.

(الْلَخَوَاءُ): ۱- میی وشه‌ی (الْلَخَى) ۲- شاهه‌لۆکه دهنوکی سه‌ره‌وه‌ی له‌هی خواره‌وه‌ی دریزتره.

۲- (الْتَخَى - الصَّبِيَّ الْتِخَاءً): مندا‌له‌که نانیکه ته‌ری خوارد.

(الْلَخَاءُ): نانی ته‌رخواردن.

لدا: ۱- (لَدَّ- الرَّجُلُ. لَدًّا): ۱- دۆژمنایه‌تی‌ه‌کی سه‌ختی له‌گه‌ل پیاوه‌که‌دا کرد ۲- شه‌ره به‌لگه‌و حه‌نه‌به‌شینی له‌گه‌ل‌دا کردو به‌زاندی.

(-هُ عَنِ الشَّيْءِ): نه‌یه‌یشت ده‌ستی بگاته شته‌که‌و به‌ری لیگرت.

(-الْلُدُودَ. لَدًّا وَلُدُودًا): برنووتی دروستکرد.

(-فَلَانًا اللَّدُودَ): دهرمانه‌که‌یکرده لایه‌کی لووتی.

(لاد): دهرمانتیکه‌ری لایه‌کی لووت.

(مَلْدُودَ): دهرمانتیکه‌رای لایه‌کی لووت.

(لَدَّ- لَدًّا): دۆژمنایه‌تی‌ه‌کی (سه‌ختیکرد/ ته‌واویکرد).

(الْدَّ): دۆژمنیکه‌ی سه‌رسه‌خت/ پیسترین دۆژمن.

(«هُوَ الْدُّبَيْنُ اللَّدَّدُ»): نه‌و سه‌رسه‌ختترین دۆژمنه له‌ناو دۆژمنه‌کاندا/ له‌ناو نه‌یاره‌کاندا.

(لَدَّدَ بِهِ): جاری سووکی لیداو ناوی زپاند/ ئابروویبرد/ رسوایکرد.

(لَادَ- الرَّجُلُ. لِادَادًا مُلَادَّةً): ۱- دۆژمنایه‌تی‌ه‌کی

سه‌ختی له‌گه‌ل پیاوه‌که‌دا کرد ۲- شه‌ره (به‌لگه‌و/ قسه‌ی) له‌گه‌ل‌دا کردو به‌سه‌ریدا (زالبوو/ سه‌رکه‌هوت).

(-عَنْهُ): به‌رگری لیگرت.

(الْدَّ- الرَّجُلُ): ۱- دهرمانی دایه‌و کردیه لایه‌کی لووتیه‌وه ۲- دۆژمنایه‌تی‌ه‌کی زۆری له‌گه‌ل‌کرد

۳- شه‌ره به‌لگه‌و حه‌نه‌به‌شینی له‌گه‌ل‌کردو به‌زاندی.

(-هُ): دۆژمنایه‌تی‌ه‌کی سه‌ختی لیبینی و لیوه تووشبوو.

(-بِهِ): ده‌ستیده‌ستی پیکردو سزایدا.

(«الْدَّتُ بِهِ»): له‌نه‌یاریدا ته‌نگم پیه‌لچنی.

(تَلَدَدٌ): چهپهسا/ سهرسامبوو/ سهری سورما/

واقی ورمه.

(- فِي الْمَكَانِ): له شوینه کهدا خوئی راگرت/

مایه وه.

۳- (الْلُدُّ) (مص): جه واله کان.

لدس: ۱- (لَدَسٌ - هُ بِيَدِهِ لَدَسًا): به دمهست

(پیایدا کیشا/ لییدا).

(- هُ بَحَجِرٍ): بهردیکی تیگرت.

(الْلِدْسُ (ج) مَلَدِسْ): بهردیکی گهورمیه

تووی/ ناوکی پیدمشکینریت.

۲- (لَدَسٌ - الشَّيْءُ لَدَسًا): شته کهی به په نجه

یان به زویان لسته وه.

(لَدَسٌ - الخُفَّ): پیلا وه کهی پینه کردو

چاککردموه.

(الْلِدْسُ - تِ الْأَرْضِ): زوهیه که شتیک گیای

دمر کرد.

(الْلِدْسُ (ج) الْلِدَّاسُ): گوشتن/ قه له وه

تیگسمر اوو توگمه وه که گوشته کهی پیوه

لکینرابیت.

۳- (الْلِدْسُ): خاووخلیچکی بیتوانا/ شل.

لدغ: (لَدَغٌ - هُ لَدَغًا وَتَلَدَاغًا): پیومیدا/

گهستی.

(«لَدَغَهُ بِكَلِمَةٍ»): به فسهیه که جهرگی

ناودا.

(الْدَغُ - العُقْرَبُ فَلَانًا): دوپشکی تیگرد/

تیبهردا تا پیوهی بدات.

(تَلَدَدٌ): به راست و چهپدا روانی و نه ملاولای

خویکرد. (له (لَدِيدِي الْعُنُقِ) موه و مرگراوه.

(الْتَدَدُ): دهرمانه کهی قووتدا.

(- عَنِ الشَّيْءِ): له شته که لایداو لاجوو.

(الْأَلَدُ وَاللَّدُ (ج) أَلِدَةٌ وَالْأَلْدُ (م) لَدَاءُ (ج)

لَدَاءُ وَوَلَدٌ): دوژمنی سه رسه ختی قینله دل،

دهلین له (لَدِيدِي الْعُنُقِ) موه و مرگراوه که

هر یه که یان ملی نه و پتری دمرگرت.

(الْلَدَدُ) (مص): نه یاری زور/ دوژمنایه تییه کی

سهخت ناحه زبیه کی ته واو.

(الْلُدُودُ (ج) أَلِدَةٌ): ۱- دوژمنیکی سه رسه ختی

قین له دل ۲- دهرمانیکه به دهریکی خوئی

دمرگرت لایه کی دمه وه به گهروودا دهر واته

خواری.

(الْلَدِيدُ (ج) أَلِدَةٌ): ۱- دوژمنی سه رسه خت و

رهاوی ۲- دهرمانیکه دمرگرت لایه کی دمه وه

به گهروودا ده چینه خواری.

(الْلَدِيدَانُ): ۱- نه ملاولای مل له ژیر هردوو

گویدا ۲- نه ملاولای دؤل ۳- نه ملاولای/ تنشتی

گشت شتیک.

(الْأَلْنَدَدُ وَالْيَلْنَدَدُ): ناحه زبکی/ دوژمنیکی/

نه یاریکی سه رسه خت و قینله دل.

(الْمَلْتَدَدُ) (ع ۱): مل.

(«مَالَهُ عَنْهُ مُحْتَدٌ وَلَا مَلْتَدَةٌ»): چاری ناچاره

هر دمبیت مل بدات.

۲- (لَدَدَةٌ): چهپه ساندی/ سه رسامیکرد.

(الْلَادِغ (م) لادغَة (ج) لُدَغ (فا): گهنده/ پیومدمر.

(الْلُدَغَة): جاریک پیومدان/ گهستن.

(الْلُدَاغ): جزو یان چقل/ درک یان سهری تیرئی درکهکه.

(الْلُدَاغَة-مِنَ الرِّجَال): پیاوی قسه رمقی زمانخراب/ نهزاندوو.

(الْلُدِغ (ج) لُدغی و لُدغاء) (بؤ نیرو می) (الْلُدوغ): گهستراو/ پیومدراو.

«وَهُمْ قَوْمٌ لُدغی و لُدغاء»: نهوان خویشگه لیکن به زمان خهک دهگهن/ نازاری خهک دهمدن.

(الْلُدَغ): گهسیکه که پیشه ی به زمان خهکگهسته بییت قسه رهقو بهد بییت.

لُدک: (لُدک- به لُدکا و لُدکا): پیوهی (لکا/ نووسا).

لدم: (لدم- ه لدماً): ۱-دایه بهر زله ۲- به شتیکی قورس و لییدا که دمنگی بییداکیشانه که ی هات.

(-الخُبِز- مِن المَلَّة): نانه که ی له ژیله مۆکه دا دهرهینا.

(لدم- التَّوب): جله که ی پینه گردو چاکیگردوه. (الْأدم- ت عَلَيْهِ الحمى): تاکه سهرومپ دایگرتو بهرینه دا.

(تَلدم- التَّوب): کۆنبوو و پینه کرا.

(-التَّوب): (پوشاکه که ی/ جله که ی) پینه کرد.

(الْتَدَم): به شوکا/ شپرزه بوو/ تیکچوو.

(-ه): لییداو پالی پیومنا.

(-ت النساء): ژنان له شیومندا به پرووی خویندا کیشا.

(الْلادِم (ج) لدم) (فا): پینه کهر.

(الْلدم) (مص): ته په ی بهرد که به زهویدا بکه ویت.

(الْلدم): ژنان له خزمایه تیدا (دهلین به ژن و تراوه (لدم) چونکه دمبیته هوی به یداکردنی خزمایه تی و په یومندی چاکو به هیز دهکات).

(الْلدام): پینه (چونکه جل و شتیتری بی پینه دمکریت).

(الْلدام): پینه کهری پوشاک.

(الْلدم- مِن الثياب): بهرگی دراوی پینه کراو.

(الْلدام): بهردیکه تووو ناوکی پهن دمشکینریت.

(الْلدم = ۱- الملام): ۱- بهردی ناوکشکین ۲- گهوج

۳- له حیم/ جوش ۴- قورس/ گران.

(أَم مِلدم): تا.

لدن: ۱- (لُدن. لَدَانَة و لُدُونَة): نهرمبوو.

(لُدن (م) لُدنة (ج) لُدن و لِدان): نهرم.

(-ت أخلاقه): رهوشتی نهرم له سهر خوؤ

چاکیوو/ ناغر بوو.

لُدن- الشیء: شته که ی شلو نهرمکرد.

(-نَوْبُهُ): جله‌گه‌ی تهرکرد.

(هُوَ لَدُنُ الْخَلِيقَةِ): نهو سروشتنهرمهو وا دروستبووه.

۲- (لَدُنَّ هُوَ فِي الْأَمْرِ): له کارمه‌گه‌دا له‌سه‌ری وهستاو لئی شینه‌ییبوو.

(تَلَدَّنْ): چاومرپیکردو دانی به خویدا گرت.

(-بِالْمَكَانِ): له شوینه‌گه‌دا مایه‌و نیشته‌نی بوو.

(-عَلَيْهِ): له‌سه‌ری وهستاو چاومرپیکرد.

(«تَلَدَّنْتُ عَلَيَّ رَاجِلَتِي»): ولاخه‌گه‌م نهرؤیشت مانیگرت/ خایاندمی.

۳- (الَّذِينَ - مِنَ الطَّعَامِ): نان یان خواردنی نه‌برژاوو نه‌کولآو.

(لَدُنْ وَلَدَنْ لَدُنْ وَلَدِنْ وَلَدُنْ وَلَدُنْ): ناوه‌لفرمانی کاتیو شوینییه: لا، به‌لام بو شوینی نزیکو بو تایبه‌تی به‌گاردیتو بو نیستا.

(«لَدُنَّهُ مَالٌ»): نیسته مالی له‌لایه. جاری وا هه‌یه (مِنْ) ده‌چیته‌سه‌ر.

(«جِئْتُ مِنْ لَدُنْهِ»): له‌لای نه‌وه‌وه‌هاتم.

(لَدُنْ عَدُوَّةٍ): سه‌ر له به‌یانی.

(«لِي إِلَيْهِ لَدُنَّةٌ»): پیداوایسته‌گه‌م بو‌ی هه‌یه.

(لَدُنَّةٌ): پیداوایستی.

لدي: (أَلْدَى. إِلْدَاءً): هاوته‌مه‌نی زور بوو.

(أَلْدِدَةُ (ج) لِدَاتٍ وَلِدُونٍ): انه‌وه‌ی له‌گه‌لدا

به سکیکبوون. (جووته‌ن) یان هاوته‌مه‌ننه‌و

له‌گه‌لدا پیکه‌وه به‌خوکرآون.

(«هُوَ لِدَّتِي»): نه‌وه‌و پیکه‌وه به سکیک

له‌دایکبووین یان پیکه‌وه به‌خوکرآوین ۲-کاتی

له‌دایکبوون (له وشه‌ی (ولد) هوه‌هاتووه).

(لَدَى): له‌لای. به واتان (لَدُنْ) ه: واتا له‌لای.

(لَدَى مَالٍ): دارام هه‌یه/ مالَم هه‌یه/ سامانم

هه‌یه.

لذ: ۱- (لَذَّ الشَّيْءُ. لَذَاذًا وَلَذَاذَةً): شته‌گه

خوشبوو به چیژ بوو.

(لَذُّ وَلَذِيذٌ): خوشمه‌زمیه/ به‌تامه/ خوشه/

به‌چیژه.

(-الشَّيْءَ - وَبِهِ وَتَلَذَّذُ وَالتَّلَذُّ بِهِ): شته‌گه‌ی به

دهم خوشبوو/ شته‌گه‌ی لا خوشبوو/ چیژی

له شته‌گه وهرگرت.

(لَذَّذَهُ): وایکرد چیژی لیومرگریت/ بو‌ی

خوشکرد/ به‌چیژکرد.

(تَلَاذًا): خوشی و چیژیان له یه‌کتری

وهرگرت.

(إِسْتَلَذَّ الشَّيْءَ): چیژی له شته‌گه بیینی/

شته‌گه‌ی لا خوشبوو.

(الَّذِي (مَص): خوشمه‌زه/ مه‌زمدار ۲-خه‌و.

(«رَجُلٌ لَذٌّ»): پیاویکی قسه‌خوش.

(الَّذِي (ج) لِدَاتٍ): ۱- خوشی حه‌ز پیچه‌وانه‌ی

نازار ۲- دلخوشکهره ۳- شادی ۴- چیژی جوانیی

ه‌مه‌ی.

(الَّذِي (ج) لَذُّ وَلَذَاذٌ): ۱- خوش ۲- به‌تام/

چیژ ۳- حه‌زبووین ۴- مه‌ی.

(أَلَلَذَ): خوشتر / به‌تامتر / به‌چیزتر /
هم‌بزوی‌تر.

(أَلَلَذَ (ج) مَلَذَ): شوینی (۱-چیزو خوشی
ومرگرتن ۲-دلخوشبوون و رابواردن).

(أَلَلَذَةُ (ج) مَلَذَاتُ): حمز / هم‌هوس / نارمزوو /
که‌بف.

۲- (لَذَلَذَ): چابوک و نازا بوو / گورج و
گۆلبوو.

(أَلَلَذَ): ۱- (نازا / سووکه‌لهو چابوک) له کاردا
۲- (ج) گورگ.

لذب: (لَذِبٌ وَ لَذِيبٌ بِالْمَكَانِ لَذُوبًا وَ مَلَذِيبَةٌ):
له شوینه‌که‌دا نیسته‌نیبوو.

لذج: (لَذَجٌ هـ لَذَجًا): دمرۆزکه‌رمکه /
سوالکه‌رمکه زۆرو هه‌ته‌رانه داوایکرد.

(-الماء): ناومکه‌ی هه‌لقوراندا.

لذع: ۱- (لَذَعَتِ النَّارُ الشَّيْءَ): ناگرمکه
شته‌که‌ی هه‌لپرووکاندو سووتاندى.

(-الْحُبُّ قَلْبَهُ): خوشه‌ویستی / نه‌وین دلی
هه‌لپرووکاندو نازاردا / شپرزمیکرد.

(-فَلَانًا بِلِسَانِهِ): به‌زبان فیساری نازاردا / دلی
بریندار کرد.

(الْبَعِيرُ): حوشره‌که‌ی به‌لایه‌کی داخه‌که
داخیکرد.

(-الرَّجُلُ بِنِكَائِهِ): پیاومکه به‌زیرمکی خوی
زوو له راستی شته‌که‌و له شته‌که‌ گه‌یشت.

(تَلَذَعُ): زرننگو زیره‌کبوو / به‌میش‌کبوو

۲- به‌راست و چه‌پی خۆیدا وه‌ک په‌کیکی
دلخورد روانی.

(-تِ النَّارِ): ناگرمکه بلیسه‌ی سه‌ند.
(إِلْتَذَعُ): له‌تاو نازار گری تیبه‌ربوو.

(أَلَلَذَعَةُ (ج) لَوَازِعُ): مینی وشه‌ی (اللذاع).
(لَوَازِعُ الْكَلَامِ): قسه‌ی به‌نازارو سووی و
نیگه‌رانکه‌ر.

(«نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ لَوَازِعِهِ»): په‌نا به‌خودا له
قسه‌ به‌تویکل و ناخۆش و به‌رانه‌کانی.

(أَلَلَذَعُ): مه‌یی گه‌روو سووتین / زمان و قورگ
چوو‌زینه‌رموه.

(أَلَلَذَعُ): ۱- زۆر چوو‌زینه‌رموه ۲- زۆر دلبریندارکه‌ر.
(«رَجُلٌ مَذَاعٌ لَذَاعٌ»): پیاویکی بیگفت /

بیبه‌لین. که به‌بی گه‌ته‌که‌ی دل نازارو
نیگه‌رانده‌کات.

(أَلَلَوَذَعُ وَاللَوَذَعِيُّ): ۱- زۆر زرننگ / هوشمه‌ندو
به‌وره / دلقایم ۲- زمانباراو / به‌زمان.

۲- (لَذَعُ - الطَّائِرُ لَذَعًا): بالنده‌که که‌میك
هه‌لبه‌زیه‌وه‌و که‌میك باله‌کانی به‌یه‌کدا داو
دامرکا.

لذم: لذم - ذُ الشَّيْءُ لَذْمًا: شته‌که‌ سه‌ری
سورماندا / شته‌که‌ی به‌لاوه سه‌یر بوو.

(-بِالشَّيْءِ): شته‌که‌ی به‌دل‌چوو ۲- حمزی
لیکردو پیوه‌ی به‌ند بوو.

(-بِالْمَكَانِ): به‌شوینه‌که‌وه به‌ندبوو مایه‌وه‌و
به‌رینه‌دا.

هُ بِلَانٍ): به فیساریه‌وه نووساند/ پیوهی
به‌ند کرد/ نالوودهی فیساریکرد.

(أَلْدَمَ - بِلَانٍ): هوگری فیسار بوو و پیوهی
لکا.

(رَجُلٌ لَذِمٌ وَلَذُومٌ بِالشَّيْءِ): بیاویکه
همزکاریی شتهو پیوهی ده‌لکیت و خووی
دمداتی/ نالوودهی شتهکه بیټ.

(أَلْدَمَةُ): ۱- خوو به شتهوه گرتوو و پیوه
لکاو ۲- که‌سیکه خووی دابیته ماله‌وهو لی
دمرنه‌جیت/ پیوهی به‌ندبیټ.

(أَلْدَمَ): دلیر/ که‌سیکه کوژی جه‌نگ
به‌رنه‌دات.

(رَجُلٌ مُلْذَمٌ بِالشَّيْءِ): بیاویکه خوو کاره
خوو به شتهوه دم‌گریټ و پیوهی به‌ند دم‌بیټ/
نالوودهی شتهکه دم‌بیټ.

لذِنٌ: (اللذِن) (ن): سیسوس جوړه دموه‌نیکی
ناویبه هم‌میشه سه‌وزه گوله‌که‌ی پانه
په‌م‌میبه یان س‌بیبه له قه‌راغ دم‌ریای س‌بی
زوره، له زمبه‌نده‌کاندا که گله‌که‌ی که‌چین
نه‌بیټ زوره.

(أَلْدَانِ وَاللَّذْنَةُ): جوړه بن‌شیتیکه که
ده‌جووریت.

لذِي: (لذِي يَلذِي - بِالْأَمْرِ لَذِي): خووی به
کارم‌که‌وه گرت و پیوهی لکاو به‌رینه‌دا.

(أَلذِي): نه‌وهی/ نه‌وه که‌سه‌ی که (به پینج
شیوه دیت).

(أَلذِي وَاللذِي وَاللذِي وَلذِي (م) التي.
جووته‌که‌ی اللذَانِ. وَاللذَا وَاللذَانِ): نه‌وه دوانه
که (ج) أَلذِينَ وَاللأؤون وَاللأؤو): نه‌وه‌ی که
دم‌یشوت‌ریټ (أَلذُونَ) و (نه‌مانه بو نی‌ره).

(أَلذِيَا): بجووو‌ک‌ک‌راوه‌ی (الذِي) به، جووته‌که‌ی
(أَلذِيَانِ (ج) (أَلذِيُون).

لَزَ: (لَزَ - الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ لَزًا وَلَزًا وَلَزَا):
شته‌که‌ی به شته‌که‌وه لکاندو توند‌کردو
پیوهی چه‌س‌پ‌کرد ۲- پیوهی نووساند.

(- الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ): شته‌که به شته‌که‌یتره‌وه
لکا/ نووسا.

(- هُ إِلَى كَذَا): ناچار پیوه‌لکانی نه‌وه‌میکرد.
(- هُ بِالرَّمْحِ): نیزه‌ی پیدا‌کرد.

(- الْقَوْمُ): خویش‌گه‌ل که‌له‌که‌ی‌ان‌کردو پیوه‌لکان/
ته‌نگیان به‌یه‌ک هه‌لج‌نی.

(لَزَزَ - اللَّهُ فُلَانًا): خودا فیساری تو‌کم‌وه
له‌ش‌قایم دروست‌کرد.

(لَاذَ - هُ. لَزَا وَمُلَاذَةً): ناحه‌زانه بی‌که‌وه
لکان و ته‌نگیان به‌یه‌ک هه‌لج‌نی.

(أَلزَّ - الشَّيْءِ): شته‌که‌ی به‌ست و بی‌کیه‌وه لکاند.
(أَلتَزَّ - به): پیوه‌ینووسا.

(أَللَزَّ (مص): مشه‌مای نازار.
(أَللَزَّ): پیوه چه‌س‌پیو/ پیوه نووساو/ پیوه
لکاو.

(«فُلَانٌ لَزُشَّرٌ وَلَزِيْزُ شَرٍّ»): فیسار وابه خراپه‌وه
خراپه‌کاریه‌وه نووساوه وازی لینا‌ه‌ی‌نیټ.

(الَّلَزَزُ وَاللِّزَازُ): ۱- چه سپانندن/ پیوه نووسان
 ۲- کیلوونی دهرگا/ کولوومی دهرگا. داری
 پشتدهرگا که پیی هایمدهرگیت ۲- نه و پهری
 (ناکوکی و ناحمزی/ دوژمنایه تی).
 (عِيشُ لَزَزٍ): ژیانیکی کوله مهرگی/ نه بووانه.
 (الَّلَزِيْرَةُ (ج) لَزَائِرُ): مئی وشه ی (اللزیز).
 (اللزائز): نیسکی سنگ.
 (الْمَلِزُ): دوژمنی سهرسهخت (بو نیرو من
 به کار دیت).
 (الْمَلِزَةُ (ا ع): وا شهر که ده خریه ژیر
 بوورغووموه چهرمبیت یان ناسن یان هر
 شتیکیتر بیت (پیددوتری روندل).
 لَزَا: (لَزَا- الْإِنَاءُ. لَزَا): قاپه که ی پرکرد.
 (-الْمَاشِيَةُ): نازله که ی تیر له وهرکرد.
 (-فَلَانَا): دای به فیسار.
 («لَزَاتُهُ أُمُّهُ»): دایکی نه ویبوو.
 (لَزَاً وَالزَّاءُ- الْإِنَاءُ وَالْمَاشِيَةُ): قاپه که ی پرکردو
 نازله که ی تیر کرد.
 (تَلَزَّاءُ- الْإِنَاءُ): قاپه که ی پر بوو.
 لَزَب: ۱- (لَزَبُ. لُزُوبًا): توندو قایمبوو/
 چه سپیوو.
 (-بِه): پیوه ی (نووسا/ لکا).
 (-تِ السَّنَةِ): ساله که بیبارانبوو/ وشکبوو/
 وشکه سالیوو.
 (-تِ الْعَقْرَبُ فَلَانَا. لَزِبًا): دوو پشکه که به
 فیساریه وه دا.

(لَزِبَ الطَّيْنُ. لَزِبًا): قورمه که تیوه چووو پیوه
 رقبووو.
 (لَزِبَ الطَّيْنُ. لَزِبًا وَ لُزُوبًا): قورمه که
 بیومنووسا و یه کیگرت و رقبووو.
 (-الشيءُ): شته که به یه کداچوو/ یه کیگرت.
 (تَلَزَبُ- الشيءُ): شته که له سمر یه ک که له که
 بوو/ گرموله بوو.
 (اللزَاب) (فا): ۱- چه سپ و یه گرتوو/
 بنجه ست ۲- نه گور.
 («صَارَ الْأَمْرُ ضَرْبَةَ لَزِبٍ»): کارمه لکاوو
 هه میشه بیبوو/ بنجه ست بوو.
 (طِينٌ لَزِبٌ): قوریکی: قوریکی مل، لینج به
 دهسته وه ده لکیت.
 (اللزِب): ریگه ی ته سک.
 (اللزِيْبَةُ (ج) لَزِبٌ وَلَزِبَاتُ): ۱- ته نگانه/
 تهنگوچه له مه ۲- گرانیی و قات و قری.
 (سَنَةُ لَزْبَةٍ): سالیکی سهختی/ قات و قری و
 گرانیی وه ک وشکه سالیی و قات و قری پیوه ی
 نووسا بیت.
 (الْمَلزَاب (ج) ملازيب): زور (بیسکه/ چرووک/
 رژد).
 ۲- (اللزِب (ج) لزَاب): که م.
 («هُوَ عَرَبٌ لَزِبٌ»): نه و ره به نه و بیژنه و
 ماومه وه.
 (اللزَاب) (ن): هیفرست/ عمره ری کیوی:
 جوژه داریکی گهورمیه له جوژی سووره چنار

(الَّلَزِقُ = اَللِّصْقُ): پَيُوَه لكا/ پَيُوَه نووسا/ له پالدا بوو.

(هُوَ لِرْهِي أَوْ بِلِرْهِي): نهو له پالمدايه/ پَيُوَه منووساوه.

(اَللِّزَاقُ) (مص): نهوهي كه پَيِي پَيُوَه ده لكينرِيَت وهك كه تيرهو سرش و هيلم جهوي/ ليكنهرو شتير.

(لِرَاقُ الذَّهَبِ وَلِرَاقُ الحَجَرِ وَلِرَاقُ الرُّخَامِ): نه مانه دهرمانن كه له كانزا دمكرين. جهسبي زيپر جهسبي بهرد جهسبي مهرمهر (دهرمانن يو پَيُوَه لكاندن).

(اَللَّرْهَةُ): مشه ماي نازار.

(أُذُنُ لِرْهَاءِ): گوِيَهك كه به نارِيكي به سرهوه لكابيت.

(اَللَّرُوقُ وَاللَّازُوقُ) (طب): دهرمانِيكي برينه پَيُوَه ميدمبِيَت تا چاكد مبيتته وه.

(اَللَّرِيْقُ): پَيُوَه لكاو.

(هُوَ لِرْهِي): نهو هه ميشه له پالمدايه/ له لامه مويه/ له تهنيشتمه مويه.

(اَللَّرِيْقُ) (ح): هيلكه شهپتانوكه ي دهر ياي.

(اَللَّرِيْقَاءُ وَاللَّرِيْقِي) (ن): گيايه كه پاش باران له بن بهردو تاويردا دهرويت.

(اَللَّرِيْقُ): كوري به خيوكراو/ كوري هه لگراوه.

لزم: ۱- (لِزْمٌ - الشَّيْءُ لِرُومًا وَلِرُومًا وَلِرُومًا) ۲- (لِزْمًا وَلِرُومًا وَلِرُومًا): شته كه بنجهستو قايمو بهرده وامبوو.

كه لاکه ي له گه لای شهر بینه دارمکه ي با شترين داره له ناوچه بهرزه کانی لوبناندا دهرويتو له (جبل الشيخ) دا ههيه.

لَزَجْ: (لَزَجٌ لَزَجًا وَ لُزُوجًا): لينجبوو دمزوله يکردو گشاو نه پچرا. به دسته وه وهك ههنگوين لكا.

(لَزَجٌ): لينج.

لَزَجٌ - العَسَلُ بِأُصْبِعِهِ): ههنگوينه كه به دستيه وه لكا.

(تَلَزَجٌ): لينجبوو.

(-البَقْلُ): سهوزمه لاسكي نهرم و شلبوو خوی به سهريه كداا.

(-تِ الدَابَّةُ البُقُولُ): چوارپيکه به دوی سهوزمه كدا گهرا.

(رَجُلٌ لِرْجَةٌ وَلِرْجَةٌ وَلِرْجَةٌ): بياويکه خوی دمکوتيه ماله وهو نايهته دهرم وه.

(اَللَّرُوجَةُ): لينجبي.

لِرْقٌ: (لِرْقٌ - تِ الرِّئَةُ بِالْجَنَبِ لِرْقًا): له تينويتی زوردا سييه كه به تهنشته وه نووسا/ لكا.

(لِرْقٌ وَالتَّرْقُ بِهِ لِرُوقًا): پَيُوَه لكاو پَيُوَه گير بوو/ پَيُوَه نووسا.

(لِرْقٌ - الشَّيْءُ): ۱- شته كه ي پَيُوَه نووساند ۲- ههره مكي پَيُوَه لكاند.

(لَا رَهَةَ. لِرَاقًا وَمَلَا رَهَةَ): پيكيه وه لكاند.

(اَلرَّقُ - هُ بِهِ): پَيُوَه نووساند.

(-بَيْتَهُ): خزايه ماله‌وو به جيننه هيشت.
 (-هُ الْمَالُ): دانه‌وى ماله‌كەى له‌سه‌ر
 پيويستبوو.

(-الْغَرِيمَ وَبِهِ): به‌واموهرگروهه به‌ندبوو
 له‌گه‌ليدا دريژميكيشا.

(-الْأَمْرُ): كارمكه (پيويستبوو/ بوو به
 ئه‌رك).

(-كَذَا عَنِ كَذَا): ئه‌وه له‌وموه كه‌وته‌وو له‌وه
 په‌يدا بووه.

(لَا زَمَّ هُوَ لِزَامًا وَمُلَازِمَةً): پيوى لكاو
 به‌ندبوو ليينه‌بووه‌وه/ له‌گه‌ليدا بوو ليى
 جيانه‌بووه‌وه.

(الزَّمَّ - الشَّيْءَ. إِلْزَامًا): شته‌كەى جيگرو
 چه‌سپكردو به‌رده‌واميگرد.

(هُ الْمَالُ وَالْعَمَلُ أَوْ بِالْمَالِ وَالْعَمَلِ): پارمو
 كارمكه‌ى خسته ئه‌ستوى ئه‌و كردى به ئه‌ركو
 پيويست له‌سه‌رى.

(«الزَّمْتُ خَصْمِي»): ناحه‌زمكه‌م ئه‌ستوگير
 كرد.

(الْتَزَمْتُ هُوَ): له‌گه‌ليدا رويشت خوى پيوه به‌ند
 كرد.

(-فُلَانًا): ده‌ستى كرده گه‌ردنى فيسار.

(-الْعَمَلُ أَوْ الْمَالُ): كردنى كارمكه‌يان دانى
 پارمكه‌ى خسته ئه‌ستوى خوى/ له‌سه‌ر خوى
 پيويستكرد.

(-الْقَرِيَةَ أَوْ الْعُشْرَ أَوْ غَيْرَهُمَا): باجو دمه‌ك و

كريى و مرگرتنى ديكەى خسته ئه‌ستوى خوى
 كه له برى نه‌و كه‌لكەى له ديكه و مریده‌گريت
 بيدات به دادومر.

(إِسْتَلْزَمَ - الشَّيْءَ): ۱- شته‌كەى به ئه‌رك و
 پيويست دانا ۲- كردى به پيويست و ئه‌رك
 دمبى ببيت يان بدرت.

(اللزِم (م) لازمة (ج) لوازِم): ۱- پيويست و
 ئه‌رك/ دمبى ۲- بنجبه‌ست.

(«صَارَ الْأَمْرُ ضَرْبَةَ لَزِمٍ»): كارمكه بوو به
 پيويستيه‌كى ته‌واو/ پيويستيه‌كى نه‌ستوگير.
 («ضَرْبَةَ لَزِبٍ»): به نه‌ستوووه گير.

(لِزَامٍ): پيويست.
 (اللزَام (مص): ۱- مردن ۲- لپرسينه‌وه ۳- زور
 پيوه به‌ندبوون ۴- زور پيويست/ ئه‌ركيكي
 ته‌واو.

(اللزَمَةُ): كه‌سيك زور پابه‌ندى شتيكبيت.
 كاريكبيت و ليينه‌ببته‌وه/ وازى ليينه‌هينيت.
 (اللزومِيَّة): ۱- پيويستبوون ۲- پابه‌ندبوون،
 پيومه‌ندبوون پيوه په‌يوه‌ستبوون.

(اللزِم (ا ع): نه‌فسه‌رى په‌كنه‌ستيره.
 (اللزِم والمِلزَمَة (ج) مِلزَام): مه‌نگه‌نه،

گيره. دوو ته‌خته دارن يان ته‌خته ناسنن
 له‌سه‌ريه‌ك فايده‌مگرين به هوى كليل يان
 شتيره‌وه ئه‌و شته‌ى كه بيانه‌ويت ببه‌ستيون
 دميخه‌نه نيوان دوو ته‌خته‌كه‌وهو گيرده‌درت،
 له مه‌نگه‌نه دمه‌درت.

که قوتابی دمیوئیت وهک پینووس و دهفتهرو
 کاغزو راسته و قهله مبوئیه و شتیر.
 (اللتزام): نومیه خو به شتیکه وه
 بیه سستیته وه مو بیکه یته نهرکی سرشانت
 گفت و به لئینی جیبه جیکردنی بدییت/
 پیومندبوون.
 («هذا إلتزام علی»): نهمه نهرکی سرشانی
 من دمییت و من جیبه جیی دهکم.
 (اللتزام): نامانجیک بخیته بهر دهمت و
 کاری بو پیگه یشتنی بکه ییت.
 (اللتزام السياسي): پابه ندبوون به
 نامانجیکی رامیارییه وه.
 (اللتزام- في الحقوق): پابه ندبوون به
 مافه وه: به یومندییه کی یاساییه که دمشیت به
 بیی نه و به یومندییه وه که سیک ناچار بکریت
 که شتیک بدات یان کاریک بکات یان توخنی
 کاریک نه که ویت و نه یکات/ هه موو پیویستی و
 نهرکیک که یاسا دمیخاته سرشان یان به لئینیک
 یان گریبه سستیک/ ریکه و تنامیه که یان ههر
 شتیک له و بابه تانه جیبه جی بکریت.
 («اللتزام بالنفقة»): پابه ندبوون به
 پیژییه وه/ به نهفه قه وه.
 («وفی بالتراماته»): هه موو پابه ندبوون هه کانی
 خوئی برده سهرو جیبه جیی کرد.
 (اللتزام- في عالم الأعمال): پابه ندبوون له
 جیهانی کارکردندا/ گریبه سستیکه به لئیندانیکه

(اللتزام = المتزام): ا- پابه ندکراو/ له سهرو
 پیویستکراو.
 (لزم- الشيء. لزماً): شته که ی به شبه شکردو
 جیا یکردنه وه.
 (اللتزام): کو تایی به کیشه هینان و
 جیا کردنه وه ی.
 (اللتزام واللتزم): قازی/ دادومر که سیکه که
 کیشه بیرینیتیه وه.
 اللحق:
 لزم: (لزم): پابه ندبوو.
 («لزم طریقاً»): پابه ندی ریکه یه کبوو/
 ریکه یه کیگرت.
 (اللتزام في المنطق): به گفته یه که وه
 پابه ندبوون: ۱- نومیه کیشه یه که وه وراست/
 یه که سهرو له کیشه یه کیتر بکه ویتیه وه و لکی
 نه و بییت ۲- کیشه یه که که مایه ختر بییت یان
 که متر په لبلا و بییت و له کیشه یه کی سهرو مکی
 دمر به یینریت ۳- (ه) نه انجامیک که دمییت
 له بیر دوزیک په یدابو و بییت که نه و بیر دوزه
 سه لئینر ابییت ۴- (مو) ناوازیک یان وته یه که
 هه موو جاریک دوو پاتیبیتیه وه.
 (اللوازم): که رسمه و پارچه ی پیویست بو
 بیسه یه که یان جیهازیک یان کاریک.
 («لوازم البناء»): که رسمه ی خانه سازی.
 («لوازم السيارات»): پیویستی هه کانی نوتومیل.
 (اللوازم المدرسية): پیویستی هه کانی هوتابخانه

بُوَ بِهِ جِبْهَيْنَانِ وَهُوَ أَوْ كَرْدَنِي كَارِيكَ وَهَكَ
رَيْگَه رَاكِيشَانِيكَ يَانَ خَانَه دَرُوسْتَكِرْدَنِيكَ
يَانَ پَرَكِرْدَنِي دَامَه زَرَاوِيكَ بَه كَه لُوبَه لُ وَ شَتِي
پَيُوسْتِي دَامَه زَرَاوَمَكَه وَ نَا لَه وَ بَابَه تَه كَارَانَه
كَه بَه پَيِي مَه رَج وَ لَه مَاوَه ي دِيَارِي كَرَاوَدَا
دَمِييْت جِيْبَه جِي بَكْرِيْت. بَه رَامَبَه ر بَه
پَارَمِيَه كِي دِيَارِي كَرَاو بِيْت.

(الِلْتِمَام فِي الْأَدَبِ وَالْفَنِّ): پَابَه نَدَبُوون لَه
وِيژَمَه هُونَه رَدَا نَه مَوِيَه كَه پَابَه نَدِي رِيْبَازِي
نَارَا سْتَه كَرَاو يَانَ رِيْبَازِي كِي بِيرو بَرَوَا يِي بِيْت.
(الْمَلْتَمِزْ): كَه سِي پَابَه نَد بَه وَ گَرِيْبَه سَتَو
رِيْگَه وَ تَنَه ي كَه لَه نِيَوَانَدَا هَمِيَه وَ جِيْبَه جِيِي
دَمَكَات يَانَ پَابَه نَدِي نَه وَ رِيْبَازِي وَيژَمَه
هُونَه رَمِيَه كَه خُودِي هُونَه رَمَه نَدُو وَيژَمَه وَ نَه كَه
هَه لِيْبِيژَا رَدُو وه.

لَزَن: (لَزَن وَ لَزِن وَ تَلَاَزَن - الْقَوْمُ. لَزْنَا وَ لَزْنَا):
خُوِيْشَكَه لَه لَه بَالْفِيَان كِرْدَن / نِي شْتَه سَه رِيَه ك /
تَه نَكِيَان بَه يَه ك هَه لَجَنِي.

(الْلَزَن) (مَص): تَه نَكَانَه وَ نَارَه حَمَتِيِي.
(عَيْشُ لَذْنُ): گُوزَمَرَانِي كِي (نَه بَوَانَه /
دَم سْتَكُورَتِي / كَه مَدَمَرَامَه تِيِي).

(مَاءُ لَزْنُ): نَاوِي كِي بَه گِرَان / بَه شَه رَمَشَه ق
دَم سْتَكَه وَ تَوُو.

(مَكَانُ لَزْنُ): شُوِيْنِي كِي چَر / قَه لَه بَالِغ.

(مَكَانُ لَزْنٍ وَ مَلَزُونُ): شُوِيْنِي كِي شَه رَمَشَانِي
لَه سَه ر بِيْت وَ چَر بِيْت.

(الْلَزْنَةُ وَاللِزْنَةُ (ج) لِرَن): تَه نَكَانَه /
نَارَه حَمَتِي / سَه خَتِيِي.

(لَيْلَةُ لَزْنَةٍ): شَه وَي كِي تُووش وَ سَه خَت لَه بَه ر
بَرَسِيْتِي يَانَ سَه رَمَا يَانَ تَرَس وَ شَتِيْتَر /
شَه وَي كِي نَارَام.

زَمَانُ أَلَزْنُ: سَه رَدَمِي كِي تُووش وَ سَه خَت /
نَارَه حَمَت / نَانَارَام / پَر كُوِيْرَه مَوِيِي.

لَزُو: (الْلَا زُوْرُدُ وَاللَا زُوْرُدُ) (فَارَسِيَّة):
لَاژَمُ رَد. كَانَزِيَاه كَه بُو خَشَلْ بَه كَار دِيْت
بَاشْتَرِيْنِيَان رُوونَه شِيْنَه نَاسْمَانِيِيَه كَه يَه كَه
بَه لَای سُوور يَانَ سَه وَ زَدَا دَه رَوَانِيْت.

(الْلَا زُوْرُدِي): نَه مَوِيَه كَه رَه نَكِي بَه رَدِي
لَاژَمُ مَر دِيِي هَم بِيْت وَ تَاشِيْنِي نَاسْمَانِي بِيْت.
لَسْ: ۱- (لَسْ - الْقِصْعَةُ. لَسَاءُ): لَه گَه نَه كَه ي
لِي سَایَه وَ هَه / لَسْتَه وَ هَه.

(-تِ الدَابَّةُ الْكَلَاءُ): چَوَار پِيْگَه بَه سَه رِي زَمَان
گِيَا كَه يَگِرَت وَ خُوَار دِي.

(لَسْ - الطَّعَامُ): چِي شْتَه كَه ي خُوَار د.

(الْسَّ - الْمَكَانُ): شُوِيْنَه كَه سَه رِي گِيَا تَازَه ي
دَم رَكِرْدُو لِيِي رَوَا.

(الْلَسَّاسُ): سَه وَ زَم گِيَا تَازَه سَه ر دَم رَكِرْدُو
كَه نَاژَه لْ دَمِي لِيْگِر نَابِيْت بَه سَه رِي زَمَانِي
دَمِي گِرِيْت وَ دَمِي خُوَات.

(الْلَسَّاسُ) (ن): گِيَا وَ شَك وَ پُووشِي زَبَر.

۲- (الْلَسُّسُ): كُوْلَه لْ گِرَه شَارَمَزَا گَان.

لَسْب: (لَسْبَتُهُ الْحَيَّةُ لَسْبًا): مَار مَكَه

پیومیدا.

(هـُ بِالسُّوْطِ): به قامچی لییدا.

(-بِلِسَانِهِ): زمانی لیبه ربوو قسهی ناشیرینی پیوت.

(لَسِبَ بِهِ لَسْبًا): پیومیلکا/ پیومینووسا.

(-العَسَلُ): ههنگوینه کهی به په نجه یان به زمان لسته وه.

(الْسَّبَبُ - الْحَيَّةُ فَلَانًا): ماره کهی بهردایه فیسارو ماره که (گهستی/ پیومیدا).

(رَجُلٌ لَسَابَةٌ لِلنَّاسِ): پیاویکه خرابهی خهک ده لیت/ تانهو تهمه ریان لیدهدات/ تیروتوانجیان تیدمگریت.

(«مَاتَرَكَ لُسُوبًا أَوْ لُسُوبًا»): هیج خرابه یه کی زمانی نه هیشته وه نه یلیت.

لسد: (لَسَدٌ وَلَسِدٌ - الْإِنَاءُ. لَسَدًا وَلَسَدًا): قاپه کهی لسته وه.

(-العَسَلُ): ههنگوینه کهی به په نجه یان به زمان لسته وه و خوارد.

(-أُمُّهُ): شیر دایکی چۆر پر کرد هه موی مژی.

(فَصِيلٌ مِلْسَدٌ): به چکه حوشر یان گویره که یه که شیر له گوانی دایکیدا نه هیلیت و هه موی بمزیت.

لسع: ۱- (لَسَعَهُ هُ لَسْعًا): پیومیدا، گهستی (وتراوه (اللسع): پیومدانه له لایه نه وانه وه که جزوویانه یه وهک دوو پشک و زرده مواله و

ههنگو زرده مزیره. (اللدغ): پیومدانه یان گهسته به دم وهک هی مارو شتیر دوو پشک پیومدهدات مار دمگه زیت.

(لَسَعَهُ هُ بِلِسَانِهِ): به زمان خهوشی لیگرت، تیروتوانجی تیگرت و دلی (بریندار کرد/ نازاردا) / ژانی برده دلی.

(الأسع - فلانا عقربا): دوو پشکی بؤ نارد پیوهی بدات.

(-بَيْنَ الْقَوْمِ): خویشگه لی له یه که (هاندا/ بهردا/ تیز کرد) گردنی به گزیه کدا.

(اللسعة واللساع): زمانگهسته که سیکه به زمان نازاری دلی خهک بدات. تانهو تهمه ر بهاویت/ گالته به خهک بکات/ خهوش له خهک دمر بهینیت.

(اللسيع (ج) لسعی ولسعاء): مارانگهسته. دوو پشک و لهو بابمهته پیومدراو ۲- تانهو ته شهر لیدراو، گالته پیکراوم.

(اللسوع): مارانگهسته دوو پشک و شتیر پیومدراو. ۲- (لَسَعُ - فِي الْأَرْضِ لَسْعًا): رۆپشت/ بهریدا رۆپشت.

۳- (لَسَعُ - الرَّجُلُ): خوی خزاندنه ماله و مو دمر نه چوو.

(اللسعة): که سیکه خوی له مالدا گیرداوه/ خزاندووه/ دمرناچیت.

(اللسعة): کۆمه لیک که خزانه شوینیک تیایدا دانیشه بن.

۴- (اللسوع): ۱- نیوهی هه موو شتیک ۲- ته نشتی
 شت ۳- ژنیکی خراب که سزای میردمکهی به دهم
 بدات.
 (المسع): (پیشرمو/ ریبهر) یکی (به له د/
 شارمزی کارامه) ی هیمن.
 لسق: (لسق وألسق والتسق. لسوقاً): پیوه
 نووسا/ پیوه لکا/ چوو ه پال.
 (هُوَ لِسْقِي وَلِسِقِي): نهو له پالمدا/
 پیهموه نووساوه/ له تنیشتمدایه.
 (اللسوق) (طب): مشه مای (نازار/
 تیمار کردن)..
 (الملسق): کوری (به خویوگراو/ هه لگراوه).
 لسم: (لسم. لسمأ): چه شتی.
 (مالسَم لِسَاماً): هیچی نه چه شتوووه.
 (لِسِم. لِسَمأ): له شهرماندا یان له شه که تیدا
 متبوو/ نهقی (نه هات/ نه کرد).
 (-ه): خوی پیوه هه لواسی و لیینه بوووهوه.
 (السم ه الطريق): ریگه که ی پیگرت.
 (-ه كلاً ما): فیری قسه که یکرد/ به گویندادا/
 پیی راسپارد.
 (السم واستسلم- الشيء): شته که ی خواست/
 داوا کرد.
 لسن: (لسن- فلاناً. لسنأ): ۱- له فیسار
 به زمانر بوو ۲- خهوشی له زمانی گرت و ناوی
 به خراپه برد ۳- له شهره قسه دا به زانندی.
 (-ته العقرّب): دوو پشک پیومیدا.

(لسن ولسن- الشيء): نووکی شته که ی وه ک
 زمان لی کردو تیزیکرد یان زمانی بو شته که
 کرد/ شته که ی له شیوهی زماندا کردو تیزیکرد.
 (لسن- فلاناً لسنأ): زمانپاراوو زمانزانبوو
 یان له قسه دا نهو پهری زمانپاکیی و پاراوی و
 رهوانبیزی گرت.
 (لاسن- الرجل ملسنة): له شهره قسه و
 شهره به لگه/ له حمنه چه پشهیدا به زانندی.
 (السن- فلاناً قولاً أو رسالة): قسه په ک/
 رسپاردمیه ک یان نامیه کی به فیسار گه یاند.
 («السني فلاناً وألسن لي فلاناً كذا وكذا»):
 نهوو نهوو به فیسار بو بگه یه نه.
 (تلسن- على فلان): دروی به دهم فیسارموه
 کردو بوختانی بو هه لبه ست.
 (-الجمر): بشکۆکه گه شایه ووهو گری
 لیبه رزبوووهو/ گری زمانه ی کیشا.
 (اللسن): ۱- زمان ۲- زبان ۳- ناخاوتن/ قسه.
 (اللسن): زمانپاراوی و زمانزایی.
 (اللسن) ۱- شتیک زمانه ی هه بیت ۲- (زمانزان/
 رهوانبیز)/ زمانپاراو.
 (اللسان ج) ألسنة وألسن ولسن ولسانات):
 ۱- زمان که پیی دمدوین و ده چیژین و
 قوتدمهین و پیی خواردن له دهمدا هه لگپرو
 داگیر ده کهین (دمکریت به من و نیر به لام به
 زوری به نیر ده کریت).
 («فلان ذو لسانين»): فیسار دووزمانه/

فَيْلِازَمُو لَه پاشمله له خهك دمدوئيت.
 («السُّنَّةُ النَّاسِ عَلَيْهِ حَسَنَةٌ»): خهك به
 باشي ناويدمهن. اللسان لغة: ۲- زبان ۳- نامه/
 پيام.
 ۴- اللسان عند الجغرافيين: حرف ارض سهلة
 داخله في البحر وايضاً يقال له الأنف): لاي
 جوگرافيه ناسه كان لووته زمويه كي تهخته
 يان زمانه زمويه كه چووئيه ناو دمرياوه.
 (لسان العرب): زباني عمره ب.
 (لسان القوم): كه سيكه به زباني نهته ومكه وه
 قسه بكات/ زمانحالي نهته وه/ دهمراستي
 نهته وه.
 (لسان الحال): نهوهي رموشي نهو شتهو باري
 چؤنيه تبي نهو شته ديارو پيشانيدات.
 (لسان الصدق): ناوو ناوبانگي باش.
 (لسان الميزان): زمانه ي (ترازوو/ شايهن).
 (لسان النار): زمانه ي ناگر كه هي
 بليسه كه يه تي.
 (لسان الحمل) (ن): گوئبه رخه = ركيشه
 گيايه كه ته مه ندرينژ كه لاکه ي نهستوورو
 زبره مهيله و ره شه گوئه گاني زمردن پيکه وه
 کومه لدمبن به شيوه ي توپزي و هيشوو
 لاسكيكي رپوت هه ليده گريت چوله كه حمزي
 له تووه كه يه تي كه لكي پزيشكيشي هه يه به
 شيوه ي نيونه مهك/ مشه ما له برين دمدرت.
 بؤيه وا ناونراوه له زمان دهچيت.

(لسان الكلب): مووسه ننگ، گيايه كه توويكي
 وردی هه يه گوئه كه ي له گوئي كه روئيشك
 دهچيت شينه قهده كه ي سببيه و په لكداره.
 (لسان السبع): زمانه شير، روومكيكه قهراغي
 كه لاکه ي دانداره وهك داني مشار. لووله و زبره
 تال و توونه.
 (لسان الشعل) (ن): روومكيكه، لكي زور
 ليدمبيته وه كه لادريژهو زبره.
 (لسان العصافير): زمانه چوله كه. بهري
 درهختي داره ره شه.
 (الحروف اللسانية): پيته سه زمانيه كان كه
 شهشن (ر. ز. س. ش. ص. ض).
 لَسَاء (ج) لُسْن) زمانپاراوي رهوانبيژ.
 (اللسن) (فا): ۱- زمانپاراو ۲- كه سيكه به تواناو
 به قسه.
 (اللسين): گوئزمانيه كان کومه له يه کن
 گوئه گانيان له شيوه ي زماندايه.
 (اللسن): تهپكه شيوه. بهرديك دهخريته
 سه مر دمرگاي نهو خانووه ي بؤ گرتني درنده
 دروسته گريت گوشت دهخنه بن بهرده كه
 كه درنده كه دم بؤ گوشته كه دهبات بهرده كه
 بهرده بيته وه دمرگاكه له سه ر درنده كه
 داده خات.
 (اللسن) (فا): كه سيكه كه زمانى خوي
 دهگريت كاتيك كه سه رسام دمبيت يان بير
 له شتيك دهكاته وه.

لَصَّ: ١- (لَصَّ - الشَّيْءَ): ١- شته که پدزی

٢- به دزی به وه نیشه که یکرد شته که یکرد.

لَصَّ - لَصَّاصاً وَ لَصَّاصاً وَ لَصَّاصِيَةً وَ لَصَّاصِيَةً):

دز بوو.

(تَلَصَّصَ): ١ بوو به دز، دزد می کرد ٢- دز رفتار

بوو روشتی دزانه یکرد.

(الْلَصَّ وَاللَّصَّ وَاللَّصَّ (ج) لُصُوصٌ وَاللَّصَّاصُ

وَلِصَّصَةٌ وَلِصَّاصٌ (م) لِصَّةٌ (ج) لِصَّاتٌ

وَلِصَّاصِيْنَ): دز.

(الْمَلَّصَةُ): ١- (خاکی/ زهویی) پر له دز ٢- دزان.

٢- (لَصَّ - الْبَابُ. لَصَّأً): دمرگاهای داخست/

قه پات کرد.

(لَصَّصَ - الْبُنْيَانُ): خانه کانی ریختن دانیه

بالیه ک/ پته ویکردن/ قایمیکردن.

(الْتَصَّ - الشَّيْءُ بِهِ): شته که پیوه (نوسا/

لکا).

(الْلَصَّصَ) (مَصَّ): ١- دمغه شانی لمههک

نزیکیوون ٢ بهیه که وه نووسانی کاکیله کان که

نه وه خهوشه بو دانه کان.

(الْأَلَّصَ): ١- که سیکه دمغه کانی شانی لهیهک

نزیکه ٢- که سیکه خریکانی بهیه که وه چهسه.

(الْلَصَّاءُ (ج) لُصَّ): ١- منی وشه (الْلَصَّ):

٢- ته ویلی تهسک ٢- مه ریگ شاخیکی بو

پیشه وه پیو کیکیتری بو دواوه روشتی.

٢- (لَصَّصَ - الْوَتْدَ وَنَحْوَهُ): سنگه که هیناو

بردو جولاندی بو نه وهی دمری بهی نی.

(الْمَلَّصَ) (مَفْعَ): نه وهی که لاکه ی زمانه ی بو

بگریت/ وهک زمانی لیگریت.

(نَعْلٌ مَلَّسَنَةً): پیلاویکی دریژ لووتباریک و

ریک و زمان بیت.

(الْمَلَّسُونَ): ١ دروژن (چونکه نه گهر به دروژن

ناوی دمر کرد له هه موو لایه که وه زمانی

لیده کیشریت ٢- زمان شیرین، به لام کرده وهی

نییه/ زمانی هه وه کردگاری نییه.

لسو: (لسا. یلسو. لسوا): خوار دنیکی که میخورد.

لش: ١- (لَشَّ - هُ. لَشَّأً): دمریکرد.

(الْلَشَّ (مَصَّ): ١- (ن) ماش ٢- (ن) ترشی سماق.

٢- (لَشَّشَ): ناوسکی شپرز به بو، تیکیچوو

توقی و همر دههات و دهچوو.

(الْلَشَّاشَ): ناوسکی تیکیچوو/ ناوسک شپرز.

لشو: (لَشَّأَ يَلْشُو. لَشَّوْأً): دایه دواوه کز بوو

که له وه پیش له بالادا بوو.

(الْأَشَى - الشَّيْءَ. مُلَاشَاةً): شته که له ناو برد/

فهوتاندی/ نهیه نش.

(تَلَاشَى - الشَّيْءَ. تَلَاشِيًا): شته که (نه ما/

له ناوچو/ فهوتا/ پوو کایه وه).

(- الْمَرِيضُ): نه خو شه که په کیکه وت و هیزی

لیپراو بهر وه مردن جوو.

(- مِنَ التَّعَبِ): له شه که تیدا په کیکه وت و

هیزی لیپرا.

(التَّلَاشِي) (مَصَّ): فهوتان/ نه مان/

له ناوچوون/ پوو کانه وه.

لصق: (لَصِقَ وَالتَّصَّقَ - بِالشَّيْءِ. لَصِقًا وَلُصِقًا):
 به شته‌که‌وه نووسا و پیوهی لکا و چه‌سپو و.
 (لاصق-ه مَلَصَقَةً): پیومینووسا.
 (الَصَّقَ - الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ): شته‌که‌ی به
 شته‌که‌یترموه (نووساند/ لکاند/ چه‌سپکرد).
 (-بِعِرْفُوبِ البَعْرِ): قاجی حوشترمه‌کی
 به‌سته‌وه تا سه‌ری بیریت.
 (الَلِّصِقُ وَالتَّلِّصِقُ): پالگرتووی که‌سه‌که‌ یان
 شته‌که، پیومینووساوی/ له‌بالدابوو/ له
 تهنشتدابوو.
 (هُوَ لِصْقِي وَبِلِصْقِي وَلِصِيقِي): نه‌و له
 پالمادیه، له تهنشتمادیه و پیمه‌وه نووساوه.
 (الَلِّصُوقُ): ۱-مشه‌مای دمرماناوی که ده‌خریته
 سه‌ر زام یان نازار ۲-په‌رؤیه‌ک که به
 نهندامیکه‌وه بؤ تیمارکردن دمبه‌س‌تریت.
 (الَلِّصِقُ (م) مُلَصِّقَةٌ = (مفع): زارؤله‌ی
 به‌خیوکر او هه‌لگیراو.
 لصو: (لَصَا. يَلْصُو - المَرأةُ لَصُواً): شتی گرته
 ژنه‌که‌وه جنیوی پیندا.
 (-هُ وَإِلَيْهِ لَصَاً): جووه پالی له‌بهر گومان یان
 نالوژی دهررونی خوئی.
 لصي: (لَصَى. يَلْصِي - إِلَيْهِ لَصِيًا): له‌بهر
 گومانیک جووه پالی.
 (-ه): خه‌وشی لیدهره‌ینا.
 (لَصِي يَلْصِي - إِلَيْهِ لَصِيًا): له‌بهر گومانیک
 خوئی خسته پالی.

لصب: (الَصَبَ - الجِلْدُ بِاللَّحْمِ لَصَبًا): له
 له‌رپیدا پیسته‌که به نیسقانه‌که‌وه نووسا/ لکا.
 (-الخَاتَمُ فِي الأَصْبُعِ): نه‌موس‌تیله‌که‌ له
 په‌نجه‌که‌دا گیربو و دمرنه‌ده‌هات.
 (-السَّيْفُ فِي الغَمَدِ): شمشیرمه‌که له کیلان‌ه‌که‌دا
 گیر بو و دمرنه‌هات.
 (التَّصَبَ - الشَّيْءِ): شته‌که ته‌سکیوو/
 ته‌نگبو و.
 (الَلِّصَبُ (ج) لُصُوبٌ وَلِصَابٌ): ۱-گه‌رووی ته‌سکی
 دؤل ۲-دمره‌بندی ته‌سک و بچووی شاخ.
 (الَلِّصَبُ): پیسه‌کی/ رژدی دهررونته‌سک و
 ره‌وش‌گیر.
 (الَلِّوَصِبُ): چالووی (ته‌سکی هوول/ بندوور).
 (سَيْفٌ مِلْصَابٌ): شمشیریکی گیری ناو کیلان
 که زور جار به گران دهر بیت.
 (طَرِيقٌ مُتَلَصِّبٌ): ریگه‌یه‌کی ته‌سک.
 لصت: (الَلِّصَّتُ وَالتَّلِّصَّتُ وَالتَّلُّصَّتُ (ج)
 لُصُوتٌ): دز.
 لصغ: (لَصَغَ - الجِلْدُ. لُصُوعًا): پیسته‌که له
 له‌رپیدا به‌سه‌ر نیسه‌که‌دا و شکبووه‌وه.
 لصف: (لَصَفَ - الحِجَارَةُ. لَصْفًا): به‌رده‌گانی
 رستکرد/ ریزکرد.
 (-لَوْنُهُ. لَصْفًا وَلَصِيفًا وَلُصُوفًا): ره‌نگه‌کی
 بریسه‌کیدایه‌وه و شه‌وه‌یدایه‌وه.
 (لَصِيفَ الجِلْدِ. لَصْفًا): پیسته‌که به‌سه‌ر
 نیسقانه‌که‌دا و شکبووه‌وه و پیوهی نووسا.

سهرسهخت بوو/ توندوتیژ بوو. له کاره که دا
 توند بوو/ خوئی زور پیوه خه ریککرد.
 (الْتَطُّ): خوئی پوئی یان خوئی شارده وه.
 (-الشيء): شته که ی داپوئی/ شارده وه.
 (-بالمسك): به بوئی خووش خوئی بوئوخوشرکرد.
 (اللط (ج) لطاط) (مص): ۱- داپوئشین ۲- دمرگا
 داخستنن ۳- دادانه وه ی پهرده ۴- گهردانه یان
 گهردنبه ند که له تووی کاله که مارانه ی رهنگر او
 هوئرابیته وه ۵- نه یار/ ناحه ز/ دوژمن.
 (اللطط): ۱- سهر داپوئی شت یان پهرده،
 سهر قاپ ۲- دانکه وتن و هه لوهرین یان کولوربوون.
 (اللطاط): سهره وه و دهمی دؤل.
 (اللطاط): ۱- پوپه ی/ لوتکه ی دیاری شاخ
 ۲- ته نشتی شاخ.
 (اللط): که سیک دانه گانی که وتبیت یان
 هه لوهری بیت و خورابیت هه ر کؤته ره ی دانی
 مابیت/ بنی دانی مابیت.
 (اللطاط): ۱- مالهی خانه سازی/ به نایی
 ۲- که ناری دؤل ۳- (هه راغی/ که ناری) دهریا
 ۴- تیروکی نانه وا که نانه که ی پی بان و دریز
 دمکات ۵- پوپه ی یا لووتی دهر پهریوی شاخ
 ۶- ته نشتی شاخ ۷- ری دیاری پیدارویشتوو
 ۸- هه وشه ی خانوو ۹- ئاش یان دهنستار
 ۱۰- برینداری به کی سهر که بگاته میسک.
 (ترس مَطوط) (مضغ): قه لغانی دهمه و
 نوخونگراو.

(-الرَجُلُ): پیاومه که گونا هیکرد.
 (اللصاة): خه وش/ که موکوووری.
 لَص. (لَصَلَصَ. لَصَلَصَةً): زور به ملاولای
 خویدا روانی.
 (اللصاَصُ): رپبهری شارمزاو کارامه/ به له دی
 رپگه که.
 لَضَم: (لَضَمَ هُ لَضَمًا): توندوتیژی له گه لدا
 نواند/ به کاره ی ناو زوری لیکرد.
 لَضُو: (لَضًا يَلْضُو - الرَّجُلُ لَضُوًا): له رپبهر و
 رپبیشاندیری شارمزاو کارامه بوو.
 لَط: ۱- (لَطَّ - البابُ لَطًا): دمرگا که ی داخست.
 (-الشيء): شته که ی داپوئی.
 (-الستر): پهرده که ی دادایه وه.
 (-عنه و عليه الخبر): هه واله که ی لیشارده وه/
 لیپه نهانکرد.
 (-الناقةُ بَدْنِبِها): میخوشره که له غارد کلکی
 به ناو گه لیدا کرد.
 (-الشيء بكذا): شته که ی به وه وه لکاند/
 نووساند.
 (لَطَّ بِالْأَمْرِ): به کاره که وه لکاو خوئی پیوه
 به سته وه/ خوئی پیوه خه ریککرد.
 (الطَّ - عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کاره که ی (لی شارده وه/
 لی په نهانکرد).
 (-بالحجاب): پهرده که ی دادایه وه/ به پهرده
 خوئی شارده وه.
 (-الرَجُلُ): پیاومه که له دوژمنایه تی و ناحه زیدا

۲- (لَطَّ- الرَّجُلُ حَقَّهُ وَعَنْ حَقِّهِ لَطًّا):
 چاوپوشی له ماق پیاوه که کرد/ حاشای له
 مافه که یکرد.
 (- هُ بِالْعَصَا لَطًّا): به دار لییدا.
 (الَطَّ- الْغَرِيمُ): ناحهز مکه یان وامورگر مکه
 حاشای له مافه که کرد/ نکوولی له مافه که
 کرد/ لهو وامه ی و مریگرتیوو کرد.
 (الَطَّ وَ تَلَطَّ- حَقَّ فُلَانٌ): حاشای له ماق
 فیسار کرد.
 (تَلَطَّى- حَقَّهُ): حاشای له مافه که یکرد (بویه
 وادمو تریت چونکه سی (ط) به مکه موه بیت
 ناخوشه.
 (الَلَطَّ): حاشا کردنی له ماق وامورگر/
 نوکولی لیکردن.
 ۲- (الَطَّ- فُلَانًا): کومه کی فیسار یکرد/
 باربوویکرد.
 ۴- (الَلَاطُ وَالْمِلْطُ): ۱- پیس/ گهن، ناپاک
 ۲- دهستیس/ ناپاکیکرد.
 لَطًّا: (لَطًّا- بِالْأَرْضِ لُطُوًّا): به زهویه که موه
 نووسا.
 (- هُ بِالْعَصَا): به دار به پشتیدا کیشا.
 (لَطِيءٌ- بِالْأَرْضِ لَطًّا): به زهویه که نووسا.
 (الَلَاطِيَّةُ): ۱- باجیک که هر له کؤل
 نه بیته موه تهواو نه بیته ۲- شکاندنیکی سهر
 که بگاته میشک ۲- کلاویکی بچووک به سهر موه
 بنووسیت.

الْمِلْطُ وَالْمِلْطَاءَةُ): تویژالیکی تهنکه له نیوان
 نیسقانی سهر و گوشته که ی.
 لَطَّ: ۱- (لَطَّ- هُ لَطًّا): ۱- به شتیکی پان
 لییدا ۲- توند لییدا ۳- پالی پیومنا.
 (- هُ بِحَجْرٍ): به ردیکی تیگرت/ به ردیکی پییدا
 کیشا.
 (- هُ الْأَمْرُ): کار مکه ی بؤ گرانبوو یان لییچوو
 بهست.
 (تَلَاطَّ- الْمَوْجُ): شه پوله کان دایانه به کدا.
 (- الْقَوْمُ): خویشگهل به دست که وتنه لیدانی
 به مگری.
 (الْمَلَاطُ): شوینی نازاری لهش به هو ی
 لیدانه موه یان کوله لگرتنه موه.
 ۲- (لَطَّ- الشَّيْءُ لَطًّا): شته که (گهنبوو/
 خرابوو/ تیگچوو).
 ۳- (لَطَّ- الشَّيْءُ لَطًّا): شته که کؤکرد موه.
 لَطَّ: (لَطَّ- هُ لَطًّا): دایه بهر شه پازلله/
 به بهریدهست پیایدا کیشا.
 (- به): کیشای به زهویدا.
 لَطَّ: (لَطَّ وَ لَطَّ- الشَّيْءُ بِالْمِدَادِ وَ نَحْوَهُ
 لَطًّا): به مهر مکه بو شتی وها شته که ی
 پیسکرد په لاویکرد.
 (- هُ بَشْرٌ): گرفتاری خرابه و نار همتی یکرد.
 (تَلَطَّ): پیسبوو/ له کاویبوو/ په لاویبوو
 له که دار بوو.
 (- بِأَمْرِ قَبِيحٍ): به کاریکی زشت و بهد له که دار

بوو ناوی زړا/ ناپروویچوو.

(-بِشْرٌ): به کاریکی بهد که کردی له که دار بوو.

(الْلَطِّخُ) (مص): ۱: له که دار بوون ۲- که مه کیکی هموو شتیک.

(«سَمِعْتُ لَطْخًا مِنْ خَبْرٍ»): که مه که هه والیکم بیست.

(«فِي السَّمَاءِ لَطْخٌ مِنَ السَّحَابِ»): چهند په له یان که مه هه وریک به ناسمانه و میه.

(الْلَطِّخُ): ۱- گهنده خور/ که سیکه که خواردنی و پیسو و هه موو خواردنیک بخوات ۲- هه موو

شتیک به رنگیکی جیای خووی پیسو و په لاویبیت.

(الْلَطْوُخُ): نه وهی که پیی پیسو و په لاویی بکریت.

(الْلَطِّخَةُ) (ج) لَطِّخَاتُ وَاللَّطِيخُ): که وج. لَطْسُ: (لَطْسٌ - هُ، لَطْسًا): ۱- زلله لیدا ۲- به

شتیکی بان لییدا/ شتیکی پانی پیدا کیشا. (-الشيءُ): ۱- شته کهی چاک ورد کرد ۲ توند

پیی پیدانا. (- هُ بِحَجْرٍ): به ردیکی تیگرت.

(-الْحَجْرُ بِالْحَجْرِ): به رده کهی به به رده کهی تردا کیشا.

(لَا طَسٌ - هُ مَلَا طَسَةً): پیی پیسو و له که دار بوو.

(تَلَا طَسٌ - المَوْجُ): شه بوله کان به یه کیان دادا.

(الْلَطِّسُ (ج) مَلَا طَسٌ وَالْمِلْطَاسُ (ج)

مَلَا طِيسُ): ۱- به ردیکه ناوکی شتی پی دمه کی نریت ۲- پیک که به ردی پیده شکی نریت

۳- چه کوشی به رد داتاشین و ریخستن ۴- پیی حوشر/ سمی حوشر.

لَطَشٌ: (لَطَشٌ - هُ) (عامية): به دست پیایدا کیشا.

(لَطَشٌ - ثِيَابُهُ) (عامية سريانية): به رده کهی/ جله کهی په له په له کرد/ پیسو و په لاوی کرد.

لَطَعٌ: (لَطَعٌ - الكَلْبُ أَوْ الذِّئْبُ الماءَ لَطَعًا): سه کهه یان گور کهه که به زمان

ناوی خوارده وه.

(-الشيءُ بِلِسَانِهِ): به زمان شته که یلسته وه. (- تِ البئْرُ): بیره که/ چالا وه که ناو کهی

وشکی کردو نه ما. (- هُ بالنارِ) (عامية): به ناگره که هه و پوتاندی

(وهك ناگره که به زمان لست بی تی هه وه. (- اسمُهُ) (ضد): ۱- ناوی له دیواندا سربیه وه

۲- ناوی خسته دیوانه وه. (لَطَعٌ اِصْبَعُهُ): مرد.

(لَطَعٌ لَطَعًا): دانه کانی هه لومری و نه ما ته نها بنه کانی ما.

(الطَّعُ): که سیکه دانکه و تووی بندان ماو. (-الشيءُ بِلِسَانِهِ لَطَعًا): شته کهی به زمان

لسته وه.

(تَلَطَّعَ-تِ الْإِبِلُ): حوشرمه که له پیریدا دانی له دهمدا نهما.

(الَّتَطَّعَ): هموو ناوی قاپه که یان حهوزمکهی خواردموه.

(-الشيء): شته کهی لستهوه.

(الَّلَطَّعَ) (مص): سپی بوونه وهی ناوه وهی لیو.
(الَّلَطَّعَةُ): پارچه لبادیک یان مشه مایه که ده خریته ژیر ساواکه وه تا دوشه که کهی میزایوی پیس نه کات.

(الَّلَطَّاع): نه وهی په نجهی دهم ژیتو دمیلیسیته وه پاش خواردن.

(الَّلَطَّاعَاءُ (ج) لَطَّعَ): ۱- میی وشه (الَّلَطَّاعُ)
۲- ژن یان کج یان مینهی ناژله لی لاواز.

۲- (لَطَّعَ- الْغَرَضُ- لَطَّعاً): به نامانج گهیشت.

(-عَيْنَهُ): کیشای به جاویدا.

(-فُلَانًا بِالْعَصَا): به دار له فیساریدا.

(لَطَّعَ وَلَطَّعَ- فُلَانًا لَطَّعاً): له پشته وه دایه بهر شهق/ شهقی تیهه لدا.

۲- (الَّلَطَّاعُ (ج) أَلَّطَاعَ): کاکیله.

(رَجُلٌ لَطَّعٌ): بیاویکی به دزمان/ به دخواز.

لطف: ۱- (لُطْفٌ- بَفُلَانٍ وَفُلَانٌ. لُطْفًا):
به زمی پیداهاته وه/ له گه لیدا میهرمانبوو.

(لُطْفٌ- اللهُ بِالْعَبْدِ وَهُ): ۱- خودا بهنده کهی سه رخستو میهرمانانه نه وهی خواز یار بوو دایه ۲- پاراستی.

(لُطْفٌ. لُطْفًا وَلُطْفًا): بچووک و ناسک و وردبوو (پیچه وانهی قه بهو نه ستور).

(لُطِيفٌ): ۱- میهرمان ۲- به به زمی ۳- وردیله و ناسک.

(-لُطْفٌ- عَنْهُ): لهو بچووکترو ناسکترو بوو.

(-كَلَامُهُ): قسه کهی ناسک و نهرمو شیرینبوو.

(«لُطِيفٌ بِهِ»): میهرمانی یان له گه لدا کردو له گه لیدا ناسکبوو.

(مَلُطُوفٌ): که سیکه له گه لیدا میهرمانبوو.
لُطْفٌ- الشَّيْءُ: شته کهی جوان و ناسک کرد.

(لَا لُطْفَ هُوَ مَلَا طِفَةً): ۱- دلوفانیی و ناسکی له گه لدا کرد/ له گه لیدا میهرمان و قسه نهرمو

خوشبوو ۲- چاکه ی له گه لدا کرد.

(الَّلُطْفُ- السُّؤَالُ): پرسیارمه کهی ناسان کردو چاک کرد/ به نهرمی و ناسکی پرسیارمه که یکرد.

(-هُ بَكْدًا): شتیکی به دیاری دایه و له گه لیدا به سوز بوو.

(تَلَطَّفَ- الْأَمْرَ وَفِي الْأَمْرِ): ۱- له کردنی کارمه که دا نهرمو شینه یی و به به زمی بوو

۲- بچووکیی نواند.

(تَلَا لُطْفٌ- الْقَوْمُ): ۱- خویشگه ل کۆکبوو و تمبا/ بیکه اتوو ۲- له کردنی کارمه که دا له گه ل

یهک میهرمانبوو.

(اسْتَلَطَّفَ-هُ): به ناسک هاته بهرچاوی یان به ناسک و به سوزی دانا.

(الَّلَطْف) (مص) (ج) اَلطَّاف مِن قِبَلِ اللّٰهِ:
 میهرمبانیی و سهرخستن و پاریزگاریی له
 لایهن خوداوه.
 (الَّلَطْف (ج) اَلطَّاف): ۱- خواردنیکیی کهم
 ۲- چاکه و بیاو متیکردن و به خشیشدان ۳ خه لات.
 («هُؤَلَاءُ اَلطَّافُ فُلَانٌ»): نهوان دؤستو
 که سوکاری فیسارن.
 (الَّلَطْفَةُ): دیاری، خه لات.
 (الَّلَطْفَان = المَلَّاطُف): میهرمبان / به سؤز،
 ناسک و قسه خووش.
 (الَّلَطَّاف): زؤر میهرمبان و نهرم و ناسک.
 (الَّلَطِيف (ج) لَطِيف و لَطْفَاء): ۱- میهرمبان
 ۲- نهرم و ناسک له قسه و کرداردا ۳- به به زمیی و
 دن نهرم ۴- به کیکه له ناوه پرؤزمکانی خودا
 و اتا کهی: به به زمیی به به ندهکانی خوئی /
 چاکه کار بییان ههروهها ناگاداری هه موو کاره
 نهینیه گانه به وردو درشتیه وه.
 (الَّلَطِيف - مِنَ الْكَلَامِ): قسهی نادیارو به
 پیچ و پهنا / شاردراوه.
 (- مِنَ الْاِجْرَامِ): ته نی ناسک و جوان و
 ریگوپیک.
 (الَّلَطِيفَةُ (ج) لَطِيف): ۱- میی وشه
 (اللطيف) ۲- قسهی خووش و ناسک و پیکه نیناوی
 که دلی بیبکریته وه.
 (الَّتَلطِيف (مص) عِنْدَ الْقَرَاءِ): قورن انخوینه کان
 له خویندنه و هدا (الف) به لای (یاء) داو سهر به

لای ژیردا بکشینن ۲- جوانکردن ۳- میهرمبانیی و
 نهرمیی و دلخو شکردن.
 (الَّلَطْف) (طب): دهرمانی خا و که ره موه
 نهرم که ره موه ههروهها دامرگینی نازارو
 هیمنکر دنه وهی.
 ۲- (لَطَفَ - الشَّيْءُ لُطْفًا): شته که نزیکیبو وه وه.
 (الطَفَ - الشَّيْءَ بِجَنِبِهِ): شته که ی نابه خوئی وه وه /
 به خوئی وه وه نوساند.
 (- بِهِ): خوئی خسته پالی به فیل تا
 نهینیه گانی بزانییت.
 (اِسْتَلَطَفَ - الشَّيْءَ بِجَنِبِهِ): شته که ی دایه
 پالی و پیوه ی نووساند.
 (الَّلَوَاطِف - مِنَ الْأَضْلَاعِ): دانه په راسو وه
 نزیکه گانی سنگ.
 لطم: (لَطَمَ - هُ. لَطْمًا): به به ریدمست کیشای
 به رووم تیدا یان به لای له شیدا یان به ناو
 له پی دهستی پیایدا کیشا. م
 (- هُ بِكَذَا): به موه لکاندی / نووساندی.
 (- هِ الْغَرَّةُ الْفَرَسِ): په له ی سپی لایه کی رووی
 چاره ویکه ی داپووشی.
 (لَطَمَ - الْفَرَسِ): لایه کی رووی چاره ویکه
 سپیووو.
 (لَطِيم (ج) لَطَم) (بِو نِیرو مِن) نهو
 چاره ویکه ی په له ی سپی به لایه کی وه وه.
 (لَطَمَ - الرَّجُلُ): سته میان له بیاو مکه کرد.
 (لَطَمَ - هُ): دایه بهر زله ی زؤر.

(-الكتاب): بهر توو که گه‌ی / کتیبه‌گه‌ی یان نامه‌گه‌ی مؤر کرد.

(لاطم-ه. لظاماً وملاطمة): ۱-دایه بهر زلله ۲ ههردووکیان یه‌کتر یان دایه بهر زلله.

(تَلَطَمَ- وَجْهَهُ): رووی رهش هه‌لگه‌را.

(تَلَاطَمَ وَالتَّطَمَت-ت الأمواج): شه‌پوله‌گان به‌یه‌کیاندا.

(-القوم): یه‌کتر یان دایه بهر زلله.

(الَّلَطْمَة (ج) لَطَمَات): زلله‌یه‌ک / پیداکیشانی زلله.

(الَّلَطِيم = المَلطوم): ۱-زلله لیدراو ۲-بۆنی

خوش / بۆنی مسک ۳-نۆهه‌مین نه‌سپی پیش‌پرکی که له دواوه ده‌بیت و ده‌کیشریت به

روویدا ناچیته که‌پر مه‌که‌یه‌وه ۴-چاره‌وییه‌ک

که لایه‌کی رووی سپییه وه‌ک بهو سپییه

زلله‌ی پیدادرایت ۵-به‌چکه حوشتریک که له

شیر دم‌بریت‌ه‌وه کاتیک که نه‌ستیره‌ی گه‌لاویژ

هه‌لدیت خاومنه‌گه‌ی گوپی ده‌گریت و به‌لای

روویدا ده‌کیشریت له داکیی دوور ده‌خریته‌وه

۶-نیره حوشتر ۷-کوری بیدایک و باوک / هه‌تیو.

(الَّلَطِيمَة (ج) لَطَائِم): ۱-بۆنی مسک

۲-شووشه‌ی بۆنی مسک ۳-بازاری عه‌تارمکان.

(الَّلَطَم): رووممت.

(الَّلَطِم): شوینی شکانی شه‌پوله‌گانی ده‌ریا.

(الَّلَطَم): که‌ول که داده‌خریت.

(الَّلَطَم): به‌دزمان / به‌دخواز.

لطه: (لَطَه-ه. لَطَهَا): به له‌پیده‌ست لیدرا.

لطو: (لَطَا. يَلطو. لَطُوا): له‌تاو باران یان

هه‌ر شتیکیتر خۆی کوتایه بن به‌ردیک یان

که‌ورگیک یان نه‌شکه‌وتیک.

(«لَطَى يَلطِي» (عامية): خۆخسته‌نه بن

تاوپیرو نه‌شکه‌وت و شتیتر (له‌تاو باران و

شتیتر).

لطي: ۱-(لَطَى. يَلطِي- الرَّجُلُ. لَطِيًا): خۆی

به زه‌وییه‌وه نووساند / لکاند.

(لَطِي- الرَّجُلُ لَطِيًا): باری پیاوه‌گه‌ی

گرانکرد.

(تَلَطَى- على العَدُوِّ. تَلَطِيًا): چاوهرپی

بیناگایی دوژمنیکرد تا به‌سه‌ریاندا بدات.

(الَّلَطَاة): دزی لیته‌وه نزیک.

(الَّلَطَاط): زه‌وی / خاک ۲-شوین / جی

۳-ناوجه‌وان / ته‌ویل یان ناومراستی ته‌ویل.

(لَطَاة الرَّجُلِ): که‌لوپه‌لی پیاوه‌گه یان نه‌و

شانه‌ی که پئییه‌تی.

(«ألقى بِلَطَاتِهِ»): باریخست.

(الَّلَطَى وَالمَلطَاة): پیسته‌ته‌نکه‌گه‌ی نیوان

نیسقانی سه‌رو گوشته‌گه‌ی.

۲-(لَطِي- هَلَانَاً بِذَلِكَ لَطِيًا): وایزانی

نه‌وه‌یه‌یه.

لَطًا: ۱-(لَطَّ- ه لَطًا وَلَطِيظًا): ۱-پیوه‌ی به‌ند

بوو له‌گه‌لیدا بوو ۲-له‌سه‌ری رویشته و هه‌ته‌ر

بوو.

(-بِالشَّيْءِ): به شته که وه بهند بوو و بهرینه‌دا.

(-ه لَظًا): دهریکرد.

(لاظ- في الحرب. لظاظاً وملاظةً): پی لهسر شهرکردن داگرتو لهسهری سوور بوو.

(الظَّ): پی لهسر داگرتو لهسهری ههتهر بوو.

(-المطرُ): بارانه که سهرومر بوو.

(-بِالْمَكَانِ): له شوینه که دا نیشته نیبوو.

(-بِالشَّيْءِ): به شته که وه بهند بوو به جینه هیشت.

(تَلَاظَ- القومُ في الحرب): له جهنگدا که وتنه راوانی یه کتری.

(الَلظُ) (مص): پیاویکی گیری توندو سهرسهخت.

(رَجُلٌ لَظٌّ كَظٌّ): پیاویکی گیری سهرسهختی پهککه وته و ماندوو.

(الَلظُّ وَالْمِلَظَاظُ): پیداگریکی سوورو ههتهر لهسر شت.

۲- (تَلَظَّظَ- تِ الحَيَّةُ. تَلَظَّظًا): مارکه تووره بوو له رقاندا که وته سهر جوولاندن.

۳- (لَظَّظَ- تِ الحَيَّةُ رَأْسَهَا لَظَّظَةً): مارکه له تووره پیدا که وته سهر هینان و بردن.

(تَلَظَّظَ- تِ الحَيَّةُ): مارکه له تووره پیدا که وته جوولو و بزوه.

(الَلظَّلاظُ- مِنَ الرِّجَالِ): ۱- پیاوی گرو توندو سهرسهخت ۲- زمانباراو.

(يَوْمٌ لَظَّلاظٌ): پوژیکي گهرم.

لظًا: (الَلظَّ): شتیکی کهم.

لظي: (لَظِي. يَلْظِي- تِ النارُ لَظِيً): ناگره که کلپه یسه‌ند/ گری بهرزبووه وه.

(لَظِي- النارُ. تَلْظِيَةً): گری به ناگره که (گرت/ سهند) کلپه یسه‌ند.

(تَلْظِي- تِ النارُ): ناگره که خوشبوو/ گری بهرزبووه وه/ کلپه یسه‌ند.

(-فُلَانٌ): فیسار گریگرت و تووره بوو.

(-تِ المَفازةُ): بیابانه که له گهرماندا داخبوو.

(-تِ الحَيَّةُ مِنَ السَّمِّ): مارکه له بهر ژههری زوری که وته ته‌کاندان و بزوه.

(الْتَلْظِي- تِ النارُ): ناگره که بلپه یسه‌ند.

(-فُلَانٌ): فیسار له رقاندا/ له تووره پیدا گریگرت.

(الَلظِي) (مص): ناگر یان گری ناگر.

(لَظِي معرفةً): جهه‌نهم/ دوزه‌خ.

لع: ۱- (الع- المكانُ): شوینه که کاسنی لپروا.

(تَلَعَى): کاسنیخوارد (بنجینه که ی (تَلَعَّ به).

(-اللعاعُ): کاسنیخوارد.

(ألعاع الواحدة لعاعة): کاسن: روومکیکه که دمر دیت نهرمه لپقه‌یه.

(«إنما الدنيا لعاعة»): جیهان/ دنیا وه کاسنی

(گیای سوز) وایه زوو ته‌واو دمبیت و دهرات.

(«ما بقي إلا لعاعة»): که مه‌کیکی ماوه.

(-مِنَ الْجُوعِ): له برساندا ژان جووه دلی / داخ دلگرت.

(-مِنَ الشَّيْءِ): له شتهکه (ببزار بوو، و مرسبوو / همراسانبوو).

(تَلَعَّعَ - السَّرَابُ): تراویلهکهکه بریسکایهوه.

(-مِنَ الْجُوعِ): له برساندا تهپاوتلیبوو هاواری کرد / گینگلیدا.

(-الرَّجُلُ): پیاومهکه بیهیز بوو له تاو هیلاکی و نه خووشی تینی نهبوو.

(-الْكَلْبُ): سهگهکه له تینواندا زمانی دمرکیشا.

(الَّلَعَّعُ): تراویلهکه.

(الَّلَعْلَاعُ): زور ترسنوک / زپرهمکردوو.

۶- (الَّلَعَّعُ) (ن): درهختیکی حیجازه.

(عَسَلٌ مُتَلَعٌ): ههنگوینیکی چیره که نهگهر هه لپیریت دمزوله دمکات.

لعب: ۱- (لَعَبٌ وَلَعِبٌ - الصَّبِيُّ - لَعْبًا): کورپهکه / مندالهکه لیک به دمیداً هاته خواری.

(الَّلَعَبُ - الصَّبِيُّ): مندالهکه / ساواکه لیکي پهیدا کردو به دمیداً هاته خواری.

(الَّلَعَابُ): لیکي دم.

(لُعَابُ النَّحْلِ): ههنگوین.

(لُعَابُ الْحَيَّةِ وَنَحْوَهَا): ژمهری مارو شتی وهها.

(لُعَابُ الشَّمْسِ): دمزولوی تیشکی خور که له

نیومرودا وهک شاره جالجالوکه دمنوینیت و وهک

له ناسمانهوه بهربیتهوه وایه پینشدهوتریت

(الَّلَعَاعَةُ (ج) لُعَاع) (ن): ۱-کاسنی ۲-پیتو فەر ۳-جیهان / دنیا.

۲- (الَّلَعَّةُ - مِّنَ النِّسَاءِ): نافرمتی جوانی داوینپاک و نابروودار.

(الَّلَعَاعَةُ (ج) لُعَاع): قومه (شهریهتیک، خواردنه و مویهک).

(لُعَاعَةُ الْإِنَاءِ): بوختهی ناو قاپهکه.

(الَّلَعَاعَةُ): کهسیکه که له ناوازمکاندا هه له دمکات.

(مُطْرَبٌ لُعَاعَةٌ): گورانیبیرتیکی ناواز نهزانه که هه لهی تیدا دمکات.

(عَسَلٌ مُتَلَعٌ): ههنگوینیکی چیره نهگهر لپی بهرز بکهپتهوه دمزوله کهی له بهر لینجی زوری ناچریت.

۲- (لُعَاعٌ - الْعَظْمُ وَنَحْوُهُ): نیسقانه کهی شکاند یان شتیری شکاند.

(تَلَعَّعَ): شکا / لهتوپهتبوو.

۴- (لُعَاعٌ - الرَّعْدُ): ههوره گرمهکه ناله یکرد / ههورمهکه گرماندی.

(لُعَاعٌ بِالْعَاشِرِ): نرزی بؤ بارکه و تووه که کرد پییوت (لُعُ أَوْ لُعَاعٌ أَوْ لُعَاءٌ): و اتا / هه لسیتهوهو خودا دمست به بالتهوه بگریت / بزیهپتهوه.

(الَّلَعَّعُ) (ج): گورگ.

۵- (لُعَاعٌ - السَّرَابُ): تراویلهکهکه بریسکه بریسکبوو / بریسکایهوه.

(مُخَاطُ الشَّيْطَانِ): تهنای شہیتان.

(لُعَابُ السَّفَرِ جَلُّ وَنَحْوُهُ): دہرمانیکہ لہ تووی

بہہی دروستدہکریت یان تووی ہیتر.

(اللُّعَابِيُّ): لیکن.

اللُّعَابِيَّةُ: شہریہتی میوہ.

(تَفَرُّ مَلْعُوبٌ): دہمیکی لیکن.

۲- (لُعِبَ: لُعْبًا وَلُعْبًا وَلُعْبًا وَتَلْعَابًا): ۱- گہمہی

کرد یاریکرد / وازیکرد ۲- شوخیکرد /

گالتہیکرد ۳- کاریکیکرد بؤ خوشیی دل و

نارمزووی خوئی یان گہشت و گوزار ۴- کاریکیکرد

بیکہ لک کہ گہ لکی لینابینیت.

(- يَكْذِبُ): نہوہی کرد بہ یاری.

(- فِي الْأَمْرِ): کارمکہی بہ گہمہ گرت و بہ

تہنگیوہ نہہات / سووک ہاتہ بہر جاوی.

(- عَلَى الْقَانُونِ وَغَيْرِهِ مِنْ آلَاتِ الطَّرَبِ): لہ

قانونوہ کہیدا یان نامیرہ موسیقیاہ کانی ژمند

بہ ہلہ دلین: (لُعِبَ دَوْرًا): راستیہ کہی

دہبیت بلین: (مَثَلُ دَوْرًا): رولیکی بینی.

(- تِ الرِّيحِ بِالْأَيْدِي): باکہ گالہی بہ ولاتکرد

سہراپا ولاتیگرتہوہ.

(لُعِبَ = لُعِبَ): یاریکرد.

(لَاعِبٌ مَلْعَبَةٌ): یاری لہ گہ لدا کرد.

(أَلْعَبَ = لُعِبَ): یاریکرد.

(- هُ): وایکرد / وایلیکرد یاری بکات یان

شیتیکی بؤ ہینا یاری بیبکات.

(تَلَعَّبَ وَتَلَاعَبَ = لُعِبَ): یاریکرد.

(لُعِبَتْ بِهِمُ الْهُمُومُ وَتَلَعَّبَتْ بِهِمُ): مہراق و

بہ ژارہ یاری بیکردن و ہینان و بردنی / گالہی

بیکردن.

(أَلْعَبَ (مَص): ۱- یاریکردن ۲- راپواردن

۳- یاریکردن.

(أَلْعَبَ = اللَّاعِبُ): یاریکرد / یاریزان.

(أَلْعَبَةُ (ج لُعِبَ): ۱- یاریسی / بازی / گہمہ

۲- یاریبہک / سہرہی یاری (أَقْعَدَ حَتَّى أَفْرَغَ مِنْ

هَذِهِ اللَّعْبَةِ): دانیشہ تا لہم یاریبہ دہمہوہ

۳- نہوہی کہ یاری بیدہکریت و ہک شہترمنج

۴- بیہکرد ۵- گہو جیک کہ گالتہی بیبکہن.

(رَجُلٌ لُعْبَةٌ): پیاویکہ گہمہو گالتہی

بیدہکہن / گاتہ جاری نہم و نہو.

أَلْعَبَةُ: جاریک یاری / یاریبہک.

أَلْعَبِيَّةُ: جوڑہ یاریبہک.

(أَلْعَبَةُ): کہسیکہ یاریسی زور بکات یان زور

سوعبہت و گہمہ بکات، قوشمہ بیت و حمز لہ

دہستبازی بکات.

(أَلْعَابُ): ۱- یاریکردن / یاریزان کہ پیشہی

یاریکردن بیت ۲- کہسیکہ زور یاری بکات / یان

زور سوعبہت و گہمہ بکات و حمز لہ گالتہو

گہپ بکات.

(أَلْعُوبُ (ج لَوَاعِبُ وَلَعَائِبُ): شوخ و بہناز.

(«جَارِيَةٌ لَعُوبٌ»): کہنیزہکیکی شوخی بہ

عیشوہو ناز / بہ لہنجہ ولارو.

(أَلْعَيْبُ وَالتَّلْعَابُ وَالتَّلْعَابُ وَالتَّلْعَابَةُ التَّلْعَابَةُ

و التَّلْعَابَةُ وَالتَّلْعَابُ وَالتَّلْعِيبَةُ وَالأَلْعَابَانِ):
 که سبیکه گمه بازو سوعبه تجی و دمسبازو
 قوشمه بیّت زور حمز له یاریکردن بکات و
 یاری بکات.

(الأَلْعِيبَةُ): بهیکه رو بووک که یاری پیدمهکن/
 بووکه شووشه/ بووکه سه ماکره/ که هی
 مندالانه.

(الأَلْعُوبَةُ (ج) الأَعِيبُ): یاری، بازی.

(الأَلْعُوبُ): ۱- یاریکه ۲- شوینی گمه و رابواردن.
 (مَلَاعِبُ الرِّیَاحِ): شوینی بالیومهاتسن و
 لیومه در جوون/ هه لگه و در چه ی با.

(تَرَكْتَهُ فِي مَلَاعِبِ الْجَنِّ): له شوینی کدا
 جیمه بیشت که خویشی نازانیت له کوپیه.

(الأَلْعَبَةُ وَالمَلْعَبَةُ): بهرگیکی بیقول که له بهر
 مندال ده کرتیت.

(الأَلْعَابُ (فا): بازی که، هاوینی یاریکردن.
 (مَلَاعِبُ ظِلِّهِ) (ح): شاماسیگره، بالندمیه که
 بالدریژو ملکورت.

۳- (اِسْتَلْعَبَتِ النَّخْلَةَ): دار خورما که
 بهرگیکی تری در کردو که هیشتا پاشماوهی
 بهر که هی شووی پیوه مابوو.

لعث: ۱- (لَعَثَ. لَعَثًا): جهسته قورسو
 هیواشیوو/ خاوبوو.

(أَلْعَثَ (م) لَعَثَاءُ (ج) لَعَثُ): که سبیکه
 له شقورسو و خاوو خلیچک.

۲- (لَعَثَمَ وَتَلَعَثَمَ- فِي الأَمْرِ): له کارمه کدا

وردبینی کردو شینه بیووو پرکی شینه کرد/
 باش له کارمه کی رووانی و له سهری و هستا.
 (سَأَلْتَهُ عَنْ شَيْءٍ فَلَمْ يَتَلَعَّمْ): شتیکم
 لیپرسی گورج وه لامیدامه وه منجه منجی
 نه کردو له سهری نه وهستا.

(مَا تَلَعَّمْنَا عَنْ شَيْءٍ): بو شته که گورج
 وه لامیدامه وه دروینه کرد.

(لَعَثَمَ وَتَلَعَثَمَ): ده می تیکه لوپیکه لبوو/
 منجه منجی کرد.

لعج: (لَعَجَ- الضَّرْبُ هَلَانَا. لَعَجًا): لیدانه که
 ژانی به فیسار گه یاندو پیسته که هی سووتاند.

(-الشَّيْءُ فِي صَدْرِهِ): شتیک (به لیدایا به
 می شکیدا) هات.

(-الحُبُّ أَوْ الحُزْنُ هُوَ دَلَّارِي): دلداریی/ نه فین یان
 خهفت دلگرت و بهرینه دا/ سوینی برده دلیمه وه.

(الأَعَجَ- هُ الأَمْرُ مَلَاعِجَةً): کارمه بهریشان و
 شپرز می کرد/ باری گران کرد.

(أَلْعَجَ- النَّارُ فِي الحَطَبِ): ناگری له دارمه که
 بهر دا.

(الْتَعَجَ): مهراق و خهفت سووتاندی و تای
 لیهینا/ نه خویشی خست.

(الأَلْعَجُ (فا) (ج) لَوَاعِجُ): ۱- نه فین و دلداریی
 دل سووتین ۲- نه شکه نهجه و نازارو سوینی
 دلداریی.

(الأَلْعَجُ): ۱- هه موو سووتینه ریک ۲- (نازاری/
 ژانی) لیدان ۲- سووتانه وه.

لعذ: (لَعْدَمَ فِي الْأَمْرِ): ورد له کاره‌کی روانی و شینه‌یی تیدا کردو تیایدا وستا.
 (-عَنِ الْكَلَامِ): له قسه‌کردندا دهمی (تَيْكَهُلْ وَ بَيْكَهُلْبُوو/ سه‌سامبوو دهمی ته‌ته‌له‌یکرد)/ رارابوو له قسه‌کردندا.
 (قَرَأَ فَمَا تَلَعَدَمَ): خویندیه‌وه بیومستان و منجه‌منجکردن.
 («مَاتَلَعَدَمْنَا شَيْئًا»): هیچمان نه‌خوارد.
 (الْلَعْدَمِيُّ): همتەر/ سوور له‌سه‌ر شت.
 لعز: (لَعَزَهْ): پالپینواو تیومیزمند.
 (-تِ النَّاقَةُ فَصِيلَهَا): میجوشترمه‌که به‌چکه تازمبووه‌که‌ی به‌زمان لسته‌وه.
 لعس: ۱- (لَعَسَ هُ لَعْسًا): گهستی.
 (لَعُوسٌ - الطَّعَامِ) (عامیة): خواردنه‌که‌ی جو/ له‌دمی‌دا هینای و بردی.
 («مَادَقْتُ لَعُوسًا»): چه‌شه‌ی هیچم نه‌کرد.
 (الْلَعُوسُ (ج) لَعَاوِسُ): ۱-خواردنیکی که‌م ۲-زۆرخۆر/ چلیس ۲- (ج) گورگ (له‌به‌ر زۆرخۆری و چلیسی).
 (الْمُتْلَعَسُ - مِنَ الرِّجَالِ): پیایوی (چلیس/ زۆرخۆر/ ورگردراو).
 ۲- (لَعِسَ. لَعْسًا): لیوی ره‌شیه‌کی جوانی پیومبوو/ لیوی ره‌شیه‌کی جوانی بیت.
 (الْعَسُ (م) لَعْسَاءُ (ج) لَعَسُ): که‌سیکه ره‌شیه‌کی جوان به‌لیویه‌وه بیت.
 (لَعَسَ تِ الشَّفَةِ): لیومه‌که ره‌شیه‌کی جوانبوو.

(الْلَعْسَةُ): ره‌نگ‌ره‌شیه‌کی جوانی لیو.
 (الْأَلْعَسُ - مِنَ النَّبَاتِ): گیای چری زۆر که ره‌شدمنوینیت.
 (لَحْمٌ مَلْعُوسٌ): گوشتیکی سووری نه‌برژاو.
 ۲- (تَلْعَسَمَ - فِي أَمْرِهِ): له‌کاره‌که‌ی‌دا به‌سه‌رنج و هیواش و شینه‌پیوو.
 لعص: ۱- (لِعَصَ - الْأَمْرُ لِعَصًا): کاره‌که‌ی گرانبوو/ گروگرفتی تیکه‌وت.
 (تَلْعَصَ - عَلَيْنَا): کاره‌که‌مان لیگرانبوو/ لیمان گیربوو/ لیمان جووه به‌ست.
 ۲- (لِعَصَ - الرَّجُلُ لِعَصًا): پیامه‌که له‌خواردن و خواردنه‌ومدا چلیسانه‌ خواردی و تیر خواردنی بو نه‌بوو.
 (-الرَّجُلُ فِي الْأَكْلِ وَالشَّرْبِ): پیامه‌که چلیسانه‌ خواردی و خواردیه‌وه.
 (لِعَصَ): چلیس و تیرنه‌خۆر.
 لعط: (لَعَطَ. لِعْطًا): په‌له‌یکرد/ خپراپکرد.
 ۲- (لَعَطَتِ الْإِبِلُ لِعْطًا): حوشترمه‌کان له‌ملاولای خانووهمکاندا له‌ومران.
 (-تِ الْمَاشِيَةِ النَّبَاتِ): نازه‌نه‌کان به‌زمان گیاکانیاں گرتو خوارد.
 (الْتَعَطَتِ تِ الْإِبِلُ): له‌له‌ومره‌که‌ی‌ان له‌ماله‌کان دوورنه‌که‌وتنه‌وه، له‌ومره‌گاکه‌ی‌ان نزیک خانووهمکانبوو نه‌چوونه‌ دورتر.
 (الْلَعَطُ (ج) مَلَاعِطُ): له‌ومره‌گای نزیک خانووهمکان/ ده‌وربه‌ری خانومکان.

لعذ: (لَعْدَمَ فِي الْأَمْرِ): ورد له کاره‌کی روانی و شینه‌یی تیدا کردو تیایدا وستا.
 (-عَنِ الْكَلَامِ): له قسه‌کردندا دهمی (تَيْكَهُلْ وَ بَيْكَهُلْبُوو/ سه‌سامبوو دهمی ته‌ته‌له‌یکرد)/ رارابوو له قسه‌کردندا.
 (قَرَأَ فَمَا تَلَعَدَمَ): خویندیه‌وه بیومستان و منجه‌منجکردن.
 («مَاتَلَعَدَمْنَا شَيْئًا»): هیچمان نه‌خوارد.
 (الْلَعْدَمِيُّ): همتەر/ سوور له‌سه‌ر شت.
 لعز: (لَعَزَهْ): پالپینواو تیومیزمند.
 (-تِ النَّاقَةُ فَصِيلَهَا): میجوشترمه‌که به‌چکه تازمبووه‌که‌ی به‌زمان لسته‌وه.
 لعس: ۱- (لَعَسَ هُ لَعْسًا): گهستی.
 (لَعُوسٌ - الطَّعَامِ) (عامیة): خواردنه‌که‌ی جو/ له‌دمی‌دا هینای و بردی.
 («مَادَقْتُ لَعُوسًا»): چه‌شه‌ی هیچم نه‌کرد.
 (الْلَعُوسُ (ج) لَعَاوِسُ): ۱-خواردنیکی که‌م ۲-زۆرخۆر/ چلیس ۲- (ج) گورگ (له‌به‌ر زۆرخۆری و چلیسی).
 (الْمُتْلَعَسُ - مِنَ الرِّجَالِ): پیایوی (چلیس/ زۆرخۆر/ ورگردراو).
 ۲- (لَعِسَ. لَعْسًا): لیوی ره‌شیه‌کی جوانی پیومبوو/ لیوی ره‌شیه‌کی جوانی بیت.
 (الْعَسُ (م) لَعْسَاءُ (ج) لَعَسُ): که‌سیکه ره‌شیه‌کی جوان به‌لیویه‌وه بیت.
 (لَعَسَ تِ الشَّفَةِ): لیومه‌که ره‌شیه‌کی جوانبوو.

وَلَعْقَةَ: ههنگوینه‌که یان شتی وهای به
 به‌نجه یان به زمان لسته‌وه.
 (لَاعِقُ (ج) لَعَقَةٌ): لیسره‌وه.
 (لَعِقَ فُلَانٌ إِضْبَعُهُ): فیسار مرد.
 (لَعِقَ وَأَلَعِقَ - فُلَانًا الْعَسَلَ): ههنگوینه‌که‌ی
 به فیسار لسته‌وه.
 (رَجُلٌ وَعِقَ لَعِقٌ): پیاویکی چنگیرو
 به‌رچاوته‌نگه.
 (الْلَعَقَةُ) (مص): جاریک لسته‌وه.
 (فِي الْأَرْضِ لَعَقَةٌ مِنْ رَبِيعٍ): که‌مه‌که
 گیایه‌کی به‌هاری به زهویه‌که‌وه هه‌یه.
 (الْلَعَقَةُ) (مص): ۱- نه‌وه‌ی که به به‌نجه یان
 به که‌وه‌چکیک هه‌لیده‌گریت ۲- نه‌وه که‌مه‌ی که
 ده‌لیس‌ریته‌وه یان به به‌نجه هه‌لیده‌گریت.
 (الْلَعاقُ): نه‌وه خواردنه ماومه‌یه له دهمتدایه
 دهمیلجینیت.
 (الْلَعوقُ): هه‌رچی ده‌لیس‌ریته‌وه وه‌ک هه‌نگوین و
 دمرمان و شتیر ۲- که‌مترین خوراک که له دمدا
 دهمیلجینیت.
 (مَامَعْنَا إِلَّا لَعوقُ): به‌شی ملجان‌دنی‌کمان
 پیه‌یه / شتیکی که‌ممان پیه‌یه.
 (الْلَعوقَةُ): جابوکی و ده‌ستسووکی مرؤف
 له کارگردندا (به لیسانه‌وه) ده‌جوین‌ریت که
 سووک و خیرایه.
 (الْلَعَقَةُ (ج) مَلَاعِقُ): که‌وه‌جک / چه‌مچه،
 نه‌سکوئ.

۳- (لَعَطَ - هُ. لَعَطًا): ناوم‌راستی ملی داخکرد.
 (هُ بِأَبْيَاتٍ): به چهند دیریک هه‌لبه‌ست دایشت.
 (هُ بَسْهُمْ أَوْ بَعِينٍ): تیریکی تیگرت یان به
 چاویه‌وه کرد.
 (الْلَعَطُ (مص) (ج) أَلْلَاعَطُ): هیلی سوور یان
 رهش نافرمت به‌رووی خویدا ده‌هینیت.
 (الْلَعَطَةُ): ۱- داخی ناوم‌راستی مل ۲- به چهند
 دیریک شیعیر داشتن ۲- هیلی زهرد یان رهش که
 نافرمت به‌رووی خویدا ده‌هینیت ۴- رمشی له
 پانتایی ملی مهر ۵- ره‌شیکی مه‌یله و سووری
 رووی هه‌لؤ.
 (الْلَعطاءُ): مهریک که رمشی به پانتایی
 ملیه‌وه بیت.
 ۴- (لَعَطَ - هُ بِحَقِّهِ. لَعَطًا): دانه‌وه‌ی مافه‌که‌ی
 دواخست و خایاندی / ده‌ستیده‌ستی پیگرد.
 ۵- (الْلَعَطُ - الرَّجُلُ): پیاوه‌که به بناری
 شاخه‌که‌دا رویش.
 (الْلَعَطُ (ج) أَلْعَاطُ): شوینیکی بن دیوار یان
 بناری شاخ که په‌نای پیده‌گرن پیداده‌رؤن.
 (لَعَطُ الرَّمْلِ): بن له‌که.
 (لَعَطُ الْجَبَلِ): بن شاخه‌که.
 لعف: (الْعَفَّ وَتَلَعَفَ الْأَسَدُ أَوِ الْبَعِيرُ):
 ۱- شیره‌که یان حوشتره‌که ته‌ماشایه‌کی‌کردو
 سه‌ری دانه‌واندو ته‌ماشایه‌کی‌تیکرده‌وه
 ۲- ده‌مارگیر بووه ناماده‌ی په‌لامار بوو.
 لعق: ۱- (لَعِقَ - الْعَسَلَ وَنَحْوَهُ. لَعَقًا وَلَعَقَةً

۲- (الْعُقَّ - النَّسَاجُ التَّوْبُ): بهر گچنه که شاش

بهر گه که ی چنی.

۳- (التَّعِقَ لُونُهُ): رهنگی گؤرا.

لعل: (لَعْلٌ): بهشکو / نومیده وارم / به

هیوام / لهوانه یه / چاومریم / رهنگه / دهشیت /

ریتتیده چیت (لهو بیتانه یه که وهک کردارن و

به که لکی به نومیدو به هیوا بوون دیت).

(لَعْلُ الْحَبِيبِ قَادِمٌ): به هیوام خو شه ویسته که م

بیٚت ۲- بیو ترسان له شتیکی / له هه ومانیکی

ناخوش: لهوانه یه / رهنگه.

(لَعْلُ الشِّدَّةِ نَازِلَةٌ): لهوانه یه سه غله تی و

تهنگانه داباریته سمر ۳- بیو پرسیاره و شتیکه

بیٚت یان نه بیٚت: تو بلی.

(لَعْلُهُ ذَاهِبٌ؟): تو بلی ریشتیٚت / لهوانه

بیٚت؟ ده بیٚت؟ (ما) ی ده چیته سمر و له کاری

ده خات.

(لَعْلَمَا أَضَاعَتْ لَكَ النَّارُ): ده شیت ناگر،

رووناکیٚت بداتی. بوٚت رووناک بکاته وه. ده کریٚت

(لام) مکه ی فریٚدمیت، لابه ریت ده بیٚته (عَلٌّ)،

خو نه گهر (ب) قسه که ری بجیته سمر نه وه

همر (نونو و هایه که ی) لیلاد مهن دهوتریت

(لَعْلِي وَلَعْلِي): بهشکو من.

(الَّلَعْل) (فارسیه): یاقووت.

لعم: ۱- (الَّلَعْم = اللَّعَاب): لیکی دم.

۲- (لَعْمَظَ - اللَّحْمَ. لَعْمَظَةٌ وَلَعْمَظًا):

گوشته که ی به دان له نیسقانه که کرانه وه.

(الَّلَعْمَظُ (ج) لَعَامِظَةٌ وَلَعَامِیظُ): ۱- چلیسی /

نهوسن و بهر چاوته نگ.

(رَجُلٌ لَعْمَظَةٌ): بیاویکی زور خورو چلیس.

(الَّلَعْمُوْظُ (ج) لَعَامِظَةٌ وَلَعَامِیظُ): ۱- بهر چاو

تهنگ و چلیس ۲ مشه خور ۲ که سیکه که ورگ

بنیٚته سمر خواردن و ورگی بخه ملیٚتیٚت.

(الَّلَعْمُوْظَةُ (ج) لَعَامِظُ وَلَعَامِیظُ): بهر چاو

تهنگی نهوسن / چلیس.

لعن: (لَعْنٌ - فُلَانًا لَعْنًا): ۱- نه فرمتی له فیسار

کرد / رسوا یکردو پر جنیویکردو چاکه و فه ری

لیدور خسته وه ۲- ده ری کرد / په ری کرد.

(-نَفْسُهُ): نه فرمتی له خو یکرد وتی: نه عله تی

خودام لیٚتیٚت.

(لَعْنٌ - هُ. تَلْعِينًا): سزایدیه / نازاریدیه.

(لَاعِنٌ - هُ لِعَانًا وَمَلَاعِنَةٌ): هه ردووکیان

نه فرمتیان له په ککرد / په کتریان به له عنه تکرد.

(-الْحَاكِمُ بَيْنَهُمَا): دادومرکه دادومرپی کردن و

بریاری خو ی به سه ریاندا سه پاند.

(تَلَعْنٌ وَتَلَاعِنٌ - الْقَوْمُ): خویشگه له فرمتیان

له په کتر کرد.

(الَّتَعْنُ): نه فرمتی له خو یکرد.

(-الْقَوْمُ): خویشگه له عنه تیان / نه فرمتیان

له په کتر یکرد.

(الَّلَاعِنُ) (فا): نه فرمتکه ر / له عنه تکار.

(أَمْرٌ لَاعِنٌ): کاریکه مایه ی نه فرمتیٚتانه /

کاریکی له عنه تاوییه.

(الَّلَاعِنَةُ): چه‌قی ریگا.

(الَّلَعْن) (مص): نهمرمتکردن.

(«أَبِيَّتِ اللَّعْن»): نهمه سلاوو نزايهك بوو بؤ شاكان له پيش نيسلامداو له ولاتی عمرمبدا ده‌گرا) بؤ کارِيك نه‌هاتويت که مايهی نهمرمتت بِيَّتِ کارِيکت نه‌کردووہ که مايهی نهمرمتبِيَّت.

(الَّلَعْنَةُ): ۱- که‌سيکه که خه‌لک همر نهمرمتی ليدمکه‌ن ۲- که‌سيکه زور نهمرمت له خه‌لک ده‌کاتو بمر له‌عنه‌تيانده‌کات.

(الَّلَعْنَةُ (ج) لِعَانٌ وَلَعْنَاتٌ): ۱- جارِيك نهمرمتکردن ۲- نهمرمت/ له‌عنه‌ت ۲- نازار/ نه‌شکه‌نجه/ سزا.

(الَّلَعَانُ وَاللَّعَانِيَّةُ): که‌سيکه نهمرمت زوربکات/ فره له‌عنه‌تکه‌ر.

(الَّلَعَانُ): که‌سيکه نهمرمت زور بکات.

(الَّلَعِينُ الْمَلْعُونُ): نهمرمتليکراو/ له‌عنه‌تليکراو

۲- خویري و به‌ره‌لا ۲- دمرکراو/ پمرکراو ۴- به‌دووم/

شووم ۵- چرووساوو له‌شداته‌کاو ۶- رسواکراو

۷- فه‌وتينراو ۸- شه‌يتان ۹- داھولی ناو کيلگه بؤ‌به‌له‌ورو

درنده دمرکردن له کيلگه‌دا ده‌چه‌فينريت.

(الَّلَعِيَّةُ = الْمَلْعُونُ): به‌له‌عنه‌تکراو/ نهمرمت ليکراو.

(الَّلَعْنَةُ (ج) مَلَاعِنٌ): ناودمست يان شوينی

خو‌خالیکردنه‌ووہ ۲- چه‌قی ریگا ۳- نه‌وهی که

مايهی نهمرمتليکردنه.

(الَّلَعُونُ (ج) مَلَاعِينٌ) (مفع): ۱- نهمرمت

ليکراو ۲- ژانِيکی توندو سه‌خته تووشی

چاره‌وی دهمييت و دهميکوژييت.

لعو: ۱- (تَلَعَى - الْعَسَلُ): هه‌نگوينه‌که خه‌ست

بوووه.

۲- (تَلَعَى - اللَّعَاعُ) (اي اول النبات): له گيا

تازه سمر دمرهاتووکه له‌ومرا.

(أَلْعَى - تِ الْأَرْضِ): زمويه‌که سه‌ری گياي

تازه‌ی دمرگرد.

(اللَّعَاعُ): گياي تازه دمرهاتوو.

۲- (الَّلَاعِي): زور ترسنوک که له هه‌موو

شتيک دهموژييت و دهمله‌ميته‌ووہ.

(الَّلَاعِيَّةُ): ۱- مِي وَشَهَى (الَّلَاعِي) ۲- (ن):

شيرمار، دهمونيکه گوليکی زمردی هه‌يه بونی

خوشه.

(اللَّعَا): ۱- چليسی به‌رچاوته‌نگ ۲- به‌يه‌کيک

ده‌لين که‌وتبِيَّت (لِعَا لَكَ): خودا هه‌لت

بستيئيته‌وه/ بترزيه‌نيته‌وه بره‌وت پی بدات.

(لَالْعَا لَكَ): نهمه نزاى خراپه‌يه. خودا

هه‌لتنه‌سيئيته‌ووہ نه‌ترزيه‌نيته‌وه.

(الَّلَعَاةُ (ج) لِعَاءٌ وَلِعَوَاتٌ) (ح): ديله‌سه‌گ

(له‌بهر هه‌ته‌ری وای پیده‌لين).

(الَّلَعُوُ (ج) لِعَاءٌ): به‌دره‌وشت به‌دزمانی

به‌دخوازو به‌رچاوته‌نگ.

(الَّلَعُوَّةُ (ج) لِعَاءٌ وَلِعَوَاتٌ): ۱- مِي وَشَهَى

(الَّلَعُوُ): ۲- ديله‌سه‌گ له‌بهر به‌ته‌نگه‌وه‌هاتنی

۲- رمشی دموری گوی مه‌مک.

(كَلْبَةٌ أَوْ ذَنْبَةٌ لَعْوَةٌ): دینله سه‌گنک یان

دینله گورگنک که به‌رچاوتنه‌نگبیت و له‌سه‌ر

خواردنیک شه‌ربکات.

(لَعْوَةُ الْجُوعِ): به‌ریشانی برسیه‌تی/

نه‌وپه‌ری برسیه‌تی.

(الْلَعْوَةُ): رمشی نه‌ملاولای گوی مه‌مک.

(الْأَلْعَاءُ) ع ۱): نیسقانی په‌نجه‌کان و بی‌کان.

۴- لَعَوْقٌ: سووگده‌ستی و په‌له‌ی له‌کارمه‌کده‌ا

کرد.

(الْلَعْوَقُ): که‌مناومز/ ناومز سووک/ بی‌میشک.

لغب: ۱- (لَغَبٌ وَلَغَبٌ وَ لَغِبٌ. لَغْبًا وَلُغْوِيًّا

وَلُغْوِيًّا وَلُغْبًا): زور ماندوو شه‌که‌تیبوو/

گولؤلوه و په‌که‌وته بوو.

(لَغَبٌ- السِّرُّ فَلَانًا): رویشتنه‌که فیساری

شه‌که‌تیکردو په‌کیخست.

(-دَابَّتُهُ): باری زوری له‌چواربیکه له‌ولاخه‌که

ناو زوری لی‌کرد تا شه‌که‌تیکردو په‌کیخست

۲- و لاخه‌که‌ی شه‌که‌تو په‌که‌وته هاته به‌رچاو.

(الْغَبُّ- السِّرُّ فَلَانًا): رویشتنی زور ته‌واو

شه‌که‌تیکرد.

(-فَلَانًا): فیساری ته‌واو ماندوو و شه‌که‌تیکرد.

(تَلَّغَبٌ- الدَّابَّةُ): و لاخه‌که‌ی شه‌که‌تو

په‌که‌وته هاته به‌رچاو.

(-الْإِنْسَانُ أَوْ الْحَيَوَانُ): مروفه‌که یان

زینده‌مورمه‌که‌ی دمرکردو دووریکسته‌وه.

(-سِرِّ الْقَوْمِ): به‌پی خویشگه‌لی برد تا

شه‌که‌تیکردن و په‌کیخستن.

(-السِّرُّ فَلَانًا): به‌پی رویشتن فیساری ته‌واو

شه‌که‌تیکرد.

(تَلَّغَبْتُهُمُ الْأَسْفَارُ وَتَلَّغَبْتِ بِهِمُ الْقُقَارُ):

گوزارو کوچی زور شه‌که‌تیکردن و په‌کیخستن

یان دمر به‌دمریکردن و له‌ولات دووریکسته‌وه.

(الْأَلْغِبُ (هَا) (ج) لَغَبٌ): بیتوانا/ په‌که‌وته/

لاواز.

(«أَتَانَا سَاعِبًا لِأَغْبًا»): هاته لامان برسی و

شه‌که‌تو هیزلی‌راوو په‌که‌وته بوو.

(الْأَلْغِبَةُ (ج) لَوَاعِبٌ): می‌وشی (الْأَلْغِبُ):

بی‌هیز.

(«رِيحٌ لَوَاعِبٌ»): بابی‌هیزمه‌کان/ کزمه‌کان.

(الْلَغَبُ وَاللُّغُوبُ): گه‌وچی بیتوانا/ بی‌هیز.

(الْلَغَبُ) (مَص): بیتوانایی/ بی‌هیزی.

(«أَخَذَ بِلُغْبٍ رَقَبَتِهِ»): بی‌یگه‌یشت.

(الْلَغَابَةُ وَاللُّغُوبَةُ): اگه‌وچی ۲. بی‌هیزی/

بیتوانایی.

۲- (لَغَبٌ- الْكَلْبُ فِي الْأَنْاءِ لَغْبًا): سه‌که‌که به

زمان ناومه‌که‌ی خواردموه یان زمانی خسته

ه‌په‌که‌وه‌و تیاپیدا گیرا.

۲- (لَغَبٌ- الْقَوْمُ. لُغْبًا): دروی بو خویشگه‌لکرد.

(-عَلَيْهِمْ): تیکیدان/ هسه‌ی دروی بو

خویشگه‌ل کرد.

(الْلَغَبُ): اقه‌سه‌ی گهن و خراب بی‌هووده

۲-پهري گهن/ خراب/ تیکدمر.

(سَهُم لُغَبٌ): تیریک که په ره که ی باش چه سب

نه بوو بیت و خرابیت.

(اللَّغَبُ وَاللُّغَبُ وَاللُّغَيْبُ): پهري گهن/

خراب.

(«أَكْصَفَ عَنَا لُغَبًا»): قسه هیچو پووج و

ناشیرینه کانتمان به گویدا مه ده.

(اللُّغَابُ): تیریکی باش دانه دراو و په رباش

نه چه سینه گراو/ تیری گهن/ خراب.

لغد: (لَغْدٌ - الْإِبِلُ الْعَوَانِدُ لَغْدًا): نه و

حوشتره ی له ری لاید ابو و خسته وه سه ری و

شوینی نیاز.

(هُ عَن كَذَا): ری نه وه ی نیگرت و

به ندیکرد.

(-فَلَانًا): کیشای به گوشته زیاده که ی گوئی

فیساردا یان گوشتی ناو گه روویدا.

(اللُّغْدُ (ج) أَلْغَادُ وَاللُّغْدُودُ وَاللُّغْدِيدُ (ج)

لغادید): پارچه گوشتیکه له گه روویدا یان

له و په ری ناو ده مدا یان زیاده گوشته له ناو

گویدا.

(الْمَلْغَدُ): زور قوشقی و دهمارگیر.

لغز: (لَغَزٌ - الشَّيْءُ): رووی شته که ی و مرگیراو

باره که ی گوژی.

(-فِي يَمِينِهِ): پیچو په نای له سوینده که دا

کرد/ راستی شته که ی بو سویند خوار دوو که

دمرنه خست.

(لَغَزٌ وَاللَّغَزُ - الْيَرْبُوعُ حُجْرَةٌ): گوره له که نه که

کونه که ی به پیچو په نا هه لکه ند.

(-فِي الْكَلَامِ وَاللَّغَزُ الْكَلَامُ): قسه که ی به پیچو

په نا کرد و دمرنه خست/ وه که مه ته ل نیگرد.

(لَاغِرَةٌ - مَلَاغِرَةٌ): به پیچو په ناو هیما

قسه یان له گهل په کدا کرد.

(اللَّغَزُ وَاللَّغَزُ وَاللُّغَزُ): ۱- کونی (مشک/

گوژه له که نه/ قوژی).

(اللُّغَزُ (ج) أَلْغَازٌ - مِنَ الْكَلَامِ): قسه ی (به

پیچو په نا/ نادیار/ مه ته ل).

(أَلْغَازُ): ۱- ری به پیچو په ناو سه ری دمرنه گراو

۲- هیما.

(أَلْغَازُ): سه ری له خه لک تیکدمر/ گرفتار که ری

خه لک.

(اللُّغِيزَاءُ وَاللُّغِيزَى وَاللُّغُوذَةُ - مِنَ الْكَلَامِ):

قسه ی (مه ته لشیوه که سه ری لی دمرنه کریت/

به پیچو په نا بیت)/ وه که گری بیت/ نالوز.

(اللُّغَزُ - مِنَ الْكَلَامِ): قسه یه که وه که مه ته لی

نیگرایت/ سه ری لی دمرنه که ن، هیما بیت/

نالوز بیت.

لغط: (لَغَطٌ - الْحَمَامُ أَوْ الْقَطَا. لَغَطًا

وَلَغِيطًا): کوترمه که ماندی و کور کورمه که

قه تیکه خویندی.

(لَغَطٌ وَلَغَطٌ وَالْقَوْمُ لَغَطًا وَلِغَاطًا):

خویشگهل که وتنه (غه لبه غلب/ ژاوم ژاو/

دمنگه دمنگ).

(-عَلَيْهِ): قسه‌ی زشت و ناشیرینی زوری بهرامبر کرد.

۲- (الْغَلْفَةُ): قسه به رهوانیی نه‌کردن.
لغم: ۱- (لَغَمَ - البَعِيرُ لَغْمًا): حوشرمه که ده‌می که‌فچه‌ندو که‌فه‌که‌ی دهرهاوردو فری‌دا.

(-ه): ماچی ده‌مو لووتیکرد.
(لَغَمَ وَلَغَمَ - فَلَانًا بِالطَّيْبِ): بؤنی خوُش له ده‌مو لووتی فیسار (هه‌لسوو/ تیومدا).

(تَلَغَمَ - بِالطَّيْبِ): بؤنی خوُشی له ده‌مو لووتی خوویه‌وه هه‌لسوو.

(-الْقَوْمُ بِالْكَلَامِ): که‌وتنه ده‌مو پل جولاندن و قسه‌کردن.

(-تِ العَنَمِ بِالْعَشْبِ وَبِالشَّرَابِ): مه‌رمان ده‌موپلیان/ ده‌موولووتیان به‌گیاو ناوی خواردنه‌وه تهرکرد.

(اللَّغَمُ): ۱- که‌مه‌بؤنیکی خوُش ۲- بن و ره‌گی زمان.

(اللَّغَامُ): ۱- که‌فی ده‌می حوشر ۲- لیک و تف.

(اللَّغْمَاءُ): مه‌ریکی ده‌مو چاو سپی.
(الْمَلْغَمَ (ج) مَلَاغَمَ): ده‌مو لووتو نه‌ملاولایان.
(لَغَمَ - الرَّجُلُ لَغْمًا): هه‌واییکی که‌بیاند که لئی دنیایا نه‌بوو.

(لَغَمَ. لَغْمًا وَلَغْمًا): هه‌وایی له شتیکی پرسی که بؤی ساغنه‌بووه‌وه لئی روون نه‌بوو.

(اللَّغِيمَ): نه‌پنی.
۳- (لَغَمَ - الْأَرْضَ أَوِ الْحَجَرَ لَغْمًا): زه‌ویه‌که

(الَّلَغَطُ) (مص): ناودمرگا.

(الَّلَغَطُ وَاللَّغَطُ (ج) أَلْغَاطُ): غه‌لبه‌غه‌لبو ژاومناو/ به‌یه‌کداچوونی دمنگ که که‌س تیینه‌گات/ دمنگه‌دمنگ.

لغف: (لَغَفَ - الرَّجُلُ أَوِ الْأَسَدُ): پیاوه‌که یان شیره‌که چاوی برییه نه‌و شته/ تیژ ته‌ماشایکرد.

(لَغَفَ - الْإِنَاءَ لَغْفًا): (قابه‌که‌ی/ ده‌فره‌که‌ی) لسته‌وه.

(-الإِدَامُ): خواردنه‌که‌ی کرد به پاروو و خیرا خواردی.

(لَاغَفَ-ه. مَلَاغَفَةً): ۱- ماچیکرد ۲- دؤستایه‌تی له‌که‌لدا گرت.

(أَلْغَفَ): چاوی برییه نه‌وه/ تیژ ته‌ماشایکرد ۲- بوو به پاشدز ۲- په‌له‌یکرد.

-فَلَانًا أَلَادَامَ: پیخوره‌که‌ی بؤ کرد به پاروو و دهرخواریدا.

أَلْغَفَةُ: پاروو.
(أَلْغَيْفُ (ج) لُغْفَاءُ): ۱- پاشدز/ که‌سیکه

له‌گه‌ل دزاند ده‌خوات و که‌لوپه‌له‌که‌یان بؤ دمپاریزیت، به‌لام خوُی دزییه‌که ناکات ۲- که‌سوکار. یان دستوپیومندی پیاوه‌که.

(أَلْغَيْفَةُ): حه‌لوا‌ی نارد که به روئدمکریت.
(الَّلَغْفَةُ): خویشگه‌ل که دمینه دزیکی بیویژدان.

۲- (أَلْفَ-ه): کرداری ناشیرین و زورداران‌ه‌ی له‌که‌لدا کرد.

(إِلْتَمَ - الذَّهَبُ): زېرکه تیکه له جیوه بووه.

لغتن: (إِلْغَانٌ - النَّبْتُ): گیاهه که بالای کردو به گزیه کداچوو.

(تِ الارضُ): زمویه که گیای زور بوو.

(الْلُغْنُ): ههرمتی همرزه کاری/ گهنجیتی/ لاوی.

لغو: ۱- (لُغَا، يُلْغُو - بَكَدَا لُغَوًا): لهسر نهوه دوا. (لُغِي، يُلْغِي - بِأَمْرٍ لُغِي): دلی به کارمکه وه نووساو چهزی لیکرد.

(تِ الطَّيْرِ بِاصْوَاتِهَا): بالندهکان کهوته خویندن/ خویندیان.

(إِسْتَلْفَى - فَلَانًا): فیساری دواندو گوئی بو زمانه کهی شلکرد تا بزانیته به چ زمانیک هسه دمکات.

(الْلُغَا) (مص): دمنگ.

(الْلُغَةُ - ج) (لُغِي وُلْفَاتٌ وُلْفُونٌ): زمانی نهتهوو زمانی ناو خه لک که پبیدمدوین.

(لُغَوِي): زمانهوان.

(عِلْمُ اللُّغَةِ): زانستی زمان (دمشیت زانستی زمانی عهرمی هموو به شهکانی زانستی عهرمی بگریتهوه).

(كُتِبَ اللُّغَةُ): فهرهنگهکانی زمان.

(أَهْلُ اللُّغَةِ): نهوانن که خمریکی زمانن، زمانناسی (لهوانیه وشه) (لُغَةٌ) له وشه (لوغوس) ی یونانیهوه ومرگریابیت که (وشه) دمگریتهوه.

یان تاویرو بهردهکه (هه لته کینی/ له غمی/ مینی) تیدا دانا.

(الْلُغَمُ (ترکیه) (ج) أَلْغَامُ): هه لته کین/ مین/ له غم/ جَالِيك لمزیر هه لایه کدا یان شوینیکی

لهو بابه تهدا یان له ناو تاویریکدا بارووتو شتی ته هه مهنی تیدا دادهنین دمه هینریت نهو شوینه دمرووخت یان هه لدمته کیتو ورد دمگریت.

الْلُغَمُ: نامرازیکی لولو که کشیومه یان خره له ته هه مهنی به هیز سیخناخده گریته له

وشکانیه کدا. له دهمشدا دشاردریته وه یان له دم ریادا قایمده گریته نه گهر ته نیکی بهریکه ویت دمه هینته وه یان به کارما دمه هینته وه.

(الْلُغَمُ الصوتي): (هه لته کینی/ له غمی/ مینی) دمنگی: له غمیکه. جیهازیکی دنگوهر گرتنی

پیومه دمنگی پالنه ری پاپور وهرده گریته به فیلیکی وادامه زراوه که پاپوره که لینی نریکبووه وه نهوس دمه هینته وه پاپوره که هه لدمته کینیت.

(لُغَمُ الضَّغْطِ) (ترکیه): (هه لته کینی/ له غمی/ مینی) فشار: نه مهران به فشاری ناومکه ی که پاپوره که به تیپه رینی په پیدایدهمکات دمه هینت.

۴- (الْغَمُ - الذَّهَبُ وما شابههُ مِنْ كُلِّ جَوْهَرٍ مُذَاب): زېر یان شتی لهو بابه ته کاتی توانه وهی جیوه ی تیکه لکراوه.

(مُلْغَمٌ): زېرو شتی لهو بابه ته ی جیوه تیکه لکراو.

(الَّلغو): ودرینی سهگ.

(الَّلغاة): دمنگ.

(الَّلغوی): خویندن و دمنگی زوری (قهتن/

کورکور).

۲- (لغا. یلغو- الشیء): شته که پووج و بیهووده
دمرجوو.

(-الرجُل): ناومید بوو/ سهرنه کهوت/
هیوای برا.

(-عِن الطریق): له ریگه که لایدا.

(-لغا. یلغی و لَغِي. یلغی- فی قوله، لَغُوا و لَغَى

و لَغَايَةً و لاغِيَةً و مَلغَاةً): چهنه پادا/ چهنه بازی

کرد/ رستی/ قسه هه له و هیج و پووجیکرد/

به بی بیرکردنه و هوو لیکدانه و ه قسه یکرد.

(«هُم يَغْلُونَ فِي الْحَسَابِ»): له ژمیردا نه وان

هه له دمکن.

(لاغی- الرجل. مَلغَاةً): گالتهی له گهل

پیاوه کهدا کرد/ بیکه وه کهوتنه گمه و

گمه بازی.

(الَّلغی- الشیء): شته کهی هه لومشاندموه/

تیکیدا وازی لیهینا/ لایرد.

(-فَلانًا): فیساری ناهومید کرد/ بیهوایکرد.

(الَّلَاغِيَّةُ) (مص): نه و قسه هیی که پایه خی

پینادمن/ بیکه لک و هیج و پووجه و که لکی

لیومرناگرن. قسه بیّت یان هر شتیکیر

بیّت.

(كَلِمَةٌ لاغِيَّةٌ): قسهی دزیو و ناشیرین.

(الَّلغَا): ۱- ناخاوتنی که و توو و بیبایه خ ۲-

قسهی هیج و پووج که کهس گویی لیناگریّت/

قسهی بیهووده.

(الَّلغُو) (مص): ۱- وتهی (بیجی/ هیج و پووج)

چهنه بازی. که کهس پایه خی پینادات یان

کاریکی بیهووده.

(تَكَلَّمَ بِاللَّغُوِ و اشْتَغَلَ بِاللَّغُوِ): قسهی هیج و

پووجیکرد و به کاری بیهووده و ه خه ریگبوو

۲- گونا هکردن له سویندا.

(الَّلغوی): چهنه بازی بیکه لک و کردار و

کردمهی بیهووده.

(«إِسْمَعْ لَغَوَاهُمْ و لا تَخَفْ طَفَوَاهُمْ»):

گوی له قسه هیج و پووجه کانیا بگرمو له

دمسه لاتیان مه ترسه هیجیان له باردا نییه.

۲- (لَغِي يَلغی- بِالْمَاءِ لَغِيً): ناویکی زوری

خواردموه و تینویتی نه سکا.

(-بِالشیء): به شته که وه نووسراو به رینه دا/

شته که یگرت و به رینه دا.

الملحق:

لغو. (الإلغاء): هه لومشانده و، لابردن.

(«إِلغَاء عَقُوبَةِ الإِعْدَامِ»): هه لومشانده و

سزای له (سیدارمدان/ هه لواسین)/ لابردن.

(«إِلغَاء وظيفَة»): لابردنی فرمانیکی /

کاریکی میریی.

(-في النحو): له ریزماندا لابردنی کاری

و شهیه ک له سمر و شهیتر ج به دمنگ و ج

(أَلْفٌ (م) لَفَاءٌ (ج) لُفٌّ): رانگوشتن و قورس / قهلهو.

((لَفَفَ = لَفَّ): توند (پنچاپهوه/ لولیکرد/ ههلیکرد/ گرمولهیکرد).

(لَافٌ - الصَقْرُ الصَّيْدُ): بازهکه نیچیرهکهی گرموله کردو خستیه ژیر بیهوه.

(«الْأَفْنَا الْقَوْمُ»): تیکهلی خویشگهل بووین. (أَلْفٌ - الطَائِرُ رَأْسُهُ): بالندهکه سهری بهژیر بالیدا کرد.

(-الرَّجُلُ رَأْسُهُ): بیاوهکه سهری خسته جیهکهیهوه.

(تَلَفَّفَ - فِي ثَوْبِهِ): خوی له جلهکهیهوه نالاند. یان جلهکهی له خویهوه نالاند.

(-عَلَيْهِ الْقَوْمُ): خویشگهل تیوهی نالان/ لییکو بوونهوه.

(تَلَفَّ - الْقَوْمُ): خویشگهل تیکهلی یهکبوون. (الْتَفَّ - فِي ثَمَرِهِ): بهرگهکهی له خویهوه نالاند/ پیچا/ خوی له جلهکهیهوه نالاند.

(-عَلَيْهِ الْقَوْمُ): خویشگهل لیی کوبوونهوه/ تیومینالان.

(-الشيءُ): شتهکه گرموله بوو به یهکداچوو/ پیچیحوارد.

(-النَّبَاتُ): گیاهه/ رووهکهکه چنگی دایه یهکو بهیهکدا جوو.

(-لَهُ عَلَى حَقِّ): دلی لیی پر لهقینبوو/ زور رقی لییبوو.

له ریزمانیدا وهک («زَيْدٌ ظَنَّتُ قَائِمًا»): وهمزانی زمید به پیومه/ وهستاوو («ماکان أَحْسَنَ زَيْدًا»): لیرمدا (کاری) ظَنَّ و (کان) بووچکراوتهوهوو کاریان له رستهکهدا نهماوه.

لَفَّ: ١- (لَفَّ - الشيءُ. لَفَأَ): ١- شتهکهی (لولکرد/ پیچاپهوه) ٢- کلاههیکرد/ ههلیکرد ٢- لولیکرد ٤- یهکیخستو کویکردموه/ گرمولهیکرد/ گولولهیکرد.

(-المَيْتَ فِي أَكْفَانِهِ): مردوووهکهی له کفنهکهوه پیچاپهوه/ مردوووهکهی خسته کفنهکهوه.

(-الكَتَيْبَتَيْنِ): له جهنگهکهدا دوو کهتیه سهریازمهکهی یهکخستو تیکهلیکرد.

(-في الأكلِ): خواردنیکی تیکهله و بیکهله و بیسی خوارد.

(«إِنْ أَكَلَ لَفٌّ وَإِنْ شَرِبَ اسْتَفَّ»): که خواردی ههرچی بیته لولیدمداتو دیماشیتهوه که خواردیشیهوه چی له قابهکهدا بوو ههلیدههؤرینیت.

(-الشيءُ بالشيءِ): شتهکهی له شتهکهیترهوه لیکداو پیچاپهوهوو لولیدا.

(-تِ الْأَشْجَارِ): درهختهکان له یهک نالاون/ بهیهکداچووون.

(-الْلَفَّةُ) (عامية): میزمرهکهی یان سهرویهستهکهی بهست.

(-لَفًا وَلَفَاءً): رانهکانی گوشتن بوون.

(الْلَفَّ) (مص): ۱- پېچانه وه، لوبوون، گرموله بوون ۲- کومهل.

(جاؤوا بلفهم) به خوځيان و دستودايه ميانه وه هاتن.

(جاء القوم و من لف لفهم): خوځيشگهل خوځيان و هممو و نهوانه خوځيان له وانه وه نالاندبوو/ سمر به نهوان بوون هاتن.

(روضة لف): باخځي چري له يهك نالاو.

(الْلَفَّ (ج) اللف و لفوف): پارت يان جوړيک خه لک ۲- خوځيشگه لي گرده موبوو/ کومه لوبو

۳- نه وهی له ملاوله ولا کؤده کړي ته وه/

لوبوله کړي ت ۴- باخځي چري دره خت به يه کدا چووی گياتي کئالاو. باخچه يه کی

رووهک و گياتي کئالاو.

(جاء القوم و من لف لفهم أو لفهم):

خوځيشگهل خوځيان و نهوانه هاتن که تيانه وه نالابوون و سهر به وانبوون.

(جاؤوا ألفافاً): به کومهل هاتن.

(الْلَفَّة) (عامية): ميزمر يان سهر و به ست.

(روضة لفة): باخچه يه کی رووهک له يهک نالاو/ به گژيه کدا چوو.

(الْلَفَّ): پېچخواردنی دهماريکی بازوو

که پياو له کاربخات ۲- زور خوړي و له هممه چه شنه خواردنيک/ خواردن ۳ نه وهی

خوځيشگهل له ملاولاوه کؤيانکردؤ ته وه لوبوليانکردووه/ پېچاويانه ته وه.

(الْلَفَّافَة (ج) لفائف): پېچهر/ سارغی/ نه وهی

به قاچه وه ده پېچري ته وه/ هه لپېچ/ دؤلاغ/ سه رپېچ ۲- چه ورييه که له دلنه وه دهناليت

۳- جگهره ی پېچراوه که سيفاره تووتنی تيده کړي ت و ده پېچري ته وه.

(الْلَفِيف) ۱- دره ختيکی زور به يه کدا چوو له شوپني کدا/ دارستان/ جهنگل/ بيشه لان

۲ کومه له خه لکيکی زوری هممه لايه نه وه

هممه چيزه باش و خراب و رسهن و نارسه ن و به هيزو دمه سلاتدارو بي هيزو بيده سلات/

تيکه ل/ هممه چيزه.

(طعام لفييف): چيشتيکی تيکه ل (وهک هی سوالکهر يان مجهور).

(هُوَ لَفِيفُ فُلَانٍ): نه و (دؤست/ برادمر) ی

فيساره و تيکه ليه تي.

(جَمْعُ لَفِيفٍ): کومه ليکه هی هممو لايه کن و تيکه لن.

(جاء القوم بلفيفهم): خوځيان و هممو

سهر به وانن و تيکه ليانن هاتن.

(الْلَفِيف (ج) اللفاف): جهند دمه ته و تيبپيکی سهر بازيين.

(الْلَفِيفَة (ج) لفائف): ۱- کومه ل/ گروپ/

دسته ۲- جگهره ی پېچراوه ی تووتن ۳- گؤشتی سهر پшти حوشر.

(الْلَفَّ (م) لفاء (ج) لف): ۱- شوپنيکی ناوای پر خه لک ۲- دهماريکی بازووه ۳- زمانقورس

۲- (أَلْفَافٌ): ۱- لاله پته ببوو / قسه ی به گران بو دمکرا ۲- ویلی خواردن و نالیکیبوو.

(- فِي نَوْبِهِ): جله که ی له خویه وه (پیچا/ نالا) / له به ریکرد.

(- الْقَضِيَّةُ): کیسه که ی شاردموو و نیکردو لئی بیدمنگبوو.

(تَلَقَّفَ بِثَوْبِهِ): بهرگه که ی (له خویه وه نالاند / له بهرکرد).

(أَلْفَلْفٌ وَاللَّفْلَافُ): بیهیز / بیدسه لات / بیتوانا.

(أَلْفَلْفٌ): واللَّفْلَفُ وَاللَّفْلَافُ): لاله پته که قسه ی بو نهیت و که قسه یکرد دمی پر بیت له تفو زمان و دمی پرکات.

الملحق:

لَفٌ: (الإلتفاف): کۆبوونه وه / گردبوونه وه / خربوونه وه / له خولی شتیک کۆمه لبوون و چربوون.

(الإلتفاف حول شخصيَّة: سياسيَّة): له خولی / دوری که سیتییه کی رامیار گردبوونه وه / لئی کۆمه لبوون.

(۱- ع): له سه رازی و جهنگدا پیچکردنه وه و نابلوو قه دانی دورمن / گه مارودانی.

(الإلتفاف الزهري في علم الأحياء): له زیندمورزانیدا له گولدا لوولخواردنی / پیچخواردنی گه لا رهنگینه گانی گول به سه ریه کدا کاتیک که گوله که خونجه دمبیت.

۲- لاله پته که نه توانیت نه وهی دمی هویت دم ریپریت و له کاروباردا سستیبت ۳- که سیکه برۆکانی یه کیانگرتبیت.

(رَوْضَةٌ لَفَاءٌ): باخچه یه که رووه ک و گیاکه ی به گزیه کدا چووین.

(فَخَذَ لَفَاءً): رانیکی زله و قه له و.

(التَّلَافِيْفُ): گیا / روومکی (به سه ریه کدا پیچخواردو / تیکنالو.

(- مِنْ الْأَمْعَاءِ وَالِدِمَاغِ) (طَبْ): ریخوله پیچخواردوو تیکنالو یان میشک پیچخواردوو / پیچ و لوولی میشک و ریخوله.

(أَلْفَفٌ): پیچخواردوو / لوول.

مَلْفٌ أَوْ رَاقِ الدَّعْوَى فِي إِصْطِلَاحِ الْمُحَاكِمِ): دۆسیه ی دادگا (کۆمه له نوسراویکه ده خریته هایلیکه وه).

(أَلْفٌ): به تانیه / په توو / لیفه.

(- فِي إِصْطِلَاحِ عُلَمَاءِ الْكَهْرُبَانِيَّةِ): له لای زانای کارمباکان دمزگایه که سیمی هه لکراومیه چند جاریک له سه ر لووله کیک یان بۆریه ک که له شیوه ی زه مبه له ک دمبیت بو په یداکردنی کارمبا دمبیت.

(أَلْفَافٌ): په توو یان پیچهر له خۆوه ده پیچریت.

(أَلْفُوفٌ) (ن): که له رم.

(مَلْفُوفَةٌ): سه لکه که له رمیک.

۲- (لَفٌ- هُ حَقُّهُ لَفًا): مافه که ی نه دایه و ری و هرگرتنی لیگرت.

لَفَأُ: (لَفَأَ- الْعُودَ. لَفَأُ وَلَفَأُ): چپومگه‌ی / تووله‌گه‌ی / جیلکه‌گه‌ی رووتکرد.

(-اللَّحْمَ- عِنَ الْعَظْمِ): نیسقانه‌گه‌ی دامالی / گوشته‌گه‌ی له نیسقانه‌گه کرده‌وو نیسقانه‌گه‌ی گراند.

(هـ): له پاشمله به خرابه لییدا / غه‌بیه‌تیکرد.

(هـ حَقَّهُ) (ضد): ۱- له مافه‌گه‌ی خوی که متریدایه و لیبری ۲- هه‌وو مافه‌گه‌ی خوی دایه.

(-تِ الرِّيحِ السَّحَابَ عَنِ وَجِهِ الْأَرْضِ): باکه گشت هه‌ورمگه‌ی رامالی و کردی به سایه‌قه.

(الْتَفَأَ- الْعُودُ): چپومگه‌ی / تووله‌گه‌ی پاککرد تویکله‌گه‌ی لیکرده‌وه.

(الْفُءَاءُ): ۱- خَوْلُ / گل ۲- شَتِيكِي كه م ۲- كه متر له ماق خؤ.

(الْفَيْئَةُ (ج) لَفَايَا وَلَفِيَاءُ): پله گوشتی بیئیسقان.

۲- (لَفَأَ- هُ بِالْعَصَا. لَفَأُ وَلَفَأُ): به‌دار لییدا. (-فَلَانًا عَنِ مُرَادِهِ): نه‌یه‌یشت فیسار به

نیازمگه‌ی بگات و گیرایه‌وه.

۳- (لَفِيٌّ- الشَّيْءُ لَفَأُ): شته‌گه‌ی مایه‌وه.

(الْفَاءُ- الشَّيْءُ الْفَاءُ): شته‌گه‌ی هیشته‌وه.

لَفَتَ: (لَفَتَ- الشَّيْءُ. لَفَتًا): شته‌گه‌ی خوارکرده‌وه / به‌لای راست و چه‌پدا بیچی پیدا.

(-فَلَانًا عَنِ رَأْيِهِ): وایکرد فیسار واز له راکه‌ی به‌ینیت.

(-الِّلِحَاءَ عَنِ الشَّجَرِ): تویکلی دره‌خته‌گه‌ی گرته‌وه.

(-رِدَاءُهُ عَلَى عُنُقِهِ): عه‌باکه‌ی له ملیه‌وه نالاند.

(-الرِّيشَ عَلَى السَّهْمِ): په‌رمگه‌ی لامسه‌رلایی به تیرمکه‌وه کردو باشی پیوه نه‌کرد.

(الرَاعِي الْمَاشِيَةَ): شوانه‌گه‌ی له نازئه‌له‌کانیدا بی‌دربه‌سانه و بی‌گویدانه هیجیان.

(-الكَلَامَ): بی‌دربه‌سانه و هه‌رمه‌مگیی قسه‌یکرد.

(«لَفَتَهُ بِكَذَا»): نه‌وه‌ی به‌سه‌ردادا / دایه.

لَفَتَ- الشَّيْءُ: شته‌گه‌ی خوارکرده‌وه / بی‌چیدا.

تَلَفَتَ- إِلَيْهِ: ناوری لی‌دایه‌وه / لای به‌لادا کرده‌وه.

(الْتَفَتَ- إِلَيْهِ): ناوری لی‌دایه‌وه / رووی به‌لایه‌وه کرد.

(-بِوَجْهِهِ يَمْنَةً وَيَسْرَةً): رووی به‌لای راست و چه‌پدا وهرگیراو کرد.

(«لَاتَلْتَفِتْ لِفَتِ فُلَانٍ»): ناور له فیسار مه‌درووه / ته‌ماشای مه‌که.

(الْفَلَتُ): ۱- گه‌وج ۲- (ج) مانگا ۲- فلیشی شتیک و ته‌نشته‌گه‌ی.

(«لَفَتَهُ مَعَهُ»): رووی به‌لای نه‌ودایه.

(الْفَلَتُ- فِي التَّيْسِ): خواری (شاخیکی / فؤجیکی) سابرینه‌گه.

(- في الإنسان): تهنگانه / کهمدستی مرؤف.
 (اللفظة): شوانیک که همیشه له نارژه لهکانی
 بدات.

(اللفات): گهوجی شرشیت.
 (الألف ت م) لفتاء (ج) لفت: ۱- چه پلهر که به
 دمستی چمپ کاربکات ۲- گهوج ۲- سابری نیک که
 شاخیکی خواربوویتهوه / که چیت ۴- دمست
 به هیزیک که هرچی بهردمست بکهویت
 بایبدات ۵- خیل.

(اللفوت): ۱- دمروونالوزو سروشت نارهحمت
 ۲- نافرمتی زمانبهده / بهدخواز ۲- نافرمتیک
 که جاوی شیله و بیله بیت / جاوی بجوولیت
 ۴- میحوشتری بزئو له دوشینیدا.

(اللفیة): خواردنیکه به ناردو رۆن دمکریتو
 توند دمبیت، بویه وا ناوناوه چونکه هه لگپرو
 داگیر دمکریت.
 (اللفظة) بهرزترین گری مل که به سرهوه
 نووساوه.

۲- (اللف ت ن) = السلجم = شيلم): کشتیکه
 دهچینریت رهگی دریژه یان خپره پان
 دمبیتهوه، خواردنیکه پاش لینانی زوو
 ههرسد هبیت زور دهچینریتو کاردمکریت،
 پیشی دهوتریت (السلجم).

الملحق:

لفت: (اللافة): دیدمناگا: تهخته به که یان
 پارچه کوتالیکه و شتیکه لهو بابهته ناویکی

بیومه یان دروشمیک له شوینه گشتیهکاندا
 بوئاگاداریو و پروپاگهنده یان بوآدمربری نیک
 هه لدمواسریت.

لفح: (اللفح): ۱- نابوتبوو / هیچی به دمستهوه
 نهما ۲- له نهبوونیدا یان له خهفتهدا خوئی به
 زهویدا خوی بیوه مه لاسکرد.
 (- فلاناً): فیساری ناچارکرد به نابهریته بهر
 بیگانه / خه لکی دهرهکی.

(اللفح): سهرشوری و زهبوونی.
 (اللفح): ۱- نابووت ۲- له بیهیزیدا به زهویدا
 که وتوو.

(الستلفح): ۱- نابووت ۲- له ترساندل دلکه وتوو /
 رۆحجوو.

لفح: (لفح - فلاناً بالسيف لفاً): شمشیریکی
 بیداکیشا.

(- ت النار أو السموم بحرها فلاناً لفاً
 ولفحاناً): تینی ناگرمکه یان گرهی گه رماکه
 دهمووجاوی سووتاند.

(نار لافح ولفوح): ناگریکی سووتینه ر/
 برژینه ر.

(«أصابه من الحر لفاً ومن البرد نفاً»):

گره ی گه رماو سۆله ی سهرمای بهرکه وت.

(اللفح): هه لکردنی بایهکی گراوی گهرم.

(نفاً): هه لکردنی بای سۆله ی سارد.

(اللفاح. الواحدة لفاحه) (ن): سیوه
 جنۆکانه، گیابهکی ژهرینی کیویله یه

چونکه مرواریی دمردهکات (نهو هڼیه بو زیادره‌وییه) ۲-ناش ۴ دنیا/ جیهان. چونکه هرچی له سهریه‌تی تووریده‌داته نه‌ومدنیا. (الْفِظَةُ): دم‌ریا.

(الْفِظ (مص) (ج) الْفَاض): ۱-وشه‌و نهو وشانه‌ی که له دم دمرده‌جیت و دم‌وتریت ۲-قسه/ وته/ ناخاوتن.

(الْفِظَةُ) (ج) لَفْظَات): وتهیه‌ک یان وشهیه‌ک له دم بیته‌دمر جاریک، دوان. وشهیه‌ک که دم‌برپریت و له دم بیته‌دمری.

(لَا يُقَالُ عَنِ الْأَقْنُومِ الثَّانِي لَفْظَةَ اللَّهِ بِلِ كَلِمَةِ اللَّهِ): به حه‌زرفتی عیسا نالین وتهیه‌که له ده‌می خودا دم‌برپریت به‌لکو ده‌لین وشه‌ی خودایه.

(الْفِظِي): نه‌وه‌ی به‌میوه‌ندی به وته‌وه بیت/ وته‌یی.

(الْفَاض): سه‌وزموات.

(الْفَاض): ۱ نه‌وه‌ی له دم هاویژرابیت ۲-نه‌وه‌ی و تراوه‌و به گویدا دراوه.

(الْفَاضَةُ): قسه‌یه‌ک/ وتهیه‌که گوتراوه‌و له دم هاتوته دم‌روه.

(الْفَاضَةُ) (ج) لُفَاض و لُفَاضَات): ۱ نه‌وه قسه‌یه‌ی له دم بیته‌دمری ۲-نه‌وه‌ی له دم‌هوه‌و فرپیدریت ۳-بهر ماوه‌ی سمرخوان ۴-تۆزه ماومیه‌کی ههر شتیک بیت.

(الْفَيْض): ۱-فرپیدراو ۲-به‌گویدا دراو/ و تراو.

ته‌مه‌ندریژه‌ که‌لایه‌کی زوری هه‌یه له‌سهر رووی زموی کۆمه‌لده‌ستن له کۆتایی زستاندا گولده‌کات به‌ریکی زمردی بو‌نخۆش دم‌گریت له تری ده‌جیت زمردباوو بو‌نخۆشه‌ دم‌رمانی نارام‌دمری لیدم‌ده‌هینریت.

لفخ: (لَفْخ-هٌ فِي أَوْ عَلَى رَأْسِهِ): (دای/ کی‌شای) به‌سه‌ریدا.

(الْفَخ) (مص): کی‌شان و لیدان به هه‌موو سه‌ردا.

لفظ: (لَفْظٌ وَلَفْظٌ- الشَّيْءُ وَبِالشَّيْءِ مِنْ فَمِهِ لَفْظًا): شته‌که‌ی له دم (فریدایه دم‌روه/ هاویشته دم‌روه).

(شَيْءٌ لَفِيفٌ وَمَلْفُوظٌ): شتیکی له ده‌مه‌وه فرپیدراو.

(-بالکلام): قسه‌یکرد/ ناخاوت.

(-فَلَانٌ نَفْسُهُ أَوْ عَصَبُهُ): گیانی دم‌رجوو/ گیانیدا/ مرد.

(عَصَبُهُ = رِيقُهُ): تفی ناوده‌می که به دم‌میه‌وه دم‌نوسیت و وشکده‌بیت.

(-الْبَحْرُ دَابَّةٌ): دم‌ریاکه لاک‌ی و لاخیکی فرپیدایه سهر رۆخه‌که‌ی/ هاویشته‌ی سهر قه‌راغه‌که‌ی.

(«لَفْظَتِ إِلَيْنَا الْبِلَادُ أَهْلَهَا»): ولاته‌که دانیشتوو‌مه‌که‌ی بو لای نیمه‌ دم‌کرده دم‌روه.

(تَلَفَّظَ بِالْكَلامِ): که‌وته قسه‌کردن.

(الْفَظَةُ): ۱-می وشه‌ی (الْفَظُ) ۲-دم‌ریا.

لفع: ١- (لَفَع - تَه النَّارُ لَفَعًا): گری ناگرمکه بردی / گری ناگرمکهی بهرکهوت.

(- الشَّيْبُ رَأْسُهُ): پیری سهری هه موو سپکرد.

لَفَع = (لَفَع - الفَلام): کورمهکی خسته باومشی / گرتیه خوی.

(«لَفَعُ رَأْسُهُ»): سهری خوی داپوشی.

(تَلَفَع): مووی سهری سپیوو.

(- تِ النَّارِ): ناگرمکه کلپهسهند.

(- تِ الْحَرْبِ بِالْشَّرِّ): خراپهی جهنگ هه موو لایهک و هه موو کهسیکی گرتیهوه.

(- الْقَوْمُ عَلَى حَيْشِ الْغَدْوِ): خویشگهل دوژمنی گرتیه خو و پایه مالیانکردو تالانیاکردن / هیجیان نه هیشتن.

(- الرَّجُلُ بِالنُّوبِ وَالشَّجَرُ بِالْوَرَقِ): پیاومهکه به جل خوی داپوشی و درهخته کهیش خوی به گه لا داپوشی / گه لای گرتیه خوی.

(أَلْتَفَع - الرَّجُلُ بِالنُّوبِ وَالشَّجَرُ بِالْوَرَقِ): پیاومهکه خوی له بهرگ هه لکیشا / خوی خسته بهرگه کهیهوه درهخته کهیش به گه لا خوی داپوشی.

(- تِ الْأَرْضِ): زهویه که گیاهکی داپوشی.

(أَلْتَفَع - لَوْنُهُ): رهنگی گوررا.

(أَلْفِصَاع): ١- داپوش، پیخهف، لیفه، پوْشاک، بهرگ ٢- دوو سهری گوانی پیشهوهی میحوشتر.

(أَلْفِصَاعَة وَاللْفِصَاعَة): پارچهی زیاد که له بهرگ دهریت.

(أَلْتَفِصَاعَة) شَال و ملبیج که له سهرمادا له ملهوه دمئالینریت.

(أَلْفِصَاعَة): عمبا یا همر بهرگیک که له خوتیهوه بیپجیت وهک فهرهنجی و شتیر.

٢- (لَفَع - فُلَانٌ): فیسار (زور خوریکرد / زوری خوارد).

(تَلَفَع - الْمَالُ): مالیاته که / ناژه له که که لکی له وهره که بینی.

لفق: ١- (لَفَق - النَّوْبَ. لَفَقًا): پارچه دراومهکی جله که له یه که دایه وهو پیکه وه دروونیهوه.

(لَفَق - الْحَدِيثُ): قسه که له هه لبهست و رازاننده وهو پریکرد له شتی ناراست و نار هوا. (- الشَّقَاتَيْنِ): دوو پارچه که له یه که دوا دروونیهوه.

(«لَفَقَ بَيْنَ النَّوْبَيْنِ»): دوو بهرگه که له به دروون پیکه وه گونجانند.

(تَلَفَق - بِهِ): ١- پییگه یشت ٢- پیومیلکا / پیوهی به یهوستبوو.

(- مَا بَيْنَهُمْ): پیکیه وه گونجانندن / نیوانیانی ریخست و یه کیخستن.

(تَلَفَق - الْقَوْمُ): کاروباری خویشگهل ریکبوو / گونجا / ته بابووون.

(أَلْفِق): دوو پارچه له یه که بدرین و بدورین وهک دوو تهخته دموار پیکه وه بدروین یان

روبوؤشه‌که‌ی خوئی قایم‌کرد.
 (أَلْفَام): روپوؤش/ ده‌مامک که ده‌خریته
 سمر لووت.
 لَفُو: ۱- (لَفَا. يَلْفُو- اللَّحْمَ عَنِ الْعَظْمِ. لَفُوًا):
 گوشته‌که‌ی له نیسقانه‌که کرده‌وو دایمالی.
 (-فُلَانًا حَقَّهُ): مافه‌که‌ی ته‌واو به فیسار
 نه‌دایه‌وو لیبری.
 (أَلْفِيَّةٌ (ج) لَفَايَا): پارچه گوشتیک/ پله
 گوشتیک.
 (أَلْفَاءُ): ۱- خَوْل/ گَل ۲- بیبایه‌خو کهم ۲- رسواو
 نزم/ سووک/ هه‌موو شتیکی هیچو پووج.
 («رَضِيَ فُلَانٌ مِنَ الْوَفَاءِ بِاللَّفَاءِ»): فیسار
 لهو هه‌موو مافه‌ی وازیه‌یناو به شتیکی کهم
 قایل‌بوو.
 ۲- (أَلْفَى- هُ الْفَاءُ): دؤزییه‌وه/ دییه‌وه:
 (تَلَفَى- الْأَمْرَ): فریای کارمه‌که که‌وتو
 چارمه‌ریکرد/ جیبه‌جییک‌برد یان راستی
 کرده‌وو.
 (أَلْتَلَفَى) (مَص): ۱- فریایکه‌وتن/ چارمه‌رکردن
 ۲- فریای توله‌سه‌ندن که‌وتن.
 لَقَى: ۱- (لَقَى- عَيْنَهُ لَقَاءً): به دهستی کی‌شای به
 جاویدا.
 (لَقَى (ج) لَقَقَةً): که‌سیکه که به دهست به
 جاودا بکی‌شیت.
 (أَلْقَقَةً): که‌سانیکن که به له‌پیده‌ست به
 چاوی خه‌لکدا بکی‌شن.

به‌رگیک دوو پارچه بی‌تو به یه‌که‌وه بدروین.
 به دوو بیاو که همر به یه‌که‌وه بنو له یه‌ک
 جیانه‌بنه‌وه ده‌لین («هُمَا لِفَقَان»).
 أَلْفَاق: دوو به‌رگن یه‌کتری ته‌واو ده‌که‌ن و
 پی‌که‌وه له‌بهر ده‌کرین همر پارچه‌یه‌کیان
 پی‌ده‌لین (لِفَاق).
 ۲- (لَفَقَ- الْأَمْرَ. لَفَقًا): کارمه‌ی ویستو بؤی
 نه‌بوو.
 (-الصَّقْرُ): بازه‌که بو نیچیره‌که نی‌رراو
 نه‌یگرت.
 (لَفَقَ الرَّجُلُ): پی‌اومکه کاریکی ویستو
 ده‌ستگیری نه‌بوو، بؤی نه‌بوو.
 (أَلْفَاق): که‌سیک نه‌وه‌ی ده‌یخو‌زایت (بؤی
 نه‌بی‌تو سه‌رنه‌که‌ویت/ ده‌ستگیری نه‌بی‌ت).
 لَفَكَ: (أَلْفَيْكَ): چه‌پلمر.
 (أَلْفَيْكَ وَالْأَلْفَكَ): که‌وج.
 لَفَمَ: (لَفَمَتِ الْمَرْأَةُ): ژنه‌که ده‌مامکه‌که‌ی
 له‌سمر لووتی قایم‌کردو لووتی شارده‌وو.
 (-تِ الْمَرْأَةُ فَاها): روپوؤشه‌که‌ی له‌سمر ده‌می
 قایم‌کردو ده‌می خوئی شارده‌وو.
 (۵-): پی‌چایه‌وه.
 (تَلَفَّمَتِ الْمَرْأَةُ): ژنه‌که ده‌مامکه‌که‌ی
 توند‌کرد/ روپوؤشه‌که‌ی توند‌کرد.
 (-بِعَمَامَتِهَا): به می‌زمره‌که‌ی ده‌مو لووتی
 خوئی هه‌لبه‌ست.
 (إِلْتَفَمَتِ الْمَرْأَةُ): ژنه‌که ده‌مامکه‌که‌ی/

نهگرساوه / نهجهسپاو.
 لقب: (لَقَبٌ - لَقَّبَ - فَلَانًا بِكَذَا): نهو نازناوهی له
 فیسار نا.
 (لَقَبٌ - هُ): نازناوی دزیوی لینا / به نازناوی
 ناشیرین و ناتوره بانگیکرد.
 (تَلَقَّبَ - بِكَذَا): نهو نازناوه بوو به نازناوی
 نهو / نازناوی (بُو حُوَى دانا / لهخوینا).
 (تَلَقَّبَ - الْقَوْمُ): خویشگهل نازناوی
 ناشیرینان له یهک نا / ناتورهی دزیویان له
 یهکتری ناو پیی یهکتریان بانگیکرد.
 (الْقَبْ (ج) الْقَاب): نازناو. ناوی دووهمی
 نهو کهسهیه که لییدمنریت نازناوی باش یان
 خراب.
 لَقْح: ۱- (لَقَحَ - النَّخْلَ لَقْحًا): دارخورماکهی
 تووپیژ کرد. هه لالهی به دارخورما میکهوه
 کرد.
 (لَقِحَ - تِ النَّاقَةِ وَنَحَوَهَا وَلَقْحًا وَلَقَا حَا.
 لَقْحًا): میحوشتره که یان مییتر که لیگرت /
 توویگرت یان ناوسبوو.
 (لَا قِحَ وَلَقُوح): که لگرتوو یان ناوسبوو / یان
 تووگرتوو.
 (لَقِحَ - تِ الْمَرَاةِ أَوْ النَّخْلَةَ): ژنه که ناوسبوو
 یان دارخورماکه به ریگرت.
 (- تِ الْحَرْبِ): جهنگه که بهریا بووه ووهو
 سهریهه لدایه وه که بو ماومیهک بییدمنگبوو،
 کببوو.

(لَاقٌ): کهسیکه که به چاودا بکیشیت.
 ۲- (الْلُقُ): ۱- درزو قلیشی زموی ۲- زموی بهرز
 ۲- هه موو زمویه کی تهنگه بهری لاکیشیهی
 ۴- چهنه باز / زوریلن / هه ره جهن.
 (الْلُقَّةُ): چالی دهمتهسک.
 («رَجُلٌ لَقَاقٌ بَقَاقٌ»): پیاوکی (زوریلن /
 هه له وهر / چهنه باز / هه ره جهن).
 ۲- (الْقَلْقُ - اللِّقَالِقُ): حاجی لهقله قه که
 خویندی.
 (- تِ الْحَيَّةِ): ماره که زمانی دمرکیشا.
 (لَقَلِقُ الشَّيْءِ): شته که ی بزواند.
 (تَلَقَلِقُ - الشَّيْءُ): شته که که وته لهقله ق /
 جموجوول / بزوا.
 (الْلَقَلِقُ (ج) لَقَالِقُ (ح): ۱- حاجی لهقله ق.
 بالندمی که قاج و ملدریژ له لاقدریژمه گانه مار
 ده خوات و زیره ک و وریاه ناوه شارراومه کی:
 (أَبُو خَدِيجٍ) ۲- زمان.
 (الْلَقَلَقَةُ): ۱- دمنگی حاجی لهقله ق ۲- هه موو
 دمنگی لهرزوکی شپرز.
 («فِي لِسَانِهِ لَقَلَقَةٌ»): زمانی (دمیگریت /
 گرتنی تیدایه).
 (حُرُوفُ اللَّقَلَقَةِ): نه م پیتانه گرتنی تیدایه
 (ب. ج. د. ط. ق).
 (الْلِقَالِقُ (ح): ۱- حاجی لهقله ق ۲- دمنگه دمنگو
 غه لبه غه لب / ژاومژاو.
 (طَرَفٌ مُلَقَلِقٌ): سهریکی / لایه کی به جوولهو

ناوسبیت / تۆۋۈمۈرگۈریت.

(اللقح (ج) لقاح ولقاح): میحوشتری زۆر

به شیرو دۆشراو.

(اللاقح. الواحدۃ ملقح): كەل / نیرە.

(اللاقح الواحدۃ ملقحة): میى ناوس /

سکپ.

(اللاقح): ئەو تۆۋۈ نیریەى كە لە پشتی

حوشترۈ ئەسپدایە.

۱- الملاقح الواحدۃ. ملقوحة): ۱-دايکهكان

۲-ئەو كۆرپەلەمىە كە لە سكى دايكدايە.

(اللقح (مفع): كەلدراو / تۆۋۈ نیر

پيومرگراو، تافیکراوہى كەلدان.

۲- (لقح-ه على الأرض لقحاً) (عامية): بۇ

جووتبوون پالېخست / سوارىبوو دايپەزمويدا.

۲- (اللقحة (ج) لقح ولقاح): ۱- (ح) دال ۲- (ح)

قەلەرەشكە.

(- (ج) لقاح): دەرۈۈن.

(اللقاح): قامچيەكان.

لقز: (لقز- ه لقزاً): بە مستەكۆلە لىيدا.

لقس: ۱- (لقس- ه. لقساً): خەوشى

لىدەرەينا / تۈنچى تىگرت.

(لاقس): خەوشلىدەر / تىرۈتۈنچ (تىگر /

ۈشىن).

(لاقس- القوم لقاساً وملاقسة): خويشگەل

ناوو ناتۆرەى ناشرىنيان لەبەكنا.

(تلاقس- القوم): خويشگەل جنيويان

بەيەكتىدا / شەرە جنيويانكرد.

(اللقس واللاقس): گەرىي.

(اللقس): كەسىكە ناووناقۆرە لە خەلك

دادمەيىنيت و گالتە بە خەلك دمكات.

۲- (لقس- ت نفسه من الشيء. لقساً): دلى

لە شتەكە تىكەلھاتو بىزى لىكردمەو.

(لقسة): دەرۈۈن تىكچوو / دلتىكەلھاتوو.

(- ت نفس فلان إلى الشيء): دلى چووہ سەر

ئەو شتەو ھەزىللىكرد.

(تلقس- ت نفسه من الشيء): دلى لە شتەكە

تىكەلھاتو قىزى لىكردمەو / دلى بە شتەكە

تەنگىوو.

(اللقس): ۱- دەرۈۈنچلىس ۲- بۇ ھەموو شتىك

بەرچاوتەنگ ۲- كەسىكى بىبار كە لەسەر

رەوشىك ستارە ناگرت.

۲- (لقس- بأمر لقساً): بە كارمگەپزانىو

بۇچچوو.

(لقس): زرنگو بە كارزان.

۴- (اللقيس) (سريانية): لە كاتى خۇ

دواكەوتوو.

(تلقس) (عامية): لە كاتى خۇى دواكەوت

(سريانية).

(اللاقس): بەكىش / نارامگرتوو / بە نارام.

لقص: ۱- (لقص- الشيء جلدہ لقصاً): شتەكە

بە تىنى گەرمىي خۇى پىستەكەى سووتاند.

۲- (لقص- الشيء. لقصاً): شتەكە

تەسكبووئوھ/ تەنگبوو.

(ت- نَفْسُهُ): دلى تىكەلھاتو خەرىكبوو
بىرشىتەوھ.

(اللقص): تەسك/ تەنگ.

۳- (الْتَقَصَ- الشيءَ): شتەكەپىرد/ ومىرگرت.

۴- (اللقص): انازا بو خراپە/ خىرا بو
خراپەكارىي ۲ زوربلى.

لقط: ۱- (لَقَطَ- الشيءَ لَقَطًا): شتەكەي بە بى
ھىلاكى ھەلجنىو لە زمويەكە ھەلىگرتەوھ.

(- العلمَ مِنَ الكُتُبِ): زانستى لەم كىتبو لەو
كتىبەوھ ومىرگرت.

(- الطائرُ الحَبُّ): بالندمكە دانەكەي بە
دمنووك ھەلجنى.

(لا قِطَ وَلَقَطًا): ھەلجىن/ ھەلگرموھ/
دۆزمرموھ.

(تَلَقَطَ- الشيءَ): شتەكەي لەملاو لەولاوھ
كۆكردموھ.

(إلتقط- الشيءَ): ۱-بەبى گەرانو سۇراغكردن
شتەكەي دۆزىيەوھ ھەلگرت ۲-ھەلجنى

۳-لەملاولا كۆيكردموھ.

(إلتقط- اللقاط): شتە كەوتووھكەي
ھەلگرتو ھەلجنى.

(اللاقط) (فا): ۱-گولەوھچن ئەو كەسەي
دواي درويئە ئەو گولە گەنمانەي

ومىرون دەمىاندۆزىتەوھو ھەلىاندەچنىت/
كۆياندمكاتەوھ.

(اللاقطة): ۱-مىي وشەي (اللاقط)

(«لِكُلِّ ساقِطَةٍ لاقِطَةٌ»): ھەموو وشەيەك
كە لە دەم دەردەچىت گويگريك ومىرەدەگريت
بلاويدمكاتەوھ ئەمە بو ئەومىيە كە پياو ناگاي
لە زمانى خوئىبىت.

(اللاقط): ۲-پياوى نزمى پووشت ھەروھە.

(اللاقطة): نافرمتى سووكى پووشتو
نابرووچوو.

(اللقط الواحد لقطه): ۱-شتى كەوتوو/
ومىيو كە ھەلدەگريتو ھەلدەچنرىت ۲-

ھەموو گولە گەنمىك يان دىنكە خورمايەك
كە دەدۆزىتەوھو ھەلدەگريت.

(لقط العدين): پارچە دۆزراوھى زىر يان ھەر
كانزايەكى دۆزراومىتر لە كانزادا.

(«في المكان لقط للماشية»): لە شوئىنەكەدا
شتىك لەومىرگاي كەم بو ناژەلەكە ھەيە.

(اللقطة واللقطة): شتى دۆزراوھ كە فرىدراوھ
يان بىخاومەنو نازانرىت خاومەنەكەي كىيە.

(اللقطة ج) لقط (ن): گيايەكى خوئە كە
ناژەل بە دوايدا دەگەرىت.

(اللقاط واللقاط): ۱-گولى ومىيو كە درويئە
كەرمكە لىببەردمىيتەوھ يان پىي نازانىتو

گولەوھچن دەمىچنىتەوھ ۲-شتىك فرىدراوھو
دەمىدۆزىتەوھو ھەلىدەگريتەوھ بو خوئت.

(اللقاط): گردكردنەوھى گولەگەنمى ومىيو
كۆكردنەوھى/ گولەوھچنى.

(الَّلُقَّاطَةُ ج) اَلَّقَاطُ: ۱-گوله‌گه‌نم و جوئی و مریو دواى سه‌پان ۲-نهو شته‌ی که بی‌بایه‌خبیت کؤدمکریته‌وه/ دمدؤزریته‌وه.
 (اَلَّلَّقَاطُ وَاَلَّلَّقَاطَةُ): نازا له گوله‌وه‌چنیدا/ له هه‌لچینی شتدا/ له دؤزینه‌وه‌ی شتدا.
 (اَلَّلَّقِیْطُ - اَلَّلَّقُوطُ): ۱-فریدراو و دؤزراوه ۲-مندالی (فریدراو/ زؤل یان بیکه‌س) ی فریدراو.
 (اَلَّلَّقِیْطَةُ ج) لَقَاطُ: ۱-میی وشه‌ی (اللَّقِیْطُ) ۲-پیاوی داوینپسی بنی نابروی رساو سووک، ژنی سؤزانی و بی‌نابروو.
 (رَجُلٌ لَّقِیْطِی خَلِیْطِی): پیاویکه هه‌وال کؤدمکاته‌وه تا زمانه‌دی پیومبکات.
 (اَلَّلَّقَاطُ): ۱-خویری و سهرسه‌ری/ به‌دره‌وستان و هه‌مه‌چیزه‌ی ناو خه‌لک ۲- که‌مه‌کیک له‌وانه و بلا‌ومبوویان.
 (اَلَّلَّقَطُ): ۱-خوازراو ۲-کانزا.
 (اَلَّلَّقِیْطُ ج) مَلَقَاطُ: مه‌قاش وه‌ک مه‌قاش ناسنگه‌رو مه‌قاشی ناگر.
 (اَلَّلَّقَاطُ ج) مَلَقِیْطُ: ۱-هه‌له‌م ۲-مووکیش ۳-ح) جال‌جالوکه.
 (اَلَّلَّقُوطُ) (مفع) ج) مَلَقِیْطُ: کوربه‌یه‌ک مندالیک که نایانه‌وئیت و فرییدمدن و هه‌لده‌گریته‌وه.
 (اَلَّلَّقُوطُ) (عند العامة): تاوانباریک که بالبه‌ستیده‌مکه‌ن و ده‌یگرن.

۲- (لَقَطٌ - النَّوْبُ لَقَطًا): جله‌که‌ی پینه‌کرد.
 (لَاقَطٌ - الفَرَسُ لِقَاطًا وَّمَلَقَطَةٌ): چارمویکه هه‌ر چواربه‌لی هه‌لپری.
 (هـ) به‌رامبه‌ریبوو/ ریکیبوو.
 (اَلَّلَّقَاطُ) (مص): به‌رامبه‌ر بوون.
 (دَارُهُ بِلِقَاطِ دَارِي): خانوه‌که‌ی به‌رامبه‌ر خانوو‌مکه‌مه.
 (لَقَيْتُهُ لِقَاطًا): رووبه‌روو دیم و پییگه‌یشتم.
 ۳- (اَللَّقِیْطُ): هه‌موو کؤیله‌یه‌ک که نازاد کرابیت له بانگکردندا دموتریت (یا مَلَقَطَانُ): هؤ گه‌وجه (یا مَلَقَطَانَةٌ): هؤ ژنه گه‌وجه‌که.
 الملحق:
 لقط (اَلَّلَّقَطَةُ): برکه‌یه‌ک/ دیمه‌نیکی فلیمه نه‌گه‌ر وینه‌ی بگریت یان ته‌ماشای بکیت جیا له دیمه‌نه‌کانیتری فلیمه‌که.
 «لَقَطَةٌ طَرِیْفَةٌ مُثْبِرَةٌ مُوَفَّقَةٌ»: برکه‌یه‌کی جوانی ناویزه‌ی جوولینه‌ری هه‌ست و دموون و سهرکه‌وتوانه.
 لقع: ۱- (لَقَعَ - الشَّيْءَ لَقَعًا): شته‌که‌ی هاویشت/ فریدا/ تووردا.
 (-فَلَانًا بَعِيْنِهِ): فیساری به‌چاومه‌وه‌کرد.
 (هـ بِالْكَلَامِ): به‌سه‌ بویردا/ به‌زاندی.
 (-تَهُ الْحَيَّةُ): مارکه‌ پیومیدا.
 (-فَلَانًا): خه‌وشی له‌ فیسار گرت/ توانجی تیگرت.

(-فُلَانٌ): فیسار که موکووری پدیدآورد /

خهوشی پدیدآورد / خهوشدار بوو.

(-لَقَعَانًا): خیرا تیبه‌ری.

(لَقَعَ - فُلَانًا بِالْكَلَامِ): به هسه به‌سمر فیساردا

زالبوو/ به‌زاندی.

(تَلَقَّحَ - بِالْكَلَامِ): قسه‌ی بی بیرکردنه‌وه

هاویشت و کرد.

(الَّلُقَاعُ وَاللَّقَاعُ الْوَاحِدَةُ لُقَاعَةٌ وَلِقَاعَةٌ) (ح):

میسه سه‌وزمکه خه‌ک ده‌گه‌زیت.

(الَّلُقْعَةُ وَاللَّقَاعُ وَاللُقَاعَةُ وَاللَّقَاعَةُ):

۱- ناوو ناتوره‌ی ناشیرین له خه‌ک دهره‌ین

۲- زوربیل / جه‌نهباز ۳- گه‌وج.

(«إِمْرَأَةٌ مَلِقَاعٌ وَمَلِقَعَةٌ»): نافرمتیکی

ده‌مپسی قسه‌ی بینا‌بروو‌کهر.

۲- (الَّتَقَّحَ - لُونُهُ): رمنگی (گؤ‌را/ هه‌نبرکا).

لقف: ۱- (لِقْفَ - الشَّيْءَ لِقْفًا وَلِقْفَانًا): خیرا

شته‌که‌ی هؤ‌سته‌وه/ گرتیه‌وه.

(لِقْفَ - هُ الشَّيْءِ): شته‌که‌ی بو‌ نه‌و هه‌لدا

بی‌گرتیه‌وه.

(- هُ الطَّعَامِ): خواردنه‌که‌ی بی قووتدا.

(- الطَّعَامِ): خواردنه‌که‌ی قووتدا.

(تَلَقَّفَ - الشَّيْءَ): شته‌که‌ی خیرا هؤ‌سته‌وه.

(تَلَقَّفَ - الطَّعَامِ): خواردنه‌که‌ی خیرا قووتدا.

(الَّلَقْفُ): خیرا (هؤ‌سته‌وه/ گرتنه‌وه).

(الإِلْتِقَافُ وَاللَّقْفُ): خیرا‌گرتنه‌وه/

هؤ‌سته‌وه.

(الَّلَقْفُ وَاللَّقْفُ وَاللَّقِيفُ - مِنَ الرِّجَالِ):

بیایوی دست‌سووکی کارامه‌و سووکه‌له.

(«رَجُلٌ لَقْفٌ لَقْفٌ وَنَقْفٌ لَقْفٌ وَنَقِيفٌ

لَقِيفٌ»): بیایوی شاره‌زای سووکه‌له‌و کارامه‌و

چابوک/ دست‌سووک.

(الَّلَقَافَةُ): لی‌زانی/ کارامه‌یی/ شاره‌زایی/

زیرمکی.

۲- (لِقْفَ - الْحَوْضُ لِقْفًا): گؤ‌له‌که له بنه‌وه

داکه‌وت و فراوانتر بوو.

(لِقْفَ): چه‌وزی ته‌بیوو/ زور داکه‌وتوو.

(- الْحَائِطُ): دیواره‌که رما/ که‌وت.

(لِقْفَ - الْفَرَسُ): چارمویکه به هه‌ردوو دست

توند که‌وته چه‌بوکان له غاردا.

(تَلَقَّفَ - الْحَائِطُ وَالْحَوْضُ): دیواره‌که‌و

گؤ‌له‌که بنکه‌ندبوو و ته‌پی و روو‌خا.

(الَّلَقْفُ (مَص) (ج) أَلْقَافُ): ۱- ته‌نشتی

نه‌ملاولای چالآو ۲- گؤل/ چه‌وز.

(بَعِيرٌ مُتَلَقِّفٌ): حوش‌تریکه له رویش‌تندا

هه‌له‌شه‌یی ده‌کات و خوی به لای سواره‌که‌یدا

ده‌خات.

لقم: ۱- (لِقَمَ - الطَّعَامِ لِقْمًا): به هه‌له‌په‌و

به‌له خواردنه‌که‌یخوارد.

(- الطَّرِيقُ وَغَيْرُهُ): دهمی ریگاکه یان هیتری

به‌ست (به لی‌چواندن).

(لِقَمَ - الْخُبْزُ): نانه‌که‌ی پارو پاروو کردو

ناماده‌ی خواردنیکرد.

(لَقَمٌ وَالْقَمُّ - هُ الطَّعَامُ): واپلیکرد خواردنه که خیرا بخوات.

(«أَلْقَمَهُ الْحَجْرُ»): فوری به دمیدادا. واتا له ناکوکی و شمره قسه که دا بیدمنگی کرد.

(تَلَقَمَ - الشَّيْءَ): خیرا خواردنه که میخورد/ به هه لیه خواردی.

(الْتَقَمَ - الطَّعَامَ): خواردنه که می قوتدا یان پاروو پاروو به شینه می خواردی.

(«الْتَقَمَ أَذْنَهُ»): گوئی و مریگرت و پیی خویشبوو/ پیی شادبوو.

(الْقَمُّ وَالْقَمُّ): بهشی زوری ریگه که یان ناو مراستی و نهومی که دیاره.

(الْقَمَّةُ): خواردنی پاروویه ک و قوتدانی.

(الْقَمَّةُ (ج) لَقَمٌ): پاروویه ک.

(الْقَمِيمُ): نهومی دمکرته پاروو و ده خوریت.

(التَّلْقَامُ وَالتَّلْقَامَةُ وَالتَّلْقَامَةُ): که سیکه پارووی گهوره گهوره دمکات و دمگینیت/ دمخوات.

۲- (تَلَقَمَ - الْمَاءُ فِي بَطْنِهِ): ناومکه له بهر زوری له سکیدا شلقه شلقیبوو.

(رَكِيَّةٌ مُتَلَقَمَةٌ): چالوویکی/ بیریکی پر له ناو/ فره ناو.

لقن: ۱- (لَقْنٌ لِقَانَةٌ): زیره ک و ژیر بوو. (لَقْنٌ وَتَلَقْنٌ - الْكَلَامُ مِنْ فُلَانٍ. لَقْنَا وَلِقَانَةٌ وَلِقَانِيَّةٌ): قسه که می له دمی فیسار و مریگرت و تیگه میشت.

(لَقْنٌ - هُ الْكَلَامُ): به دم قسه که تیگه میاند

(أَلَقْنٌ - الْكَلَامُ): قسه که می زوو و مریگرت و چوو می شکیه وه.

(أَلَقْنٌ): تیژ هوش و خیرا له شت گه میشتوو/ زرت.

(هُوَ تَقِفٌ لَقْنٌ): نهو تیگه میشتوو زوو تیدمگات و قسه و مریگرت.

(الْقَانَةُ وَاللِقَانِيَّةُ): خیرا تیگه میشتن و قسه و مریگرتن.

۲- (أَلَقْنٌ): ۱- گوشه/ سوچ ۲- پال/ بنبال.

(أَلَقْنٌ) (فارسیه): له گه می مس. پیشیده لاین (لکن).

(أَلْوَقِنٌ): دامینی خواره وهی سک.

الملحق:

لقن: (أَلَقْنٌ): پیوت/ بیر خه رموه. که سیکه له شانوگم ریدا به چرپه و له شوینیکی نه دیویدا

بیری نه کتیره که به خاتنه وه و پییده لاین چی بلیت.

لقو: (لَقَا. يَلْقَوْنَ - فُلَانًا لَقْوًا): تووشی دمردی کاکیله خوار می کرد.

(لَقِي. لَقْوًا): تووشی کاکیله خوار می بوو/ دمگرتی بوو. (الْقَوَةُ) (طب): دمردیکه تووشی دموچاو دمبیت و کاکیله بهرمو لایه کی مل خوار دمکات/ دمی گرتی دمکات.

(الْقَوَةُ وَ اللِّقْوَةُ (ج) لِقَاءٌ وَأَلْقَاءُ) (ح):

۱-دالی من (بویه وا ناونراوه چونکه دمنووی
خواریوتهوه) ۲-دالی خیرا.

(الْمَلُوقُ): تووشبووی کاکيله خواریی.

لقي: (لَقِيَ يَلْقَى - فَلَانَا لِقَاءً وَلِقَاءً وَلِقَايَةً
وَلِقَاءً وَلِقْيَانًا وَلِقْيَانًا وَلِقْيَانًا وَلِقْيَانًا
وَلِقْيَانًا وَلِقْيَانًا وَلِقْيَانًا) ۱-پیشوازی هیساریکرد
۲-رپکه وتیکردو دی.

(الاقى- الرجل لِقَاءً وَمُلاقاةً): رپکهوتی
پیاومهکیکردو یهکتریاندى/ تووشی یهکبوون.
(الاقى بَيْنَ طَرْفَيْ الْقَضِيبِ): ههردوو سمری
چیومهکی نوشتانهوه تا به یهک گهیشتن.

(لَوْقِي بَيْنَهُمَا): کهوته نیوانیانهوهو به
یهکیان گهیانندن.

(تَلَقَى- الشيء): ۱-شتهکهیدی ۲-رووبهرووی
شتهکه بوو ۳-شتهکهی وهرگرت.

(تِ الْمَرَاةُ): ژنهکه سکی پر بوو.

(مُتَلَقٌّ): ژنی سکپر بوو/ ناوسبوو.

(التقى- الشيء): شتهکهیدی، رپکهوتی
شتهکهیکرد.

(- الْقَوْمُ): خویشگهل رپکهوتی یهکتریانکرد،
یهکتریاندى.

(تلاقى- القوم): یهکتریاندى به یهکگهیشتن.

(الَلْقِيَةُ (ج) لُقِيٌّ): بهیهک گهیشتنیک/
جاریک یهکتر بینین.

(لَقِيْتَهُ لُقِيًّا كَثِيرَةً): زورجار دیومهو
پییگهیشتوم.

(اللقيا) بهیهکگهیشتن/ رپکهوتی یهکترکردن/
یهکتربینین.

(اللقاء): ۱-یهکتربینین، رپکهوتی یهکترکردن

۲-شوینی بهیهکتر گهیشتنو یهکتر بینین.

(جَلَسَ تَلْقَاءَهُ): بهرامبهری دانیشت.

(فَعَلَ الْأَمْرَ مِنْ تَلْقَاءِ نَفْسِهِ): خوی له
خویهوه کارمهکی کرد/ بهجیهینا.

(الَلْقَى (م) لَقِيَةً): ۱-پهیومندکار، دیدارکار بو
چاکه یان خرابه. به زوری بو کاری خراب
دموتریت.

(هُوَ شَقِي لَقِيٌّ): نهو ههر دواى کاری
خرابه کهوتوهو ۲-شوینکهوتن.

(هُمَا لَقِيَانٍ وَلَقِيَانٍ): نهو دوانه بهیهک
گهیشتون.

(اللقاء): پهیومندکار/ پهیومنددار له چاکهو
خرابهدا به زوری بو خرابه دموتریت.

(يَوْمُ التَّلَاقِ): روژی زیندووبوونهوه/ روژی
حهشر/ روژی یهکتربینین.

(التلاقي) (فا): کیشهیهکه له کیشهکانی
شعری عمرمبی که ههشت جار (فعلن) ۹.

(اللقى) به یهک گهیشتوو له چاکهو خرابهدا
به زوری بو خرابه دموتریت.

(اللقى واللتقى): جیی بهیهکگهیشتن/
یهکترگرتن/ یهکتر بینین/ دیدارگه/ حی ژوان.

(الملاقي): ۱-کوی وشهی (اللقى) ۲-شوینی به
یهکگهیشتنی پیلووهمکان.

بیکهوه که وتنه قسه.
 (اِسْتَلَقَى عَلَى قَفَا): له سهر گاز پېشت راکشاو
 نوشت.
 (اَلَلَقَى (ج) اَلْقَاءَ): شتی فریدراو/ تووپردراو
 یان دوزراوه بهردمستخراو.
 (اَلَلَقِيَّةُ وَاللَّقِيَّةُ): جاریک په کتر بینین/
 به په کتر گه پېشتن.
 (اَلَلَقِيَّةُ) (عند العامة): نهو گهنج و گوههرو
 کانزایانه ی که له ناو سکی زمویدا همیه یان
 شتی که وتوو و فریدراو که دم دوزریته وه.
 (اَلَلَقِيَّةُ (ج) اَلَقِيَّ): مه ته ل یان نه وه ی به
 پېچ و په نا ده وتريت.
 (اَلَلَقَى): شوینی فریدانی شت/ سهره لوینک.
 (هَذَا مُلَقَى الْكِنَاسَاتِ): نه مه سهره لوینکه/
 شوینی فریدانی خو ل و خاشاکه.
 («فَنَاءُ فُلَانٍ مُلَقَى الرَّحَالِ»): چه وشه ی
 فیسار شوینی کو چبه ره گانه. و اتا فیسار
 میوانگوزاره (نه وه ئیدیومه).
 ۲- (اَلَلَقَى): ۱- باننده گان ۲- نازارمکان/ ژانه گان/
 ناسورمکان.
 (اَلَلْقَاةُ): ناو مرستی (رې/ شه قام).
 (اَلْاَلَقِيَّ): ته نگانه و وهی گران/ سه غله تیی
 سهخت.
 لك: ۱- (لَكَ هُ لَكَ): به مسته کو له کی شای به
 پستی ملیدا ۲- فشاری خسته سهر.
 (-الشيء): شته که ی تیکه لکرد.

(اَلْمَلْقَى وَالْمَلْقَى): به په گگه پېشت له چاکه و
 خرابه داو به زوری له خرابه دا/ په کتر گرتن.
 («اَلشُّجَاعُ مُوقَى وَالْجَبَانُ مُلْقَى»): نازا نازایه و
 پاریزراوه. زیره کردو و توو شبووه.
 («هُوَ جَارِي مُلَاقِي»): نه و دراوسی
 به رامبرمه که همیشه ده بینم.
 ۲- (لَقَى - فُلَانًا - الشَّيْءَ تَلْقِيَّةً): شته که ی بو
 فیسار فریدا بو (هه لدا/ هاو پېشت).
 (اَللَّقَى - الشَّيْءَ إِلَى الْأَرْضِ): شته که ی هاو پېشته/
 فریدایه سهره موی.
 (-إِلَيْهِ الْقَوْلُ وَبِالْقَوْلِ): قسه که ی پیرا گه یاند.
 (-عَلَيْهِ الْقَوْلُ): ۱- قسه که ی پینووسیه وه و
 فیر کرد ۲- پیرا گه یاند.
 (-فِيهِ الشَّيْءُ): شته که ی تیخت.
 (-عَنْهُ الشَّيْءُ): شته که ی (لیدووور خسته وه،
 له کو لکرد وه/ لیلابرد).
 (إِلَيْهِ السَّمْعُ): گوئی بو شلکرد/ گوئی دایه
 قسه که ی/ گوئی لیگرت.
 (-إِلَيْهِ خَيْرًا): خیر و فه ری (ده مستگیر کرد/
 پیکه یاند).
 (-إِلَيْهِ بِالْأُ): دل و هو شی دایه به ته نگیه وه
 هات و گوئی لیگرت/ گویرایه لیب کرد.
 («اَللَّقِيْتُ إِلَيْهِ الْمُوَدَّةَ وَبِالْمُوَدَّةِ»): خو شه ویستی و
 سوزمدایه، خو شمویست.
 (تَلَقَى - الشَّيْءَ مِنْهُ): شته که ی لیومرگرت.
 (تَلَاقَى - الْقَوْمُ): جاویان به په کتری که وت و

(الَّتْكَ وَاللُّكُّ): ۱- خلتی گوشینی لیلاقه یان
 ناوه گوشراومکهی ۲- تاشینی بیستهیهک که به
 لیلاقه رمنگدمکریت.

(الَّلْکَاةُ - مِنَ الْجُلُودِ): پیستهی چهرمی به
 رمنگی لیلاقه بویهکراو.

(الَّلْکِیک (ج) لِکاک): قهتران.
 ۲- (لَّکَّ - اللَّحْمُ. لَکَا): گوشتهکهی له نیسقانهکه
 کردهوه.

۴- (الَّتْكَ - فِي کَلَامِهِ): له قسهکردنهکهیدا
 ههلهیکرد.

(- فِي حُجَّتِهِ): له بهنگه و بیانووکهیدا
 خاوهخاویکرد.

۵- (الَّلْکُ (ج) أَلْکَاک و لُکوک (ع ح):
 دهملیون.

(الَّلْکِیک (ج) لِکاک (ن): درهختیکی کزو
 بیهیز.

۶- (الَّلْکُک): کورت.

(الَّلْکُک وَاللَّکَالِک): حوشتری کهته/ زله/ قهبه.
 لَکَا: (لَکَا - بِالسَّوْطِ فُلَانًا. لَکَا): به قامچی
 لییدا.

(- فُلَانًا): دایبهزهویدا.

(- بِه الْأَرْضِ): کوتای به زهویدا.

۲- (لَکَا - الرَّجُلُ لَکَا): ههموو مافهکهی به
 پیاومکه دا.

۲- (لَکِیء - بِالْکَانَ. لَکَا): له شوپنهکهیدا
 نیستهنیبوو.

(الَّتْكَ - الوردُ): گولهکان چربوون و
 بهیهکداچوون.

(- العسکرُ): سهربازمکان چوونه پال یهک و
 چوونه ناویهک/ بهیهکدا چوون.

(الَّلْکَاک (ج) لَکْک و لِکَاک): ۱- چرپی/
 قهلهبالفی/ جهنجالیی ۲- حوشتری گوشتپتهوو
 گوشت (توند/ تورتو تؤل).

(الَّلْکُ (مص) (ج) أَلْکَاک و لُکوک): گوشت.
 الَّلْکُ وَاللُّکُ): بربرهی گوشت توندو پتهوو
 قهلهو.

(الَّلْکَة): ۱- توندی و سهختیی ۲- پالنان ۳- پیلینان/
 پلیشانندهوه.

(رَجُلٌ لُکِی): پیاویکی گوشتپتهوی
 تیکسمراو.

(الَّلْکِیک (ج) لِکاک): ۱- سهربازانی یهکگرتوی
 بهیهکداچوو ۲- گوشتی پتهو ۳- بربرراگی
 پستی گوشتن و گوشتپتهو.

(الَّلْکُک): بربرهی پستی گوشتپتهوو گوشتن.
 (سَکْرَانٌ مَلْتُک): سهرخوشیکی تهوواو
 مهستو پهریشان.

۲- (لَکَّ - الْجِلْدُ. لَکَا): پیستهکهی به خومی
 سوور رمنگکرد.

(الَّلْکُ (ج) أَلْکَاک و لُکوک): خومی سوور،
 بویهی سوور که پیستهی پی رمنگدهکن.

(- (ن): لیلاقه رووهکیکه نهو رمنگه سوورهی
 لیدهگریت.

(-بُفْلَان): له فيسار نه بووه و هو پيوميكا.
 ۴- (تَلَكَّأ- عَنِ الْأَمْرِ. تَلَكَّؤًا): له كاره كه دا
 خاوه خاويكرد / سستيكردو ومستا.
 (-عليه): خرابه ي بهرام بهر كردو دستدر يژي
 كرده سهرى.
 لكث: ۱- (لَكثَ- هُ بِالسُّوِطِ لَكْنَا): به قامچي
 لييدا.
 (-فُلَانًا): فيساري ماندو و كردو رهي نيئه لگرت.
 ۲- (لَكثَ- الوَسْخُ عَلَيْهِ وَبِهِ. لَكْنَا): چلك و
 پيسي پيوه لكا.
 (-الْبَعِيرُ): حوشرمه كه ناوده مي زيپكه ي
 دهر كرد.
 (الَّلَكْثُ) (مص): ۱- به لغی ليواری قاپی شیر
 كه شیرمه كي پيوه وشكدم بيته وهو به دست
 لييدم كرينته وه ۲- دهردي زيپكه ي ناوده مي
 حوشر.
 (نَاقَةُ لَكْنَةَ): ميحوشتر يكي قه لهو.
 (الَّلَكَاثُ): دهرديكه حوشر دميكريت هموو
 ناوده مي دمبيته زيپكه.
 ۲- (الَّلَكَاثُ): بهرد يكي بريقه داره له ناو كه جدا
 دمبيت.
 (الَّلَكَاثُ): كه چكه ره مان.
 (الَّلَكَاثِيُّ): زور سبي.
 لكج: (لَكَج- هُ. لَكَجًا): لييدا يان به دست
 تيوه يژمند.
 (-هَ بِلْسَانِهِ) (عامية): به زمان لستيه وه.

لكد: ۱- (لَكَد- هُ. لَكَدًا): به دست پييدا كيشا/
 لييدا دميشلين: پالي پيوه نا.
 ۲- (لَكَد- الوَسْخُ عَلَى فُلَانٍ وَبِهِ. لَكَدًا): چلك
 به فيسار وه نووسا / لكاو گرتي.
 (-الشَّعْرُ): قره كه به يه كه دا چوو وه كه په نكي
 ليهات.
 (الْأَكْد- هَيْدُهُ): پيوه ندمه كه ي پيي ري
 رويشتنى ليگرت.
 (-الْغُلُّ) چارمه سهرى كوته كه كه ي كرد.
 (-فُلَانًا): نالايه فيسارو بهرينه دا.
 (تَلَكَّد- فُلَانٍ): گوشتي فيسار توندو پته و
 بوو.
 (-الشيءُ): شته كه نالايه به ك و يه كيگرت.
 (-به أَوْ عَلَيْهِ الوَسْخُ): چلك پيوه لكا.
 (-فُلَانًا): دستي نالانده ملي فيسار.
 (الَّتَكَّدُ فُلَانًا وَبِفُلَانٍ): له فيسار نالوو
 بهرينه دا / لييجي انبه بووه.
 (الَّلَكْدُ): پيسكه ي سروشت توند.
 (الَّلَكْدُ): بهدز مانيك / بهدخوازيك / ناپاكيك
 كه له خويشگهل نه بيته وه.
 (الَّلَكْدُ): كوتيك ي بچوو ك كه شتي بي بكوتن.
 لكز: (لَكَز- هُ. لَكَزًا): مسته كوله ي پيدا كيشا.
 (الَكَز- هُ): شهره مسته كوله يان كرد.
 (تَلَكَزًا): يه كتر يان دايه بهر مسته كوله.
 (الَّلَكْزُ): پيسكه / چرووك / رژد.
 (الَّلَكَازُ): پارچه (بوازنيك / بهريه ك) ده خرينته

کونی تهورموه نهگهر فراوان و فشبیت.

(الْمَلَكُزُ): ۱- سه رشوړو كهساس (زمبوون) ۲- له دهر وازان دمرکراو.

(لکس): چه توونی ملنه دمر.

(رَجُلٌ سَلِسٌ لِكِسٍ): پیاوړکی چه توونی ملنه دمر و لاساره / سه هه ندمیه.

لکش: (لَكَشٌ - هُ بِيَدِهِ) عامیه): به دهمست پیاوړکیشا.

(-الْفَرَسُ بِالرِّكَابِ) عامیه): به ناوزمنگیه کهی له چارموپکه یه وه ژمند.

لکض: (لَكْضٌ - هُ لَكْضًا): به مسته کووله لییدا / مسته کووله ی پیاوړکیشا.

لکع: ۱- (لَكِعٌ - الْوَلَدُ لَكِعًا): کورمه که له مژنی شیر ی دایکیدا سه ری به سنگی دایکیدا دا.

(تَرَكَتُهُ يَلْكَعُ): به جیبیه شت خه ریکی خواردن و خوار دنه وه بوو.

(الْلُكْعُ): کورپه / مندالی بچووک.

۲- (لَكِعٌ - تَهُ الْعَقْرُبُ لَكِعًا): دوو پشکه که پیومیدا.

(-الرَّجُلُ): قسه ی ناشیرینی به گوئی پیاوړکه دا.

(الْلُكَاعَةُ (ج) لَكَاع) (ن): درکوک په که لاسکه که ی بستیکه و نهرمه و لکی پر له

درکی لیدمبیته وه له نیوان درکه کاندای گه لای بچووک ی هیه لوول دمبیت و تنها درکه که

دهمینیته وه.

۳- (لَكِعٌ. لَكِعًا وَ لَكَاعَةً): ا- به دزمانی بکرد /

به دخواز ی بکرد ۲- گه و جبوو.

(-لَكِعٌ - عَلَيْهِ الْوَسْخُ. لَكِعًا): چلک و بیسی پیوه لکا / چلکنبوو.

(الْلُكْعُ): ۱- چلکن، بیس ۲- گه و ج ۳ (ح) جوانوو

۴- چاشه که هر ۵- کوپله ۶- به دزمان / به دخواز بو بانگکردن. ده لین: (يَالْكِعُ): هو به دخواز. بو دوان ده لین: (يَا ذُو لَكِعٍ): (الْلُكْعَةُ): ژنی به دزمان / به دخواز.

(رَجُلٌ لَكَاعٌ): پیاوړکی (به دزمان / به دخواز).

(إِمْرَأَةٌ لَكَاعٌ): ژنیکی به دزمان / به دخواز (نهمه به زوری بو بانگکردن به کار دیت).

(الْلُكُوعُ وَاللِّكِعُ): به دزمان / به دخواز.

(الْأَلْكَعُ (م) لَكَعَاءُ (ج) لُكْعُ): به دزمان / به دخواز.

(الْمَلَكَعَانُ (م) مَلَكَعَانَةٌ): به دزمان / به دخواز.

۴- (الْلُكْعُ) (ح): چارموپی نهر / نهمه یان نه وه ی که خریکانی که وتبیت.

(الْلُكْعَةُ) (ج): ماین.

(الْأَلْكَعُ) (ح): چارموپیه که دانی خریی نه ماییت.

لکم: (لَكَمٌ - هُ لَكَمًا): ا- به مشت لییدا ۲- پالی پیومنا.

(«لَكَمَ السَّيْلُ عَرْضَ الْجَبَلِ»): لاهارمه که کاری له دامینی کیومه کرد.

(لَاكَمٌ - هُ مَلَاكَمَةٌ): شهره مشتیانکرد،

بۆكسینیان له گه‌ل یه‌كدا كرد.

(اَلتَّكَمَ): بهر مشتكه‌وت. بهر شتكه‌وت.

(تَلَاكَمَا): په‌گه‌ریان دایه (به‌رمشت/ بهر

بۆكس).

(اَللَّكَمَةُ): (مشته‌كۆله/ بۆكس) لیدان.

(«خَفُّ لَكَّام»): پی/ سمی حوشتری ره‌ق كه

به‌رد بشكینیت.

(رَجُلٌ مَلَكَم): پیاویکی بۆكس به‌هیز یان زۆر

بۆكسوه‌شین/ مشتوه‌شین.

(خَفُّ مَلَكَم): سمیکی ره‌قی به‌ردشکین یا

پیلایویکی قایمی به‌ردشکین.

(اَللَّكَم): پیلایوی پینه‌کراو.

(خَفُّ مَلَكَم): پیلایویکی یان سمیکی قایم و

ره‌قی به‌ردشکین.

(اَللَّكُوم) (مفع): زۆر لیکراو.

الملحق:

لكم: (اَللَّكَم): پیشه‌مشتینکار یان مشتینباز.

(اَللَّكَمَةُ): مشتین/ بۆكسین/ پارویه‌گی

وهرزشیبه‌ دوو كه‌س ده‌يكات به‌ چهند

خوله‌كێك ده‌بریته‌وه به‌ پی ده‌ستورو

یاسای یاریه‌كه به‌ مشت به‌ردمبنه‌ په‌گه‌تری و

هه‌ریه‌كه كۆششی به‌زاندنی نه‌ویتر دمكات

تا به‌ خال یان به‌ مشتیکێ به‌زین به‌زیومه‌كه

به‌زه‌ویدا بدات.

لكن: ۱- (لِکِن- الرَّجُلُ. لَكِنَا وَلَكِنَّةً وَلَكُونَةً

وَلَكُونَةً): پیاومه‌كه لاله‌په‌ته‌و زمانقورسبوو.

(اَللَّکِن (م) لَکِنَاء (ج) لُکِن): لاله‌په‌ته‌ی

زمانقورس.

(تَلَاکِن- فِي کَلَامِهِ): خوی لاله‌په‌ته‌ کرد تا

په‌په‌که‌ن و بیانیه‌ینیته‌ په‌په‌که‌نین.

(اَللَّکِنَةُ) (مص): زمانقورسی/ زمانگرانیی

یان زمانه‌که‌ی عه‌رمبیه‌گی ته‌واو نه‌بیته‌

باش عه‌رمبیه‌که‌ی بۆ نه‌په‌ت.

۲- (لِکِن) له‌ بنه‌رمتدا (لاکِن) نه‌لفه‌که‌ی له‌

نوسیندا لایراوه‌ نه‌ک به‌ ده‌نگ ده‌بیته‌ (لِکِن)

قورسه‌ که‌ سووککراوه‌و گراوه‌ به‌ (لِکِن)

ده‌چیته‌ سه‌ر په‌سته‌یه‌ک سه‌رمتاکه‌ی ناو یان

فرمانبیته‌ ده‌شیت (و) ی به‌چیته‌ په‌یش: (نه‌مه‌

بۆ په‌یومندیه‌)

(«قَامَ عَمْرُوٌ وَلَكِن زَيْدٌ جَالِسٌ»): عه‌مرو

هه‌ستا به‌لام زه‌ید دانیشتوو.

(لِکِن): له‌ بنه‌رمتدا (لاکِن) بووه‌ (نه‌مه‌ بۆ

بیرخسته‌نوه‌یه‌).

(«قَامَ الْقَوْمُ لَكِن زَيْدًا جَالِسًا»): خویشگه‌ل

هه‌لستان به‌لام زه‌ید هه‌ر دانیشتبوو.

(لِکِن): بۆ (جه‌ختکردنه‌).

(«لَوْ زَارَنِي زَيْدٌ لَأَكْرَمْتُهُ لِكِنَّهُ لَمْ يَجِيء»):

نه‌گه‌ر زه‌ید سه‌رم لیبدات ره‌یزی لیده‌گرم

به‌لام نه‌هات.

۳- (اَللَّکِن (ج) اَلکَان) (فارسیه): له‌گه‌ن.

ده‌فریکێ مسینه‌ شتی تیدا ده‌شوریت و

هه‌ویری تیدا ده‌شیلریت.

لکي: ١- (لَکِي يَلْکِي - بِه لَکِي): نالوودمپيوو
 يان پيوه نالو ليينه بووموه.
 (لَکِي): تيوه نالو/ پيوه لکاو يان نالووده.
 (لَکِي - بِالْمَكَانِ): له شوينه که دا نيسته نيپوو.
 (اللاکي = اَللَا نِيک): جيگر بوو.
 لم: (لَم): نه، نه خير، نه.
 اَلْمَ اَقْلَ لَکْ: نهی پيم نهوتيت.
 (لَم يَأْکَلْ): نهیخوارد (بو نه کردنی کردار يک
 نه) کرداری رانه بور دوومکه هه لدمگير پي ته وه
 بو رابوردوو ده لیت: (لَم يَأْکَلْ): نهیخوارد
 نه لفي پرسيار ده چي ته سهر (لَم) دمه دبيته
 (أَلْمَ): نهی نه.
 (أَلْمَ اَقْلَ لَکْ): نهی پيم نهوتيت (نه مه
 سهر زه نشتی تيدايه). (ف يان و) ده که وي ته
 نيوان نه لفي پرسيارو (لم) دمبيته (أَقْلَمَ).
 (أَوْلَمَ. أَقْلَمَ اَقْلَ لَکْ): نهی ناخر پيم
 نهوتيت.
 (أَوْلَمَ أَوْدَبِكْ): نهی ناخر ته ميم نه کردیت.
 لَم: ١- (لَم - الشیء. لَمَّا): شته که ی کو کرده وه
 په کيخست/ دايه په کداو هه ليگرت.
 (لَمَ اللهُ شَعَتْ فُلَانٌ): کاروباری بلاوی
 بو فيسار په گخست و رهوشی چاکر ده وه
 راستکر ده وه.
 (-بِفُلَانٍ): سهری له فيسار داو لايه دايه زی.
 (لَمَ فُلَانٌ): تووشی نيچه تيکچوونبوو.
 (مَلْمُومٌ): نيچه شيت.

لَمَمٌ: نيچه شيتی.
 (أَلَمٌ): روويکرده گونا هه بجوو که کان.
 (أَلَمَمٌ): گونا هه بجووک/ ورده گونا هه.
 (أَلَمٌ - الْغُلَامُ): ميردمنداله که خهريکه
 بالقبيت/ روو له بالقبوون.
 (مَلَمٌ): کوری خهريک بالقبوون.
 (-تِ النَّخْلَةِ): دارخورماکه خهريکه خورماکه ی
 ببيته فهريکه خورما.
 (-الشیء): شته که نزیک بووموه.
 (-بِهِ مَرَضٌ): نه خوشی رووی تيگرد.
 (-بِالْقَوْمِ وَعَلَى الْقَوْمِ): هاته لای خوشگه ل و
 سهر دانيان کردو که مه کيک لايان مایه وه.
 (-بِالْعَنِي): له واتاکه گه شت/ بوچوو.
 (-بِالذَّنْبِ): گونا هه که يکرد.
 (-بِالْأَمْرِ): زور نه چوو نه ناو کاره که وه
 ليينه کو ليينه وه.
 (-بِالطَّعَامِ): خوار دنه که ی زور نه خوارد.
 (أَلَمٌ) = کاد: خهريک بوو.
 (أَلَمَ بَفْعَلْ كَذَا): خهريک بوو نهو کاره بکات.
 (أَلْتَمَ - فُلَانًا): سهری له فيسار دا/ دميدمني يکرد.
 (-بِالْقَوْمِ): هاته لايان و لايان دايه زی و
 مایه وه.
 (أَلْتَمَ النَّاسُ) (عامية): خه لکی کو بوونه وه.
 (أَلْلَامَةُ): ١- چاوی پيس ٢- ههرچی ليبيتر سن و
 سلی ليبيکه نه وه/ ليی زار مته رکبن و له خرپه ی
 برسن.

«رَجُلٌ مَلَمٌ»): پیاویکە خویشگەل و خیلەکهی کۆدەمکاتەوه یەکیاندهخات.
 «رَجُلٌ مَلَمٌ مَعَمٌ»): پیاویکە خەلک تەبا دمکات و کاریان سازدمکات و دهگهیهنیتە هەمووان و کارسازیانەو چاکەسازیانە.
 (الْمَلَمَةُ): ۱- بەلاو نەهامەتییهکی سەخت/ لیقهومانی جەرگپری رۆژگار ۲- دارخورمایهکه که خەریکه بەرمکهی ببیتە فەریکه خورما.
 (الْمَلْمُومُ): ۱- کهسێکه شینتی سەری لیدابینت ۲- کۆمه‌لیکی بە بازنه نیشتەنی.
 (کَتِيبَةُ مَلْمُومَةٍ): دەستە سەربازێکی یەکخراوی کۆکراوه که چووینە پال یەک.
 (صَخْرَةٌ مَلْمُومَةٌ): خڕە تاویرێکی سەخت.
 ۲- (لَمًا): ۱- هەر کاتی/ هەر دەمی/ ۲- هەرکه، ۳- نەدمبوو ۴- هینتا، هەرنه ۶- مەگەر لهوانهیه، تایبەتەو دهچیتە سەر کرداری رانه‌بوردوو، دمیکاته کرداری رابوروو و نەکردنی پیدمەدات و زمنه‌داری دمکات وهک (لَم)، بەلام نەم له پینچ حالەتدا لهو جیایه نەمونه بۆ لَمًا:
 (لَمًا يَذُوقُوا الطَّعَامَ): هینتاو تا نیستا دەمیان له خواردنه‌وه نەداوه.
 (لَمًا جَاءَنِي أَكْرَمَتُهُ): کاتی/ که هات ریزم لیگرت، لیره بێی دەلین (حرف الوجود) بیتی بوونه. بیتی هه‌لاواردنه وهک:
 (کل نفس لَمًا علیها حافظ): هەموویه‌کی/ که سەریه‌کی نه‌وانه نەبیت که دەستەبەر بن.

«أُعِيذُ مِنْ كُلِّ هَامَةٍ وَوَلَامَةٍ»): پەنایدمگرمه بەر خودا له هەموو ژمهردارێک و چاوبیسێک.
 «هُوَ يَزُورُنَا لِمَامًا»): نەو ناویه‌ناو سەرمان لیدمەدات.
 أَلَمَّ (مص): کۆمه‌لیکی زۆر.
 (الْمَلَمُ): ۱- سووکه شینتیه‌ک که تووشی مرۆف دمبیت/ شینتۆکه‌یی که تووشی مرۆف دمبیت ۲- له گوناح نزیکبوونه‌وه‌یه‌ک و نەکردنی سووکه گونا‌هەکان.
 (الْمَلَمَةُ): ۱- جاریک کۆکردنه‌وه ۲- تەنگانه‌وه سەختی ۲- شتی کۆمبوو ۴- رۆژگار.
 «أَصَابَتْهُ لَمَةٌ مِنَ الْجِنِّ»): جنۆکه که‌مه‌کی/ دمستیان لیومشاندوو/ واتا شتیک تیکچوو.
 «لِلشَّيْطَانِ لَمَةٌ»): شه‌یتان نزیکبوونه‌وه‌یه‌کی هه‌یه واتا گوناح هه‌نگاوێک یان نزیک بوونه‌وه‌یه‌کی هه‌یه.
 (الْمَلَمَةُ): ۱- هاویری یان هاویریانی گوزار.
 «لَا تَسَافِرُوا حَتَّى تُصِيبُوا لَمَةً»): گوزار مه‌که‌ن تا هاویرتان نەبیت/ هاوگوزارتان نەبیت ۲- هاوهدم (بۆ تا‌ک و کۆیه).
 (الْمَلَمَةُ ج) لِمَمٌ وِلِمَامٌ): ۱- قژی سەر که گه‌یشتیته‌ حاستی نەرمایی گۆی و تیپه‌ریبیت ۲- قزو مووی بژ.
 (دَارُ لَمُومَةٍ): خانه‌یه‌ک خەلکی تیدا کۆبووبیتەوه/ خەلکی کۆبکاته‌وه‌مو بگریته‌ خۆی.
 (الْمَلَمُ): ۱- هەموو شتیکی توند/ سەخت.

(أَشَدُّكَ اللهُ لَمَّا فَعَلْتَ): لِيَبْرَسِيْنَهُوَمَت نَابِيْت
 مهگەر کرداری خرابت بیّت.
 (الْمَلَمَّا) (ح): جۆره ماسییهکه.
 ۲- (لَمَلَمَ - الْحَجْرَ): بهردهکهی خر کرد وهک
 تۆپی لیکرد.
 (-الشيء): شتهکهی کۆکردموه.
 (تَلَمَّم): ۱-خرپووموه ۲-کۆبووموه.
 (الْمَلَمَم): سوپای زۆرو خرپومبوو/ کۆومبوو/
 کۆبووموه.
 (الْمَلُوم): کۆ/ کۆمهل.
 (رَجُلٌ مَلَمَمٌ وَجَمَلٌ): پیاوگهلیکی کۆمهلبوو/
 کۆومبووو کۆخوشریکی زۆری (گردهومبوو/
 کۆمهلبوو).
 (شَعْرٌ مَلَمَمٌ): قزئیکی بهسهریهکداچوو/
 یهگگرتووی چهورکراو.
 (الْمَلَمَمَةُ): ۱-مینی وشهی الْمَلَمَم ۲-(المؤزی/
 خهرتوومی) فیل.
 لئا: ۱- (لَمَأَهُ وَلَمَأَ عَلَيْهِ - لَمَأٌ): دهستی
 بهسهردا گرت.
 (-الشيء): ۱-تیلهیهکی چاوی له شتهکه
 کرد/ به تیله تهماشایکرد ۲-دهستی بهسهر
 ههموویدا گرت و ههموویبرد.
 (-به): نهویشیگرتهوه/ نهویشی تیدابوو.
 (مَائِلَمًا فَمُهُ بِكَلِمَةٍ): هیج شتیکی پیس نهما
 به دمیدنا نهیمت.
 (أَلَا - اللَّصُّ عَلَى الشَّيْءِ وَبِالشَّيْءِ): دزهکه به

دزیهوه ههموو شتهکهیبرد.
 (-على حَقِّهِ): مافهکهی لیزهوتکردو نکولی
 لیکرد.
 (-تِ الدَّوَابِّ الْمَكَانَ): جوارپیکان شوینهکهیان
 چۆلکرد.
 («كَانَ بِالْأَرْضِ مَرَعَى فَهَاجَتِ الدَّوَابُّ.
 فَأَلَمَّتَهُ»): لهومرگایهک له زهویهکهدا ههبوو
 جوارپیکان تیینیشتن قرتهیان لیبیری و
 چۆلیانکرد.
 (-على الشيء): شتهکهی گرتهخۆ.
 (-بِمَا فِي الْجَفْنَةِ): ههرجی له لهگهنهکهدا
 (بوو بۆ خۆیبرد/ دهستی بهسهردا گرت).
 («مَا أَدْرِي أَيْنَ أَلَمَّا مِنْ بِلَادِ اللهِ»): نازانم بۆ
 چ ولاتیکی خودا رویشت.
 (تَلَمَّاتِ الْأَرْضِ بِهِ وَعَلَيْهِ. تَلَمَّؤًا):
 زهویهکه گرتیه خۆی قووتیداو شاردیوهوه
 تهختبووموه.
 (-بِمَا فِي الْجَفْنَةِ): ههرجی له لهگهنهکهدا
 بوو بردی بۆ خۆی و دهستی بهسهردا گرت.
 (الْتَمَأَهُ وَالتَّمَأَ بِمَا فِي الْجَفْنَةِ): دهستی
 بهسهر لهگهنهکهدا گرت و ههرجیشتی تیدا
 بوو بۆ خۆیبرد.
 (الْمَمْوَةَ): ۱-نهو شوینهی دهستی بهسهردا
 دمگیریت یان نهو شتهی که تییداویه و دمبیریت
 ۲-تۆر، تۆری راوکهتر.
 ۲- (الْتَمَى - لَوْنُ الرَّجُلِ): کابرا (رهنگی بهری

یان رنگی گؤرا).

لمج: (لَمَجَّ - الشَّيْءَ. لَمَجًا): به پیشی دهمی

شته‌که‌ی کرتاندو خوارد.

(تَلَمَجَّ - الرَّجُلُ): بهرکولیکرد.

(رَأَتْهُ يَتَلَمَّجُ بِالطَّعَامِ): دیم بهرکولی

خواردنه‌که‌یدمکرد خواردنه‌که‌ی ده‌چەشت.

(الَّلَمَّاجُ): زیچکه زیچکه‌کردنی خواردن.

(مَا تَلَمَّجَتْ عِنْدَهُ بِلَمَّاجٍ): له لای چه‌شە

شتیکیشم نه‌کردوو.

(الَّلَمَّجُ): زورخور.

(الَّلَمَّجَةُ (ج) لَمَّجُ): بهرکولی خواردن و

چیشت.

(الَّلَمُّوجُ = الَّلَمَّاجُ): زیچکه‌کردنی خواردن /

توزه توزه خواردن بؤ چه‌شه‌کردن.

(الَّلَمَّيْجُ): زورخور.

(المَّلَامِجُ): نه‌وه‌ی به‌ملاولای دهمه‌وه بیت و

ده‌لکیت.

۲- «سَمَّجٌ لَمَّجٌ وَسَمَّجٌ لَمَّجٌ وَسَمَّيْجٌ لَمَّيْجٌ»:

زور (ناشیرین / دزیو).

(رَمِجٌ مُلَمَّجٌ): نیزیه‌کی لووسکراوی

سافکراو.

لمج: (لَمَجَّ - البَصْرُ. لَمَجًا): چاو بهر شته‌که

که‌وت: به تیله شته‌که‌یدی.

(الرَّجُلُ الشَّيْءَ وَإِلَى الشَّيْءِ): سووکه

ته‌ماشایه‌کی شته‌که‌یکرد / چاوه دزمیه‌کی بؤ

شته‌که کرد / تیله‌یه‌کی تیکرد / نیگایه‌کیکرد.

(الَّلَمَّحَةُ): تیله‌یه‌ک / سووکه ته‌ماشایه‌ک / دزه

نیگایه‌ک.

(لَمَجَّ - الشَّيْءَ بِالْبَصْرِ): چاوی کرده شته‌که /

شته‌که‌ی چاو کرد.

(-النَّجْمُ أَوْ الْبَرْقُ. لَمَحًا وَلَمَحَانًا وَتَلَمَّحًا):

نه‌ستیرمه‌که یان هه‌وره تریشقه‌که بریسکه‌یدا.

نه‌ستیرمه‌که ورشه‌ورشیکرد.

(لَامِحٌ وَلَمُوحٌ وَلَمَّاحٌ): بریسکه‌دمرو ورشه‌دمرو /

دمروشاه / شه‌وقدار / شه‌وقدمر.

(لَمَحَّ - إِلَى الشَّيْءِ تَلَمَّيحًا): نامازهی بؤ شته‌که

کرد.

(لَامِحٌ - تُهْ): تیله‌یه‌کم تیکرد / به دزییه‌وه

ته‌ماشایه‌کم کرد / دزه ته‌ماشایه‌کمکرد.

(الَّلَمَّحُ - إِلَى فُلَانٍ): به دزییه‌وه ته‌ماشایه‌کی

فیساریکرد.

(-الشَّيْءَ): ۱- به سووکه ته‌ماشایه‌کی شته‌که‌یدی

/ به تیله دی ۲- بریسکه‌ی له شته‌که هینا.

(-الرَّجُلُ): وای له بیاومکه‌کرد که به تیله و

دزه ته‌مasha بکات.

(الَّتَمَّحُ - هُ): به سووکه ته‌ماشایه‌ک دی / به

تیله‌یه‌ک دی.

(الَّتَمَّحُ - بَصْرُهُ): چاوی گویر کرا.

(الَّلَامِجُ (ها): بریسکه‌دار.

(هُوَ لَامِجٌ عَظْفِيهِ): نه‌وه به خوی

دمنازیت.

(الَّلَمَّجُ (مص): دپتینیکی روون و دیار.

بەگوڤىدادانى شتىك يان تيگەياندىنى بەبى ئەۋەى ئەۋە بە ئاشكرا دەرىپىت ئەۋە بېچەۋانەى ئاشكراگردنە.

(تَكَلَّمَ تَلْمِيحًا): بە نامازە قسەيگرد / دوا.

(الشَّيْءُ الْمَلْحُ إِلَيْهِ): شتى نامازە بۇ كراۋ.

(«هَذَا تَلْمِيحٌ مُهِينٌ»): ئەمە نامازمىهكى سووكدردنە.

(أَتَلْمِيحٌ - فِي الْبَدِيحِ): لە جوانكارى ويژمدا

ئەۋەى لە كورۇك و واتى قسەكەدا نامازە بۇ

چىرۇكىك يان ھۆزانىك يان بەندىكى بلاۋ

بە وتەيەك كە سەرى ئەۋە دەرىپىت نەك

ھەموۋى ۋەك: (أُحْكُمُ. كَحُكْمِ فَتَاةِ الْحَيِّ

إِذْ نَظَرْتِ): ۋەك كچى ئاۋايىەكە رۋانى /

سەرنجىدا تۇيش برىار بدەۋ بلى، ئەمە

نامازمىه بۇ چىرۇكى (زەرھاي يەمامە).

لمخ: (لَمَخَ هُ لَمَخًا): زللەى لىدا.

(لَامَخَ هُ مَلَامَحَةً وَلَمَاخًا): يەكترياندايە بەر

زللە.

(تَلَمَّخَ بِكَلَامٍ قَبِيحٍ): ھەرچى قسەى

ناشىرىنبوو كرى.

لذ: (لَمَدَ هُ. لَمَدًا): زۇر بىفىزىى بەرامبەر

نۋاندو سەرشۇرىى پىشاندا.

(أَلَمَدَ وَاللَّمَدَانُ): سەرشۇرو كەساس.

لذ: (لَمَذَ. لَمَذًا): بە پىشى دەمى خۋاردنەكەى

خۋارد.

۲- (لَمَذَا): بۇچى / بۇ. وشەيەكە لە (ل)ى ھۇ

(«لَأُرِيَنَّكَ لَمَحًا بَاصِرًا»): كارىكى وات پىشاندمەم بە چاۋى خۇت بىبىنىت (ئەمە بە زۇرىى بۇ ھەرەشەيە).

(أَلْمَحَةُ): ۱-نىگايەك / دزەچاۋىك / تىلەيەك.

(أَلْمَلِجُ): شىۋە / شىۋەى دەموچاۋ / قەلەمى

(رۋو / چارە).

(رَأَيْتُهُ لَمَحَةَ الْبَرِّقِ): ۋەك برووسكەيەك

ھاتە بەرچاۋم / ھىندەى كاتى برووسكە

لىدانىك دىم.

(«أَبْيَضُ لَمَاح»): زۇر سىبى ۋەك برىقە

بداتەۋە.

(أَلْمَلِجُ جَمْعُ لَمَحَةٍ): ۱-جۋانىى يان ناشىرىنى

رۋو / شىۋەى رۋو بە باشى خرابى ۲-لىچۋونى

شىۋە.

(فِي فَلَانٍ لَمَحَةٌ مِنْ أَبِيهِ أَوْ مَلَمِجٌ مِنْ أَبِيهِ):

فىسار كەم يان زۇر / شتىك شىۋەى باۋكى

تىدايە.

الملحق:

لمح: (أَتَلْمِيحُ): نامازمىهك / وتەيەك.

رستەيەك يان دەرىپەيەك لە مىشكدا بىرىك

دەربارەى كەسىك يان شتىك دەوروزىنىت

بەبى ئەۋەى باسى بكرىتو بە شىۋمىهكى

دىار دەرىپىت.

(«كَانَ ذَلِكَ تَلْمِيحًا إِلَى إِضْرَابِ الْعَمَالِ»):

ئەۋە نامازە بوو بۇ مانگرتنى كرىكارەكان.

(أَتَلْمِيحُ): رىگەيەكى لىزانانەيە بۇ

و (ما)ی پرسیارو (ذا)ی نامازَه پیکهاتووه.
 لمز: ۱- (لَمَزَۙ هُ. لَمَزَاۙ): ۱-خهوشی (لیگرت)/
 لیدمرهینا) تیروتوانجی تیگرت ۲-به چاو
 نامازهمیکرد. چاوی لیئهلهکاندو لیداگرت و
 ورته ورتیکیکرد.
 (لَامَزَۙ هُ): بهلامسهرلایی و مهتلهشیوه قسهی
 لهگه لدا کرد.
 (الْمَزَّةُ): تیروتوانجوشین ونهوهی که رووبهروو
 گالتهت پیکات/ خهوشت لیدمریهینیت.
 (الْمَازَۙ): ۱-دووزمان/ قسه چن ۲-تیروتوانجوشین و
 رووبهروو گالته پیکهر/ خهوشلیدمر.
 (الْمَازَ): تهشمر هاویژو خهوشدمرهینهری
 رووبهروو.
 ۲- (لَمَزَۙ هُ. لَمَزَاۙ): ۱-چالی پیومنا ۲-لییدا.
 ۳- (لَمَزَۙ هُ الشَّيْبُ. لَمَزَاۙ): به قرئیدا نیشانهی
 پیریتی لیدمرکهوت.
 ۴- (تَلَمَزَۙ هُ): دهستی لیکوتا/ دهستی لییدا.
 (-في السير): له رویشتندا پهلهیکرد.
 لمس: (لَمَسَۙ هُ. لَمَسَاۙ) دهستی لییدا، دهستی
 (پیداوهینا/ پیداخشان)/ دهستی لیکوتا.
 (-الشيء): توانی دهست له شتهکه بدات.
 (-زَيْدًا امْرَأَةً): ژنیکی لهزهیدا ماره کرد.
 (-الشيء): شتهکهی خواست/ داواکرد.
 («لَهُ شُعَاعٌ يَكَادُ يَلْمَسُ الْبَصَرَ»):
 رووناکییهکی/ تیشکیکی وای همیه وهخته
 چاو گوپیر بکات.

(لَامَسَۙ هُ): دهستی لییدا دهستی بهرکهوت.
 (الْمَسَۙ - فُلَانًا): یارمهتی فیساریدا بو
 بهدهستکهوتنی نهوهی دهیهویت.
 (-زَيْدًا): ژنیکی (له زهید مارهکرد/ بو
 هینا).
 (تَلَمَسَۙ - الشَّيْءَ): چار له دواى چار بو شتهکه
 گهراو ویستی.
 (الْتَمَسَۙ - الشَّيْءَ مِنْ فُلَانٍ): شتهکهی له
 فیسار خواست/ داواکرد.
 (الْمَسَۙ) (مص): پهکیکه له پینج همستهکه،
 هیزیکى وشیارکردنهوهو پیزانینه به هوى
 دهماری همستهوهیه به گهرمی و ساردیی و
 زبری و لووسی و تهریی و وشکی و شتیت
 دمزانریت کاتیک که دمست لهو شته بدریت
 یان بهریکهویت و پیوهی بنوسیت.
 («كَوَاهُ لِمَاسٍ»): بهر شوینی نازارمهکیداو
 داخیکرد.
 (الْمَاسَةَ وَالْمَاسَةَ): نیاژیک و خواستیک/
 پیداویستییهک که دهستکهوتنی نریکبیت.
 (الْمُوسَ): کهسیکی هه لگراو یان رهسهن
 ناتهواو.
 (الْمَيْسَ): ژنی نهرمین/ لهش نهرمونؤل/
 نهرم و شلو مل.
 (الْمَاسَةَ) (مص): بهریهکهوتن/ لهیهکهوتن.
 (-في البيع): دهستپیداوهینان، دهستلیکوتان له
 فروشتندا.

(الْمَلْمُسُ): ۱- دستلیدان ۲- شوینی دستلیدان و دست بؤ بردن.

(الْمَلْمُوسُ) (مفع): دستلیدراو/ دستلیکوتراو/ بهرد دستکەوتوو/ دستبؤبراو.

(«إِكْفُ مَلْمُوسُ الْأَحْنَاءُ»): کورتانیکە بؤ ریکخستنی دست به هه موو بهرزی و نزمیی شوینیکیدا هینراوهو تهختکراوه.

(الْمَمُوسَاتُ): ۱- نهوهی که به دست و بهرکهوتن ههستی پیکریت ۲- سهرتهای پیزانین و ههستی به شکردن به دست و بهرکهوتن/ ههستی پیکراوهکان.

(صَحِيفَةُ الْمُتَلَمَّسِ): نامه‌ی به دوومی. که تیایدا نوسرابوو (نه‌گەر ئەم کابرایه هاته لات بیکوژە) پهنیدیکی به دوومییه.

(كُؤَاهُ الْمُتَلَمَّسَةِ): شوینی دهردهگه‌ی داخکرد/ بهر شوینی دهردهگه‌یخست.

الملحق:

لمس: (الْإِلْتِمَاسُ): داخوازییه‌ک به پارانه‌وهو دستدامانه‌وه به تایبەتی پارانه‌وهو داواکردنی که‌سیک له خوارمه له په‌کیکی له خو به‌رهو ژوورتر بیت.

(الْإِلْتِمَاسُ الْغُفْرَانُ): پارانه‌وه/ لالانه‌وهی لیبوردن/ لیخوشبوون/ چاولیپوشینی گوناهاکان.

(الْإِلْتِمَاسُ): سکا‌لانامه‌یه‌ک پیشکه‌شده‌کریت بؤ ناو‌ر‌لیدانه‌وهو چاکه‌یه‌ک یان کۆمه‌ککردنیکی و شتی لهو بابەتانه.

(«قَدَّمَ الْإِتِمَاسًا لِحَاكِمِ الْمَدِينَةِ»): تکانامه‌یه‌کی

پیشکه‌شی سهررداری شاره‌که کرد.

(الْإِتِمَاسُ إِعَادَةُ النَّظَرِ فِي قَانُونِ الْمِرَافَعَاتِ):

تکانامه‌ی پیداجوونه‌وهو چاوپیداخشانده‌وه

له یاسای دادبینیدا. نه‌ومیه که له دادگا

داوا‌بک‌ریت چاو بهو بریاریدا بخشینیته‌وه که

داویه‌تی له‌به‌رو به پیی نهو هۆیانه‌ی که یاسا

دایناوهو رییداوه بؤ نهو چاوپیداخشانه‌ومیه.

لمص: ۱- (لَمَصَ - الْعَسَلُ وَشِبْهُهُ. لَمَصًا):

هه‌نگوینه‌که یان شتیک لهو بابەته‌ی به به‌نجه هه‌لگرت و لستیه‌وه.

(-فُلَانًا): نو‌قورچی له فیسار گرت.

(الْمَصَ - الشَّجَرُ): دره‌خته‌که وابوو که دست

له په‌لوپۆی بدریت.

۲- (لَمَصَ - فُلَانًا لَمَصًا): لاسایی فیساری

کرده‌وهو گالته‌ی پیکردو ده‌می لیخوارکرده‌وهو خه‌وشی لیده‌ره‌ینا.

(الْمَمَصُ) (مَصَ): له پاشمله به خزاب

لیدوان/ غه‌بیه‌تکردن و فه‌شمه‌ری و گالته به خه‌لک‌کردن.

(الْمَمُوسُ): ۱- دروژن ۲- فیلباز/ که‌له‌کباز/

فیل‌لوی ۳- له پاشمله به خرابه‌ه دواو ۴-

دوو‌زمان/ هسه‌جن.

۳- (لَمَصَ - الصَّبِيُّ. لَمَصًا): کورپه‌که میزی

به خویدا کرد.

۴- (الْمَصَ - الكَرْمُ): تری میوه‌که نهرمبوو.

لَط: (لَمَطَ-هُ بِالرَّمْحِ لَمَطًا): نيزه‌ی پيدا كرد.
 (-فَلَانٌ): فيسار شپرزه بوو/ په شوکا.
 (الْتَمَطَ بِحَقِّي): مافه‌گه‌ی (بردم/ خواردی).
 لَط: ۱- (لَمَطَ. لَمَطًا): ۱- پاش خواردن و
 خواردنه‌وه به زمان لچو ليوى لسته‌وه و
 سرى ۲- پاش خواردن به زمانى بو پاشماوه‌ی
 خواردنه‌گه‌ی نيوان دانه‌کانى گه‌راو
 لييک‌رډموه.
 (-الماء): به سهرى زمانى ناومگه‌ی چهشت.
 (-فَلَانًا مِنْ حَقِّهِ): شتيكى كه‌مى مافه‌گه‌ی
 فيسارى دايه‌وه.
 (لَمَطَ-هُ مِنْ حَقِّهِ): شتيكى كه‌مى مافه‌گه‌ی
 دايه‌وه و بو گي‌رايه‌وه.
 (لَمَطَ فُلَانًا لِمَاظَةً): چهشه‌يه‌گى فيسار
 كه‌سيدا/ شتيكى دايه بيچيژيت.
 (الْمَظَ-هُ): ناوى كرده سهرى ليوى، ليوى
 تهر كرد.
 (-فَلَانًا): سووکه نيزميه‌گى به فيساردا كرد.
 (-الْفَرَسُ): چارمويکه په‌له‌يه‌گى سبى به
 لچيه‌وه بوو.
 (تَلَمَطَ- الرُّجُلُ): ۱- پياووه‌گه به سهرى
 زمان شته‌گه‌ی چهشت ۲- به‌سهرى زمانى بو
 خواردنه‌کانى ناو دانى گه‌راو لييک‌رډموه.
 (تَلَمَطَ بِذِكْرِهِ): تيروتوانجى تيگرت/
 خه‌وشى لي‌دمره‌يناو/ زمانى لي‌دمره‌يناو
 گالته‌ى پي‌كرد.

(-ت الحية): مارمگه زمانى دهره‌ينا.
 (الْتَمَطَ بِشَفْتِهِ): ملچه‌ملچى به لچو ليوى
 خو‌يخست.
 (-الطعام): خواردنه‌گه‌ی خوارد.
 (-بحقه): مافه‌گه‌ی خوارد/ بردى.
 (-الشيء): خيرا شته‌گه‌ی خسته/ هاويشته
 ده‌ميه‌وه.
 (الْمَظَ): په‌له‌ى سبى كه به لچى خوارموى
 چارمويوميه.
 (الْمَظَ): شتيكى چهشتر او/ چيژراو.
 («مَالَهُ لِمَاظٌ»): شتيكى نيبه بيچيژيت.
 («مَادَقْتُ لِمَاظًا»): هيچ شتيكم نه‌چه‌شتووه.
 («شَرَبَهُ لِمَاظًا أَوْ لِمَاظًا»): به‌سهرى زمانى
 چهشتى.
 (الْمَظَاةُ): ۱- پاشماوه‌ى خواردنى ناوډم و دان
 ۲ پاشماوميه‌گى كه‌مى شتيك.
 («مَالِ الدُّنْيَا إِلَّا لِمَاظَةَ أَيَّامٍ»): جيهان هه‌ر چيژى
 جهند روژيکه/ شتيكى كه‌مه.
 (الْمَظَّةُ): سهره په‌نجه‌يه‌گى كه‌مى روڼ يان
 شتيكى ومها ۲- په‌له‌ى سبى لچى چارموى يان
 سبپيتى تنها له لچو ليويدا ۲- پنتيكي رډش
 له دلدا.
 (الْمَظَ- مِنَ الخيل): نه‌سبيك كه لچى
 خوارموى سبپيتى تي‌دا بيت.
 (مَلَمَطُ الإنسان): نه‌وه‌ى له ده‌ور و پشتمى
 لچو ليوى مرو‌فدايه.

(أَلْتَلَمَّظَ): دهمبه خهنده.

۲- (أَلْمَظَ - البَعْرُ بِذَنبِهِ): حوشرمه که کلکی بهناوگه لیدا کرد.

(هُ عَلَى فُلَانٍ): دلی نهوی له فیسار پرکرد.
(الْتَمَّظَ بِالشَّيْءِ): خوی له شتهکهوه پیچا.

۳- (أَلْمَظَ - الرَّجُلُ القَوْسَ): پیاوکه ژیکه توندکرد.

۴- (الْمَظَاهِ): گوستاغیی/ زمانرهوانسی و زمانیارویی/ بهزمانیی.

(الْمَظَاةُ) (ط): مهزه، که له گهل مهیدا دادهنریت.

(ماظه) (عامیة): مهزه.

(الْتَلَمَّظَ (م) تَلَمَّظَاةً): مروفی حولحولی که تا سر دوستایه تیی له گهل که سدا ناگریت.

(الْتَلَمَّظَاةُ): نافرمتی چهنه بازی/ زوربلی/ ههرزمگۆ.

لح: ۱- (لَمَعَ - البَرَقُ وَغَيْرُهُ لَمَعًا وَلَمَعَانًا وَلُمُوعًا وَلَمِيعًا وَتِلْمَاعًا): بروسکهکه شه و قیدایه وه/ بریسکایه وه/ رووناکیدایه وه/ دره خشایه وه.

(-بِيْدِهِ أَوْ بِثَوْبِهِ أَوْ بَسِيْفِهِ): به دست یان جلهکه یان شمشیره که یی نامازمه کرد.

(-الطَّائِرُ بِجَنَاحِيْهِ): باننده که بالهکانی بهیه کدادا.

(-ضَرَعُ النَّاْفَةِ): گوانی میحوشترمه که له شیر پرپوو رهنگیگرت، رهنگی روونبووه وه.

(-فُلَانٌ البَابُ): له دمرگا که وه فیسار دمرکه وت.

(-فُلَانٌ بِالشَّيْءِ): شته که بیرد.

(لَمَعَ - النَّسْجُ): چنراوکه ی رهنگا ورهننگرد/ رهنگی نکرد.

(الْمَع - الفَرَسُ وَنَحْوُهَا): گوانی ماینه که وه هیر که ناوسه رهنگیگرت و سهری گوانه که ی

رهدا گهرا.

(-تِ الشَّاةُ بِذَنبِهَا): مهرمه که کلکی خوی هه لیری نیشانیدا تا برانیت که تگه یگرتو وه ناوسبووه.

(شَاةٌ مُلْمَعَةٌ وَمُلْمَعٌ): مهریکی تگه گرتوو.

(-تِ الأُنْثَى): میکه کۆرپه له ی سکه که ی جوولا.

(-إِلَى فُلَانٍ بِثَوْبِهِ): به جلهکه ی نامازهی بو فیسار کرد.

(-الطَّائِرُ بِجَنَاحِيْهِ): باننده که بالهکانی جوولاندو بهیه کیدادان.

(-تِ البِلَادِ): ولاته که په له ی روومکی تیدا بهیدابوو یان گژوگیای زور بوو و بیی نه خشا.

(-فُلَانٌ بِالشَّيْءِ وَعَلَيْهِ): فیسار به نهینی دست ی بو شته که بردو دزی، بردی و فراندی.

(تَلَمَّعَ - البَرَقُ وَغَيْرُهُ): ههوره تریشقه که/ برووسکه که یان هی وها چریسکه پیدایه وه/ شه و قیدایه وه.

(-الشَّيْءِ): شته که ی به نهینی بردو دزی.

که تیزفرپینه/ تیز دادیته خوارموه و شت دهگریت و دهیبات.

(أَلْمَعُ وَالْمَعِي): زور زیرهك و هوشیار/ زرنك.

(أَلْمَعِيَّة): زور زیرهکی و زرنگی.

(أَلْتَمِيعُ (ج) تَلَامِيعُ فِي الْخَيْلِ وَغَيْرِهَا):

نَسَبُ هَيْتٍ لَمْشَى بِهِ لَيْ جِيَايْ بِيُوهُ بَيْتٍ كَهْ لَهْ رَمْنِگِ لَهْشِ نَهْبَيْتِ.

(فِيهِ تَلْمِيعٌ وَتَلَامِيعٌ): رَمْنِگِ جِيَاجِيَايْ بِيُوهُ.

(خَدَّ مُلْمَعٌ): رُوومه تِيكِي لُووسِي بَرِيَقَه دَار.

(مَلْمَعَا الطَّائِرِ): هَه رَدُوو بَالِي پَه لَه و رَمَكَه / بَالَنْدَه مَكَه.

(أَرْضُ مُلْمَعَةٍ): زَمُوِيَه كَه تَرَاوِيلَكَه تِيَايْدَا دَمْبَرِيَسْكِيْتَه وَه.

(أَلْمَلْمَعُ - مِنَ الْخَيْلِ وَغَيْرِهَا): نَهْسَبُو وَاخِيْرَتَر لَهْشِ پَه لَهْ وَايْ بِيُوْمِيَه جِيَايَه لَهْ رَمْنِگِ لَهْشِ. (أَرْضُ مُلْمَعَةٍ وَمَلْمَعَةٍ): زَمُوِيَه كَه تَرَاوِيلَكَه تِيَايْدَا دَمْبَرِيَسْكِيْتَه وَه.

(أَلْيَلْمَعُ (ج) يَلَامِعُ): ١- بَرِيَسْكَه ي زور به شَهْوَق ٢- تَرَاوِيلَكَه.

(فُلَانٌ أَكْذَبُ مِنْ يَلْمَعٍ): فِيسَار لَهْ تَرَاوِيلَكَه دَرُوَزَنْتَرَه.

(إِنَّمَا هُوَ يَلْمَعُ): نَهْو بَه رَاسْتِي دَرُوَزَنْتَرَه.

(- مِنَ السَّلَاحِ): چَه كِي بَرِيَقَه دَار وَه كُو كَلَاوَنَاسَنُو قَه لَفَان.

(الْتَمَعُ - الْبَرَقُ وَغَيْرُهُ): بَرُوَسْكَه كَه يَان هَيْتَر رُوونا كِي دَايَه وَه / بَرِيَسْكَه بَرِيَسْكِيُوُو / شَهْوَقِي دَايَه وَه.

(- الشَّيْءُ): بَه نَهْيِنِي دَهْسْتِي بُو شْتَه كَه بَرْدُو دَزِي (لَه دَهْسْتُو كِي وَ خِيْرَايَه وَه وَه رَغْرَا وَه).

(- الْقَوْمُ): خُوِيَشْگَه لِي بَرْدُو.

(الْتَمَعُ وَالْتَمَعُ لُونُهُ): رَمْنِگِ پَهْرِي وَ كُوْرَا.

(أَلْلَامِعُ (ج) لُمُعُ (فَا): دَرَه خَشَاوَه / بَرِيَسْكَه دَمْر / شَهْوَق دَمْر / چَرِيَسْكَه دَمْر.

(مَا بِالْدَارِ لَامِعٌ): خَانُو وَه كَه كَه سِي كِي تِيْدَا نِيِيَه.

(أَلْلَامِعَةُ (ج) لَوَامِعُ): مِي وَ شَهِي (أَلْلَامِعُ)

(ذَهَبْتُ نَفْسُهُ لِمَاعًا): دَمْرُوونِي پَار چَه پَار چَه بُوو.

(أَلْلَمْعَةُ (ج) لَمْعٌ وَلِمَاعٌ): پَه لَه رُووَه كِي كَه خَهْرِي كِي وَ شَكَبُوونَه دَهْشِلَيْن (أَلْلَمْعَةُ) پَه لَه يَه كِي رَمْشَه دَهْشِلَيْن هَه مُوو رَمْنِگِي كَه كَه جِيَايَيْت لَه رَمْنِگِ نَهْو شْتَه ي كَه تِيْدَايَه نَهْوَه چَه لَه يَه.

(أَلْلَمْعَةُ - مِنَ الْجَسَدِ): رُوونِي وَ گَهْشِي وَ جَوَانِي بِيَسْتُو لَهْش / بَرِيَسْكَه ي رَمْنِگَه كَه ي.

(أَلْلَمَاعُ): زور شَهْوَق دَار / دَرَه و شَاوَه / بَرِيَقَه دَار.

(أَلْلَمَاعَةُ): ١- جِيَايَانِي وَشَك كَه تَرَاوِيلَكَه تِيَايْدَا دَمْبَرِيَسْكِيْتَه وَه ٢- (ح) دَال (چُونَكَه بَالِي بَرِيَسْكَه دَمَاتَه وَه).

(أَلْلَمُوعُ = اللَّامِعُ): ١- بَرِيَسْكَه دَار ٢- (ح) دَال

(«مَابِ الْأَرْضِ لَمَاقُ») زموهه که هیج له و مرگاپه کی
 تیدا نییه.
 ۵- (لَمَقُ الطَّرِيقِ): رپیازمه که و ناو مرپراستی
 ریگه که.
 («أَخَذَ فِي لَمَقِ الطَّرِيقِ»): به ناو مرپراستی
 ریگه که دا رویشته / ناو مرپراستی ریگه که یگرت.
 (الْيَلْمَقُ) (فارسیه): فروچی (ناخنراو) به
 بریانیکراو).
 لَمَكُ: (لَمَكُ - الْعَجِينُ. لَمَكًا): هه ویره که ی
 ته و او شیلا.
 (تَلَمَكُ - الْبَعِيرُ): حوشرمه که کاکیله ی هیئاو
 بر دو زمانی به ناو ده مدا هیئا.
 (الْلَمَاكُ): نه و شته ی که ده چیژریت.
 («مَاتَلَمَكُ بِلَمَاكُ»): تامی هیچی نه کردووه /
 هیچی نه چه شتووه.
 (الْلَمَاكُ وَاللَّمَاكُ وَاللَّمَاكُ): کل. که چاوی
 بیدمرپیژریت.
 (الْمَلِيكُ): چاوبه کل / چاوپرژراو به کل.
 (الْيَلْمَكُ): گهنجی به هیژ (تایبه ته به پایو.
 نه و (ی) به زیاده).
 لَمُو: (لَمَا. يَلْمُو - الشَّيْءَ. لَمَوْا): هه موو
 شته که ی برد / سه رتا پای شته که میبرد.
 (الْلَمَّةُ (ج) لَمَاتُ): ۱- کومهل / کؤ ۲ دوستان /
 هاو رپیانی له سی که سه وه تا ده ۲- هاوته مهنی پایوو
 شیوه / بیچی یان جووته ی که به سکیکبوون
 ۴- سه رمه شق، نه وه ی چاوی لیده گریته.

(الْيَلْمَعِيُّ) ۱- زور زیره که و زرنگو و هوشیار
 ۲- که سیکه دروو راست تیکه لدمکات.
 ۲- (الْلَمَاعَةُ (ج) لَمَاعُ): مه لاشووی سه ری
 ساوا کاتیک که نه مرده میته.
 (الْلَمْعَةُ (ج) لَمَعٌ وَلِمَاعٌ): ۱- کومه له خه لک
 ۲- برژیوی و دهرامت به پی پیویستی ژیان
 نه که مو نه زور بیت.
 («مَعَهُ لَمْعَةٌ مِنَ الْعَيْشِ»): هینده ی برژیوی
 پیهیه که به شیکات.
 (الْلَمَاعَةُ): مه لاشووی سه ری کوربه کاتی
 نه رمی.
 لَمَقُ: ۱- (لَمَقٌ - لَمَقًا وَلَمُوقًا) (ضد): ۱- نووسی
 ۲- نووسینه که ی سربیه وه.
 ۲- (لَمَقٌ - هُ. لَمَقًا وَلَمُوقًا) (ضد): ۱- سربیه وه
 نه هیشت ۲ نووسی.
 (- عَيْنُهُ): ۱- به به ریددهستی کیشای به
 چاوپدا ۲- تیگرت و به ریکه وت ۲- کوپریکرد /
 نابینا یکرد.
 ۳- (لَمَقٌ - إِلَيْهِ. لَمَقًا وَلَمُوقًا): ته ماشایکرد.
 (- إِلَيْهِ بَبَصْرِهِ) (سووکه / دزه ته ماشایه کیکرد /
 تیله ی تیگرد.
 ۴- (تَلَمَّقُ): به رکولیکرد.
 (الْلَمَاقُ): شتیکی که که (زیچکه زیچکه
 بگریته / چیژ بگریته.
 (مَادَّقْتُ لَمَاقًا): هیچم زیچکه نه کردووه /
 چه شه نه کردووه.

لي: ۱- (لَمِي. يَلْمِي وَلَمِي. يَلْمِي - الْغُلَامُ. لَمِيًا وَلَمِيًا): لِيوِي كورمه كه رَشْبُوو يان ناوِي لِيوِي رَشْبِيه كِي جَوَانِي تَيِدَا بُوو.

(أَلْمِي (م) لَمِيَاء): كِه سَيِكِه نَاوِهَوِي لِيوِي رَشْبِي تَيِدَابِيَّت كِه بِه جَوَان دَادَمَرِيَّت يان لِيوِي رَشْبِيَّت.

(أَلْتَمِي - لُونُهُ إِلْتِمَاء): رَهَنگِي گُوْرَرَا.

(أَلْمِي. أَلْمِي. أَلْمِي): رَهَنگ بُوْرِيه ك يان رَشْبِيه ك لِه نَاوِهَوِي لِيوُو لَجْدَا هَبِيَّت كِه بِه جَوَان دَادَمَرِيَّت.

(أَلْمِي (م) لَمِيَاء (ج) لَمِي): كِه سَيِكِه نَاوِهَوِي لِيوِي بُوْرِه يَا رَشْبِيه كِي جَوَانِي تَيِدَا يِه.

(رَمِحُ أَلْمِي): نِيْزِيه كِي زُوْر رَشْبِي سَه خَت.

(ظَلُّ أَلْمِي): سِيْبَه رِي كِي چِرِه تَارِيك.

(شَجْرُ أَلْمِي): دَرَه خَتِي كِي چِرِه سِيْبَه ر.

(غُلَامُ أَلْمِي): مِيْرِدَمَنْدَانِيك سَه رَمْتَا يِه كِي هَه رَزَه كَارِي خُوْشِي هَبِيَّت.

(لَيْثَةُ لَمِيَاء): لَج و لِيوِي كِي جَوَانِي كِه مَخُوِيْن وَا تَا كَال يان تَهَنَك.

۲- (أَلْمِي - اللَّصُّ بَكْدَا إِمْءَاء): دَزَه كِه بِه نَهِيْتِي نَهَوِي بِيْرِد.

(تَلْمِي - تِ الْأَرْضُ - بِه وَعَلِيْهِ): زَهَوِيه كِه نَهَوِي شَتِي گِرْتِه خُوِي.

(أَلْتَمِي - بِه إِلْتِمَاء): دَه سَتِي بَه سَه رِدَا گِرْت / كَرْدِي بِه هِي خُوِي و بَه سَه رِيْدَا زَالْبُوو.

لَنْ: (لَنْ): ا-بِه هِيچ جُوْرِيك / نَا / هَه رَغِيْز

۲- هَه مِيْشِه.

(لَنْ أَفْعَلُ الْمَنْكَرَ مَا بَقِيَّت): هَه رَغِيْزُو تَا مَاوَم بَه لَآي كَارِي خِرَابَه دَا نَآچِم.

(وَتَأْتِي لِلدُّعَاء): بُو (نَزَا / دُوْعَا) يَش دِيَّت.

(لَنْ تَزَالُوا مَلَجًا الْفَقِيْر): هَه مِيْشِه پَه نَاگَاي هَه رْآر دَمْبِن.

لَه: (لَه - الشَّعْرُ لَهَاء): هُوْنَرَاوِه كِي / شِيْعَه رَه كِي نَاسَك و جَوَان كَرْد.

۲- (لَهْلَه - النَّسَاجُ الثَّوْبُ لَهْلَهَة): چَه رَه كِه بَه رَه كِه كِي شَاش و نَاشِرِيْن جِنِي نَهَوِي وَشَهِيَه هَه لَكِيْرَاوِهِي ((هَلْهَلَه ه)).

(تَلْهَلَه - الثَّوْبُ): بَه رَه كِه كِه شَاش و نَاشِرِيْن جِنَرَاو دَه رَهَات.

(- الْكَلَاءُ): بِه دَوَاي گِيَا كِه مَدَمَه رَهَاتُوو و وَرْدَه كِه جُوو و گَهْرَا.

(أَلْهَلَه - مِّنَ الثِّيَابِ وَالْكَلَامِ وَالشَّعْرِ): بَه رَه كِه و نَآخَاوْتَهِنُو شِيْعَرِي / هُوْزَانِي خِرَاب كِه جِنَرَابِيَّت و جِنَرَاوُو خِرَاب دَارِيْزْرَابِيَّت و خِرَاب هُوْنَرَابِيَّتَه وَه.

(أَلْهَلَه (ج) لَهَالَه): زَهَوِي يان و بَه رِيْن كِه تَرَاوِيْلَكِه تَيَايِدَا بِيْلُوو قِيْتَه وَه لِه بَه رَجَاو هَه لَبَه زُو دَابَه ز بَكَات.

(بَلَدُ لَهْلَه): وِلَاتِي كِي بَه رَه فَاوَان كِه تَيَايِدَا تَرَاوِيْلَكِه گَالَه دَه كَات.

(أَلْهَلَه): جِنَرَاوِي بِيَكِه لَك و هِيچ و پُووچ.

(أَلْهَلَه): زَهَوِي يان و بَه رِيْن.

۳- (اللَّهُلَّهُ (ج) لَهَالِه): چاره ناشیرین.
 (اللَّهُلَّهُةُ): له شتگمرانه ووه نهویستن.
 لهب: ۱- (لَهَب- تِ النَّارُ. لَهْبًا وَلَهْبًا وَلَهْبًا
 وَلَهَابًا وَلَهْبَانًا): ناگره که بی دو و که ل گری
 بهرزبو ووه / زمانه ی کیشا.
 (-الرَّجُلُ لَهْبًا وَلَهْبَانًا): تینویبوو، له تینواندا
 گری تیبه ریوو.
 (لَهْبَان): زور تینوو.
 (لَهَب- النَّارُ): ناگره که ی کرده ووه گری
 پیسه ند.
 (الْهَب- النَّارُ): ناگره که ی کرده ووه گره که ی
 خوشکرد / کلپه ی پیسه ند / گری پیگرت.
 (-الْفَرَسُ): چارمویکه وا که وته غار توژی
 هه ستاند.
 (-الْبِرْقُ): هه وره برووسکه که بیپشوو یهک
 له سهرمیک چه خماخهیدا.
 (- فِي الْكَلَامِ): به په له و همر هسه یکرد.
 («أَلْهَبٌ لِلْأَمْرِ»): بو کارمه (ناگری تیبه ردا /
 ورووژاندی).
 (تَلَهَّب- تِ النَّارُ): ناگره که کلپه یسه ند /
 زمانه ی کیشا / بیسه یسه ند.
 («فُلَانٌ يَلْتَهَبُ جَوْعًا»): فیسار له برساندا
 خه ریکه گرده گریت / ناگری برسیتی
 تیبه رده بیت.
 (الْتَهَب- تِ النَّارُ): ناگره که کلپه یسه ند /
 زمانه ی کیشا.

(-عَلَيْهِ): ناگری تووره و فینی لی تیبه ریوو.
 («فُلَانٌ يَلْتَهَبُ جَوْعًا»): له برساندا خه ریکه
 گرده گریت ده مارگیر ده بیت.
 (الْتَهَب) (مص): ۱- زمانه ی ناگر / بیسه ی
 ناگر / گری ناگر ۲- گهردی هه ستاوو بلاوه.
 (الْتَهَاب) (مص): تینویتی.
 (الْتَهَابَان) (مص): ۱- نه و په رو تیژی گهرما /
 هر چه ی گهرما ۲- روژی گهرم ۳- تینویتی.
 (الْتَهَابَةُ): ۱- تینویتی ۲- سپتیبه کی پاک بیگهرد.
 (الْتَهَاب) (مص): ۱- تینی گهرمی ناگر
 ۲- لی شاوی رووناکیی دهر چوو له و ته نانه ی
 ده سووتین.
 (الْتَهَابُ): گهرگرتنی چاره وی کاتیک تاوی
 ته واو دمدات و توژه له دستیتیت و ناله کانی
 ناگر ده کاتوه.
 (الْتَهَاب) (طب): هه وکردن و سووربو ووه ووه
 هه لاوسانی شوینیکی له ش که نه ژارو تاو
 گهرمی پیوه ده بیت.
 (الْتَهَب): نه سپی به پرتاو که له غارمه کیدا
 توژه له دستیتیت.
 (الْتَهَب): ۱- زور قه شه نگ و شوخ و جوان
 ۲- پیاوی سه ره ژن.
 (الْتَهَب- مِنَ الثَّيَابِ): بهرگیک رنگی سووری
 ته واوی نه گرتبیت / رنگه که ی سووری تیرنه بیت.
 ۲- (الْتَهَابَةُ): بهردی پارسه نگی که ژاوه یان
 باروبنه که هه ردوولای هاوسه نگ ده کات.

(اللَّهَبُ ج) أَلْهَابٌ وَلُهُوبٌ وَلَهَابٌ وَلَهَابَةٌ):
 دمره، دمربندی نیوان دوو شاخ یان قلیشی
 شاخ.

الملحق:

لهب: (اللَّهوب): بسووت. ماده لهوبه.
 مادیه که که دسووتیت/ پلهی داگیرسانی
 نزمه/ بسووته.

السَّريعُ الإلتِهَابُ: زوو سووت/ مادیه که خیرا
 گردمگریتو دسووتیت.

(الْبَنزِينُ لَهَوْبٌ): بهنزین زوو گر/ زوو
 سووته/ زوو گر دمگریت.

(اللَّهَوِيَّةُ): زوو سووتی/ نزمی پلهی
 داگیرسان.

لُهَوِيَّةٌ مَادَةٌ: زوو سووتی مادیه که/
 خیراگرگرتنی ماده.

(لُهَوِيَّةُ الْفُسْفُورِ): زوو گری فوسفور. پله
 نزمی فوسفور.

لهت: (اللاهوت): خودای له بنه رمتدا (لاه)
 واتا (اله) خودا. (واو) و (تای) خراومته سهر
 بؤ گورمی و زیادی بووه به (لاهوت).

(عِلْمُ اللّاهوتِ): نهو زانستیانهی که دمربارهی
 بیروبروایه که پهیومندیی به خوداوه
 همیبت.

(اللاهوتی): زانایه که هی نهو بیرو بروایه
 بیبت که پهیومندیی به خودای مهزنهوه
 همیبت.

لهت: (لَهت- الكَلْبُ وَغَيْرُهُ. لَهتًا وَلَهاتًا): له
 تینواندا یان له ماندوویتیدا یان له شه که تیدا
 سه که که و نهودی وهک نهوه زمانی بؤ
 همناسه دان دمرهینا/ دمهاری.

(لَهت- الكَلْبُ وَغَيْرُهُ. لَهتًا وَلَهاتًا): له تینواندا
 یان له شه که تیدی و هیلاکیدا زمانی دمرهینا/
 دمهاری.

(-الرَّجُلُ): لَهتًا وَلَهاتًا وَلَهاتًا: زوری تینوو
 بوو.

(لَهتان م) لَهتَانَةٌ): زور تینوو.
 (الْتَهت- الكَلْبُ): سه که که له تینوانداو

شه که تیدا (دمهاری/ همناسه برکیببوو زمانی
 دمرهینا بوو).

(اللّهات) (مص): اگری تینویتیی ناوسک
 سه ختی (گیانه لا/ گیانکیشان/ گیانکه نشت).

(هُوَ يُقاسِي لَهاتُ المَوْتِ): نهو سه ختی
 گیانکیشان ده چیژت.

(اللّهنة): ۱- تینویتیی ۲- ماندویتیی.
 لهج: ۱- (لهج- بالشیء لهجاً): فریوی به

شته که خواردو پیوهی بهند بوو/ هوگریبوو/
 خووی پیوهگرت.

(لهج ولاهج): هوگرو نالوودهی سهرومری/
 خووپیهوگرتوو.

(لهج- الفصیل أمه): به چکه که نالوودهی
 مژینی دایکیبوو.

(-الفصیل بأمه): راهاتووی مژینی دایکیبوو.

(فصیل لاهیج): به چکه یهک راهاتووی مژینی دایکی بیت.

(الْهَجَّ - فَلَانَا بِالْشِيءِ): فیساری هۆگرو پایهندی شته که کرد.

(-الرَّجُلُ): بیاهمه بیچووه حوشرمکانی راهاتووی مژینی دایکیانیکردو په یومندیکردن پیومیان.

(الْهَجَّ - الْفَصِيلُ): چیلکه ی خسته ده می به چکه حوشرمه که وه یان گویره که که وه توندیکرد تا دایکی نه مژیت.

(الْهَجَّ بِالْشِيءِ): به شته که نالوودمو راهاتوو بوو/ پیوه ی بهند بوو/ خووی پیومگرت.

(الْلَهَجَّةُ): زمان یان سه ری زمان ۲- شیوه ی زبانی که مرؤف پیی رایهتو هۆگری دمبیت.

(فَلان فَصِيحُ اللَّهَجَةِ وَصَادِقُ اللَّهَجَةِ): فیسار شیوه ی زبان و سه کردنه که ی رهوانه و پاراو سه دمکات.

(الْلَهَجُ) (مفع): که سیکه که خه و بیباته وه و کاری بو نه کریتو خه والوو بیت.

۲- (لَهَج - الْقَوْمُ): بهرکولیکی دا به خویشگه له که. الْلَهَجَةُ: خواردنی بهرکول که پیش ژه می خواردن ده خوریت.

۳- (إِلْهَاج - الشَّيْءُ): إلهيجاجاً: شته که به سه ری هکدا چوو/ تیکه ل و پیکه ل بوو.

(-ت عَيْنُهُ): خه ونیشته سه رچاوی/ و نه وز بر دیه وه.

(-اللبن): شیرمه نیوه مه یو بوو.

۴- (لَهْوَج - الشَّيْءِ): شته که ی ناویته کرد/ تیکه ل کرد.

(-الأمر): کارمه که ی ته و او دانه مه زرانندو کو تایی پی نه هینا.

(-الشَّوَاءُ): گو شته که ی ته و او نه برژاند/ نیومبرژ بوو.

(شِوَاءُ مَلْهُوج): گو شتی نیومبرژ.

(مَلْهُوج): کال و کرج.

(حَدِيثُ مَلْهُوج): ناخاوتنیکی کال و کرج/ ناته و او.

(رَأْيُ مَلْهُوج): رایه کی کال و کرج ناته و او/ دانه مه زراو.

(تَلْهُوج - الشَّيْءِ): په له ی له شته که دا کردو ناته و او دمرچوو/ همره مه کی کرا.

(-اللَّحْمُ): گو شته که ی ته و او نه کولاند یان نیومبرژیکرد/ ته و او نه برژاند.

۵- (تَلْهَجَم - بِالْشَيْءِ): نالوودمو هۆگری شته که بوو.

(-الطَّرِيقُ): ریگه که ته خت بوو دمرکه وت، ری بوار کوتایه وه و کاری تیکرد.

(الْلَهْجَم): ۱- ریگه ی فراوانی پیدا رویشتوو و ته خت ۲- هیلانهای گه وره.

له د: ۱- (لَهْد - هُ الْجَمْلُ لَهْدًا): کوله که/ بارمه که شانی قورسکردو ماندویکردو زوری بو هینا.

(مَلْهُود و لَهْد): ماندووی باری گران و زور بو هینراوی کولی گران.

۲- (اللَّهَادُ): کاتو باری گیانکه نشتی / هی
 یه کیک که له گیانه لادا بیټ.
 لهذ: ۱- (اللَّهَذْبُ): شتی نه گۆری جیگیر بوو
 بهند / چه سپوو.
 (لَهْذَم-ه): بړی / له تیکرد.
 (تَلَهْذَم-ه): بړی / له تیکرد.
 (-الشيء): شته که یخوارد.
 (اللَهْذَمُ ج) لَهْذَمٌ وَلَهْذِمَةٌ: تیغی تیژو برمر.
 شمشیرو نووکی نیژمو که لبهی تیژو برمر.
 (اللَهْذِمَةُ): دزان.
 لهز: ۱- (لَهْز- الشيءُ فَلَانًا. لَهْزًا): شتیک له
 فیساردا دمر کهوت.
 (-القَوْمُ): خوټکرد به ناو خوټگشه لداو
 تیکه لیا نیوو.
 (-هُ الشَّيْبُ): سپټی مووی سهرو ریش
 لییدمر کهوت / دایه سهری.
 (مَلْهُوزُ): که سیکه هژی و تووکی ماشو برنج
 بوو بیټ و پیری سهری تیکرد بیټ.
 (-هُ بِالرَّمْحِ): نیژم که به سنگیدا کرد.
 (-فَلَانًا): سیخورمه ی لیدا یان به مشت
 کیشای به ملیو بن گوټیچکه پیدا.
 (-الفَصِيلُ ضَرَعُ أُمِّهِ): به چکه حوشرمه
 یان گوټیرمه که له کاتی مژینی دایکیدا سهری
 به گوانی دایکیدا کیشا.
 (لَهْز- هُ تَلْهِيْزًا): به مشت به ملیو بن
 بنا گوټیچکه کیشا.

(لَهْد- دَابَّتَهُ): ولاخه که هی شه کهتو لاواز کرد.
 (-فَلَانًا): ۱- توند پالی به فیسارمونا بو
 نه وهی سهری پی شوټر بکات ۲- کیشای به بنی
 مه مکیدا یان بنی شانیدا ۳- توند به دهست
 گوشو و دهستی پیدا نا.
 (لَهْد- فَلَانًا): پالیکو توندی وای به فیسارمونه
 نا تا سهری پی نه وی بکات.
 (اللَهْد-ه): زورو سته می لیکرد.
 (-إِلَى الْأَرْضِ): به پی گران به زهوییه که دا
 روټیت.
 (-بِهِ): تیروتوانجی تیگرتو سوو کی کردو
 مافه که هی که مکرده وه.
 (-بِفَلَانٍ): فیساری گرتو نه ویتری تیبه ردا.
 (اللَهْدُ مَص): ۱- پیاوی له شگران ۲- شه قبردنی
 سینهی حوشر به بهر کهوتنی شتیک یان به
 هوټه کیتره وه ۳- دمر دیکه دم داته پی یان رانی
 خه لک.
 (اللَهْدُ): داماو، په ککه و ته و لاواز.
 (اللَهْدُ مَضَعٌ): نه خوشر و که نه هفت /
 په ککه و ته.
 (رَجُلٌ مَلْهَدٌ): پیاویکی داماوی په ککه و ته و
 که ساس دمر به دمری دمر گایان.
 ۲- (لَهْد- الشيءُ. لَهْدًا): شته که یخوارد یان
 لسته وه.
 (اللَهْدَةُ): چه لوییه که نه شله هه لوقورینریت و
 نه تونده، بکریت به پاروو.

اللهز) (فا): كۆسپ/ رېگر/ بەرگر. كۆسپ
 يان گرد دەبنە رېگر بەرى رېگەكە دەگرن.
 خو ئەگەر دوو كۆلە يەك نزيك بېنەوہو
 نيوانيان وەك كۆلانېكى لېبېت ئەوہ دەبنە
 رېگرو كۆسپ بۇ رې و ھاتوجۇ.
 (اللاھزان): دوو شاخ نزيكى يەك بېنەوہو
 رېگرين.
 (اللھز): توند/ سەخت.
 (اللھاز): پواز/ پارچە پېستېك يان پەرۇ
 دەخريتە كونى تەوہرەى بەكرەكەوہ تا
 تەسكى بكاتەوہو توندى بكات.
 (اللھزە = اللھزەمە): نېسكىكى دەرپەريوى
 سەرى كاكيلەيە لەژىر گوپدايە كەدوانن ھى
 ژىر ھەردوو گوپن.
 (اللھز): بە مشت كېشەر بە پشتى ملو بن
 گوپچكدا/ كەسېكە بە مشت بە ملو بن
 گوپچكەدا بدات.
 (اللھوز) (مض): ۱ لەشتۆكمە وەك گوشتى
 لەشى چىكى دابيتە يەك ۱- لە بن نېسكى
 دەرپەريوى كاكيلەيدا نيشانە كراو.
 ۲- (لھزم- ۵): ۱- ھەردوو نېسقانى سەرى
 كاكيلەى دەرپەريوى بىنگوئى بىرى ۲- مووى
 سېى دايە ھەردوو لاي روومەتى.
 (اللھزەمە (ج) لھازم): نېسكىكى دەرپەريوى
 سەرى كاكيلەيە لەژىر گوپدايە كە دوانن ھى
 ژىر ھەردوو گوپن.

لھس: (لھس الشيء. لھسا): شتەكەى لستەوہ
 يان سەرى زمانى پېداھينا.
 (-الصبي ندى أمه): كۆرپەكە گۆى مەمكى
 دايكى (لستەوہ/ زمانى پېداھيناو نەپمژى.
 (-على الطعام. ملاهسة): بۇ نانخواردن
 چاوپنۆكانە تەنگى بەوانىتر ھەلچنى.
 لھس: جىي خۆپكر دەوہ.
 (-الموم إلى الشيء): خويشگەل بۇ شتەكە
 كەوتنە تەكانو تەنگو بەيەك ھەلچنين.
 (اللاھس (ج) اللواھس): كەسېكە بۇ شت
 تەنگ بە خەلك ھەلچنيت/ سووكەلەو
 چابوكو بە ھەلپە بېت.
 (اللھسە): شتېك كە بلىسرېتەوہ.
 («مالك عندي لھسە»): شتېكم لانيبە تۇ
 تەكانى بۇ بەدەيت.
 (اللھاس واللھاسە): خواردنېكى كەم/ تۆزە
 خواردنېك.
 ۲- (لھسە ما على المائدة): خواردنى سەمر
 خوانەكەى ھەموو (ماشىيەوہ/ خوارد).
 (اللھاسم. الواحد لھسم): شېوہ تەسكەكانى
 دۆلو دەرە.
 لھط: ۱- (لھط- ۵. لھطاً): زللەى پېداكېشا.
 (- ۵ بسهم): تىرىكى تىگرت.
 (-الشيء) (عامية): بەپەلەو شېرزانە/
 چاوبرسىيانە. خواردنەكەپخوارد.
 (-بہ الأرض): دايبەزمويدا.

(تُتْ أُمُّهُ بِهِ): دايكى ئەوى بوو.

(الْأَلْهَاطُ) (فا): ئاۋرۇشۇنكەرو پاكەرموھى بەر دەرگاگەيان.

۲- (لَهْطٌ - الثَّوْبُ. لَهْطًا): جەگەپدروو.

۳- (لَهْطَةٌ - مِنَ الْخَبْرِ): ھەۋالىك گە بىبىسىت برۋاى پىنەكەپتو بە درۋىشى نەخەپتەوھ.

لەھ: ۱- (لَهْجٌ - الرَّجُلُ. لَهْجًا وَلَهْجَةً): لەگەل ھەموو پەككىدا درىژەى بە قسەدا.

(لَهْجٌ وَلَهْجٌ وَلَهْجٌ): كەسىكە لەقسەدا درىژدادرومۇ قسەكەرمە، خۆھەلكىشە.

(- فِي الْكَلَامِ): خۇى ھەلكىشاۋ قسەپكرد.

(الْهَيْعَةُ): ۱- بىناگايى.

(الْهَيْعَةُ): بىناگايى / وريانەبوون.

(رَجُلٌ فِيهِ لَهَيْعَةٌ): ۱- كاكابراپەكە لە جىھان

بىناگايە / ھوشيار نىيە / خۇلە ۲- خاۋو

خلىچكى ۳- تەمەلى بىناگايى و بىدەربەسى

لە كرىن و فرۇشتندا بە رادىمەك كە ژىركەۋىت و دەستىبىرن.

۲- (الْهَيْعُ): درىژدادرو رقىن لەگەل ھەموو

كەسىكداۋ خۆھەلكىش.

لەھ: ۱- (لَهْفٌ - عَلَى مَا هَاتَ لَهْفًا): داخو

خەفەتى بۇ ئەوھ خوارد كە لەدەستچوۋبوو /

كە تىپەرىبوو، بۇى شىپزە بوو.

(لَهْفٌ وَلَهْفٌ): شىپزە داخەدلى رابوردوو /

لەدەستچوۋ / سوۋى لەدل.

(لَهْفٌ. لَهْفًا): زۆرو ستەمى لىكرا.

(لَهْفٌ - فَلَانَ نَفْسَهُ أَوْ أُمَّهُ): داخى بۇ

خۇيخوارد يان بۇ دايكى، ناسۆرى چوۋو دلەوھ / سوۋى چەشت.

(«وَأَنْفَسَاهُ وَأُمِّيَّاهُ. وَالْهَفَاتُ»): ھەناسى

بۇ خۇى ھەلكىشا وتى: ھەناسى ساردم داخى

داخانم بۇ خۇم بۇ دايك / ج ناسۆرىك و سوۋىپەكبوو.

(«لَهْفٌ أُمَّيَّه»): داخو ژانەدلى بۇ دايك و

باۋكبوو (لېرەدا دايك ھىنروامتە پىش

لەبرى باۋك چونكە دايك سۆزو مېھرباننى

زۆرەو خەفەت زۆرتر دەخوات).

(«لَهْفَتْ إِلَيْكَ تَلْهِيْفًا»): ھانام بۇ تۇ برد بە

سوۋىمەوھ بىت.

(الْهَفُ): (بەر چاۋتەنگ / شىپزە) بوو / بە

بەرۋشبوو / جلىسبوو.

(تَلَهَّفَ - عَلَيْهِ): داخى بۇ خواردو ھەناسى بۇ

ھەلكىشا / بۇى سوۋقا / سوۋى چوۋو دلەوھ.

(الْتَهْفُ فَلَانَ): ناسۆرو داخو جەرگىرىن ناگرى

ناگرى لە فىسار بەردا.

(- تِ النَّارِ): ناگرەكە بلىسەيسەند / بەرىبوۋموھ.

(الْأَلْهَفُ) (فا) (م) لاهفە و لاهف: ۱- دلپىر

لەسوۋى / خەفەتبار زۆرلىكراۋى بىچارەو

دلشكاۋ دەپارىتەوھو ھانا دەبات.

(«هُوَ لَاهِفٌ الْقَلْبُ»): سوۋى لە دلە / دلشكاۋ /

دلسوۋتاۋه.

(الْأَلْهَفَةُ (ج) لاهفات و لواهف): مىنى وشەى

(اللَّهَوْفُ): ۱- خهفه تبار و دل پر له داخ بۆ مالئیک له دستى چووبئیت یان کۆستئیکى که وتبئیت/ جهرگی سووتابئیت ۲- سته ملیکراویک هاوار بکات بیاریته وهو هانا بمرئیت.
 (رَجُلٌ مَلْهُوفٌ الْقَلْبِ): بیاویکی جهرگسووتاو.
 ۲- (اللَّهَوْفُ (م) اللَّهْوَفَةُ): ۱- درئیز ۲- نهستوور.
 لهق: ۱- (لَهَقَ وَلِهَقَ - الشَّيْءُ لَهَقًا وَلِهَقًا): شتهکه زۆر سپیوووه.
 (تَلَهَّقَ - الشَّيْءُ): شتهکه تهواو سپیوووه.
 (اللَّهَاقُ): ۱- گای یان مانگای سپی ۲- هه موو سپیهک.
 (أَبْيَضٌ لَهَاقٌ): سپیهکی تهواو سپی/ زۆر سپی.
 (بَقْرَةٌ لَهَاقٌ): مانگایهکی تهواو سپی.
 (اللَّهَقُ وَاللَّهَقُ (م) لَهَقَةٌ وَلَهَقَةٌ (ج) لَهَقَاتٌ وَلَهَاقٌ): ۱- گای زۆر سپی ۲- هه موو سپیهک.
 (أَبْيَضٌ لَهَقٌ وَلَهَقٌ): سپیهکی زۆر سپی.
 (مُلَهَّقُ اللَّوْنِ): رمنگ سپی.
 ۲- (تَلَهَّقَ - الرَّجُلُ): کابرا زۆر دواو قسه یکرد.
 لهم: ۱- (لَهُم - الشَّيْءُ لَهُمَا وَلَهُمَا): یه کسه شتهکهی قووتدا.
 (-الْمَاءُ): ناوه که یه کبینه (هه لوقراند/ لووشدا).
 (أَلْهَمَهُ الشَّيْءُ): شتهکهی پی قووتدا.
 (-اللهُ فَلَانًا خَيْرًا): خودا شتی خیری خسته دلیه وهو چۆنیش دمستگر یدمبئیت سه ریشخست.

(اللَّاهِفُ): دلسووتاو جهرگسووتاو/ (سوئ/ داخ) له دل.
 (اللَّهْفُ) (مص): نهفسوسکیشان/ درئخخواردن/ سوئچوونه دل/ به ناسۆره وه بوون/ گینگلدان.
 (يَالْهَفَ فُلَانٍ): داخه که م داخ بۆ فیسار، نهفسوس، هایش.
 («يَالْهَفِي عَلَيْكَ يَا لَهْفَ وَيَالْهَفَا وَيَالْهَفَ أَرْضِي وَسَمَانِي عَلَيْكَ يَا لَهْفَاهُ»): ئای ج داخیکت هه مه، نهفسوس بۆ تو درئخ و داخ بۆ تو، جهرگی برپاوم، هایش ج سوئییه که/ به داخه وه سوئی هیندهی ناسمان و زهویه که له دله.
 (اللَّهْفَانُ (م) لَهْفِي (ج) لَهَافِي وَلَهْفُ): شپرزهو/ پهژاره داگرتوو/ سوئ له دل/ خه مخواردوو ۲- خهفه تبار/ هه ناسه ی سارد هه لکئیش/ دل پر له ژان.
 (اللَّهْفَةُ): جاری داخ خواردن/ سوئ چوونه دله وه/ ناسۆر چوونه گیانه وه.
 («يَالْهَفَةُ وَيَالْهَفَتَاهُ وَيَالْهَفَتِيَاهُ»): هایش داخه که م، وهی داخی داخانم/ نهفسوس/ درئخم بۆ نه وهی بوو.
 (اللَّهَوْفُ (م) اللَّهْوَفَةُ): شپرزهو/ داخخواردوو/ پهژارم داگرتوو/ خه مبار/ خهفه تبار.
 (اللَّهْيَفُ (ج) لِهَافُ): ۱- بیچاره و داماو ۲- پهژارمبار/ سوئ له دل.
 (رَجُلٌ لِهَيْفُ الْقَلْبِ): بیاویکی دلبرژاو/ دلسووتاو/ جهرگراو.

(تَلَّهَمَّ وَالتَّهَمَ الشَّيْءَ): يهكسر/ به جارِيك شتهكهی هوتندا.

(اَللَّهَام): سوپایهکی بیشومارو مهزن (ومکو هه موو شتیک بماشیتتهوو هه لלוوشیت).

(اِسْتَلَّهَمَ-الله خَيْرًا): له خودایخواست که سهرووی بداتو فهری بخاته دلّهوه.

(«اَسْتَلَّهَمُ اللهُ الرَّشَادَ»): له خودا دهخوازم سهرووی چاکه م بدات/ ریی راست بخاته دلّمهوه/ ریی راستم پیشان بدات.

(رَجُلٌ لَهُمْ وَلَهُمْ): زۆر خۆر/ بخۆر/ به خۆرا/ چلیس.

(اَللُّهُمَّةُ- مِنْ السُّوَيْقِ): قاوتی وشک.

(اَللَّهْمُ): ۱-چاکه زۆر/ فره چاکه ۲-خیرخوازو بهخشندهی چاک ۳-زۆر خۆر ۴-مروؤی له پیشهوه

بوو/ سهرکهوتوو یان نهسپی براوه له پیشهوه/ له غارغاریندا زال ۵-دمریای گهرهوه فراوان.

(رَجُلٌ لَهُمْ وَلَهُمْون): پیاویکی هسه رهواو را دروستو بهخشندهیهکی تهواوو مهزن

(نه مانه به ژن ناوتریت).

(رَجُلٌ لَهُمْ): زۆر خۆر/ به خۆرا.

(اَللَّهِيْمُ): منهجلی فراوان.

(اَللَّهِيْمُ وَاُمُّ اللّٰهِيْمِ): بجوو وککراوه ۱-مهراگ ۲-تا ۳-وهی/ ناپۆره/ چورتوم/ به لا.

(اَلْاِلْهَام) (مص): سهروؤ/ سروش/ نهوهی خودا دمبخاته میشک و دلّهوه بۆ کردنی کاریک یان نهکردنی وازلپهینانی.

(اَللَّهْم وَاللَّهْم- مِنْ الرِّجَالِ): پیاوی (زۆر خۆر/ به خۆرا).

۲-(اَلتَّهَمَ- لَوْنُهُ): رهنگی تیکچوو/ رهنگی په‌ری.

۳-(اَللَّهْم (ج) لَهُوم): هه موو شتیکی ته مه‌ندار/ به ته‌مه‌ن.

۴-(لَهُمْس- ماعلی الماندة): هه‌رچی له‌سه‌ر خوانه‌که بوو خواردی و ماشیه‌وه.

۵-(اَللَّهُموم (ج) لهامیم): ۱-مروؤی ره‌سه‌ن/ جس‌ن/ نه‌سپی ره‌سه‌ن ۲-سوپای مه‌زن

۳-ژماریه‌کی زۆر ۴-هه‌وری به بارانی دلۆپ گه‌وره گه‌وره به‌لیز مه ۵-می‌حوشتری فره‌شیر.

(لهامیم الناس): ۱-به‌خشندهو خیرخوازمکانی خه‌لک/ دستوالاکان ۲-پیرمکانی خه‌لک.

(اَللَّهْمِيم): نه‌سپی پیشکه‌وتوو و پیشکه‌وتوو.

له‌ن: (لَهَن- الصَّومَ وَلِلْقَوْمِ): به‌رکولی به‌خویشگه‌لدا/ خواردنیکی به‌خویشگه‌لدا

پیش نانخواردن که دلّیان خواردن ببات.

(اَلهَن-ه): که‌له گوزار هاته‌وه شتیکی پیشکه‌شکرد.

(تَلَّهَن- الرَّجُلُ): پیاومه که پیشخواردنی خوارد تا دلّی خواردنه‌که به‌ریت.

(اَللَّهْنَةُ (ج) لَهُن): ۱-به‌رکول یان نه‌وهی که دلّی خواردن بکاته‌وه ۲-دیاری که گوزارکارمه که پیشکه‌شیدمه‌کات ۳-نه‌وهی به گوزارکارمه‌کی دهمدیت که هاته‌وه.

لهو: ۱- (لَهَا. يَلَهُو. الرَّجُلُ لَهَوًا): ياريکرد/
گه مهيکرد/ وازيبيکرد.

(به): ياري بيکرد/ فريوخواردووي نهو
بوو/ پي رابوارد يان پيوهي بهند بوو.

(تِ الْمَرَأَةِ إِلَى حَدِيثِ الرَّجُلِ. لَهَوًا وَلَهَوًا):
ژنه که قسه ي پياومه که ي لاخوشبوو سهيري
ليهاتو دلي به کيشبوو.

(عَنِ الشَّيْءِ. لَهِيًا وَلَهِيَانًا): ناگاي له شته که
براو فراموشيکرد ۲- ناوي شته که ي نه هينا.

(لَهِي يَلْهُي عَنْهُ. لَهَا): له بيري خوي بردهوه
خوي ليهيناگا کردو ناوي نه هيناو خوي
ليادا.

(بَكْدًا): خوشيوستو بهوموه گرهارتار بوو.
(«إِلَهُ لَهُ كَمَا يَلْهُي لَكَ»): بو يه کيک بسووتن
که بو تو بسووتن/ نه وچيت بيدهکاتو بو
دمکات تويش ههرومه کو نهو بکه.

(لَهِي. هُ عَنْ كَذَا تَلْهِيَةً): به شتيرهوه
خلافاندي و لهوه لايداو نهوه ي لهير بردهوه.

(هُ بَكْدًا): بهوموه (خهريکيکرد/ سهري
قالکردو هوشي لهير بري.

(لاهي- الشَّيْءِ مُلَاهَاةً): له شته که
نزيکبووهوه.

(-الْغُلَامُ الْفَطَامُ): مندا له که نزيکي لهشير
برينهوه بوو.

(ه): ۱- لهيه که نزيکبوونهوه ۲- لهگه يه کدا
تيکچوون.

(أَلْهَى- فَلَانَ الشَّيْءَ. إِلهَاءً): فيسار له
بيدهسه لاتيدا وازي له شته که هينا.

(-هُ اللَّعْبُ عَنْ كَذَا): ياريکردن لهوميلاداو
خهريکيکرد.

(تَلَّهَى- بَكْدًا تَلْهِيًا): بهوموه خهريکبوو
رايبوارد ياريکرد يان ليهيدوورکه و تهوه.

(-بِالشَّيْءِ): به شته که وهه خوي خهريککردو
وازي ليه هينا، ياري بيکرد/ پي رابوارد.

(تَلَاهَى- بِالْمَلَاهِي. تَلَاهِيًا): سهريکرده سهري
رابواردن و پيوهي خهريکبوو.

(-الْقَوْمُ): خوشيگه لهگه يه کتريدا رايانبوارد.
(إِلْتَهَى- الرَّجُلُ بِالشَّيْءِ): به شته که ياريکردو

رايبوارد/ پيوهي خهريکبوو.
(-عَنْهُ بَغِيرَهُ): خوي به شتي ترهوه

خهريککردو وازي لهوه هينا.
(إِسْتَلْهَى- صَاحِبَهُ. إِسْتِلْهَاءً): ۱- چاو مري

دوسته که يکرد ۲- واپليکرد/ داواي ليکرد بوستيت.
(أَلَّهَوُ): ۱- گه مه، رابواردن نهوه ي که کاتي

بيده به پته سهري وهک گوراني و هه ليه پرين و
سهماو شتي لهو بابته ۲- نهو شته ي که

مروف چيري ليومرده گريت و خهريکيدمکات
۳- مندا ۴- ژن که لهگه ليادا رابويريت ۵- ته پل.

(أَلَّهَوَةُ): ۱- چاريک ياريکردن، رابواردن ۲- ژنيک
که لهگه لي رابويرن.

(فُلَانٌ لَهَوٌ عَنِ الْخَيْرِ): فيسار رابويره له
چا که وه زور دووره.

به‌دهست ده‌خَرِیْتِه دهمی دستاره‌که‌وه
 بو هارینی ۲-باشترین و زورترین خه‌لات و
 به‌خشین که دهریت و دمه‌خسرت ۲-چنگیک
 یان مشتیک پاره، مال.

(اللَّهْوِيُّ): زمانه بچکوله‌یی.

(الْحَرْفَانِ اللَّهْوِيَّانِ): دوو پیته‌که‌ی که له‌ای
 زمانه بچکوله‌وه دمرده‌چن که پیتی (ق) و
 (ک)ن.

(اللَّهْيَةُ): به‌خشش یان باشترین و زورترین
 به‌خشش و خه‌لات که دهریت.

۲-(لَهْوَجْ): باش به‌ته‌نگه‌وه نه‌هات و
 لامسه‌رایلی کاره‌که‌ی گرت.

۴-(لَهْوَقْ وَتَلَهْوَقْ- الرَّجُلُ لَهْوَقَةً): خوی
 به‌شتیکه‌وه نواندو هه‌لکیشا که نه‌یوو
 و مگو به‌خشنده‌یی و مه‌ردایه‌تی و بیاومتی و
 دینداری.

(-فِي الْعَمَلِ وَالْكَلَامِ): زیادره‌ویی له‌کارو
 ناخاوتنه‌که‌یدا نه‌کرد.

(رَجُلٌ لَهْوَقٌ): کابرایه‌که‌ خوی به‌شتیکه‌وه
 هه‌لده‌کیشیت که نیبه‌تی شتیک دمرده‌خات
 که له‌سروشتی نه‌ودا نیبه‌ خوی به‌شتیکه‌وه
 دمنوینیت که وا نیبه‌ وه‌ک دلفراوانی و
 به‌خشنده‌یی و بیاومتی.

الملحق:

(لَهُو. أَلَلْهَاءُ (ج): مَلاَه): شانۆگه‌ریبه‌که‌ به
 هه‌ل‌به‌ست یان به‌په‌خشان شانۆگه‌ریبه‌کی

(الْأَلْهَوَةُ وَالْأَلْهِيَّةُ وَالتَّهْيَةُ): مایه‌ی خۆشی و
 رابواردن و سه‌رگه‌می و پیوه‌خه‌ریکبوون و
 رابواردن.

(اللَّهْيُ): ۱-رابواردن ۲-دهمی رابواردن ۳-شوینی
 رابواردن/ رابواردنگه/ تیاترۆ/ سه‌ماگه/
 یاریگه.

(«هذا ملهى القوم»): ئەمه شوینی دانیشتنی
 خویشگه‌له.

(«هذا ملهى الأثافي»): ئەمه شوینی سیپایه.

(اللَّهْيُ (ج) مَلاَه): نامیری پیرابواردن و
 یاریکردن و گه‌مه‌به‌سه‌ربردن.

(آلات المَلاهي): نامیرمکانی مؤسیقا.

۲-(اللَّهْيُ- الرَّحَى وَفِي الرَّحَى وَللَّرْحَى.

إلهاء): به‌دهست (دانی دستاره‌که‌یدا، یان دانی
 ناشه‌که‌یدا/ دانی کرده دهمی ناشه‌که‌وه یان
 دستاره‌که‌وه تا بیهاریت).

(-الرَّجُلُ): بیاومه‌که‌ باشترین و زورترین
 خه‌لاتی به‌خشی.

(إِسْتَلْهُ- الشَّيْءَ. إِسْتَلْهَاءُ): ۱-له‌و شته‌ی زور
 کرد ۲-قوتیدا.

(اللَّهَاءُ (ج) لَهَوَاتٌ وَلَهْيَاتٌ وَلَهْيٌ وَلَهْيٌ وَلَهَاءٌ
 وَلَهَاءٌ وَلَهَاءٌ): زمانه بچکوله.

(اللَّهَاءُ): نزیکه‌ی/ هینده‌ی/ نه‌ومنده‌ی.

(«هم لهاء مائه»): نه‌وان نزیکه‌ی سه‌د که‌س

ده‌بن.

(اللَّهْوَةُ وَاللَّهْوَةُ (ج) لُهْيٌ): ۱-نه‌و بره‌ دانه‌ی

گالته جارپیهو پیکه نیناوییه بهوهی رهوشت و خوی سهیری خهک پیشاندمدات یان رهخنه لهو کردارو رهفتاره سهیرمیان به شیومهک دهگریت که سهربهفور دههینیتته پیکه نین:

لو: لو: نهگر/ گهر.

(لوجاننی لاکرمته): نهگر بهاتایه لام ریزم لیدهگرت (مهرجهکه به جینه هاتوووه نهو نه هاتوووه تا ریزی لیگرم). یان بؤ باریکه که ریگری هه بیته و همر نه بیته وهک («لوکان زیداً حَجراً کان جماداً»): نهگر زمید بهردبوایه بیگیان دمبوو. یان بؤ حمزگردن دیت به واتای خوزگه. وهک («لو تَاتِنِي فَتَحَدَّثْنِي»): خوزگه بهاتیتایه نهوسا پیکه وهه قسه ماندکرد، نهگر بهاتیتایه بهیه که وهه دمدواین. یان بؤ که مکردنیش دیت به واتای نهگرچی/ ههرجهنده

وهک («تَصَدَّقُوا وَلَوْ بِظِلْفِ مُحْرَقٍ»): خیریکه نهگرچی به لهتیک سمی نازهلک که بؤ خیر سهبرابیت.

لُوب: ۱- (لَاب. يَلُوبُ - الرَّجُلُ أَوْ الْبَعِيرُ. لُوباً وَلُوباً وَلُوبَاناً): پیاومه که یان حوشترمه که تینویبوو (دهلین: گویا به ملاولای ناومه که دا هاتوووه نهیگه یشتومتی).

(اللُّوبُ وَاللُّوبُ وَاللُّوْبُ وَاللُّوْبُ وَاللُّوَابُ): تینویتییه که نه شکیت.

(الْأَبُ - الرَّجُلُ. الْإِبَةُ): پیاومه که حوشترمکانی تینویانبوو.

(الْلَائِبُ (ج) لُؤُوبٌ وَلُوبٌ) (ها): تینوو. («إِبِلٌ لُوبٌ وَنَخْلٌ لُوبٌ وَلِوَابٌ»): حوشترانی تینوو یان دارخورمای تینووی دوور له ناو یان ناوی لیدوور.

(اللُّوَابُ) = اللُّعَابُ (مص): لیک.

۲- (لُوبٌ - ۵. تَلُوبِيًّا): بونیکه وهک زمعهفرانی تیکه لکرد یان تیی هه لُسوو.

(اللُّلَابُ): بونیکه وهک هی زمعهفران.

۳- (الْلَابَةُ (ج) لَابَاتٌ وَلَابٌ): ۱- زموییه که بهردی رهشی تیدابیت گویا سووتاووه ۲- گهله حوشتری کومه لبووی رهش.

(اللُّوْبُ): ۱- کوته گوشت یان پارچه یتر که له مهنجه لدا بسووریتته وه ۲- (ح) ههنگ.

(الْلُوبَةُ (ج) لُوبٌ): زموییه که به بهردی رهش رهشداگه راو ۲- خویشگه لیک له گهل خویشگه لیک تر دا بن بؤ هیچ راویژیان پینه که نه. (الْلُوبَاءُ وَاللُّوَبِيَاءُ وَاللُّوَبِيَا) (ن): لُوبِيَا/ ماشه سپی.

(الْمُلُوبُ) (مفع): ناسنی (لوولدراو/ لوول).

۴- (الْمُلُوبُ (ج) لُوَالِبٌ): بورغو. که تیرکه که یه تی و شوینی بورغو مه که میکه یه تی دارین یان ناسن.

(الْمُلُوبِيُّ): شتیک له شیوهی بورغودابیت.

(الْمُلُوبُ): کلچیک که چاوی پی دهریزن.

لوت: (لات. يَلُوتُ - الرَّجُلُ. لُوتًا): هه واله که میدا بی نهوهی داوای لیبکه نه.

(لَوْتُ - يَلُوتُ - فِي الْأَمْرِ لَوْتُ): له کاره‌که‌دا
خاوه خاوی‌یکرد/ تیایدا سستبوو.

(لَوْتُ - الشَّيْءَ تَلَوْتُ): شته‌که‌ی تیکه‌ل‌کردو
تیکه‌ل‌شیا.

(-التَّبَسُّنَ بِالْقَتِّ): کاکه‌ی تیکه‌لی گیا تهره‌که
کرد.

(-ثِيَابُهُ بِالطَّيْنِ): بهرگه‌که‌ی هور‌او‌یکرد/
جله‌که‌ی بیس‌کرد.

(-الماء): ناومه‌که‌ی لی‌ل‌کرد/ لیخن‌کرد.

(-الأمر): کاره‌که‌ی شیواند/ نال‌وز کرد.

(-فُلَانًا عَن كَذَا): نه‌یه‌یشته به‌لای نه‌ومدا
بجیت/ ری‌نه‌وه‌ی لی‌گرت.

(الْأَث - مَالُهُ بِفُلَانٍ لِإِثَّةً): ماله‌که‌ی/ دارا‌که‌ی
به‌فیسار سپارد.

(الْوَتُّ - تِ الْأَرْضِ الْوَأْسَاءُ): زه‌ویه‌که‌ له‌ناو

گیا‌وشکه‌که‌موه گیا‌ی تهر‌و تازه‌ی دهر‌کرد.

(تَلَوْتُ - زَيْدٌ بَعْمَرٍ تَلَوْتُ): زه‌ید خوی‌دایه
پال‌عه‌مرو خوی‌تی‌ه‌ل‌سوو به‌هی‌وای که‌ل‌کیک
وای‌کرد.

(-تَوْبُهُ بِالطَّيْنِ): جله‌که‌ی پیس‌و هور‌او‌یبوو.

(إِلْتِاثٌ بِرِدَائِهِ إِيْتِيَانًا): سهر بهرگه‌که‌ی له
خوی‌ه‌وه پی‌چای‌ه‌وه.

(-بالدم): خوی‌ناو‌یبوو.

(-عليه الأمر): کاره‌که‌ی (لی‌چه‌واشه‌و نال‌وز
بوو/ تیکه‌لو‌پیکه‌ل‌بوو).

(-البعير): حوشتره‌که‌ قه‌له‌وو به‌هیز بوو.

(لَات - الْخَبْر): نه‌ینیه‌که‌ی شار‌دومو، نه‌در‌کان‌دو
نه‌گه‌یا‌نده شو‌ینه‌که‌ی.

(-فُلَانًا): له مافه‌که‌ی هیساری بری‌و هه‌مووی
پینه‌دای‌ه‌وه.

(اللات): بتی هور‌میش.

(لات): نییه (وهك لَيْسَ) وایه.

(«ولات حين مناص»): کاتی په‌شیمان‌یی‌و
په‌نا‌بردن نییه.

لوت: ۱- (لات. يَلُوتُ الْعِمَامَةَ عَلَى رَأْسِهِ لَوْتُ):

میزمره‌که‌ی یان سه‌رو‌به‌سته‌که‌ی به‌سه‌ری‌ه‌وه
(به‌ست/ نال‌اند) و توند‌کرد.

(-الضُّبَابُ بِالْجَبَلِ): ته‌مه‌که‌ خولی
کی‌ومه‌کیداو دای‌پو‌وشی.

(-دَارُهُ): خوی‌خزان‌ده خان‌وو‌مه‌که‌یه‌وو خوی
هیشته‌وو دمر‌نه‌چوو.

(-بِفُلَانٍ): په‌نا‌برده بهر فیسار.

(-بِه النَّاسِ): خه‌ل‌کان لی‌یک‌بو‌ونه‌وه.

(-فُلَانٍ): فیسار سوور‌ای‌ه‌وه.

(-الشيء): ۱- شته‌که‌ی له ده‌مدا جوو

۲- شته‌که‌ی تیکه‌ل‌کردو هه‌ل‌شیا.

(-تَوْبُهُ بِالطَّيْنِ): جله‌که‌ی هور‌او‌یکرد.

(-في الأمر): سستی له کاره‌که‌دا کرد و‌مکو
لوول‌و خوار بوو‌بیته‌وه.

(-عَنِ الْحَاجَةِ): پید‌او‌یستی‌ه‌که‌ی در‌هنگ پی‌خست.

(«لَاتٌ لَوْتُا مِنَ الْكَلَامِ»): قسه‌که‌ی هیناو
برد/ پی‌چو په‌نای تی‌خست‌و دمر‌ینه‌خست.

(الْلَوَيْثَةُ): كۆمەل كە لە ھەموو خێل و تیرەییەكین.

(«إِنَّ الْمَجْلِسَ يَجْمَعُ لَوَيْثَةً مِنَ النَّاسِ»): ئەنجومەنەكە كۆمەلێك خەلكن لە ھەمە خێلێكن/ لە خێلێك نین.

(الْلَيْثُ) (ن): رۆووكێكە ھەلزن (بنجینەى وشەكە (لۆث)ە).

نَبَاتٌ لَيْثٌ: رۆووكێكە (چنگى داومتەيەك/ لەيەك نالۆھ).

(الْلَوْتُ (م) لَوْتَاء (ج) لَوْتُ): ۱- لەشخاو ۲- سست ۳- زمانقورس ۴- كەودەن/ كەمناوھز.

(دیمە لوتاء): خەرمانەى گىيا كە بە گژيەكدا چووېن و ئالابنە يەك.

(الْلَاتُ): ئەو شوپنەى كە شتەكەى تێدادمگێرێت.

(الْلَاتُ وَالْلَوْتُ (ج) الْلَاوُتُ وَالْمَلَاوِثَةُ وَالْمَلَاوِثُ): خانەدان و گەورەى پايمەنار كە بە دەوریدا دێن و پەنا دەبەنە بەرى.

(«هُمْ مَلَاوُتٌ»): ئەوان خانەدانى گەورەن و پەنادەرى خەلكن.

(«إِنَّهُ لِنِعْمِ الْمَلَأْتُ لِلضَّيْفَانِ»): ئەو باشترین خانەدان و پەنادەرى ميوانانە.

(الْلَيْثُ): سست لەبەر قەلەوى.

۲- (الْلَائِثُ) (ح): شير.

(الْلَوْتُ): ۱- ھيز ۲- خراپە/ بەدىي ۳- برينەگان ۴- شەرو تۆلەى كۆنەفین.

(- فِي الْعَمَلِ): لە كارمەدا (خاوەخاويكرد/ شينەبيكرد).

(- فِي كَلَامِهِ): لە قسەكەيدا نەيتوانى بيانوو و بەلگە بەيئيتەوھ.

(- فَلَانًا عَنْ كَذَا): رپى ئەوھى لە فيسار گرت/ نەبھيشت بەوھ بگات.

(نَبَاتٌ لَائِثٌ): گىيا لە يەكناو.

(الْلَوْتُ): ۱- زمانگيران لە قسەدا ۲- گەوجيى ۳- كەمەكە (شيتيى/ تيكچوون).

(الْلَوْتُ): ۱- لەشخاويى/ سستى.

الْلَوْتُ (مص): بيانوو و بەلگەى ناتەواوى نادروستو ناروون.

(الْلَوَاتُ): نارديك/ پەينكە، كە بە كەولەكەوھ يان پەنەكەوھ دەكرت تا ھەويرەكەى پيوھ نەنووسيت.

(الْلَوْتَةُ): ۱- لەشخاوبوونەوھو دريژبوون بو حەوانەوھ ۲- گۆشت و جەورىي زۆر ۳- خاوو خليجكى ۴- زمانبەستن ۵- نيمچە شيتى.

(«رَجُلٌ ذُو لَوْتَةٍ»): پياويكى خاوو خليجكى بيتوانا/ ھيج لە باردانەبوو.

(«بِهِ لَوْتَةٌ»): شيتەكى لەگەلدايە.

(الْلَوْتَةُ): ۱- جارێك مېزەر بەستن ۲- گەوجيى.

(الْلَوَاتُ = الْلَوَاتُ): ۱- پەينكەى نانکردن كە ئەيكەنە سەر پەنەكە تا گونكەكەى پيوھ نەنووسيت ۲- كەسيكە خۆى لە ھەموو كارێك و شتيكەوھ دەنالينيت ۳- كۆمەل.

(لَوْحٌ لِلْكَلبِ بِرَغِيفٍ فَتَبِعَهُ): ناننکی
بۆ سهگهکه راومشانندو پیشانداو سهگهکه
شوپنیکهوت.

(-الشَّيْبُ فُلَانًا): مووی سپی سمری فیساری
سپیکردو لئی دمرکهوت.

(-السَّفَرُ أَوْ العَطشُ فُلَانًا): گوزار یان
تینویتی رهنگی فیساری بهراندو گوژی و
رشی داگهراند.

(-فُلَانًا بِالْعَصَا أَوْ السَّيْفِ أَوْ السُّوْطِ أَوْ
النَّعْلِ): دار یان شمشیر یان قامچی یان
پیلایو له فیسار هه لبری و پیی لیبیدا.

(-الشَّيْءُ بِالنَّارِ): شتهکه ی به ناگر
گهر مکردهوه.

(-العَنْبُ) (عامية): تریکه ماتهیداو هه ریکه
پیدهگات.

(أَلَاخ- الشَّيْءُ. إِلاخَة): شتهکه دمرکهوت و
ناشکرا بوو.

(-الْبَرْقُ): هه وره بروووسکه که چه خماخهیدا/
دره خشا/ شه وهیدا یه وه.

(-النَّجْمُ): نهستیرمه کهوته (ورشه ورش/
بریسکه بریسکه).

(-بَسِيفِهِ أَوْ ثَوْبِهِ): شمشیرمه که ی یان
بهرگه که ی راومشانندو نامازهی پیکرد.

(تَلَوَّحَ): دمرکهوت و ناشکرا بوو.
(إِسْتَلَاخ- فِي الأَمْرِ. إِسْتِلاخَة): سه رنجی
وردی له کارمه که داو تیی روانی.

(أَلَلَوْتُ (م) لَوْتَاء (ج) لَوْتُ): به هیز/
به دمه لات.

لوح: (لاخ. يلوح- الشيء لوجاً): شتهکه ی له
دهمدا گپرا/ هیناوبرد.

(أَللُوْجِسْتِيك) (اع) (يونانية): له سوپای
نه مرودا کومیتیه کی سه ربازییه، کارمه کی
نهومیه که به زووترین کاتو بۆ شوینی
پیویست ژماره سه ربازیك به هه موو چهك و
که لوپه لی پیویستییه وه بگه یه نیته نهو شوینه
که دمیانه ویت.

لوح: ۱- (لاخ. يلوح- الشيء. لَوْحاً): شتهکه
دمرکهوت و دیار بوو.

(-الْبَرْقُ): هه وره بروووسکه که چه خماخهیدا.
(-النَّجْمُ): نهستیرمه که ورشه یهات و دمرکهوت.

(-إِلَيْهِ): نامازهی بۆ کرد.
(-الشيء): شتهکه ی دی/ بهر جاویکهوت.

(«لَاخَه بِبَصْرِهِ لَوْحَةً»): به جاوی خوی
دی و باشان لئی ونبوو.

(-العَطشُ أَوْ السَّفَرُ فُلَانًا): تینویتی یان
گوزار فیساری گوژی.

(لَوْحٌ. تَلَوَّيْحًا): له دوورمه زور دوور به هه
شتیک بیت نامازهی بۆ کرد.

(-بَسِيفِهِ): شمشیرمه که ی راومشانندو بریقه ی
لیهینا.

(-بِثَوْبِهِ): جله که ی به هه وادا داو رایومشانند تا
نامازهی بۆ نهوه پیبکات که ته ماشا دمکات.

(الْلَانِحَة (ج) لَوَانِح): ۱- میمی وشه‌ی (اللائح)
۲- دیمه‌ن / روخسار.

(نَظَرْتُ إِلَى لَوَانِحِهِ): ته‌ماشای دیمه‌نه‌کانیم
کرد / روخساره دیاره‌کانیم کرد ۲- لیسته که گاره
ژمیریه‌کانی یان شتیزی تیدا تومار دمکریت
یان به‌رنامه و پرؤگرامی تیدا دنوسریت.
(الْلُوح (ج) أَلْوَا ح): ته‌خته‌دار یان ته‌خته
نیسقان و همر شتیکبیت / دمپه.

(لُوحُ الْجَسَدِ (ج) أَلْوَا ح و (جج) أَلْوَا ح):
نیسقانه‌کانی له‌ش جگه له نیسقانی دست و
پن یان همر نیسقانیکی له‌ش که پانبیت وهک
نیسقانی ده‌فه‌ی شان.

(نَظَرْتُ إِلَى أَلْوَا حِهِ): ته‌ماشای دیمه‌ن و
روخساریمکرد.

(أَلْوَا حِ السِّلَا ح): دهم و شوینی نه و چه‌کانه‌ی
که بریسکه بدمنه‌وه وهک هی شمشیر و نووکی
نیزه و هیتز.

(أَلْلُوح): هموای نیوان ناسمان و زهوی / به‌رگه
هه‌وا.

(أَلْلِيَا ح و اللَّيَا ح): ۱۰ به‌یان ۲- گشت شتیک که
سپیبیت.

(يُقَالُ لِلتَّوَكِيدِ: أَبْيَضُ لِيَا حٍ و لِيَا حٍ): بؤ
چه‌ختکردن ده‌لین سپیبه‌کی پاکی بیگه‌ردو
روت ۲- (ح) گاکویبی (له‌به‌ر سپیبه‌که‌ی).

(أَلْتَلَا وِي ح) (عامیة): تری له سه‌ره‌تای
ماته‌دانیدا.

(أَلْتَلَوِي حَات = الحَواشِي): نه‌و نووسینه
زیادانه‌و روونکردنه‌وانه که له که‌ناری /
به‌راویزی به‌رتووکه‌که‌دا دنوسریت.

(أَلْمَلْتَا ح): گؤرراویک که به هؤی خوره‌وه یان
گوزارو شتیزه‌وه به روخسارو له‌شیدا گؤران
هاتبیت و رمشداگه‌رابیت.

(أَلْمَلْوَا ح): ۱۰- درئ ۲- نیسکچاک یان دمپه‌ی
تؤکمه‌و بان ۲- تیقوپا و ۴- ناهرمتیک زوو بداته
باریک و بنیسی / له‌ربیت ۵- کونده به‌بوو
هاچی دمبه‌سته‌وه بؤ نه‌وه‌ی بازی پنبگرن.

(فَدْحُ مَلُوحٍ): تریک پینش به‌ر لیدانی بدریته
به‌رناگر تا خو‌ش و چاکبکریت و بگؤرریت.

۲- (أَلَا ح). يَلُوحُ- الرَّجُلُ لُوحًا و لُوحًا و لُوحًا
و لُوحًا و لُوحًا): پیاومه‌که تینوویبوو.

(أَلْتَا حِ الْتِيَا حٍ): تینوویبوو.

(أَلْلُوح): تینویتی.

(أَبْلُ لُوحِي): حوشرانی تینوو.

(أَلْمَلْوَا ح و الْمَلْوَا ح و الْمَلِيَا ح (ج) مَلَا وِي ح):
ده‌موشک که زوو زوو تینویدمبیت.

۲- (أَلَا ح- بَحْقِهِ. إِحَا حة): مافه‌که‌ی بردو خوارد.
(- فَلَنا): فه‌وتانندی / مرانندی.

۴- (أَلَا ح- مِنْهُ. إِحَا حة): لیترساو سلی
لیکرده‌وه خوی لیپاراست.

(- مِنْ الْقَوْلِ): له قسه‌که‌دا شهرمیکرد.

(أَلَا حِ عَلَى الشَّيْءِ. إِحَا حة): پشتی به شته‌که
به‌ست / متمانه‌ی پیکرد.

لوخ: (لاخ. يلوخ. ه لوخا): تیکه لیکرد.
 (التاخ- الشيء. إلتیاخا): شته که ناویته بوو.
 (-العجین): هه ویرمه که هه لات.
 (اللواخه و اللیاخه): که ره ی چهوری ناو شیرمه.
 لود: (لود. یلود لودا): خواری و چه توونی کرد/ ناهه رمانیوو.
 (اللود ج) ألواد: ۱- که سیکی خوارو خییج و چه توون که سه ر بؤ فه رمان دانه نوینیت/ ناهه رمان و گوپرایه لئه بیته ۲- ملی نه ستووور/ فهوی.
 لود: ۱- (لاذ. یلود- بالجبل. لودا و لودا و لودا و لودا و لودا و لودا): په ناپیرده بهر کیومه که خوی تیدا شارده مو و نکرد و قایم کرد.
 (- بالقوم): خوی کوتایه پال خویشگه ل و په نای بؤ بردن/ هانای بؤ بردن.
 (-الطریق بالدار): ریگه که گه یشته خانوو مه که.
 (لاوذ- بفلان. لودا و ملاوذة): په ناپیرده بهر فیسارو هانای بؤ برد.
 (-القوم): خویشگه ل په نایان بؤ یه کتری بردو هانایان بؤ یه کبرد.
 (-القوم): دلی خویشگه لی راگرت و لاواندنی.
 (-بالقوم): خویشگه لی گپراو سووراندنیه وه.
 (الاذ- بالجبل. الاذة و بالقوم): خوی کوتایه ناو شاخه که مو و خوی تیدا شارده مو و خوی کوتایه پال خویشگه ل و هانای بؤ بردن.

(-الطریق بالدار): ریگه که خولی خانوو مه که داو گه یشتن.
 (-ت الدار بالطریق): خانوو مه که به ریگه که وه په میوند بوو.
 (اللوز (مص) ج) ألواز: ۱- نه وه ی دهوری/ خولی کیومه که/ شاخه که دمدات ۲- ته نشتی شاخه که/ چیاکه/ که ژمه که/ کیومه که.
 («إعتصم بلوذ الجبل وبالواذ»): خوی کوتایه پال و ته نشت شاخه که ۳- پیچی دۆله که.
 («نزلوا بلوذ الوادي»): له پیچی دۆله که دا دابه زین و دانیشتن ۴- که نار/ لا.
 («فلان يطوف بالواد البلاد»): فیسار به ملاولای ولاته که دا ده که ریت.
 («هو لوذ»): نه و لیوه ی نزیکه.
 (لواز الشيء): نزیکیی یان نزیکه ی شته که.
 («لي من الدراهم مائة أو لوادها»): سه د یان نزیکه ی نه و منده په نجاییم هه یه.
 (لوزان الشيء): لای شته که که ناری شته که.
 (التلواز = الملاوذة): په نابردن، دانه پال.
 («لهم تلواز»): په نابویه که دمه بن و دمه نه پال یه که.
 (الملاذ): فه لایو په ناگا/ په نا/ هاناگه/ حه شارکه.
 (اللوز ج) الملاوذ: په شته مال.
 (الملاوذة = الملاذ): په ناگا، حه شارکه، فه لای.

۲- (لَاوَدَ - فَلَانًا. لُوَادًا وَمَلَاوَدَةً): له گهل فیساردا نارپکبوو/ ناتمبا بوون/ حیای په کبوون.
 (-عَنَهُ): تله که بازی له گهلدا کرد/ ری پیچوو په نای له گهلدا گرت/ فیلیلی کرد.
 (الْلُوْدَانِيَّةُ): تله که بازی/ ناراستی/ پیچوو په منا کردن/ فیلی کردن.
 ۳- (الْلَادَةُ (ج) لَادُ): بهرگیکی ناو ریشمینی سوور.
 لور: (الْلُوْر (ط) (فارسیه) = قریشه): لُوْرَك.
 لوز: ۱- (لَاَزَ - اِلَيْهِ. يَلُوْزُ. لُوْزًا): په نایبو برد/ خوئی دایه پالی.
 (الْمَلَاَزُ): په نا/ په ناگا.
 («إِنَّهُ لَعُوْزٌ لُوْزٌ»): نه داراو په نابره/ نه بوو و هانا بهر.
 ۲- (لَاَزَ. يَلُوْزُ مِنْهُ. لُوْزًا): خوئی (راپسکاند/ لی رزگار کرد) هه لات.
 ۳- (لَاَزَ. يَلُوْزُ. الشَّيْءُ لُوْزًا): شته که یخوارد.
 (لَوْزَ - التَّمْرَ تَلُوْزًا): بادامی خسته ناو خورماکه وه.
 (الْلُوْزُ (ن): دره ختی بادام/ جواله یان کیوی به یان له باخدا دروینریت ناوک تالی هه بهو شیرینیش هه به. قایمه و زور دهمینیته وه و خراب نابیت. له شیرینیکردندا به گاردیت.
 (الْلُوْزَةُ): نالوو که زنیك زمانه بچکوله به و دوانن.

(الْلُوْزِيَّ): بادامی/ نه وهی له شیوهی جواله دایه.
 (الْلُوْزِيْنَجُ (ط) (فارسیه): له بزینه، جوره جواله دایه.
 (أَرْضٌ مَلَاوَزَةٌ): زهویبهک دره ختی (جواله ی/ بادامی) زور بیت.
 (الْمَلُوْزُ): خورمای بادامووی/ بادام تیخراو.
 (وَجْهٌ مُلَوِّزٌ): روویه کی جوان و شیوه شیرین.
 لوس: (لَاَسَ. يَلُوْسُ - الشَّيْءُ. لُوْسًا): شته که ی جهشت.
 (-الْحَلَاوَاتِ وَغَيْرَهَا): به دوا ی شیرینیدا گه راو خورادنی.
 (الْاَلْسُ وَلُوْسٌ وَكُوْسٌ وَالْوَسُ): که سیکه به دوا ی جهلواو شیرینیدا دمه گه ریت و دهمان خوات.
 (-الشَّيْءُ فِي فَمِهِ): شته که ی له دهمدا (به زمان هینا و برد/ گیرای).
 («هُوَ لَايَلُوْسُ كَذَا»): نه و جهشه ی نه وه ناکات و دستگیری نابیت.
 (الْلُوْسُ): کوئی وشه ی (الْلَاَسُ) خواردن/ خوراك.
 («مَادُقْتُ لُوْسًا»): جهشه ی هچم نه کردوه.
 (الْلُوْسَةُ): پاروو.
 («مَادُقْتُ لُوْسًا»): جهشه ی هچم نه کردوه.
 خواردنم نه خواردوه/ پاروو به گه روومدا نه جووه.

لوص: ۱- (لاَص. يَلْوَصُ لَوْصاً): له درزی
دەرگاوه یان شتیکی وهاوه سهرنجیدا/
تيله یکرد.

(-عنه): خوی لیلادا.

(لاَوْص. مَلَاوَصَةً): له درزی دەرگاوه یان
شونیتیکی وهاوه روانی/ تيله یکرد.

(-إلیه): دزه چاویکرد وهک نیازی کاریکی
هه بییت.

(-فُلَانًا عَنِ كَذَا): هیساری هریوداو لایدا.

(-الشَّجَرَةَ): ویستی بیپریتهوه سهرنجی له
دره خته کهدا تا بزانییت له کوپیه ووهو چۆن به
تهور بیپریتهوه.

(الْأَص- هُ عَلَى الشَّيْءِ الْإِصَّةُ): خولی شته کهی
پیداو ویستی لئی بسینییت.

(«مَا لَأَصْتُ أَنْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئاً»): به دموریدا
نه هاتووم بو نه وهی هیچی لیبسنیم.

(تَلَوَّصٌ. تَلَوَّصاً): پیچیخوارد/ نه مدیوو
نه و دیویکردو/ خوی هه لگیرو داگیرو کرد.

(الْمَلَاوَصُ): (مه راییکهر/ رایاییکهر/ ماستاو کهر) ی
فیلباز/ ته له که یاز.

۲- (لَوْصٌ. تَلَوَّصاً): ههنگوینی پالاوته یخوارد.
(الْلَوَّاصُ): ههنگوینی پالاوته.

۳- (الْأَيْصُ - الرَّجُلُ): هینرایه له رزین.

۴- (الْلَوَّاصُ): نازاری گوی یان گهروو/ هورگ.

لوط: ۱- (لاَط. يَلْوِطُ - الحَوْضُ. لَوْطاً):
گۆله کهی/ حهوزم کهی به قور یان جیمه نتوو

شتیتر سواغدا تا ناو نه ده لینییت.

(-الشيء بالشيء): شته کهی به شته که پترهوه
نوساند/ لکاند.

(«لَا طَ الشَّيْءُ بِقَلْبِي»): شته که به دل مه وه
لکا/ نووسا/ حهز ملیکرد/ چوو ه دل مه وه.

(-فُلَانًا بِفُلَانٍ): هیساری برده وه سه
هیسار که سو به هه زه مندی نه ویدانا.

(-فُلَانًا بِعَيْنٍ أَوْ سَهْمٍ): کردی به چاومه یان
بهه تیریخت/ تیری تیگرتو بهه ریکه وت.

(لاَط- الشيء): شته که بیشارده وه.

(-في الأمر): له کارم کهدا پیدایگرتو هه ته
بوو زوری تیدا کرد.

(لَوْط- هُ بِالطَّيِّبِ تَلَوِّطاً): بوئی خوشی
پیوم کرد/ تی هه لسوو).

(الْتَاط- هُ التَّيَّاطُ): کردی به زارپۆلهی خوی و
هی خوی شی نه بوو.

(-حَوْضاً): گۆله کهی درز بر کرد.

(«الْتَاطُ بِقَلْبِي»): چوو ه دل مه وه/ به دل مه وه
نووساو خوشمو یست.

(إِسْتَلَاط- هُ إِسْتِلَاطَةً): به درو کردی به
کوری خوی و هی نه ویش نه بوو.

(الْأَلَاطَةُ): داریکه ده میکه نه رایه لی بنمیج.

(لَعَطَةٌ) (عامية) = الْأَلَاطَةُ اللَّوْطُ (مص):

۱- سه ره برگ، عهبا، جبه ۲ شتی پیوه نووساو.

(«إِنِّي لَأَجِدُ فِي قَلْبِي لَوْطاً»): من خوشه ویستی
له دل مه ویه و پیوهی چه سیوه.

(- لَاعُ): زۆر ترسنۆك يان بەدرموشتو بەرچاوتەنگ.

(لَاعُ. يَلَاغُ وَيَلُوعُ. لَوْعَةٌ): ۱-دلى سوتتاو ناگرى بەژارەو مەراق يان ھى دلدارى تىبەربوو/ سوپىبوو ۲ تۆقى يان و مرسبوو نارامى لەبەربرا يان نەخۆشكەوت.

(لَوْعَةُ الْحَبِّ. تَلْوِيعًا): سوپى دلدارى نەخۆشىخت.

(لَوْعُ فَلَانًا) (عامية): سوپى پيھينايمو سزاي پيچەشت.

(الَاعُ - تَهُ الشَّمْسُ إِلاَعَةً): ھەتاو رەنگى (پەراند / گۆرى).

(-الثدي): گۆى مەمكەكە رەشھەنگەراو رەنگى گۆردرا.

(إلتاع - قَلْبُهُ. إلتِيعًا): دلى لە مەراھدا يان بە ھەزو تاسە سوتتاو سوپى لە دلدابوو.

(الَلَاعُ (ج) لَاعُونَ وِلاَعَةٌ وَاَلْوَاعُ): ۱-خەستە/ نەخۆش/ بيمار ۲-بيورەو بينارام يان زىرەمگروو.

(رَجُلٌ هَاعٌ لَاعٌ): كابر ايهگى زىرەمگرووى بيورەوتوقيو.

(هِيَ هَاعَةٌ لَاعَةٌ): ئافرەتتىكى زۆر ترسنۆكى بيورەوتوقيو.

(رَجُلٌ هَائِعٌ لَائِعٌ): پياوتىكى زۆر ترسنۆكى بيورەى نارام لەبەربراو/ تۆقيو.

(الَلَاعَةُ (ج) لَاعَاتُ): رنى نەخۆش يان زۆر

(الَلَوَطُ): تەواو پيوە لكاو/ نووساو/ چەسپيو.

«هُوَ أَلَوَطٌ بَقْلِي»: ئەو زۆرتر (بە دلەموە نووساوه/ لە دلەمايه).

(الْمَسْتَلَاطُ): مندالى بەخيوگراو/ ھەنگراوه.

۲- (لاَطٌ. يَلُوَطُ - الْإِنْسَانُ لَوَطًا): ۱-لە مەرقەھەيدا ۲-دەرىکرد.

۲- (الَلَوَطُ): ۱-سوود/ ريبا ۲-پياوى سووكەلە. الالباط: سوودو سوودخواردن لە بنچينەدا نەم وشەيه (الالباط)ە.

الملحق:

لوط: الالباط: ھەتياواز/ نيرباز.

الالباطي: ھەتياواز/ بەجەباز/ نيرباز.

الالباطية: ھەتياوازي/ نيربازي.

لوظ: (لاظ. يَلُوظُ - هُ لَوْظًا): ۱-داخيدايمو دەرىکرد كاتى لى نيزىكبوو ۲-بەربەرمكانىي كرد.

(التاظ - ت الحاجة): پيداويستىكە سەرى نەگرتو دەستەكەوت.

لوع: ۱- (لَاعُ. يَلُوعُ - هُ الْحَبِّ. لَوْعًا): ئەمقن/ ھەزگەردن/ دلدارى/ خۆشەويستى دايەبزمويدا نەخۆشىخت.

(-تِ الشَّمْسُ فَلَانًا): خۆر، ھەتاو رەنگى گۆرىي، ھەتاوبردى/ رەنگى پەران.

(-الرجلُ. لَوْعًا وَاَلْوَعًا): زىرەمگروو بوو/ تۆقى/ يان بەرچاوتەنگو بەدرموشتبوو.

ترسنۆكى بېئۆقۇدەو بېوره.

(اللُّوْعَةُ): ۱- جاريك نه خوشكهوتن ۲- سوئي ژانه دلى خهفتو نهوينو تاسه كردن ۲- خۆربردن.

(فِي قَلْبِهِ لَوْعَةٌ): گرى سوئي نهفينى له دلدايه ۲- رمشئى گوى مه مك ۴- جاريك بېورهو بېقه رارو بوونو وهرسبوونو و ترسان. ۲- (اللَّاعَةُ ج) لاعات): دلقامى دلپۇلاو سه ربه رزو مهرد.

لوف: ۱- (لَاف. يَلُوفُ الطَّعَامَ. لَوْفًا): خواردنه كه يخوارد يان جووى.

(تِ الدَّابَّةِ الكَلَأُ): چواربېكه پووشه كه يخوارد/ گيا وشكه كه يخوارد.

اللُّوفُ (ن): لفكه شامئى: ده چيئريئ گه لآكهى لآكئشه ييهو زۆر گهوره دمبئت گوله كهى زمرده بهرگئك دايدمه پۇشئت وهك كه رهنا خوى دمبئچئشه وه وهك لفكه تاله كانئى دمنائئته يهك وه كه وشكبوو بۇ خوشتن به كاردئت.

(اللُّوفُ) (مص): خواردنئك يان گيايهك كه نه خورئتو حمزئ لئنه كرئت.

اللَّيْفُ: گياى وشك/ پووش/ پاومن (وشه كه له بنچئنه دا (لئوف) ه.

(كَلَأَ مَلُوفًا): وشكه گيايهك به باران شۆر ابيئته وه.

۲- (اللُّوفُ الواحدة لُوفَةٌ) (ن): روومكئكه په لدهاويئتو خوى بلاو دمكاته وه زۆر گهوره

دمبئت گولئى زمردئ جوان دمگرئت بهرى لآكئشه يئو درئزكۆله دمگرئت.

(اللُّوفَى) (ن): روومكئكه بۇ شۆرئى/ رهوانئى كۆنبوو دموستئئئت.

(اللُّوفَةُ): په يئنه كه دمئخه نه سه ر پنه يان كهولئ نانكردن بۇ نه وهى گونكه كه بئئانه وه نه نوسئت.

(اللُّوْفُ): فهرشچن، به ره چن.

لوق: ۱- (لَاق. يَلُوقُ هُ لَوْقًا): نهرمئكرد.

(-الدَّوَاءُ): مه رمه كه به كهى چاككرد.

(هُ لَاقِلُوقٌ عِنْدَكَ): نهو له لات دانامرئكئ/ سرموتئ نئبهو نامئئئته وه.

(لُوقٌ - الطَّعَامَ. تَلْوِيقًا): خواردنه كهى نفئشكاوئكرد/ كه رهئ تئبه لئسوو.

(اللُّوقُ): هه موو شئئكى نهرم و شل چ خواردن بئت يان شئئر.

اللُّوْفَةُ: جاريك شت نهرمكردن.

(مَازَاقٌ لَوْاقًا): هئچئ ئهرمئ نه جه شتو وه.

(اللُّوْفَةُ وَاللُّوْفَةُ): كه ره/ نفئشك.

(اللُّوْقُ): كه وچكى دهرمانساز.

۲- (لَاق. يَلُوقُ- عَيْنُهُ لَوْقًا): كئشائ به چاويدا.

۲- (لُوقٌ- هُ فَاَنْلُوقٌ) (عامئة): خوارئكردمهو ئئر خواربوومهو.

(اللُّوْقُ): كه وچئى/ خوارو خئچئئ.

(اللُّوْقُ): كه وچئر (عند العامة) خوارو خئچئر.

۴- (الْلَوَقَةُ): کاتژمیر.

(ذَهَبُ فُلَانٍ لَوَقَةٌ): فیسار کاتژمیریك
رۆیشت.

لوك: (لَاك. يَلُوكُ- اللُّقْمَةُ. لُوَكًا): پاروووهكهی
لهدهمدا به شینهیی جوو له دهمدا هینای و
بردی.

(-الْفِرْسُ اللِّجَامُ): چارهویکه لغاووهكهی هیناو
بردو پیدانووسا.

(هُوَ يَلُوكُ أَعْرَاضَ النَّاسِ): نهو له ناموسی
خهلكی به خراپه دمدویت و پایهمالی دهكات/
ناموسی خهلكی دمشکینیت و دهبات.

(الْكِنِي اِلَى فُلَانٍ): له منهوه پیی بلن نامهكهی
منی پیگهیهنه (له بنجینهدا (أَلْتَكْنِي) یه.
(الْلَوَاكُ): نهوهی كه دهجووریت.

(مَاذَاقَ لَوَاكًا): هیچی نهجووه تا بیچیزیت.
لول: ۱- (الْلَوْلَاءُ): تهنگانهو نههامهتی و
زیان.

۲- (لَوْلَا): نهگهر نهبوایه.

(لَوْلَا زَيْدٌ لَأَكْرَمْتُكَ): نهگهر زمید نهبوایه
ریزم لیدمگرتیت.

(لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ): نهگهر نیوه
نهبوونایه نیمه خاومنیروا دمبووین، جاری
وا همیه دهوتریت (لَوْلَايَ وَلَوْلَاكَ وَلَوْلَاهُ):
(نهمه كه متربییت) نهگهر من. نهگهر تو.
نهگهر نهو نهبوایه.

(وتكون للعرض والتحرير): جاری وا

همیه بۆ هاندانهو لهگهڵ فرمانی رانهبوردوو
یان شیوه رانهبوردودا دمبی بییت وهك (لَوْلَا
أَخْرَتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ): دمبا بۆ دهمیکی
نزیک دوات بخستمایه.

(وتكون للتوبيخ والتنديم): بۆسهزمنشت و
پیداهاههشاخان دهبییت.

(لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بَارِبَعَةَ شُهَدَاءَ): دمبوو
جوو شایهتیان لهسهر بهینایه (لَوْلَا: له (لو)
و (لا) پیکهینراوه.

۳- (الْلَوْلِبُ): ۱-بورغو ۲-جهر، زهمبهلهك.

۴- (لَوْلَى. لَوْلَاةٌ): پشتی تیکردو ههلات.

(لَوْلَى مُدْبِرًا): دمبوو پشتی تیکردایه و
ههلاتایه.

لوم: ۱- (لَامٌ. يَلُومُ- هُ فِي كَذَا وَعَلَى كَذَا. لَوْمًا
وملامًا وملامَةً): ۱-بۆ نهوه/ لهسهر نهوه
سهزمنشتیکرد ۲-تهرزه شکینیکردو دل
یهشاند لهبهر نهو کارهی كه نهدمبوو بیكات
(لهبهر خووی و لهبهر نهوه فهسهكهی پیوت).

(الْلَائِمُ): ۱-لۆمهکارو سهزمنشتکار
۲-تهرزهمشکینکار.

(مَلِيمٌ وَمَلُومٌ): لۆمهو سهزمنشتکارو و تهرزه
شکینکارو.

(لَوْمٌ- هُ تَلْوِيمًا): زۆر سهزمنشتیکرد.

(لَاوَمٌ- هُ. مُلَاوَمَةٌ وَلِوَامًا): سهزمنشتی
یهکتریانکرد.

(الْأَمٌ- هُ. إِامَةٌ): سهزمنشتیکرد/ گلهیی لیکرد.

(مُلِم): سمرزمنشکهر.

(مُلَام): سمرزمنشکراو، گلهپیلنکراو.

(الْمَلَمَة): گلهیی کردن یان سمرزمنشکتردن

(ج) (مُلَاوَم)

(-الَامَ الرَّجُلُ): پیاوه که کاریکیکرد که

سمرزمنشت بکریت و هه لگرت / قسهی بیته

سهرو هه لگرت تهرزشکینی بکن.

(تَلَوَمَ تَلَوَمَا): خوی تووشی سمرزمنشکترد.

(تَلَاوَمُوا): سمرزمنشتی به کتریانکرد.

(الْتَامَ. اِلْتِيَامًا): قایلی سمرزمنشتیه که بوو.

(اِسْتَلَامَ: اِسْتِلَامَةً): شایستهی

سمرزمنشکتردن بوو / هه لگرت گلهیی لیبکریت.

(-اِلَيْهِمْ): کاریکیکرد بهرامبهریان که

سمرزمنشتی بکن.

(اللائم (ج) لُوَمَ وَلُوَامَ وَلِيَمَ (فا):

سمرزمنشکهر. گلهپیکهر.

(اللائمة (ج) لَوَائِم): ۱-مینی وشهی (اللائم)

۲-سمرزمنشت / گلهیی.

(اِسْتَحَقَّ اللائِمةَ): شایانی نهو مبوو

سمرزمنشتی بکن / شایستهی گلهپیلنکردنه.

(«جاء بلامه»): سمرزمنشتی هینایه سمر

خوی / کاریکیکرد که گلهیی لیبکن.

(الْلوم) (مص) : گلهیی یان گلهیی و

سمرزمنشت.

الْلوم: سمرزمنشتی زور / گلهیی زور.

(الْلومی واللوماء): گلهیی / سمرزمنشت.

(الْلومة): جاریک سمرزمنشکتردن.

(«جاء بلومة»): کاریکیکرد که سمرزمنشت

بکریت.

(الْلومة): کهسیکه که خهک سمرزمنشتی

دمکات و گلهیی لیدهکن.

(اَلْتَلَوَم): تووشی گلهیی و سمرزمنشتبوون.

(«لي فيه لومة»): گلهپیه کم یان

سمرزمنشتیه کم لهسمری ههیه.

(الْلومة): کهسیکه که سمرزمنشتی خهک زور

بکات.

(الْلوام): فره سمرزمنشت فره گلهیی.

(الْنفْسُ اَلْلَوَامَة): دموونی سمرزمنشکتر

که سمرزمنشتی خاومن دموونه پاکه که

دمکات گهر کاریکی بهد یان هه لهیهک بکات.

لیدمه پرسیته وه.

(«أنتَ اَلْوَمُ مِن فُلان»): تو لهو شیاوتری

سمرزمنشتیت.

(اَلْتَلَوَمَ (فا): کهسیکه که خوی بهر

سمرزمنشتی سمرزمنشکاران بخات بهوهی کاری

هه لهو خراب دهکات و گلهیی لیدمکریت.

۲- (لیم- به): رپی لیپراو نه هیلرا به نه نجام

بکات.

(اِسْتَلَامَ اِلِ ضَيْفِهِ. اِسْتِلَامَةً): چاک له گهل

میوانه کهیدا نه جوو لایه وه / باش میوانداری

نه کرد.

۲- (لوم. تلویما لاماً): بیتی لامی نووسی.

(الْلَامُ (ج) لامات): پیتی لام.

(الْلَامِي): لامیی.

(لامِيَّة الْعَجَم): ههلبهستیکی لامییه هی

(طُغْرَانِي) په.

(لامِيَّة الْعَرَب): ههلبهستیکی لامییه هی

(شَنْقَرِي) په.

۴- (تَلْوَم. تَلْوَمَا): به دواى دمردهکهدا گهرا تا

بزانیټ له کویداپه.

(- فِي الْأَمْرِ): له کارمهکهدا پهلهی نهکردو

تیاپادا چاومړیو.

(أَتَلَوْمُ): کهمیکه که چاومړیکاری جیبهجی

کردنی پیویستیهمکتهی.

۵- (الْلَامُ (ج) لامات): ۱- ترسیکی زورو توفین

۲- کهمهکه خوی و کهمیکتر ۲- نزیکی

۴- ههموو شتیکی (سهخت و گران/ توند).

(الْلَامَةُ): ترسیکی زورو توفین.

(الْلَامِيُون) (ن): گهزنه دروزنه. گياپهکه

گهلاکهی چره گولیکى سپی یان په مهبی همیه

له شوینه چولهکاندا زوره. له بهر جوانی

گولهکهی دموپنریت. گرنگرین جوریان

گهزنه سپیبه.

(الْلَامِي) (ز): کهمیرهی درهختیکه سپیبهو

دمجووریت.

(الْلَوْمُ): ترسیکی زورو توفین.

(الْلَوْمُ): دمرمانی رهمانی که له درهختی

گهزنه دروزنه دمگیریت.

لون: لَوْن- الشیء تَلْوِينًا: شتهکهی رهنگررد.

-البُسْرُ: خورمافهریکهکه رهنگیرت و خهریکی

پیکهیشتنه.

(لَوْن الشیبُ فیه): سپیتی بهسهریهوه

دمرکهوت، به هژیوه دمرکهوت.

(تَلَوْن- الشیء): شتهکه رهنگیرت/ رهنگیکی

گرت که له رهنکهکهی زوی جیابوو

۲- رهنگینوو.

(- الرَّجُلُ): رهموشو رهمتاری پیاوهکه گوراو

همردهمه به جوړیکوو.

(إِلْوَنًا): رهنگی جیاجیابوو/

رهنگینوو.

(الْلَوْنُ (ج) ألوان): ۱- رهنگ، بویه، نهوهی که

شتیک له شتیکیتر جیادهمکاتهوه ۲- ههلافت و

شیموه نیشانهی رهنگی سپیتی و رهمی و

سووری و گهلیک رهنگیرت و جیاکه رهمویتر

۲- جوړ، جهشن، رهنگاورهنگ، کال، تیر/ توخ.

(عِنْدَهُ لَوْنٌ مِنَ الثَّيَابِ): جوړیک بهرگی

همیه/ جوړه بهرگیکی همیه.

(تَنَاوَلَ كَذَا وَكَذَا مِنَ الطَّعَامِ): لهو رهنگهو

لهو جهشنهو جوړه خواردنهی خوارد.

(أَتَى بِالْوَانِ مِنَ الْحَدِيثِ): له ههمهجوړو

بابمت فسهی هیناو برد/ کردی.

(الْتَلَوِين) (مص): ۱- رهنگرردن، بویهکردن،

رهنگینکردن ۲- رهنگاورهنگووون ۳- پشکهشکردنی

همهرهنگ خواردن بو خوشی و جهشه

گۆزینی شیوه قسه کردن به شیوهی جیاحیاو
 جۆراوجۆر.
 (أَلْتَلَوْنَ) (فا): بیبار، هەر جارەى به
 شیومیهك/ به رهنگیك خۆی پیشانباداتو
 رهوشت بنوینیت.
 لوه: (لاه. یلوه. وتلوه - السراب.
 لوها و لوهاناً): تراویلکه که شهکایه و مه
 بریسکایه وه.
 (لَوْه السَّرَابِ وَلَوْهَتُهُ وَلَوْهَتُهُ): بریقەى/
 بریسکەى تراویلکه که.
 (اللاهة) ((ح): مار.
 لوو: (لوی. یلوی-ه دینه و بدینه. لیا و لیا
 و لیانا و لیانا): وامه کهى/ همرزه کهى خایاندو
 نهمرۆ به سهی پیکرد/ دانه وهی دواخست.
 (-فَلَانًا بِحَقِّهِ): حاشای له مافی فیسار کرد/
 نکوولی له مافه که یکرد.
 لوی. یلوی- النبت لوی: گیاه، رووه که که
 لوولبوو.
 (-القِدْحُ أَوْ الرَّمْلُ): تیرمه که یان له که
 خواربوو/ لاریبووه/ چه مییه وه.
 (-تِ الْعِدَّةِ أَوْ الظُّهْرِ): گه ده که پینچی
 پیداهاتو ژانیکردو پشته که چه مییه وه/
 خواربووه وه.
 ظهْر لَو: پشتی چه ماوه/ خوار.
 مَعْدَةُ لَوِيَّةٍ: گه میه کی ژانکردوو پینچ
 پیداهاتوو.

(لَوِيَّةِ الْحَيَّةِ): ماره خه پله بیهست/
 گرمۆ له بوو/ پینچیخوارد/ لوولبوو.
 (لاوى-ت الحية الحية. ملاوة و لواء): ماره که
 له ماره که پتره وه نالوو پینچیخوارد/ لوولبوو.
 (ألوى- بحق فلان. إلقاء): نکوولی له مافی
 فیسار کرد.
 (-بِكَلَامِهِ): به پینچه وانهی نه وه وه قسه یکرد/
 بهر پهرجی قسه کهى نه ویدایه وه.
 (-بَيْدِهِ أَوْ بِثَوْبِهِ): به دهستی یان جله کهى
 ناماژەى بۆ کرد.
 (-به): بردی (وهك به لای خۆیدا لایدا بیئت).
 (-بما في الإناء): نه وهی له دهفرمه که دا بوو بۆ
 خۆی بردو به سهر نه وانیترا زالبوو.
 (-بهم الدهر): رۆژگار فهوتاندنی.
 (-البقل): سهوزیه که سیسبوو.
 (-النبت): رووه که که، گیاه لاریبووه وه
 که چبوو/ وشکبوو.
 (-القوم): خویشگه له لای پینچی له که دا
 رۆیشتن.
 (-الرجل): اکشتی پیاوه که وشکبوو
 ۲-خواردنه شاردراوه که پخوارد که بۆ خه لکیتر
 دانراوو ۳-نالای میری دروو.
 (-الأمير له لواء): میر تیبیکى سوپای خسته
 ژیر دهستی نه وه وه.
 (-فلان اللواء): فیسار نالاکه ی بهستو
 بهرزگرده وه.

(تَلَوَى- الشَّيْءُ تَلَوِيًا): شتهکه که جبوو/ خواربوو/ نوشتایه وه/ چه مایه وه.
 (الْبَرَقُ فِي السَّحَابِ): بروسکه که له هه وره که دا پیچیانخواردو تاویسه ند.
 (تَلَاوِيًا): به سه ریه که دا (پیچیانخوارد/ لولیانخوارد/ ئالانه یه که) (ئه مه له مارو شتیردا دمبیت).
 (تَلَاوُوا عَلَى فُلَانٍ تَلَاوِيًا): له فیسار خربوونه وه/ گوپوونه وه/ تییمرووگان.
 (التَّوَى القِدْحُ أَوْ الرَّمْلُ التَّوَاءُ): تیره که یان له که (لار/ خوار) بووه وه/ پیچیانخوارد.
 (- الشَّيْءُ): شتهکه خواربوو/ لاربووه وه.
 (- لَوِيَّةٌ): خواردنی به نهینی بۆ خه که داناو شار دیه وه.
 (- عليه الأمرُ): کارمه کی لی چوو بهست.
 (استلوى- بهم الدهرُ): رۆژگار فریکردن.
 (اللاوى (ج) لاوون ولواة) (فا): پیچیانخواردوو، لولبوو/ تینالوو ۲ که جبوو/ خوارمومبوو ۳- گینگلدر/ تلاوتلکر.
 (اللاویاء) (ن): جوړه روومکیکه.
 (اللواء (ج) ألویه وألویات): ۱- بهیداخ (دهلین بویه وا ناونراوه چونکه دنوشتینریته وه وه لولدمدریت له کاتی پیویستیدا هه لدمکریت
 - (ع ۱) ۲- سه رتیپ. پله یه کی سه ربازییه له ریزی وشه (جنرال) ه.
 (- في التقسيم الإداري): له دابه شکردنی

ولآتدا پاریزگایه و تیپکی سوپایه.
 (أمیر اللواء): سه رتیپ.
 (بَعَثُوا بِالسَّوَاءِ وَاللَّوَاءِ): هانا یان هیئا فریامانکه ون هانای فریاکه وتنیان نارد.
 (اللسواء (ح): ملگیره/ غمزایی/ جوړیکه له دارکونکره، مه لیکه سه ری دهگپری و بادمدات.
 (اللولوة= الشوهة): ۱- دووری ۲- ناشیرینی.
 (اللولی): دروو ساخته و قسه ی ناره و/ ده له سه.
 (اللولی (مص): ۱- پشستخواری/ چه مینه وه ی پش ۲- ژانی گه ده.
 (اللولی (ج) ألویه وألواء): لی که له که بووی پیچیانخواردوو.
 (اللولی): ۱- سه وه ی سیسبوو چونکه که سیسبوو خواردمبیته مو به سه ریه که دا لولده خوات ۲- گیای وشکه ومبوو یان نیمچه وشک.
 (اللولی (ن): دره ختیکه په لی وه که گوریسی دهگریتو تییدمه نالیت یان پیایدا شوژدمبیته وه.
 (اللولیة (ج): لویا: خواردنی په نادراوو شار دراوه بۆ خه که. ومکو له وان بۆ خه که گلدرابیته وه.
 (اللیة): خزماپه تی/ خویشاپه تی.
 (اللولی): (قوچی/ شاخی) خوار ۲- کلکی خواربووی زگماکی (ج) (لی).

(- مِنْ الطَّرِيقِ): رِبِّي دُوورُو ناديار، رِبِّي هاتو نه هات.

(رَمَاهُ اللهُ بِأَحْوَى أَلْوَى): خودا گرفتاری سه خترين وهی و چورتوميکرد.

(أَلَّلَوَى (م) لِيَاء): مَرُوْفِي كينه له دل و سمرسهخت كه به شهره قسه ناحزمگه ی لوولدمدات ۲- قينله دَلِيك و دوزمنيكي سمرسهخت / دوزمنيكي رهاوی ۲- كه لله رِق و گير ۴- ته ريكيكي گوشه گير.

(أَلَّلِيَاء): ۱- امي وشه ی (أَلَّلَوَى): ۲- زموي دوزورنئاو ومكو له ناومكه لايداييت

(أَلَّلَوَاء): ۱- نه ملاولای دُول، دمره ۲- كه نارمگانی ولات.

۲- (أَلَّلَوَى- هَلَانِ إِلْوَاء): ناواتی زورپخواست.

۲- (أَلَّلَاوُونَ وَاللَّاوُونَ): نهوانه ی كه وا / كهسانيكي كه وا (كُوَى وشه ی (الذین) ميه.

(السَّاءُ وَاللَّاتُ): ناوی بتيكي عمرمه پيش نيسلام.

(أَلَّلَاوِيَاء): ناسنی داخ كه داخی ولاخی پيدمگهن و پبي نيشانه دمگهن.

(أَلَّلَاوِي (ج) لَآوِيُونَ): لاويهگان كه له نهوه ی لاوی كوري يمعقوبي كوري نيسحافي كوري

نيراهيم بوون.

(سَفَرُ اللَّآوِيَيْنِ): يميكيه له گوزارمگانی حمزرمتي موسا كه بينجيووه.

(أَلَّلُوَّةُ وَاللِّيَّةُ): دارعوود كه دميسووتين و

خوياني بي بوئخوشدمگهن.

(أَلَّلَوَى = اللاتِي): كُوَى (أَلَّتِي) يه نهو

ميينه ی كه (أَلَّلَوَى): اگياي وشك يان گياي

نيمچه وشكبوو ۲- كه چيي / خواريي:

لوي: لَوَى. يَلَوَى- الحبل. لِيَاءٌ وَلَوِيَاءٌ وَلَوِيَاءٌ:

بهمه كه ی / گوري سه كه ی باداو نوشتانيه وه.

(- الغلامُ): هه رزمگارمه كه تمه مني گميشته

بيست سالان.

(- عَنِ الْأَمْرِ): له كارمه كدا له شگرانيي كرد /

سستيكرد.

(«لَوِيَ اللَّيَالِي لَفَةً عَلَى الْعَصَا»): شهوان

رابوردو نهو هه ر چاوهر وانبوو - واتا پيربوو /

تمه مني به سه ربرد.

(- أَمْرُهُ عَنِّي. لِيَاءٌ وَلِيَانَاءُ): كارمه كه ی له من

بينچايه ومو شاردموه.

(- سِرَّةُ): رازو نه نييه كه ی شاردموه.

(- الْحُزْنَ قَلْبَهُ): داخ دلپيرد / دلشكستبوو /

داخ دلي برژاند.

(- عَلَيْهِ): ميه ربهانيي له گه لدا نواند يان

چاوهر پييكرد، ناوري ليدايه وه.

(«مَرًّا لَا يَلَوَى عَلَى أَحَدٍ»): تيه پري و ناوري

له كهس نه دايه وه و چاوهر پي كسي نه كرد.

(- رَأْسُهُ أَوْ بَرَأْسِهِ): سه رو پوي و مرگيراو

بشتي كرده نهو كه سه / نهوه.

(- تِ النَّاقَةِ بِذَنبِهَا): مينوشترمه كه كلكي

بزواند / جوولاند.

(-فُلَانًا عَلَى فُلَانٍ): فیساری له فیسار کەس

له پێشتر گرت.

(«فُلَانٌ لَا يَلْوَى ظَهْرَهُ»): فیسار قایمه پشت

دانانه و پینیت.

(لَوَى- عَلَيْهِ الْأَمْرَ- تَلْوِيَةً): کارمکهی لێ

(نالۆزکرد، چهواشهکرد).

(«لَوَى أَعْنَاقَ الرَّجَالِ»): ملی پیاوهکانی بادا،

واتا بهسهراپیندا زالبوو.

(أَلْوَى- بِرَأْسِهِ الْوَاءَ): سمیری وهرگیرا.

(-تِ النَّاقَةِ بِذَنبِهَا): مێحوشترمکه کلکی

جوولاند/ هیناوبرد.

(تَلَوَى- الْحَبْلَ- تَلْوِيًا): پهتهکه/ گوریسهکه

بایخواردو نوشتایهوه.

(-تِ الْحَيَّةِ): مارمکه پێچیکردموه.

(إِلْتَوَى- الْحَبْلَ- إلتواءً): گوریسهکه/ پهتهکه

بایخوارد، لولبوو. نوشتایهوه.

(-الْأَمْرُ): کارمکه گرانبوو و چوو بهست.

(-عَنِ الْأَمْرِ): هتنگرانیی له کارمکهدا کرد/

سستییکرد.

(الْلِيَّةُ (ج) لَوَى): جارێک پێچکردنهوه جارێک

خواربوونهوه.

(مُلْتَوَى الْوَادِي): پێچی دۆلهکه.

(الْمَلَاوِي): رێگای (پێچاوپێچ/ خواروخێج).

(«سَلَكُوا الْمَلَاوِي»): رێگه پێچاوپێچهکانیان

گرت، رێگا به پێچ و پهناکانیانگرت.

لیا. (أَلْيَأَتِ النَّاقَةَ): خاوهخواویکرد.

سستییکرد.

لیت: ۱- (لَاتَ- يَلِيْتُ- هُ عَن كَذَاتَ- لَيْتًا):

رێگهی نهوهی لیگرت و نهیهیشت بیگاتی و

دهریکرد.

(-زَيْدًا حَقَّهُ): له مافهکهی زهیدی پری و

مافهکهی کهمکرد.

(أَلَاتٌ- هُ عَن كَذَا لِاتَةٍ): لهوهی لادا و نهیهیشت

بیگاتی/ ریبی نهوهی لیگرت.

(«مَا أَلَاتَهُ مِنْ عَمَلِهِ شَيْئًا»): ههچی له

کارمکهی نهبری.

۲- (لَاتَ= لَاتٌ): بروانه (لَاتٌ) = لَيْسَ

(أَلَّتْ (ج) أَلِيَاتٌ): لامل.

لِيتان: ههردوو لامل.

لَيْتٌ: خۆزگه (بیتی کارێکه که به زۆری

نهبیت و نهپهتهدی.

(«لَيْتَ الشَّابَّابِ يَعُودُ»): خۆزگه گهنجیتی

بگهراپهوه/ بهاتایهوه (یان کارێک و روودانێک

که کهم رووبدات).

(«لَيْتَ الْعَلِيلِ صَحِيحٌ»): خۆزگه نهخۆشهکه

چاکبواپهوه. نهگهر (ي) قسهکهری پیهوه

بنوسیت دهبیته (لِيتني) کهمتریش دهوتریت

(لِيتي) که نهمهیان دهگمهنه.

لیت: ۱- (لَيْتٌ وَ لَيْسَتْ وَ تَلَيْتٌ - الرَّجُلُ تَلَيْتًا

وَ تَلَيْتًا): وهک شیر ی لیهات.

(لَايْتُ- هُ مُلَايْتَةٌ): ۱- لهگه لیدا شیرانه جوولایه

۲- خۆی وهک شیر بپشانداو نازی شیرانهیان

بەسەر پەگدا کرد.

(اِسْتَلَيْتُ): وهك شيرى ليهات.

(اَللَانِث) (ح): شير.

اَللَيْث (ح) (ج) لُيُوثٌ وَمَلِيئَةٌ (ح): ۱-شير

۲-هيزو توندى.

(اَللَيْئَةُ) (ج) لَيْئَاتٌ (ح): ۱-ميشير ۲-ميجوشترى

توندو تيز.

(اَلْأَلَيْثُ) (م) لَيْئَاءٌ (ج) لَيْثٌ: نازا/ دلير/

نەبەرد/ جەربەزە. كە لە هيج كوناكات و لە

هيج نەگەریتەوه.

(هُوَ اَللَيْثُ اَصْحَابِهِ): ئەو بەجەرگترین و

نەبەردترین و بەرگەترین ھاوڕێکانیەتى.

(اَللَيْثُ): زۆر بەهيزو قايم.

(اَللَيْثُ): قەلەو.

۲- (اَللَيْثُ) (ج) لُيُوثٌ وَمَلِيئَةٌ (ح): ۱-جۆره

جالجالۆكەمبەكە ۲-زمانزان و زمانپاراوو

رەوانبیز.

لِيس: ۱- (لَيْسَ. يَلَيْسُ- الرَّجُلُ لَيْسًا): نازا

بوو/ وپراى/ ورهى پەيداكرد.

(تَلَيْسَ- الرَّجُلُ): پياوكمە توندوتيز بوو/

قايمبوو/ بەتواناو بەهيزو بوو.

(اَلْأَلَيْسُ) (م) لَيْسَاءٌ (ج) لَيْسٌ: ۱-نەبەردنك/

جەربەزمەك كە كۆ لە هيج نەكات و لە هيج

سَل نەكاتەوه ۲- (ح) شير ۲- حوشترىك كە ھەر

بارىكى لیبينین ھەليگریت.

(قَوْمٌ لَيْسٌ وَلَوْسٌ): ميبەلەتەيكن، خويشگەلەيكن

جەربەزەو نەبەرد.

۲- (لَيْسَ. يَلَيْسُ- عَنْهُ لَيْسًا): خوى لیبيناگا

کردو پشەتگويخست.

(تَلَيْسَ- عَنْهُ. تَلَايسًا): چاوى لاینووھاندو

خوى لى بەدووور گرت.

۳- لَيْسٌ: نيبه، نابيت/ نابيت.

۳- (لَيْسَ خَلَقَ اللهُ مِثْلَهُ): كەس نيبه وەكو

ئە و بيت.

(«لَيْسَ زَيْدٌ قَائِمًا»): زەيد بە پيوه نيبه.

(«جَاءَنِي الْقَوْمُ لَيْسَ زَيْدًا»): خويشگەل

ھاتن زەيد نەبیت (ليرمدا بۆ ھەلاويردنه).

(لَيْسَ الطَّيِّبُ إِلَّا الْمَسْكُ): بۆن نيبه ھەر بۆنى

مسك نەبیت يان وەك بۆنى مسك بيت.

(لَيْسَ اللهُ بِظَالِمٍ): خودا زۆردار نيبه/

ستەمكار نيبه.

۴- (لَيْسَ- الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ) (عامية): شتەكەى

بە شتەكەوه نووسانە.

(اَللَيْسَيْنِ) (عامية): سەرمبەرشت و سەره

پارچەى ناوړيشم.

(لَيْسِيْنَةٌ): سەرمبەريشتىكى ناوړيشم.

(اَلْأَلَيْسُ) (م) لَيْسَاءٌ (ج) لَيْسٌ: كەسيكە خوى

خزانبيتە مالمەووم نەجيتە دەرمەوه.

(إِبِلٌ لَيْسٌ عَلَى الْحَوْضِ): حوشترگەلەيك كە

چوونە سەر گولەكە بەرينەدەن.

(الملايس): خاوو خليجك/ ھيواش/ لەسەرخۆ/

شەينەمى.

لاى پيش نهوه تهواو گزنگى خور بکهويت.
 (أَلْبَيْطَةُ (ج) لَيْطٌ وَلِيَاطٌ وَأَلْيَاطٌ): ۱- تويکلى
 قاميش که پيوهى دمنوسيت ۲- کهوان ۳- نيزه
 (داره راسته کهى).
 ۲- (لَاطٌ. يَلِيَطُ- اللهُ فَلَانَا لَيْطًا): خودا
 نهفرمتى له فيسار کرد.
 ليع: (لَاغٌ. يَلِيَعُ. لَيْعَانًا): ۱- بيزار بوو/
 چارسبوو/ وهرسبوو/ ههراسانبوو/
 بيتابوشتبوو ۲- زورترسا ۳- توقي.
 (-الْجُوعُ فَلَانَا لُوعَةً وَلَيْعَةً): برسييتى ناگرى
 له فيسار بهردا.
 (الْأَعُ): بيزار بوو/ وهرسبوو/ ههرسانبوو.
 (رِيحٌ لِيَاعٌ): بايهكى توند يان گهرم.
 (الْلَيْعَةُ): جارِيك وهرسبوون/ بيزاربوون/
 جارِيك ناگرگرتنى برسييتى.
 (لَيْعَةُ الْجُوعِ): گرگرتنى برسييتى.
 ليغ: ۱- (لَاغٌ. يَلِيغُ هُ الشَّيْءُ لَيْغًا): لهؤ لمزير
 دهستهينانى شتيك فريويدا ۲- پيچ و پهناى
 لهگهلدا کرد تا شته کهى لَيْبَسِيْنِيْتِ.
 (الْأَلْيَغُ (م) لَيْغَاءُ (ج) لَيْغٌ): منجهمنجهر/
 کهسيکه که خويشى نهزانيت چى دهليت.
 (دُرِّي بِمَا عِنْدَكَ يَا لَيْغَاءُ): بهس منجهمنج
 بکهو چى له دلتايه بيلى نهى مهکرباز.
 ۲- (تَلْيَغٌ. تَلْيَغًا): خوى گهوجکرد.
 (الْلَيْغُ): گهوجي تهواو.
 أَلْيَاغَةُ: گهوج.

۵- (تَلَايَسٌ- الرَّجُلُ. تَلَايَسًا): پياوکه
 بهرهوشتبوو.
 (الْأَلْيَسُ (م) لَيْسَاءُ (ج) لَيْسٌ): بهرهوشت/
 رهوشتحوان.
 ليص: (لَاصٌ. يَلِيصُ. لَيْصًا): لايدا.
 (-الشيءُ): شته کهى بزواند/ تهکانى پيدا تا
 هه ليکه نيټ/ دمرى بکيشيت.
 (الْأَصُ- الشيءُ. إِلاصَةً): ۱- شته که يلادا ۲- شته کهى
 بزواند تا دمرى بهيټيت.
 (-فَلَانًا عَنْ كَذَا): فيسارى فريودا تا لهوى
 بکات/ له خسته بيرد.
 ليط: ۱- (لَاطٌ. يَلِيَطُ لَيْطًا): پيومينوسا.
 (-الشيءُ بِقَلْبِهِ): شته که (به دليوه نووساو
 همزى پيليکرد/ چووه دليوه).
 (-فَلَانًا بِفَلَانٍ): فيسارى خسته پال فيسار
 کهسو سهر بهويکرد/ برديهوه سهر نهو.
 («مَا يَلِيَطُ بِهِ النَّعِيمُ»): خوشي و
 خوشگوزمراني شايستهى نهو نيهه.
 (لَيْطُهُ بِهِ تَلِييَطًا): بهويهوه لکاند.
 (الْأَطُهُ إِلاطَةً): پيوهى نووساند.
 (الْلِيَاطُ): ۱- گهچ و قسل ۲- ناوى ناو گوم ۲- رنگ
 ۴- سوود (چونکه بهسهرمايهوه بهستراوه).
 (الْلِيَطُ (مص): ۱- رنگ.
 (الْلِيَطُ): رنگ ۲- سروشت/ رهوشت ۲- پيټ
 ۴- تويکلى/ تويژى هموو شتيك.
 («أَتَيْتُهُ وَلِيَطُ الشَّمْسِ لَمْ يُقْشِرْ»): گهيشتمه

«رَجُلٌ لِيَاغَةَ»): بياويكى تەواو گەوج.

«الْأَلْيَغُ (م) لِيَاغٍ (ج) لِيَاغٍ»: گەوج.

۲-دەوترىت «طَعَامٌ سَيِّعٌ لِيَّغٍ»: خواردنىكى

خۆشەو بەگەردوودا خۆش دەرواتە خوارمەو.

لييف: ۱- (لَا يَفُ يَلِيْفُ - الطَّعَامُ. لِيْفًا):

خواردنەكەي/ چىشتەكەي لىف لىدا/ خواردى.

۲- (لِيْفٌ - ت فَسِيْلَةٌ النَّخْلِ. تَلْيِيْفًا): بىرالى

دارخورماكە تويكلىكردو ئەستوور بوو و

پىشالى زۆر بوو.

(-فَلَانُ اللَّيْفُ): فىسار لىكەي دروستكرد.

(-الْمَلِيْفُ - فُلَانًا): ناترى گەرماوئەكە پىشتى

فىسارى بە لىكە كراند/ شت.

(الْمَلِيْفَانِي): ۱-شتىكە وەك لىكە/ پىشالىي.

(لِحْيَةٌ لِيْفَانِيَّةٌ): پىشكى لىكەي/ پىشكى

چىروپان و درىژ.

(الْلَيْفُ الْوَاحِدَةُ لِيْفَةٌ): تويكلى دارخورماو

شتى لەو بابەتە/ لىكە.

(لِحْيَةٌ لِيْفَانِيَّةٌ): پىشى لىكەي كە درىژو

بىژو زۆر پانبيت.

(الْمَلِيْفُ): ناترى گەرماو كە پىشتى خەلك بە

لىكە دەشوات.

لييق: ۱- (لَا يَفُ - يَلِيْقُ - الدَّوَاءُ. لِيْقًا وَلِيْقَةً):

مەرەكەبدانەكەي چاككردو پارچە خورىي

تىخست و مەرەكەبەكەي رىكخست/ چاككرد.

مليقة: مەرەكەبدانى نامادەكراو.

(-تِ الدَّوَاءُ): مەرەكەبەكە باش بە پارچە

خورپەكەو نووساو گرتى.

(لَا يَفُ - بِلَانٌ لِيْقًا وَلِيَاغَةً وَلِيَاغًا وَلِيْقَانًا):

خۆي كوتايە پال فىسارو لىينەبووئەو.

(«مَالَقْتُ بَعْدَكَ بِأَرْضٍ»): لە باش تۆ خۆم

بە هيچ خاكىكەوئە گرت.

(«هَذَا أَمْرٌ لَا يَلِيْقُ بِكَ وَلَا يَلِيْقُكَ»): نەمە

كارىكە بۆ تۆ نەشياوئە بۆ تۆ ناگونجىت.

(«فُلَانٌ لَا يَلِيْقُ بِبَلَدٍ»): فىسار لە هيچ ولاتىك،

شارىكدا خۆي ناگرىت و ستارە ناكات/ پىوئەي

نانوسىت.

(لَا يَفُ - بِهِ النَّوْبُ): بەرگەكەي بۆ بوو بە

بەرىبوو/ لىيەت/ بۆي گونجا.

(«مَالِيْقٌ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا»): ئەو كردارە بۆ تۆ

جوان نىيەو شايانى تۆ نىيە بىكەيت.

(لِيْقُ - الطَّعَامُ): چىشتەكەي شلكردەوئە/

نەرمكردەوئە.

(-الْتَرِيْدُ بِالسَّمَنِ): رۆنى زۆرى بە ترىتەكەدا

كرد.

(أَلَاقُ الدَّوَاءُ): مەرەكەبدانەكەو مەرەكەبەكەي

چاككردو پارچە خورى تىخست.

(-فُلَانًا بِنَفْسِهِ): فىسارى بە خۆپەوئە

بەندكرد.

(«مَا أَلَاقْتَنِي الْبَصْرَةَ»): لە بەسەردا

نەمامەوئە نەپگرتە خۆي.

(«فُلَانٌ لَا يَلِيْقُهُ بَلَدٌ»): فىسار هيچ شارىك

نايگرىتە خۆي/ ستارە لە هيچ شارىكدا

ناكاتو تيايدا نامينيتيهوه.

«فُلان لَاتَلِيقُ يَدَهُ شَيْئاً» : هيچ شتيك به

دمستيهوه نامينيتيهوه يان لهسمر هيچ شتيك
ئۇقره ناگريت.

«هَذَا سَيْفٌ لَا يُلِيقُ شَيْئاً» : شمشيريكه به

هيجهوه ناومستيت واتا دميرت.

إِتِاقٌ - لَهُ. إِتِاقاً : پيوه يه نند بوو
ليينه بووهوه / گرتي.

(-فُلانُ بِفُلانٍ) : فيسار دۇستايه تىي و

برايمتىي تهاوى له گهل فيساردا گرت وهك
پيوه نووسا بيت و ابوو.

«إِتِاقٌ قَلْبِي بِفُلانٍ» : دلم به دلى فيسارهوه

ناوهو خۇشمدهويت.

(إِسْتِلاقٌ - هُ بِهِ) : پيوه (لكاند / نووساند).

(أَلَلِيقُ) : شتيكى رمه جاوى پى دميرت /

كل.

(أَلَلِقَةُ (ج) لِيُقُ) : ۱- ليقن / نهوه پيوه دهلكيت و

دمنوسيت ۲. لووكه ي ناو مهرمهكدان كه تهر

بكرت ۳- هورى لينج بهدمست ههلبشيلريت و

به ديواردا بدرت پيوميدمنوسيت.

(أَلَلِيقُ) : بهكارمهكهوه خۇبه نكردنو سهرى

مانهوه / خۇ راگرى له كاردا ۲- لهومرگا.

(وَجْهُ مُلْتِاقٌ) : روويهكى شيوه شيرين و

جوان ههرجى بيبينيت دهجيتسه دليهوهو

هوگرديمبيت (له بنچينهدا) (مُلْتِاقٌ بِهِ) پيوه

لكاوه.

۲- (إِتِاقٌ - الرَّجُلُ. إِتِاقاً) : پياومكه بهوه

داكهوت و بهسيبوو.

(أَلَلِيقُ) : گرى ناگر.

(أَلَلِيقُ) : پهلهههورى / گهوالهههورى بچووك و

بلاوبلاو.

۴- (لَيْقَنُ - الشَّيْءُ بِالْيَقْوَنَةِ) : شتهكه ي

سواغدا، بوياخيكرد، بويهيكرد به بويهيك

كه له سپاوو شلهرۇنى گهرم دروستدمكرت.

الملحق:

ليق: أَلَلِيقَةُ: ۱- شياو / گونجاو ۲- ليومشانهوه

ليهاتن ۲- نهوميه كه قسهيهك يان كردارئك له

دۇخىكى تايهبتيدا بكرت و بگوتريت و شياوو

گونجاو بيت.

(أَلَلِيقَةُ) : ناسكىي و بهريزي و رهفتار جواني.

«مَنْ أَلَلِيقَةُ أَنْ تُوْجِهَ إِلَيْهِ رِسَالَةٌ

شُكْرٌ» : رهفتاريكى جوان و بهريزانسهو

ناسكانميه نامهميكى سوهاسى بۇ بنيرت /

سوپاسيكهيت.

(أَلَلِيقَةُ) : رهوشتهريزي و ناسكىي و بهرهفتاري.

«هَذَا مُخَلٌّ بِاللِّيقَةِ» : نهمه لهگهل

رهوشتهريزي و ريزداريدا ناگونجيت و

پيجهوانه ي رهفتار جوانييه.

ليل: (لَايِلٌ - مَلَايِلَةٌ) : نهوى بۇ شهويك به

كريگرت.

«عَامِلَةٌ مُيَاوَمَةٌ» : بۇ رۇژيك بهكريگرت و

سهوداى رۇژيكى لهگهلدا كرد).

(أَلَّالٌ وَأَلَّيْلٌ - الْقَوْمُ إِلَّا وَالْيَالَا): خویشگه
کهوتنه شهوهه.

(لَيْلٌ لَّيْلٌ): شهویک ج شهویک دریزو زور
تاریک یان شهومزمنگترین شهوی مانگهکه.

(أَلَّيْلٌ): شهو له ناوابوونی خوهره تا
بهیان یان ههلهاتنی خور (نیرو مییه). (ج)
(أَلَّيَالِي): دهیشوتریت (لیائل): و تراویشه
(أَلَّيْلٌ): کوپه.

(لَيْلَةٌ): شهویک.

(أَلَّيْلَةٌ (ج) لَيْلَاتٌ): شهو یان شهویک.

(أَلَّيْلِيٌّ): ۱-شهوانه / شهویی ۲-شهوی همز
بکات به شهو کوچبکات / بروات.

(لَيْلِي الْخَمْرُ): سهرمتای کارتیکردن و خوشی
مهی / سهرمتای سهرگهرمبوونی خواردنهوه.

(أُمُّ لَيْلِي): مهیی رهش، شهرابی رهش.

(لَيْلَةٌ لَيْلِيٌّ): شهویکی دریزو شهومزمنگ.

(لَيْلَةٌ لَيْلَاءٌ): شهویکی شهومزمنگی دریزو.

(لَيْلٌ أَلَّيْلٌ وَمَلِيلٌ): شهویکی شهومزمنگی
نهموستهچاوی دریزو نهبراهه.

لیم: (أَلَّيْمٌ): ۱-ناستی ۲-هک مروقهکه له
بالاو کهمهرو شیوهو روخساردا.

(«هُوَ لَيْمُهُ»): نهو لهو دهچیت له روخسارو
بالاو شیوهو ناوقهدیدا.

(أَلَّيْمُونٌ) (ن) (فارسیه): ۱-درهختی

لیمو ۲-(ن) لیمو که بهری درهختی لیمویه
(فارسیه).

(أَلَّيْمُونُ الْحُلُو) (ن): لیموی شیرین که له
رهگهزی برتهقاله. ناوهکهی لهخورناوادا زور
رهواجی ههیه.

(أَلَّيْمُونُ الْحَامِضُ) (ن): داری لیموی ترش
که بهرهکهی ترشهو دارهکهی درکاوییه له
ولاتهکانی خورههلاتی ناومرستدا دهرپنریت
ناوهکهی که ترشه چیژی خواردنی
پنخوشدمکرت.

(أَلَّيْمُونُ الْهِنْدِي): درهختیکه بهرهکهی
گهورمیهو خر وهک برتهقاله له نهمهریکا زور
بهکاردیت بهرهکهی به شهکرهوه دهخوریت.

لین: ۱- (لَان. يَلِينُ. لَيْنًا وَلِيَانًا وَلَيْنَةً):
(لووس یان نهرم / یان، شل) بوو.

(لَيْنٌ وَلَيْنٌ): نهرم / نیان، شل یان ساف /
لووس.

(أَلَّيَانٌ): نهرمبوون / نیانبوون / شلبوون.

(لَيْنٌ - الشَّيْءِ): شتهکهی نهرمکرد / شلکرد.

(لَايِنٌ - مَلَايِنَةٌ وَلِيَانًا): ۱-نهرمی لهگهلدا
نواندو رووی خوشی تیکرد ۲-فریویدا، فیللی
لیکرد / لهخشتهپیرد.

(أَلَّانٌ - الشَّيْءِ. الْإِنَّةُ): شتهکهی (نهرمکرد، شلکرد).

(«أَلَّانٌ لِلْقَوْمِ جِنَاحَهُ»): لهگهل خویشگهلدا
نهرمی نواندو رووی خوشی تیکردن / بالی
سوزی بهسهردا دان.

(أَلَّيْنٌ - الشَّيْءِ الْإِيَانًا): شتهکهی ۱-نهرم کرد،
شلکرد ۲-لووسو سافکرد.

(تَلَيْنَ - الشَّيْءُ. تَلَيْنًا): شتەكە (لووس/ ساف)

بوو.

(- لِفْلَانِ): لەگەڵ فیساردا نەرمبوو مەرایى بۆ کرد/ ماستاوى بۆ کرد/ کوسکەشیى بۆ کرد. (إِسْتَلَانَ - الشَّيْءَ إِسْتِلَانَةً): شتەكەى بە نەرم یان ساف دانا یان وا ھاتە بەرچاوى.

(الَّلِيَان) (مص): نەرمیى و خۆشى ژیان و خۆشگوزەرانىی/ تیرۆ تەسەلىی.

(«هو في لِيَانٍ مِنَ الْعَيْشِ»): ئەو لە ژیانىكى ھیواش و خۆشگوزەرانىی و تیرۆتەسەلىیداھە. (الَّلِيْن (ج) لِيْنُون): نەرم و ڕوو خۆش.

(رَجُلٌ هَيِّنٌ لَيِّنٌ): پیاویكى ھیمنی/ ھیواشى نەرم و ڕوو خۆشە/ لەسەر خۆیە.

(الَّلِيْن) (مص): ۱- نەرمیى ۲- ھیمنیى ۳- ساف و لووسى ۴- ھەموو بەرىكى دارخورما تەنھا ناوكى خورماكە نەبیت.

(لِيْنَةٌ): ۱- جارێك نەرمبوون، جارێك نەرمیى. الَّلِيْنَةُ: ۱- مێى وشەى (الَّلِيْن) ۲- جارێك نەرمبوون ۳- گۆشەكە نەرمبیت و بخریتە ژێر پشت و بەلھووە خۆتى بەسەردا بدمیت لەبەر نەرمیى یان سەرىنى نەرم.

(الَّلِيْنَةُ) (مص): ۱- جۆرە نەرمبوون و شلیهك ۲- بێتوانایى/ بێدمسەلاتى خاوى/ شلىی.

(الَّلِيَانَةُ): زېر نەرمبوون/ ساف و لووسىی.

(الَّلِيْن (ج) لِيْنُون وَأَلِيْنَاء): نەرم/ نەرمیى.

(الَّلِيْن (ج) أَلِيْن): ۱- نەرم/ شل ۲- نەرمتر و شلتر

۳- سافتر.

(الَّلِيْنَةُ = لِيْنُ الْجَانِبِ): ۱- نەرمسروشەت/ ڕەفتار نەرم و بێوھى ۲- مەلمەرو شلبوو.

(«إِنَّهُ لَذُو مَلِيْنَةٍ»): نەرمسروشەتە/ زوو (خۆ بەدەستەوھە دەدات/ شلەمبیت/ بە قسە دەكات/ رێدەكەوویت).

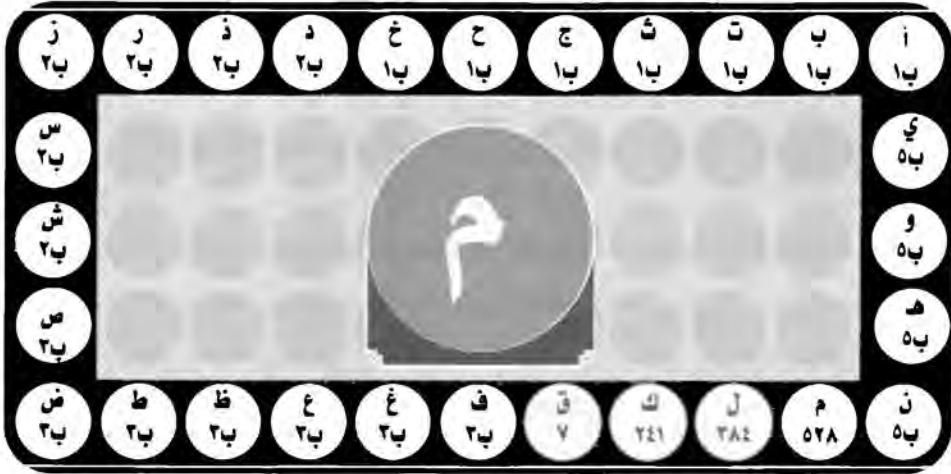
(الَّلِيْن - مِّنَ الْأَدْوِيَةِ): دەرمانىكە كە خەلك ڕەوانىكات.

۲- (الَّلِيْنُوفَر = النِّيْلُوفَر) (ن) (فارسیە): لیلوپەر جۆرە ڕوومكێكە لە ئاوە و مستاومكاندا دەرویت بنىكى ھەبە وەك گیزەر لاسكێكى/ ھەدىكى لووسى ھەبە كە بە پى قوولیی ئاومكە بالادەكات و درێژ دەمبیت نەگەر گەپشتە ڕووى ئاومكە گەلاو گولدەكات.

لەبە: (لا. يَلِيَهُ. لِيَهَا): ۱- خۆى داپۆشى، خۆى شاردموه ۲- بالایكردو بەرزبوووه.

لەبە: (الَّلِيُون = الإيوان) (فارسیە): ھەبە شۆپىنىكى ھراوانە لە خانوودا كە لە سى لاوە دیوار دەورمیداوه.

لەبە: (الَّلِيَاء): شتىكە وەك نۆك زۆر سەببە. (الَّلِيَاء): خاكێكى/ زەببەكى دوورمناو.

م: (الميم): ميم پیتی بیست و چوارهه مینی
 نەلفویبی عمره بییه. پیتی لیوه له ژمیره ی
 کوی پیتەکاندا (۴۰) جله. پیتیکه نیشانە ی
 کوی نیره. («کنتم»): ئیوه بوون.

(وقد تكون حرف قسم مختص بلفظ
 الجلالة): دهبیتە پیتی سویند که تایبەتە و
 تەنها بۆ ناوی خودای مەزن. («الله لافعلن»):
 سویند م بە خودا هەر دەبیئت ئەو کارە دەکەم.

۲- (كافة عن العمل): بۆ لە کارخستن دەجیتە
 سەر (ان و دەستەکە ی). له کار یان دەخات.
 وهك: («كأنما يساقون الى الموت»): هەر وهکو
 بۆ مردن بە گێش بکرین.

(وقد تكون اسم استفهام بعد حروف الجر):
 دەبیئتە نامرازی پرس یار ئەگەر که و تە دوا ی
 پیتی (جر) وهك: (بم): بە چی. و علام:
 لە سەر چی؟ بۆ؟ له بنجینەدا (ما ی پرس یارە،
 ما: به گەلیک و اتا دیت.

۴- (ما الصدرية): وهك: (وضاقت بهم الارض
 بما رحبت): زەهویان لێ تەسک بوو وهه له گەل
 فراوانییدا.

۱- پیتە بۆ نەبوون (نفي) وهك: («ما هذا
 بشرًا»): ئەمە مەرۆف نییه، لێرەدا کار ی
 (ليس) دەکات.
 ۲- (زائدة): زیادیه.

(ما الصدرية ظرفية): کاتی و چا وگی و
 دەبیئت وهك: (واوصاني بالصلاة والزكاة
 مادمت حيا): نامۆژگاری بکەردم و فەرمانییدا
 که نوێژ بکەم و زەکات بدەم تا له ژاندا بم
 (ماوهی ژانم) هەتا زیندوو م.

۵- (ما اسمية اسفهامية): ناو دەبیئت بۆ
 پرس یارە له شتی ک: واتە که چی: (ما عندك):
 چیت لایه؟ (پرسه بۆ شتی که بی ناو مژ

۱۱- (مَا سَمَّ لِلْبِهَامِ): (ما) ناویکه بؤ شتی نادیار.

(إِعْطِنِي كِتَابًا مَا): هر کتیبیک بیت بمدری.

(«جَاءَ لِأَمْرِ مَا»): بؤ هر کاریکبیت هاتووہ. نازانریت کارمکه چیبہ.

(نِعْمًا): چہند جوانہ/ چہند باشہ.

(«غَسَلْتَهُ غَسْلًا نِعْمًا»): چہند باش شتم یان باشترین شتن شتم.

۲- (أَلْهَيْتَهُ مِنَ الْأَمْرِ أَوْ الشَّيْءِ أَوْ الْإِنْسَانِ): کرؤکی کارو شتو مروؤف/ راستیی و سروشتو ئہو نیشانہو سیفہتانہی کہ ہہیہتی. یان ہہموو ئہو ولامانہی کہ ولامی پرساری ئہوہ چیبہ؟

۳- (الْمَاءُ): ناو (بروانہ موہ).

ماج: (مَاجُ. مَوْجَةٌ): گہوچیکی سہرلنیشیواو بوو.

(الْمَاجُ): ۱- گہوچیی شپرزہ/ سہرلنیشیواو ۲- شپرزیمی/ شلمڑان/ پشیویی.

۲- (مَوْجُ- الْمَاءُ مَوْجَةٌ): ناومکہ تالو سویر بوو.

(الْمَاءُ الْمَاجُ): ناوی تالو سویر.

مَادُ (مَادُ. مَادًا): نهرمو ناسکو پر ناز بوو.

(-النَّبَاتُ أَوْ الشَّجَرُ): (گیاکہ/ رووہککہ یان درہختہککہ) بالایکرد/ پیگہیشتو پاراو بوو و کہوتہ شہکانہوہ.

بیت) یان پرسیارہ بؤ نیشانہیہ/ سیفہتیکی ناومزدارہو تیبگات وک: (مَارِيدُ): زمید چیبہ. ژیرہ یان ژیر نییہ؟ گہوجہ؟ له ولامدا دلایت: ژیرہ یان گہوجہ.

۶- نہگہر بہ پیتیکیکی ژیردار (حرف جر) کہ ژیردار کرا نلفہکھی لادمبریت و میمکہ سہردار دمکریٹ وک: (بِمَ وَعَلَامُ): بہچی/ بوچی/ لہسہرچی/ بوچی.

۷- دمبیٹہ ناوی گہیمنہر (اسم موصول) بہ واتای: ۱- ئہومیکہ ۲- ہہرچی.

(مَاعِنْدُكُمْ يَنْفَذُ وَمَاعِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ): ئہومیکہ ئیوہ ہہتانہ دمبریٹہووہ و ئہوہی لای خودایش ہہیہ ہہر دمینیٹہووہ نابریٹہووہ.

۸- للجزاء: ئہومیکہ بؤ مہرجی دوو کار زمنہدار دمکات.

(مَا يَفْعَلُ أَفْعَلُ): ئہوہی کہ ئہو دمیکات منیش دمیکہم.

۹- (ناوہ بؤ سہرسورمان) (اسم للتعجب) مَا أَحْسَنَ زَيْدًا): نای کہ زمید باشہ!

۱۰- (مَا) ناوہ لہگہل کرداردا بؤ رافہی چاوگ.

(بَلَّغْنِي مَا صَنَعْتَ): ئہوہی کہ کردووتہ زانیم و پیمگہیشت.

(بِمَا): بہوہی کہ (مَرَرْتُ بِمَا مُعْجَبٌ لَكَ): بہومدا/ بہلای ئہومدا رابوردم کہ لہلات سہیرہ.

(أَمْرٌ مَئِيرٌ): کاریکی سهخت/ دژوار/ گران.
 ۲- (مَازَ - السَّقَاءُ مَازًا): کوندهمکهی فروانکرد.
 (مَئِرٌ - الجِرْحُ مَازًا): برنیهکه هاتهوه سوئی و
 ههلاوسا.
 ۳- (مَاءَرٌ - هُ. مِئَارًا وَمُءَاءَرَةٌ): شانازیان
 بهسمر یهکدا کرد/ خویان بهسمر یهکدا بادا.
 (- هُ فِي فِعْلِهِ): کرداری ومکو نهویکرد/ جای
 لهو کرد.
 (تَمَاءَرٌ. تَمَأُورًا): شانازیکرد.
 مَأَسٌ: (مَأَسٌ - عَلَيْهِ. مَأَسًا): لیبیتووره بوو.
 (- بَيْنَ الْقَوْمِ): نیوانی خویشگهلی تیکداو له
 یهکی بهردان/ ناشوبیگیرا.
 (- الدَّبَاغُ الْجِلْدُ): خوشکهری بیستهکه
 بیستهکهی هه لنگلؤفت.
 (مَأَسٌ وَمِئَسٌ - الجِرْحُ مَأَسًا): برینهکه
 تهنه نه یکردو فراوانبوو.
 (الْمَأَسُ) (مَصٌ): سمهههنده/ لاسارو بیگوی/
 کهسیکه ناموژگاریی کس و مرنه گریت و
 که لهره قبیکات و بهقهسی کس نهکات.
 (الْمَائِسُ وَالْمَأْسُ وَالْمُؤَسُ وَالْمِئَسُ):
 زمانبهده/ دووزمان/ بهدگو ۲ تیکدمر/
 ناشوبیگیرا.
 مَأَسٌ: (مَأَسٌ - هُ عَنْهُ بِكَذَا مَأَسًا): بهوه پالی
 بیومنا.
 (- الْمَطَرُ الْأَرْضُ): بارانهکه زمویهکهی مالی.
 (مَطَرٌ مَئِيشٌ): بارانیکی رامال.

(أَمَادٌ - الرِّيُّ النَّبَاتُ): ناودانهکه روومهکههی
 پاراو کردو شکوفهی پیکرد/ شهوهی پی
 هه لهینا.
 (إِمْتَادٌ - الْخَيْرُ): خیرو بیری دمسکهوت/
 بهدمستهینا/ دستگیر بوو.
 (الْمَادُّ وَالْيَمُودُ): ناسکو نهرم.
 (رَجُلٌ أَوْ غُصْنٌ مَادٌّ وَيَمُودُ): بیاوکی
 ناسکی نهرمو شل یان چلی درهختیکی تهرو
 برو ناسک.
 («جَارِيَةٌ مَادَّةٌ وَيَمُودُ وَيَمُودَةٌ»):
 کهنیزمکیکی نهرمو شلی ناسک.
 (الْمُنِيدُ): تهرو برو ناسک: نهرمو شل.
 مَأَرٌ: (مَأَرٌ - بَيْنَ الْقَوْمِ مَأَرًا): له نیوان
 خویشگهلا/ ناشوبیگیرا/ تیکبهردان.
 (مِئَرٌ - عَلَى فُلَانٍ. مَأَرًا): دوژمنایهتی فیساری
 بهچنیه دلپهوهو توندیکرد.
 (مَاءَرٌ - بَيْنَ الْقَوْمِ مِئَارًا وَمُءَاءَرَةٌ):
 نیوانی خویشگهلی تیکداو له یهکی بهردان/
 ناشوبیگیرا.
 (إِمْتَارٌ - عَلَى فُلَانٍ): قینی له فیسار هه لگرت/
 کینهی لیکیشا.
 (الْمِئِرُ): تیکدمر/ ناشوبیگیرا.
 (- مِنَ الْأُمُورِ): کاری سهخت و گیر/ دژوار.
 (الْمِئِرُ): تیکدمر/ ناشوبنیرموه.
 (الْمِئِرَةُ (ج) مِئِرٌ): ۱-دوژمنایهتی/ ناحهزی
 ۲- زمانبهدی/ دووزمانیی.

مَاق: (مَبِقَ - الصَّبِيّ): مندالکه که همنسکی
هه‌لدا/ توند گریا.

(مَبِقَ): گریاوو بهه‌سنک/ که‌سیکه زوو
بگری.

(الرَّجُلُ): له توورمیددا خهریکبوو بگری/
دلی پر بوو.

(أَمَاقَ): له توورمبووندا دلی پر بوو.

(إِمَاقَ = مَبِقَ): له توورمیددا دلی پر بوو و
خهریکبوو بگری.

(-عَضْبُهُ): رقی ته‌واو هه‌ستاو توند بوو.

(-إِلِيَّ بِالْبُكَاءِ): بۆ من که‌وته گریان.

(أَلَمَاقَ): گریانیکی به‌کول/ به‌خورو
هه‌نسکدان.

(أَلَمَاقَ (ج) أَمَاقَ وَأَمَاقَ وَمَوَاقٍ وَمَاقٍ وَالْمَوْقِي
والمَوْقِي والمَاقِي (ج) مَاقٍ): قنچکی چاو یان
شونینی دمر به‌رینی فرمیسکی چاو که گو‌شه‌ی
لای لووتی چاوه.

(أَلَمِقَ): گرینوڤک/ که‌سیکه زوو ده‌ست به
گریان بکات.

(«أَنَا تَبِقُّ وَأَنْتَ مَبِقٌ»): من درو تۆله‌سینم و
تۆیش بیده‌سه‌لات و گرینوڤک.

(أَلَمَاقَةُ): ۱-ئه‌وبه‌ری توورمیدی و ده‌مارگریی
۲-مه‌ردایه‌تیی ۲-جوامیریی/ سه‌ربه‌رزیی.

(أَلَمَاقَةُ): ۱-گریان ۲-هه‌نسکه‌لدا.

(الْمَوْقُ وَالْمَوْقُ (ج) أَمَاقَ وَأَمَاقَ وَمَوَاقٍ
وَمَاقٍ) (ع ۱): قنچکی چاو که فرمیسکی لیوه

دردمه‌پریت و لای لووته‌ومه‌یه.

(-الْمَوْقُ وَالْمَوْقُ (ج) أَمَاقَ مِنَ الْأَرْضِ): که‌ناره

نه‌زانراو مکانی زه‌وی.

(أَلَمَاقِيَّ (ج) أَلَمَاقِيَّ): قنچکی چاو که

فرمیسکی لی دیته‌ده‌ری.

مَال: ۱- (مَالٌ وَمَيْلٌ وَ مَوْلٌ. مَوْلَةٌ وَمَالَةٌ):

که‌ته‌به‌کی فه‌له‌وو تیکس‌مراو.

(مَيْلٌ وَمَالٌ): که‌ته‌ی گو‌شتنی تیکس‌مراو.

(«جَاءَهُ أَمْرٌ مَامَالٌ لَهُ مَالًا»): کاریکی هاته

بی‌ش نه‌ ناگای لی‌بوو نه‌ خو‌یشی بۆ ناماده
گردبوو.

(أَلَمَالٌ): په‌ناگا.

(أَلَمَالَةٌ (ج) مَيْتَالٌ): ۱-با‌خچه‌و لاله‌زار ۲-ناشی

ناو/ ده‌ستار.

(أَلَمَمَلٌ): بی‌اوی بالابه‌رزنی قنچ/ قیت.

(أَلَمَالِج (ج) مَالِج (فارسیة) = أَلَمَسِيعةَ):

ماله.

(مَالِشْ أَوْ مَالِج) (عامية): ماله.

مَام: (مَامَاتِ الشَّادَةُ أَوْ الطَّبِيعةُ): مه‌رمکه یان

ناسکه‌که که‌وته بارمبار/ می‌می: باع باع.

مَان (مَانٌ - الْقَوْمُ. مَانًا): بر‌تیوی و خو‌راکی

خو‌یشانی گرته‌ نه‌ستۆ/ به‌ئینی نانی
خو‌یشانیدا.

«مَانَهُم»: به‌خو‌یوکردن.

«يَمُونَهُم»: به‌خو‌یوان ده‌کات و نازوو‌خه‌یان

بۆ ده‌خات.

(-الرَّجُلُ): سَلَى لَه پیاومکه کردموه و خوی لیپاراست.

«أَتَانِي هَذَا الْأَمْرَ فَمَا مَأْنَتْ لَهُ أَوْ مَأْمَأَنْتُ مَأْنَهُ»: نهم کارهه رووبهروو بووموه به دهرهسیهوه نههاتم یان بیمنهزانی و ههستم پینهکرد یان خووم بو ناماده نهکردو کهرسهه و شتی پیویستم بو ناماده نهکرد.

(أَمَانٌ. مَأْنُكَ وَأَشَانُ شَأْنُكَ): نهوه بکه که باش دهمیزانیت و تیادا قالیت.

(أَنَا أَمَانُهُ): من باشیدمکهه و باشی لیدمزانم.

(مَأْنٌ - الشَّيْءُ تَمْنَنَةٌ): شتهکهه نامادمکرد.

(فُلَانًا): فیساری لیناگادارکردو پاراستی.

(- فِي الْأَمْرِ): سهرنجی له کارمکهداو بییری لیکردموه و تیروانی.

(مَاعَنَ - فِي الْأَمْرِ مُمَاعَنَةً): بییری له کارمکه کردموه و ری شوینی بو دانا.

(أَلْمَانُ): داریکه ناسنیک بهسهریهوه قایمکراوه و زهویی بیئهلمکه نریت/ پاچولکه/ بیئهکان.

(الْمُونَةُ وَالْمُونَةُ (ج) مَوَانُ): انازووخه ۲ گرانی/ فورسی و سهختی.

(الْمِنَّةُ): نیشانه.

(الْمَمَانَةُ): شایانبوون و هه لگرتن.

(هُوَ مَمَانَةٌ لِكَذَا): نهوه نهوه هه لدمگریت/ شایانی نهومیه.

۲- (مَانَ - الرَّجُلُ. مَأْنًا): بهرناوک و دمورو پشتیخست/ دای به ناوک و دمورو پشتیدا.

(أَلْمَانُ): غالیگه/ ناوک و دمورو پشتی.

(الْمَانَةُ (ج) مَأْنَاتٌ وَمُؤُونٌ عَلَى غَيْرِ الْقِيَاسِ):

۱- غالیگه ۲- ناوک و نه ملاولای ناوک.

۳- (تَمَاعَنَ - الشَّيْءُ. تَمَاعُنًا): شتهکه زور کؤنبوو.

مَأُو: مَأَا. يَمُو - السِّنُّورُ مَوَاءً): پشیلکهه میاواندی.

(-الْجِلْدُ): پیستهکهه/ چهرمهکهه راکیشا تا فراوانبیت.

(-بَيْنَهُمْ): نیوانیانی تیکدا.

(تَمَأَى - الْجِلْدُ تَمْنِيًا): پیستهکهه/ چهرمهکهه دریزو فراوانبوو.

(-الشَّرُّ بَيْنَهُمْ): خرابه له ناوانیاند ا بهرپا بوو/ بلاو بووموه.

(الْمَأْوَةُ (ج) مَأُو): نشیوی/ زهوییهکی نزم/ نهوی.

مَأَى: ۱- (مَأَى يَمَأَى - الْجِلْدُ مَأِيًا): چهرمهکهه دریزکرد.

(-الشَّجَرُ): درهختهکه گه لایکرد.

(-بَيْنَهُمْ): نیوانیانی تیکدا.

(- فِي الْأَمْرِ): زوری له کارمکه کؤلییهوه و جووه بنجو و بناوانی.

(تَمَأَى السَّقَاءُ تَمَأِيًا): کوندمکه کشاو گه وره بوو/ فراوانبوو.

(-الشَّرُّ بَيْنَ الْقَوْمِ): خرابه له نیوان خویشگه لدا ته شه نه یکرد.

أَلْمَاتَةُ (ج) مَوَاتٍ وَالْمَاتَاتُ: اَهُوَو رِيْگا ۲-رِيْزِي

خزمايه تىي / خویشايه تىي / كه سايه تىي.

مَتَأُ: مَتَأُهُ بِالْعَصَا مَتَأُ: به دار لييدا /

داركار يي كرد.

مَتَح: (مَتَحَ- المَاءَ. مَتَحًا): ناوه كه ي

دمركيشا.

(-الدُّوُ وَبِهَا): دَوْلَكَه كَه ي رَاكِيْشا / هه لَكِيْشا /

دمره نينا.

(مَاتِحَ وَمَتَوَح): هه لَكِيْش / دمره نين.

(مَتَحَ- الشَّيْءَ): شته كه ي له بن / له بيخ

(هه لَكَه نَد / دمره نينا).

(-الشَّجَرَةَ): دره خته كه ي برييه وه.

(-الخَمْسِيْنَ): ته مه نى نزيكى په نجا سال

بوو.

(تَمَتَّحَ- بَ الْإِبِلِ فِي سَيْرِهَا): حوشتره كان

له رُوْيشْتَنَدَا دَمَسْتِيَان يَه ك له دواى يه ك به

زهويدا كوتا.

(إِمْتَتَحَ- الشَّيْءَ): شته كه ي له بن دمره نينا.

(الْمَتَّاحُ): دريژى دريژه ومبوو.

(«يَوْمَ مَتَّاحٍ»): رُوْشِيْكى دريژه ومبوو.

(«فِرْسَخُ مَتَّاحٍ»): فُوْناغِيْكى دريژه وه بوو /

زُوْر دريژ / دوور.

(الْمَتَّوْحُ): ۱-به هِيْز له هه لَكِيْشَانِي دَوْلَكَه ي

چالآوه كه دا ۲-دوور.

(بِنِرْ مَتَّوْحُ): چالآوِيْكى بن نزيك كه ناو

ليدمره نينانى ناسان بيت.

۲-(مَأَى- يَمَأَى- الْقَوْمَ مَأِيًا): به خُوْيه وه

ژماره ي خُوْيشْگَه لى كرد به سه د كه س.

(مَمْمِيُونُ): نه وان بوون به سه د كه س.

(أَمَاءُ): بوون به سه د كه س.

(مُمُؤُونُ): بوون به سه د كه س / سه د كه س.

(أَمَأَى- الْقَوْمُ): به خُوْيه وه ژماره ي

خُوْيشْگَه لى كرد به سه د كه س.

(الْمَائَةُ (ج) مِئَاتٍ وَمِئُونٌ وَمُؤُونٌ

وَمِأَى): سه د.

(مِئَاتُ): سه دان.

(مِئُوِي): سه دىي.

(«شَارَطُهُ مَمَاءَةً»): مهرجى سه دىي له گه لدا

كرد.

(شَارَطُهُ مُؤَالَفَةً): مهرجى هه زاريى له گه لدا

كرد.

مَتَّ: (مَتَّ- هُ مَتَأُ): دريژى كردموه /

كشاندى.

(-الْحَبْلُ): په ته كه ي رَاكِيْشا كه له سه ر

خلخلوكه كه نه بوو بُوْ ناو رَاكِيْشان.

(-إِلَى فُلَانٍ بِقَرَابَةٍ): خُوْى به خزمايه تى

گه يانده فيسارو لييبارايه وه.

(مَتَّ بَيْنَنَا رَجْمٌ مَائَةٌ): خزمايه تى سوْزى

له نيوانماندا نزيك كردموه.

(مَتَّ- هُ): داواى رِيْزو په يومندىي خزمايه تى

ليكرد.

(مَاتَ- فُلَانًا): خزمايه تى خسته وه يادو به رچاو.

متر: ۱- (متر- الحبل. مَترًا): (به‌ته‌که‌ی/

گوریشه‌که‌ی) راکیشاو دریزکرد.

(تماتر- القوم الشيء): خویشگه‌ل شته‌که‌یان

بو لای خو‌یان راکیشا.

(إمتر- الحبل إمتارًا): گوریشه‌که‌ی دریز بوو

(له‌ بنچینه‌دا «إمتر» بووه) (ت‌ی یه‌که‌م

کراوه به (م).

(ألتر (ج) أمتار) (یونانیة): پیومریکه بوو

دریزی به‌کار دیت بال و نیویکه / مه‌تر.

(ألتيور وکراف): نامیریکه نالوگوری که‌ش

دیاری و تو‌مار دمکات.

۲- (متر- بسلجِه): ریقنه‌که‌ی دهر فرتاند /

فریدا.

تماتر: که‌وت و فریدا.

۲- متر- الشيء. مَترًا: شته‌که‌ی پیری.

متس: (متس- الشيء متسًا): شته‌که‌ی له‌قاند

بو نه‌وه‌ی له‌ شوینم خو‌ی هه‌لیبچریت.

(متس: متس- الشيء) (ضد). متسًا:

۱- شته‌که‌ی به‌ په‌نجه‌ بلا و کرده‌وه

۲- کوی کرده‌وه.

(-أخلاف الناقه): گوانی می‌حوشتره‌که‌ی

گوشی و باش نه‌یدوشی.

(متس- ت عینه. متسًا): جاوی ره‌شایی

بیداهات و باش نه‌یبینی، له‌ برساندا یان له‌تاو

گه‌رما.

(أمتس (م) متسًا (ج) متس): که‌سیکه له‌

۲- (مَتَحَ وَمَتَّحَ وَأَمَّتَحَ- الجراد. مَتَحًا):

کولله‌که‌ کلکی به‌ زه‌ویدا چه‌قاند گه‌را
دابنیت.

۲- (مَتَحَ- فَلَانًا مَتَحًا): ۱- له‌ فیساریدا

۲- دایبه‌زه‌ویدا.

متخ: (مَتَخَ- الشيء مَتَحًا): ۱- شته‌که‌ی

له‌ شویننه‌که‌ی هه‌لکیشا ۲- شته‌که‌ی پیری

۲- به‌رزیکرده‌وه.

(-بالدلو): دۆلکه‌که‌ی هه‌لکیشا.

(-الشيء): شته‌که‌ی به‌رزبووه‌وه.

(-الخمسین): نزکی په‌نجا بووه‌وه.

(إمتاخ- الشيء): شته‌که‌ی له‌ بن دهره‌ینا /

هه‌لکیشا.

(عود مَتَّخَ): چیویکی / توو لیکی دریزو نهرم.

۲- (مَتَخَ- بَسَلَجِه): ریقنه‌که‌ی فریدا /

جیقنه‌ی کرد.

(-هُ بِالسَّهْمِ): تیری لیدا.

(-فَلَانًا): له‌ فیساریداو دوریخسته‌وه.

(المتيخة): نه‌وه‌ی پی‌ی لیدهدریت وه‌ک دار

لاسکی دارخورمایان هه‌ر شتیتیکتر.

۲- (مَتَخَ- الجراد. مَتَحًا): کولله‌که‌ کلکی به‌

زه‌ویدا کرد گه‌را دابنیت.

(-في الشيء): له‌ شته‌که‌دا چه‌سپیوو /

بنجبه‌ستبوو.

متد: (مَتَدَ- بِالْمَكَانِ مُتَوَدًا): له‌ شویننه‌که‌دا

نیشته‌نیبوو / مایه‌وه.

تاو گهر ما یان له برساندا رهمایی به جاویدا
بیټو باش نه بیټیت.

متع: ۱- (مَتَعَ - الشَّيْءُ مُتَوَعًا): شته که دريژ
بووه وه.

(- النَّهَارُ): رۆژ دريژ بوو یان گه شته نه و په ری
دريژی.

(- السَّرَابُ): تراویله که سهر له به یانی بهرز
بووه وه و دهر که وت.

(- الحَبْلُ): گوریسه که قایمبوو.

(- النَّبِيذُ): مه به که سووری تۆخبوو.

(- الرَّجُلُ): پیاو که به خشنده و به ویلبوو.

(- بِالشَّيْءِ مَتَاعًا وَمُتَعَةً): شته که پیرد.

(مَتَعَ - الرَّجُلُ مَتَاعَةً): ناسک و به ویلبوو.

(مَتَعَ - الشَّيْءُ): شته که ی دريژ کرده وه/
دريژ کرد.

(- هُ اللهُ بِكَذَا): خودا به وه خوشبیه کی زۆرو
دريژ خایه نیدایه.

(- الْمَرَأَةُ الْمَطْلُوقَةُ): لیفه و که لوپه لی باش
دمستبردان و ته لاقدانى دا به ژنه که.

(أَمَتَعَ - هُ اللهُ بِكَذَا): خودا کاریگرد که لك له وه
و مرگریټ و ماوهیه کی دوورو دريژ چيژ له وه

و مرگریټ و خوشبیه کی زۆری لیټ بیټیت.

(«أَبْقَاكَ اللهُ وَأَمَتَعَ بِكَ»): خودا ته مه ندریژ تکات.

(- بِمَالِهِ): خوشی و چيژی زۆری له سامان و
ماله که ی بیټی.

(- عَنِ كَذَا): وازی له وه هیټا.

(تَمَتَّعَ وَاسْتَمْتَعَ بِكَذَا وَمِنْ كَذَا): ماوهیه کی
زۆر که لك و خوشی و به ره ری زۆری له و شته
بیټی.

(بِمَالِهِ): به مال و دارا که ی ژیانکی خوش و
شادی پیبرده سهر و که لك و چيژی لیټ بیټی.

(- الْمَاتِعُ): ۱- هه موو شتیکی بلند و دريژ
۲- زۆر ناویزه و دمگه من له چاکیدا ۲- بالاترین و

نایا بترین نه ندازمو پیومر ۴- هه موو شتیکی
چاگ ۵- گوریسی چاگ با دراوو قایم ۶- مه ی و

سرکه ی زۆر سوورو تۆخ.

(رَجُلٌ مَاتِعٌ): پیاویکی ته وا و جوامیر و
خیر خواز.

(الْمُتَعَةُ): ۱- رابواردن و چيژ لیوه رگرتنی/
به ر خورداریی ۲- کونده ۲- دۆلکه ی بیر ۴- په تی

دۆلکه ی بیر.

(الْمُتَعَةُ وَالْمُتَعَةُ (ج) مُتَعٌ وَمَتَعَ): ۱- رابواردن و
چيژ لیوه رگرتنی ۲- که مه که خواردنیک/
تویشووی که م ۳- دا که وتن به خواردن و

ژیانکی که م ۴- نیچیر و خواردنیک که چيژی
لیټ بیټیت.

(«أَبْغَيْتَ مُتَعَةً أَعِيشُ بِهَا»): خواردنیکم
بده ری که پیټیژیم.

(مُتَعَةُ الْمَرْأَةِ = مُتَعَةُ الطَّلَاقِ): نوین و
که لوپه ل و بهرگ و شتیگ که به ژنی ته لاقدر او

دمدریټ.

(الْمَتَاعُ (ج) أَمْتَعَةٌ و (جج). أَمَاتِعٌ وَأَمَاتِيَعٌ):

۱- کالو مالو که لوپه‌ل و داراو هر شتیک
 مروّف که لکی لبینیت جگه له زیرو زیو ۲-
 هر بهرگیك رایه خیک وهك فهرش و بهرمو
 شتیر که زوو له ناو بیچیت و ۳- هر شتیک که
 که لکی لبینیت و زوو بفهوتیت.
 («إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ»): به راستی
 ژانی دنیا وهك که لوپه‌لیکی زوو له ناو جووه
 تمه مگورته.
 ۲- (مَتَّعَ - بِفُلَانٍ. مَتَّعًا وَمُتَّعًا): له گهل
 فیساردا درو یان له گهل یه مکرد.
 متک: (مَتَّكَ - الشَّيْءَ): شته‌که‌ی هرتاند/
 بری/ له تکرد.
 (مَاتَكَ - هُ فِي الْبَيْعِ. مُمَاتَكَةً): له کرین و
 فروشتنه که‌دا همریه که ویستی نه و یتر
 به‌زینیت.
 (تَمَّتَكَ - الشَّرَابَ): شهر به‌ته‌که‌ی یان
 شهرابه‌که‌ی هه‌لقوراندا.
 (أَلْتَكُ): ۱- لووتی می‌ش ۲- (ن): نارنج
 ۳- (ن) سه‌وسه‌ن.
 (مَتَّكَ الذُّبَابَ): گوی می‌ش.
 (أَلْتَكُ وَالْمَتَّكَ): ۱- لووتی می‌ش ۲- (ن) ترنج
 ۳- سه‌وسه‌ن.
 متل: مَتَّلَ - الشَّيْءَ. مَتَّلًا: شته‌که‌ی بنکه‌ند
 کردو جوو لاند/ بزواند.
 متن: ۱- (مَتَّنَ - هُ بِالسَّوْطِ مُتُونًا): به قامچی
 توند لییدا.

(- الشَّيْءَ): شته‌که‌ی دریز کرد.
 (- الرَّجُلُ فِي الْأَرْضِ): بیامکه سه‌ری خو‌ی
 هه‌لگرت و رویش.
 (- بِالْمَكَانِ): له شوینه‌که‌دا مایه‌ومو
 نیسته‌نیبوو.
 (- بِفُلَانٍ): فیساری به دریزایی روژ به‌رییدا
 برد.
 (مَتَّنَ وَأَمَّنَ - فُلَانًا. مَتَّنًا): کیشای (به
 پشتیدا/ به که مهریدا).
 (مَتَّنَ. مَتَانَةً): (سه‌خت/ هایم/ پته‌و/
 به‌هیز) بوو.
 (مَتَّنَ وَمَتَّنَ): پته‌و/ سه‌خت/ قایم/ به‌هیز.
 (مَتَّنَ - الْخَيْمَةَ): دموارمکه‌ی قایم‌کرد
 سنگه‌کانی باش داکوتاو ته‌نافه‌کانی چاک
 توند کرد.
 (- الشَّيْءَ): ۱- شته‌که‌ی قایم‌کرد/ پته‌و کرد
 ۲- پم‌قی کرد.
 (- الدَّلْوُ): دۆلکه‌که‌ی باش قایم‌کرد.
 (- الطَّعَامَ): (خواردنه‌که‌ی/ چیشته‌که‌ی) به
 به‌هارات خو‌شکرد.
 (مَتَّنَ - لِمَنْ سَابَقَهُ): به‌و که سه‌بیوت که
 بی‌شیکه‌وتبوو/ بجوره نه‌و شوینه‌و من له
 پاشاندا دمنگه‌می.
 ماتن - فُلَانًا: ۱- یو که پشتنه نامانج، پیش‌پرکیی
 له گهل فیساردا کرد ۲- دستیده‌ستی بی‌کرد/
 خیاندی.

(«سار مَتَنُ النَّهَارِ»): به درېژایي هممو

رؤژمه که رښت.

(أَلْتَنَّةُ (ج) مِتَانِ وَمُتُونِ): ههلهتو بهرزی

زهوی و شوینی رښه نی.

(مَتَنَةُ الظَّهْرِ): نه ملاولای پشت.

(أَلْتَانِ (ج) مُتْنِ): نیوانی دوو ستوون.

(أَلْتَانَةُ): قایمی و بهیژی / پتهوی.

(«فِي رَأْيِهِ مَتَانَةٌ»): له راکهیدا دوستی و

هیز هیه.

(أَلْتَيْنِ (ج) مِتَانِ): قایم / پتهو / سهخت /

توند / تۆکه / بهیژ.

(حَبْلٌ مَتِينٌ): گوریسیکی قایم.

(رَأْيٌ مَتِينٌ): رایهکی تۆکه و دوست /

بهیژ.

(أَلْتَيْنِ): یه کیکه له ناوه پیروزمگانی خودا

که به هیژو به تواناو دسه لاتو بالادست

دموینیت که له کردگار هکانیدا گرانی و

بی تاقه تی نابینیت.

أَلْتَمَتَيْنِ (مص) (ج) تَمَاتَيْنِ وَالتَّمَتَانِ):

۱- قایمکردن / بهیژکردن / چه سپکردن ۲ بهت

یان گوریس که دهواری پی قایمده گریت.

(سِرٌّ مَمَاتِنٌ): رښتینیکی دوور.

(«سار سیراً مَمَاتِنًا»): رښتینیکی دووری

ماندوو که ر / رښت.

۲- (مَتْنٌ - الْكَبْشُ مُتُونًا): بهرانه کی

خه ساند / گونی دهرهینا.

(-الرَّجُلُ): نهوهی نهو به بیاومکه یکرد

نهویش بهویکرد و اتا خایاندی و دستیدمستی

پیکرد.

(-هُ فِي الشَّعْرِ): شه ره شیعریانکرد / شیعری

بهرامبه رینیانکردو به سهریدا زالبوو.

(«بَيْنَهُمَا مَمَاتَنَةٌ») ۳- نه نیوانیاندا (بهرامبه رین

هه بوو / له هممو شتیکیا پیشرکی هه بوو).

(تَمَاتَنٌ - الشاعران فِي الشَّعْرِ): له هه له به ستدا

دوو هوزانفانه که بهرامبه رینیانکرد و مگو

پیشرکیی نامانجیک بکهن.

(أَلْتَانِ (فا): نووسهرو دانهری ناومروکی

کتیب پیچه وانه لیکد مروهی.

(أَلْتِنِ (مص) (ج) مِتَانِ وَمُتُونِ): پشت

(نیرو مییه).

(مَتْنُ الشَّيْءِ): پستی شت که به دهره میه /

دیاره / نهو به شه له شته که دیاره.

(مَتْنُ الْأَرْضِ): رووی زهوی و بهرزی و تهختی

زهوی.

(مَتْنُ الطَّرِيقِ): ناومراستی شه قامه که /

ریکه که.

(مَتْنُ الْكِتَابِ): ناومروکی کتیب که که

پیچه وانه ی پراویژو لیکدانه و هکه به تی.

(مَتْنُ اللَّغَةِ): بنجینه و رپر هوی زمانه که و

وشه گانی.

(مَتْنَا الظَّهْرُ): گوشت و ده ماری نه مبهرو

نهو بهری بریره ی پشت.

مٺ: ۱- (مٺَّ- العَظْمُ. مٺًا): مؤخى نيسقانه که هاته دمرهوه/ رۆبوو.

(-الزَّقُ والسَّقَاءُ): مه تاره و مه شکه که يان کونه که ده لاندیان.

(-الرَّجُلُ): له قه له ویدا ناوید مردا/ نارمقی کردهوه.

(«جاء يَمُتُّ»): هات رۆنید مردابوو و اتا له قه له ویدا نارمقی زۆری کردبو و موه.

(-الحَدِيثُ): ناخاوتنه که ی بلا و کردهوه.

(-يَدُهُ): دهستی به دهسته سپرێک سڤی.

(-شَارِبُهُ): سمیلێ چهو ر بوو، به دهستی سڤی.

(-الجِرْحُ): بیسی و کیم و زووخى برینه که ی پاک کردهوه.

(نَبْتُ مٺًا): رپوه مککی تهڤه.

۲- مٺَمْتُ زُقِ السِّمَنِ وَنَحْوَهُ. مٺَمَّةٌ وَمِثْلَانَا): هیزه ی رۆنه که یان شُهْبِیتر ده لاندی.

(المٺَمَاتُ): ده لاندن.

(مٺَمْتُ- الفَتِيلَةُ): پلێته که ی له رۆن/ له چهو ر ی/ له نهوت هه لکیشا.

(-أمرُهُم): کارمه که ی لیتیکدان.

(-فُلَانًا): فیساری به ناود داپۆشی/ له ناوی هه لکیشا.

(-الشيءُ): شته که ی بزواندو تیکیه له دا.

مٺج: (مٺَج- الشيءُ مٺَجًا): شته که ی تیکه لکرد.

۲- (مٺَن- الرَّجُلُ مُتُونًا): بیاوه که سویندی خوارد.

مه: (مٺَه- الدَّلْوُ. مٺَهَا): دۆلکه که ی هه لکیشا. (مٺَه. مٺَهَا): له رپیی راست لایدا/ گومرا بوو/ کهوته که له کبازی.

(تَمَّتْهُ): ۱- دوور که وتهوه ۲- له شته که دا زیاده رپوه ییکرد ۳- کهوته ساخته بازی و رپیی

ناره واییگرت ۴- سه ری لیتیکچوو و گه و جبوو ۵- پیداهه لدانی خۆزایی خواست/ ویست که

شیاوی نهوه نه بوو ۶- له خۆی گۆراو فیزی په یدا کرد.

(تَمَاتَه- عَنِ الشَّيْءِ): خۆی له شته که (گیلکرد/ بیناگا کرد).

(-القَوْمُ): خویشگه ل له یه که دوور که وتنهوه. متو: ۱- (مٺا. يَمْتُو- الشيءُ. مٺَوًا): شته که ی

دریژ کردهوه.

(أمتي إمتاء): ۱- پورژێ زۆر بوو و په لی هاویش ۲- ته مه ندریژ بوو ۳- ناشرین رۆیشت.

(تَمَّتِي): پالکهوت/ دریژبوو.

۲- (مٺا. يَمْتُو-هُ بِالْعَصَا. مٺَوًا): به دار لییدا. ۳- مٺی: که ی/ همرکاتیک (ناوه بۆ پرساری

به مهرجه).

(مٺِي أَضْعُ العَمَامَةِ تَعْرِفُونِي): همرکاتیک میزرم له سه رنا ده مناسنهوه من کیم.

(مٺِي. يَمْتِي- الشيءُ. مٺِيًا): شته که ی دریژ کردهوه.

(-فَلَانًا): خواردنی دمرخوارددا.

(-البِئْرُ): ناوی چالآوهکهی دمردا تا وشکیبکات یان ناوهکهی کهمبکات.

(-بِالْعَطِيَّةِ): ریی به به خشینهکهدا.

مَثَد: (مَثَد- بَيْنَ الْحَجَارَةِ مَثَدًا): خوی لهناو بهردهکاندا مدتاو شاردموهو به جاویش جاودیری دوزمنی دمکرد بۆ خویشگهل.

(-الرَّجُلِ): پیاوهکهی مدتاو شاردیهوه که جاودیری بکات.

أَمَانَد: (ها): جاودیرو دیدموان و سووسهکهر.

مَثَل: ۱- (مَثَل- فَلَانًا مُثْلًا): وهک فیسار بوو/ لهو جوو/ چون نهو بوو.

(-التَّمَاثِيلُ): پهیکهرمکانی دروستکرد/ تاشی.

(-فَلَانًا بِفُلَانٍ): فیساری به فیسار کهس جواند/ بهویزانی.

(-بِالرَّجُلِ مَثَلًا وَمُثَلَّةً): پیاوهکهی به پهند کرد/ گردی به پهند بۆ خهک.

(-بِالْقَتِيلِ): کوژراوهکهی لهتکردو لووتو گوویی بری/ یان نهجنن نهنجنییکرد. لهشی

تیکداو کارمهکی پیوه دیاربوو.

(مَثَلٌ مَثَالَةٌ): جوامیر بوو/ خاوهن رهوشتی بهرز بوو.

(مَثَل- الشَّيْءِ لِفُلَانٍ تَمَثِيلًا): شتهکهی بۆ فیسار به نووسین دمرخستو وینهیکیشا. به

شیومهیهک وهک تهماشیبکات.

(-الحَدِيثُ وَبِالْحَدِيثِ): ناخاوتنهکهی

روونکردموهو دمرخست.

(-المِثَالُ): نمونهی دروستکرد.

(-التَّمَاثِيلُ): پهیکهرمکانی داتاشی و دروستکرد.

(-بِفُلَانٍ): فیساری کرد به پهندو نابروپیرد.

(-بِالْقَتِيلِ): کوژراوهکهی لهتلهتکرد یان لووتو گوویی بری/ ناشیرینییکرد.

(-الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ. تَمَثِيلًا وَتَمَثَالًا): شتهکهی

به شتهکهیتر جواندو وهک نهویتری لییکرد.

تازمگهریهکان دهئین: (مَثَلُ الرَّوَايَةِ):

شانۆگهریهکهی لهسهر شانۆ نواند.

(-دَوْرًا فِي الرَّوَايَةِ): له شانۆگهریهکهدا جیی

کهسی شانۆگهریهکهی گرتهمو شوینی

نهوی بینی له هممو ههلسوکهوتو بارو

کرداریکیدا.

(-بِلَادَهُ فِي بِلَادٍ أُخْرَى): بوو به نوینهری

ولاتهکهی له ولاتیکیتردا: هبۆ نهو کاروبارهی بووی دیاریکرابوو.

(-شَخْصًا فِي حَفْلَةٍ أَوْ غَيْرِهَا): له ناههنگ یان شوینیکیتردا بوو به نوینهری کهسیک.

(الْتَمَثِيلُ): نواندن/ نوینهریتی کهسیک یان

ولاتیک یان لایهک.

(مِثْل- هُ. مُمِثْلَةٌ): لهو چوو/ له وینهی

(نهو بوو).

(-هُ بِفُلَانٍ): نهوی به فیسار جواند.

(أَمْثَل- هُ فَلَانًا وَبِهِ): نهوی وهکو فیسار

(-الغذاء): خواردنه که همرسبوو بوو به خوین.

(تمائل - الشیان): دوو شته که وهک یه کیان لیئات/ چونه کبوون/ له یه کچوون.

(-العلیل من علتیه): نه خو شه که رووه و جاکبوون چوو له وه ده چوو که نه خو شه بیئت.

(امتئل - المثل و بالمثل): نمونه که ی هیئاو پیشانداو روونیکرده مو گیرایه وه.

(-الشیء): شته که ی کرد به سهرمشق و له سر نه وه شتیتری دروستکرد/ جاوی له و کرد.

(-الطریقه): شوین نه و ریگه یه که وت/ نه و ریگه یه یگرت.

(-من القاتل): تۆله ی له کوژمرکه/ له بیاو کوژمرکه کرده مو/ سه ندو به سزای خو ی گه یاند.

(الثل (ج) أمثال): نمونه/ وهک/ ومکو/ چون/ هاوشیوه/ هاوچه شن (بو لیچواندنی

نیرومی و تاک و کوو جووت به کاردیت). (هو و هی وهما وهم وهن مثله): نه یشو تریت

بو نیرو بو می نه وان ومکو نه ون/ له و ده جن. (هم أمثالهم): نه وان نمونه یانن/

وینه یانن/ وهک نه وانن. (فلان مُستَرادٌ لِمِثْلِهِ): فیسار کراوه به

نمونه بو خه لکی ومکو خو ی.

لیکرد/ له ویچواند.

(-الحاکمُ فلاناً): دادومرکه/ دمستدارمکه له بری کوژارومکه/ سزای بیاو کوژیه که یداو گوشتیه وه.

(-الحاکمُ فلاناً من فلان): دادومر تۆله ی فیساری له فیسار که س کرده وه.

(تمثل - الحدیث و بالحدیث): ناخواتنه که ی/ فهرمایشته که ی) روون تیگه یانندو دمرخست.

(-الشیء): نمونه ی بو شته که هیئایه ومو پیشانیدا/ نمونه ی شته که ی هیئایه بهرچاو.

(-له الشیء): شته که هاته بهر میشکی و هاته بهرچاوی.

(-بالشیء): شته که ی به نمونه هیئایه وه/ شته که ی کرد به نمونه.

(«هذا البیتُ مثلُ یمثلُ به»): نه م دیره دمکریته نمونه و چاوی لیدمکریت و بو نمونه ده هیتریته وه.

(-منه): سزایداو تۆله ی لیسه ند.

(-مثالاً): نمونه یه کی هیئایه وه یان وهک نه ویکرد/ لاسایی نه ویکرده وه.

(-به): لاسایی کرده مو/ چاوی له وکرد/ هاوشیوه ی نه و بوو/ خو ی ومکو نه ولیکرد.

(المحدثون یقولون - تمثل الأئب): تازمگه ریهاکان ده لین: بوته نمونه ی ویره ی

چاک یان نمونه ی رهوشتی بهرزو ناسک.

(أَلْتَالِيَةُ العِنَادِيَّةُ): پَرپَره وِیکِ فِه لسه فانه يه که بِي له راستِي بُوونی شته گان نانِيَت ده لِيَت تهنه به هزر/ بِير هه يه.

(أَلْتَالِيَةُ (ج) مُثَل): ۱- هاوچه شن/ هاوتا/ هاوشان/ جونيَهك/ لِيَجُوو ۲- پياوچاك/ جوامير/ رهوشتبالا.

أَلْمَثَلُ (ج) أَمَاثِلُ وَمُثَلٌ (م) مَثَلِيٌّ: باشترين/ جاکترين/ بالاترين/ باشتر.

(«أَلْمَرِيضُ اليَوْمَ أَمْتَلُ»): نه خُوْشه که نه مرو باشتره.

(أَمَاثِلُ - القَوْمُ): پياوچاکانی خویشگه ل و هه لِيژيردراوانِي.

(أَلطَّرِيقَةُ المَثَلِيَّ): باشترين ريگه که له راستي هه نزیکبِيَت.

(أَلْأَمْثُولَةُ (ج) أَمَاثِيلُ وَأَمْثُولَاتُ): نهو هه لِيهستانه يان دِيْرِي هه لِيهستانه ي که دهکريت به سه رمه شق و نمونه؟

(أَلْتِمَثَالُ (ج) تَمَاتِيلُ): ۱- وِينه ي و مرگيراو و کِيْشراو ۲- په يکمر که له و زيندمومره يان مروقه بجِيَت.

(أَلْتَمَثُلُ وَالتَّمَثِيلُ - فِي العِذَاءِ): هه رسبوونی خواردن و مرگرتني شِيومه يه که بُو مَرثيني ناو خوِيَن بشِيَت.

۲- (مَثَلٌ - القَمَرُ. مُثُولاً) (ضد): ۱- مانگه که دمرکه وت ۲- ناو ابوو.

(-الرَجُلُ): ۱- پياومه که له جِيِي خُوِي نه ما

(أَلْتَلُّ (ج) أَمْثَالُ = المِثْلُ): ۱- وهکو نهو/ لهو چوو/ نمونه/ هاوچه شن/ جه شن ۲- ناخاوتن ۳- په ندي ناو خهك که به نمونه له ناخاوتندا ده يِنرِيته وه (نهو بارو رهوشه يه که کاتي خُوِي و تراوو کراوه به په ندي نمونه و نهو په ندانه به نيرو مي و کوو تاكو جووت ناگريت، خُوِي چُوَن و تراوه هه روا به کارده يِنرِيَت) ۴- نيشانه/ سيفت ۵- به لگه و بيانوو.

(أَلْتَلَّةُ): سزاو نه شکه نجه و به په ندي کردن ۲ وه ي/ جور توم/ به لا.

(أَلْتَلَّةُ (ج) مَثَلَاتُ): ۱- به سه رهاتي سه ده گانی پيشوو که بُو نمونه و په ندي ده گيرِيته وه ۲- سزاو نه شکه نجه و به په ندي کردن.

(أَلْتَالُ (ج) أَمْثَلَةٌ وَمُثَلٌ وَمُثَلٌ): ۱- بِيْر/ جه ندانه/ هينده ۲- لِيَجُوون/ نمونه ۳- شت ۴- تُوْله و سزا به پِيِي کرده وي خراب.

(أَلْتَالَةُ): ۱- چاکه و پياومتي ۲ بارو گوزمراني باش/ رهوشباشي.

(أَلْتَالِيَّ): نمونه يي/ نمونه ي تا يبه تي. که سي که که نمونه يه کي بالا ده خاته پيش چاوي و شويني ده که ويْت و به دوايدا ويْل ده يِيَت (ايدياليست).

(أَلْشَيْءُ المِثَالِيَّ): شتي کي نمونه يي. نه وه ي که کراوه به نمونه يه کي به رزو بالا و دهکريت ره يبه ر.

ونبوو ۲-به زهويهوه مهلاسبوو/ نووسا.
 (مُتَلِّ وَ مَثَلٌ - بَيْنَ يَدَيْ فُلَانٍ. مُتَوَلًّا):
 لهبهردهمی فیساردا وستاو ناماده بوو.
 (تَمَثَّلَ - بَيْنَ يَدَيْهِ): لهبهردهمیدا ناماده بوو
 و وستا.
 (اِمْتَثَلَ - الْأَمْرَ): ملی بوؤ فهرمانهکهدا/
 گوپراپهلی فهرمانهکه بوو/ قایلبوو/ خوئی
 بهدهستهوه دا.
 (الْمَائِلُ) (فا) (ج) مَثَلٌ - مِنَ الرِّسْمِ):
 شوینهواریک که جوویبتهوهو دیارنه مابیت.
 («مِثْلٌ مَائِلٌ»): رهنجیکی زور.
 (الْمَائِلَةُ): ۱-می وشه (المائِل) ۲-مناره
 رووناکایی شوین/ چرا/ دوروبهری چرا.
 ۲- (الْمَائِلُ) (ج) أمته و مَثَلٌ و مَثَلٌ): نوینی
 لهسه رنوستن.
 الملحق:
 مثل. (الْتَمَثِيلِيَّةُ): شانوگهیری.
 (الْمُتَلِّ): نوینهر/ نهکتهر.
 (أَرْسَلَ مُتَمَثِّلًا عَنْهُ): نوینهریکی خوئی نارد.
 (الْمُتَلِّ): کهسیکه که دمه لاتی درابیتی له
 بری کومه لیک و کومه لهیهک و شتی وهاو به
 ناوی نهوانهوه هه نسوکهوت بکات.
 («مُمَثِّلٌ حِزْبٍ»): نوینهری پارتیک.
 (ممثل دبلوماسي): نوینهریک، کهسیک
 که ولاته کهی داینا بیتی له ولاتیکی تردا
 نوینهریتی ولاته کهی بکات.

(- ممثلوا الامة): کهسانیک که گهل
 هه لیانده بیژرن له نه نجومه نی نوینه راندا/
 له په رله ماندا نوینه ریان دهبین.
 (الْمُتَلِّ = الْوَكِيلُ): بریکار.
 (مُمَثِّلٌ تِجَارِيٌّ): بریکاری بازرگانیی.
 (الْمُتَلِّ): نهکتهری شانوو سینهما.
 (مُمَثِّلٌ هَزَلِيٌّ): نهکتهری گالته جاریی.
 (الْمُتَلِّ): خو نوینیک که نه وهی به رووگهش
 پیشانیده دات له گهل هی دلیدا جیابیت.
 («يا لَهُ مِنْ مُمَثِّلٍ»): نای چ خو نوینیکه!
 خو نواندنیک پیشانده دات.
 مثن: (مَثْنٌ - الرَّجُلُ. مَثْنًا): کیشای به
 میزلدانیدا.
 (مَثْنٌ. مَثْنًا): تووشی میزه چورکچیوو/ میزی
 رانه دهگرت.
 (أَمْتُنُ مَثْنٌ (م) مَثْنًا وَمِثْنَةٌ): تووشبووی
 میزه چورکی. ❁
 (مَثْنٌ. مَثْنًا): هاواری میزلدانیبوو.
 (مَمْتُونٌ و مَثِينٌ): میزلدان دهر داوی/ کهسیکه
 هاواری میزلدانی بکات و میز رانه گرت.
 (الْمَثَانَةُ (ج) مَثَانَاتُ): ۱- میزلدان ۲- شوینی
 کورپه له مندالدانی دایکیدا.
 مَجَّ: ۱- (مَجَّ - الشَّرَابُ أَوْ الشَّيْءَ وَبِهِ مِنْ فَمِهِ
 مَجًّا): شهر به ته که یان شته کهی تفکر دوه.
 («هذا كَلَامٌ تَمَجَّجُهُ الْأَسْمَاعُ»): نهمه قسه یه که
 که گوئی لینا گرت و بیزی لیده که نه وه.

۲- (أَمَجَّ - الفَرَسُ): چارمویکه دستی به غارگرد.

(-الرَّجُلُ): به ولاته که دا گهرا.

۲- (الْمَجَّ): دهنکی ماش.

(أَلْجَاجُ): ابنی هیشووی خورماکه پاش برینی هیشووه که به دارمگه وه ده مینیتته وه وو وشکده مینت ۲- دهنکی ماش.

۴- (مَجَجَّ - الْكِتَابُ): نووسینه که ی ناشیرین نووسی و پیته کانی دیارنه بوو.

(- فِي حَدِيثِهِ): منجه منجبرکد له فسه کردنه که پدا تئینه گه یشتن.

(أَلْجَمَاجُ): ۱/ خاو / شل / شیواو ۲- گۆشتنیکی نه ستور.

مجج: (مَجَجَ وَمَجَجَ وَتَمَجَجَ - الرَّجُلُ مَجَجًا وَمَجَجًا): لووتبه رزی نواند / فیزی نواندو شانازی بیکرد.

(-الدَّلْوُ فِي الْبَيْتِ): دۆلکه که ی له گاوی بیره که دا راوشاند.

(أَلْجَاجُ): ترزل / لووتبه رز / به فیزو دمعیه.

مجد: ۱- (مَجَّدَ. مَجَّدًا): شکۆدار بوو / نگیندار بوو / خانه دان بوو.

(-فُلَانًا): لهو (شکۆدارتر بوو / نگیندارتر بوو) بالاتر بوو / خانه دانتر بوو.

(مَجَّدَ. مَجَادَةً): شکۆدار بوو / نگیندار بوو.

(مَاجِدٌ وَمَجِيدٌ (ج) أَمَجَادُ): شکۆدارو خاومن نگین / خانه دان / پایه به رز.

(مَجَجَّ - الْعِنَبُ): تریکه پیگه پشت / خۆش و شیرین بوو.

(أَمَجَّ - الْعُودُ): تووله که ناویگرتته خوی.

(إِنْمَجَّ): پرژا.

(أَلْمَاجُ (فَا) (ج) مَجَاجُ وَمَاجُونُ): که سیکه که له بهر پیری (ناو / لیک) به ده میدا بیتته خواری.

(أَلْمُجَّ): پنته ههنگوینی تکاوی سهر بهرد.

(أَلْمَجَّةُ): چاریک تفکردنه وهی شهر بهت یان شتیری ناو دم.

(«مَابَقِي فِي الْإِنَاءِ إِلَّا الْمَجَّةُ»): ههر نه و منده له دهفره که دا مابوو هینده ی تفیك.

(أَلْمَجَجُ) (ح): ۱- ههنگ ۲- سهر خۆشان.

(أَلْمَجَجُ): ۱- شلبوونی کاکیله ۲- پیگه یشتنی تری / خۆشبوون و شیرینبوونی تری.

(أَلْمَاجُ): تف که رۆده کریت.

(مَجَاجُ النَّحْلِ): ههنگوین.

(مَجَاجُ الْعِنَبِ): مهی.

(مَجَاجُ الْمَزْنِ): باران.

(«خَبِرَ مَجَاجًا»): گهنمه شامیی کرد به نان.

(أَلْمَجَاجَةُ): نه وهی له ده مه وه تفده کریته وه.

(مَجَاجَةُ الشَّيْءِ): دۆشاوی شته که.

(أَلْمَجَاجُ): ۱- تفکه ره مهیه کی زۆری شه رابو

شهر بهت ۲- نووسهر / بنووس (چونکه

پینووسه که ی مه ره که ب زۆر کار ده کات و

ده ریژیت).

(أَمَجِد - فَلَانًا): افساری مهزنکردو
 ستایشیکرد بیایدا هه‌لدا ۲. به مهزنو
 خاومنشکۆدانا.
 (مَجِدْهُ مَجَادًا وَمُجَادَةً): له شکۆیدایا
 خۆی له شانی ئه‌وداو لهو مهزنترو نگیندارتر
 بوو.
 (أَمَجِد - فَلَانًا): افساری به گه‌وره/ مهزن
 دانا ۲- کردی به خاومنشکۆو نگیندار.
 (-فَلَانٌ وُلْدُهُ وَلَوْلِدِهِ): دایه‌نی بۆ منداله‌کانی
 هه‌لبێژارد.
 («هُؤَلَاءِ قَوْمٌ أَمَجِدُهُمْ أَبُوهُمْ»): نه‌وانه
 خویشگه‌لیکن باوکیان دایه‌نی بۆ گرتوون و به
 گه‌ورمیگرتوون.
 (تَمَجِدْ): مهزنبوو/ نگیندار بوو.
 (تَمَجِدْ): ا-شانازییکرد ۲ مهزنیو شکۆی
 خۆی باسکرد.
 («تَمَجِدُوا فِيمَا بَيْنَهُمْ»): له‌ناو خۆیاندا/
 باسی سه‌رومیری و مهزنیی خۆیانکردو
 شانازییان به شکۆی خۆیانه‌وه کرد.
 (اسْتَمَجِدْ): ا-به‌دوای شکۆی و مهزنییدا
 گه‌راو بۆی گۆشا ۲. خاومن سیفهمتی به‌رزو
 مهزنییبوو.
 (أَلَجِدْ (مص) (ج) أَمَجَادْ): شکۆ/ مهزنیی/
 نگینداریی/ خانه‌دانیی/ سه‌ربه‌رزیی/
 پایه‌بلندیی ۲-زه‌ویی بلن‌د/ به‌رز (ومکو
 نه‌جد).

(أَمَاجِد) (فا) (م) مَاجِدَةٌ (ج) مَوَاجِدْ):
 خاومنشکۆ/ پایه‌بلن‌د/ خانه‌دان/ نگیندار
 ۲-رهموشت به‌رز/ رهموشت جوان و چاک.
 (الْأَمَجِدْ (ج) أَمَاجِدْ): ۱-شکۆدارتر/ مهزنتر/
 نگیندارتر ۲-به‌رهموشتر و رهموشتجوانتر.
 (الْمَجِيدِي): پارمیه‌کی زیوینی عوسمانیبوو
 که به ناوی سولتان عبدالمجیدی عوسمانییه‌وه
 لیدرابوو.
 ۲- (مَجِدْ - الرَّاعِي الْإِبِلِ. مَجْدًا): ۱-شوانه‌که
 ئالفی به حوشتره‌کانداو تیریکردن.
 (-تِ الْإِبِلِ مَجْدًا وَمُجْدًا): حوشتره‌کان له
 له‌ومرگایه‌کی چاکدا له‌ومرپان و تیربوون.
 (مَاجِدَةٌ (ج) مَوَاجِدْ وَمُجْدْ وَمُجْدْ): حوشتری
 تیر له‌ومرپان و تیربوو.
 (مَجِدْ - الرَّاعِي الْإِبِلِ): شوانه‌که ئالیکی به
 حوشتره‌کانداو تیریکردن.
 (أَمَجِدُ الْعَطَاءِ): به‌خشیینیکی زۆری به‌خشی.
 (-لِفَلَانٍ مِنْ كَذَا): له‌وه شتیکی زۆری به
 فیسار به‌خشی/ دایه.
 («أَمَجِدُهُ ذِمًّا وَسَبًّا»): تیر قسه‌ی ناشیرین و
 جنیویکرد/ پیندا.
 (أَمَجِدْ - الرَّاعِي الْإِبِلِ): شوانه‌که ئالیکی به
 حوشتره‌کانداو تیریکردن.
 (-تِ الْإِبِلِ): حوشتره‌کان تیر له‌ومرپان بوون.
 (شَيْءٌ مَاجِدٌ (م) مَاجِدَةٌ (ج) مَوَاجِدْ):
 شتیکی زۆر/ فره.

(مَجِدْ - فَلَانًا): افساری مهزنکردو
 ستایشیکرد بیایدا هه‌لدا ۲. به مهزنو
 خاومنشکۆدانا.
 (مَجِدْهُ مَجَادًا وَمُجَادَةً): له شکۆیدایا
 خۆی له شانی ئه‌وداو لهو مهزنترو نگیندارتر
 بوو.
 (أَمَجِد - فَلَانًا): افساری به گه‌وره/ مهزن
 دانا ۲- کردی به خاومنشکۆو نگیندار.
 (-فَلَانٌ وُلْدُهُ وَلَوْلِدِهِ): دایه‌نی بۆ منداله‌کانی
 هه‌لبێژارد.
 («هُؤَلَاءِ قَوْمٌ أَمَجِدُهُمْ أَبُوهُمْ»): نه‌وانه
 خویشگه‌لیکن باوکیان دایه‌نی بۆ گرتوون و به
 گه‌ورمیگرتوون.
 (تَمَجِدْ): مهزنبوو/ نگیندار بوو.
 (تَمَجِدْ): ا-شانازییکرد ۲ مهزنیو شکۆی
 خۆی باسکرد.
 («تَمَجِدُوا فِيمَا بَيْنَهُمْ»): له‌ناو خۆیاندا/
 باسی سه‌رومیری و مهزنیی خۆیانکردو
 شانازییان به شکۆی خۆیانه‌وه کرد.
 (اسْتَمَجِدْ): ا-به‌دوای شکۆی و مهزنییدا
 گه‌راو بۆی گۆشا ۲. خاومن سیفهمتی به‌رزو
 مهزنییبوو.
 (أَلَجِدْ (مص) (ج) أَمَجَادْ): شکۆ/ مهزنیی/
 نگینداریی/ خانه‌دانیی/ سه‌ربه‌رزیی/
 پایه‌بلندیی ۲-زه‌ویی بلن‌د/ به‌رز (ومکو
 نه‌جد).

الملحق:

مجد: (أَلْجَدَلَةُ): وتهى (أَلْجَدُّ لَه): شكّو مهزنی و نگینی هر بو خودایه.

مجر: ۱- (مَجْرَ مَجْرًا): تینوو یوو.

(مَجْرَ - مِّنَ الْمَاءِ وَنَحْوَهُ. مَجْرًا): گدهی پر له ناوو شتیر بوو که چی تینویتی نهشکا/ به ناو که وتبوو.

(مَجْرَ وَأَمَجْرَ - تِ الشَّاةِ): مهرکه سکی داکهوت و بهرخه که له سکیدا خهپره بوو و قورسبوو مهرکه لهر و بیهیز بوو نهیتوانی هستیت.

(أَلْجَر): ۱- سوپایه کی مهزن ۲- هه موو شتیکی زور/ بیشومار.

أَلْجَر: خهپهرمبوون و قورسبوونی بهرخولهی ناوسکی مهر.

(شَّاةٌ مَّجْرَةٌ): مهریکی لاوازو بیهیز به هوی بهرخولهی سکیهوه.

(أَلْمَجْر): سک گهورمبووی ناوسی و بیهیزبوون بهو هویهوه.

(أَلْمَجْر - مِّنَ النِّسَاءِ (ج) مَمَاجِر): نافرمتیک جووتیکی به سکیک بییت.

۲- (مَاجِرٌ وَأَمَجْرٌ - فَلَانًا فِي الْبَيْعِ. مَجَارًا وَ مَمَاجِرَةً): له هرؤشتندا زیادی لیسهند یان سووبازی لهگه لدا کرد.

(أَلْجَر): ۱- هه و بیچوو هی که له سکی حوشترو مهری ناوسدا هیه ۲- کپینی بیچوو مهر

یان حوشت ره پیش بوونیدا ۳- سوودو زیاده سهندن ۴- قومار.

۳- (أَلْجَر): ناومز/ ژیری/ نهقل.

(أَلْجَر): ۱- ولاتی مهچهر/ خه لکی مهچهر ۲- جوړه پارمیه کی زیرینه.

(أَلْجَار): بهتیکه حوشتی له ناو هدی قاجیه وه پیده به ستنه وه.

مجس: (مَجْس - ه): کردی به ناگر بهرست یان روظ بهرست/ به مه جووسی.

(أَلْجوس): میله تیکن ناگر یان روظ دم بهرستن. (مَجوسِی): ناگر بهرست یان روظ بهرست.

له وانمیه وشه ی (أَلْجوسِی) به ته لیسمازو دناو فهیله سوفیش و ترابیت وشه که له (میخ گوش) ی هارسه یوه و مرگراوه که (گوشی بچووک) دهگه یه نیت.

(أَلْجوسِیَّة): میی وشه ی (مَجوسِی) یه.

(نَحْلَةُ الْمَجوس): میله هتی ناگر بهرست یان روظ بهرست و بانگه شه یان بو نهوه.

مجع: ۱- (مَجَعٌ وَتَمَجَعٌ وَامْتَجَعٌ. مَجَعًا وَمَجَعَةً): خورمای خوارده شیری به سهردا خوارده وه.

(مَجَعٌ - ضَيْفُهُ. تَمَجِعًا): خورمای دهر خواردی میوانه که یداو شیریشی دایه خواردی وه.

(أَمَجَع - الْفَصِيلُ): به قاب شری به به چکه که دا.

(أَلْجَاعَة): پاشماوهی خورما به شیر.

(أَلْجِيع): خورمای به شیر شیلراو.

(يَدٌ مَاجَلَةٌ): دستتکی بلقیایوی که بلقہکان
ناوی تیزابیت.

(تَمَجَّلَ - رَأْسُهُ قَيْحًا وَدَمًا): سمری خوین و
کیمی تیزا.

(أَلْجَل) (فا): هه موو ناویک که له بنی شاخ
یان دۆلئیکدا بیت.

(أَلْجَل) (مص): ناوی تیزاوی نیوان پیست و

گوشت و که به هوی کاری زورموه پهیدا دمبیت.

(أَلْجَلَةُ (ج) مِجَالٌ وَمَجَلٌ) (طب): بلقی

دهس و یان شوینیتیر که به هوی کاری

زورموه پهیداددمبیت/ پیستکی تهنکه و ناوی

تیدمزیت.

(أَلْبَقْبُوقَةُ) (عامیة): بلقی ناوتیزاو.

مجن: ۱- (مَجَن - الشَّيْءُ مُجُونًا): شتهکه

ئهستووو رهقبوو.

(- مُجُونًا وَ مُجْنَا وَمَجَانَةٌ): کهوته گالته جاربی

بینابرووی.

(مَاجِن (ج) مُجَانٌ): گالته بازی بینابروو/

لاقرتی چهقاوسوو.

(تَمَجَّنَ): خوی به گالته بازی بینابروو و

لاقرت پیشاندا/ نواند/ کرداری گالته جاری

بیشرمو و شکوی کرد.

(«تَمَجَّنَ - فِي كَلَامِهِ»): له فهسکردندا گالتهی

بینابرووانه یکرد.

(تَمَاجِنَ): گالته بازی کرد سوعبهتی ناشیرنی

لهگهل ئەم و ئەودا کرد.

۲- (مَجَّعٌ وَمَجَّعٌ مَجَاعَةٌ): کهوته فهسمری/

لوترهوانیسی/ بینابروویسی/ گالته بازی کرد و

شهرمو و شکوی لانهما.

(مَاجِعٌ - هُ. مُمَاجِعَةٌ): گهمه و سوعبهتی

ناشیرنی لهگهلدا کرد.

(تَمَاجِعًا): گالته یان بهیه کتریکرد و شهر میان

لهیهک نه کرد.

(أَلْمَجَّعُ): گالته باز/ لوترهوان.

(أَلْمَجَّعُ وَالْمَجَّعُ): ۱- نهفام/ تینهگه یشتوو/

هه لهشه ۲- که و ج.

(أَلْمَجَّعَةُ): ۱- نهفام ۲- که و ج.

(أَلْمَجَّعَةُ وَالْمَجَّعَةُ): نافرمتی ۱- نهفام/

تینهگه یشتوو.

(أَلْمَجَّعَةُ وَالْمَجَّعَةُ وَالْمَجَّعَةُ): نافرمتی

(بینابرووی گالته باز/ بیشرمو و شکوی

به ره لا).

(أَلْمَجَّاعُ وَالْمَجَّاعَةُ وَالْمَجَّاعَةُ): لوترهوان و

گالته بازی بینابروو/ بیشرمو و شکوی.

مجل: (مَجَلٌ وَمَجَلٌ - تَ يَدُهُ. مَجَلًا وَمُجُولًا):

به هوی کاری زورموه دهستی بلقی کرد و ناوی

تیزا.

بَقْبَقَت (عامیة): دهستی بلقی کرد و ناوی

تیزا.

(أَمَجَلٌ - تَ يَدُهُ): به هوی کاری زورموه دهستی

بلقی کرد و ناوی تیزا.

(- الْعَمَلُ - يَدُهُ): کار دهستی بلقاوی یکرد.

۱- (أَلْحَتَ ج) مُحْتَاءٌ وَمُخَوْتُ: ۱- رُوژی گهرم
 ۲- ژیر / ناوه‌زدار ۳- قسه‌زانو کارکرده
 ۴- پهوخته‌و ساغ.

(«هُوَ عَرَبِيٌّ مَحْتٌ بِحْتٍ»): عهرمییکی
 رهمنی ژیرو کارکردهیه / عهرمییکی ساغه.
 محج: ۱- (مَجَجَ- الرَّجُلُ مَحْجًا): په‌له‌یکرد /
 خیر‌ایکرد.

(- الْعُودُ أَوْ اللَّحْمُ): تووله‌که یان گوشته‌که‌ی
 دامالی.

(- شَيْنًا عَنِ شَيْءٍ): شتیکی له‌شتی‌کیتر دامالی‌و
 کرده‌وه.

(- تِ الرِّيحِ الْأَرْضِ): باکه خو‌له‌که‌ی رامالی.
 ۲- (مَجَجَ- الْجِلْدَ مَحْجًا): پیسته‌که‌ی
 هه‌لگوفت و دهستی پیدا هینا تا نهرمیبت.
 (- اللبِنُ): ماسته‌که‌ی ژمند هه‌لشله‌قاند.

(- الدَّلْوُ): دۆلکه‌که‌ی له ناوه‌که‌دا
 هه‌لشله‌قاند.

۲- (مَجَجَ- الرَّجُلُ مَحْجًا): درو‌یکرد.
 (ماحج- هُ مَحْجًا وَمُحَاجَةً): خایاندی /
 دواپخست.

(أَلْحَاجُ): درو‌زن.
 محر: (المحاربة): که‌مو گورتیی (ته‌ماشای
 (حور) بکه).

محس: (مَحَسَّ- الْجِلْدَ مَحْسًا): پیسته‌که‌ی
 هه‌لگوفت و دهستی پیدا هینا تا نهرمیبت و
 خو‌شه‌یکرد.

(الْحَجَّانُ): گالته‌باز، که‌سیکه له‌گه‌ل نه‌مو نه‌ودا
 زور گالته‌و سوعیبت و لاهرتی بکات.

۲- (أَلْحَجَّانُ): شتی به‌لیشاو که به‌سببیت ۲- شتی
 به‌لاش و خو‌رایی.

(«أَخَذَهُ أَوْ فَعَلَهُ مَجَانًا»): شته‌که‌ی به
 خو‌راییبرد یان به به‌لاش کاریکرد.

(«هَذَا الشَّيْءُ لَكَ مَجَانًا»): نه‌م شته به
 خو‌رایی بو‌تو.

(طَرِيقٌ مُمَجَّنٌ): ریگه‌یه‌کی دریزه‌وه‌بووی دریز.
 مح: ۱- (مَجَّ وَأَمَجَّ- الثَّوْبُ مَحًّا وَمَحْجًا
 وَمُحْوَحًا وَمُحْوَحَةً): جله‌که کۆن و شر بوو.
 (- الأَثَرُ): شوینه‌وارمکه سر‌رایه‌وه‌مو نه‌ما.

(- تِ الدَّارِ): خانومه‌که شوینه‌واری برا.
 (الْمَاحِ وَالْمَحَّ): جلی کۆنی شر.

۲- (أَلْحُ): پوخته‌ی هه‌موو شتی.
 (أَلْحُ وَالْمَحَّةُ): زهر‌دینه‌ی هیلکه.
 (أَلْحَاجُ): برسیتی.

(أَلْحَاجُ): ۱- درو‌زن ۲- نه‌وه‌ی به قسه‌ دلت
 راد‌گریبت فایلت‌دمکات نه‌ک به کرده‌وه.
 (الْأَمْحُ): قه‌له‌و.

محت: (مَحْتٌ فَلَانًا مَحْتًا): رهی فیساری
 هه‌ستاند / تووره‌یکرد.

(«إِنِّي لَأَمْحَتَنَّكَ»): رقت ته‌واو هه‌لدمستیتم /
 ده‌مار‌گیر تدمکه‌م.

۲- (مَحْتٌ- الْيَوْمَ مَحَاتَةٌ): نه‌م‌رو رۆژه‌که‌ی
 گهر‌مبوو.

ناسکه که زور توند رایکردو بوی دمرچوو.
 (-الْمَذْبُوحُ بِرِجْلِهِ): سهربر او مکه پهله قازئی
 کردو لنگه فرتی کرد.
 (-بِضَلَانِ الْأَرْضِ): فیساری به زهویدادا.
 (-فَلَانٌ مِنْ فُلَانٍ): فیسار له فیسار کس
 هه لات/ له دهستی رایکرد.
 (-إِنْمَحَصَ فُلَانٌ مِنْ يَدِهِ): فیساری له دست
 بهربوو هه لات.
 (-إِمْتَحَنَ - الظَّبْيُ فِي عَدْوِهِ): پهله ی له
 راکردنه کهیدا کرد/ توندو به گور تییته قان/
 گوریدایه خوی.
 ۲- (-مَحَصَ - اللَّهُ مَا بَكَ مَحَصًا): خودا له و
 گرفتاری به رزگار یکردیت.
 (-الشيء): شته که ی له هه موو خهوشیک
 پاککردموه.
 (-الذَّهَبُ بِالنَّارِ): به ناگر مکه هه موو
 دهغه لیبه کی زیر مکه ی لایردو پاککردموه.
 (-الحبل): توند گوریسه که ی باداو رست.
 (-اللسان): بریسه که ی له سهری نیزه مکه هینا/
 سافیکرد.
 (-البرق): هه وره تریشقه که بریسه که یاده وه.
 (-مَحَصَ - الحبل. مَحَصًا): گوریسه که
 تووکه که ی لیبووه موو سفتبوو.
 (-مَحَصَ - الشيء): شته که ی که مکرد.
 (-«مَحَصَ اللَّهُ عَنْ فُلَانٍ ذُنُوبَهُ»): خودا
 گوناھی فیساری که مکردموه لیپا ککردموه.

(الأمحس): پیسته خووشکمری شارمزاو
 لیها توو.
 محس: ۱- (-مَحَسَ - العجلد مَحَسًا): گوشتی له
 پیسته که کردموه/ پیسته که ی له گوشته که
 دامالی/ که ولیکرد/ گورووی.
 (-الطعام): خواردنه که ی به هه لپه خوارد.
 (-السَّيْلُ مَامَرٌ عَلَيْهِ): نیشاومکه/ لافاومکه
 به هه رچیدا رویشته له بن و بیخی هه لکه ندو
 رایمالی.
 (-وَجْهَهُ بِالسَّيْفِ. مَحَسَةً): به شمشیر پیستی
 ده موچاوی رامالی/ لیکردموه.
 (-مَحَسَ وَأَمَحَسَ - الحَرُّ أَوْ النَّارُ العجلد): تینی
 گهرماکه یان ناگر مکه پیسته که ی هه لپروکاندو
 سووتاند.
 (-إِمْتَحَنَ): سووتا/ هه لپروکا.
 (-فَلَانٌ غَضِبًا): فیسار له رقادنا گریگرت/
 ناگریگرت.
 (-القمر): مانگه که ناوا بوو.
 (-تَهُ النَّارُ): ناگر مکه سووتاندی.
 (-الْحاش): سووتاو.
 (-الْحاش): خویشگه که له گه لیک خیلن
 کؤدبهنه وه له گوی ناگر په یماند بهستن.
 (-سَنَةٌ مَحُوشٌ وَمُحَسَّةٌ): وشکه سالیک
 به وشکیه که ی هه موو لایه که دسووتینیت.
 ۲- (-الْحاش): ناومالو که لووپه لی مال.
 محص: ۱- (-مَحَصَ - الظَّبْيُ فِي عَدْوِهِ مَحَصًا):

(-اللحم): گوشته‌که‌ی له جه‌ق و جه‌وری
 پاک‌کرده‌وه.
 (-ه عنه): لییدوورخسته‌وه‌و لیپیاک‌کرده‌وه.
 (-الرجل): تووشیکردو تافی‌کرده‌وه.
 (امحص - من المرض): له نه‌خوشیه‌که‌ی
 رزگاریبوو چاکبوو‌وه.
 (-ت الشمس): خورمه‌که له گیرانه‌که‌ی به‌ربوو
 و دمرکه‌وته‌وه.
 (-ه عنه): دووریخسته‌وه.
 (تمحص - الظلام): تاریکیه‌که لاجوو
 روونیبوو‌وه.
 (انمحص - الورم): ناوساویمه‌که نیشته‌وه‌و
 نازاری نه‌ما.
 (-ت الشمس): خور دمرکه‌وت.
 (المحص - من الخيل): نه‌سپی توکمه‌و هایم/
 پته‌و.
 (المحص - من الجبال أو الأوتار): پمتو
 گوریسی نه‌رم یان ژئی نه‌رم.
 (المحاص): ازور تیزر‌مو له هه‌لاتندا.
 (برق محاص): هه‌ورم‌تریشقه‌یه‌کی زور به
 شه‌وق.
 (الأمحص): که‌سیکه لییوردوو/ عوزر‌خوایی
 راستو درؤ و مرده‌گریت.
 (الحميص والمحص): قایم/ پته‌و.
 محض: محض فلاناً الود أو النصح):
 خوشه‌ویسته‌که‌ی یان ناموزگاریبه‌که‌ی بؤ

فیسار راستو دلسوزانه بوو.
 (-الرجل): شیری ساغی دمر‌خوارددا.
 (محض - نسب الرجل ومحض - الرجل في
 نسبه محوضة): پیاومه‌که خانه‌دانی ته‌واو
 بوو یان بوو به خانه‌دانی ته‌واو.
 (محض - محضاً): شیری شتی ساغ و بیخه‌وشی
 خوارد‌وه.
 (ماحض - الود): راستگویانه دوستایه‌تی
 له‌گه‌لدا گرتو دلسوزیبوو.
 (امحص - فلاناً الود أو الحديث):
 دوستایه‌تی‌که‌ی له‌گه‌ل فیساردا یان فه‌کانی
 راستو دلسوزانه بوو/ ساغیبوو.
 (- له النصح): ناموزگاریی دلسوزانه‌یکرد.
 (امتحض - الرجل): شیری شتی پوختو
 ساغی نوشی/ خوارد‌وه.
 (الماحض): که‌سیکه هه‌ز له شتی پوختو
 ساغ یان شیری ساغ بکات.
 («رجل محض»): پیاویکی ساغ‌خوازه.
 (المحض (مص) (ج) محاض - من اللبن
 وغیره): شیر یان شتیتری ساغ و پوختو
 بیخه‌وشی.
 («عربي محض وعربي محضاً»): عه‌رمیپکی
 ساغ و ره‌سهنه (نیرو می و تاك و جووتی وهك
 یه‌که چونکه چا‌وگه). (ده‌شیت بیشکریته
 می و جووت و کؤ).
 (المحض = الماحض): که‌سیکه هه‌ز له شیر یان

(-الرَّجُلُ): داراگه‌ی / ماله‌که‌ی) لهدمستچوو / فهوتا.

(-القَمَرُ): مانگه‌که (که‌وته دوابی دوابی / که‌وته رُوژانی دوابیه‌وه).

(تَمَحَّقُ وَامْحَقُ): پووگایه‌وه / فهوتا / له‌ناوچوو / ویرانبوو / نه‌ما / لیه‌ه‌لومشایه‌وه.

(إِمْتَحَقُ): پووگایه‌وه / فهوتا / نه‌ما / له‌ناوچوو.

(-الحَرُّ الشَّيْءُ): گهرماکه شته‌که‌ی سووتاندو / فهوتاند / گره‌بردی.

(-النباتُ): رووه‌که‌که به (گره / تینی / گهرماکه) هه‌لکرووزاو وشکبوو و سووتا.

(-الرَّجُلُ): پیاومکه که‌وته سه‌ره‌مه‌رگ / خهریکی مردنبوو / که‌وته گیانه‌لا / له

گیانکه‌نشتدا بوو.

(-الشيءُ): شته‌که بیتو فه‌ری (رُوپشت / نه‌ما).

(إِنْمَحَقُ): نابووتبوو / پووچه‌لبوو / لیکه‌لومشا / فهوتاو نه‌ما.

(-الهلالُ): داسه‌مانگ له کو‌تایی مانگدا هه‌ر / نه‌دمه‌بیرا.

(أَلْمَاحِقُ (فا): فهوتینه‌ر / پووچکه‌ره‌وه / له‌ناوبه‌ر / لیکه‌لومشین.

(مَاحِقُ الصَّيْفِ): تیژی و نه‌وپه‌ری گهرمای / هاوین.

(يَوْمٌ مَاحِقٌ): رُوژیکی زور گهرم که هه‌موو

شتی ساغ و پوخت بکات.

(الْمَحْوُضَةُ): ناموژگاری دلسوزانه.

(الْمَحْوُض (م) مَمْحُوضَةٌ): ساغ و پوخت.

(فِضَّةٌ مَمْحُوضَةٌ): زیویکی (ساغه / پوخته / بیخه‌وشه).

محط: (مَحَطٌ وَمَحَطٌ - الوترَ مَحَطًا): به‌نجهی به‌سه‌ر ژیکاندا هینا چاکیان‌بکاته‌وه.

(-السَّهْمُ): تیره‌که‌ی هاویشت.

(إِمْتَحَطٌ - السَّيْفُ): شمشیره‌که‌ی هه‌لکیشا.

(-الرِّيحُ): نیزمکه‌ی دهره‌ینا.

(-الْبَعِيرُ): حوشرمه‌که غاریکرد / که‌وته غاریکردن.

(عَامٌ مَاحِطٌ): سالیکی که‌مه‌باران.

(مَحَقٌ): (مَحَقٌ - الشَّيْءُ مَحَقًا): شته‌که‌ی پووچکردو له‌ناوبرد.

(-اللهُ الشَّيْءُ): خودا پیتی شته‌که‌مه‌بردو / که‌مه‌یکرده‌وه.

(-فَلَانًا): هیساری له‌ناوبرد.

(-الحَرُّ - الشَّيْءُ): گهرماکه شته‌که‌پسووتاندو / فهوتاند.

(مُحِقٌ - الرَّجُلُ): پیاومکه (خهریکی / نزیکی) / مردنبوو.

(مَحَقٌ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی پووچکردمه‌وه / فهوتاندی / لیکه‌ه‌لومشاندا / نه‌په‌پشت.

(أَمْحَقٌ - المَالُ): داراگه / ماله‌که) له‌ناوچوو / فهوتا / به‌فیرو چوو.

(تَمَاحَكُ - الخَصْمَانِ): دوو (نهيارمهكه / ناحهزمكه) كهوتنه شهره قسه‌ی ناخوش و كه‌لله‌ره‌قى له‌گه‌ل يه‌كدا.

(الْمُتَحَكُّ): ناكوکيی (دریژدادر / له‌وجه و ترؤ / كه‌لله‌ره‌ق).

محل: ۱- (مَحَلٌ وَمَجَلٌ مَحَلٌ - الْمَكَانُ. مَحَلًا وَمُحَوَّلًا وَمَحَالَةً): شوینه‌كه بیبارانبوو / وشكاییهات و بیبه‌ره‌مه‌بوو.

(ماحِلٌ): شوینی وشك و برنگ و بیبه‌ره‌م. (أَمَحَلٌ - الْمَكَانُ): شوینه‌كه بارانی لیپراو بیبه‌ره‌مه‌بوو.

(مُمَحَلٌ): شوینی وشك و بیباران و بیبه‌ره‌م. (الْأَرْضُ مُمَحَلٌ وَمُمَحَلَةٌ): خاکی و وشکی بیبه‌ره‌م.

(أَمَحَلٌ - الْمَطَرُ): باران نه‌باری. (-الْقَوْمُ): خویشگه‌ل بیبارانبوو / بیبه‌ره‌م بوون.

(قَوْمٌ مُمَحَلُونَ): خویشگه‌لیکی بیباران و بیبه‌ره‌م.

(-اللهُ الْأَرْضُ): خودا زه‌ویه‌گه‌ی تووشی وشك‌سالیی‌کرد و بیبه‌ره‌مه‌بوو.

(أَرْضٌ مَاحِلَةٌ): زه‌ویه‌کی بیباران و بیبه‌ره‌م. (الْحَلُّ (ج) مُحَوَّلٌ وَأَمَحَالٌ): ۱-ته‌نگانه و سه‌ختی / سه‌غله‌تی ۲-بیبارانی و وشك‌سه‌ل

۳-گرانی و برسیتییه‌کی زور ۴-باران نه‌بارین / باران بران وشك‌بوونه‌وه‌ی زه‌وی.

شَتِيكٌ بِيْرِيْثِيْنِيْتٍ وَبِفِهْوَ تِيْنِيْتٍ وَبِيْرُو كِيْنِيْتٍ. (أَلْحَقُّ) (مص): دارخورمای نزيك به يهك روينراو.

(أَلْحَقَّةُ): له‌ناو‌چوون / فهوتان / مردن / پووجه‌لبوونه‌وه / سووتان.

(أَلْحَاقُ وَالْمُحَاقُ وَالْمِحَاقُ): دوداوی مانگی عمره‌بی (سی شهوی کو‌تایی مانگی عمره‌بی). (سِنَانٌ مَحِيْقٌ): نووکی نیزه‌ی ته‌نك و تیز. (الْأَمَحَقُّ): شتی كه‌می پیتراو.

(أَلْمَحَقَّةُ): هوی فهوتان / ماهی له‌ناو‌چوون. («التبذير مَمَحَقَةٌ لِلْمَالِ»): ده‌ستبلاوی دارا له‌ناو‌بیره.

مَحَكٌ: (مَحَكٌ وَمَحَكٌ وَتَمَحَكٌ - الرَّجُلُ. مَحَكًا وَمَحَكًا): كهوته شهره قسه‌و به‌ره‌مه‌گانی / دریژدادر له سه‌واو‌کپین و فروشتندا شهری لی‌ده‌بووه‌مو دریژدادر‌یکرد.

(مَجَكٌ وَمَا جَكَ وَمَخَكَنٌ): (شهرانی و دریژدادر / له‌وجه‌وترو / كه‌لله‌ره‌ق) له سه‌ودادا دریژدادر / به‌ره‌مه‌گانی‌كه‌ر / نه‌گونجاو.

(مَاحِكٌ فَلَانًا مُمَاحِكَةٌ): ناحه‌زی له‌گه‌ل فیساردا پیشاندا و دریژدادر و كه‌له‌ره‌قی

له‌گه‌لدا کرد / كهوته شهره قسه‌ی ناخوشه‌وه. (أَمَحَكٌ - الرَّجُلُ = مَحَكٌ): شهره‌ده‌نووك / شهره قسه‌ی‌کرد و دریزه‌ی پيدا.

(-الْخُصُومُ فَلَانًا): (ناحه‌زمکان / نه‌یارمه‌کان) فیساریان (توروه‌کرد / ده‌مارگیر‌کرد).

(تَمَحَّل - الشَّيْءَ وَلَهُ): بؤ دستگیربوونی شتهکه کهوته فیل و فهرج.

(- لِفُلَانٍ حَقَّهُ): دستگیر کردنی مافی فیساری خسته نهستوی خوی.

(تَمَاحَل - القَوْمُ): خویشگهل لهگهلیه کهوته شه ره به لگه و چه له حانی و فرو فیل.

(الْمَاحِل) (فا): ناحهزی شه ره به لگه کارو چه له حانی کمر.

(رَأَيْتَهُ مَاحِلًا): دیم رهنگی گؤر ابوو.

(الْحَلُّ (ج) مُحُولٌ وَأَمْحَالٌ): فیل / ته له که بازیی / فریودان / له خسته بردن /

که له کبازی / ساخته بازیی.

(الْحَلُّ): که سئیکی دهر کراوی راو نراو تا شه که تیبون.

(دَحَلُ مَحَلٍّ): فیل بازی فریودمر / جامباز / پیلانگیر.

(الْحَال) ۴- فریودان / فیل کردن / له خسته بردن ۲-

فیل ۲- چه له حانی و شه ره به لگه / حمنه چه په شی / مشومر ۴- شه که نهجه و سزادان ۵- توند و تیژی و

هیژ ۶- فهوتان / مردن / له ناو چوون ۷- فهوتاندن / له ناو بردن / مراندن ۸- نیازی نه انجامدانی کار

به فیل ۹- ته گیر کردن و ریدانان / پیلانگیران ۱۰- دوژ منایهتی / ناحهزی.

(الْمَحَالَّةُ (ج) مَحَالٌ وَجَمْعُ الْمَحَالِ مَحَلٌّ):

۱- فیل ۲- چار ۳- گومان.

(لَا مَحَالَةَ): چار نییه / دهسه لات نییه.

(رُجُلٌ مُخَلٌّ): پیاویکی وشکی (بِيفَهْرٍ / بِيكَهْلِك).

(أَرْضٌ مَحَلٌّ وَمَحَلَّةٌ وَمَحُولٌ وَمَحْوَلَةٌ): زهوییهکی وشکی بیبه ره هم و بیئاوو باران.

(أَرْضُونَ مَحَلٌّ وَمَحُولٌ): زهویانیکی وشکو بیباران و بیبه ره من.

(أَرْضٌ مُمَجَّلٌ وَمُحَجَّلَةٌ): زهوییهکی وشکی بیبه ره هم.

(أَرْضٌ مِمْحَالٌ): زهوییهکی وشکی بیبه ره هم.

۲- (مَحَلٌّ وَمَحَلٌّ وَمَحَلٌّ - بِهِ إِلَى الْأَمِيرِ. مَحَلًّا وَمِحَالًا): له لای میر (به دگویی دژ کرد /

زمانبه دبی دژ کرد / فهسی بؤ هه لیه است.

(مَاحِلٌ وَمَحُولٌ وَمَحَالٌ) قسه جن / ناشوبگیرو زمانبه د / به دگؤ / دوو زمان.

(- بِصَاحِبِهِ) قسه میکی بؤ هاوریکه ی هه لیه است که نه یکردبوو / له زمانی نه و موه درؤیهکی

هه لیه است و گیراپه وه / بوختانی بؤ کرد.

(مَحَلٌّ - فُلَانًا) فیساری به هیژ کرد و پشتیگرت. (مَحَلَّنِي يَا فُلَانًا): نهی فیسار کؤمه کمبکه و

به هیژ میکه.

(مَاحِلٌ - هُ مِحَالًا وَمُحَالَّةٌ): فیل لی کرد / ساخته ی له گهلدا کرد. له خسته ببرد

۲- زؤر انبازیان له گهل یه ککرد تا بزنان کامیان به هیژ تره ۲- دوژ منایهتی له گهلدا کرد ۴- شه ره

به لگه و چه له حانیان له گهل یه کدا کرد و شه ره قسه یان کرد.

(الْحَال) ۱- هیلَباز به بیچ و پهنا ۲- فریودمر /
له خشته بهمر ۳- شه پتان.

۳- (مَحَل - الشَّيْء) : شته که ی در یژ کرده وه.
(تَمَحَّل - ت بِهِم الدَّار) : خانوو له یه کی
دوور خسته وه.
(الْمَتَّاجِل) : حوشترو خه لکی در یژی سروشت
شپزه.

(رَجُلٌ مَتَّاجِلٌ) : بیاو یکی قووج / زور
(در یژ / بالابه رز).
(«رَأَيْتُهُ مُتَّاجِلًا») : دیم (له شی / جهسته ی)
گور ایوو.

(فَلَاةٌ مُتَّاجِلَةٌ) : بیابانیکی پان و به رین /
فراوان.

(فِتْنَةٌ مُتَّاجِلَةٌ) : ناشوبیکی بی کو تان و
در یژ خایه ن.

۴- (تَمَحَّل - الدَّرَاهِم) : سه رنجی پارمه که پدا و
چاک و خرابی له یه ک جیا کرده وه.

۵- (الْحَل (ج) مُحُولٌ وَأَمْحَالٌ) : گهر د / توژ.
(الْحَال) ۱- خولخولو که ی / به کهر ی گه پ /
مه زن / گه وره ۲- جوژه خشل یکه ۳- گریه کی
بر بره ی پشتی حوشترو یان هیتر ۴- ته خته به ست
که قورچین له سه ری دمو ستیت.

(الْمَحَلَّة) : جامی شیر دوشین.
محن: ۱- (مَحْن - هُ عِشْرِينَ سَوِطًا مَحْنًا) :
بیست قامچی پیداکیشا.

(- الناقفة) : میخو شتر مه کی به لیخورین ماندوو کرد.

(- فَلَانًا) : فیساری تاقیکرده وه و خسته ی ژیر
نه زموونه وه.

(- الفِضَّة) : زیومه کی به ناگر بوخت و
بیخه وشکرد.

(الْحِنَّة) : بوخت و سافکردنی زیوو له و بابه ته
به ناگر.

(- البئير) : خالو مه کی بوخت کرد گل و قورمه کی
لیدمر کرد / دمردا.

(- الثوب) : جله کی هینده له بهر کرد تا کو ن
بوو درا / شربوو.

(مَحْنٌ وَمَحْنٌ - الأديم) : جهرمه کی
نهرم کرد و در یژ کرد.

(إِمْتَحَن - الشَّيْء) : شته که ی تاقیکرده وه.
(إِمْتِحَانُ الطَّلِبَةِ) : تاقیکردنه وه ی قوتابیان.

(- القول) : له و اتای ناخواتنه که وردبو وه وه و
هه لگیرو داگیپر کرد.

(- الفِضَّة) : زیومه کی بوخت و سافکرد.
(الْحَن (مص) ۱- هه موو شتیکی نهرم

۲- به در یژایی روژ له هاتوو چودابیت یان
له کاریتر دابیت سه مرت قابل بیت و بر ویت یان
شتیکیر بکه یه ت.

(«كَانَ فِي مَحْنٍ») : له جموجوولدا بوو / له
جهرمه سه ری و رهنجداندا بوو.

(الْحِنَّة (ج) مِحْن) : چورتوم / به لا /
نه هاهم تی / کو ست / جهرمه سه ری که مرو ف
بیی تاقیده کریته وه.

۲- (مَحَنَ - فَلَانَا شَيْئًا مَحْنًا): شتیکی به فیساردا.
 (الْمَحْنُ): به خشش.
 محو: (مَحَا. يَمْحُو وَيَمْحَى - الشَّيْءَ. مَحْوًا):
 شته که می نه هیشت و شوینه واریری.
 (مَمَحَى): شوینه وار براو.
 (مَحَتِ الرِّيحُ السَّحَابَ وَالصُّبْحُ اللَّيْلُ):
 باکه هه وری به ناسمانه وه نه هیشت و به یانیش
 شه وینه هیشت.
 (أَمْحَى وَأَمْحَى - الشَّيْءُ): شته که رویش و
 نه ماو شوینه واریری براو.
 (مَحَى - الشَّيْءُ): شوینه واریری شته که ییرو
 نه هیشت / شوینه واریری (بِرَى / سَرِيه وه).
 (تَمَحَّى - مِنَ الْقَوْمِ تَمَحِّيًّا): داوی له
 خویش گه لکرد که لیخوشین و له وهی که
 دمر باره یکرد و نوو بیسرنه وه.
 (الْمَحْوُ) (مص): ۱- سیرینه وه / کویر کردنه وه /
 لایردن ۲- په لهی رهشی سمرمانگ.
 (الْمَحْوَةُ): له ناو بردن و سیرینه وهی جاریک
 ۲- ئابروو چوون و رسوا بوون ۲- بارانیک که
 وشکی زهوی بیریت و نه هیلنیت.
 (صَابَتِ الْأَرْضُ مَحْوَةً): باران زهوییه که می
 تیرناو کرد / له وشکه سالیی دمریکرد.
 (هَبَّتْ مَحْوَةٌ = هَبَّتْ رِيحُ الشَّمَالِ): رهشبا
 هه لیکرد و هه وری نه هیشت.
 (الْمَمْحَاةُ): ۱- په رویه که پیسی شتی
 بیسرنیت ۲- لاستیکی نوو سینسیرینه وه.

(مَحَايَة) (عامية): لاستیکی نو سین سیرینه وه.
 محی: (مَحَى. يَمْحَى وَيَمْحَى - ه. مَحْيًا):
 نه هیشت و شوینه واریری بری.
 (مَخَجَّجٌ وَمَخَجَجٌ - الدَّلْوُ وَبِالدَّلْوِ): دۆلکه که می
 له چالو که دا راوشاندو هینا و برد تا پر بیت.
 (تَمَخَّجَ الدَّلْوُ وَبِالدَّلْوِ): دۆلکه که می راوشاندو
 هینا و برد تا پر بیت.
 (-الماء): ناو که می شله قاندو جوولاند.
 مَخ. (مَخَجَّجٌ وَتَمَخَّجٌ وَأَمْجَجٌ - العَظْمُ):
 (مهغزی / مؤخی) نیسقانه که می دمرهینا.
 (أَمْجَجٌ - العَظْمُ): نیسقانه که مؤخی تیدا
 پهیدا بوو.
 (-العود): تووله که ناوی تیزاو پیدا رویش.
 (-الزراع): بهری کشته که شیله تیزا.
 (-تِ الشاة): مهرکه قه له و بوو.
 (الْمَخ (ج) مِخَاخٌ وَمِخَخَةٌ): (مؤخی / مهغزی)
 ناو نیسقان.
 (الْمَخَاعُ) (عامية): مؤخی ناو نیسقان.
 (الدماغ): ۱- میشک ۲- گلینهی چاو و اتا رهشینه و
 سپینهی چاو / چاو هه مووی ۲- نه رم و شل
 ۴- گه وه ره و مهغزی هه موو شتیک / بوخته می.
 (لَا أَرَى لِأَمْرِكَ مَخَاً): کاره که می مهغزی
 نییه و اتا بیکه که خویری تیدا نییه.
 (الْمَخُ وَالْمَخَّةُ): پارچه یه که میشک.
 (هُؤَلَاءِ مَخُ الْقَوْمِ وَمَخَّةُ الْقَوْمِ): نه وانه
 هه لیزاردی چا که گانی میله تن.

(الْخَاخَةَ): نَمُو مَوْخِي نَيْسِقَانَهِي كِه بَه
مژینی دهجیتَه دهمهوه.

(الْخَيْخِ): نَيْسِقَانِي مَوْخَاوِي / پرموخ.

(شَاةٌ مَخِيخَةٌ): مَهْرِيكِي نَيْسِقَانِ پَر لَه مَوْخِ.

(إِبِلٌ مَخَائِحُ): حَوْشَرَانِي هَهْلِبَرْدَمُو چَاك.

(لِسَانُ مُمِخٌ): زَمَانِيكِي لُووسِي بَه پَرشْتَو
كَارْتِيكِر.

مخِر: ۱- (مَخْرَتِ السَّفِينَةِ مَخْرًا وَمُخَوْرًا):

پاپۆرْمَكِه كِه وَتَه رَؤِشْتَنَو دَرِي بَه نَاوْمَكِه دَاو
دَمَنگِي لِيَوْمَهَات.

(الْأَرْضُ): ۱- زَوْمُو يَه كِه يُو كَشْتَو كَالِ هَه لَدَرِي /

كِيَلَاي ۲- نَاوِي كَرْدَه سَهْر تَا نَهْر مَبِيْتَه وَه.

(السَّابِجُ): مَه لَه كَهْرْمَكِه، بَه دَمَسْت دَرِي بَه
نَاوْمَكِه دَا.

(الذَّنْبُ الشَّاةُ): گُورگَه كِه وَرگِي مَهْرْمَكِي
هَه لَدَرِي.

(الْبَيْتُ مَخْرًا): كِه لُوبَه لَه بَاشَه كَانِي
مَالَه كَه يِرِد.

(تَمَخَّرَ وَاسْتَمَخَّرَ الرِّيحَ): ۱- لُووتَو هَه نَاسَه ي

كَرْدَه بَاكِه / رُوومُو بَاكِه وَهَسْتَا ۲- سَهْر نَجِي

بَاكِه يِدَا لَه كُوِيُوَه دَبِيْتِ پَشْتِي تِيكِرِد.

(إِمْتَخَّرَ - الرِّيحَ): رُوو يَكْرَدَه بَاكِه.

(الشيءُ): شْتَه كِه ي هَه لِبَرْدَمُو.

(الْقَوْمُ): پِيَاو چَاكَانِي نَاو خُوِيَشگَه لِي

هَه لِبَرْدَمُو (وَمَكُو دَرِي بَه خَه لَكَه كِه دَابِيْتِ تَا

گَه يَشْتَبِيْتَه لَايَان).

(-العظمُ): مَوْخِي نَيْسِقَانَه كِه ي دَهْر هِينَا.

(المُخْرُ) (مَص): ۱- هَه لِبَرْدَمُو ۲- دَر پِيدَان.

(الْمَخْرَةُ): ۱- دَر پِيدَانِيك ۲- هَه لِبَرْدَمُو نَيْك

۳- جَارِيك هَه لَدَرِي وَ كِيَلَانِي زَهْوِي ۴- جُونِي

نَاخُوشِي نَاو دَم.

(الْمَخْرَةُ وَالْمُخْرَةُ وَالْمَخْرَةُ): شْتِي هَه لِبَرْدَمُو.

(الْمَاخِرَةُ (ج) مَوَاخِرُ): ۱- مِي وَ شَهِي (الْمَاخِرُ)

۲- پَاپُورِي كِه دَر بَه نَاوِي دَهْر يَا بَدَات.

(الْمَاخُورُ (ج) مَوَاخِيرُ وَ مَوَاخِرُ): ۱- كُورِي

بَه دَر مَوْشْتَه كَان وَ سَهْر سَهْر يِيَه كَان ۲- قَه حَبَه خَانَه /

مَالَه سُوْزَانِي ۳- نَهْوِي سُوْزَانِيَه كَان بَه كَار دَمَدَات /

گَهْوَاد (دَه لَيْنِ وَ شَهگَه فَارَسِيَه وَ مَهْرگِي پَر دِرَاوَه

دَمِشَلِيْن عَهْر مَبِيِيَه لَه دَر دَانَه مَوِيَه كِه دَر بَه

خَه لَكَه كِه دَمَدَات يُو نَه وَ شُوِيَنَه).

۲- (بَنَاتُ مَخْرٍ): گَهْوَالَه هَه وُورِي سَبِي تَه نَك.

۳- (مَخْرَقٌ. مَخْرَقَةٌ): دَر وِي كَرْدُو كَه لَه كِي

لِي دَاو قَسَه ي دَر وِي هَه لِبَه سْتَم.

مَخْضُ: (مَخْضٌ - اللَّبَنُ مَخْضًا): مَاسْتَه كِه ي

رُئِنْدُو كَهْرْمَكِه يَكْرَت.

(لَبَنٌ مَخِيضٌ وَمَمْخُوضٌ): مَاسْتِيكِي رُئِنْرَاوُو

كَهْرَه لِي گِيْرَاو.

(-الشيءُ): تُونَد شْتَه كِه ي رَاوَمَشَانَد.

(-بِالدُّلُو): دُولَكَه كِه ي لَه نَاوْمَكِه دَا رَاوَمَشَانَد

تَا پَر بِيْت.

(-البئرُ بِالدُّلُو): نَاوِي بِيْرَه كِه ي بَه دُولَكَه كِه

شَلَه قَانَد تَا پَر بِيْت.

(-الْوَلَدُ): منداله که له سکی دایکیدا جووولا.
 (-اسْتَمَخَصَ - اللَّبْنُ): شیرمه درمنگ مهیی.
 (-تِ الحَامِلِ بَوْلِهَا): سکپر مه ژانگرتی.
 (الْمَخَاضُ): ژانی مندالبوون/ زان.
 (الطَّلُقُ): ژانی مندالبوون و سمرناوتههین.
 (الإِمخَاضُ): ماستی ژمنراوی ناو مهشکه.
 (الْمَخَضُ والمَخَضَةُ (ج) مِمَخِضُ): ۱-مهشکه
 ۲-نهو دمهفری که ماستی تیدا دمهژمنریت تا
 کهر مه که لی بیگریت.
 مَخَطٌ: مَخَطٌ - الشَّيْءُ. مَخَطٌ: شته که ی
 دهرکیشاو کشاندی.
 (-السَّيْفُ): شمشیر مه که ی هلکیشا.
 (-هَ بَيْدِهِ): به دست لییدا/ دهستی پیداکیشا.
 (-المَخَاطُ): چلمی لووتی داکرد/ فمیگرد.
 (-الصَّبِيّ): چلمی لووتی منداله که ی (سری/
 دهرهینا).
 (-غَرَسَ فُلَانٌ): نهامه که ی فیساری بهرورده
 کردو سهر بهر شتیگرد.
 (-الْوَلَدُ) منداله که له باوکیچوو/ چوومه
 سهر باوکی.
 (-السَّهْمُ. مَخَطٌ وَمَخُوطاً): تیره که پیدا
 چوو/ نیشانه که ی پینکا.
 (مَخِطٌ): تیری نیشانه سکین/ تیری
 تیجه قیو.
 (مَخَطٌ - الْوَلَدُ): لووتی منداله که ی له چلم
 پاکر دموه.

(-الرَّأْيُ): راکه ی هلنگیرو داگیر کردو چاک
 سمرنجی لیدا تا راستیه که ی و نه نجامه که ی
 دوزیه و مو بوی ساغبووموه.
 (مَخَضٌ وَمَخِضٌ وَمَخَضٌ - تِ الحَامِلِ. مِخَاضاً
 وَمَخَاضاً): سکپر مه که هوته سمرژان و کاتی
 مندالبوونی هات، سمر او مه که ی تهقی.
 (مَخِضٌ (ج) مَخِضٌ وَمَوَاحِضُ): ژانی سکپری
 سمر دستان و ژانی مندالبوونی لیها توو و
 سمر او تهقیو.
 (أَمخَضَ - اللَّبْنُ): وهختی ژمندنی ماسته که هات.
 (-الرَّجُلُ): پیاو مه که حوشتر مکانی هاتنه
 سمر ژان و زان.
 (تَمَخَضَ - اللَّبْنُ): ۱-ماسته که ژمندرا ۲-له
 مهشکه که دا یان له نامیری ژمندنه که دا که هوته
 شلقه و جووله.
 (-الْوَلَدُ فِي بَطْنِ الحَامِلِ): کور به له که/
 منداله که له سکی دایکیدا که هوته جووله.
 (تِ الحَامِلِ): سکپر مه که هوته سمر ژان و کاتی
 (زانی/ مندالبوونی) هات.
 (-تِ السَّمَاءِ): ناسمان خمریکی باران بارینبوو.
 (- الدَّهْرُ بِالْفِتْنَةِ): روژگار ناشووب و می
 هینا و پیشانیدا.
 («تَمَخَضَتِ اللَّيْلَةُ عَن صَبَاحٍ سَوْءٍ»): شه و مه که
 روژیکی خرابی لیکه و ته و مو به دوا دا هات.
 (إِمخَضَ - اللَّبْنُ): ۱-ماسته که ژمنرا ۲-له
 مهشکه که دا که هوته شلقه و جووله.

مخم: (مَخْمَخٌ - هُ): مؤخه‌ک‌ه‌ی دهره‌ینا.
 مخن: ۱- (مَخْن. مَخْنًا): گریا.
 (-البئر): ناوی له چالوومه‌ک‌ه‌ی دهره‌ینا.
 (-العود): تووله‌ک‌ه‌ی / چپوه‌ک‌ه‌ی پاککرد:
 توپکلک‌ه‌ی لیکردموه.
 ۲- (مَخْن. مَخْنًا وَمَخْنًا): درپژ بوو / به‌بالا بوو.
 (مَخْنٌ وَمَخْنٌ (م) مَخْنَةٌ وَمَخْنَةٌ): درپژ /
 بالابه‌رز.
 (أَلْحَنُ): پیاوی بالابه‌رز / درپژ.
 (أَلْحَنَةٌ): نافرمتی بالابه‌رز / مئی وشه‌ی
 (أَلْحَن) ه.
 ۲- (أَلْحَنَةٌ): هموشه‌ی خانوو.
 مخی: (مَخَى - الرَّجُلُ عَنِ الْأَمْرِ): پیاومه‌ک‌ه‌ی
 له کارمه‌ک‌ه‌ی دوورخسته‌وه.
 (أَمْخَى وَأَمْخَى وَأَمْخَى إِلَيْهِ. إِمْخَاءٌ وَأَمْخَاءٌ):
 عوزرخوایی بو هینایه‌وه.
 (- مِنْهُ): حاشای لیکرد / نوکوه‌ی لیکرد /
 لیبیبه‌ریبوو.
 (تَمْخَى - إِلَيْهِ): عوزرخوایی بو هینایه‌وه.
 (- مِنْهُ): خوی لی بیه‌ریکرد / حاشای لیکرد.
 (- الْعَظْمُ): مؤخی ئیسقانه‌ک‌ه‌ی دهره‌ینا.
 مد: ۱- (مَدَّ - الشَّيْءَ وَبِالشَّيْءِ. مَدًّا): شته‌ک‌ه‌ی
 ۱- (راخست / پانکردموه) ۲- (درپژکرد / کشان).
 (الْحَرْفُ): پیته‌ک‌ه‌ی درپژکردموه.
 (- الْأَرْضُ): په‌ین یان گلی تازهی کرده
 زهویه‌ک‌ه‌وه تا به‌هیز بیت.

(أَمْخَطَ - السَّهْمُ): تیرمه‌ک‌ه‌ی تیجه‌فاند.
 (تَمْخَطُ): جلمی له لووتی دمرکرد / لووتی
 ته‌کاند / لووتی فمکرد.
 (إِمْتَخَطَ): لووتی فمکردو جلمه‌ک‌ه‌ی داگرد.
 (- الشَّيْءُ): شته‌ک‌ه‌ی دمرکیشاو به‌دزیه‌وه بردی.
 (- السَّيْفُ): شمشیرمه‌ک‌ه‌ی دمرکیشا.
 (أَلْخَطَ) (مص): خۆله‌میش.
 (أَلْخَاطُ (ج) أَمْخِطَةٌ): جلمی لووت.
 (مُخَاطُ الشَّيْطَانِ = مُخَاطُ الشَّمْسِ = لُعَابُ
 الشَّمْسِ): ته‌ناق شه‌یتان / تالی تیشکی خوری
 رۆژی زۆر گهرم له فرجه‌ی گهرمادا که دپته
 به‌رچاوو ده‌له‌ریته‌وه.
 (أَلْخَاطِي): جلمشپوه.
 (أَلْخَطَةُ): ۱- نه‌وه جلمی که مرؤف به‌فمکردنیک
 رۆیده‌کات ۲- (فمکردنیک: جاریک) داگردنی جلم.
 ۲- (مَخَطٌ - الرَّجُلُ فِي الْأَرْضِ. مَخَطًا): خیرا
 رۆیشت.
 (- الْجَمَلُ بِهِ): حوشرمه‌ک‌ه‌ی خیرا بردی.
 ۲- (تَمْخَطُ - الرَّجُلُ): شپه‌زه‌رۆیشت ده‌ک‌ه‌وت و
 هه‌له‌سایه‌وه‌وه خۆیده‌گرت.
 ۴- (أَلْخَطُ): به‌رگی کورت.
 (أَلْخَطُ (ج) أَمْخَاطُ): سه‌روم‌ریکی به‌خشنده‌وه
 دل‌فراوان.
 مخل: (أَلْخُلُ (ج) أَمْخَالٌ وَمُخُولٌ) (یونانیه):
 نوپل که به‌ردی پیه‌له‌مه‌کنن یان پئی
 به‌رزدمه‌کنه‌وه / هه‌له‌مه‌یرن.

(-الْإِبِلُ): نارداوی به حوشرمکاندا.
 (-الرَّجُلُ): ۱-لهسهر کابرا و مستاو چاوه پریکرا /
 ماومیدا ۲-کۆمه کی کردو پشتگیر بیکرد /
 فریایکه وت / به دهنگیه وه چوو.
 (-الْجَنْدُ): سه ربازمکانی کۆمه کی کردو هیزی
 سه ربازیتری بۆ هینان / سه ربیخستن.
 (-الدَّوَاءُ): ۱-ئاوو گه وه هری مهرمه کی
 کرده مهرمه بیدانه که وه ۲-ئووچی خسته
 مهرمه بیدانه که وه مهرمه کی بییه لگرت.
 (-مِنَ الدَّوَاءِ): مهرمه کی به قه له منوو چه که
 بۆ پینوو سین هه لگرت.
 (-الْبَعِيرُ): نارداوی به حوشرمه که دا.
 (-اللَّهُ عُمَرُ): خودا ته مهنی دریز کرد.
 (-النَّهَارُ): رۆژ سه ره که وت و ته و او
 روونا که بو وه وه.
 (-النَّهْرُ أَوْ الْبَحْرُ): ۱-رووباره که یان دهریا که
 ناوی زۆر بوو و ههستا / به ربزو وه وه ۲-هیزی
 هاته سه رو زۆر بوو.
 (قَلَّ مَاءٌ رَكِبْتَنَا فَمَدَّتْهَا رَكِيَّةٌ أُخْرَى):
 ناوی چالوو که مان که می کرد بیرکیتر ناوی به
 بیرمه کی نیمه داو زۆر بیکرد.
 («هَذَا الْوَادِي يُمَدُّ فِي وَادٍ كَذَا»): ناوی
 نهم دۆله دهرژته فیسار دۆله وه وه ناوی
 زۆر دهکات.
 («مَدَّ نَظْرَهُ إِلَيْهِ»): چاوی بۆ هه لپری و تیژ
 ته ماشای کرد.

(-السِّرَاجُ بِالسَّلِيطِ): نه وتی کرده چراکه وه.
 (-فِي السَّيْرِ): دریزهی به رۆیشتنه که پیدا.
 (-دُ فِي غَيْبٍ): دریزهی به گو مپرایه که یه نه ودا.
 (-مَدَدَ الشَّيْءِ): شته که ی راخست / پانکرده وه.
 (-مَادَ-ه. مِدَادًا وَمُمَادَّةً): ۱-پراخست / پراکیشا /
 دریز بیکرده وه ۲-خایاندی / دوا یخست.
 (-مَادَ-هُ التَّوْبُ): به ره که که ی له که لدا پراکیشا.
 (-أَمَدَ- النَّهَارُ): رۆژ سه ره که وت و روونا کی به که ی
 به خشبوو.
 (-الْجِرْحُ): برینه که کی و زووخی تیدا
 پهیدا بوو و پربوو.
 (-الرَّجُلُ): ۱-مۆله تی پیا و مه که پیدا ۲-کۆمه کی کرد /
 دهستیگرت و به فریایکه وت.
 (-الْجَنْدُ): کۆمه کی سه ربازمکانی به سه ربازیتری
 که ره سه ی جهنگیتر کرد.
 (-الدَّوَاءُ): ئاوو دهرمانی مهرمه کی کرده
 مهرمه که بیدانه که وه.
 (-الْكَاتِبُ): قه له منوو چیکی به مهرمه که به وه
 به نووسه ره که دا.
 (-أَجَلُهُ): مهرمه که ی دوا خست و ته مهنی
 دریز کرده وه.
 (-هُ اللَّهُ فِي الْخَيْرِ): خودا دریزهی به خیر و
 بیرمه که پیداو زۆر بیکرد.
 (-فَلَانًا بِمَالٍ): به داراو مال یاریده ی فیساریدا.
 (-فِي مَشِيَّتِهِ): به خو پادان / به که شو و فشه وه
 رۆیشت.

(أَلَادِيّ): ۱-مادی/ شتین ۲-کەسیکە که دەلیت له ماده بهوه لاوه هیچتر نییه.
 (أَلَادِيَّة): رپرەویکی فەلسەفانەیه دەلیت تهنها ماده ههیهو هیچتر.
 (أَلَد) (مص): ۱-دریژایی/ هینده/ میانە.
 («بيني وبينه قَدْرُ مَدِّ البَصْرِ»): میانە نیوانمان هیندمیه که چاوپرکات ۲-سەری ئەلف که دەبیته (أ) ۲-دریژایی رۆژ/ دریژبوونی رۆژ.
 («أَتَيْتُهُ مَدَّ النَّهَارِ وَمَدَّ الضُّحَى»): کاتیک هاتمه لای که رۆژ تهواو بهرزبووبوووه یان له کاتی چێشتهنگاودا هاتمه لای.
 (مَدُّ البَحْرِ): ههستانی ئاوی دەریاو گهیشتنی به وشکایی ئەمه پێچهوانه‌ی (الجَزْر) کسانه‌وی ئاوی دەریایه.
 (أَلَد): لافاو ههستان (ج) مُدَد.
 (أَلَد (ج) أُمْدَاد وَمُدَاد وَمُعَدَدَة): جۆره بیومریکه نزیکه‌ی ۱۸ لیتر دەبیته نیوهو چاره‌ک و ههشتیه‌کی ههیه.
 (أَلَدَة): ۱-جاریک راکیشان ۲-جاریک ههستانی ئاوی دەریا ۲-یه‌کجار مەرکه‌ب راکیشان به پاندان و ئووج و سەری ئەلف (أ).
 (أَلَدَة (ج) مُدَد): ۱-مەرکه‌ب وەرگرتن به ئووج و پاندان ۲-ده‌م/ ماوه، که‌میته یان زۆر بیته/ تاو/ بهین/ سات/ کات/ دەم/ شوین.
 (أَلَدَة): ۱-جۆری کات ۲-کیم و زووخ‌ی برین.

(-في غِيَه): دریژە‌ی به‌گومراییه‌که‌ی نه‌ودا.
 (تَمَدَّد): ۱-هراوانبوو ۲-دریژبوو ۳-کشا ۴-پانبوووه ۵-شته‌که‌یان له‌ناو خۆیاندا دریژکرد/ دریژکردوه.
 (تَمَادًا- الثَّوْب): دووانه‌که هه‌ریه‌که‌یان جله‌که‌ی بۆ لای خۆی راکیشا.
 (إِمْتَدَّ): ۱-پانبوووه ۲-دریژبوو/ راکشا ۳-کشا/ کشیهات.
 (-في مَشِيَّتِهِ): به‌خۆیادان و فیزه‌وه رۆیشت.
 (-النَّهَارُ): رۆژسەرکه‌وت/ دریژبوو و ناکییه‌که‌ی به‌خشیبوو.
 (-بِهِم السِّر): رۆیشتنه‌که‌یان دریژمیکیشا.
 (-الى الشيء): چاوی برییه شته‌که.
 (إِسْتَمَدَّ- مِنَ الدَّوَاةِ): مەرکه‌بی له مەرکه‌بدانه‌که دهره‌ینا/ وەرگرت.
 (-القَوْمُ الْأَمِيرَ عَلَى الْعَدُوِّ): درزی دوژمن خویشگه‌ل داوای کۆمه‌کیان له‌میر کرد.
 (أَلَادَة (ج) مَوَادَّ وَمَادَات): ۱-میی وشه‌ی (الماد) ۲-ئه‌وه‌ی شتی لیبیکدیت ۲-که‌رسته/ شتومه‌ک.
 (أَلَادَة الْأُولَى): که‌رسته‌ی خاو/ ماده سەرکه‌ییه‌که، که به‌وه شته‌که دروستدەبیته و په‌یدا دەبیته.
 (مَوَاد اللُّغَة): وشه‌ی زمان و دەربرمو دهنگی.
 (مَوَاد الْعِلْم): بنجینه‌ی باسو سەرچاوه‌ی زانستیه‌کان.

(الْأَمْدَةُ): تانى چىنن/ تالى شتى چىنراو له بارى دريژى، له بارى پانى، پىي ئەلن پۇ.

(الْإِمْدَانُ): چۆراوگە/ چۆراو/ دەلاندن.

(الْأَمْدُودُ): نەرىت/ خوو.

(الْمَدُّ): ۱-ئەو جاوگانەى گە بە (م) دەستپىدەمكات ۲-دريژگاى شت/ شوپنى رايەل و ھەلخستن.

(الْمَتْدُ): ۱-كشاو/ دريژەومبوو ۲-كيشى ھەلبەست گە لەم دوايىدا بەكار ھىنراوە كيشەكەيشى.

(فَاعِلُنْ فَاعِلَاتُنْ): جوار جار بوتريتەوہ.

(الْمُدُودُ) (مفع): ۱-دريژگراوہ/ كشىنراو ۲-زۇرگراو ۳-ھەموو وشەپەكە كە كۇتاپپەكەى ھەمزە بىتو پيشەكەيشى ئەلفىكى زياد دەبىتو وەك (صَحْرَاءُ).

مال ممدود: دارايەكى زۇر.

۲-(الْمَدَانُ وَالْإِمْدَانُ): ئاوى سوپرا/ سوپراو يان زۇر سوپرا.

الملحق:

مَدَّ (الإمدادات): فرىاخستن/ ئەو شتانەو سەربازانەى كە بۇ فرىاكەوتن و كۆمەكىي سەربازانىتر له كاتى جەنگدا دەنيردريت/ كۆمەكىي سوپايى.

(الْتَمَدُّ): گەورمبوون و كشانى تەنىك بە ھوى فشارى كشانەموہ.

(تَمَدُّ نَابِضُ): كشان و دريژبوونى زەمبەلەكىك.

(أَلَدَدُ): كۆمەك/ يارمەتى/ دەستگرتن و فرىاكەوتن/ بەفرىاوہچوون.

(أَمَدَّتْهُ بِمَدِّ): يارمەتيمداو پشتگريمكردو بەھيژمكرد.

(أَلِدَادُ) (مص): ۱-مەرەكەب ۲-نەوت و ئەو شتانەى دەگريتە چراوہ ۳-پەينى ئازەل يان پەينى دروستكراو ۴-نموونە/ شيوہو ريبازو چۇنيەتى.

(هم على مِدادِ واحدٍ): ئەوان لەسەر شيوہيەكن/ چۇنيەكن/ لەسەر ريبازيكن.

(سُبْحَانَ اللَّهِ مِدادَ السَّمَاوَاتِ): سلاوات لە پاكى خودا ھىندەى ناسمانەگانەو ئەوہى كە تياپاندانا ھەيە.

(أَلْدَادُ): پاندان/ ھەلەمچوچ.

(الْمَدَانُ): ۱-ئاوى دەلاو ۲-چۆراو/ تكاو.

(أَلْدِيدُ): ۱-ئالايك/ ئالف ۲-كيشىكە لە كيشەكانى شيعر/ ھۇنراوہ كە شەش، بەشە ئەوانەيش (فَاعِلَاتُنْ فَاعِلُنْ فَاعِلَاتُنْ فَاعِلَاتُنْ فَاعِلَاتُنْ).

(الْمَدِيدُ) (ج) مُدُودٌ مَدِيدَةٌ: ۱-كشاو/ دريژەومبوو ۲-دريژ.

(قَدَّ مَدِيدٌ): بالايەكى بەرز/ بەرژنىكى ھەلچوو.

(فَلَانٌ مَدِيدٌ الْقَامَةُ): فيسار بالايەرزە.

(قَدَّةٌ مَدِيدَةٌ): بەرژنىكى بەرز/ دريژ.

(الْمَدِيدَةُ): (ماومىەكى/ دەمىكى/ كاتىكى) كەم.

(-فُلَانًا): فیساری هه‌لنا/ ستایشیکرد/ به فیساریدا هه‌لنا.

(أَمَدَحُ): فراوانبوو.

(أَلْدَحَةُ (ج) مَدَحُ): ۱-ستایشکردن/ هه‌لنان/
پیداهاه‌لدان ۲-ئه‌وه‌ی پئی (ستایشدم‌کریت/
هه‌لدم‌نریت).

(أَلْدِيحُ (ج) مَدَائِحُ وَالْأَمْدُوْحَةُ (ج) أَمَادِيحُ):
ستایش/ هه‌لنان/ پیداهاه‌لدان/ هه‌لبه‌ستی
پیداهاه‌لدان.

(أَلْمَادِحُ): نیشانه‌و سیفه‌تی باش. کرداری
به‌سندو شتی ره‌واو شتی به‌جی که شایانی
پیاهاه‌لدانه به پیچه‌وانه‌ی شتی ناب‌ه‌جی‌و
نابه‌سندو کرداری نار‌ه‌واو سیفه‌تی ناشیرین.
الملحق:

مدح: (أَلْدَحُ): هه‌لدان به که‌سیکدا به‌و
نیشانه‌و سیفه‌تانه‌ی که هه‌یه‌تی.

(«لَا يُؤْتَرُ فِيهِ الْمَدْحُ»): هه‌لنان/ پین‌ه‌ه‌لدان
کاری تیناکات.

(أَلْدَحُ): نامانجیکی هه‌لبه‌ستی شیعی‌ی گۆرانی
شی‌ومه. پندا خویندنیکی لیس‌ه‌رسورمان‌و
بایه‌خپیدان یان سوپاسگوزاری‌ی و پیداهاه‌لدان‌و
هه‌لنانه‌و گۆرانی به نیشانه‌و کرده چاکه‌کان‌و
دم‌س‌تر‌نگینه‌کان‌و په‌س‌ند‌کراوه‌کانی ستایش
کراوه‌که‌دا هه‌لدم‌دات.

مدح: ۱- (مَدَحُ. مَدْحًا): مه‌زنبوو.

(تَمَدَحُ): لووتبه‌رز بوو/ به‌فیز بوو.

(أَلْتَمَدَّدُ) (ف): فراوانبوونی قه‌باره‌ی تم‌نیکی
شله یان رووبه‌ره‌که‌ی.

(تَمَدَّدُ الْبَخَارِ وَتَمَدَّدُ الْغَازَاتِ): کشان‌و
فراوانبوونی قه‌باره‌ی هه‌لم‌و گازه‌کان.

(زیاده حَجْمُ جَسْمٍ تَحْتَ تَأْثِيرِ الْحَرَارَةِ):
له‌ژیر کارتیکردنی گه‌رمادا گه‌ورمه‌بوونی
قه‌باره‌ی تم‌نه‌که‌.

(تَمَدَّدَ مَعْدِنُ): دریزبوون و کشانی کانزایه‌ک.
(أَلْتَمَدَّدُ) (طَبُ): فراوانبوون یان شلبوونی
ماسولکه‌ی له‌ش به هۆی نه‌خۆش‌یی‌ه‌وه که
ماسولکه‌که کشی نایه‌ت.

(تَمَدَّدَ الْعِدَّةُ): کشانی گه‌ده.

مدح: ۱- (مَدَحُ وَمَدْحُ هُ مَدْحًا): ستایشیکرد/
هه‌لینا ۲-پیداهاه‌لدا/ به‌چاکی ناوی هینا.

(مَادِحٌ هُ = مَدْحُهُ): ستایشیکرد/ پیداهاه‌لیدا/
هه‌لینا.

(تَمَدَّحُ): ۱-خۆی هه‌لکیشا/ لاف‌و گه‌زافی
خۆراییی لیدا ۲-هه‌لنانی خه‌لکی خواست‌و
خۆی هه‌لکیشا و خۆی هه‌لنا.

(-الرَّجُلُ): ستایشی پیاوه‌که‌یکرد/ پیاوه‌که‌ی
هه‌لنا.

(-إِلَى النَّاسِ): حه‌زیکردو خواستی که خه‌لکی
ستایشیکه‌ن/ پیاپیداهاه‌لبدم‌ن.

(تَمَادَحُ - الْقَوْمُ): خویش‌گه‌ل ستایشی
یه‌کتریانکرد/ یه‌کتریان هه‌لنا.

(أَمْتَدَحُ): فراوانبوو/ والا بوو.

(أَلْدَر) (مص): ۱- قورۇ پوخت كە زيخ و جەوى تېدا نەبىت ۲- شارو دىيەك كە خانومگانى بە زۆرى لە قورۇ گل دروستكرابىت ۲- شارودى نىشتەن، بەرامبەرەكەى «كۆجەرى».

(أَلْدَرَة): ۱- تۆپەلە قورۇكى پوخت ۲- خانووېكە. (مَدْرَة الرَّجُل): خانووى پياومگە. («فُلان سَيِّدُ مَدْرَتِهِ»): فيسار گەورەى شارمگەبەتەى يان ولاتەكەبەتەى.

(أَلْدَرِي): شارى يان لادىنشىن. (الأمدر): لادىيى يان شارى ۱- كەسىكە كە بېسايى زور بېت و خوى بۇ نەگىرېت تەنگەتاو بېت يان پېس و پۇخل بېت/ جەبەلبېت و بەتەنگ خۇپەو نەبىت ۲- ئەملاولاي قوراوبىيىت ۲- ورگن ۴- بۆر.

(رَجُل أَمْدَر): پياويكى ورگنى ئەملاولا دەرپەريو. (المدراء) ۱- مىي وشەى (الأمدر) ۲- كەمتيار (لەبەر بۇرىي رەنگەكەى). (بنو مدراء): شارو دېنشىن.

(مكان مدير): شوينى بەقور دروستكراو بە قورسواغدراو.

(المُدْرَة والمُدْرَة): شوينىكە قورۇ لىومردەگرن و قورمكارى پېدەكەن. (إبل مُمْدَرَة): حوشترى قەلەو.

(مكان ممدور): شوينىكى بەقور سواغدراو. مەس: (مَدَس - الجِلْد وَنَحْوَهُ. مَدَسًا): پېستەكە يان شتىرى دەست بېداھىناو ھەلىگولۇقت.

(تِ الْإِبِل): حوشترەكان قەلەوو تىكسەراو بوون.

(الْمَادِخ وَالْمَدِيخ): مەزنى خۇشەويست/ بە توانا.

۲- (مَدَخ - فَلَانًا. مَدَخًا): باربوو و كۆمەكى تەواويگرد/ يارىدەى تەواويدا. (مَادَخ - ه): كۆمەكىگرد لە چاكە يان خراپەداو يارىدەيدا.

۲- (تَمَدَخ - تِ النَّاقَةِ): مېحوشترەكە بەلارەو لارەو رۇيشت.

(تَمَادَخ - عَلَيْهِ): سەمەى لىگرد/ زۆرى لىگرد.

(- عَنْهُ): بەرامبەرى تەمەلىيگرد/ سستىيگرد. (إِمْتَدَخ - عَلَيْهِ): سەمەى لىگرد/ زۆردارىي بەرامبەر گرد.

۴- (الْمَدُوخ وَالْمَتْمَادِخ): جېرېن/ پەلەكار. مەدر: (مَدْر - الْمَكَان. مَدْرًا): شوينەكەى بە قور سواغدا.

(- الْحَوْض): كون و كەلەبەرى گۆلەكەى بە قور گرت.

(مَدْر. مَدْرًا): ورگى (لېھات/ گەورە بوو). (مَدْر): قورمكارىيگرد.

(- الْمَكَان): شوينەكەى بە قور كون و درزېر كرت.

(تَمْدَر): ۱- قوردر ۲- قوراويبوو. (إِمْتَدَر - الْمَدْر): قورۇ شىلاو قورمكارىيگرد.

(رَجُلٌ مَدَّشُ الْيَدِ): پیاویکی دەستپیسە / دزه.

مدع: (الْمَدْعَةُ): گوپزی هیندی ناو دهرهاتوو که ناوی پی هه لدمیهنجین.

(الْمَدْعِيُّ): کهسیکه که نارسهنبیت و رسهنی نهزانریت.

(الْمَدْعُ): جۆره ماسیهکی وردی دهریاپه.

مدق: (مَدَقٌ. مَدَقًا الصَّخْرَةَ): تاوهرمهکی شکاند.

مدل: (تَمَدَّلَ - بِالْمَدْدِلِ): دهستهسرهمگی بهسهرهوه بهست یان کردی بهسهرههست.

مدن: ۱- (مَدَن - بِالْمَكَانِ مُدُونًا): له شوینهکهدا نیشتهنیبوو.

(-الْمَدِينَةَ): هاته شارمهکهوه.

(مَدَّن - الْمَدَائِنَ): گهلیک شاری دروستکردو ئاومدانیکردنهوه.

(تَمَدَّنَ): ۱- بوو به شاری و رهوشتی شاریگرت ۲- له درندهیی و بهره لایه یوه هاته سهر نهوهی

ریی ناسکی و هوگری بگریت.

(تَمَدَّيْنُ): خوشگوزمرانبوو.

(الْمَدِينَةُ (ج) مَدَّن وَمَدَّن وَمَدَائِنَ): ۱- اشار کۆمه له خانوو پهکی زۆره له هی لادی زۆرتره

۲- ناویک به زۆری به شاری (يَتْرَبُ) یان وتوو.

(مَدِينَةُ السَّلَامِ): نازناوی شاری بهغداپه.

مدش: ۱- (مَدَّش - مِنَ الطَّعَامِ. مَدَّشًا): تۆزپکی له خواردنهکه خوارد.

(-لِفَلَانٍ مِنَ الْعَطَاءِ): بهخشینی هیساری کهمکردهوه.

(مَدَّش - تَعَيْنَهُ. مَدَّشًا): له برساندا یان له بهر هوپتر چاوی تاریکبوو.

(-تَ يَدُهُ): دهمازی دهستی سستبوو باریک و کهمگۆشتبوو.

(أَمَدَش (م) مَدَّشَاء (ج) مَدَّش): کهسیکه دهستی باریکیتهوه و گوشتی کهم پیومبیت و

دهمازی سستبیت ۲- لاواز.

(مَدَّشَ وَأَمَدَّشَ): بهخشی / دای.

(«مَامَدَّشْتَهُ شَيْئًا»): نه من ههچمداوه بهوو نه نهویش ههچی داوه به من.

(الْمَدَّشُ) (مَصْرُ): کهمهکه بهخشینیک.

(الْمَدَّشُ) (مَصْرُ): تاریکبوونی چاو به هوئی کهرماوه یان له برساندا ۲- سستی دهمازی

دهست و شلیوونی و باریکبوونی و وشکبوونی / گوشتپیومنهبوونی ۲- کهمی گوشتی مهکی

ئافرمت / بچووکی مهمهکه.

۲- (الْمَدَّشُ): ۱- قلیشانی قاج ۲- سووریوون و زیربوونی دهمچاو ۳- کههوجبوون.

(«مَابِهِ مَدَّشُ»): ههچ نه خوشیهکی نییه.

(الْمَدَّشُ): کههوجیک که نهزانیت چۆن کارمهکی خوئی بکات.

(«مَابِهِ مَدَّشَةٌ»): ههچ نه خوشیهکی نییه.

(المدائن): شاریکه نزیك به بغداد که هیوانی کیسرای تیداوو له بهر گه ورهیی ناویان ناوه (مدائن).

(مدائنی): خهلی مه دائین.

۲- (المدین) (ح): شیر.

(المدان): ناوی بتهیکه.

الملحق:

مدن: (المدنی): شاری / ناوه دائنشین / شاری و لادییی.

(«ألتقل المدني»): هوی گواستنه وهی هاو لاتیان.

(«مركز مدنی»): مه لبه ندیکی شارستانی.

(ألتنشنة المدنیة): پیگه یاندنی شارستانیانه / له شار گه وره یووون.

(«ألتقوق المدنیة»): مافه شارستانیه کان.

(المدنی): نهک هی سه ربازی به لکو شارستانی.

(اللباس المدنی): بهرگی شاری نهک بهرگی سه ربازی.

(الطیران المدني): فرۆکه ی شاری / سه ربازی نه بییت.

(الزواج المدنی): ماره گردنی یاسایی نا ئانی که له ری و ده ستوری ناینه وه ماره نه گری و اتا له دادگادا بگریت.

القانوني المدني: یاسای دهرتاوانیی.

(محكمة مدنیة): دادگای شارستانی.

(المدنیة): شارستانی / شارستانی رووی ناوه دائینی و شارستانی له کومه لگا پیشکه و توومه گاندا.

(حسنة المدنیة): رووی چاکی شارستانی.

مده: (مده مه مدها): ستایشکرد / بپا ه لندا.

(ماده ج) مده: ستایشکرد / بپا ه لندر.

(تمده الرجل): لافو گه زافی لیدا / خوی هه لکیشا.

مدي: (مادی- فلانا. ممداد): ماوهی فیساریدا / له سه ری و مستا / مؤله تیدا.

(فلان لايماديه أحد): فیسار کهس نا یگاتی / شان له شانی نادات.

(أمدى- فلانا إمداء): ماوهی فیساریدا / له سه ری و مستا.

(الرجل): ۱- ته مه نی گه وره بوو ۲- شیری زور خواردموه.

(تمادی- في غيه): درپه ری به گومراییه که پداو له سه ری رۆی.

(في الأمر): گه یشته نه و په ری نامانجی کارمه کی.

(بنا السفر): گوزارمه که مان درپه میکیشا.

(المدى): نامانج و کوتایی / نه و په ری / نه و سه ری.

(بلغ مدى الحياة): گه یشته نه و په ری نامانجی ژیان.

(المدية والمدية ج) مدى ومدى ومدیات

مذج: (مَذَجَ- الشَّيْءُ. مَذَجًا): شتهکه کشاو
هه‌لاوسا.

(مَذَجَ- الشَّيْءُ. تَمَذِجًا): شتهکه‌ی فراوانکردو
کشانی.

(تَمَذَجَ- الشَّيْءُ): شتهکه فراوانبوو/ کشاو
هه‌لاوسا.

(-الإناء): (دمفرمه/ قاپه‌که) پربوو.

(-الْبَطِيخُ): کاله‌که‌که گه‌یشت.

مذح: (مَذَحَ. مَذَحًا): رانه‌کانی یا ناوگه‌لی و
گون‌ی یان سمتی به‌ریه‌که‌وتن نارمه‌یان‌کرده‌وه
یان سووتانه‌وو هه‌ویان‌کرد.

(أَمَذَحَ): ناوگه‌ل یا سمت یان رانسووتاووه
هه‌وکردوو.

(أَلَذَحَ) (مص): شیله‌ی گو‌لی هه‌ناری کیوی.

(الْأَمَذَحَ): بۆگه‌ن.

مذخ: (تَمَذَخَ- الرَّجُلُ): له‌سه‌رخۆ شته‌که‌ی
مژی.

(أَلَذَخَ): شیله‌ی گو‌لی هه‌ناری کیویی.

مذر: ۱- (مَذَرَتِ البَيْضَةُ مَذْرًا): هیلکه‌که
پیسبوو/ بۆگه‌نی‌کرد.

(بَيْضَةُ مَذَرَةٍ): هیلکه‌ی پیسبوو و بۆن‌کردوو.

(مَوَدَّرَت) (عامية): پیسبوو.

(بَيْضَةُ مُوَدَّرَةٍ) (عامية): هیلکه‌ی پیسبوو.

(-تِ نَفْسُهُ أَوْ مِعْدَتُهُ): دل‌ی تیکه‌له‌ات یان

گه‌ده‌ی تیکچوو.

(-الرَّجُلُ): زۆر هامشوی گه‌نجینه‌ی ولاتی‌کرد.

وَمُدَيَات): کیردی گه‌وره. چونکه پیی به
نامانجی کارمه‌که ده‌گه‌یت.

(أَلْدِيَّ (ج) أَمْدَاء): کیشانه‌یه‌که له میسرو
سوریه‌دا به‌کاردیت نزیکه‌ی (۷۵) کیلو گرام

ده‌بییت.

(أَلْدِيَّةُ): نامانجو نه‌وپه‌ری کارو نامانج/
کو‌تایی/ نه‌وسه‌ری.

(«بَلَّغَ مُدِيَّةَ الْحَيَاةِ»): گه‌یشته نه‌وپه‌ری
نامانجی ژیان.

(أَلْدِيَّةُ (ج) مُدَى وَمِدَى وَمُدَيَات وَمُدَيَات):
کیردی گه‌وره.

(مُدِيَّةُ الْقَوْسِ): ناومراستی که‌وان.

(أَلْدِيَّ (ج) أَمْدِيَّةُ): ۱- گۆلیکه دیواری به‌ردی
بۆ ناکه‌ن ۲- ناوی رژاوی به‌ر گۆله‌که که

بۆگه‌ندمییت.

(الْمِيدَاءُ): نامانجو نه‌وپه‌ری/ کو‌تایی.

(بَلَّغَ مِيدَاءَ الْحَيَاةِ): گه‌یشته نه‌وپه‌ری
نامانجی ژیان.

(«دَارِي مِيدَاءَ دَارِهِ»): خانومه‌که‌م به‌رامبه‌ر
خانومه‌که‌ی نه‌وه.

(الْأَمْدَى): دوورترین نه‌وپه‌رت‌ترین.

مذ: (مُذٌ= مُنْذٌ): له‌و کاته‌وه.

مُذًا. (مُذَمَّذَ- الرَّجُلُ مَذَمَذَةً): درۆیکرد.

(المذماذ (م) مَذْمَاذَةٌ): قیرمه‌قیرکه‌ری زۆر

بلی/ قه‌ره‌چه‌نی شیرمه‌پرکه‌ر/ شاته‌شاته‌که‌ر.

(الْمُذْمِذُ): درۆزن.

(أَمْدَرَتِ الدَّجَاجَةُ البَيْضَةَ): مریشکه که هیلکه که ی بیسکرد.

(تَمْدَرَتِ البَيْضَةَ): هیلکه که پیسبوو/ بۆگهنبوو.

(أَو المَعْدَةُ أَو النَّفْسُ): یان گهدهکه تیکچوو/ یان دلکه تیکه لهات و تیکچوو.

(الْمَدْرُ): پیسو بۆگه. (إمْرَأَةٌ مَدْرَةٌ): نافرمتیکی (چهپهل/ پیس/ پوخل).

(الْأَمْدَرُ): کهسیکه زور هاتوچوی گهنجینهی مریی بکات.

(الْمَدَارُ - مِنَ النِّسَاءِ): ژنی زور دوو زمان و ناشوو بگیر.

۲- (مَدْرٌ - الشَّيْءُ): شته که ی (پهرشو و بلا و کردموه/ جیا کردموه).

(تَمْدَرُ): جیا بووموو و پهرشو و بلا و بووموو.

(- اللبْنُ): ماسته که له مهشکه که دا گورؤ گورؤ بوو.

(تَفَرَّقَ القَوْمُ شَدْرَ مَدْرٍ): خویشگه له به هه رجوالادا پهرشو و بلا و بوونهوه.

مذع: ۱- (مَذَعٌ - لِفلانٍ مَذَعًا وَمَذَعَةٌ): هه نندیک هه والی گه یاندی و هه نندیکتری لیشاردموه.

(- يَمِينًا): سویندیک خوارد.

(- المِياهُ): ناو به پویه شاخه کاندایا هاته خواری.

(- الضَّرْعُ. مَذَعًا): نیوهی شیری گوانه که ی دوشی.

(تَمْدَعٌ - الشَّرَابُ): چۆره چۆره شه به ته که ی خواردموه.

(الْمَذَاعُ): ۱- ده مشر که نهینی لانا مینیته وه ۲- سپله ۲- کهسیکه که خوراکر نه بیت ۴- درؤزن.

مذق: (مَذَقٌ - اللبْنُ. مَذَقًا): شیرمه که له گهل ناودا تیکه لاو کرد/ ناوی کرده شیرمه وه.

(- فُلَانًا وَلِفلانٍ): شیراوی دهر خوارددا.

(- الوُدُّ): دۆستایه تی راستی له گهلدا نه گرت. (مَادَقٌ فُلَانًا فِي الوُدِّ مِذاقًا وَمِمَادِقَةً): له گهل

فیساردا دۆستایه ته که ی راست نه بوو.

(إِمْتَذَقٌ وَامْتَذَقٌ - الشَّرَابُ أَو اللبْنُ): شه رابه که ی یان شیرمه که ی (تیکه له به ناو کرد/ ناوی تیکرد).

لَبْنٌ مَمْدُوقٌ: شیراوی شیریک که ناوی تیکر ابیت.

(الْمَذَاقُ): کهسیکه هۆستایه تی و خو شه ویستی راست نه بیت.

۲- (رَجُلٌ مَذِقٌ): پیاویکی دلته نگ/ پهست/ دلشکاو.

مذل: ۱- (مَذَلٌ وَمَذِلٌ بِسِرِّهِ. مَذَلًا وَمِذَالًا وَمِذَالًا): نهینی که هه راسی پنه لگرت و دلخوردیکرد تا ناشکرایکرد/ درکاندی.

(مَذِلٌ وَمَذَلٌ - تَنَفَّسَهُ بِالشَّيْءِ مَذَالَةً): دلی به شته که کرایه وه و لای خو شبوو که بیبه خشیت.

(مَذِل): دَلْبِيخْوَشْبُووي به خشين.
 (مَذَلْ بِمَالِهٍ وَمَذَلْ بِنَفْسِه): به خوَشْبِييه وه
 ماله كهى به خشى و خوى كرده قوربانى/ له
 خوَبوردنى پِيخْوَشْبُوو.
 (أَمَذَلْ-ه): ومرس و دلخورديكرد.
 (أَلْمَذَل): كه سيكه شتيكى له بهرچاو بكه ويئتو
 وازى لِيْبِهَيْنِيَّت و بُو شتيكيتر بگه رِيَّت.
 («فَلَان مَذَلُ الْيَدِ أَوْ النَّفْسِ»): فيسار دستو
 دلگراوميه و له خوَبوردوهو به خشنديه.
 (أَلْمَذَل): ۱-دلخوردى ومرس/ همراسان/ بيزار/
 بيتابوشت ۲-نهينيدركين ۳-كه سيكه دلى
 له شتيك هه لكه نريئت وازى لِيْبِهَيْنِيَّت و بُو
 شتيكيتر بگه رِيَّت.
 («مَذَلْ بِمُهَجَّتِه»): دلخوردوهو دلده گيرِيَّت.
 (أَلْمَذِل (ج مَذَل): ۱-دلخوردى/ بيزار/
 ومرس/ بيتابوشت/ همراسان ۲-نهينيدركين.
 أَلْمَذَل: كه سيكه نهينيه كهى ناودلى
 دلخورديدهكات و همراسانيدمكات.
 ۲- (مَذَل-ت رِجْلُه. مَذَلًا): قاجى سربوو.
 (أَمَذَل-ت رِجْلُه): قاجى سربوو.
 (أَمَذَل. إِمْذَالًا): لهشى خاوبوووهو شلبوو.
 (-ت رِجْلُه): قاجى سربوو.
 (أَلْمَذَل (مص): زور سربوون و شلبوون.
 (أَلْمَذَل): كه سيكه قاجى زور سربِيَّت.
 ۲- (أَلْمَذَل): له شجبووك/ له شورديله.
 (أَلْمَذَلَة): ۱-ناوکه خورما ۲-شوینکاری

شوینه واری سهر تاویر.
 مَذِي: ۱- (مَذِي. يَمَذِي وَمَذِي- الْفَرَسُ
 مَذِيًا): چاره ويكهى كرده لهومرگاكه.
 (أَمَذِي- الْفَرَسُ): چاره ويكهى كرده
 لهومرگاكه.
 («أَمَذُ بَعْنَانِ فَرَسِكْ»): جلهوى چاره ويكهت
 به ريده.
 (-الْشَّرَابِ): شهرايه كه يان شهريه ته كهى زور
 تيكه له داو تيكه لكرد.
 (أَلْمَذِي): همنگوين.
 (أَلْمَذِيَة): ۱-مهى خوشچيز كه تيزنه بيت و
 ناسان به گهروودا بپروات (به همنگوين
 چوپنراوه كه قووتدانى ناسانه) ۲-زرى نهرم
 يان سبى.
 (أَلْمَذِي): ناويك كه له به لووعهى گوله كه وه
 بيته خوزارى.
 (أَلْمَذِي): ناومرؤى گوله كه كه ناوى
 ليومدمرچيئت/ كونيك كه ناوى ليومدمرچيئت.
 ۲- (أَلْمَذِي): هه موو جوړه چه كيك كه له ناسنبيت.
 (أَلْمَذِيَة وَالْمَذِيَة (ج مَذَاء وَمَذِيَات): ناوينه
 سافو پاك.
 مَر: ۱- (مَر. مَرًا وَمُرورًا وَمَمَرًا): روپيشت و
 تيپهري/ گوزمريكرد/ رابورد.
 (-ه وَمَر- بِهِ وَمَرَّ عَلَيْهِ): ۱-به لايدا تيپهري
 ۲-سه ريده/ چوو له ۲-گوزمريكرد/ رابورد/
 لييتيپهري.

(مَرَّرَ - الشَّيْءَ): شته‌کهی له‌سه‌ر زه‌ویه‌که
راخست و پانیکردمه‌وه.

(مَارَ - الرَّجُلَ مِرَارًا وَمُمَارَةً): له‌گه‌ل
پیاومه‌که‌دا تیپه‌ری/ رابورد/ رویش.

(- عَلَى الْأَرْضِ): به‌زه‌ویدا کیشکرا/ راکیشرا.
(أَمَرَ - فُلَانًا بِكَذَا): فیساری به‌ویدا تیپه‌راند/
به‌مه‌دا برد.

(- هُ عَلَى الْجِسْرِ): به‌سه‌ر پردمه‌که‌دا تیپه‌راند/
به‌راندیه‌وه/ به‌سه‌ر پردمه‌که‌دا بردی.

(- يَدُهُ عَلَى الشَّيْءِ): دست‌ی به‌سه‌ر شته‌که‌دا
(برد/ هیئا).

(تَمَارَ - الْقَوْمَ): به‌لای یه‌کتریدا تیپه‌رین/
رابوردن.

(إِمْتَرَ - بِهِ وَعَلَيْهِ): به‌لایداو به‌سه‌ریدا
گوزمه‌ریکرد/ تیپه‌ری/ رابورد.

(اسْتَمَرَ): تیپه‌ری/ په‌ریه‌وه‌وه رویش.
(الْمَرَّ): ۱- تیپه‌رین ۲- خا‌که‌ناز.

(«جِنَّتُهُ مَرًّا أَوْ مَرِّينَ»): سه‌ردانی‌که‌کرد یان
دوو.

(مَرًّا. أَوْ مَرِّينَ = مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ): جاریک یان
دوو جار.

أَلْسَرَةٌ (ج) مَرَّ وَمِرَارَ وَمَرَّرَ وَمُرُورَ وَمَرَّاتٍ):
جاریک کۆکه‌کهی: جارمه‌ا/ چه‌ندجار/ گه‌لنیک

جار/ زورجار/ فره‌جار.
(«لَقَيْتُهُ مَرَّةً وَذَاتِ مَرَّةٍ»): جاریک

پییگه‌یستم.

(لَقَيْتُهُ ذَاتِ الْمِرَارِ): گه‌لنیک جار/ زورجار/
جارمه‌ای جار پییگه‌یستم.

(أَلَمَرَ) (مَصَّ): راپه‌وه/ رپه‌وه.
۲- (مَرَّ - الْبَعِيرَ مَرًّا): په‌ته‌کهی توند له

حوشترمه‌که به‌ست.
(أَمَرَ - الْحَبْلَ): (گورپسه‌کهی/ په‌ته‌کهی)
بادا.

(«مَازَالَ فُلَانٌ يَمُرُّ فُلَانًا»): هیشتا فیسار
فیسارکه‌س ده‌یئنی و ده‌بات و پیچ و په‌نای

له‌گه‌لدا دمکات بۆ نه‌وه‌ی به‌زه‌ویدا بدات.
(«فُلَانٌ ذُو نَقْضٍ وَإِمْرَارٍ»): فیسار کارسازو

کارپاییکه‌ره.
(مَارَ - الرَّجُلَ مِرَارًا وَمُمَارَةً): خوی لیوه

نالاند تا به‌زه‌ویدا بدات.
(تَمَارَ مَابَيْنَهُمْ): کینه‌یان له‌یه‌که کیشاو

دوژمنایه‌تی یه‌کتریانکرد.
(«هُمَا يَتَمَارَانُ»): نه‌وه دوانه له‌گه‌لیه‌که له

زوران‌بازیدان.
(اسْتَمَرَ): سه‌رومه‌رو بیلادان و ری گۆرین

له‌سه‌ر نه‌وه رویش/ به‌رده‌وه‌امبوو.
(- بِهِ عَلَى كَذَا): له‌سه‌ر نه‌وه هیشتیه‌وه

برپاری بۆی له‌سه‌ر نه‌وه داو جیگیرکرد.
(- الرَّجُلَ): کارمه‌ی راست و دروستبوو به

چاکی رویش.
(- بِالْشَّيْءِ): توانای به‌سه‌ر هه‌لگرتنی شته‌که‌دا

شکا/ هه‌بوو.

«فُلَانٌ أَمْرٌ عَقْدًا مِنْ فُلَانٍ»: فیسار به بهیمانتره سوورتره له فیسار کهس لهسه ر نهو ریئکهوتنه که بوویانهو بهئهمهگتره.
 (أَمْرٌ) (مفع): ۱- تپهپرینراو ۲- گوریسی توندو چاک هونراوهو بادراو.
 (قَرَبَةٌ مَمْرُورَةٌ): مهشکهپهکی پر/ پرکراو.
 ۲- (مَرٌّ مَرَاةٌ): تالبوو.
 (مَرٌّ يُمَرُّ بِفُلَانٍ مَرًّا وَمِرَّةً): دهردی زراوی/ زهردوی گرت.
 (مَمْرُورٌ): دهردی زراو/ زهردووپیگرتوو/ پی بهریشانبوو.
 (مَرَّرَ الشَّيْءَ): شتهکهپتالکرد.
 (أَمَّرَ الشَّيْءَ): شتهکهی تالکرد.
 («مَا أَمَّرَ فُلَانٌ وَمَا أَحَلَّى»): نه شتیکی تالی وتو نه شتیکی شیرین.
 («مَا يُمَرُّ وَمَا يُحَلَّى»): نه کهلکی ههپهوه نه زیان.
 (إِسْتَمَرَّ - الشَّيْءَ): شتهکهی لا تالبوو.
 (أَلَارُورَةٌ): مرور که له خواردندا بیئت تالیدمکات/ تالیی به خواردن دمادت.
 (أَلَّرَ): ۱- تال ۲- نامادهکراویکی تالی بوئخوشه که له درهختیکی درکاوی دهردهینریتو له حهبهشهو باشووری نیومدورگهی عمرهبداد دهرویت.
 (مُرَّ الصَّحَارَى): گووژآلک.
 (أَلَّرَةٌ (ج) مِرَار (ع) ۱): زراو.

(أَلَّرَ) (مص): ۱- تپهپرین/ رابوردن ۲- بهت/ گوریس.
 أَلَّرَةٌ (مص): بادان.
 («حَبْلٌ شَدِيدُ الْمِرَّةِ»): گوریسیکی توند بادراو.
 (أَلَّرَ (ج) مِرَّرَ و (جج) أَمَّرَاءَ): (تالیکی/ داویکی) گوریسهکه/ پهتهکه ۲- پهویو و بههیزیو وتوندیی بهدیهاتهکه/ دروستکراوهکه
 ۲- نهو بارهی که سهرومپر شتهکه لهسهری دهمینیتهمو دومستیت ۴- بههیزی ناومزو ژیری.
 (الْمَرِيرُ وَالْمَرِيرَةُ (ج) مَرَائِرٌ): سوورخواستیی/ ههتهریبون.
 (- مِنْ الْحَبَالِ): گوریسی توند بادراوو چاک هونراوه.
 (رَجُلٌ مَرِيرٌ): پیاویکی بهتوانا/ به برشتو سوور خواست/ ههتهر.
 («إِسْتَمَرَ مَرِيرُهُ»): بههیزو سوورخواستبوو که لهومپیش بیتوانا بوودهله بوو.
 (أَمَّرَ مَرِيرٌ): کاریکی دامهزراوه.
 (الْمَرِيرَةُ (ج) مَرَائِرٌ): ۱- دهروونبهرزیی ۲- تالیکی گوریس.
 («إِسْتَمَرَ - ت مَرِيرَتُهُ عَلَى كَذَا»): نهنجامدانی کارامانه بوو، بوو به نهپیتو سوورخواستانه لهسهری رویش.
 (الْأَمَّرَ (م) مَرَّى): ههتهتر/ سوورتر لهسهر کاریک.

(-الجِسْمُ): تهنهكه لهرييهومو كهوته
جموجوول.

(-على أصحابه): ناغايهتیی بهسه
(هاورپكانيهوه، / هاوهلهكانيهوه) كردو
بهسهريانداخوری.

(تَأْمَر) (عامية): بيزاری دهربری و هاواری
لهدهستکرد.

(الْمَرْمَر): شلو نهرمی لهرزؤك.

(الْمَرَامِر): نهروم شلی لهرزؤك.

(الْمُرْمُورَة): كههنيهكي نهروم نوئلی/ نیانی
بهلهنجهولار.

۵- (مَرْمَر - الماء): نهومكهی به زهویهكهدا برد.

۶- (مَرْمَر - الشيء) (عامية): شتهكه تالبوو.

(الْمَرْمَر): ۱- ههناری پرل ناو ۲- (ط ۱) بهردی
مهرمهر.

(مَرْمَرَة): مهرمهرپك (يونانيه) كه لووس و
سافتيكي تهواو بیټ.

(الْمَرْمَرَة): ليزمهباران.

(الْمَرْمَار): ههناری پرلهناو.

(الْمَرَامِر): نارهوا/ هيچ و بووج/ ناراست.

۸- (الْمَرْمَرِيس): ۱- لووس ۲- سهخت/ رهق

۳- وهی/ جورتوم ۴- علی (دریژ/ بهرز).

(الْمَرْمِيس) (ح) (يونانية): يهكهله شاخ/
كهركهدهن.

الملحق:

مر: (الْمُرور): تپهپرين/ هاتوجو/ راپوردن.

(الْمُرَة) (ج) مَرَائِر: مئی وشهی (الْمُر): تال/
تالیی.

(لَقِيَ مِنْهُ الْمُرْتَيْن): تالوی بهدهستهوه نوئلی/
خرابهو مهرگساتی بهدهستهوه تووشبوو.

(الْمُرَة) (ج) مُرٌّ وَأَمْرًا: ۱- (ن) جووره سهوزميهكه
دهخوریت ۲- پرژدی دهستقوجاو.

(أَبُو مُرَّة): ناوی شاردراوهی شهیتان.

(الْمُرِّي): ۱- پیخؤر ۲- جووره دهرمانیكي كونه.

(الْمُرَار) (ن): درهختيکه لای رهشه خهلكهكه
ناومكهی (مُرِّي) ه نهگمر حوشتر بيخوات لچی
كرژدمبیټ و دانهكانی دهردمكهویټ.

(الْمُرَارَة) (مص) (ج) مَرَائِر وَمَرَارَات) (ع
۱): توورهكهی زراو/ زراودان كه به جگهرموه
نووساوه كه زراوی تیدایهوه پییدهئین:
(الْمُرَة).

(الْمُرِيرَاء): مرور: توویكي رهشه له گهنمدا
دهبیټ و فرییدمدن.

(الْأَمْر): ریخؤلهكان كه بیسایي تیدادمبیټ
(وشهكه كویه).

(الْأَمْرُ) (م) (مُر): تالترین: زورتال.

(الْأَمْرَان): دوو تالهكه، كه ههژاریی و پیری/
نیفتادمییه/ زور پیرییه یان شتی لهو بابهتانهیه.

۴- (مَرْمَر): كهوته مهرمهر/ كهوته تووره
بوون.

(تَمْرَمَر - الرَّمْل): لهكه كهوته جوولهو
خزان و ههستان.

بیمخوشبوو / لامخوشبوو / شادیکردم.
 (أَمْرَانِي الطَّعَامُ): خواردنه کهم لا خوشبوو
 ئاسان قوتمدا / نۆشمبوو.
 (مَرِيءٌ - الطَّعَامُ مَرَاءً): خواردنه که خوشبوو
 ئاسان قوتندرا.
 (- مَرَأً): له بهرگ و قسه دا وهک ژنی لیها /
 ژنانیبوو.
 (مَرُوْ - الطَّعَامُ مَرَاءً): خواردنه که خوش و
 نهرمه قوتبوو.
 (- الْمَكَانُ): هه وای شوینه که (خوشبوو /
 چاکبوو).
 (مَرَأً): پیوت نۆشی گیانت بیٚت.
 (أَمْرَأ - الطَّعَامُ فَلَانًا): خواردنه که بۆ خوشبوو،
 بییکهوت.
 (إِسْتَمْرَأ - الطَّعَامُ): ۱- خواردنه که لا خوشبوو
 یان به خوشیدانا یان به خوش هاته
 بهرچیژی.
 (الْمَرْأَةُ): چاریک خواردن لا خوشبوون.
 (الْمَرْأَةُ (ج) نِسَاءٌ وَنِسْوَةٌ): ژن / نافرمت
 (کۆکه ی له بیژهی خوی نییه).
 (الْمَرْيَاءُ (ج) مَرْوَةٌ وَأَمْرِيَّةٌ): سوورینچک.
 بۆرییه که له گهرووه بۆ گهدمیه.
 (طَّعَامٌ مَرِيءٌ): خواردنیکى خوشه و
 به کهلک و چیژه و بیژانه.
 (كَلَأَ مَرِيءٌ): گیاهکی له وهره و بیترسو
 زیانه.

(حَقَ الْمُرُورِ): مافی تیپه ربوون / مافی
 هاتووچۆ.
 («مُرُورٌ قِطَارٌ»): تیپه ربوونی شه مه نه فهر.
 (مُرُورٌ = الزَّوَالُ تَدْرِيجًا = الْإِنْقِضَاءُ): بهرمبهره
 تیپه ربوون و بهسهر جوون و کۆتاییهاتن.
 («مُرُورُ الْأَيَّامِ»): تیپه ربوونی رۆژان /
 بهسهر جوونی رۆژان.
 (مُرُورُ الْوَقْتِ): بهسهر جوونی کات.
 (تِجَارَةُ الْمُرُورِ): بازارگانی تیپه ربوون (ئهومیه
 که لوپهل / کالابهسه و لاتیکدا تیپه ربیت- بۆ
 ولاتیکتر- و باجی تیپه ربوون نه دات).
 (مُرُورُ الزَّمَنِ فِي الْقَانُونِ): تیپه ربوونی کاتی
 یاسایی بهسهر جوونی چهند سالیکی دیاریکرا و
 که مافیک (دمه فوتینیت / له دمست دمدات) یان
 مافیک دستگیر دمکات و دمپسه پینیت.
 (الْأَمْرَانُ): هه ژاری و نیفتادمی.
 («ذَاقَ مِنْهُ الْأَمْرَيْنِ»): تالای خراپه و
 مه رگه ساتی به دمسته وه چهشت.
 مرءاً: ۱- (مَرَأً - الرَّجُلُ مَرَأً): پیاومه که
 خواردنه که ی خوارد یان چهشت.
 (- الطَّعَامُ فَلَانًا): خواردنه که بۆ فیسار
 خوشبوو و که لکی پییه خشی.
 (- الطَّعَامُ مَرَاءً): خواردنه که خوشبوو به
 ئاسانی قوتندرا / به گهروودا چوو خوارى.
 (هَتَانِي وَمَرَاتِي الطَّعَامُ): (بیکه وه) نه ووانه
 که ده کریت خواردنه که به دلمه وه نووساو

(امرئ) به دهگمن دهجیته سهر (امرأة).
 (الرؤءة): پیاومتی/ جوامیری/ مهردایهتی.
 (مُرؤة= مُرؤءة): مهردایهتی/ پیاومتی/ جوامیری.
 المرئ: خاوهن مهردایهتی.
 مرت: (مَرَت- الشئیء مَرْتًا): شتهکهی لووسکرد/ ساهکرد.
 (المرت) (مص) (ج) امرات و مرؤت و اماریت): بیابانی رووت/ بیگیاو رووهک.
 (أرض مَرْت): خاگیکی رووتهن.
 (رَجُلٌ مَرْتٌ): پیاویکی برؤ (رووت/ بیتووک).
 (مَرْتُ الجسدِ): لهش لووسی بیتووک.
 (غلامٌ مَرْتُ العذارِ): میردمندالیک تووکی لینهرواییت.
 (المرؤت): بیابانی رووتهن/ بیگیاو رووهک.
 (المروءة): رووتهنی/ لووسی.
 (أرض مَمْرؤوة): زهوییهکی رووتهن/ بیرووهک.
 مرث: (مَرْتٌ. مَرْتًا= مَرَسٌ): نهرمیکردهوهو دهستی لیخت.
 (-الشیء): شتهکهی نهرمکرد.
 (-الصَّبِيُّ اُصْبَعُهُ): مندالهکه پهنجهی خوی مرثی/ جوو.
 (-تَدِي اُمَّهُ): مهکی دایکی مرثی.
 (-الرَجُلُ الرَّجُلُ): پیاوهکه له پیاوهکهی تریدا.

(«هَنِيئًا مَرِيئًا»): نۆشی گیانت بیټ: دوعایه بو خواردن خوریک یان کهسیک خواردنهوه بخواتهوه، نیمه دهلین: (نۆشی گیانت بیټ به بهزو پالانجهی ناوی شانتبیت).
 (الرئیة): مبی وشهی (الرئی).
 (أرض مَرِيئَة): خاگیکی خوشهوا.
 ۲- (مَرؤ. مُرؤءة): جوامیر بوو/ خاوهن پیاومتیوو/ مهرد بوو.
 (تَمَرًا): ۱- خوی وهک مهرد نواند ۲- پیاوانه هاته پیشهوه/ جوامیر بوو/ مهرد بوو.
 (المرء والمرء والمرء): مرؤف. نه موشانه کوی «رَجُلٌ» ن. بهلام له وشهی «رَجُلٌ» ومرنهگیراوه. (الرَجُلُ (ج) رجال): پیاو.
 (المرء (ج) مرؤون): ۱- مرؤف ۲- پیاو (م) مرأة ومرة: ژن/ نافرمت.
 (مرئی): پیاوانه/ مرؤفانهیی.
 (أمرؤ): پیاو (م). امرأة (ج) نساء ونسوة): (له بیژهی خوی نییه): مرؤف.
 (بهمزة وصل وتحرك الراء بحركة آخره): لیرهدا بیټی ری سهرو بؤرو ژیری دهگورریت دموتریت: (جاء امرؤ ورایت امرأ ومررت بامرئ): مرؤفیک هات مرؤفیکم دی. بهلای مرؤفیکدا تیپهریم، نهگهر وشهکه بجووک بکریتهوه (الفی وصل) نهلفی گه یاندنی لی فریدمدرنیت دهلین: (مرئی ومریئة): مرؤفیکدی بجووک (أل) ی پیناسه ناجیته سهر.

(-الدَّوَاءُ فِي الْمَاءِ): دهرمانه‌کهی له ناومه‌کنا /
خوساند.

(-التَّمْرُ بِيَدِهِ فِي الْمَاءِ): خورماکه‌ی له ناومه‌کنا
ناو دهستی لیخستو جوولاندی تا دهنکه‌کانی
له‌یه‌ک جیابینه‌وه.

(مَرَّتْ - عَلَى الْخِصَامِ مَرْتًا): له ناکوکیدا
هیواشو و سهرمه‌ند بوو.

(مَرَّتْ وَمَمَرَّتْ (ج) مَمَارَتْ): هیواشو و
سهرمه‌ندو به تابوشت له ناکوکیدا.

(مَرَّتْ - الثَّرِيدَ): نانسی تریته‌کهی وردو
نامادمکرد / له‌توپه‌تیکرد.

(مرج: ۱- (مَرْج - الدَّابَّةُ مَرْجًا): جوارپیکه‌ی
کرده له‌ومرگا.

(-تِ الدَّابَّةُ): جوارپیکه له له‌ومرگا که‌دا له‌ومرگا.
«(مَرْجٌ لِسَانُهُ فِي أَعْرَاضِ النَّاسِ)»: زمانی بو
نامووسی خه‌لکی دریزگردو به خرابه که‌وته
باسکردنیان.

(-الكذب): که‌وته دروکردن.

(-السلطان رَعِيَّتُهُ): سولتان میلیته‌کهی
به‌ره‌لاکرد / خو‌ی تینه‌گه‌یاندن و باری خرابی
چاک نه‌کردن.

(أَمْرَج - الدَّابَّةُ): جوارپیکه‌ی به‌ره‌لاکرد له
کو‌ی همزکات بله‌ومریت.

(الْمَرْج (مص) (ج) مَرْوَج): میرگا / له‌ومرگای
فراوان و گیا زور جوارپیی‌تیایدا بله‌ومریت و
بیت و بجیت.

۲- (مَرْج - الْأَمْرُ. مَرْجًا): کاره‌کهی له‌دهستادو
باش داینه‌مه‌زراند.

(-الشيء بالشَّيءِ): شته‌کهی تیکه‌ل به
شته‌که‌پتر کرد.

(مَرْج - الْخَاتَمُ فِي الْأَصْبَعِ. مَرْجًا): نه‌موس‌تیله‌که
له په‌نجه‌دا شلبوو / ده‌هاتووده‌چوو.

(-الْأَمْرُ وَالْعَهْدُ وَالْأَمَانَةُ وَالِدَيْنِ): کاروبارو
به‌یمان و ده‌ستپاکی و دلپاکی و سپاردمو ناین:
شیوان / تیکچوون / وه‌ک خو‌یان نه‌مان / گهنبوون.
(أَمْرَج - الشَّيْءَ): شته‌کهی به‌سهر په‌کدا کردو
تیکه‌لیکرد.

(-العهد): په‌یمان‌ه‌کهی شکاندو نه‌پیرده‌سهر.
(الْمَارِج) (فا): اگری هه‌ستاوی دووکه‌لاوی
۲- تیکه‌لبوون / ناویته‌بوون ۲- شه‌بوکان /
شله‌ژان.

(الْمَرَّاج): (چه‌نه‌بازی / زوربیلی) دروژن.
(الْمَرِيح (ج) أَمْرَجَة): نیسقا‌نوگه‌ی سپی که
له‌ناو قو‌جی ناژه‌له‌که‌دایه.

(أَمْرٌ مَرِيح): کاریکی نالوسکاوی / شیواوی
تیکه‌ل و پیکه‌ل.

(سَهْمٌ مَرِيح): تریکی له‌رزو‌ک.

(عَصْنٌ مَرِيح): لقیکی خواری په‌ل له‌یه‌ک
نالوو په‌ل وشکبوو.

(الْمَرَّاج): که‌سینکه که کاروباری بی‌سهر و به‌ره /
کاردانه‌مه‌زینه.

۲- (أَمْرَج - تِ النَّافَةِ): می‌حوشتره‌که به‌چکه‌کهی

ناوسکی فریډا که تازه له بزدانیدا/ منالدانیدا
بنجبهستبوو بوو.

(نَاقَةُ مِمْرَاجٍ): میخوشریکه هر بهراوږته
دمبیت.

۴- (الَّرَجَانُ وَاحِدَتُهُ مَرَجَانُهُ): ورده
مرواری.

(الَّرَجَانُ) (ن): شیلان. دموونیکه گه لاکه‌ی
هیلکه‌ییه دريژه، گوله‌که‌ی ورده له به‌هاردا
ده‌گریته‌وه داره‌که‌ی زمردباومو ناسکه زوو
دمشکیت پیښی ده‌لین: (قُلْنَسُوَةُ الرَّاهِبِ):
کلاوقووجی ږمبه‌ن.

(الَّرَجَانُ الْيَابَانِي): شیلانی ژاپونی دموونیکه
گه لاکه‌ی هه‌میشه سه‌وزمو هیلکه‌ییه له
باخچه‌کاندا زوره له نه‌ورویا و ناسیای خورناو‌ادا
هه‌یه له سه‌رووی سوریایشدا له شیوه‌ی
دمبیریت به‌لام لیږه گه لاکه‌ی دموونیت.

(الَّرَجَانُ): شیوه‌ی ږمگی سووره له دمریادایه
وه‌ک په‌نجه‌ی دمست وایه.

مرح: ۱- (مَرِحَ- الرَّجُلُ): زور شاد بوو/
که‌ی‌فخوښبوو له خوښیاندایه که‌وته هه‌له‌که
سه‌ماو خوږادان و باییبوون.

(مَرِحَ): زور که‌ی‌فخوښ / شاد. (ج) (مَرِحِي
وَمَرِاحِي. وَمَرِيح (ج) مَرِيحُونَ):
که‌ی‌فخوښکی به‌جرت و فرت و بایي.

(«لَا تَمْرَحْ بِعَرَضِكَ»): نامووسی خوت به‌ر
سووکی مه‌ده.

(أَمْرَحُ- هُ): که‌ی‌فخوښ‌یکردو خستیه هه‌له‌که
سه‌ماو باییبوون.

(-الْكَلَأُ الْفَرَسِ): گیاهه چاره‌ویکه‌ی چوستو
چالاک‌کرد.

(الْبِرَاحُ): که‌ی‌فخوښبوون و جرت و فرت‌کردن و
باییبوون و گورانی چږین.

(مَرَحِي): ناهه‌رین / چاکت‌کرد / باشت‌کرد.

(الْبِرْحَةُ): جوړی شادیی / که‌ی‌فخوښی.

(الْبُرُوحُ): ۱- مه‌ی ۲- چاره‌وی چابوک / گورج و
گول.

(قَوْسُ مَرُوحٍ): که‌وانیکی تیر راستنیر راست
دمبیریت / که‌وانی چاک هاویر.

(الْتَمْرَاحَةُ): چابوک / نازاو سووکه‌له.

(«هُوَ تَلْعَابَةُ تَمْرَاحَةَ»): نه‌و فره گه‌مه‌و
سووکه‌له‌و چابوک و قوشمه‌یه.

(الْمَرِحَ وَالْمِرَاحُ): چابوک / چالاک /:
گورجوگول.

۲- (مَرِحَ- السَّحَابُ مَرِحًا وَمَرِحَانًا): هه‌وره‌که
باراندی.

(-الزَّرْعُ): کشته‌که گولیدمرکرد / گولیکرت.

(-ت عَيْنُهُ): چاوی تیکجوو / وروژاو گل‌یکرد.

(-تِ الْعَيْنِ بَمَانِهَا وَقَدَاها): چاومکه ناویکردو
ریپوقی دمردا.

(مَرِحَ- الْمَزَادَةُ الْجَدِيدَةُ): گوزه تازه‌که‌ی
له‌ناو ږرکرد تا کونوله‌کانی بگریت و ناو
نه‌ده‌له‌نیت.

(-الْبُرِّ): گه‌نمه‌که‌ی پاککرد.
 (الْمِرَاح): ۱-چاوی‌که‌ که‌ ناو زور بکات
 ۲-(خاکیکه/ زه‌وییه‌که) روومکی تیدا زوو
 هه‌لدسه‌سیت/ بالآ ده‌کات.
 ۳-(مَرَّح- المِهْر): جوانوومکه‌ی رامکرد له
 جرت و فرتیکردو هیمنیکرد.
 (الْمُرَّح) (مفع): رامکراو.
 (كُرْمٌ مُمَرَّحٌ): میویکی دام‌مزر او له‌سه‌ر
 کۆله‌که‌ یان له‌سه‌ر که‌پر.
 ۴-(مَرَّح- الرَّجُل): پیاو‌مه‌که‌ چوو‌ه‌ جه‌رگه‌ی
 شه‌رموه.
 (الْمُرْحَى): جه‌رگه‌ی/ نی‌رینه‌ی شه‌رو مه‌یدانی
 جه‌نگ.
 ۵-(مَرَّح- الجِلْد): پیسته‌که‌ی چه‌ورکرد.
 («مَرَّحَتِ الْمَرَأَةُ الْبَيْتَ تَمَرَّحَهُ مَرَّحًا»):
 ژنه‌که‌ ته‌ختی خانوومکه‌ی به‌ قورپکی تایبمت
 سواغدا.
 ۶-(الْمُرْحَةُ): عه‌ماری میوژ یان شتیر.
 ۷-(مَرَّحَب- فَلَانًا وَبِهِ): خوشهاتنی له‌ فیسار
 کرد: بییوت: خوشهاتیت و میان چاکی و فه‌رت
 هاورد.
 (مَرَّحَب- اللهُ فَلَانًا): خودا فیساری خسته
 خوشییه‌وه.
 (-د): نزای خوشییی بۆ کرد.
 مرخ: ۱-(مَرَّحٌ جَسَدُهُ بِالِدِهْنِ): له‌شی به
 رۆن چه‌ورکرد/ له‌شی به‌رۆن هه‌نوو.
 (مَرَّح- العرفجُ مَرَّحًا): به‌هیوکه‌ که‌
 تووله‌کانی درپژبوون و گه‌لاکانی بۆنیان
 خوشیوو و جوانبوون.
 (مَرَّح): به‌هیوکی په‌لد‌رپژو گه‌لانا‌سکبوو.
 (مَرَّح-ه): چه‌وریکرد.
 (مَرَّحٌ وَأَمَّرَح- العَجِين): زور ناوی له
 هه‌ویره‌که‌وه دا تا شلیبوومه‌وه.
 (تَمَرَّح- بِالِدِهْنِ): به‌ رۆن خۆی چه‌ورکرد/
 خۆی له‌ رۆن هه‌لکیشا.
 (الْمَارِخ) (فا): خۆچه‌ورکهر.
 (ماءٌ مَارِخ): ناویکی له‌بهر رۆیشتوو.
 (رَجُلٌ مَارِخٌ): پیاوویکی ناو‌راکیش/ ناوه‌ین.
 (الْمَرِّخ) (مص): دره‌ختیکه‌ ناسک که‌ ناگر زوو
 دم‌گریت و ناگری پیده‌م‌گریته‌وه.
 (الْمَرِّخ): که‌سیکه‌ خۆی زور چه‌وربکات.
 (- مِنْ الْأَشْجَرِ): دره‌ختی نه‌رمی ناسک.
 (الْمَرُّوخ): نه‌وه‌ی خۆی پیچه‌وگ‌دم‌که‌ن.
 ۲-(مَرَّخ. مَرَّخًا): گالته‌یکرد/ سوعبه‌تیکرد.
 ۲-(الْمَرِّخ): گه‌وج.
 (الْمَرِّخ): کلک.
 (الْمَرِّیخ (ج) أَمْرِيخَة): نیسکی ناو قوچی
 ناژهل.
 (الْمَرِّیخ): ۱-گه‌وج ۲-(فَكَ) نه‌ستیرمه‌ی
 گه‌رۆکه‌/ نه‌ستیره‌ی بارام که‌ نزیکترین
 نه‌ستیرمه‌ی له‌ رۆژموه.
 (ثَوْرٌ أَمْرِيخٌ): گایه‌ک خالی سپی و سووری تیدایه‌.

(-الْبُرِّ): گه‌نمه‌که‌ی پاککرد.
 (الْمِرَاح): ۱-چاوی‌که‌ که‌ ناو زور بکات
 ۲-(خاکیکه/ زه‌وییه‌که) روومکی تیدا زوو
 هه‌لدسه‌سیت/ بالآ ده‌کات.
 ۳-(مَرَّح- المِهْر): جوانوومکه‌ی رامکرد له
 جرت و فرتیکردو هیمنیکرد.
 (الْمُرَّح) (مفع): رامکراو.
 (كُرْمٌ مُمَرَّحٌ): میویکی دام‌مزر او له‌سه‌ر
 کۆله‌که‌ یان له‌سه‌ر که‌پر.
 ۴-(مَرَّح- الرَّجُل): پیاو‌مه‌که‌ چوو‌ه‌ جه‌رگه‌ی
 شه‌رموه.
 (الْمُرْحَى): جه‌رگه‌ی/ نی‌رینه‌ی شه‌رو مه‌یدانی
 جه‌نگ.
 ۵-(مَرَّح- الجِلْد): پیسته‌که‌ی چه‌ورکرد.
 («مَرَّحَتِ الْمَرَأَةُ الْبَيْتَ تَمَرَّحَهُ مَرَّحًا»):
 ژنه‌که‌ ته‌ختی خانوومکه‌ی به‌ قورپکی تایبمت
 سواغدا.
 ۶-(الْمُرْحَةُ): عه‌ماری میوژ یان شتیر.
 ۷-(مَرَّحَب- فَلَانًا وَبِهِ): خوشهاتنی له‌ فیسار
 کرد: بییوت: خوشهاتیت و میان چاکی و فه‌رت
 هاورد.
 (مَرَّحَب- اللهُ فَلَانًا): خودا فیساری خسته
 خوشییه‌وه.
 (-د): نزای خوشییی بۆ کرد.
 مرخ: ۱-(مَرَّحٌ جَسَدُهُ بِالِدِهْنِ): له‌شی به
 رۆن چه‌ورکرد/ له‌شی به‌رۆن هه‌نوو.

لووسکراو/ خانوویه‌گی ساقکراو.
 (تَمَرْدَ): ۱- ماومیهک بیتووکبوو/ لووسبوو
 ۲- یاخیبوو.
 (-على الناس): خوی به‌سهر خه‌لکدا بادا/
 فیزی نواندو ده‌ستدریژی به‌رامبهر کردن.
 (-الرجل): ۱- له نه‌ندازه‌ی خه‌لکتری کرده
 دمرهوه ۲- لووتبهرزیبیکرد/ فیزی نواند.
 (ألأرد (فا) (ج) مَرْدَة وماردون و مُرَاد):
 ۱- یاخی/ سه‌رپیچیکر ۲- نه‌ندازه‌شکین ۳- زوردار
 (وهك له فهر بیهریبت) ۴- به‌رز.
 (بناءً مارْد): باله‌خانه‌یه‌گی به‌رز.
 (ألرأد والمَرَاد (ج) مَرَارید): مل/ گهردن/
 نه‌ستو.
 (ألرید (ج) مُرْدَاء): ۱- زور دوو‌روو ۲- مروقی
 زور پیسو و ناپاک/ خراب و به‌دخوا.
 (ألرید): ۱- زور دروژن و دوو‌روو ۲- ناپاک و
 پیسو و به‌دخوانم.
 (الأمرد (م) مَرْدَاء (ج) مُرْد): لاویک سمینلی
 بۆرکردوه به‌لام ره‌شی نه‌هاتوه.
 (فَرَسٌ أَمْرَد): چاره‌وییه‌ک که لچ و لیوی
 تووکی نه‌یبت.
 (المرداء (ج) مَرَاد): دره‌ختی رووتی بیگه‌لا ۲-
 لم که هیچ تی‌دا نه‌رویت ۳- زه‌وییه‌گی رووتمن/
 هیچی تی‌دا نه‌روایبت.
 ۲- (مَرْد - الشيء في الماء مَرْدًا): شته‌که‌ی له
 ناوه‌که‌دا هه‌لگلوفت.

(المرخاء): می‌خوشتری چالاک: چابوک و
 خیرا.
 مرد: ۱- (مَرْد - الغُصْن مَرْدًا): (لقه‌که/
 چله‌که‌ی رووتکرد/ توپکله‌که‌ی لی‌کرده‌وه.
 (-الشيء): شته‌که‌ی نه‌رم و لووسکرد.
 (-الشيء): شته‌که‌ی پیری.
 (-فلاناً): نامووسی فیساری‌بیرد.
 (-مُروداً): ۱- سه‌رپیچیکرد/ یاخیبوو ۲- له
 نه‌ندازه‌ی خوی تی‌په‌ری و سنووری کۆمه‌له‌که‌ی
 شکاند/ پیی لی‌هه‌لکیشا.
 (-على النفاق ونحوه): له‌سه‌ر دوو رووی و
 درووشتی له و بابه‌ته رویشته و مه‌شقی له‌سه‌ر
 کرد.
 (مَرْد - الغلام مَرْدًا ومُرودَةً): میردمنداله‌که
 ماومیه‌ک لووسبوو پاشان تووکیدم‌کرد/
 ره‌شو و سمینلی هات.
 (مَرْد. مرَادَة ومُرودَةً): ۱- یاخیبوو له نه‌ندازه
 به‌ده‌ر زه‌بروزمگی نواند/ ده‌ستدریژی‌بیکرد
 ۲- له هاو‌ریکانی به‌ده‌ربوو گه‌یشته نه‌ندازه‌یه‌ک
 له یاخیبووندا له سنووری کۆمه‌له‌که‌ی
 تی‌په‌ری.
 (مَرْد - الغُصْن. تَمْرِیداً وتَمَرَاداً): گه‌لای به
 چله‌که‌وه نه‌هیشته و رووتیکرد.
 (-البناء): ۱- خانه‌که‌ی (سازاند/ دروستکرد) و
 سافیکرد ۲- خانومه‌گی درین‌کرده‌وه/ گه‌وره کرد.
 («بناءً مُرْدًا»): خانه‌یه‌گی درین‌ی سواغ‌دراوو

(- مَارَزَه مُمَارَزَةٌ): بیوهی خهریکبوو.
 ۲- (مَرَزَه-ه. مَرَزَا): بری.
 (- الرَّجُلُ): خهوشی لیدرهیناوتیرووانجی تیگرت.
 (- الشیء): شتهکهپیری.
 (اِمْتَرَزَ-عَرَضَهُ): نامووسی پایهمالکرتو ئاپروپیرد/ نهتیکرد.
 (- شَرِیکَهُ): مالهکهی له شهریکهکهی داپری و لیبسند.
 (- مِنْ مَالِهِ مَرَزَةٌ): بهشیک (مالهکهی/ داراکی) نهوی بۆ خوپیرد.
 (اَلرَّزَّةُ وَالْمِرْزَةُ): پارچهپهک/ بهشیک.
 (عَرَضُ مَرِیز): نامووسی نهتکراو.
 ۳- (اَلْمِرْزَاتَان): دوو نیشانه گۆشتیی سهر نهرمهی گوی.
 (اَلرَّزَّةُ (ح) = اَلْعَقِيبُ): مشکگره جوړه ههلویهکه، بالندهیهکی گۆشتخوړه مشک و کهروشک دهگریت.
 ۴- (اَلْمِرْزَبَان (ج) مَرَاذِبَة- عِنْدَ الْفَرَسِ): لای فارسهکان سهرۆکه.
 (اَلرَّزْبَة- عِنْدَهُمْ): لای فارسهکان سهرۆکاپهتییه.
 ۵- (اَلْمِرْزَنْجُوش (ن) = اَلْمِرْدَقُوش (فارسیه): جاترمکیویله.
 مرس: ۱- (مَرَزَه-ه مَرَزَا): بهسهری پهنجه به هیواشی نوهورچی لیگرت بیئنهوهی نازاری بدات، نهگهر نازاریدا پیی دهلین: (فَرَصَ).
 (مَرَزَه- الرَّجُلُ): دهستی به پیاوهکهدا کیشا/ بهدهست له پیاوهکهیدا.

(-الصَّبِي تَدِي اُمِّهِ): ساواکه مهکی داپکی مرئی.
 (-الدَّابَّةُ): جوارپیکهی خیرا لیخوری.
 ۲- (مَرَدٌ- المَلَّاحُ السَّفِينَةَ. مَرْدًا): پاپوړهوانهکه پاپوړمهکی به سهول دایه پیش.
 (اَلْمُرْدِي): سهول تهختهیهکی درپزه، پاپوړی پی پیشدهدریت/ پیلیدهخوریت.
 ۴- (مَرَدٌ- الرَّجُلُ. مَرْدًا وَمُرودَةً): پیاومه ههر خهریکی خواردنی خورمای خووساوی ناو شیر بوو.
 (اَلْمَرِيدُ): خورمای خووساوی ناوشیر.
 ۵- (مَرَدٌ- لِلْحَمَامِ تَمَرَادًا): گولانهیهکی بۆ کوتر دروستکرد.
 (اَلتَّمَرَاد (ج) تَمَارِيدُ): گولانهی کوتر/ برجیکی بچووی کوتره.
 ۶- (تَمَرَدٌ- الرَّجُلُ): هاته ماردين.
 ۷- (اَلْمِرْدَقُوش (ن) (فارسیه): مهرزنگوش/ جاترمکیویله/ گویمشکه. رووهکیکی بونخوشه گه لای وردو گولی بچووی ههیه همدنیک سوودی پزیشکی ههیه (بۆ وریاکردنهوهو بههیزکردن) باشه ۲- (ن) زعفران (فارسیه).
 مرز: ۱- (مَرَزَه-ه مَرَزَا): بهسهری پهنجه به هیواشی نوهورچی لیگرت بیئنهوهی نازاری بدات، نهگهر نازاریدا پیی دهلین: (فَرَصَ).
 (مَرَزَه- الرَّجُلُ): دهستی به پیاوهکهدا کیشا/ بهدهست له پیاوهکهیدا.

(-الصَّبِيَّ أَصْبَعُهُ): منداله ساواکه په‌نجه‌ی خسته دهمپه‌وو جووی یان مژی.

(-يَدُهُ بِالْمَدِيلِ): دهستی به‌دسته‌سپرکه سړی.
(مَرَسٌ - الرَّجُلُ مَرَسًا): زور همت‌ر بوو له کارگردندا.

(مَارَسٌ - الْأَمْرُ مِرَاسًا وَمُمَارَسَةً): هه‌ترانه به‌کارمکه‌وه خهریک‌وو و تیی‌دا قالم‌وو و لییزانی.

(تَمَرَسٌ بِالشَّيْءِ): ۱-خوی له شته‌که هه‌لسوو
۲-له شته‌که‌یدا.

(-بِالطَّيِّبِ): بوئی له خویدا.

(-بِالرَّجُلِ): خراپه‌ی گه‌بانده پیاوکه‌/ خراپه‌ی به‌رام‌بهر کرد.

(-بِدِينِهِ): گالته‌ی به‌ دینه‌که‌ی خوی کرد یاری پیکرد.

(-بِالنَّوَابِ وَالْخُصُومَاتِ): به‌ کیش‌وو گرفتاری وه‌ی/ جوورت‌وو و دوژمن‌کاری خوی راه‌یناو پیی فیرووو.

(تَمَارَسٌ - الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ): خویش‌گه‌ل له‌گه‌ل په‌کدا راهات‌وو‌ی جه‌نگ‌ووون/ به‌یه‌کیان‌دادا.

(إِمْتَرَسٌ - بِالشَّيْءِ): خوی له شته‌که هه‌لسوو/ به‌ر شته‌که که‌وت.

(-الْخُطْبَاءُ وَالْأَلْسُنُ فِي الْخُصُومَةِ): وتاری‌بیژو قسه‌که‌رمکان له‌گه‌ل په‌کدا در‌یژمیان به‌ مشتومرو شهره‌ قسه‌دا به‌ سمر و پوته‌لاکی په‌کتريدا هاتن.

(الْمَرَسُ) (مَص): له‌سمر رویشتنی هه‌میشه‌یی.
(الْمَرَسُ (ج) أَمْرَاسٍ): ۱-کارامه/ شاره‌زا/ لیزان/ وه‌ستای کار/ خه‌مخوژ له‌ کاردا/ کار‌کرده ۲-جه‌نگاو‌وو خاو‌من نه‌زموون له جه‌نگدا.

(«هُمْ عَلَى مَرَسٍ وَاحِدٍ»): نه‌وان له پیودان‌گی‌کدان و له‌سمر خوور‌وه‌وشتی‌کن.

(الْمَرَسَةُ (ج) مَرَسٌ وَ (جج) أَمْرَاسٍ): گوریس/ به‌ت (چونکه ده‌ست پی‌وه‌ی هه‌ر خه‌ریکه‌).

(أَمْرَاسُ الْمَرْكَبِ): (په‌ته‌کان/ ته‌نافه‌کان‌ی پاپوژ، که‌شتی).

(الْمَرَّاسُ وَالْمَرَّاسَةُ): زه‌بروز‌منگی‌ی/ توندیی و هیژ/ تین.

(«هُوَ سَهْلُ الْمَرَّاسِ»): ۱-کار‌کردن له‌گه‌ل‌یدا خو‌شه ۲-مروفتی‌کی نه‌رمه/ زوو راه‌مت.

(«صَغَبُ الْمَرَّاسِ»): مروفتی‌کی رهمه‌و سهر‌کی‌شه/ ملنه‌دمره/ کار له‌گه‌ل‌یدا گرانه.

(الْمَرَّاسُ): زور توندوتیژ/ سه‌خت.

(«لَيْلَةٌ مَرَّاسَةٌ»): شه‌وی‌کی ناخو‌ش و سه‌خت و نار‌ه‌مت رویشتنی‌کی دووری شه‌که‌تکار.

(الْمَرَّاسُ): خور‌ماو شتی‌زی خو‌س‌او‌ه‌ی ناو ناو.

۲- (مَرَسٌ - حَبْلُ الْبَكْرَةِ): گوش‌ی به‌کر‌مکه‌ دهر‌جوو/ ترا‌زاو که‌وته لایه‌کیه‌وه.

(مَرَسٌ - تِ الْبَكْرَةِ مَرَسًا): په‌تی به‌کر‌مکه‌ ترا‌زا که‌وته نیوان به‌کر‌مو ته‌ومر‌مکه‌په‌وه.

(أَلْرَش (مص) (ج) مُرُوش وَأْمَرَش):
ازموییهک باران پرووی رؤشاندبیت ۲-زموییهک
که باراناو خوئی لهسەر نهگرتیت و خیرا بهسهریدا
پروات ۲-بناری شاخ ناوی پئیدا پروات.

(الْمُرَش (م) مَرشَاء (ج) مُرَش): بهدخواز/
پیاوخراب و شهرانی.

(الْمُرَشَاء): هه‌موو زینده‌وهریکی نه‌زوک
۲-زموییهک که گه‌لیک جوړی گیای تئیدابیت.

(الْمُرَاش): کاسبکار / رهنج‌دەر.
(الْمُرَاش = الطَّرَاش) (عند العامة): نه‌وهی
دیوار گه‌چاوده‌کات.

(الْمُرَاش): رشینه‌باران.
مرض: (مَرَض - التَّدِي وَنَحْوَهُ. مَرَضًا):
مه‌مه‌که‌گه یان شتتیری به په‌نجه‌گرت و
گوشی.

(مَرَض - الرِّجْل مَرَضًا): بپشکه‌وت.
(تَمَرَض - القَشْر عَنِ الشَّعْبِ وَنَحْوَهُ): توئیکله‌که
له جوکه‌و شتی وا بووه‌وهو با بردی.
(الْمَرُوض): می‌حوشتری خیرا.

مرض: ۱- (مَرَضٌ مَرَضًا وَمَرَضًا) ته‌ندروستی
تیکچوو / نه‌خوشکه‌وت / دهردیگرت.

(مَرَضٌ وَمَرِيضٌ وَمَرِضٌ): نه‌خوش / بیمار /
دهرمدار.

(مَرَضٌ - ه): ۱- دهرمانیکرد / چارسه‌ریکرد
له نه‌خوشسیه‌که‌یدا به ته‌نگیه‌وه هات
۲- بیهیزیکرد / لاوازیکردو نه‌خوشیخت.

(مَرَسَتْ حِبَالَهُ): گولۆله‌که‌ی ئالۆز بوو
واتا کارمکانی به‌سەر به‌کاداجوو ئالۆز بوو.

(أَمْرَسَ - حَبَلَ الْبَكْرَةِ): به‌تی به‌کره‌که‌ی
خسته‌وه جئ خوئی و راستیکرده‌وه.

(الْمُرْس (ج) أُمْرَس): به‌تی ترازوی به‌کره/
له به‌کره دهرچوو.

(الْمُرُوس): به‌کره‌یه‌ک که په‌ته‌که‌ی که‌وتبیته
نیوانیه‌وهو نیوان ته‌ومره‌که‌یه‌وه.

۳- (الْمُرْسَنُك) (فارسیه): قورقوشمی تاووه که
زۆر قورسه.

(«فَلَانٌ أَتَقَلُّ مِنْ مَرْسَنِكَ» (عامیه): فیسار
له قورقوشمی تاووه قورستره.

۴- (الْمَارِسْتَان وَالْمَارِسْتَان (ج) مارستانات)
(فارسیه): نه‌خوشخانه / خسته‌خانه.

مرش: (مَرَش - وَجْهَهُ مَرَشًا): ۱- دهموچاوی
(رئی / رووشاند) یان گه‌ستی ۲- به‌سه‌ری
په‌نجه‌ دهموچاوی روومه‌تی گرت و گولۆفتی.
(هـ بِالْكَلام): به‌سه‌ نازاری دلیدا.

(-الماء): ناوه‌که رۆیشت.
(-الحائِطُ = طَرَشُهُ) (عامیه): دیواره‌که‌ی
گه‌چاو کرد.

(الْمُرَش وَالطَّرَش): گه‌چاوکردنی دیوار.
(إِمْتَرَش - الشَّيْءُ): ۱- شته‌که‌ی هه‌لکیشاو به
دزییه‌وه بردی ۲- کویکردوه.

(-إِعْيَالِهِ): رهنجی بۆ خیزانه‌که‌یدا / نانی بۆ
په‌یداکردن.

(«قَلْبٌ مَرِيضٌ»): دلایکی نابینکز/ نابین
 ناتماوا.

(رَأْيٌ مَرِيضٌ): رایهکی ناتماوا نادرست/
 خواروخییج.

(عَيْنٌ مَرِيضَةٌ (ج) مَرِاضٌ وَمَرَضِيٌّ):
 چاویکی سست و کز.

(رِيحٌ مَرِيضَةٌ): رایهکی سست/ کزما.

(شَمْسٌ مَرِيضَةٌ): خوریکی که مروناکی.

(لَيْلَةٌ مَرِيضَةٌ): شهویکی بیهساره/ ههسارمو
 نهستیرهکانی بهدمروه نهبن.

(أَرْضٌ مَرِيضَةٌ): ۱-زهوییهک خه لکه کهی

نهگریت ۲-خاکیکی به ناشوبو جهنگ

۳-خاکیکی وشکوبرنگ و چؤل.

(الْمَرِاضُ): ههمیشه نهخوش/ دمرمدار.

(الْمَرَضُ): برینبیج/ تیمارگار.

(الْمَرَضَةُ (ج) مُمَرَضَاتٌ): پهرسیتیار/ نهو

نافرتهی له خهسهتهانه خاندادا به تنگ

نهخوشهوه دیت و سه په رشتیاندکات.

(الْمَرُوضُ وَالْمَتَمَرِّضُ = الْمَرِيضُ): نهخوش/

خهسته.

۲- (مَرَضٌ - الْبُرْءُ): گهنمه کهی شه نکرده تا

کاودانه کهی له یهک جیاباکانهوه.

۲- (أَمْرٌ - الرَّجُلُ): نزیکه پیداو یستییه کهی

به دمست بهینیت.

الملحق:

مرض: (التَّمَرُّضُ): خهستهوانیی/ په رستیاری/

(مَرَضٌ فِي الْأَمْرِ): له کارمهکدا سستییکردو

کارمهکی باش نه جامنه داو باشی دانهمه زرانده.

(أَمْرٌ): نهخوشکهوت/ دمردیگرت.

(-اللَّهُ فُلَانًا): خودا فیساری (نهخوشخست/

دمردمدارگرد).

(هـ): به نهخوشی هاته بهرچاو.

(«أَتَيْتُ زَيْدًا فَأَمْرَضْتُهُ»): چوومه لای زهیدو

به نهخوشمزانی سه ری نهخوشییه که یمدا.

(-أَجْفَانُهُ): پیلومکانی لیکن/ نایه سه رییهک.

(-الْقَوْمُ): چوارپیکیانیمان دمردیبان تیکهوت/

نهخوشکهوتن.

(تَمَرَضٌ): له کارمهکدا بیتواناو سستبوو.

(تَمَارَضٌ): به درؤ خوی نهخوشخست/ خوی

به نهخوش نواندو نهخوشیش نه بوو.

(- فِي أَمْرِهِ): له کارمهکدا بیهیز بوو.

(الْمَرَضُ وَالْمَرَضُ (ج) أَمْرٌ): ۱- نهخوشیی/

بیماریی/ تهنتیکچوون و نادرستبوون ۲-

تاریکیوونی سروشت و تیکچوون و شپرزهبوونی

که له وه بییش رووناک و سافو ناساییبوو.

(الْمَرِضُ (ج) مَرِاضٌ): کهسیکی (دمردمدار/

نهخوش).

(«بِهِ مَرَضَةٌ شَدِيدَةٌ»): دمردیکی گرانی

پیوهیه/ ههیه.

(الْمَرِيضُ (ج) مَرَضِيٌّ): نهخوش/ دمرمدار.

(«بَدَنٌ مَرِيضٌ»): ۱- له شیکی ناتماواوو بیهیز/

زمبوون/ دمرمدار.

تیمارکاری/ نه خوشداری/ هونهری به تمنگه ومهاتنی
نه خوش وشه ونوخونیی به دیار یه وه به پیی زانستی
پزیشکیی و تمندروستی سه پر شتیکردنی.

مرط: ۱- (مَرَط- الشَّعْرُ أَوْ الرَّيشُ. مَرَطًا):
(تووکه که / مووکه) یان پهری بالندمکهی
دمرکیشا/ هه لکمند.

(مَرَطَه) (عامیة): دراندی.

(مَرَط- بَسَلَجِه): ریقنه کهی هه لدا/ فریدا/
هیچقاندی.

(-تِ الْمَرَأَةُ بَوْلِدَهَا): ژنه که منداله کهی بوو.

(مَرَط. مَرَطًا): قژو تووکی له مش و هه ردوو
بروو برژانگی تمنکیوو.

(مَرَط- الشَّعْرُ أَوْ الرَّيشُ): تووکه کهی یان
پهرمکهی دمرکیشا/ هه لکمند/ هه لکیشا.

(-بَسَلَجِه): ریقنه کهی هه لدا.

(مَارَط- هُ مَمَارَطَةٌ): تووکه کهی هه لکیشاو
له مشی رووشاند.

(أَمْرَط- الشَّعْرُ): کاتی هه لکیشانی موکه/
تووکه که هات.

(-تِ النَّاقَةُ وَلَدَهَا): میحوشترمه که بهراویته
بوو/ به چکه کهی فریدا که نه به کامبوو و

تووکی پیوه نه بوو.

(-تِ النَّخْلَةُ): دارخورماکه بهرمکه یومراند.

(تَمَرَط- الشَّعْرُ): قژمه که وهری.

(-السَّهْمُ): تهرمه که پهری پیوه نه بوو.

(إِمْتَرَط- الشَّيْءُ): شته کهی به دزییه وه برد.

(إِمْرَطَ وَأَمْرَطَ الشَّعْرُ): قژمه که وهری.

(أَلْمَرَطُ (ج) أَمْرَاطُ وَمِرَاطُ- مِنَ السَّهَامِ):

تیری بهر پیوه نه بوو/ بیپهر.

(«سَهْمٌ مُرَطٌ»): تیریکی بیپهر.

(أَلْمِرَاطَةُ): نهو تووکه سه ره ی که له داهیناندا
یان هه لکیشاندا دموهریت.

(الْأَمْرَطُ (م) مَرَطَاءُ (ج) مُرَطٌ): ۱- نه وه ی

تووکی/ مووی له مش و بروو برژانگی تمنکیبیت
۲- گورگی تووکه له موهریوو.

(سَهْمٌ أَمْرَطٌ): تیریکی بیپهر.

(شَجَرَةٌ مَرَطَاءُ): دره ختیکی رووتی بیگه لا.

(سَهْمٌ مَرِيطٌ وَمِرَاطُ): تیریکی بیپهر.

۲- (مَرَط- الرَّجُلُ مَرَطًا وَمُرَوَطًا):

به له میگرد/ خیرایکرد.

أَمْرَط- تِ النَّاقَةُ): میحوشترمه که خیرایکردو
بیپشکهوت.

(فَرَسٌ مَرَطِيٌّ): چاره موپیه کی نازا/ خیرا/
گورج.

(الْمُرَوَطُ): خیرایی رویشتن یان غارکردن/
راکردن.

(الْمِرْطَةُ (ج) مَمَارِطُ مِنَ النَّوْقِ): میحوشتری
خیرا/ گورج.

۲- (مَرَط- فَلَانًا. مَرَطًا وَمُرَوَطًا): دالده ی

هیساریدا.

(مَرَطٌ وَمَرَّطٌ- الشَّيْءُ مَرَطًا): شته کهی

کۆکردموه.

۴- (مَرَط - الثوب): قوئی کراسه که می کورت کرد /
 هه نمانی.

(المرط (ج) (مروط): ۱- بهرگیگی نه دووراو
 ۲- سه بهرگیگی خوری و شتیر که به
 که مهوره به ستریت یان وه که عبا له خووه
 بیچریت یان له بهرگیگی.

مرع: ۱- (مرع- رأسه بالدهن. مرعا): روئی
 له سمری هه لسوو / سمری چه ورکرد.
 (- شعرة): هژی داهینا.

(أمرع رأسه بالدهن): روئی زوری له سمری
 هه لسوو.

(المرعة والمرع): چهوری / پیو.
 ۲- (مرع- الرجل مرعا): به نازو خوشیدا که وت /
 خوشگوز مرانیوو ۲- ههرو دارایی زوری بو بوو.

(- المكان): شوینه که به بیت و ههرو بوو
 به برشتیوو.
 (أمرع- المكان): شوینه که به بیت و ههرو بوو
 گیای زور بوو.

(- القوم): خویشگه له شوینیگی به بیت و
 پرگیایان دوزیه وه.

(أمرعت فأنزل): به سمر خیرو بییدا
 که وتیت بوئی بچو.

(تمرع): به دوا له هومردا / گیادا گهرا.
 (المرع (ج) أمرع وأمرع): گیا / له هومر.
 (مكان مرع): شوینیگی به بیت / پرگیاو
 له هومر / به برشت.

مرعی: له هومرگا.
 (رجل مرع): پیاویکه به دوا له هومرگا و گیادا
 دهگهریت.

(المرعة والمرعة (ج) مرع ومرعان (ح):
 پورزانا / پورجوو. بالندیه که له پور دهچیت و
 ناوییه له کاتی باراندا دهرده که ویت و له
 قامیشه لاندای دهری له شی قاومیی و مهیلو
 سهوزه.

(مكان مرع (ج) أمراع وأمرع): شوینیگی
 به بیت و پر گیا / سهوزایی.
 («مریع الجناب»): فره خیرو بییر / فره
 ههرو.

(الأمروعة (ج) أماريع): زمویی به بیت و
 برشت و پر سهوزایی.

(الأمراع): به بیت و برشت.
 (مماريع الأرض): زمویی به بیت و برشته کان
 (ثم وشهيه تاكي نيه).

۳- (تمرع): پهله یکرد.
 (إنمرع- في البلاد): به ولاتدا گهرا و رویش.

۴- (المرعز والمرعز والمرعز والمرعزاء
 والمرعزاء): ۱- گهنده متووی ژیر مووی بز ۲-
 خوری زور نهروم / مهرمز.

مرع: ۱- (مرع- البعير. مرعا): حوشترمه که
 ده می که فیه چهندو که فی ده می فرییدا.

(أمرع): نوستو لیک به لاشه ویلگه ییدا
 هاته خواری.

(-الرَّجُلُ): ۱-خوی رازاندموهو تاسو لووسکرد/ پاکردموه ۲-لهتاو ژانیک گینگلیدا/ تهپاوتلیکرد.

(-فِي النَّعِيمِ): له نازو بووندا/ له خوشیی و داراییدا تلایهوه.

(-تِ السَّائِمَةِ): نازلکه لهلهومرگا کهدا همر دهلهومرا.

(الْمَارِغُ) (فا): ۱-گهوج.

(الْمُرْغُ): ۱-له رۆن هه لکیشا/ زورچه ورکردن ۲-گولزار/ گوله جار.

(الْمُرْغُ - مِنَ الشَّعْرِ): هژیک رۆن بگریته خوی.

(الْمُرْغُ وَالْمُرَاغَةُ وَالْمُتَمَرِّغُ): جیگهوزی ولاخ.

(الْمُرْغُ (م) مَرْغَاءُ (ج) مُرْغُ): کهسیکه که له بینامووسی و خرابه و داوینپسیدا بتلیتهوه/ همر خهریکبیت.

۲- (تَمَرَّغُ - الرَّجُلُ): خۆپاریزی خرابه و گونا و داوینپسی بوو.

مَرَقُ: ۱- (مَرَقٌ - الْقِدْرُ مَرَقًا): (شله/ گوشتاوی زوری له مهنجه له کهدا لینا.

(-الْجِلْدُ): خوری پیسته کهی هه لکه نندو وردوردیکرد.

(مَرَقٌ - الطَّائِرُ): بالنده که ریفته میگرد.

(-السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَةِ مُرَوِّقًا): تیرمه به نیشانه کهدا چوو و کوناودمیریکردو لییدم چوو.

(تَمَرَّغُ - الْحَيَاوُنُ): لیک/ لیکاو به دهمی زیندمومرکه دا هاته خواری.

(الْمُرْغُ) (مَص): لیک.

(الْمُرْغَةُ): ریخۆله کویره (چونکه فریدمدریت).

۲- (مَرَّغُ - الْحَيَاوُنُ الْعُشْبُ مَرَّغًا): نازه له که گیاهه پیخوارد.

(-فِي الْعُشْبِ): له گیاهه دا بوو و لهومردا.

(مَرَّغُ - عِرْضُهُ): نامووس و نابروچیوو/ نامووسی له که دار بوو/ پایه مالبوو.

(مَرَّغُ - هُ فِي التُّرَابِ تَمْرِيفًا وَتَمْرَاغًا): له خۆلدا گهوزاندی/ له خۆلیه ومدا.

(-العِرْضُ): نامووسه کهی له که دار کردو نابرووه کهی برد/ پایه مالبیکرد.

(-رَأْسُهُ): سمری له رۆن هه لکیشا/ رۆنی زوری له سمریدا.

(مَارَّغُ-ه): فریویدا/ له خشته پیرد.

(-هُ بِالتُّرَابِ): له خۆلی هه لکیشا/ له خۆلیه ومدا/ له خۆلدا گهوزاندی.

(أَمْرَغُ): چه نه بازیه کی بیهوودمیگرد.

(-العَجِينُ): نای زور کرده هه ویرمه کهوه تاشلبوووه.

(-عِرْضُهُ): نامووسی له که دار کردو نابروپیرد.

(تَمَرَّغُ - فِي التُّرَابِ): له خۆله کهدا گهوزا.

(-فِي الْأَمْرِ): له کارمه کهدا راپاریکرد.

(-عَلَى فِلَانٍ): له سمر فیسار راومستاو چاومرپیکرد.

(-مِنَ الدَّيْنِ): له ناین لایداو دمرچوو
 گو مرابوو یان داهینانی ناناینی په پرموکرد.
 («مَرَقَ فُلَانٌ») (عامیة): نهمبهرمو
 نه و بهر پیکرد تیپیری.
 مَرَقَاتِ البَيْضَةِ مَرَقًا): هیلکه که بیسبوو و
 بوو به ناو.
 (-تِ النَّخْلَةِ): پاش نهوهی بهری دارخورماکه
 گهوره بوو بهر بووموو بهر مکهی بهر دایه وه.
 (مَرَقٌ): گورانی چری.
 (-القَدْرُ): گوشتاوی یان شلهی زوری له
 مهنجه له که دا لینا.
 (أَمْرَقَ-القَدْرُ): گوشتاوی زوری تیدا لینا.
 (-الجلدُ): کاتی دامالینی تووکی پیسته که
 هات.
 (-تِ النَّخْلَةِ): پاش نهوهی بهری دارخورماکه
 گهوره بوو بهر بووموو بهر مکهی بهر دایه وه.
 (الْمَرَقُ): بهر دانه وهی بهر.
 (تَمَرَقَ-الشَّعْرُ): ۱-مووکه یان خوربیه که
 هه لکه نرا. مووکه به هوئی نه خوشبیه وه یان
 شتیره وه هه لومری.
 (إِمْتَرَقَ-الشيءُ): شته که تیپه ری خیرا
 پیداچوو/ بهو شته دا چوو.
 (-السيفَ مِنْ غَمْدِهِ): شمشیر مکهی له
 کیلا نه کهی هه لکیشا.
 (إِنْمَرَقَ وَأَمْرَقَ السَّهْمُ): تیر مکه نیشانه کهی
 کوناو دمر گردو لیید مرجوو.

(-الشَّعْرُ): تووکه که ومری.
 (أَلْمَرِقُ): همموو شتیکی پیداچوو و
 کوناو دمر که که راست پیدا پروات. (- (ج)
 مَرِقُونَ وَمَرَقًا): له ناین دمرچوو داهینه رو
 بهر مکه ری پر ره وی ناناینی.
 (أَلْمَرِقةُ): ۱-میی وشه ی (المَرِقُ)
 ۲-خه وار بجه کان چونکه له دین دمرچوو.
 (أَلْمَرِقُ (مص)) (ج) أَمْرَقُ): خوری لیکراوه و
 رووتینراوه ۲-خوری یان پیسته ی بؤگن ۲-
 ریشووی گوله گهنم.
 (الْمَرِقُ): خوری یان پیستی بؤگن.
 (أَلْمَرِقُ وَالْمَرِقةُ) (ط): گوشتاو.
 (أَلْمَرِقةُ): تاله خوری و مریو یان هیتر کاتی
 لیکر دنه وهی.
 (أَلْمَرِقُ): ۱-دمروو/ دمرجه ۲-باکیش/ کونه با
 که بای لیومبیت.
 (لَحْمٌ مُمَرَقٌ): گوشتیکی زور جهور.
 ۲- (تَمَرَقَ-الثوبُ): جله که (رهنگی زمردی
 گرته خوئی/ زمردیوو).
 (الْمَرِيقُ وَالْمَرِيقُ): رهنگی زمرد.
 مَرِكُ: (مَرَكٌ هـ) (ت): نیشانه ی بازارگانی
 لینا.
 (الْمَارِكةُ): نیشانه یه کی بازارگانی جیا که ره وهی
 کالو شتی دروستکراو که هر کارگه یه ی
 نیشانه یه کی تاپه تیسی خوئی هه یه و
 له بهر هه مهکانی دمدات.

باش به دهمسته وه بیت (نیزه‌ی جیر که له جه مانه ودا نه شکیت).

(الْمَرْنُ (مص) (ج) أَمْرَانُ): ۱- پیستی نهرمکراو
۲- جوره بهرگیکه ۳- سه‌بره‌رگ ۴- فهروو
شپخاوس ۶- تمنشت.

(مَرْنَا الْأَنْفُ): هردوو لای لووت.
(أَمْرَانُ الذَّرَاعُ): دهماریکی باسکه (له‌بهر
نهرمی و ناوناوه).

(الْمَرْنُ): ۱- جیر ۲- شهرو پیکدادان و همراو
هوریا/ هاتو هاوار ۳- نهریت/ خوو ۴- ره‌وشت.
(«هُمْ عَلَى مَرْنٍ وَاحِدٍ»): نه‌وان
له‌سهر ره‌وشتیکن/ ره‌وشتیکیان هه‌یه‌و
خوو‌یه‌کیانگرتوو ۵- بار/ ره‌وش/ دۆخ.

(«ما زال ذلك مَرْنِي»): هیشتا ههر نه‌وه‌یه
بارودۆخم/ له‌سهر نه‌و بارو دۆخه‌م.

(الْمَرْنُ الْوَاحِدَةُ مَرْنَةٌ): ۱- نیزه‌ی جیرو ساف
که باش به دهمسته وه بیت ۲- دره‌ختیکه نیزه‌ی
نیدروسته‌مگرت.

(الْتَمَرِينُ) (مص): مه‌شکردن/ راهینان که
مامؤستا فیرکارمکانی پی فیردمکات.

۲- (مَرْنٌ - مِّنْ عَدُوِّهِ): له‌بهرده‌م دوزمنه‌که‌میدا
هه‌لات.

۳- (تَمَرْنٌ تَطْرَفٌ نَاسِكٌ وَهَوِيلٌ وَبُوءٌ).

(الْمَرْنُ (ج) أَمْرَانُ): به‌خشش/ به‌خشین.

۴- (تَمَارَنُ - تِ النَّاقَةِ): می‌حوشترمه‌که شیرچراو
وشکیکرد.

۲- (الْمَرْكِيزُ) (ایطالیة): نازناوی گهورمیه
هی خوار دۆقه‌و له‌سهر و کۆنته‌وه‌یه.

مرم: (الْمَرْمِيسُ) (ح): په‌که‌له‌شاخ/ که‌رکه‌ده‌ن.
مرن: ۱- (مَرْنٌ. مَرُونَةٌ وَ مَرُونًا وَ مَرَانَةٌ):
جیر بوو.

(- ت يَدُهُ عَلَى الْعَمَلِ وَ وَجْهُهُ عَلَى الْأَمْرِ):
دمستی له‌کارمه‌دا ره‌فاسبوو/ راهاتو چاوی
کرایه‌وه.

(- عَلَى الشَّيْءِ مَرُونًا وَ مَرَانَةً): به‌شته‌که راهاتو
خووی پی‌وه‌مگرتو له‌سهری ره‌ویشت ۲- مه‌شقی
له‌سهرکردو بوو به‌خوو بۆی و پی‌وه‌ی راهات.
(- الْجِلْدُ مَرْنًا): پی‌سته‌که‌ی نهرم و خاو
کرد.

(- بِه الْأَرْضِ): کیشای به‌زه‌ویدا.

(مَرْنٌ - الشَّيْءِ): شته‌که‌ی نهرمکرد.

(- فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ): فیساری به‌کارمه‌که
ره‌یناو مه‌شقی پیکرد.

(مَرْنٌ - به الْأَرْضِ): کیشای به‌زه‌ویدا.

(مَرْنٌ - الشَّيْءِ) (عامیة): شته‌که‌ی نهرمکرد
(نه‌گهر په‌که‌مجار به‌کاری به‌ینیت).

(تَمَرْنٌ): خوی ریکوپیک کرد.

(- عَلَى الشَّيْءِ): مه‌شقی له‌سهر کردو فیریبوو
پنی راهات.

(الْمَارِنُ (فا) (ج) مَوَارِنُ): سه‌ری لووت یان
نه‌وه‌ی له‌سهری لووتدا نهرمه.

(رِمْحٌ مَارِنٌ): نیزه‌ی سه‌خت و لووس وا که

۵- (أَلْيُرُونَ- عند النَّصَارَى) (يونانية):

به پئی برّوای دیانه‌کان رۆنئیکی پیروژه که کلّیسه له هه‌ندیک بۆنه‌ی نه‌ینیدا له برّوادی هه‌لدسویت.

الملحق:

مرن: (أَلرُّونَةُ): جیری / نهرمی و نهرمبوون.

(مُرُونَةُ شَفْرَةَ فُولَادٍ): جیری گویرانیکی

بۆلا و اتا ره‌قیشه و جیره‌شه.

(مُرُونَةُ الْجِسْمِ): که‌سیکه که نه‌ندامه‌کانی

له‌شی به ناسانی بیزویت و بیتوجیت.

(أَلرُّونَةُ): (نیشانه‌ی / خه‌سه‌متی) ته‌نیکه که

باش لابردنی نه‌و هیزو زۆره‌ی به‌سریه‌وه

ده‌بیت هه‌بارمه‌و باری ده‌گۆریت و ده‌چیته‌وه

دۆخی جارانی و وه‌ک پێشو و لیدیته‌وه نه‌وه

جیری نه‌و شته‌یه.

(مُرُونَةُ الْمَطَّاطِ): جیری لاستیک.

(مُرُونَةُ الْغَازَاتِ): جیری گازمه‌کان.

(أَلرُّونَةُ): ۱- ده‌ستنهرمی و قالی له کاردا.

(مُرُونَةُ الطَّبَعِ): نهرمی و به‌ده‌مه‌وه‌چوون و

گونجان و راهاتن به پئی نه‌و باری

تییدمه‌ویت.

(أَلتَّمَرَّانُ): مه‌شکردوو / راهاتوو.

(أَلتَّمَرَّانُ عَلَی الرَّمِي): (راهاتوو و مه‌شکردوو)

له‌سه‌ر شت هه‌لدان یان چه‌کته‌قاندن.

(أَلتَّمَرَّانُ): کارمه‌و راهاتوو پێشه‌یه‌ک

له نه‌نجامی مه‌شکردنی ماومیه‌ک له‌و

پیشه‌یه‌دا.

(مُحَامٍ مُتَمَرَّنٍ): پارێزهریکی قالی پارێزهری

کارمه‌و لیزان له پێشه‌که‌یدا.

مره: ۱- (مَرَّةٌ تَعَيْنُهُ مَرَّاهًا): چاوی

تیكچوو، ناوی پیلووی له‌بهر نه‌رشتنی چاوی

سپی هه‌نگه‌را.

(مَرَّةٌ وَأَمْرَةٌ): چاوتیکچوو پیلوو سپی

هه‌نگه‌راو.

(رَجُلٌ مَرَّةٌ الْفُؤَادِ): پیاویکه دلنه‌خۆش /

دلخراپ.

(أَلرُّهَةُ): سه‌پیتی / سپی رووت ۲- چالی

باراناو.

(سَحَابٌ أَمْرَةٌ): هه‌وریکی سپی چوری شیریی.

(أَلرُّهَاءُ (ج) مَرَّةٌ): مینی وشه‌ی (أَلأَمْرَةُ).

(شَاةٌ أَمْرَةٌ): مه‌رێکی رنگ سپی رووت.

(أَرْضٌ مَرَّهَاءٌ): زه‌ویه‌کی که‌مه‌دره‌خت،

زه‌ویه‌که ره‌قه‌نبیت یان نهرمه‌ زه‌وی بیت.

۲- (مَرَّهَمٌ- الْجِرْحُ مَرَّهَمَةٌ): هه‌توانی /

مه‌لحه‌می خسته‌ سه‌ر برینه‌که.

(أَلرَّهْمُ (ج) مَرَّاهِمُ): هه‌توان / مه‌لحه‌م بۆ

برین.

مرو. (أَلرُّو الْوَاحِدَةُ مَرَّوَةٌ (ط ۱): به‌رده

چه‌رخ / به‌رده نه‌ستی.

(قَرَعَ الدَّهْرُ مَرَّوَتَهُ): رۆژگار ومیی

به‌سه‌ردا باران / تووشی چورتومیکرد.

(أَلرُّو): ناویکه بۆ جۆره‌ها بۆن.

مري: ۱- (مَرِي - يَمْرِي - الناقَة . مَرِيًا): دمستی

به گوانی میخوشترمه که دا هینا تا شیر بدات و بیدوشیت.

میحوشترمه که م و مرگرت.

(- الدَّم وَنَحْوَهُ): خوینه که یان شتیتری وای بهردا له بهری پروات.

۲- گومان.

(الْمَرِيَّةُ وَالْمَرِيَّةُ): ۱- شهره به لگه / چهله حانی

(- الرِّيحُ السَّحَابُ): باکه همورمه که هینایه بارین.

۲- ده ماری شیر که له شیر پریت و دابدات.

(الْمَرِيَّةُ): میخوشتریک که شیر باش دابدات و

(- الشَّيْءُ): شته که ی دمر (هاورد / هینا).

شیری زوریت.

(- الفَرَسُ): چارمویکه له سمر سن لاق راومستاو

۲- (مَرِي - يَمْرِي - حَقَّهُ . مَرِيًا): نکویی له

به لاقی جواره می سمولیکرد.

مافه که یکرد.

(- الفَرَسُ): به قامچی یان شتیت چارمویکه ی

۳- (تَمَرِي - بَكْنَا تَمَرِيًا): به وهه خوی

خسته تیزترین غار که بتوانیت.

رازاندموه.

(مَرِي - فَلَانَا مَائَةً سَوَاطٍ): سهد قامچی به

(الْمَارِيَّةُ (م) مَارِيَّةُ): گوپرمه که لووسی سپی.

فیساردا کینشا.

(الْمَارِيَّةُ): مانگایه که گوپرمه که سپی لووسی

(ماری. مَرَاءٌ وَمَمَارَاةٌ): مشتومریکردو

بیت.

چهله حانی یکردو زوری له سمر رویش.

(الْمَرَاةُ (ج) الْمَارِيَا): ناوینه.

(أَمْرِي - تِ النَّاقَةِ): میخوشترمه شیرمه که پیدادا.

(هَنِيئًا مَرِيًا): نوشی گیانتبیت له بری

(تَمَارِيَا): شهرمه لگه و چهله حانی یانکرد.

(هَنِيئًا مَرِيًا) دموتریت.

(إِمْتَرِي وَاسْتَمْرِي - اللَّبَنُ وَنَحْوَهُ): شیرمه که

(الْمُرِيَّةُ = الْمَارِيَّةُ): مانگایه که گوپرمه که سپی

دوشی و داکردو دهرهینا.

لووسی بیت.

(الْمَرِيَّةُ): شهرمه لگه / به لگه بازی / چهله حانی

۴- (إِمْتَرِي - فِي الشَّيْءِ): گومانی له شته که دا

(چونکه بیوا و له و چهله حانی یه له قسه ی

په یادکرد.

به رامبه ره که ی، ته ی ناخیزی نه و تیدمگات و

(الْمَرِيَّةُ وَالْمَرِيَّةُ): گومان.

دمردمهینیت و هک چون شیر له گوانی مهر

۵- (الْمَارِيَّةُ): ۱- عهبا یان سه ره ره گیکی بچووکی

دمردمهینیت.

میلدار ۲- او که مری کورکور / هتنی.

(الْمَرِيَّةُ): شیری دوشراوی میخوشتر.

(أَمْرٌ مُرٌّ): کاریکی راست.

۶- (مَرِيْمَ ج) مَرِيْمَات: ناوی ژنه و اتا بلنډ /
 (سریانیه) بهرز.
 مَر: ۱- (مَرَّ - الرَّجُلُ. مَرَاةً): رهوشتبهرزو
 بههرمه‌ند بوو.
 مَرَّ = فاضل: رهوشتبهرزو بههرمه‌مند /
 چاکه‌کار / خاومنچاکه.
 (-الشيء): شته‌که زور بوو.
 (مَرِيضًا): مشه / زور.
 (مَرَزَّه): نهوی به خاومن پیاومتی دانا یان
 دی.
 (مَرَزَّه بَكْدَا): بیهوه له پېشتری دانا.
 (الْمَرَّ): اچله‌وپایه / ریز له پېشتری /
 باشتریوون ۲- زوری.
 (شيء مَرَّ): شتیکی نایاب / زوریاش.
 (الْمَرَّ): زوری / فرهیی.
 (فَعَلْتُهُ عَلَي مَرَّ): به شینهیی کارمه‌م
 نه‌نجامدا.
 (الْمَرَّ): ۱- اناياب ۲- رهوشتبهرز ۳- زور.
 (الْمَرَّ م) مَرَّاء (ج) مَرَّ: اناياب
 ۲- پاپه‌دارتر / له‌پېشتر / چاکتر.
 ۲- (مَرَّ - الطَّعْمُ مَرَاةً وَمُرْوَزَةً): مزر بوو /
 میخوشبوو.
 (-الشيء): شته‌که‌ی مری.
 (تَمَرَّرَ): خواردنه‌که یان خواردنه‌وه مزره‌که‌ی
 خواردو خواردموه.
 (-الشراب): شمه‌به‌که‌ی هلمری و خواردیه‌وه.

(الْمَرَّ م) مَرَّةً: مزر / میخوش.
 (الْمَرَّ وَالْمَرَّاء): مهیی تامخوش / به‌چیژ.
 (الْمَرَّة): ۱- مهیی تامخوش ۲- جاریک مژین /
 هلمری.
 («مَابِقِي فِي الْإِنْسَاءِ إِلَّا مَرَّةً»): همر به‌شی
 هلمری‌نیکی له قاپه‌که‌دا ماوه / چوریکی ماوه.
 (الْمَرِيضُ): که‌مه‌گیکی / چوریکی.
 ۲- (مَرَّ - بَيْنَهُمَا. مَرَاةً): له‌په‌کی دوورخسته‌وه.
 (تَمَرَّرَتِ النَّيَّةُ بِهِ): نیازی دلی دووربخسته‌وه.
 ۴- (الْمَرَّ): گران / هورس.
 («هَذَا أَمْرٌ مَرٌّ»): نه‌مه کاریکی گرانه.
 (الْمَرِيضُ): گران.
 (الْمَرَّ م) مَرَّاء (ج) مَرَّ: هورس / گرانتر.
 ۵- (مَرَّ مَرَّهً): ۱- ملجه‌ملجی پیکرد ۲- توند
 بزواندی و هینای و بردی.
 (مَرَّ مَرَّ - الْكَاسُ) (عامية): جامه‌که‌ی
 به‌لیویه‌وه ناو هلمری.
 (تَمَرَّرَ): جما / بزوا / جوولا.
 (-اللقاء): ته‌کانیدا هه‌ستیت یان هه‌ستا /
 پاپه‌ری.
 مزج: ۱- (مَرَّج - الشَّرَابُ بِالْمَاءِ. مَرَّجًا وَمَرَّاجًا):
 ناوی کرده شمه‌به‌ته‌که‌وه‌و تیکه‌لیکرد.
 (مَرَّج - السَّنْبُلُ): گوله‌گه‌نمه سموزه‌که زمرد
 بوو.
 (مَرَّج - هُ مَرَّاجَةً): ۱- تیکه‌لیبوو / ناویته‌یبوو
 ۲- تیکه‌لی فیسار بوو / هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌لدا

مزح: ۱- (مَزْحَ، مَرَحًا): گالتهو گهمهو
سوعبه تیکرد.

(مَزَحَ- ۵. مِرَاحًا وَمُمَازَحَةً): سوعبهتو
گهمه ی له گه لدا کرد.

(تَمَازَحًا): دووانه که پیکه وه گهمهو سوعبهتو
گالتهمیانکرد.

(الْمِرَاحُ وَالْمِرَاحَةُ): گالتهو گمب/ گهمهو
سوعبهت.

(الْمِرَاحُ- مِنَ النَّاسِ): خه لکی گهمه بازو
گالتهمباز/ سوعبهتچی/ قوشمه.

۲- (مَزَحَ- السَّنْبُلُ أَوْ الْعِنَبُ): گوله گنمه که یان
تریکه رمنگیگرتو خهریکی پیکه شتن بوو.

(الْمَزْحُ): گوله گنم که خهریکه پیبیگات.

۲- (تَمَزَحَ بِهِ): شانازی به وموه کرد/ خوی
به وموه بادا.

مزد: (الْمَزْدُ): سهرما.

(«مَا رَأَيْنَا مَزْدًا فِي هَذَا الْعَامِ»): نه مسال

سهرمامان نه دی.

مزر: ۱- (مَزَرَ- مِنَ اللَّبَنِ. مَزْرًا): که مه کیک

شیری (نوشی/ خواردموه).

(- اللَّبَنِ): له شیر مکه میچه شت.

(- ۵): نوقورچیکی هیواشی لیگرت.

(تَمَزَّرَ- النَّبِيذُ): شهرابه که مه که

چه شت.

(الْمِزْرُ): شهرابی جو یان گنم/ ناوی جو یان

گنم.

کردو شانازی بیان به سهریه کدا کرد.

(تَمَازَجًا): دووانه که تیکه لایو بوون.

(اِسْتَمَزَجَ- ۵): تیکه لیبوو/ هه لسوکه وتی

له گه لدا کرد تا نیازو نارمزوو چهزی دلی

بزانیت.

(الْمِرْجُ وَالْمِرْجُ): ۱- هه نگوین به شانوه/

هه نگوینی ناو شانوه نه پالیوراو ۲- هه نگوین

(بویره و ناوانراوه چونکه تیکه لی هه موو

شهریه تیکی خوش دمکریت بو تامو

خوشیبه که ی ۳- ناو که تیکه لی مه ی دمکریت.

(الْمِرْجُ) (مصر) (ج) اَمْرَجَةَ): نه وه ی که

تیکه لدهمکریت وه ناو که تیکه لی شهرابو

شهریه تدمکریت.

(الْمِرْجُ): نه وه ی چهستی له سهر پیکه نیوراوهو

دامه زراوه وه دمروونی مرووفو سروشتو

باری تهندروستیی یان نه خوشیبه که

هه لسوکه وتی مرووف دمرده خات.

(رَجُلٌ مِرْجٌ): بیاوکی حولحولیبه/ ههر

دهمهو له سهر باریکه/ دروژنو بیباره.

(الْمِرْجُ): ناویته/ تیکه له.

۲- (مِرْجٌ- فَلَانًا عَلَى فَلَانٍ مِرْجًا وَمِرْجَاً):

فیساری له فیسار کهس هانداو لی تیزکرد.

(مَزَجَ- ۵. مُمَازَجَةً): شانازی بیان به سهر یه کدا

کرد.

۳- (مِرْجٌ- فَلَانًا): شتیکی به فیسار دا.

۴- (الْمِرْجُ): بادامی تال/ جواله تاله.

۲- (مَزَع - القُطْن. مَزَعًا) به په نجه کانی لؤکه که ی شیکردوه.

(مَزَع - الشيء) : شته که ی په رتپه رتکرد / جیا جیا کرد.

(-القُطْن) : لؤکه که ی به په نجه شیکردوه.

(تَمَزَع) : ۱- شیبوووه ۲- جیا جیا بوو.

(تَمَزَعُوا - الشيءَ بَيْنَهُمْ) : شته که یان له ناو خویاندا به شکرد.

(هُوَ يَتَمَزَعُ غِيظًا) : نهو له رقاندا خه ریکه شه قبه ریت.

(الْمِرْعَةُ (ج) مِرْع) : (تۆپه له / کولوه) لؤکه یه ک یان شتیکی وهما.

(الْمِرْعَةُ وَالْمِرْعَةُ (ج) مِرْع وَمِرْعٌ مِنْ لَحْمٍ أَوْ سَحْمٍ) : (کوته / پله) گوشتیک یان پارچه به زیک.

(- مِنْ الْمَاءِ) : قومه ناویک.

(الْمِرَاعَةُ - مِنَ الشَّيْءِ) : نهوه ی له شته که، کاتی شیکردنه وهی هه لده موریت.

مِرْق: ۱- (مِرْق - الثَّوْبُ مِرْقًا وَمِرْقَةٌ) : جله که بدراندا / له توکو تیکرد / پارچه پارچه یکرد.

(- عَرَضَهُمْ) : ناموسی (له که دارکردن / بردن). ناموسی به دناو کردن.

(مِرْق (ج) مِرْقُون) : نامووس به ری خه لک / به دناو کاری ناموس و ناو زپینی خه لک.

(مِرْق - الثَّوْبُ) : جله که ی دری / شیتیر شیتیر یکرد.

(الْمِرْزَةُ) : مژیک.

۲- (مِرْز - مِرْزًا) : توورپه یکرد / رقیهه ستاند.

(مِرْزٌ وَمِرْزٌ الْقَرَبَةُ) : مهشکه که یان کوندمه که ی پرکرد.

۳- (مِرْز. مِرْزَةٌ) : ۱- ناسک و به ویلبوو ۲- دلقایم و به وره بوو.

(الْمِرْز) (مص) : بیاوی ناسک و به ویل.

(الْمِرْز (ج) أَمَازِر) : ۱- ناسک و به ویل / ریکوپیک وره به رزو دلقایم.

(الْأَمِرُّ (م) مِرْزَاء (ج) مِرْزٌ وَأَمَازِر) : ناسکترو به ویلتر یان ناسکتین و به ویلترین و ریکوپیکترین.

(هُوَ مِنْ أَمَازِرِ النَّاسِ) : نهو ناسکتین و به ویلترین خه لکه و دلقایمترینیانه.

۴- (الْمِرْز) : ۱- گه و ج ۲- رهمه ن.

(هُوَ كَرِيمُ الْمِرْزِ) : نهو وه جا خزاده یه / رهمه نه / خانه دانه.

مِرْع: ۱- (مِرْع - الظُّبِي وَنَحْوَهُ. مِرْعًا) : ناسکه که گورجیکرد / رایکرد راکردنیکی هیواش.

(الْمِرْع = الشَّدِيد) : ۱- توند .

أَلْمِرْع : (ج) ریشک.

(أَلْقِنَافِدُ تَمْرَعٌ بِاللَّيْلِ مِرْعًا) : ریشکه کان به شه و غارده من / خیرا دهرؤن.

(الْمِرْعِي) : ۱- هسه جن / دووزمان ۲- به شه و (رؤیشتوو / گه رؤک).

(فِرْسٌ مَمْرَعٌ) : چاره وییه کی تیزره و / خیرا.

«مَرْقَهُمُ اللَّهُ كُلُّ مَمْرَقٍ»: خودا به ولاتدا
پهرشو بلاویکردن و ههریه‌گه‌ی به‌لایه‌کدا
بردن.

(مَارَقَ-۵): له‌راگردندا پیشیکه‌وت.

(تَمْرَقَ): دادِرِ دادِرِ بوو / درَا / شیرشیتِر بوو.

(-القَوْمُ): خویشگهل له یهک (جیابوونه‌وه /
پچران) بلاویبوونه‌وه.

(إِنْمَرَقَ): درَا / شیرشیتِر بوو.

(ثَوْبٌ مَرَقٌ وَمَرِقٌ وَمَرِيقٌ = مَمْرَقٌ): جلیکی
دراو.

(الْمِرْقَةُ (ج) مِرَقٌ): پارچه‌ی جلیک یان
پارچه‌ی شتیکیتر.

(نَاقَةٌ أَوْ فَرَسٌ مِرَاقٌ): میحوشتریک یان
چاره‌وییه‌ک له خیرایی غارگردنیدا خهریکه
پیسته‌گه‌ی بدریت / له پیست بجیته دمره‌وه.

۲- (مَرَقٌ - الطائرُ بِسَلْحِهِ مَرَقًا وَمَرَقَةٌ):
بالنده‌که ریفته‌گه‌ی فرییدا.

مَزك: (الْمَرْكَا) (سریانیة مَعْنَاهَا الْمَرْج =
تیکه‌ل): ناوی مهیه‌کی ناو تیکه‌له بؤ
پروژکردن به‌گاردیت.

مزن: ۱- (مَزَن. مَزْنًا وَمَزْنًا): به‌دوای
کاروبارو بیوستتی خویدا رویشت.

(-مِنَ الْعَدُوِّ): له به‌مردم دوزمنه‌که‌بدا
هه‌لات.

(تَمَزَّنَ): به‌لای کاروباریه‌وه رویشت.

۲- (مَزَنَ وَمَزَّنَ - فَلَانًا مَزْنًا): ۱- ستایشی

فیساریکرد / فیساری هه‌لنا ۲- له باشمله و لای
سولتان / سردار به باشی ناوی فیساریپردو
ستایشیکردو هه‌لینا.

(-القَرَبَةُ): کونده‌گه‌ی پرکرد.

(تَمَزَّنَ) ۲- له‌تواناو بوونی خو‌ی پتر جوامیری
نواند ۲- ناسک و به‌ویلبوو.

(-على القَوْمِ): به‌خشنده‌یی و پیاوتمیه‌کی
زوری له‌گهل خویشگهلدا نواند هه‌رومکو
هه‌وریکی پر باران جوامیریکرد.

(الْمَزْنُ): هه‌ور یان هه‌وریکی به‌بارانیکی
زور.

(حَبُّ الْمَزْنِ = الْبَرْدُ): تهرزه.

(الْمَزْنَةُ): ۱- دنکه تهرزه‌یه‌ک ۲- تاومبارانیک.

۳- (مَزَنَ - وَجْهَهُ. مَزْنًا وَمَزُونًا): رووی
(رؤشن / رووناک) بوومه‌وه.

۴- (تَمَزَّنَ - على الأمر): مه‌شقی له‌سهر
کارمه‌که کرد.

(الْمَزْنُ): ۱- نهریت و خوو ۲- ریگه / چۆنیه‌تی
۳- بار / رهوش.

(«ما زال على هذا المزن»): هیشتا ههر
له‌سهر نهم بارمیه / نهم ریگه‌یه‌یه / نهم شیوه
رویشتنه‌یه / نهم نهریتیه.

۵- (الْمَازِنُ): گه‌رای میرووله.

(مُزَيِّنَةٌ): خیلکی موزهری عهرمه.

(مُزَيِّنٌ): موزهنی له خیلی «موزینه‌یه».

(مَزَه. مَزَاهًا): گالته‌یکرد / سوعبه‌تیکرد.

مزو: (مَزَا. يَمْزُو. مَزُواً): لووتبهرزيبگرد/
فيزينواند/ ترزلبوو.

(مَزَى - هُ تَمْرِيَّةً): ستايشيگرد/ هه ليناو له
بنيشتر يگرت.

(مَزَيْتُ مَتَاعُهُ حَتَّى نَفَقْتَهُ لَهُ):
كه لوپه له كه يم/ كالا كه يم هه لنا تا برهوم بو
پهيداگرد/ برهوم پيداو بووم فروشت.

(تَمَازَى - الْقَوْمُ): خويشگه له هه ريه كه خوئي له
چاو خه لكيتردا به بالاترو چاگتر دزمانو دادمنا.

(الْمَزُو وَالْمَزِيَّةُ (ج) مَزَايَا وَالْمَازِيَّةُ (ج)
مازيات): باشترين/ چاگترين له (زانستدا له/
به خشنده مييدا/ له نازايه مييدا/ له ليهاتوو پيدا/
له مهزنييدا و له شتيترو له چاو نهوم نهودا).

مزي: (مَزَى. مَزِيًّا): فيزيناواند/
لووتبهرزيبگرد.

(مَزَى - الرَّجُلُ تَمْرِيَّةً): پياوه كه ي هه لنا/
ستايشيگرد.

(«قَعْدَ عَنِّي مَازِيًّا وَمُتَمَازِيًّا»): دوور له من
دانيشتو خوئي جياگردموه.

(مَاز (ج) المَازَة): زهههنده/ به زهبرو زهند/
به توانا.

(الْمَازِيَّةُ (ج) مَازِيَاتُ وَالْمَزِيَّةُ (ج) مَزَايَا):
باشتر و له پيشتر له زانستدا، له به خشنده مييدا
له خانه دانيدا له مهزنييدا له شتيتردا له چاو
نهوم نهودا.

(الْمَزِي): ناسكو به وييلو ريكوپيك.

مسي: ۱- (مَسَّ - الشَّيْءَ مَسًّا وَمَسِيًّا
وَمَسِيْسِي): ۱-دهستي ليذا/ دهستي له شته كه
كوتا ۲-گهيشتي ۲-به ريكهوت.

(-الْمَرَضُ أَوِ الْكِبَرُ فَلَانًا): نه خووشي يان
پيري تووشي فيسار بوو.

(-تِ الْحَاجَةُ إِلَى كَذَا): پيوستتي ناچار
نهوميگرد.

(-هُ الشَّيْطَانُ بِنَصَبٍ أَوْ عَذَابٍ): شهيتان
تووشي چورتوم يان نه شكه نهجه ماندوو يي
يان نازاريگرد.

(«مَسَّتْ فَلَانًا مَوَاسُ الْخَيْرِ أَوِ الشَّرِّ»): فيسار
تووشي چا كه يان خراپه بوو/ چا كه يان
خراپه تووشي فيسار بوو.

(«مَسَّتْ بِكَ رَحِمُ فُلَانٍ»): سووزو ميهه مباني
خزمايه تتي فيسارت بهر كهوت.

(مَسَّ. مَسًّا): فيسار تووشي شيتي بوو/
جنو كه خوئي لييل/ دهستي ليوه شاندا.

(مَمْسُوسٌ): تيگجوو/ تووشبووي شيتي.
(مَاسَسٌ - هُ مَمَاسَةٌ وَمَسَاسٌ): ۱-دهستي به
ريكهوت ۲-به ريه كه وهتن/ به ريكهوت
۳-گهيشتي و دي.

(أَمَسَّ - هُ الشَّيْءُ): وايگرد شته كه ي
به ريكه وييت.

(تَمَاسٌ - الشَّيْئَانُ): دوو شته كه بيكه وه
نووسان/ به ريكه وهتن.
(أَنَاسٌ) (فَا): بهر كه وهته.

تدنو (م) من (ن) ويسمي هكذا لانه يمس المنحيات دون ان يقطعها وقد يكون لمنحني في نقطة من نقاطه اكثر من مماس. او لا يكون له مماس والنطقة (ن) تسمى نقطة التماس والمنحني والمستقيم يسميان مماسين): ليكتهوتهي چهماوه له (ن) دا بريتيه له كوٽايي بربريك كه خالي (ن) و خالي (م) دهگهينيت كه لهسر چهماوميهك دهجووليت كه له (م) هوه دادمهزيتته سهر (ن) واي پيدهلين چونكه بهر چهماومكه دهكوهيت بينهوهي بيريت دهشيت له خاليكي چهماوميهكهوه له ليكتهوتيك پتر بكيشريت يان هيچ ليكتهوتيك نهبيت، به خالي نوونيش دموتريت خالي ليكتهوتن، به هيله چهماومكهوه راستهكه دهلين ليكتهوت.

(منحنيان مماسان في (ن) مماساهما في (ن) مستقيم مشترك): دوو چهماوه له خالي (ن) دا لهيهك بگهون له خالي (ن) دا راستههيليك ببيت بهرکهوتهي هاوبهشيان.

۲- (المس) مس (السياسة) (ط): هلوای به ناردو دوشاو.

۲- (ممس) - الأمر مسمسة ومماسا: کارهكه نالوز بوو/ بهيهكداچوو/ تيكه لوپيکه لوبو.

(هو في امره مسماس اي في اختلاط واشتباہ): نهو کارمكه لي چهواشه بووه بهگهومانه.

(ممس - الرجل): بياويکه سهری ليتيکدراوه.

(حاجة ماسة): پيوستيهكي گرنگ/ زور پيوست.

(بينهم رحم ماسة): خزمايهتبيهكي نزيكيان هميه.

(مماس): دهستی ليپده.

(مس): دهستی ليپده.

(لا مماس = لا تمس): دهستی ليمده.

(المماس): توند بهرکهوته/ توند (دهستليدمر/ دهستوبهر).

(مماس الفدان عند الجراثة) (سريانية): دهسكه دووی جووتيارمگان.

(بينهم رحم ماسة): خزمايهتبيهكي زور نزيكيان هميه.

(المسوس - من الماء): ۱- ناويك كه دهست بيگاتي و بخوريتتهوه ۲- ناوی روونی شیرین ۳- (ضد) ناويك نه شیرن و نه سوپر بيت ۵- ناويك كه تينووتيتي بشکينيت.

(كلا مسوس): گيايهك كه به دهمي نازهل خوشبيت پيبهكوهيت.

(الامس): زور پيوست.

(هو في امس حاجة الى كذا): نهو زور پيوستى بهوه هميه.

(مسيس الحاجة): ناچارو داواکاری نهو پيوستيهيه بوی داماهوه.

(مماس المنحني في (ن) هو نهاية قاطع يصل (ن) ونقطة (م) متحركة على المنحني اذ

(الْمُسَامِسُ): سووک / سووکه له.

مَسَا: ۱- (مَسَاً. مَسَاً وَمُسُوْءًا): قوشقیبوو /

به ره لآو بِنَابِرُوو بوو و گوپی نه دایه هیچ

شَتِيك كه بِيَلِيْت يان بِيَكَات.

۲- (مَسَاً- الماشِي. مَسَاً وَمُسُوْءًا): پیاده که

خاوه خاویکرد / سسته پیبوو.

(-الحَقُّ): دانه وهی مافه که هی دواخست.

۳- (مَسَاً- الطَّرِيْق. مَسَاً وَمُسُوْءًا): له ناومراستی

رِیْگه که وه رُوْیشت.

(مَسْءُ الطَّرِيْق): ناومراستی ری.

۴- (مَسَاً- عَلَى الشَّيْءِ مَسَاً وَمُسُوْءًا): مهشقی

له مهر شته که کردو خوی بی راهینا.

(-الرَّجُلُ بِالْقَوْلِ وَغَيْرِهِ): ۱ به قسه و شتیر

پیامه که هی نهر مکردو ملی پیدا ۲- له خسته بیرد /

لاسیدا / هه لیخه له تاند / فیلی لیکرد.

(مَسَاً وَأَمْسَاً- بَيْنَ الْقَوْمِ): نیوانیان خویشگه لی

تیکداو له یه کیگردن.

(تَمَسَّأَ- التَّوْبُ): جله که کۆنبوو و درا.

مَسَحَ: ۱- (مَسَحَ- الشَّيْءَ مَسَحًا): شته که هی

سری و پاکیکردوه.

(«مَسَحَ اللهُ مَابِكَ مِنْ عِلَّةٍ»): خودا هرچی

دمردو نازاریکت پیومه بیسریته وه، لایبهریت و

چاکتیکاته وه.

(-هُ بِالذَّهْنِ): دمستی چهوری به سردا هینا /

به رۆن چهوریکرد.

(-ذَوَائِبَ الْمَرَاةِ): قزی نافرته که هی داهینا.

(-الإِبِلُ): حوشرته که هی ماندوو لاواز کرد.

(-هُ بِالسَّيْفِ): به شمشی دایمالی و له تیکرد

(نهمه خوازهمه).

(-عُنُقَهُ): ملی لیکردوه.

(-قَلَانًا): له فیساریدا.

(-سَيْفَهُ): شمشی ره که له کالآن دهرهینا.

(«مَسَحَ الْقَوْمَ قِتَالًا»): به شهر خویشانی شرکرد.

(«مَسَحَهُ اللهُ» (ضد): خودا به پیروزی و

جوانی هینا به دنیا وه ۲- به ناشیرینی و

نه فرمتلیکراوی دروستیکرد.

(- فِي الْأَرْضِ. مُسَوِّحًا): زهوی سپرهمه. و اتا

پیدا رُوْیشت (نهمه خوازهمه).

(مَسَحَ. مَسَحًا): نهو دیوی نه زۆی به جله

زیرمه که سووتایه وه.

(مَسَحَ- بِالْعِتْقِ أَوْ الْكِرْمِ): گه ورمیی و

خانه دانیی و جوامیری به پرویدا دیاربوو.

(مَسَحَ- الشَّيْءَ): شته که پسرپی و شوینکاری

پیوه نه هینت.

(-هُ بِالذَّهْنِ): دمستی چهوری پیدا هینا.

(-الإِبِلُ): حوشرته که هی ماندوو و لاوازکرد /

له رکرد.

(تَمَسَّحَ- بِالْمَاءِ وَمِنَ الْمَاءِ): خوی به ناو شت.

(-الشَّيْءَ): شته که پسرپی و هرچی پیوه بوو

لییکردوه.

(-هُ بِالْمَاءِ أَوْ الذَّهْنِ): ناو یان رۆنی پیدا هینا و

پیی سری.

نهویش نهومیه نهگهر نهخوشهکه هاته سهر
مردن قهشهکه رۆنی پیرۆزی نهینهکانی
کلّیسهی پیدادهینیت.

(أَلَسَّاحُ): ۱- نهوهی که زور شت دهرپیت
۲- زهویپیو ۲- بۆیاخچی.

(أَلَسِّيْحُ (ج) مُسْحَاءُ وَمَسْحَى): ۱- رۆنتیهه لسووراو
۲- نارمقی لهش/ خوهی/ خویه (جونکه
دهسپریت) ۲- دۆستو هاوړپیی دلسوژو راستگۆ ۴
پارچه زیویک ۵- په کچاو ۶- روو جوان ۷- قهشهنگو
جوان ۸- رووچه ورکردوو ۹- گهرۆک/ گهریده.

(- مِنْ الدَّرَاهِمِ): پارهی رووسرپراو/ نهوهی
نووسینی بهسهرهوه نهماپیت.

(يَسُوعُ الْمَسِيْحُ): حهزرتی عیسا.

(أَلَسِّيْحَةُ (ج) مَسَائِحُ): ۱- مووی ههردوو
لاجانگ ۲- قژی پهرجهم/ پیشی سهر ۲- له
بناگوویه تا ناوچهوان ۴- کهوان ۵- پارچهیهک
زیو/ پارچه زیویک.

(أَلَسِّيْحِي): ۱- عیسایقی/ قهله/ دیان/ گاور.

۲- شوینکهوتوووی حهزرتی عیسا پیغهمبهر.

(أَلَسِّيْحُ): گهرۆک/ فره گهشت/ گهریده.

(أَلَأَمْسَحُ (م) مَسْحَاءُ (ج) مَسْحُ): ۱- کهسیکه
که پستی نهژنوو رانی به جلی زبر رووشابیت
۲- کهسیکه بنی پپی سافیت سنگی پپی چال
نهبیت ۳- په کچاو/ تاکچاو ۴- چاوکویر یان
چاودرهاتوو ۵- گهرۆک له گهشتهکهیدا.

(- مِنْ الأَرْضِ (ج) أَمْسَاحُ): زهویی تهخت.

(فَلَانٌ يُتَمَسَّحُ بِهِ): پیرۆزی له فیسارهوه
ومردهگرن لهبهر پیاوچاکیی و پیرۆزی دستي
پیدادهینن.

(أَمْتَسَحُ- السَّيْفُ): شمپیرهکهی هه لکیشا.

(أَلْمَاسِیحُ): زور (کوشنده/ کوژهر).

(أَلْمَاسِیحَةُ (ج) مَوَاسِیحُ): ۱- امیی وشهی (أَلْمَاسِیحُ)
۲- نارایشتکاری ژنان/ ژنی نارایشتکار.

(أَلْمِسْحُ (ج) أَمْسَاحُ وَمُسُوحُ): ۱- سهبرهبرگیك
که له موو دروستکراپیت ۲- بهرگیك که
له موو دروستکراپیت و زبر بیت و لهسهر
گۆشتهوه کهسیک لهبهریدمکات/ دهپوشیت
که خوشیی جیهان و ژبانی نهویت دهروونی
خوی بمرینیت.

۲- الْمِسْحُ = (أَلْبِلَاسُ): ۱- پارچه په لاسیک که له
سهری دادنهینن ۴- شهقام/ جاده.

(أَلْمَسْحُ) (مَص): سووتانهوهو رووشانی
نهویدیوی نهژنوو ران به بهرگی زبر که
لهبهردهگریت.

(أَلْمَسْحَةُ): ۱- جاریک سرپن/ مالین/
دهستپیداهاینانیک به ناو یان چهوری و
مانهوهی کهمهگیکی پیوهی/ کارکردیکی
سووک که پیومه.

(«عَلَيْهِ مَسْحَةٌ مِنْ جَمَالٍ أَوْ هَزَالٍ»): شتیک
جوانیی یان لاوازی پیوه دیارهو ماومتهوه.

(مَسْحَةُ الْمَرْضَى): نههینهکه له نهینهکانی
کلّیسهیه که لای ههنديک دیانهکان همیه

(الْمَسْحَاءُ): زَنْبِكَ مَهْمَكِي زُورٌ بِجُودِكَيْتِ.
 (إِمْرَأَةٌ مَسْحَاءُ النَّدِيِّ): زَنْبِيكِي مَهْمَكِ بِجُودِكَ.
 (الْمَسْحَاءُ (ج) الْمِسْحُ وَالْمَسَاحِي): اِزْمُويِيهَكِي
 تَهْخَتِي جَهْوَلِكِ كِه رُووهِكِي تَيْدَا نَهْبَيْتِ
 ۲- زَمْويِيهَكِي سُوورْمَهَن.
 (الْمِسْحُ وَالْمِسْحَةُ): نَهْوِي (بَيِيْدِهَسْرَن/
 بَيِيْدِهَمَالَن) لَاسْتِيكِي نُووسِيْنِكُوْرْتَانَهْوَه.
 ۲- (مَسْحٌ. مَسْحًا وَتَمْسَاحًا): دَرُوِيْكَرْد.
 (- هُ مَسْحًا أَوْ مَسْحَ رَأْسِهِ): قَسَهِي خُوْشِي بُو
 كَرْد/ لَهْگَهْلِيْدَا زَمَانِي شِيْرِيْنَبُوو. تَالَاْسِيْبِدَات/
 لَه خَشْتَهْبِيْرِيْتِ.
 (مَسْحٌ- فُلَانًا): قَسَهِي خُوْشِي بُو فَيَسَارِ كَرْد تَا
 هَه لِيْفِرِيُوِيْنِيْتِ/ لَه خَشْتَهْبِيْرِيْتِ/ لَاسِيْبِدَات.
 (مَمَسْحَةٌ): لَاسِدَان.
 (مَاسِحٌ- هُ): اِ- لَهْگَهْلِيْدَا نَهْرْمَبُوو زَمَانِي
 لُووسَبُوو تَا لَاسِيْبِدَات هَه لِيْفِرِيُوِيْنِيْتِ
 ۲- تَهْوَقَهِي لَهْگَهْلِيْدَا كَرْد.
 (- هُ عَلِي كَذَا): لَهْسَرِ نَهْوَه بَهِيْمَانِي لَهْگَهْلِيْدَا
 (گَرْت/ بَهْسْت)/ بَهِيْمَانِي نَهْوَمِيْدَايَه.
 (تَمَسَّحًا): دَوَانَهْكِه دُوَسْتَايَه تِيَانِ لَهْگَهْلِيْ يَهْ كَذَا
 گَرْت يَانِ كَرِيْنِ وَ فِرُوْخْتِيَانِ كَرْدِو بَهِيَهْ كَرْتِيَانِ
 فِرُوْشْتِ.
 («تَمَسَّحُوا عَلِي كَذَا»): لَهْسَرِ نَهْوَه بُووْنَه
 هَاوَبَهِيْمَانِ.
 (إِلْتَمَّحُوا فَتَمَسَّحُوا): بَهِيَهْ كَهْگَهْيَشْتِنِ وَ تَهْوَقَهِيَانِ
 لَهْگَهْلِيْ يَهْ كَرْدِو.

(الْمَسْحُ) (فَا) زُورٌ دَرُوْزِنِ.
 (الْمَسِيْحُ): زُورٌ دَرُوْزِنِ/ كَهْلَهْ كَبَازِ.
 (الْمَسْحُ (م) مَسْحَاءُ (ج) مَسْحُ): زُورٌ دَرُوْزِنِ/
 كَهْلَهْ كَبَازِ ۲- زَمَانِلُووْسِي فِرِيُوْدَمَرِ.
 ۲- (مَسْحٌ- الْأَرْضُ. مَسْحًا وَتَمَسَّحَةٌ):
 زَمْويِيهَكِي رُووْبِيُوِيْكَرْدِو پَارْجَهْ پَارْجَهْ يَكِرْدِو.
 (الْمَسَّحَةُ): اِ- رُووْبِيُوِيْكَرْدِنِي زَمْويِ ۲- رُووْبِمَرِي
 رُووِيهَكِي سَنُوورْدَا.
 (عِلْمُ الْمَسَّحَةِ) (هـ): زَانَسْتِي نَهْنَدَا زَمْوَرْتِنِي
 هَيْلِ وَ رُووْبِمَرُو تَهْنَهْكَانِ.
 (الْمَسَّاحُ): رُووْبِيُوِيْ رُووْبِيُوِيْ زَمْويِ.
 (الْمَسِيْحُ): بَالِ/ گَزِ.
 ۴- (الْتَمَسَّحُ): پِيْسَه زَهْمَهْنَدَه.
 (الْتَمَسَّحُ وَالتَّمْسَاحُ (ج) تَمَسَّحٌ وَتَمَسَّحِيْحُ
 (ج) تِيْمَسَّاحُ): گِيْرِنِگَرِكِ/ مَارْمَارِيْشُوْكَ.
 زِيْنَدَهْوَمَرِيْكَه لَه مَارْمِيْلِكَه يَهْ كِي گَهْوَرَه
 دَهْجِيْتِ لَه رُووْبِيَارِي نَهْلِو هَهْنَدِيْكَ رُووْبِيَارِي
 وَلاْتَه گَهْرْمَهْكَانِدَا هَه يَه.
 مَسَّحٌ: (مَسَّحٌ- هُ. مَسَّحًا): وِيْنَهِي بَه وِيْنَه يَه يَه
 نَاشِيْرِيْنِ گُوْرِي/ بِيْسْتِي شْتِيْكَيْتَرِي بَهْسَرْدَا كِيْشَا.
 («مَسَّحَهُ اللهُ قِرْدَا»): خُوْدَا بِيْسْتِ يَانِ شِيُوَهِي
 مَهْمِيُوُونِي بَهْسَرْدَا بَرِي/ بَهْسَرْدَا دَا.
 (مَسَّحٌ وَتَمَسَّحٌ (ج) مَسَّحٌ): بِيْسْتِ وَ شِيُوَهِي
 نَاشِيْرِيْنِ بَهْسَرْدَا كِيْشَرَاوِ.
 (مَسَّحٌ- الْكَاتِبُ): نُووسُوْمَرَهْ كِه لَه نُووسِيْنَهْ گَه يَدَا
 هَهْلَهِي زُورِ كَرْدِو.

بنجيك گه ليك پهلى ليدمبيته و مو بهر مهكي ورده هيندهي نو كي كه.

۵- (الْمَسْحَرَةُ (ج) مَسَاخِرُ): گالته جاري / گالته بازي له لاي خه لکه ره شو که که هر جي گالته ي بيكرت.

(تَمَسَّحَرُ عَلَيْهِ) (عامية): گالته ي بيكرت / تيزي پيو مگرد.

(الْمَسَاخِرُ): گالته بازي و ياري و گه مهي بيكه نيناوي که له هه نديک جهژن و بونه دا يو رابواردن و ياري دمگرت.

مسد: (مَسَدٌ - الْحَبْلُ مَسْدًا): په ته که ي باش بادا. يان بايدا / رستي.

(- فِي السِّرِ): له روشتندا (خوي گوشي / چاك روشت / ته كانيدا).

(مَسَدٌ - الْبَطْنُ): سکه که نهرم و ته ختبوو.

(مَسَدٌ الشَّيْءِ وَعَلَى الشَّيْءِ): دهستی توند بهسمر شته که دا (هينا) بره. (عاميه).

(الْمَسَدُ (ج) مَسَادٌ وَأَمْسَادٌ): ته ناف يان گوريسي چاك ريسراو و بادراو ۲- ته و مرميه که له ناسنبيت.

(الْمَسَادُ): قاپي ههنگوين ۳- بهژن يان راگرو ريکخه ر.

(ساقُ مَسَدَاءَ): لافيكي ريكي جوان.

(الْتَمَسِيدُ): دهست بهسمر له شدا هينان و شيلاني

بو نهر مگردني ماسولکه کان يان تونه وه ي چهوري لهش که تيايدا کو بو و ته وه.

(- طَعَمَ اللَّحْمَ): چيزي گوشته که ي نه هينت. (- الناقَة): ميخوستر که ي لاوازگرد.

(تَمَسَّحَ - الْغَزْلُ): ريسه که پچر پچر بوو. (الْتَسَّحَ وَانْمَسَّحَ - تِ الْعَضُدُ): بازو و که که مگوشتبوو / لاوازبوو.

(الْمَسَّحُ): گوشتدا ماران / که مگوشتبووني بازو و هير.

(الْمَسَّحُ): گيانگويزانه وه (نه وانهن که برويان به گيانگويزي مروف ههيه که گيانگويزي مروف به وه دمبيت که بجيته لهشي زيندمور يکه وه که له گهل سيفه تي خويدا بگونجيت وه ک پياوي نازا گياني بجيته شير يکه وه هي تر سنوك بجيته لهشي که رويشکه وه.

(الْمَسِيخُ): ۱- که و ج ۲- له شتيکجوو.

(- مِنَ الطَّعَامِ): چيشتيک که بيخوي و بيچيز بيت.

(الْمَسُوخُ) (مضغ): شيوينراو، نه وه ي شيوه ي ره سه ني خوي به شيوه ي که ناشيرين گور رابيت.

(فَرَسٌ مَمْسُوخٌ): ماينيكي سمت و که فه ل لاواز و که مگوشت.

۲- (أَمْسَخَ - الْوَرْمُ): ناوساوييه وه نيشته و مو خاوي بو وه وه.

۳- (أَمْسَخَ - السَّيْفُ): شمشير که ي هه لکيشا.

۴- (الْأَمْسُوخُ) (ن): کلکه نه سب: گيايه که له

(الْمَسُود) (مفع): بادراو. باش بادراو.

(رَجُلٌ مَمْسُودٌ): بیاویکی چاک داریژراوو لهشی پتهو بههیز.

مسر: (الْمَسُورَة ج) مَوسِر: لوهله / لوهله مهگینهی دروومان (عامیه- سریانیه).

(الْمَسَار): تاویری زله / گاتاویر (عامیه- سریانیه).

مسط: ۱- (مَسَط - المی مَسَطًا): به پهنجه ریخولهکهی گوشو و دمردا.

(-التَّوْبَ): بهرگهکهی تهرکرد پاشان گوشو تا ناومهکی لیبکاتهوه.

(-السَّقَاءُ): به پهنجه ماستهکهی له مهشکهکه دمهرینا.

(الماسِط) (فا): ۱ به پهنجه دمردمیری شتیک یان ناو لیکهروهوی بهرگ به گوشین ۲-ناوی سویر که سک رهواندهکات.

۲- (الماسِط) (ن): گیایهکی هاوینهیه گهر خوشتر بیخوات تووشی (سکچوون / شویری / رهوانی) دهبیئت.

(الْمَسِيْطَة): دَوْلِيْكَ ناویکی کهمی پیدای پروات.

۲- (مَسَط - فَلَانًا بِالْمَسِيْطِ مَسَطًا): فیساری دایه بهر قامچی.

۳- (الْمَسِيْط): ۱-قور ۲-ناوی لیخن / لیلاوو پیسی که له گولدا دهمینیتهوه.

(الْمَسِيْطَة): ناوی لیخن / لیلاوو پیسی.

مسع: (الْمِسْع): رپشهبا.

(الْمِسْعِي): بیاوی به پین / زور رپشتووی بهتوانا.

مسک: ۱- (مَسَك - بِه مَسَكًا): گرتی یان خوی پیدای ههلواسی یان پهناپرده بهر نهو / خوی دایه پالی.

(-بالنار): چالیکی بؤ ناگرمه که هه لکهند پاشان ناگرمهکی به خوله میشو و خؤل داپوشی.

(-السَّقَاءُ مَسَاكَة): کوندهکه قایم و ساغبوو ناوی نهدمه دلاند.

(مَسَك - به): گرتی / چنگی لیگیرکرد.

(أَمَسَك - ه): گرتی.

(-به): خوی پیداههلواسی / چنگی لیگیرکرد یان خوی دایه پهنا.

(-الشيء على نفسه): شتهکهی له خوی گرتیهوه / خوی له شتهکه بهدووورگرت.

(-الله الغيث): خهودا بارانی نه باراندو بارانهکهی گرتیهوه.

(-من الكلام): بیدهنگبوو.

(-عن الأمر): وازی له کارمه هینا / دمستی له کارمه کیشاپهوهو نه یکرد.

(تَمَسَكَ وَتَمَسَكَ وَامْتَسَكَ - به): خوی پیدای ههلواسی یان پیوهی نووسا / پیدای لکا یان خوی دایه پهنا.

(«مَاتَمَسَكَ أَنْ قَالَ كَذَا»): خوی بؤ نهگیرا که هسهکه یکردو نهومیوت.

مهشکه یان هر شتیکیر لهو بابته شتی
تیایدا رادهگریت.

(أَلْسُكُ): رژد/ مروھی گیر، رهزیل/ دستقوچاو.

(أَلْسُكُ. الْوَاحِدَةُ مُسْكَةٌ): ۱- نهوهی که ناوتیادا

رادهگریت/ شوینی ناوراگرتن ۲- نهوهی بهسهر

رووی زهوبیهومیه ۲- بازنو و پاوانه.

(أَلْسُكَةُ (ج) مُسْكُ): ۱- نهوهی که پییدهگریت/

دمسک/ هولف ۲- نهو خواردن و خواردنهومیه

که لهش رادهگریت و بیویستیته ۲- شوینی

سهختی بیر کاتی ههلهکندن ۴- ناومزو ژیری

تهواوو رای دروست و بهجی.

(«مافیه مُسْكَةٌ»): هجی لی چنگناکهوینت و

بیفهره/ چنگی لیگیرنابیت/ ناگریت.

(«لیس لأمره مُسْكَةٌ»): کارمهکی بنچینهیهکی

نییه تا پشتی پیببهستریت.

(«فیه مُسْكَةٌ مِنْ خَيْرٍ»): شتیک (خیر/

فهری تیایه.

(«مافی سَقَائِهِ مُسْكَةٌ مِنْ مَاءٍ»): کوندهکی

چۆره ناویکیشی تیدا نییه.

(أَلْسُكَةُ وَ الْمُسْكَةُ): چرووکی/ رژدی/

بیسکهیی/ گیری.

(أَلْسُكَةُ (ج) مُسْكُ): ۱- چرووک. یان یهکیک

که شتیک لیژیر چنگدا بوو لهبهر گیری

لهژیر چنگی دمرنهینریت ۲- کهسیکه کهس

دمرهقهتی نهیهت و بوی دمرچیت/ نهگریت.

(أَلْسَاكُ): ۱- شوینیکه ناوی تیدا رابگریت/

(«غَشِيْنِي أَمْرٌ مُقْلَقٌ فَتَمَاسَكْتُ»): کاریکی

دلخوردیی و نالهباریم بهسهردا هات بهلام

خومگرت.

(«مَابِهِ تَمَاسُكٌ»): قایم نییه. خوی بۆ

راناگریت.

(«مَتَسَكَ فِي الْبَلَدِ»): له ولاتهکهدا خویگرت و

مایهوه/ خوی داکوتا.

(«سْتَمَسَكَ-بِهِ»): پیوهینووسا/ پیدالکا/ چنگی

لیگیرکرد/ پیوهی بهندبوو.

(-عَنْ كَذَا): خوی لهوه دوورخستهوه/ خوی

لیلادا/ بهلایدا نهچوو.

(-بَوْلُهُ): میزمهکی (گیراو نههاته دمری/ بوی

نهکرا).

(-الرَّجُلُ عَلَى الرَّاحِلَةِ): پیاوکه توانی سوار

حوشترو لهو بابته بیت و خوی بهسهریهوه

بگریت.

(«بَيْنَنَا مَاسِكَةٌ رَجِمٌ»): (پهیوهندی/

پهیوهستی/ خزمایهتی) مان ههیه.

(أَلَاةُ الْمَاسِكَةِ): گیره/ نامرازیکه بۆگرتنی

شت بهکاردیت.

(أَلْسُكُ): راگر/ ۱- نهو خواردن و خواردنهومیه

لهش رادهگریت ۲- ناومزی تهواو/ ژیری

تهواو.

(أَلْسُكُ (مص) (ج) مُسْكُ وَ مُسُوكُ): پیست.

(مَسْكَةٌ): پارچه پیستیک/ چهرمیک (بۆیه

وا ناوانراوه چونکه نهگهر بگریت به کوندهو

كۆبىكرىتمەۋە / كۆبىيىتەۋە نەستىل ۲-چىرووكىي /
پىسكەيى / رژدىي.

ألساك ۱-چىرووكىي ۲-گىرە كە شتى پىدمگىرئىت
۲-دەسكى شمشىچرو كىردو شتىر.

(«مافيه مَسَاكُ») :ھىچى لىدمستگىر نابىيت/
بىفھەرە / چىنگ ناكەۋىت.

(ألساكة والمساكة) :رژدىي / چىرووكى.

(ألسكان ج) مَسَاكِين) :پىشمكى شت كىرىن.

(ألساك) :رژد / چىرووك.

(ألساكات) :عەماراۋ شوپىن كە تىايدا ناۋ
گلدەردىتەۋە دەپارىزىرئىت.

(ألسيك ج) مَسُكُ والمِسِيكُ) :گىر / چىرووك.

(سَقَاءُ مَسِيكُ وَمَسِيكُ) :كوندمىھكى ھايم كە
ناۋ نەدەلئىنئىت.

(«مافيه مَسِيكُ») :بىفھەرە كەلكى ئەۋەي
نىيە روۋى تىبىكەيت / خىرى لىناۋمشىتەۋە.

(ألسيكة والأرض المسيكة) :خاك و زەۋىيەكى
سەختەۋە ناۋ ھەننامزئىت.

(الإمساك) (مص) ۴-رژدىي / گىرىي / پىسكەيى
۲-قەبىزبوون ۳- (عند الرهبان) لاي رپەنەكان /

پارساكان ئەۋمىيە: دەمگرتنەۋمىيە لە ھەندىك
خواردن و خواردنەۋمەۋە چىرووكىي لەگەل
خۇداكردن لە خۇشىي دىنيا خۇ دوور خستنەۋمەۋە
خۇ بىبەشكردن ۋەكو خوداپەرسىتى.

(ألمسك) :چىرووك / دەستقوۋچاۋ / كەسپكە
لە شتدا دەست زۆر بگىرئىتەۋە.

۲-(مَسَك-ه) :بە مسك بۇنى خۇشكرد.

(ألسك) :مسك: بۇنىكى خۇشە كە لە خوئىنى
ئاسكك دەردەھىنرئىت پىي دەلئىن ئاسكى مسك.

(مِسْكَ ج) مَسَك) :پارچە بۇنىكى مسكە.

(مَسْكُ الروم ن) :نيرگىزى شەستپەر
جۇرە نيرگىزىكە لە مەكسىكەۋە بلاۋىۋتەۋە

گەلاكانى لە تەختى بنجەكەدا كۆدمىتەۋە

گولەكەي دركاۋىيەۋ بەيەكدا دەجىت و سبىيە

بۇنىكى نىجگار خۇشى ھەيە.

(مَسْكُ البَر) :مسكى دەشتەكى. جۇرە
روومكىكە.

(مَسْكُ الجِن) :كاردوو / ھاز، كە جۇرە

روومكىكە لە دەشت دەروئىت.

۳-(ألسكين) :ھەژار / نەدارا / نەبوۋ.

(ألسكنة) :ھەژارىي / نەدارايىي / نەبوۋنىي.

(ألسيكة والمسيكة ن) :درەختىكى

دركاۋىيە.

الملحق:

مسك: (إمساك) :بە رۇژوو بوون و بەر لە
بانگى بەيانى دەست لە خواردن و خواردنەۋە

ھەلگرتن.

(الإمساكية) :دىارىكردىنى كاتى نەخواردن

دەمگرتنەۋمەۋە بەرۇژوو بوون و كاتى شكاندىنى

رۇژوو سلاۋات لە مانگى رەمەزاند.

مسك ۱-(مَسَل- الماء مَسَلًا) :ئاۋمكە كشا /

رۇپىشت.

(مَسَى بِهِ اللَّيْلُ): نيوارهى بهسهردهات/ شهو

نيوارمهاسيليكرد.

(أَمَسَى وَمَمَسَى: إمساء): كهوته نيوارى يان

نيوارى بهسهردهات.

(«أَمَسَى زَيْدٌ ضَاحِكًا»): زميد نيوارى له

بيكه نيندا بوو يان ههردهم به بيكه نينبوو.

(الْمَسَاءُ (ج) أَمْسِيَةٌ وَالْمَسِيُّ وَالْمَسِيَّةُ): نيواره يان

سهرله نيواره له نيوان نيومرؤ تا خورثاوابوون

يان دهمه و خورثاوا/ زهردهمه يان دهمى

ثاوابوونى خور.

(«يَأْتِينَا صَبَاحٌ مَسَاءً»): بهيانى و نيوارى

سهرمان ليدهدات.

(الْأَمْسِيَّةُ): سهرله نيوارى/ تاقى نيوارى/

نيوارميهك.

(«أَتَيْتُهُ أَمْسِيَةً أَمْسٍ»): دوينى سهرله نيوارى

چوممه لاي.

(الْمَسَى) (مَص): شوينى نيوارى بهسهربردن.

٢- (مَاسَى - هُ مَاسَاةً) گالتهى پيكرد/ تيزى

بيومكرد.

٤- (أَمَسَى - هُ إِمْسَاءً): باربووى شتيكركرد/ به

شتيك يارمه تيدا.

٥- (إِمْتَسَى - مَا عِنْدَ فُلَانٍ إِمْتِسَاءً): فيسار

هرچى ههبوو نم بردى/ نهوى لاي فيسار

بوو بردى.

٦- (الْمَسْوَةُ): ههوينى په نير: (شتيكي زمرده

ناو سكى كار دهردهم نيريت بهرله وهى جگه

(إِمْتَسَلَ - السَّيْفَ): شمشيرمهكى هه لكيشا.

(الْمَسَلُ (ج) أَمْسَلَةٌ وَمُسَلٌ وَمُسْلَانٌ وَمَسَائِلُ):

ناومرؤ.

(الْمَسِيلُ (ج) مُسَلٌ وَأَمْسِلَةٌ): ١- جوگا/ شوينى

ناوپيدارويشتن ٢- خهسته. دو كه ناومكهى لى

رؤدمكريت/ دمكريت.

٢- (مُسَالَا - الرَّجُلُ): ١- نه ملاولاي ريشى يان

هى لهشى ٢- ههردوو باسكى.

٢- (مَسَالَةٌ الْوَجْهَ): روى دريژ به جوانييه وه.

(الْمَسِيلُ (ج) مُسَلٌ وَأَمْسِلَةٌ): لقي رووت و

تهرى دارخورما.

مسن: (مَسْنٌ - الرَّجُلُ. مَسْنًا): ١- كابرا

بهره لايوو نابرووى له بهر بر او گوپينه دايه

چى ده ليت و چى دمكات.

(٥-): زورو هيندهى ليدا تا بكه ويت.

(- الشَّيْءُ مِنَ الشَّيْءِ): شتهكهى له شتهكه يتر

دمركيشا.

مسو: ١- (مَسَا. يَمْسُو - الْجِمَارُ. مَسَاً):

كهرمهكه مانيكرد.

(مَسَا وَمَسَى - الرَّجُلُ. تَمَسِيَةً): گفتى

كاريكيداو پاشان خاوه خاوى تيدا كرد.

(أَمَسَى - هُ إِمْسَاءً): گفتى كارىكى دايه و پاشان

خاوه خاوى تيدا كرد.

٢- (مَسَى - هُ. تَمَسِيَةً): ١- نيواره باشى ليكرد /

خواستى بو خواست كه نيوارهكهى باش بيت

٢- پيوت چون نيوارهت رابوارد.

(-الشيء): شته‌که‌ی خسته ناووه تا بتویته‌وه.

(مَشَّش - العَظْم): نيسقانه‌که‌ی مژو و مؤخه‌که‌ی لیدره‌ینا.

(أَمَشَّ - العَظْم): نيسقانه‌که‌ی مؤخدار بوو.

(إِمْتَشَّ - مِن مَّالِ فُلَانٍ): شتی له مالی فیساری بهرکه‌وت.

(-مافي الضرع): همرچی له گوانه‌که‌دا بوو دایکرو دایدووشی.

(إِمْتَشَّش - العَظْم): نيسقانه‌که‌ی لسته‌وه و مؤخه‌که‌ی هه‌لمژو.

(-الثوب): جله‌که‌ی داکه‌ند.

(إِنْمَشَّش - لَهُ الشَّيْءُ): شته‌که‌ی بو بوو / دستگیریبوو.

(تَمَشَّش - العَظْم): نيسقانه‌که‌ی مژو و مؤخه‌که‌ی دهره‌ینا.

(المشاش): کۆی وشه‌ی (المشاشة) به ١-زهوی نهران ٢-بن / رڤگ ریشه / رڤه‌من / بیخ ٣-دروون یان سروشت.

(فُلَانٌ لَيِّنُ المَشَاشِ): فیسار نهرمو هیواشه و ره‌وشت باشه.

(المشاشة ج) مشاش): ١-سهره نهرمه‌که‌ی نيسقان ٢-رپنگه‌ی دمرچوونی ناو له زه‌پیدا که به‌ناو بهردی نهرمو گلدا دیتهدمری.

(مَشَاشَةُ القَوْمِ): بیاوچاکان و هه‌لبزیرراوانی خویشگه‌ل.

له شیر، شتیتری دمرخوارد بدریت، ده‌خریته پارچه خورییه‌کی ته‌رپه‌وه و دمگوشریته سمر شیر دهبیته به‌نیر (عامیة سریانیة) عهرمبیه راسته‌که‌ی (الْبِنْفَحَةُ وَالْمِنْفَحَةُ وَالْإِنْفَحَةُ) یه.

مسی: ١- (مَسَى. يَمْسِي. الشَّيْءُ. مَسِيًا): به‌دهست شته‌که‌ی سری.

(-الحُرُّ المَاشِيَّةُ): گهرما ناژله‌که‌ی لاواز کرد.

(-السَّيْفُ): شمشیره‌که‌ی هه‌لکیشا.

(تَمَسَّى وَتَمَاسَى - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی پارچه‌پارچه بوو.

(الْتَمَاسِي) (مص): جور-توم / به‌لا (نهم وشه‌یه تاکی نییه).

٢- (مَسَى. يَمْسِي - الرَّجُلُ. مَسِيًا): به‌دره‌وشتبوو. (الماسي) (فا): سهرسه‌خت / که‌سیکه چه‌توون گوئی له نامۆژگاریی که‌س ناگریت.

(رَجُلٌ مَاسٍ): بیاویکی سووک.

٢- (إِمْتَسَى. إِمْتَسَاءً): تینووویبوو.

مَشَّ: ١- (مَشَّ - النَّاقَةُ مَشًّا): ١-حوشترمه‌که‌ی نیوه‌دووشکرد ٢-می‌حوشترمه‌که‌ی ورده و رده و ته‌واو دووشی.

(-مَالُ فُلَانٍ): دارای فیساری ورده و رده برد. (-العَظْم): سهری نيسقانه‌که‌ی مژو.

(-يَدُهُ): چه‌وریی سهر دهستی به شتیک سری.

(الْمَشُّ) (مص): ١- مژینی نیسقان بؤ مؤخه کهی
 ٢- دوشینی نازهل و حوشر به ناته و اووی
 ٢- بردنی مالی ئەم و ئەو که مکه م و ورده ورده.
 («أَطْعَمَهُ هَشًا وَمَشًّا»): شتی باشی
 دمر خواردا.
 (الْمَشُّوش): دهسته سرپان ههر شتیک که
 دهستی بیسیریت.
 ٢- (مَشٌّ - فَلَانًا. مَشًّا): دوژمنایه تیی له گهل
 فیساردا کردو به گژیدا چوو.
 ٣- (مُشَّاشُ الرَّجُلِ): نوکهران یان کارگوزارانی
 له گوزارو خانهیدا/ له نیشته نیدا.
 (الْمَشُّش): سپیتیه که له چاوی حوشردا
 په یاد مبیئت/ تانهی سه چاوی حوشر.
 (الْأَمَشُّ (م) مَشَّاء (ج) مَشٌّ مِنَ الْإِبِلِ):
 ئەو حوشره ی که سپیتیی له چاویدا په یاد
 بووبیئت/ تانه چووبیته سه چاوی.
 ٤- (الْشَّمْسُ الْوَاحِدَةُ. مِشْمِشَةٌ) (ن):
 قه یسی/ دار قه یسی: دره ختی که له کۆمه له ی
 گولان بهریکی خووش دهگریت. به کالیی
 ده خوریت و دوشاوی لیدهگریت یان دهگریت
 به نانه قه یسی که پبیده لئین: (قَمَرُ الدِّين) یان
 وشکه دهگریته و هه شه کری پیوه دهگریت. له
 خۆره لاتی ناوهر استداو له ناوچه فینکه کانی
 نه وروپا و نه مریکادا زۆر دهر وینریت.
 مشج: (مَشَجٌ - ه بَكَذَا. مَشَجًا): تیکه لی
 نه و می کرد.

(مَشَجٌ بَيْنَهُمَا): تیکه لی به کتر یکردن.
 (الْمَشَجُ وَالْمَشَجُ وَالْمَشَجُ وَالْمَشَجُ (ج) أَمْشَاجُ):
 ناویته کان/ شته تیکه له کان.
 (الْأَمْشَاجُ): ئەو بیسیانه ی له ناو کدا
 کۆدمبهنه وه.
 مشج: (أَمْشَحَتِ السَّمَاءُ): ناسمان سامالی کرد/
 هه وره که رهوییه وه/ بوو به سایه قه.
 (-تِ السَّنَةِ): سآله که سه ختبوو بیباران و
 گرانیبوو.
 (الْمَشْحَةُ - عِنْدَ الْمَسِيحِيِّينَ): لای دینانه کان
 نه و میه، به شله رۆنی پرۆز نه خووشه که
 چه وربگریت.
 («مَشْحَةُ الْمَرْضَى») (سریانیه): چه ورکردنی
 نه خووشی به رۆنه پرۆزه که.
 (مَشَحَ - الْمَرِيضَ) (سریانیه): نه خووشه که ی
 به شله رۆنه پرۆزه که چه ورکرد.
 مشر: ١- (مَشَرَ. مَشْرًا): که وته گۆرانی و
 خووشی و هه له که سه ما.
 (-أَمْشَرَ - بَدَنَهُ): له شی هه لاوسا.
 (-الرَّجُلُ): پیاوه که بیبشوو رایکرد یان باش
 رایکرد.
 (الْأَمْشَرُ): چابوک/ چالاک/ گور جو گوئل.
 ٢- (مَشَرَ - الشَّجَرَ. مَشْرًا): دره خته که چووژی
 تهرو تازمو ناو داری دهر کرد.
 (مَشَرَ - الشَّيْءَ): شته که ی به شبهه شکردو
 جیا یکردنه وه.

(مَشْرَةُ الْأَرْضِ): گیای زهویه که یان تازه گیای زهوی.

(عَلَيْهِ مَشْرَةٌ غَنِيٌّ): سهرفتای دموله مهنندی تی و پرووی دموله مهنندی لیدر که وتوو.

(مَشْرَةُ الْأَرْضِ): گیای زهوی یان تازه گیای زهوی.

٣- (الْمُشْرُ - مِنَ الرِّجَالِ): پیایوی سوروفلی شل.

٤- (الْمَوْشُورُ): ناویره تهنیکی کریستالیبه بو شیکردنه وی تیشکی خۆر به کار دیت.

مشط: ١- (مَشَطٌ - الشَّعْرُ. مَشَطًا): قزئی سهری داهینا/ شانیه کردو لئیکی جیا کردنه وه.

(- الشَّيْءُ) (ضد): ١- شته که ی تیکه لکرد ٢- شته که ی جیا کردنه وه.

(- البَعِيرُ): حوشره که ی به داخیک وه که شانیه نیشانیه و داخکرد.

(مَشَطَاتِ النَّاقَةِ مَشَطًا): له ههر دوو تهنشیه وه وه که شانیه بهزی لیبه پیدابوو.

(مَشَطٌ - الشَّعْرُ): قزئی داهینا و له یه کی جیا کردنه وه.

(- تِ النَّاقَةِ): ههر دوو تهنشیه بهزی وه که شانیه لیبه پیدابوو.

(إِمْتَشَطَ): شانیه کرا.

(- تِ الْمَرَاةِ): ژنه که قزئی خۆی شانیه کرد.

(- الْمُشَطُ): ١- شانیه ی چنین ٢- نیشانیه ی حوشره که له شیوه ی شانیه دا دبیت ٣- ئیسکه شانیه

(٥-): بهرگی له بهر کرد/ دایپوشی.

(أَمَشَرَ - تِ الْأَرْضِ): زهویه که گیاید مر کرد.

(- الشَّجَرُ): دره خته که جووزی تهرو تازمید مر کرد.

(تَمَشَّرَ - الرَّجُلُ): دموله مهنند بوو یان پرووی دارایی لیدر که وت.

(- لِأَهْلِهِ شَيْئًا): ١- رهنجی بو خیزانه که پیداو شتیکی بو په یاد کردن ٢- بهرگی بو خیزانه که پیکری.

(- الْقَوْمُ): بهرگیان له بهر کرد.

(- الشَّجَرُ): لقو پۆپی نالسو تازهی دهر کرد.

(إِمْتَشَرَ - الرَّاعِي وَرَقَ الشَّجَرِ): شوانه که به گوچانه که ی لقی داره کانی بو نازه له کان پاکیشا تا که لا کانی بخۆن.

(أَرْضٌ مَاشِرَةٌ): زهویبه کی باران لیباریوی سهوزبوو.

(الْمُشْرُ): شوینکار.

(«أَذْهَبَهُ مَشْرًا»): جنیوی پیداو دایشت و یان دایبه گوپییدا.

(الْمَشْرَةُ): ١- جووزی تهرو تازه و پارای درهخت

پیش گوژینی رهنگی و رهنجی ٢- بهرگ ٣- که لای درهخت پیش نه وی خۆی بکاته وه و

بلا و بیته وه ٤- نه و لقو پۆپه ی درهخت که شوان به گالۆکه که ی/ گوچانه که ی بو نازه له کان

دایده هیلیتیه خوارموه تا که لا کانی بخۆن ٥- گیایه که هیشتا ته و او سهری دهرنه هینا بیت.

مشظ: ١- (مَشْظَ - فَلَانًا مَشْظًا): شتیکی لیومرگرت.

(مَشِظْ. مَشْظًا وَمَشْظًا): دستي بهر درك كهوت و دركك به دستيداچوو.

(«مَشِظْتَ يَدُهُ»): دركك يان تهلمزميك بهدستيدا چوو.

(الْمَشْظَةُ وَالْمَشْظَةُ): ١- نهوى دهجهفيتها دست وهك درك و تهلمزمي شت يان ههر شتيكيتر

٢- پواز كه جوولهي كلكه تهورو تهشوي شتي ومهاي پي قايم دهكريت.

(الْمَشْظَةُ): جاريك درك يان تهلمزمو شتير بهدست و لهشدا بجيت.

(فَنَاءَ مَشْظَةٍ): نيزميهكي رمقي تازه كه ههر كهسنيك بهدستيهوه بگريت تهلمزمهكي

بهدستيدا دهجيت، چونكه سفت نهبووه.

٢- (مَشْظَ - الْبَلْدَ مَشْظًا): شمارمكي بو نيسته جيپووني خوي هه لپ اراد.

٣- (مَشْظَتِ الدَّابَّةِ مَشْظًا وَمَشْظًا): دهمارمكاني جوارپيكه له گوشته كهيدا دمر كهوت.

٤- (الْمَشْظَةُ - مِنَ الْأَخْبَارِ): همواليكي ناديار كه نازانريت راسته يان درو.

مشع: (مَشَّعَ - الشَّيْءَ مَشَّعًا): ١- شته كه ي دستي كهوت ٢- بهدزيبه وه شته كه بيرد.

(- الْغَنَمَ): مهرمكي دوشي.
(مَشَّعَ - الْقِصْعَةَ): همر جي له لهگه نه كه دا بوو خواردی.

پشتی پي (لهوانه يه به هموو پي بوتريت).

(الْمَشْطُ) (ح): ماسيهكي رووباره پيشي دموتريت: (الْبَلْطِيُّ).

(الْمَشْطُ وَالْمَشْطُ وَالْمَشْطُ وَالْمَشْطُ وَالْمَشْطُ وَالْمَشْطُ) (ج) أمشاط ومشاط: شانه كه

شانه ي قزو شتيري پيده كريت و له زور شت دمكريت.

(الْمَشْطَةُ): جوري شانه كردن.
(الْمِشَاطَةُ): نارايشتكاري و پيشه ي سهر

رازاننده وه.
(الْمِشَاطَةُ): موو كه له كاتي شانه كردني سهردا هه لدهومريت.

(الْمِشَاطَةُ): زنيك كه قزداهينان و سهر ريكخستن بکاته پيشه بو خوي.

(الْمِشَاطُ): شانه گهر.
(الْمِشَاطَةُ): زنيك كه قز داهينان و

سهر ريكخستن بکاته پيشه بو خوي.
(الْمَشِيطُ = الْمَشُوطُ): قز (داهينراو/

شانه كراو).
(الْمَشِيطُ): شانه.

(الْمَشُوطُ) (مفع): شانه كراو.
(رَجُلٌ مَمْشُوطٌ): پياويكي بالابه رزي

باري كه له.
٢- (مَشِطَتِ يَدِهِ مَشْطًا): دستي به هوي

كار كردنه وه زير بوو يان (دركي/ چقلي) پيداچوو.

(-عِرَضُ فُلَانٍ): نامووسی فیساری له که دارو بیسکرد.

(-الثَّوبُ): به قورمه سوور جله که ی رهنگر د.

(أَلْشَغُ): قورمه سوور.

(أَلْمِشَغَةُ): پارچه جلیکی (شر/ دراو).

مشق: ۱- (مَشَقٌ. مَشَقًا): له تیغ پیداکردندا

یان کارکردندا چابوکیوو/ به له یکرد.

(-الشَّعْرُ): قزمه که ی داهینا.

(-الثَّوْبُ): جله که ی دری.

(-الْكُتَّانُ وَنَحْوُهُ): که تانه که یان شتی وهای

به شاننه که دا هینا بو شاننه کردن و دهرهینانی

بوخته که ی و نهوی بیکه که بیت لایبه ریئت.

(-هُ بِالسَّوْطِ): به قامچی لییدا.

(-الشيءُ): شته که ی راکینا تا دریز بیت.

(-الناقَةُ): میحوشترمه که ی که مه که ی دوشی.

(-فِي الْكِتَابَةِ): ۱- له نووسیندا وشه کانی

دریزگردهوه ۲- بوله ی له نووسینه که دا کرد.

(«مَشَقُوا رَجُلَهُمْ»): به له یان له کوچه که یاندا

کرد.

(مَشَقٌ. مَشَقًا): رانه کانی به ریه که وتن و

سووتانه وه.

(مَشَقٌ وَأَمْشَقُ): ران سووتانه وه/ به ریه که که وتن.

(أَلْمِشَقَةُ): ران به ریه که که وتن و سووتانه وه یان.

(أَلرَبْلَةُ): بن ران.

(مُشَقٌ. مَشَقًا): ۱- دریزو باریکیوو

۲- که مگوشت و تیقوپاو بوو.

(أَمْتَسَعَ ثَوْبٌ صَاحِبِهِ): جلی هاوری که ی به دزییه وه برد.

(-مَافِي الضَّرْعِ أَوْ مَافِي يَدِ فُلَانٍ): هرچی

له گوانه که دا بوو یان له دمستی فیساردا بوو

بردی.

(-السَّيْفُ): خیرا شمشیرمه که ی هه لکینا.

(أَلشُّوعُ): به هه لپه و به دمسهین/ کاسبار.

(ذَنْبٌ مَشُوعٌ): گورگیکی نازای نهینرو

به هه لپه.

۲- (مَشَعٌ- القُطْنُ. مَشَعًا): لۆکه که ی

شیکرده وه.

(أَلْمِشَعَةُ وَالْمِشِيعَةُ): تۆپه له لۆکه یه که ی

شیکراوه.

۲- (مَشَعٌ بَبُولِهِ): میزمه که ی هه لدا.

(-فُلَانًا بِالْحَبْلِ وَغَيْرِهِ): به گوریس یان

شتیز له فیساریدا.

۴- (مَشَعٌ- الرَّجُلُ. مَشَعًا): بیاومه که نهرم/

هیواش رویشت.

۵- (مَشَعٌ- الشَّيْءُ): شته که ی (سپری/

پاک کرده وه).

(تَمَشَعَ وَأَمْتَسَعَ- الرَّجُلُ): نازاری له خوی

دوور خسته وه و نه هینت.

مشغ: (مَشَغٌ- هُ مَشَغًا): ۱- لییدا ۲- ته شهری

لیداو خهوشی لیگرت.

(-الرَّجُلُ): شتیکی سووکی خوارد وه که

خه یارو شتی له و بابه ته.

(أَلْمَشِيقُ (ج) مُشَقُّ) (فا): ۱- شانه‌کەر ۲- که‌سیکه به‌له له دستومه‌شاندا یان له کارکردندا بکات ۳- قامچیومشین.

(أَلْمَشَقُّ) (مص): ۱- شانه‌کردن ۲- کارکردن یان خیرا دستومه‌شاندن یان خیرا خواردن ۳- راکیشانی شت بۆ درپژکردنی.

(«فِي قَدِهِ مَشَقُّ»): بالابندی قه‌دباریک و که‌مگۆشت/ له بالابیدا ریکوپینکی هه‌یه.

(أَلْمَشَقَّةُ): ۱- شوینکاری په‌تی به‌ستنی حاجی چوارینی ۲- جاریک به‌ستنی و به‌جیه‌یشتنی شوینکار.

(أَلْمَشَقَّةُ (ج) مَشَقُّ): ۱- تۆپه‌له لۆکه یان شتیر ۲- جلی دراو.

(أَلْمَشَقَّةُ وَالْمَشَاقَّةُ (ج) مَشَقُّ): ورده‌داوی و مریوی که‌تان یان شتی لهو بابه‌ته کاتی به شانه‌کردنی.

(أَلْمَشَقَّةُ): جلی تازه‌ی دراو. (قَلَمٌ مَشَاقٌ): پینووسی خیراو خۆش‌نووسی، خیراو خۆش‌نووس له سهر کاغەز.

(أَلْمَشِيقُ): به‌رگی له‌به‌رگراو. (-مِنَ الْخَيْلِ): نه‌سبی له‌/ لاوازو تیقوباو. (أَلْتَمَاشُقُ): ناکوکیکردن/ ناکوکیبون.

(أَلْمَشُوقُ (م) مَمَشُوقَةٌ) (مفع): شوخ: بالابه‌رزی قه‌دباریک/ پیاوی که‌مگۆشت و بالابه‌رز.

(-مِنَ الْخَيْلِ): نه‌سبی تیقوباو.

(مِشَقُّ وَمَشِيقٌ وَمَمَشُوقٌ): بالابه‌رز و باریکه‌له/ بالابه‌رزی که‌مگۆشت/ دالگۆشت/ له‌شریک.

(مَشَقُّ- الإِبِلَ الْكَلَأَ تَمَشِيقًا): حوشرمه‌کی له گیاکه‌دا له‌موراندا.

(مَاشَقٌ- هُ مَاشَقَةٌ): شه‌ره‌جینیوی له‌گه‌لدا کردو به‌گژیدا جوو.

(- هُ الشَّيْءُ): شته‌که‌ی له‌گه‌لدا کیشبه‌کیشکرد. (أَمَشَقٌ- هُ بِالسُّوْطِ): به‌ قامچی لییدا.

(تَمَشَقٌ - الْغُضُنُ): جله‌که رووتبوو/ توینکه‌که‌ی لیبوومه.

(-النُّوبُ): جله‌که درا. (أَللَّيْلُ): شه‌و به‌سه‌ر جوو.

(تَمَاشِقُوا- الشَّيْءُ): هه‌ریه‌که شته‌که‌ی بۆ لای خۆی راکیشا.

(إِمْتَشَقٌ): ۱- به‌ دزیه‌وه شته‌که‌ییرد ۲- شته‌که‌یفراندا.

(-فِي الشَّيْءِ): جووه ناو شته‌که‌وه/ خۆی به شته‌که‌دا کرد.

(-مَافِي الضَّرْعِ): گوانه‌که‌ی ته‌واو دۆشی. (-السَّيْفُ): شمشیرمه‌کی هه‌لکیشا.

(-الْكُتَّانُ): که‌تانه‌که‌ی له شانه‌داو راکیشا تا پوختی بکاته‌وه‌و خرابیبه‌که‌ی بگریت.

(-الشَّيْءُ): شته‌که‌ی له‌تله‌تکرد.

(-مَافِي يَدِ الرَّجُلِ): چی به‌ده‌ست پیاوه‌که‌وه بوو بردی.

(-مِنَ الْقُضْبَانِ): توولی دربزو باریک.

(قَدْ مَمْشُوق): بهژنیکی بهرزی باریکهله / لهشته نك.

(الْمِشَقَّةُ (ج) مَمَاشِقُ): شانهی شانهگردن و شیردنهوهی کهتان و ستی و مها.

٢- (أَمْشَقُ - الثَّوبُ): جلهکهی به هورسوور رهنگر د.

(الْمَشَقُ = الْغَرَّةُ): هورسوور.

(ثَوْبٌ مِشَقٌ وَمَمْشَقٌ وَمِشَاقٌ): جلیکی بههورسوور رهنگر او.

مشل: ١- (مِشَل - لِحْمَةٌ مِشُولَا): گوشته کهی که میگرد.

(-اللبین): که میک شیرمهکیدوشی.

(مِشَلٌ وَمِشَلٌ - السیف): شم شیرمه کهی هه لکیشا. (الْمِشَلُ): تیقوپاوی که مگوشت.

(الْمِشَلُ): دوشینیکی که م.

(الْمِشَلُ): شیردوشیکی ناسک له دوشیندا.

(الْمِشُولُ): تیقوپاوی که مگوشت / له / لاواز.

٢- (الْمِشَلُوز) (ن): قه یسی ناوکشیرین له (مشمش و لوز): قه یسی و چواله بیکهاتوو.

مشن: (مِشَن - هُ. مِشَنًا): رووشاندی.

(-هُ بِالسُّوْطِ): به قامچی لییدا.

(-هُ بِالسَّيْفِ): به شم شیر لییدا و پیسته کهی رووشاند.

(-النَّاقَةَ): چی له گوانی میحوشترمه کهدا بوو دوشی.

(مَاشِن (ج) مُشَّن): میحوشتری تهواو دوشراو.

(مِشَن - تِ النَّاقَةِ): میحوشترمه که به ناچاریی و زور شیرمه کهی دادا.

(«تَمَاشِنَا جِلْدَ الظَّرْبَانِ»): مردووی به کتریان

له گور دهرهینا / ناشیرینترین جنیویان به به کتری گوت.

(إِمْتِشَن - النَّاقَةَ): میحوشترمه کهی تهواو دوشی.

(-السيف): شم شیرمه کهی هه لکیشا.

(-الشيء): شته که، به دزیه وه بردو له توکو تیکرد.

(-ثوبه): جله کهی دا کهند.

(الْمِشَانُ وَالْمِشَانُ): جوره فهریکه خورما په که یان خوشرینیا نه.

مشو: ١- (إِسْتَمَشَى - الرَّجُلُ): دهرمانی رهوانی / رهوانبوونییخوارد.

(«إِسْتَمَشَى - يَكْدَا»): به وه رهوانبوو.

الْمِشُو وَالْمِشُو وَالْمِشَى وَالْمِشَاءُ: دهرمانی رهوانبوون / رهوانیی که سک بجینیت.

مشی: ١- (مَشَى. مَشِيًا وَمِشَاءً): رویشت سا خیرا بیت یان هیواش.

(-بَطْنُهُ. مِشَاءً): سکی به رهبوو / رهوانبوو / سکیچوو.

(-بِالنَّمِيمَةِ): به دزمانییکرد / قسه چنییکرد / دووزمانییکرد.

(مَشَى. تَمَشَيْتُ): رُوِيشت.

(-الرَّجُلُ): پياومگه‌ی ره‌واند / وایلیکرد
بروات / ره‌وانه‌کرد.

(أَمْشَى - الرَّجُلُ): پياومگه‌ی رُویناند / وایلیکرد
بروات / ره‌وانه‌کرد.

(-هُ الدَّوَاءُ): دهرمانه‌که ره‌وانیکرد / سکی
چواند.

ماشى-هُ مُمَاشَاةٌ: ١-له‌گه‌لیدا به‌ریدا رُوِيشت /
بئیه‌بئى نه‌و رُوِيشت.

(تَمَشَى): به‌ریدا رُوِيشت / پیاسه‌یکرد.

(تَمَاشِيَا): دووانه‌که بئیکه‌وه رُوِيستن.

(أَلْمِشِيَةُ): شیوه‌ی به‌بئى رُوِيستن.

(أَلْمَاشِي (ج) مُشَاةٌ وَمَاشُون) (فَا): ١-به‌بئى
رُوِيشتوو / پیاسه‌کردوو / پیاده.

(أَلْمِشَاةُ): به‌دزمانان / قسه‌چنان / بوختانکهران.

(أَلْمِشَاة - مِنَ الْعَسْكَرِ): سهر‌بازی پیاده (نهمه
بئچه‌وانه‌ی سوارمیه).

(أَلْمَاشِيَّةُ (ج) مَاشٍ): مئى وشه‌ی (الماشي)
«ناژهل» ه.

المِشَاءُ: که‌سبیکه به‌ بئى زور بگه‌ریت و هاتوجو
زور بکات ٢-زمانبه‌د / قسه‌هینهر و به‌ر /
ناشووبگتیر.

(أَلْمِشَاوُون): شوینکه‌وتوو‌ه‌کانی فه‌لسه‌فه‌ی
نهرستون که به‌ هاتوجوو و وانه‌ی به‌
شوینکه‌وتوو‌ه‌کانی دمد.

(أَلْمِشَانِيَّةُ): فه‌لسه‌فه‌ی نهرستو.

(أَلْمَشَى (ج) مَمَاش): رپرهو / شوینى هاوجو
شوسته / راره‌و.

٢-(مَشَى. مَشِيًا وَمَاشَاءً): ناژله‌که‌ی /
مالیاته‌که‌ی زور بوو.

(-تِ الْمَرَأَةُ أَوْ الْمَاشِيَّةُ مَاشَاءً): ژنه‌که مندالی
زور بوو بوو یان ناژله‌که‌ به‌چکه‌ی زور
بوو بوو.

(أَمْشَى): به‌چکه‌ی ناژله‌که‌ی زور بوو.

(إِمْتَشَى): به‌چکه‌ی ناژله‌که‌ی زور بوو.

(أَلْمَاشِي): خاومن ناژهل / ناژهلدار.

(أَلْمَاشِيَّةُ (ج) مَواشٍ): مالیات که حوش‌ترو
مانگاو مه‌رو بزنه.

٣-(مَشَى - زَيْدٌ. مَشِيًا وَمَاشَاءً): زهید که‌وته
سهر رپی راست / رانومابوو.

(أَلْمِشِيَّةُ): رانومابوون / سهر‌رپی راستکه‌وتن.

٤-(أَلْمِشِيَّةُ = الْمِشِيَّةُ): خواست.

الملحق:

(مَشَى: الْمَشَايَةُ): بئلاویکه‌ وه‌ك سؤل له مالدا
له‌بئیده‌کریت.

مَصَّ: ١-(مَصَّ وَتَمَصَّصَ وَامْتَصَّ - الشَّيْءُ.
مَصًّا): شته‌گه‌ی مژى.

(وَالْقَصِيحُ الْجَيْدُ. مَصَّصْتُ أَمَصَّ):

(أَمَصَّ - هُ اللَّيْنُ): شیره‌که‌ی بئى هه‌لمژى.

(أَلْمَصَّ): مژین.

(قَصَبُ الْمَصِّ (ن): قامیشی شه‌کر (چونکه
ده‌مژن).

(إِنَّهُ لِمُصَامِصٌ فِي قَوْمِهِ): رَهسَه نو جسنی ته و او ی ناو نه ته و مه که یه تی.

الملحق:

مصّ: (المُصَاصَة): ۱- قامیشی مژینی سارده مه نی و شتی له و بابه ته که له پووش یان کاغزی میوگراوه ۲- مه مه که مژهی خلا فاندنی مندال ۳- شووشی شیری مندال که سره که ی مه مه که مژمی ه کی پیو میه.

مصح: ۱- (مَصَح - الشَّيْءُ مَصْحًا وَمُصَوَّبًا): شته که رویشته و برا.

(- بِالشَّيْءِ): شته که ییرد.

(- تِ الدَّارِ): خانوو که کاول و ته خت بوو شوینه و اری برا.

(- التُّوبُ): جله که درا.

(- النِّبَاتُ): رهنگی گولی رووه که که رویشته / جوو.

(- الكِتَابُ): نووسینی کتیبه که جوو، دیار نه ما / کوژایه وه.

(- اللَّبَنُ النَّاقَةَ): شیری میحوشتره که براو وشکی کرد.

(- اللهُ مَرَضُكَ): خودا نه خوشییه که ی له سه ر لایردیت.

(مَصَّحٌ وَمَصَّحٌ - الظِّلُّ مَصْحًا): سیبهره که کشایه وه و کورتبوو یان نه ما.

(أَمْصَحُ): سیبهری کشاوو و کورتبوو.

(أَمْصَحَ - اللهُ مَرَضُكَ): خودا نه خوشییه که ی

(الْمُصَّةُ وَالْمُصَّاصُ - مِنَ الشَّيْءِ): بوخته ی شته که یان نه نیی شته که.

(فُلَانٌ كَرِيمٌ الْمُصَّاصُ): فیسار رهسَه نه ته و او وه و ه جاخزاده میه.

(هُوَ مُصَّاصٌ قَوْمِهِ): رهسَه نیی له هه موان پاکتره و ه جاخزاده تره.

(الْمُصَّاصُ): بۆ تاك و جووت و کۆی نیرو می دموتریت.

(الْمُصَاصَة): مژمه / هه موو شتیک که بمژریت.

(الْمُصَّاصُ): ۱- فرمه ژ / زوره لمژ ۲- که له شاخگر.

(الْمُصَّانُ): ۱- که له شاخگر ۲- نامهرد / ناپاک و زمان بهد / بهد خواز ۳- که سیکه که نامهردانه

به ده می مه ر بمژریت، بۆ جنیو ده لین: (يَامُصَّانُ): مه رمژی بهد خوازی نامهرد

(جَنِيوَهُ بۆ بِيَاو).

(يَامُصَّانَةَ): (جَنِيوَهُ بۆ ژَن).

(الْمُصَّانُ (ن): قامیشی شه کر.

(الْمُصَّوَصُ (ج) مَصَّاصِصُ): گوشتی کولو که ده خریته سرکه وه.

(الْمُصِصُ (ت): جوژه په تیکی قایمه.

(الْمُصِصَة): له گهن.

(الْمِصَّ): نامیری هه لمژین.

۳- (مُصَمَّص - المَاءُ): ناوه که ی هه لمژی / مژی.

(- التُّوبُ): جله که ی شت و پاکیکرد وه.

(الْمُصَامِصُ): پاکژو بوخته ی هه موو شتیک.

لهسر لابردیت و چاکیردیته وه.

۲- (أَلصَّاحَاتُ): بیستی گویره که یان به چکه
حوشتر له کا یان شتیر دمناخنریت و ده خرنیته
به رده می دایکی تا وا بزانیست گویره که گه یه تی
یان به چکه گه یه تی به تایبه تی له کاتی
دوشیندا.

مصخ: (مَصَّخٌ - الشَّيْءُ مَصَّخًا): شته که ی
دەرکیشا.

(تَمَصَّخَ الشَّيْءَ): شته که ی له ناو شتیکیرمه وه
دەرکیشا و دهرهینا.

(إِمْتَصَّحَ - الشَّيْءُ): شته که ی له ناو شتیکیرمه وه
دەرکیشا و دهرهینا.

(- الشَّيْءُ عَنِ الشَّيْءِ): شته که له شته که یتر
جیابوو مه و دهرهات.

(إِمَصَّحَ - الْوَالِدُ): منداله که / کورپه که له سکی
دایکی بووه مه و هاته دهری.

(أَلصَّاحُ) (ن): روو مکیکه وه ک بیاز تو یکل
ههیه. تویتوییه.

(أَلصُّوْحَةُ): مهریکه بنی گوانه که ی نهرمو
شل بووبیت.

(أَلْمُصُوْحَةُ) (ج) أَمُصُوْحٌ وَأَمُصِيْحٌ): ۱- ناوه
سپیه که ی خورمای «بوردی» که باشرین

خورمایه ۲- گه لای کزن و قهرسیل.
مصد: ۱- (مَصَدٌ - الصَّبِيُّ ثَدِي أُمِّهِ):

منداله که / کورپه که مه می دایکی مرئی.
(- الشَّيْءُ): شته که ی مرئی.

۲- (مَصَدٌ - الرَّجُلُ مَصْدًا): پیاوه که ی
سه رشورو که ساسکرد.

۲- (أَلصَّادُ (ج) أَمِصَّةٌ وَمُضْدَانُ): ۱- بانی
بهرز ۲- پویه شاخ.

(أَلصَّدُ وَالْمَصْدُ): ۱- تیرئی گهرما ۲- تیرئی
سهرما / سوله ی سهرما ۳- هه وره گرمه و باران
۴- بانی بهرز.

(أَلصُّدَّةُ): تاوه بارانیک.
(«مَا أَصَابَتْنا مَصْدَةٌ»): تاوه بارانیک ی
لینه داین / بهر تاوه بارانیک نه که وتین.

مصر: ۱- (مَصْرٌ - النَّاقَةُ مَصْرًا): میحوشتره که ی
به سهرپه نجه دوشی.

(مَصْرٌ - الْعَطِيَّةُ): به خشینه که ی بری یان
که مه کم دای.

(تَمَصَّرَ - الشَّيْءُ أَوْ الْعَطَاءُ): شته که که مبوو
یان به خشینه که که میگرد / که مبوو.

(- النَّاقَةُ): به سهری په نجه میحوشتره که ی
دوشی.

(إِمْتَصَّرَ - النَّاقَةُ): به سهری په نجه حوشتره که ی
دوشی.

(نَاقَةٌ أَوْ شَاةٌ مَاصِرٌ): میحوشتریک یان
مه ریک که که مه کم شیرمه که ی دابدات یان له

دادانی شیرمه که دا خاوبیت.
(أَلصُّوْرُ) (ج) مَصَارٌ وَمَصَائِرٌ - مِنَ الْإِبِلِ

أَوْ الشَّاءِ): خوشترگه لیک یان مه رگه لیک که
شیریان هیواش و له سهر خو بیته دهری.

(عَطَاءٌ مَّصُورٌ): به‌خشینیکی کهم.

۲- (مَصْرُوا- الْمَكَانَ): شوینه‌که‌یان کرد به شار.

(تَمَصَّرَ- الْمَكَانَ): شوینه‌که بوو به شار.

(- الْقَوْمُ): بلاو بوونه‌وو له‌یه‌ک حیا بوونه‌وه.

(- الشَّيْءَ): شوین شته‌که کهوت.

(أَلْصِرَ) (فا): له‌مپه‌ری نیوان دوو شت.

(أَلْصِرَ (ج) أَمْصَارٍ وَمُصُورٍ): ۱- له‌مپه‌ری

نیوان دوو شت ۲- به‌ست و سنووری نیوان دوو

پارچه زه‌وی ۳- شارو ناومدانی ۴- که‌نار/ لایه‌کی

دوور ۵- میسر به شاری قاهره‌وو دهور و به‌ری

دموت‌ریت.

(أَلْصِرَانُ): شاری کوفه‌وو به‌سره.

(أَلْصِرِيُّ (م) مِصْرِيَّةٌ (ج) مَصَارٍ وَمَصَارِيٍّ):

میسری/ خه‌لکی میسر.

۳- (مَصْرَ- الثَّوْبِ): جله‌که‌ی به‌ خو‌له‌ سوورمه‌که

ره‌نگ‌کرد.

(أَلْصِرَ): گلی‌کی سوور.

(أَلْمَصَّرَ): به‌ گلی سوور ره‌نگ‌کراو.

(أَلْمَصَّرَةُ): منی و شه‌ی (أَلْمَصَّر).

۵- (المَصِيرَ (ج) أَمْصِرَةٌ وَمُصْرَانٌ و (جج)

مَصَارِيْن) (ع ۱): ریخو‌له.

(أَلْمَصَّرَةُ): کلافه‌ یان گوئوله‌ی به‌ن و دم‌زوو و

شتی له‌و بابه‌ته.

الم‌لحق:

مصر: (مَصْرَ- الشَّيْءَ): شته‌که‌یک‌رد به‌ هی

میسر/ شیوه‌ی میسری لی‌دا.

(مَصْرَ شَرِكَةً): کۆمپانی‌که‌ی کرد به

میسریه‌کی ته‌واو/ به‌رپومبه‌ریتیه‌که‌ی هر

میسری بوو.

(مَصْرَ الْأَمْصَارِ): شاران و ناواییان و شوینانی

دروست‌کردو بپه‌که‌وه‌نا.

مصط: (مَصْطَكٌ- الدَّوَاءُ): دهرمانه‌که‌ی

تیکه‌ل به‌ مه‌سته‌گی‌کرد.

(أَلْمَصْطَكِي وَالْمَصْطَكِي وَالْمَصْطَكَاءُ) (ن)

(یونانیه): دره‌ختیکه‌ به‌رمه‌کی مه‌یله‌و تاله

جه‌وییه‌کی لی‌دردمه‌هین‌ریت و ده‌جووریت.

مصع: ۱- (مَصْعَ- الْبَرْقُ مَصْعًا): برووسکه‌که

شه‌وقیدایه‌وه.

(-تِ الدَّابَّةِ بِذَنبِهَا): چواییکه‌ کلکی هینا‌وبرد/

جوولان‌دی.

(-فُلَانًا): به‌ قامچی یان شتیر لی‌یدا.

(-الْفَرَسُ): چاره‌ویکه‌ هیواش ره‌یشت.

(-الطَّائِرُ بِذَرَقِهِ): پالندمه‌که‌ ریقنه‌یک‌رد.

(-تِ الْمَرْأَةِ بِالْوَلَدِ): ژنه‌که‌ منداله‌که‌ی بوو/

لی‌ی بوومه‌وه.

(هـ): هه‌لیگوئو‌فت.

(مَصَاعٍ. مَصَاعًا وَمُصَاعَعَةً): جه‌نگی/

شه‌ری‌کردو به‌رم‌نگاری‌یک‌رد.

(-قِرْنَهُ): به‌رم‌نگاری‌ هاوکو‌وفه‌که‌ی خو‌ی

بوومه‌وه‌ دایه‌ به‌ر شمشیر یان شتیر.

(-بِلِسَانِهِ): جنیوی پیدا.

(أَمْصَعُ- الطَّائِرُ بِذَرَقِهِ): پالندمه‌که‌ ریقنه‌که‌ی

(أَلْمَاصِعُ (م) ماصِعةٌ): ۱-سهری خوّه نگر و دوورموه کهوتوو ۲-کهملیل (ضد): رووناک.
 (أَلْمُصَوِّعُ): پیاوی ترسنوکی بیورهی دلجوو.
 ۲- (مُصَّعٌ - الْقَضِيبُ): وازی له تویکلی جیوهکه / جیلکهکه هیئا تا بهسهریهوه وشکیبتهوه.
 ۴- (أَمْصَعُ - الْعَوْسَجُ): توترکهکه بهریگرت.
 (أَلْمُصَعَةُ وَالْمُصَعَةُ (ج) مُصَّعٌ وَمُصَّعٌ (ز): بهری توترک (که وهک تووه ورده وایهوه دهخوریت).
 ۵- (أَمْصَعُ لِفُلَانٍ بَحَقَهُ): پیئی له مافی فیسار نا.
 ۶- (أَلْمَاصِعُ (م) ماصِعةٌ): ناوی سویر.
 (أَلْمُصِّعُ): مندالیک که به بهرؤی گرمؤلهکراو یاریبکات.
 (- الْمُصَعَةُ وَالْمُصَعَةُ (ج) مُصَّعٌ وَمُصَّعٌ (ح): بانندهیهکری بپووهکه.
 مصل. (مصل - اللبن مَصْلًا): (شیرمهکه / ماسلهکه)ی کرده بهرؤیهکهوه ناوهچۆره بهت / خهستیبتهوه.
 (- مَالُهُ): دارا کهی له شتی بیکه نکدا بهختکردو بلاگردموه.
 (- الْجُبْنُ وَنَحْوُهُ. مَصْلًا وَمُصْلًا): پهئیرمهکهو شتیوا ناوهچۆر بوو.
 (- الْجِرْحُ): برینهکه شتیك زرچکاو له بهر رویشته.
 (مصل الدم): پلازماي خوین.

(تووردا/ فریدا/ فیچقاند).
 (- تِ الْمَرَأَةُ بَوْلِدِهَا): ژنهکه کوربهکهی بوو.
 تَمَاصَعٌ - الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ: خویشگهل زۆر به گهرم جهنگین و بهگژداچوون.
 (إِنْمَاصَعٌ - الْحِمَارُ): کهرمکه گوئی فوتکردموه.
 (أَلْمَاصِعُ (فا) (م) ماصِعةٌ (ضد): ۱-شهوقدار ۲-بیشهوق.
 (أَلْمُصَّعُ (مص): بازار.
 (أَلْمُصِّعُ): شهرکه به شمشیر.
 ۲- (مَصَّعٌ - فَوْدُ فُلَانٍ مَصَّعًا): له ترسان یان له پهله په لیدا دلی چوو.
 (- الرَّجُلُ فِي الْأَرْضِ مُصَوِّعًا): کهوته رویشتن و گهران.
 (- لَبَنُ النَّاقَةِ): شیری حوشرمهکه وشکیبوو یان کهمیوو.
 (نَاقَةٌ مَاصِعٌ وَمَاصِعةٌ): حوشریک که شیرمهکی وشک یان کهمیووبیت.
 (مَصَّعٌ - مَاءُ الْحَوْضِ): ناوی گۆلهکه که میگرد / کهمیوو.
 (أَمْصَعٌ - الْقَوْمُ): شیری حوشرمهکانی خویشگهل برا / وشکیگرد.
 (- تِ الْمَرَأَةُ وَلَدَهَا): ژنهکه کهمیك شیری به کۆرپه کهیدا.
 (إِنْمَاصَعٌ - فِي الْأَرْضِ): به زهویدا کهوته گهران / رویشته.
 (إِنْمَاصَعٌ - فِي الْأَرْضِ): به زهویدا رویشته و پیداگهرا.

(أَمْصَل - الْغَنَمَ): مهرمکه‌ی تمواو دۆشی.
 (- مَالَهُ): داراکه‌ی / سامانه‌که‌ی بیهووده
 ته‌خشان و په‌خشان کرد/ به‌فیرۆیدا.
 (- تِ الْمَرَاةِ): ژنه‌که منداله‌که‌ی به‌ نه‌به‌گامیی
 له‌بارچوو.
 (مُصِصِل): ژنی مندال له‌بارچوو به
 نه‌به‌گامیی.
 (الْمَصْل (مص) مِنَ اللَّبْنِ وَ نَحْوَهُ): ۱- ناوی
 شیرو ماست و نه‌و بابه‌تانه که به‌ توورمکه‌و
 شتیر ده‌گیریت ۲- (طب): چۆرهما دهرمانی
 شلکراوه‌و گیراوه که به‌ شریقه له‌ له‌ش
 دهریت.
 (الْمَصَالَةُ = الْمَصْل. الْمَصَالَةُ: ۱- الْمَصْل: ناوی شیرو
 ماست و نه‌و بابه‌تانه که ده‌گیریت ۲- چۆراوگه‌ی
 ده‌لاندن/ دلۆپه‌ی مهرکانه‌و گۆزه‌و شه‌ریه.
 (الْمَاصِل) (فا): که‌مه‌که شیریک یان که‌مه‌که
 به‌خشینیک.
 (الْمَصْلَاءُ): ناهرمتی بالباریک.
 (الْمِصْل): ۱- شووشه‌ی شریقه که دهرمانه‌که‌ی
 تیدا ده‌گیریت‌ه‌وه ۲- نه‌وه‌ی سامانه‌که‌ی/
 داراکه‌ی بۆ رابواردن و ریی خراپه ته‌خشان و
 په‌خشان ده‌مکات.
 مض: ۱- (مَضَّ - الْجِرْحُ فَلَانًا. مَضًا وَمَضِيضًا):
 برینه‌که (نازاری/ نیشی) به‌ فیسار گه‌یاند.
 (- الْكُحْلُ الْعَيْنَ بِحَدِّثِهِ): کله‌که نازاری به
 چاوه‌که گه‌یاند و سووتانده‌وه/ کزانده‌وه.

(- الْخَلُّ فَاهُ): سرکه‌که ده‌می چوو زانده‌وه‌و
 سووتاندى.
 (- الشَّيْءُ فَلَانًا. مَضًا): شته‌که سوئی برده
 دلّی فیساره‌وه‌و ناگری به‌ردایه دلّی.
 (- مِنْ الشَّيْءِ. مَضًّا): به‌ شته‌که تووشی
 داخ و ژانه‌دل بوو.
 (- مَضًا وَمَضَاةً وَمَضِيضًا): کۆسته‌که
 سوئی برده دلّیه‌وه‌و په‌ریشانیکرد.
 («مَضَّتْ لِلْأَمْرِ»): بۆ کارمکه سوئی چوووه
 دلّمه‌وه.
 (مَضَّضَ. تَمَضِيضًا): ۱- ناویکی خوارده‌وه که
 له سویریدا نه‌ده‌خورایه‌وه ۲- سوئی و ژانی
 کۆست چوووه دلّمه‌وه.
 (ماضا-ه): ناکوکی زۆری له‌گه‌لدا کرد/
 مشتومری گهرمی له‌گه‌لدا کرد و پئی
 لیداکرت.
 (أَمَضَّ هُ الْأَمْرُ): کارمکه ناگری تیبه‌رداو لای
 زۆر سه‌خت و دژوار بوو.
 (- هُ الْجِرْحُ وَنَحْوَهُ): برینه‌که و شتیر نازاری/
 ژانی زۆری دایه.
 («أَمَضَّنِي كَلَامُ فَلَانٍ»): قسه‌ی فیسار ژانی
 برده دلّمه‌وه/ نازاریدام.
 (- هُ جِلْدُهُ): بیسته‌که‌ی هاته خوروو.
 (تَمَاضٌ - الْقَوْمُ): خویشگه‌ل که‌وتنه (شه‌رو
 بنار/ ناحه‌زی له‌گه‌لیه‌ک).
 (الْمَضُّ (مص): ژانچوونه‌دلّی نازاری برین.

(كَحْلٌ مَضٌّ): کلّیکی تیزو به نازار.
 (رَجُلٌ مَضٌّ الضَّرْبِ): پیاویکی دستقورسهو
 لیدانی به نازاره.
 (الْمَضَّةُ): ۱- میّی وشه‌ی (الْمَضُّ) ه ۲- نازاردانی
 جارّیک/ سوّو و ژانه‌دلی جارّیک.
 (إِمْرَأَةٌ مَضَّةٌ): نافرمتیکه بهرگه‌ی هیج شتیک
 ناگریت که تووشیبیت.
 (الْبَانُ مَضَّةٌ): ماستی ترش.
 (الْمَضُّضُ) (مَصٌّ): ۱- سوّو/ ژانه‌دلی (کوستکه‌وتن،
 وهی) ۲- ماستی ترش.
 (الْمَضَّاضُ): ناگرتیبه‌ربوونی جهرگو ه‌ناو/
 سوّو رژانه‌دل.
 (الْمَضَّاضُ): ۱- ناویک که له بهر سوّویربیه‌که‌ی
 نه‌خوریت‌هوه ۲- (گل/ ژان‌ی) چاو/ و نازاری
 شوینتری له‌ش که گینگل به مروّف بدات.
 (الْمَضَّاضُ): سووتینهر، (نازارو خه‌فمت، سوّو
 دل) که گر له مروّف به‌رمدات.
 ۲- (مَضٌّ - الشَّيْءُ مَضًّا): شته‌که‌یمژی.
 ۳- (مِضٌّ وَمِضٌّ وَمِضٌّ): وشه‌یه‌که به واتای
 (نم) هو چاوهرپی وه‌لامیش دمبیت.
 (الْمِضُّ): نه‌ومیه به دم بلئی ناو به ته‌مایش
 بیت بلئی باشه.
 (الْمَضَّاضُ): بوخته‌و هه‌لبژارده.
 («فَلَانَ مِنَ مَضَّاضِ الْقَوْمِ»): فیسار له هه‌ره
 چاکه‌کانو هه‌لبژارده‌ی نه‌ته‌ومکه‌یه‌تی.
 ۴- (مَضْمَضٌ - الْمَاءُ فِي فِيهِ مَضْمَضَةٌ وَمَضْمَاضًا

وَمِضْمَاضًا): ناومکه‌ی له دمدا شله‌قاند.
 (-الْتَوْبَ وَغَيْرَهُ): جله‌که یان شتیتری شت.
 (-النَّعَاسُ فِي عَيْنَيْهِ): ونه‌وزگرتی/ چاوی
 نیش‌تو خه‌و تیبدا.
 (-الْكَلْبُ فِي أَثَرِهِ): سه‌گه‌که به دوایدا
 مره‌مپرکرد/ م‌راندی.
 (الْمِضْمَاضُ): ۱- سوّو/ سووتانه‌وه ۲- پیاوی
 سووکه‌له‌ی گورج/ خیرا ۳- خه‌وتن/ خه‌و.
 (الْمِضْمَضَةُ) (مِصٌّ): ۱- ناو له‌دمدا شله‌قاندن و
 رادان ۲- شستنی جل ۳- خه‌ویردنه‌وه/ ونه‌وز
 ۴- فیشکه‌ی مارو شتی وه‌ما ده‌لین/ به‌دم‌ره‌ینان و
 جوولانی زمانی مار ده‌لین.
 مضح: (مَضَحٌ - وَأَمْضَحٌ - عِرْضُهُ مَضْحًا):
 نامووسی له‌که‌دار کرد/ نابروو و نامووسی
 بر دو زراندی.
 (-عَنَهُ): له‌سه‌ریکرده‌وه/ به‌رگری لی‌کرد.
 (-تِ الشَّمْسُ): هه‌تام بلاووبوومه.
 (-تِ الْإِبِلُ): حوشتره‌کان بلاووبوونه‌وه.
 (-تِ الْمَرَادَةُ): کونده‌که ناویده‌لاند.
 (أَمْضَحٌ - عِرْضُهُ): نامووسی له‌که‌دارکرد/
 نامووسیردو زراندی/ نه‌تکی‌کرد.
 مضد: (مَضِدٌ - مَضْدًا): قینی لی‌هه‌لگرت/
 کینه‌ی لی‌کی‌شا.
 مضر: (مَضَّرَ وَمَضَّرَ وَمَضَّرَ - النَّبِيذُ أَوْ
 اللَّبَنُ): شه‌رابه‌که یان ماسته‌که ترشبوو.
 (مَضَّرَهُ): بردیه‌وه سه‌ر خیلّی (مَضَّرَ). بویه

(مَضَغَ- هُ الْقِتَالِ أَوْ الْخُصُومَةِ): جهنگ و
 دوژمنایه تیان له گه لیه کدا دریزه پیدایا.
 (أَمْضَغُ هُ الشَّيْءَ): شته که ی بیجوو.
 (-الْتَمَّرُ): کاتی جوون و خواردنی خورماکه هات.
 (-اللَّحْمُ): گوشته که خوشبوو و خورا.
 (الْمَضِغُ (ج) مَضَغٌ) (فا): شتجوو.
 (الْمَضِغَانِ وَالْمَضِغَتَانِ): همدوو کاکيله.
 (الْمُضَغَةُ (ج) مَضِغٌ): پله گوشتیک یان پارچه
 شتیک که ده جووریت یان پاروویهک.
 (مَضِغُ الْأُمُورِ وَالْجِرَاحَاتِ): کاره بچووکه کان و
 زامه وردمکان.
 (الْمَضَاغُ): ۱- جوون / نهوهی که ده جووریت.
 («مَاعِنْدُنَا مَضَاغٌ»): شتیکمان نییه که
 بیجووین / که بیخوین.
 (الْمَضَاغَةُ): ۱- نهوهی که ده جووریت وهک
 بنیشت و شتیر ۲- نهوهی که له دهمتا
 دهمینیته وه / نهوهی خواردنانهی که پاش
 جوون و قووتدان دهمینیته وه.
 (الْمَضَاغَةُ): ۳- گه و ج ۲- که سیکه شت زور بچوریت
 یان شت زور بلیت و منجه منج بکات.
 (الْمُضِغَةُ (ج) مَضِغٌ وَمَضَائِغٌ): ۱- هه موو
 گوشتیک که به نیسقانه وه بیت ۲- سه ری
 نیسقانی کاکيله که له بن گویدایه و که مکه کیک
 دهره ریوه ۳- ماسولکه.
 (الْمَوَاضِغُ): دانه خریکان.
 مضی: (مَضَى- يَمْضِي وَمَضَا يَمْضُو- الشَّيْءُ

ناویان ناوه (مُضِرٌ) چونکه همزی له ماستی
 ترش کردوه.
 (مُضِرٌ مُضِرٌ): موزمری فهوتاند.
 (تَمْضِرٌ): خویرد به (مُضِرِي) یان خوئی
 بهوان جواندو له سه ری کردنه وه.
 (لَبِنٌ مَاضِرٌ): ماستیکی ترشاو / ترش.
 («ذَهَبَ دَمُهُ خَضِرًا وَمِضْرًا»): خوینه که ی به
 فیرو رویشت.
 (لَبِنٌ مُضِرٌ): ماستیکی ترش.
 («ذَهَبَ دَمُهُ خَضِرًا وَمِضْرًا»): خوینه که ی به
 فیرو رویشت.
 (الْمُضَارَةُ- مِنَ اللَّبَنِ): ماستیکی ترش که
 ناوه که ی له بهر بروتو خوشبیت.
 (لَبِنٌ مُضِرٌ): ماستیکی ترش.
 (الْمُضِيرَةُ (ط): خواردنیکه به ماستیکی
 ترش بکریت.
 ۲- (مُضِرٌ- اللَّهُ لَهُ التَّنَاءُ): خودا پایه و ناوی
 باشی پیبه خشی.
 (تَمْضِرَتِ الْمَاشِيَةُ): نازله که فهله و بوو.
 (عَيْشٌ مُضِرٌ): زیانیکی تیروته سهل / خوش و
 هیمن.
 (أَخَذَهُ خَضِرًا مُضِرًا): تهرو تازهو ناسکبوو
 که بردی یان به خویرایی بردی.
 مضغ: (مَضَغَ- الطَّعَامَ. مَضَغًا): خواردنه که ی
 جوو و به زمان هه لگیرو داگیپرکرد.
 (مَضَغَ- هُ الشَّيْءَ): شته که ی بیجوو.

مُضُوًّا وَمُضِيًّا): شتهکه رۆیشت/ تیپه‌ری/
 رابورد/ به‌سه‌رچوو/ وازی هیئا.
 (-سَبِيلَةٌ وَسَبِيلَةٌ): مرد/ کوچی دواپیکرد.
 (-على الأمر. مَضَاءٌ وَ مُضُوًّا): ۱-له‌سه‌ر
 کارهکه رۆیشت و وازی لینه‌هیئا ۲-به‌نه‌نجامی
 گه‌ماندو ته‌واویکرد.
 (أَمْرٌ مَمْضُوٌّ عَلَيْهِ): کاریکی نه‌نجامدراوو
 له‌سه‌ر رۆیشتوو/ ته‌واو کراو.
 (-على البيع): ریی به‌فروشتنه‌که‌دا.
 (مَضَى - السَّيْفِ. مَضَاءً): شم‌شیرمه‌که‌ تیز بوو
 بری.
 (مَضَى - الأَمْرَ تَمَضِيًّا): کاره‌که‌ی (راپه‌راند/
 به‌جیه‌ئینا).
 (أَمْضَى - الأَمْرَ إِمْضَاءً): کاره‌که‌ی (به‌جیه‌ئینا/
 راپه‌راند/ ته‌واوکرد).
 («أَمْضَى الْحَاكِمُ حُكْمَهُ»): دادومره‌که
 بریاره‌که‌ی پیاده‌کرد.
 (-البيع): کرین یان فروشتنه‌که‌ی ریئا.
 («إِمْضَاءُ الصُّكُوكِ وَالرَّسَائِلِ»): (نیمزاکردن/
 مؤرکردن/ شه‌فلکردن) ی چه‌ک یان نامه‌کان.
 (تَمَضَى - الأَمْرُ): ۱-کاره‌که‌ جیه‌جیبوو
 ۲-کاره‌که‌ شیواو ریی پیدرا یان پیشکه‌وت.
 (-الرجل): پیاومه‌که‌ پیشکه‌وت/ سه‌رکه‌وت.
 (الضَّوَاءُ): پیشکه‌وتن و سه‌رکه‌وتن.
 (مَضَى عَلَى مُضَوَاتِهِ): له‌سه‌ر پیشکه‌وتنه‌کانی
 رۆیشت.

(أَلْمَاضِي (فَا) (ج) (مَوَاضٍ): ۱-سه‌رده‌می
 رابوردوو/ تیپه‌ریو/ کاتی به‌سه‌رچوو ۲-شم‌یر
 ۳- (عند النحاة) لای زمانه‌وانه‌کان: کرداری
 رابوردوو که‌ له‌پیش نه‌و دمه‌دایه‌ که‌ تۆ
 تیاپادیت.
 (الضَّاءُ): زۆر هه‌تمه‌ر/ زۆر سوورخواست.
 («أَنْتَ مَضَاءٌ عَلَى مَا عَزَمْتَ عَلَيْهِ»):
 تۆ زۆر هه‌ته‌ریت/ سوورخواستیت له‌سه‌ر
 نه‌وه‌ی نیازتکردوو/ بریارت له‌سه‌ر داوه.
 (الإِمْضَاءُ (مص) في اصطلاح الكتاب والتجار):
 له‌لای نووسیارو بازرگانه‌کان: ناوی پیاومه‌که
 یان نیشانه‌یه‌ک بۆ دیاریکردن و ساغکردنه‌وه
 له‌سه‌ر چه‌که‌یک یان نامه‌یه‌ک ده‌ینووسیت/
 مؤریده‌کات/ شه‌فلیده‌کات/ نیمزایدمه‌کات.
 مَطَّ: ۱- (مَطَّ - الشيء. مَطًّا): شته‌که‌ی
 (دریژکرد/ کشاندی).
 (-الدلو): دۆلکه‌که‌ی (راکیشا/ سه‌رخست).
 (-خَلَّةٌ): فیزی نواند/ لووتبه‌رزیکرد.
 («مَطَّ سَدَقَهُ»): چه‌نه‌ی دریژکرد/ دریژه‌ی
 به‌سه‌که‌یدا.
 (-الطائر جناحيه): بالنده‌که‌ باله‌کانی
 بلاوکردموه.
 (-خَطُّهُ أَوْ خَطْوَةٌ): هه‌نگاوکانی دریژو
 فراوانکرد.
 (مَطَّطَ الرَّجُلُ): جنیوی به‌پیاومه‌که‌ دا.
 (-الشيء): شته‌که‌ی (کشاند/ زۆر راپیکیشاو

مَطَخ - العَسَل مَطَخًا): ههنگوینه‌که‌ی
لسته‌وه.

(-الرَّجُلُ بِيَدِهِ): به‌دسه‌ت له کابرایدا.

(-عَرَضَهُ): نامووسی شکاندو له‌که‌و‌داریکرد/
نامووسیرد.

(المَطِخ) (ها): ۱-لنسه‌رموه ۲-چاره‌ویی سسته
غار.

(المَطِخ): ۱-گه‌وج ۲-فیززل/ لووتبه‌رز ۲-
ده‌مبیس/ زمانپیس/ جنیوفرۆش ۴-درۆزن.
يُقَالُ لِلْكَذَّابِ «مَطِخٌ مَطِخٌ أَوْ مَطِخٌ
مَطِخٌ»: به‌درۆزن ده‌لین. فشه‌یه فشه‌یه/
قسه‌کانت پرۆبووچن.

مطر: ۱-(مَطَرَتِ السَّمَاءُ مَطْرًا وَمَطْرًا):
بارانباری/ ناسمان باراندی.

(-السَّمَاءُ الْقَوْمُ): باران به‌سه‌ر خویشگه‌لدا
باری.

(-القَرِيبَةُ مُطِيرًا وَمَطْرًا): کونده‌که‌ی
پرکرد.

(-الْفَرَسُ): چاره‌وییگه‌ خیرایکرد/ گوری دایه
خوی.

(-ت الطير): په‌له‌ورمه‌که‌ خیرا داهاته
خواری.

(أَمَطَرَتِ السَّمَاءُ): باران باری.

(-السَّمَاءُ الْقَوْمُ): باران به‌سه‌ر خویشگه‌لدا
باری.

(-الرَّجُلُ): ناوچه‌وانی نارمه‌قیدمردا.

فراوانیکرد/ گه‌ورمیکرد).

(تَمَطَّطَ): کشاو لینجبوو.

(هَذَا بَيْسٌ يَتَمَطَّطُ لِحُثُورَتِهِ): نه‌مه

دۆشاویگه‌ له‌ خه‌ستیدا دمکشیت/ کشی هه‌یه.

(-فِي الْكَلَامِ): دریزه‌ی به‌ قسه‌که‌ دا به‌هاراتی

پنوه‌ کرد واتا رمنگاوپرمنگیکرد.

(الطَّاط): شیری میخوشتری مه‌یوی ترش.

(الطَّاط = الكاوتشوك): لاستیک/ ماده‌یه‌کی

لینجه‌ بۆنه‌مرۆی شارستانیته‌ی که‌لکیکی زۆری

هه‌یه. لاستیکیکی خه‌تکوژانه‌وه‌مو هه‌ندیک

به‌رگی چنراوو که‌لوپه‌لی یاری و تابه‌ی

نوتومبیل و گه‌لنیک شتیتری لیدروسته‌مکریت

له‌ قه‌دی هه‌ندیک داری ولاته‌ گه‌رمه‌سیرمکان

ده‌رمه‌هینریت.

(الطَّيْطِ وَالطَّيْطَاءُ): به‌ فیزموه‌ خو‌بادان/
که‌شوفشکردن له‌ رۆیشتندا ده‌ست‌روم‌شاندن.

الطَّيْطَةُ (ج) مَطَائِطُ): لیاوی

خه‌سته‌وه‌مبووی بنی گۆل که‌ ده‌مینته‌وه‌مو

لینج ده‌بیت و کیشیدیت.

۲-(مَطْمَطُ): منجه‌منجیکرد/ له‌ قسه‌کردندا

خاووخلیچکبوو/ بیتابوشت و بیتاقه‌ت

قسه‌یکرد یان نووسی.

(تَمَطَّطَ - المَاءُ): ناوه‌که‌ کشاو دریزبووه‌وه.

مطخ: (مَطَخَهُ بِيَدِهِ): به‌دسه‌ت لیدیدا.

(تَمَطَّحٌ وَامْتَطَّحٌ - الوَادِي): دۆله‌که‌ پر له‌ ناو

بوو و ناوه‌که‌ی به‌رمزبووه‌وه.

(كَلَمْتُ فَلَانًا فَأَمَطَرَ وَاسْتَمَطَرَ): قسمه

له گهل فیساردا کرد سهریداخست و ناوجهوانی نارمقیدمردا.

(أَمَطَرَ- الرَّجُلُ): كهوته بارانه كهوه.

(-الْمَكَانُ): شوینه كهی دی بارانی لیدهباریت.

(تَمَطَّرَ): بهر بارانكه هوت ۲-داوای بارانبارینیکرد.

(-بِتِ الطَّيْرِ): بالندهكه تیژ داهاته خواروه.

(-بِهِ فَرَسُهُ): چارهویکه تاویگرت و كهوته

غاریکی تیژ وهك تاوی باران.

(-بِتِ الخَيْلِ): نهسپسوارمکان بهتاو هاتن و

پیشبرکییاندمکرد.

(إِسْتَمَطَرَ- الله): له خودا پاراپهوهو داوای

باران بارینیکرد.

(-الْمَكَانُ أَوْ الزَّرْعُ): شوینهكه یان كشتهكه

پیویستی به بارانبوو.

(-الرَّجُلُ): خوی له باران پهنادا.

(-نَوْبُهُ): له باراندا بهرگهكهی پۆشی.

(-فَلَانًا وَمِنْ فَلَانٍ): داوای چاكهی له فیسار

کرد.

(-لِلسَّيَاطِ): بهر قامچی كهوت.

(لَا تَسْتَمَطِرُ الخَيْلُ): نهسپهكه بهر قامچی

مهده.

(الْمَاطِرُ): باراناوی/ به باران.

(الْمَطْرُ): باراناوی/ بهباران.

(يَوْمَ مَطَرٍ): رۆژیکی باراناوی/ بهباران.

(الْمَطَرُ (ج) أَمْطَارٌ): باران.

(الْمَطْرَةُ): تاومبارانیک.

(الْمَطْرَةُ): ۱-مهشکهو کونده ۲ ناومراستی

گۆل ۳-مهتاری ناو که له کانزایه و لبادی

تیگراوه.

(إِمْرَأَةٌ مَطْرَةٌ): نافرمتیکی پاك و تهميز که

هر خهریکی شتن و خاوینی بیت.

(الْمَطَارُ وَالْمَطَارَةُ- مِنَ الْآبَارِ): چالوی دهموالا/

دهمکراوه/ فراوان.

(الْمَطَّارُ- مِنَ الخَيْلِ): نهسپی تیژرهو/ بهتاو.

(الْمَطِيرُ): ۱-باراناوی ۲-نهو شتهی بارانی

بهرکهوتیبیت.

(سَحَابٌ مِمطَارٍ): ههوریکی (بهباران/

باراناوی).

(الْمِطْرُ وَالْمِطْرَةُ): مشهمای باران نهوهی له

تاو باران لهبر نهگریت.

(الْمُسْمَعُ) (عامية): مشهمای باران.

(الْتِمَاطِرُ): ههوری تاوتاومبارین.

(الْتَمَطَّرُ): کهسیکه که گهشتی پاش باران

بکات.

(«خَرَجَ مَتَمَطَّرًا»): پاش باران بۆ سهیرانچوو/

گهرانچوو.

(الْتَمَطَّرُ): چارهوی تیژرهو/ خیرا

۲-نهسپسواریک که نهسپهكهی به گور بیت.

(الْأَسْتَمَطِرُ) (ها): بارانخواز/ پیویست به باران.

(الْأَسْتَمَطَّرُ) (مضغ): شوینی بارانگرتوو/

باران لی دراو/ بهر باران.

(ب- القوس): كهوانه كه شه قيرد.
 (المطقة): شيريني شته كه / خوښي شته كه.
 (تمرهم له مطقة): خورماكه يان شيرينييه كي خوښي هه يه خورماكه ي دهمچينریت.
 مطل: ۱- (مطل-ه حقه وحقه. مطلاً): دانه وهی مافه كهی دواخت نه مرو به سبهی پيكردو گفتي دانه وهی نه برده مسهر.
 (الحبل): گوريه كهی دريژ كرده وه.
 (الحديد): ۱- ناسنه كهی كوتا تا دريژ بيت ۲- دايرشت و پانيكرده وه به شيوهی ته خته ناسن ره قانديه وه و ته نكي كرده.
 (ماطل-ه حقه. مطلاً ومماطلة): مافه كهی دواخت و نه مرو به سبهی پيكرد/ خاياندي.
 (- اللين): وامه كهی نه دايه وه و خاياندي/ دوايخت/ ده ستيله ستی پيكرد.
 (امتطل-ه حقه): مافه كهی دواخت و نه مرو به سبهی پيكرد/ خاياندي.
 (- النبات): (گياكه / روومه كه) بالا پيكردو تيكنالا.
 (امطل- الشيء): شته كه دريژ بووه وه.
 (المطلة والمطلة): ناوی ماوهی بنگول.
 (المطالة): پيشه ی ناسنگر/ ناسنگه ري. كه ناسن ده كوتيه وه و بان و دريژي دمكات و شتي ليدرو ستمه دمكات.

۲- (مطر- في الأرض مُطوراً): به مسهر زمويدا روښت.
 (ذهب ولا أرى من مطر به): روښت نازانم كي بردی.
 (العبد): كويله كه له ده ست خاوه نه كهی هه لات.
 (تمطر- الرجل في الأرض): به زمويدا روښت/ ملينا.
 ۲- (مطر- الشيء مُطوراً): شته كه به رزبووه وه.
 ۴- (استمطر- الرجل): بيده ننگبوو.
 ۵- (المطر): ۱- گولي گهنه شامي ۲- نهريت.
 (المطرة والمطرة والمطرة): نهريت.
 ۶- (المطران والمطران (ج) مطرانة مطارين): سه روكي هه شه كان/ مه تران (له وشه ی مي تريبوليتي) ي يونانيه وه و هر گراوه و اتا كهی (شاري شاران) ه چونكه جيگه ی مه تران له شار يان شاروچكه يه كدا ده بيت.
 مطع: (مطع- في الأرض مطعاً ومطوعاً): سه ري خو ی هه لگرت روښت و ديار نه ما.
 (- الشيء): به پيشي دانی شته كه يه خوارد.
 (الماطع (فا) الناطع): پوخت.
 (بياض مطع ناطع): سپييه كي پوخت/
 سپييه كي رووتی بيله كه / بيگهره.
 مطق: (تمطق- الطعام): چيشته كه يه چشت.
 (- الرجل): ملجه ی شته كه يكره كه جه شتي و لای خوښبوو.

(الْمَطَالُ): ناسنگهر که ناسن دمکوتیت و پان و دریزی دهکاتو شتی لیدروستدهکات.

(الْمَطَالُ وَالْمَطُولُ): ناسنگهریکه که زور خهریکی ناسنگهریبیت.

(الْمَطِيلَةُ): ناسن که دهخریته کوورهومو سووردهکریتهمو دهکوتریت تا ببیته تهخته ناسن وو شتی لی دروستتبرکیت/ ناسنی (کوتراو/ گونجینراو رهقاو).

(الْمِطَلُ): چهکوشی ناسنگهر.

۲- (الْمَطَّلَةُ): شتیکی کهم که له مهشکه دادمکریت.

(الْمِطَّلُ): دز.

مطو: (مَطَا، يَمْطُو، مَطْوًا): (توند/ خیرا) رُویشت.

(- بِالْقَوْمِ): له رُویشتندا یان له رپرُویشتندا له گهل خویشگهلدا بوو/ بهسداریبیکردن/ هاوری کردن.

(مَطِي يَمْطِي مَطًا): دریز بوو دریزهیکیشا/ کشا.

(أَمْطَى - الدَّابَّةُ): سواری چوارپیکه بوو بو سواریی تهرخانیکرد.

(- هُ الدَّابَّةُ): سواری و لاخه کهمیکرد.

(تَمْطَى): ۱- کشاو دریزبوو/ خوئی کشاند ۲- رُویشتنیکی زور رُویشت/ ماومیهکی زور رُویشت.

(- الرَّجُلُ): خوئی قنچ کردمومو به کهش و فش و دهست راوشانهوه رُویشت.

(إِمْتَطَى - الدَّابَّةُ): سواری و لاخه که بوو.

(أَلَطَا) (مَص): پشت.

(مَطْوَان): دوو پشت (دووانه) (مِثْنَاهُ): جووتیک.

(ج) أَمْطَاء: پشتهکان: پالهکان (جونکه دریزبووتهوه).

(أَلَطُوا (ج) مِطَاء وَأَمْطَاء وَمِطِي): گهلای تهری دارخورما که به دریزی لهتیدهکهن و پشتی پیدمبهستن، دهیکه به پشتین.

(أَلَطُوا (ج) مِطَاء وَأَمْطَاء وَمِطِي): گهلای تهری دارخورما له باری دریزی لهتیدهکهن و دهیکه به پشتین.

(أَلَطُوا (ج) مِطَاء): ۱- لقی دارخورما (له بهر دریزیه کهی و ناوناواه) ۲- گولی گهنمه شامی ۲- هاوری و هاودهم/ هاوکووف (جونکه له گهلندا ده بیت).

(أَلَطَوْهُ): ۱- جاریک خهیرا رُویشتن ۲- کاترمیریک.

(مَضَّتْ مَطْوَةٌ مِنَ اللَّيْلِ): کاترمیریکی شهو رُویشت/ تیبهری.

(الْمَطِيَّةُ (ج) مَطَايَا وَمِطِي): و لاخ که سواریدمن (نیرو منی نهم وشهیه یه که. حوشتی نیرو میحوشتر همر نهو واتایهیه).

(الْمَطْوَاءُ): ۱- کشان و دریزبوون ۲- دریزی.

(الْأَمْطِي): ۱- بهژندریزی ریک و قنچ ۲- گه و منیکه/ جهوییه که دهخوریت.

مَظَّ: ۱- (مَظَّ-هُ مَظًّا): سهرزمنشتیکرد.

ماظَّ-هُ مِظَاطًا وَمِظَاظَةً: به‌گژی‌دا‌چوو و جنیوی پیندا.

(-الْخَصْمُ): ناحه‌زه‌که‌ی/ نه‌پاره‌که‌ی به‌رنه‌داو دواپکه‌وت.

(أَمَّظَّ-هُ): جنیوی‌دایه.

(تَمَاطَّ- الْقَوْمُ): به‌گژی‌ه‌کدا چوون و شهره‌جنیوی‌بانکرد.

(الطَّاطَاةُ): درندمی و ره‌فتار ناشیرینی‌ه‌کی زؤر.

۲- (الطَّظَّ (ن): ۱- هه‌ناری کیوی و ۲- دؤشاویکی که‌تیرمی سوور.

مِظَع: (مِظَعٌ وَمِظَعٌ الْوَتْرُ. مِظَعًا): ژیکه‌ی وشکرده‌وو لووسیکرد/ سافیکرد.

(تَمِظَعُ- الْمَأْكُولُ): خوارنده‌که‌ی هه‌موو خوارد/ ماشیبه‌وو هیچی نه‌هیشته‌وه.

(-الظَّلُّ): دوا‌ی سیبهرمه‌که‌وت له شوینی‌که‌وه بو شوینی‌کیت.

(-في الرعي): له کاتی له‌ومراندنه‌که‌دا پاشکه‌وت.

(الطُّعَةُ): پاشماوه‌ی گیاو له‌ومر.

مع: ۱- (مَعٌ وَمَعٌ): له‌گهل/ له‌ته‌ک.

(«اللَّهُ مَعَكُمْ»): خوداتان له‌گهل‌بی‌ت.

(«إِفْعَلْ هَذَا مَعَ هَذَا»): نه‌مه له‌گهل نه‌ومدا بکه (بؤ له‌گهل‌بوونی کاتدا) وه‌ک: (جِنْتُكَ مَعَ

الْعَصْرِ): له‌گهل عه‌سردا هاتمه‌لات.

(مَعٌ): به‌واتا له‌لای نه‌گهر «مِنَ» چوو هه‌ری.

(جِنْتُ مِّن مَّعِ الْقَوْمِ): له‌لای خویش‌گه‌له‌وه هاتم.

(مَعًا): پی‌که‌وه.

(جَاءَ زَيْدٌ وَعَمْرٌ مَعًا): زمیدو عه‌مر پی‌که‌وه هاتن (بؤ کویش هه‌ر ده‌بی‌ت).

(جِئْنَا مَعًا): پی‌که‌وه هاتین.

(وَأَوِ الْمَيْتَةَ): واوی له‌گهل‌دا بوون/ واوه‌که‌به‌ واتای «مَعٌ» به‌کار‌دی‌ت.

سِرْتُ وَالْجَبَلُ: له‌گهل کیوه‌که‌دا رویشتم واتا به‌دری‌ژایی شاخه‌که‌ رویشتم.

۲- (مَعٌ): باعه‌و باره‌ی مه‌رو بزنو به‌رخ و کارو ناله‌وانه‌یه.

(مَعَى الْخُرُوفِ): به‌رخه‌که‌ (باعان‌دی/ باران‌دی).

مَعٌ: ۱- (مَعٌ- الشَّجْمُ هه‌جًا): به‌زمه‌که‌ توایه‌وه.

۲- (مَعْمَعٌ): به‌په‌له‌کردی/ خیرایکرد.

(-الْقَوْمُ): ۱- خویش‌گهل (گهرم/ توند) جه‌نگین ۲- به‌قرجه‌ی گهرمادا رویشتم.

(-الشيءُ المُحْتَرِقُ): شته‌ سووتاوه‌که‌ که‌وته

قرجه‌ قرچ یان چزه‌جز/ قرچ و هوور سووتا.

(-تِ السَّمَاءِ الْمَطْرَ عَلَى الْأَرْضِ): (بارانه

خورمه‌که‌/ لی‌زمه‌که‌) خرمه‌بی‌هات و زمویه‌که‌ی شته‌وه.

(الْعَمْعَةُ (مص) (ج) مَعَامِعٌ): ۱- قرجه‌ی

سووتانی قامیش و شتی و مها ۲- نه عرمتهو
گرمهی فارمانانی له جهنگدا ۳- فرجهی
گهرما.

(المعاصم): جهنگ/ شهرو نازاوه.

(المعمعان): گهرمای زور تیز یان سولهی
سهرما.

(«جاءني في معمعان الصيف»): له فرجهی
هاویندا هاته لام.

(«في معمعان الشتاء»): له وپهری سولهی زستاندا.
(المعمعان والمعمعاني من الأيام): روزانی زور
گهرم.

۳- (مغمغ - الرجل): وشهی (مع) له گهل
هسه کردنه کهیدا زور به کارهینا.

(المعمعي): کهسیکی بیرا، که دواى هموو
کهسیک و رایهک بکهوینت و بلیت: (من
لهگه لتدام).

۴- (المغمغ): ژنی زرنگی میشکراوه و جابوک/
کارکرده.

(هو ذو مغمغ): نهو کارکردهو به نارامه.

(معت: معت - الشيء معتاً): شته کهی شیلاو
ههنگلؤفت.

معج: (معج - الفرس معجاً): چارهویکه
گورج و خوشهوتبوو.

(معوّج): گورج و خوشهوتبوو.

(-البحر): دمریاکه (ههستاو کهوته شهپولدان/
ورووژا).

(-السيل): لیشاوه که تیزو خیرابوو.

(-بالقلم في الدواة): قهله منووجه کهی
له مهرمه که به کهدا جوولاند تا مهرمه کهب
ههنگریت.

(-القصيل ضرع أمه): به چکه حوشتره که
یان گوپرمکه که مرقی له دایکیداو دهمی به
گوانه کهیدا گیرا تا باش بیمژیت.

(«أريج تمعج في النبات»): باکه روومکه که
گیر دمدات/ دهیخات به ملاوبه ولادا.

(تمعج - السيل أو الحية): لافاوه که
بیچاوپنچیکردو مارمه که به بیچاوپنچ کشا.

(اللعج) (مص): ۱- پیچخواردن ۲- شپرزه بوون
۳- جهنگ/ شهپرکردن ۴- ههنگردنی (نهرمه یا/
شنهبا).

(اللعجة): ۱- جاریک پیچدان ۲- جاریک ههستان و
شهپولدانی دهریا ۳- ههرمتی لاوی.

(«فعل ذلك في معجة شهابيه»): نهوهی له
ههرمتی لاویدا کرد.

(اللعاج): زور تیزرهو لهوهی که دمیکات.

(حمام معاج): کهریکه له غاردا به ملاولادا
دهروات.

(ريح معوج): بایهکی تیز.

(فرس معوج): چارهوییهکی گورجی خوشهوتبوو.

معد: ۱- (معد - الشيء. معداً): ۱- به دزییهوه

شته که پیرد ۲- شته که یفران و بردی ۳ خیرا
رایکیشا.

۳- (أَلْعَدُ): ۱- سه‌وزمواتی تهر و نهرم و تازه
۲- میوه‌ی تهر و تازه.

(مَالَهُ نَعْدٌ وَلَا مَعْدٌ): نه‌که‌می‌هیه و نه
زور.

(الْمَمْعَدَةُ - مِنَ الرَّطْبِ): فهریکه خورمای تازه.

۴- (تَمَعْدَدَ - الْفُلَامُ): میردمنده‌که بوو به
هه‌رمکارو له مندالیی دمرچوو/ پیگه‌یشت.

(-الْمَرِيضُ): نه‌خوشه‌که چاکبوووه.

(-الْمَهْزُولُ): لاوازه‌که که‌وته گوشت‌گرتن و
قه‌له و بوو.

معر: (مَعْرَ - الرِّيشُ أَوْ الشَّعْرُ. مَعْرًا):
پهرمه‌که یان مووه‌که که‌میکرد.

(-تِ النَّاصِيَةِ): هه‌موو مووی پئیشسه‌ر
ومری و رؤیشت.

(-الظَّفَرُ): نینوکه‌که به‌ر شتیک که‌وتو له
بیخ هه‌لکه‌نرا.

(مَعْرَ): هه‌ژار که‌وتوو نانی نه‌ما.

(-وَجْهَهُ): تووژیه‌ی رهنگی پهراند
زردیه‌ه‌لکه‌اند وه‌ک خوین به‌ روویه‌وه
نه‌مابیت.

(أَمْعَر - الرِّيشُ أَوْ الشَّعْرُ): پهرمه‌که یان
تووکه‌که که‌میکرد.

(-الرُّجُلُ): هه‌ژار بوو/ نه‌دارا بوو.

(-تِ الْأَرْضِ): زمویه‌که که‌مرووه‌ک و گیا بوو.

(-الرُّجُلُ): مال و سامانه‌که‌ی لیزه‌وتکردو
هه‌ژاریکرد.

(-الرمح): نیره‌که‌ی له شوینی خوئی
هه‌لکیشا.

(-في الأرض): رؤیشت و دوورکه‌وته‌وه.

(-لَحْمَهُ): گوشته‌که‌ی به‌ دانی پئیشه‌وه‌ی
خوارد.

(-السيف): شمشره‌که‌ی هه‌لکیشا.

(-بالشيء معداً ومعوذاً): شته‌که‌یبرد.

(-الدلو وبها): دۆلکه‌که‌ی کرده‌وه‌و له
چالووه‌که دمره‌ینا

(إمتعد - الشيء): شته‌که‌ی به‌ دزیبه‌وه‌ برد
یان فراندی و بردی یان خیرا رایکیشا.

(أَلْعَدُ): حوشتری خیرا/ چابوک.

(أَلْعَدَةُ): ۱- جاریک کردنیی سه‌روه‌وه‌ نه‌وه
گردانه ۲- میی وشه‌ی (أَلْعَدُ).

۲- (مَعْد - الرَّجُلُ مَعْدًا): گه‌ده‌ی تووشی دمرد
بوو.

(-الشيء): شته‌که خرابوو/ گهنبوو.

(مَعْدُ): گه‌ده‌ی هاته‌ ژان.

(مَمْعُودُ): گه‌ده ژانکردوو.

(أَلْعَدُ (مص): نه‌ستوو.

(أَلْعِدَةُ وَالْعِدَةُ (ج) مَعِدٌ وَمَعْدٌ (ع ۱):
گه‌ده‌ی مروّف (ئه‌مه له جیی ورگی سمدارو

هی حوشرمه‌که پئیده‌لین (کرش).

(أَلْعَادُ (طلب): دمرده‌ گه‌ده.

(أَلْعَدُ): ۱- سک ۲- لاقه‌برغه‌ که‌ دوو لایه‌ هی
مروّف و نازهل و ولاخ.

(-القَوْمُ): ١- دوو چاری بیبارانیی و گرانیبوون

٢- کهوتنه زهوییه کی وشک و بیبهره مهوه.

(بِتِ الْمَوَاشِي الْأَرْضِ): نازه له کان گیایان له

زهوییه کهدا نه هیشت / گیاکه بیان له کوته ره دا.

(تَمَعَّرَ رَأْسُهُ): سه ری رووتایه وه هژی بیوه

نه ما.

(-وَجْهَهُ): رهنگی رووی پهری و زمرده لگه پراو

شکوهی نه ما.

(الْعِر): ١- که مپه ریان که مقترسه ٢- نینوکیک

که له بیخ هه لکه نرابیت به هوی بهرکه وتنی

شتیکه وه ٢- پایوی پیسکه ی که مخیر / که مضر

٤ له رو که مگوشت.

(أَرْضٌ مَعْرَةٌ): زهوییه کی که مگیا.

(الْعَارَةُ): دربی و رقو گرژو مؤنبوونی

توورهی.

(الْأَمْعَرُ (م) مَعْرَاءُ (ج) مَعْر): ١- مرؤفی درو

گرژو مؤنو تووره ٢- مرؤفی سه رپوتاهوی

که مقتر ٢- شوینی که مگیا ٤- پینی حوشتر که

تووک و مووی بیوه نه مابیت.

(نَاصِيَةٌ مَعْرَاءُ): پینشی سه ر که ته واو

رووتابیته وه.

(الْمَعُورُ) (مفع): که سیکه که له تورومیدا

ناوجه وانی بهیه کدادا بیت.

(مَعْر: مَعْرَ - الرَّاعِي الْمِعْرِي عَنِ الضَّانِ):

شوانه که بزنه کانی له مهره کان جیا کرده وه.

(مَعْرَ - الشَّيْءُ مَعْرًا): شته که ره قبوو.

(مَعْرٌ وَمَاعِرٌ): شتی ره قو پته و.

(-الرَّجُلُ): پیاوه که له کارمه کیدا باش

تیته لچوو.

(مَعْرٌ وَأَمْعَرٌ - الرَّجُلُ): بزنی زور بوو.

(تَمَعَّرَ - وَجْهَهُ): رووی گرژ بوو.

(-الْبَعِيرُ): حوشتر که توند غاری کرد.

(اسْتَمَعَّرَ): باش له کارمه کیدا تیته لچوو.

(«مَا أَمَعَّرَهُ مِنْ رَجُلٍ»): نای ج پیاویکی

ره قو توندو توله.

(«مَا أَمَعَّرَ رَأْيَهُ»): نای چند له سه ر رای خوی

سوورو هه تهره.

(الْمَاعِرُ (فا): یه کیکی وشه ی (الْعَزْه (ج).

(أَمْعَرٌ وَمَعِيرٌ): (بؤ نیرو من). بؤ من

دهیشوتریت. (مَاعِرَةٌ (ج) مَوَاعِرٌ وَمِعَازُ):

١- ره قو پته و ٢- بهر که گرو توندو تؤل

٣- کوششکه رو باش تیته لچوو ٤- پیستی بز

٥- پایوی مهره که ناو له دوی خوی نه داته وه.

(الْمَاعِرُ وَالْمَعْرُ وَالْمُسْتَمَعِرُ): لیراوو چاک

تیته لچوو له کاردا.

(الْعَزْ (ح): بز.

(مَاعِرٌ: بزنیک. (ج) أَمْعَرٌ وَمَعِيرٌ): بؤیه

وا ناوانراوه چونکه هایمه و گورج و گؤل و به

هه لپه به پیچه وانه ی مهره موییه).

(الْعَزْ): ١- پته ویی زهوی و سه ختی ٢- (ح)

بز.

(الْعَازُ وَالْمِعْرِيُّ وَالْمَعِيرُ): بز.

(الْمَعْرَاةُ): بزنه میچکه.

(الْمَعْرِي): پیسکه‌یه که هر پارو سامان
کوبکاته‌وهو به‌شی سواک‌هرو که‌سی لینه‌دات.

(الْمَعَاذُ): ۱- بزنه‌وان / خاو‌من بز ۲- شوانی
بز.

(الْأَمْعَزُ (م) مَعْرَاءُ (ج) مَعْرَزٌ وَمَعْرَاوَاتُ
وَأَمَاعِرُ): شوینی سه‌ختی به‌رده‌لانی‌و
چه‌ولگ.

(الْأَمْعُوزُ (ج) أَمَاعِرُ وَأَمَاعِيزُ): ۱- بز ۲- ر‌هوه
ناسک که سی تا جل بی‌ت.

(رَجُلٌ مُمَعَّرٌ): پیاوی به‌کیش و به‌توانا‌و
به‌هیزی زگماکیی.

معس: ۱- (مَعَسَ الشَّيْءَ. مَعَسًا): توند
شته‌که‌ی هه‌لگ‌لوفت و شیلای.

(الرَّجُلُ): ۱- به‌ جاوی سووک ته‌ماشایکردو
سووکیکرد ۲- نیزه‌ی پیداکرد.

(مَعَسَهُ (عامية) سريانية): پانوبلیشیکرد‌هوه.
(الْعَسُ): بزوه / جووله.

(الْعَاسُ وَالْمَتَمَعَسُ): له‌ جه‌نگدا به‌ هه‌لمت.
۲- (الْعَسُ): شیر / ماست.

معص: (مِعْص - الرَّجُلُ. مِعْصًا): پیاومه‌که به‌
رؤیشتنی زور گوتبوو / قاجی له‌گو که‌وت یان

ده‌ماریکی قاجی خوار بو‌وهوه و ژانیکرد.
(مِعْصٌ وَمِعْصِصٌ): که‌سیکی قاج له‌ گوکه‌وتوو

و ده‌ماری قاج وهرگه‌پاو.
(تَمَعَّصَ بَطْنُهُ): سکی هاته ژان.

(-الرَّجُلُ): به‌ هه‌نگله‌شه‌لی رؤیشت.
هه‌نگله‌شه‌لییکرد.

معص: (مِعْصٌ وَأَمْتَعَصَ مِنَ الْأَمْرِ. مِعْصًا):
رقی له‌ کارمه‌که هه‌ستاو به‌ لایه‌وه گرانبوو /
بیزار بوو.

(مِعْصٌ وَمَاعِصٌ): بیزارو ر‌هه‌ستاوو
کارلاگرانبوو.

(مِعْصٌ - ه): ۱- توور‌ه‌یکرد ۲- نازاری پیگه‌یان‌دو
بیزاریکرد.

(أَمْعَصَ - ه): ۱- توور‌ه‌یکرد / وهر‌سیکرد ۲- نازاری
گه‌یان‌دی.

(-الشيء): شته‌که‌ی سووتان‌د.

معط: (مَعَطَ الشَّيْءَ مَعْطًا): شته‌که‌ی راکیشاو
دریژکرد.

(-بِحَقِّ فُلَانٍ): ده‌ستیده‌ستی مافه‌که‌ی
پیکرد / خایان‌دی.

(إِمْتَعَطَ وَأَمْعَطَ - الْيَوْمَ): ر‌وژ دریژ دریژ بوو.
۲- (مَعْطَ - الرِّيشَ مَعْطًا): به‌ره‌که‌ی
هه‌لکیشا.

(-السيف): شم‌شیرمه‌که‌ی هه‌لکیشا.
(مَعْطَ - الذَّنْبُ. مَعْطًا): گورگه‌که‌ی تووکی

هه‌لومری.
(ذَنْبٌ مَعْطٌ وَأَمْعَطٌ): گورگی تووکه‌ه‌لومریو.

(تَمَعَّطَ - الذَّنْبُ): گورگه‌که‌ی توکه‌که‌ی هه‌لومری.
(-الشعر): تووکه‌که‌ی یان قژمه‌که به‌ هو‌ی

ده‌ردیکه‌وه هه‌لومری.

(تَمَعَّقَ - الرَّجُلُ عَلَيْنَا): له گه لماندا (به درهفتار

بوو / خراببوو).

(أَلْعَقَ): به درهفتاری.

۲- (أَلْعَقَ): زمویی پروتهن.

معك: ۱- (مَعَكَ - الشَّيْءُ مَعَكَ): شته گهی

(شیلو دمستی پیداهینا / هه لگلو فت).

(- الرَّجُلُ): پیاوه گهی سمرشؤرو سوو ککرد /

رسوا کرد.

(- فُلَانًا فِي الْخُصُومَةِ): له نه یاریدا / له

دوژمنایه تیدا فیساری ترؤ کردو به زانندی /

دمردیسه ریدایه.

(- هُ دَيْنُهُ وَبِدِينِهِ): بؤ وامه گهی دمستیدمستی

پیکرد / خیاندی.

(مَعَكَ - هُ): له خؤلدا گه وزانندی / خؤلاوی کرد.

(تَمَعَكَ): له خؤلدا گه وزاو خؤلاوی بوو.

(مَاعَكَ - هُ بِدِينِهِ): نه مړؤ به سبهیی پیکرد /

خیاندی.

(مُمَاعَكَةٌ): خیاندن و دمستیدمستی پیکردن.

(أَلْعَكُ): دوژمنی سمرسه خت.

(أَلْعِكُ وَالْمِعْكَ): قهرز کویر / له وامدانده و مدا

(نه مړؤ به سبهیکر / دمستیدمستی کهر).

۲- (مَعَكَ. مَعَاكَةٌ): گه و جبوو.

(أَلْعِكُ): گه و ج.

۳- (أَلْعَكْرُونَةُ (ط) ايطاليَّة): مه عکه روئی.

معل: ۱- (مَعَلَّ - الشَّيْءُ مَعَلًّا): ۱- به دزییوه

شته گه پیرد ۲ فراندی.

(إِمْتَعَطَ - السَّيْفُ): شمشیرمه گهی هه لکیشا.

(- الشَّعْرُ): تووکه که به هؤی دهر دیکه وه

هه لومری.

(- رِمْحَهُ): نیزه که گهی هه لکیشا / دهرهینا.

(إِنْمَعَطَ وَإِمْعَطَ الشَّعْرُ): (فرژمه / تووکه گهی)

هه لومری.

(أَلْعَطَ): تووله ک / نه وهی بیموو بیت /

لوسبیت و له شی تووکی پیوه نه بیت.

(الْأَمْعَطُ (م) مَعْطَاءُ (ج) مَعْطُ = المَعْطُ):

بیتووک / پروتاوه.

(لِصِّ أَمْعَطُ): دزیکی له گورگچوو.

(رَمَلٌ أَمْعَطُ): لمیکی (پروتهن / بیگیا).

(أَرْضٌ مَعْطَاءُ): زهوییه کی پروتهن که هیج

گیاو پرومکی تیدا نه بیت.

معق: ۱- (مَعَقٌ - هُ مَعْقًا): خیراو شپرزانه

خواردیوه.

(- السَّيْلُ الْأَرْضُ): لافاومه که زمویه گهی رامالی.

(مَعَقٌ - النَّهْرُ. مَعْقًا وَمَعَاكَةٌ): رووبارمه

قوولبوو.

(نَهْرٌ مَعِيقٌ (م) مَعِيقَةٌ): رووباریکی قوول.

(أَمْعَقٌ - الْبَيْرُ): چالومه گهی قوولکرد.

(تَمَعَّقَ): قوولبوو.

(أَلْعَقُ وَالْمَعَقُ وَالْمَعَقُ (ج) أَمْعَاقٌ وَأَمَاعِقُ

وَأَمَاعِيقُ): قوولیی.

۲- (مُعِقٌ - الرَّجُلُ. مَعْقًا): گه دهی تیکچوو /

تلخه پیکرد.

(-مَالُهُ) (ضد): ١-داراگه‌ی زۆر بوو ٢-داراگه‌ی که‌مبوو/ که‌میکرد.

(-الماء): ناوکه‌گه‌ی ناسان گشاو رۆیشت.

(-فُلَانُ المَاءِ): ناوکه‌گه‌ی (کشاند/ ره‌واند).

(-تِ الأَرْضِ): زه‌ویه‌گه‌ی تیرناو بوو.

(-فِي الطَّلَبِ): نه‌وه‌په‌ری گۆششی به‌ دوا‌ی دا‌خوا‌زی‌یه‌گه‌یدا/ خواسته‌گه‌یدا کرد.

(-فِي الأَمْرِ): توندو چاک کاره‌گه‌یگرتو تێبه‌ه‌نجوو.

(-الضَّبُّ فِي حَجْرِهِ): مارمیلکه‌گه‌ی جووه‌ی بنی بنه‌وه‌ی گونه‌گه‌ی.

(-الْفَرَسُ): چاره‌ه‌ویکه‌ی به‌وه‌په‌ری خێرای غاریکرد.

(-النَّظَرُ فِي الأَمْرِ): زۆر به‌ وردی له‌ کاره‌گه‌ی کۆلییه‌وه‌و لیکیدا‌یه‌وه‌.

(تَمَعَنَّ): ملکه‌چو سه‌رشۆرو گوێله‌مشتبوو.

(-فِي الأَمْرِ): هێمن سه‌ره‌نجی له‌ کاره‌گه‌داو بیری لیکرده‌وه‌و تیا‌یدا له‌سه‌رخۆ بوو.

(الْمَعْنُ) (مص): ١-هه‌رچی که‌لکت لێ بینیبیت ٢-سه‌رشۆری و که‌ساسی ٢-زۆر (ضد) ٤-که‌م

٥-ناسان و سووک ٦-دارای زۆر (ضد) ٧-دارای که‌م ٨-ناوی به‌ده‌رمه‌وی دۆزراوه‌.

(الْعِنَّةُ): جارێک وشه‌ی (المعْن): که‌ گه‌لێک واتای پیشانداوه‌.

(«مَالُهُ مَعْنَةٌ وَلَا سَعْنَةٌ»): هه‌یچی نییه‌.

(الْعَيْنُ) (ضد): خاوه‌ندارای زۆر خاوه‌ندارای که‌م.

(-أَمْرُهُ): په‌له‌ی له‌ کاره‌گه‌ی خۆیکردو پیش هاو‌ریکانی کردی و سستی نه‌کرد.

(-الرَّجُلُ): خه‌یرا رۆیشت.

(-هُ عَنِ الشَّيْءِ): په‌له‌ی لیکردو هانی بوو شته‌گه‌ دا.

(أَمْعَلُ - هُ عَنِ الشَّيْءِ): له‌ شته‌گه‌دا هانیداو په‌له‌یلێکرد/ پالی پێونا.

(إِمْتَعَلَ الرَّجُلُ): بیاوه‌گه‌ی به‌ چابوکی و له‌ نا‌کا‌و په‌ک له‌سه‌ر په‌ک نێزمه‌گه‌ی وماند.

(الْعِلُّ - مِّنَ النَّاسِ): خه‌لکی ده‌ستسووک و چابوک و چالاک.

(الْمَعْلُ) (مص): چاره‌.

(«مَالِكَ مِنْهُ مَعْلٌ»): له‌وه‌ پتر چاره‌ت نییه‌.

٢-(مَعْلٌ - الخَشْبَةُ مَعْلًا): داره‌گه‌ی هه‌لقلیشانند.

معْن: ١-(مَعَنَّ وَمَعَنَّ - الماءُ مَعْنًا وَمُعُونًا): ناوه‌گه‌ی به‌ ناسانی گشا/ رۆیشت.

(مَعِينُ): ناسان گشاو.

(-الْفَرَسُ): چاره‌ه‌ویکه‌ی له‌ غاردا په‌له‌هاو‌یشت و دوروکه‌وته‌وه‌.

(-الطَّرُّ الأَرْضِ): بارانه‌گه‌ی بپشووو باری زه‌ویه‌گه‌ی تیرناوکرد.

(مَعْنٌ - المَكَانُ أَوْ النَّبْتُ مَعْنًا): شوینه‌گه‌ی یان روومه‌گه‌ی تیرناو بوو.

(أَمْعَنَ - الوادي): ناویکی زۆر هاته‌ دۆله‌که‌وه‌وه‌ له‌به‌ری رۆیشت.

(أَلْعَانُ): مال/ خانوو/ هموار.
 (أَلْعَاوُنُ): دسته کاغذیک که ژماره‌گی
 بینجسد دانه‌یه‌که.
 معو: ۱- (مَعَا. يَمْعُوَا مَعَاءَ السَّنُوْرُ): پشيله‌که
 میاواندی.
 ۲- (أَمْعَى - النَّخْلُ): ۱- فهریکه خورماکه دمنکه
 دمنکه‌ی وشکه‌ی تیبوو ۲- فهریکه خورماکه
 پیگه‌یشت و خوشبوو.
 (أَلْعُوَا): فهریکه خورما نه‌گهر دمنکه دمنکه
 وشکه‌ی تیبیت/ تیدا په‌یدا بیت.
 ۳- (تَمَعَى - السَّقَاءُ): کوندمکه کیشیهات.
 (- الشَّرُّ بَيْنَ النَّاسِ): خراپه له‌ناو خه‌لکدا
 تهمشه‌نه‌یکرد/ بلاو بووه‌وه.
 ۴- (أَلْعُوَا): قلبی لچی خواره‌وه‌ی حوشر.
 (أَلْعَى وَالْمَعَى (ج) أَمْعَاءُ وَالْمَعَاءُ (ج) أَمْعِيَّةُ (ع
 ۱): ریخوله‌ی نواسک (نیره دهمشکریت به من).
 مَعْ: (مَمْعَغ - اللَّحْمُ): گوشه‌ته‌که‌ی باش بو
 نه‌جوورا/ باشی نه‌جوو.
 (- الْكَلَامُ): ههر منجه‌منجیبوو/ پلته پلته‌یکرد/
 قسه‌که‌ی دمرنه‌خست.
 (- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی تیکه‌ل و پیکه‌ل‌کرد.
 (- فِي عَمَلِهِ): کاره‌که‌ی به باشی نه‌کرد/
 کاره‌که‌ی ههرمه‌کیی کردو دایبه‌سه‌ریه‌کدا/
 خراپه‌یکرد.
 (- الْأَمْرُ): کاره‌که تیکه‌ل و پیکه‌ل‌بوو/ هیچی
 به‌سهر هیچه‌وه نه‌بوو.

(أَلْمَاعُونُ): ۱- باران ۲- ناو ۳- هموو شتیکی
 ناومال که که‌لکی ببیت وه‌ک ته‌ورو منه‌جل و
 قاپو نه‌و شتانه ۴- چاکه/ پیاوتمی ۵- ملدان و
 فهرانیکردن/ گوپراه‌لیی ۶- زه‌کات.
 (أَلْمَعِينُ (ج) مُعْنَاتٌ وَمُعْنٌ): ناوی له‌بهر
 رُویشتوو.
 (مَاءٌ مَعِينٌ): ناوی له‌بهر رُویشتوو.
 (سَقَاءٌ مَعِينٌ): کونده‌ی ناو له‌بهر رُویشتوو.
 (أَلْعُنَاتُ وَالْمُعْنَانُ): ۱- ناو رُو نه‌ملاولای ۲- شیوی
 ناو دُول که ناوی دُوله‌که‌ی پیدا دهروات.
 (كَلًّا مَمْعُونٌ): گیا که ناوی به‌بندا
 رُویشتیبت.
 (رَوْضٌ مَمْعُونٌ): باخیک به ناوی رُویشتوو/
 ناوی بو‌هه‌لگیراو ناویدریت.
 ۲- (مَعْنٌ - النِّعْمَةُ وَمَعْنًا): سپله‌یی به‌رام‌بهر
 نازو نیعمه‌تکرد/ کفرانی نیعمه‌تیکرد.
 (- بِالْحَقِّ) (ضد): ۱- نکولی‌یی له مافه‌که کرد/
 حاشای له مافه‌که کرد ۲- دانی به مافه‌که‌دا نا.
 (أَمْعَنَ - بِالْحَقِّ) (ضد): پاش نوکولییکردن
 دانی به مافه‌که‌دا نا ۲- حاشای له مافه‌که کرد
 نکولییکرد.
 ۲- (تَمَعْنَى. يَتَمَعْنَى): ۱- له واتاکه گه‌یشت یان
 بو‌یچوو ۲- واتاکانی دمره‌ینا.
 ۴- (أَلْمَعْنُ) (ضد): ۱- درپژ ۲- کورت ۳- چهرم
 ۴- پستیکی سووره که ده‌خریته سهر (سنوقی/
 سه‌بته‌ی) نارایشتی ژنان.

مغد: (مَغْدَ-الشيءَ. مَغْدًا): شته که یمژی.
 (-الفصیلُ أمَّه): به چکه خوشترمه که یان
 گویرمه که دایکه که می مژی.
 (-الرجُلُ في عَيْشِهِ): گوزمرانی تیروته سهل و
 خوشبوو.
 (-العیشُ البدنُ): ژیان جهسته که می بهر و مردمو
 به نازو نهرمو شلیکرد.
 (-فَلَانٌ): فیسار بوو به لایوکی ته و او.
 (-النَّبَاتُ): گیاهه بالایکرد/ دریز بوو.
 (-شَعْرَةٌ): قزقه که می هه تکیشا (قزقه له مکیشریت
 پاشان دهر دیته و مو نهر مدمیبت).
 (مَغْدٌ وَمَغْدٌ-البدنُ. مَغْدًا): له شه که پرو
 قه له و بوو.
 (أَمَغْدٌ): دریزه می به خوار دنه و دا.
 (-الصَّبِيُّ): کۆر په که می شیردا.
 (أَلْعَدُ): ا-گه و منی دره ختی گه و من (چونکه
 گه و منه که می دهر ژیت بویه و ای بیده لین)
 ۲-گه و منی سهدر ۲-ن) باینجان ۴-ز) بهریکه
 وهك نارووه/ خه یاره ۵-دره ختی که گه لایه کی
 باریکی نهر می دریز می هه یه دهنالیته
 دره خته که ۶-دولکه می مهزن.
 (عَيْشٌ مَغْدٌ): ژیانیکی تیروته سهل و نهرم.
 مفر: ۱- (مَفْرٌ- في البلادِ مَفْرًا): خیرا به
 ولاته که دا گه راو رویش.
 (-بِهِ بَعْرُهُ): خوشترمه که خیرا بردی.
 (أَمْفَرٌ-هُ بِالسَّهْمِ): تیریکی لیدا/ دایه بهر تیر.

(-الکلبُ في الإناءِ): سه گه که به سه ری زمانی
 ناوی قاپه که می خواردموه.
 مَغَثٌ: ۱- (مَغَثٌ-الدواءُ في الماءِ. مَغَثًا):
 دهرمانه که می له ناو که دا خووساندموه تا
 بتویته و هه.
 (-الرجُلُ): ۱- ا-به هیواشی له کابراکه یددا
 ۲- کوتای به زمویدا.
 (مَغَثُهُمُ الحُمَى): تا هه موویاننگرت و به
 زمویدا دان.
 (-هُ في الماءِ): له ناو که دا نوقمی کرد/
 خنکاندی.
 (-الشيءُ): شته که می تیکه ل کردو دای به سه ر
 په کدا.
 (-عِرَضٌ فَلَانٌ): نامووسی فیساری له که دار
 کردو ناشیرینی کرد.
 (مُغِثٌ-الرجُلُ): تایلپهات.
 (مَاعِثٌ-هُ. مِغَاثًا وَمِغَاثَةٌ): به گزیدا جوو
 و کاری تیکرد.
 (أَلْفِثٌ (مص) (ج) مِغَاثٌ): ۱- خووسانندن
 ۲- به په نجه هه لگوشین و هه لگلوفتن
 ۳- خراپه کاری و جهنگ.
 (أَلْفِثٌ): زورانبازیکی زور به تواناو لیزان.
 (أَلْفِثٌ): ۱- گیای باران کوت/ که باران بیخات
 ۲- پیاوخراب/ ومزنده دار/ به ومزند.
 ۲- (أَلْفَاثٌ) (ن): همناره کیویله، دهمونیکی
 کیویله یه گه لاکه می پانه و گوله که می سیببه.

۲- (مَغْرَبِ الثَّوْبِ): جلّه‌کی به قوره سوور
رمنگردد.

(أَمَّغَرَتِ النَّاقَةَ): میحوشترمه‌که به هوی
دمردیکه‌وه که تووشی بووبوو، شیرمه‌کی
سووروه‌لگه‌پرا.

(مُمَّغِرٌ): شیری (سوور بوو/ سوور هه‌لگه‌پراو).

(أَلْغَرَّ وَالْمُغْرَةَ): رمنگی سووری ته‌لخ.

(الْمَغْرَةَ وَالْمُغْرَةَ): قوره سوور که رمنگی
پیدمه‌کن.

(الْمُغْسِرُ): ۱- نه‌وه‌ی رمنگی سووری توخی/

ته‌لخه ۲- که‌سیکه که رمنگی سوورو سپی بییت.

(لَبَنٌ مَّغِيرٌ): شیریک که سووربییت و خوینی
تییدا بییت.

(الْمَغْرَةَ): گلینجانی گلی سوور.

۲- (الْمَغَارَةَ): نه‌شکه‌وت.

مغس: (مَغْسٌ - الشَّيْءُ بِيَدِهِ مَغْسًا): دهستی
له شته‌که کوتا/ دهستی لیدا.

(- هُ بِالرِّمْحِ): نیزمه‌کی پیداکرد.

مُغِسٌ = مَغِصٌ: ژانیکرد/ تووشی نازار بوو.

۱- (مَغِصٌ وَ مَغِصٌ. مَغِصًا وَ مَغِصًا): تووشی
نازارو پیچی ریخۆله بوو.

(مَمَّغُوصٌ): توشوبووی ژان و پیچی ریخۆله‌و
ناوسک.

(أَمَّغَصَ- هُ): تووشی نازاری ریخۆله‌یکرد.

(تَمَّغَصَ- هُ بَطْنُهُ): سکی هاته ژان و نازاریدایه
ژانی پیکرد.

(تَمَّغَصَ بَطْنِي): سکم هاته ژان.

(تَمَّغَصَنِي الشَّيْءُ وَ تَمَّغَصَتْ مِنْهُ): شته‌که

نازاریدامی و به هویه‌وه تووشی نازار بووم.

(الْمَغِصُ) (مِصْ): نازارو ژان/ نازارو ژان و
پیچی ریخۆله‌و ناوسک.

۲- (الْمَغِصُ (ج) أَمْغَاصُ الْوَاحِدَةِ مَغْصَةً):

باشترین حوشتر و هه‌لیژاردی.

مغط: (مَغَطٌ وَ مَغَطٌ - الشَّيْءُ مَغَطًا): شته‌که‌ی
کیشکرد/ راکیشا بو نه‌وه‌ی دریز بییت.

(تَمَّغَطَ - الشَّيْءُ): شته‌که کشیهات و دریز بوو.

(- البَعِيرُ): حوشترمه‌که له رویشتندا دهستی

توند هه‌لدا.

(- الفَرَسُ): چارمویکه تاویکی ته‌واوو

بیوینه‌یدا.

(إِمْتِغَطَ): کشیهات و دریز بوو.

(- السَّيْفُ): ه شمشیرمه‌کی هه‌لکیشا.

(إِمْغَطَ - الشَّيْءُ): شته‌که کشیهات و دریز بوو.

(الْمَغِيْطُ): لاستیک (مادمیه‌که گه‌ومنییه،

نه‌کشی تاله دمزوه‌لی لی دروستدمگریت

له‌گه‌ل تالی دمزوی لۆکه پان ناوریشم گه‌لنیک

چنراوی جۆراو جۆری پیده‌چنریت و ناوی

خوی دمدمنی (عامیه و فصیحها المَطَّاطُ)

عه‌رمییه ساغه‌که‌ی (مَطَّاطُ) ه واتا لاستیک.

(الْمَغِطُ): کشهاتووی ته‌واوو زور دریز.

مغل: ۱- (مَغَلَّتِ الدَّابَّةُ مَغْلًا): جوارپیکه

گلی به گیاکه‌وه خواردو ژانی پیکرد.

(مَغْلَةٌ وَمَمْعُولَةٌ): جوارپیی ژانکردوو که گلی به گیاوه خواردبیت.

(الْمَغْلَةُ): ژانکردنی جوارپیی به هوی گلیکهوه که به گیاوه بیخوات.

(مَغْلٌ بِالرَّجْلِ. مَغْلًا وَمَغَالَةً): بوختانی بۆ کرد / بۆی تیجهند.

(مَغْلٌ - تِ الدَابَّةُ): گلی به گیاوه خواردو ژانی پیکرد.

(-عَيْنُهُ): جاولی تیکچوو.

(أَمْعَلٌ - الْقَوْمُ): حوشرهکان یان مهرهکانی خویشگهل گیای خۆلأوبیان خواردو تووشی ژانبوون.

(-ت عَيْنُهُ): جاولی تیکچوو.

(أَمْعَلٌ - الْقَوْمُ): حوشره یان مهرهکانیان به هوی گیای گلاوییهوه تووشی ژانبوون.

(-بِهِ عِنْدَ السُّلْطَانِ): لهلای سولتان بوختانی بۆ کردو بۆی تیجانند.

(الْمَغْلُ (ج) أَمْعَالٌ): ریبوق.

(الْمَغْلَةُ (ج) مِغَالٌ): ١- جاریک به گلی گیاوه ژانکردن و گهدوو سک تیکچوون یان جاولتیکچوون.

(الْمَغَالَةُ) (مَصٌّ): ناپاکیی و دمغه لیکردن / گزیی لیکردن.

٢- (مِغْلٌ - تِ الحَامِلِ بَوْلِدِهَا): سکپرکه شیریی به منداله کهیدا.

(أَمْعَلٌ - تِ الحَامِلِ وُلْدِهَا): سکپرکه شیریی به

منداله کهیدا.

(الْمَغْلُ وَالْمَغْلُ (ج) أَمْعَالٌ): شیریی ژانی سکپر.

(الْمَغْلَةُ (ج) مِغَالٌ): مهریک یان بزنیك که له سالیکیدا دوو جار بزیی.

٣- (الْمَغْلُ (ج) مِغَالٌ): مهغولییهکان که رهگهزه خه لکیکن / گه لیکن.

مغن: ١- (مَغْنَطٌ - الحَدِيدُ): ناسنه که می موگناتیساوویکرد.

(تَمَغْنَطُ): موگناتیساوویوو.

(الْمَغْنَطِيْسُ وَالْمَغْنَاطِيْسُ) (هـ) (يونانية): موگناتیس. کانزایه که هیزیکی تیدایه ناسنو ههندیك کانزایتر رادمکیشیت.

٢- (الْمَغْنُولِيَا) (ن): مهگنؤلیا: دارو دهوونیکه

گولی گهوره دمگرن جوانن له خۆرههلاتی دوورو نه مهریکای باکووردا دمرویت له

باخچه گشتییهکانداو باخچه رازینراوهکاندا دمروینرین.

٣- (الْمَغْنِيْسِيَا وَالْمَغْنَاْرِيَا): گلیکه سپی نه بۆنی همیه نه تام دهرمانی پیدمکریت.

مغو: (مَغَا. يَمَغُو - السَّنُوْرُ مَغْوًا): پیشیله که میاواندی.

(الْمَغْوُ وَالْمَغْوُ): میاو میاوی پیشیله / میاواندنی پیشیله.

مغی: (مَغْيٌ. يَمَغْيُ. مَغْيًا): رهوان دوا وا که لیبی تیبگه.

(تَمَغْيٌ - الأَدِيْمُ): پیسته که خاوبوووه.

(تَمَقَّقَ وَامْتَقَّ - الفَصِيلُ مَا فِي الضَّرْعِ):

گوپرمکه که یان به چکه نازله که دایکه که می
چه کو چردا / شیر که می هم موو مژی.

(الْمَقَّةُ): ۱- کاری شیر خور ۲- شهر به تنوشیک که
قومه قومه بیخواته وه.

(فَخَذَ مَقَّاءَ): رانیکی بیگوشت.

۲- (مَقَّ - العِنَبُ مَقًّا): بؤلنه تریکه نهرم و
بلیوو.

(عِنَبُ مَقَّاقٍ): تربیه کی نهرم و بل.

۴- (الْمَقَّةُ): خه لکانی تینه گهیشتوو.

۵- (مَقَّقَ): شلو نهرم.

(-الشيء): شته که می خووسانند و ته و او
نهرم کرد.

(-الولدُ أُمُّه): منداله که توند دایکی مژی.

(المقامِق): که سیکه به هم موو دمگیه وه هسه
بکات.

مقت: (مَقَّتْ وَمَقَّتِ - الرَّجُلُ مَقَّتًا): زور

(رَقِي / قِينِي) له پیاوه که بوو / حمزی له
چاره می پیاوه که نه کرد.

(مَقَّتْ - فُلَانٌ إِلَيَّ مَقَاتَةً): فیسار چاره می لای

من زور گران بوو / زور بیزارو بوو / زور رقم
لییبوو.

(مَقَّتْ هُ): زور (رقی لییبوو / بیزارو بوو).

(-هُ إِلَيَّ فَبِحُ فِعْلِهِ): کرده وه ناشیرینه کانی

چاره می لای من (پهشکرد / تالکرد) و رقم
لییبوو وه.

(الْمَغْيِي (مص) فِي الْأَدِيمِ): خاوی چهرم /
بیست.

(- فِي الْإِنْسَانِ): نهومیه شتیکی دمباره بلیت
که نه بیبت، سا یا به گالته یان به راست بیبت.
(الْمَاغِيَّةُ): ناهرمتی گومانلیکراو.

مقک: (مَقَّ - الشَّيْءُ مَقًّا): شته که می هه لهشت و
کردیه وه.

(-اللَّهُ عَيْنُهُ): خودا چاوی دهرهینا.

(الْمَقَّقُ): ۱- هم موو لیکنترزانیکی دوو شت و
دوور که وتنه و میان ۲- درپژییه کی بینه ندازه می

له باری باریکی.

(بَلَدٌ أَمَقُّ (م) مَقَّاءُ (ج) مَقُّ): ۱- شاریکی یان
ولاتیکی بهربلاو / نه ملاولا دوور ۲- درپژیکی

بینه ندازه و باریک.

۲- (مَقَّ - الْوَلَدُ مِنَ الْإِبْرِيْقِ مَقًّا) (عامية):
منداله که له لووله می مهسینه که وه ناوی

هه لمژی.

(مَقَّقَ - الطَّائِرُ فَرَّخَهُ): بالندمه که به دنووک
خواردنی به به چکه که یدا.

(- عَلَى عِيَالِهِ): له رووی نه بوونییه وه یان له
پیسکه مییه وه خیزانه که می که مگوزمران کرد و

دهستی لیگرتنه وه / که میژیویکردن.

(تَمَقَّقَ - الشَّرَابُ): شهریه ته که می قومه قومه
خوارد.

(- مَا فِي الْعَظْمِ): هم موو مؤخی نیسقانه که می
دهرهینا.

وَشَكْبُوونِي. وشکبوونی.

٤- (إِمْقَرَّ- الرَّجُلُ. إِمْقَرَارًا): بیاوهکه
 دهمارمکانی لهشی ههستاو دهرکهوت.

٥- (الْمَقْر وَالْمَقْر) (ن): تالیشاریی. رووهکیکه
 سهلکدار گولهکهی زمردباوه یان سوورباوه
 شیراویکی تالی لیدمرددهینریت و بۆ مهبهستی
 پزیشکیی بهکاردیت.

مقس: ١- (مَقَس- الْقِرْبَةَ مَقَسًا): مهشکهکه
 یان کوندهکهی پرکرد.

(-الشيء في الماء): شتهکهی نوعی ناومه
 کرد.

(مَقَس-ت نَفْسُهُ): دلی تیکهلهات نیلنجیدا.

(-مَقَس- الماء): ناومهکی (بهخوور/ زوور)
 پۆکرد.

(مَقَس-هُ مُمَاقَسَةً): بپشپرکیی چوونه ژیر
 ناومهوی لهگهلهدا کردو بهزاندی.

(هُو يُمَاقِس حوتًا): نهو زوران لهگهله
 نهههنگدا دهرگرت (به یهکیک دهلین
 که بهریمرمکانی لهگهله یهکیک له خووی
 بههیزتردا بکات/ دوژمنداریی لهگهلهدا بکات.

(تَمَقَس-ت نَفْسُهُ): دلی تیکهلهات.

٢- (مَقَس- الماء. مَقَسًا): ناومهکه لهبهری
 رویشت.

(-فُلَانٌ فِي الْأَرْضِ): رویشت.

مَقَط: (مَقَط-هُ. مَقَطًا): رقی زوور ههستاندو
 توورمیکرد.

(تَمَقَّت- إِلَيَّ): چارهی منی نهویست/ رقی
 لیم بووهوه.

(تَمَاقَتُوا): رقیان له یهکتریبوو/ یهکتریان
 خووشنهدهویست.

(أَلَقَّت) (مص): رقلیبووون.

(زواج المقت): مارمکردنی باوهژن پاش مردنی
 باوک (نهمه له پپش نیسلامدا ههبوو).

(أَلَقْتُي): کهسیکه پاش مردنی باوکی باوهژنی
 خووی ماره کردبیت.

(أَلَقِيَت: أَلَمَقُوت): بیزراو/ رمزاتال/
 نهویستراو/ رقلیبووو/ چارهگران.

مقر: ١- (مَقَر- عَنْقَهُ مَقْرًا): هیندهی به دار
 کیشا به گهردنیدا تا گهردنی شکاند/ نیسقانی
 ملی شکاند.

٢- (مَقَر- السَّمَكَةَ المَالِحَةَ مَقْرًا): ماسیه
 خوئیکراومهکی (خسته سرکهکهوه/ کرد به
 سرکهکهدا).

(مَقَر- الشيء مَقْرًا): شتهکه تال یان
 ترشیوو.

(مَقَر): شتی تال یان ترش.

(أَمَقَر- السَّمَكَةَ المَالِحَةَ): ماسیه خوئیکراومهکی
 خسته سرکهکهوه.

(-الشيء): شتهکه تالبوو.

(-اللبن): شیرمهکه تامی نهما/ بیتامبوو.

٢- (إِمْتَقَر- الرُّكْبَةَ): (بیرمهکی/ چالومهکی)
 ههلهکندهوه کاتی کزبوونی ناومهکی یان

٢- (مَقَطٌ هُ بِالْعَصَا): به داردست لییدا.
 (-عُنُقَه): ملی شکاند.
 (-الْكِرَّة): تۆبه‌کهی به زهویدا داو پاشان گرتیه‌وه.
 (-بِالْقِرْنِ وَمَقَطُهُ): دایبهمزویدا.
 (مَقَطٌ - هُ): دایبهمزویدا.
 (الْمَاقِطُ) (فا): ١-ملشکین ٢-به‌زین ٢-به‌ختگروهه/ رمللیدمر (ته‌ماشای ده‌موچاو دمکات و ده‌یخوینیت‌هه).
 ٢- (مَقَطٌ - الشَّيْءُ مَقْطًا): شته‌کهی توند به‌ست ٢-به‌په‌تیکی قایمی بچووک شته‌کیدا/ به‌ستی.
 (- هُ بِالْإِيمَانِ): سویندیداو به‌و سوینده، به‌ستییه‌وه.
 (-الْحَبْلُ): په‌ته‌کهی یادا.
 (-الْإِبِلُ): حوشرمه‌کهی به‌په‌ت به‌سته‌وه.
 (الْمَاقِطُ): په‌تی دۆلکه‌ی جالّو/ بیر.
 (الْمُقَطُ) (ج) أَمَقَاتُ: داوی گرتنی بالنده.
 (الْمَقَاتُ) (ج) مَقَطُ: په‌تیکی بچووکسی جاگبادراوو قایم.
 ٢- (مَقَطٌ - الشَّيْءُ مَقْطًا): شته‌کهی هومه‌قومه خوارده‌وه.
 ٤- (الْمَقِطُ): نه‌وه‌ی به‌ش‌ش مانگیی له‌دایک دمبیت.
 مقع: ١- (مَقَعٌ - الشَّرَابُ مَقْعًا): بیینی به شه‌ربه‌ته‌که‌وه ناو به‌ه‌زمه‌وه همووی خوارده‌وه.
 ٢- (مَقَعٌ - هُ بِشَرٍّ): گرفتاری خرابه‌وه نه‌هامه‌تییکرد.

(-الْفَصِيلُ أُمَّهُ): به‌چکه‌که (گویرمه‌که یان کار یان به‌رخ یان به‌چکه حوشر دایکه‌کهی مرئی.
 (إِمْتَقَعٌ - الفَصِيلُ مَا فِي ضَرْعِ أُمِّهِ): به‌چکه‌که گوانی دایکی چه‌کوچردا/ شیر ی له‌گوانی دایکیدا نه‌هیشت.
 ٢- (مَقَعٌ - هُ بِشَرٍّ): گرفتاری خرابه‌وه نه‌هامه‌تییکرد.
 (إِمْتَقَعٌ): له‌خه‌فته‌تدا یان له‌تۆهیندا یان له‌گومان و سلگردنه‌وه‌وه‌رنگی په‌ری و هه‌لبزرکاو تیگچوو (وه‌کو شتیکیان پیداکیشابیت و رنگی تیگچوو بیت).
 (الْمَقَعُ (مص) (ج) أَمَقَعُ): ناوی زه‌لکاو.
 مقل: ١- (مَقَلٌ - هُ مَقْلًا): کردی به‌ناوه‌که‌دا.
 (- فِي الْمَاءِ): خوی نوقمی ناومه‌که‌کرد.
 (-الْمَقْلَةُ): چه‌وه‌کهی خسته‌ناومه‌که‌وه‌وه‌وه‌ ناوی به‌سه‌ردا کرد تا به‌ناو ده‌یپوشی.
 (مَاقِلٌ - هُ وَمَاقِلًا): نوقمی ناومه‌که‌یکردو له‌ناومه‌که‌دا خویان نوقم‌کرد.
 إِمْتَقَلَ: زورجار خوی له‌ناومه‌که‌دا نوقم‌کردو هاته‌ده‌ری.
 (الْمَقْلُ) (مص): ١-بنی جالّو ٢-قورو چه‌وه که له‌بنی جالّو‌که‌دا دمبیت ٢-شویینی خوتیفریدان و خۆبه‌قووتدابردن له‌ده‌ریادا.
 (الْمَقْلَةُ): ١-جاریک خۆبه‌قووتدابردن له‌ناودا ٢-چه‌ویان ده‌گرده‌ده‌فریکه‌وه، ناویان تیدم‌کرد

۲- (أَلْقَهُ): شینیکی مهیلەو سېی (نەوہ بیژراوہ/ ناشیرینە).

(الْأَمَقَهُ (م) مَقْهَاء (ج) مُقْهَةٌ): ۱- دوور ۲- شوینیک درەختی لینەرۆیت ۳- پیاوینک کەسیکە سەری خۆی هەنگریت و نەزانیت بۆ کوئی بچیت.

مَقُو: (مَقَا. يَمْقُو- السَّيْفُ. مَقُوًّا): شمشیرەکەى لووس و سافکرد.

(-الْفَصِيلُ أُمَّه): بەچکە کەتیر و توند/ تەواو دایکەکەى مژى.

(-الطَّسْتُ): (تەشتەکە/ سوینەکە) ى شت. (مَقَى يَمْقَى- السَّيْفُ مَقِيًّا): شمشیرەکەى ساف و لووسکرد.

مَكَّ: ۱- (مَكَّ- العِظَمَ مَكًّا): هەموو مۆخى ئیسقانهکەى هەلمژى.

(-الشيءُ): شتەکەى فەوتاند.

(- غَرِيمَهُ): واموورگرەکەى تەنگەتاو کردو نەرمیى لەگەندا نەنواند تا دوا فلسى لێداواکرد.

(مَكَّ- على غريمه): زۆرى بۆ قەرزارەکەى

هینا و پێى لیکردە گەوش. (تَمَكَّ وَامْتَكَّ- العِظَمُ): هەرچى مۆخ لە

ئیسقانهکەدا بوو هەلمژى. (-الْفَصِيلُ مَا فِي ضَرْعِ أُمَّه): بەچکەکە

هەرچى لە گوانى دایکیدا بوو مژى/ دایكى چەکوچردا.

لە کاتى کەمناویداو لە کارواندا. دەبوو ناوہکە سەر چەوہکە بکەویت ئەوسا یەکیک ناوی رۆدەکرد تا چەوہکە دەرەگەوت ناوێریان بەسەردا دەرکرد وەک جارى پێشوو یەکیکتر ناوہکەى رۆدەکردو ناوێریان دەرکردوہ فاپەکە بەو شیوەیە هەموو لەو ناوہ کەمە بەشى خۆیان دەخواردوہ.

۲- (مَقْلٌ هُ مَقْلًا): تەماشایکرد/ سەیریکرد/ رۆانى/ تێپروانى.

(«مَقْلَتُهُ عَيْنِي»): جاومکرد/ بەرچاومکەوت. («مَامَقَلَت عَيْنَاي مِثْلَهُ»): چاوم شتى وەهای

نەدیوہ/ هی وەھام بەرچاوەکەوتوہ. (الْقَلَّةُ (ج) مُقْلٌ): ۱- گلینەى چاو/ یان

رەشینەو سەپینەى چاو ۲- هەموو چاو/ چاو خۆى.

۳- (الْمُقْل) (ز): درەختى دووم ۱- داریکە لە

رەگەزى دراخورما قەدەکەى لقدارە لە بەرەکەى جۆرە دۆشاویک دەگریت لە

نیومدورگەى عەربو لە میسرو سودان دەرۆیت ۲- گەومنى/ کەتیرەى درەختیکە بۆ

پزیشکى بەگاردیت ۳- بەرى درەختى دووم. مقه: ۱- (مَقِه. مَقْهًا): چاو سووتەمەرۆ بوو/

پیلوو سوورەنگەرۆى کەمیرژانگبوو. (أَمَقَهُ): چاو سووتەمەرۆ.

(الْأَمَقَهُ (م) مَقْهَاء (ج) مُقْهَةٌ): کەسیکە پیلووى چاوى لەبەر کەمیرژانگى سوورەنگەرۆی.

۱- خُوخایاندو چاومرپتکهر / ستاره‌گرتوو /
 نُؤقره‌گرتوو ۲- مرؤفی شینه‌یی و سه‌نگین.
 مکد: (مَکَد - بِالْمَکَانِ. مَکَدًا و مَکُودًا): له
 شوینه‌که‌دا دانیشته و جیگر بوو.
 (ماکد): نیشته‌جی و جیگر بوو.
 (ماء ماکد): ناویکی نه‌پراوه و همه‌میشه له‌بهر
 رُویشتهوو.
 (ناقة ماکدة و ناقة مکداء و مکود ج) مُکَد
 و مَکَائِد: میحوش‌تریکی فرمشر هه‌روه‌کو
 شیرمه‌کی نه‌پریت / وشک نه‌کات.
 ۲- (الْمُکَد): شانه.
 مکر: ۱- (مَکَر - الرَّجُلُ وَبِهِ): فیللی له‌پیاومه
 کرد / فریویدا / لاسیدا / له‌خشته‌بیرد /
 هه‌لیخه‌له‌تاند / ده‌ستیری.
 (-اللهُ فَلَانًا): خودا سزای فیساری له‌سه‌ر
 فیلبازیه‌که‌یدا.
 (ماکره): فیللی لی‌کرد / گزی‌بکرد / فریویدا.
 (أَمَکَرَهُ): فیللی لی‌کرد / هه‌لیخه‌له‌تاند /
 به‌هه‌له‌یدا‌برد.
 (-هُ اللهُ): خودا سزای فیلله‌که‌یدا /
 ده‌ستیرینه‌که‌یدا.
 (تَمَکَرُوا): فیلیان له‌یه‌کتری‌کرد.
 (أَلَاکِر ج) مَکَرَةٌ و مَکَرُونَ: فیلباز /
 فریودمر / ده‌ستیر / هه‌لیخه‌له‌تین / لاس‌دمر.
 (أَلْکَر) (مص): ا-فیل / فیلبازی /
 هه‌لیخه‌له‌تاندن / ده‌ستیرین / له‌خشته‌بردن /

(الْمُکَاک و الماکاکة): مؤخی ناو نیسقان. (نُخَاع)
 (عامیة): مؤخی نیسقان.
 (الْمُکُوك ج) مَکَاکِک: (جام / کاسه) ی ناو
 پیخواردنه‌وه.
 ۲- (الْمُکُوك ج) مَکَاکِک: ۱- کیشانه‌یه‌که
 نزیکه‌ی ۵۰ گرام ده‌بیت ۲- پارچه‌یه‌کی
 مه‌گینه‌ی دروومانه (أَرْمَنِیة).
 ۳- (مَکَمَک - الرَّجُلُ): خلبوو‌ه‌وو رُویشته.
 (-الْمُخَّ): هه‌موو مؤخه‌که‌ی هه‌لمزی.
 (تَمَکَمَک - الْعِظْمُ): هه‌ر مؤخیک له
 نیسقانه‌که‌دا بوو هه‌لمیزی.
 مکث: (مَثَّ - بِالْمَکَانِ مَثًا و مَثًا و مَثًا
 و مَثَانًا و مَثِیثًا. و مِکْثَاءً): له‌شوینه‌که‌دا
 مایه‌وه. نیشته‌جیبوو. چاومرپتیکرد.
 (ماکت): ماوه چاومرپتیکار / نیشته‌جیبوو.
 (الْمُکْث و المِکْث): مانه‌وه / نیشته‌نیبوون.
 (مَثَّ مَثًا): نیشته‌نیبوو و چاومرپتیکرد /
 خوی هیشته‌وه و ریزی خویگرت.
 (أَمَکَثَهُ): هیشتیه‌وو چاومرپی پیکرد.
 (تَمَکَثَ): چاومرپی کاریکی‌کردو بؤ‌نه‌وه
 مایه‌وه / ستاره‌یگرت.
 (-بِالْمَکَانِ): له‌شوینه‌که‌دا و مستاو خوی
 خایاند / نُؤقره‌میگرت / مایه‌وه.
 (-فِي الْأَمْرِ): له‌کارمه‌دا شینه‌ییبوو. په‌له‌ی
 لینه‌کرد.
 (الْمِکِیث ج) مَکْثَاءً و مِکِیثُونَ = الماکث):

فریودان ۲- سزای فیلبازی و دستپزین.

الْمَكْرَةُ (ج) مَكْرُوْ مَكُوْر: ۱- فَيْلِيْكَ / فریودانیک

۲- ته‌گیرو فیل و پیچ و په‌نا له جه‌نگدا.

الْمَكَّارُ وَالْمَكُوْر: زُوْر فَيْلْبَازُوْ به پیچ و په‌نا.

۲- (مَكَّرَ - الثَّوْبَ. مَكَّرًا): جه‌که‌ی به قوره

سوور رهنگرده.

(هـ-): رهنگیگرده.

(مَكَّرَ مَكَّرًا): سوور بوو.

(اِمْتَكَّرَ وَاِمْتَكَّرَ): به (گله سوور/ قووره

سوور) رهنگ بوو.

(الْمَكَّرَ): قوره سوور/ گله سوور.

۳- (مَكَّرَ - الْأَرْضَ مَكَّرًا): زه‌ویه‌که‌ی ناودا.

الْمَكْرَةُ (ج) مَكْرٌ وَمُكْرُوْ: جاریک ناوداشتنی

کشتوکال.

(الْمَكْرَةُ) (ن): ۱- رُووه‌کینک گیایه‌که‌ی گه‌لای

هه‌یه و گولی نییه، بویه وای بیده‌لین که

تیرناووه که‌لکی له ناوداشتنه‌که وهرگرتوووه

۲- قه‌دیک‌ی نه‌ستووری جوان و چاک چوینراوه

به رووه‌که بیگوئه‌که.

۴- (مَكَّرَ): دانه‌ویله‌ی کوکرده‌موو شارده‌موو بو

گرانی هه‌لیگرت.

۵- (الْمِكْرُوسُكُوْب) (یونانیة) اَلْجَهْر: میکروسکوب.

مکس: (مَكَسَ. مَكَّسًا): گومرگیگرت.

(- فِي الْبَيْعِ): له فروشتندا نرخه‌که داشکا.

(هـ-): سته‌می لیگرده.

(مُكَّسَ - الرَّجُلُ): له سه‌وداو فروشتندا

که‌میان به پایوه‌که‌دا.

(مَآكَسَ- هـ. مِكَاسًا وَمُكَاسَةً):

۱- له سه‌وداگردندا که‌می داو نرخه‌که‌ی شکاند

۲- جه‌ندوچوونی زور له‌گه‌لدا کردو گیر بوو

له نرخداند.

(تَمَآكَسَ - الرَّجُلَانِ فِي الْبَيْعِ): له کپین یان

فروشتندا له‌گه‌ل په‌کدا جه‌ندوچوونیان زور

کردو هه‌ردووکیان گیر بوون.

(الْمَكَّسَ (مَص) (ج) مَكَّوْس): باج/

گومرگ ۱- پارویه‌کبوو له پیش نیسلامدا له

که‌لوپه‌لینک/ کالایه‌که دمه‌نرا که له بازاردا

دمفروشره، پارویه‌که که کارمه‌ندان میری له

کالو که‌لوپه‌لینکی دیاریکراوی دمه‌سینیت که

بفروشریت یان بهینریته شاره‌کانه‌وه.

(الْمَاكِسَ وَالْمَكَّاسَ = صَاحِبِ الْمَكَّسِ): باجگر

یان گومرگومرگر/ باجسین/ گومرگسین.

مکن: (مَكَّنَ - عَهْدَ الْأَمِيرِ): لای میر پایه‌ی

په‌یداکردو به‌رز بوووه.

(- الشَّيْءِ): شته‌که به‌هیزو قایم بوو/ پته‌و

بنجبه‌ستبوو.

(مَآكِنَ): شتی پته‌وو قایم و بنجبه‌ست.

(مَكَّنَ- هـ مِنْ الشَّيْءِ): تواناو دمه‌سه‌لاتی به‌سه‌ر

شته‌که‌دا پیدا.

(- مَكَّنَ الشَّيْءَ): توانای به‌سه‌ر شته‌که‌دا شکا.

(تَمَكَّنَ): توانوی دمه‌سه‌لاتیبوو.

(أَمْكَنَ - الْأَمْرُ فَلَانًا وَلِفُلَانٍ): کاره‌که‌ی بو

ناسانبوو/ بۆی لوا بیکاتو بهسهریدا زالبوو.
 («فَلَانٌ لَايُمْكِنُهُ النَّهْوُصُ»): فیسار ناتوانیّت
 ههستیّت.

(«أَمْكِنِّي الْأَمْرُ»): کارهکهه بۆ ناسانبوو
 جیبه جیبهکرد.

(أَمْكِنَ هُ مِنْ الشَّيْءِ): تواناو دمهسلاتی کردنی
 شتهکهیدایه/ وایلیکرد که بتوانیّت دمهسلاتی
 بهسهر شتهکههدا بکشیت.

(تَمَكَّنَ عِنْدَ الْأَمِيرِ): لای میر پایهدار بوو و
 بهرزبوومه.

(- الْمَكَانَ وَبِهِ): له شوینهکههدا جیی خوی
 گرت و دامهزرا.

(تَمَكَّنَ وَاسْتَمَكَّنَ - مِنَ الْأَمْرِ): توانای بهسهر
 کارهکههدا شکا که نهنجامی بدات یان کارهکهی
 دستگیر بوو.

(الْمُكْنَةُ): توانا/ هیز/ دمهسلات/ تین/
 لیها تووی.

(الْمُكْنَةُ): توانین/ دهمقهتهاتن/ ناوزان.
 بهدمهسلاتبوون.

(الْمَكَانَ (ج) أَمْكِنَةَ وَأَمْكِنَ و (جج) أَمَاكِنَ):
 شوین/ جی/ جیگا.

(«هُوَ مِنَ الْعِلْمِ بِمَكَانٍ»): نهو له زانستدا
 دهستدارو پایهداره.

(«هَذَا مَكَانٌ هَذَا»): نهمه جیگای نهمهیه.
 (هَذَا مَكَانٌ هَذَا): نهمه (له بری نهمهیه/ له
 جیگهی نهمهیه).

(الْمَكَانَةَ (مصر) (ج) مَكَانَاتٍ): ١- پایه/ پلهو
 بهرزیی جیگا ٢- لهسهرخوی/ هیمنی/
 شینهیی و سهنگینی/ ناغری.

(«إِمْسٌ عَلَى مَكَانَتِكَ»): وهك خۆت ناغرو
 سهنگینانه برۆ.

(الْمَكِينُ): خاوهن پایهو پلهو جی.
 («هُوَ مَكِينٌ عِنْدَ الْأَمِيرِ»): نهو لای میر
 خاوهن پایهیهو قسهی دهروات.

(الْمَكِينَةُ): هیمنی/ شینهیی/ سهنگینی و
 ناغری/ هیواشی.

(«إِمْسٌ عَلَى مَكِينَتِكَ»): لهسهرخۆو به
 شینهیی خۆت برۆ.

(«هُوَ أَمْكِنٌ مِنْ غَيْرِهِ»): نهو له خه لکیتر
 بهتواناترو دمهسلاترو پایهدارتره.

(الْتَمَكَّنَ - فِي عِلْمِ النَّحْوِ): له ریزماندا به
 ناویک دهلین که شیوه بیت نهبیّت و سهرو
 بۆرو ژیر و مربرگیت.

(الْتَمَكَّنَ الْأَمْكِنَ): نهو ناومیه که بشیت هه موو
 سهرو بۆرو ژیریک و مربرگیت لهگه «تنوین»
 واته: دوو قاتی سهرو بۆرمکه و مربرگیت وهك
 سَعِدُ. سَعِدُ. سَعِدُ سَعِدُ سَعِدًا وَسَعِدُ.

(الْتَمَكَّنَ غَيْرَ الْأَمْكِنَ فِي عِلْمِ النَّحْوِ): نهو
 ناومیه که ژیردار نهبیّت و دووقاتی بزوان
 و مرنهگرت وهك ئیبراهیم یوسف.

(غَيْرَ التَّمَكَّنَ فِي النَّحْوِ) نهوانه و مكو پیتن
 وهكو (كَيْفَ وَأَيْنَ)

لاى موسولمانان و ديان و جووله که به پيروزی دادهنين و به پيروزی دهگرن. هر و مها لای عيساييه کان و لای همبوان (به پیتله حم و ناسیره) یش پيروزن.

(الإمكان): توانای کردنی کاریک، شتیک / دمه سلات و وزمو توانا.

(«لَيْسَ فِي إِمكانِي أَنْ أَفْعَلَ ذَلِكَ»): له وزهدا / له توانامدا نييه نه و کاره بکه م / نه و کاره به من هه لئناسيت.

(الإمكان): له وانهيه / دوور نييه / دمشيت / رهنکه روویدات.

(«إمكان وقوع الحرب»): له وانهيه / دوور نييه / رهنکه شهر بقه وميت / روویدات.

(«إمكان عقد إتفاق»): له وانهيه به يمانه که / گريبه سته که به سترت / ریکه و تنه که روویدات. (إمكان = الإحتمال): نه و پهری چاو مروانی رووداوه که روویدات یان که متر چاو مروانی دمکريت.

(«إِنِّي سَعِيدٌ عَلَى قَدْرِ مَا بِإمكانِ رَجُلٍ أَنْ يَكُونَهُ»): من به ختیارم نه و مندهی که بیاویک له توانایدا بیت کارمه که نه نجام بدات.

(الإمكان - في الفلسفة): له فه لسه فهدا نه و ميه دمشيت کارمه که بیت یان هر نه بیت.

(الإمكانيات): هم مو توانا و دمه سلاتیک.

(إمكانيات ضعيفة): که مده سه لاتی / که متوانایی.

٢- (مَكِّنَ-تِ الْجَرَادَةَ مَكْنًا): کولله که گهرايدانا یان گهرا له له شيدا کوو ووه / گهرايهه لگرت. (جرادة مَكُون (ج) مِكان): کوللهی گهرادانهر یان گهراهه لگرت.

(أَمْكَنَ-تِ الْجَرَادَةَ): کولله که گهرايدانا.

(أَلْكَنَ وَالْمَكِّنَ): گهراي / هیلکهی کولله.

(مَكْنَةٌ وَمَكْنَةٌ) (ج) مَكْنَات وَمَكْنَات): (گارمیهك / هیلکهیهك) ی کولله و هی له و بابه ته.

الملحق:

مكن: (مَكَّنَ- الشَّيْءَ): شته کهی نامیرکار کرد / مه کینه کار کرد / شته کهی کرد به مه کینه / به نامیر.

(-الأعمال): له بری مروف له کارمکاندا به کارهینا / کارمکانی به نامیر نه نجامدا.

(مَكَّنَ الزَّرَاعَةَ أَوْ الصَّنَاعَةَ): بو کردنی کشتو کال و پیشه سازی له بری کریکارو نازل نامیری به کارهینا / به نامیر کارمکانی نه نجامدا.

(أَلْكَنَةُ): نامیر بو نه نجامدانی کار له بری مروف به کار دمه نیرت.

(الْأماكن المقدسة عند المسيحيين): شوینه واره پروزمگان لای ديانه کان خاکی فه لسه ستینه که چه زرمته عيسای تیدا ژیاوه و چه لوه ویده کهن گرنگترین شوینیشی شاری (نورشه لیمه) و اتا شاری خودسی پيروزه که له

(الإمكانيات): نهو هوکارو ریگاو شتانهی که له بهر دستدایه یان نهو وزهو توانایهی دهگریت که لکی لی ببینریت. نهوهی که له کهسینک یان له شتیک دستگیر ببیت بو نهجامدانی کاریک.

(«عَرَفَ إِمْكَانِيَّاتِهِ»): تواناو دسهلاتو بوونی زانی.

(إمكانيات الإنتاج): توانای بهره‌مهینان. (الْمُكِن): نهوهی که بتوانریت بگریت/ بهشتیک کاریک دهلین که روویدات بگریت/ دوور نه‌ببیت روویدات/ له‌وانه‌ببیت ببته‌دی/ رهنگه/ زور دوور نییه/ دمشیت.

(«عَقْدُ الْإِتِّفَاقِ بَيْنَهُمَا أَمْرٌ مُّمَكِّنٌ»): بیکه‌وه ریکه‌وتنیان دوور نییه/ له‌وانه‌یه ریکه‌هون. (مَنْ الْمُكِنَ أَنْ تَسْقُطَ الْوِزَارَةُ): له‌وانه‌یه/ رهنگه/ هیج دوور نییه وهزارت پرووخیت/ بکه‌ویت.

(«خِطَّةٌ مُّمَكِّنٌ تَنْفِذُهَا»): بلانیکه دمتوانریت جیبه‌جی بگریت.

(الْمُكِن): دهربرمییه، بو نه‌وپه‌ری یان که‌متری نی تواناو دسه‌لات.

(«حَصَلَ عَلَى الْمُبَلِّغِ الْمُكِنِ الْحُصُولَ عَلَيْهِ»): نهو بره پارمییهی دستگیر بوو که له توانادا بوو دستگیری ببیت.

(«أَخَذَ مَعَهُ أَكْبَرَ عَدَدٍ مُّمَكِّنٍ مِنَ الْإِشْحَاصِ»): له‌گه‌ل خویدا زورترین کهس که توانرا بیبات

بردی.

(الْمُكِنُ فِي الْفَلْسَفَةِ): له فهلسه‌فه‌دا نه‌ومییه که دمشیت ببیت یان ههر نابیت و ههر نییه. مکو: ١- (مکا. یمکو. مکاء و مکو): به‌دهم فیکه‌بکیشا.

(الْكَاءُ (ج) مَكَائِي) (ح): جوړه بالندمییه‌که له کومه‌له‌ی کلاو‌کو‌رپییه به ناسماندا راست به‌رزدمبیت‌ه‌وهو ریگ دیته خواریه سپیواشته دمنگیکی خو‌شی وه‌ک فیکه‌ی هه‌یه.

(الْكُوَّةُ): بن/ قننگ.

٢- (مکی. یمکی-ت یدو. مکا): دهستی به هو‌ی کاری زور‌ه‌وه ناوی تی‌زا/ له نیوان پیست گوشته‌که‌یه‌وه ناو کوبو‌وه‌وه.

(تَمَكَّى-الْفَرْسُ. تَمَكَّيَا): چاره‌ویکه له‌شی نیشته سهر ناوو نهره‌ق.

(الْمَكِيُّ وَالْمَكُو (ج) أَمْكَاءُ): کونه که‌رویشک و هی له‌و بابه‌ته.

مل: ١- (مَلَّ- عَلَيْهِ السَّفَرُ مَلًّا): گوزاره‌که‌ی دریژه‌ی کی‌شا.

(-الشيءِ وَمِنْ الشَّيْءِ مَلًّا وَمَلَالًا وَمَلَّةٌ وَمَلَالَةٌ): له‌شته‌که بی‌زار بوو/ وهرسبوو.

(أَمَلَّ- عَلَيْهِ السَّفَرُ): گوزاره‌که‌ی دریژه‌ی کی‌شا.

(هَ الْأَمْرُ وَأَمَلَّ عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کاره‌که‌ی

لی‌گران‌بوو تووشی جارسیو بی‌تاقه‌تی‌یکرد/ لی وهرسبوو.

(-اللَّحْمَ أَوْ الْخُبْزَ): گوشته‌ک‌ه‌ی یان نانه‌ک‌ه‌ی

دایه به‌رتین پشکۆکه بۆ برژاندن.

(مَلَّ. مَلًّا): ١- وهرسبوو/ بیتاقه‌ت‌بوو ٢- وه‌ک

له‌سه‌ر ناگر بیت له‌تاو نه‌خۆش‌یی یان له

خه‌فه‌ت‌دا که‌وته ته‌پاوتل/ گینگلدان.

(-الشيء): شته‌ک‌ه‌ی هه‌لگیروداگیر کرد.

(-الْخُمُومُ): تاگر تووه‌که نارمه‌فیک‌رده‌وه‌وه

که‌وته ته‌پاوتل.

(مَلَّلَ - الشيءَ تَمْلِيلًا): شته‌ک‌ه‌ی (ژیره‌وه ژوور

کرد/ نه‌مدیوو نه‌ودییوکرد).

(تَمَلَّلَ): له خه‌فه‌ت‌دا یان له‌تاو نه‌خۆش‌یی

ته‌پاوتلیکرد.

(-اللَّحْمَ عَلَى النَّارِ): گوشته‌ک‌ه‌ی له‌سه‌ر ناگره‌که

که‌وته چه‌زه جووله.

(-مِلَّةٌ كَذَا): سه‌ر نه‌وه ناین و ریره‌وه بوو/ بوو

به شوینکه‌وته‌ی نه‌وه ناین و ریره‌وه.

(إِمْتَلَّ - الْخُبْزَةَ): له‌سه‌ه‌ر پشکۆکه نانه‌ک‌ه‌ی

برژاند.

(-مِلَّةٌ كَذَا): بوو به شوینکه‌وته‌ی نه‌وه ناین و

ریره‌وه.

(أَلْمَلَّ): ١- پشکۆ ٢- ژله‌مه‌وی گهرم ٣- نارمه‌فی

تاگرتن.

(خُبِزُ الْمِلَّةِ): نانی سه‌ر پشکۆ یان ژله‌مه‌وه.

(أَلْمَلَّ (ج) مِلَّلَ): ریباز/ ریره‌وه یان شه‌ریعه‌تی

نه‌وه ناینه.

(أَلْمَلَّى): نانی برژاوی ژله‌مه‌وی گهرم.

(-هُ الشَّيْءُ): وایکرد له شته‌که بیزار ببیت و

تاقه‌تی لینه‌مینیت.

(إِسْتَمَلَّ - الشيءَ): له شته‌که وهرسبوو/

تاقه‌تی له شته‌که نه‌ما.

(أَلْمَلَّ (مَصْ): وهرسیی/ بیتاقه‌تیی/

چارسیی/ بیزاریی.

(رَجُلٌ مَلٌّ): پیاویکه بیتابوشت/ وهرس/

بیتاقه‌ت/ ههراسان.

(أَلْمَلَّةُ): جاریک ههراسانبوون/ بیزاربوون ٢-

بیتابوشتبوون/ بیزاربوون/ وهرسبوون.

(رَجُلٌ مَلَّةٌ): کابرایه‌که زوو (بیزار/

وهرس/ بیتاقه‌ت/ ههراسان) دمبیت.

(أَلْمَلَّ وَالْمَلَّلَ): وهرسیی/ بزاریی/ بیتاقه‌تیی/

بیتابوشتی.

(أَلْمَلَّةُ وَالْمَلَّلَةُ وَالْمَلُولُ وَالْمَلُولَةُ): (بۆ

نیرومی)/ بیزار/ بیتابوشت/ ههراسان/

دلته‌نگ/ خه‌مگین (ه) ی وشه‌کان بۆ

زیادیره‌ویییه).

(أَلْمَلُولُ): وهرسکار/ بیزارکه‌هر. هوی

دلته‌نگی/ مایه‌ی ههراسانیی.

٢- (مَلَّ - الشيءَ فِي الْجَمْرِ مَلًّا): شته‌ک‌ه‌ی

خسته‌ناه پشکۆکه‌وه.

(مَلَّلَ): که‌سیکه شت بخاته‌ناه پشکۆوه.

(مَمْلُولٌ وَمَمْلِيلٌ): شتیکی له پشکۆنراو.

(مَلَّ - السَّهْمَ بِالنَّارِ): به‌ناگر تیرمه‌کی

سازاند.

- ٦- (أَلْمَلَّةُ (ج) مَلَلٌ): ١-خوینبایی کوژراو.
 (أَلْمَلَلُ): ١-پشتی که او نه که ٢-داری دمسکی شمشیر.
 (أَلْمَلُولُ. الواحِدَةُ مَلُولَةٌ) (ن): جهوتی به پرووی
 رومی که کلاومگی/ جهوته که پیسته
 پیخوشدمگریت.
 ٧- (مَلْمَلٌ-): خیرایکرد/ گور جیوو/ پهله یکرد.
 (أَلْمَلْمَلِي): خیرا/ گورج/ پهله کار.
 (نَاقَةُ مَلْمَلِي): حوشتریکی گورج/ خیرا/
 جابوک.
 ٨- (مَلْمَلٌ- هُ الْمَرْضُ): نه خوشیه که تهاوتلی
 پیدا/ گینگلی پیدا.
 (تَمَلْمَلٌ): له خهفته تدا یان به هوی
 نه خوشیه وه له سر جیگه که تهاوتلیکرد/
 نه مدیونه و دیویکرد/ گینگلیدا.
 (-الجالسُ): دانیشووه که ستاره ی نه بوو هر
 جاره ی له سه لایه کی دادمنیشت:
 (أَلْمَلْمُولُ): کلچپوکی جاو رشتن. (بویه وا
 ناوانراوه چونکه له جاودا نه مدیوو نه و دیوی
 پیدمگریت.
 ٩- (أَلْمَلْمَلَةُ): ووتی فیل/ خهرتومه که ی.
 (أَلْمَلْمُولُ): کونی لووت.
 مَلَأَ: (مَلَأَ-ه. مَلَأَ وَمَلَأَةً وَمَلَأَةً): پریکرد/
 سیخناخیکرد.
 (-الإناء ماءً وبالْماءِ وَمِنْ الْمَاءِ): قاپه که ی پر کرد
 له ناو/ هینده ی که دمگریت ناوی تیکرد.

- (أَلْمَلَالُ): ١-ته پهاوتلکردن به هوی نه خوشیه وه
 یان له داخو خهفته تدا گینگلدان ٢-پشتیه شه
 ٢-گهرمی ناو نیسقان ٤-نارمقی تاگرتن.
 (أَلْمَلِيلُ): ١-برژاوی ناو ژله مؤ یان پیشاوی ناو
 ژله مؤ ٢-جیویک/ جیلکه یه ک ناگره که ی پی
 هه لگیرو داگیر بگریت/ کوله وژ.
 (أَلْمَلِيلُ- مِنَ الطَّرِيقِ): ریگه یه ک زور پیدا برؤن.
 (رَجُلٌ مَلِيلٌ): بیایو یک خور برژانندی بی و اتا
 ره شی هه لگه رانندی بی.
 (أَلْمَلِيلَةُ): ١-تای ناوسک و ناووه ی له ش ٢-
 تینویتییه کی زور که گر له بیاو به ردمدات.
 (أَلْمَلٌ- مِنَ الطَّرِيقِ): ریگه ی زور به کار هیتر او و
 زور پیدا ریشتوو.
 (أَلْمَلُولُ): به ژله مؤ ی گهرم برژاو.
 ٣- (مَلٌّ- فِي الْمَشْيِ. مَلَأَ): له ریشتنه که دا
 پهله یکرد.
 (تَمَلَّلَ- فِي الْمَشْيِ): خیرایکرد.
 (إِمْتَلَّ- فِي الْمَشْيِ): له ریشتنه که دا خیرایکرد/
 گور جیوو.
 (إِنْمَلَّ): دزمیکردو بوی دمرچوو.
 ٤- (مَلٌّ- الثَّوْبِ. مَلَأَ): کۆکی جله که یگرت.
 (أَلْمَلَّةُ (ج) مَلَلٌ): کۆگرتنی جل پیش دروون و
 ته و او کردنی.
 ٥- (أَمَلٌ وَأَمَلِي- الْكِتَابِ عَلَى الْكَاتِبِ.
 إِمْلَالًا وَإِمْلَاءً): نووسراوه که ی خویندموه و
 پیینووسی.

(أَمْتَلًا): پربوو.

(مَمْلُوءٌ): پِر / سیخناخ.

(نَظَرْتُ إِلَيْهِ فَمَلَّتْ مِنْهُ عَيْنِي):

ته‌ماشامکردو دیمه‌نی لام جوان و شیرینیوو.

(مَلَأَ عَلَيْهِ الْأَرْضَ): زهویی لئ هینایه‌وه‌یه‌ک.

(مَلِيَءٌ مَلَأٌ): پِر بوو.

(مَلَانٌ): پِر / لیوانلیوو.

(مَلُوءٌ. مَلَاءَةٌ وَمَلَاءٌ): پربوو.

(مَلُوءٌ وَمِمْلِيءٌ. مَلَاءَةٌ): تووشی هه‌لامه‌تبیوو.

(مَلَأَهُ تَمْلِيئَةً): ته‌واو پریکرد (ئه‌و گرتنه بؤ

زیادرویه).

(مَلَأَ - فِي قَوْسِهِ): که‌وانه‌که‌ی ته‌واو راکیشا.

(أَمْلَأَهُ): تووشی هه‌لامه‌تیکرد.

(مَلَانٌ): تووشی‌وو هه‌لامه‌ت / هه‌لامه‌تگرتوو.

(أَمْلَأَ - فِي الْقَوْسِ): که‌وانه‌که‌ی دریزکردو

ژنکه‌ی توند راکیشا.

(تَمَلَأَ): پربوو.

(-تِ الْمَرَأَةِ): ژنه‌که به‌رگوشی به‌ست.

(أَمْتَلًا - مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ وَغَيْرِهِمَا): له

خواردن و خواردنه‌وو شتیر تیربوو / گه‌ده‌ی

پربوو.

(إِسْتَمَلَأَ فِي دَيْنِهِ): وامه‌که پروایه‌کی

ته‌واوی بؤ به‌یداکرد.

(أَمَالِيءٌ): پِرکردوو / پِر.

(رَجُلٌ مَالِيٌّ) نپاویکه مه‌زن پیاو له ته‌ماشاگردنی

تیر نابیت / جاوی پئ روشندمبیته‌وه.

(شَابٌ مَالِيٌّ الْعَيْنِ): لاویکه شوخ به بینینی

چاو روشندمبیته‌وهو دل دمکریته‌وه.

(الْمَلَأُ (ج) أَمْلَاءٌ): نه‌وه‌ی که قاپ دمیگریت /

ته‌واو پِر.

(«يَنَامُ مِلَأُ جَفْنِهِ»): ناسوودمیه تیر دنویت.

(فُلَانٌ مِلَأٌ كَسَانِهِ): قه‌له‌وه‌و پِر به پری

جله‌که‌یه‌تی.

(الْمَلَأُ (ج) أَمْلَاءٌ): ۱- گه‌وره‌و پیاو ماقولانی

میلمت که سامدارن و چاو له ته‌ماشاگردنیان

تیرنابیت ۲- چاو چنۆکی ۲- گومان و بۆجوون.

(«مَا أَحْسَنَ مَلَأَ بَنِي فُلَانٍ»): نای که فیسار

به‌ره که به‌ره‌و شتن هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌لیاندا

خوشه.

(الْمَلَأُ الْأَعْلَى): فریشته‌کان جیهانی گیانه‌کانی

سه‌روو.

(الْمَلَأُ وَالْمَلَاءَةُ): هه‌لامه‌تگرتن له پربوونه‌وه

ومرگراوه.

(الْمَلَاءَةُ) (مص): ۳- شیوه‌ی پربوون و چۆنیه‌تی

پربوون ۲- پربوونی گه‌ده به خواردن و

خواردنه‌وه.

(الْمَلَاءَةُ): گرتنی هه‌لامه‌ت.

(الْمَلَانُ (م) مَلَأَى وَمَلَأَنَةٌ (ج) مُلَاءٌ):

۱- به‌رگیکی دوولا که به سه‌ریه‌کدا بدریت

۲- به‌رگیکه که تا نه‌ژنۆیه، به‌رگوش.

(الْمَلَأَنَةُ (ج) (مِلَاءٌ): ۱- پِر / سیخناخ

۲- هه‌لامه‌تگرتوو / هه‌لامه‌تاوی.

(مَلَّتْ-هُ مِلَاشًا وَمُمَالَتْهُ): ياری پیکردو
 هه‌لیخه‌له‌تاندا/ له‌خشته‌بیرد/ فیلیلیکرد.
 (مَلَّتْ اللَّيْلَ وَمَلَّتْهُ): سه‌رته‌ی تاریکی شه‌و.
 (أَلَمَّتْهُ): سه‌رته‌ی تاریکی سه‌رله‌ئیواری و
 خۆرناوایوون.
 ملح: ١- (مَلَجَ وَمَلَجَ- الصَّبِيُّ أَمَهُ مَلَجًا):
 کۆرپه‌که گۆی مه‌مکی دایکی به‌سه‌ری لیوی
 گرتو مژی/ ملجانندی.
 (أَمَلَجَ-هُ): مه‌مکیدایه/ مه‌مکی پئیدا.
 (إِمْتَلَجَ مَافِي الثَّدْيِ): چی شیر له مه‌مکه‌که‌دا
 بوو مژی.
 (أَمَلَجَ): ١- کاروژله‌ی شیره‌خۆر که شیرده‌خوات
 ٢- به‌رخۆله‌کان.
 أَمَلِجَ: شیره‌خۆره.
 ٢- (أَمَلِجَ (ج) مَوَالِجَ) (فارسیه): ماله‌ی سواغدان.
 (أَمَلَجَ (ج) أَمَلَجَ): ناوکی به‌ری داری (موقل)
 داری دوّم.
 (أَمَلِجَ): بیایوی مه‌زن و پایه‌دار.
 (أَمَلَجَ): ١- چۆله‌وانی که روومکی تیدا نه‌بییت
 ٢- ده‌رمانیکه که به‌ری دره‌ختیکه له هندستان
 زۆره (فارسیه).
 (أَمَلُوجَ (ج) أَمَالِجَ): ١- په‌لی ته‌رو ناسک.
 ده‌شلین ریشه‌ی دره‌خته‌که به‌ژیر گله‌وه
 ده‌گریت بو ئه‌وه‌ی نه‌رمبیته‌وه ٢- (ن)
 دره‌ختیکه له بیاباندا هه‌یه ٢- گه‌لایه‌که وه‌کو
 گه‌لای داری سه‌روودایه.

(أَلَمِّيَّ وَالْمَلِّيَّ (ج) مِلَاءٌ وَأَمِلْنَاءٌ وَمُلَاءٌ):
 ده‌وله‌مه‌ندی به‌ ده‌سه‌لات و ده‌سه‌رۆشتوو.
 (هُوَ أَمَلٌ الْقَوْمِ): ئه‌و له هه‌مه‌وان داراترو
 ده‌سه‌رۆشتوتره.
 (فُلَانٌ أَمَلٌ لِعَيْنِي مِنْ فُلَانٍ): فیسار
 له‌به‌رچاوی من له هه‌موو شتی‌کدا له
 فیسارکه‌س چا‌وروونکه‌ره‌وه‌و ته‌واوترو
 شو‌خترو باش‌تره.
 ٢- (مَلَأَ-هُ عَلَى الْأَمْرِ. مَلَأَ وَمَلَأَةً وَمِلَاءَةً): له
 کاره‌که‌دا پشتگیریکردو له‌گه‌لیدا بوو.
 (مَالَأَهُ عَلَى الْأَمْرِ): له کاره‌که‌دا یارمه‌تیداو
 کۆمه‌کیکرد.
 (تَمَالَأَ- الْقَوْمُ عَلَى الْأَمْرِ): خویشگه‌ل به
 هه‌ره‌ومز کاره‌که‌یانکرد/ بو ئه‌نه‌جامدانی
 کاره‌که کۆبوونه‌وه‌و پیکه‌وه نه‌نجامیاندا.
 (أَسْلَأَ (ج) أَمَلَاءَ): ١- کۆمه‌لی خویشگه‌ل
 ٢- راویژو ته‌گبیرکردن.
 «مَا كَانَ هَذَا الْأَمْرُ عَنِ مَلَأٍ مِنَّا»: ئه‌م کاره
 دوور له راویژو ته‌گبیرو کۆمه‌کی نیمه نه‌بوو.
 ملت: (مَلَّتْ-هُ. مَلْتًا): بزواندنی و شلو‌ه‌یکرد.
 ملت: (مَلَّتْ-هُ. مَلْتًا): ١- دلی به‌به‌لینیک خوشکرد
 که نه‌یویست به‌لینه‌که بباته سه‌ر/ لاسیدا ٢- به
 هیواشی لییدا.
 (-الظَّلَامُ): تاریکداهات به‌لام زۆر تاریک نه‌بوو.
 (-هُ بِالشَّرِّ): تووشی و مزندیکرد/ تووشی
 خرابه‌یکردو تیینالاند.

(أَمْلَحَ - الماءُ): ناوه شیرینه که سویر بوو.
 (-الشيءُ): شته که زور شینبوو.
 (-الطعامُ): چیشته که سویر بوو.
 (-تِ الإِبِلِ): حوشره کان چوونه سه ر ناوه سویره که.
 (-الراعي الإِبِلِ): (شوانه که / حوشره مانه که) ناوی سویری به حوشره کاندا.
 (تَمْلَحُ - الرَّجُلُ): خوئی عمار کرد یان بازارگانی به خوئیوه کرد.
 (-البعيرُ): حوشره که قه له و بوو.
 (أَمْلَحَ - الكَبشُ): بهرانه که سپیووو.
 (أَمْلَحَ (ج) مِلَاح (ك): خوئی.
 (مُلِيحَة): خوئییه کی بجووک / ورده خوئی. خوئی تمنیکه به گورین هایدرو جینی ترشوکه که به کانزایه ک وه ک خوئی چیشت که چیشتی پی خوشدمکریت په پیداهدمبیت (دهکریت به می و نیر) له بمر سپیته که پیشه تی که وا ناوانراوه.
 (أَمْلَحَ (ج) مِلَاح وَمِلَاحَة وَمِلَاح): ١-قه له ویی ٢-بهز / چه ویی ٢-شیره خوره ٤-نمه ک و په یمان و پیزانین.
 («بَيْنَهُمَا مِلْحٌ»): نان و نمه ک له نیوانیاندا همیه.
 («فَلَانَ مِلْحُهُ عَلَى رُكْبَتَيْهِ»): فیسار نمه ک به حمرامه / سپله و پینه زانه. یان شهرانییه.
 دمیشتوتریت: («مِلْحُهُ عَلَى ذَيْلِهِ»): سپله و پینه زانه.
 (ماءٌ مِلْحٌ): ناوی سویر.

ملح: ١- (مِلَحَ - الطَّعامَ مِلْحًا): خوئی کرده چیشته که وه.
 (-الماشيةُ): گل و خوئی به ناژه له که دا.
 (-الطائرُ): مه له که بالنده که خیرا خیرا بالی به په کدا دا.
 («مِلَحَ اللهُ فِيهِ»): خودا ژیانی خوشکردو فمرو بهرهمه تی خسته گوزهرانییه وه.
 (مِلْحٌ وَمِلْحٌ - الماءُ مُلْوَحَةٌ وَمِلْحَةٌ وَمُلْوَحًا): ناومه که سویر بوو.
 (أَمْلَأُ مَلِيحٌ وَمَالِحٌ): ناومه که سویره (نه وهی دوامیان که متره).
 (مِلْحٌ مِلْحًا): زور شین.
 (مِلْحَ - الشيءُ): خوئی به شته که دا کرد.
 (-الطعامُ): خوئی زور کرده چیشته که وه سویریکرد.
 (-السَّمَكُ وَنَحْوُهُ): خوئی به ماسیه که وه کردو سووریکرده وه.
 (- الدابةُ): خوئی له دهم و نیوی چوارپیکه هه لسووو.
 (-الماشيةُ): خاک و خوئی به ناژه له که دا.
 (مَالِحٌ هُ مِلْحًا وَمَمَالِحَةٌ): نان و نمه کیان پیکه وه خوارد.
 («هُوَ يَحْفَظُ حُرْمَةَ الْمَالِحَةِ»): نه و نان و نمه کی له بمر چاوه.
 (مَالِحٌ - فَلَانًا): پیکه وه شیری دایکیکیان مرژی و خوارد.

(ماء مَالِحٌ): ناوی سویر.

(أَلْمَلْحُ): ۱-رەنگی خۆلەمیشیی ۲-رەنگی کەومی

۳-شینئیکی تیر ۴-سپی و رەشی تیکەل.

(أَلْمَلْحَةُ): ۱-سپی و رەشی تیکەل ۲-شینئیکی زۆر

تیر ۳-بیت و ھەر.

(أَلْمَلْحَةُ): سویری.

(بِنْرُ مَلْحَةٌ): ۱-جالاویکی سویر ۲-بە

ئابرووی و بەبەیمان و بەنمەکی.

(«بَيْنَهُمَا الْمَلْحَةُ»): بەیمان و نان و نمەکیان لە

نیواندا.

(أَلْمَلْحَةُ): ۱-جاریک سویریوون ۲-قوڵایی و

بەشی زۆری ناوی دەریا.

(أَلْمِلْحُ): ۱-بابەك كە پاپۆری پی پروات

۲-خووی نێزە/ رەم.

(أَلْمَلْحَةُ): ۱-سویریوون سویری ۲-جوانیی و

خوینگەرمی/ ھەشەنگی.

(أَلْمَلْحَةُ): ۱-دەریاوانیی/ کەشتیەوانیی/

پاپۆرەوانیی ۲-ھونەر و لێزانینی گوزارکردن

لە دەریا و روبار و ئاسماندا.

(مِلْحَةٌ نَهْرِيَّةٌ وَمِلْحَةٌ جَوِيَّةٌ):

کەشتیەوانیی ناو روبار و فرۆکەوانی.

(أَلْمَلْحُ): ۱-خوێفرۆش یان خوێدار ۲-پاپۆر

لێخوڕ یان فرۆکە لێخوڕ (لە وشە (مِلْحٌ) ھوہ

ھاتووە کە بای پاپۆر پال پێومنەرە.

(أَلْمَلْحُ) (عِنْدَ الْعَامَةِ): زوقم کە بە شەو

دەبارت.

(مَلَّاحُ حَوَالِجٍ): فرۆکەوانەکان.

(أَلْمَلَّاحُ الْوَاحِدَةُ مَلَّاحَةٌ) (ن): روومکی

خووی، روومکێکە لە شوینیکی شۆرەگاتدا

دەرویت لە روومکە ترشەکانە.

(أَلْمَلَّاحَةُ): ۱-کانەخووی ۲-شوینی خوێفرۆشتن.

(أَلْمَلَّاحِيُّ وَالْمَلَّاحِيَّ): ۱-جۆرە تریبەکی سببی

بۆل درێژە ۲-جۆرە ھەنجیرکە.

(أَلْمَلَّاحِيَّةٌ): پاپۆرەوانیی/ فرۆکەوانیی.

(أَلْمَلَّوْحَةُ): سویری.

(أَلْمَلِّحُ - مِنَ الْمَاءِ): ناوی سویر/ سویرا.

(سَمَكٌ مَلِّحٌ): ماسیەکی سوپەرکراوی

سوورەموکراو.

(أَبُو مَلِّحٍ) (ط): خواردنیکە لە نان و خەیارو

پیازو مەعدەنوووسو گەلیک سەھوزمیت

دروستەمکریت و بەترشی سماق مزرەمکریت و

رۆنە شەلی پێدا دەمکریت و تیکەلدەمکریت

خەلکە رەشۆکەکە پێدەلین: (ھتۆش).

(أَلْمَلْحُ): ناورنگ/ شەونم کە بە شەو دەکەوتتە

سەر سەوزایی (لەبەر سپیتی و ناوئراوە).

(أَلْمَلْحُ (ج) مَلْحُ): رەنگ خۆلەمیشیت/

رەنگ کەومیتر.

(كَبَشٌ أَمْلِحُ): بەرانیکە رەشە سببی بە

سەرەومیە.

(أَلْمَلْحَاءُ (ج) مَلْحَاوَاتُ): ۱-میی وشە (أَمْلِحُ)

۲-کەتیبەیهکی/ دەستیەکی گەورە سوپا.

(أَلْمَلْحَةُ): خوێکان/ کانی خووی.

(أَلْمَلْحَة): خویندان.

(أَلْتَمَلَج): خویدار یان خویفرووش.

٢- (مَلَحَ الرَّجُلَ مَلْحًا): له پاشمله به خرابه ناویهینا/ غمبیه تیکرد.

٢- (مَلَحَ مَلَا حَةً وَمُلُو حَةً): جوان و خوینگهرم و شیوه شیرینبوو.

(مَلِيحٌ وَمَلَّاحٌ وَمَلَّاحٌ): جوان و شیوه شیرین/ خوینگهرم و دلروونکهرموه/ قهشهنگ.

(مَلَحٌ وَأَمْلَحُ الْمُتَكَلِّمُ): قسه که ره که قسه خوش و قسه به تامبوو/ قسه نهسته قبوو/ قسه ی خوشیکرد.

(فَلَانٌ يَتَطَرَّفُ وَيَتَمَلَّحُ): فیسار خوی به قسه فوت و قسه خوش پیشانداو نواند.

(اسْتَمَلَحَ الشَّيْءَ): شته که ی جوان و ریکوپیک هاته بهرچا و یان لای و ابوو.

(«مَا أَمْلَحُهُ وَمَا أُمْلِيحُهُ»): نای که جوان و دیمه نشیرینه (بو سهرسورمانه و به لاهه سهیربوونه).

(أَلْمَلَحُ): هه والی سهیرو سهمه ره.

(أَلْمَلْحُ (ج) مَلَحٌ وَمَلْحَةٌ وَمِلَّاحٌ وَأَمْلَاحٌ):

١- جوانی و شیوه شیرینی ٢- زانست ٢- زانایان. (أَلْمَلْحَةُ): ١- شکوی و سامداری ٢- قسه یه کی خوش و چیژدارو دلگوشادکهر.

(أَلْمَلْحَةُ): قسه ی خوش و دلکهرموه به تام.

(أَلْمَلَّاحُ (ج) مَلَّاحُونَ): شیوه جوان و قهشهنگ.

(أَلْمَلَّاحَةُ): جوانی و ناسکی/ قهشهنگی.

(رَجُلٌ مَلَّاحٌ (ج) مَلَّاحُونَ): بیاویکی قوشمه و قسه خوش و شیوه شیرین.

(أَلْمَلِيحُ (م) مَلِيحَةٌ (ج) مِلَّاحٌ وَأَمْلَاحٌ):

١- قهشهنگ و ناسک و شیوه شیرین/ جوان و قوشمه و قسه خوش.

٢- قسه خوشتر/ قوشمه تر. (أَلْمَمْلَجُ (ج) مَمْلَجٌ): ١- جوانتر/ قهشهنگتر

٢- قسه خوشتر/ قوشمه تر. (أَلْمَمْلُو حَةٌ مِنَ الْكَلَامِ): قسه ی چا و خوش و قوشمه و چیژدارو/ سوپرو به تام.

٤- (أَمْتَلَحُ): راست و دروی تیکه لکرد.

(أَمْلَاحٌ - النَّخْلُ): فهریکه خورماکه ی زمردو سووره لگه را.

٥- (أَمْلَاحٌ): ١- چاکه ت ٢- تورمه که ی نالیکی و لآخ.

أَلْمَلْحَاءُ (ج) مَلْحَاوَاتُ): داری رووتهن که گه لای بیوه نه مابیت/ گه لای هه لوهریبیت.

ملخ: ١- (مَلَخَ الشَّيْءَ مَلْخًا): شته که ی به دان یان به چنگ گرتو راپکیشا.

(تَمَلَّخَ الشَّيْءَ): شته که ی له شوینی خوی هه لکمند/ دهرکیشا.

(أَمْتَلَّخَ الشَّيْءَ): شته که ی دهرهینا/ هه لکیشا. (-يَدُهُ مِنَ الْقَابِضِ عَلَيْهِ): دهستی له دهستی

نهوه کردموه و دهرهینا که گرتبووی.

(-السَّيْفُ): شمشیره که ی (گورج/ خیرا) هه لکیشا.

میسردا زور به‌کار دیت له ولاته گهرمه‌کانی
خوره‌لاتی ناومراستدا ده‌چینریت جوریکی
له هندستان هه‌یه که توپکله‌گه‌ی باده‌ده‌من و
ده‌رپسن پییده‌لین (جووته): گوش.

مِلْد (مِلْد - الشَّيْءُ. مِلْدًا): شته‌که‌ی

(درپژگرمه‌وه / راکیشا).

مِلْد (مِلْد - الْغُضْنُ. مِلْدًا): په‌لی دره‌خته‌که

نهرمبوو له‌ریبه‌وه.

مِلْد (مِلْد - الْأَدِيمُ): پیسته‌که‌ی نهرمکرد.

(-الْرِيُّ الْغُضْنُ): ناودانه‌که (لقه‌که / چله‌که‌ی

نهرمو و تهر و تازه کرده‌وه.

الْمَلْد (ج) أَمْلَاد): ۱- گه‌نجیتی ۲- نهرمی و

ته‌روتازمی و له‌رینه‌وه ۳- تیر و ته‌سه‌لی و

خوشی.

الْمَلْدَان (الْمَلْدَان): ناسکی لقی و له‌رینه‌وه‌ی.

الْمَلْد وَالْأَمْلَد وَالْأَمْلَد وَالْأَمْلُود وَالْإِمْلِيد

وَالْأَمْلُدَان وَالْأَمْلُدَانِيَّ): ۱- ناسکی و ته‌ری چلی

دره‌خت و له‌رینه‌وه‌ی ۲- خه‌لکانیکی نهرمو

نۆل و ناسک.

(شَابْ أَمْلُود وَشَبَانْ أَمَالِيد): گه‌نجیکی نهرمو

شل و ناسک. لاوانیکی نهرمو ناسک.

الْمَلْدَاء (ج) مَلْدُ): مینی وشه‌ی (الْأَمْلَد)

(أَمْلُود وَأَمْلُودَة وَأَمْلُدَانِيَّة): ژنیکی ناسکی

نهرمو نۆل.

مِلْد: ۱- (مِلْد - فَلَانَا مِلْدًا): نیزه‌ی به‌فیساردا

کرد.

(مَرَّ بِرِمَجٍ مَرَكُوزٍ فَاْمَتَلَخَهُ): به‌لای

نیزمه‌کی چه‌قیودا راپورد هه‌لیکیشا.

(الْمَلِيخُ): بیهیز / لاواز / کز.

۲- (مَلَخَ - الْفَرَسُ. مَلَخًا): چاره‌ویکه یاریکرد /

که‌وته هه‌لبه‌زو دابه‌ز.

(- فِي الْبَاطِلِ): له‌ ناراستیدا گیرمیده‌کرد /

هر خهریکی کاری نارمواییبوو.

(مَالَخُ - مِلَاخًا وَمَمَالَخَةٌ): له‌گه‌لیدا هر

خهریکی بازوی و لاسدان و مه‌راییبوو.

(الْمَلَاخُ): مه‌راییکه / ماستاوکه‌ر / رووپاما /

کلکه‌سووته‌که‌ر.

۳- (مَلَخَ - الطَّعَامُ. مَلَخًا وَمَلَخَ. مَلَاخَةٌ):

(چیشه‌که‌ی / خواردنه‌که‌ی) ترشاو خراببوو.

(تَمَلَخَ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی گه‌نبوو / خراببوو.

(الْمَلِيخُ): ۱- خواردن یان شتیتری گه‌نبوو /

خراببوو / ترشاو ۲- خواردنی بیتام / ناخوش.

(مُمْتَلَخُ الْعَقْلِ): میشک تیکچوو.

۴- (مَلَخَ - الرَّجُلُ. مَلَخًا): ۱- پهبه‌لگرت و خیرا

رؤیشت / تیژ هه‌نگاوینا / راپکرد ۲- هه‌لات.

(عَبْدٌ مَلَاخُ): به‌ندمه‌که‌ی / کۆیله‌یه‌که‌ی زوو

زوو له‌ خاومنه‌که‌ی هه‌لبیت و رایکات.

۵- (الْمَلُوخِيَّةُ) (ن): تۆله‌که‌ی جووله‌کانه‌ی.

رووه‌کیکی سالانه‌یه له‌ به‌نهرتدا هی هندستانه

به‌ریکی لاکیشه‌یی و گولیکی وردی زمردی هه‌یه

که‌لاکه‌ی به‌ چنیت ده‌کریت له‌ سپیناخ ده‌چیت

که‌ له‌ خوره‌لاتی ناومراستداو به‌ تایبه‌تی له

(الْمَلَز - مِنَ الرَّجَالِ): پیاوی بازوو نهستور.
 (أَلَلَز): ۱- کهسیکه شت زور بفرینیت
 ۲- (ح) گورگ.
 ملس: ۱- (مَلَس - الشَّيْءَ): شتهکه‌ی له بنو
 بیخ دهرهیناو هه‌لیکه‌ند.
 (- الرَّجُلُ بِلَسَانِهِ): به زمانی نووس پیاومه‌ی
 لاسداو خو‌ی لای برده پیشه‌وهو مه‌راییکرد.
 (- الْإِبِلُ): حوشره‌کانی توند رادا/ لیخوری.
 (مَلَسَ وَمَلَسَ. مَلُوسَةً وَمَلَأَسَةً): سافبوو/
 لووسبوو.
 (أَمَلَسَ): ساف/ لووس.
 مَلَسَ - هُ مِنَ الْأَمْرِ): له کارمه‌که دهریپه‌راند/
 دهریکرد.
 (- الشَّيْءَ): شتهکه‌ی لووسکرد/ شتهکه‌ی
 سافکرد.
 (- الْأَرْضَ): زهویه‌که‌ی ته‌ختکرد.
 (أَمَلَسَ - تِ الشَّاءِ): مه‌رمه‌که خورییه‌که‌ی
 هه‌لوهری/ لیبوومه.
 (تَمَلَسَ): لووسبوو.
 (- مِنْ بَيْنِ الْقَوْمِ): له نیوان خویش‌گه‌ل
 دهرچوو.
 (- مِنَ الشَّرَابِ): له مه‌ستی شمه‌راهه‌که
 دهرچوو/ به‌ریدا.
 (- مِنَ الْأَمْرِ): له کارمه‌که دهرپه‌ری و
 رزگاریبوو.
 (إِمْلَأَسَ): لووسبوو/ سافبوو.

(- الْفَرَسُ): چاره‌ویکه هه‌ردوو دهستی
 هاویشت و غاریکرد/ توند دایه غار.
 ۲- (مَلَدَ - الرَّجُلُ. مَلْدًا): پیاومه‌که درو‌یکرد.
 (- الرَّجُلُ. مَلْدًا وَمَلَاذَةً): به قسه‌ی خو‌ش
 پیاومه‌که‌ی لاسداو قایلیکرد به کردمو‌میش
 هیچی بو نه‌کرد.
 (مَلَدَ - الظَّلَامُ مَلْدًا): تاریک داهات، واته نه
 تاریکو نه رووناک بوو.
 (- الرَّجُلُ): پیاومه‌که دۆستایه‌تییه‌که‌ی ساخته
 بوو نه‌وه‌ی دهریپه‌ری له‌گه‌ل هی دهروونیدا
 جیابوو.
 (الْأَمْلَدُ وَالْمَلْدَانُ وَالْمَلْدَانِيُّ وَالْمَلْدَانِي
 وَالْمَلْدَانِي): کهسیکه که له دۆستایه‌تییه‌که‌یدا
 راست ناکات/ ساخته‌بازه.
 ملز: ۱- (مَلَزَ مَلْزًا): دواکه‌وت.
 (إِمْلَزَ - عَنْهُ): لی دواکه‌وت.
 ۲- (مَلَزَ - بِالشَّيْءِ. مَلْزًا): شته‌که‌یبرد.
 (مَلَزَ - هُ عَنْهُ): لی‌رزگار کرد.
 (- الشَّيْءُ عَنِ): شته‌که‌م له‌دهست دهرچوو.
 (أَمْلَزَ وَأَمْلَزَ - هُ): ۱- له چنگی دهرهیناو
 فراندی ۲- بردی.
 (تَمْلَزَ - هُ): ۱- له چنگی دهرهیناو فراندی
 ۲- بردی.
 (- مِنْهُ): لی‌رزگار بوو.
 (إِنْمَلَزَ وَأَمْلَزَ - مِنْهُ): له‌دهستی به‌ریوو/
 دهرپه‌ری و رزگاریبوو.

(-مِنَ الْأَمْرِ): له کارمه رژگاریبوو و قوتار بوو.

(الْمَلْسُ (ج) مُلُوسٌ وَأَمْلَاسٌ و (جج) أَمَالِيسُ): شوینی تهخت و لووس.

(الْمَلْسَى): میحوشتری زور خیرا (چونکه و جورج دهروات هیچ شتیک ریگهی پیناگریت).
(«بَايَعَهُ الْمَلْسَى»): پییفرؤشت به یه گجارمکی بیگهرانه و مو مهرج.

(الْمَلَّاسَةُ وَالْمَلْسَةُ): زهوی تهختکر (تهخته میکه زهوی پی تهخته کریت).

(الْمَلْسُ (م) مَلْسَاءُ): لووس / ساف.
(الْمَلْسَاءُ): شراب یان مهیه که خواردنه وهی

به گهروو خوشبیت.
(الْأَلْفُ الْمَلْسَاءُ): نهلفی نهرم وه که هی وشهی (کتاب).

(سَنَةُ مَلْسَاءَ (ج) أَمَالِيسُ وَأَمَالِيسُ): سالیکی وشک و بیگیاو به رهه م / وشکه سال.

(الْمَلْسَى): لووس / ساف.
(الْإِمْلِيسُ وَالْإِمْلِيسَةُ (ج) أَمَالِيسُ وَأَمَالِيسُ)

(شاذ): بیابانیکی وشکوبرنگ نه ناو نه گیای تیدا نه بییت.

٢- (مَلْسٌ وَأَمْلَسٌ - الظَّلَامُ مَلْسًا): تاریک و روون تیکه لاوبوون / تاریک داهات.

(مَلْسُ الظَّلَامِ): تاریکداهاتن (له نیوان خورئاوو تاریکداهاتندیه).

(«جَاءَنِي مَلْسُ الظَّلَامِ»): کاتیک هات بو لام

تاریکداهاتبوو.

(الْمَلِيسَاءُ): ادهمی نیوان خورئاووابوون و تاریکی شهو ٢- نیومرؤ / نیوهی رؤژ.

ملش: (مَلَشَ - الشَّيْءَ مَلْشًا): شتهکهی به دهست پشکنی و مکو بو شتیک بگهری.

(-الرِّيشُ) (عامية سريانية): به رهکهی (هه لکه هند / هه لکیشا).

(أَلَالُوشُ (ج) مَوَالِيشُ) (ح) (عامية): مله. کر میکه بنی رووه که دهقرتینیت و رووه که که

دهمریت.
ملص: (مَلَصَ - بَسَلَجِهِ مَلْصًا): رپقنه کهی فریداو هه لدا.

(مَلَصَ - الشَّيْءُ مِنْ يَدِهِ مَلْصًا): شتهکهی له بهر لووسی له دهست خزا.

(«مَلَصَتِ السَّمَكَةُ مِنْ يَدِي»): ماسیه یکه له دهستم خزاو فرته یکرد.

(-الرَّجُلُ): پیاوکه دمر بهری و هه لات.
(أَمْلَصَ - تِ الحَامِلِ): سکپره که منداله کهی

له بارچوو.
(مَمْلِصٌ (ج) مَمَالِصُ): رنی مندال له بارچوو.

(أَمْلَصَ - الشَّيْءُ): شتهکهی خزاندا / خلیسکاندا.
(تَمْلِصٌ وَاَنْمَلِصٌ وَاَمْلِصٌ - مِنْهُ): نیی

دمربازبوو / نیی رژگاربوو.
(-الشَّيْءُ مِنْ يَدِي): شتهکهی له دهست ترازا /

خزا.
(الْمَلْصُ): رووت.

کورپه له که ی (فریدا/ له بارچوو).
 (-ریشُ السَّهْمُ): بهری تیره که کهوت.
 (-الرَّجُلُ): پیاو که سوختبوو/ نه دارا بوو/
 همژار بوو.
 (-تَمَلَّطَ - الشَّيْءُ): شته که لووسبوو/ سافبوو.
 (-السَّهْمُ): تیره که بیپر بوو.
 (-أَمْتَلَطَ - الشَّيْءُ): شته که ی به دزیه وه برد.
 (-أَلْلَطَ (ج) أَمْلَاطُ وَمُلُوطُ): ۱- پیاوی ناپاک
 که متمانه ی هیچی پیناگریت ۲- نارسه نه که
 نازانریت باو که که ی کییه و چ رسه نی که.
 (-أَلْلَاطُ (ج) مُلْطُ): قور که سواغی
 پیدهدریت.
 (-أَلْمَلَطُ (ج) مُلْطُ): که سیکه له شی (بی تووک/
 کوسته بیت.
 سَهْمٌ أَمْلَطُ: تیریکی بیپر.
 (-أَلْبَلِيطُ): ۱- که سیکه که له شی لووس و بی
 تووک بیت ۲- کورپه له که هیشتا تووکی
 لینه روا بیت.
 (-سَهْمٌ مَلِيطُ): تیریکی بیپر.
 (-أَلْمَلَاطُ - مِنَ النُّوقِ): میخوشتریک که هر
 بهراویته بیت.
 ۲- (-مَلَّطَ - الشَّاعِرُ): هوزانفانه که/ شاعیره که
 نیوه دیره شیعریکی داناو یه کیکیتر بوی
 تهواو کرد.
 (-مَلَعَ ۱- مَلَعَ الشَّاةُ مَلْعًا): مهره که ی
 که و لکرد.

(أَلْلَصَ) (مَصْ): ۱- خز/ لووس ۲- خزان/
 دمر بازبوون.
 (-أَلْلَصَ - مِنَ الْجِبَالِ وَنَحْوَهَا): (پهت/
 گوریس) ی لووس و خز که له بهر لووسی به
 دسته وه بهند نابیت و ناگریت.
 (-سَمَكَةٌ مَلِصَةٌ): ماسیه کی خز/ لووس که
 زوو له دست دمترازیت/ دمر دفرتیت.
 (-أَلْلِصُ = المَلِصُ): ۱- لووس ۲- مندالی
 له بارچوو.
 (-أَلْمَلِصُ): تهری نهرم.
 (-رَجُلٌ أَمْلَصُ الرَّأْسِ): پیاوی سهر لووس سهر
 رووتاوه.
 (-أَلْمَلِصُ): ژنیکه که هر مندالی له بارده چیت.
 (-أَلْمَلِصُ): کورپه له ی له بارچوو.
 مَلَطُ: ۱- (-مَلَّطَ - الحَانِطُ مَلْطًا): دیواره که ی
 به قور سواغدا.
 (-الشَّعْرُ): قژه که ی تاشی.
 (-تِ الحَامِلِ جَنِينَهَا): سکپره که کورپه له که ی
 به ناکامی فریداو له بارچوو.
 (-مَلَّطَ وَمَلَّطَ - الغَلَامُ مَلُوطًا): میرد منداله که
 رسه نه و باوکی نه دهرانرا/ نارسه نیوو.
 (-مَلِطَ. مَلَّطًا وَمَلَّطَةً + أَمْلَطُ): کوسته بوو
 له شی مووی پیوه نه بوو.
 (-مَلَّطَ - الحَانِطُ): دیواره که ی به قور سواغدا.
 (-مَالَطَ - هُ مَمَالِطَةٌ): تیکه لیکرد.
 (-أَمْلَطَ - تِ الحَامِلِ جَنِينَهَا): سکپره که

(مَلَع - الشَّيْءُ) (عامیة): شته‌کە‌ی
 (دوولەتکرد / هەندری / یەکاڵاکردەوه).

(- الفَصِيلُ أُمُّهُ): گۆپرمکە‌کە‌ یان بە‌چکە
 حوشرە‌کە‌ دایکە‌کە‌ی مژێ.

(أَمْلَعُ وَأَمْلَعُ - تِ النَّاقَةِ): می‌حوشرە‌کە‌
 خێرایکردو جابوکانە‌ رویشت.

(إِمْتَلَع - الشَّاةُ): مەرە‌کە‌ی کە‌ولکرد.

(- الشَّيْءُ): شته‌کە‌ی بە‌ دزییە‌وه برد.

(- تِ النَّاقَةِ): خێرایکردو سووکە‌لە‌ بوو.

(أَمْلَعُ) (مص) ٢- کە‌ولکردنی نازە‌لی سە‌ربرراو

٢- گورج و سووکە‌لە‌ بوو لە‌ رویشتندا

٢- گە‌لە‌کۆمە‌کی.

(هُم عَلَيْهِ مَلَعٌ وَاحِدٌ): هە‌موو پیکە‌وو

دوژمنانە‌ گە‌لە‌کۆمە‌کیان لێ‌کرد.

(أَمْلَاعُ): بیابانی بیرووه‌ک و گیا.

(جَمَلٌ مَلُوعٌ) (م) مَلُوعٌ ١: حوشری جابوک /

خێرا.

(عُقَابٌ مَلُوعٌ): هە‌لۆیە‌کی گورج‌هێن.

(أَمْلِيحُ): بیابانیکی بیگیا (بۆیە‌ واناوئراوه

چونکە‌ حوشر تیایدا باش غاردە‌کات).

(أَمْلِيحُ) (ج) مَلُوعٌ: می‌حوشر و چاره‌ویی گورج /

خێرا.

(أَمْلِيحُ) ٢- جرت و فرتەر بە‌ملاولادا رویشتوو

٢- می‌حوشر و چاره‌ویی خێرا / گورج.

٢- (أَمْلِيحُ): درێژ.

ملع: (مَالِغٌ - مَمَالِغَةٌ): گالتە‌ی ناشیرین و

بیشەرمانە‌ی لە‌گە‌لدا کرد.

(تَمَلَّغٌ - فِي كَلَامِهِ): قسە‌ی گە‌وجانە‌و

بیشەرمانە‌ی‌کرد.

(تَمَالِغٌ - بِهِ): قسە‌ی سووکی بیوت و گالتە‌ی

بێ‌کرد.

(أَمْلَغُ) (ج) أَمْلَاغٌ و المَالِغُ (ج) مَلَاغٌ و الأَمْلَغُ (م)

مَلْغَاءٌ (ج) مَلْغٌ): گە‌وجی بیهه‌ست و شە‌رم کە‌

قسە‌ی ناشیرین و قۆرو بی‌حورمە‌تانە‌ بکات.

(أَمْلُوعَةٌ): بی‌ناپروویی و بی‌په‌وشتی /

بی‌نامووسی و گە‌وجی لە‌ قسە‌کردندا.

ملق: ١- (مَلَقٌ - الشَّيْءُ مَلَقًا): شته‌کە‌ی

نە‌مرکرد.

(- الشَّيْءُ): شته‌کە‌ی (لە‌ناوبرد / فه‌وتاند /

سزپییه‌وه).

(- الثَّوبُ): جلە‌کە‌ی شت.

(- الْوَلَدُ أُمُّهُ): مندالە‌کە‌ دایکە‌کە‌ی مژێ.

(مَلَقٌ - الْخَاتَمُ فِي الْأَصْبُعِ كَلْفًا): تە‌موستیلە‌کە‌

لە‌بەر گە‌ورمی لە‌ پە‌نجە‌دا شلبوو.

(- هُوَ وَمَلِيقٌ لَهُ وَمَالِقُهُ): خۆی بە‌ دەم لێ‌برده

بیشە‌وه‌و مە‌راییکرد سە‌رشۆرانە‌ زمانی بۆ

گیراو نه‌وه‌ی دە‌یوت لە‌ دایدا نە‌بوو.

(مَلَقٌ - الْأَرْضُ أَوْ الْحَائِطُ): زه‌ویه‌کە‌ی قورداو

هیلە‌ساویکرد یان ماله‌یکرد / دیوارە‌کە‌ی

قورداو ماله‌یکردو سافو لووسیکرد.

(أَمْلَقٌ): هەر داراییە‌کی هە‌بوو لە‌ناوێرد تا

خۆی هە‌ژار کرد.

(-الدَّهْرُ مَالُهُ): رۆژگار هه‌موو داراکه‌ی له‌ده‌ستداو هه‌ژاریخست.

(-التَّوْبُ): به‌رگه‌که‌یشت.

(-مِنْهُ): له‌ده‌ستی دهر‌جوو.

(تَمَلَّقَ الرَّجُلُ وَالرَّجُلُ تَمَلَّقًا وَتَمَلَّقًا): مه‌رای‌ی بۆ بیاومه‌که‌ کرد/ کوز‌که‌شی بۆ کرد/ پیا‌یی بۆ کرد.

(مَلَّقَ هُ): مه‌رای‌ی بۆ کرد.

(-بِتِ الْمَرْأَةِ الْعِلْكَ بِضِيهَا): ژنه‌که‌ بنیشتی جوو.

(إِمْتَلَقَ الشَّيْءَ): شته‌که‌ی دهره‌ینا.

(إِنْمَلَقَ): ١- لووسبوو/ سافبوو ٢- ته‌ختبوو.

(-مِنْهُ): لیب‌دهر‌یازبوو/ به‌ره‌لا‌بوو/ دهر‌په‌ری/ خوی لئ‌ راپسکاند.

(-الْخِضَابُ): بۆیه‌که‌/ رهنگه‌که‌ جووه‌وه‌و سب‌ی بووه‌وه‌.

(إِسْتَمَلَقَ الْوَالِدُ أُمَّهُ): مندا‌له‌که‌ دایکه‌که‌ی مرژی.

(إِمْلَقَ): سافو لووسبوو.

(-مِنْهُ): فره‌ی له‌ده‌ستکرد/ دهر‌په‌ری.

(أَلْمَلِقُ): ١- المَلِقُ (فارسیه) ماله ٢ ته‌خته‌یه‌که‌ دوو و‌لا‌خ راید‌م‌کیشیت تا زه‌وی پئ‌ ته‌خت‌ب‌ک‌ریت.

(أَلْمَلِقُ) (م‌ص): ١- مه‌رای‌ی ٢- دۆستا‌به‌تی‌و

خۆشه‌ویستی ٣- مه‌هر‌مانی‌ی زۆر ٤- نزاو پارانه‌وه‌ ٥ زه‌وی ته‌خت.

(أَلْمَلِقُ): لاواز/ بێ‌توانا/ کز.

(أَلْمَلِقُ وَالْمَلَّاقُ): زۆر مه‌رای‌یکه‌ر/ ماستاو‌که‌ر/ رپای‌یکه‌ر.

(أَلْمَلَقَةُ): به‌ردی هیله‌ساو/ به‌ردی لووس.

(أَلْمَلَّاقُ): ١- زۆر هه‌ژار/ نابووت/ نه‌دارا/ زۆر نه‌بوو ٢- زۆر (مه‌رای‌یکه‌ر/ رپاکار).

(أَلْمَلَّقُ وَالْمَلَّقَةُ): ته‌خته‌یه‌کی پانه‌گا راید‌م‌کیشیت و زه‌ویه‌که‌ی پئ‌ ته‌خته‌م‌ک‌ریت.

٢- (مَلَّقَ الرَّجُلُ مَلَّقًا): بیاومه‌که‌ خیراو توند رۆیشت.

(أَلْمَلَّقُ): غارو تاوی زۆر خیراو خۆش.

(لِهذا الفَرسِ مَلَقٌ): نه‌م چاره‌وییه‌ غاری خۆش توندو خیرای هه‌یه.

(فَرسٌ مَلِيقٌ (م) مَلِيقَةٌ): ١- نه‌سپ‌یکه‌ یان ماین‌یکه‌ خیرایه‌و سه‌ر‌کیشه‌ متمان‌ه‌ی پیناک‌ریت ٢- تیژره‌و.

(أَلْمَلِيقُ): گورج/ مه‌خیرا/ به‌تاو.

(«رَجُلٌ أَوْ فَرَسٌ مَلِيقٌ»): پیاویکی زۆر خیرا یان چاره‌وییه‌کی به‌تاوو خیرا.

٢- (مَلَّقَ وَمَلَّقَ هُ بِالْعَصَا مَلَّقًا): به‌دار لیب‌دا.

ملك: ١- (مَلَكَ- الشَّيْءَ مَلَكًا وَمَلَكًا وَمَلَكًا وَمَلَكَةً وَمَمْلَكَةً وَمَمْلَكَةً): شته‌که‌ی‌کرد به‌ هی خۆی/ بوو به‌ خاومنی شته‌که‌/ خاومنداری شته‌که‌ی‌کرد.

(-على القومِ): بوو به‌ سه‌رۆك و فه‌ر‌مانه‌ر‌ه‌وایان/ ده‌ستی به‌سه‌ردا گرتن.

(تَمَالِكٌ عَن كَذَا): خَوَى لَهُ شَتَهَكَ كَهَنَارِ
 گرتو خَوَى لِي دُوورِ گرت/ وازی لهوه هینا.
 («مَاتَمَالِكٌ أَنْ فَعَلَ أَوْ عَن أَنْ فَعَلَ ذَلِكَ»):
 خَوَى بُوْ نَهْگِیراو نهو کاره‌ی همر کرد/ له
 کردنی نهو کاره خَوَى بُوْ جَلَهْوگِیر نهکراو
 کردی.
 (إِمْتَلَكْتُ - الشَّيْءَ): بُوو به خاوَمَنی نهو شته/
 نهو شته بُوو به هی نهو.
 (أَلْمَلِكُ) (فَا): خاوَمَن/ مَالْخُوْ.
 (ج) (مُلْكٌ وَمُلَاكٌ): خاوَمَن مَالْ/ خِیو.
 أَلْمَلِكُ (مَص): به خاوَمَنبُوون.
 (ج) (مُلُوكٌ وَأَمْلَاكٌ): خِیو/ خاوَمَن مَوْلُك.
 (أَلْمَلِكُ) (ج) (أَمْلَاكٌ وَمُلُوكٌ): ۱- نهوه‌ی كه
 مَرْوُفِ دَمِیْبِیْتِو هه لیده سوورپِنِیْتِ/ دارا/
 سامان/ مَوْلُك و مَالْ ۲- مه زنییو دهسه لات/
 فه رمانر هوی/ پاشایی ۳- كه مه كه ناویك.
 (أَلْمَلِكُ) (مَص): خاوَمَن دَارِیْتِیجِ.
 («مَالُهُ مِلْكٌ»): خاوَمَنی هِیج شَتِیك نِییه/
 هِیج شَتِیكی نِییه كه خاوَمَن دَارِیْتِی بَكَات.
 («هَذَا مِلْكٌ يَمِينِي»): نه مه هی منهو من
 خاوَمَنیِم و هه لیده سوورپِنِیْم.
 («لَيْسَ لَهُ مِلْكٌ»): ناوی نِییه.
 («أَعْطَانِي مِنْ مِلْكِهِ»): لهوه‌ی كه هه په تی
 نهو منده‌ی دَمِی كه له تونایدا بُوو.
 («طَالَ مِلْكُهُ»): كُوْله په تیه كه‌ی دَرِیژَه‌ی
 كِیْشَا.

(- عَلَى فُلَانٍ أَمْرُهُ): دَمِستی به سمر کاروباری
 فِیساردا گرت.
 (- نَفْسُهُ): خَوِیگرت/ به سمر خَوِیدا زَالْبُوو.
 (- الْمَرْأَةُ): ژنه كه‌ی ماره کردو بُوو به خاوَمَنی.
 (- الْعَجَبِينَ مُلْكًا): هه ویره كه‌ی ته و او شِیلاو
 خَوِشِیگرت تا په كِیگرت.
 (مَلِكٌ هُ الشَّيْءَ): نهو یكرد به خاوَمَنی شته كه.
 (- الْعَجَبِينَ): ته و او هه ویره كه‌ی شِیلاو
 خَوِشِیگرت.
 (- الْقَوْمُ فُلَانًا عَلَيْهِمُ): مِیله ته كه فِیساریان
 كرد به شای خَوِیان.
 (- هُ امْرَأَةٌ): ژنیكی لِي ماره كرد.
 (- فُلَانًا أَمْرُهُ): فِیساری له کاروباری خَوِیدا
 نازاد کردو کاروبار كه‌ی دایه دهست نهوو
 لِییگه را.
 (مَلِكٌ تِ الْمَرْأَةِ أَمْرَهَا): دهست به رَدانی ژنه/
 ته لَهْدانی ژنه كه درایه دهست خَوِی.
 (أَمْلَكْتُ هُ الشَّيْءَ): شته كه یكرد به هی نهو/
 نهو یكرد به خاوَمَنی شته كه.
 (- الْقَوْمُ فُلَانًا عَلَيْهِمُ): خَوِیْشِگه ل/ خه لكه كه
 فِیساریان كرد به شای خَوِیان.
 (- فُلَانًا أَمْرُهُ): فِیساری رَهْها کردو له
 کاروباریدا نازاد یكرد/ سه ره به ستیكرد.
 (- هُ الْمَرْأَةُ): ژنه كه‌ی لِي ماره كرد.
 (تَمَلَّكَ الشَّيْءَ): بُوو به خاوَمَنی شته كه.
 (- عَلَى الْقَوْمِ): بُوو به شای مِیله ته كه.

زاراومیه که میری دایناوه بهو کۆمه له کارمه ندانه ده لێن که کاروباری میری له بهشیکدا دمهن بهرپۆمه پایهی خۆیان ههیهو تیا دا دامهزراون.

(أَدْخَلَ فَلَانَ فِي مَلَاكِ الْجَيْشِ أَوْ فِي الْمَلَاكِ الْحَكُومِيِّ): فیسار له سهر میلاکی سوپا ناو نو سکر / دامهزرا یان له سهر میلاکی میری ناو زهد کرا / نو سرا / دامهزرا.

(مِلَاكُ الْأَمْرِ): راگری کار / بیکهاتهی کار.
(الْمَلَكَةُ وَالْمَلَكَةُ): ١-مولک / خۆی / نهوهی که نهبیت به خاومنی.

(الْمَلَكَةُ = الْمَلِكُ): مولک / خۆی / نهوهی که نهبیت به خاومنی.

(هُوَ مَلَكَةٌ يَمِينِي): من مالخۆی نهوم / خاومنی نهوم و دمهسه لاتم به سه ریدا ههیه ٢-به هره نیشانهیه که له دمو وندا چه سپیوه.
(عِنْدَ فَلَانَ مَلَكٌ الْقَدَمِ): فیسار به هرهی ره خنه ی ههیه.

(مَلِكَةُ النَّحْلِ): شاههنگ.
(الْمَلَاكَةُ وَالْمَلَاكَةُ وَالْمَلُوكَةُ): مولک.

(الْمَلَكُوتِ): ١-مولکی مهزن ٢-نگین و دمهسه لات.
(الْمَلَكُوتِ السَّمَاوِيِّ) (سریانیه): شوینی پیاوه بیرۆز مگانه له ناسماندا.

(الْمَلِكِيُّ (م) مَلِكِيَّةً): شاهانه.
(الْمَلِكِيَّونَ): نهوانه ی سهر به شان / لایه نگرانی شان.

(مِلِكُ الطَّرِيقِ): ناومرستی ریگا یان نهوسهری ریگا (له هه موو نهوانه دا (مییم) هکه ده شیت (سهر) یان (بۆر) یان (ژیر) ی بییت.

(مُلْكُ الدَّابَّةِ: الْوَاحِدِ) (مِلَاك): بپی چوارپی / ولأخ و جله و مه که ی / رابه رمه کی.

(مِلَاك): بپی هکی چوارپی و جله و مه که ی / رابه رمه کی.

(«مَالَهُ مُلْكٌ»): هه یچ شتیکی نییه که خاومنی بییت.

(الْمَلِكُ): ١-فریشتهیه کی ناسمان / مه لایکه تیک ٢-نهوهی که مروف هه بییت.

(«مَالَهُ مُلْكٌ»): خاومنی هه یچ شتیکی نییه و تراوه: (الماءُ مَلِكٌ أَمْرٍ): ناو کار سازینه (چونکه نه گهر خویشگه ل ناویان بپی بییت و هه بییت هه موو کار یکیان بۆ ده چیته سهر.

(الْمَلِكُ (ج) مُلُوكٌ وَأَمَلَاكٌ): ١-خودای مهزن و بهرزو بالآ ٢-خۆی مولک / خاومنی مولک ٢-سه ردارو خاومن دمهسه لات به سه ر (خیلنیکه وه / هۆزیکه وه یان ولاتیکه وه یان میلله مت و نه ته ومیه که وه).

(الْمَلَاكِ): توانا و دمهسه لات و راگر.
(مَلَاكُ الْأَمْرِ): دمهسه لات و توانا راگری کاره که.
(الْقَلْبُ مَلَاكُ الْجَسَدِ): دل توانا راگری له شه.
(المَلَاكِ (ج) مَلَانِكَةٌ وَمَلَانِكٌ): فریشته ی ناسمان (و شه که سوکراوه ی (مَلَاكٌ)).

(الْمَلَاكِ): قور ٢- (في اصطلاح الحكومات):

(الْمَلِكُ (ج) مُلْكَاءُ): خاومن مۆلك/ مالخۆ.
 (الأملوك = الملوك): شاكان/ پاشاكان.
 (الْمَلِكَةُ وَالْمَلِكَةُ (ج) مَمَالِكُ): انگین و
 دسه لاتی شاو کۆیله کانی ۲-ئه وهی که له ژیر
 دسه لاتی شادییه که ولات و دانیشتوانی ولات و
 چهک و جبهه خانه یه.
 (الْمُلُوكُ) (مفع) (ج) مَمَالِيكُ): کۆیله/ بهنده.
 (ممالیک مصر): کۆمه لیک کۆیله بیوون و
 تورک بیوون و شهرکه سیبوون و مه غۆلبوون
 ئه بیوییه کان له سه ربازی و سوپادا کاریان
 پیکردن هندیکیان گهیتشنه و مرگرتنی
 دسه لات له میسر داو ماومیهک میسرو
 سوریه و به شیک له ناسیای بجووکیان
 بهر پۆمبورد بهر منگاری سه لیبیه کان و مه غۆل
 بوون و عوسمانیه کان له ناوایان بردن.
 ۲- (الْمُلُكُ = حَبَّ الْجُلْبَانِ): پۆلکه خاتوونه
 گیایه که بهر مهکی له ماش ده چیت.
 (أَبُو مَالِكٍ): ۱- بوسیتی یان پیری ۲- (ح) =
 (مَالِكِ الْحَزِينِ): شینه شاهۆ (بالندمییه که
 ده چیته ناومه وه).
 (الْمَلِكَةُ): ۱- رۆژنامه ۲- بهر کاغز.
 (الْأُمُلُوكُ) (ح): جووره مارمیله که که له ناو
 لدا دمبیت و دمژی.
 الملحق:
 ملك: الْمَلِكِيَّةُ: الملك والتملك): به خاومنبوون/
 خاومنداریی.

(بِيَدِي صَكٌ مَلِكِيَّةٌ هَذِهِ الْأَرْضُ): تاپۆی
 خاومنداریی ئه م زهویهم به دهسته وهیه.
 (الْمَلِكِيَّةُ): مافی به کارهینان و ههلسووراندنی
 تهواو تایبهتی ئه م مۆلکه یه له لایه ن
 خاومنه که به وه.
 (نَزَعُ الْمَلِكِيَّةِ): لیسه ندنه وهی مافی به خاومنبوونی/
 خاومنداریتی/ دامالینی خاومنداریتی.
 (نَقْلُ الْمَلِكِيَّةِ): گوپزانه وهی خاومنداریتی
 مۆلکیک له که سیکه وه بۆ که سیکتر.
 (تَقْسِيمُ الْمَلِكِيَّةِ): به شکردنی خاومنداریی
 مۆلکیک.
 (مُلْكِيَّةٌ خَاصَّةٌ): خاومنداریتی تایبهتی.
 (الْتَمَلُّكُ): دهست به سه ردا گرتنی شتیک و
 کردنی به هی خو (به زۆری به ناروا)
 زهوتکردنی ئه م شته / دهسته سه ردا گرتنی.
 (تَمَلُّكُ مَالٍ الْغَيْرِ): داگیرکردنی شتی
 خه لک و زهوتکردنی.
 (اِكْتِسَابُ الْمَلِكِيَّةِ شَرْعًا): بهر قهواو یاسایی به
 خاومنبوون/ به دهسته هینانی خاومنداریتی له
 رووی یاساوه.
 (تَمَلُّكُ عَقَارٍ): به خاومنبوونی خانوو به ره م
 زهوی و زار.
 (قَانُونُ تَمَلُّكِ الْأَجَانِبِ): یاسای خاومنداریتی
 بیگانه کان.
 ملن: (الْمَلْنَحُولِيَا) (يونانية) (السوداوية):
 ماخۆلان = ماخۆلیا (دهردیکه شپرزیمی میسکه

له داخ و ناسۆروهه/ خهفتهوه پهیدا دمبیت.
 ملو: ١- (مَلا- البَعِيرُ يَمْلُو. مَلُوا): حوشرهکه
 توند رۆیشتو دایه غار.
 (مَلَى- هُ اللهُ عَمْرَهُ): خودا ته مهنی درێژ کردو
 خۆشیی بهوه دایه/ پێدا.
 (- هُ اللهُ حَبِيبَهُ): خودا ته مهنیکی درێژو
 خۆشی له گهڵ خۆشهویسته کهیدا دایه و
 بهسه بربرد.
 (يُقَالُ لِمَنْ لَبَسَ الْجَدِيدَ) «أَبْلَيْتَ جَدِيداً وَ
 تَمَلَيْتَ حَبِيباً»: به یه کیک که بهرگیکی تازه
 له بهرکات دهلێن: بهرگی تازه کۆن بکهیت و
 تا سه به خۆشی له گهڵ خۆشهویسته کهت
 بیت.
 (مَلَى وَتَمَلَى- عُمْرَهُ): ته مهنی درێژ بوو و
 به خۆشی بریدی سه.
 (- حَبِيبَهُ): ماومیهکی درێژ به خۆشیی له گهڵ
 خۆشهویسته کهیدا رایبوارد.
 (أَمَلَى- اللهُ فَلَانًا عَمْرَهُ. إِمْلَاءُ): خودا ته مهنی
 درێژی به فیسار داو خۆشیشی تیدا دایه.
 (- البَعِيرُ وَلِلْبَعِيرِ): په ته که ی بۆ حوشرهکه
 شلکردو بهری بۆ بهره لا کرد.
 (- اللهُ الظَّالِمِ وَلَهُ): خودا (مۆلهتی به زۆردار
 دا/ ماوهی به زۆردار دا).
 (- لَهُ فِي عَيْهِ): ماوهی گومراییی و ستهم و
 یاخیبوونی درێژه پێدا.
 (- عَلَيْهِ الزَّمَنُ): رۆژگاری نهو درێژهی کیشا.

(أَمْلَأَ (ج) أَمْلَاءُ): ١- بیابان/ جۆله وانییهکی
 بان و بهرین/ دهستیکی کاکای به کاکای
 ٢- رۆژگاریکی دوورو درێژ.
 (أَمْلَأَ (ج) مَلَأَ): بیابانیکی گهرم/ تاوسین.
 (أَمْلَأَ وَالْمَلَأُ وَالْمَلَاوَةُ وَالْمَلُوءَةُ وَالْمَلُوءَةُ
 وَالْمَلُوءَةُ): سهردهمیکی رۆژگار.
 (أَمْلَأَ الْوَاحِدُ مَلَأَ): شهوو رۆژ.
 (أَمْلَأَ): ١- ماوهی ژیان ٢- سهردهمیکی دوورو درێژ.
 (إِنْتَظَرْتَهُ مَلِيًّا): ماومیهکی زۆر جاومریمکرد.
 («مَرَّ مَلِيًّا مِنَ اللَّيْلِ»): بهشیکی درێژی شهو
 تیپهری یان سییهکی شهو تیپهری.
 (الإِمْلاءُ (مص) (ج) إِمْلَاءُ وَأَمْلَائِي): ماومدان و
 دواخستن.
 ٢- (أَمْلَى- عَلَيْهِ الْكِتَابَ): ١- کتیبه که ی/
 نامه که ی پینووسیه وه/ نه م پنیوت و نه و
 نووسیه وه.
 (إِسْتَمَلَى- هُ الْكِتَابَ) نزاوای لیکرد کتیبه که ی
 پینووسیتیه وه.
 الاملاء (ج) أَمْلَاءُ وَأَمْلَائِي): ١- قسه کان و کورته ی
 قسه کان ٢- نه وه ی دهوتریت بنوسریتیه وه.
 (أَمْلَأَ (ج) أَمْلَائِي): (چاوه) پینووسینه وه.
 (أَمْلَى الْكِتَابَ): نامه که ی پینووسیه وه/ نه و
 خۆیندییه وه و نه میش نووسیه وه.
 ٣- (أَمْلَأَ (ج) أَمْلَاءُ): خۆله میشی گهرم.
 ٢- (مَلَى: أَمْلِيَار (ع ح): ههزار ملیون
 (فرنسية).

هندیکیان چاکه یانکردو هندیکیشیان خرابه یانکرد.

٢- (التعلیل): به واتای هو دیت.

(«مما خَطِينَاتِهِمْ أُغْرِقُوا»): به هو ی گوناهاه گانیانه وه نوقومکران.

٤- (أَلْبَدَل): له بری / له جیاتی.

(«أَتَرْضُونَ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ»): نایا

له بری نه وه دنیا به م دنیا به قایل ده بن؟

٥- (وَيَأْتِي مُرَادِفًا الْبَاءَ): به واتا (ب) دیت.

(«يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِي»): به دزییه وه ته ماشاده مکن.

٦- (وَيُقِيدُ مَعْنَى الْفَصْلِ): بو جیاگردنه وه

دیت: («وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُسَدَّ مِنَ الْمَصْلِحِ»): خودا پیاوخراب و پیاوی باش دناسیت و جیاپانده کاته وه.

٧- (وَيَكُونُ زَائِدًا): زیاد ده بیت.

(«مَاجَأَنِي مِنْ رَجُلٍ»): هیچ پیاویک نه هاتوته لام.

٢- (مَنْ): بو مهرجه (للشرط)

(«مَنْ يَعْمَلْ خَيْرًا يُجْزَ بِهِ»): ههر که سینک چاکه بکات پاداشتی دهریتته وه.

(مَنْ): (اسم استفهام): بو پرسیاره.

(«مَنْ أُنِي؟»): کنی هات؟

(مَنْ): اسم موصول مشترکاً و اکثر استعماله

للعاقل: ناوی گه یه نمره وه به زوری بو ناومزدار به کار دیت.

(المليون (ج) ملايين) (ع ح): هزار هزار (فرنسیه).

الملحق

(ملم. المليم): پارهیکی میسریه که ده کاته هزاریه کی جونه یی میسری.

ملي: (ألبیلیشیا): سوپای میلی / جاشپولیس تیپی هاو نیشتمانین مه شی سمر بایان پیده مکن بو پشتگیری سوپایان هی پولیس میری.

مم: (مم): له چی (له (من) و (ما) پرسیار پیکاته وه).

ممث (ألموث): (ح): مه موس (فیلکی

گه وره یه تووک چر دووشفره ی گه وره و

جه ماوه ی هه یه، زوو له چاخی سه هؤلیدا له نه وروپادا دهریا پاش نه و میش له سیر یادا ژیا وه و لاشه یان له ناو سه هؤلیدا

دوزیومته وه مروقی پیش میژوو دیویه تی وینه ی له تهنشته وه کی شاه وه له سه ر دیاوی نه شکه وته کان وینه که بینرا وه.

من: (من): به گه لیک واتا دیت ١- (ابتداء

الغایة في الزمان والمكان): سه رمتای کات و شوینی نیاز و روودا و.

(مَرَضٌ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ) (له وه) له روژی

هه ینییه وه نه خو شکه وتوه وه.

(«سار من بیروت»): له به بیروته وه رویش.

٢- (التبعيض) (له). به واتای هندیک.

(«منهم من أحسن ومنهم من أساء»): له وانه

(يَسْجُدُ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ):
 نهوهی له ناسماندایه و نهوهی له زهویدایه
 کورنووش بۆ خودا دمبات.
 (مَنْ: نَكْرَةٌ موصوفة): نهناسيک به (مَنْ)
 ناسراوبیت.
 («مَرَرْتُ بِمَنْ مُعْجَبٌ لَكَ»): به لای یه کیکدا
 رۆیشتم که تۆ لای نهو پهسند بوویت (نهمه
 ومکو نهوه وایه که بلیت به لای پیاویکدا
 رۆیشتم).
 (مَنْ): (مَنْ- عَلَيْهِ بَكْدَا مَنْأ وَمِنِّي):
 نهوهی به خهلات دایه بیئنهوهی ماندوو بیت.
 (مَنْ- عَلَيْهِ. بِمَا صَنَعَ مَنْأ وَمَنَّةً): نازی
 نهوهی بهسهردا کرد که بۆیکردوه. باسیکرد
 که چی بۆ کردوه و بۆی ژماد: که چاکه یه کی
 له گه لدا کردوه وهک بلیت نهوهم دایتی و
 نهوهم بۆ کردویت. نهو منهت بهسهردا کردنه،
 دلی پییده شکیت و شکاندنه.
 (مَنْ- هُ مَمَانَةٌ): بۆ نهجامی کاریک نه مسهرو
 نهوسه ریگرد / رارابوو / دوودلییکرد.
 (تَمَنَّ- فَلَانُ فَلَانًا تَمَنَّ- عَلَيْهِ): فیسار به
 نازو منهت بهسهردا کردن فیسار که سی شکاندو
 توانجی تیگرت.
 (إِمْتَنَّ عَلَيْهِ بِمَا صَنَعَ إِمْتِنَانًا): نازی
 نهوهی بهسهردا کرد که بۆیکردوه / دایه وه
 به چاویدا و باسیکردو ژماردی که چی و چی
 بۆ کردوه.

(-عَلَيْهِ بَكْدَا): نهوهی به خهلات دایه / پیدا.
 (-فَلَانًا): هه رچی به دستیه وه هاتو هه بیوو
 به فیساریدا.
 (إِسْتَمَنَّ- هُ): داوای چاکه و پیاومتی لیگرد.
 (أَلِنَ) (مص): ١- خهلات / به خشیش / چاکه /
 پیاومتی ٢- گه زۆ.
 (مَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ): نهوهی که خودا به
 موعجیزه بۆ جووله که ی باراند له دهشتدا که
 بیخۆن.
 (أَلِنَةُ (مص) (ج) مَنَّ): ١- چاکه / پیاومتی /
 به خشش.
 («لَهُ عَلَيَّ مِنَّةٌ أَوْ مَنَّ»): چاکه و پیاومتی
 بهسهرمه وه هه یه ٢- که سیکه که نازو
 منهت کردنی چاکه یان پیاومتیه که بهسهر
 خه لکدا بکات.
 (أَلِنَةُ تُهَدِّمُ الصَّنِيعَةَ): منهت کردن /
 ناز بهسهردا کردن خپری چاکه دمبات و
 تیکیدمات.
 (أَلِنَةُ (ج) مَنَّةً) (ضد): ١- هیز ٢- لاوازی /
 بیهیزی.
 (أَلِنَانُ (م) مَنَانَةٌ): ١- خیرخواز / چاکه کارو
 به خشندهی گه وره ٢- له ناوه پیرۆز هکانی خودای
 مهزنه ٣- که سیکه که به منهت و شکاندنه وه
 شت به خه لک بدات.
 (أَلِنُونُ وَالْمَنُونَةُ (م) مَنُونُ): سوپاسگوزارو
 پیزان (نهو (ت) یه ی بۆ زیاده موییه).

(كَانَ الدَّهْرَ مَنَّهُ): وهك رۆژگار هیزی له بهر

بیرییت (ضد) ٢- به تاوانا/ به هیز.

(الْمَنِين): تۆز/ گهرد یان تۆزیکى هیواش کزی

ناوبه ناوو بچر بچر.

(الْمُنُون) (مفع): بر او/ بچراو/ ناوبه ناو.

الْمُنُون (ضد): ١- بیهیز/ لاواز/ کز/ بیتوانا ٢-

به هیز/ به تاوانا/ به خو و مبوو.

٣- (الْمَنِّ (ج) اَمْنَان): مه نیك. بو پئوانه

یان کیشانه که سى یان چوار کیلو یان پتر

دمییت.

(الْمِنَّةُ) (ج): ١- جالجالۆکه ٢- (ح) ژیشکه مى.

(الْمُنُونَةُ) (ح): جالجالۆکه.

منا: ١- (مَنَّا - الْجِلْدَ مَنَّا): پیسته که ی

خۆشکرد.

(الْمُنِيَّةُ): ١- پیستیکی تازه خۆشه کراو

٢- دمباخانه/ شوینی خۆشه کردنی پیسته.

(الْمَمْنَةُ): ره شه زهوى.

٢- (مَنَّا - فَلَانًا مَنَّا): وهك نهویگرد/ رازیووو

وهك فیسار بکات.

منج: (المانجا أو المانغا) (ن): درهختیکه له

ولاته گهرمه کاندایهیه بوینی خۆشه بهرکه ی

خۆشه و ده خوریت و دهیگوشریت.

(المانرو) (ن): درهختیکه بهرکه ی دوو

خه پلهیه له قهراغ دهریاداو له ولاتی هینی

که مهردا دهرویت.

(الْمَنْجِيقُ وَالْمَنْجَلِيقُ (ج) مَجَانِقُ وَمَنْجِيقَاتُ)

(الْمَنِين (ج) مُنْنٌ وَأَمِينَةٌ) (ضد): ١- به هیز/

به تاوانا ٢- بیهیز/ بیتوانا ٣- نهویپهری بوون.

(بَلَّغْتُ مَمْنُونَهُ): ههر چی له ده مستیدا بوو

بیمگه یشتو وهر مگرت.

(أَنَا مَمْنُونٌ لَكَ) (عامية): من سوپاسگوزاری

تۆم/ قهرزاری بپاوهتی و چاکه ی تۆم.

٢- (مَنْ - الرَّجُلُ مَنَّا): بیهیزو بیتوانا یکرد.

(- الْحَبْلُ): گوریه سه که ی بچری.

(- الشَّيْءُ): شته که که میگرد.

(- الناقَة): به کاروانی زور میخوشرمه که ی

لاواز کرد.

(مَنْن - الناقَة. تَمْنِيًا وَبِهَا): به کاروان

میخوشرمه که ی لاواز کرد.

(أَمَنٌ وَتَمَنَّ - الرَّجُلُ): بپاوه که ی بیهیزو

بیتوانا کرد/ هیزی له بهر بری.

(الْمَنَّةُ (ج) مَنْنٌ) (ضد): بیهیزی/ لاوازی

٢- به هیزی خورتی و به تاوانایی/ هیز/ تاوانا.

(الْمُنُون): ١- مردن (چونکه ژماره که مدمکاته ووهو

کۆمهک دهرییت) (وشه که مییه و دهیشریت

به نیر).

(ذَهَبْتُ بِهِمُ الْمُنُونُ): مهرگ بردنی.

الْمُنُون: ٢- رۆژگار.

رَيْبُ الْمُنُون: لایقه و مان و نهامه تی رۆژگار/

به سه رهات و نازاری رۆژگار.

(الْمَنِين (ج) مُنْنٌ وَأَمْنَةٌ): لاواز/ بیهیز/

بیتوانا.

(أُمْتُنَج-مَالاً): رُوژی (درايه / پیدرا).
 (الْمَنِج: اِمْتَنَج- الْمَنِج): شته‌ک‌ه‌ی خواست.
 (اِسْتَمَنَج-ه): داوای به‌خششی لیگرد.
 (الْمَنَحَة (ج) مَنَح): به‌خشش.
 (الْمَنَاح): به‌خشندمیه‌کی دلفراوان.
 (الْفُوح): میحوشتریک که به زستانیش شیر بدات
 باش نه‌وه‌ی که حوشتر مکانیتر شیریان دم‌پریت.
 (الْمَنِج): تیریکی قومارو گرمه که هیج
 نایاته‌وه.
 (الْمَناجِج): میحوشتری به زستان شیردمر پاش
 نه‌وه‌ی نه‌وانیتر وشک‌دمین.
 (مَطَرٌ مَمانِج): بارانیکی سرورم‌پر.
 (رِیحٌ مَمانِج): بایه که بارانیکی بیبچر
 بهینیت.
 مند: (الْمَنْدَرین (ن) = لیمون = یوسف
 اَفَنْدِی): لاله‌نگی درمختیکه به‌ره‌ک‌ه‌ی له
 برته‌قال بجووکتره و خوشه توپکله‌ک‌ه‌ی به
 گوشته‌ک‌ه‌یه‌وه نانووسیت و زوو پاکدمکریت
 له چینه‌وه هاتووه له و لاتانه‌دا دم‌رویت که
 برته‌قالی تیدا هه‌یه و دم‌رویت.
 (مَنْدُ وَمَنْدُ): له و کاته‌وه / له و ساوه / له و کاته‌دا /
 له و سانه‌دا / ماومه‌که / دم‌یکه / له‌میزه / به‌م
 نزیکانه (بؤ نه‌مانه هه‌موو دم‌بیت به پیی
 کاتی رابوردوو یان رانه‌بوردوو).
 (مارأیتُه مَنْدُ یَوْمِ الْأَحَدِ): له رُوژی
 یه‌کشه‌ممه‌وه نه‌مدیوه.

(یونانیة): مهنجه‌نیک (نامیریک / جه‌ک‌یک‌ی
 جه‌نگ بووه ناگرو گولله و به‌ردو شتیری پی
 هه‌لدراوفته سهر دوژمن.
 منج: (مَنَح-هُ النَّاقَة وَكُلُّ ذَاتِ لَبَنِ.
 مَنَاحُ): میحوشترمه‌که و هه‌موو شیردمریکی
 به‌خپوکرای به شیرو تووک و خوری و
 به‌چکه و هه‌موو شتیکه‌وه پیبه‌خششی.
 (الْمَنَحَة وَ الْمَنِجَة (ج) مَنَح وَ مَنَاحِج):
 به‌خشش / خه‌لات / پیسکه‌شکرا و میحوشتر و
 ناژه‌لیتر بیت به‌خوئی و سه‌روبه‌ریه‌وه
 بدریت.
 (مَنَح-هُ الشَّيْءِ): شته‌ک‌ه‌ی هه‌روه‌ها دایه و
 پیبه‌خششی.
 (مَناج-ه. مَناحاً وَ مَمانِحَة): شتیان به
 یه‌کتری به‌خششی.
 (-تِ الْعَيْنِ): چاوکه سرورم‌پر فرمیسکی رژاند.
 (-تِ النَّاقَة): میحوشترمه‌که به زستانیش هه‌ر
 شیریدا پاش نه‌وه‌ی حوشتر مکانیتر شیریان
 برا.
 (أَمْنَح-تِ النَّاقَة): میحوشترمه‌که نزیکی زانو
 شیردانجوو.
 (مُمنِج): ناژهل یان میحوشتریک که خه‌ریکی
 زانو شیردانبیت.
 (تَمَنِّج-الْمَالِ): (دارا / مال) ی به‌خه‌لکی
 به‌خششی.
 (اِمْتَنَج- الرَّجُلِ): به‌خششه‌ک‌ه‌ی وهرگرت.

(رَأَيْتُهُ مِنْذُ شَهْرِنَا): له مانگه‌دا دیومه
(چونکه فرمانه‌که‌ی رانه‌بور دووه).

(«مَارَأَيْتُهُ مِنْذُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ أَوْ إِلَى ثَلَاثَةِ
أَيَّامٍ»): له سیپروژوهه یان بو سنی روژ دمبیت
نهمدیوه.

(«مَارَأَيْتُهُ مِنْذُ يَوْمَانِ»): بو دوو روژنیک
ده‌چیت نهمدیوه.

(«مَارَزَلْتُ أَبْغَى الْمَالَ مُذْ أَنَا يَافِعٌ»): لهو
کاتهوه که لاو بووم حمزم له سامانه.

(مُذْ): سوککراوه‌ی (مُذْ) وه.

منز: (الْأَنْزِيَوْمِ) (ك): تهنیکی سادمیه.

کانزایه‌کی سووکوهو سپیی زیوینه که سووتا
گرو شه‌وقیکی زورو تیژ دمدات بو هندی
ناوینتهو بومبای سووتینمر به‌کاردیت، هندی
له پیکهاته‌کانی له پزیشکیدا به‌کاردیت وه‌ک:

سلفاتی مانیزیوم، که بو رهوانکردن به‌کاردیت
منع: (مَنْعَ هُ الشَّيْءِ وَمِنْهُ وَعَنْهُ): ۱- شته‌که‌ی

لیگرت/ دهستی نابه بهری نه‌یه‌نشت بگاته
شته‌که/ له شته‌که‌ی بیبه‌شکرد ۲- شته‌که‌ی لی
قه‌دمغه کرد/ دهستی له شته‌که بیبه‌لگرت/
وازی بیلیه‌ینا.

(- هُ الْقَاضِي عَنِ الْمِرَاثِ): دادومر/ هازی
دهستی به‌سهر به‌شه میراته‌که‌یدا گرتو
نه‌یه‌نشت دهستی بو به‌ریت.

(- هُ عَنِ الدَّعْوَى): نه‌یه‌نشت سکالا‌که‌ی بکاتو
رئی لیگرت.

(- جَارُهُ): دراوسی‌که‌ی پاراستو به‌رگری لیگرتو
نه‌یه‌نشت زوری لیبکه‌ن/ زیانی بیبگات.

(مَنْعَ مَنَاعَةً وَمَنَاعًا): به‌هیزو توانا بوو.

(- الْحُصْنُ): قه‌لاکه سه‌ختبوو نه‌توانرا
زفه‌ری بیبه‌رنو بیگه‌نی.

(- الشَّيْءُ): شته‌که ده‌گه‌نه‌هو زه‌حممتو
گرانبوو دمست نه‌دمگه‌وت.

(مَنْيَعُ): ۱- ده‌ستگیر نه‌بوو/ شتیک که
ده‌ستنه‌یگاتی/ ده‌ستنه‌که‌ویت ۲- قایم/ سه‌خت.

(مَنْعَ هُ الشَّيْءِ وَمِنْهُ وَعَنْهُ): ۱- شته‌که‌ی

لیبه‌ریگرت/ لیبیبه‌شکرد ۲- وازی بی لیه‌ینا/
لیقه‌دمغه کرد دهستی بی لیبه‌لگرت.

(- هُ الْقَاضِي عَنِ الْمِرَاثِ): دادومر دهستی
به‌سهر به‌شه میراته‌که‌یدا گرتو نه‌یه‌نشت
به‌لایدا بچیت.

(- هُ عَنِ الدَّعْوَى): نه‌یه‌نشت سکالا‌که‌ی بکاتو
دهستی نابه‌به‌ری.

(مَنْعَ- هُ): به‌رگری لیگرتو پاراستی؟

(- هُ الشَّيْءِ): له‌سهر شته‌که به‌گژیدا چوو
نه‌یه‌نشت دهستی بو به‌ریت.

(تَمْنَعُ- عَنِ الشَّيْءِ): وازی له شته‌که هینا/
دهستی له شته‌که هه‌لگرت.

(- بِقَوْمِهِ): ۱- په‌نا‌پرده به‌ر خویش‌گه‌له‌که‌ی
۲- به‌وان به‌هیز بوو/ پشتی به‌وان قایمبوو.

(تَمَانَعًا): ۱- دووانه‌که به‌ریان له‌یه‌کتر یگرت
۲- به‌رگریان له په‌ککرد.

(- عَن أَنْفُسِهِمَا): دووانه که بهرگریان له خوځایانکرد.

(إِمْتَنَعَ عَنِ الشَّيْءِ): وازی له شته که هیئا/ بیو شته که نه چوو.

(- بِقَوْمِهِ): ١- خوځی دایه پال خوځیشگهل/ په نای برده بهر خوځیشگهل ٢- بییان به هیژر بوو.

(- الشَّيْءُ): شته که دهگمهنبوو/ دستکه وتنی گرانبوو.

(الْمَانِعُ (فأ) (ج) مانعون وَمَنْعَةٌ): ١- همدغه کار/ ریگر/ نه هیل ٢- چرووک/ دستقووچاو.

(- (ج) مَوَانِعُ): قوورت/ کوسپ ته گهره/ بهر بهست/ بهر هه لستکار/ نهومیه که ناهیلیت

دستت بگاته شته که/ وازت پی لیدمهینیت.

(الْمَنَعَ (ج) مَنوع) (ح): قرژال. (رَجُلٌ مَنِعٌ): پیاویکه خوځی له شت

دهگریته وه/ خوځی له شت دوور دهگریت.

(الْمَنَعَةُ وَالْمَنْعَةُ): هیژریکه که جله وگریی دستدریژی له سهر خه لکده کات/ ری

دستدریژی نادات.

(الْمَنْعَةُ (ج) مَنَعَاتُ): نگین و هیژر/ دهسه لات. (لَهُمْ مَنَعَاتٌ): قه لای بهرگریان ههیه که

دورژمن ناتوانیت زهه ریان پیبه ریت/ دستیان بو به ریت.

(مَنَاعٌ = إِمْتَنَعَ): مه هیله، بهریگره. (الْمَنَاعَةُ) (طب): بهرگریی لهش بهرام بهر

به میکرؤبی نه خوځشی وهک هی ناوله که به پیدایدهکات یان خوځی سروشتی دهیبت.

(الْمَنَاعُ): ١- بهرگریکی قایم و به توانا/ زور بهرگریکار ٢- زور رژدی دستقووچاو.

(الْمَنُوعُ): ١- نه هیلیکی توندوتیژ ٢- پرژدیکی ته او و پیسه/ دستقووچاو.

(الْمَنَعِيُّ = إِمْتِنَاعُ): به لادانه چوون/ لیدوور که وتنه وه. (الْمَنِيْعُ (م) مَنِيْعَةٌ): قایم و سهخت/ پته وو

به هیژر توکمه که دهره هته نیه یان. (حُضْنٌ مَنِيْعٌ): قه لای سهخت و قایم که

دست نه یگاتی. منو: ١- (مَنَا. يَمْنُو- الرَّجُلُ بَكَدًا. مَنَوًا):

پیاوه که ی تووش و گرفتاری نه وه کردو تاهیکرده وه.

(الرَّجُلُ مَمْنُوٌّ بَكَدًا): پیاوه که به وه گرفتار بووه و تاهیکر اومه وه.

(الْمَنَا): پیوانه هیه که یان سهنگیکه به نه ندازه ی دوو رهتل یان ١٦٨ مسقال. (مَنِيَانٌ وَمَنَوَانٌ):

دوانیه ته ی. (ج) أَمْنَاءٌ وَأَمْنٌ وَمُنِيٌّ): نه وه کوپه که یه ته ی پشی دمو تریت: (الْمَنَاةُ).

(داری مَنَا داره): خانووه که م بهرام بهر خانووه که یه ته ی.

(مَنَاةُ): بتیکه هی (هُذَيْلٌ وَخِرَاعَةٌ) بووه له نیوان مه که وه مه دینه دا بووه.

(الْمَنُوءَةُ = الْأَمْنِيَّةُ): تاوات.

٢- (أَلْمَانُوِيَّةُ): رِبْرَهَوِيكَه (مانى) دايِنا دهْلِيَت دوو هِيَز ههيه چاگه و خرابه. رووناكى و تاريخى له بهربهره كانيدان.

منى: ١- (مَنْى. يَمْنى - الله الْخَيْرُ لِقُلَان. مَنِيَا):

خودا فهرو چاگهى بُوَ فِيسار ره خساندو دا.

(هـ مَنِيَا): تافىكردهوه.

(مَنَاهُ الله بَكْدَا): خودا تووشى نهومىكردو

گرفتارىبوو.

(مُنِي - لِكْنَا): بُوَى گونجا/ بُوَى لوا/ بُوَى

بوو/ تيا سهركهوت.

(- بَكْدَا): تووشى نهوه بوو و بهوه تافىكرايهوه.

(مُنَى - الرَّجُلُ الشَّيْءَ وَبِالشَّيْءِ. تَمْنِيَةً): واى

له بياومهك كرد كه ناوات بُوَ شتهكه بخوازيَت

به تهماى نهومىكردو كرده نارمزوو و

خُوَزگهى.

(أَمْنى - الدِّمَاءُ. إِمْنَاءُ): خوينپرشت/

خوينىكرد.

(- الْحَاجُّ): حاجيهكه هاته (مينا) يان تيايدا

دابهزى و مايهوه، كه شوينىكه لهمهكه (بُوَيه

وا ناوناوه چونكه خوينى تيدا دمكريت، واتا

ناژهلَى تيدا سهردمپرريت و دميشلنن نهوه

لهوموه هاتووه كه دهوتريت: (مَنْى الله عَلَيْهِ

المَوْتُ): خودا مردنى لهسهرداناوه. چونكه

هوربانى لهو شوينهدا دمكريت.

(تَمْنَى - الشَّيْءِ): شتهكهى ويست و خُوَزگهى

بُوَ خواست/ ناواته خوازى شتهكه بوو.

(الْمَنْى = الْقَدْرُ): دانراو له لايهن خوداوه.

(- الْكِتَابُ): نامهكه يان كتيبَهكهى

خويندهوه.

(«هَذَا شَيْءٌ رُوِيَتْهُ أَمْ شَيْءٌ تَمْنَيْتُهُ»): نهمه

شتيگه گيراتهوهه يان به ناواتيهوه بوويت.

(تَمْنَى - الرَّجُلُ): درؤيكرد.

(- الْحَدِيثُ): به زمانى بيغهمبهرهوه

فهردمومديهكى ههلبهست.

(إِمْتَنَى الشَّيْءَ إِمْتِنَاءً): شتهكهى ههلبهست،

له خُوَيهوه وتى/ دروستىكرد.

(- الْحَاجُّ): حاجيهكه هاته (مونا) و لهوَى

دابهزى.

(الْمَنْى): ١- نياز/ نامانج ٢- مردن ٣- نهوهى خودا

دايناومو بريويهتياهوه.

(«أَنَا رَاضٍ بِمَنْىِ اللهِ»): من بهوه قايلم كه

خودا بريويهتياهوه.

(«هُوَ مَنِي بَمْنىِ مِيلٍ»): مَنِيوانى من و نهو

ميليگه/ نهو له منهوه ميليگ دووره.

(الْحَيَوَانُ الْمَنَوِيَّ): خانهى تُوو، نيَره/

خانؤگهيهكى ناستهमे وردىكى تُووه نيَرهى

زيندهمههرايه له گونى نيَرهكاندا پهپدادمبيت.

كلكداره توخمى نيَرميه كه به هُوَى كلكيهوه

دمتوانيت بگاته هيلكؤگهى ميگه لهگهليدا

يهكبگريت و ژيان دروست بيت به يهكگرتنى

ناوكى ههردووگان نهوه روودمات.

(الْمُنِيَّةُ وَالْمِنِيَّةُ (ج) مَنِي وَمَنِي): خواست/

مه‌به‌ست/ ناوات/ نارمزوو/ حمز/ نه‌وهی که
دل بیه‌ویت.

(الْفَيْئَةُ (ج) مَنَائِيَا): مردن/ مهرگ (چونکه
بۆمان برراومته‌وه).

(الْأُمْنِيَّةُ): درؤ (چونکه درؤزن خوی قسه‌که
دروستده‌کات و دمیلت).

(- (ج) أَمَانٍ وَأَمَانِي): ۱-خواس‌ت/ ناوات/
نارمزوو/ نه‌وهی دل دمی‌ه‌ویت.

(الْتَّمَنِّيَّاتُ): نه‌وهی که ناواتی بؤ ده‌خوازیت
بؤی سووتاویت/ نه‌و کارانه‌ی که بؤی به
نومیدیت/ به هیوایت بییت.

۲-(مَانِي - الرَّجُلِ. مُمَانَاةً): ۱-دلی بیاومکه‌ی
راگرت و باش له‌گه‌لیدا هه‌لسووراو چاومروانیکرد
۲-پاداشتی دایه‌وه ۲-له‌گه‌لیدا هه‌لیکرد.

(-الرَّفِيقُ): له‌گه‌ل هاوریکه‌یدا به (نۆره/
سه‌ره) سواری و لاخه بوون.

۳-(الْفَيْهوك) (ن): مه‌نیه‌وت: دموونی‌که
ده‌شته‌کی له به‌رازیلدا هه‌یه‌وه له ولاته
گه‌رمه‌سیرمکاندا دهرۆینریت و له ره‌گه‌که‌ی
نی‌شاشته‌یه‌ک دهرده‌هین پینده‌لین (تایبوکا)
و بؤ ولاتی جیهان دمنیردریت.

مه: مه: کرداری داخوازییه «بِسْمِ فَعْلٍ اَمْرٍ»
به واتای: مه‌که. به‌سه. وازبه‌ینه. دمی‌شوتریت
«مه».

مه: ۱-(مه - الْإِبِلَ مَهًا): به‌زمی‌ی به
حوشترمه‌که‌دا هات و له‌گه‌لیدا نه‌رمبوو.

(مَهَه - الشَّيْءُ. مَهَاهُ): شته‌که نه‌رمبوو.

(الْمَاهُ): ۱-نه‌رم و نۆل و ناسک و جوان ۲-چاک/
باش ۳-هاورپ له رۆیشتن و شتیردا.

(الْمَه): ۱-هاورپ له رۆیشتندا ۲-هیوا

۲-هیواشی/ له‌سه‌رخوئی/ هیمنیی.

۳-(مَهْمَه - هُ عَنِ السَّفَرِ): نه‌یه‌یشت گوزار
بکات.

(-فَلَانًا): به فیساردا هه‌لشاخا و بیوت: «مه
مه»: به‌س به‌س.

(تَمَهَه - عَنِ الشَّيْءِ): وازی له شته‌که هی‌ناو
به‌لایدا نه‌جوو.

(الْمَهْمَهَ وَالْمَهْمَةَ (ج) مَهَامِه): ۱-بیا‌بانیکی
چۆلی دوور ۲-ولاتیکی وشک و چۆل.

مهت: (الْمَهْتَرُ وَالْمَهْتَارُ): میرو والی (فارسی‌ن).

مهج: ۱-(مَهَج - مَهَجًا): روخساری گه‌شایه‌وه‌وه
روونبووه‌وه‌وه جوانبووه‌وه که له پیشدا و
نه‌بوو.

(-الْوَلْدُ أُمَّه): مندا‌له‌گه‌ه‌ایکی مرئی.

(أُمَّتَهَج - الرَّجُلُ): گیانی یا دلی دهره‌ینرا.

(الْمَاهِج) (ها): ۱-شیری رووت و ساغ که ناوی
تینه‌کرا‌بیت ۲-چه‌وری به‌زی ته‌نک و شیری ساغ.

(الْمُهَجَةُ (ج) مَهَجٌ أَوْ مَهَجَاتُ): ۱-خوین یان
خوینی دل ۲-گیان.

(مُهَجَةُ كُلِّ شَيْءٍ): بوخته‌وه‌گه‌وه‌ه‌رو باشترینی

هه‌موو شتیک/ نایابترین و چاکترینی هه‌موو
شتیک.

(الْمُهْدُ): زمویی نزم.
 (الْمُهْدُ (ج) مِهْدَةٌ وَأَمْهَادُ. وَالْمِهْدَةُ (ج) مُهْدٌ):
 زمویی تهختی ریکی نزم.
 (الْمِهَادُ (ج) مُهْدٌ وَمُهْدٌ وَأَمِهْدَةٌ): ۱-نوین/
 شوینی نوستن/ خهوگه ۲-زمویی نشیو/ نزم.
 ۲-(الْمِهِيدُ): (نقیض/ کهره) ی بوخت و ساغ.
 ماءٌ مُمَهَّدٌ: ناوی شیله‌تین.
 (الْمُهَّدُ): ناسانکراو/ نامادمکراو.
 مهر: ۱-(مَهْرٌ- الشَّيْءُ وَفِيهِ وَبِهِ. مَهْرًا
 وَمُهْرًا. وَمَهَارًا وَمَهَارَةٌ): له شته‌که‌دا کارامه
 بوو/ شارمزا بوو (بیی/ تیایدا)/ زانا بوو/
 هالبوو.
 (مَاهِرٌ): شارمزا/ کارامه/ قال/ لیزان/
 لیهاتوو.
 (مَهْرٌ فِي الْعِلْمِ): له زانستدا (زانا بوو/
 شارمزا بوو).
 (مَهْرٌ- فِي صِنَاعَتِهِ): له پیشمه‌سازیه‌که‌یدا
 هالبوو/ شارمزاو لیهاتوو بوو.
 (مَاهِرٌ- ه. مُمَاهِرَةٌ فَمَهْرَةٌ): له وه‌ستاییدا
 بوو. بوو. بوو. بوو. بوو. بوو. بوو. بوو. بوو. بوو.
 لهو کارامه‌تر بوو.
 (تَمَهَّرٌ): ۱-کارامه بوو/ شارمزا بوو
 ۲-مه‌له‌یکرد.
 (الْمَاهِرُ (ج) مَهْرَةٌ): ۱-کارامه/ زانا/ شارمزا
 ۲-مه‌له‌وانی چاک و شارمزا.
 (الْإِبِلُ الْمَهْرِيَّةُ (ج) مَهَارِي وَمَهَارِي وَمَهَارِي):

(الْأَمْهَجُ وَالْأَمْهُوجُ وَالْأَمْهَجَانُ) (ن): شیری
 ساغی ناوتینه‌کراو.
 ۲-(رَجُلٌ مَمْهُوجٌ الْبَطْنِ): بیاوئیکی
 ورگداکه‌وتوو.
 مه‌د: ۱-(مَهْدٌ- الْفِرَاشُ مَهْدًا): نوینه‌که‌ی
 راخستو جووه سه‌ری.
 (-لِنَفْسِهِ): کاری کردو رهنجی بو خویداو
 دستگیریبوو.
 (مَهْدٌ- الْفِرَاشُ): نوینه‌که‌ی راخستو جووه
 سه‌ری.
 (-الْأَمْرُ): کارمه‌ی ریخستو ناسانکردو
 چاککرد.
 (-لَهُ الْعُدْرَةُ): پوزشی بو هینایه‌وه/ بیانووی
 بو هینایه‌وه، دلی دایه‌وه، دلنه‌وایی کرد.
 (-لِفِلَانٍ عُدْرَةً): پوزشی له فیسار و مرگرت/
 بیانووه‌که‌ی لیومرگرت.
 (-لِنَفْسِهِ خَيْرًا): فهرو شتی چاکی بو خوئی
 ره‌خساندو دستگیری خوئیکرد.
 (تَمَهَّدَ- الْفِرَاشُ): نوینه‌که‌ی راخست.
 (-لَهُ الْأَمْرُ): کارمه‌ی بو خوش و ناسان و
 له‌بار بوو.
 (-الرَّجُلُ): توانای په‌یدا کردو به‌دهسه‌لاتیبوو.
 إِمْتَهَدَ- الشَّيْءُ: شته‌که پانبوو/ ته‌ختیبوو.
 (-الرَّجُلُ): رهنجیداو دستگیریبوو.
 (إِسْتَمَهَّدَ- فِرَاشًا): نوینیکی راخست.
 (الْمُهْدُ (ج) مُهْدٌ): بییشه/ لانکه/ جو‌لانه.

حوشتری مه‌ری. (مهوره کوری حمیدان بوو عمرمیی یه‌من بوو ده‌لین حوشترمکانی هیئنده خیرا بوون هیج حوشتریکی تر بیایاندا نه‌ده‌گه‌یشت) واته حوشتری زور خیرا.

۲- (مَهْر - الْمَرْأَةُ مَهْرًا): مارمیی به ژنه‌که دا یان مارمیی بؤ دیاریکرد.

(أَمْهَر - الْمَرْأَةُ): ۱- مارمیی به ژنه‌که دا یان مارمیی بؤ دیاریکردو برییه‌وه ۲- به مارمییه‌کی دیاریکراو دای به شوو و له بیاوئیکی ماره کرد.

(مُهْرَةٌ): ژنیکی مارمکراو.

(الْمَهْر - مَص): (ج) مَهْوَر و مَهْوَرَةٌ: مارمیی ژن لهو داراو مالمیه که پیشه‌کی دمی‌دنی و پاشه‌کیشی هه‌یه کاتیک که له بیاوئیکی ماره ده‌کهن.

(«هَذَا مَهْرٌ ذَلِكَ»): نهمه له بریتی نه‌ومیه. (الْمَهْرَةُ مِنَ النِّسَاءِ (ج) مَهَائِر): ژنی نازادو مه‌ستوره‌ی مارمیگران.

۲- (مَهْرٌ): جوانوویه‌کی ویست یان جوانوویه‌کی راگرت.

(أَمْهَرَتِ الْفَرَسُ): ماینه‌که جوانوویه‌کی میچکه یان نی‌رمی هه‌بوو.

(الْمَهْر (ج) مِهَار و مِهَار و مِهَارَةٌ (م) مَهْرَةٌ (ج) مَهْر و مَهْرَات و مَهْرَات) (ح): ۱- جوانوو نی‌ره یان میچکه ۲- جوانوویه‌کی یان به‌چکه و لاخیری مالی.

۲- (ج) (مِهْرَةٌ): بمشی سهرموه‌ی نیسقانی سنگ. ۴- (الْمَهْر (ج) مِهْرَةٌ): ۱- بمشی گوژلک ۲- (ح) به‌چکه‌ی کۆتره‌کیویله / گاکۆتر ۲- مؤر (فارسیه) نه‌وه‌ی که نووسینی بی‌مؤردم‌کریت.

(مَهْرَ الْكِتَابِ): نووسینه‌که‌ی مؤرکرد مؤری بی‌دانان / لی‌دان.

(الْمَهْرِيَّةُ): گهنمه‌سووره.

۵- (الْمَهْرَجَان): ناهه‌نگی گه‌وره / جه‌ژنی فارس وشه‌که له دوو بمش بی‌کها‌توو.

(مِهْر): خوشه‌ویستی.

(جان): گیان واته: (مَحَبَّةُ الرُّوح): ۱- خوشه‌ویستی گیانی ۲- ناهه‌نگی گه‌وره.

مه‌ز: (مَهْرُهُ بِيَدِهِ مَهْرًا): به‌ده‌ست پالی‌بی‌بوونا.

مه‌ش: (مَهْش - ه. مَهْشَا): ۱- سووتان‌دی ۲- رووشان‌دی.

(إِمْتَهَشُ): سووتا.

مه‌ص: (مَهْص - الثَّوْبُ): جله‌که‌ی پاک‌کردموه و سپیکردموه.

(تَمَهَّص - فِي الْمَاءِ): خوی به ناوه‌که‌دا کرد.

(إِمْهَاضُ تِ الْأَرْضِ): زه‌ویه‌که رووه‌ک و گیاه‌کی فه‌وتا.

(مَهْضَاءُ): زه‌وییه‌ک (گیاو روومکه‌کی فه‌وتابیت / رووتبووبیت).

مه‌ق: (مَهَقُ - تِ الْخَيْلِ مَهَقًا): چاره‌ویکان غاریانکرد.

(تَمَهَكَ - فِي الْعَمَلِ): کارمه‌کی باشکردو چاک نه‌نجامیدا.

(تَمَاهَكَ - الْقَوْمُ): خویش‌گه‌ل به‌ گژی‌ه‌کدا چوون له‌گه‌ل یه‌کدا ته‌واو کردیان به‌ هم‌را.

(إِمَهَكَ - فِي الْعَدْوِ): توند رای‌کردو خۆی گو‌شی.

مه‌ل: ١- (مَهْلٌ وَتَمَهَّلَ - فِي الْعَمَلِ. مَهْلًا وَمُهْلَةً): له‌ کارمه‌کدا شینه‌بیکردو له‌سه‌رخۆ بوو په‌له‌ینه‌کرد.

(مَهْلٌ وَأَمَهَّلَهُ الدَّيْنُ): دانه‌وه‌ی وانه‌مه‌کی دواخست و چاو‌هری پی‌کرد.

(- الرَّجُلُ): له‌گه‌لیدا نهرمی نواندو دلی راگرت.

(إِسْتَمَهَّلَهُ): ١- داوا‌ی لی‌کرد له‌سه‌ری رابو‌سه‌ستی و چاو‌پۆشی دواخستنی کارمه‌کی لی‌بکات ٢- داوا‌ی لی‌کرد له‌گه‌لیدا شینه‌یی بی‌ت.

(أَلْهَلَ) (مص): ١- دلنه‌رمیی و دل‌راگرتن ٢- مؤ‌له‌تدان ٢- حه‌وانه‌وه / پشو و ٤- هیوا‌شی / له‌سه‌رخۆیی / شینه‌یی.

(«مَهْلًا وَعَلَى مَهْلٍ = أَمَهْلٌ»): هیوا‌شبه / له‌سه‌رخۆبه (بؤ‌تاک و جووت و کۆو نیرو می‌ وادمو‌تریت).

(أَلْهَلَ): ١- به‌زمیی و دلنه‌رمی و خو‌شه‌ویستی ٢- له‌ کارمه‌ بگه‌یت پی‌ش نه‌وه‌ی تیه‌له‌جیت.

(أَلْهَلَةٌ) (مص): ١- له‌سه‌رخۆیی و نهرمی.

٢- (مَهَقٌ - الْفَيْصَلِ. مَهَقًا): گو‌یرمه‌که‌ی یان به‌چه‌ حوشرمه‌کی ناودا.

(تَمَهَقَ - الشَّرَابِ): ناوبه‌ناو شه‌ریه‌ته‌که‌ی خواردموه.

٣- (مَهَقٌ. مَهَقًا): زۆر سه‌ببوو سه‌به‌کی بی‌ریقه. (أَلْهَقَ) (مص): سه‌وزیی ناو.

(الْأَمَهَقُ (م) مَهَقَاءُ (ج) مُهَقٌ): سه‌پتی‌ه‌کی ته‌واو / زۆر سه‌بی به‌لام شه‌وقدار نه‌بی‌ت وه‌ک گه‌چ و شتی له‌و بابمه‌ته.

(أَلْهَقَةُ): رهنگی زۆر سه‌بی گه‌ شه‌وق نه‌داته‌وه.

مه‌ک: ١- (مَهَكَ - هُ. مَهَكًا): لووسیکرد / سافیکرد.

(مَهَكَ وَمَهَكَ - الشَّيْءِ): شته‌که‌ی زۆر ورد هاری.

(إِمَهَكَ - الرَّجُلُ): کابرا گو‌شته‌که‌ی که‌میکردو کابرا سووکه‌له‌ بوو.

(مَهَكَةُ الشَّبَابِ وَمَهَكْتُهُ): جوانیی و ناسکی گه‌نجی‌تی.

(أَلْهَوَكَ): که‌وانی نهرم.

(أَلْمَهَكَ وَالْمَتَمَهَكَ): گه‌نجی‌که‌ له‌ ههرمتی جوانیی و تافی لاویدایه‌و لاویی لی‌ده‌تکی‌ت.

(شَابٌ مُمَهَكٌ): لاویکه‌ خوینی هۆلیدمدات.

(أَلْمَهَكَ): دریزی شپرزمو هه‌له‌شه.

٢- (مَهَكَ - فِي السَّرِيرِ. مَهَكًا): په‌له‌ی له‌ رۆیشتندا کرد.

(الْمُهَلَّةُ وَالْمُهَلَّةُ وَالْمُهَلَّةُ وَالْمُهَلَّةُ): خوين و زووخ و زرجکاو به تايبهتی هی مردوو.

(الْتَمَهَلَّ - مِنَ الرَّجَالِ): پیاوی دریژ/ قووج.
(الْتَمَهَلَّ): کهسیک به تابوشت و به حوسه له بیټ یان له کارکردندا شینهی و لهسه رخو کار نه انجام بدات و به ديقه تبيټ.

مهم: (مَهْمًا): همرچه نديك/ همرچه نده/ همرچی/ همر ده ميک.

(«مَهْمَا يَزُرُّنِي زَيْدٌ أَكْرَمُهُ»): همرده ميک زهيد سهرم ليټدات من ريټزي ليټدگرم.

(«مَهْمَا تَفَعَّلَ أَفْعَلَ»): همرچی توٴ بيکه يت منيش دميکه م.

مهن: (مَهْنٌ - الرَّجُلُ مَهْنًا وَمَهْنَةٌ وَمِهْنَةٌ): کارگوزاری پیاوکه يکرد/ خزمه تيکرد.

(- مَهْنًا): له پيشه که يدا کار يکرد.

(- الرَّجُلُ): له پیاوکه يدا و ماندويکردو رمتاندي.

(- الثَّوْبُ): ١- بهرگه که ي راکيشا ٢- جله که ي بهرپووتکرد.

(مَهْنٌ. مَهَانَةٌ): سووک/ رسواو بيټايه خبوو/ بيټوانا بوو.

(ماهَن-ه): مماهنة: پيوه ي خهريکبوو/ کردی.

(أَمَهَن-ه): ١- به کاريهينا ٢- رمتاندي و بيټابوشتيکرد/ بيټيزيکرد.

(إِمْتَهَنَ - الشَّيْءَ): ١- شته که ي سوککرد.

(«مَشَى عَلَى مُهَلَّتِهِ»): به شينه ي رويشت ٢- کهرسه و شتي پيوست.

(«خُذِ الْمُهَلَّةَ فِي أَمْرِكَ»): (کهرسه و کهلوبيه لي پيوست/ تفاق ي کارمکت و مربره/ ناماده بکه.

٢- (مَهَلٌ - الرَّجُلُ. مَهَلًا): پيشه نگبوو له چاکه کردندا.

(ماهِل): پيشهنگي چاکه خوازان.
مَهَلٌ وَأَمَهَلٌ - فِي الْأَمْرِ: له کارمکه دا زور

کوشش يکردو شويني گله ي نه هيسته وه، گله ي نه هيټايه سهر خو ي.

(الْمَهَلُ): بابيراني پيشووي پياوکه ٢- پيشکه وتن/ له بهر وه مبوون/ له پيشه و مبوون.

(«فُلَانٌ ذُو مَهَلٍ»): فيسار له چاکه و خيردا له پيشه و ميه.

(أَخَذَ عَلَى فُلَانٍ الْمُهَلَّةَ): له ته مهن ي زوري يان له رهوشتي جواندا پيش فيسار کهوت.

٣- (الْمَهْلُ وَالْمَهَلُ): کيم و خويناي مردوو.
(الْمُهَلُّ): ١- ناوه بو کانزاکاني وهک زيو، ناسن،

مس ٢- نه و کانزايانه ي که تو ابته وه ٢- فه تراني روون ٢- شله رووني روون ٤- ژمهر/ کيم و زووخ و

رجکاو ي مردوو ٥- خوٴله ميشي به نانه وه لکاو ٦ ناوک و توٴکلي زهيتوون، پاش گووشيني،

واته: خٴته و تليه که ي.
(الْمُهَلَّةُ): ١- پريشکي ناگر که له خوٴله ميشدا

ده ميټيته وه ٢- فه تراني روون.

(-الرَّجُلُ): کارگوزاری به پیامکه کرد /
نیشی پیکرد / خزمتهی پیکرد.

(إِمْتَهَنَ وَامْتَهَنَ الرَّجُلُ): پیامکه (بو)
کارگوزاری / بو خزمه تکریدن) به کارهینرا /
کاری پیکرا / بوو به کارگوزار، خزمه تکار.

(أَلْمَهْنَةُ وَالْمَهْنَةُ وَالْمَهْنَةُ وَالْمَهْنَةُ (ج) مِهْنٌ
وَمِهْنٌ): ۱- پیشه ۲- کار / نیش / کارگوزاری /

خزمته ۳- کارامهیی له کارگوزاری و کاردا.
(قَامَتِ الْمَرْأَةُ بِمِهْنَةِ بَيْتِهَا): زنکه ماله کهی

هه لپه رداوت و ریکبخت / کاری ماله که یکرد.
(مَامِهْنَتُكَ هَاهُنَا): کارت بیله یان لیله جیبه.

(هُوَ فِي مِهْنَةِ أَهْلِهِ): نهو خهریکی کارو
کارامهیی خیزانه که یه تی.

(خَرَجَ فِي ثِيَابٍ مِهْنَتِهِ): به جلی کارهوه
دهر جووه دهرهوه.

(أَلْمَاهِنُ (فَا) (ج) مُهَّانٌ وَمِهْنَةٌ وَمِهَانٌ):
نوکه ر / خزمه تکار ۲- کویله / بهنده.

(- (م) (مَاهِنَةٌ (ج) مَوَاهِنٌ): ۱- کاره که ر /
که نیزه ۲- کویله ی ژن / نافرمت.

(أَلْمُهَيْنُ (ج) مُهْنَاءٌ): سووک / رسوای بیتوانا /
بیدمه سلات ۲- بووده له ی بیروا جیانه که ره وهی

چاک و خراب.
الملحق:

مهن: (أَلْمُهْنِي): پیشه کار / خاومنیسه.
(تَوْجِيَهُ مِهْنِي): ناراسته کردنی پیشهیی.

(أَلتَّعْلِيمُ الْمِهْنِي): فیرکردنی پیشهیی

فیرکردنیکی بیردۆزهیی / تیؤریانه و کرداریی
که فوتابیه که بو پیشه یه کی دهستی یان
بازرگانی یان پیشه سازی ناماده دهکات.

(أَلضَّميرُ الْمِهْنِي): ویردانی پیشهیی: نه وهی
که خاومن پیشه که له کاره که یدا راست و
دروستبیت و به تنگه وه بیت. له کاره که یدا
وردبیت و نه رکه پیشه یه که ی باش
به جیبه نییت و دهغله یی تیدا نهکات.

مهو: ۱- (مَهَا. يَمُهَوُ الرَّجُلُ. مَهْوًا): توند له
پیامه که یدا.

۲- (مَهَا. يَمُهَوُتِ الْبَقْرَةُ الْوَحْشِيَّةُ مَهَا):
مانگا کیویبه که رنگی سپیبه کی پاکبوو.

(مَهْوٌ - اللَّبْنُ أَوْ السَّمْنُ. يَمُهَوُ مَهَاوَةً): شیر که
یان روئه که روونبوو.

(مَهْوٌ): زوون.
(أَمُهِي - اللَّبْنُ): ناوی زؤر کرده شیر که وه /

روونیکردمهوه.
(- الْقِدْرُ): ناوی زؤر کرده مه نجه له که وه.

(- الْحَدِيدَةُ): تاسنه که ی هیند کوتا تا تنکبوو
یان تیزیکرد.

(- تِ الْعَيْنُ): فرمیسک به چاوه که دا
هاته خواری / چاوه که فرمیسکی پرشت.

(- الْقِدْحُ): خواری تیری گره وه که راستکردمهوه.
(- الْفَرَسُ): ۱- هه وساری نه سپه که ی دریزکرد

۲- غاریکی زوری به چاره ویکه کرد تا نارمق
بکاته وه.

موء: (ماء- السِنُّورُ يَمُوءُ مَوْءٌ): پشيله‌که
مياواندی.

(مَوْءٌ): مياومياو کردوو/ مياواندو.

(أَمْوَأَ السَّنُورُ): پشيله‌که مياواندی.

(-الرَّجُلُ): پياومکه وهك پشيله مياواندی/
لاساى پشيله‌يكردموه.

(أَلْمَائِيَّةُ وَالْمَائِيَّةُ وَالْمَائِنَةُ) (ح): پشيله نيڤه/
گوريه.

موب: (أَلْمُوْبَدُ وَالْمُوْبِدَانُ) (فارسية): ۱-دادومرو
بياوى دينى ناگرپرسته‌گان ۲ هه‌يله‌سوف
۳-كارامه‌ى نيزان/ شاره‌زاي هه‌موو شتِيك/
هوشيارو ژير.

موت: ۱- (مات. يَمُوتُ مَوْتًا): مرد/ گيانى
دمرچوو/ گيانى سپارد.

(-تِ الرِّيحُ): باكه كپوو/ كهوت.

(-تِ النَّارُ): ناگره‌که دامركايه‌ومو
خۆله‌ميشه‌كه‌يشى سپاردبووموه.

(-تِ العَمَى): تاكه سووگبوو.

(-الْحَرُّ أَوِ البَرْدُ): گهرماكه يان سه‌رماكه
ته‌شقى شكا يان نه‌ما.

(-الثَّوبُ): بهرگه‌که كوڤبو و درا.

(-المَكَانُ مَوَاتًا وَمَوَاتَانًا): شوپينه‌که مرد و اتا:
نه‌خانه‌ى تيدا ماو نه‌كس/ بوو به‌ ويرانه.

(-الطَّرِيقُ): رپگه‌که مرد كه‌سى پيدا
نه‌رؤيشتو وازى لپه‌نيرا.

(«مَاتَ فَوْقَ الرَّحْلِ»): به‌سه‌ر كورتانه‌كه‌وه

(أَلْهِيَّ): ناره‌ق به‌ نه‌سپگردنه‌وه.

(أَمْهَى- الحَبْلُ): به‌ته‌كه‌ى شلكرد.

(-فُلَانٌ): فيسار ستايشيكي زؤريگرد/ زؤر
هه‌لينا.

(«حَفَرَ- البئرَ حَتَّى أَمْهَى»): جالومكه‌ى
هه‌لکه‌ند تا گه‌يشته‌ ناو.

(أَلْهَوُ) (مص): ۱ چه‌وى سبى ۲-شبرى روون
كه‌ ناوى زؤر تيدا بئيت ۳-مروارى ۴-بلوور/
كريستال (بؤيه‌ وا ناونراوه‌ چونكه‌ سافو
روونه‌ وهك ناو) ۵-مه‌رزه ۶-فه‌ريكه‌ خورما ۷-
شمشبرى ته‌نك.

(أَلْهَاءُ) (ج) مَهَا وَمَهَوَاتُ وَمَهَيَاتُ): ۱-بلوور/
كريستال ۲-گاو مانگا كيويى كه‌ جاوى گهورمو
جوانه‌ جاوى مروڤى پنده‌چوينن ۲-خؤر.

مه‌ي: ۱- (مَهَى- الشَّفْرَةَ أَوِ الحَدِيدَ. يَمْهَى
وَيَمْهَى مَهِيًا): ناسنه‌که يان ده‌مى تيغه‌كه‌ى
ته‌نكرد.

(-الشيءُ): ۱-شته‌كه‌ى شيواند ۲-رهنگه‌كه‌ى
گؤرى.

(أَمْهَى وَاَمْتَهَى- الشَّفْرَةَ أَوِ الحَدِيدَةَ): ده‌مى
تيغه‌كه‌ى يان ناسنه‌كه‌ى ته‌نكرد.

(إِسْتَمَهَى- الفَرَسَ): تاوى ته‌واوى به‌
چاره‌ويكه‌دا.

(-القَوْمُ): ريزى دوژمنيان درى و راوياننان.

۲-(مَهَيْمٌ): وشه‌يه‌كى پرسياره‌ و اتا: چؤنيت؟
يان چيت لپه‌سه‌ره‌هاتوووه يان دمنگوباس چپيه‌.

خەوی قورس بردیەووە.

(مَوْتٌ - ٥): مراندی.

(مَآوَتٌ - قِرْنَهُ. مَآوَتَةٌ): لە نارامگرتندا

هاوکوفەکە ی بۆردا/ بەزاندی/ لەو بە نارامتر بوو.

(أَمَاتٌ - ٥. إِمَاتَةٌ): مراندی.

(-نَفْسُهُ): دەروونی خۆی مراند/ بەسەر

دەروون و نارەزووی خۆیدا زالیوو.

(-عَضْبُهُ): رەقی خۆی خواردمووە مراندی/

دایمەرگاندا.

(-الرَّجُلُ): کورپێکی یان چەند کورپێکی مردو

مردن.

(-بِ النَّافَةِ أَوْ الْمَرَاةِ): مێحوشترەکە

بەچکەپەکی مرداربوووە یان ژنەکە

زارۆلەپەکی مرد.

(مُمِيتٌ وَمُمِيتَةٌ): حوشتری بەچکە

مردارەومبوو یان ژنی سکسووتاو (ج)

(مَمَاوِيتٌ).

(أَمَاتٌ - الْقَوْمُ): دەردی کوشندە کەوتە ناو

ناژەلی خۆپێشگەلەووە.

(- الْقَوْمُ): مرداربوونەووە کەوتە ناژەلەکانی

خۆپێشگەلەووە/ خەلکەووە.

(-اللَّحْمُ): گۆشتەکە ی زۆر برژاند یان

کولاند.

(أَمِيتٌ اللَّفْطَةُ): وشەکە مردو بەکارنەهێنرا.

(«مَأْمُوتُهُ»): نای کە چەند پەکیکەوتوووە

لاواز بوووە.

(تَمَاوَتٌ): ١-خۆی کرد بە مردوو/ بەدرۆ خۆی

مراند ٢-خۆی پەکیکەوتەو بیستوانا نیشاندا.

(إِسْتَمَاتٌ. إِسْتِمَاتَةٌ وَإِسْتِمَاتًا): ١-مردنی بە

ئاوات خواست/ داوای مردنیکرد بۆ خۆی

٢-بۆ شتەکە بە هەموو لایەگدا چوو/ خۆی

بۆ مراند.

(-الشيء): شتەکە شل و خاویبوووەو.

(-التُّوبُ): جلەکە گۆنبوو دریا.

(الْمَائِتُ): کەسێکە لە گیانکەنشتدا بیست/ لە

سەرەمەرگدا بیست.

(«مَوْتُ مَائِتٍ»): مردنێکی سەخت.

(أَلَوْتُ): مردن/ گیاندمەرچوون.

(أَلَوْتُ الْأَحْمَرَ): مردن بە کوشتن.

(أَلَوْتُ الْأَبْيَضُ): مردنی ئاسایی یان مردنی

لەناکاو.

(أَلَوْتُ الْأَسْوَدُ): مردن بە خانکاندن.

(أَلَوْتُ): مردن.

(أَلَوْتُ): ١-جۆرە شیتییەکە ٢-فی لیھاتن/ فی کە

لە مرۆف دیت.

(أَلَوَاتٌ) (مَص): ١-مردوو/ بیگیان/ ئەوێ

گیانی تیانەبیست ٢-زەویپەکی چۆل کە کەسو

ناوهدانیی تیدا نەبیست یان بیکەلکبیت.

(أَلَوَاتُنُ): دەردی کوشندە ی ناژەل و جوارپییان/

قەری ناژەل و جوارپییان.

(«هَذَا مَوْتَانُ الْفَوَادِ»): ئەمە بێمیشکە/

گیلە.

(م) (مَوْتَانَة): نافرمتی گیل / بېمیشک.

(أَلْوَتَان: أَلْوَتَانِ مَوْتَان): ۱-مردن ۲-زهویبهک

که ناوانه کرابیته وه ۲-شتی بېگیان.

(«إِشْتَرِ مِنَ الْمَوْتَانِ وَلَا تَشْتَرِ مِنَ الْحَيَوَانِ»):

شتی بېگیان وهک زهوی و خانوو بکرمو ناژهل و

جواریبی و کؤیله مهکره.

(أَلْمَيْتَ (ج) أَمْوَاتٍ وَمَوْتَى وَمَيِّتُونَ وَالْمَيِّتِ

(ج) مَيِّتُونَ (م) مَيِّتَةٌ وَمَيِّتٌ وَمَيِّتَةٌ (ج)

مَيِّتَاتٍ وَمَيِّتَاتٍ): نهوهی که گیای دهرجوه /

مردوه.

(أَلْمَيْتَةُ (ج) مَيِّتَاتٍ): ۱-میی وشهی (أَلْمَيْتَ) ۲-

ناژهلێک که له خۆیهوه مردار بیته وه یان به

شیومهیهکی ناشهرعی کوژرابیبت / سهربرابیبت.

(أَلْمَيْتَةُ): باری گیاندمرچوون / شیوهی

گیاندا.

(«مَاتَ مَيِّتَةً صَالِحَةً»): مهرگیکی چاکانه و

پیاو چاکانه یکردو مرد.

(مَاتَ مَيِّتَةً سَوْءًا): مردنیکی به نهشکه نهجه وه

کردو پیاو خرابانه گیانی دمرچوو.

(أَلْمَيْتُوتَةُ): مردن / مهرگ.

(الإِمَاتَةُ) (عند المسيحيين): لای دیانهکان

خۆمرانندن نهوهیه جهزو نارمهزووی

دهروون بمریبت ههندیك خواردن نهخوات و

دوورکه ویتسه وه له چیرژی ژیان و خهریکی

خوداپهرستی بیبت.

(أَلْمَاتُ) مردن یان دهمی مردن / کاتی مردن.

(أَلْمَاتُ - مِنَ الْفِطْرِ): وشهی مردوو که

بهکار نههینریبت.

(حَاطِيْنَةٌ مُمَيِّتَةٌ): گوناھیکی گهورهی وا که

ناسوودهو خۆشیی له دل و دهروون بپریبت و

ژیان لهو کهسه تالبات / گوناھیکی کوشنده.

(أَلْسْتَمِيْتُ) (فا): ۱-مهمرگخوازیکی کؤلنه دهر /

پیشمه مرگه. کؤ له مهرگ نهکرده / کهسیکه له

جهنگدا له مردن سلنه کات ۲-بو نامانجیک

شیتگیر بیبت و شیتیش نه بیبت.

۲-(إِسْتِمَاتٌ إِسْتِمَاتَةٌ وَإِسْتِمَاتًا): فهلهو بوو

که له پیندا لاواز بوو.

۳-(أَلْسْتَمِيْتُ): پهردهی ژیر توپکلی هیلکه

یان سپینهی هیلکه.

موت: (مَاتَ - الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ. يَمُوتُ. مَوْتًا

وَمَوْتَانًا): شته کهی تیکه لی شته که یتر کرد.

(-الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ): شته کهی له ناوه که دا

توانده وه.

(إِنْمَاتُ): تیکه لبوو و توایه وه.

موج: (مَاجَ - الْبَحْرُ. يَمُوجُ مَوْجًا وَمَوْجَانًا):

دهریاکه ههستا و کهوته شه پۆلدان و

شه پۆلهکانی بهرزبووه وه.

(-الْقَوْمُ): خویشگهل کاروباریان به یه کدا چوو /

تیکهل و پیکه لبوو نالۆزکا ۲-دایان به یه کدا و

رژانه یهک.

(-عَنِ الْحَقِّ): له راستیی و ههق لایدا رووی

ومرگیبار.

مود: (أَلْمَاذُ) (أَصْلُهُ مَوْذُ): رەموش تەجۋان و خۇشە شەرب و دەروونپاك.

(أَلْمَاذِيُّ): ١- ھەنگوینی سېی یا ھەنگوینی چاك
٢- ھەموو جۆرە جەكك ٣- قەلغانی نەرم لە دەستادو ئاسان ھەلسورانی و بەكارھێنانی.

(أَلْمَاذِيَّةُ): ١- قەلغانی نەرم و ئاسان ھەلسورانی
٢- مەھ.

مور: ١- (مَارَ - البَحْرُ يَمُورُ. مَوراً): دەریاکە ھەستاو کەوتە شەپۆلدان.

(- الدَّمُ عَلَى الْأَرْضِ): خۆینەگە بەسەر زەویدا كشاو بلاوووموھ.

(- الدَّمُ): خۆینەگە ی رژاندو كشانو بلاوكردموھ.
(- الشَّيْءُ): شتەكە خیرا/ گورج دەریپەری رۆیشت بەملاولادا تەكانیدا، وەك تیریك كە بچەقیتە دارێكەوھ.

(- السَّنَانُ فِي المَطْعُونِ): سەری نیزیكە لە تیچەقیومكەدا گەرا.

(- التُّرَابُ): خۆلەكە ھەستا.

(- تِ الرِّيحِ التُّرَابَ وَبِالتُّرَابِ): باكە خۆلەكە ی ورووژاندو ھەستا.

(- الصَّوْفُ عَنِ الجَسَدِ): خوریەكە ی ھەلكیشا/ لیكردموھ.

(أَمَارَ - الدَّمُ): خۆینەكە ی رژاند.

(- السَّنَانُ فِي المَطْعُونِ): (سەری رەمەكە/

نیزیكە) ی پیداكردو لە لەش تیچەقیومكەدا گێرای/ بایدا.

(تَمَوَّجَ - البَحْرُ): دەریاکە كەوتە شەپۆلدان و ھەستان.

(الْمَوْجُ (مَصْر) (ج) أَمْوَاجُ): شەپۆل. شەپۆلدان.

(مَوْجَةٌ (ج) مَوْجَاتُ): شەپۆلك.

(مَوْجَةُ الشَّبَابِ): ھەرەتی لاوی/ تافی گەنجی تی و خۆینگەر می.

(الْمَوْجَاتُ الْمُسْتَقِرَّةُ) (ف): شەپۆلە جیگرەكان ئەوھ دیاردمیەكە لە ئەنجامی بەیەكداچوونی

دوو لەرەومیە كە كارێك و توانا بەکیان ھەمیە لەسەر ھێلیکی راست دەروون بە دوو ئاراستە ی

پێچەوانە بەیەك. ئەگەر ئەو شەپۆلە جیگرە بەیەك ئاراستە روویدا ھەندیک پنتی جیگر

دەبیت پێیدەوتریت گری. وە ھەندیک لەو پنتانە لە جیگر یەكەوھ دوور دەبن و

پێیان دەلین و رگ.

(الْمَوَّاجُ): ھەرە شەپۆل.

الملحق:

موج: (مَوْجَ - النَّسِيجُ): چنراوھەكە ی رەنگشەپۆلكرد/ رەنگینكرد/ وایلیكرد كە

شەپۆلی رەنگ بداتەوھ/ بەپیی بەرکەوتنی رووناکیی رەنگی جیا یا بنوینیت و

دبگە شینیتەوھ لە جوانیدا چاو روون بکاتەوھ.

مox: (مَآخُ - الغَضَبُ. يَمُوحُ. مَوْخًا): توورمیەكە (نیشتموھ/ دامرکا).

(ت-الريخُ التراب): باكه خۆلهكەى ورووژاندى ھەستاند.

(تمور): كەوتە ھاتوچۇو گەران.

(الشعر): قزەكە بەملاولادا بە راستو چەپدا ھاتووچوو.

(الشيء): شتەكە كەوتە شېرزىمى و جوولەو شەبۇلدانىكى خىرا.

(تمور- الوبر ونحوه عن الدابة): موومكەو خورىكەو شتى لەو بابەتە لە چوارپىكە بووھوو و مرى.

(إنمار- الشعر): قزەكە و مرى / لىبووھوو.

(إمتار- السيف. إمتياراً): شمشىرمكەى ھەلكىشا.
(المائر (فا) (م) مائرة (ج) مائرات وموائر):
ناومز سووك/ ئەفلسووك/ گىل.

(سهم مائر): تىرىكى سووكەلەو تىجەقىو.

(المور): ۱۰ خىرايى ۲-رۇيشتى لەسەرخۇ/
ھىواش ۲-رپىگەى تەختى خۇش چونكە
خەلكىكى زۇر بەسەرىدا گوزەر دەكەن.

(المور): ۱۱-تۆزى ھەستاوى ناوھەوا ۲-خۆل كە با
ھەلىبىستىت و گىزى بداتو بە ناسمانىدا ببات.
(المورة): خورى ھەلومرىوو ھەلكىشراو.

(الموارە = المورة): ۷-خورى و شتىرى ھەلومرىوو
ھەلكىشراو ۲-شتىك لە شتىكىتر بىتتەووھو
لىيەھلومرىت.

(مارت): ھەلومرى ۲-شتىكى لىدمىتتەووھو
شتىكىشى دەمىنىتتەووھو.

(الموار): زۇر شەبۇلدەر.

(ريخ موارە وأرياح مور): بابوېرى تۆزو گەرد
ھەلسىن.

۲-(المور (ح): جۆرە مەرىكە.

۳-(مار و ماري): وشەپەكى سىريانىيە واتا:
گەورە/ ناغا بە زۇرى بۇ پىاوه پىرۇزمكان
بەكاردىت بۇ مى دەوترىت: (مريت).

۴-(المورج (فارسية): وشەپەكە خەلكە
رەشۇگەكە بۇ (نوزج) واتا جەنجەر
بەكارىدەھىنن.

۵-(المورگس (ح): گياندارىكى نەرمى
سەدمف (لەپكە) دارە قاچى ناوسكى ھەپە.
دەمىكى گەورەى ھەپە لەشى دىكاويپە
شلەپەكى سووردەردەدات ھەرە كۆنەكان بە
تايپەتى فىنىقىكەكان رەنگىكى ئەرخەوانيان
لىدەگرتو دروستدەگرد.

الموز: ۱-(الموز): ھىندىة): ۱-دارى موز
دەختىكە گەلا پان و دىرىژ. بەرەكەى
بەھىشوۋە جۆرى زۇرە. ھەپەتى مزرە لە
ولاتە گەرمەكانى ئەفەرىقادا دەروپىنرىت
دەيكەن بە چىشت يان ئاردى لىدروستدەكەن.
جۆرىكىترى شىرىنە لەو ولاتانەدا دەروپىنرىت
كە گەرماكەى مامناومندىپە ھەك ھى دەرياي
ناومراستو بەرەكەى بابەتىكى بازارگانىي
جىھانىيە ۲ بەرى دەختى موز.

(المواز): مۇزفروۇش.

۲- (أَلْمُوزَج (ج) مَوَازِج وَمَوَازِجَة) (فارسیه):
پیلو.

موس: ۱- (مَاسَ - الرَّأْسَ. يَمُوسُ. مَوساً):
سهرمه‌کی تاشی / سهری گوپزانتاشکرد.

(أَلْأَس) (یونانیه). أَلْمَازَة (عامیه): بهردیکی
گرانبه‌های زور شهوقداره له هه‌موو بهردیکی
تر به‌نرختر و گرانتره له‌بهر سه‌ختی هیلی پین
به‌سهر هه‌موو ته‌نیکدا دم‌کیشرت و ده‌هینرت
هیج نیبه که هیلی به‌سمردا به‌ینت.

(«رَجُلٌ مَاسٌ»): کابرایه‌که بی‌عاره و گله‌یی و
تешهر هیج کاری لیناکات.

(أَلْمُوسَى (ج) مَوسٍ وَمُوسِيَات): گوپزان که له
بؤلایه بؤ سهرتاشین و موو تاشین به‌کار دیت
(به مَن و نِير دم‌کرت).

۲- (أَلْمُوسِيقَى) (یونانیه): مَوسِيقَاو سَاز (ف)
(ج) هونهری گؤرانیه و به‌زم و ساز.

(موزیکا) (عامیه): به‌هه‌ندیک نامیری
گؤرانیه و به‌زم ده‌وتریت / ساز (یونانیه).

(أَلْمُوسِيقَى): مَوسِيقَاوَمَن / سَازمَند / مَوسِيقَار.
۳- (أَلْمُوسِلِین) (فرنسیه): جؤره چنراویکی

نهرمی ته‌نکی لؤکه‌یه.

موش: (مَاشَ - يَمُوشُ - الكَرَمَ): داوای نهو
تریه‌یکرد که پاش رنینه پپوه‌یمابوو.

(أَلْمَاش) (ط): ۱- مَاشَ / مَاشَه رَمَش که به
چپشت لیدهنرت (مَاشَة): دهنکه مَاشِک

۲- به‌رؤو پاتالیکی ناومال که به که‌لک نه‌یه‌ت.

موص: (مَاصَ - الشَّيْءَ يَمُوصُ مَوْصاً):
شته‌که‌ی هه‌لگؤفت و ده‌ستی لی‌خت.

(مَاصَ وَمَوْصَ - الثَّوبَ): هیواش جله‌که‌ی شت.
(أَلْمُوصَ) (مص): ۱- کا ۲- شتن.

(أَلْمُوَاصَة): نه‌وه‌ی جل یان ده‌فری / قاپی
پیدهنشؤرت.

الملحق:

موصل: (أَلْمُوصِلِین): چنراویکی ته‌نکه به
ناوی موصله‌ومیه که شاریکه له عیرا‌فدا.

موع: (مَوْعَة - الشَّبَاب): سهرمتاو ههرمتی
لاوی / گهرم و گوری گهنجیتیه.

موغ: (مَاعَ - السِّنُورُ. يَمُوغُ. مَوْغًا مَوْاعًا):
(بشیله‌که / گوربه‌که) میاواندی.

موق: ۱- (مَاقَ - الرَّجُلُ يَمُوقُ. مَوْقًا وَمَوْقًا
وَمَوْقَةً وَمُوقًا): ۱- پیاوه‌که گه‌وجیتیکرد /

کاریکی بیه‌وشیکرد ۲- هه‌وتا / مرد.

(تَمَاقَ): خؤی گه‌وج پیشاندا / خؤی
گه‌وجکرد.

(إِنْمَاقَ. إِنْمِاقًا): گه‌وجبوو.

(أَلْمَاقَ (ج) مَوقَى): ۱- گه‌وج.

(هُوَ أَحْمَقُ مَاقَ): نهو گه‌وجیکی ته‌واو
گه‌وجه ۲- هه‌وتاو.

(أَلْمُوقَ (مص) (ج) أَمَاقَ): گه‌وجیتیه له
که‌وده‌نیبه‌وه / گیلیبه‌وه.

۲- (مَاقَ - المَبِيعُ يَمُوقُ. مَوْقًا): فرؤشراوه‌که
ههرزانبوو.

(أَلْمَالُ (ج) مَالَةٌ وَمَالُونَ): دارا زور/ زور
دموله‌مه‌ند.

(رَجُلٌ مَالٌ): پیاویکی دارا/ ساماندار/
دموله‌مه‌ند.

(م) مَالَةٌ (ج) مَالَةٌ و مَالَات: ژنیکی ساماندار/
دارا/ دموله‌مه‌ند.

(أَلْمَالِيَّةُ): دارایی. ساماندارایی.

(أَلْمَالِيَّةُ): دارایی/ مالی.

(أَلْمَوْلُ وَالْمَيْلُ): داراییکی قورس/ مالداریکی
قورس/ زور دموله‌مه‌ند.

(أَلْمَوْلُ): داراییکی که‌م/ سووکه دموله‌مه‌ند.

۲- (أَلْمَالُ (ع ح): دوو جای ژماره.

(أَلْمَوْلُ (ح): جالجالوکه.

مَوْلَةٌ: جالجالوکه‌یه‌ک.

الملحق:

مول: (أَلْمَوْلُ): پارمدر/ دراومدر/ که‌سیکه
پارمو مالی پیویست بخاته (کاریکه‌وه/
پرژومیه‌که‌وه).

(مَمُولٌ مَشْرُوعٌ): پارمو مالدیری پرژومیه‌ک.

موم: ۱- (مَيْمٌ - الرَّجُلُ مَوْمًا): تووشی سینه
پالوو بوو یان پیسترین ناوله بوو که هه‌موو
له‌شی دمبیته برینیک و هه‌لدناوسی.

مَمُومٌ: تووشبووی نهو جوژه ناوله‌یه.

أَلْمَوْمُ (طَب): دمدی سینه پالوو یان پیسترین
ناوله که هه‌موو له‌شی دمبیته برین و بلق.

۲- (مَوْمٌ. مَيْمًا): میمیکی نووسی.

(-الطَّعَامُ): (خواردنه‌که/ چیشته‌که) بیبازر بوو.

۳- (أَلْمَوْقُ (ج) أَمْوَاقُ): اتوز/ گمرد

۲- میروله‌ی بالدار ۳- ری فرمیسک له چاودا

۴- سه‌ریلاو/ پیلاویکه به‌سه‌ر پیلاویکی تردا
له‌پیدمکریت.

مول: ۱- (مَالٌ. يَمُولُ. مَوْلًا وَمُؤُولًا): دارا بوو

دموله‌مه‌ند بوو یان سامانه‌که‌ی زورتر بوو/
دارتر بوو.

(-مَوْلًا): مالدیایه/ دارایدیایه.

(مَالٌ. يَمَالُ. مَوْلًا وَمُؤُولًا): دارا بوو/

سامانه‌که‌ی زوربوو/ دموله‌مه‌ند بوو/ بوو به
خاومن سامانیکی زور.

(مَوْلٌ-مَوْلًا): کردی به (خاومنایه/ خاومندارا).

(أَمَالٌ-مَوْلًا): دارایدیایه،/ مالدیایه.

(«مَأْمُولَةٌ»): نای که دارایه/ خاومناسامانه.

(تَمَوْلُ - الْمَالُ): خوی دارا کرد/ مایه‌ی
پیکه‌وه‌نا/ خوی دموله‌مه‌ند کرد.

(تَمَوْلُ وَاسْتَمَالُ): خوی دارا کرد یان مایه‌و
داراکه‌ی زور بوو.

(أَلْمَالُ (ج) أَمْوَالُ): نهو شتانه‌ی که مروف

دمبیت، دارا، پاره، خانوبه‌ره/ سامان/
کالا له‌لای خیله‌کیه‌کان مالاته واتا ناژمل و

حوشتر و هه‌موو چوارپییه‌ک که دمیانبیت

(دمکریت به من و نیر) ده‌لین: (خَرَجَ إِلَى

مَالِهِ): بۆلای زه‌وی و زار یان حوشترمکانی

دمرچوو/ چوو.

(تَمَوِينِ السُّوقِ): بازار له خُوراك و كهلوپهل و
تفاق پرکردن.

(مَخْرَنَ تَمَوِينِ): عه‌ما‌رى / گه‌نجینه‌ى كالاو
خُوراك و پيژيى / برژوى.

(الْتَمَوِينِ): پيشكه‌شكردى سهرومپرى
نازوخه و تفاق و جهك و جبه‌حانه به سوپاو
يان گه‌له‌گه‌مى يان نازووخه و تفاق و پيژيى
كۆبكرتته‌وه و به شارو شوين دابه‌شكرت.

(مَرَكْزِ التَمَوِينِ): (بنكه‌ى / مه‌لبه‌ندى)
دابه‌شكردى پيژيى و نازووخه‌دان.

(قَطْعَ طَرَقِ التَمَوِينِ): برين و به‌ستنى
ريگه‌ى نازووخه و تفاقدان.

(تَأْمِينِ ضَرُورِيَّاتِ العَيْشِ لِلسُّعْبِ فِي
بَعْضِ الظُّرُوفِ): دابين و مسؤگه‌ركردنى
پيوستيه‌كانى ژيانى گه‌ل له هه‌ندىك كاتى
ته‌نگانه‌دا.

(وِزَارَةُ التَمَوِينِ): وه‌زارمى تفاق و نازووخه‌دان.
(تَمَوْنٌ طَائِرَةٌ بِالْوَقُودِ): به‌نزىن به
فرۆگه‌دان.

موه: ١- (مَاهَ- الرَّجُلِ. يَمُوهُ مَوْهًا): ناوى به
پياومه‌كه دا بيخواته‌وه.

(مَاهَ- الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ): شته‌كه‌ى تيكه‌لى
شته‌كه‌يتر كرد.

(-تِ البَيْتِ. يَمُوهُ وَيَمَاهُ. مَوْهًا وَمَاهَةٌ
وَمُؤْوهًا): چالومه‌كه ناوى زۆر بوو / ناومه‌كه‌ى
ژيايه‌وه.

٢- (الْمُومُ = السَّمْعُ): مۆم.

(الْمُومَاءُ وَالْمُومَاءَةُ (ج) أَلْمُومِي): بيابانىكى
فراوان يان چۆله‌وانىيه‌كى بيئاو.

(الْمُومِيَاءُ) (فارسية): ١- ده‌رمانىكه ٢- ميوكردى /
پاراستنى له‌شى مردوو به ريگه‌ى ميسرييه
كۆنه‌كان.

مون: ١- (مَانَ وَمَوْنٌ. يَمُونُ. مَوْنًا وَمَوْنَةٌ):
نازووخه‌يدا. تفاقيدا. ده‌سته‌به‌رى پيژيى و
نازووخه بوو.

(مَائِنِ): نازووخه و تفاقده‌ر.

(تَمَوْنٌ): ١- خُوراك و پيژيى بۆ خوى عه‌مار
كرد ٢- (خانه‌واده / خيژان) كه‌ى خوى
تيروته‌سه‌لكرد.

(الْمُؤْنَةُ (ج) مُونٌ): نازووخه / خُوراك كه
هه‌لده‌مگريت و عه‌مار ده‌مگريت.

(بَيْتُ الْمُؤْنَةِ): (گه‌نجينه‌ / عه‌مارى رۆن و
شله‌رۆن و تفاقى خُوراك يان نازووخه‌دان,
رۆندان.

(الْمُؤَانُ): نازووخه‌ده‌ر / كه‌سيكه‌ نازووخه
ناماده‌وه په‌يدادمه‌كات و ده‌يدات.

٢- (مَانَ- الأَرْضِ. يُمُونُ مَوْنًا وَمَوْنَةٌ):
زمويه‌كه‌ى بۆ كشتوكال هه‌لده‌رى و كيلاى.

الملحق:

مون: (الْتَمَوِينِ): كه‌لوپهل و خُوراك‌دان /
پيژيى و تفاقدان، نه‌وانه‌ى كه زۆر
پيوستن.

(-الْمَكَانُ بِالْبِقْلِ): شوینهکه به سهوزه

داپوشراو رنگی گؤرا.

(الْمَاءُ): ناو (له بنچینهدا وشهکه (مَوْه) بووه.

(مُؤْيِه): ناویچه.

(مَائِي وَمَاوِي وَمَاهِي (ج) مِيَاهْ وَأَمَوَاهْ):

ئاوی.

(مَاءُ الْوَرْدِ وَمَاءُ الزَّهْرِ): گولاو/ ئاوی نهو

گولهی که به دلۆپاندن دمگیریت.

(مَاءُ الْوَجْهِ أَوْ مَاءُ الشَّيْبِ): جوانییو

گهشیو رنگو رووی ههپرتی لاویی.

(مَاءُ السَّيْفِ): بریقو باقو رهونقی

شمشیر.

(بَنَاتُ الْمَاءِ): نهو بالئدانهی که فییره ناو ئاون/

بالئدهی ئاوی.

(إِبْنُ الْمَاءِ): تاکه بالئدمیهکی ئاوی.

(الْمَاءُ الْأَزْرَقُ) (طَب): ناوی رمش که بهردمیهکه

لهسمر بیلبلهیی چاو. پهیدا دمبیتو چاو

کوپردمکات.

(الْمَاءُ = الْمَاءُ): ناو.

(مَاهِي): ئاویی.

(رَجُلٌ مَاءُ الْفُؤَادِ): پیاویکی زیرمکردوی

بیمیشک (وهك دَلَى نَاوِي تَيَدَابِيَّتْ نَهك

خوین).

(الْمَاءَةُ = الْمَاءُ): ناو.

(مُؤْيِهَةٌ): چکهئاویک/ چۆره ئاویک.

(الْمَاهَةُ) (طَب): ئاوله.

(-بِ السَّفِينَةِ): ناو چوووه پاپۆرمکهوه.

(-مَوْهَ - الْمَكَانُ): ناو له شوینهکهدا (کۆبووموه/

ژیاپهوه) / شوینهکه ئاودار بوو.

(-الْقَدْرُ): ئاوی زۆر کرده مهنجهلهکهوه.

(-الشيءَ بِمَاءِ الذَّهَبِ أَوْ الْفِضَّةِ وَنَحْوَهُمَا):

زاخاوی شتهکهی به زپَر یان زیو یان شتیر

دایهوه/ رووکهشیکرد.

(-عَلَيْهِ الْأَمْرُ أَوْ الْخَبْرُ): کارمکهی لیگۆرییو

چهواشهیکرد به درۆ رازاندیهوه یان

پنچهوانهیی راستیی ههوالهکهی دایه/ پیوت.

(أَمَاهُ وَأَمْوَةٌ - الرَّجُلِ. إِمَاهَةٌ وَإِمَاوَاهَا):

ئاویدایه بیخواتهوه.

(-الْحَوْضُ): ناوی له گۆلهکهدا کۆکردموه.

(-الدَّوَاءُ): ناوی کرده مهرمکهیدانهکهوه.

(-الْبَيْتْرُ): ئاوی له چالاهکه ههلکیشاو

دمرهینا.

(-السَّكِينُ): چهقۆکهی ناودا.

(-الشيءُ): شتهکهی تیکهلهندا.

(-الشيءُ): شتهکه تیکهلهبوو.

(-بِ السَّمَاءِ): بارانی چاکی باراند.

(-بِ الْأَرْضِ): ناوی سمر زمویهکه زۆر بوو.

(تَمْوَةٌ): ١-ئاودار بوو ٢-شتهکه زاخاودراو بوو

٢-کارمکه یان ههوالهکه ههلگهراو چهواشهکراو

بوو.

(-العِثْبُ): تریکه ئاوی گرته خوئی و خهریکی

گهینبوو.

(بِنْرُ مَاهَةً): چالوویکی به ناو/ فرمناو.
 (الْمَائِيَّةُ مِنَ الشَّجَرِ): شیلهی درخت که
 خوراکى تیا دمتویته و هو دمیگه ینیته هموو
 لایهکی درخته که.
 (الْمَاهِيَّةُ (ج) مَاهِيَّات): مئی وشهی (الماهی).
 (الْمَاوِيَّةُ (ج) مَآوِيَّ): ناوینه له ناوه و
 و مرگیراوه له بهر روونی ههروهك ناوی پیندا
 بروات.
 (الْمَاوِيَّةُ - مِنَ الشَّجَرِ = الْمَائِيَّةُ): نهو شیلهو
 ناوهی به گیانی/ به ناو درخته که دا دهروات و
 خوراکى دهداتى.
 (الْمَوْهَةُ وَالْمَاوَهَةُ - مِنَ الْوَجْهِ): گهشیی و
 جوانیی و رمونه هی دهموچاو.
 (رَكِيَّةٌ مَيْهَةٌ): چالوویکی/ ناودار/ فرمناو.
 (الْأَمْوَهُ): ناودارتر.
 («الْبِنْرُ هَذِهِ السَّنَةُ أَمْوَهُ مِمَّا كَانَتْ»):
 چالوکه نه مسال له جارن ناوی زورتره/
 ناودارتره.
 (الْمَمُوَهَةُ) (مفع): ١-چاوی تانه گرتوو ٢-شتی
 زاخاو دراو ٢-کارو ههوالی جهواشه کراو.
 (الْتَمَوِيه) (اع) = (کاموفلاج): سه ره دوژمن
 تیکدان به وهی که چه که گان بشاردریته وه یان
 له دهرخستنی چه کی جهنگدا نه وه بکریت.
 شوین و بابته تی لی بگوردریت.
 ٢- (الْمَاهِيَّةُ (ج) مَاهِيَّات): مانگانهی کریکارو
 کارمهرو نوکهر/ کارگوزار وشه که له (ماهی)

فارسییه وه و مرگیراوه که مانگ دهگه یه نیت
 (عامیه).
 (مَاهِيَّةُ الشَّيْءِ): راستی و چۆنیه تی شته که/
 له (ماهو) وه و مرگیراوه.
 الملحق:
 موه: (الْتَمَوِيه): تیهه لسوون و گورین.
 (الْتَمَوِيه بِمَاءِ الذَّهَبِ أَوْ الْفِضَّةِ): زاخاودانی
 شت به زیر یان زیو.
 (الْتَمَوِيه): راستی شارندنه و هو رووکه شکردن/
 داپوشینی بار، شت/ له خسته بردن/
 جهواشه کردن.
 (تَمَوِيه الْأَخْبَارِ): ههوال هه لگیرانه و هو
 شارندنه وهی راستی هه واله که.
 (الْتَمَوِيه (اع)): شارندنه وهی چه کی جهنگ و
 سه ربازه گان و چاو و روا کردن له دوژمن به
 گه لیک شیوه و ریگا، بۆ نه نیکردنیان و جوژی
 شه به یخونکردنی له ناکاوی دوژمن تا له پر
 بدن به سه ریاندا.
 (تمويه مُلْرَعَات): شارندنه وهی زیرپوشه گان
 له دوژمن و گورینی شیومیان.
 میث: (مات. يَمِيث. مَيْثًا): مرد.
 مئ: (مات- الشَّيْءِ فِي الْمَاءِ يَمِيثُ. مَيْثًا):
 شته که ی له ناوه که دا تونده وه.
 (مَيْثُ- الشَّيْءِ فِي الْمَاءِ): شته که ی له ناوه که دا
 تونده وه.
 (-الرَّجُلُ): پیاوه که ی سه رشور و که ساسکرد.

(تَمَيَّبَتِ - الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ): شته‌که له ناومه‌کدا توایه‌وه.

(الرَّجُلُ): بیاومه‌که سه‌رشوړو که‌ساسیوو.

(تِ الْأَرْضُ): زه‌ویه‌که‌ی خوساندموه/ بارانی لیباری.

(تِ الْحَرَارَةُ): گهرماکه شکاو فینکی‌کرد.

(إِنْمَاتٌ - الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ. إِنْمِيَانًا): شته‌که له ناومه‌کدا لی‌کتر‌ازاو توایه‌وه.

(إِمْتَاتٌ - الرَّجُلُ): تووشی ژیانیکی نه‌رم‌بوو.

(الْأَقْطُ): که‌شکه‌که‌ی کرده ناومه‌که‌وهو توانیده‌وهو خواردیه‌وه.

(-الشَّيْءَ فِي الْمَاءِ): شته‌که‌یکرده ناومه‌که‌وهو توانیده‌وهو.

(أَلْيَيْتُ): نه‌رم.

(شَيْءٌ وَعَيْشٌ مَيَّبُتٌ): شتیکی نه‌رم و ژیانیکی نه‌رم و خوښ.

(أَرْضٌ مَيَّبَاءُ): نه‌رم‌زه‌موی بی‌چه‌وو به‌ردو له.

(أَلْسَتَمِيَّتُ): نه‌و پیسته‌ته‌نکه‌ی که له‌ژیر تو‌یکلی هیلکه‌که‌دایه‌و به سپینه‌ی هیلکه‌که‌وه نو‌ساره.

میج: (مَاجٌ - الشَّيْءُ. يَمِيحُ. مَيِّجًا): شته‌که به‌یه‌کدا‌چوو و تیکه‌لیوو.

میج: ۱- (مَاجٌ. يَمِيحُ مَيِّجًا وَمَيِّجُوْحَةً): به مشت ناوی هه‌لینجا.

(-أَصْحَابُهُ): به مشت ناوی بو دو‌سته‌کانی هه‌لینجا/ دهره‌ینا.

(-الرَّجُلُ): سوودی به بیاومه‌که گه‌یاند.

(هُ عِنْدَ الْأَمِيرِ): لای میر قسه‌ی خیری بو کردو به‌راندیه‌وه.

(«مَخْنِي عِنْدَ الْأَمِيرِ»): لای میر قسه‌ی خیرم بو بکه‌و بمبه‌رینه‌ره‌وه.

(هُ مَيِّجًا وَمَيِّجَةً): دایه/ پییدا/ بی‌یبه‌خشی. (إِمْتَاَحُ - الْمَاءِ): به‌مشت ناوی هه‌لینجا.

(-الرَّجُلُ): هاته لای بیاومه‌که‌و داوای چاکه‌ی لی‌کرد.

(هُ الْحَرُّ أَوْ الْعَمَلُ): گهرماکه یان کار‌کردنه‌که ناوی بی‌دهردا/ نارهمی پی‌کردمه‌وه.

(إِسْتِمَاَحٌ. هُ. إِسْتِمَاَحَةٌ): شتیکی لی‌خواست/ داوای به‌خشیشی‌کرد یان داوای لی‌کرد شفاعة‌تی

بو بکات و قسه‌ی باشی لای میر بو بکات و پش‌گیری بکات و بوی ببارینه‌وه.

(الْمَائِحُ (ج) مَائِحَةٌ وَالْمَيِّحُ): که‌سینکه‌که به‌مشت ناو به خه‌لک بدات یان هه‌لی‌به‌نجینیت.

۲- (مَاجٌ. يَمِيحُ - الرَّجُلُ مَيِّجًا وَمَيِّجُوْحَةً): به‌لارو له‌نجه وه‌ک مراوی به‌ری‌وه رو‌یشت و ته‌ماشای سی‌به‌ری خو‌ی کرد.

(-تِ الرِّيحِ الشَّجَرَةَ): باکه دره‌خته‌که‌ی هینا‌وبرد/ لاری‌کردمه‌وه.

(مَيِّحٌ - الْقُصْنُ أَوْ السُّكْرَانُ تَمَيِّجًا): چله دره‌خته‌که شه‌کایه‌وه یان سه‌رخو‌شه‌که

به‌لارمه‌وه لاره‌وه رو‌یشت.

(مَایِحٌ. هُ. مُمَایِحَةٌ): تیکه‌لا‌وی‌بوو.

به هۆی سهرخۆشییهوه یان سواربوونی
پاپۆرو ترومبیل و شتی ومهاوه.
(أَلْيَاد (م) مَيَادَة): لهرزۆك زۆر به له رهو
شهكانهوه.

(أَلْيَدَانِ وَالْمَيْدَانِ (ج) مَيَادِين): مهيدان/
گۆرهبان/ كۆر. بۆ یاری و پيشپرگى و
ئهسپوارى.

(أَلْيُود): بزىو.
(غُصُونُ مَيْدٍ): لقه شوۆرهكان/ كهچهكان/
خواربوومكان.

٢-(مَاد- الرَّجُلِ. يَمِيدُ. مَيْدًا وَمَيْدَانًا):
١-سهرى له پياومهكا/ ديدهنبيكرد ٢-چاكهى
لهگه لدا كرد.

(إِمْتَادًا. إِمْتَادًا): خواردن و نازوو خه
كۆكردهمو داوايكرد.
(«إِمْتَادُهُ فَمَادَهُمْ»): داواى خواردن و شتيان

لئمكرد نهوئيش داينى.
(أَلْمَائِدَةُ (ج) مَوَائِدُ وَمَائِدَاتُ): ١-خوان/مميز
كه خواردنى لهسهر بيٽ ٢-چيشت و خواردن
٢-ژوورى نانخواردن.

(أَلْمَيْدَةُ): ١-خواردن/ چيشت/ خۆراك ٢-خوان
كه خواردنى لهسهر بيٽ.
(أَلْمُتَادُ): خواز لۆك/ هههميشه داواكارى شت.

٢-(مَيْدٌ = بَيْدٌ): به لام.
(مَيْدِي): بۆ نهوه/ له بهر نهوه/ له پيناوى
نهوهدا.

(تَمَيِّحٌ): ١-به گهش و فش و خۆبادانهوه
رۆيشت ٢-خۆى به راست و چهپدا بادا.
(تَمَيِّحٌ): به گهنجهفهوه خۆى بادا يان
به لارهوه لارهوه رۆيشت.

ميد: ١-(مَاد. يَمِيدُ. مَيْدًا وَمَيْدَانًا): لهرزى و
شپزه بوو چاوى گيژو ويژ بوو.
(«مَادَتِ بِه الْأَرْضُ»): زهويهكه له بهر چاوى

خولايهوه.
(-الغُصْنُ): چلهكه لهرييهوه.
(-الرَّجُلُ): ١-به گهنجهفهوه خۆبادانهوه رۆيشت

٢-به هۆى سهرخۆشى يان سواربوونی پاپۆرهوه
ماشينهوه سهرى گيژيخواردو دلى تيكه لهات.
(تَمَيِّدَتِ الْمَرْأَةُ): ژنهكه به لهنجهو لارو

خۆبادانهوه رۆيشت.
(تَمَيِّدٌ): خواربووموه كه وته له ره له رو
لهرزى و لهرينهوه.

(أَلْمَائِد (ج) مَيْدِي): ١-لار/ خوار/ كه چ
٢-كه سيكه تووشى سهرمگيژمو دلتيكه لهاتن
بيٽ به هۆى سهرخۆشييهوه يان له پاپۆرو
ترومبيل و شتى وادا.

(غُصْنٌ مَائِدٌ): لقيكى چهماوه/ خوار/ لار.
(أَلْمَائِدَةُ (ج) مَوَائِدُ وَمَائِدَاتُ): ميبى وشه
(المائد) ٢-زهويهكه باز نهيبى.

(أَلْمَيْدَةُ): ١-جاريك لهرزى و لهرينهوه/
به مبلاولادا (كه وتن/ هاتن) ٢-جاريك
بايبيوانه رۆيشتن ٢-جاريك سهرمگيژمگرتن

(أَمَارَ الصَّوْفِ): خوریه‌گه‌ی به‌دسمت یان به
شانه شیکردموه.

(الدَّوَاءُ وَنَحْوَهُ): دهرمانه‌که یان شتی وه‌های
تواندموه.

(-أوداجه): رڤگی گهردنی بری.

(الْوَارَةُ): ورده تاله خوری و مریو کاتی
شیکردنموه.

۳- (مَایِرَةُ، مُمَایِرَةُ): لاسایی هه‌ئسوکه‌وت و
گرداری نه‌ویکردموه وه‌ک نه‌ویکرد.

۴- (مَایِر-ه مُمَایِرَةُ): به‌ره‌ئستیکرد.

(تَمَایِر- مَابِیْنِ الْقَوْمِ تَمَایِرًا): زمانبه‌دی له
نیوانیاندا کردو تیکیدان / له‌یه‌کی به‌ردان و
له‌یه‌کیکردن.

میز: ۱- (مَاز- الشَّيْءِ يَمِيزُ مِيزًا): ۱-شته‌گه‌ی له
هیتر جیاکردموه ۲- له شتیتری له پیشتر گرت.

(-فُلَانٌ): فیسار له شوینیکه‌وه بؤ شوینیکتر جوو.
(مِيزَ وَأَمَارَ- الشَّيْءِ): ۱-شته‌گه‌ی له شتیتر
جیاکردموه ۲- له شتیتری له پیشتر گرت و
به‌چاکتریزانی و دانا.

(تَمَيزٌ): له شتیتر جیابووموه لاکه‌وت.

(-فُلَانٌ مِنَ الْغَيْظِ): له رڤاندا شه‌قبیرد.

(تَمَایِر- الْقَوْمِ): ۱-خویشگهل بلا‌بوونه‌وه
۲- له‌یه‌کبوون / به‌رت به‌رت بوون ۳- له‌گهل
یه‌ک که‌وتنه مملانی.

(إِنْمَازَ، إِنْمَازًا): ۱- له‌هیتر باشتر بوو / چاکتر

بوو ۲- جیابووموه لاکه‌وت.

(فَعَلَهُ مِیدی ذَلِكُ): له‌بهرنه‌وه نه‌ویکرد /
به‌رامبهر به‌وه نه‌ویکرد.

(دَارِي مِیدی دَارِهِ): خانوومکه‌م به‌رامبهر
خانوومکه‌یه‌تی.

(مِیدَاءُ الشَّيْءِ): نه‌ندازه‌ی شته‌گه‌و بره‌گه‌ی.
(هَذَا مِیدَاءُ ذَاکَ وَبِمِیدَائِهِ): نه‌مه به
نه‌ندازه‌ی نه‌ویمه‌وه هینده‌ی نه‌وه / به‌قه‌دهر
نه‌ویمه / بری نه‌ویمه.

میر: ۱- (مَارَ وَأَمَارَ عِیَالَهُ، يَمِيرُ، مِیرًا):
خواردن و نازووخه‌ی بؤ خیزانه‌گه‌ی هینا.

مَایِر-ه مُمَایِرَةُ: نازووخه‌ی بؤ هینا / دایه.
إِمْتَارَ (- لِعِیَالِهِ أَوْ لِنَفْسِهِ): خواردن و
نازووخه‌ی بؤ خیزانه‌گه‌ی یان بؤ خو‌ی
کۆگردموه.

(أَمَاتِرَ (ج) مِیَارَ وَمِیَارَةَ): خۆرَاک و نازووخه
به‌یدا کارو کۆگه‌رموه‌ی.

(أَلْبِیْرَ) (مِص): ۱- کۆگردنموه‌ی خۆرَاک
۲- خۆرَاک / نازووخه.

(مَاعِنْدُهُ خَیْرٌ وَلَا مِیرٌ): نه‌ئیستا هه‌یه‌تی و
نه‌ دوایش ده‌بییت.

(أَلِیرَةُ (ج) مِیرَ): خۆرَاک / نازووخه‌ که
مرۆف هه‌لیده‌گرت / گه‌نجینه‌یدمکات.

(أَلِیَارَ): نازووخه‌هین و به‌یداگه‌ری.

۲- (مَاز- الصَّوْفِ يَمِيرُ، مِیرًا): خوریه‌گه‌ی
شیکردموه جیاکردموه.

(-الدَّوَاءُ وَنَحْوَهُ): دهرمانه‌گه‌ی تواندموه.

(إِمْتَاز. إِمْتِيَازًا) ١- له هيتَر جياپووهوو
 لاکهوت ٢- له هيتَر باشتَر بوو/ په سهندتر بوو.
 (-الْقَوْمُ): خویشگهل له په کتری جياپوونهوه.
 (إِسْتِمَازَ إِسْتِمَازَةً): له هيتَر جياپووهوو
 تهریکبوو ٢- لاکهوت/ لايدا.
 (الْمِيَزَ وَالْمِيَزَ): بازوو نه ستوروبه هيز.
 (الإمْتِيَاز (مص) (ج) امتيازات) نه سندیتی/ جياپی/ جياوازی/ په سندرکدن و
 ناوردانه ومیه کی تاپبه تی که کاربه ده ستیک یان
 میری له په کیکی دمه توه یان له کومه لیک
 بؤ فرۆشتنی جۆره کالایه ک یان گرتنی کاریک
 به پیی مهرجی دانراو تاپبه تی بیت به
 ومرگرمه که که سیتَر بؤی نه بیت بیکات.
 (الْتَمِيِيزُ): جياکردنه وهی دوو شت له په ک/
 جياکاری.
 (الْتَمِيِيزُ) ١- هيزیکی دهر وونییه یان ناومزییه
 واتای پیدهانریت ٢- به شیکه له به شه کانی
 ریزمانی عمرمی.
 (سِنُّ التَّمِيِيزِ) ته مه نی هوشیاربوون که مرؤف
 گهیشتی چاکه و خراپه له په ک جيا دمه کاته وه.
 (مُمِيِيزٌ): جياکار/ دیاریکار/ جياکه رمه.
 (مُمِيِيزٌ): جاکراوه/ په سندرکراو.
 ٢- (الْمِيِيزَابُ): پلووسک.
 میس: ١- (مَاسٌ وَتَمِيِيسٌ - الرَّجُلُ يَمِيِيسُ.
 مِيْسًا وَمِيْسَانًا): پیاومکه به گه نجفه و
 خۇبادان و له خۇباییبوونه وه رۆیشت.

(مَانِسٌ وَمِيْسٌ وَمِيْسَانٌ وَمِيْسٌ): که سیکه به
 گه نجفه و له خۇباییبوون و خۇبادانه وه پروات.
 (مِيْسٌ - التَّوْبُ): دامینی بؤ جله که کرد/
 باشینی بؤ کرد.
 (أَلْيَسُ) ١- کورتان ٢ مژان/ داریکه له نیوان
 جووته گا جووت پی کراوه که دایه.
 (أَلْيَاسُ) (ح) ١- شیری له خۇبایی و خۇربادمر
 ٢- (ح) گورگ.
 (أَلْيَاسَانُ (ج) مِيْسَانُ): هه موو نه ستیرمه کی
 زور ورشدار.
 ٢- (أَلْيَيسُ): جۆره میوژیکه.
 (أَلْيَيسَةُ): دره ختی تاووک (ن) دره ختیکی
 هه میسه سهوزه گه لاکه کی دانداره سهری
 دانه کی دریزو تیزه به ریکی هه په ده خوریت
 به لام خوش نییه. بؤ جوانی دهر وینریت.
 میس: (مَاشٌ - الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ يَمِيِيشُ. مِيْشًا):
 شته که کی تیکه نی شته که پتر کرد.
 (-النَّاقَةُ): میحوشترمه کی تیوهدوشکرد.
 (-الْخَبْرُ): نیوهی هه واله که کی گه پاندو
 نیوه که پتری نه درکاندو نه وت.
 («مَاشُوا الأَرْضَ مِيْشَةً»): به سهر زمویه که دا
 یان به لای زمویه که دا رۆیشتن.
 ٢- أَلِاشٌ: ماش
 میط: ١- (مَاطٌ. يَمِيِيطُ عَن كَذَا. مِيْطًا
 وَمِيْطَانًا): له وه کشاپه وه/ لاکهوت و
 لییدورو که وته وه.

(مَطَّ عَنَا يَا فُلَانًا): لیماندوورکه و مرهوه خوتمان لیلاده نهی فیسار.

(هَ وَمَا طَّ بِهِ): ۱- لایداو دورویخستهوه ۲- رهواندی/ دهریکرد.

(الرَّجُلُ): ستهمیکرد/ زوردارییکرد.

(مَا طَّ عَلَيَّ فِي حُكْمِهِ): برپاری زوردارانهای بهسهرمدادا/ له بریارهکیداسته می لیکردم.

(فُلَانًا): به فیساردا هه لشاخاو پالی پیومنا.

(الشيء): شتهکه رویشته.

(مَيْطًا - بَيْنَهُمَا - تَمِيطًا): له نیوانیاندا هاتوچوئیکرد.

(مَا يَطُّ - بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ): له دوو شتهکه یه کیکیانی به باشتر لهوینر دانا/ هه لیسهنگاندن.

(أَمَا طَّ عَنْ كَذَا. إِمَاطَةٌ): وازی لهوه هیناو لییدوروکه و تهوه.

(هَ): ۱- لایدا/ لایردو دورویخستهوه ۲- رهواندی/ دهریکرد.

(تَمَايَطَ - الْقَوْمُ): نیوانیان تیگچوو ۲ لهیهک دوروکه و تنهوه لهیه کبوون.

(أَلْيَاطُ): ۱- پالیپیومنانو دوروخستهوه ۲- لاریبوننهوه/ لادان به لایه کدا

۳- پشتتیکردن و دوروکه و تنهوه.

(أَلْهِيَاطُ هُوَ الْإِقْبَالُ وَالِدُنُو): به رهو روو جوون لهیهک نزیکبوونهوه.

(أَصْبَحُوا فِي هِيَاطٍ وَمِيَاطٍ): که و تنه هاتوچوو شپرزیمییهوه.

(أَلْيَاطُ): گه مه بازیکی بیکار.

۲- (مَا عِنْدَهُ مَيْطًا): هیچ شتیکی نییه.

(إِمْتَالًا حَتَّى لَا يَجِدَ مَيْطًا): وا پر بوو هیجیتر ناگریت.

(أَمْرٌ ذُو مَيْطٍ): کاریکی زور توندو گران.

میع: ۱- (مَا عَ - الشَّيْءُ يَمِيعُ. مَيْعًا): شلبوووهوه توایهوهو بهسهر زهویدا کشاو بلآوووهوه.

(السَّرَابُ يَمِيعُ): تراویلهکه که بهسهر زهویدا شه پولهدهدات و هه لبه زودابه زیه تی.

(ت- نَاصِيَةُ الْفَرَسِ): تووکی ناوجهوانی چارهویکه دریزو په خشبوو/ هاته خواری.

(- الْفَرَسِ): چارهویکه که و ته رهوت.

(مَا عَ وَتَمِيعَ وَانْمَاعَ - السَّمْنُ تَمِيعًا): رونه که توایهوه/ شلبوو وهک ناوی لیها ت.

(مَائِعٌ (م) مَائِعَةٌ): تئاوه.

(الْفِضَّةُ تَتَمِيعُ فِي الْبُوتَقَةِ) زیومکه له بوته که دا «شوینی تواندنه وه که یدا» دمتوینتهوه.

(مِيعَ - الْفَازَ تَمِيعًا): گازه که یکرد به شله نهویش به ساردگردنهوهو پهستان

خسته سهری/ په ستاوتنی.

(أَمَاعَ - الشَّيْءُ. إِمَاعًا وَإِمَاعَةً): شته که یکرد به شلاو/ به شله.

(الْمَائِعُ): شله/ پیچه وانهای به ستوو/ تئاوه.

(الْمَائِعَةُ (ج) مَوَائِعُ): ۱- میی وشهی (الْمَائِعُ) ۲- تووکی تهوینلی چارهوی که دریزو

په خشبیت و بټه خواری ۲- جوړه گه و منیکه له درخت دټه دمری و بؤ بونخوشی به کار دیت. (الْمَيْعَةُ): ۱- روښتن و کشانی شتیکی شلی رږاو ۲- گه و منیکي بونخوشه له درخت دټه دمری و بؤ بونخوشی به کار دیت.

(الْمَيْعَةُ السَّائِلَةُ) (ن): دره ختیکی نه مریکیه جوانه، گه و منیک دردمکات که پییده لټن عه بهری شل. شله یه کی به لسه می بونخوشه بؤ مه بهستی پزیشکی به کار دیت.

(مَيْعَةُ الشَّيْءِ): سه رمتای شت و ریشه ی شت. (مَيْعَةُ الشَّبَابِ): همرمتی لایوی / گهرمه ی تافی گه نجی تی.

(مَيْعَةُ السَّكْرِ): سه رمتای سه رخوشبوون و مهستی.

(«مَيْعَةُ الْفَرَسِ»): سه رمتای رپوت یان غار کردنی چاره وی.

(الْمَالِغُ): ۱- گه و ج / بیهه ست ۲- شله / تاووه ۳- شله په ته.

الملحق:

میک: (الْمَيْكَادُو): ۱- نازناوی قهرالی ژاپونه ۲- کوشکی قهرالی ژاپون.

میل: ۱- (مال- إلى المكان يَمِيلُ. ميلاً وَتَمِيلاً وَمِيلاً نًا وَمِيْلُوْلَةً وَمَمَالًا وَمَمِيلاً) لایدايه شوینه که.

(- إلى الشيءِ أو الشخصِ) ذلی به شته که دا چوو / هزی له شته که کرد یان دلی

به لای که سه که دا چوو و خوشیویست و لایه نگیری کرد.

(- عَنِ الطَّرِيقِ): له ریگه که لایدا و به جیبه یشت / وازی لیه ینا.

(- الحائِطُ): دیواره که خوار بووه وه.

(- الْحَاكِمُ فِي حُكْمِهِ): زادومره که لایه نگیری کرد و سته می له بریاره که پیدا کرد.

(- عَلَيْهِمُ الدَّهْرُ): روظگار له گه لیا ندا سه ختیینواندو تووشی چورتو می کردن.

(- بِفُلَانٍ): په سهر فیساردا زالبوو.

(- الشَّيْءِ): شته که می (لار / خوار) کرده وه.

(«فُلَانٌ لَا تَمِيلُ عَلَيْهِ الْمَرْبَعَةُ»): سلنگه که ناگاته فیسار و اتا نه وه له سلنگه که به هیز تره.

(مَالٌ تَتَّيَّسُّ الشَّمْسُ مُيُولًا): خور داکه وت یان خهریکی ناوا بوونبوو.

(- النَّهَارُ أَوْ اللَّيْلُ): روظ یان شه و خهریکی ته و او بوونبوو.

(«مَالٌ بِنَا الطَّرِيقِ»): زیگه که به خواردا بر دینی وه دوور یخستینه وه.

(مَيْلٌ مَيْلًا): هر له دروستبوونیه وه خوار بوو.

(أَمِيلٌ): خوار لار (له وانه یه له دروستکردنیه وه و ا کرابیت.

(مَيْلٌ - الشَّيْءِ تَمِيلاً): شته که می خوار کرده وه / لار کرده وه.

(- فِي الْأَمْرِ) گومانی له کاره که دا بوو.

(-بَيْنَ الْأَمْرَيْنِ): راپابوو له نیوان دوو شتهکه‌دا/ دوو کارمه‌دا کامیان هه‌لبژیریت؟! «قَرَبَ لَهُ الطَّعَامَ فَمِئَلٌ فِيهِ لِقَلَّتِهِ»: خواردنیاں بو دانا راپابوو بیخوات یان ههر نه‌یخوات چونکه خواردنه‌که که‌مبوو.

(مِئَلٌ (عامیة) = (مال)

(مایل ه - مایله): ۱- په‌لاماریداو دلی به‌لایدا جوو و خو‌شیویستو لایه‌نگریکرد.

(«مَائِلْنَا الْمَلِكُ فَمَا يَلْنَاهُ»): شا سۆزی بۆمان جوولوو رووی تیکردینو نیمه‌یش خو‌شمانوسیت و گو‌مه‌که‌مانکردو بی‌شتمانگرت. (ماله-ه): ۲- خو‌شیویستو لایه‌نگریکرد.

(-بَيْنَ الشَّيْنَيْنِ): له نیوان دوو شتهکه‌دا راپا بوو کامیان هه‌لبژیریت.

(أَمَالَ - الشَّيْءَ إِمَالَةً): شتهکه‌ی خوارکرده‌وه. (-يَدُهُ بِالْفَرَسِ): جله‌وی چاره‌وی‌که‌ی شلکرد که به هه‌ومسی خو‌ی بروت.

(-القاريء): خو‌ینه‌ره‌که دانی ته‌واوی به سه‌رو بو‌ری وشه‌کاندا نا.

(-تِ الْمَرْأَةِ): ژنه‌که په‌چه‌که‌یلاداو رووی خو‌ی دهرخست.

(تَمِئَلٌ - فِي مَشِيهِ. تَمَائِلًا): به خو‌بادان و له‌خو‌باییه‌وه رو‌یشت.

(تَمَائِلٌ - فِي مَشِيهِ): به گهنجه‌فه و خو‌بادانه رو‌یشت.

(-الْجُلُّ عَنِ الْفَرَسِ): جلی چاره‌وی‌که له‌سه‌ر

پشتی چاره‌وی‌که خواربووه‌وه.

(«-بَيْنَ الْقَوْمِ تَمَائِلٌ»): خو‌یشگه‌ل ناکۆکن

شه‌رو ناژاومیان له نیواندایه.

(إِسْتَمَالَ. إِسْتِمَالَةً): لاربووه‌وه/ که‌چبوو.

(إِسْتَمَالَ - فَلَانَا وَبِقَلْبِهِ): ۱- دلی به‌فیسارداو

بو‌لای خو‌ی راکیشاو نه‌رمیکرد نه‌ویش

خو‌شیویستو دل‌ی‌دایه ۲- سۆزو میهرمبانیی نه‌ویخواست.

(-مَافِي الْوِعَاءِ): چی له‌قه‌به‌که‌دا بوو بردی.

(-الطَّعَامَ وَنَحْوَهُ): خو‌راکه‌که‌ی یان شته‌که‌ی

به‌مشت پیوا یان به‌بال نه‌ندازمیگرت.

(أَلْمَائِلُ (ج) مُئِلٌ وَمَائِلَةٌ (م) مَائِلَةٌ (ج)

مَائِلَاتٌ وَمَوَائِلُ) (فا): که‌ج/ خو‌ار/ لادمر

۲- په‌یومندی‌دار ۲- دل‌پن‌دەر/ رو‌وتیکردوو.

(مِئَلٌ كَوَكِبٌ مَا) (هك): نه‌و گو‌شه‌یه‌یه‌که

په‌ی‌داده‌بی‌ت له نیوان رووی ته‌ختی ناسمان و

نه‌و هیله‌راسته‌ی نیوان هه‌سه‌ره‌که‌و زه‌وی.

(دَائِرَةُ الْمَيْلِ) (هك): بازنه‌یه‌کی مه‌زنی

گو‌ی ناسمانه‌که به‌هه‌ردوو جه‌مه‌سری گو‌ی

زه‌ویدا تیده‌په‌ری‌ت.

(أَلْيَالٌ (م) مَيَّالَةٌ): ۱- زۆر (ناره‌زوومه‌ند/

لاداو/ هه‌زگردو) ۲- زۆر خواربوو/ داشکاو/

که‌چبوو.

(الإمالة): که‌چکردن/ خوارکردنه‌وه/ لارکردنه‌وه.

(في القراءة): له‌خو‌یندنه‌وه‌دا سه‌ر به‌لای

ژیرداو نه‌لف به‌لای (ی)‌دا دابشکی‌نی‌ت.

(تَمَائِن - القَوْمُ): خویشگه‌ل دروویان له‌گه‌ل
یه‌کدا کرد.

(أَلْمِین (ج) مُیون): درو.

(«أَكْثَرُ الظُّنُونِ مُیون»): زۆرتیرینی له
لاوابوون گومان و درویه.

(مُتَمَائِنُ الْوُدِّ): که‌سیکه خو‌شه‌ویستی و
لاواندنه‌که‌ی ساخته‌یه/ به‌درویه/ هیله.

٢- (مَان - الْأَرْضُ. یَمِینُ مِینَا): زهویه‌که‌ی
کیلا.

(أَلْمَان): گاسن که زهوی هه‌لده‌دریت.

٣- (أَلْمِینَا (ج) مَوَان وَمَوَانِیة) (یونانیة):
ئه‌سکه‌له له‌نگه‌رگای پاپۆر.

(أَلْمِینَاء (ج) مَوَان وَمَوَانِیة): ئه‌سکه‌له
٢- مینا. ماده‌یه‌کی ره‌قی شووشه‌یه‌یه سواغی

بیده‌دریت (فارسیه).

میه: (مَاد - السِّیْفُ وَغَیْرَهُ مِیْهًا وَمِیْهَةٌ بِمَاءِ
الذَّهَبِ): شمشیره‌که‌ی به زبیر زاخاو دایه‌وه.

(-فَلَانًا): ناوی به فیساردا بیخواته‌وه.

(-تِ الْبِئْرِ): بیره‌که ناوی زۆر بوو.

(-الرَّكِيَّةُ. مِیْهَةٌ وَمَاهَةٌ وَمِیْهًا): ناوی
چالۆمه‌که‌ی زۆر کرد.

(الْمَاهَةُ وَالْمِیْهَةُ): زۆربوونی ناوی چالۆمه‌که.

(الْأَمِيَّةُ): ناوی زۆرتیر.

(أَلْبِئْرُ أَمِيَّةٍ مِمَّا كَانَتْ): چالۆمه‌که / بیره‌که
ناوی له جاران زۆرتیر بوو.

میی: (مَيِّ وَمِيَّةٌ وَمِيًّا): ناوی ژنانن.

(الْأَمِيلُ (م) مِيْلَاء): ١- خوارتر / که‌چتر /
داشکاوتر ٢- لیژتر ٣- نارمزوو مه‌ندتر،
به‌سۆزتر / دل‌بۆجوتر.

(الْأَمِيلُ): ١- خانووی خوار / دیواری خوار
٢- سواریک به لایه‌کی زینه‌که‌دا خواربیته‌وه و
خوار دانیشیت ٣- زیره‌کردوو / زۆر ترسنۆک.

(الْمِيْلَاء): ١- میسی وشه‌ی (الْأَمِيلُ) ٢- لسی
که‌له‌که‌بوو و به‌گژیه‌کدا چوو و خواربوو.

(شَجْرَةٌ مِيْلَاء): دره‌ختیکی لق و پۆپ زۆر.

٢- (أَلْمِيلُ (ج) أَمِيَال وَأَمِيْل وَمِيُول)
(یونانیة): ١- کلچپوک که بۆ چاوپرشته‌نه ٢-

میل / نه‌شته‌ر نامیری‌که نه‌شته‌رگه‌ر به
برینه‌که‌یدا دمکات تا بزانی‌ت برینه‌که چه‌ند

قووله ٢- منارمه‌که له شوینیکی نادیاردا بۆ
رێبواران دروسته‌مکری‌ت تا به هۆیه‌وه ری

دهرکه‌ن و بزانی‌ن ماومه‌که چه‌نده ٤- ماومه‌که
سنووری دیاری نییه: ده‌لین تا چاو برکات

ئه‌وه‌ندمه‌یه ٥- دووری جوار هه‌زار بال.

(الْمِيلُ الْهَاشِمِي): میلیکی هاشمی هه‌زار بال
که هه‌ردوو ده‌وست بکریته‌وه (لاتینیه).

(الْمِيلَةُ (ج) مِيلُ): (حمل / کات) و سه‌رده‌م/
چاخ.

(الْدَهْرُ مِيْلُ): رۆژگار چه‌رخ و دام و دهمزگایه‌که
ده‌سوورپیته‌وه / رۆژی له دوايه.

میین: ١- (مَان. یَمِین. مِینَا): درو‌یکرد.

(مَائِنٌ وَمِيَانٌ): درووزن.